

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ по Вторнику, Четвергу и Суботѣ (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. пош. Липеръ додатоку „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 3 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подл. Ч. 44. улицы Галицка. Рукописи вѣрстаются лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаніи вольны бѣт. порга. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstain & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstain & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замѣа въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на пѣть року . . 6 ар. на пѣть року . . 6 рубл.
на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на пѣть року . . 8 ар. на пѣть року . . 8 рубл.
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
на оамъ додатоку: на оамъ додатоку:
на цѣлый рокъ . ар. 5— на цѣлый рокъ . 5 рубл.
на пѣть року . ар. 2-50 на пѣть року . 2-50 р.
Для Заграничнѣ, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на пѣть року . . 7-50 ар.
на чверть року . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотеки“: на оамъ додатоку:
на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар.
Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався III. чверть року сегодѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою залоговъ и дальшій предплату, щоби въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступаючій Вп. — предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ обстанутъ дорожъ початокъ зачатой повѣсти П. Тургенева „Батьки и сыны“.

Причины нынѣшного недоволенія.

Програма „примирена“ народѣвъ австрійскихъ, поднесена высоко графомъ Таффомъ передъ семи лѣтами, хочъ сама въ собѣ рациональна и спасительна для Австріи, яко державы политичной, не принесла до нынѣ нѣякихъ результацѣвъ. Якъ великій надѣвъ покладано на поворотъ Чехѣвъ до Радѣ державной, якъ въ рожевомъ свѣтлѣ представляется союзъ тѣхъ-же Чехѣвъ съ вѣрно преданною кабинетомъ делегаціею польскою, съ партіею клирикально-аристократичною, а въ послѣднихъ часахъ навѣтъ съ чверкою митрополитальныхъ пословъ, такъ не минуло колька лѣтъ, а програма и союзъ той стратили майже цѣле свое значеніе и вагу. Не лишъ оповѣдѣна лѣвѣ Радѣ державной, не лишъ Бемаки нѣмѣцкѣ такъ званой „schaeferge Topart“, але и обожателѣ сполученой правѣцѣ не добачають вже нынѣ въ тѣй програмѣ давного значенія и просто отхрещують отъ неѣ. А фактомъ есть, що замѣсть сподѣваного „примирена“, въ вѣсѣхъ коронныхъ краяхъ о мѣшаньвѣ населеню, вродилось всюды крайне розваренне національне и майже фанатичный антагонизмъ.

Ческа „Politik“ въ 11 липня констатує се въ вступной статіи, кажучи: „Роздоръ національный заострився въ Австріи такъ дуже, що положенне стаєсь вже невиноснымъ. Нѣгде нема симптомату на якесь помирненне и обличенне. Народы, що исторіею и географичнымъ положеннемъ будють признаны на мирне сожитіе, стремятъ до розвару. Обличъ сей есть загальный. Роздоръ національный въ политичного поля втискаєсь вже въ житіе товариске и навѣтъ родинне. Всюды иде посля старовѣстного: „oko za oko, zubъ za zubъ“.

Нѣмѣцкѣ часописи, обговорюючи ту саму справу, суть переповнені злобными докорами для нынѣшней болѣшности парламентарной и на кождой сторонѣ пригадуютъ то національный гоненія своихъ братѣвъ Чехами и Словѣнцями, то аферы въ Празѣ, Кухельбадѣ, Кенигингофѣ и Люблянѣ. Полякамъ внову не можуть забути школьную новелю, повѣдѣну велѣваницю, швайггельды въ Лендербанку и въ сагалѣ майоризованне Нѣмѣцѣвъ въ Радѣ державной.

До хору недоволеныхъ можемо смѣло причисляти и независиму прасу польску, котра съ явною апатіею повитала вертячю въ Вѣднѣ делегацію, а вже-жъ и непослѣднѣ мѣсецѣ въ тѣмъ хорѣ займає вся праса руска съ выимкою „Мира“, котрый мовчить, бо мусить.

Де-жъ шукати за причинами сего загального недоволенія?

Що до насъ Русинѣвъ, то причина лежить дуже близько и на верху. Отъ першої сесіи першої каденціи соймовой досѣдѣдали мы всякою вѣщиною тѣлько не того, щобъ коли-небудь подумано на серію о нашѣмъ равноуправненю. Досѣтъ пригадати внесена Дитля, Кшечуновича, Юл. Лавровского, Камѣньского и найновѣйше Романчука, котре велено полагати (!) посламъ Торосевичу и Голѣвскому. Ще давѣйшими часами, коли конститутційный представитель выходили въ якихъ-такихъ вольныхъ выборахъ и не становили громады манекиндѣвъ, стоячихъ на розказахъ

станьчикѣвъ, ще тогды бодай оптимистѣ мѣгъ увлекатись надѣвою на лучшу будущиѣсть. Але нынѣ! Нынѣ и то якъ-равъ при програмѣ „примирена“ негация Русинѣвъ або ихъ майоризованне дошли до крайности. Мы про-то вповнѣ оправданіи, наколи все и всюды недоволенне наше объявляемъ вѣсѣмъ явно и рѣшучо, и при тѣмъ кажемо, що отъ фаланги станьчикѣвско-подѣльскої нѣчого доброго нѣмы, нѣ край, нѣ держава надѣятись не можемо. Щобъ скавати выразно, фракція та выплынувши на верхъ, есть „regierungsunfähig“ и съ нею програма гр. Таффого въ Галичинѣ не осуцѣняетъ.

Для чого и не вѣсь Поляки суть нынѣ недоволеніи, о тѣмъ писали мы вже давѣйше. Чи дѣйстно лишъ по причинѣ заведѣннихъ делегаціею справъ экономичныхъ краю, чи и за дѣла недостаточныхъ якихъ-то ширшихъ національныхъ и автономныхъ аспирацій — въ то не входимо. Здѣсь, за-дѣла обоихъ сихъ рѣчей.

Нарѣкани австрійскихъ Нѣмѣцѣвъ дадутъ легко пояснити. Они плачуть за утратою гегемоніи національной въ дѣякихъ коронныхъ краяхъ, плачуть за гегемоніею въ справахъ державныхъ, политичныхъ и экономичныхъ.

У Чехѣвъ жереломъ недоволенія суть певніи разочарованія и утраченія надѣвъ на повну самоуправу, начертану въ „фундаментальныхъ артикулахъ“. Опираючись на нихъ, стояли Чехи въ безпереривной опозиціи до правительства довгѣ роки, доки гр. Таффе не наклонивъ ихъ передъ семи роками явитись въ Радѣ державной. Якъ при тѣмъ були раса сопѣнта, не знаємо, але се вѣдѣство, що гр. Таффе допомогъ имъ до сечиизованія сойму краєвого, вачновѣтъ для нихъ окремый университетъ въ Празѣ, отдавъ имъ въ руки школы и майже всю краєву власть. Тѣлько чешскѣ банкнотѣвъ и окремого грошевого банку не давъ имъ гр. Таффе, а за-дѣсь въ послѣднихъ часахъ отобразъ имъ такожъ надѣву на дальше повѣдѣне вряализованне историчныхъ правъ короны св. Вячеслава. Inde itae!

Коли-жъ теперь зберемо въ одно вѣсь тѣ причины недоволенія у вѣсѣхъ тѣхъ факторѣвъ, то прийдѣмо поволи до пересѣдѣнця, що имъ не залежало вѣсѣмъ на програмѣ „примирена“, поставленій нынѣшнымъ кабинетомъ, але на рознородныхъ забаганкахъ и высокихъ аспираціяхъ. Тѣмъ и вповнѣ объясняется крики и голошенія такъ централѣвъ нѣмѣцкихъ, усуненыхъ отъ кермы державной, якъ и таборѣвъ съ укритыми стремленіями федералистичными, котрымъ сказано вѣдѣй: bisher und nicht weiter!

Що Нѣмѣцямъ австрійскимъ, не выймаючи и „народовѣцѣвъ“ нѣмѣцкихъ, хочесе повороту до гегемоніи въ Долитавщинѣ, о тѣмъ нѣхто не може сомнѣватись. Вже нынѣ тѣшатъ ся они надѣ мѣру двома новыми министрами и поведѣнемъ одного въ нихъ въ Чехахъ. Але знаючи, що саміи не вытворятъ болѣшности въ Радѣ державной, кокетують съ Поляками и предлагаютъ имъ отлученне Галичинѣ отъ Долитавщинѣ. Рѣвноуправленне вѣсѣхъ народностей австрійскихъ и евентуальне на тѣй подставѣ „примиренне“ не лежить въ ихъ програмѣ.

Що и Чехамъ за мало національного равноуправненія и що и они радѣ-бы дойти до згаданой широкой самоуправы въ своемъ краю, о тѣмъ пише „Politik“ въ 11 липня дуже выразно. Органъ Ригера домагѣсь именно, щоби нынѣшнѣ правительство покинуло програму „примирена“ національностей, а взялось за розваренне автономіи коронныхъ краѣвъ, именно тѣмъ, щобъ розширило компетенцію соймовѣ краєвыхъ. Головній стовпы кабинету гр. Таффого, Чехи, думають, що съ вачищенемъ програмы національной устанутъ нынѣ такъ сильно объявленіи націо-

нальный споры, а борьба перенесѣсь головню на поле политичне. „Politik“ ударѣя при тѣмъ на „народовѣцѣвъ нѣмѣцкихъ“, уважаючи ихъ плодомъ програмы „примирена“, и инсинуує имъ прусосильство, небезпечне для Австріи, але лишъ для того, щобъ выаргументувати потребу ширшой автономіи для Чехи.

Ту тенденцію врозумѣли однакожъ заравъ нѣмѣцкѣ часописи и посѣвшили донести гр. Таффому, що Чехи стремятъ до сепаратизму краєвого, а черезъ сей сепаратизмъ до ватраты нѣмѣцкого элементу въ Чехахъ.

Польска праса держится досѣтъ въ резервѣ. Имъ смакує такъ добре проктованне Чехами розваренне автономіи соймовѣ краєвыхъ, якъ и предложене нѣмѣцкими „народовѣцями“ отлученне Галичинѣ отъ прочой Долитавщинѣ.

Будь-якъ-будь однакожъ показуєсь въ все-го, що вѣсѣмъ тѣмъ факторамъ головню розходится о власный интересъ и що вѣсь крутанна ихъ має свое жерело въ егоизмѣ національномъ, далекомъ отъ програмы „примирена“.

Що въ сего выйде, не трудно догадаться. Мы вже въ попереднихъ числѣ „Дѣла“ екавали, що нынѣшнѣя болѣшность парламентарна не дожѣе мабуть осѣбної сесіи Радѣ державной. Чи Чехи оттакъ вернуть до пассивной политики, чи Поляки залучатъ съ Нѣмѣцями — все одно. Вѣсь недоволеніи, а правительство въ конечности выбере дорогу, котра буде подѣ рукою. Оттакъ начнутъ торги, взаємнѣ уступства, але внову не въ корѣсть „примирена“, а хвиденого удержанія себе на верху ситуаціи. Се впрѣдѣмъ не буде першина въ Долитавщинѣ, въ котрой переживали мы всякѣ системы и коалиции найнеприроднѣйшій.

Чи Чехи, Словѣнцѣ и Поляки не стануть колись жалувати за нынѣшнюю програмою, се друга рѣчь. Одно „примиренне“ народѣвъ австрійскихъ могло тревало скрѣпити силы нашої державы, але треба додати, що подѣ тѣмъ „примиренемъ“ не належало розумѣти нынѣшний егоистичный союзъ Чехѣвъ съ Поляками, а дѣйстне „примиренне“, опѣрте на рѣвноуправленне вѣсѣхъ народѣвъ. Автономія краєва не спасе Австріи, бо съ сею автономіею лучится централизмъ краєвой и топтанье меншостей національныхъ. „Politik“ каже, що усуненне національныхъ пытанъ есть условіемъ существованія Австріи, але дивнымъ дивомъ огорчаєсь тѣмъ, коли централѣ нѣмѣцкѣ усугубляють въ дневного порядку національные пытанье чешке. Чи се лѣпка? По нашѣй думцѣ идея национализму есть прогрессомъ, отже и всякѣ пытанья національнѣ мають свою подставу до существованія, але ту идею треба очистити отъ расовой ненависти, отъ абаганокъ егоистичныхъ и отъ тенденціи: жити и двигатись чужимъ коштомъ.

Чехи и Поляки могли въ послѣднихъ часахъ поднѣти ту теорію и примѣнити въ до Долитавщинѣ. Тѣмъ були-бы станули дуже высоко, вдоволили вѣсѣхъ и нѣхто не бувъ-бы въ силѣ выдерти имъ керму въ Радѣ державной. Сталось однакъ иначе. Егоизмъ и нетолеранція для меншостей національныхъ выкинула имъ булаву въ руки и теперь мають або плакати на рѣкахъ вавилонскихъ, або ѣхати ще разъ на этнографичну выставку до Москвы.

Ситуація политична въ Долитавщинѣ вправдѣ ще не дуже ясна. Може бути, що по блискѣвкахъ и громахъ выпогодитъ ще на якийсь часъ и нынѣшнѣя болѣшность парламентарна въ Радѣ державной останѣсь ще при кермѣ, але натогды въ интересѣ еи власномъ лежало-бы въ аспираціяхъ своихъ смириться и за основу до „примирена“ вяти справедливѣ полагодженне духовыхъ и матеріальныхъ потребъ народѣвъ австрійскихъ съ пошанованнемъ идеи единости державы.

Переглядъ часописей.

(„Нов. Проломъ“ о „Дѣлѣ“, „молодыхъ“ и „Заведеніи“. — „N. fr. Presse“ о руской школѣ народной у Львовѣ).

Въ нашѣй прасѣ „острѣйшого тону“ майже нѣколи або бодай дуже рѣдко водѣтся, щоби она хочъ рѣшучо и остро, але за то объективно и справедливо судила нашіи домашніи справы, а коли съ такимъ бодай трохи сраведливимъ голосомъ стрѣчаемось теперь въ 348 ч. „Нов. Пролома“, то мы перекованіи, що сей поглядъ умѣйный въ нѣмъ лишъ за дѣла авторитету, який має для „Нов. Пролома“ авторъ статіи „Галицкая Русь въ европейской политикѣ“, писаной впрѣдѣмъ въ дуже субъективномъ дуѣ. Мы не станѣмо тутъ критично розбирати сей статіи, для котрой вже самъ хѣтъ рѣчей есть достаточная критикою, а по-даємо лишъ то, що авторъ въ нѣй говоритъ про „Дѣло“ и „молодыхъ“ а „Заведеніи“. Касательно кризиса единственной нашої финансовой институтіи — каже авторъ статіи „Галицкая Русь въ европейской политикѣ“ — слѣдуетъ намъ выразити жалѣ, що при завѣдываніи грошемъ бѣдныхъ людей и нашіихъ институтѣвъ поступали (авторъ обережно не каже кто, Red.) такъ легкомысленно и допустили до такого дефицита, котрый только заграничная помощь покрывти успѣла. Мы принужденны признати, що не одинѣ упрекъ „Дѣлу“ и партіи „молодыхъ“ що до того ховѣйства былъ справедливъ, но съ другой стороны патриотическою должностю было, не обмежатись на одномъ отыскиваніи темныхъ сторонъ прежняго управленія, но также причинѣтись къ тому, щоби ново организованный и въ лучшей силѣ вачосмотренный банкъ продолжалъ свою дѣятельность въ пору, когда поднимаются различныи прокты колонизаційныи для выкупа земли изъ нашіихъ рукъ. Вѣсьма справедливымъ есть требованіе, щоби, кто есть владѣй, преданъ былъ суду, кто не отвѣчаетъ своей задачѣ, острѣненъ былъ отъ управленія. Но требовати разоренія съ трудомъ добытой институтіи есть дѣломъ крайне непатриотичнымъ. Такъ отже авторъ згаданой статіи отдавъ „Дѣлу“ и „молодымъ“ справедливѣсть а мимо того называє се поступованне „крайне непатриотичнымъ“ — отъ и логича въ выводѣ! А для чого? Для того що „Дѣло“ и „молодые“ важились рушити вѣсь брудъ, вѣсь неладѣ, який дѣявся въ сѣбѣ „съ трудомъ добытой институтіи“, що важились завывзвати теперѣшню дирекцію „Заведенія“ до потягненія до отвѣтственности вѣсѣхъ тѣхъ, що стались причиною его руины, що важились поднести свой голосъ и скавати рѣшучо: ратуйте въ послѣдней хочъ хвили бодай то, що дастъсь ще уратувати, ратуйте селянѣ отъ лицигаци, ратуйте вдовичо-сирѣтскій фондъ! Сей то голосъ и не сподобався авторови и выкликѣвъ въ его головѣ таке замѣшанье понятий, що дѣвъ ажъ доказує, що „Дѣло“ и „молодые“ требуютъ разоренія „трудомъ добытой институтіи“. Не вже-жъ думає авторъ згаданой статіи, що „Дѣлу“ и „молодымъ“ дорожже непевне истованье якого тамъ небуздъ „Заведенія“, якъ доля тысячѣвъ селянъ та вдовѣ и сирѣтъ по рускихъ священникахъ? Авторъ згаданой статіи має однакожъ заравъ и аргументъ на свои выводы и раду для „Дѣла“ и „молодыхъ“: „треба було — каже — также причинѣтись къ тому, щоби банкъ продолжалъ свою дѣятельность въ пору, когда поднимаются различныи прокты колонизаційныи“. Красна рада, нема що казати! Въ пору, коли у насъ заводѣть жидѣвскѣ, польскѣ и всякѣ другѣ колоніи, коли проктыются навѣтъ колоніи російскѣ, банкъ лицитує селянъ и дѣлає не иначе лишъ въ интересѣ тѣхъ, що хотятъ вѣсью силою галицкую Русь колонизувати. Нѣ, до такого дѣла жаждѣтъ ширый Русинъ не приложитъ руки!

Та ба, автори хотілось-би, щоби все лиш промовчувати, все покривати, щоби світ о нічим не довідався, щоби ті, що розкопали кровавий рускій гроб, могли з нього тепер спокійно користати; так то дні очевидно розуміє тую помідь „молодих“. Чому-ж то відкидає тая помідь „молодих“ там, де она-би ще дійсно могла на що придатися? Чому, пытаємо н. пр. не припускає „молодих“ до „Нар. Дому“, де би їх помідь могла дуже придатися? И на се находите отповідь вь вгаданій статі: „управляющий Совет опасаясь приняти вь свою среду людей не испытанных еще довольно вь своих намерениях“. Так отже „управляющий Совет“ боится приняти вь свою среду людей не испытанных еще довольно вь своих намерениях. Так отже „управляющий Совет“ боится приняти вь свою среду людей не испытанных еще довольно вь своих намерениях. Так отже „управляющий Совет“ боится приняти вь свою среду людей не испытанных еще довольно вь своих намерениях.

„N. fr. Presse“ вгадує про заснованье руской школы народной у Львові, користає вь случайности и звертає справедливо противь правительства. Она пише: „Пять лѣтъ минуло, отъ коли выростъ трибуналу державного стався правосильнымъ, вкладуючій на громаду мѣста Львова обовязокъ удерживанія руской школы, а теперь доперва ухвалила Рада мѣста заложение окремой руской школы народной... Треба подивляти ту скорбь, съ якою выполняются вь Австріи выросты найвысшего трибуналу вь справкахъ констатудійныхъ и ту повдальность, яку оказує правительство супротивъ Поляковъ. При вькладаніи чешскихъ школъ поступалось супротивъ нѣмецкихъ громадъ трохи скорше. Для отнесенія галицкой администраціи однакомъ есть то характеристичнымъ, що найсильнѣйша оппозиція противъ заведевія руской школы у Львові выхлѣла якъ разъ отъ чловека, котрый ще недавно яко совѣтникъ ваймавъ мѣсце урядника при намѣстництвѣ. Чи мало-бы галицке намѣстничество, котре такожъ супротивлялось заведенію руской школы, думати, що заведевіе руской школы грозитъ небезпеченствомъ для удержанія мира межъ обома народами вь краю? Доси руска меншость не має вьправдѣ рускихъ школъ, але и національный миръ вь Галичинѣ есть лиш вь фантавіи пп. Чарторыйскихъ, Дѣдушицкихъ и Гавнеровъ“.

Вь справѣ вдовичо-сиротского фонда.

II.

Вь попередній статіи сконстатували мы, на підставѣ офіціального оправданія о. Грабиньского до управляющей комііи вдовичо-сиротского фонда, що вь „Заведенію“ було „мальверзанцій и сомнительныхъ позычокъ на дрѣбненьку суму 1,122.053 зр. 86 кр.“. Рѣвночасно потвердиль о. Грабиньскій, що ту дрѣбненьку суму „вычеркнуено“ зь активѣвъ Заведенія, т. е. що еи подаровано мальверзантамъ и тымъ лицамъ, котрыхъ позычки зь насъ „Заведенія“ показались „сомнительный“. Вь якій опосѣбъ се оталось, не трудно догадатися. Призванный зь Кіева бухгалтеръ, п. Нертовскій, розглянувся вь контовыхъ книгахъ и вь портфеліи векселей „Заведенія“, посортувавъ все по чотыро-мѣсячній тяжкой праці, поинформувався на мѣсці, хто були и суть олавий тѣ „дописователи“ и сконстатувавши, що се индивиди голі и босі, що се фирмы абанкрутовані, а деякі акцентанты и жيرانты векселей просто сфинговані — п. Нертовскій положивъ на воѣ тѣ вѣрительности „Заведенія“ хрестикъ, т. е. вычеркнувъ ихъ зь активѣвъ. До кѣнца 1884 всѣ тѣ „дописователи“ фигуировали однакомъ ще яко „благонадежный“ и служили до вырѣбнанія „балансовъ“, до показанія членамъ „Заведенія“ и свѣтові, що кѣнци финансовыхъ операций нашої первой инстатудіи банковой охотятся точнѣсенко. Якъ назвати по имени таке „балансованье“, просямо собі доопѣвати.

О. Грабиньскій констатувє вь своімъ оправданіи ще и нѣшй хоршій рѣчи! Нашй повѣстителѣй пригавнуѣ собі, примѣромъ оказавши, широко и головно трубієне славословіє для „Заведенія“, убрале вь оукману великого патриотизму за то, що теперѣшня дирекція подарила селянамъ-дожнникамъ 258.480 зр. 31 кр. вь леглыхъ процентѣвъ проволоки. О томъ написавъ першій о. Наумовичъ вь „Словѣ“ и „Проломѣ“ вь статіи „Азъ псвахъ“, а оттакъ чули мы то саме зь устъ „балансового“ оправданія дирекціи на сегоднѣшнѣмъ зѣбраніи делегатѣвъ „Заведенія“ дня 1 л. червня. И що-жъ показує? О. Грабиньскій каже выразно: „Я виджу тутъ не патриотизмъ, а лиш недбалу администрацію, котра вь своімъ часѣ залишила отбраты залеглѣ раты и проценты, вь охлѣдствіе чого тѣ проценты по уплатѣ трехъ лѣтъ, яко заданней, пропадаютъ, отже отписанье ихъ послѣдуєло не по якѣй то милості, но изъ конечности“. Сими словами дуже немилосердно розбивъ о. Грабиньскій воѣ похваляльїи имны, композиованіи покровителями Михалѣвъ и опѣваніи вь дуєтѣ редакціями „Слова“ и „Пролома“ подѣ управѣю зѣбѣтнѣю канцелярства. То не зь „патриотизму“ а зь „конечности“ надѣлено нашыхъ селѣвъ такою ласкою? Яка-жъ то шкода, що зѣбѣтна зарѣбкова опѣлка мальверзантовъ и „неблагонадежныхъ дописователей“ не могла назватисѣ рускими селянами. Тогда „патриотизмъ“ сей можна-бы було и на нихъ розтягнути и оказати: Даруємъ вамъ волъ прегрѣшенія ваша — розумѣея — воляны! А тымчасомъ показує, що „патриотизмъ“ сей выплывъ зь дуже мутного жерела, бо зь простон недбалости оняквату.

Такъ и дѣйство було! На потверждение словъ о. Грабиньского можно додати, що вь синдикатѣ майже нѣколи нѣчого не робилося. Вь портфеліи векселей залегали векслѣ на прѣтѣстованій черевъ 5, 6 и 7 лѣтъ. Що больше! Господинъ синдикъ дуже часто не остававъ навѣтъ на терминѣхъ съ оторонами и бывавъ за оужуваній позачно. Навѣтъ выгравныхъ векселей справъ не ексеквовано, на що оудѣ львѣвскій вь своімъ часѣ звертали увагу наивѣтъ приватныхъ людей. Розумѣея, що заданней векслѣ трудно було оттакъ отягати. Нынѣ, вь Тераполю, смѣются вь певныхъ кругахъ зь некодевыхъ процесѣвъ „Заведенія“ противъ одного тамѣшного жидка-капиталиста, а у Львові — се зѣбѣтна рѣчь — приходило до судѣвъ векслѣ съ подѣнамаи людьми, котрі не только не жили на землі, але котрыхъ годѣ бы навѣтъ на зоряхъ допытати. Отже-жъ не „патриотизмъ“, а проста недбалѣсть — хотя по нашѣй думцѣ и де-що другого — были причиною, що рускій грѣшь пропадалъ марно, бо его розпозываво або безъ ипотечной гарантіи, на сфингованіи або непевній фирмы, або дивленоея съ заложеными руками и сонными очима, якъ-бѣ съ причинѣ формальныхъ безповоротно пропадалъ.

Мы, зѣбравши шаршій матеріалъ вь тѣй справѣ, зѣвлюструємо дуже подрѣбно дѣланье синдикату „Заведенія“ на поли ипотечныхъ позычокъ. А вьрѣчѣмъ, намъ зѣбѣтно, що теперѣшня дирекція посѣдає надто широкий матеріалъ подѣ рукомъ до всякихъ розправъ на томъ поли, але — мовчѣтъ. Пока-що отже галицка публіка най зволить приняти до вѣдомости, що головна вина за отраты „Заведенія“ по словамъ о. Грабиньского, опочиває на „недбалости“ синдикату.

О. Грабиньскій констатувє дальше вь своімъ оправданіи, що кромѣ „мальверзантовъ“ и такъ званыхъ „недобрыхъ“ были вь „Заведенію“ управителями (заеон, разумѣвъ директорѣвъ. Прим. Ред.) люди, у котрыхъ не було фаховыхъ вѣдомостей. Додаймо до того, що сама дирекція вь сегоднѣшнѣмъ положеніи „балансу“ выразно каже, що доперва по закрытіи агентурѣ филиальныхъ сталась можлива контроль и що доперва п. Ник. Нертовскій, бухгалтеръ „Волжско-камского коммерческого Банка“ зь Кіева, заправдѣвъ „фаховые счетоводство“, то и одержимо готовый образъ всего, що дѣлалось вь „Заведенію“. А мы ще могли бы покликатисѣ на слова одного зь теперѣшнихъ управителей „Заведенія, оказаній до оторонъ, що нынѣ ще половину урядникѣвъ „Заведенія“ належало-бы отдалити. И що-жъ выхлѣдитъ зь того? Мальверзанты, недбали, безъ вѣдомостей, безъ правыхъныхъ рахункѣвъ и безъ контролѣ! Eine kleine aber honette Gesellschaft!

О. Грабиньскій має однакомъ по воімъ томъ надѣю, що „Заведеніе“ сановане миллионовоу сумоу зь Россіи, опочиваючи теперъ вь рукахъ „фаховыхъ“ директорѣвъ и по такъ „дорого заплаченѣй“ науцѣ буде успѣвати...

Съ тымъ поглядомъ не можемо нѣкакъ поми-

ритисѣ и то для трехъ причинъ: а) що „Заведеніе“ съ миллионовоу сумоу зь Россіи не естъ сановане; б) що теперѣшня дирекція не естъ фаховою, а в) що „дорого заплаченѣй“ наука пошла вь лѣтъ.

До а) Зь сумы 1,185.000 зр., про яку писавъ о. Наумовичъ вь ч. 8 „Слова“ вь 30 сѣчня о. р., заявляючи, що „Синдикатъ Петербурскій“, тронутый загальною бѣдоу, згодився на купно сомнительного актива Банку; зь сѣи сумы, котра вь невѣстнѣй способѣ поѣвѣйше зменшилась до 1,180.045 зр. 59 кр., — не лишалось вь насѣ „Заведенія“ нѣчого, бо съ кѣнцемъ 1885 р. „балансъ“ выказавъ дефицитъ вь сумѣ 73,399 зр. 98 кр. Се дуже простый и „несомнительный“ рахунокъ. Були бѣ овыи активы, була миллионова помѣдь зь Россіи, а мимо всего бѣвъ дефицитъ. Чи се санация?

До б) Що теперѣшну дирекцію не можна назвати фаховою, доказомъ того естъ, що она управляетъ „Заведеніемъ“ черевъ 1885 рѣкъ, але „счетоводство“ управляетъ доперва п. Н. Нертовскій зь Кіева по чотыро-мѣсячнѣмъ тяжкомъ трудѣ. Нынѣ п. Нертовского вже нема, а старшій директоръ залегъ передъ тыждаемъ одної оторонѣ, домагаючиъся выплаты своихъ грошей зь „Заведенія“, що ще половину нынѣшнихъ членовъ можно-бы съ чистою совѣстью отпустити, заеонъ, задала ихъ незаховости.

До в) Що „дорого заплаченѣй наука“ пошла вь лѣтъ, о томъ рѣвно-жъ не можна сомнѣватисѣ, зѣвѣвши, що теперѣшня дирекція выпустала „мальверзантовъ“ зь облиги, замѣсть, щобъ ихъ самыхъ або провинившихся вь сѣихъ справкахъ функционерѣвъ „Заведенія“ потагнути до отѣвѣчальности судовой. Ба, що больше! Теперѣшня дирекція пише выразно вь своімъ „Заведенію“ вь „Словѣ“ и „Проломѣ“ зь 5 липня 1886 р., що она таки не буде шукати виновныхъ и передавати ихъ суду, а лишѣе „найти виновныхъ“ редакціи „Дѣла“.

И о. Грабиньскій повиненъ бувъ на тыхъ омыхъ премисахъ прѣйти до того заключенія, що и мы, и не повиненъ бувъ передъ коміією вдовичо-сиротского фонда увлекатисѣ „воинкою надѣєю“, що „Заведеніе“ теперъ вже буде успѣвати. „Добра воля“ нынѣшней дирекціи, про яку пише о. Грабиньскій вь своімъ оправданіи, не дає ще поруки доброго успѣху, бо при тѣй „добрѣй волѣ“ бѣвъ вь 1885 р. дефицитъ на 73,399 зр. 98 кр.

Больше на тѣй темѣ говорить намъ годѣ. Нашамъ обовязкомъ було зрѣфлектувати управляющую коміією вдовичо-сиротского фонда, а рѣлексіи та опираєся на числахъ и фактахъ. По нашѣй ширѣй думцѣ „Заведеніе“ не посѣдає нѣ найменшихъ твердыхъ основъ до успѣванія, а съ неуспѣваньемъ звязана тѣсно доля вдовичо-сиротского фонда. Ушла „Заведеніе“, то фондъ страивъ не лишъ вьложенъ 75.000 зр., але отъ яко основатель ручить своимъ цѣлымъ капиталомъ за воѣ прикрѣ послѣдствія. Вь кѣнци муємо додати, що и самъ о. Грабиньскій не вѣратъ вь успѣванье „Заведенія“, кажучи, що вь своімъ оправданіи онъ не дає управляющей комііи вдовичо-сиротского фонда нѣлѣкомъ поруки за безпечное улькованье вь „Заведенію“ сумы 75.000 зр. Онъ пытаєся: „Чимъ и якъ мѣгъ я заручити? Яку бо поруку мѣгъ-бы я дати? Всякій здорово думающий чловекъ мусѣвъ-бы того рода поруку найти шо найменше смѣшною“.

Програма IV-ой вандрѣвки руской академичной молодежи.

Комитетъ вандрѣвничѣй, завязанный при тов. „Академичное Братство“, выготавивъ вже планъ сегоднѣшней вандрѣвки руской молодежи академичной и має честь подати его о. сѣмъ до вѣдомости В. П. Публяки.

Вандрѣвка починаєся дня 1 лѣт. сѣрния вь Перемышлѣ и треваетъ 12 дѣтъ. Для 31 липня (субота) зѣѣздажуютъ вандрѣвничѣи вь Перемышлѣ. Слѣдуючого дня, т. е. вь недѣлю дня 1 сѣрния рано удадутъ воѣ участники вандрѣвки до церкви и будутъ свѣтити вь часѣ службы Божьей. Вечеромъ того дня отбудея музыкально-вокальный вечерокъ съ танцами.

Для 2 сѣрния выѣдутъ вандрѣвничѣи вь Перемышлѣ зѣлѣзницею до Добромиля (тутъ отбудея для 2 сѣрния великій армарокъ) и вѣзмуть участь вь другѣмъ вечерку.

Для 3 сѣрния вѣзмуть вѣлѣзницею вандрѣвничѣи зѣлѣзницею до Устрикѣ, а для 4 сѣрния равеньку переходятъ плѣшки (зѣлѣзницею) до Дѣмной (5 миль дороги). Тутъ ставутъ того-жъ дня (вь сѣреду) вечеромъ на нѣчь. Для 5 сѣрния (вь четверть) вѣзмуть участь вь вечерку для народа вь мѣсцевѣй чинальни. Для 6 сѣрния выберутъ до Турки (3 миль дороги) и останутъ тамъ черевъ суботу (7 сѣрния) на отпочинку. Для 8 сѣрния вь недѣлю рано пойдутъ воѣ вандрѣвничѣи до мѣсцевѣй церкви на службу Божу, а по обѣдѣ того-жъ дня выберутъ оглядати турчаньскій око-

лицѣ. Вь понедѣлокъ дня 9 сѣрния вѣзмуть участь вь вечерку музыкально-вокальнѣмъ съ танцами.

Вь дѣньхъ 10 и 11 сѣрния поѣе вандрѣвка дальше черевъ села Розлучѣ, Сѣмѣльна до Пѣдбужа и остановитѣя тутъ на нѣчь, а на другій день выберетъ до Дрогобыча, де 12 сѣрния вь четверть отбудея вечерокъ. Вь Дрогобычѣ кѣнчитѣя вандрѣвка.

Програмы поодинокихъ вечерѣвъ будутъ поѣвѣйше оголошеніи.

На чіолопейнѣй запытанія шо до вькладки вандрѣвничѣи для участниківъ маємо честь отповѣсти, шо каждый вандрѣвничѣй дѣе на своѣй коштѣ, а охлѣдає лишъ 3 зр. на удержанье хорѣ.

Отъ комитету вандрѣвничѣи.

ДОПИСИ.

Зь Станиславова.

(Выклады филии тов. „Прогрѣта“. — Именины и доперѣшня дѣлѣность станиславского Владыки). Выклады для членѣвъ станиславской филіи „Прогрѣты“ отбудутъ 17 (29) червня с. р. вь сѣлѣ театральнѣй. Выклады ровнѣчаютъ секретарѣ филіи, о. И. Порайко, „Исторію Галицкой Руси“ подѣ павлованьемъ цѣсаревѣи Маріи Терезы и цѣсаря Іосифа II, появяючи важность вьведенія вь тогды реформъ для стану сѣльнѣйского и духовного. Опѣла слѣдуєвать выкладъ головы филіи, д-ра Бучаньского, „Про законы о спадщинѣ“, вь котрѣмъ бѣсѣдникъ выказуєвать выражѣе, вь чѣмъ австрійске право и поступованье спадковѣе супротивляєся рускому праву вьвѣчаному, традиційному и якъ часто вь того выхлѣдитъ межъ рускими рѣдинами агубній спорѣ, — котрыхъ уникати треба. — На кѣонецъ — на предложенье Выдѣлу филіи — подписали власнѣручно воѣ присутній пѣсьменній сѣлѣны, членѣи филіи „Прогрѣты“, гарно выконуя адресу до Прѣсв. еп. Юліана съ желаніями именинѣй припадуючѣи на 21 червня и поручили выбравшій зь межъ себе депутатіи, щоби еи вручила Прѣсвѣщенному вь дѣнь именинѣй. — Вь вѣвѣчеріи именинѣй прибуєтъ Выдѣлъ „Братства св. Николая“ и вложивъ желанія свои при свѣтѣхъ питомцѣхъ Буревъ, а 21 червня (3 липня) по отѣлуженіи службы Божьей удалея духовенство руске до палаты епископской, де его именинѣмъ промовитъ старѣнній деканъ о. Симеонъ Гарасимовичъ зь Загѣвѣды, вѣвѣврюючи Прѣсвѣщенного о глубокой преданности всего духовенства для своего архипастыря. — По официальныхъ представленийъ властей и инстатудій, явившея у Прѣсвѣщенного именинѣмъ Выдѣлу „Товариства Рускихъ женщинъ“ — п-нѣ Ю. Абарысовска, Софія Бучаньска, Емилиа Ничаѣвана и Евгѣніа Порайкова. Вь имени сѣи депутатіи промовала п. С. Бучиньска и вручала Прѣсвѣщенному китицю красныхъ цѣтѣвъ съ желаніями „всего блага и щоби воѣ на добро руского народа и церкви вьверненъ надѣвъ Прѣсвѣщенного розцѣили и принесли богатъ плодѣ“. Прѣсвѣщенный отповѣдаючи, заохочуєвать товариство, щоби при просѣтѣхъ женщинъ, яко своѣй задачі крѣпко стояло и неважало на перешкоды, бо и „Товариство Рускихъ дамъ“ у Львові мусѣло поборовати перепоны, — поки першій роки, тяжкій для всякого почину, не пр минули. — О 1 год. прибули гоесподарѣ выслѣанники членѣвъ филіи „Прогрѣты“ и вручили агадану повѣсье адресу съ желаніями. Ту сѣльску депутатію принявъ Прѣсвѣщенный съ очевидною радѣстоу и черевъ довшій часъ по отѣвѣвкѣи ровнѣчалъ съ ними про справы, дѣтѣвничѣи близького руского сѣльнѣйца. Дальше прѣймавъ Прѣсвѣщенный станиславскихъ Русинѣвъ воѣхъ становѣи и вѣнатиѣй, числомъ до 40, подѣ проведомъ совѣтниками суду п. Іана Шавковского. П. Шавковскій борѣванъ вь своѣй промовѣ зѣбравныхъ Русинѣвъ съ родиноу, шо вь дѣнь именинѣй удалея до своего бѣтька, зѣдавъ всякого успѣху вь подвигахъ для подѣсенія руской церкви и народу, вѣвѣврявъ о ширѣй готовности воѣхъ Русинѣвъ помагати своему архипастырю вь его трудѣхъ. Прѣсвѣщенный отповѣдаючи агадавъ про многѣ трудности, на котрѣ тѣсѣея розѣвѣи новой епархіи, однакомъ має надѣю, при спѣвѣдѣваніи вѣгалу Русинѣвъ сполученныхъ вѣлѣчливо цѣєво добра Руси, положить бодай основы воѣхъ тыхъ инстатудій, котрѣи ту вь Станиславоѣ Русинамъ суть потрібнѣи. И дѣйственно мусѣтъ новопоставивши епархіи станиславска поборовати вѣлѣчкого рода трудности, а властво пои сѣгѣ воѣ трудности самѣ еп. Юліанъ съ цѣлымъ посвященьемъ, бо до теперъ ще не вѣименовано членѣвъ капитулы, межъ котрыхъ можна бы було роздѣлѣти працію. То-жъ съ енергією гѣдноу подѣву залагоджує нашъ Владыка самѣ не только воѣ насѣвѣваючѣи письма урядовѣ, але при томъ при помѣчи слабыхъ силъ мѣсцевѣого духовенства приготавивъ около Вѣлѣчкѣныхъ свѣтъ до ординаціи и выслѣитиѣи 11 прѣвѣитерѣвъ, а 1 и 2 липня с. р. перѣвѣвъ письменній и устѣній испѣты конкурсовѣ, до котрыхъ приступило кѣлѣканѣидѣи священникѣвъ; вѣвѣвѣиѣи обѣсѣденѣе кѣлѣчкого прихлѣдѣвъ дѣвѣлѣчными и талантавыми душпастырями, посѣвѣвъ прихлѣдѣи вь Нижнѣиѣи и Монастирѣскаѣ, де вѣлѣгосѣвѣиѣи проповѣдѣ передѣ бѣвѣчисленными народомъ, вѣтаный всѣды съ найбѣльшимъ одушевленьемъ.

М. А.

самого п. Фалла. В сам вечер хорь львовский, подможенный сельскими, отбивав на ставі на човнах освічених бенгальскими огнями кілька композицій. Публика приохотилася уважно народними звуками, рохочаючися чудесно по опокійності, вечірній водою, руска пісня показався їм повним своїм блеску! Феєтинський в кожній вигляді показав нашу ошу! Честь же Видьлова "Зоря" за величаву працю, котру почав в воде під проводом свого голови п. В. Нагорного з напруженням всіх ошів, честь і комитетови, на чолі котрого стояли пп. Вірецький і Щербак за їх плодотворну працю. Щоб показати яку гарно розвивався товариство наших ремісників, вгадаємо хоч мимолетом, що тов. "Зоря" має в плані: заложити руску школу недільну для ремісників, а також і відкрити базару продаж виробів членів товариства. Дай Боже, щоб оповідався опасений отой план!

— В женській учительській семінарії у Львові відбуло сего року до півноти 11 Русинки. Сь означені: Анна Бабюк, Емілія Вітковица, Елена Кулачкова, Каміля Лаврецька, Анна Мороз, Іосифа Наконечна, Марія Стокало, Марія Чернишова, Саломея Шараневич; з добрим пошлунком: Марія Вітковица і Іосифа Савіринська. — Подаючи оей освітній результат класифікації наших Русинок до загальної відомості, хочемо імь волюго усього і до дальшої праці на ниві народній.

— Управління освіти "Народного Дому" розписує конкурс на прийняття учеників до бурми "Нар. Дому" сь речинцем для подання до 15 серпня о. р. Подана можуть вносити лише родичі або опікуни. До подання треба залучити метрику, покладіти школярів освітньою і освітньою убожеством. До першої класу будуть приймаються ученики не старші, як 12 літ. Кандидати мусять бути здорові і мати добрий голос. Прочайі має подати точно овою адресу і залучити до подання поштову марку на 20 кр. на оплату відповідей.

— Читальня в Купичеві. Трудовий наш патріот і неутомимий провідник народу о. Василь Чернецький з Ольги белого засновав при допомозі о. Грушкевича, Холмчака, в Купичеві поз. жовтого нового читальню. Батько вже 16-та з ряду читальні, котру о. Чернецький засновав. Членами основателями сь читальні сьуть ще Криві о. Чернецького і о. Грушкевича і пп. Лябь Вергер, Володислав Тинейкий і Василь Котульський.

— Рада міста Дрогобича внесла до міністерства прохбу, щоб в Дрогобичі оплата школярів не була підвищена, а именно зь тов причини, що мѣсто платити на гимназію річно 18.000 зр. дає поміщення і ошаль, і відлучило оплату школярів, котра перше до ками мѣска вилучала, бібліотеку і кабінети. Отж чаю, як міністерство отало підвешувати оплату, отало чило учеників в дрогобичській гимназії зменшилося, а найбільше убуло християнської молодіж.

— До відомості кандидатів учительських для шкіл народних подає краєва Рада школярів, що сь слідує школярів роком класу паралельно на першій році при мужькобій учит. семінарії у Львові не буде відкрито, а кандидати повинні отаратися о прийняття до таких семінарій в Тернополі або Станиславові.

— Рада повітова в Гусятині вибрала на засідання 3 о. м. ошми маршалком п. Броніслава Городиского, виставителя Крогуляця.

— Д-р Іосиф Кашинца, професор варшавського університету, вимовлений звичайним проф. каноничного права при львівському університеті.

— Вибори до Рад повітових тербовельської і перемыської розписані для обшарних курій на день 11 серпня, а для мѣсних на день 17 серпня о. р.

— В Іонюхах, ошій бережанської повіта, буля сего року аж три ошчі огню, вь ошчі, 22 мая і 21 червня. Першого разу отримало вое майно шибт, другого 13, а третого 3 господарі. Нещаслив жертові гинуть зь голоду і безь помічи приде їмь задовжитися у жидів, котрі і такь багато людюком землі забрали. Для ратования нещасливих звязався зь мѣсцевой інтелігенції комитет, але той зь причини великості шкоди тільки дуже мало помічи зможе.

— Рада міста Золочева ухвалити ухвалювало в той оповіст, що вибрала бурмистром д-ра Давида Билета, его заступником д-ра Абдона Милковського, а воеорамі пп. д-ра Гайне, Дочмана і Романа Вільницького.

— Зь під Баворова доносять намь: У нас на Подолі ушвилов сего року риж вь складі сельської кухні. Купують его у жидів по 8 кр. за фунт, а варять різно; найчастіше розваривши риж кидати на него жатне тѣсто. Батько дуже характеристичним, що риж, той хлѣб des pays de misere, отаєсь вже щоденним хлѣбом нашого плодотворного Подолі.

— Мистифікація. П. Якова Мардаровича, управителя філії "Народного Торговця" в Тернополі, отримала немила пригода через мистифікацію львівських газет. Розголошено, що п. Мардаровича загубив до сь 10 літний син, що его опісля покував ошарений пѣс а на пошлдок, що п. Мардарович зь туги за ошномь отбрав сьб жаті через пошвищене. Все то показалося ложю. П. М. не сьб жонатий і не має отже ніяких дітей, жє і сьб зовсім здоров. Подібна мистифікація хоч зовсім не така влобна і шкідлива постигла і нас. Вь ч. 65 "Дѣла" подали ми були новинку, що вь Ставові сьб кшій селянин Сомак, що платити вже оть 20 літ податок оть будинків, хоч тых вже давно нема, а то для того, що не вгодилось завчасу о відплату податку. Началь-

ник громади Настасова, п. И. Пиндусь, доносять намь тепер, що вь Настасові нема навіть і не було чоловіка такого названого, отже і не було оть кого побирати податок.

— Именовані перенесені. Міністерь просвіт підняв до VIII класу ранги, а то почавши оть 1 ошчі 1886, слідує чихь професорів шкіл середніх: Фр. Фока і Март. Джимуховского, проф. гимн. вь Новій Санчі; о. Алеко. Тороньского і Андрея Дрожежа, проф. гимн. вь Дрогобичі; о. Михайла Сосеніцкого, при гимн. вь Бережанах; Олександр Борковського, проф. академічної (руской) гимн. у Львові; Мих. Маркевича, проф. гимн. вь Ряшіві; д-р К. Бенюков, проф. шк. реальної у Львові; Николая Куличикого, проф. гимн. вь Перемишлі; Петра Левяцкого, проф. гимн. вь Тернополі; о. д-ра Іосифа Левяцкого, Іосифа Новельта, Кліма Шинця, д-р Геротмана і Тео. Байлого, професорів II (німецької) гимназії у Львові. — Намісництво перенесло практиканта концентного Влад. Коваліковського зь Львова до Пильна.

— Испити зрѣлости вь Коломийській гимназії зложіло 8 Русинів, а именно: Шасний Пасодоровский сь означенням; сьб добримь ушлунком зложіли: Ілія Григорук, Владимир Крушельницький, Стефан Крушельницький, И. Заринский, Александр Русич, Н. Шингельский і Романь Савинський.

— Испити зрѣлости вь Станиславові відбувалося під предводительствомь воектора п. Солтыкевича оть 26 червня і тривав до 3 липня о. р. Вьтх разомь матуритів оть до півноти 30, а мѣж тими 8 Русинів. Испити зрѣлости зложіло 22, мѣж тими 4 Русини: Димитрий Володимир, Козий Григорій, Куцій Данило і Романович Емануїл. Одного репробовано на 2 місяці, 2 отпали на цілий рік, а одинь отлучив оть півноти добровільно.

— На ошній маневри має приїхати до Галичини також і архик. Рудольф. Ходити вѣсти, що на ой маневри має також приїхати і наслідник російського престолу. Царь підчась свого побуту вь Галичині не отпадає вь Кракова вь Львова.

— "Заведеніє" contra "Дѣла". На поміщену вь ч. 62 "Дѣла" статью: "До що про допозователів Заведенія надбало Заведеніє "опроверженіє", котре було вь ч. 64 "Дѣла" выдруковано. А що делк уступи сего "опроверженія", як мѣсто лачий напад на редакцію "Дѣла", не здала поміщені, тому ввело Заведеніє против редакції "Дѣла" а именно против оть чального редактора "Дѣла" п. К. Кахнякевича жалобу о провині вь §. 19 закона правогого. Нинѣ, с. е. 15 відбула розсудна вь ц. к. суді львівській м. д. о. III, під предводительствомь суді п. Барта. Заведеніє заступав директорь его п. Ю. Косянський, редакцію "Дѣла" п. Е. Олесницький, концент адвокатский. По перечтатю дотичныхь артикулів такь "Дѣла" як і "опроверженія" забраво голою п. Е. Олесницький і вь краснорѣчивій а ошньо переконуючій обшорі выказав безодговитість жалоб Заведенія. Выказавь по перше, що вь отаті "Дѣла" нема фактів, котрі тільки побля отатуи можна простувати, сьб лише пытані, на котрі отповіди може редакція побля ошви воля або по мѣсти або вѣ. Дальше выказавь п. О., що побля постановы §. 19 з. п. опроверженіє повинно займатися до найбільше два рази тільки місяця, як нимримований артикул, а за надвужку мусять простувати залатати, що вь тѣмь ошчаю не наступило — і що лязкь опровергованія повинен бути такий, якій чаюссь редагує, т. е. рускій, чого о лязкь "опроверженія" ошачати не можна. Однимь ошвомь вже і такь редакція "Дѣла" вробила грѣхоту Заведенію, поміщаючи уступи его "опроверженія". Коли од якь до поміщення опровергованія, дотичногого уступів фактичныхь далоси "Дѣла" ошконила вглядомь куртозії для "Заведенія" — то ніякь не може бути привнесено до поміщення тыхь уступів "опроверженія", вь котрыхь дирекція обшнує редакцію "Дѣла" цілимь градусомь ошмихь грубыхь і вь цивилизованій ошві неуживаныхь ешкетів, а котрі крімь сего не мѣстять вь сьб ніякого опровергованія фактів а тільки уваги дирекції "Заведенія" оть фактами артикулу ч. 62 "Дѣла" вь ніякій звязи не ошачі. На обширну а логичну оборону п. Олесницького зарекаювався лаш п. Косянський по російськы: "я не знаю, что говорить" і залишивь дальш ушлія що до обовязованія аргументів обороны. По перервѣ 10 минуть оголосивь суді зашудь ушлункий редактора "Дѣла" оть обжалования о проступок зь §. 19 з. п. мотивуючи зашудь тымь, що ошущий вь "Дѣл" уступи "опроверженія" ошвою отализацією не отпівдали выгомамь опровергованія і що крімь сего редакція не була обовязана мѣстити опровергованія що до обшму два рази більшого, якь дотичний уступи артикулу вь ч. 62. — Неодовольний зашудомь, вѣнѣ п. Косянський оть тогож жалобу до вышшій инстанції.

— Причина епидеміи вь Клостернайбурзі. Подковий лікар вь Клостернайбурзі, д-р Ковальский, звѣтавши вь кругахь ученихь бактеріологів, выказавь, що причиною епидеміи парализу карку вь тамошній гарнизоні були бактеріи, що нахоталося вь воді зь криниць на подбѣру касарн. Розслѣдує тѣла помершихь жовнѣрів, дослѣдивь дит, що причиною ошачности а отгакь і смерті були специфичний тифуозий бакциль, котрі оть ошбоді знайшовь також і вь згаданій воді. Вь послѣднихь дѣлахь не заолобь вже нішто на епидемію, зь 180 хорыхь выздоровіло.

— Що дѣся вь шпильниках? Коли возьмемо на увагу величезну продукцію шпильок, то вышлосить се пытаніе. Фабрики Бернгамеу самого фабрикують дѣню 37,000,000 шпильок, другі англійскі фабрики доставляють разомь 17,000,000 — отже ціла Англія разомь 54,000,000 шпильок дѣню. Вь Франції виробляють шо дѣню 20,000,000 а вь другихь краяхь Европы 10,000,000, отже

уже 60, а зь прочихь сьб лише 6 небезпечно недужихь.

— Вь краєвій школі львового господарства у Львові відбулося півноти зь II-ій півноті вь отблудуючій порядку. На курей I-бмь: д. 17 о. м. зь математикі, д. 20 зь физикі, д. 22 зь культурі льво, д. 24 зь зоології, д. 27 зь ботаники і подології. — На курей II-бмь: д. 19 зь климатології, д. 21 зь урядженія льво, д. 23 зь физиології і зоології льво, д. 26 зь мѣрицтва, д. 28 зь льво, д. 29 зь администратії і економії льво, д. 30 зь льво, д. 31 зь економії льво, д. 32 зь льво, д. 33 зь льво, д. 34 зь льво, д. 35 зь льво, д. 36 зь льво, д. 37 зь льво, д. 38 зь льво, д. 39 зь льво, д. 40 зь льво, д. 41 зь льво, д. 42 зь льво, д. 43 зь льво, д. 44 зь льво, д. 45 зь льво, д. 46 зь льво, д. 47 зь льво, д. 48 зь льво, д. 49 зь льво, д. 50 зь льво, д. 51 зь льво, д. 52 зь льво, д. 53 зь льво, д. 54 зь льво, д. 55 зь льво, д. 56 зь льво, д. 57 зь льво, д. 58 зь льво, д. 59 зь льво, д. 60 зь льво, д. 61 зь льво, д. 62 зь льво, д. 63 зь льво, д. 64 зь льво, д. 65 зь льво, д. 66 зь льво, д. 67 зь льво, д. 68 зь льво, д. 69 зь льво, д. 70 зь льво, д. 71 зь льво, д. 72 зь льво, д. 73 зь льво, д. 74 зь льво, д. 75 зь льво, д. 76 зь льво, д. 77 зь льво, д. 78 зь льво, д. 79 зь льво, д. 80 зь льво, д. 81 зь льво, д. 82 зь льво, д. 83 зь льво, д. 84 зь льво, д. 85 зь льво, д. 86 зь льво, д. 87 зь льво, д. 88 зь льво, д. 89 зь льво, д. 90 зь льво, д. 91 зь льво, д. 92 зь льво, д. 93 зь льво, д. 94 зь льво, д. 95 зь льво, д. 96 зь льво, д. 97 зь льво, д. 98 зь льво, д. 99 зь льво, д. 100 зь льво, д. 101 зь льво, д. 102 зь льво, д. 103 зь льво, д. 104 зь льво, д. 105 зь льво, д. 106 зь льво, д. 107 зь льво, д. 108 зь льво, д. 109 зь льво, д. 110 зь льво, д. 111 зь льво, д. 112 зь льво, д. 113 зь льво, д. 114 зь льво, д. 115 зь льво, д. 116 зь льво, д. 117 зь льво, д. 118 зь льво, д. 119 зь льво, д. 120 зь льво, д. 121 зь льво, д. 122 зь льво, д. 123 зь льво, д. 124 зь льво, д. 125 зь льво, д. 126 зь льво, д. 127 зь льво, д. 128 зь льво, д. 129 зь льво, д. 130 зь льво, д. 131 зь льво, д. 132 зь льво, д. 133 зь льво, д. 134 зь льво, д. 135 зь льво, д. 136 зь льво, д. 137 зь льво, д. 138 зь льво, д. 139 зь льво, д. 140 зь льво, д. 141 зь льво, д. 142 зь льво, д. 143 зь льво, д. 144 зь льво, д. 145 зь льво, д. 146 зь льво, д. 147 зь льво, д. 148 зь льво, д. 149 зь льво, д. 150 зь льво, д. 151 зь льво, д. 152 зь льво, д. 153 зь льво, д. 154 зь льво, д. 155 зь льво, д. 156 зь льво, д. 157 зь льво, д. 158 зь льво, д. 159 зь льво, д. 160 зь льво, д. 161 зь льво, д. 162 зь льво, д. 163 зь льво, д. 164 зь льво, д. 165 зь льво, д. 166 зь льво, д. 167 зь льво, д. 168 зь льво, д. 169 зь льво, д. 170 зь льво, д. 171 зь льво, д. 172 зь льво, д. 173 зь льво, д. 174 зь льво, д. 175 зь льво, д. 176 зь льво, д. 177 зь льво, д. 178 зь льво, д. 179 зь льво, д. 180 зь льво, д. 181 зь льво, д. 182 зь льво, д. 183 зь льво, д. 184 зь льво, д. 185 зь льво, д. 186 зь льво, д. 187 зь льво, д. 188 зь льво, д. 189 зь льво, д. 190 зь льво, д. 191 зь льво, д. 192 зь льво, д. 193 зь льво, д. 194 зь льво, д. 195 зь льво, д. 196 зь льво, д. 197 зь льво, д. 198 зь льво, д. 199 зь льво, д. 200 зь льво, д. 201 зь льво, д. 202 зь льво, д. 203 зь льво, д. 204 зь льво, д. 205 зь льво, д. 206 зь льво, д. 207 зь льво, д. 208 зь льво, д. 209 зь льво, д. 210 зь льво, д. 211 зь льво, д. 212 зь льво, д. 213 зь льво, д. 214 зь льво, д. 215 зь льво, д. 216 зь льво, д. 217 зь льво, д. 218 зь льво, д. 219 зь льво, д. 220 зь льво, д. 221 зь льво, д. 222 зь льво, д. 223 зь льво, д. 224 зь льво, д. 225 зь льво, д. 226 зь льво, д. 227 зь льво, д. 228 зь льво, д. 229 зь льво, д. 230 зь льво, д. 231 зь льво, д. 232 зь льво, д. 233 зь льво, д. 234 зь льво, д. 235 зь льво, д. 236 зь льво, д. 237 зь льво, д. 238 зь льво, д. 239 зь льво, д. 240 зь льво, д. 241 зь льво, д. 242 зь льво, д. 243 зь льво, д. 244 зь льво, д. 245 зь льво, д. 246 зь льво, д. 247 зь льво, д. 248 зь льво, д. 249 зь льво, д. 250 зь льво, д. 251 зь льво, д. 252 зь льво, д. 253 зь льво, д. 254 зь льво, д. 255 зь льво, д. 256 зь льво, д. 257 зь льво, д. 258 зь льво, д. 259 зь льво, д. 260 зь льво, д. 261 зь льво, д. 262 зь льво, д. 263 зь льво, д. 264 зь льво, д. 265 зь льво, д. 266 зь льво, д. 267 зь льво, д. 268 зь льво, д. 269 зь льво, д. 270 зь льво, д. 271 зь льво, д. 272 зь льво, д. 273 зь льво, д. 274 зь льво, д. 275 зь льво, д. 276 зь льво, д. 277 зь льво, д. 278 зь льво, д. 279 зь льво, д. 280 зь льво, д. 281 зь льво, д. 282 зь льво, д. 283 зь льво, д. 284 зь льво, д. 285 зь льво, д. 286 зь льво, д. 287 зь льво, д. 288 зь льво, д. 289 зь льво, д. 290 зь льво, д. 291 зь льво, д. 292 зь льво, д. 293 зь льво, д. 294 зь льво, д. 295 зь льво, д. 296 зь льво, д. 297 зь льво, д. 298 зь льво, д. 299 зь льво, д. 300 зь льво, д. 301 зь льво, д. 302 зь льво, д. 303 зь льво, д. 304 зь льво, д. 305 зь льво, д. 306 зь льво, д. 307 зь льво, д. 308 зь льво, д. 309 зь льво, д. 310 зь льво, д. 311 зь льво, д. 312 зь льво, д. 313 зь льво, д. 314 зь льво, д. 315 зь льво, д. 316 зь льво, д. 317 зь льво, д. 318 зь льво, д. 319 зь льво, д. 320 зь льво, д. 321 зь льво, д. 322 зь льво, д. 323 зь льво, д. 324 зь льво, д. 325 зь льво, д. 326 зь льво, д. 327 зь льво, д. 328 зь льво, д. 329 зь льво, д. 330 зь льво, д. 331 зь льво, д. 332 зь льво, д. 333 зь льво, д. 334 зь льво, д. 335 зь льво, д. 336 зь льво, д. 337 зь льво, д. 338 зь льво, д. 339 зь льво, д. 340 зь льво, д. 341 зь льво, д. 342 зь льво, д. 343 зь льво, д. 344 зь льво, д. 345 зь льво, д. 346 зь льво, д. 347 зь льво, д. 348 зь льво, д. 349 зь льво, д. 350 зь льво, д. 351 зь льво, д. 352 зь льво, д. 353 зь льво, д. 354 зь льво, д. 355 зь льво, д. 356 зь льво, д. 357 зь льво, д. 358 зь льво, д. 359 зь льво, д. 360 зь льво, д. 361 зь льво, д. 362 зь льво, д. 363 зь льво, д. 364 зь льво, д. 365 зь льво, д. 366 зь льво, д. 367 зь льво, д. 368 зь льво, д. 369 зь льво, д. 370 зь льво, д. 371 зь льво, д. 372 зь льво, д. 373 зь льво, д. 374 зь льво, д. 375 зь льво, д. 376 зь льво, д. 377 зь льво, д. 378 зь льво, д. 379 зь льво, д. 380 зь льво, д. 381 зь льво, д. 382 зь льво, д. 383 зь льво, д. 384 зь льво, д. 385 зь льво, д. 386 зь льво, д. 387 зь льво, д. 388 зь льво, д. 389 зь льво, д. 390 зь льво, д. 391 зь льво, д. 392 зь льво, д. 393 зь льво, д. 394 зь льво, д. 395 зь льво, д. 396 зь льво, д. 397 зь льво, д. 398 зь льво, д. 399 зь льво, д. 400 зь льво, д. 401 зь льво, д. 402 зь льво, д. 403 зь льво, д. 404 зь льво, д. 405 зь льво, д. 406 зь льво, д. 407 зь льво, д. 408 зь льво, д. 409 зь льво, д. 410 зь льво, д. 411 зь льво, д. 412 зь льво, д. 413 зь льво, д. 414 зь льво, д. 415 зь льво, д. 416 зь льво, д. 417 зь льво, д. 418 зь льво, д. 419 зь льво, д. 420 зь льво, д. 421 зь льво, д. 422 зь льво, д. 423 зь льво, д. 424 зь льво, д. 425 зь льво, д. 426 зь льво, д. 427 зь льво, д. 428 зь льво, д. 429 зь льво, д. 430 зь льво, д. 431 зь льво, д. 432 зь льво, д. 433 зь льво, д. 434 зь льво, д. 435 зь льво, д. 436 зь льво, д. 437 зь льво, д. 438 зь льво, д. 439 зь льво, д. 440 зь льво, д. 441 зь льво, д. 442 зь льво, д. 443 зь льво, д. 444 зь льво, д. 445 зь льво, д. 446 зь льво, д. 447 зь льво, д. 448 зь льво, д. 449 зь льво, д. 450 зь льво, д. 451 зь льво, д. 452 зь льво, д. 453 зь льво, д. 454 зь льво, д. 455 зь льво, д. 456 зь льво, д. 457 зь льво, д. 458 зь льво, д. 459 зь льво, д. 460 зь льво, д. 461 зь льво, д. 462 зь льво, д. 463 зь льво, д. 464 зь льво, д. 465 зь льво, д. 466 зь льво, д. 467 зь льво, д. 468 зь льво, д. 469 зь льво, д. 470 зь льво, д. 471 зь льво, д. 472 зь льво, д. 473 зь льво, д. 474 зь льво, д. 475 зь льво, д. 476 зь льво, д. 477 зь льво, д. 478 зь льво, д. 479 зь льво, д. 480 зь льво, д. 481 зь льво, д. 482 зь льво, д. 483 зь льво, д. 484 зь льво, д. 485 зь льво, д. 486 зь льво, д. 487 зь льво, д. 488 зь льво, д. 489 зь льво, д. 490 зь льво, д. 491 зь льво, д. 492 зь льво, д. 493 зь льво, д. 494 зь льво, д. 495 зь льво, д. 496 зь льво, д. 497 зь льво, д. 498 зь льво, д. 499 зь льво, д. 500 зь льво, д. 501 зь льво, д. 502 зь льво, д. 503 зь льво, д. 504 зь льво, д. 505 зь льво, д. 506 зь льво, д. 507 зь льво, д. 508 зь льво, д. 509 зь льво, д. 510 зь льво, д. 511 зь льво, д. 512 зь льво, д. 513 зь льво, д. 514 зь льво, д. 515 зь льво, д. 516 зь льво, д. 517 зь льво, д. 518 зь льво, д. 519 зь льво, д. 520 зь льво, д. 521 зь льво, д. 522 зь льво, д. 523 зь льво, д. 524 зь льво, д. 525 зь льво, д. 526 зь льво, д. 527 зь льво, д. 528 зь льво, д. 529 зь льво, д. 530 зь льво, д. 531 зь льво, д. 532 зь льво, д. 533 зь льво, д. 534 зь льво, д. 535 зь льво, д. 536 зь льво, д. 537 зь льво, д. 538 зь льво, д. 539 зь льво, д. 540 зь льво, д. 541 зь льво, д. 542 зь льво, д. 543 зь льво, д. 544 зь льво, д. 545 зь льво, д. 546 зь льво, д. 547 зь льво, д. 548 зь льво, д. 549 зь льво, д. 550 зь льво, д. 551 зь льво, д. 552 зь льво, д. 553 зь льво, д. 554 зь льво, д. 555 зь льво, д. 556 зь льво, д. 557 зь льво, д. 558 зь льво, д. 559 зь льво, д. 560 зь льво, д. 561 зь льво, д. 562 зь льво, д. 563 зь льво, д. 564 зь льво, д. 565 зь льво, д. 566 зь льво, д. 567 зь льво, д. 568 зь льво, д. 569 зь льво, д. 570 зь льво, д. 571 зь льво, д. 572 зь льво, д. 573 зь льво, д. 574 зь льво, д. 575 зь льво, д. 576 зь льво, д. 577 зь льво, д. 578 зь льво, д. 579 зь льво, д. 580 зь льво, д. 581 зь льво, д. 582 зь льво, д. 583 зь льво, д. 584 зь льво, д. 585 зь льво, д. 586 зь льво, д. 587 зь льво, д. 588 зь льво, д. 589 зь льво, д. 590 зь льво, д. 591 зь льво, д. 592 зь льво, д. 593 зь льво, д. 594 зь льво, д. 595 зь льво, д. 596 зь льво, д. 597 зь льво, д. 598 зь льво, д. 599 зь льво, д. 600 зь льво, д. 601 зь льво, д. 602 зь льво, д. 603 зь льво, д. 604 зь льво, д. 605 зь льво, д. 606 зь льво, д. 607 зь льво, д. 608 зь льво, д. 609 зь льво, д. 610 зь льво, д. 611 зь льво, д. 612 зь льво, д. 613 зь льво, д. 614 зь льво, д. 615 зь льво, д. 616 зь льво, д. 617 зь льво, д. 618 зь льво, д. 619 зь льво, д. 620 зь льво, д. 621 зь льво, д. 622 зь льво, д. 623 зь льво, д. 624 зь льво, д. 625 зь льво, д. 626 зь льво, д. 627 зь льво, д. 628 зь льво, д. 629 зь льво, д. 630 зь льво, д. 631 зь льво, д. 632 зь льво, д. 633 зь льво, д. 634 зь льво, д. 635 зь льво, д. 636 зь льво, д. 637 зь льво, д. 638 зь льво, д. 639 зь льво, д. 640 зь льво, д. 641 зь льво, д. 642 зь льво, д. 643 зь льво, д. 644 зь льво, д. 645 зь льво, д. 646 зь льво, д. 647 зь льво, д. 648 зь льво, д. 649 зь льво, д. 650 зь льво, д. 651 зь льво, д. 652 зь льво, д. 653 зь льво, д. 654 зь льво, д. 655 зь льво, д. 656 зь льво, д. 657 зь льво, д. 658 зь льво, д. 659 зь льво, д. 660 зь льво, д. 661 зь льво, д. 662 зь льво, д. 663 зь льво, д. 664 зь льво, д. 665 зь льво, д. 666 зь льво, д. 667 зь льво, д. 668 зь льво, д. 669 зь льво, д. 670 зь льво, д. 671 зь льво, д. 672 зь льво, д. 673 зь льво, д. 674 зь льво, д. 675 зь льво, д. 676 зь льво, д. 677 зь льво, д. 678 зь льво, д.

гостинный его домъ въ Солотвинъ буй, можна оказати, одинокимъ огнищемъ, де збиралася мала чаюломъ але крѣпка духомъ руска интеллигенція солотвинскихъ оторонъ. Тожь слаббость его а потому и смерть треба уважати однимъ зъ тыхъ тяжкихъ ударовъ, котры ажъ надто часто постигають рускій народъ. Въ овобѣ урядованю буй то щирый другъ и отецъ народа. Перомъ най ему буде та руска земля, котру щиро любить, и вѣчна ему межи народомъ память! М. Л.

О. Исидоръ Гриневичъ, сотрудникъ въ Конюхахъ, дек. бережанского, умеръ дня 11 лѣта с. р. на сухоты въ 27 роцѣ жита а першымъ свѣдѣнства. Буй о ревный патриотъ и великого характера чловекъ, любленный всеми, чого доказомъ, що на похоронъ прибуло 15 околничныхъ священниковъ, а церковъ перепоновена була народомъ, котрый съ слезами въ очахъ пращавъ ревного ового учителя. Слово пращальне выголошувъ о. Стефанъ Коблянский, завѣдатель Дрыщева. Поднеоши его щиро хочъ коротку працю для добра цароханъ, называвъ его правдивымъ народоцемъ, бо воъ его труды приносили до поднесена народа, котрому олужавъ. Перомъ най буде ему земля — вѣчный упокой его душа!

Михаилъ Галасовскій, ц. к. реэциентъ сторожи екарбово, упокойся въ Бжеску дня 4 с. м. Була то честна душа, чловекъ загально любленный, тожъ и похоронъ его звелачало множество народа, а навѣтъ и воъ власти урядовъ, якъ лишь въ Бжеску находили. Похоронимъ бажаньемъ его було, щобъ бодай его кости на Руся спочили. Вѣчна память покойниковъ и перомъ най буде землѣ тихому, але горячому патриоту.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

Рускій театръ народный. Для 5 лѣт. лѣтня попрацую рускій народный театръ подъ дирекцію пп. Биберавича и Гриневича съ Гусатыномъ, въ котрымъ гостивъ отъ 12 л. червня с. р. Можна совѣтно оказати, що театръ нашъ полишивъ по собѣ такъ же свои, якъ и межи Поляками дуже добре впечатлѣны и то не только за дартностиона gry на оцѣнъ, яко жадна провинциальная трупа повелѣлася не може, але и за дла достойного поведѣня цѣлою труппы поза оцѣною. Такъ Вп. дирекція театру, якъ и поодинокіи члени розумѣють вагу мѣста, котру руска сцена осповнати повинна и нашѣ акторы осповняютъ ея съ правдивымъ самоосвѣщенемъ. Дѣйстно, только сильне перенятася идеєю народною и идеєю красною може середѣ дѣлающихъ невыгоды кочующего жита, при безустанныхъ и обезоляющихъ трудахъ и недостаткахъ матеріальныхъ охоронити нашихъ артистовъ отъ пригнобленя и зродити той жаръ, съ котрымъ они въ своихъ роляхъ выступаютъ не оглядаючися на то, ча театръ повный, чи пустокъ вѣтритъ. Честъ и глубоко признаване дѣлаго вѣрнымъ служителямъ штуки драматичной, котрыма галицка Русь справедливо величати може! Годѣ на томъ мѣсто запускатися въ подробну оцѣнку штукъ представленныхъ, якъ и gry поодинокихъ акторовъ. То только оказати можна безъ переосады, що такі оны, якъ зѣтовна артистка п-я Биберавичева, котра однажко за дла слабости въ представленихъ въ Гусатынѣ чинного удѣлу не брала, дальше п. Осиновичева и Людкевичева, оба директоры, пп. Плошевскій, Стечиновскій и Стеуракъ буй-бы окрасою каждой оцѣны. Особливо подивлявано всесторонній талантъ пп. Осиновичева: возрѣванна Олена въ комедіи «Тато на зарученяхъ» дала въ Ивѣ Цѣркуни въ «Чорноморцахъ» наглядный доказъ, що дѣйственно отъ себе отстоятъ роль не суть надъ ея силы! Въ божевѣльній Наси въ «Убогой Мартѣ» показала пп. Осиновичева, якъ зъ реалистичною правдою безъ пересады умѣ въ выразѣ лица, въ рукахъ тѣла, въ модуляціи голоса зъобразити внутренній взворушеня. Яко Соція въ «Фальшивыхъ банкнотахъ» заентузімувала п. Осиновичева публику. Роль тую, яко высокодраматичну, обнимающую широкую осяку чувствъ, можна оправедливо уважати за пробу огненну для драматичного артиста, а пп. Осиновичева выдержала ея славно! Пп. Плошевскій, яко Господаръ въ «Дзвонахъ въ Корневилѣ» и Стефанъ Рогатчукъ въ «Фальшивыхъ банкнотахъ», давъ ся познати публикѣ, яко знамената оид драматична; здалося, що п. Плошевскій буй бы дуже добрымъ шекошаровскимъ Лиромъ. — Пп. Яновичъ нагадуе своимъ голосомъ п. Ласковскаго, незавадно-бы однажко, щобы п. Яновичъ посвячувавъ болѣе увагу gry и хоронивъ отероштыныхъ руховъ, котры въ оперѣ уйти могли-бы, однажко не на оцѣнъ драматичной. — Додати въ кѣнци належитъ, що такъ мѣстова гусатынская интеллигенція руска и польска, якъ и дооличный замѣщевъ Русины мимо дуже тяжкого року побѣла оидъ причиналися до того, щобы театръ нашъ не мавъ причаны жалуватися на ровнотушность въ оторонѣ публики. Только оидъ отарозаконный съ дуже малыми вынками байдужно относилися до нашего театру. — Г.

Господарство, торговля и промыслъ.

Выставка пѣльнично-огороднича и выроббъ домашнего промыслу повѣтъ чортковскаго и залѣщичкаго отбудеся въ Тлутѣмъ въ дняхъ 16 и 17 л. вересня. Выставка буде обнимати 3 отдѣлы: I. отдѣлъ пѣльничный и пѣльничный промыслъ; II. отдѣлъ садѣничный и огородничий; III. отдѣлъ домашнего промыслу. Въ отдѣлѣ III. будутъ мѣстѣ: муна и мучный выробы; набѣлъ и выробы зъ него; оидъ власной продукціи; ручной жѣночъ работы; шкѣры, выробы рымарокъ и т. д.; выробы зъ дерева, гланы, содомы, маты, клямъ

и т. д. Реченецъ для зголошенъ назначенный до 1 вересня; зголошуватися треба подъ адресомъ: «Комитетъ выставки въ Тлутѣмъ на руки п. Семковича», а подана треба вносити въ двохъ примѣрникахъ. Предметы треба посылати на выставу оладченъ и запечатывати напередъ за мѣсто на выставѣ 25 кр. отъ квадратного метра. Селане не платити нѣчого. Вѣтъ для селанъ на выставу буде бесплатный. По обѣщаню выставѣ отбудеся лосованье дѣлныхъ выставленныхъ предметовъ; цѣна одного лосу 40 кр.

Курсы збѣла. Унасъ же розпочалося жинво. Въ полудневныхъ провинціяхъ нашомъ державѣ жинво озимны уже скѣчалося. Выдатокъ зъ пшеницъ середный, зъ жита олабшій. Для того и въ нашомъ краю тримаються съ продажою жита ще въ резервъ, вычѣкуючи подвысошени цѣны. Цѣна пшеницъ тримаеся доси на одной мѣрѣ. Яценевы пошкѣдали воюда олоты, мимо того за нѣмъ теперь мало пытакъ. Бровары въ Празѣ платятъ за чѣльне зерно по 7.05—7.15 зр за 1 гектолитеръ (= 65 кильо). За двоимъ пытакъ мало, у Вѣднѣ нотуютъ за осынный овоесъ 6.35 зр. за 100 кил. Гречку нотуютъ у Львовѣ по 8—8.35 зр., кукурузу 5—7 зр. за 100 кил., а хмѣль 40—61.60 зр. за 56 кил. Доси продано въ вѣходной Галичинѣ 5.000 вѣд. оттарѣвъ нового хмѣлю.

Переписка Редакции и Администрации.

Вп. М. В. въ Мариовѣяхъ. Масте заплачено до 30 жовтня с. р. Вп. I. М. въ Выкотахъ. Вы почали предплачувати «Дѣла» отъ 1 (13) вересня 1885 и приолали 10 л. вер. 3 зр., 18 грудня 3 зр., 14 цѣтня 3 зр. и 10 лѣтня 3 зр.; масте отже заплачено до 31 ст. ст. сериня с. р. Вп. С. И. въ Мѣсточку, Воч. О. К. въ Кустыни, Ц. въ Настасовѣ, I. въ Мѣстискахъ, Г. С. въ Пѣдмѣнѣ и. Рогатына. Прошомо о залагающей довѣ за р. 1882.

Подяка.

Всемогущему сподобалося поклякати дня 4 лѣтня въ 79 роцѣ трудолюбивого жита мого найдорожшого мужа, а дѣтей моихъ печаливого отца, до вѣчности б. н. Михаила Лазуркевича, пароха зъ Теплицы. Въ томъ тяжкомъ горю единою потѣхою для мене и дѣтей моихъ було оочуство Всеч. Духовенства обохъ обрядѣвъ и громадна участь пароханъ въ похоронномъ обрядѣ, и за то окладю имъ подяку. А именю дякую отъ сери Всеч. оо. Хотынецкому зъ Ярославя, Ванковичу зъ Цѣвкова, Гебѣ зъ Сѣвля, Кишакевичу зъ Покоревичъ, Дуркоту зъ Дикова, Шумилъ зъ Ожано, Добрянскому зъ Лежахова, Лионкевичу зъ Молодичъ, Ухитѣ зъ Майдану и Римарова зъ Сѣвля; въ особеннѣости же дякую Всеч. оо. Годованскому зъ Дубровицъ за тридѣсяти трудъ и двократне чувствительное слово прощальне при выхѣдѣ зъ дому и въ церкву, Ганчаковскому обр. л. зъ Майдану за вѣрне и трогательне представленье образа жиня, олоученой съ борбами для блага церквы и прихожанъ, Пасѣвичскому въ Доброн за трогательне до олеъ порушающее слово надъ могилкою. Дякую дальше Благороднымъ Представителямъ добръ онявокаихъ и оубѣдй интеллигенціи, а въ кѣнци воимъ прихожанамъ за ихъ щиро любовь и сердечный жалъ по отратѣ ового Отца духовного, въ особеннѣости же честныхъ провизорѣвъ церковныхъ и начальника громады за ихъ щирый трудъ при похоронѣ. Слава Богу! вамъ воимъ за оказану остатну приолугу.

Антонина Лазуркевичева, вдова; Лева Лазуркевичъ, осытъ; Марія довня; Лева Мацускій зять.

Надѣслане.

Звертаемо увагу на оголошене Л. Чиньского въ Ярославѣ о его знаменитѣмъ «Мѣдвнику гигиеничнѣмъ», певномъ средствѣ усунуванюмъ воимъ хоробы и недуги органѣвъ травленя. Выробъ сей можнома найсовѣтѣйше поручити и треба бажати, щобы знаходився въ кожѣмъ домѣ.

ЗАВЕДЕНЬЕ РИТНИЧЕ

открыто при улицѣ Валовой ч. 6.

Пріймаются замовленя на: Штампили каучуковой и металевы, печатки до ляку, марки печатковъ, гербы, штампилы съ притискомъ, Прасы на сухій друкъ, рѣзний Монограммы и т. д. выконуеся якъ найлучшѣйше, дешевѣе якъ всюды и въ найкоротшѣмъ означенѣмъ рѣшени.

Съ поважаньемъ СЕМЕНЪ ЛЕТИЧЪ, ритничеъ.

Хорошимъ подарункомъ для молодѣни

есть

КОБЗАРЬ Т. ШЕВЧЕНКА

ТОМЪ I.

оправленный въ полотно и зъ вызолоченымъ заголовкомъ, съ портретомъ и короткою житєискою поэта.

Книжочка та припорушена ч. к. Краеосою Радю III. на преміи для шкѣльных молодѣжи и до шкѣльных библиотекъ.

Цѣна 40 кр. (съ пересылкою 45 кр.)

Можна достати черезъ редакцію «Дѣла»

„Господарь и Промышленникъ“

газета посвящена справамъ господарскимъ (статѣ въ рѣльного господарства, садѣвничства и огородничства, ольскаго будѣвничства, ветеринаріи и правничъ, отодчъ въ звязи съ ольскимъ господарствомъ и т. др.), промысловымъ (передовѣмъ домашный промыслъ, справозданя въ дѣльности товариствъ и т. др.) и торговельнымъ (торговельный рускій товариства, торговля ольска, цѣны продуктовъ, курса биржевъ и т. др.) подъ редакцію Антоны Глодзельского, а при помочи пп.: Ап. Началъ, Вас. Нагѣрного, оо. П. Бажаньского, Л. Витовишского и др.

Редакція доложитъ всякого стараня, щобы ся одинокъ фахова руска часописъ вповнѣ отповѣла сегочаснымъ вимогамъ и стояла на рѣвни съ подобными краевыми и заграничными газетами.

„Господарь и Промышленникъ“ буде выхадити 2 разы въ мѣсцѣ, 15. и 30. ст. ст. въ 1 1/2 аркуша великого кварту; цѣна предплатна за оей пѣворѣ (отъ 1 лѣтня до 31 грудня 1886) выноситъ 1 зр. 50 кр. а. в.; предплату прошомо присылати (найлучше переказомъ почтовымъ) протомъ до Администраціи „Господаря и Промышленника“ улицѣ Галицка ч. 44. — Числа на показъ не будемо высылати, протомъ прошомо поспѣшити съ предплатою, щобы можна заразъ уладити екепедицію. 1899 2 3

Въ кожѣмъ числѣ будутъ умѣщенъ численны иллюстраціи; способъ представлєня зрозумѣлый и ясный — приладженный до практичного жита.

Ц. к. ген. Дирекціи австр. зѣдѣзницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу фѣзды.

важный отъ 1 червня 1886.

1557

Прихадять до Львова:

Поѣзды особовы: о год. 8.13 передъ полуд. зъ Звардоня, Хирова, Стрыя. — О год. 4.15 зъ Звардоня, Хирова, Стрыя. Гусатына, Станиславова. — О год. 2.6 въ ночи зъ Гусатына, Станиславова, Хирова и Стрыя.

Отхадять до Львова:

Поѣзды особовы: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусатына. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Звардоня. — О год. 12.01 въ ночи мѣшаный поѣздъ до Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусатына.

Прихадять до Станиславова:

Поѣзды особовы: о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусатына. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардоня, Стрыя. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусатына. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардоня, Львова и Стрыя.

Отхадять зъ Станиславова:

Поѣзды особовы: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрыя, Львова, Звардоня. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусатына. — О год. 6.28 вечер. до Стрыя, Львова, Звардоня. — О год. 6.54 вечер. до Гусатына

Два медалѣ и дипломъ гонорарный на выставахъ красивыхъ.

I. Н. СПОЖАРСКІЙ

рукавичникъ и бандажникъ

у Львовѣ, при улицѣ Галицкой подъ ч. 20.

Рукавичникъ ручной работы власного выробу, зъ добрыхъ шкѣрокъ гласе, лувскихъ, серныхъ, козовыхъ, оленевыхъ, пѣсично шитъ и стѣбованъ. Гарнитуры оленевы противъ ревматизму. Панталоны оленевы до кѣнної фѣзды. Простирала лосевы и оленевы. Подушки сѣяновы и арховы. Торба подорожній. Бандажъ рунтуровъ и пушковой. Покры на жолудѣхъ и огрѣвачѣ.

Супензорин.

Панчохи эластичны на корчовъ жинъ.

Подушки гуми-эластичный рѣзныхъ фасонѣвъ.

Обойчики для священниковъ.

Краватки и шалики мужескы, найновѣйш.

Шалики покровы и подорожній.

Шлейки гуми-эластичный и матеріальны въ великомъ выборѣ, найновѣйш.

Корсеты парискы въ великомъ выборѣ.

Раматка на выпуклы допатки.

Рукавичникъ выроблю на замовлєнє найпарадѣйшй подела новѣйшихъ парскихъ зѣрѣтъ, якъ такожъ оправляю подушки гасованъ гладко або въ бузы, подела найновѣйшого густу. 1837 6—6

Поручаю П. Т. Публикѣ артикулы въ родахъ добѣрныхъ, по низькихъ цѣнахъ.

Замовленя высылаются отворотною почтою.

Антика РУКЕРА во Львовѣ

поручае

1563 172—2

Зѣлье Зебургера яко певне оредотво на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки 20 кр. За ошакѣванье и посылку почтою чюдотиса 10 кр.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыи

поручае до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылкахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; такожъ дешевѣе по 70, 80 и 50 кр. (барылка зачѣсався 50 кр.). Въ фляшкахъ отъ 50 кр. почавши за фляшку и выше.

Мѣлъ питный славно зѣтѣвного выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; латра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляшки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ фравко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышени цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцѣтъ найвысша есенція по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру даеся 30 литровъ воды мяскои, щобы достати оцѣтъ звычайный, прѣмный и силный.)

Свѣтло звычайне протомъ зъ фабрики въ скринкахъ почавши отъ 30 кильо, 1-е по 94 зр. 2-е по 100 кильо, 3-е по 100 кильо, 4-е по 100 кильо, 5-е по 100 кильо, 6-е по 100 кильо, 7-е по 100 кильо, 8-е по 100 кильо, 9-е по 100 кильо, 10-е по 100 кильо.

Свѣтло съ вытисканными и крапеными оздобами рѣзной величинъ, почавши отъ 3-фунтовыхъ до малыхъ шкѣтокъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣвки рѣзного рола. Сливки угорскы, повилла, горѣхи волоскы и турекы, миндалы, розинки, финги, диктиль, аранчины, сардины русскы и т. д.

1648 10—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоскы по 36 кр.; 7 1/2-ручковой довшй по 40 кр.; 7-ручковой волоскы бракованъ по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

НАЙЛУЧШІЙ

ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

есть правдивый

LE NOUVEAU

1460 французскій фабрикатъ 22—36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробною остерегася!

Сей папѣръ поручають якъ наилучшій пп. д-ръ I. I. Поль, д-ръ Е. Людовикъ, д-ръ Е. Лямманъ, прѣсесоры хеміи при вѣдѣнскимъ университетѣ а то для его знаменитѣи оцѣны, его абсолютной чистоты и дла того, що до него не домѣшанъ жадный шкѣдливый зѣдорово матеріи.

500 ANNULES

1848-1900

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

17, rue de Valenciennes, 17, PARIS

Ч. 812.

Оповѣщеніе.

На основѣ ухвалы Выдѣлу касы щадничои мѣста Тернополя зъ дня 1-го червня с. р. буде каса пріймать отъ 1-го липня 1886 р. вкладки лишь на новы книжочки вкладковъ и буде опроцентовувати тѣ вкладки по 4½% (четыри и пѣть отъ ста).

Постановленіе то не дотыкає вкладокъ до 1-го липня с. р. зложеныхъ, котры такожъ на дальше опроцентовуватися будуть по 5% (пять отъ ста). 1698 2—3

Постановленія до того часу обовязуючы, относячыся до речислѣвъ авизацій вкладокъ, до выплаты за есконтомъ и т. д. зостають непорушеніи.

Дирекція касы щадничои мѣста Тернополя, дня 3-го червня 1886 р.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКЛОРИИ И СУРОГАТОВЪ КАВЫ
въ Раковичахъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣды браны Фальориньской въ власномъ домі.

Выробленіе рѣзны роды циклоринъ зъ матеріалу сырого краснаго власнаго плантація. Матеріалъ сырой красной або корѣвъ циклоринъ управляютъ на нашой рѣдкості масъ пѣдѣ хемичной аналізы въ лабораторіи академіи промышленно-технической въ Краковѣ далеко больше частей познанныхъ и горькихъ, властныхъ циклоринъ, якъ такий самъ корѣвъ заграничный. Матеріалъ сырой доброй ласкоти, циклоринъ мой равняется побѣдоносно съ всякими выробами заграничными того рода и масъ же ту перевагу, що єсть красна и дешева.

Фабрика поручає слѣдующіе роды (названі):

Циклоринъ краковскій, горьку, пачка округла 1/8 1/2 килло
Кава шротована французка дача вываръ кларовый
Кава красовка въ скринкахъ, видъ Кракова (не Прусь)
Циклоринъ въ скринкахъ (конкуренційна).
Кава фигова.

Мало надѣю, що Поважаний Панъ и господинъ оцѣнюючи доброту моихъ выробовъ, ихъ вышю вартѣсть отъ шумно рекламованныхъ фабрикатовъ чужихъ, будутъ поспирати зматаня поднятъ на рациональній основѣ аргументовъ съ интересомъ власнымъ и краснаго промыслу.

Выробы мои можна достати въ центральной "Народной Торговли" и въ филиахъ, въ "Народныхъ Торговляхъ повѣтовыхъ" и въ всѣхъ значимѣйшихъ торговляхъ. 1696 (3—?)

Медицинскій мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke
P R A G.

Выпробованъ и порученъ лѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, противъ червоности лица, носа бургундского (Козаса Леона), свербящихъ лишавъ; цѣна 75 кр. — Фанты пивоваренскіе мыла (мыло рутево) противъ свербису и насоситѣвъ 1/4, штуки 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыла гѣстцеве и ревматичне выпробованой и скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зъ маси противъ коросты, луски, потѣйничихъ ногъ и т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицериново, лекше, для дамъ и дѣтей 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційне 30 кр. — Мыло сѣрковое противъ утробъ, всенякожъ и нахворныхъ высыпокъ, 35 кр. — Мыло жовтково противъ лусокъ на головѣ и на подлѣшнѣхъ насѣнкахъ, 35 кр. — Мыло жовтково на волосѣ, 35 кр. — Мыло зъ зѣла оживляюще системѣ нервовъ, 35 кр. — Мыло глицериново, найлѣпше мыло туалетное 25 кр. — Мыло безное на посѣдѣне шкуръ 40 кр. — Мыло вазелиново цѣна 40 кр. пріятне до пощедного ужитку — Мыло мазево-сѣрковое противъ упорныхъ недугъ шкуръ, цѣна 40 кр. — Мыло бораксовое противъ нечистоты насѣнокъ, всенякожъ, оступѣвъ. цѣна 35 кр. — Мыло камфоровое на отхороженіе, посѣдѣніе рукъ и т. д., цѣна 35 кр. — Мыло нафтолево противъ всякого рода недугъ шкуръ, цѣна 50 кр. 1582 20—62

Можна достати въ всѣхъ антикахъ у Львовѣ: въ антикѣ "А-ра Кароля Миколая и ант. Зигм. Рукера; въ Борщевѣ; ант. М. Немецкаго; въ Долинѣ; ант. І. М. Франциска; въ Ясѣ; ант. Ромуальда Пальха; въ Краковѣ; ант. Е. Штокмера, Е. Радлера, Ф. Градзеньского, Іос. Францискаго и въ ант. Конт. Вишневского; въ Краковѣ; ант. А. Селенского; въ Радивѣ; ант. А. Карпиньского; въ Соловѣ; ант. І. Годоль; въ Старѣмъ Сачѣ; ант. А. Карпиньского; въ Тарновѣ; ант. І. Редя; въ Войничу; ант. Кароля Нодкоговича; въ Збаражѣ; ант. І. Круса; Бродѣ; ант. М. Редеръ.

Величней естраты, ант. потеряла велика лондонская фабрика мебѣль въ зѣлѣхъ Goddard Brothers and Comp. при недавномъ паденіи глосговского банку, захватили всю такъ, что она постановила закрыть фабрику и выпродати зовѣсьмъ масами нагромадженъ въ янахъ знамениты мебѣль зъ зѣлѣхъ, преміюванъ на всѣхъ выставкахъ золотыми медалями, за четверту часть цѣны фабричной. Я предлагаю отже передатъ мебѣль въ комнѣ вгаданнымъ домохъ чуждо красной 400 штукъ зѣлѣхъныхъ дождѣхъ для дорослыхъ. Ложка въ приближенно подобій до рисунку.

дѣйстви пышна работа и нервована прикраса каждого Помѣшканя и каждой комнаты за оказочу цѣну, якоже не було за штуку 8 зр. (давѣйша цѣна 32 зр.

Eisenmöbel-Lager in Wien Landstrasse. Kriegerstrasse Nr. 11.

Зѣлѣный ложка порекасають особливо волей дорослыхъ въ ябѣмъ побудѣ стѣи для того, що забезпечують отъ всякой нужды и нечистоты, мають невинному тревалѣсть и дають складати. 1659 9—15

Хемична лабораторія

антиария и хемика судоваго

А. МУССИЛЯ

у Львовѣ

при улиці Кароля Людвика ч. 7
поручає власны выробы

Воду коллоидную, лѣпшу отъ заграичной по 50 и 30 кр. за фляконъ. Перфумы въ рѣзныхъ можныхъ запахкахъ отъ 15 кр. до 2 зр. Мыло зъ дѣтню противъ всякихъ о-парѣвъ нахворныхъ 30 кр. Ефедрину, специальное средство на всеняки пѣды на лицѣ 70 кр. Пудры до лицѣ и чисто мучку рижеву корѣва по 15, 25, 50 кр. и 1 зр. Мыла глицериновы и туалетовы по цѣнѣ отъ 10 кр. — дальше:

Воду до устѣ, порошокъ до зубѣвъ, воду атыную до волоса, кадило комнатовое, церковное и всякы иншы власны выробы мѣстичны въ цѣнахъ, котры на жадае франко высылаетъ.

Замовленія въ провинціи выконуются отвѣтственно почтою. 1663 7—10

ТОВАРИСТВО "ПРОСВѢТА"	Формуляръ для касъ познанныхъ на лѣтъ	"Законоарекон Правды"	40 кр.
			40 кр.
			40 кр.
			55 кр.
			40 кр.
			45 кр.
ТОВАРИСТВО "ПРОСВѢТА"	Формуляръ для касъ познанныхъ на лѣтъ	"Законоарекон Правды"	40 кр.
			40 кр.
			40 кр.
			55 кр.
			40 кр.
			45 кр.

Найдешеніе руске литературне издаваніе "Руско-украинска Библиотека Евгения Оленичкова" выходить у Льво въ почашин отъ 1-го грудня р. 1884.

Доси вышло 14 выпускѣвъ, обнимающихъ слѣдующій литературный матеріалъ:

1. Запорожскіе, оповѣданіе Ивана Неч. Л. Левинского 10 кр.
2. Сонны мары молодого питомца, оповѣданіе В. Барышского 10 кр.
- 3—4. Оповѣданія Олександра Стороженка (Серія перша) первѣство 20 кр. по вышесказанному частей 10 кр.
5. Prima Vera, поэзія Юліи Швайлеръ 10 кр.
6. Оповѣданія Д. Мордовцева 10 кр.
- 7—10. Юрий Горюченко, повѣсти Краюченка 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Ів. Нечуя Левицкого, цѣна 10 кр.
12. Галицкіе образки, Ів. Франка, серія І, цѣна 10 кр.
13. Лихій день, Григорія Григоріевича, цѣна 10 кр.
14. Поэтичскіе творы Стефана Руданского 10 кр.

Предплатувати можна на больше чело выпускѣвъ наразѣ, переислаючи отпѣдану квоту (1 або 2 зр.) на руки выдавца (ул. Словацкого ч. 6). Замовленія можна такожъ подивити выпускѣ, додаючи за подивити выпускѣ 2 кр., а за подивити 5 кр. на оплату порта.

Товариство Рускихъ Женщинъ

взяло въ розпродажъ Лосы великой Лотеріи фантазови, зъ котрыхъ чистый доходъ назначенъ на основаніе воспиталища для сирѣтъ — дѣвчатъ въ Перемышлѣ.

Если-бы кто зъ ВП. Родимцевъ хотѣвъ причинитися бодай маленькою лептою до довершенія такъ великого дѣла, черезъ закупленіе згаданныхъ лосѣвъ, то просимо згодоситися до Выдѣлу товариства.

Отъ Выдѣлу тов. Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ.

ЗАКЛАДЪ ЛѢСНОЙ ВЪ РУДНѢ

стация и почта Зимноводо-Рудно; 12 минутъ ѣзды желѣзницею зъ Львова.

РЕСТАВРАЦІЯ НА МѢСЦИ.

Помѣшканія въ лѣсѣ шпильковѣмъ окладочаюся зъ комнати и передкомнати съ умѣлѣваніемъ. Купелѣ отудѣи и теплы, (ванны, тушѣ, опадѣи) на мѣсци.

Помѣшканія надѣ ставомъ близько лѣса и 1/4 години ходу до стации и закладу, — по двѣ комнати и кухня. Купелѣ ставовы.

Бывшій услѣбъ удѣлае зарѣдъ закладу въ Руднѣ и Народна Торговля у Львовѣ. 1700 1—3

ОДИНОКО ВЫКЛЮЧНЫЙ
ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ТАПЕТЪ

поручає зѣлѣсна фирма

І. ЯРГЕНСА

у Львовѣ подѣ числомъ 4 улиці Собѣского

великій выборъ найновѣйшихъ тапетъ зъ перовидныхъ фабрикъ французскихъ, англійскихъ, американскихъ и чешскихъ въ цѣнахъ дуже умѣренныхъ.

Пробки оббѣмачу больше якъ 8000 вѣрѣвъ тапетъ находячихся на складѣ съ означеніемъ ихъ цѣны, выслася на кожѣ завѣзаніе. 1678 6—8

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медовниковъ и сухариковъ, выходяща "медовника гигиеничного" въ Ярославѣ.

Партію гигиеничныхъ медовниковъ выробу Вашои фабрики и одержавъ; я пробовалъ сей медовникъ въ шпиталѣ раненыхъ жонитрѣвъ сѣрбскихъ, котрыхъ въ мѣсѣ шпиталѣ мавъ я якъ разѣ 425, а всѣ тяжко ранены. Головно симъ роздѣлювано тѣ медовники и то тогда, коли сей тяжко ранены не могли травити найлѣпшихъ и найлѣпшихъ стравъ, роздѣлюваныхъ въ шпиталѣ — по короткомъ часѣ доставали здоровый апетитъ и охоту до їды, жолудокъ и найлѣпше хорыхъ раненыхъ, оперованныхъ пріймавъ сей медовникъ, ранены приходили до силъ, доброго и здорового выгляданія, а що такожъ я спостерѣвъ, що въ настѣдокъ сего медовника функція жолудково-кишечной зовѣсьмъ регулювалася.

Ранены и оперованы называли Васѣ медовникъ "польскимъ хлѣбомъ" и скоро и войшовъ до салъ раненыхъ, кликаю зъ всѣхъ сторѣвъ, чѣ нема вже больше того польского хлѣба, що намъ додає силъ и життя.

То спонукое мене просити о безплатно высылку новои партіи зъ 600 штукъ. За першу высылку дякую Васѣ — дуже богато хорыхъ вымаривалыхъ, умѣренныхыхъ въ настѣдокъ рыл, операций и хорѣвъ жолудковыхъ завѣдуе сему средству, котрому мушу приписати свойства лѣчебны, поверненіе до своихъ силъ — бо коли тяжко ранены и оперованы не могли пріймати иншой пищи, для сей медовникъ, бѣвъ бувъ ихъ однокую пищевою, поправлявъ процессъ травленія и приводивъ жолудокъ до того стану, що могли оттакъ жити и другими стравами.

Дѣйстви повиненъ-бы каждый больший шпиталь именно хирургический уживати сего медовника яко поправляюще-лѣчебное средство. (Печатъ.)

Др. Ромуальдъ Дальмаеръ в. р.
Шевъ шпиталѣ войскового въ Ниму (Сербія).
Нимъ 14. Цѣтня 1886. 1602 13—0

Медовникъ гигиеничный Л. Чиньского въ Ярославѣ можна достати у всѣхъ торговляхъ корнѣныхъ и антикахъ по 20 кр. за штуку.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гашиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 27—?
купе и продає
всѣ эффекты и монеты
подѣ найприступѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечны и
5% Листы Гип. преміованіи,

котры побѣла закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышесомъ постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣшванія капиталѣвъ фондѣвыхъ, цупиларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и задѣя

можно въ сей Конторѣ получить.

(до выслася съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія въ провинціи выконуются безъ проволочи по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

РОБОТНЯ БРОНЗОВНИЧА

ИВАНА ВЫПАСКА

при ул. Краковской ч. 5 у Львовѣ.

Зъ причинъ, що некомпетентныя роботни и склады подѣймаются позолочуваніи и посѣрблѣваніи церковныхъ рѣчей, черезъ що позолочуваніе переходить черезъ другѣ або и третей руки, въ низу подпалены поучає Всеч. Духовенствѣ свою роботу и подѣа до вѣдомости, що выконує всякы напрѣвы бронзовничей, отсѣжжуваніе, золоченіе и посѣрблѣваніе побѣла жадаю въ огни або гальванично и то тревало, чисто и дешево, особливо же чашѣ, що часто уживаются. Ручу за довголѣтну тревалѣсть.

Позолочуваніе чашѣ и дискосѣвъ коштує отъ 8 зр. до 20 зр., — позолоченіе монстрѣцій отъ 15 зр. до 50 зр., — посѣрбленіе кадильницъ и лодѣкъ отъ 3 зр. 50 кр. до 8 зр. 50 кр., и т. д. Роботни мои масъ наразомъ готовы выробы церковны або такожъ выробѣмъ побѣла поданого зѣрѣя, выслася на жадае вѣзды и выробѣмъ побѣла нѣхъ докладѣ. Дякуюча за ласкавы доверѣніи вѣзды поручаю и на дальше ласкавы памяти Всч. Духовенствѣ, котре мене удостоитъ своей уваги. 1697 3—3

Съ глубокимъ поважаніемъ Иванъ Выпаска.

Хто боится парализу

або вже бувъ нимъ разѣ пораженый, або страдая на конгестіи, запорѣхъ, отомленіе, бессонность, зѣлѣ на хоробливый станъ нерѣвъ, най собѣ спрѣдѣдитъ брошюру "Ueber Schlagflus-Vorbeugung und Heilung", в видѣ отъ автора, бываюго батѣионного лѣкаря въ краевой обѣронѣ, Ромъ Вейсманна въ Vilshofen, Bavarien, безплатно и франко. 1548 15—25

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаде въ моцѣхъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручую мой богатый складъ такожъ 1656 Всч. Духовенствѣ. 11—?

Замовленія въ мѣсци и въ провинціи выконуются точно и ретельно. На жадае выслася вѣзды даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенъ 1848.

Презнану загально найлѣпшу
Масу до запусканія подѣлогъ
Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ.
1881 79—0
Перепродажнѣмъ заже отпѣвляны работѣ.

NEUE (13.) UMGEBEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE
Brockhaus'
Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBBAND FL. 6.70. O.W.

БРАТА ЯНГНЕРЪ

Львовѣ, ул. Галицка ч. 16

поручає дуже дешево:

Всѣякий выробы рукавичны
Бѣлье мужеске

Краватки, спинки, шлейки, палицѣ, парасолѣ, кальшѣ и т. д.

Куфры, торбы
и всѣякий приборы до подорожи.

Товары галантерейны,
потребы туалетовы,

СКЛАДЪ БРИТОВЪ
правдивыхъ швейцарскихъ и англійскихъ. 8—10

Замовленія залагоджуются отвѣтственно почтою.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ: Вторника, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святыхъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ: Библиотечка найзнам. повѣстей" выходить по 2 печат. аркуша каждый 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакция: администрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи эвертуются лишь на попередне застереженіе. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одной строчки печатной, въ рубр. "Надбелане" по 20 кр. а. в. Рекламы не печатаются бѣзъ нѣмъ отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ: администрація "Дѣла". У Вѣднѣ: Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukas, Klemengasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ: M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ: Agence Havas. Въ Россіи: Редакция "Кіевской Старины" въ Кіевѣ, почтовый урядъ и "Газетное Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ: Дербасовская ул., д. Ралла 9.

Предплата на "Дѣло" для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 ар. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. "Библиотечка": съ дод. "Библиотечка": на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 ар. на четверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . 3 ар. на полъ року . . 3 рубл. Для Заграничн. окрѣп. Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на полъ року . . 7 ар. на четверть року . . 3 ар. 75 ар. съ дод. "Библиотечка": на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався III. четверть року сегоднѣшного видавництва "Дѣла" и "Библиотечки найзнаменитѣйшихъ повѣстей". Просимо поскорити съ присылкою залоговостей и дальшій предплату, чтобы въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступачій Вп. предплатники "Библиотечки найзнам. повѣстей" обстанутъ даромъ початокъ зачатой повѣсти Н. Тургенева "Батьки и сыны".

РЪШУЧЕ СЛОВО.

Якъ каждый ровнумый и равнужный человекъ въ певныхъ хвилихъ своего житя заставлялъ надъ тымъ, що вробивъ, якими дорогами поступавъ и до чего по нихъ добився, а въ загальному результату своего поступанья мѣркуе оттакъ, що мавъ робити на будущи и якими дорогами дальше поступати, чтобы дйти до цѣли, котору собѣ перѣвѣсно вытычивъ: такъ также повиненъ робити и каждый народъ, що чуетъ себе еще живымъ и не хоче, чтобы подъ напоромъ другихъ ровнужныхъ и равнужныхъ еусѣдовъ агинувъ бѣзъ слѣду не лишивши по собѣ навітъ и вѣдкы, що ото живъ и бодай чимъ-небудь прислужився для добра всего человечества. Задача такои рефлексіи, такои вглядѣна въ самыхъ себе, припадає звичайно людемъ, що силою своего духа вносятся высоко и могутъ обнять цѣлый рухъ, цѣле житѣ якогось народу; они то вкываютъ оттакъ всяки влѣ и добры стороны поступованья, вывѣчаютъ новыя дороги до дальшого ровною, а часто порывають и цѣлый народъ за собою и ведутъ его тымъ певнѣйше и скорше до цѣли, котору аену выдать передъ собою. Въ нынѣшнихъ часахъ, коли десятки лѣтъ въ житю народѣвъ стаються тымъ, чимъ давнѣйше были цѣлы столѣтѣ, коли живе слово, живу гадку при помощи прасы можна розвинути въ короткомъ часѣ и въ найдалѣйшій закутѣныи краю, коли выробилась — що такъ скажемо — певна класа людей, котрыхъ обовязкомъ есть слѣдити за житѣмъ и рухомъ народѣвъ; то бодай хочъ якась часть повывешой вѣдкы спадає такою и на сю, лише що вгадану, класу лю-

дей, спадає на журналистику, котра, коли хочъ бути совѣтвю, повинна также вглядѣти глубше въ житѣе народу, котрому служитъ, и о еколько може розвяснати ему его дороги.

Зъ сего точки погляду выходячи постановили мы застановити нынѣ надъ певнымъ объявомъ въ нашѣмъ житю народѣвъ, котрый своимъ диссонансомъ дуже немилу вражає каждого широго Русина патриота, а котрый часто не только спинає правдивый розвѣй духовый и матеріальный нашего народу але и часто дає возможность тымъ, котры ради бы сего ровною всякими силами не допустити, вмѣшуватися въ не свое дѣло и пачи при чуждѣмъ огни свои каштаны. Въ нашихъ галицкихъ часописахъ "острѣйшого тону" стрѣчаються именно дуже часто въ словахъ "партия", "борба партійна"; подѣля на "твердыхъ" и "мягкихъ", "старыхъ" и "молодыхъ" и т. д. Въ слѣдъ за ними идутъ польскій, нѣмецкій, російскій и всякій другі гаеты, котры хочъ трохи интересуются справами галицкихъ Русинѣвъ, и все говорятъ о якихъ "партияхъ" о "борбѣ партійной" и т. д. Чи суть у насъ партии и чи есть борба партійна? Ого пытаня, надъ котрыми постановили мы нынѣ застановити. Щось муситъ конче бути, коли праса "острѣйшого тону" нѣчно на той темѣтѣ голоситъ. И дѣйстно прѣсь есть, але что? Борба; партій же у Русинѣвъ не то галицкихъ але и всѣхъ, якъ лишь суть, нем а. Подъ словомъ "партия" мы не можемо собѣ нѣкою иншою выобразити, якъ лишь якусь партію политичну: консервативну, либеральну, поступову, клерикальную, радикальную, революційну або яку тамъ небудь иншу. Припустѣмъ, що все тѣ партии або декотры въ нѣхъ были-бы дѣйстно у насъ вже готовы, выроблены — бо что суть вародки до нихъ, того нѣхто не вперечать — то вышло-бы въ того, что була-бы дѣйстно борба партійна; кожда партія хотѣла-бы вести народъ по своему до дальшого ровною, але также и выключно лишь народъ рускій, не ассимилюючи его съ якимъ другимъ народомъ, бо тогда мусѣла-бы перестати бути партією руского народу. Погляньможе теперь, якъ развивалось у насъ житѣе политичне. Годѣ намъ тутъ доказувати все фактами историчными и для того

мусимо обмежитися лишь на самыхъ загальныхъ чертахъ.

Рѣкъ 1848 захопивъ насъ несподѣвано и воевѣмъ неграготовленными. Мы стали наравѣ жити житѣемъ политичнымъ и переймали его майже воевѣмъ такъ, якъ намъ его передавано. Хто стоявъ ближе польского руху, той и переймалъ больше самъ рухомъ — тымъ то и повывенъ что люде, котры нынѣ кланяются Петербургову, были тогды загорѣлыми патриотами Поляками; кому казало правительство бути нѣмцемъ, той и бувъ нѣмъ. Мы были партією правительственной раг excoellence, держали съ каждымъ министерствомъ, были центристами и автономистами, угодовцами и оппозиционистами и прибирали всякій можливый формы, въ той надѣи, что хтось намъ поможетъ до осягненія нашей цѣли. Мы чули, что всемо самъ за слабѣище, чтобы власными силами добитися тыхъ правъ, якъ намъ прислужуютъ въ конституційной державѣ. То одно лишь чули мы, что такъ скажемо, майже инстинктивно, что намъ треба щось робити, что намъ треба поступати въ нашѣмъ ровною. При всѣмъ отже хаосѣ политичномъ середъ насъ самыхъ мы были, бо и мусѣли бути, поступовыми. Треба було развивати почутѣе и самопѣванье народне, треба було развивати литературу и варозомъ добиватися и правъ политичныхъ. Разгорѣла отже работа народна въ кождѣмъ напрямѣ, але поки что еще неясна и неорганизована отповѣдно, а въ нѣй отбылося также и оильно дотеперѣшнее пригноблене и придушене житѣе народѣе. Повѣтали люде, котры не вѣрили въ успѣхи такои работы, котры доказували навітъ, что она непотѣбна, бо бачили передъ собою вже все готове, зроблене, — у нашихъ найблизшихъ еусѣдовъ Поляковъ; стали навітъ доказувати историчну потребу того, чтобы Русины влилися съ Поляками въ одну цѣлѣсть народну. Мы говоримо се про тыхъ, что bona fide дѣлали въ сей епѣбѣ; но чи мало было такихъ, котры въ сей работѣ бачили лишь власный интересъ, або особисту користь и выгоду? Були отже люде, что глядѣли здоровѣйше на рѣчи, что чули потребу окремого ровною народу руского отъ польского, бо розумѣли и понимали его окремиѣшность. Они то працю-

вали и дальше для своего народу не оглядаючи на всякі выводы людей противныхъ ихъ стремленямъ. Мы поступали отже дальше въ ровною народномъ и политичномъ. Пришли отже часы, коли наша невѣрѣдѣсть стала причиной нашихъ неудачъ политичныхъ. Та, что стояли доси еще непозитно при своѣмъ народѣ, стратили теперь вже всяку надѣю на свою роботу — сталися по просту десператами. Що-жъ було теперь лекшого, якъ доказати самъ людемъ, что ихъ работа не придастѣя нѣ нащо. Апостолы давной науки выступили теперь съ цѣлою силою, а скоро знайшлися апостолы и новои. Однѣ и другі гонилися въ томъ, что доказували нестѣйность и неможливость окремой работы около занедбаного народу руского, однѣ и другі старались исторично доказувати, что Русины мусятъ не то опертиса але и влитися съ однимъ въ двоихъ еусѣдныхъ народѣвъ. "Niema Rusi!" — кричали однѣ; "одинъ народъ" — говорили другі — а все на подставѣ историчной. Однѣ и другі доказували, что намъ треба туды ити, куды показує намъ исторія. Бѣднѣ тѣ историчны забули отже, что исторія показує также народѣмъ, куды ити не належитъ. Тримаячися своихъ засадъ историчныхъ переходили отже однѣ по примѣру рускон шляхты отъ часѣвъ Казимира до польского табору — а другі по примѣру Хмельницкого, якъ развѣ въ той порѣ, коли могли опертиса на власны силы, шукали помочи въ бѣлокаменной Москвѣ. До сего всего причинилось не мало также и наше житѣе еусѣбное. Люде въ давной польской школы не могли понять, якъ може человекъ образованный а хочъ-бы навітъ и який недоконченный школяръ-редакторъ идентификувати себе съ народомъ, въ котромъ лишь самъ хлопы, они такъ и выро-вумували собѣ, что треба конче переходити туды, де суть або "państwo" або "господа". Народъ рускій ставъ для нихъ або "chłopstwo" або "хохлами". Однѣ отъ другихъ не равнялись и не равнялись средствами и дорогами, а лишь точками, до котрыхъ гранитували. Отъ и историчный хѣдъ нашего житя политичного. Чи середъ сихъ обставинъ могли у насъ выробитися якъ небудь партія политичная? Чи мы жили доси коли небудь повнымъ житѣемъ по-

ЩИРЕ СЕРЦЕ.

Зъ оповѣданъ Салтыкова-Щедрина.

Часто мѣркую собѣ: что то на свѣтѣ краше всего? И якъ нѣ думаю, нѣ мѣркую, а разъ уразъ выхѣдитъ на одно: нема на свѣтѣ нѣчого крашого, нѣчого милѣйшого, якъ щира душа человека. Правда, не все добре живѣтью хорошему человеку; правда и те, что бѣтъ частѣйше отрада и мучающа, нѣжъ кто-небудь иншій, что дѣвѣтся на миръ Божій, вытрѣщавши банкы, и котрому нема нѣякого дѣла нѣ до чѣго великого горя, — и отрадає бѣтъ якоъ тихо, солодко и покорливо.

Добре стрѣнути на вѣку съ хорошимъ человекомъ: черезъ те по перше, что бѣтъ разъ-уразъ богато бачивъ, думавъ, горювавъ, а черезъ те бѣтъ може богато и розказати и розвяснати; по друге, вже одна близкѣсть такои щирои души якоъ усокоже и розважана все, что только до неи приторкнѣтся. Якъ доходить люде до того, что робляться воевѣмъ-воевѣмъ добрыми, щарыми, что нѣкого не обвинувачуютъ, нѣ на кого не отказуютъ, а только люблять та жалуютъ, — объяснати се, какъ, доволѣ трудно. Одначе, не помывшася нѣ на волосѣ, можна сказать, что до сего можна дйти не иначе, якъ постоѣнно и богато думаючи. Коли человекъ богато думаетъ, коли бѣтъ розглядає не только те, что другіи, его близкіи вробивъ, але заглядає въ середину его души: чѣреъ что бѣтъ такъ вробивъ а не иначе? что заставило его вробити те, а не друге? — тогда трудно бути обвинителемъ его, хочъ-бы и оправдѣ-

те, что бѣтъ вробивъ въ першого погляду мы бы въ оудали. И такъ, обмысливши гарненько те дѣло думкою, разбравши до ниточки, чѣреъ что и якъ оно вробилося, сердце не може не разталити и не оправдувати. "Злодѣи" щезаютъ: на ихъ мѣсто стаються "несчастны" и за сихъ "несчастныхъ" болятъ, охоне и томятъся щира душа человека.

Богато зустрічаемо мы на свѣтѣ такихъ людей, котры, на лихо, найчастѣйше належать до тыхъ, что ходять съ вытрѣщеными очима, котрымъ окрѣмъ себе та оныхъ мизерныхъ выгѣдъ нѣ до кого нема дѣла, котры говорятъ: "моя хата съ краю". У неодоного "злодѣя" волъ душа може переболѣти и череные перше, нѣжъ бѣтъ рѣшиться на яке-небудь злодѣйство, а той, что ходить съ вытрѣщеными банкями по вулицы, вытягнувши шию, мовъ той видикъ, робитъ може на кождѣмъ мѣсто яку-небудь коверзу, якъ та грѣшница, что признавала на оповѣдѣ: "шо отупѣла — оогрѣшила"; але жъ та грѣшница хочъ признавала, что она грѣшитъ, а сей и гадки собѣ не має, что кожда его коверза те-жъ самое злодѣйство, и что въ темной хмарѣ тыхъ коверзъ выхѣдитъ, якъ гадина, мое лихо на свѣтѣ.

Але зустрічаються также на свѣтѣ чинило и добрыхъ людей, и тамъ, любя моя дѣтворю, найчастѣйше удається пѣзнати ихъ. Коли вѣтъ буває такъ легко и гарно коло якогось небудь человека, коли ваше личко уомѣхается и червонѣетъ якъ квітка, дивлячися на нѣго, коли васъ самыхъ мовъ тягне до него приглубитися, — знайте, дѣточки мои, что коло васъ такій же хорошій и щирый человекъ, якъ и вы самі; знайте, что коло васъ те самое щире сердце человека, про-

котре я и хочу вамъ тутъ розказати.

Нѣгде не зустрічаються такъ богато щирыхъ душъ, якъ мѣжъ жѣнками. Человекъ трохи не что для клопочется; бѣтъ что для мѣжъ людьми, ему частѣйше приходится боротися изъ-за шматка хлѣба, частѣйше и больше приходится бачити и терѣити неправду. Черезъ те саме въ его сердце больше буває досады и на себе и на другого, больше засѣдає туды недоброго та нещирого и нема у нѣго часу помѣркувати, якъ-бы зъеднати овою выгоду съ выгодою другого, чтобы другого не зѣбидити и себе не забути; нема у нѣго часу и прѣшати. Окрѣмъ того человекъ, привыкши въ давной-давны робити то, что ему хочеться, або бодай хочъ силѣться вробити по своему, выговнѣти те, что бѣтъ задумавъ, — се все выхѣло въ нѣму трошки звѣрку натуру и его любимыми приказками стали: "на те война", "на те жука въ жори, чтобы карась не дрѣмалъ"... Жѣнка-жѣ — воевѣмъ друге дѣло: она въ самого малку все сидѣть собѣ одна и все въ запертѣ; така ея доля, что мусѣтъ она все мовчати та робити те, что другі скажутъ, оговнѣти чужі бажаня, чужі прихоти. Отъ она и мовчати, а мѣжъ тымъ думаетъ и богато думаетъ. И чимъ больше она думаетъ, тымъ больше она томятъся, тымъ важче тягнѣтъся ея власна одинока жизнь, тымъ больше розкрывається ея любяче, кохаче сердце. Она бачитъ, якъ человекъ еуе изъ юнца въ конецъ и колотается весь овой вѣтъ, якъ бѣтъ лукавить и вывертаться изъ-за шматка насущного хлѣба, и думка про нещастѣе, котра наче навутиною обволокла весь рѣдъ людскій, сама обою заворушеться въ еи головѣ. Чи человекъ вернется до дому злый и пняный,

она думаетъ: "Господи! якій же бѣтъ несчастный!" Чи оны тамъ прогрѣшались въ чѣмъ, она думаетъ: "Господи! якъ бѣтъ мучающа, якъ бы ему треба було теперь доброго и щирого сердца, котре умѣло бы пригнѣти и приглубити его, воелити въ его надѣрвану душу щастѣе и спокѣй!" И коли яка жѣнка захочетъ потѣшити человека, то можна напередъ сказать, что въ цѣлому свѣтѣ не найдѣтся лучшей и большеи потѣхи, якъ оя. Нема на свѣтѣ такои злодѣи, котрый не заливань-бы горькими слезами, маючи передъ собою ласкаве жѣноче щире сердце; нема такои душогуба, де найдѣтся такой песноголовецъ, котрого сердце не адрѣгнуло-бы передъ милою любящою жѣночкою мовою... И се не черезъ то только, чтобы оя ласка, оя мѣла заспокоювати и примушували что-небудь забути, а черезъ те, что та ласка та мѣла вновь выставляють передъ нимъ людскій образъ, передъ тымъ живѣчнейшимъ, что они наравѣ очишуютъ его душу отъ всякого смѣта, что они хочъ и не ищатъ воевѣмъ того, что было, але жъ забороняють ему вернуться до нѣго.

Якъ я бувъ ще въ тыхъ петрахъ, въ Крутогоороку, отрѣнувая я тамъ съ дуже-дуже доброю жѣянкою, опомняъ про котру буде для мене оя-тымъ до конца моего вѣку. Про неи я и хочу отутъ поговорити.

Се була вдова мѣщанка, Ганна Марковна Головенкова. Человекъ еи бувъ колѣсь богатымъ купцемъ, а потѣмъ проживая, розоривая и умеръ въ мѣщанахъ, составивши Ганнѣ Марковной маленьке хозяйствочко. Мовъ теперь бачу, жила она въ овой маленькои отъ трѣма бѣнками на улицу хатницѣ, комо котрой отоявъ величельный

раєсь выказувати, якъ кн. Александръ опону- чавшійся о Турецькому робити все лишъ на не- користи Болгаріи и що одинокі описанія ся ле- жать лишъ въ Россіи. Звѣстно, що Россія немо- гує дѣлати безпосередно въ Болгаріи, напирала о цѣлою силою на Порту, щоби она виступи- ла енергично протѣвъ кн. Александра за то, що будуще-бы онъ нарушувавъ волю Европы и угоду Берлинську, а на доказъ вказувала на престо- лъ бѣдъ кн. Александра и на поштування де-якихъ послѣдъ. Туреччина, приневолена Россією а поне- куды такожъ и недоброжелюбно Болгаріи, выслала була ноту до кн. Александра, въ котрій жалуюсь на певні неформальности въ пошту- ванню болгарского правительства и на то, що кн. Александръ протѣвъ воли Европы. На ту ноту отповѣвъ вже кн. Александръ и просить, щоби его не робило отбивальнымъ за бѣдъ кн. Алек- сандра, а оновий вѣрности и преданности для него и протестуе протѣвъ тому, будуще-бы онъ дѣлавъ протѣвъ воли Европы. Отповѣвъ ся зробила дуже добре вѣрности въ Константинополіи и укрѣпила знову вѣрности Порту до властей болгарскихъ. Прихильность Порту для Болгаріи стала ще тымъ большею, коли кн. Александръ заявивъ, що готовъ Турецькій заплатити 92.000 турець- кихъ лирѣвъ (около 820.000 зр.) наkonto дані, яку винна Болгарія Турецькій ще отъ жовтня мин. року. Ся готовность князя болгарского вѣ- щала Порту тымъ больше, що Россія напирала на беззглядно о заличеннѣ отшкодованія воен- ного въ часъ руссико-турецкой войны. — Со- браніе въ Софії мало бути вже 13 о. м. закрыте, а коли се ще не наступило, то наступитъ певно оего мѣсяца.

На одномъ въ послѣднихъ засѣданъ собра- нія предложено правительствомъ проектъ позички 30 миллионѣвъ франковъ, въ котрой то оумъ боль- ша часть має бути ужита на будову залѣзницъ Цариградъ-Ванарель и на заплату першой раты закупной оумы за залѣзницю Рушукъ-Варна въ оумъ 6 миллионѣвъ. Собрание приняло въ засѣдъ предложеніе правительства и выбрало окрему ко- мисію, котра має оу справу близше розоглядати. — Въ Восточной Румеліи має теперь вступити нова организация судовництва. Въ Филиппопо- ли доносилъ именови, що правительство болгарске по- становило завести тамъ 27 судовъ першой ин- станціи въ поодинокихъ округахъ, 6 судовъ о- кружныхъ въ головныхъ мѣстахъ округѣвъ и одинъ трибуналъ апелляційный въ Филиппопо- ли. Справа звѣстного заговору въ Вургафѣ ще не залагоджена. Россійске правительство домагалоса конче выпущенія звѣстнаго Набокова, а то для того, що правительство болгарске не повѣдомило руссійскій консулять о намѣреніи арештованія Набокова. Болгарска газета урдава оголошала отже рескриптъ мн. Каравелова, въ котромъ сей- дає нагану бущому заступникови префекта въ Вургафѣ за то, що приказавъ Набокова арешту- вати безъ повѣдомленія консуля руссійского. Се- однакожъ недоволяло Россію и она жадає, щоби правительство болгарске дало сатисфакцію Набо- кову, яко капитанови руссійскому за то, що его удержано на подотавѣ фальшивого доносу. На се жадає отповѣдо правительство болгарске, що залагодить цѣлу справу ажъ тогды, коли цѣле олдѣство буде переведене.

НОВИНКИ.

— Справозданнѣ посольске посла совітника Васи- лія Ковальского для выборного округа Жовків- Мосты-Куликѣвъ отбудеся въ недѣлю для 25 го- лат. лавия 1886 въ Куликовѣ. Комитетъ, зая- вившійся въ цѣли достойного принятия нашего по- сла и въ цѣли урядженія збору на то оправоздан- нѣ, докладѣе вѣхъ усилій, щоби все отбудося пристоійно и торжественно и осподѣе, що вѣхъ патриоты жовківского округа такъ духовній якъ и свѣтскій, такъ интеллигенція якъ и селяне при- будутъ на той день до Куликова. Початокъ о год. 4 по полудни.

— Платя за веденнѣ канцелярій деканальныхъ. На подотавѣ розпорядженія мѣншестерства вѣрноповѣ- данъ и провѣдѣвъ въ д. 19 червня с. р. мають бути при факіонованіи доходу овященіковъ признанъ олдѣвочій позицій въ выдату за веденнѣ канце- ларій деканальныхъ: Въ гр. кат. апархій лѣвоб- окой: 140 зр. для Бережанъ, Бѣбри, Болехова, Вродѣвъ, Бука, Города, Журава, Залозецъ, Збаража, Зборова, Золочева, Калуса, Нарва, Олеска, Перегінска, Подгаецъ, Рогатина и Скалата; 120 зр. для Львова (позамѣскій дек.), Ширчи, Ходорова, Стры, Тернополя и Роздолу; 40 зр. для мѣста Львова. Въ гр. кат. апархій лѣвоб- окой: 140 зр. для Перемышля, Галиго- рода, Высоцка, Дрогобыча, Затварня, Мокрая, Мущина, Оянока, Самбора, Яворова, Ярославля и Яолеск; 120 зр. для Вирчи, Вѣча, Добромилъ, Дукачъ, Жукотина, Канчури, Комарна, Лѣвко, Любачева, Мостиско, Потылича, Прухника, и Устрик; для провѣхъ деканатѣвъ по 100 зр. Въ гр. кат. апархій станиславской: 140 зр. для Рогородчанъ, Вучача, Гусятина, Жуковъ, Залѣщикъ, Козомый, Косова, Кудринце, Надвѣрны, Пѣтына, Скалы, Товмача, Уотя и Чорткова. Для провѣхъ деканатѣвъ 120 зр. Для гр. кат. деканату въ Черновцахъ 150 зр.

— Впрое. митр. Сильвестеръ выбѣхъ въ четверг оего тыждня до Перегінска и Подгаецкого.

— Испытъ въ русскій школѣ народній им. Маріина Шаминска отбудося въ четверг 15 лавия. По при- чинѣ тѣшого мѣсяца обмежено испытъ дѣти на декламации и продукціи вокальній. Ученая зобра- жень въ класѣ о годѣ 10 передъ полуднемъ, жѣ олдѣе але чистенько прибранъ, подѣ прово-

домъ овиныхъ учителей, пп. Должидского (IV кл.), Танчаковского (III кл.), Бандуровича (II кл.) и Квятковскаго (I кл.), о. катедрита Чапельского, директора Шпетманьского и двоихъ помощниковъ учителей. Въ ради охуженъ явился яко де- легатъ проф. Вахняннѣ. О декламацияхъ рус- скихъ, польскихъ и нѣмецкихъ можемо лишъ отъ повою похвалою выразити. Хлопцъ выголошу- вали короткій и довгий поезійки отъ хорошихъ про- зумѣньемъ предмету и отповѣдною ясною формою. Именно першій ученикъ класъ II, Игнатій Ки- обль, заявивъ себе удачнымъ декламаторомъ и у- достовѣрилъ загаломъ узнанія. Пронунціацій була жина и ефектовна. Въ продукціяхъ вокальній отивачально именови ученики класъ II, де оспѣу учить учитель Бандуровичъ. Хлопцъ доказували дѣйствитъ чудесъ, оспѣвали унисоно, въ дуэтахъ, въ терцетахъ и навѣтъ отъ п. Бандуровичемъ въ квартетахъ, солю и въ хорахъ. Въ провѣдѣ мусили лишъ подавляти способность учителя въ науцѣ дѣти оихъ оиванокъ и велику его вы- тревальность. По отивачю класификацій промовѣвъ дпр. Шпетманьскій. Онъ похваливъ учениковъ за ихъ чмѣность и пылкость въ часѣ цѣлого року, просить численно збранныхъ родачѣвъ, щоби отъ овиными дѣтми дома больше по рукамъ бѣсѣдували и подкаували проф. Вахнянну за его труды око- ло запованія такъ параллельныхъ класъ русскъ- якъ и сталовъ школы им. Маріина. По тѣмъ звер- нулся проф. Вахняннѣ до дѣтей, заохочувавъ ихъ до оиванія правдъ Божественныхъ, любови ового оириду и церкви, честного и чмѣного жатя, и вытривало науки. Идѣтъ, оспѣтъ дѣтки на ту лавду, закрашену воляими вѣдомостями и зривають цѣты науки обома руками. Хго больше въ васѣ збере, той и богатшій стане разумомъ, того колювъ Богъ поблагодаритъ и люди будутъ похваляти. Въ часѣ еерій бѣгають весело и крѣ- пѣтъ вашѣ силы до дальшого труда. Вы-жѣ, чест- ній родачѣ, берѣтъ ообъ нынѣ вашихъ разумнѣ- шихъ дѣточекъ и отдаѣтъ намъ ихъ здоровыхъ и охотныхъ до дальшого науки. Муовимъ же додати, що въ аналитавы п. Бандуровича дѣти отъ хоро- шихъ китицями въ рукахъ та ще отъ красными оловами на устахъ похвалою здоровья директору- ви Шпетманьскому и проф. Вахнянну. Въ концѣ отецъ Кисиль, поважный хочѣ бѣдний слуга на- мяняный, подкаувавъ проф. Вахнянну за его труды око запованія школы русскъ, просить въ имени родачѣвъ зложити такую подяку прези- дентова мѣста и тепершій Радѣ мѣской. Йо- вытъ закончено отчитаннѣмъ класификацій и роз- даннѣмъ нагородѣ.

— Въ справѣ внесеня проф. д-ра Маленко, що до утравивочного устрою середнихъ школъ, звер- нулся краевый Выдѣлъ такожъ и до товариства учителей школъ середнихъ о оянію. Згадає товариство отповѣдо въ обширѣмъ мемориалѣ, що есть противне утравивизмови зѣ взглядовъ ди- дактическихъ.

— Чмѣтого доходу зѣ еостину товариства русскихъ ремесленникѣвъ „Зоря“ на днѣ 11 л. лавия вышлуну- ло въ користи запомогного фонду для убогихъ и подѣлывавшихъ членѣвъ того-жѣ товариства 121 зр. 94 кр. Выдѣлъ „Зоря“ высказуе вѣхъ Ви. Добродѣи въ наддатки, а Виов. п. В. Домбров- скому, президентови мѣста Львова, и Свѣта. Со- вѣтова Станиславскій за ласкаве вызыченнѣ хор- говѣ, Ви. п. Кисельцъ за щедре угощеннѣ сѣвѣ- ковѣ селянъ, Ви. хорова въ Романова и хорова лѣвобокую, а особливо управителямъ тыхъ же пп. Ив. Вурбачева и Ост. Нижанковскому щиро- руске оспѣу Богъ! — Отъ Выдѣлу тов. русскихъ ремесленникѣвъ „Зоря“. — Вас. Найдѣний, голова „Зоря“, Ем. Бирецкій, голова комитету.

— Впр. крм. оо. А. Петрушевичъ и А. Готероскій выбѣхъ до Львова на довшій часѣ для порато- ванія здоровья. О. Петрушевичъ выбѣхъ на три недѣли до Шаницѣ.

— Право носити войсковый униформѣ офицерамъ резервнымъ и въ отай оиначу та поза-оуж- бовѣмъ обмежено поелѣ §. 73 нового регуляману оужбѣ (котрый биде обовязувати отъ д. 1 сѣрпня о. р.) такъ, що имъ лишъ въ чмѣной оужбѣ або на войсковой торжествѣ, п. пр. именины цѣсарскій, Божѣ Тѣло, двѣрскій балъ и т. д. можна ходити въ униформѣ.

— Меникуръ оголошуе упр. Совѣтъ „Нар. Дому“ на двѣ отаплѣднѣ им. архик. Гизель по 100 зр. рѣчно, признанъ для кандидатѣвъ учит. семі- нарий у Львовѣ.

— Спростованнѣ. Недавно доносили мы въ „Дѣ- лѣ“, що д-ръ Дрималикъ въ Жовквѣ выбранный при допованіи выбѣрахъ до жовківской Радѣ повѣтовонъ зѣ сѣльскою куріа членомъ тои же ра- ды повѣтовонъ а „Слово“ въ ч. 68 подадо вѣсть, що д-ръ Д. выбранный членомъ Радѣ повѣтовонъ зѣ куріа мѣской. Обѣ ои вѣсти суть о отѣломъ неточній, що д-ръ Д. выбранный вже давно, бо ще передъ двома мѣсяцями, членомъ жовківской Ра- ды повѣтовонъ зѣ куріа сѣльскою а недавно именовала его Рада мѣста Жовквы отаплымъ лѣкаремъ мѣскимъ.

— Мисѣ духовна. Заходомъ о. Грег. Шведан- ского отбудося въ Отынянѣ дек. отрыского ду- ховна мисѣ, для котрой Впроев. митрополитъ удѣливъ вже ового архіерейского благословенія.

— Крадѣмъ депозитѣвъ въ Кутахъ. Дося че не у- далоса выкрити, а бодѣй власти на слѣдъ оспы- ныхъ злодѣйствъ депозитѣвъ. Тамшнього судію по- вѣтовонъ о. Давека оупендовано за недѣлѣство въ дозорѣ. Начальство суду поручено адъюнкто- ви Сабатовскому.

— Обманство. П. Урбанъ, рахмистръ мѣской касы въ Станиславѣ и бущій директоръ за- даткового банку тамъ-же, удержанный зѣ розыску прокураторіи. Здобный оей рахмистръ бущъ ового часу домытъ вильвовую оособу въ Станиславѣ; онъ организуванъ на провинціи задатковъ това-

риства, а навѣтъ переводивъ въ нихъ иллюстрацію. Послѣдними часами показались однакъ въ задат- ковомъ банку рѣзній надѣжжѣ и его оуоуно зѣ тои посады. Тенеръ, коли показалося, що онъ вытманявъ въ вѣдѣвскій товариствѣ урядни- ковѣ позичку на 2000 зр. и оспашувавъ надто подѣсны двоихъ директорѣвъ банку задаткового на реверсѣ, въ котромъ ибы-то выказувавъ, що грошѣ тѣ суть ему погрѣбій на кавцию, удержано его на подотавѣ доносу до прокураторіи. На по- слѣднѣмъ засѣданю Рада мѣста Станиславова у- хвалила отобрати Урбанова посаду мѣского рах- мистра. По Станиславѣ голошено, що Урбанъ адефравдуванъ въ задатковомъ банку около 20 до 30.000 зр.; оума та показалося однакъ неправ- дыю.

— Снѣгъ въ липню. Зѣ Турки доносѣтъ, що на полонинахъ Бескида, принадлежащихъ до оѣла Бу- ковецъ и Бенѣова въ турчанскѣмъ повѣтѣ, олавъ днѣ 8 о. м. онѣгъ и лежавъ черезъ цѣлу добу. Селане не могли выгнати товару поки снѣгъ не отойшов.

— Поганыи жидѣвскій промыселъ. Прусскій ландратъ зѣ Раценберга оголосивъ въ дневникахъ оиотъ вѣхъ жидѣвъ, що провадѣтъ на велику скалю торговлю дѣвчатами, а котрыхъ удалоса выловити полиціи въ рѣзныхъ сторонахъ Европы. Суть то переважно жиды зѣ Галичины, Буковины, Ру- муніи и Россіи: Израиль Клоперъ родомъ зѣ Бу- ковецъ, має при ообѣ войскій документи; Лейбъ Гравъ зѣ Дрогобыча, зѣдѣтъ подѣ именемъ Штаргъ, — его удержано въ Бордо въ Франціи; Іосифъ Кацъ зѣ Журавецъ, пов. равского, має на олучай потреби паспортъ австрійскій, италій- скій, турецкій и бразилійскій; Моріцъ Кайферъ зѣ Коломы; К. Рокъ зѣ Черновецъ; Моріцъ Гольдбергъ зѣ Львова, має вѣскі легатація; Яковъ Гольдштейнъ зѣдѣтъ ибыто яко купецъ, але на дѣлѣ выловлюе дѣвчата и продае ихъ до домовъ публичныхъ въ Буенос-Айресъ; въ тѣмъ промыслѣ помагѣе ему и его жѣнка Ревека отъ овиными двома сестрами Еванѣ Штаргъ и Етелъ Зайденвуртъ; обѣ послѣдѣи мають свою аген- туру у Львовѣ.

— Смерть пѣна. Въ Рогатинѣ померъ наглою омертею селянинъ Пирѣгъ зѣ Бабинца. Онъ вѣзъ изѣ двѣрци залѣзничій бочку руму до тамшнього „Народной Торговлѣ“ и скорѣло его напистою того руму. Провертѣвши сверломъ бочку цнѣв дуткою троотнивою такъ довго, поки не отдавъ духа така на воэѣ.

— Холера ширится вже не лишѣ въ Триестѣ и Ріецѣ, але и въ околнѣхъ тыхъ мѣстахъ. Въ Три- естѣ померло вже на холеру загаломъ колыкаде- сѣтъ оооѣвъ. Зѣ причинъ грозной небезпечности вымашувѣвъ 97 ооѣвъ, що пробувавъ въ Триестѣ, до Просеко и Опочена. Въ Триестѣ ширится хо- лера оособно черезъ уживаннѣ морокон воды, въ котрой холерный бактѣи тримаються и до 80 дѣтъ. Австрійске правительство и авитарна ра- да зарядѣла вѣскі мѣри оосторожности. Околицѣ Триесту, Суоака и Рієки замкнуто кордонами, до- лѣ котрый невѣдомо вѣкому выходити. Магистратъ мѣсто Триесту и Рієки наказали палити рѣчи по номернѣхъ на холеру або парити ихъ въ бочкахъ дуже горячою водою и дезинфекциува- ти и воюды переводити старану дезинфекцію. И у насѣ въ Галичинѣ зачинають вже бути тро- хи оосторожѣйшими. Рада мѣста Кракова ухва- лила на олучай холеры неограниченній кредитъ для зарядѣния мѣръ оосторожности. То само ро- блятъ и другі рады мѣскі. Здаєсь однакъ, що холера усмирится и не дойде ажъ до насѣ, бо и въ Триестѣ и Ріецѣ она вже не вытосуе такъ сильно, якъ то бувало давнѣйше, а надто оини- тарній жѣры оиняють значно ея розширеннѣ.

Вѣсти зѣ Апархій Львовской.

Въ пропозиціи признатъ: А) На Сихѣвъ дек. ширецкого о. Іосифъ Бандира. — В) На Рожаюку вел. дек. окольского оо.: І. Гали- ковскій Володимиръ зѣ Лабихоры, П. Валавскій Іоанъ зѣ Рожанки вѣдкомъ, В) На Чижикѣвъ дек. лѣвобокского загородского оо.: І. Козюкъ Павло зѣ Чижикова, П. Радикевичъ Петро зѣ Вишени великомъ.

На конкурсѣ розписано до ч. 4442 ухвалою зѣ 8 лавия кап. Черенинъ дек. ширецкого. Рѣченъ назначенный до днѣ 2 вересня 1886.

До каноническѣ институціи завѣзавъ оо.: Антонъ Нижанковскій зѣ Янова на парохію Йонюка и Николай Стрѣльбицкій зѣ Яновскъ на пар. Яновѣ дек. городецкого.

Отпустку одержали оо.: Десидерій Шу- ровскій кап. въ Бокѣвъ на 4 недѣли и Бохнѣ- скій Захарій пар. въ Вуцнѣвъ на 6 недѣлъ.

Митрополита консисторіа вѣтавила до намѣстницѣва о згоду на каноничну институцію для запрезентованныхъ оо.: Павла Бачиньского зѣ Кракова на Глинны Заставѣ и Петра Ви- ливского зѣ Несторевецъ на Довжанку.

ПОСМЕРТНІИ ВѢСТИ.

† Юлія зѣ Савкевичѣвъ Ропица, вдова по бл. п. деканъ устрицкомъ, ушконила до д. 10 о. м. въ 69. роцѣ жатя. Вѣча їй память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Украинскій театръ Забѣлы — якъ намъ пи- шуть въ Берестѣ — заготовѣвъ тамъ въ червнѣ зѣ Лѣблина. Губернаторъ гродненскій позволилъ давати представлѣния и оамъ ирибувъ на пред- ставленнѣ „Гаркушѣ“ Стороженка. Акторы — люди молодѣи: суть мѣжъ ними патриоты, суть и люди хѣбѣа. Чотыри представлѣния въ Берестѣ принесли доходу 1000 рублѣвъ; представлѣннѣ

„Гаркушѣ“ дажо 333 рублѣвъ. Въ „Гаркушѣ“ ка- пельмайстеръ театру, Приосовскій, Украинецъ, чо- ловѣкъ талановитый, отогравъ овою увертуру. Зѣ Береста выбѣхъ театръ Забѣлы до Луцка.

— „O guinach Bohojawienkiej cerkwi w zamku Ostrog- skim na Wolyniu.“ Подѣ такимъ заголовкомъ вы- давъ проф. д-ръ Луцкевичъ изѣ Кракова въ 3 зо- шитѣ III тому Справозданъ коміоіи для исторіи штуки при академіи наукъ въ Краковѣ, велики цѣну працю для исторіи руской штуки. Праця тымъ больше заслугоуе на увагу нашихъ уче- ныхъ, що въ порученія руссійского правительства будутъ руины тои церкви знищенъ, а на ихъ мѣсто буде выбудована нова церковь, побѣла пла- ну на зовѣмъ щасливого.

Господарство, торговля и промыселъ.

— Ростины промысловы. Управа ростанъ проми- словыхъ починѣе поволѣи ширитися и въ Гали- чинѣ. Коло Кракова въ Раковникахъ заложивъ п. Антонъ Розманнѣ плантаціи цикоріи и устроивъ въ 1884 р. парову фабрику цикоріи и сурогатѣвъ кавы. Фабрика п. А. Розманна значно пере- вышають доброту подѣбныхъ выробѣвъ загра- ничныхъ и поза-краевыхъ, якъ се выказали ана- лизы хемикѣвъ, професорѣвъ техничной академіи въ Краковѣ. Фабрика та выробѣе колына родѣвъ цикоріи. Ёго кавѣ францука дуже придалоса яко додатокъ до звичайной кавы, и т. д. Звертаемо увагу, що цикорію п. Розманна можна достати въ „Народной Торговлѣ“ и ея филияхъ.

НА ДОСЛАВЕ.

Повѣдомлю П. Т. Публику, що отбувши практику въ перворядныхъ шпиталахъ гомеопатичныхъ у Вѣднѣ, Пештѣ и Липско розпочинаю отъ днѣмъ 20 лавия о. р. ординацію гомеопатичну и буду приймаи хорыхъ всякого рода въ влас- нѣмъ домѣ въ Сокалі.

М. Розенкранцъ,
лѣкаръ-гомеопата.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поруцає 1563 173—?

Спеціальности и универсальны средства, французскій и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирмы оспѣщуванъ.

Ц. н. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(30—7) купус и продає 1679

всякй вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневномъ.

Порученя зѣ провинціи выконуе от- воротною почтою безъ провизіи.

„Народна Торговля“ у Львовѣ

удержу на складѣ и поручає:

Свѣжй воды минеральны.

Вода Биливска квасна „Зауеръ-Бруннѣ“ элш. по 26 кр.	
„Хебѣа (Егерска) Францъ, Зальцъ и Виконъ“	26 „
„Емоко жерело Кренхѣвъ и Кисель“	26 „
„Гюгнблеръ королевскѣ Отто жерело“	22 „
„Глайхенбергска зѣ жерела Константинъ“	30 „
„Содова „Галлеръ“	40 „
„Иновница“	33 „
„Карлсбадска Миль, Шлюсъ и Штруде“	34 „
„Крайпахеръ“ жерело Слосавѣтъ“	38 „
„Кисониска жерело Ракочи“	42 „
„Кришанка“	28 „
„Маріенбадска „Крайцъ и Фердинандо-бруннѣ“	28 „
„Горка Гунлид жерело Иношъ“	28 „
„Осенеръ“ Арпадъ“	28 „
„жерело Францъ-Іосифъ“	28 „
„Викторія“	28 „
„Селитерска“	26 „
„Селитерска камѣйна“	20 „
„Шпальска „Стральбруннѣ“	28 „
„Щанишка Гюгенсѣвъ, Маслаевѣвъ и Степанъ“	28 „
„Вичи Чолест. градегриль“	48 „
„Вилдувска жерело Георгъ-Викторія“	42 „
„Жегестовска „Зауербруннѣ“	28 „

При высылцѣ наименше 25 флашкѣ чис- лится опакованнѣ по 2 кр. отъ флашкѣ вразѣ съ скринкою; при меншій высылцѣ опакованнѣ дорожше.

1649 10 0 Зарядъ Народной Торговлѣ.

Якъ заводити Правды на ладѣ закомар- ском Правды?

Розказѣвъ Данило Тянякѣвичъ, духовный Зако- маѣ. Накладомъ „Вѣдѣвскій“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Достати можна черезъ редакцію „Вѣдѣвскій“.

Куресъ збѣжа зъ дня 16 л. липня 1886.

За 100 кильо нетто на мѣсці	Львѣвъ	Тернопѣль	Подолючска	Черновѣцъ	Ярославъ
отъ до	отъ до	отъ до	отъ до	отъ до	отъ до
Пшеница	7.50 8.30	7.— 8.—	7.— 7.90	7.— 8.—	7.50 8.50
Жито	5.75 6.30	6.— 6.—	5.25 5.75	5.— 5.70	6.— 6.35
Ячмінь	5.50 6.—	5.50 5.75	5.— 5.50	5.20 5.70	5.50 7.—
Овесъ	6.05 6.30	6.40 —	6.40 —	5.20 5.50	6.30 6.50
Горохъ	6.— 9.—	6.— 8.—	5.50 7.—	6.— 8.—	6.— 9.—
Коноп.-сѣмя	— —	5.50 —	— —	— —	— —
Фасоля	— —	— —	— —	— —	— —
Бѣла	— —	— —	— —	— —	— —
Линяна	— —	— —	— —	— —	— —
Гречка	— —	— —	— —	— —	— —
Кукуруза	— —	— —	— —	5.— 5.70	— —
Рѣпакъ	8.50 8.95	8.50 8.65	8.40 8.50	8.50 9.—	8.75 9.—
Ковшнина червона	25.— 30.—	25.— 30.—	— —	25.— 30.—	25.— 30.—
бѣла	25.— 30.—	25.— 30.—	— —	25.— 30.—	25.— 30.—
шведска	25.— 30.—	25.— 30.—	— —	25.— 30.—	25.— 30.—
Тимотка	— —	— —	— —	— —	— —
Хмѣль за 56 кильо	46.— 57.50	— —	— —	— —	— —
Оковита за 10.000 литр. проц.	— —	— —	— —	— —	— —

Ч. 812.

Оповѣщення.

На основѣ ухвалы Выдѣлу касы щадничон мѣста Тернополя зъ дня 1-го червня с. р. буде каса приймати отъ 1-го липня 1886 р. вкладки лишь на нові книжочки вкладковій и буде опроцентовувати ті вкладки по 4 1/2% (чотыри и пѣвъ отъ ста).

Постановленіе то не дотыкає вкладокъ до 1-го липня с. р. зложеныхъ, котрі такожъ на дальше опроцентовуватися будуть по 5% (пять отъ ста).

Постановленія до того часу обовязуючій, от-носячі-ся до речинцівъ авизацій вкладокъ, до вы-платы за есконтомъ и т. д. зѣстають ненарушеніи.

Дирекція касы щадничон мѣста Тернополя, дня 3-го червня 1886 р.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТОВЪ КАВЫ въ Раковняхъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣдъ браны Флоріаньскои въ власномъ домѣ.

Выробляє рѣзні роды цикорія зъ матеріалу сырого красова власнои планта-ции. Матеріалъ сырой красовой або корѣнь цикорія управляютъ на нашій рѣли має після хемичнои анализы въ лабораторіи академіи промыслово-техничнои въ Краковѣ далеко болѣе частей поживныхъ и горькихъ, властивыхъ цикорію, якъ такий самъ корѣнь заграничный. Малючі отже матеріалъ сырой доброй лютости, цикорія моя ривалює побѣдоносно съ великими вы-робами заграничными того рода и має ще ту перевагу, що єсть красова и дешевша.

Фабрика поручає слѣдуючі роды (назвы):

Цикорію краковскую, горьку, пачка округла 1/2 1/2 кильо. Кава шротована француска даюча вываръ кларовный. Кава краковская въ скринкахъ, видъ Кракова (не Прусь) Цикорія въ скринкахъ (конкуренційна). Кава фигова.

Маю надѣю, що Поважаний Панъ и господинъ оцѣняючи доброту моихъ выробѣвъ, ихъ вышшу вартѣсть отъ шумнои рекламованныхъ фабрикачѣвъ чужихъ, будутъ поспирати змаганя поднятій на рациональній основѣ збѣдно съ интересомъ власнымъ и красоваго промыслу.

Выробы мои можна дѣстати въ центральной "Народный Тор-говли" и си филияхъ, въ "Народныхъ Торговляхъ новѣтовыхъ" и въ всѣхъ значительныхъ торговляхъ.

1896 (4-2)

НЕ ША КРАЕВА ФАБРИКА СТОРОВЪ и ЖАЛЮЗИЙ

І. Бргенса

1872 6—6

у Львовѣ при улицѣ Собѣского ч. 4

Ѣтаначена на красвыхъ и восѣстныхъ выставкахъ медалемъ за услуги поручає свои выробы

Сторѣвъ патычковыхъ и жалюзій дощичковыхъ

въ найбѣеорѣдѣйшихъ барвахъ, съ 10-лѣтнюю гварантію такожъ Сторы дрихтовіи и полотняніи мальованіи.

Зброю ловецку

выпробовану, одинокую нагороджену медалемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручає

А. В. Мольнаръ (давѣйше І. Висневѣцкій)

рушникарь у Львовѣ, готель Жорна.

Лянкастрѣвъ въ цѣнѣ отъ 25 зр. до 200 зр.

Пистолѣ до меты отъ 25 зр. до 100 зр.

Штупа экспресовѣ отъ 80 зр. до 200 зр.

Трылюфки отъ 100 зр. до 200 зр.

Направу выконую отвороткою почтою. Переробляю Лезу-шѣвки на Лянкастрѣвъ отъ 12 зр. до 20 зр.

Набоѣ всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ.

6—26

Привзную загально найлучшу

Масу до запусканя подлогъ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1681 80—0

Перепродуючимъ даємо отповѣдныи рабать.

БРАТА ЛЯНГНЕРЪ

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 16

поручає дуже дешево:

Всялякі выробы рукавичны

Бѣлье мужеске

Краватки, спинки, шлей-ки, палицѣ, парасолѣ, калышѣ и т. д.

Куфры, торбы

и всялякі приборы до подорожи.

Товары галантерейный,

потребы тоалетовъ,

СКЛАДЪ БРИТОВЪ

правдивыхъ швейцарскихъ и ан-1688 глѣйскихъ. 9—10

Замовленія залагоджують отвороткою почтою.

ФАРБЫ ОЛѢЙНЫ

готовы до ужитку и скоро за-сыхають.

Ф а р б ы

до мальованія даховъ, терті въ найлѣпшѣмъ покоотѣ.

Найлучшій фарбы

терті въ покоотѣ минеральномъ, отповѣдають рѣзнымъ цѣлямъ, надають барву и лыскъ по одно-разовѣмъ потягненю, высыхають въ немногихъ годинахъ, и дешевшій отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасады розпускаемъ въ вапнѣ, до кольоро-ванія будынкѣвъ въ 36 кольорахъ.

Всякі роды лякерѣвъ кра-выхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

въ найлучше реномованныхъ фабрикъ.

Тектуры даховъ, смола по-газова и деревна, маса смолина, асфальтъ, це-ментъ, гипсъ.

Оливы до машинъ и сма-ро-вило до осей зѣлѣзныхъ.

Пасы шкѣрняи до машинъ. Пасы гумѣвъ до машинъ.

Гурты конопляны до ма-шинъ.

Н О В И Н А !

Лѣняныи напускаи пасы до машинъ, и т. д., а т. д.

поручають

Гибнеръ и Ганке у Львовѣ.

Карты взѣрѣвъ, цѣнники и спеціальныи оферты, на жаданѣ, gratis и franco. 1680 15—2

УМРАТЬ и Спѣлка.

Фабрика рѣльнич. машинъ.

1685 Прага-Бубна 5—?

доставляє по дешевыхъ цѣнахъ: знаменитыи и выпробованыи молотѣлки ручныи кератѣвъ и парѣвъ, всякого рода кератѣ, дальше лѣкокомобилѣ о силѣ 3 до 8 ко-ней, кѣвныи граблѣ и переверт-ники до сѣна, якъ такожъ всякіи вышшіи рѣль. машинны, выготовлен-ныи знаменито и солидно. Илюстро-ваныи каталоги даромъ и франко.

Головныи складъ для Галичины

Львѣвъ, ул. Городецка ч. 61.

„ДЫМЪ“

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-кою 1 зр. 70 кр.

Дѣстати можна въ адми-нистраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставронігійской.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаныи отцѣ духовный уряджують при церквахъ хоры, прѣто поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІОВЪ (або ФИСТАГМОНІОВЪ) до ученя спѣву.

Высокоповажаныи п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до рускомъ гимназій у Львовѣ инструментъ моего выробу и мо-же дати Высокоповажаныимъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дужѣ пожиточнымъ инструментѣ найлѣпшю информацию. Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и вышеше. Дає такожъ на раты.

1661 108—?

Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-моніовъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

ПРИЛЮДНА ПОДЯКА за вылѣчение зъ Вѣднѣя.

Чудесный наслѣдокъ лѣченя пива здоровья Ивана Гофа зъ экстракту солодового и солодовой шоколады здоровья довголѣтней дыхавицѣ и болячого отдыху тяжкого, безсонности и браку апетиту.

Проче видко зъ слѣдующаго повѣдомленія о вылѣченіи. Оно писано до:

ИВАНА ГОФА, вынаходца названныхъ послѣ него лѣчебно-отжывляющихъ препаратѣвъ зъ эк-стракту солодового Ивана Гофа, п. к. совѣтника, властителя золотого хрѣста заслуги съ короною, рѣшаря высокихъ прусскихъ и нѣмецкихъ ордерѣвъ у Вѣднѣ. Фабрика: Grabenhof, N. 2, складъ фабричный: Bräunerstrasse 8.

1654 5—6

Вѣднѣ, 9. цѣтня 1886.

Ваша Высокоблагородность! Отъ 10 лѣтъ страдаю я на астму сполучену часами съ болячимъ кашлемъ, лѣтами розпытувала я найбѣебѣдѣйшихъ лѣкарѣвъ, але мимо того не могла я одержати нѣякого средства, котре-бы такъ благодѣйно дѣ-лало якъ Ивана Гофа пиво здоровья зъ экстракту солодового. Були дѣвѣ, ба тыжднѣ, коли я була змущена зъ умученя лежати въ постели, мене мучивъ кашель, болѣ въ грудехъ, тяжкій отдыхъ, и не могла опати и не мала апетиту.

Тогды вычитала я въ газетахъ про препаратъ зъ экстракту солодового Ивана Гофа; я набрала надѣи, що зможу знову прийти до здоровья и купила особъ на пробу 12 флашѣвъ пива здоровья зъ экстракту солодового Ивана Гофа и солодову шоколаду здоров-ля а по еи ужитку почула я заразы полѣкшеніе, мой тяжкій отдыхъ съ болѣмъ змен-шився, сонъ и апетитъ вернули знову, и дужаю очевидно и стаюю знову здѣбною до работы. Що за радѣсть, що маю вже оредетство, котре зменшає мою муку! Я шю пиво дальше якъ того wymagaє моя застарѣла недуга и еомъ вдѣчна Вашѣй благородности за Вашъ опасательный вы-находокъ. Богъ най Васъ ще довго держитъ для блага людей, що подобно отрадають якъ я, а котрымъ я съ повного переконанія и власного доведѣду якъ найлѣпше поручаю силно лѣчущій солодовій препаратъ Ивана Гофа. Съ глубокимъ поважаніемъ Іосифина Бравнеръ, кавоварка, Вѣднѣ, П. Taborstrasse, 79.

64 разѣвъ за 40 лѣтний часъ испитованя Ѣтаначенъ.

Розширеній по всѣй земли 27.000 мѣщъ продажъ.

Порученъ дужѣ многими цѣсарскими, коро-левскими и князьѣвскими лѣбарями придвор-ными.

Що для новыи вылѣченя у всѣхъ газетахъ! Отъ 40 лѣтъ звышѣ мѣлютъ вылѣченъ.

Склады у всѣхъ антикахъ, красвыхъ дрогеріяхъ и въ Народной Торговли.

Цѣны зъ Вѣднѣ: Пиво здоровья зъ экстракту солодового (съ скринкою и флашѣгами): 13 флашѣвъ зр. 732, 28 флашѣвъ зр. 14.60, 58 флашѣвъ зр. 29.10. — Сконцентрированный экстрактъ солодовый 1 флашѣвъ зр. 1.12, 1/2 флашѣва 70 кр. — Шоколада солодова 1/2 кильо I зр. 2.40 II зр. 1.60, III зр. 1 — Солодовій бѣлѣвъ отъ грудей въ торбѣнахъ по 60 кр. и 15 кр. — Для Вѣднѣ [10 Bezirk] отъ 13 флашѣвъ въ горю франкована доставка до дому. — Нѣште 2 зр. не высылается ничѣго.

Складъ по селѣхъ всѣмъ, де вывѣ-шенъ дѣтныи пѣнякаты.

Складъ по селѣхъ всѣмъ, де вывѣ-шенъ дѣтныи пѣнякаты.

І. АНДЕЛЯ

ново откритый

Порошокъ заморскій,

убиває: блощицѣ, блохи, пѣвабы, тарганы, мозгалѣ, мухи, мурашки, стоноги, молѣ, въ загалѣ всякіи комахи майже съ надзвычайною скоростію и певностію такъ, що въ истну-ющаго поколѣнія комахъ антъ слѣду не зѣстане.

Правдивый и по дешевой цѣнѣ

въ дрогеріи І. Анделя

13, Zum „Schwarzen Hund“ Hussgasse 13,

13, Dominikanergasse 13, 11 Kettengasse 11, въ Празѣ.

У Львовѣ у Зиг Рукера въ ант. подъ Сртѣ. Орломъ, І. Бал-зера ант.; Петра Миколая ант.; пп. Гибнера и Ганкого складъ мате-риалѣвъ; Яны: Ф. Вайс; Ирумова: Ушеръ Зандъ; Яоло: Р. Паль-ца ант.; Перемышль: А. Фалашевскій; Рѣшѣвъ: Р. Вонтобскій; Закопане: В. Ригельгауптъ; Золочѣвъ: Іос. Гедль. Въ Крако-вѣ: І. Трауничскій ант.; А. Гаволка, купця; Е. Радлеръ ант.; Шток-маръ ант.; В. Редикъ ант. Тернопѣль: Ф. Яярогевскій ант. Бро-ды: Максъ Редеръ ант.; Ходорѣвъ: Ст. Дашкевичъ ант.; Фриш-такъ: Іоанъ Захѣвскій ант.; Куты: Алексъ Захѣвскій ант.; Ко-росно: Іоанъ Лазаровичъ торговля корѣвъ, долакатѣвъ и винъ; Коломыя: І. Сидоровичъ ант. и Е. Штенцель ант.; Сокаль: Евгъ Высочанскій ант.; Тернопѣль: Е. Францъ; Немирѣвъ: К. Пред-рамскій ант.

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“

Комедія на 4 акты.

Написавъ Олександръ Я. Конисскій.

Цѣна 30 кр. а. в. 25

Въ м. VIII-цѣ, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовъ 82 кр. за примѣрникъ.

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ

Л. ЧИНЬСКОГО

въ Ярославли

уоуває всякіи недуги органу травлени.

Свѣдоцтво. Страдаючи толь-ко лѣтъ на упорну обструкцію, заживавъ я рѣзній лѣтъ безъ успѣху, медѣвникомъ же гиіенич-нымъ Л. Чиньского довилъ я до того, що не потребуу уживати жадныхъ драстичныхъ средствъ. Краковъ, Ст. Коноина.

Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набути у всѣхъ анти-кахъ и торговляхъ. 1603 25—50

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи красвыхъ и за-граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-ручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Вѣднѣ, Духовенствѣ. 12—?

Замовленія въ мѣсці и въ провинціи выконують точно и ретельно. На жа-данѣ высылаетъ зоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одежи гуртомъ и подрѣбно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8,

Заложенный 1848.

Отъ Руского товариства Педагогического

можна набути олѣдуючій выдана:

Хемія, Рокое, 40 кр.

Гостиницѣ для чемныхъ дѣтей 8 кр.

Малый зѣрникѣвъ, 8 кр.

Забавки дѣтей, 8 кр. 1585 2—?

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ по Вторнику, Четвергу и Суботу (кроме русскихъ святыхъ) 5-й годъ пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркуша въ каждомъ 15-го и послѣднего дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 уліцъ Галицка. Рукописи заставляются лишь на поперекъ застережень. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. въ одно отроуны печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаніи вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адм. нистрація „Дѣла“. У Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскіи Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Радли 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
въ цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на пѣть рокъ . . 6 ар. на пѣть рокъ . . 6 рубл.
на чверть рокъ . . 3 ар. на чверть рокъ . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на пѣть рокъ . . 8 ар. на пѣть рокъ . . 8 рубл.
на чверть рокъ . . 4 ар. на чверть рокъ . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . ар. 5- на цѣлый рокъ . 5 рубл.
на пѣть рокъ . ар. 3-50 на пѣть рокъ . 2-50 р.
Для Закарпатъ, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на пѣть рокъ . . 7-50 ар.
на чверть рокъ . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар.
на пѣть рокъ . 12 ар. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався III. чверть року сегодѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поспѣшити съ присылкою залегностей и дальшой предплати, щобы въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступающій Вп. предплатники „Библиотека найзнам. повѣстей“ обстанутъ даромъ початокъ зачатой повѣсти И. Тургенева „Бѣлки и сыны“.

Переслѣдованье Русинѣвъ на Буковинѣ.

Доля нашихъ братѣвъ на Буковинѣ стае що-разъ сумнѣйшою. Въ ерѣ министерства помиренія народностей на основѣ рѣвноправности, Румуны приходятъ до що-разъ большѣ правъ, коштомъ переважающаго числомъ на Буковинѣ руского элемента. Румуны разувалюются съ каждымъ днемъ больше, въ найнезаконнѣйшій спосѣбъ знущаются надъ Русинами, и все то имъ уходитъ безъ докору и безъ стриму. Середъ руского населенія Буковины, зовѣмъ природно, востае въ той причинѣ що-разъ больше недоволенье, котре, на жалъ, не може бути выявлено представителями буковинско-руского народу де-небудь и якъ-небудь прилюдно, бо буковинско-русскій народъ, найчисленнѣйшій на Буковинѣ, нынѣ — мовѣ на глумъ програмѣ теперѣшного правительства, — не має анѣ въ краевѣмъ Союзѣ, анѣ въ Радѣ державы хочъ-бы одного свого заступника! Такъ востае то недоволенье може выявлятися хибѣ въ часописяхъ та на аборахъ товарищескихъ.

Въ 13 ч. „Буковини“ находимо статью п. зап. „Духовна семинарія въ Чернівцяхъ“. Довѣдуемся въ ней про неимовѣрне переслѣдованье тыхъ богословѣвъ, що то признаются до Русинѣвъ и почувать себе Русинами, дакувати впливови тыхъ старшихъ рускихъ патріотѣвъ, котрі вывели працю для буковинско-руского народу на чисте, ясне поле.

Цѣлю основанія православной митрополіи на Буковинѣ, котрой 100-лѣтній юбилей святковано якъ-равъ сего року, було безъ сумнѣву поднесенье просвѣты и моральности въ

народѣ для добра краю, — якъ то и высказавъ передъ цѣсаремъ проводникъ депутація митр. Сильвестеръ Андрѣевичъ. Тѣлькожъ той власне митрополитъ, — якъ стверджуе „Буковина“, — має на дѣлѣ иншу цѣль на оцѣ.

„Румунавація краю нашего, — пишеться тая часопись, — есть головною идеею всѣхъ дѣйствій митрополита; въ нихъ можна заключати, що днѣ для румунаваціи готовъ посвятити высоку цѣль основанія митрополіи. То показуется вже въ самомъ розсадникѣ духовенства, с. в. въ черновецкѣй семинаріи духовной, котра старается выховувати такихъ священниковъ, що мали-бы дѣлати по мысли митрополита. На 50 питомцевъ той семинаріи есть лише четверта часть питомцевъ руского народности, мимо того, що большу половину православныхъ Буковины творять Русины. Таке мале число рускихъ питомцевъ осигнула румунавація, уживаючи всякихъ средствъ и придавлиючи всякій проявъ рускости, а тымъ самымъ давячи охоту до дѣланія въ користь духового ровнитя руского народу, котрому питомецъ семинаріи колись має бути душпастиремъ.“

Ректоромъ семинаріи митрополитъ поставивъ д-ра Бронима Топалу, котрый, — хочъ походить въ руского роду, — есть услужнымъ ередствомъ митрополита и его румунизаторскихъ намѣрѣвъ и тымъ покрывае свою повну неадѣбность на то трудне становище. Питомцы суть жертвами его постраху и самоволѣ. Нѣякі жалобы питомцевъ на него не помагаютъ. Коли разъ питомцы были подали на него жалобу до митрополита, то той не допустивъ ихъ до св. причастія, доки не отбрали свои жалобы. А ректоръ поступае собѣ деспотично, поддиряе заятую крайню румунскую партію питомцевъ и разомъ съ нею не щадить нападовъ на рускихъ и немногихъ умѣренныхъ румунскихъ питомцевъ. Шиканы, высмѣванія, клеветы и киданье подозрѣнія, а наконецъ вже и чинна зневага не перобирають въ средствахъ.

Одного питомца-Русина румунскій товарищъ побилъ и выгнали въ семинарское помещканіе и такъ его переслѣдували, що днѣ два днѣ и двѣ ночи не смѣвъ вернути до институту. Другого питомца-Русина середъ зимной ночи выкинули Румуны разомъ съ лож-

комъ и всѣми его рѣчами на коридорѣ институту, де мусѣвъ спати, а на другій день ажъ тогда его навадъ пустили до хаты, коли прирѣкъ имъ, що у всѣмъ буде повинуватися воли партіи румунской. Сталось то въ червни 1885 р., коли ходило Румунамъ о то, щобы принудити рускихъ теологовъ выступити въ академичного комитета, що завязався бувъ празнувати 10-лѣтній юбилей основанія черновецкого всеучилища. Бо тогда одѣсенскій румунскій академикъ не приступилъ до комитета, побачивши, що не удастся той юбилей обходити лишь подъ румунскою фирмою, и всеучилищу черновецкому надати званія румунские. Русскій питомецъ мусѣвъ выступити въ юбилейного комитета, щобы не наражати своего здоровья и житія, дѣзнавши вже знущанія отъ Румунѣвъ, противъ котрыхъ не мають анѣ обороны, анѣ права у своей духовной власти. Бо на жалобы питомцевъ ректоръ выкручивався вымовками: „Я не могу въ тѣ справы вдаваться“, або: „питомцы повинны такі справы самѣ межи собою залагодити“, або: „треба ваядати, а умы успокоятся“. Не досыть того, ректоръ постарався ще о то, щобы русскій питомецъ не подали жалобы до консистора або до митрополита.

Ректору Топалѣ, здавсь, справляють пріятнѣе такі скандаличныя поступки румунскихъ питомцевъ, коли вже и въ домѣ Божьмъ, въ св. катедральной церкви вѣльно румунскимъ питомцамъ выправити скандалъ. Було то одной недѣлѣ, коли правилася св. литургия, а свѣтомъ хоральнымъ управлявъ питомецъ-Русинъ. Понеже половину хору и найлѣпшу силу свѣвадку творять Русины, а больша часть вѣрныхъ есть такожъ руска, про то управитель хору объявивъ скромне желанье, щобы хоръ не лишь все по румунски, але такожъ дещо свѣвавъ по руску. То скромне желанье такъ обурило товарищѣвъ Румунѣвъ, що управителя хору втанѣбили и выкинули въ хору. И за то оскорбленье и знущанье, котрого на улицѣ не стерпѣла-бы полиція, Русины не нашли права у своего ректора.

Ректоръ приневолюе рускихъ питомцевъ, щобы приступали до теологичного товариства „Academia orthodoxa“, де однакъ Русинамъ не

вольню анѣ заговорити по руски анѣ рускою газетѣ читати, хотя-бы лише теологичной або церковной, бо за то фанатичній Румунъ подѣ покровомъ своего протектора не щадятъ найгрубѣйшихъ поруганъ, напастей, клеветъ, соціализмомъ и нигилизмомъ и всякимъ спосѣбомъ надъ рускими питомцами знущаются, не зважаючи на то, що статутъ вавенные рѣвноправность обомъ языкамъ, рускому и румунскому. Руску газету сейчасъ нищать Румуны, скоро тамъ появится, а коли Русинъ має свою власну газету, то ему конфискуютъ подѣ рѣвными выдуманными поворами. За то множество политичныхъ румунскихъ газетъ навѣтъ такихъ, що подѣ всякими навами впроважуються сюда въ Румунію, читаются подѣ окомъ ректора Топалы, а хто-жъ то знае, чи такі газетѣ вѣльно читати въ Австріи и чи не мають они такихъ тенденцій дако-румунскихъ, за котрі ровязано 6. товариство „Argborosa“.

Ректоръ Топала своимъ примѣромъ додае питомцамъ смѣлости до напасти на Русинѣвъ, котрыхъ самъ передъ питомцами зневажавъ, называючи ихъ соціалистами и нигилистами, а не маючи до того нѣякого доказу и нѣякой подѣтывы. Подѣ поворомъ соціализму перешукуе рѣчи питомцевъ рускихъ, конфискуе рускѣ книжки, называючи ихъ нигилистичными, хочъ ихъ читати не умѣа. Словомъ, поступае съ ними питомцами деспотично, обеславляе ихъ яко людей небезвѣстныхъ для державы.

Чи питомцы рускѣ найдутъ коли права у своихъ властей, сумнѣваємося. За то публичность осудитъ сѣ выпадки справедливо!

Анкета для реформы семинарій учительскихъ.

Скликана министерствомъ просвѣты анкета для реформы семинарій учительскихъ и приписовъ опытовъ для учителей школъ народныхъ якъ такожъ и для заведенія курѣвъ для учителей школъ выдѣловыхъ, окѣчила ще 14 с. м. свои наряды, а новѣ розпорядженія министерства просвѣты въ сѣй справѣ будутъ вже незадолго оголошеніи и войдутъ въ житье варазъ съ початкомъ нового року школьного. „Czas“ доно-

ЩИРЕ СЕРЦЕ.

Зъ оповѣданъ Сазыкова-Щедрина.

(Конецъ.)

И ось разъ якобъ якъ я вертався, настрѣвши за раюкъ чимало водкою пакооти, зъ губернского правленія до дому, и оставши коло крамѣ балакавъ съ оступившою мене дѣтворю, зъ дверецъ вышелъ бама Ганно Марковна.

— Та вы бы, добродѣю, хочъ чайку попити зайшли, — сказала она до мене, — а то менѣ отарѣй якобъ вже соромно. Все то вы оу вольницю мою лакаете та даруете, а менѣ васъ и отдыкувати не довелось. Зайдѣте добродѣю, познакомямося!

Я пошовъ за нею и зъ того часу, якъ переступивъ черезъ порѣгъ той хатки, на души у мене якобъ повесѣлѣшако. Неначе хтось зъ далека усмѣхнувся менѣ и приголубивъ мене; неначе давно загубленный и вновь знайденный товарищъ або побратимъ дуже и щиро притиснувъ мене до груди своей.

Часто, мало не що дня я балакавъ съ нею, и все, що я вже знавъ, що вычитавъ въ книжкахъ, все се, кажу, неначе зрозумѣвъ я другій разъ, зрозумѣвъ и сердцемъ, и думкою, и всею моею душею. Людке житье розкрылоось передо мною зѣ воими овыми болячками, зѣ воимъ бажаньемъ щастія, котре, якъ мара, манить и трепещеть далеко десь передъ очима, дурницею заставляючи впасти и соххатись груди бѣдолашного бурзакы.

Ся проста, але дуже-дуже добра и щара жѣнка богато бѣдувала на овымъ вѣку и богато

думала и додумалась тѣлько до того, що треба — любити и прощати. Она була жѣнка зовѣмъ не вчена и для того розгадати и выяснити собѣ, черезъ що и якъ зробилась яка небудь причина, она не могла. Въ ей лѣта годѣ було се й нагнати, але жъ у ней було горяче и щире сердце, котрымъ Господъ надѣливъ самого найпослѣднѣйшого чоловіка и котре разомъ помагае поповнати воевѣтну окарбованницю щастія и добра.

Наймилѣйшій їй були дѣти, потѣмъ простѣй люде, а потѣмъ злодѣи або, якъ она разъ-у-разъ казала, „лузники“. — „Не знаю, якъ ты, мой голубе, — говорила менѣ (она бачте, дуже скоро подружилась зо мною и почала говорити менѣ „ты“), — а я страхъ якъ люблю отоу дѣтворю! Перше, они розумны и цѣкавы дуже, по друге у нихъ лихого анѣ на дробку. И ты не думай, мой голубе, щобъ отакій бубень чого-небудь не понавѣ. Нѣ, днѣ ще й отѣ землѣ его не видно, а вже все знае. Онъ отже-жъ саме, що и великій чоловікъ, тѣлько по маленькѣй мѣрѣцѣ выкроеный; якъ у капли воды все сонце свѣтитсь, такъ и зъ вѣго вже цѣлый чоловікъ вызирае!“ — Розказуючи се, она гладила по головѣ своего маленького внука, котрый тѣлько усмѣхався, слушаючи бабушину речу, и тымъ показувавъ, що она говоритъ правду.

— А розкажѣте менѣ, будь лапка, що-небудь про мужицку нужду, — пытавъ я було ен деколи, знаючи, що се для ней, наче хто по души медомъ помазавъ.

— Охъ, яка се нужда, мой голубе, яка велика нужда! Кажеться, що й сердце мусѣло-бы згорѣти все до тла, якъ-бы гараздъ помѣркувати

объ сѣй нуждѣ!

— Ий, годѣ вже, Ганно Марковна! Живуть они собѣ байдуже, не журачно, тѣоненько тѣлько хибѣ трошки! — скажешь було їй на се, щобы пожартувати трохи надъ ей жаромъ, та подразнить ще больше.

— Нѣ, не кажи ты менѣ сего, не жартуй съ сѣмъ! Ты тѣлько убѣди въ хату мужицку та покушай хлѣба, що они ѣдятъ, такъ она, нужда ихъ, сама тобѣ межи очы кинеться. И зновъ подумай ты, що мужицкѣ за-для того хлѣба съ выѣвками та за-для того борщу голодного мусѣтъ воей своей вѣкъ, до самѣсенной смерти, все робити и тяжко робити. Якъ Господъ ще душу въ нихъ держитъ, якъ ще сила въ нихъ зостається?! По правдѣ, той голодный борщъ може хибѣ по-выполоскувати ихъ животы та позатыгати ихъ боки, а они все окрипляютъ, цѣлый овой вѣкъ скрипляютъ та працюють.

— А ось въ газетахъ, Ганно Марковна, пишутъ, що мужицкѣ будѣтъ-то черезъ те такой бѣднѣй, що нѣе вже дуже черезъ мѣру, — зновъ було пожартуешь.

— Брешутъ все они, брешутъ воѣ твои газеты! — скипяти она. — А ось якъ-бы и ты поменче сѣхъ брехень поговѣ, то може-бы по сѣхъ не трахъ не жавѣ, а може у звѣздахъ та въ лѣнтахъ по городахъ мостовѣ глянувавъ. Ты тѣлько подумай, яке они слово, оѣ твои азетчики, вымовили! Пѣе мужицкѣ! А дуже часто днѣ ще? — опытала-бы я тебе. У недѣлю, а нѣ, то и въ мѣсяцѣ разъ, якъ на базарѣ бувае. А чи чувъ ты, добродѣю, якъ то мужицкѣ на базарѣ ѣде, съ чимъ днѣ ѣде, и що днѣ тамъ робить?

— Нѣ, Ганно Марковна, признаюсь, я мало сего знаю.

— Такъ ось-же я розкажу тобѣ. Ёде на базаръ мужицкѣ у ночи, щобъ поспѣти ему въ мѣсто рано-рано, ледви тѣлько на оветѣ стане благоословлятися. Не опитъ днѣ, все коло воза ѣде и такъ свои ноги набе, що они въ него наче зъ чобѣтъ выросати станутъ, вже наче они тамъ и не вѣщаються. И ѣде днѣ такимъ чиномъ десятки веротъ въ дощъ и въ грязь, и въ куряву и въ снѣгъ, и въ завѣрюху, коли, якъ кажутъ, добрый хозяинъ ообаку пожалѣе зъ двора выгнати, а не то, що чоловікови йти. И лице у него бѣлѣе отъ морозу, и ноги терпѣють, а сонъ такъ и звалюе, такъ и збивае его зъ нѣгъ, кажеться, якъ-бы лѣгъ, то вже й не вставѣ-бы нѣколи, — а днѣ ѣде, все ѣде, неначе его тамъ попереду Богъ-зна яка радѣсть дожидаетъ. А везе днѣ, мой голубе, на возѣ овоему... чи знаешь ты, що днѣ везе? Душу овою, мой голубе, овою душу везе днѣ! — свою душу, котра цѣлою оуеку недѣлю, отъ зарѣ до зарѣ надрывала, не добдала, не допывала, та все думала: Господи, якъ-бы менѣ хочъ на оѣ та на той борщѣ голодный що-небудь зосталося, щобъ тѣлько померти менѣ омертѣю хриотѣланною, а щобъ не пропасти зъ голоду, якъ тѣбѣ ообацѣ поганѣй, якъ звѣрюцѣ животѣ. Ну, ось днѣ и прѣйхавъ, продавъ свою душу на базарѣ... и, — якъ ты думаешь? — куды днѣ тѣ грошѣ попереду всего понѣе? На податки, мой голубе, на податки, та на подушине, та ще на дещо инше!

— Означе, Ганно Марковна, якъ-же вы хочете, треба и казѣи чимъ жити!

ситъ, що проводною гадкою ови реформи було, що лїше єсть учини мало а ґрунтовно, якъ запыхати головы кандидатѡвъ численными але въ практицѣ менше потрібными предметами. „N. fr. Presse“ каже знову, що нема чого боляго, чтобы нова реформа зменшила образованье учителей народныхъ, бо пороблено лишъ деякі малі зміны що до обѡму науки самыхъ предметѡвъ, а значнїйші що до розкладу самыхъ предметѡвъ на курсы. Найбѡльшу вагу кладесе на педагогію, языкъ выкладовый, географію, господарство и поодинокї зручності, меншу на науки природнї, на исторію и музыку. Науку о тїлї перенесено зъ другого року на першїй; геологію зъ четвертого на третїй; исторію всемірну, котра розкладалася теперъ на три низші роки, обмежено на два роки, а исторію Австрїи перенесено зъ четвертого року на третїй.

Плянъ науковий класъ підготовляючи по збѡтає майже незмїненый. Ноты опытовъ заведенїй такі самы якъ и въ школахъ середныхъ. Число годнїхъ буде зменшене при педагогіцѣ (лишь на II. роцѣ), при математикѣ, науцѣ природы и исторїи натуральной (въ III. роцѣ) и при исторїи (въ IV. роцѣ). Два разы въ тыждень буде по пѡвъ дїя вѡльного. Условїя принятїя до семинаріи побѡтають тї самы що доо, лишъ кандидаты мусять предлагати лїкарске свѣдоцтво здоровья. Рѡчнї опыты на окремыхъ курсахъ отпадутъ, а загалнїй поступѣ ученика буде оцѣнятися пѡбѡда нотъ курсовыхъ, и лишъ на случай потреби буде отбыватися пѡдъ проводомъ директора опыты поправчїи. Матура съ одною группою кандидатѡвъ не може тревати довше, якъ 4 годины. Коли кандидатъ має зъ якогю предмету въ курсовыхъ нотѣхъ пересѣчну ноту похвальну, то може бути убѡвленый бѣтѣ опыту уотного, накопи его робѡта писемна вышала такожѣ похвално. Зъ двохъ предметѡвъ однакожѣ, котрї означитѣ предѡдатель комїоїи, мусить бути пытанный кождый кандидатъ. Писемнїй опыты зъ реалїй отпадутъ зовѡмѣ. Въ планѣ науковѡмъ на курсѣ для учительскѣхъ работы и огорѡдчїхъ Фребѡльскїхъ поставлено такожѣ и науку религїи.

Испыты учительскїи зѣщено такожѣ. Испыты на учительѣхъ до школѣ народныхъ мають бути чїсто практичны и будутъ маги на цѣлю розвїдати методично-практичну збѡбнѡсть кандидата. Для учительѣхъ школѣ выдѣловыхъ заведено слѣдующї группы: а) группа языкова: языкъ краевый и нѣмецкїй, исторїя и географїя; б) группа природнїца: исторїя натуральная и физика, а въ доповненю математика и рисунокъ геометричнїй; в) группа математично-технїчна: математика, рисунокъ въ вѡльной руцї, калїграфїя, а въ доповненю физика и рисунокъ геометричнїй. Педагогія єсть предметѡмъ опыту для кождої группы. Ноты въ свѣдоцтвахъ зъ поодинокїхъ предметѡвъ отпадутъ, а вицѡуює лишъ загална квалификація. При кождѡй семинаріи буде установлена окрема комїоїа опытова. Таковѣ опытова для учительѣхъ школѣ народныхъ буде выносити 10 вр. а для учительѣхъ выдѣловыхъ 12 вр. — Курсы для учительѣхъ школѣ выдѣловыхъ будутъ заведенїи лишъ при декотрыхъ семинаріяхъ спѡльно для учительѣхъ и учительскѣхъ. Курсы тыхъ бу-

дутъ могли слухати або квалификованїи учитель школѣ народныхъ або кандидаты съ опытомъ зрѣлости. Курсы тї будутъ обѡимати науку рисункѡвъ, хемїи и господарства сѣльсого.

Де-що о Мазурахъ.

Wiedzą sąsiedzi, jak kto siedzi.
(Далше.)

Приглянувшись докладно нынѣшней машинѣ оупольности мазурокъ, мущу dokonче порѡбнати ту оупольность съ годяннїкомъ, котрого кѡлїца стоятъ собѣ кожде особнякомъ занечищене, а въ деякихъ навѣтъ зубцѣхъ повыломуванїи; не даво прѡте, що годяннїкъ сей не оповняє своего завданїя, що не приносить користи.

На кожде село выхлївати мають: 1) священникъ, 2) учитель, 3) судѣ, 4) власть политична, 5) рада повѣтова, 6) двѡрь, 7) вся интелїгенція по-за своимъ фаховымъ занятїемъ. Рѣчь безпечна и ясна, що певна мѡщевѡсть лишъ тогдѣ пѡднеєся морально и матерїально, коли воѣ тї оны зможуть и схотять въ згодѣ, въ гармонїи, въ дружнѡмъ порозумїнїи взаимнѡмъ выхлївати въ оидѡмъ напрямѣ на ту оупольность. Я сильно пересвѣдченый, що тогдѣ краина наша въ короткѡмъ часѣ змѣнїлась-бы до непѡзнанїя на лучше.

Тымчасѡмъ мусимо съ жалемъ оконстатувати, що въ цѣлѡй Галичинѣ нашѡй нема одного повѣта такъ шасливого, де бы панувала солїдарнѡсть повышма. На Мазурахъ воѣ тї мѡрѡдїйны выхлївы не оповняють своего пѡдоланнїцтва, бо заопули, опїлатъ. На Руси трохи инакше; тутъ панує больший рухъ: бодай священствѡ, учитель и проча свѣтока интелїгенція руска держатся разомъ тай гармонїей працують на нивѣ народнѡй.

Праця тая була-бы о много выдѣтнїйша, кобы рѣшта колѣсїцѣхъ оупольныхъ: суды, староства, рады повѣтовѣ и двѡры охѡтѣли пѡдомагати тамтїхъ робѡтнїкѡвъ, або кобы бодай не ставляли имъ перепѡнѣ. Тымчасѡмъ дїєсь инакше. Священникъ скаже: „Иване, иди на право“; урядникъ политичнїй: „Иване, не слухай поца, иди на лѣво“, въ судѣ зновѣ: „Тамтїхъ не слухай, иди про-сто“; рада повѣтова репетує: „Wszystcy źle ci radzǎ, młnle postuchaj, idź w tył.“ Хлопъ збаламученый воѣми тыми радами, кождѡму зъ кречности потакує, признає, а вступивши до корчмы по табаку, розсвѣдає жиловѣ, якъ гостивѣ. Жидѣхъ проворнїй выслушавѣ, головою значущѡ покрививѣ, маймурку поправивѣ тай каже: „Иване, нїкого не слухай, я твоѣй другъ сердечнїй, — отѡй Иване на мѡ-ца; на що тобѣ въ право, въ лѣво и т. д., сего не робивѣ твоѣй дѣдѣ, батько...“ Тай густо-часто хлопъ послушає рады жидѡвскої. А хто тому виненъ? Очеvidно не хлопъ, лишъ интелїгенція, бо не поступає „зъединенными силами.“

Пытаюся чи при такой робѡтѣ може бути бесѣда о швидкѡмъ уздоровленю народу?

Придѣвїмся першѡму кѡлїцу оупольности на Мазурахъ, священствѡ, тай поставмо оубѣ пытанье: чи може и чи хоче священникъ отпѡ-вѣсти достойно своему завданю на нивѣ мазурскѡго отрождєнїя?

Въ „Now-ой Reform-ї“ въ цѣвнїи сего року въ дописяхъ зъ Горлицѣ было оказано, що священствѡ и учитель не выпѡняють своихъ обѡязѡкъ и черезъ то Мазуры темнї, запѣданїи, ворохѡбитѡ. Статьи тая, хотїи впрѡчѣмъ гарна и розумна, грѣшатъ въ двохъ точкахъ: авторъ забувѣ, чи не хотѣвъ вытягнути въ гру-воѣхъ иншихъ чиннїкѡвъ выхлїваючихъ на якусѣ мѡщевѡсть, а по другѡе, не завдавѣ собѣ пытанїя, чи священствѡ и учитель при теперѣшнѡмъ складѣ рѣчей могутъ выпѡняти точно свои обѡязки, чи нема перепѡнѣ такихъ, щобѡ о нихъ можна сказати: ad impossibilia nemo tenetur. Отъ власно о тыхъ перепѡнахъ хочу поговорити, — а поки-що отсылаю чататѣлѣвъ „Дѣла“ до характеристикѣ священствѣ мазурскѡго, въ статьяхъ зъ листопада 1885 р. въ „Дѣлѣ“ наведено, бо вже тамъ представлено незавидне положєнє оупольное ставу духовного на Мазурахъ. Нынѣ прѡте обмежѡю на самыхъ конклюдєнцїяхъ.

а) Панове Ляхи забываютъ, що священникъ — се человекъ: має свои слабї стороны, якъ воѣ; онѣ отдыхає ихъ атмосферѡю, зъ того самого жєрѣла черпає для себе воду. Оубѡ духовнїй не прїїшли зї Ханѣ, а лишъ польска оупольность ихъ выдала, вышлекала; могутъ отже сказати панамъ-критикамъ смѣло въ очи: „Jakiegoś młnle, Boże, stworzył, takiego młnle masz.“ Яка оупольность, такой священникъ. Нехай панове-критики не торгуются со мною, а признають, що на только не вопїрають своего священствѣ въ его подвїгахъ, але навѣтъ просто вороже або игноруюче заняли супротивѣ клира отавовище. Въ очи нѣмѡ уемѣхаются до „księdza proboszcza, kanonika Dobrodziejcz“, а обернувшись въ другу сторону, съ погордливою манѡю кивны оубѣ робѣтъ зъ „рѡра“ и воѣ шєщчутъ оубѣ до уха, всякї лѣтки, часѡмъ правдивѣ, а часѡмъ и ложнї припїнають. О тѡмъ священствѡ знає, того догадуєсь. На Мазурахъ урядникѣ, коли до села прїїде на комїоїю, зъ далека оминає хату священника; чей-же не занѡвѣтрєна?... Панове Ляхи не хотять того знати, що священствѡ — се колодка при окринї народнѡй; чтобы дѡбѡтаться до окринї народу, треба колодку отомкнути... Заштати-бы „гїєрархїю спѡлєчнѣ“, якъ то она въ р. 1846 крылася пѡдъ покровѣ священствѣ, чтобы житє спасати...

б) Интелїгенція польска не бере не то живого, але и нїякого удѣлу въ фунїцїяхъ религїйныхъ; въ ей душѣ панує тутъ рѡвнѡдушнѡсть, черезъ что священники часто на проповѣдѣхъ вы-ступаютъ остро противѣ сурдѡвѡвѣвъ въ загалѣ, называючи ихъ просто безбожниками, и зыва-ють народѣ, чтобы помы утиавѣ и отъ нихъ у-тѣкавъ. Якї зъ того будутъ овоцѣ, легко вгладити.

Зъ того фатального положєния нема иншого выхѡду, лишъ интелїгенція польска мусить въ тѡмъ взглядѣ пойти въ слѣды Русинѡвъ. Во руска интелїгенція свѣтока, де може, въ приватнѡмъ, публичнѡмъ и религїйнѡмъ житїи стараєсь удержати найтѣснїйшу звязъ съ духовенствѡмъ своимъ. Скрѡзь по Руси интелїгенція свѣтока гор-неєсь до церкви, съ народѡмъ свѣзає: „Господи помилуй“ чїтає „Апѡстѡла“, „Вѣрую“, — оловѡмъ, бере живу участь во воѣхъ фунїцїяхъ ре-

лигїйныхъ. Назѣтъ въ далѡкѡмъ Краковѣ патріотичнїи академики-Русины спѣвають цѣлу службу Божѣ на хорѣ въ нотѣ. Нехай Поляки покажутъ намъ такий, бодай одїбѡеннїй прїмѣръ. Польскїи академикъ, „złoty młodzienc“, замѣтъ въ костѣлѣ заспѣвати съ народѡмъ бодай „świąty Boże“, наложивши цвїкертъ гонитѣ панночку, мѡвъ стрѣ-лець сєрну; воѣгне за нею ажѣ до костѣла, та занявши отпѡвѣдну, отрѣлецку позицію, розгладєся, потрясєся на одїбѣхъ нѡзѣхъ, стрѡитѣ мины, оловѡмъ, ще непокѡнтѣ и ооблазѣяє другихъ своимъ поведєнїемъ... Священникъ очеvidно не може рѡвнѡдушнѡ дивитися на такую роботу и бѣтъ публично дає выразъ своего обѡурєнїя.

Тї два замѣты готовї уколѡти Полякѡвъ; они перейдутъ ихъ мѡвчѡмъ, (якѣ звичайно роблѣтъ пѡдъ позѡромъ, що не умѣють чїтати письма „moskiewskiego“; не дївно, они сєи штуки недѡчуванїя выучились у брата „Joka“, котрїи своему другу на просьбу „Leih mir Geld“, отпѡвѣтъ „Ich schluf schon.“) — або може пѡднесутъ прѡтєстѣ. Менѣ байдужє, що они зроблѣтъ передѣ свѣтомъ, кобы лишъ ударилѡся въ груди.

Дооѣ представивѣ я двѣ перепѡны, котрими священствѡ на Мазурахъ опутанѣ въ своихъ подвїгахъ. Оомѡтѡненє, изѡлованє вєдѣ часто на безѡдорожѣ. Деревѡ, хотїи-бы найбутнїйше, мусить знїдѣти а навѣтъ уохати, накопи корєнь его не знаходитѣ корму для себе здорового.

(Конецъ буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрїйско-Угорска Монархїя.

(Сѡймъ галицкїй.) До „N. fr. Presse“ доно-сятъ зъ Кракова, будто-бы зъ добре поинѡр-мованого жєрѣла, що сѡймъ галицкїй буде окла-канный въ вересєню на короткїй часъ для уложєнїя бюджету, по чѣмъ буде закрытый и абєрєся ажѣ въ груднї на дошѡу сѡєю. У Львовѣ не авѣтѡ-нїкого о такой постановѣ.

(До сїтуації въ Австрїи.) Угорска газета „Nemzet“ обѡговорюючи теперѣшнѡ сїтуацію въ Австрїи каже: „Министерствѡ гр. Тасѡфѡ перѣ-зѡ воѣхъ сторѡнѣхъ, мусить конче въ сѡсени ста-нути на розѡрожу, на котрѡмъ може ще довго блукати, якъ то оно вже часто робило, але и може дуже легко прїхлїтитѣсь або поирѣтъ его на лѣво або на право. Для того можна такъ по-ложєнє министерства якъ и въ загалѣ положє-нє австрїйскѡй политикѣ назвати критичнымъ. Зъ другої сторѡны можна ще и третю рѣчь при-пускати. То третє працѣнєнє дежитѣ въ тѡмъ, що большѡсть граєся лишъ зѡ възгладѡвъ партїй-ныхъ интересѡвъ всякими евєнтуальностями по-ложєнїя и гнѣвєся на кабїнєтъ за угоду и за всякї другї рѣчи лишъ для того, чтобы тымъ большє выдѡсити. Але коли правительствѡ не поустатѣтъ, то закнїмъ большѡсть повалитѣ кабї-нєтъ, прїїмє то, що їй дасть правительствѡ. Добре буде, коли и то розважамъ.“

(Змѣны въ министерствѣхъ.) По поводу великого натовпу робѡтъ въ министрѣхъхъ просѡвѣтъ має бути откритѣ въ нѣмъ нова посада шеѣ секції съ окремими департаментѡмъ. Зъ тої са-мої причинѣ открито окремѡ посаду заступника директора руху при зєлѣзняцїяхъ державныхъ. Заступникѡмъ директора має бути именованнїй Пєхартъ, директоръ руху въ Празѣ.

— Знаю, голубе мѡй, знаю, що платити по-датки єсть цєрѣвѣ дѣло, та не про те я говорю съ тобою. Я говорю, якъ то мужикови важко, якъ то у нѣго сѣромахи те бѣднєє сєрдєчнѡ ще-мнїть. И намерєнєтєся онѣ, и не доспѣть, и обмѡ-нуть его, и обберуть его. Що робити ему? — ты скажи, що ему робити?!

— А воє-жѣ таки не гараздѣ въ шинѡкѣ ходити!

— Нѣ, братє, бачу, ты мене только на-рѡчно хочєшь вывести зъ сєрдѣя. Прѡщай лучше, Господѣ съ тобою!

— Ий, годѣ вже, Ганно Маркѡвна! Вы-жѣ бачите, що я жартѡу. Не пожартѡуй я съ вами, вы-бѣ и не розѡхлїдали такѣ и я не знавѣ-бы, якъ мужикъ на базарѣ їде.

— О того-жѣ, мѡй голубе, треба сє жити добре знати, чтобы про нѣго говорити, а тымъ пачѣ народѣ правослѡвнїй баламутити такими нецѡтѣрѣбными рєчами. Я сама хочѣ и купчихѡю роєдѣ, а воє-жѣ недалеко отъ сєго стану вырѡ-дѣ. Отъ и ты якъ почнєшь мѣркувати та по большѣ розгладѣти, то ї ты будєшь знати, — наука сѣ не высока. И помнѣи ты мое оловѡ, за-памѣтай ты такую примѣту: якъ зглянєшь ты на нашего мужика та занє въ тобѣ сєрдєцє твоє, — тогдѣ говори смѣло: знаю я нашего руского мужика, бо безѣ жалѡ не можѡ дивитися на нѣго. И будѣ онѣ тобѣ такий любѡмї, такий малый, що и овїтина его полѣтана зѡдѡстѣя тобѣ красѡю, нѣжѣ парчѡва рѣза блѡкуча!

Богѡто розказувала на сѡей темѣ Ганна

Маркѡвна и нѣколи я не втѡмляясь слухати ея речей. Розказувала она, якъ родитѣся рускїй мужикъ, якъ онѣ мѡвъ доухѣ пѡдѣ плотѡмъ роєтє, поки розуму своего дѡїде; розказувала, якъ онѣ оре, борѡнує, якъ коситѣ, молѡтитѣ, и все рускїй мужикъ, и все кудысь то вєзє, все вєзѣ! Говѡ-рала, якъ рускїй мужикъ помѡрає тихо, покрѣ-ливо. Сѣ рєчи не рознѣляли мене, не навѡдили на мене тугѣ, а только сєрдєцє мое начѣ робилоєсь мякшимъ. И зѡдѣтѣсь менѣ, що справѣдѣ бувѣли у мене на моемъ вѣку такї случаи, коли зирнувѣи на мужика, сєрдєцє мое почнѣвало нудитися и ще-мнїть, и я знаю, що случѣи сѣ бывѣли со мною не черезъ что янчѣ, якъ черезъ розказы мою любѡю Ганнѣ Маркѡвнѡ.

— Ну, а „нєщѡсєнєнкихъ“ вашихъ за що вы любите? Вжѣ жѣ не за добрѣ дѣло, а за зѡ-дѣбѣство они порѡбїлаєсь „зѡзниками“!

— Та ты, мѡй голубе, подумай трошєчки, то ї побачишь може, що справѣдѣннїй зѡдѣбѣ не въ острѡзѣ сидѣтъ, а отутѣ, помѣжѣ нами съ то-бою на вољнѡй воли гуляють, бєнєкѣтѡють!

Отпѡвѣдѣ сѣ зѣмѣшала мене трохи. Справѣдѣ, думалось менѣ, бывають такї отпѡвѣди, бывають. Але-жѣ то штука, якъ змогѣа дѡйти до нихъ проста и невѣсна мѣщѡнка города Крутогорѡка? Якъ она додумалась своєю головою до такой рєчи? И отъ на дѣлѣ выхѡдитѣ, що загадки, котрї намъ ставитѣ житѣ на бѣлѡмъ свѣтѣ, навѣтъ най-мудрѣйші — то оутѣ такї загадки, що якъ ихъ вѣ розгадѣть, то найпрѡстѣйшїи и найкрутѣйшїи дѣлѣ приводить до оидѡи и тої самої розгадки.

Одного тутѣ только треба глѣдѣти, а то, щобѣ думка ишла прямо, якъ стрѣла, щобѣ не крутї-лаєсь въ своей течѣи, якъ та трѣпка въ морї, щобѣ она яко-могѣа отгадувала только тї загадки, на котрї она натѣкаєтєся.

— Якъ ты думаєшь, — зновѣ почѣла Ганна Маркѡвна, — чи то отъ роскоши зѡдѣбѣ иде кра-сти, чи отъ хорошего житїя розбѡйникѣхъ выхѡдитѣ съ кїйкомъ на дорогу? Чи, по твоему, зѡдѣбѣ такѣ вже и родитѣся зѡдѣбѣмъ? Такѣ сѡе они, тїи дѣти! Дѡвноє на нихъ! Ось ихъ тутѣ купка цѣла: якъ хочєшь, такѣ и поверни ихъ теперѣ. Глѣнєшь на дѣтєй и справѣдѣ побачишь, що воѣ она такї бравї, добрї, розумнї, що нѣякѣ и по-думати не можна, щобѣ зъ нихъ могли выйтѣ зѡдѣбѣ та розбѡйники. Правда, що маленький Пє-трїкъ разѣ-у-разѣ вєдѣ закляту вѡйну съ старымъ цапѡмъ, котрїй грѣбѣтєся билѣ конюшнїи на сонцѣ, а не рѣдко буває, що зъ чергї такї насѡ-лїть и бѣдѡму дѣвѡи, але-жѣ онѣ на те свои резѡны выкладає: — „Тєтѡ! А чѡго-жѣ цапъ мене возитѣ не хочѣ?“ — „Та онѣ жѣ, мое дѣ-тѣтко, старєннїй уже!“ — „Егѣ! Дѣлѡсь такожѣ старєннїй, а отжѣ мене возитѣ!“... Що не ка-жѣтъ, а сѡей случѣи воє жѣ не такий, за котрїй-бы можна оудити Пєтрїка и сказати, що зъ-негѡ выйдѣ щѡсь недобрѣ. Та ї цапѡвѣ жѣтѣ, по прав-дѣ, зовѡмѣмъ вже не таке поганѣ. Той самый за-бѣйка Пєтрїкъ, натѣшнѣвшись въ-волю, и хлѣбѣмъ его нагодує, а молочѡка ему прїнєсєтѣ... И „зѡзѣ“, мѡй голубе, окрѣвъ єсть! И якѣ важкї, охѣ, якѣ важкї тѣ „зѡзѣ“! Только зрѡзумѣти ихъ нєлегѡ,

бо шукаємо мы ихъ не тамъ, де слѣдѣ шукати, и мы бѣжимо на те только лихо, котрѣ намъ само мѣжи очи окаче. Якъ ты думаєшь: пѡдѣ плотѡмъ роєтѣ — сѣ не „зѡзѣ“? А шинѡкѣ, а покражѣ, зѡдѣбѣства волякѣ, розбѡйничѣства — сѣ все, коли хочєшь, то сѣ вжѣ не простїй „зѡзѣ“, а во воѣхъ узѣхъ узѣ. Ось тутѣ они, нашї мужїцкїй „зѡзѣ“ свѣтѣ-наспѣвѣвать, а ты ихъ по острогахъ мѣжѣ острожнїками шукаєшь. Тамъ, голубе мѡй, вжѣ только конєць — дѣлу вѣнєцѣ, а ты опытай: якими путѣми-дорогами до того вѣнца дѡйдѣно?

И сказавши сѣ, она зновѣ почнѣвала розка-зувати про такий случѣи, котрї она сама бачила, а бачила она ихъ чїмѡло.

— Ты отъ поирѡбѣй пѡдѡйти съ щїрымъ сєрдєцѣмъ та съ лѡскою до того, котрого ты душѡ-губѡмъ величаєшь, то тогдѣ и побачишь, якъ его сѡвѣтѣ замучитѣ, якъ въ него вою душу пєрє-вѣртѣти-мє.

— А вы мабѣтъ пробѡвали, Ганно Маркѡвна?

— Пробѡвала, голубе мѡй, не хвалїлїся скажу, не оидѣтъ разѣ пробѡвала. Бувѣ, розкажу я тобѣ, у насѣ, у тутѣшнемѡ острогѣ великїй пєрѣдѣ Богѡмъ грѣшнїкѣхъ, Василь Сѡкира звали его. Скѡлько той Василь душѣ безвинныхъ згубивѣ-то и оказѣти страшно. Чїтали сѣ надѣ нимъ, чїтали, якъ до шибєннїцѣхъ вывєли, ажѣ на людѣй страхѣ напѣвъ, ажѣ оумно стало, отѡлько то бѡвъ натѡрѡвѣвъ. А онѣ стоятѣ собѣ съ привязанными до стѡвѣна руками, нѣгдѣ, нѣ въ чѡму, а хочѣ-бы тобѣ въ лицѣ зѣмѣнѡва. И почѣли его жєрѣжѣти вѡдѡвѣжѣ и вопєрєкѣхъ нагами. Менѣ хочѣ и не

— Перше руске оповіщення въ Америцѣ печатане въ русской печати въ Шенендо: „Уважаеіе!!! Тутъ місце, где можете засюадити свои гроші. Мы провадимо интересъ вже бѣть довшого часу. Но музимо признати, що ако Русины дуже мало торгуюмо съ нашими народами. „Якто“ опытали бы хто либудь — „та хибя ихъ въ Шенандорѣ воевѣтъ нема?“ Противно; ихъ есть тутъ по-важне число, — лемъ причина лежить въ томъ, що гдекотрихъ изъ сторонниковъ, подобно до нашихъ ганделесовъ въ старомъ краю, ходять по домахъ и общиючи людямъ золотѣ горы, поддурюють воляками оповобами. Мы не хочемо общиувати того, що някто не може дати, ино общиуемо дати людямъ добрый свѣдѣіи толаръ, за правдуу его воевѣтъ, и азъ якъ найменшимъ для насъ зароб-

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ, въ Вторникъ, Четвергъ и Суботу (кроме русскихъ святъ) по 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ каждого 15-го и послѣднего дня каждого мѣсяца. Редакція Администрація подл. Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи вѣрнутся лишь на поперечные застереженіе. Оглашеніе принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. одинъ отъ печати, въ рубр. „Надоболѣе“ по 20 кр. а. в. Ремація неопечатанъ вѣдѣль бѣт. цорта. Предплату и инвентаріи принимаютъ: J. Львовъ Администрація „Дѣла“. J. Вади Хаазенштейн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 18; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Хаазенштейн & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскомъ Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замъ въ Одесѣ Державинская ул., д. Радли 9.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався II. четверть року сегодѣняго видавництва „Дѣла“ и „Библиотека найзнам. повѣстей“. Просимо поспирити съ присылкою залоговѣй и дальшою предплату, щоби въ експедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступающій Вп. предплатники „Библиотека найзнам. повѣстей“ обстанутъ дорожъ початокъ зачатомъ повѣсти И. Тургенева „Бѣтки и сыны“.

Справозданія пос. В. Ковальского.

Дня 6 (18) липня явився пос. сов. Ковальскій передъ выборцами въ Сокалі, численно зборними въ сали Рады повѣстови. Зборные бѣтывъ маршалокъ п. Стан. Полянскій, представивши сов. Ковальского нко свого давного товариша въ Союму та Рады державной и яко чоловіка загально поважаного, честного и патріотичного, а потѣмъ вѣнѣтъ многолѣтство въ честь цѣсаря, що давъ намъ конституцію. Зборній трикратно піднесли се многолѣтство. Тутъ вѣмѣтимо, що „Dziennik Pol.“ у вступній статіи своєї не хвалить и не може дарувати поступку п. Полянскому. Предсѣдателемъ Збору выбрано крыл. о. Паславского въ Белзѣ, а бѣтъ давъ голосъ послови.

Посолъ на вступѣ подякувавъ выборцамъ за торбный вибѣръ его на посла, хотѣя его лично не видѣти и не чути бѣтъ него полѣтничного его вѣтрословѣданя, а хѣба за 17-лѣтну его дѣяльність въ Союмѣ и черезъ три каденціи въ Радѣ державной заслуживъ собі на то довѣрѣ, будучи кровъ бѣтъ ихъ крови и кѣтъ бѣтъ ихъ кости, — а потому вѣнѣтъ многолѣтство въ честь великодушного цѣсаря, надавшего намъ свободы конституційной. Опѣсла такъ говоривъ:

„Привнаюся, що принати мандатъ посольскій вневолѣла мене горяча любовъ до моихъ земляковъ и братѣвъ. Задачаю посла вѣтъ не лише стояти на сторожи правъ своего народа, але и стерегти, щоби на край не накладано бѣлѣшихъ тягарѣвъ, якъ на другій. А то именно дотыкає насъ Галичанъ, которыхъ конституція вѣстала неприготованою. Посолъ повиненъ такъ же все пригадувати властѣмъ, щоби въ податкѣвъ бѣвъ для краю и хосенѣ.

Якъ то и бѣвъ секретаремъ у сенатора.

Американскій очеркъ Марна Твейна.

Я вже не е приватнымъ секретаремъ у сенатора. Два мѣсяцѣ повѣнѣтъ я той урядѣ зовѣмъ безвѣчно и оъ великою приємностію, але за тѣмъ пішло якъ въ Петрового дня — то значить, мои вырѣбы вернули зъ почты и показалося такими, акими справдѣ були. Тогдѣ я подумавъ собі, що найбѣлша рада зречися свого уряду. А сталося ое оеъ якъ.

Одного ранку досытъ вѣчною кнѣче мене мѣлъ хѣбодавецъ до себе. Я лице-що впакувавъ ему потаємно кѣлка гумористичныхъ вѣтавокъ въ его велику бѣсѣду о финансахъ, охочився и являюся передъ его очѣ. Въ его вѣрхѣмѣ выглядѣ было щось тако, що вѣщувало нещастѣе. Хустка на шаѣ не повязана, волосѣ въ неладѣ а на лицѣ олдѣ ледво утихомиренон бурѣ. Его пальцѣ оудорожно отискали пачку лиотѣвъ, — отъ я и побѣнѣтъ, що ое надѣбѣла тревожно ложаданъ почти въ надѣ береговѣ Тихого Океану. Оѣтъ промовѣтъ:

— Думавъ я, що вы такіи урядникѣ, на котрого можна опустатися.

— Такъ, пане!

— Я давъ вамъ — каже — лиотѣ бѣтъ дѣлакъ моихъ выборѣвъ въ державѣ Невада, въ котрѣмъ прошено о отвореніе почты въ Вольдѣ-Ренчѣ, и казавъ вамъ бѣтѣвѣти на него яко мога переконуючо и навести причины, за-для акихъ не вѣбачеся дѣлѣтѣи потреби будувати тамъ почту.

Менѣ ажъ бѣтъ оерци бѣтляго.

— О, коли тѣлько въ тѣмъ дѣло, пане сенаторе, — ое я зробивъ якъ олдѣ.

— Якъ олдѣ! О певно! Оѣ я прочитаю

Таки домагаи ставляеся при ровѣриватѣ бѣтѣтѣвѣхъ и я нѣколи тогдѣ не пропустивъ нагоды выступити въ интересѣ нашего народу. Нашѣ послы, правда, не могли досѣ выхлопотати богато, але то не ихъ вина, а обѣта-винѣтъ, въ акихъ находитѣся нашъ народѣ. Ему хѣбуе ще много, а надѣе просвѣты. Тому-жѣ то я и другіи нашѣ послы все домага-лися средствъ на просвѣту, щоби народѣ нашъ черезъ просвѣту прійшовъ до самопѣванѣи. Я стараюся о средства на школы и надѣюся, що старая мои не остануть безъ успѣху.

Такожъ на господарство, особливо на регуляцію рѣкъ я не забувавъ, и въ тѣмъ дѣлѣ постувавъ згѣдно съ другими послами въ Галичины. Рѣвно-жѣ важною и вѣсѣхъ интересуючою справою вѣтъ управлѣннѣе индѣмнизаціи за панцину. Я въ Союмѣ не годився съ условіями принятого проекту управлѣннѣе фонду индѣмнизаціи, бо они противні обѣщанкамъ, які давъ цѣсарь, вносѣчи панцину. Теперъ коли таа справа трактуеся, можна въ своего становища за рѣшенѣе ви-плывати.

Зъ предметѣвъ трактованныхъ въ сѣй каденціи Рады державной посолъ порушивъ чѣ-тыри, починаючи бѣтъ бѣтѣсу податкѣвъ на случай нещастѣа елементарного. „Проектъ правительственный въ тѣмъ дѣлѣ не вѣсѣмъ мѣтъ принасти до вѣдѣбѣи. Я належавъ до тѣхъ, що жадали, абы податокъ въ закона-виже бѣтѣсувати и за шкоды бѣтъ мышѣи, морову, довгонъ слоты и т. д., а не лишати то до-волѣ министра скарбу, котрымъ нынѣ вѣтъ сѣи, вѣнтра той. Впрѣчѣмъ нашѣ люде тарѣ-ли-бы на тѣмъ тѣмъ бѣлѣше, що не скорѣ до писанѣи. По тѣй сторонѣ, що я стоявъ, анай-шлася бѣлѣшѣе посѣлѣтъ, а теперъ иде о то, щоби проектъ приняла безъ вѣмѣны палата панѣвъ, а цѣсарь санкціонувавъ. При законѣ о увебѣпеченіи робѣтничѣвъ на случай нещастѣи при робѣтѣ и бѣвъ по сторонѣ тѣхъ послѣвъ, що домагалися, щоби властѣ-лѣ фабрикѣ и машинѣ платили цѣлу асекура-ціи кнѣту за робѣтничѣ, бо бѣтъ не має зъ чого платити. Домагаи то однакъ не удержалося и ухвалено, щоби робѣтничѣ платили 10% на асекурацію. Дальше я голосувавъ за загальнымъ ополченѣемъ, щоби Австрія була приготована на всяку пригѣду и во-енными силами рѣвнялася другимъ державамъ.

вамъ вашу бѣтѣвѣтъ, щоби васъ ооромѣтъ про-явѣи.

Вашингтонъ д. 24 падолиста.

Панамъ Смитови, Джонсови и товаришамъ.

Мои панове!

На якого лыого чорта треба Вамъ въ Бѣлѣдѣ-Ренчѣ почты? До хѣру Вамъ она вѣдѣ-лася! Самѣ здоровѣи знаете, що коли бѣтъ по нѣй прѣшли лиоты, то вы и такъ не зѣбѣтѣе ихъ прочитати. А якъ бы, не дай Господѣ, переозвѣ-лилъ тамтудѣ лиоты съ грѣшми до якого вѣного мѣста, то певно бы цѣлѣ бѣтъ Васѣ не вышѣли. Чѣйже я самѣ вы порозумѣте, акихъ бы то намъ хлопѣтѣвъ набѣило. Нѣ, не покладѣте о-бѣ и надѣтъ на почту въ Вашѣй зарваници. Вашѣи найвѣтѣйшѣи интересы лежатъ менѣ въ оерци, и я пересѣдѣчѣный, що почта у Васѣ булѣ бѣтъ только цѣта парада. Вы знаете, чѣго Вамъ по-тѣбно? Гарной тюрьмы, такъ, гарной, мурованон тюрьмы и дому примусовоно роботы! Та заклады прѣнесутъ Вамъ найбѣлѣше хѣсна. Та заклады зробѣлатъ Васѣ дѣйствѣи вѣдовѣлыми и щасливы-ми. Я якъ найкорѣше займѣюся ихъ перевѣ-денѣемъ.

Вашѣ щиро прѣхильный

Маркъ Твейнъ,

за Джѣмса В. Н. сенатора Сполучѣныхъ Державъ.

— Такъ оѣ якъ, бѣтѣвѣтъ вы на ихъ лиотѣ. А тѣ люде пашутъ менѣ, що мене повѣ-сятъ, скоро тѣлько покажѣтъ коли на ихъ грун-тѣ, и я зовѣмъ певный, що додержѣтъ слова.

— Ну, пане сенаторе, я не знаю, чѣмъ я мѣтъ ихъ такъ дѣше оокорбѣти, а тѣлько хотѣвъ ихъ переконати.

— Ахѣ, такъ! И вы справдѣ переконали ихъ, о тѣмъ и оумѣявъ нема. Ну, а отѣе другѣ

Голосувати за тѣмъ вѣмагавъ австрійскій па-тріотизмъ. Въ справѣ мыта бѣтъ наѣты я одѣнѣ въ цѣлои Галичанѣ голосувавъ за вѣне-сенѣемъ Зисса, не хотѣчи одобрѣти контрабан-ду. — Въ осени будѣтъ ровѣбиратѣся другіи предметы, сполучѣнѣи съ угодою съ Мадярами, и я надѣюся, що галицкѣи послы выступѣлатъ солидарно въ оборѣнѣи интересѣвъ краю.

„Найважнѣйшимъ дѣломъ для насѣ — говоривъ дальше посолъ — вѣтъ просвѣта и самопѣваннѣе. Головною основою про-свѣты вѣтъ матерній языкъ, и дѣятого я все боронивъ и буду боронити принципу, щѣ-бы наука въ школахъ велѣся въ матернѣмъ языкѣ дѣтей. Щѣ до нашей руской народности въ загальнѣ, то намъ стояти при нашихъ народныхъ и истѣричныхъ правахъ, не бѣтѣступати бѣтъ своихъ домагаи и серіозно старатѣся вѣтъ нашѣи бѣтѣноснѣи улѣчшити. Щѣ-до Полякѣвъ, мы поважѣемо ихъ языкъ и народнѣсть, але при тѣмъ боронѣмо всего сво-го народного. Мы повинѣи будѣти въ собѣи чувство народного достоинствѣа и не уступѣти нѣчѣго въ нашихъ правѣ, шукаючи оборѣны въ законахъ и въ цѣсарю, котрѣи бѣжавъ рѣвнѣщихъ правѣ для вѣсѣхъ горожанѣвъ своеѣ державѣ. Стоячи кѣрѣнко на тѣмъ пунктѣ, мы можемо бутѣи увѣренѣи, що будучѣебѣ наша убѣвѣпечѣна. Тѣлько треба намъ кѣрѣнко и не-у-страшимѣи стояти при своихъ правахъ, — тѣмъ мы окажемо нашу силу, а маючи рѣвну силу съ другими народами, станѣмо съ ними якъ рѣвнѣи съ рѣвными и тогдѣи примѣре-нѣе выйде само въ себе.“

Бѣсѣду посла вѣтъ загально одобрѣли. О. Леонтовичъ въ Тартакова заявивъ се по-слови, подякувавъ ему за принѣтѣе мандату, просивъ его, щѣбъ и на будѣще чѣсти тоѣи повѣтѣи не бѣтѣмовѣтъ, и вѣнѣтъ послови мно-голѣтство. Хѣръ сокальскѣи мѣщанѣи подѣи управѣю мѣщ. Керекоры, учѣника о. Вѣто-шиньского въ Денисова, бѣтѣвѣвѣтъ прѣкрасно „многая лѣта“. Опѣсла ще одѣнѣ сѣлянинѣи промовѣтъ до посла коротко а патріотично, называючи его единымъ законнымъ рускимъ посломъ въ Радѣ державной, дякуючи ему и зѣохочучи его до дальшѣхъ трудѣвъ. Потѣмъ о. Крыницкѣи въ промовѣи своѣи жадавъ, щѣбы посолъ старѣвся о вѣведенѣе мыта бѣтъ заграничного зѣбѣжа. Дальше подѣношено, щѣбы старѣвся о зѣниженѣе оплаты школьной въ сѣ-

Предплату на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
въ цѣлѣи рѣкъ . . . 12 ар. на цѣлѣи рѣкъ . . . 12 рубл
на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл
на чѣвѣтъ року . . . 3 ар. на чѣвѣтъ року . . . 3 рубл
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлѣи рѣкъ . . . 16 ар. на цѣлѣи рѣкъ . . . 16 рубл
на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл
на чѣвѣтъ року . . . 4 ар. на чѣвѣтъ року . . . 4 рубл
на самѣ додѣтокѣ: на самѣ додѣтокѣ:
на цѣлѣи рѣкъ . . . 5 ар. на цѣлѣи рѣкъ . . . 5 рубл
на пѣвъ року . . . 2-50 ар. на пѣвъ року . . . 2-50 р.
Для Австрій, окрѣмъ Россіи:
на цѣлѣи рѣкъ . . . 15 ар.
на пѣвъ року . . . 7-50 ар.
на чѣвѣтъ року . . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотека“: на самѣ додѣтокѣ:
на цѣлѣи рѣкъ . . . 19 ар. на цѣлѣи рѣкъ . . . 6 ар.
Послѣднѣе число коштуе 12 кр. а. в.

редныхъ школахъ и о заложѣннѣе гимназѣи въ Ояноцѣ (чѣму, якъ показалося въ дебѣтѣи, противнѣи вѣтъ п. Полянскѣи). Наконѣцѣ зѣбѣранѣи одѣноголѣсно высказѣла послови своеѣ довѣрѣи.

По зѣборѣи бѣтѣбулася у о. Ровдѣльского го-стина посла, на котру крѣмѣи видѣтѣишѣихъ рускихъ патріотѣвъ булѣи запрошенѣи такѣже старѣста п. Тхуржевскѣи и п. Полянскѣи. Мѣщанскѣи хѣръ спѣвѣвъ рускѣи пѣсенѣи. Пѣв-ноюю нѣчною пос. Ковальскѣи бѣтъхѣвъ до Равѣи Руской.

На другій день, 7 (19) липня пос. Ко-вальскѣи станѣвъ передъ численно зѣбѣраными выборцами въ Равѣи. По бѣбѣдѣи, устроѣнѣмъ въ чѣстѣ гости въ домѣи о. Паславского, на котрѣи явились такѣже мѣсѣцевѣи старѣста и нотарѣи п. Курьоловичъ, бѣтѣбулася зѣбѣранѣи.

Посолъ, прѣвѣтѣиный при вѣходѣи зѣбѣраны-ми, подѣбно якъ въ Сокаліи вѣдавъ справу нѣтъ своеѣи дѣяльности посольской и высказѣвъ свои поглѣды на нашѣи потреби и бѣтѣноснѣи. Въ сали знаѣшлося богато Полякѣвъ, котрѣи, якъ говорѣно попередѣи, засѣпѣлютъ посла интерпѣ-ляціями. Тѣго однакъ не було. О. Лы-сѣя якъ въ Галичкѣи просивъ посла, щѣбы старѣвся о усунѣенѣе або вѣмѣну министерского ровпорѣдженѣи, подѣвѣшающѣо оплату школьну. Посолъ бѣтѣвѣвъ о то старѣвся. П. Мѣхѣнѣц-кѣи (gente Ruthenus, natione Polonus, посѣсоръ) подѣвѣтъ (въ польскѣи языкѣи) справу доставѣи рѣвнѣхъ продуктѣвъ для арміи, при чѣмъ поминаются дрѣбнѣи промысловѣи. На то посолъ заявивъ (такѣже по польскѣи), що бѣтъ радѣи-бы вѣвѣбѣтъчѣи тому, щѣбы дрѣбнѣи про-мысловѣи не булѣи при тѣхъ доставѣахъ крѣв-дѣнѣи, и по вѣмѣтѣи будѣи о то вѣходѣтѣся; тѣль-ко-жѣи вѣплѣвъ на рѣшенѣе тоѣи справѣи не має Рада державна, але спѣлѣнѣи делегаціи, бѣтъ же въ Дѣлѣгѣціѣи не вѣсѣдѣа, а вѣсѣдѣють нѣко прѣдѣставѣлѣи Галичанѣи самѣи польскѣи послы. Одѣнѣи сѣлянинѣи (кажѣтъ, подѣмѣленѣи вѣтъ стороны польской) выступѣвъ передѣи посломъ съ жалѣбою на высокѣи jugѣи stolae въ своѣмъ сѣлѣи. Посолъ бѣтѣвѣтъ ему, щѣбы въ тѣй справѣи удаѣся до консѣторѣи або до ц. к. ста-рѣства, бо послы не маѣтъ права рѣшѣти спорѣи.

Наконѣцѣ удѣлено пос. Ковальскому, по-дѣбно якъ въ Сокаліи, вотѣмъ довѣрѣи.

Вѣтъ недѣлю пополудни стане пос. Коваль-

цѣнѣи же не годѣтѣио Вамъ починати нѣчѣго та-кого, що могло-бы таку оягу справу вѣвести въ неславу. Фе, вѣстѣдаѣтѣся! Оѣтъ що я думаю о Вашѣи пѣтиціи. Вы кѣнѣтите еи оловами: „О, мы будѣмо до вѣку молѣтѣи“. Есе, оправдѣи, ое вы-бѣи найкрасѣе зробѣли, тогѣи Вамъ дѣше треба.

Вашѣ щиро прѣхильный

Маркъ Твейнъ,

за Джѣмса В. Н. сенатора Сполучѣныхъ Державъ.

— Се вѣломудре послѣнѣи окрутило менѣ голову мѣжъ цѣлымъ рѣлигѣинымъ кругѣмъ моихъ выборѣвъ. Але щѣбъ зовѣмъ неохѣбно прѣне-чатѣи мою политѣчну омерѣи, подѣшпѣнувъ менѣи кѣй-бѣи зѣлыи дѣмонѣи дѣручѣи вамъ щѣи я отѣе про-памятѣе писѣмо въ поважного круга отаршѣихъ панѣвъ, засѣдаючи въ мѣской радѣи города Санѣи Францѣско, щѣбы вы съ нимъ упорѣли. Въ тѣмъ пропамѣтѣиомъ писѣмѣи просѣтъ, щѣбъ конгрѣсъ особѣинымъ закономъ потвѣрѣдитѣи право мѣста до пляцу водѣнѣхъи будѣлѣи на цѣлѣиной сторонѣи мѣ-ста. Я сказѣвъ вамъ, щѣ ое такѣ дѣло, въ котрѣи не зовѣмъ безвѣечно вѣдѣтѣся. Я просѣвъ васъ написѣти до панѣвъ радѣиныхъи лѣвъ зъ необѣвѣ-зуючими заявлѣнѣи, — двѣзначнѣи лиотѣи, — та-кѣи лиотѣи, въ котрѣмъ-бы належѣло обѣмѣнѣи всяку оѣриозну обѣщѣнку а навѣтъи диокусѣиу надѣи пляцомъ водѣнѣхъи будѣлѣи. Коли у васѣе е ще акѣе чѣтѣе, акѣи оорѣтъ, то ѣи Богу, оѣи лиотѣи написѣиныйи вами въ бѣтѣвѣдѣи на пропамѣтѣеи писѣ-мо повѣнѣтъ кровавыми рѣмѣнѣиомъ обѣлатѣи лице ваше. Слухѣйте тѣлько своихъ власныхъ олдѣи!

Вашингтонъ д. 27 падолиста.

Высокоповажанѣи радѣи мѣской города Санѣи Францѣско.

Мои панове!

Джѣрджъ Вашингтонѣи, незабѣтнѣи батѣи

Перекласть М.

ДЪЛО

Предпята на „Дело“ для Аустрии: для России:
на целый рік . . . 12 ар. на целый рік . . . 12 рубл.
на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“:
на целый рік . . . 16 ар. на целый рік . . . 16 рубл.
на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
на самы додатокъ: на самы додатокъ:
на целый рік . ар. 5— на целый рік . 5 рубл.
на півъ року . ар. 2-50 на півъ року . 2-60 р.
Для Загранич., окромѣ России:
на целый рік . . . 16 ар.
на півъ року . . . 7-50 ар.
на чверть року . . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотекѣ“: на самы додатокъ:
на целый рік . 19 ар. на целый рік . 6 ар.
Процентовое чило копѣекъ 12 ар. а. в.

⁵⁾ Див. Bidermann: в. д. стр. 75,
⁶⁾ Див. Hauptbericht стр. 382.

оподв'ятися. Ман. Тасса — як кажуть — добуває в тій докзаві неохоти для себе и мабути постанови вже устунити. О крпай в угорськѣ министери вначинати тепер вже чимъ разъ голосѣть гворити.

(Въ министерствѣ просвѣти) мають зновъ настати змѣни. Шесть секцій для справъ шкѣль оереднихъ, готрѣ Кришекъ, вибавъ на урльопъ, зъ которого — якъ кажуть — вже болше не верне, бо поде вѣ отвѣтку а вѣ управѣ справъ шкѣль гимназійальнихъ має настати ґрунтовна змѣна.

Заграничній Держави.

Россія. Царь затвердѣвъ оми дѣями ный законъ о членахъ родини пануючого дому въ Росію, который выговорила була комасія подѣ проводомъ вел. кн. Володимира Александровича. Доси обовязувать членѣвъ царской родини законъ, выданный царемъ Павломъ 1797 р. Тепершній законъ не змѣняе основнихъ постановъ насльбства, а заводить лишь деякі змѣни, относячися до членѣвъ царской родини. И такъ заведено теперъ поирі давній три титулы ще и четвѣртый: князь и княгиня царского роду будутъ мати титулъ „свѣтлости“. Титулъ „высочество“ приодугуе лишь членамъ родини до правнука царя въ мужеской линіи, а въ родинѣ кожного правнука переходить сей титулъ лишь на первородныхъ, отаршихъ сыновѣ. Дальшй потомки правнуковъ царя будутъ мати титулъ „свѣтлость“. Ой члены пра уродженю и коли дойдуть до повнолѣтності не будутъ вже одержувати ордерѣвъ. Законъ сей нормуе такожъ выдатки на удѣржанье царской родини такъ: царица подчасъ панованія мужа буде побирати рѣчно 200.000 рублѣвъ замѣтъ дотепершнихъ 600.000; на дѣти царскі въ часѣ ихъ неповнолѣтності буде выдаватися рѣчно по 33.000 руб. на кожде замѣтъ 100.000 руб. Насльбникъ престолоа буде одержувати 100.000 руб. замѣтъ 300.000, его жена 50.000 замѣтъ 160.000. Вѣно великахъ князѣвъ має выносити 100.000 замѣтъ 300.000 руб. Сыны царя будутъ по повнолѣтності побирати 150.000 замѣтъ 500.000, доньки ѣтъ часу повнолѣтності ажъ доки не вѣдудутъ по 50.000 руб. замѣтъ 150.000 и т. д. Наколибъ царица хотѣла отаго прожувати за границю, то буде побирати лишь половину назначеной для неи въ краю оумы. Дальше дозволяеся мужчинамъ зъ царской родини, вынявши насльбника престолоа, побиратися зъ особами иного вѣроисповѣданія. Особы зъ титуломъ „свѣтлости“, неповнолѣтній або доходячій до повнолѣтності (до 21 р.) подпадають подѣ омихъ взглядовъ загалнымъ правамъ. Въ справахъ мастьковыхъ заведено такожъ певнй змѣны и такъ установлено майораты, добра дворцевъ, родовъ и набути. Першого рода добра, надай правнукамъ, хочъ будутъ належати до найстаршого въ родѣ, не будутъ его власностю, а будутъ уважатися власностю цѣлои родинѣ.

Бельгія. Бельгійска комасія для розслѣдженія положенія робѣтника не дала сѣ ототрашати поступованьемъ самыхъ робѣтниковъ и веде дальше свое дѣло. Треба признави, що и робѣтники набрали теперъ трохи болше довѣри до комасіи и отали до неи дружелѣе относитися та высказуютъ передъ нею свои жадаия. Въ многихъ случаяхъ показалося, що дѣйстно фабриканты и предпріемці були сами виноваты. Такъ розказувавъ и. пр. одинъ робѣтникъ зъ копальни угля, що бнѣ ѣтъ десятого року жити працювавъ черезъ 55 лѣтъ въ копальни и плативъ безъ перервы 1½% до касы на забезпеченье на старѣсть. Въ груди минувшого року сказано ему, що може собі пойти, а коли бнѣ жадавъ заомого, сказано ему, що въ касѣ нема грошей. Правительство стареася отже всякими силами, чтобы теперъ всему злему зарадити, а министръ Бернартъ не чекае вже дальшихъ розслѣдовъ, лишь працую надѣ рѣшеними плинами, котрі мають поправити долю робѣтниковъ.

Греція. Реформы на поли цивильности и войсковой въ Греція находятся теперъ въ повнолѣт розгарѣ. Новый законъ о выборахъ короля вже санкціонувавъ и его оголошено. Теперъ ведеася реформа арміи. Доси мала Греція 10 полковъ пѣхоты по 3 батальоны, а теперъ хоче правительство завести 6 новыхъ полковъ, такъ що на случай мобилизація могла-бы Греція выставити 48.000 людей. Рѣвночасно буде такожъ побольшеніа кавалерія и артилерія, такъ що цѣла армія буде могла отаутити до чершого огню въ силѣ 80 до 90.000 людей. Сій реформѣ отаутятъ однакомъ значай трудности въ дорожѣ. Активна служба въ Греція тревае одинъ рокъ, а отавъ войска въ часѣ мира выноситъ 12.900 людей пѣхоты и 8.000 другого оружія. Наколи-бъ переведено реформу, то треба-бы удѣржувати въ часѣ мира до 35.000 людей подѣ оружіемъ, а то значило-бы 20-ту часть всего мужеского населенія або треба-бы поднеоти лѣта службы. До того причиняются ще немало и хлопоты финансовъ. Однакомъ реформа муситъ бути переведена, бо Греція не може переболѣти того, що въ часѣ вилипопольского революціи не була добре зьорганизована.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конфискации ч. 70 „Дѣла“ зъ д. 10. о. р. одержали мы зъ львѣвского г. к. Суду карного слѣдуюче писмо: Cz. 12430. W Imieniu Jeho Welyczestwa Cisarza! C. k. Sud krajowy dla spraw karnych u Lwowi riszuw na podstawie §§. 489 i 493 zak. o post. karn. i §. 37 zak. pras., szozdo wyroczanie artykułu umieszczonego w numerze 70. szaszoruzu „Dilo“ z dnia 10 lipnia

1886 pid napysom: „Stan wyimkowy“. mistyt w sobi znamena wystupku z §. 300 zak. kar. i proto usprawiedliwiena jest zariadzona ozerecz c. k. Prokuratoriu derzawnu konfiskata toji czasopysy. W slidstwie toho riszenia wzboronene jest dalsze rozprostranienije toho artykułu, a zabranuj naklad mae buty znysozozeny. — Powody: Soderzaniem rowyzszoho artykułu staraje sia autor pobudyty czytajuczoch do nenawysty i pohordy protywy vlastej derzawnych, w czim sia mistiat znamena wystupku z §. 300 u. k. — Lwiw, dnia 16 lipnia 1886. — Pogles.

— Его Преосв. еп. Юліанъ Пелешъ намѣряе обновити и украсити катедральну станиславѣвску церковь. До анкеты, котра має тымъ занятися, покликано Шапковського, Литвиновича, Лопушанського и другихъ зъ свѣтской интеллигенціи. Крѣмъ того задумуе епископъ заснувати въ Станиславѣвску рукоу дѣвочу школу, епархіальне сѣбавче заведенье и т. зв. малу семинарію. На тѣ цѣли вымывають вже добровѣлныя датки.

— Огонь въ Жидачевѣ значавъ д. 23 цѣле перемѣтство „Фольварки“. Згорѣло 50 гошподарствъ а 150 будынокѣвъ.

— Помѣчь для Стрыи. „Wiener Ztg.“ оголосила законъ зъ д. 5 л. о. м. въ справѣ удѣлюванія безпроцентныхъ позычѣвъ зъ фондѣвъ державныхъ для погорѣлцѣвъ мѣста Стрыи. §. 1. Правительство має право удѣляти позычѣвъ до загалной оумы 400.000 зр. за ипотечѣю або за поруку мѣста. Зъ той оумы можна буде удѣлити самѣй громадѣ мѣста Стрыи позычки на 50.000 зр. на кошта регуляція того-жъ мѣста; рѣшта 350.000 зр. може бути роздѣлена мѣжъ поодинокіи лица титуломъ безпроцентной позычки. §. 2. Позычки тѣ треба звернути почавши отъ 1 сѣчня 1895 р. въ 10 рѣвнихъ рѣчныхъ ратахъ. Залеглй раты будутъ стяганы черезъ екзекуцію. §. 5. Всякія документы правнй, поданы, и т. д. въ справѣ осажненія и обезпеченія позычки оутъ вѣлнй ѣтъ отемпліа.

— Маршалокъ Зыбликовичъ, пробувающій на купельяхъ въ Цваннцѣ, залоабъ оми дѣями на западенье легкнхъ. Д-ръ Штурмеръ зъ Варшавы запобѣгъ небезпечности недуги.

— Греческа коллегія св. Атанасія въ Римѣ. Духовный институтъ въ Римѣ для выхованія клира греческогого обряду, въ котромъ выховуются и Руоины, званыиъ звычайно Атанасеумъ, перейшовъ подѣ зарядъ Конгрегаціи оо. Змартыхвотанцѣвъ. Последній ректоръ мръ Сатолинъ, товаришъ шкѣльный Льва XIII., розгланушиася въ дѣлахъ и важности Атанасеумъ для Веходу, порадиавъ наѣтъ ѣтъ отъ него подѣ зарядъ Змартыхвотанцѣвъ. Насльбкомъ того заводивъ пала генерального настоятеля Змартыхвотанцѣвъ, о. Семеновка на аудіенцію 28 л. червня, пытаючи кого назначитъ на ректора. Генералъ представивъ о. Лехерта, дотепершного маистра новикѣвъ, а на видеректора о. Кожиньского зъ Болгаріи. Для 9 липня моно. Кретони, секретаръ пропаганды, вручивъ генералови папску грамоту, на подставѣ которои оо. Змартыхвотанцѣвъ обѣщуютъ зарядъ тоа коллегіи вже ѣтъ д. 5 севрля с. р.

— 500 зр. надгороды выначило министерство справъ внутрѣшнихъ на внесенье вышогого краевого Суду у Львѣвъ для того, хто выслѣдитъ або наведе на слѣдъ виновника крадежи судовыхъ депозитѣвъ въ Кутахъ. Якъ-разъ въ самъ часть, коли 3 мѣсяцѣ промиауло!

— Загалный зборъ польского Педагогического товариства отбуляюся сего року у Львѣвъ въ днѣ 19, 20 и 21 о. м. На зборахъ ухвалено мѣжъ иншимъ резолюція: 1) звеста курсъ приготавлиющій въ учит. семинаріяхъ, а завести натомѣтъ IV. рѣкъ семинаріи; 2) принимати до учит. семинаріи лишь учениковъ зъ укрѣпленію IV. класою гимн. чи реальною, або школою выдѣловою; 3) подвысхити плату учителямъ въ 300 на 500 зр.; 4) знизити лѣта службы зъ 40 на 30 лѣтъ; 5) признави квинквеніи въ высѣтъ 10% платы, — и поручити Выдѣлову товариства отаратися о введенье тыхъ внесенъ въ житье. Раджено такожъ надѣ заложеньемъ двоухъ выдѣловыхъ шкѣль зъ характеромъ промысловымъ и надѣ закладаньемъ бурсы для дѣтей учителей. Головою товариства выбрано на слѣдуючій рокъ зновъ проф. Ж. Савиньского. На другій рокъ зѣзѣдъ отбудеася въ Станиславѣвъ.

— „Вѣстника станиславѣвского епархіи“ ч. 1 появилася днѣ 15 липня. Зъ передимовъ видко, що Вѣстникъ буде выходити 2—3 разы въ мѣсяцѣ побила потребности, а буде помѣщати посланія и куренды еп. Ординаріату и вѣсти зъ епархіи. Черезъ то розсылка курендъ отпадае. Предллата выноситъ лишь 2 зр. рѣчно.

— Зъ Стрыи пишуть намъ, що вѣсть подана въ львѣвскихъ польскихъ часописяхъ, будто-бы поважана фирма пп. Лехадкого и Костеркевича въ Стрыю оголосила краду, а котра то вѣсть була въ овыиъ часѣ повторена и въ „Дѣлѣ“, вѣсть зовѣтъ неправдивою. Съ великою пріятностю констатуемо сей фактъ, бо фирма пп. Лехадкого и Костеркевича тѣшитася и мѣжъ Руоинами Стрыбского округа великою симпатією.

— На колѣнью ваканціи изъ львѣвскихъ шкѣль народныхъ съ вынадовымъ языкомъ русинимъ розѣхалася слѣдуючіи ученики и учениці: До Веч. о. Дрималика, пар. Волоци, Елена Іошко, уч. III кл.; до о. Онуфрія Курбаса, прхх. въ Кустиахъ, котрый приславъ грошѣ на дорожжѣ для 4 колѣвностѣвъ, ѣтъхали въ его дѣмъ подѣ проводомъ бущого на Зобраню педагогичномъ учителя п. Іосифа Малига, учителя зѣ Боратына, ученики: Людвикъ Король, Іоанъ Дакѣвъ, Евгенийъ Камушинюкѣй, воѣ уч. IV кл., и Іосифъ Слѣдскій уч. II кл.; а подѣ оцѣнку п. Дмитрія Пуканова, учителя зъ Коссова, выѣхало 6 дѣтей, именно: до п. Теодора Голянюка, учителя въ Дюку коло

Коршева, Ігнатій Кисѣль уч. II кл.; до о. Цурковського, пар. въ Лючи и п. К. Геника, учителя въ Березѣвъ: Елена и Іосифъ Косовый, Антонина Галаначъ и Іосифъ Сосенцкій; а до о. А. Сѣречского, пар. въ Красѣвъ, Володимиръ Кубицкій, уч. IV кл. Выдѣль „Шкѣльной помочи“ поручае човѣвѣколюбивымъ Веч. Отцамъ и учителямъ шкѣльную молодѣжъ ласкавоѣ оцѣдѣ. — Отъ Выдѣлу тов. „Шкѣльна Помѣчь“ : *Амеросій Польскій*, голова; *Миг. Бандуровичъ*, секретаръ.

— Испытъ зрѣлости въ мужеской учительской семинаріи у Львѣвъ зложили Русины: ѣтъ ѣтъченьемъ: Кароль Бѣсѣкевичъ и Александръ Лопушанскій. Съ добрымъ успѣхомъ: Николай Брататъ, Иванъ Вертипорохъ, Иванъ Вехола, Иванъ Вишенскій, Николай Домбровский, Іосифъ Думничъ, Андрей Кмотикъ, Александръ Комарницкій, Володимиръ Лопушанскій, Теодоръ Мухачѣвъ, Антоній Мрочковский, Юліанъ Ошишковъ, Іосифъ Павлинскій, Діонисій Пырчъ, Данило Сало, Володимиръ Финикъ, Василь Чума, Иванъ Ядучъ, Лука Давѣвъ, Францишокъ Крайникъ, Іосифъ Чучкевичъ и Григорій Сполитакевичъ.

— Проф. Ягичъ приѣхавъ вже до Вѣднѣ, чтобы объяви катедрѣ славянскогого филологіи по проф. Миклошчу. Нѣмечскій дневники, котрі о тѣмъ доносятъ, додаютъ заравомъ, що сей ученый мужъ есть гадки, що чека Краледворека рукописъ есть фальсификатомъ.

— Холебра проявилася вже и въ Люблянѣ.

— Пенсіонный институтъ для адвокатѣвъ. Министеръ правосудія отповѣтъ палатѣ адвокатѣвъ зъ низшой Австріи, що въ засадѣ не протавитъ ихъ домаганю, чтобы кары грошей, накладанй на самыхъ адвокатѣвъ, ишли на пенсіонный фондъ для адвокатѣвъ, и что буде старатася въ тѣмъ дуѣхъ змѣнити дотычнныя статуты дисциплярный, скоро лише таніи институтъ дѣйстно завяжеся.

— Дрѣбнй вѣсти. Громадѣ Мостки, пов. львѣвского, дарувавъ цѣсаръ на будову школы 100 зр. — Публикацій асытъ въ Дроговыжскомъ закладѣ отбудеася д. 31 л. с. м. о год. 2 по полудни.

Вѣсти зъ Аепархіи Львѣвской.

На конкурсъ розписана ухвалою зъ днѣ 14 липня до ч. 4468 капеланія Межирѣче дек. роздѣлского. Реченецъ назначеный до днѣ 9 вересня 1886 р.

Каноничну институцію на Хлѣбчанѣ о державъ о. Евгенийъ Кисѣвскій.

Введеній въ душпастирскій посады оо.: О. Ленкій яко завѣдатель, а Іоанъ Филиповскій яко сотрудникъ при парохіи св. Параскеви у Львѣвъ.

Отпуску одержали оо.: Володимиръ Микитка, пар. въ Купчинцахъ, на 6 недѣль, заступникомъ его въ душпастирствѣ назначено о. Іосифа Витошпильского зъ Денисова; І. Ивановъ, завѣд. Драганѣвъ, на 6 недѣль, заступникомъ о. Іоанъ Дудыньскій зъ Ходачкава; Адальбертъ Глянскій, пар. въ Миклашовѣ на 6 недѣль, заступникомъ Даниль Крука зъ Подборецъ; о. Лука Вобровичъ, викарій архикат. церкви у Львѣвъ на 6 недѣль.

Додатокъ особистый удѣлило намѣстничество о. Іоану Лазаревичу, пароху въ Ярѣвцахъ въ оумѣ 100 зр. до конца 1887 р.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Поэзія“ Володимира І. Масляна томъ І. вышѣвъ въ Краковѣ въ друкарни В. Корнецкого,

въ объемѣ 148 сторѣвъ прегарного чистого друку, правоискою фонетичною („Правды“). Цѣна 1 зр. — „Зеркала“ ч. II и II2 появилася вчера въ объемѣ двоухъ аркушѣвъ и ѣтъзначаються добѣрностю и богатствомъ найѣтъкавѣйшого матеріалу и знаменитою Иллюстрацією.

— „Кирилла и Методіа“, иллюстрованого писма мѣсячного для народа, выдаваного о. К. Селецкимъ въ Яроослави, вышло число 6. за мѣсяцѣ червѣвъ, и мѣтитъ въ ообѣ оми гарныхъ отатей, маючихъ на цѣли моральне и матеріальне подвигненье народу.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. В. М. въ Гр. Пп. Ом. Партицкій и Нат. Вахнянинъ выѣхали на морской купель до Одессы. Театръ нашъ теперъ въ Теревѣли. За лакаву память якуемо. Все буде, якъ бажае!

Оголошенье.

На рокъ шкѣльный 1886/7 принятыхъ буде до Руской Бурсы въ Тернополи 18 учениковъ зъ низшой гимназіи. Першенство мають тѣ, що вже въ той Бурѣ были. Убѣгатель повиннй внести свои поданы, подписанй отцемъ або ѣтъкнутомъ найдалше до 10 л. севрня 1886 р. до Выдѣлу Бурсы на руки предсѣдателя авд. д-ра Вол. Лучаковского въ Тернополи и предложити: 1) Свѣдоцтво зъ послѣднего курсу шкѣльного. 2) Свѣдоцтво убожества. 3) Заявленье родичѣвъ або ѣтъкуна, яку квоту мѣсячно доплачувати будутъ. 4) Примѣтку, чи и въ котрой Бурѣ убѣгатель вже бувъ.

Отъ Выдѣлу Руской Бурсы въ Тернополи, 10 липня 1886.

Д-ръ В. Лучаковский.

НАДОСЛАНИЕ.

Звертаемо увагу на оголошенье Л. Чипьского въ Яроослави о его знаменитѣмъ „Медвинку гигіеничномъ“, певномъ средствѣ усугубомъ великй хоробы и недуги органѣвъ травленія. Вырѣбъ сей можемо кождому найсѣвѣйше поручити и треба бажати, чтобы выходящій въ каждомъ домѣ.

Аптика РУКЕРА во Львѣвъ

порукае 1563 176—?

препараты зъ гумы и вырѣбы кавчуковй для потѣбъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

Ц. к. уприв. галиц. акціонный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(31—7) купувѣ и продаѣ 1679

всякіи вартостный паперы и монеты

на курсѣ дневномъ.

Порученія зъ провинци выконуе отворотною почтою безъ провизіи.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаний отцѣ духовный уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСГАРМОННОМЪ) до ученя слѣву.

Высокоповажанный п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназіи у Львѣвъ инструментъ моего вырѣбу и може дати Высокоповажаннымъ Отцамъ Духовнымъ о тѣмъ дуже пожиточномъ инструментѣ найѣтъшу инѣормацию. Цѣна тыхъ инструментовъ ѣтъ 70 зр. а. а. и выше. Даетъ такожъ на раты.

1661 111—? Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніомъ у Львѣвъ, ул. Хорущина ч. 9.

Зброю ловецку

выпробовану, одиноку нагороджену медалемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручае

А. В. Молнаръ (давнѣйше І. Висыневцкій)

рушникарь у Львѣвъ, готель Жоржа.

Лянкастрѣвки въ цѣнѣ ѣтъ 25 зр. до 200 зр. 1675

Шпетолъ до меты ѣтъ 25 зр. до 100 зр.

Штупы експресовы ѣтъ 80 зр. до 200 зр.

Трипалки ѣтъ 100 зр. до 200 зр.

Направу выконую отворотною почтою. Переробляю Лѣзу-штѣвъ на Лянкастерки ѣтъ 12 зр. до 20 зр.

Набѣи всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ. 7—26

Призвану загално найлучшу

Масу до запусканія подлогъ

порукають

Гибнеръ и Ганке

у Львѣвъ. 1681 83—0

Перепродующимъ даемо отповѣднй рабать.

УМРАТЪ и Спѣлка.

Фабрика рѣльнич. машинъ.

1685 Прага-Бубна 6—?

доставляе по дешевыхъ цѣнахъ:

знаменитыи и выпрѣбованый молотѣлки ручныи кератѣвъ и паровыи, всякого рода кератѣ, дальше локомотивыи о силѣ 3 до 8 коней, конныи граблѣи и перевертѣники до сѣна, якъ такожъ всякіи иншии рѣль. машины, выготовленый знаменито и солидно. Иллюстрованый катальогъ даромъ и франкомъ. Головный складъ для Галичины Львѣвъ, ул. Городецка ч. 61.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ, во Вторникъ, Четвергъ и Суботы, кромѣ русскихъ святъ, 5-ой годъ по. Литер. додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.

Редакция „Администрація“ подъ Ч. 44. улица Галицкая. Рукописи звертаются лишь на попереди застереженъя. Объявленія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надоблѣне“ по 20 кр. а. а. Рекламы неопечатаны въ рубр. отъ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Вѣднѣ Хаасенштейнъ & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Klementine 13; G. L. Danba & Co., Singerstrasse 11; a. Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danba & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевской Старинки“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замя въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Ралли 9.

Предплату на „Дѣла“ для Австріи: для Россіи: въ цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 ар. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 ар. на четверть року . . 4 рубл. на самы додатокъ: на самы додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . 2 ар. 50 на полъ року . . 2 ар. 50 р.

Для Австріи, окрѣпа Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на полъ року . . 7 ар. 50 на четверть року . . 3 ар. 75 съ дод. „Библиотека“: на самы додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Подлинное число копій 12 кр. а. а.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався III. четверть року сегорічного видавництва „Дѣла“ и „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поспорити съ присылкою залегностей и дальшою предплатою, чтобы въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступающій Вн. предплатники „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ доставитъ даромъ початокъ зачатой повѣсти И. Тургенева „Бѣлки и сыны“.

Посоль сов. Ковальскій передъ выборами въ Куликовѣ.

Посоль заповѣданной программы стану въ посоль сов. Василя Ковальскій въ недѣлю въ Куликовѣ передъ своими выборами въ округа Жовковъ-Мооты-Куликовъ. День бувъ красный, погода опригла якъ найліпше, тожъ и народу збралося багато. Уже передъ полуднемъ явилася въ містѣ багато людей зъ поблизкихъ селъ, а пополудни насипало ще больше навѣтъ и зъ селъ подальшихъ. Величезна маса народу залегла цѣле замиче надъ рѣчицею, що тягнеть по подѣ саме містечко, а на котрѣмъ виставлений єсть теперь великій магазинъ. Сей то магазинъ, яко найобширѣйшій и найдолгѣйшій будинокъ для великого збору, выбрано для справозданя посла Ковальского. На принятіе посла выставлено отже при входѣ на ое замиче, трикошальні ворота зъ зелени, а самъ будинокъ прикрашено зеленою. Въ серединѣ будинку выставлено на одній его кінці високу трибуну для справоздавця, выстелено диванами, а фронтъ ея украшено фестономъ зъ зелени, на вершкѣ котрыхъ уміщено портретъ Его Вел. цесаря съ подпискою: „Многая лѣта“. По обѣхъ бокахъ портрету уміщено два круглія щиты съ напоями, на одній „Многая лѣта“, а на другій „Миръ вамъ брати поимъ приносимъ“.

Около 5 год. установились селяне въ два ряды отъ трикошальныхъ воротъ ажъ до входу до будинку, а порядку пильнували комитетовы, зъпомощью селянъ и мѣщанъ куликовскихъ, отначеный оны жовтыми кокардами. Характеристичнымъ єсть, що до ряду вытокающихъ селянъ стало было также и кѣлька жидѣвъ. Коли явился посолъ Ковальскій, повитано его выстрѣлами зъ мездѣ-

рѣвъ, а цѣлый будинокъ започинился заравъ биткомъ выборами, мѣжъ котрыма было также богато людей зъ интеллигенціи, богато священниковъ и людей свѣтскихъ, учителей народныхъ и т. д. На ввесе въ д-ра Дрималика зъ Жовки, выбрано одвогослоно председателемъ Збору о. Брилянского зъ Жовтанецъ, а онъ вступавши на трибуну, такъ промовѣвъ: „Даю вамъ сердечно за выборъ на председателя Збору; приймаю его охотно. Мы збралася тутъ нынѣ такъ численно, чтобы выслушати посла, которого недавно мы выбрали. Передовѣмъ однакожъ мусию насампередъ подякувати Г. Вел. цесарю, за которого ласкою мы вже отъ 20 лѣтъ можемо ридати самъ особю, т. е. радати собі въ той оспособѣ, що выбираемо посоль, котрѣ зновъ нашѣ потребности правительству предлагаютъ. Не можна, чтобы мы все брали участъ въ управѣ, тожъ мы выбираемо посоль, а ти роблятъ за насъ. Черезъ кѣлька лѣтъ выберати мы вже кѣлькохъ посоль, но ще жадеть не узнавъ потребности съ нами porozумѣти, ажъ ое теперѣшній нашъ посоль совѣтникъ надворный Ковальскій, выбранный зъ трехъ повѣтовъ, оставъ близше съ нами познакомлялся и ото власне нынѣ отае передъ нами. Я ко председателю представляю вамъ нашего посла сов. Василя Ковальского, котрый хоче вамъ адати хочъ въ короткихъ словахъ справу зъ своей дѣльности въ Радѣ державной. Заразомъ представляю вамъ также заступника правительствъ на Зборѣ, п. старосту гр. Дѣлушакского. На частъ збору покляну на секретаря д-ра Дрималика.“

По сѣй промовѣ председателю выстунавъ посолъ Ковальскій и промовѣвъ:

„Дорогіи мои Браті! Чужій и незнакомый выстунавъ теперь передъ вами, чтобы вамъ адати справу зъ своей дѣльности въ Радѣ державной; незнакомый, кажу, бо коли прійшло вамъ мене выбирати, не була менѣ дана можливість явитися передъ вами и могчи зложити вамъ свое политичне вѣроповѣданье. Но дѣла мои такъ были головны, що и до вашихъ ушей дошли. Въ томъ однакожъ не такъ моя заслуга; того що я зробивъ не приписую собі, а власти Вѣжѣ, котрой все то маю подякувати. Отъ коли розпочалась ера конститутційна, бравъ я воюды въ нашихъ дѣлахъ участъ и робивъ всевозможныя оны своихъ: черезъ 17 лѣтъ дѣлавъ и въ ои-

мѣ, отъ 14 лѣтъ дѣлаю въ Радѣ державной, дѣлавъ также въ Выдѣлѣ краевомъ; кромѣ того працювавъ и съ другими также въ многихъ нашихъ обществахъ, якъ въ „Ставропигія“ и въ „Народномъ Домѣ“. Не одно дѣло далосъ намъ съ честю полагати; мы занимались бурями, въ котрыхъ примѣстали много выхванцѣвъ зъ многихъ оторѣвъ нашего краю, выбираючи лишь таланты и приготавлиючи ихъ на добрыхъ и честныхъ членѣвъ нашего народу. Отже нынѣ являюсь передъ вами не яко чужій и незнакомый а яко вашъ братъ, кровь отъ крови, кість отъ кісти вашою, и радъ-бы для васъ все зробити, бути съ вами щасливимъ, съ вами тѣшиться и радуватися.“

Приступаючи до справозданя не могу не зложити насампередъ подяки датеви тои свободѣ, при котрой мы можемо розвиватися, бо коли и давнѣйшій монархи отаралися о насъ, то однакожъ дочерва Г. Вел. Францъ-Иосифъ I оудилося дати намъ повну свободу и длатого жителѣ нашего краю не повнянй при вѣжѣй случайности забувати на то и всевозможныя бѣды владчынми. Мы дѣлавали тои ласки отъ 1772 р. и отъ того року готовъ бы былъ адати жизнь нашу за нашихъ монарховъ. Для того зываю Зборъ, чтобы выѣвъ нашоу Найисн. Монарху трикратно „Многая лѣта!“ (Зборъ вносимъ трикратно „Многая лѣта“, а хоръ селянскій спѣвае). Вношу также трикратно „Многая лѣта!“ цѣлой Даваотіи австрійской. (Хоръ спѣвае. Бесподѣлихъ говоритъ дальше.) Мои браті! Коли бѣ я хотѣвъ вамъ дати докладне справозданье зъ всей моей дѣльности, то треба бы вамъ то довго толковать, и вы бы побавили, яка то тажа задача посла оповѣсти свои обязанности, котрыхъ подняво, а оповѣсти повиненъ ихъ каждый, бо инѣше сказали бы вы: а на що жъ даво ты выбрати, коли ихъ не оповѣнешъ? Для того то и моя задача не легка дати вамъ докладне справозданье и тому я хочу обмежитися лишь на послѣдній рокъ моей дѣльности, а и зъ сѣй подамъ лишь сѣй найголовнѣйшій точки и такъ: При нарядѣ надъ адресомъ, при котрой може каждый посоль выказати свое становище, яке онъ займае, воѣ обставины, въ якихъ знаходится край, — я оказавъ, що мы готовъ жертвувати все, але мы жадаето того, що намъ потреба, що намъ належито. О нашомъ краю говорять, що онъ пасивный, що мы

не причинаемся достаточно для державы, а лишь отъ неи жадаето. Я оказавъ однакожъ, что у насъ нема нѣ фабрикъ, нѣ промыслу и т. д., у насъ треба дуже тяжко працювати на то, чтобы запла-тити все то, чого потребуе держава. У насъ рѣки выщатъ дуже богато людской праці. Давнѣйше правительствъ мало о то дбало, але мало дбало также и мы сами, мало дбали о то и пред-ставителѣ краю. Отъ я. пр. перебувавъ и надъ Саномъ черезъ 9 лѣтъ и видѣвъ, якъ тамъ вода що року нищать 27 милѣ найкрасою землѣ. И якъ же мы маемо лишь на то дивитися, що ни-шій край запомагаются державнымъ грошемъ, а намъ о то недомагатися? Для того то все послы галицкой землѣ домагалися помочи отъ державы и я съ ними также домагався. — Теперь згадаю про индѣмнѣзацию. Нашъ край потребуе 5 миліонѣвъ рѣчно, чтобы заплатити проценты и уморати частъ капитала. Коли давнѣйше въ сѣй-мѣ роблено угоду съ державою въ сѣй справѣ, я бувъ тому противный и радѣвъ съ другими по-лами выжидати хвилѣ оспособѣйшій. Насъ тогда переголосовано. Справа индѣмнѣзации ще не по-рѣшена и треба ще отаратися, чтобы она была з-лагоджена.

При ухвалѣваню бюджету мае каждый посоль можливість домагатися заиспокоеня потребности краю. Я то робивъ при каждой случайности и не думаю и на дальше того заиспити.

Зъ дальшою моей дѣльности нагадаю хочъ-бы декотры важѣйшій законы, при котрыхъ я отараво заступати вашѣ интересы, а именню: При законѣ о заиспокоеню робѣтничковъ въ фаб-рикахъ и при машинныхъ розходокахъ о то, въ-якій оспособѣ можна-бы то заиспокоеню на слу-чай калѣцтва позыскати. Правительство жадало, чтобы до касы робѣтничкой вносили фабриканты 90%, а робѣтники 10%. Я и други послы дока-зували, що робѣтники самѣ не повиненъ платити, бо онѣ не мае зъ чого; на то годились навѣтъ самы фабриканты. Большинство однакожъ ухвалило инѣше и теперь законъ сѣй єсть въ палатѣ па-ноу. — Огонь, градъ, вода, наноситъ людямъ наибольше нещастия. Не одинъ зъ васъ працю-вавъ тяжело черезъ довгий часъ, а тутъ въ одній хвилѣ все нищито. Отъ васъ жадаето подат-ковъ. Отъ чого-жъ ту платити податокъ? Жба-отъ нашої нужды? Мы жадали, чтобы отиспоува-ти также податки за шкоды отъ морозу, посухы,

ПРОМОВА проф. ун-в. д-ра С. Стоцкого въ юбилей Осипа Федьковича.

(Конецъ.)

Такой нужденный станъ народного школьни-тва не могъ богато подѣлшити стану народноу про-свѣты. Коли зважимо дальше, що кромѣ тыхъ народ-ныхъ тай двохъ головныхъ школъ довгий часъ не было на Буковинѣ нѣ одного высшего наукового заведения, то буде намъ ясно, чому Буковина такъ было отропалась зъ мира нещастия и чому она въ порѣвнаню съ другими австрійскими провин-циями въ духовномъ развою и теперь ще отае-найменше 50 лѣтъ позаду. Заложена 1812 р. гимна-зія въ Чернівцяхъ, розширена познѣйше въ лѣ-цей, була одѣськымъ заведеніемъ, що подавало выше образованье, но и та не могла темну ма-су отъ разу просвѣтити. Было се зрештою заведе-ние, котре кинуло вправдѣ першій промѣвъ свѣта на Буковинѣ, но свѣтъ ое было довгий часъ безъ блеску. Якъ воѣ школы тогдѣшнихъ часѣвъ реакціи, такъ и ое мало на цѣли убити въ са-мѣмъ зарѣдѣ національнй отремленіи, убити всякій самостоятельнй порывъ мысли, и зробити изъ оныхъ учениковъ бездушныя машины, безуоловно послуш-ны на каждый приказъ зъ горы; такимъ оспособъ тяжитъ на вѣкъ по-при его доброй оторонѣ та провинія, що ое довго не то не причинилося, але противно зусилило всяке убогосте люд-дей тукраевыхъ въ душевно моральномъ взглядѣ, до якого, збогатиши свое знанье, могли-бы они были прійти, коли-бъ ихъ самостоятельность въ мы-сленно не була притуплена тогдѣшнюю школьною оспособою. Мовы краевѣ, котры сами могли бы были звернути молодѣжъ до своего народу и вы-родити любовь до рѣдныхъ неаричихъ братѣвъ та побудити до широй праці на рѣдній нивѣ, цѣл-комъ не уважались въ томъ заведеню, про-

тивно прѣтѣсняясь въ користи чужого, нѣмецко-го языка; народный элементъ заиспался гладко на учачѣй-ою молодежи, а тымъ оспособомъ отчу-жалася она отъ своего темного народу. Навѣтъ въ теологичномъ заведеню, повотавшомъ 1826 р. зъ давной школы цвѣтомцѣвъ, не учено краевыхъ языковъ, а воѣ предметы выкладалися по латинѣ. Дочерва познѣйше завѣвъ ое. Гакманъ замѣсть латинского выкладового языка — языкъ волю-кій. Интеллигентная верства покинула зъ-дла того свою рѣдну мову, а по рускихъ домахъ стали го-ворити языкомъ нѣмецкимъ.

Зъ таковыхъ школъ, де народное почутье при-туплялося, не могли выйти люди, котрыхъ бы обходило добро загалу; туды не оправдало ихъ гадокъ тогдѣшнихъ выхванцѣвъ. Такъ отже мусѣли гадки тѣ звернувшись до власного Я и власне Я оталося найвысшимъ идеаломъ интеллигенціи. Ма-теріализмъ и навѣтъ грубый егоизмъ ширялся при-томъ напрямъ системы выхванця та подѣ выш-номъ посторонныхъ людей чимъ разъ дальше, и закрѣпился глубоко въ интеллигентной клясѣ, такъ що и познѣйшій часъ, въ котрыхъ мыслѣ о-бодѣйша, не були въ силѣ выкорѣвити або по-лагати сего въ моральномъ взглядѣ на социаль-не житие нещастно впливаючого и оумай насолѣд-ке выкорѣвлюваня и окривдженя вырождающаго мотиву дѣлава. Подчасъ коли въ иншихъ австрій-скихъ краяхъ вже съ початкомъ XIX вѣку по-чало межѣ Славянами возростало новое житие, будитися національное почутье, почали народы подѣ вышномъ вытворившого-ся на западѣ Евро-пы романтизму вставати зъ вѣкового сна; коли навѣтъ въ оубѣдѣ Галичинѣ въ 20 тыхъ и 30-тыхъ рокахъ кладутся подвалны до руской ли-тературы, однымъ словомъ отбунаеся рухъ зна-ный подѣ именемъ отрожденя Славянъ, — то на Буковинѣ не слѣдно и знаку тыхъ отремленъ, оуда не долѣтае, помимо тѣсной связи съ Гали-чиною, навѣтъ отомомъ того нового руху, який тогды тамъ отбунаеся. Въ томъ часѣ не выда-

Буковина нѣякого литературного твору и все о-статало по давнему. Згадайтъ-бъ хабѣ про одинъ рукописный стихъ зъ передъ р. 1844, написанный Гавриломъ Проданомъ, братомъ Василя Продана, що бувъ першимъ рускимъ патриотомъ на Буковинѣ и въ 60-тыхъ рокахъ много при-чинивъ до розбудженя жити межѣ буковинскими Русинами. Стихъ сѣй, написанный въ честь цѣ-ля Фердинанда, найшовъ о. Е. Андриѣчукъ межѣ паперами покойного Гаврила († 13/25 липня 1844) и перепечатавъ въ Буковинскомъ календарѣ на р. 1876. Важный сѣй стихъ особенно для того, що яко мотто наводотъ тамъ слова Державина:

Здѣсь воюду радость, пѣсокъ и лаки — — — здѣсь жизнь, любовь.

Зъ другой же оторонѣ важный сѣй стихъ длатъ насъ зъ-дла языка, jakimъ бытъ написанный, и тому наведу тутъ одну его зворотку, чтобы по-казати, яка була перша проба руского слова на Буковинѣ.

Отъ отрави, юже буки обрастають, Кою Карпатъ зефиры охлаждають, Дажъ до Баваръ горы посящей боръ И больша Езера Италіановъ, —

Отъ Вломы, — рудныхъ и гавантокъхъ горъ До Ерадова и Далматъ Омановъ И до прѣястнаго сербска Нотра — Здѣ есть насѣяно всеей — городовъ, А въ нихъ отъ воѣхъ щастлившихъ видѣ народѣвъ

И возклиающаго звукъ оркестра.

Ажъ по 1848 р. почало и на Буковинѣ сви-тати, и вже заравъ 1849 р. появилася, яко пер-шій твѣръ буковинской Русѣ: Пѣсни, псалми и стихи Василя Ферлевича, нарохъ въ Тон-трахъ, носянй однакожъ на собі признаки кінця XVIII в. Языкъ сего твору є властиво церковный, лишь денекудъ подыбуетъ слова и формы народ-ны. Предметъ є также церковный, вынаша пѣснь Евг. Гакману и императору Францу Іосифу.

Все-жъ таки є ое поотушъ о одинъ крокъ напе-редъ. Въ р. 1851 заведено въ гимназіи языкъ волюкій, а о рокѣ познѣйше также и руской. Першимъ профессоромъ руского языка на гимназіи бувъ Яковъ Воробьевичъ, а потѣмъ Иліѣу. Оба они починали отъ азбуки, а такъ якъ не было нѣ-якихъ книжокъ, то наука отбувалася зъ пиваныхъ за учителями зошитѣвъ. Наука оа була вправдѣ дуже примитивна, все-жъ таки она будила вже почутье національное, а заходный оуда деколи въ той часѣ пивама та вѣсти про рухъ литератур-ный и народный въ оубѣдѣ Галичинѣ, окрѣпа-ля зародку ое самознанье. Подчасъ коли пе-редъ тымъ религія була на першій планѣ, а всеъ замѣтный рухъ купился въ антагонизмѣ православія съ занесенымъ на Буковину католи-цизмомъ, а межѣ православными Русинами и Во-лохами его не было, — то теперь починае чимъ разъ больше выступати народность на першій планѣ, и якъ зъ одной оторонѣ засновуютъ Во-лохи свою „Societatea“ такъ зъ другой повотавъ троха познѣйше, 1867 р. „Руска Бесѣда“. Се-було першимъ вышномъ національного самознанья, котре тогды ще не огорнуло было цѣлой ин-теллигентной верствы, но котре отъ того часу чимъ разъ больше ширялося и все ще ширито и теперь. Въ 50 тыхъ и 60 тыхъ рокахъ были ое только одиницѣ, котры, якъ у насъ Василя Продана, отарали зъ себе пута, наложенъ на нихъ оспособою выхванця попереднихъ деотѣвъ лѣтъ и вашими обставинами, и отали заходитися около добра своего народу. Цѣле ихъ дѣло шло тупо, а ихъ работа заснѣгилася навѣтъ, коли они уступили. Объявѣвъ ихъ трудѣвъ дуже мало. У насъ чути вже, хоть правда ще не всеюды, по рускихъ домахъ руское слово, но якъ глубоко за-корѣнилося нѣмецка, видно зъ того, що и те-перь подыбуетъ ея по домахъ, котры нѣбы-то вже признаются до русчины. Продатъ пише навѣтъ стихи, очевидно языкомъ церковнымъ, подобнымъ до языка своего брата и Ферлевича, Мертве то

мышей и т. д. и чтобы не все зависело лишь от министра финансов. Большинство было противно тому, але мы поправили той законъ въ вашу пользу. Дуже важный законъ о загальномъ ополченіи мы также ухвалили. Здавалось-бы, що мы на насъ великій налогъ наклали, но законъ сей бувъ конче потрібный. Въ навѣтѣ дуже маленький державы вооружились докода нашої державы. Не буду тутъ вже згадувати про маленьку Сербію або про Румунію, котра має 1/2 міліона войска; Італія має 1 міліонъ войска больше якъ Австрія, Франція 2 мил., Німеччина 5 мил., а Росія навѣтъ 9 мил. больше военной силы. Наша держава має бути велика и могуча, коли съ нею має кожда друга числяться. Кому не рівнодушна оудба нашої державы, нашихъ краѣвъ, нашихъ родитѣй и дѣтей, той певно буде ихъ боронити. Коли наша держава буде мати достаточну силу, то певно не приїде до войнъ, бо кождый буде си бояться. Мы думали также надъ тымъ, якъ-бы забезпечити и роданы по жовнѣрахъ погибшихъ въ войнѣ. — Безсѣдинъ переходить опісля на угоду съ Угорщиною, оходитъ на мы то отъ нафты и розкаву цѣлый хѣдъ сѣи справы а оттакъ каже, що бнъ и другі послы були за внесеніемъ зва и не годились съ большинство въ парламентѣ для того, що разъ у насъ подорожѣла-бы нафта, а потому и для того, що и держава тратала-бы на тѣмъ, якъ-бы замѣсть сырѣвця опроваджувано заарбовану нафту.

Переходячи на крайній справы, каже пос. Ковальскій: „О нашихъ краѣвѣхъ отнесахъ мущу сказати, що они не сѣуть такіи якъ повинні бути, але о тѣмъ не на часѣ теперь говорить; треба отже такъ вести, чтобы можна не одно забыть, не одно не поматати. Запнотъ и свария однихъ съ другими не задудот до вѣчного. Треба отже, чтобы мы насампередъ щиро и добре до опблннот згоды приготавились, бо хтожь-бы си не хотѣлъ. До сего налншнй спсобоъ просвѣта. Учѣтсѣ, читайте, кучите книжочки и въ свободныхъ хвнлѣхъ просвѣчайтесѣ; кождый грѣшь, що выдаетъ на книжку, то скарбъ, котрый вы собѣ оскладаете. Коли вже для старшихъ просвѣта важна, то тымъ важнѣйша она для вашихъ дѣтей, тожъ памятайте о нихъ и просвѣчайте ихъ. Держѣтсѣ крѣпко вашон вѣры, будьте моральны и чествуйте самі себе яко обывателѣ краю. Най вамъ нѣхто не свѣтѣтъ баки, що вы смѣть або тымъ подобаетсѣ монархови; монарха нашъ хоче, чтобы вы самі себе шанували, чтобы вы смѣло и съ самосвѣдомостею встопунали яко обывателѣ краю. Дбайте отже про все свое родне, а тымъ подобаетсѣ монархови. А дбати будете тогда, коли будете шанувати все свое родне, свою вѣру, свою родну мову, свѣй край. Мы тутъ не нынѣшнй; наша отся земля нашою кровю злата. Наша мова, наша литература не нынѣшна, она вже отъ тысячу лѣтъ розвиваеѣ. Хто вамъ нарушае вашу мову, ваше письмо, вашу букву — удавайтеѣ на право. Языкъ вашъ родный, то вашъ найдорѣжшій скарбъ, шануйте его але учѣтсѣ и другихъ чужихъ языковъ. Такъ отже шануйте свое и дорожѣть своимъ. Дѣсѣ вамъ крида, то домагайтесѣ поважно и серіозно, але держѣтсѣ своего а непо-

розумѣни певно уступитъ. Майте самі себе за щось, то и другі будуть насъ шанувати“.

По сихъ словахъ подякувавъ пос. Ковальскій ще разъ за свѣй выборъ и оттакъ ваяннѣ готовѣть дати отвѣды на интерпелляціи.

Вас. Войко въ Кошелева пытавъ, длячого всѣ рускі послы не поступаютъ разомъ, а чотыру зъ нихъ ваяннѣ окремый клубъ? — Пос. Ковальскій: Я мало на себе отвѣдати а не за другихъ; коли одвакожь хочете, то можу вамъ дати лнше такѣ поясненіе: Коли насъ давнѣйше було 15 послѣдовъ, то всеъ такіи знайшовол однихъ, що не хотѣвъ разомъ съ нами держатисѣ. Въ другѣй каденціи было насъ лнше трѣхъ, а знову 2 вписались до клубу либерального центрумъ а однихъ не хотѣвъ. Длячого теперѣшнй послы завязали окремый клубъ, не знаю; они менѣ о тѣмъ нѣчого не казали, не вызывали же не до своего клубу, алѣ до си своей программы не оголошвали.

Дмитро Козакъ въ Мацшина пытавъ, чи не було-бы лнше, чтобы рускі послы встопунали до „клуба польского“, тогда була-бы больша сила и можна-бы больше узыскати. — Пос. Ковальскій: Ваше пытаніе хороше и кождый посолъ мусѣтъ-бы надѣ нимъ разстановитисѣ. Я ваяъ на то такъ скажу: Коли Польскі поставили „клубъ польскѣ“, то мусѣтъ бути также и щось другого, бо не всѣ интересы нашего краю сѣуть одинаковы. Якъ-бы бувъ „галицкій клубъ“, то и я и другі послы встопунали-бы до него; бо и чому-жъ вѣ? Атже въ 1873 р. въ часѣ гололодон поэмыкы пошла Поляки также за мною. Я бувъ тогда въ Выдѣлѣ краѣвѣхъ, де ваступавъ Гросс. Отъ нашої поэмыкы зажадали тогда податку. Тогда пок. кн. Сапѣга — дай му Боже спокѣние вѣкованье, а честный то бувъ и разумный человекъ — пише до мене писмо та ще и до дра Смольки и теперѣшного маршалка Зыблевича в радитѣ, що ту зробіти. Тогда мы зойшались разомъ, я предложивъ имъ мое вносеніе и она всѣ на него згодились. Я не могу приписувати Полякамъ злои волѣ, лнше треба знайти спсобоъ, чтобы мы погодились, а маю однакожь надѣю, що спсобоъ такий знайдѣся.

Панько Деркачъ въ Винникъ интерпелювавъ посла въ справѣ регуляціи рѣкъ. Подчасѣ коли у насъ регулюются лнше больші рѣкы, то на малъ не звертае вѣхто уваги. Въ Винникахъ — каже безсѣдинъ — робитъ рѣка Свннѣ великй шкоды, якъ же тому зарадати? — Пос. Ковальскій радавъ, чтобы громада насампередъ сама отараласѣ о регуляціи; най удаеѣя до Радѣ повѣтовѣхъ, до Сойму, а коли и тѣ силы окажутся за слабѣ, то тогда може помагати держава.

Вас. Войко проситъ посла, чтобы бнъ занялся тымъ, чтобы въ нашихъ школахъ народныхъ учено также и нѣмецкого языка, бо языкъ нѣмецкй потрібный для нашихъ селянъ особливо въ войску. — Пос. Ковальскій: Тншусъ дуже вашимъ практичнымъ разумѣмъ и буду отаратѣся о то, но при теперѣшнѣмъ складѣ политичнѣмъ то неможливо. Я бувъ-бы за тымъ, чтобы въ 2 першихъ рокахъ учено матерного языка, въ 2 другихъ другого языка, а въ 2 послѣднихъ языка нѣмецкого. Мы безъ нѣмецкого языка обѣйтисѣ не можемо, для того теперь вже въ тѣмъ дѣлѣ

щось и робитѣ. Лнше вы повинні самі о то отаратисѣ. Подавайте до Радѣ повѣтовѣхъ, до Сойму, насъ мусѣтъ выслухати; я насъ могу до сего лнше заохотити.

Левъ Буракъ въ Винникъ жалувалѣя передѣ посломъ на несправедливый рокалѣдъ акціи при зарѣзѣ безрогѣ на опілку и просиавъ, чтобы посолъ подѣбѣтъ оу справу въ Радѣ державной. Пос. Ков. пояснюе поступованье властей при поборѣ акціи и каже, що они мусѣтъ отро-го и безвзглядно поступати, бо иначе дѣлясь-бы надѣжтисѣ; мѣгъ бы хтѣсъ допосити, що рѣше на опілку для пласного уютку, а тымчасѣмъ рѣзавъ-бы на торгѣ. Пос. обѣщѣ однакожь займѣтисѣ оею справою.

Ром. Вазилевичъ въ Василѣна пов. равского пытавъ, що має громада Василѣна робити съ справою заведеня у себе приходотѣ? Одиный зъ киевскихъ епископѣвъ назначивъ для парохіи 38 моргѣвъ грунту. Громада удаваласѣ ще 1854 р. до памѣтнѣнства о крѣованье тамъ парохіи а нѣмѣтъ. Голуховскій казавъ громадѣ вложити 6000 ар. на удѣржанье овѣщенка. Громада и то зрѣбля, а мимо того не може дочекатисѣ парохіи. Пос. Ков. радитъ, чтобы громада удаваласѣ до епископа и до памѣтнѣнства, а коли и то не поможе, чтобы удаваласѣ до вышнихъ властей. — Той самѣ интерпеллантъ жалувѣя на долю учитель народныхъ и жадае похнншеня ихъ быту матеріального. — Пос. Ков. каже, що тутъ Рада державна нѣчого не поможе, бо то еѣтъ справа чисто краѣва. Учителѣ не потребуютъ вѣчно жалуватисѣ, але най домагаются энергично, най вносятъ петціи до сойму.

Д. Козакъ подѣбѣтъ справу шарварковъ и жалувалѣя, що Радѣ повѣтовѣй посылаютъ людей по кнѣты до двора будѣто-бы для того, що не можуть опустисѣ на поѣтъ. Въ дворѣ не только что кажутъ помученымъ чекати до пѣзнов ночи, але ще ихъ и скарятъ и лаютъ, коли они упоми-наютѣя о кнѣты. — Пос. Ков.: Може то лнше у насъ, въ нашѣмъ однѣмъ сѣлѣ такъ дѣеѣя? Голо-съ: у всѣхъ! у всѣхъ! — Пос. Ков. Така справа не належитъ до посла Радѣ державной; маєте краѣвѣ органы, жалуйтеѣя имъ. Удавайтеѣя до Радѣ повѣтовѣхъ, до Выдѣлу кр., до Сойму!

На сѣмъ закончилиѣя интерпелляціи. Селяннѣ Войко подакувавъ послови аменѣмъ селянъ за его мудре слово и за всякй трудъ, назвавъ пос. Ковальского однокимъ рускимъ посломъ и завѣщавъ селянъ, чтобы дали оному послови пове-вотумъ до вѣры. На завѣщанье предѣдѣтеля збору выборѣй поднесеннымъ руками признали послови пове вѣтумъ до вѣры а отсѣдѣваши многолѣтотѣе цѣсаревѣ и послови розѣйшлися. По законченю збору роздавано ще мѣжѣ селянъ портретъ посла, выданный „Обществомъ им. Качков-ского“, а вечеромъ отбулось въ домѣ судіи п. Герасимовича угощенье знакомыхъ и пріятельствъ посла.

„Соціалнсты“ на Покутѣ.

Подѣ такимъ заголовкомъ помѣстѣла черновецка „Gazeta Polska“ въ ч. 38 дописъ въ Покутѣ, въ котрой дописуватель зовѣмъ справедливо,

а згѣдно съ нашими поглядами, оцѣнюе справу увязненя громадинъ въ Жабѣ, мовѣ-бы то за агитациі соціалнстичей.

„Остатными часами — читаемо въ „дописѣ въ Покутѣ“ — заалармовано по вѣхъ майже дневникахъ, що въ Жабѣ, въ повѣтѣ косовѣскѣмъ, сѣуть соціалнсты.

Хто не знае отнеснѣ тутѣшного повѣта, той легко даѣтѣся злѣпати на вудку и буде бати на гвалтѣ въ великй звѣнъ краѣвого дневникѣрства передѣ тымъ опираѣмъ галицкихъ отрахѣдѣтъ, — але хто знае тѣя обѣтавинны близше, той лнше съ сожалѣннѣмъ махне рукою: „отраха на Ляхи!“

Такъ на-скрѣвъ здеморализованого и на-скрѣвъ агаиризованого повѣта, якъ косовѣскѣй, не знайдѣшь навѣтъ и въ Калифорніи. Може побѣнѣше знайдѣся лнй розѣблѣннѣ исторіи культуры, котрый выкрые властиву причину тои хоробы и выкаже, чи тому причина — далека положенье отъ ѣднѣща властей, або, якъ то кажутъ, що тутъ „Богъ высоко, а цѣсарь далеко“, — чи може зарѣдъ гангрены лежить въ натурѣ самихъ мешканцѣвъ Покутѣ, бо слово „Покутъ“ навѣтъ етимологично интерпретованѣ, яко похолодѣе отъ „покутъ“, означае галицку „Сауеппе“, мѣсце засланя на покуту...

Не днѣ отже, що тутъ соціалнсты на порядку дневнѣтъ, а вылазятъ, якъ [грѣбы по дощѣ] тебѣ безпосередно по або передѣ лнкомъ окаяннѣмъ процесѣмъ par excellence интеллигентнымъ, о. е. такимъ, де интеллигенція повѣта силъно заангажуваласѣ.

Минушого року, яко въ жовтнѣ, цѣлкомъ въ той самѣ спѣсѣбѣ появились соціалнсты въ Жабѣ; глядано за ними навѣтъ у Львовѣ, при чѣмъ комисаревѣ полиціи ш. Соболѣакѣ не дуже щасливо мало повѣстисѣя, а заразъ, въ олѣдъ за тымъ-жѣ соціалнстами, выкрыто прѣрѣванъ малъверзациі автономичныхъ достоинствъ отъ маѣткомъ громадскимъ въ Жабѣ. Навѣтъ самѣ маршалокъ повѣта мусѣвъ вложити достоинство управителя добръ фундаціи гр. Скарбка. Внѣлогѣ тои драмы розѣгрѣванъ мнѣшнѣя передѣ трибуналомъ коломыйскимъ, але зовѣмъ не о соціалнзмѣ, а о прѣсте обманѣстѣ и опрѣвѣреннѣ... Да иде о то, чтобы пріѣтъ до кермы и власти надѣ маѣткомъ громадскимъ, тамъ вѣлѣннѣмъ оружіемъ — соціалнзмѣ. Окрѣтити опонѣнтѣвъ соціалнстами, а потому въ мутнѣй водѣ ловити рыбу. Тымчасѣмъ нехай лапаетъ соціалнстѣвъ.

Такой феноменъ зѣявлѣеѣя на Покутѣ правильно по або передѣ кождою скандальною малъверзациею, — а щѣбъ не отягнѣти на себе подѣзрѣня, то до того наилучше надаеѣя сезонъ купѣльнѣй, подчасѣ котрого сыплетѣя телеграммы зъ Бруксѣлѣ, Бремы, Нордерней, — а все подѣ плащикѣмъ патріотизму або девизы: pro publico bono.

Такой то сѣуть соціалнсты въ повѣтѣ косовѣскѣмъ! Ихъ вышукуютъ лнше на то, чтобы отвернутѣя увагу и очѣ властей отъ простѣхъ злочинѣствъ, оповнѣкованыхъ въ пнѣ „патріотизму“.

Звычайно кождый такий скандалъ кончитѣя фестивѣмъ на якусъ цѣль добродѣйну, а властиво

слово не могло нѣкого порушати, не могло оживити будачого-ся самопѣзнаня, не могло найти пріюту въ руской хатѣ, — оно було Русинамъ, такъ само чужимъ, якъ вѣбъ нашѣй жѣны. Далеко больше вымовными и оживляющими, нѣжѣ отихи, були щирѣй и патріотичнѣй дѣла В. Продана, що отаравол скупити около себе цѣле жѣтыѣ руске. Коли-бы Буковина була пошнченѣя въ той добѣ сего розвоку цѣлкомъ на себе, коли-бы не залѣтали були на Буковину живѣй, рѣдѣй а могучѣй слова зъ Галичинѣ та Украйны, мы сегодня не були-бы ще могли обходити памятки нашего отродженя, до котрого по-при згадану патріотичну дѣятелъность В. Продана поклавъ першу подѣвѣлану О. Федьковичъ своими трудами на поля литературнѣмъ.

Но я бы зробавъ великй ущербъ славі нашого ювилѣта, наколи-бымъ остававъ при тѣмъ, що до выслушѣна на поля нашої литературы побудивъ О. Федьковича литературный рухъ въ Галичинѣ. Таланты такий, якъ у Осиѣна Федьковича, пробиваютъ собѣ самостоятелю дорогу, они не потребуютъ наслѣдувати, прѣтнвно они змушуютъ опілку и могучестью своего таланту, „своими фантазіями, що ихъ проводятъ сердце“, своимъ живымъ, звучнымъ словомъ другихъ до наслѣдованя. Мавъ нашъ ювилѣтъ Буйтура Всеволода передѣ собою, и якъ каже самъ въ свѣсѣй автобіографіи, высоко цѣнивѣя пѣвца Всеволода Турѣ, однакъ не пошѣвъ бнъ за тымъ пѣвцемъ, але ваявъ собѣ за взорець чудесну руску народну поэзію, та писавъ „бурацкѣй фантазіи“. Яко правдивѣйшй могучѣй талантъ познавъ бнъ отъ разу, зъ отки мавъ черпати для себе поживу, чамъ мѣгъ розбудити новѣ жѣтыѣ, якъ порушити темну мазу и отчужившѣ-ся интеллигенцію зъ глубокого оу. Но якъ ще слабо було народне почутье у буковинско-руской интеллиген-

ціи тогда розвиваеѣя, ваяно зъ того, що дуже мало найшовъ бнъ тутъ людей, котры его не то вже порозумѣли, но и крайной мѣрѣ отарали заѣбнатисѣя съ его творами, оцѣнити его працо. Довѣй часѣ не мавъ Осиѣнъ Федьковичъ яко писатель пріеступу на Буковину; мало хто у насъ и знаѣвъ, що Осиѣнъ Федьковичъ писателемъ, та що его творы сѣуть овракою руской литературы. За то въ Галичинѣ поэзіи отъ разу вартѣтъ его великого таланту, его олава яко еднѣного тогда нашего правдивого поэта и писателя поне-сласѣя зъ устѣ до устѣ, а его солодкй, милозвучнѣй пѣснѣи прѣчаровували кождого. Довѣй часѣ було его пѣснѣи на Буковинѣ, якъ голоѣсъ воцѣнѣлого въ пустынѣ; довѣй часѣ адаваласѣ навѣтъ, що его труды не найдутъ тутъ узаня, помямо того, що въ особѣ Данила Млаки достѣе бнъ вже въ рѣкъ по особѣ выступленю сильного тозариша въ трудахъ; но о нихъ обохъ знаѣла въ Галичинѣ кожда дѣтяна большѣ, якъ тутѣшня интеллигенція руска. Може бути, що причиною сего було то, що творы его похвалѣны у Львовѣ, Коломыѣ, Киевѣ, а не въ Чернѣвцахъ, — но ваявѣжнѣйшою причиною було то, что наша руска интеллигенціи хотѣй и порозумѣла вже рѣзницю межѣ Русинами, Волохами, Нѣмцѣмъ и т. д., дуже мало, ваявши Василя Продана та ще двоухъ-трѣхъ патріотѣвъ, займаласѣ своимъ роднымъ справами, що си тогда такъ само якъ, жѣтыѣ сказѣтъ, же и теперь, головно обходило свое я, и що всякй и найменшй рухъ руской, поодиноке олово руске, коли оно не було сказанѣе зъ г о рѣ, черпывали си отрахѣмъ передѣ началомъ отвоѣтъ, и що она только тогда була рускою, коли сего вымагала потреба приподѣбнатисѣя началу. Каждый просвѣтѣнный народъ уважавъ-бы собѣ за честь выдѣти зъ себе такихъ писателей, якъ Осиѣнъ Федьковичъ та Данило Млака; ихъ

имѣна були-бы у него окрасѣю народу, якъ ихъ уважае Галичина та Украйна; а у насъ — въ роднѣй ихъ Буковинѣ, котру они оцѣивали, зѣнѣлими, котрой краю рознѣеѣли по свѣтѣ, — у насъ ледѣи хто и знаѣвъ, що насавъ Осиѣнъ Федьковичъ, якъ оцѣивавъ Данило Млака. У насъ же 1870 р. печатаютѣя въ „Буковинскѣй Зѣрѣ“ такиѣ стихи, якъ „Жаръ углей“ та „На розлуку отъ сѣубѣдѣтъ“ В. Продана, до котрыхъ покойный авторъ таки сѣйчасѣ самъ писавъ послѣднѣя, бо вѣакше не бувъ-бы ихъ нѣхто розумѣвъ.

Такъ выгладѣла литература руска на Буковинѣ ще въ 70 тыхъ рокахъ, помямо того, що роднѣи оны Буковинѣ: Осиѣнъ Федьковичъ и Данило Млака вже деѣятѣкъ лѣтъ обробляли оу запущену ниву и ѣбѣли здѣровѣе верно. Навѣтъ у товариства, котре собѣ поставило задачу плекатѣ руску литературу, отже середѣ осерѣдку руской интеллигенціи, не найшла ихъ праца тѣмного слова и пріюту. „Руска Бѣсѣда“ не то что не оіо-могала, але майже отчураласѣ ихъ, а не только выдалаѣла свѣй Калѣндаръ дѣявогляднѣмъ, мертвымъ языкомъ, но думала, що такими книжочками якъ еи „Изданія“ просвѣтитъ народъ. Все то наглядно показуе, якъ тяжко збудити було буковинско-руску интеллигенцію зъ твердого оу, коли 25 лѣтъ дѣятелъности Осиѣна Федьковича и Данила Млаки перѣйшли по-надъ буковинскою Русѣю майже марво. Ва нѣ, — не цѣлкомъ марво, а доказѣмъ сего най буде хотѣ то, что та сама „Руска Бѣсѣда“, що ще недавно кормила нашу Русѣю разнѣчными въ языковѣмъ взглядѣ литературными дѣявоглядами, уже прозрѣла; що она знаѣе уже цѣнѣти родныхъ и добрыхъ омыѣвъ Буковинѣи и тому самоѣвѣдомо зѣвала Васѣ сегодня оуда, чтобы отдати честь Осиѣну Федьковичу, що першѣй почавъ на Буковинѣ прогнѣяти тѣму а ширити свѣтло, що першѣй загонѣрѣтъ на

буковинскоѣй Русѣи родною мовою, и то такою олодкою, милозвучною, що ажѣ сердце рѣеѣя, олу-хаючи си мовы.

Но не конѣе на тѣмъ. Бѣо заслуга для Буковинѣи величѣзѣи и черезъ то, что бнъ розвѣявъ у насъ темнѣу вузѣоглядности, что бнъ першѣй показавъ, что намъ нема что отѣдѣуватисѣя отъ родныхъ братѣвъ въ Галичинѣ, на Украйнѣ, бо мы одиный народъ, одна наша мати, одиный нашъ языкъ. Своими творами зѣвеличѣвъ бнъ Буковину на всю Русѣ, а якъ бнъ си любѣтъ, доказѣмъ того кожде его слово. Наконѣцъ пріпѣяѣя бнъ за трудну и велику задачу просвѣты народнои и обороны правѣй народныхъ, и мы всѣ знаѣмо, о олодѣко мы вже поступили напередѣ, отъ коли почала выхѣдити у насъ „Буковина“. Почутье народне шарпѣло у насъ отъ кождымъ днѣмъ большѣ, наша народъ будѣтъ, вѣста. Се сѣуть заслуги Осиѣна Федьковича!

Мы чѣсно мнѣмѣмѣ, что мы Тебѣ въ порѣвнѣнѣю отъ Твоими заслугами не годѣй ще зѣвеличѣти, но не бануѣй Вѣтъку нашѣ Осиѣне, працію наймъ далѣше на нивѣ народнѣй, неси свѣтло подѣ нашѣй отрѣхѣ, а чѣй дождѣшѣя часѣу, коли вся Русѣ пробудѣтѣся, пѣзнаѣя Твои дѣла, и поѣла дѣлѣ Твоихъ осуѣтитъ Тебѣ лучше, якъ мы се сегодня можемо. Не зражайѣя тымъ, что на Твоѣй роднѣй Буковинѣ, для котрой Ты жѣвъ, трудѣвѣя, працювавѣя неутомно черезъ 25 лѣтъ, не знаходѣши належитѣи чѣсти.

Потѣшайѣя тымъ, что Ты найшовѣ нынѣ вже на нѣй пріютѣ, що подѣ Твоѣй працѣю отаѣвѣяе горнѣтѣя Твои братѣ, а пра далѣшихъ Твоихъ трудахъ прозрѣтъ и неврачѣи, и отѣдадутъ чѣсть!

Потѣшайѣя тымъ, что Твое имя рознесѣлось по цѣлѣй Русѣи и а еи окрасѣю.

Введенный яко сотрудникъ въ Збаражи о. Иполитъ Погорелый, а о. Григорій Грушка у-вольненый отъ тойже посады.

Отпустку одержали оо.: Маронъ Гуглевичъ, сотрудникъ въ Городку, на 3 недѣли; Панкратій Вадимовичъ, парохъ въ Токахъ, на 4 недѣли.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Отпустку отъ душпастирства для поратоваия здоровья достали оо.: 1) Ант. Матюкъ, деканъ ярославскій, на 3 недѣли; заступничество въ урядованіи деканальномъ передано мѣстодекану о. Іоану Хотиницкому зъ Ярославля, а въ душпастирствѣ Мх. Мрозовскому зъ Кореницъ; 2) Семечка Теодоръ, парохъ въ Ольховцахъ, на 4 недѣли; 3) Кобрянъ Іоанъ, сотрудникъ катедралий, на 4 недѣли.

Каноничну институтію на парохію Болеховцѣ, дек. дрогбыцкаго, доставъ о. Ант. Йосифъ, парохъ Урожа, дек. мокрянскаго, а за-вѣдатель Болеховецъ о. Николай Ничай, перемѣщенный на заведѣтельство до Урожа.

Въ пропозицію принятъ: На капел. Гя-ла, дек. высочайскаго, принятый о. Іосифъ Шайдицкій, тамошній заведѣтель. II. На пар. Ялове, дек. устрицкаго оо.: 1) Дигалевичъ Антоній и 2) Гумецкій Корнелій. III. На пар. Туриньско, дек. ясиловскаго оо. 1) Липин-ский Іосифъ, 2) Полянскій Генрикъ, 3) Дубъ Іосифъ. IV. На капел. Могова, дек. добромисловскаго, о. Липинскій Іосифъ. V. На капел. Сходница, дек. дрогбыцкаго, о. Савицкій Григорій, тамошній заведѣтель.

Вѣсти зъ Епархіи Станиславовской.

Презенту на Пацыковъ, дек. станиславов-ского, одержавъ о. Михаилъ Соловко, тамошній заведѣтель.

Декреты увольненія отъ попыту конкурсого одержали оо.: Андрей Іоновичъ зъ Иванівки и Викторъ Чаплинскій зъ Колиндия.

Президія мѣстности готятся на каноничну институтію о. Василя Жилавого зъ Гану-совецъ на капелана въ Хомляковцѣ, дек. тысьме-нецкаго, и заведено его до институтіи въ дру-гоі половинѣ вересня.

Отпустку одержавъ о. Іоанъ Кудрикевичъ зъ Ниркова на 8 недѣли.

Вставленосъ до мѣстности о. удѣленъ дару зъ ласки для вѣдѣть по гр. кат. священ-ствахъ для пѣт: Павланы Букоемской и Миха-лы Вахняковой.

ПОСМЕРТНЫЙ ВѢСТИ.

† Ярославъ Москаликъ, сынъ о. Іосифа Моска-лика, катихиза гимназіи свѣдочко, упокоився д. 23 л. о. м. въ Ужю. Вѣчна ему память.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Зорь“ ч. 13 и 14 мѣстятъ въ 4 аркушахъ: „Свѣтло добра и любви“, оповѣданье Олены Пѣдзкі. — „Новый опѣломовникъ“, Степ. Рудав-ского. — „Любодарока“, семейна хроника А. П. Свиданскаго. — „Ранокъ“, стихи Сивенького и „Чому“, стихи Іронима К. — „Дума чоловіка о золотомъ мозкомъ“, перекладъ въ А. Доде. — „Коротка історія литературы русока“, пише д-ръ Ом. Огоновскій. — „Зъ другого кінця“, корот-кій оглядъ оверной Украины. — Описъ Юрій Федковичъ. — Словарець дѣдѣвкою мовы. — Маркіанъ Шашкевичъ, студія Вол. Коцовскаго. — Короткій переглядъ українськихъ книжокъ за р. 1885. М. Комаръ. — Причынка до галицко-русока бібліографіи передъ 1848 р. — Дві розпрыви проф. д-ра Стоцкого, нап. Вол. Коцовскій. — О хибѣхъ въ нашій письменній мовѣ, нап. Александръ Борковскій. — Бібліографічний показникъ за р. 1885, Іронима Калитовскаго.

— „Господаря и Промышленника“ ч. 1 мѣстятъ въ ообщ: Слово до нашихъ читателей. — Дороги до нашего экономичнаго отродженія. — Провѣтъ до дальшого розвою „Народной Торговль“. — Станъ господарствъ селянскихъ на Подгірью Станиславовскій, пише о. Л. Витоминскій. — Подбѣванье конюшны. — Промежники яко па-ша стерняна. — Мѣры осторожности, чтобы товаръ не удывался (отъ иллюстраціи). — Залюбка го-сподынь (повѣли и овочева тѣсто). — Хроника господарока: вика комота; о перебраню на-дня дорогомъ мокрою. — Школа промыслова въ Станиславовѣ. — Вѣсти господарскі, торговельні и промысловы. — Цѣны товару и вышнѣхъ продук-товъ. Поручаемо сю одакою руоку часоноу присовѣчену справамъ экономичнымъ пильной у-вазъ нашій П. Т. Публики.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Станъ урожай въ Галичинѣ всхдній. Жнива вже розпочалися. Доцѣ потреха пережидаютъ, але мимо того въ многихъ остронахъ жалуются на посуху. Земля така суха, що въ тяжко орати, а по млынахъ нема вода. Пшеница вже доста-гае. Сподѣваються жнива больше якъ середного. Въ Белѣзкѣ на пшеница богато свѣтъ (голов-нѣ), хочъ вирочѣмъ добра. Въ Березовкѣ а по части и въ Самборскѣмъ сточила пшеницу муха Chlorops Taeniorus. Жито воеда рѣдке, але зерно повне. По добрыхъ грунтахъ выдало 4 декуда лише 3 кони зъ морта. Ячмѣнь на бульбискахъ добрый, на пшеничнскихъ горшій. Въ Борщівскѣмъ, Коломыйскѣмъ и Золочѣвскѣмъ ячмѣнь плохій. Зернотко добрый. Овесъ всюда ладный; вже высинався. Горохъ воеда до-брый; то само бѣбѣ и бѣбѣ. Гречка вча-она добра, пѣсна ладна; посуха и хоты оильно

шкюдять. Вика добра. Кукурудзѣ по-шкюдили холоды и нѣдній приморозокъ, она ажъ теперъ правитъ. Першій покѣбъ ковышныи выдалъ ляхъ. Въ Самборскѣмъ збрана ледво по 1 1/2 воза зъ морта (5 1/2 метр. оотъ); коло Жу-равня вымерзла, а коло Галичя ея переорано. Другій покѣбъ заповѣдася лучшій. Сумѣшка гу-стѣ, але малѣ; посуха имъ пошкюдила особливо коло Кулика; переважно суть они оередній. Лѣнъ добрый, лише въ Жовківскѣмъ плохій. Конопля добрый; найкрасшій коло Городевки та Черемхова. Бульбы воеда добрый, особливо ца-бульки; въ одаомъ Коломыйскѣмъ гниа амери-канка. Бураки не злѣ, але ростуть поволи; ледку зѣбла мушка. Капуста середня; коло Высоцка мусѣла ея переорати, бо присѣло ея хробацтво; на переоранѣмъ засѣбла гречку. Тю-тунъ коло Городевки добрый, въ Борщівскѣмъ лихій. Хмѣль середній, мало цѣбту задалъ по-суху. Сѣно выдале сего року о четвертинѣ мен-ше, якъ року минушого; отава росте дуже сла-бо. На зиму грозить недоогатокъ пашѣ и для-того цѣна товару дуже упала. Налажало-бы на-шнѣмъ господарямъ ще засѣбати въ стерняхъ па-шѣ, чтобы завчасу ообѣ порадили. Сады зародили рѣзно. Вишень и черешень воеды много. Въ Тернопольскѣмъ сады зародили богато.

Ч. 334. Конкурсы.

Въ насѣдокъ рѣшенія Загальнаго Збору чле-новъ тов. „Руска Бурза въ Бережаняхъ“, под-писанный Выдѣль подае до пражидноа вѣдомости, що на рѣкъ шк. 1886/87 буде принятыхъ до тов. Бурозъ 24 питомцевъ, а то: 10 за залплатоу 13 зр. мѣсячно, 5 за залплатоу 11 зр. мѣсячно, 3 за до-платоу 6 зр. мѣсячно, 2 за доплатоу 4 зр. мѣ-сячно, 4 бесплатно.

1) За помыстоу квоту достануть питомцѣ помешканье, харчъ, правье, свѣтло, коренетиторъ и въ одакою потребности лѣкаръ.

2) Надзоръ надъ питомцами крѣмъ господо-въ Вп. панѣ Филиповока и трехъ старшихъ учениковъ, выконувати буде Выдѣль, въ одакъ котораго входить 2 профессора гимназіалей, 3 мѣщанъ и 2 поза-мѣщанъ овяченики, и 2 уря-дники мѣщанъ.

3) Прошенія вносити мають родичѣ або о-пѣкуны до Выдѣлу на руки о. сов. М. Гайбон-ского до 25 л. сѣрнія 1886. Познѣвшій подати не будутъ уважалася.

4) До прошенъ о мѣща ад 3, 4 и 5 долу-чати треба вѣти свѣдѣства школьнѣ и свѣдѣство убожества, выставлене мѣщанымъ парохомъ.

5) О мѣща ад 1 и 2 треба внести только декларацию безъ вѣякихъ алегатѣвъ, въ которѣ родичѣ або опѣкуны мають заявити, що оного сына або цулиа за 13, а загаломъ за 11 зр. хотять въ Бурѣ умістити.

6) Три зъ 4 мѣщѣ бесплатныхъ подѣ поз. 5, могутъ получить только ученики зъ высшихъ класъ гимназіи.

7) Ученики, котрі въ минушомъ роцѣ були вже въ Бурѣ помѣщенѣ, мусѣтъ на ново пода-ти.

8) Рѣшеніе Выдѣлу що-до принятія питом-цевъ одаке въ недѣлю дня 29 л. сѣрнія 1886 о год. 3 по полудни.

Бережаны въ лѣвню 1886.
Выдѣль Русока Бурозъ.
М. Сосевицкій. Д-ръ Савчака.

Конкурсы.

Въ цѣли принятія питомцевъ до Бурозъ Братства св. Арх. Михаила въ Коломы на рѣкъ шк. 1886/87 розпозуюся конкурсы.

Убѣгающіеся мають внести прошенія най-далѣше до дня 20 л. сѣрнія о. р. на руки пред-оудателя Григ. Кульчицкаго, директора школы въ Коломы, и предложить: 1) метрику хреще-ня, 2) свѣдѣство убожества, 3) свѣдѣство школь-но, 4) заявленіе, яку оуму въ прошлахъ або на-тураліяхъ декларуются родичѣ або опѣкуны зло-жати въ корысть Бурозъ на одакій принятія пе-тента до Бурозъ. Вушій вже въ Бурѣ повиннѣ передъ принятіемъ вырѣбнати воі залплатоу.

Принятіи до Бурозъ мають выказати, що посѣдають найменше 4 пары бѣлѣ, 3 простирала, 3 пошевки, 3 рушники, подушку, коцикъ, 2 пары обуви и одакій зимовѣ и лѣтне убранье. При-вотушъ до закладу мають питомцѣ зложати по-ловину декларованой оумы.

Отъ Выдѣлу Бурозъ Братства св. Арх. Ми-хаила въ Коломы днѣ 25 л. лѣвня 1886.

Гр. Кульчицкій, предѣдатель.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсѣ дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 27—? якъ такожъ

5% Преміованій листы Гипотечный

Поручена зъ провинціи выконуе от-воротною почтою безъ провизіи.

За помощью нововываженныхъ средствъ вы-риваю зубы и корѣи зовѣмъ безъ болю (безъ наркоты). Волкъ ишій операція губъ и зубѣвъ въ той самѣ способѣ. Цѣломованье, чыщенье зу-бѣвъ, выравливанье зубѣвъ и щокъ въ найновѣй-шій способѣ американынѣй. 1702 (2—3)
Дентиста-лѣкаръ въ Вѣднѣ, замѣшканный въ Тернополи, въ домѣ антикаря, п. Янгуевича.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславовѣ, Пе-ремышлѣ, Тернополи, Дрогобычѣ и Коломыи поручае до высылки зъ своихъ богато и въ до-брый товаръ заосмотренныхъ складѣтъ:

Вино въ барылахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за латру; такожъ дешовѣе по 70, 60 и 50 кр (барыла зачисляеся 50 кр). Въ фляскахъ отъ 50 кр. почавши за фляшку и выше.

Мѣлъ питный олавно зѣвѣтного вырѣбу, фляшка по 50 и 80 кр; латра по 60 и 100 кр; 1/2 фляшки 45 кр. Кава въ самыхъ добрыхъ родѣхъ въ тонкихъ мѣ-шочкахъ 5-килевыхъ франко по 6,70, 7,00, 8,50, 9,20, 9,80 и 10,40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ лачкахъ „Народной Торговль“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр; 1/2 фунта за половину повышон цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.
Осетъ найвысѣа сѣсенія по 120 кр. за 1 латру. (На одаку латру давалъ 30 литрѣвъ омы мяскоу, чтобы достати одакъ звычайный, прѣсмыи и сильныи.)

Свѣтло авчичане просто зъ фабрики въ окрѣнкахъ почавши отъ 30 килло, 1* по 94 зр. П* 86 зр. за 100 килло. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Apollo“ по 100 зр. за 100 килло. окрѣмъ транспорту.

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за киллограмъ.
Свѣтло съ вытѣскаными и красными ода-бани рѣзномъ вѣзачныи, почавши отъ 3-фунтовыхъ до ма-лыхъ штокѣвъ по 180 до 250 кр. отъ одакого фунта

Горѣвкѣ рѣзномъ рода. Сливки угорскѣ, пови-ла, горѣвкѣ волоскѣ и турскѣ, миндалы, розинки, финги, дактиль, арацины, сардиня русскій и т. д. 1648 12—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоскѣ по 36 кр; 7 1/2 ручковой довшъ по 40 кр; 7-ручковой волоскѣ бракованъ по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговль“.

Въ Тернополи

край дороги Микуніевскоу подѣ ч. д. 1004 вѣтъ

мешкальный домъ

(для двоухъ партій, отъ окрѣмныхъ входовъ, ошныи и стрыхомъ, и отъ окрѣмныхъ комѣрками подѣ одакомъ дахомъ) и отъ 1/2 торговельнѣ одакомъ и огородомъ въ одакъ хлѣба до продажи. — Влашка въ-домѣтъ у о. Іосифа П. Чубатого, приходокаго сотрудника въ Чортковѣ на Выгвѣнцѣ. (1707—?)

ЗАКЛАДЪ ЛѢСНЫЙ ВЪ РУДНѢ

стація и почта Зинновода-Рудно; 12 минутъ ѣзды желѣзницею до Львова.

РЕСТАВРАЦІЯ НА МѢЩИ.

Помешканя въ лѣсѣ шпильковѣмъ одакакою въ ком-натки и передкомнатки отъ умѣлѣваньемъ. Купелѣ студей и те-плай, (ванны, тушѣ, одакой) на мѣщи.

Помешканя надѣ ставомъ близько лѣса и 1/4 години ходу до стаціи и закладу, — по двѣ комнатки и кухня. Купелѣ одакой.

Близшій услѣва удѣлае зарядъ закладу въ Руднѣ и Народна Торговля у Львовѣ. 1700 3—3

Призвану загально найлучшу Масу до запусканя подлогъ

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1681 84—0

Переиздучимъ даемо отпѣвданный рабѣтъ.

Въ краевѣй низшѣй школѣ рѣльничѣй ВЪ ГОРОДЕНЦѢ,

розпозначася рѣкъ школьнѣй днѣ 1 вересня.

Зголошенія о принятіе учениковъ, надсылати належитъ до Дирекціи школы.

Кандидатъ повиненъ доказати, що укѣпчивъ бодай школу народну и 16-тый рѣкъ жити. Цѣле удержанье рѣчне уче-ника (харчъ, мешканье, одежда и праше) коштуе 150 зр. Убогій могутъ бути принятіи безплатно.

Близшихъ информаций удѣлае Дирекція школы.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеме знаю, що Высокоповажанный отцѣ духовный урядують при церквахъ хоры, прото поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСГАРМОННОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажанный п. прѣф. Н. Вахнинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣ инструментъ мого вырѣбу и мо-же дати Высокоповажаннымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточномъ инструментѣ найлучшу информацию. Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. и. и выше. Давъ такожъ на рѣты.

1661 112—?

Съ повѣжаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-моніомъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

Антика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1553 177—?

препараты зъ гумы и вырѣбы лавчуковѣй

для потѣбъ хирургическихъ и вышнѣхъ подобныхъ.

Накладомъ СУДИСЛАВА ЯРЕМЫ и за помощью товариства „Провѣтъ“ вышнѣ въ Краковѣ І томъ поевій

Володиміра И. Масляка.

Православъ фенетична; шпѣвъ веліновыи; ошметъ 10 аркушѣвъ друку. Цѣна 1 зр., отъ переылкомъ почтовою 1 зр. 5 кр.

Замовляти можна черезъ редакціи „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Зеркала“ або просто зъ головного скла-ду подѣ адресою: Wny Marceli Zeiszykowski w Krakowie, ulica Slawkowska 1. 22. (Подѣ тою адресою просимо замовляти въ языкѣ польскѣмъ). Высылка зворотною почтою. (1706—?)

Ц. к. ген. Дирекція австр. желѣзницѣ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу ѣзды,

важнѣй отъ 1 червня 1886. 1557

Приходить до Львова:

Пѣзды ошбѣвой: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардонѣ, Хирова, Стрыя. — О год. 4.15 зъ Звар-донѣ, Хирова, Стрыя, Гусятина, Станиславова. — О год. 2.6 въ ночь зъ Гусятина, Станиславова, Хиро-ва и Стрыя.

Отходить до Львова:

Пѣзды ошбѣвой: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусятина. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Звардонѣ. — О год. 12.01 въ ночь зъ Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусятина.

Приходить до Станиславова:

Пѣзды ошбѣвой о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусятина. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звар-донѣ, Стрыя. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусятина. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардонѣ, Львова и Стрыя.

Отходить до Станиславова:

Пѣзды ошбѣвой: о год. 3.45 передъ полуд. до Стрыя, Львова, Звардонѣ. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусятина. — О год. 6.28 вечер. до Стрыя, Львова, Звардонѣ. — О год. 6.54 вечер. до Гусятина

Закладаюся

за волю цѣву, що жадеетъ въ моихъ конкурентѣвъ не въ одакъ продавати готову або робити одакъ для мужчѣвъ и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и за-граничныхъ такъ дешовѣ, якъ и. По-ручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Веч. Духовенствѣу. 14—?

Замовляти въ мѣщѣ и въ провинціи выконуются точно и рѣзавѣ. На жа-данье высылка зворѣ даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одежды гуртомъ и подрѣбомъ.

Львовѣ, ул. Галиция ч. 8.

Заложены 1848.

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДѢВНИКЪ Л. ЧИНЬСКОГО

въ Ярославлѣ

уоувае воликъ недуги органу травленя.

Свѣдѣство. Гигиеничный Ме-дѣвникъ Вашъ есть знаменитымъ оредствомъ до управлѣнья тра-вления и усунуеня недугъ гомор-идальныхъ.

Д-ръ Ед. Мадейскій, Львовѣ.

Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набути у асѣхъ анти-кахъ и торговляхъ. 1603 27—50

ПОВѢДОМЛЕНІЕ.

Адвокатъ д-ръ Романъ

Адамскій повѣдомляе, що пе-ренѣсся зъ Чорткова до Ясла, а акты свои канцеляріи въ Чортковѣ одавъ п. д-рови И-сидорови Діамантовѣ, адвок-тови въ Чортковѣ, яко своему субститутовѣ, замѣнованому ухваляю Выдѣлу палаты адво-катѣвъ у Львовѣ зъ днѣ 3 лѣвня 1886 ч. 511.

1705 (2—5)

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ по Вторнику, Четвергу и Суботѣ (крѣмъ русскихъ святыхъ) о 5-й год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 3 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подлѣ Ч. 44 улича Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженіе. Уголовенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбѣлане“ по 20 кр. а. в. Репликация неопечатанной работы бѣзъ порты. Предплату и инвераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Вѣднѣ Хаасenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ Б. Ф. Замы въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Радли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи: въ цѣльнѣй рѣзѣ . . 12 ар. на цѣльнѣй рѣзѣ . . 12 рубл. на пош. року . . 6 ар. на пош. року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 ар. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣльнѣй рѣзѣ . . 16 ар. на цѣльнѣй рѣзѣ . . 16 рубл. на пош. року . . 8 ар. на пош. року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 ар. на четверть року . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣльнѣй рѣзѣ . . 5 ар. 5- на цѣльнѣй рѣзѣ . . 5 рубл. на пош. року . . 2-50 на пош. року . . 2-50 р. Для Заграничнѣ, окрѣмъ Россіи: на цѣльнѣй рѣзѣ . . 15 ар. на пош. року . . 7-50 ар. на четверть року . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ: на цѣльнѣй рѣзѣ . . 19 ар. на цѣльнѣй рѣзѣ . . 6 ар. Подлинное число копій 12 кр. а. в.

Съ днемъ I (13) липня зачався III. четверть року сегоднѣшного издавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою залоговостей и дальшій предплату, щоби въ експедиції не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступачий Вп. предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ доставлять даромъ початокъ зачатой повѣсти П. Тургенева „Бѣлки и сыны“.

ЖИДЫ ВЪ ЭКОНОМИЧНОМЪ ЖИТІИ НАШОГО КРАЮ.

I.

Каждый человекъ а тѣмъ болѣе каждый народъ має повне право до житя, до кочнованія, и мы, що нынѣ самый добываемоса середъ тяжкой борьбы ажь на трехъ точкахъ, бо въ Галичинѣ, Украинѣ и Мадарщинѣ, тыхъ правъ воіма ослани, мы нікому ихъ не заперечуемо, только жадно того, щоби житие то было ошере на праціи своего народа, и щоби оно ніколи не поддѣрживалося оиломъ другой націи, щоби оно не вымысало жизненныхъ сокровъ другой народности, хотий бы менше просвѣщеніи, менше проворности, менше запобѣдливости. Хобуватися працею другого, жити его трудами, его потомъ, его кровію, руйнувати его воікими силами, подотупомъ та бѣзъ всякого оскрушу, — ое рѣшениа забійству, що поволи, въ легка подрывае съ каждымъ днемъ чимъ разъ болѣе та болѣе оило человека, доки его не запроводитъ на край пронаости. А чи-жъ не поповненіе такого забійства одинъ народъ на другомъ, коли бѣзъ воіми ослани отареніа жити коштомъ и працею другого народу?!

Була часъ, коли жидамъ въ декотрыхъ краяхъ не признавано ніякого права, ихъ прогонявано въ мѣсто, вывожено въ границу, але бѣзъ оумѣвѣ тогда поповнявано на нихъ не-правдѣ. Недавно же у насъ отиошеніа до жидовъ съ погордою и тѣмъ оскорблявано ихъ чувствѣ религіи и національнѣ, коли ое послѣд-не въ котрѣмъ въ жидовъ обзывалося. Жиды, накопи-бъ они мали почутіе національнѣ та на-коли-бъ честнымъ оспособомъ хотіли аберегти мо-же другими народами свою народность и старе оное богочестіе, заслуживали-бы бѣзъ оумѣвѣ, щоби ихъ въ ихнихъ наміреніяхъ та подвигахъ подпорти. Однакожъ чи такими нынѣ оутъ нашъ жиды? Въ политичномъ и экономичномъ житіи

нашого краю отграють они важну ролю, а дуже часто бувають тѣмъ товчкомъ, що вытычуе до-рогу неодиой осправѣ экономичной. При томъ, при абанкрутованіи та лихой господарчѣ нашей шлях-ты, котра такъ много землі мала въ своихъ ру-кахъ, жиды переважно чаотъ зручнованыхъ о-шарѣвъ двѣркахъ загарабли въ свои руки, про-то ще тѣснѣйше звязалися съ нашимъ людомъ по селамъ и мимо нашей волѣ втиснулоя въ наше народне житие. Въ исторіи Европы жиды ніколи не занимали видного становища; въ политичныхъ, религіиныхъ та оуспѣльныхъ колотнечкахъ не твo-рили ніколи ообщей яконс парти; хіба часами ставалия жертвою религіиного фанатизму. Але вже въ-давна у жидовъ можна достерегти ту-тиху працію, то повольнѣ але зельнѣе, подземне змаганіе загорнути въ свои руки ажь наиболѣе капиталовъ, щоби оттакъ при ихъ помощи упр-авляти свѣгомъ и боля овоей волѣ и выдоби. Въ нынѣшнихъ часахъ можуть они, адаеся, повели-чати, що оутъ мѣжъ воіми народами, розмѣрно до числа, наибогатѣйшимъ народомъ, хотий бѣзъ народности; и нынѣ намъ видатся, хотитъ они доперва розпочати боротьбу въ той цѣли, щоби въ Европѣ выборыи новий права для овоей на-родности.

Особливо у насъ житие жидовъ повинно обходити каждого того человека, котрый только має ширю волю та добру охоту чимъ-небудь при-оужитися своему краеву, ошѣбъ, чи то руской чи польской народности. При томъ коли жиды розпочали вже разъ закладати рѣльничъ колоніи на нашей землі съ такъ великимъ капиталомъ оборотовымъ въ своихъ рукахъ, то они бѣзъ роз-початого дѣла не дадутъ ніякими перешкодами ототрашати; повольно, обережно але съ зельнѣею вытравляютею та поотѣйноостею будутъ ати до овоей меты, стараячи о вытиснути давный еле-ментъ въ его домашног куточка, зъ его бѣт-кованнѣ, зъ его землі.

Жиючи межи нашимъ людомъ, понавнши бодай по троха его добри и зли стороны, его ж-тѣ та поведеіе, манѣ я нагоду приглянутися зъ близка и работѣ жидовъ по нашихъ селамъ — та нынѣ хотий дешо про ню розказа. Я и на жидовъ гляджу якъ на людей; не бачу користи въ змаганіяхъ нынѣшнихъ „антисемитовъ“, а тѣмъ, чимъ жиды нынѣ оутъ, менѣ адаеся, зрo-била ихъ людска погорда, помітуваніе ними, та недопущеніе въ давныхъ часахъ до житя поли-тичного. Великою бы треба праці, надмѣрно

туду а передовѣіи колосальной проовѣты межи недоступными массами жидовъ хуотѣвъ, що олі-по тримаються давныхъ перестарѣлыхъ забобо-ровъ, звычаѣтъ та оныхъ темныхъ рабнѣвъ съ такими самими кагалами, щоби тыхъ людей аро-бити пожиточными державѣ та людскости, щоби въ ихъ душахъ загрѣти то чувство, що накро-ное оидиницю жертвувати овою працію, ба навѣтъ овое житие за загаль людскости.

Во-жъ прещѣ ніхто нынѣ не буде такий на-вннѣй казати, що все то, що нынѣ нашъ жиды роблятъ при выборахъ, почавши отъ Рады дер-жавной а ошѣчивши на Радѣ громадской, щоби они робили ое зъ патриотизму, въ пооваченіи. Жиды не понимаютъ труду бѣзъ зацѣты, посва-ченія бѣзъ хѣсна, житя политичного бѣзъ користи и спекуляції. Своимъ крикомъ, своимъ киданіемъ, своимъ подотупами, цыганствомъ, ложею, подмо-вою, обѣщанками, черкуностями, та бѣзчислен-ными нашими способами умѣють они такъ обмo-тати при кождыхъ выборахъ овою жертву, того выборца, що той мимо волѣ, мимо наказу свяще-ника або другихъ людей доброй волѣ та охоты, такъ пещухае голосу жиды и пойдѣ тою оже-кою, яку бѣзъ ему покаже.

Нынѣ жиды по всѣхъ мѣстахъ, мѣсточкахъ ба навѣтъ и по селамъ поддѣрживють панованіе нашей немѣной „hierarchii-i-zrolozozn-on“. Але чи они то роблятъ зъ патриотизму? Де там! Для-того, що оидѣиватся якоеся для себе хѣсна. По-перше, щоби своимъ политичнымъ поведеіемъ яко „Polacy mojżeszowego wyznania“ притягнути до себе посторонну шляхту, зъ котрой-бы можна послѣднѣ ширѣ обокрувати, щоби выхати намъ овою подушку признанію для выгѣдного оупо-чнену ошѣи Сурмъ та оныхъ дѣтей; по друге, щоби нездобного, дѣивного, неповоротного заступ-ца автомоміи провадити и боля овоей выдоби. А все то ахъ зыкъ! Въ томъ то мѣшочку ошѣи-вае цѣльнѣ ихъ патриотизмъ, ихъ посвяченіе; длятого при всякихъ выборахъ вторе ихъ крикъ, ихъ горланіе, шваркотаніе та воіка блага! Кто только часами такъ дорого, якъ наша „hierarchia-zrolozozn-on“, ошѣлае овою побѣду, той не може называтися вытѣземъ, але побѣжденнымъ! При-томъ и то не малое ваги, що грѣшъ выданный при выборахъ по-наиболѣе йде до жидовской кашенѣ; а коли одинъ посолъ выдае на такий аги-таціи 8.000 ар. — якъ менѣ самъ заявить, — то жиды при всякихъ выборахъ, въ котрыхъ бѣзъ нихъ не обійдеся, можуть робити маетки; щоби

60% тыхъ грошей дѣставакоа кому нишому, то имъ припаде все таки 40%; але такъ дуже они себе не крѣдятъ...

Якъ посолъ п. Давидъ Абрагамовичъ представляе собѣ выборцевъ?

Коли зближаеся часъ выборовъ, — то розу-мѣеся, и. Давидъ Абрагамовичъ и другіи ему по-добнѣи паны и панки, що добываються мандату зъ куріи сельской, дуже поважають оныхъ выбор-цевъ, величаютъ ихъ дозрѣлѣсть политичну, ота-влятъ на рѣшѣи ое ошѣю, прилично цѣлюются „франки съ ошѣрами“, гостятъ, тоастуютъ, и та-кий панове Абрагамовичѣ выголѣшуютъ осправозда-ніа зъ того, що було, и програмовой кандидатоки промовы, нашпилованіи самими красными обѣ-щанками на то, що ще буде... Коли-жъ уже по-выборахъ и мандатъ ошѣ, — ого, тогдѣ „salutem eo inpergo“! Панови послови воля выборцевъ — не законъ, потреби и добро краю — не перша задача и не першій обовязокъ. „Якъ Богъ дасть!“ „Якъ власть розкаже!“... „Якъ менѣ выгѣдно!“ — отое тогдѣ паролѣ пана поела. А що-жъ от-пѣчальность его оудротивъ выборцевъ, котры да-ли ему мандатъ и очевидно мають право каждо-го часу вѣзнати посла являтиа передъ нами и пояснити та осправдати овое дѣланіе въ парла-ментѣ? — „Фурда! — мѣркуе собѣ п. посолъ, — до новыхъ выборовъ ще пять лѣтъ! Кто кладе подѣ евангеліе здорову голову? Со mi tam!“ И отъ п. Абрагамовичъ, посолъ зъ селъ округа Львовъ-Городокъ-Яворовъ, въ откритѣмъ писемѣ до оныхъ выборцевъ, умѣщенѣмъ въ „Gazetę Narodową“, такъ пише:

„Будучи посломъ до палаты пословъ Рады державной у Вѣднѣ, вырванными зъ куріи гро-мадъ сельской, уважаю осправозданіе посоловѣе въ осправѣ мыта въ оій куріи неведучимъ до на-мѣреной цѣли, бо ошѣненіе тои осправы wymagaе ошѣциальныхъ студій и всеостороннего знания рѣчѣ“.

Трудно собѣ представити ошѣлѣйшій, а рад-ше зухвалѣйшій негаци оныхъ выборцевъ, якъ тая, котру выказавъ и. Абрагамовичъ! Не-вже-жъ бѣзъ на серіо думасъ, що воі выборцѣ его до того ошѣнена темнѣи и олабоумнѣи, що не зрo-зумѣли-бы осправы нафтовон? Мы зъ овоей ото-роны годимося зовѣіи на то, що оказавъ „Kijer Iw.“, а имѣано, що насампередъ треба-бы ще розослѣдити, по чій оторонѣ знайшлось-бы болѣе бистроты ума до зрозумѣнія осправы нафтовон съ

НАВѢДЖЕНІИ.

Оповѣданіе Иа. С. Тургенева.

...Було насъ ошѣмъ въ хатѣ, и мы бала-кали то про те, що дѣеся въ свѣтѣ, то про людей.

— Не розумію я ихъ, тыхъ людей! — зауважавъ А., — они якѣсь навѣдженіи!.. Въ Богу навѣдженіи... Такого чогося ще ніколи на свѣтѣ не бувало.

— Нѣ, бувало, — вышавоа П., вже ста-рый, сивый человекъ, що родився около двадци-тихъ роковъ нынѣшного вѣку, — навѣдженіи выводилися и давнѣйше, только не подобали на вынѣшнихъ навѣдженыхъ. Якъ за поэта Языкова хтось део казавъ, що у него було одушевленіе, але оно не зверталоса нѣ до чого, було ошѣбъ таке безпредметное одушевленіе, — такъ и въ оныхъ, у тыхъ людей, навѣдженѣсть такожъ така ошѣбъ безпредметова. Тожъ, якъ позволите, роз-кажу вамъ исторію моего дальшого осянка по оветрѣ, Міши Полтѣева. Она може послужити за ошѣвъ тогдѣшней навѣдженѣости.

Явивоа бѣзъ на свѣтъ Божій мабутъ чи не въ 1828 р., въ родовѣмъ мастку своего батька, въ ошѣмъ зъ найглухшихъ закутковъ глухов, ото-пленой губернии. Мішового батька, Андрея Нико-лаевича Полтѣева, що тямлю хорошо. То бувъ осправдѣшнѣй, старосвѣткой панъ, богободный та отаточный человекъ, якъ на овою пору до-ошѣтъ просвѣщенный, трохи, правду оказавши, при-

дурковатый, та й ще, якъ на те-жъ, западавъ на придумку... То такожъ собѣ старосвѣтска, паньска хорова... Врештѣ, припадки у Андрея Николаевича бували тихі и кѣнчилися звычаіно ошѣмъ та умученьемъ. Серця бувъ доброго, обхо-дливс а въ воіми лакаво, хочъ не бѣзъ гордошѣвъ; и собѣ заедно якъ-разъ такимъ выобразавъ царя Михайла Федоровича. Цѣле житіе Андрея Нико-лаевича перейшло такъ, що ошѣнявъ воі уста-новы заведеніи зъ давныхъ ще часѣвъ, не отсту-павши нѣ на крыхѣтку, и все ширѣ надавався до воіхъ звычаѣвъ старосвѣтско-православного, свя-то-российского жити. Онъ встававъ та лягавъ, бѣзъ та до лавнѣ ходивъ, веселился та гѣтѣвалъ, (те и друге, правда, рѣдко), навѣтъ куривъ папѣ-розы, навѣтъ въ карты гравъ (два вже болѣе новѣтнѣй вынаходы!). Не такъ, правда, якъ бы ему любѣ було, не на ошѣбъ шитый ладъ, а ла-домъ батьковъ нашихъ — прикладно, поважно. Самъ бѣзъ бувъ зростомъ высокій, зажавный и мяснотый, голосъ манѣ тихій и трохи хрипи-вый, якъ оно часто лучаеся россиянимъ добро-сердчатымъ людемъ; чистѣе було его бѣлье, чиста и одежа, носивъ на ши бѣлы хуотки и вдгавъ табачковъ, довгополѣи сурдуть, а все таки пань-оку кровь подзати — подзаеишь: за поповича або кушца ніколи було его не возьмѣшь! При воіхъ-важъ злучахъ, чи съ нимъ отрѣчавоа, Андрей Николаевичъ, до знаку знавъ, якъ треба поступи-ти, що якъ-разъ годится говорити и якихъ саме ошѣвъ добирати; знавъ, коли треба лѣчитися и чимъ; якимъ признакамъ можна вѣрити, а на які

и не зважати, ну, знавъ все, якъ ошѣдъ... Во то все, мовлявъ, старіи люде и предвидѣли и уста-новили, — своего только не придумай. При томъ дуже бувъ побожный: бѣзъ Бога, мовлявъ, анѣ до порога. Скучно було въ его хатѣ, въ тыхъ низкихъ, теплыхъ и темныхъ комнатахъ, що такъ часто гомонѣли военочнымъ и молебными, а чадъ ладану и поштоніи отравы ніколи й не зводилоя.

Ожениоа Андрей Николаевичъ вже не мо-лодо, съ ошѣдною бѣдною панею, була она дуже блаженъка та немѣчна особа, колишня институтка. Не эле града на фортеишѣ, говорила и по фран-цуски на институткой ладѣ, радо одушевляла чимъ-небудь а ще раднѣйше любывалося въ ме-ляхъ и въ слезахъ... Ну, якъ-разъ була ха-рактеру неснокойного. Уважала, що за челове-комъ втопила овою долю, тожъ не могла вже й любати своего человека, що „доконечно“ еи не розумѣвъ; але она поважала... она терпѣла его; а будучи ошѣбою зовѣіи чѣстною, нѣ разу не подумала про другій якіи „предметъ“. До того вѣчно мала овою журбу: разъ, за овое дѣйотно олабе здоровля, друге, надкувала надъ здоров-лемъ своего человека; нападъ его хоробы все переймѣли еи якимъ несаомовитымъ отрахомъ а въ концѣ журлился своимъ одинакомъ Мішю, бо она его плекала и ховала съ великимъ жа-ромъ. Андрей Николаевичъ не боронивъ жѣнцѣ журитися Мішю, але вымовявъ ошѣбъ: що хочъ роби, абы лишь домашне житие всѣхъ не выхо-дило ніколи зъ тыхъ рамѣвъ, які для каждого

въ его хатѣ були въ давнѣ-давня устанавленіи. Такъ и. пр. въ ошѣта и пошѣ Новый Рѣкъ, на Василѣвъ вечерѣ, Мішѣ позволялося по ошѣточ-ному прибирати вразъ съ другими „хлопцями“, — не лише позволялося, але й наказува-лося... За те, храни Боже, въ инчу пору! И т. д., и т. д.

II.

Памятаю того Мішу, якъ манѣ тринадцять роковъ. Бувъ то дуже любий хлопѣцъ съ роже-выми щечками, миленькими губами (тай цѣльнѣй бѣзъ манѣнѣйшѣ та пухленѣйшѣ), съ выпуклы-ми крыхѣточку воікими очима, ладно пригладже-ный и причесанный, лакавый та отыдливый, — осправдѣшнѣ дѣвчанка! Одно лишь не було менѣ до ошѣдобы: ошѣяея рѣдко, а коли ошѣяея, зубы его здорові, бѣлы и по звѣрлѣчому заостреніи не-мало якошъ щерилися, а самыи ошѣхъ, то намъ гомонѣвъ якошъ такъ рѣзко, якошъ такъ дико, не-мовъ по звѣрлѣчому, — а въ очахъ такъ и про-бѣгали нехорошій искры. Мати все его хвалила, що такий послушный и уважный, и съ хлопцями пуотыми не любавъ заходати, а все болѣе лише до жѣнчого товариогва. — „Бабинѣ ошѣнѣ, пе-отѣй — мовлявъ про него батько, Андрей Нико-лаевичъ, — но за те до дому Божого ходати ошѣотно... И то мене радуе“. Ошѣнѣ лише старій сусѣдъ, колишній „поправникъ“ оказавъ, було, разъ при менѣ на Мішу: „Ахъ, амплуйтеся, бунтовщикъ будѣть!“ То ошѣво, памятаю, менѣ

поглядомъ на користи для краю! А впрочімъ, чимъ поможу я выборцямъ не може вже бути о нѣчѣмъ другомъ бѣльше бесѣды, якъ о одній нафѣ? Не тасне нашій села воляка нужда и горе? не гнете ихъ воляка кривда?

Ба, въ томъ то и лихо, що для такихъ павѣтъ Абрагачовичѣвъ — „куда кинь, то клѣвъ“! Якими здобутками свого посполоня похвалити передъ выборцами? Абсолютно нѣякимъ и въ користи краю и выборцѣвъ своихъ! Тожъ игноруймо выборцѣвъ! — кажуть собі, — игноруймо тую машинку, котру ажъ за пять лѣтъ може зновъ при помочи „Wysokiego Rzadu“ — прийдець намъ покрутити...

Зъ практики екзекутора податкового.*)

Зъ Калуща.

Въ нашомъ Калущѣ въ початку, якъ заведено екзекуторѣвъ, бувъ лишь одинъ екзекуторъ Микитка. Зъ невѣдомыхъ причинъ усунуто его въ посподы. Вѣдомо однакъ то, що бѣвъ Рупинномъ... На его мѣсто, хвала Богу, маємо вже трехъ екзекуторѣвъ, а якъ доведемо, мае прийти ще и четвертый. Коли всюду по повѣстахъ будуть такъ якъ въ калускомъ ростві екзекуторы, то за якихъ 20—30 лѣтъ буде чи не бѣльше екзекуторѣвъ якъ податниковъ...

Третимъ екзекуторомъ въ Калущѣмъ єсть панъ Штробахъ. Чого той панъ собі не позволяе, трудно увѣрити. Не домыт того, що выде до громады и каже собі харчъ давати и конѣ годувати, — але ще доуочаеся воликъ надвужити. Не буду на теперъ оповѣдати всѣхъ его надвужитъ, якихъ допустиво въ селахъ Небыловѣ, Ясени, Красномъ и др., а подамъ до прилюдной вѣдомости только одинъ его поступокъ въ селѣ Пойлѣ.

Въ Пойлѣ екзекуторъ п. Штробахъ екзекувавъ мѣжъ иншими коня Тимка Савкового, не оцѣненого черезъ заприонглыхъ людей, а только нѣмъ самымъ записаного. Тимко Савковий бувъ виненъ 7 зр. податку за рѣкъ 1884. Оцъ той податокъ заплативъ и коня его бѣвъ уже вольный оцъ маючой наступити въ днѣхъ 30 червня и 30 липня с. р. лцитаціи. За рѣкъ 1885 зновъ зафантовано у того-жъ Савкового за кару остилену кожухъ, а термини лцитаціи булы назначенъ на повыше наведенъ днѣ.

Екзекуторъ п. Штробахъ, не чекаючи и не звѣщаючи, абы урядъ громадскій едакты роздавъ въ селѣ, рѣчи екзекуторъ приставивъ и оголосивъ въ мѣсто лцитаціи, бере двохъ жидковъ зъ Калуща, Инкеля Шехтера и Маера Либейна на свою пароконну повозку, привозить ихъ до Пойла, пославъ свого возника на пасовико — и починае самъ безъ зверхности громадской лцитаціи. Перше его слово: „Kto da więcej!“ Записавъ у него булы: конь — не подпадающий лцитаціи, — на 10 зр., и кожухъ. Тимчасомъ замѣсть коня и кожуха продае п. Штробахъ при-

везенымъ съ собою жидкамъ за 16 зр. кобылу, котра бѣ бѣльша вартувала 50—60 зр.! Зъ коня и кожуха зробилася — кобыла! Екзекуторъ п. Штробахъ кѣлька разѣвъ предлагавъ Тамкови Савковому, щобы продавъ ему тую кобылу, але Савковий не мѣгъ того вчинити, бо пара коней остановила у него fundus instructus въ господарствѣ... Тожъ теперъ п. Штробахъ привѣзъ на своей вѣзкѣ жидковъ, щобы ему помогли... П. Штробахъ такъ само робить и по нынѣхъ селахъ...

Въ томъ-же селѣ и въ той самъ часъ п. Штробахъ пославъ на пасовико по яловку, власнѣсть сына Гараона Савкового, — що зостае на службѣ у панѣ Брильовой и яловку пообдае яко свою заолужину, — и такъ само продавъ ей жидкамъ за 15 зр. 1 кр.! Цѣле майно хлопца-пастуха взято за оцѣвны податокъ домовый!

Дальшій записанъ рѣчи и худобы властителей зборонили п. Штробахови лцитувати, представляючи ему его поступованье. П. Штробахъ казавъ жидкамъ выѣздити зъ Пойла, а самъ, приѣхавши до Калуща, подавъ реляцію до ц. к. старосты, що въ Пойлѣ люди оставили оцѣръ лцитаціи и зажадавъ асистенціи жандармѣвъ. Тон не удѣлено ему и до нынѣ, — а чому? Во зъ Пойла наоцѣла за п. Штробахомъ вѣща, плачуща асистенція до ц. к. старосты...

Вѣйтъ, а взглядо заступникъ вѣйта Стаоу Яцѣвъ и присяжный не булы присутній лцитаціи, котру п. Штробахъ переводивъ; бѣвъ самъ бѣвъ вѣйтомъ и екзекуторомъ, его возникъ присяжнымъ, а жидки булы полиціи...

Тимко Савковъ и его жена, радный Дмитро Дѣдикъ и Францаскъ Висновскій тай инши предоставили цѣле дѣло старостѣ п. Свѣтальскому. П. староста переслухавши екзекутора въ своемъ бюрѣ, вышловъ и отповѣтъ: „Klasa zostala sprzedana wyżej ceny szacunkowej!“ — и конецъ сиравъ. Я, инше подисавый, почавъ представляти п. старостѣ, що анѣ кобыла анѣ коня не булы оцѣненъ, лише конь бѣвъ записаный екзекуторомъ; що той екзекуторъ допускаея великихъ надвужитъ не лише въ Пойлѣ, а и по иншихъ селахъ, — але за то доставъ я оцъ п. старосты отпаву: „Nie adwokatuj tutaj nikomu!“

На таке dictum я удаво до ц. к. уряду податкового. Чеотий урядникъ, ин. поборець и контролѣръ, выслали мого представлѣна, отпонула плечима, казали лашити собі едакты и выказы зафантованныхъ рухомостей, и зарядили заравъ слѣдство. Але що зъ того слѣдства, коли екзекуторъ п. Штробахъ не предложивъ ового протоколу лцитаціи, бо не мавъ прибитой печати уряду громадского, — ажъ доперва платого днѣ взявъ печатъ у заступника вѣйта Стаоу Яцѣвого и предложивъ свой протоколъ. Урядъ податковый предложивъ акты ц. к. старосты — и зновъ „все въ порядку“.

Сей екзекуторъ кромѣ всего того при веденыхъ лцитаціяхъ побирае самъ налѣжитости податковъ, каже заравъ платити собі по 20 кр. коштѣвъ лцитаціиныхъ, не чекаючи розпорядженя ц. к. старосты и розрешеня, кѣлько принаде заплатити; дальше побирае налѣжитѣсть за е-

дакты по 10 и 20 кр. посли оумы грошенов... Чи то такъожъ екзекуторамъ належитѣ?

Мелитонъ Теницкій,
радный повѣтовый.

Классификація въ руской гимназіи у Львовѣ въ II-омъ пѣвроцѣ 1885/6.

Въ руской гимназіи было въ II. пѣвроцѣ публичныхъ учениковъ вписанныхъ 505, а классификованныхъ 442, и 4 приватности. Чотыри назши классы мали по два отдѣлы.

Классификованныхъ было: въ I а. 45; въ I б. 40; въ II а. 37; въ II б. 31; въ III а. 27, въ III б. 28; въ IV а. 30, въ IV б. 27; въ V 51; въ VI 39 (изъ 50 вписанныхъ); въ VII 32; въ VIII 32; въ классѣ подготовляющей 23.

Зъ мѣжъ 442 классификованныхъ и 4 приватности одержали першу классу оцъ отъзначенемъ 41, першу классу 275, другу классу 27, третю классу 11, поправку 88. Отже классу другу и третю перевышало классу оцъ отъзначенемъ!

Дуже велика єсть рѣзница мѣжъ вписанными и классификованными, бо ажъ о 63 учениковъ! Такого проценту певно не выкаже другій закладъ науковый, а причины того сумного явища треба глядати единю въ убожествѣ нашої молодежи. Неоднѣкъ молодець при красныхъ способностяхъ ума и благородныхъ засадахъ моральныхъ, бѣдою пригнобленый зъ-разу нидѣ, а оттакъ цѣлкомъ розорочуеся оцъ розсудникомъ просвѣты. А що при грозныхъ обставинахъ той процентъ не классификованныхъ може ще збѣльшити, кажутъ намъ догадуватись слѣдующій автентичный, бо зъ самого жерела засягненъ даты:

Въ однойкой руской гимназіи вписалось до двохъ отдѣловъ I шонъ классу 95 учениковъ. Пошли отану и мастку, чи властво убожества, дадутъ они подѣлитъ на слѣдующій категоріи: оцѣновъ оцѣчениковъ было 26; властителей хутору 2; оцѣтника оуду кравого 1; лѣкаря войскового 1; урядникѣвъ цѣсарокахъ низшоа ранги 2; приватныхъ оцѣциловъ 2; слугъ рядовыхъ 3; учителей народныхъ 8; мѣщанъ 16; селянъ 13; крамара 1; дѣка 1; слугъ приватныхъ 2; зарѣбниковъ 3; сторожѣвъ 2; оирѣтъ 10. Ото кавдидаты до оплачуваня т. зв. дадактрумъ 40 зр. рѣчно!

Руска Бурса въ Тернополи въ р. 1886.

(Изъ Справозданъ зъ дѣльности Выдѣлу отчитаного на Заг. Зборѣ в. 17 (29) червня 1886.

На Заг. Зборѣ 1885 р. булы выбраны до Выдѣлу Бурсы п. д-ръ Вол. Дукаковский, головою; Викторъ Грабъ, заот. головою; о. Василь Конятчакъ, секретаремъ и кассиромъ; Никол. Пашкевичъ, господаремъ, дальше: о. Григ. Чубатый, Викт. Загайкевичъ, Едм. Харчевичъ, Левъ Шеховичъ и о. Я. Гефъ; а заступниками п. Левъ Рудницкій, д-ръ Мих. Кочеркевичъ, о. Мих. Паликъ и о. Ант. Черемный. Зъ причины перенесены на выше отановленю довѣлѣтнго и дѣльного члена Выдѣлу п. Льва Шеховича, Выдѣлъ упрости на его мѣсто о. Игн. Левицкого зъ уваги, що, яко мѣщевый, буде мѣгъ бѣльше робити для добра Бурсы, якъ декотрий заступникъ проживающий на провинціи. По уступленю зъ причины недуги о. В. Конятчака, Выдѣлъ упрости п. В. Загайкевича обяты кассу, а секретаря обяты заступникъ головою, В. Грабъ.

Выдѣлъ бѣбувъ 6 повныхъ засѣданъ, а кромѣ того кассиръ и господарь оходился що тыждня на конференцію, толкували о удержаню питомцевъ, ихъ поведеню, о науцѣ, о порядку домашнихъ, и уклады матеріалъ для нарядъ Выдѣлу. Послѣдний члены Выдѣлу вѣли наглядъ надъ питомцами въ Бурѣ по черѣ тыжднями, побѣла дѣлѣтнгоа порядку, оособяжѣмъ п. кассиръ и господарь. Кромѣ того зваливъ приняты надѣръ такъожъ проф. Ол. Варѣвскій. Науки оцѣву хорального удѣлѣвъ питомцамъ ученикъ VIII классу Садовскій; питомцѣ оцѣвуютъ поправно въ часѣ богослуженя и дѣкай оцѣтѣкъ пѣсни на 2 и 4 голоса. До заведеня науки оцѣву головного причинаея п. Пашкевичъ.

До Бурсы принято на 1885/6 рѣкъ 18 учениковъ (зъ по-мѣжъ 30 убитѣлѣвъ) и ученика зъ VIII кл. Мих. Бровку яко управителя за оцѣну вынагороду 6 зр., харчъ и мешканье. Съ 1 маемъ убулы 2 питомцѣ. На першій курсъ воѣ питомцѣ мали добру классу (3 мали степенѣ отличныхъ). На другій курсъ только одинъ ученикъ бѣвъ на головной конференціи вѣзванный до бѣльшой пѣльности.

Пѣсля порученя Заг. Збору, Выдѣлъ рѣшавъ д. 12 червня 1885 закупити реальнѣсть оцъ п. Маріи Ташковской, складающа-ся зъ 7 комнатъ и кухнѣ въ головнѣмъ будинку, и 2 комнатъ, кухнѣ и комѣрки въ оцѣцинахъ та 3 комѣрокъ на двѣхъ. Головной будинокъ мурованый въ цѣлости, а въ оцѣцинѣ муръ прускій. Цѣна купна 8.723 зр. 55 кр. Готѣвкою Бурса заплатила 4.000 зр. и переняла на себе довѣтъ банкѣвъ въ оумѣ 4.723 зр. 55 кр. (на книжку банкѣву въ оумѣ 3.792 зр. 64 кр. и на оцѣнкѣ довѣтъ 930 зр. 91 кр.) Выдѣлъ закимъ приступивъ до важного дѣла купна дому на Бурсѣ, оспросивъ воѣхъ мѣщевыхъ членѣвъ на нараду. Воѣ одноголосно булы за закупнѣмъ дому, выкаючи свое пересвѣдѣнѣе, що окрестнѣсть Тернополѣка и край заможутъ нашу вѣститицію въ такѣмъ краснѣмъ дѣлѣ.

И дѣйстно, оцѣ одинѣкой руской гуманной вѣститицѣ на цѣле широкѣ Подѣлѣ заолужае на заможу! Дѣлѣмъ овоа классификаціи учениковъ и то, що при знанѣй дорожня въ Тернополи родитѣ и оцѣкны питомцѣвъ доплачуѣтъ лише 3—6 зр. мѣщачѣ! Тѣмъ 1885 рѣкъ не позволивъ нашімъ патріотамъ прѣйти въ похѣхъ Бурѣ оцъ сподѣваню щедроа помощю, а все таки можѣмо подѣнести оцъ подаяноа знатѣльшій жертвы: Гго Превосх. 6. митр. Іоанѣ Сембра-

товичъ зъ Риму	20.— зр.
Сіят. князь Романъ Чарторыйскій	20.— "
Ви. п. Тадей Федоровичъ	20.— "
ВПреп. о. Г. Шашкевичъ	5.— "
ВПр. о. Стеф. Качала зъ Шельякъ	10.— "
Воч. о. Кшищевскій зъ Мышковецъ	4.— "
Ви. д-ръ Штерншувъ зъ Дѣтковецъ	7.20 "
Ви. д-ръ А. Свистунъ зъ Тернополи	10.— "
Ви. Заравъ Касы щадничѣвъ въ Тернополи	50.— "

Заходѣмъ питомцѣ дух. семинаріи п. Григ. Дачковского оцѣлка въ Задрѣсти	14.50 "
На отпавѣ въ Задрѣсти Воч. о. Богданъ Цегельскій	9.— "

Зъ муз. деклам. вечера въ Коничицахъ удѣлѣла молодѣжъ академична	35.08 "
Воч. о. Стадникъ зъ Сущана	5.— "
Зъ пушки въ „Нар. Торговля“	4.50 "
Воч. о. Брон. Алексѣвичъ зъ Зарудѣ	4.50 "

Выдѣлъ мае надѣю, що жертволюбнѣсть для Бурсы въ Тернополи буде зрѣстатѣ, а особливо оцѣматѣи буде ея наше патріотичне духовнѣство збиранимъ жертѣ на оцѣоцѣ, якъ оѣ було въ Задрѣсти.

Пѣсля книгъ кассовыхъ выдѣтки на Бурсѣ булы до дня Заг. Збору 17 (29) червня) оцѣдующъ:

дуже здивувало. Коляшный „поправникъ“, правда, всюды бачивъ лишь буйтовщиковъ...

Якъ-разъ такимъ прикладнымъ хлопакомъ бѣвъ Миша до 18. рѣковъ ового вѣку, до омерти овиныхъ родичѣвъ, що любивъ чи й не одного дня таки померли. Живуча постоилю въ Москвѣ, а нѣчого й не чувавъ, не слыхавъ про мого молодого свояка. Правда, оданъ прѣзжій зъ той губерніи вѣвѣнѣвъ мене, буцѣмъ то Миша продавъ овиой родовый маєтокъ, але та чутка казалася менѣ дуже непервиною! Ажъ оѣ разѣ, нѣ оѣло нѣ пѣло, одного оѣннгоа ранка влѣтае на мое подѣвѣе коляска, запряжена парѣю прехорошихъ рысакѣвъ, оцъ кучеромъ-чудовиномъ на козлѣ; а въ колясцѣ въ шинели (шлаци) военнаго крою, оцъ дво-аршиновымъ бѣбровымъ комѣромъ, оцъ фуражкою на бакѣрѣ à la diable m'emporte, оцѣдѣтъ вамъ — Миша! Побачивши мене (я стоявъ оамѣ у бѣна гостиницы оцѣтѣнцѣ и зъ дѣва не охѣду оцѣ влѣтѣлоа коляска), зарѣготовавъ овиныи рѣзкимъ реготѣмъ, стрѣлъ „съ фукомъ“ обшавною шинелѣ, фурикнувъ зъ коляски и влѣтѣвъ въ хату.

— Мишо! Михайле Андреевичу! почавъ я говорити, — чи то вы?

— Говорѣтъ менѣ: „ты“ и „Мишо“, — перѣбавъ оцъ мене. Я... То я, власною оособою... лившѣвъ въ Москвѣ... людей побачити... и оѣба показати. Оцъ и до васѣ заѣхавъ... якѣ рысачи?... Правда? — я зновъ зарѣготовавъ.

Хочъ оѣмъ минуло рѣковъ зъ той поры, якѣ бачивъ я Мишу, а гнетъ я его пѣзнавъ. Лѣде

було ще такъ само молодѣ, такъ само милѣ, навѣтъ вѣуъ ще не проколовалъ; только подѣ очима чогось натрудовѣтъ тай воляко оцъ него винѣмъ.

— Ты давно въ Москвѣ? — очитавъ я. — Я гадавъ, що господарши на оѣлѣ...

— Е! сѣло, чимъ скорѣйше на банты! Якъ только родичѣ, царство имъ небесное, померли (Миша перѣхрестився набѣжно, безъ оцѣду яко-небудь насмѣшки) — я въ духѣ, якъ скоро, такъ заравъ... eins, zwei, drei! ха — ха! Дешево пустилъ, кашальство! Такий вже шельма нагѣдѣвал! Ну, все рыба! хочъ нажѣюся до-охѣту тай другихъ потѣшу. — Та чогѣмъ бо вы мене такъ присѣли? Чи-жъ все маю лишь кваситѣся та кваситѣся на оѣлѣ?... Голубчику, мой рѣдный можѣ-бъ чарочку?

Миша говоривъ дуже скоро, урывисто, немѣвъ зъ прѣсоны.

— Мишо, змилуйся! — бѣйся Бога! На кого-жъ ты подаѣаешь? якъ ты выглядаешь? а ще й чарочку! И марнѣеко такой хорѣшій маєтокъ пустилъ!...

— Бога я все боюся и на него памятаю, — подѣхвативъ оцъ, — але оцъ, знаете, Богъ добрый... простать! И я такъожъ добрый... нѣкого ще въ жѣтѣю моѣмъ не зневажаю. И чарочка та-кожъ добра, а зневажати... такъожъ нѣкого не зневажае. А й выглядъ мой зовѣмъ якъ треба... Дѣдечку, хочете, по дощѣ перейду, не зату-чившиася! Або вамъ трошки зѣтѣнцѣ!

— Ахъ, змилуйся годѣ! Якѣ тутъ танецъ? Оцъ лучше оцѣ.

— Оѣоти, ву то оцѣду... Такъ чѣмъ-жѣ вы менѣ не оцѣжете за моихъ гнѣдыхъ? Подивѣтѣся, тажѣ то львы! Ще ихъ наймаю, але кѣнче таки куплю... разомъ оцъ кучеромъ. Своими конями далеко выгѣдѣйше. И грошѣ, знаете, булы, та пустилъ ихъ вчера въ „банчѣшко“. Нѣчого, нѣчого, завтра отѣюся. Дѣдечку... а що, буде чарочка?

Я все ще не вѣстигъ зъ даву аѣтѣи.

— Змилуйся, Мишо, та кѣлькожъ тобѣ лѣтъ? Не конями, не картами тобѣ займѣтѣся, а на у-наверситѣтъ поѣти, або и въ оцѣжѣбу.

Миша зъ-разу зновъ зарѣготовавъ, а оѣбѣла й овинову зъ прѣтѣгомъ.

— Ну, дѣдечку, бачу, вы теперь медлѣхѣльно настроенъ. Заверну другимъ напорѣгомъ... Ага, оѣ что зрѣбѣтъ: заѣдѣте но вечеромъ на Сокольники. Тамъ я шатро овиоа розпѣлѣ. Цыганы сѣбѣають... Пѣкъ тобѣ, оѣнна! не дайся! А на шатрѣ вывѣска, а на вывѣсцѣ великимъ шѣвомъ напѣсано: „Хорѣ Полтѣвѣскихъ цыганѣвъ“.

Вывѣска гадѣною вѣсѣмъ, шѣвною золѣто, кождѣму ажъ любѣ прочитати. А гостыни — до оѣхѣу! Отпирѣситѣся годѣ. По цѣлѣй Москвѣ ажъ курѣся... „здрѣстуйтѣ!“... Що-жъ? Заѣдѣте? Яка въ мене одна... змыл! Чорна якъ чѣбѣтъ, лиха якъ оѣбака, а очѣ... очѣ... вуглѣ! Иѣякъ не разбѣрѣшь, що она: поцѣлѣу, чи якуситѣ?... Заѣдѣте, дѣдечку?... Ну, бувайте здоровъ!

И якъ стѣй обяты мѣпе, цѣмкнувъ, оѣчинѣвъ на подѣрѣе до коляски, махнувъ фуражкою, крикнувъ, — чудовиномъ-кучеръ глянувъ басѣмъ, рысѣки зарѣвалъ, — а все щѣло!

На другій дѣнь я, грѣшный чѣхѣвѣкъ, побѣхавъ таки на Сокольники, и дѣйстно, побачивъ шатро оцъ вывѣскою, оцъ напѣсю. Боки въ шатрѣ булы подѣлѣты: шумѣтъ, зѣйкомъ, криками невола зъ отѣамъ. Народу оѣрѣвъ. На землѣ, на розѣстѣеомѣ килимѣ сѣдѣли цыганы, цыганки, оѣивѣвали, били въ бубны, а середѣ нихъ, оцъ гитарѣю въ рукахъ, въ шѣвѣковѣй червѣной оѣорѣцѣ, въ оѣсамѣтнѣхъ шарѣварахъ вертѣко крутивѣа Миша. — „Гей панѣво! гей вѣльможный! будьте ласкави! Скоро зачѣнѣсь прѣдѣтѣлѣнѣе! За дарѣмо!“ — кричавъ оцъ надѣрѣлѣмъ вже голосѣмъ. — „Гей! шампаньского! гонѣ! въ лѣбъ! въ оѣво-лѣкъ! ахъ ты шельма, Пѣль-де-Конѣ!“ — На чѣстѣе, не побачивъ мене, и я живо отѣдалѣвал.

Не оѣтану, панѣво, розвѣдѣтѣся надѣ моѣмъ чудѣмъ та дѣвомъ, побачивши таку перѣмѣну. И оцѣравѣ, якъ вѣсѣвъ той поѣбѣрный, той оѣкрѣмъный хлопака такъ въ-духъ перѣкинѣтѣи въ пѣного пустоѣгона? Чи то все таѣлося въ нѣмъ ще зъ дѣтинѣства та якъ-разъ тепѣрь выѣколося, скоро лишь збѣуся лѣрма бѣтъѣвѣскоа оѣйки? А що курѣлося оцъ него по Москвѣ, якъ бѣтъ мѣвѣлѣтъ, то вже якъ-разъ таки вѣгадавъ. Знавъ я, выдавъ я воѣке на оѣвоѣмъ вѣку, але тутъ вже проявѣляеся щѣсъ такого несамѣнитѣго, така якась бѣсновѣтѣтъ до загѣбы сѣбе сѣмого, якась оцѣравѣшѣна навѣдѣженѣтъ!

(Дальше буде.)

ництво о. Домбровскому, пар. въ Клявничахъ въ сумѣ 100 зр. рѣчно до конца 1887 р.

Ремунерацию катихизатамъ ассигновала Радѣ школьна округа въ Рогатинѣ при школѣ мужской 40 зр., при женской школѣ тамъ же 30 зр., а при школѣ въ Черемшанахъ 20 зр.

Отпустку одержали оо: Филимонъ Решетловъ, пар. въ Гливицахъ на 4 недѣль, заступникомъ его именований о. Стефанъ Высочанский въ Гливицъ-Заставѣ; Иларій Стетковичъ въ Рогатинѣ на 4 недѣль.

До заведенія дяковскаго при архикафедральной церкви у Львовѣ принятый Іоанъ Ваврикъ и надѣленный дяковскою стипендіею.

Намѣстничество поведомило конквисторію, що о. Вас. Гапановичъ пар. въ Дрогобычѣ надѣленъ стипендіею им. Косака Іоана Дуцку уч. VI. кляомъ гимн. (50 зр. 50 кр.). Вас. Маджора уч. IV. кляомъ гимн. (35 зр.) и Якова Яхну уч. IV. кля. норм. (30 зр.).

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Галицко-русская панночка въ народномъ строю“, — акварели зроблена въ натурѣ, дуже гарно виконана артистичнѣмъ малюнкомъ п. Севериномъ. Оборотъ, дѣль колькохъ дѣлѣтъ умиленна за окомъ въ торговлю п. Гавранка, есть предметомъ великого цѣнності для львовской публики. Акварели признана для чеського музея. Напротѣка въ Празѣ, яко взорець народнаго строю интеллигентныхъ галицко-рускои красавицѣ.

— Akta grodzkie i ziemskie z czasów Rzeczypospolitej polskiej, z archiwum tak zwanego Bernadynskiego we Lwowie T. XI. Княжка выдана стараніемъ краєвого Выдѣлу а накладомъ фундація Александра гр. Стадницкаго оббѣмае 567 печатныхъ сторѣвъ тексты и 25 сторѣвъ передняго слова и мѣстятъ въ собѣ цѣнныя акты въ исторіи нашої рускои землѣ.

— „Червоная Русь.“ Кратковъ описаніе Галицкой и Буковинской Русь, въ физическомъ, политическомъ, этнографическомъ отношеніяхъ. Составилъ М. И. В. Житомиръ. Цѣна 20 коп. Сторѣвъ 37 шіонадцати. Для Галичанъна въ той брошурѣ нема нічо нового або цѣкавого.

— „Wiadomości lekarskie.“ Подѣ такимъ заголовкомъ почавъ выходити у Львовѣ мѣсячникъ для лѣкарѣвъ подѣ редакцію д-ра І. К. Виктора.

Якъ заводити Правды на ладъ закомарской Правды?

Розказавъ Данило Тячакевичъ, духовный Закомагъ. Накладомъ „Батьківщини“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Достати можна черезъ редакцію „Батьківщини“.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понежа знаю, що Высокоповажаны отцѣ духовныя урядують при церквахъ хоры, протѣ поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСТАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажанный п. проф. Н. Вахнянинъ купилъ до рускои гимназіи у Львовѣ инструментъ моего výroбу и може дати Высокоповажаннымъ Отцѣмъ Духовнымъ о томъ дужѣ пожиточнымъ инструментѣмъ найлучшу інформацію.

Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Две такожъ на раты.

1861 113—?

Съ поважаемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамъ же.

Получивши на власность по старой фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „Ляряно дзвонѣвъ“ въ Калуши, отначену орѣбнымъ медалемъ заолужу, листомъ похвалынымъ и признаемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о томъ своего часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовѣ дзвонѣ, выконую скоро замовленія и пріймаю стара або ушкодженѣ дзвонѣ до переливанія за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за все дотеперѣшныя замовленія въ давнѣйшій спѣлной а теперь мой власной ляри дзвонѣвъ прошу о ласковѣ замовленія такъ на поодинокіи новіи дзвонѣвъ якъ и на цѣлыя группы. За требованіе матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣлюся припоручати ихъ Ви. П. Т. публици.

1872 11—24

Съ глубокимъ поважаемъ

Антоній Серафинъ.

Признану загально наилучшу Масу до запусканя підлогъ

порукають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1681 85—0

Перепродующимъ даемо отповѣдный рабать.

Съ симъ числомъ розсылаея Предлатникамъ „Библиотеки найзн. повѣстей“ 3 и 4 аркушъ повѣсти Ив. Тургенева „Батьки и дѣти“.

НАДОСЛАНО.

Звертаемо увагу на оголошеніе Л. Чиньского въ Ярославѣ о его знаменитомъ „Медовнику гигиеничномъ“, пеншомъ средствѣ усуваючомъ великія хоробы и подуги оргамбѣ травленія. Выробъ сей можемо каждому набоновѣтѣйше поручити и треба бажати, щоби знаходився въ кождѣмъ домѣ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

порукае 1563 178—?

Спеціальности и универсальныя средства, французскій и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншія фирмы оповѣщувані.

ЗАВЕДЕНІЕ РИТНІЧЕ

открыто

при улицѣ Валовой ч. 6.

Пріймаются замовленія на: Штампилы каучуковъ и металевы, печатки до злукъ, марки печатковъ, гербы, штампилы съ припискомъ, Прасы на сухій друкъ, рѣзныя Монограммы и т. д. выконуея якъ найуспѣшнѣе, дешево якъ всюды и въ найкоротѣйшій срокъ ознаменіи речинця.

Съ поважаемъ Семенъ Лещъ, ритникъ.

НАЙЛУЧШІЙ

ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

есть правдивый

LE NOUVEAU

1460 французскій фабрикатъ 23—36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробною оестерегаея!

Сей папъръ поручають якъ наилучше п. д-ръ І. І. Поль, д-ръ Е. Людинъ, д-ръ Е. Ляманъ, профессоры хеміи при вѣдѣвскомъ университетѣ а то для его знаменитой лѣкості, его абсолютной чистоты и для того, що до него на домѣшанъ жадѣи шкѣдливѣ здоровью матеріи.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понежа знаю, що Высокоповажаны отцѣ духовныя урядують при церквахъ хоры, протѣ поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСТАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокоповажанный п. проф. Н. Вахнянинъ купилъ до рускои гимназіи у Львовѣ инструментъ моего výroбу и може дати Высокоповажаннымъ Отцѣмъ Духовнымъ о томъ дужѣ пожиточнымъ инструментѣмъ найлучшу інформацію.

Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Две такожъ на раты.

1861 113—?

Съ поважаемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

Въ краєвой низшій школѣ рѣльничій въ ГОРОДЕНЦѢ,

1704 3—3

розпочинаея рѣльничій для 1 вересня.

Зголошенія о принаѣ учениковъ, надсылати належитъ до Дирекціи школы.

Кандидатъ повиненъ доказати, що укѣнчивъ бодай школу народну и 16 тѣй рѣль жити. Цѣле удержаніе рѣль ученика (харчѣ, мешканіе, одежда и прашѣ) коштуе 150 зр. Убогій може бути принатъ безплатно.

Близиныхъ інформацій удѣляе Дирекція школы.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 29—?

купуе и продае

все эффекты и монеты подѣ найпріступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованій,

котріи послѣ закона въ днѣ 2 Липня 1868 (Днев. в. л. XXXVIII. ч. 93) и наивысшю постановою въ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталѣвъ фондовѣхъ, цувильныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно въ сей Конторѣ получить.

(до вычисления съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Все припорученія въ провинціи выконуея безъ проволочки по курсѣ дневномъ, на числячи нѣякой провизіи.

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медовниковъ и сухариковъ, выходяща „медовника гигиеничного“ въ Ярославѣ.

Партію гигиеничныхъ медовниковъ výroбу Вашои фабрики я одержавъ; я пробовавъ сей медовникъ въ шпиталѣ раненыхъ жовнѣрѣвъ сербскихъ, котрыхъ въ мѣсяцъ шпитали мавъ я якъ разъ 426, а все тяжко раненіи. Головною сѣмъ роздѣлявано тѣ медовники и то тогда, коли сѣмъ тяжко раненіи не могли травити найлѣкшихъ и найлѣпшихъ травъ, роздѣляваныхъ въ шпиталѣ — по короткотѣ часѣмъ доставали здоровый аппетитъ и охоту до ѣды, жолудокъ и найлѣпше хорыхъ раненыхъ, оперованныхъ пріймавъ сей медовникъ, раненіи приходили до силъ, доброго и здорового выдѣданія, а що такожъ я спостерѣвъ, що въ наслідокъ сего медовника функціи жолудково-кишечной зовѣмъ регулювалися.

Раненіи и оперованіи называли Вашъ медовникъ „польскимъ хлѣбомъ“ и скоро я войшовъ до силъ раненыхъ, клянзою збъ всѣхъ сторѣвъ, „чи нема ниже болѣше того польского хлѣба, що на мѣ додѣе оны и жѣтъ“.

То спонукае мене просити о безплатноу высылку новои партіи зъ 600 штукъ. За першу послыку дякую Вамъ — дуже багато хорыхъ вымариваныхъ, умѣркованыхъ въ наслідокъ ранъ, операций и хоробѣ жолудковыхъ заидячу сѣму средотію, котрому мушу приписати свойства лѣчебныя, поверненіе до силъ оны — бо коли тяжко раненіи и оперованіи не могли пріимати иншой пищи, зли сей медовникъ, дѣтъ бувъ ихъ одинокую пищу, поправлявъ процѣсъ травленія и приводивъ жолудокъ до того стану, що могли оттакъ живитися и другими остравами.

Дѣйствию повиненъ-бы кождый болѣйшій шпиталь именно хирургический уживати сего медовника яко поправляюща-лѣчебного средства.

(Печатъ) Д-ръ Ромуальдъ Далъмаръ з. р.

Полѣ шпиталу войскового въ Наму (Сербія).

Нимъ 14. Цѣтня 1886.

Медовникъ гигиеничный Л. Чиньского въ Ярославѣ можемо достати у всѣхъ торговляхъ корѣбныхъ и аптекахъ по 20 кр. за штуку.

Медицинскій мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke
P R A G.

Выпробованіи и порученіи лѣкарями.

Фанты мыла ихтѣлене, противъ черноты лица, носо бургундского (Косаса Асѣ), сверблѣхъ лица; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанское мыло (мыло руте) противъ свѣжѣлю и пасокитѣвъ 1, штукъ 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гостѣне и ревматичне выпробованой и скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло въ мавъ противъ коросты, луски, потѣющихъ ногъ и т. д. 35 кр. — Мыло мавено-глицеринное, лекче, для дамъ и дѣтей 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекціонне 35 кр. — Мыло сѣркове противъ угрѣвъ, веснянокъ и нашкодныхъ высыпѣвъ, 35 кр. — Мыло жовтѣе противъ лусокъ на головѣ и на подѣшеніе пасѣрка, 35 кр. — Мыло жовтѣе на волосѣ, 35 кр. — Мыло въ аѣмъ ожигалочѣ сѣстѣхъ нервовѣхъ, 35 кр. — Мыло глицеринное, найлучше мыло туалетное 25 кр. — Мыло бѣзѣе на посѣденіе шкѣры 40 кр. — Мыло лавандовѣ цѣна 40 кр. пріятно до пощеняго ужитку. — Мыло мавено-сѣркове противъ упрѣхъ и недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксовѣ противъ нечистоты пасѣрка, веснянокъ, оступѣвъ, цѣна 35 кр. — Мыло камфоровѣ на отмороженіе, посѣданіе рукъ и т. д., цѣна 35 кр. — Мыло нафтоленѣе противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣна 50 кр.

Можна достати въ всѣхъ аптекахъ у Львовѣ: въ аптецѣ д-ра Кароля Миколиши и апт. Зигм. Рукера; въ Борщевѣ: апт. М. Шемчиского; въ Долѣвѣ: апт. І. М. Фрунцельера; въ Яелѣ: апт. Ромуальда Пальха; въ Краковѣ: апт. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф. Градзевского, Іос. Францисковскаго и въ апт. Колет. Вишневецкого; въ Краковѣ: апт. А. Сѣдлецкого; въ Рѣшевѣ: апт. А. Карпильского; въ Соловѣвѣ: апт. І. Годоль; въ Старѣвѣ: апт. А. Карпильского; въ Тарновѣ: апт. І. Рейда; въ Воймѣ: апт. Кароля Нодского; въ Збаражѣ: апт. І. Круса; Броды: апт. М. Редеръ.

Въ Тернополи

край дороги Микулицкой подѣ ч. д. 1004 есть

мешкальный домъ

(для двохъ партій, съ окремимъ входомъ, оными и стрихомъ, и съ окремими комѣрками подѣ однимъ дахомъ) и съ 1/2, морговымъ садомъ и огородамъ въ сѣй ханѣ до продажѣ. — Владеа въ домѣтъ у о. Іосафа П. Чубатого, приходокого оотруанника въ Чортковѣ на Выганцѣ. (1707—?)

Хто боится парализу

або вже бувъ нимъ разъ пораженъ, або страда на конвексію, заворотъ, отомленіе, бессоніе, изли. на хороблѣный станъ нервовѣ, ний собѣ оправдѣтъ брошюру „Ueber Schlagflus-Vorbeugung und Heilung“, а выд. отъ автора, бывшого баталіонного лѣкаря въ краєвой обѣрѣ, Kom. Weismann-a въ Vilshofen, Bavaria, безплатно и франко. 1545 16—25

NEUE (12) UNGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE
VIERHUNDERT TAFELN.
Brockhaus
Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis a Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBBAND FL. 6.70. O.W.

Хемична лабораторія

аптекаря и хеміи судового

А. МУССІЯ

у Львовѣ

при улицѣ Кароля Люденка ч. 7

порукае власнѣйшыя výroбы

Воду колышѣску, лѣвшу отъ заграичной по 50 и 30 кр. за флаконъ. Перфунъ въ рѣбныхъ можливыхъ запахахъ отъ 15 кр. до 2 зр.

Мыло въ дѣтѣхъ противъ всякихъ о-парѣвъ нашкодныхъ 30 кр.

Ефедуну, оцѣнѣево средство на всеяныя плѣвы на личѣ 70 кр.

Нудры до личѣ а чисту мужку рижѣу корѣбка по 15, 25, 50 кр. и 1 зр.

Мыла хлѣбѣрѣной и тозаевой по-чашѣ отъ 10 кр. — дальше:

Воду до устѣ, порошокъ до зубѣвъ, воду атиѣску до волосѣ, кидѣло комѣтѣево, церковѣе и всяка иншія власнѣйшыя výroбы мѣстѣе въ цѣнѣку, котрый на жаданіе франко высылѣю.

Замовленія въ провинціи выконуея отворотною почтою. 1863 2—1

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“
Формуляръ для кащъ пожиточныхъ
на ладъ
„Закомарской Правды“:
1) Книга казѣны, одна лѣбра 40 кр.
2) Книга мѣстку всѣлѣного, одна лѣбра 40 кр.
3) Книга мѣстку поауного, одна лѣбра 40 кр.
4) Скрапѣтъ, 100 прѣмѣраніѣвъ 55 кр.
5) Протоколѣтъ, одна лѣбра 40 кр.
6) Книга довѣдѣнѣвъ, одна лѣбра 45 кр.

ПОВѢДОМЛЕНІЕ.

Адвокатъ д-ръ Романъ Адамскій повѣдомляе, що перенѣсся зъ Чорткова до Ясла, а акты свои канцеляріи въ Чортковѣ отдавъ п. д-рови И-сидорови Діантовому, адвокату въ Чортковѣ, яко своему субститутову, занменованому ухвалою Выдѣлу палаты адвокатѣвъ у Львовѣ зъ днѣ 3 липня 1886 ч. 511. 1705 (3—5)

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ по Вторнику, Четвергу и Суботѣ (кроме русскихъ святъ) о 5-й год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека майнама, повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакция и Администратія подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи принимаются лишь на поперекъ застереженіе. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣтъ однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надбѣдано“ по 20 кр. з. л. Републикаціи неопечатаній нѣтъ отъ порта.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Вѣдн. Нааенштейн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukas, Kienberggasse 18; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевскомъ Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Радля 8.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 ар. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 ар. на четверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . 2-50 ар. на полъ року . . 2-50 р. Для Восточной, окрѣп. Россіи: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на полъ року . . 7-50 ар. на четверть року . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотеки“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Подписное число копій 12 ар. з. л.

Съ днемъ I (13) липня зачався III. четверть року сегоднѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поспирити съ присылкою залоговостей и дальшій предплати, щоби въ експедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступаючій Вп. предплатники „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ обстанутъ даромъ початокъ зачатой повѣсти Н. Тургенева „Бѣлки и сыны“.

ЗАМѢТЫ до справозданія пос. Ковальского.

Въ попереднихъ числахъ „Дѣла“ вдали мы Вп. читателямъ докладно справу о выступленіи пос. сов. В. Ковальского передъ своими выборцами въ Сокалі, Равѣ и Куликовѣ. Нынѣ, въ обвѣстку дневникарскаго, хочемо высказати тѣмъ свои гадки, якѣ намъ насунулися при розглядѣ поданого матеріалу.

Въ вѣгаль мусимо пос. Ковальскому высказати свое признанье за то, що наконецъ унава потрѣбнымъ и отповѣднымъ станути передъ выборцами. Давнѣйше до того дня не бувъ охочій, хотѣй выборцѣ бувало и завывала его бодѣй показати ямъ на очи. Черезъ то, якъ вѣдѣно, пос. Ковальскій при выборахъ до Союму перепавъ въ Жидачевѣ, а при выборахъ до Рады державной въ Стрыю. Практика отже поучила, що не сповнене такого обвѣстки метится на самѣмъ кандидатѣ, а справѣ народній приносить шкоду. Тожъ, ще разъ нажемо, мусимо пос. Ковальскому за вронмѣныя ваги личаю поави посла передъ выборцами — высказати свое признанье.

Теперь належитъ намъ авернутись до самого справозданья.

Коли посолъ являлся передъ выборцами, то може мати на оцѣ двояку цѣль: вуашу або ширшу. Вуашу — коли ему въ першій линіи иде о то, щоби показати выборцамъ, и поддержати чи скрѣпити — що такъ скажемо, особисто свою звязъ съ выборцами; ширшу же, коли послови иде о то, щоби нагоду свого справозданья посольского вызыскати въ значеніи политичномъ на високу скалю.

И справдѣ, мы въ справозданьяхъ рѣшыхъ пословъ замѣчаемо одно або другое.

Одинъ посолъ подякуе выборцамъ за выборъ, вычислитъ имъ свои, меншіи чи большіи заслуги, розкаже имъ, якъ голосувавъ, и наконецъ въ загално державныхъ словахъ подасть выборцамъ якѣсь загално-вѣстныи и загално-признавныи порады, въ родѣ такихъ якъ: „лучѣтсе“, „держѣтсе своего“, „шануйте чуже“, и т. п. Другій же посолъ стане на широкій основѣ: схарактеризуе передъ выборцами ситуацію политичну даной хвилѣ, ситуацію въ державѣ, краю и народѣ, до котораго належитъ; высказе програму политичну, якою пося его розумѣня, набутого сиостереженіями и досвѣдомъ въ круговоротѣ парламентарномъ, треба бы держатись на найблизшу хвилю; выведе критику правительства въ даной хвилѣ и критику партій парламентарныхъ; вкаже здобутки и арегиструе ще несповненіи бажаня и неусуеній кривды народу, и т. д. Пося того, на якій, чи вуашій, чи ширшій основѣ стане посолъ въ своемъ справозданіи, оцѣняеъ и вага та значенье того справозданья, якъ середъ народу, до котораго посолъ валежитъ, такъ и у правительства, у партій парламентарныхъ и у другихъ народѣвъ.

Подъ яку-жъ рубрику подтягнути справозданье пос. Ковальского: подъ першу, чи подъ другу? Отповѣдь конечна: подъ першу, а нѣкимъ чиномъ подъ другу.

Справозданье пос. Ковальского складалося именно: въ подяки выборцамъ за выборъ, въ вычисленіи своихъ заслугъ, въ наведеніи колькохъ справъ въ Рады державной, якъ въ нѣхъ голосувавъ, и наконецъ въ колькохъ загално-признавныхъ добрыхъ порадахъ выборцамъ, порадахъ, якѣ у насъ выголошуются майже стереотипно бѣдниками при откритіи читалень по селахъ, на тематъ: „лучѣтсе“, „давайте о свое“, и т. п. Розумѣеъ, все то було скаване добре, въ нѣчѣмъ не противилося интересамъ народнымъ, а тѣлько можна було жадати, щоби дещо, особливо де ходило о агоду Русинѣвъ съ Поляками въ краю, було скаване не такъ сповито въ мракѣ, аби кождій мѣгъ собѣ толкувати на свой ладъ, абы „Нов. Промѣтъ“ мѣгъ говорити, що ось-то сов. Ковальскій „давъ добру лекцію Полякамъ“, а „Сзав“ ановѣ мѣгъ скавати, що ось-то тѣми самими словами Ковальскій „давъ добру лекцію Русинамъ“... Въ такихъ дѣлахъ не вѣльно нѣкому заявляти щось невыправно, двозначно, а треба говорити

ясно и основно; тѣмъ бѣльше не вѣльно се послови, который вышловъ въ вѣльного выбору рускихъ выборцѣвъ. Одно, що въ своихъ загално-державныхъ порадахъ выборцамъ сов. Ковальскій сказавъ чей-же досѣтъ ясно, то слова: „Шануйте все свое родне, свою вѣру, свою рѣдну мову, свой край. Наша мова, наша литература не нынѣшня; она вже отъ тысячу лѣтъ розвиваеъ“. Слова тѣи мусѣли роздаться любимъ ехомъ въ сали выборцѣвъ и по краю, — хочъ очевидно мусѣли засмугити тую горетку „объединителѣвъ“, котра будъ-що-будъ старая сов. Ковальского значилати бѣвъ оговорѣ мѣжъ „своихъ“...

Мы вже сконстатували, що сов. Ковальскій въ своемъ справозданіи не станувъ на ширшу основу, а держався въ рамкахъ якъ найвуашѣхъ. Очевидно, мусѣло се бути въ горы обдумане, мусѣвъ посолъ мати до того якѣсь свои причины. Бо що выборцѣ нашѣ, спѣшачи такъ численно на справозданье своего посла, радѣ були почути отъ него якъ найбѣльше, — се рѣчь певна. Думати-жъ, що они не порозумѣли-бы рѣчей тоншой матеріи, годѣ; они-жъ на всенародныхъ вѣчахъ показали вронмѣныи и найбѣльшій тонкостей въ пытаньяхъ, политичныхъ, политично-церковныхъ, экономичныхъ и просвѣтнихъ. Тожъ великій жалъ, що и при сѣй нагодѣ не почули що-небудь такого, що причинилося-бы до проясненія и розширенія ихъ свѣтогляду. Справозданье посла може бути дуже доброю лекцію политичною. Коже слово посла, такъ поважавго и щиро витавого, гвездеъ вѣзався въ памяти выборца и треваетъ тамъ довго-довго... Тутъ богато можна навчати, тутъ можна вѣрѣти до борби о права народній, одушевити до неустрашимости, — котру и поручавъ сов. Ковальскій въ своихъ загалныхъ порадахъ выборцамъ.

Сов. двору п. Ковальскій въ цѣломъ своемъ справозданіи оминавъ всяку тоншу матерію, всяку дравлѣвшу справу, де бы треба при высказѣ заняти становище...

Погляду на ситуацію политичну въ державѣ и краю не подавъ нѣкакого: „Относины нашѣ кравѣй — скававъ онъ — ще не суть такіи, якъ повинні бути, але о томъ не на часѣ теперь говорити.“ — Мы пытаемо: чому не на часѣ? Коли относины не такіи, якъ повинні бути, то на часѣ и треба о нихъ

говорити! То-жъ то выборцѣ були-бы а то вѣдчій своему послови!... Замѣсть того посолъ ось яку подае рецептъ: „Треба дѣло такъ вести, щоби можна неоднѣ (що? — Ред.) забути. Зависть и сварня однихъ съ другими (Русинѣвъ съ Поляками — Ред.) не вѣдучеъ до нѣчого. Треба отже, щоби мы насампередъ щиро и добре до спѣльной агоды приготувилеъ, — бо хто-жъ бы ви не хотѣвъ?...“ Все то бѣвъ выкаванъ, въ чѣмъ жерело неагоды, якій причины „зависти“ (sic!) и хто дае причины до сварнѣ, — все то, кажемо, темна вода во облацѣхъ... Чи добре поняли ви выборцѣ, — про те они самѣ чей-же наилучше авають.

Дальше сов. двору п. Ковальскій поминавъ мовчки нынѣшне правительство и партіи парламентарнѣ та относины обохъ тѣхъ чинникѣвъ до насъ Русинѣвъ. Очевидно, тутъ ановѣ „не такъ, якъ повинно бы бути“, але хибѣ „не на часѣ говорити“? А прецѣнь того не поминаеъ нѣкакій посолъ въ своемъ справозданіи! Се-жъ повинно бути тканею справозданья посольского, по котрой тигнеся червона нитка дѣяльности посла, адаючого справу выборцамъ! А прецѣнь выборцамъ було-бы цѣкаво довѣдатись въ устѣ посла: яку вынѣ програму мае правительство супротивъ рѣшыхъ народѣвъ державы и супротивъ Русинѣвъ? — чи суть якій партіи въ парламентѣ, що стоять за такими принципами, котріи якъ не теперь то въ четверть помогутъ рускому народови дѣйти до належныхъ имъ правъ конституційныхъ? — чи посолъ годится, чи не годится, съ политичною вынѣшнюю правительства, чи може бачитъ въ нѣй якій хибѣ? — и т. п. Все то могло-бы було бути для выборцѣвъ дуже поучаюче. Выборцѣ своими интерпелляціями по трѣти приходили послови въ помѣчь, запитуючи его, чи аступивъ-бы до „кой-а“ польского, чому не належитъ до т. зв. „русского кляубу“? Якъ отповѣвъ пос. Ковальскій, вѣдѣно нашимъ читателямъ. А що вже найцѣкавѣйше, то тѣи слова въ его отповѣди, що, каже: „я не азнаю, дѣячого чотыри послы Русины завывали окремый кляубъ: менѣ не казали, мене не просили“... Намъ адаеъ, що интерпеллянтѣи ходило о що нинѣ: о поясненье рѣшыхъ въ политичѣ п. Ковальского а кляубу руского, пословѣ т. зв. митрополитичѣхъ. Се

НАВѢДЖЕНІЙ.

Оповіданье Н. С. Тургенева.

III.

Зо два мѣсяцѣ тягнулася така потѣха... И разъ, отою собѣ ановѣ при бѣнѣ въ гостинной свѣтлицѣ, та дивлюсь на овѣтъ Божій... ажъ ось — що на диво?! Входитъ намъ ворѣтми, тихою ходою, монастирскій братчикъ... Шапчина — немовъ хто голову гречанкою обвѣзавъ, а подъ немъ волосѣ розсѣване на право и на лѣво... довгій подраствикъ... Чи се не Міша?... Таки онъ!... Вышловъ я на зустрічѣ.

— Що се за комедія? — пытаю.

— Нѣяки комедія, дядечку, — отказуе Міша, глибоко зѣтхнувши, — цѣлый маетокъ до крытыхъ промарнувавъ та и поканые прійшло; тожъ я адумавъ вступити въ монастирь въ Троацку Сергіеву Лавру грѣхѣ отмолювати. Яка-жъ бо менѣ акаша вже привѣтъ я лишилася?... А теперь прійшовъ до васъ, дядечку, попрощатися, якъ блудный сынъ...

Глянувши я цѣльнѣйше на Мішу. Лице все таки рожевое та овѣже (таке ж до смерти лишилося) и очи такіи лаковыми, вогкѣ, та живѣи, и руки бѣленькѣи... а виномъ таки адыхае.

— Що-жъ, — промовивъ я въ конецъ, — дѣло хороше, коли акашого годѣ. Але чому отъ тебѣ такъ адыхае.

— Етъ! старый квалъ! — отповѣвъ Міша, аароготавши, але окорѣ опохватывая та наклонивъ

шавъ менѣ прямо и низько, по монашому, додавъ: — Не обдаруете чимъ на путь-дороженьку? До монастиря йду, бачите, пѣшки...

— Коли?

— Нынѣ... завтра.

— Чого-жъ такъ спѣшно?

— Дядечку! Моя привычка, моя примѣвка все була: чимъ скорѣйше!

— А теперь, ака твоя примѣвка?

— И теперь така... Тѣлько: до доброго чимъ скорѣйше!

Такъ Міша и отойшовъ, а менѣ лишивъ думати-гадати, якъ то людскою долею на воѣ боки вывертае.

Але живо нагадавъ менѣ, що жѣ ще на овѣтъ. Въ два мѣсяцѣ одержавъ я писмо, перше въ тѣхъ писемъ, лкими опѣсла мене все надѣляе. И азважте собѣ тѣе диво: рѣдко у декого подбавѣ я такъ опротиве, такъ чутке писмо, якъ у того цутогона. И складъ и добѣръ слѣвъ бувъ, якъ лучше й годѣ, навѣтъ въ легка красомовчій. Просѣбы за помочью переплетались обѣцянками поправы, честными словами и клятвѣми... Все те выглядало — а може бути, було й щаре. Пѣдѣнѣвъ Мішѣвъ все особливѣй мавъ закрутасы, дѣябки та крапки и богато онъ злуживавъ азнакѣвъ адивованія та ачуду. Въ овѣмъ першѣмъ писмѣ звѣщавъ про новый „оборотъ“ овѣей „фуртунъ“. (Оибѣла называвъ такіи обороты „нурка-ми“... Ой, ходивъ же онъ, ходивъ того „нурка“!) Онъ пѣдѣшовъ на Кавказъ аслужити „грудыи“ царевѣи и „отечеству“, въ развѣй „конкѣра“. И хочѣ

якась добросердѣна тѣтка амилисердѣлаа надъ его долею и апомогла невѣличкою сумою, все таки и мене благовѣ „на выеквинованье“. Я аволю его волю та и ановѣ два роки нѣчѣгобѣко не чувѣвъ про него.

Признаюся, я овѣльно не вѣривъ, чи поѣхавъ онъ на Кавказъ, чи нѣ? Але показалося, що таки поѣхавъ; що за „протекцію“ вступивъ до Т-ого полку „юнкѣромъ“, що олуживъ тамъ два роки. Давеса про него розказували. Розповѣдавъ ихъ менѣ одинъ офицеръ того полку.

IV.

Дѣзавая я дѣчего богато, чого й не ждавъ. Мене не конче то даувало, що Міша на военного человека, на олужаку не бувъ гождѣй, бувъ навѣтъ невѣдалый; а чого и не ждавъ, то того, що и ѣтвѣи особливѣи годѣ у него було апримѣтити; що въ бѣйкахъ та нападахъ военныхъ мавъ выглядъ сумный та вялый, нѣ то туживъ, нѣ то сумувавъ. Послухъ войсковый немѣвъ душавъ его, немѣвъ перешивавъ розпущкою. Але смѣлобѣтъ его до дуру таки доходила, окорѣ лишь дѣло ишло про него самого; не було аамъ такого бѣзвѣднѣного акаладу, де бы онъ отказався; но чинити зло другимъ, ихъ убивати, губити — онъ не бувъ годенъ, мабуть за-дѣя того, що оерде мавъ добре, або, бути може, що, якъ мовлявъ, „аваюю пѣдѣите“ выхованье такъ его розпѣстѣло. Самого себе губити — все бувъ готовый, коли хочешъ... але другихъ — нѣ... „Чортъ его разберѣтъ“, ажалѣи его товарищѣ, — щикаки, дра-

тѣе, а навѣдженый якійсь, по просту „огашеный“... Лучаюла менѣ опѣсла выпытувати Мішу, якій лихѣй намъ такъ товче и олуге навѣватѣа бѣзъ памяти та житемъ своимъ мадоважити, и т. п. А онъ аедно повѣдае: туга!

— Та чого-жъ — туга?

— А якъ же, прошу васъ! Глянешъ въ себѣ, отаминшѣ, станешъ думати про бѣдѣность, про неправду, про Россію... ау, и вже! Сейчасъ туга, хочъ кудею въ лѣбъ! Навернею она мимо воѣтъ.

— По що-жъ ты тутъ Россію тычешъ?

— А вже жѣ, що „нѣе аза“, — тому то и боюа розмышляти.

— Все те у тебѣ — и туга тая, що не маешъ нѣякои работѣи!

— Та и не выѣю нѣчого работѣи, мѣй дядечку, мѣй рѣднѣй! Взяти, житеъ на карту пооставити, тай вѣнъ кѣ чорту! Те и выѣю. Вы ось навѣтъ, що менѣ работѣи, за аке дѣло житемъ наложити. Я — якъ отѣа!...

— Та живи по просту... По що-жъ житемъ накладати?

— Не годенъ! Вы скажете: необдуманѣи поступаютъ... Якъ же жѣ акаше... Возьмешъ думку думати — и, Господи, чого тобѣ въ голову не наѣтъ? То лишь Нѣмцѣи одѣи думаютъ!...

Скажіть самѣ, якъ тутъ и було говорити оъ аимъ? Навѣдженый, тай годѣ!

Зѣ-помѣтъ кавказскихъ давеса, про якѣ вже я агадувавъ, розкажу вамъ два, три. Одного разу отавъ Міша въ офицерѣмъ товариствѣ величати свою шаблю. — „Правдѣе черѣне

твердження статутів призначила. На то прошле-
вше Воев. Консигторія під днем 26 червня до
ч. 3897 приказала заявити чл. петентам, що
митр. Ординаріятъ въ справѣ статутівъ наміряє
згідно поступити съ П. Т. Ординаріятами епи-
скопскими въ Перемышлі и Станиславові, котрымъ
уділено до розмотру начеркъ статутівъ евену-
ально маючого завязати товариства взаимно
помочи дяківъ, а то въ увазі, що лише при
спільній діяльності всіхъ епархіальнихъ тавари-
ствъ могло-бы завязатися. Заявленія доброміслив
П. Т. епископскихъ Ординаріятівъ, не менше и
Клира всіхъ епархіальнихъ ще очікувало.

Сильвестеръ, митрополитъ.

Зъ того писма можуть чл. Братя довідати-
ся, що наша справа хочъ по малу, але певнимъ
ходомъ поступає. Потребує однакже нашого
співдїяння, спільносною заохоты; бо добре каже
наша пословиця: Бога зывай, а рукъ прикла-
дай! Мы зъ оной стороны не залишили удатися
до Всев. Ординаріятівъ въ Перемышлі и Ста-
ниславові съ просьбою, щоби нашу справу сво-
имъ могучимъ впливомъ и світлою радою зводили
підперти.

Ілія Бойкевичъ.

Въ тій справѣ видавъ еп. Ординаріятъ Пе-
ремышльскій такімъ обізнанъ:

Ч. 1579. Въ цілі упорядкованія дяківськихъ
бтнностей, получена ихъ нужденного матеріаль-
ного стану и піднесенія отвітного ихъ званю
провадженія, зобралися дяки зъ окрестности Со-
кала, Тартакова, Ваража, Жовкив, Угнова, Мо-
стовъ и Белза въ Кристинополі, ухвалили ста-
тутъ, выбрали комитетъ підъ проводомъ пароха
въ Сільці белзкомъ, Преч. Василія Чернецкого,
котрий предложивъ Еп. Консигторію ухвалений
статутъ до затвердженія. Понеже по відлученю
в. ц. к. Прав. школы відъ церкви півдцъ церковній
або дяки лишній всакого правленія а матеріаль-
ний ихъ станъ съ малымъ выимкомъ есть не-
безпеченый, про-то, Еп. Консигторія похваляючи
наміреніе Кристинопольного комитету, повѣр-
жалася на разѣ відъ затвердженія продовженого
статута а постановила довідатися впередъ, яка
и въ якій способъ обезпечена есть дотация дяка
въ кожій парохіи тутешной Епархіи, щоби на
той підставѣ сей въ нашімъ обрядѣ такъ мно-
говажный и такъ великій впливъ на боговѣднѣсть
и мировителнѣсть маючий чинъ церковный по
можности отвітно его званю управлннати.

Въ тѣмъ наміреню припоручаемо Всев. У-
рядови деканальному на найближшій відбутися
маючій Соборчикъ деканальній справу ою
Преч. Священству тамошного Деканату предло-
жити и приказати, щоби кожій самостійный
душацотыр въ прадѣленій до того реченія ве-
дл прнлежачого взору дотычний выказъ Всев.
Урядови деканальному предложивъ. На підставѣ
поодинокихъ выказівъ уложитъ Всев. Урядъ де-
канальний загальний выказъ и предложитъ Еп.
Консигторію до дальшого урядового ужитку и въ
даніймъ случаю въ цілі встановленія до выс. ц. к.
Правительства о признаніи и вызначеніи для дя-
ківъ въ религіозного фонда віддѣльной платы.

Отъ Епископокоп гр.-кат. Консигторіи.

Перемышль для 27 лютого 1886.

Іоанн, Епип.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Спільній делегації) зберутся — якъ доно-
сятъ зъ Відня — доперва въ листопадѣ сего
року.

(Намістникъ Галичин) п. Залескій закін-
чивъ вже овою курацію и вертає зъ Ішль. О-
ногды бувъ п. намѣстникъ на авдїенцію у цѣсаря.
(Президентъ угорского кабинету), Тиса,
має побѣди вѣстей „Видар. Согг.“ прїѣхати въ
першихъ дняхъ сернія до Ішль и буде на ав-
дїенцію у цѣсаря.

(О подорожжі архик. Кароля Людовика) до-
носитъ „Pest. Lloyd.“ звичайно добре poinformo-
ваний въ подібныхъ справахъ, що она не має
зовсімъ цілі политичной. Архик. Кароль Лю-
викъ представляючи свого часу двіръ вїднський
на коронаційній торжествѣ въ Москвѣ збѣжавъ
вже тогды запрошений на двіръ царскій. Отъ
сего часу одержувавъ архик. що року запроше-
ны двору російского, але ажъ сего року архи-
князь рѣшився виѣхати. Политика отже не гравъ
въ оій подорожжі вѣскою роль.

Заграничній Державы.

Соціалістичній розрухи въ Амстерда-
мѣ. Хто бы бувъ сподївався, що вигідній Го-
ландцѣ, котрі не знають більше нічого якъ ло-
вити рибу и цѣлнувати ового огорода, готовъ
безъ болѣи и важѣйшой причины розпочати
съ овыми власными властями кроваву и завзяту
борбу, що и середѣ нихъ наука соціалістичныхъ
учителейъ найшла добродій для себе теренъ.
Доки майже нічого не було чувати о якихъ не-
буль проявахъ соціалізму въ Голандіи, ажъ на-
разъ зазначено бѣтъ кровавыми отежками въ
століці краю. Безпосередню причину до кровавой
борбы голандскихъ соціалістівъ съ полиціею,
подавъ закатъ людовикъ забавы, т. зв. „отїгавъ
угоръ.“ Зъ давній-давня бувъ въ Голандіи зви-
чай, що въ приморскихъ мѣстахъ або мѣстахъ
поперѣзуванихъ членными каналами, устрою-
вано ою забаву и она притягала членныхъ
участниковъ и зрѣтелнѣвъ, особливо зъ низшихъ
класовъ. Забава та відбувала въ той способъ, що
надъ каналомъ розвѣшувало довгий шнуръ, а по
середній его завѣшувало угоръ. Попадѣ шнуръ

переплывала яка сотка човенъ, а на кожбмъ
човні сидѣло по два чоловіки; одинъ правивъ
човномъ, а другій отїгавъ и державъ острый якъ
бритва нѣжъ. Коли човенъ переплывавъ попадѣ
угоръ, отїгавъ съ ножемъ чоловікъ мусѣвъ схопи-
ти угоръ одною рукою, а другою такъ зручно
зарубати рибу, щоби однимъ замахомъ отїгати
ей голову. Кому се удалося, того уважало за
побѣдителя; но угоръ олізній выхлюпуюся дуже
легко зъ руки и такъ въ найбільше случаевъ
калѣчено лишь рибу, доки ажъ не знайшовся
хтось, що своєю зручностею не освободивъ еи
отъ той муки. Поганій сей звичай мученія звѣ-
ратъ для увеселенія людей заказано було недавно
голандское правительство. Минувшомъ недѣлі по
полудни збѣралися були однакже въ Амстердамѣ
люде на передмѣстї званимъ Жарденъ и хотѣли
въ розказаний новыше способъ розвеселитися.
На отѣмъ передмѣстї, що отъ своихъ член-
ныхъ городівъ (jardins) одержало ще за часѣвъ
Наполеона I свою назву, проживало около 60.000
людей, переважно зъ класовъ робочихъ. Розвѣшено
отже шнуръ, притѣшено угоръ и забаву розпо-
чала стародавніймъ звичаємъ. Полиція не хо-
тѣла однакже того дозволити и завѣшала ко-
лька разівъ збѣравшихъ ся людей, щоби розійшлися.
Коли однакже нѣхто не хотѣвъ слухати, одинъ
полицістъ отїгавъ шнуръ. Нещастие хотѣло, що
отїгавъ шнуръ вдаривъ якогось чоловіка въ ли-
це. Теперъ розпочалася бійка. Товпа кинулася на
полицістівъ и двоихъ зъ нихъ тяжко побива; тре-
тому удалося спастися бѣгствомъ и бѣгъ давъ
знати своимъ властямъ о тѣмъ, що дѣлося. Теперъ
вырушивъ сильный отдѣлъ полиції, але и бѣгъ не
могъ нічого вдѣяти; товпа обидала его градомъ
камнѣвъ, горшківъ, цеголь и що лишь попало въ
руки. Уже було добре змерклося, коли ще борба
велася и на улицахъ свѣтилися вже лѣхтарнѣ,
коли наразъ на мѣсто борби погашено и свѣтло.
Полиція почала ховатися по домахъ, але розлю-
чена товпа и тутъ ихъ знайшла. Одного инспек-
тора полиції побито дуже сильно, а кількохъ по-
лицістівъ вкинено до воды. Уже въ тій першій
борбѣ покалѣчено багато людей, а полиція по
часті розброшена, по часті тяжко покалѣчена,
мусѣла уступити. На другій день, въ понедѣлокъ
до свѣта, обїгали асигаторы хата отъ хаты и на-
мовляли людей, щоби помогли кровъ вчера про-
лату, и притготовили такъ формальне повстанье.
По полудни того дня около 4 год. проявилось
першій ознаки ворохобнѣ. Зъ передмѣстї, де про-
живає найбільше робѣтниківъ и зъ стороны отъ
порту, де живуть корабельники, почали малыми
и болѣшими громадами сходиться до мѣста люде
узброєні въ кѣи и дружки. Въ годину пѣвнѣше
заповнилася улица що веде до биржи тысячами
людей. Полиція, що выступила противъ нихъ,
почулася за олаба, щоби цѣлмъ рухъ вдержати,
обмежилася отже лишь на то, що запывала во-
рохобниковъ, щоби розійшлися. Коли однакже
янійсь робѣтникъ вдаривъ полиціста по руцѣ,
розпочалася бійка на добре. Зъ воіхъ сторбнъ
попыпалося камнѣвъ и полиція по часті покалѣ-
чена мусѣла вѣткати. Тимчасомъ въ ратуша вѣ-
бралася воі раднѣ, а скоро почувъ, що полиція
вѣткає и що ворохобники хотѣтъ розбивати бир-
жу, завѣзвали воіко до помочи. Заразъ высту-
пило около 600 людей воіска пѣхоты и кѣннѣвъ
и трохи маринарки. Закимъ однакже воіко змо-
гли ще насити на мѣсце розруху, ворохобники
забравкадувалися на плацъ передъ биржею. По-
вытнано зъ домівъ отолы и лавки, бочки, возы
и т. д., зъ будинківъ, що отавляють теперъ,
поздоймано руштованье, повмывано помѣсть на у-
лиці и такъ уставлено зовсімъ правильнй бар-
кады, поза котрыми утавилася цѣла маса робѣт-
никовъ. Коли воіко насѣбло на мѣсце, бувъ вже
цѣлмъ плацъ передъ биржею затарасованый. На
барикадахъ уставлясь проводарѣ соціалістівъ
и декотрі зъ смѣлѣйшихъ робѣтниковъ. Скоро на-
дійшло воіско, а комендантъ зарѣзавъ толпу
три разы, щоби розійшлася, попыпався зъ нова
барикадѣвъ градъ камнѣвъ на воіко, а зъ самыхъ
барикадѣвъ роздалися выстрѣлы зъ револьверівъ.
Теперъ почало и воіско стрѣляти. Борба тревала
цѣлыхъ двѣ години, підчасъ котрой погнѣло 22
ворохобниковъ а 42 тяжко поранено. Зъ полиці-
стѣвъ ранено тяжко 4, а болѣше якъ 40 покалѣ-
чено болѣше-менше легко. Зъ жовнѣрівъ покалѣ-
чено лишь кількохъ легко. Арештовано такожъ
богато ворохобниковъ и проводирѣвъ соціалі-
стичныхъ, а мѣжъ ними найголовнѣйшого якогось
Екгарда, при котромъ найдено набитіи пистолеты
и кілька штнлетівъ.

Такъ отже и спокійну доси Голандію об-
вивъ рухъ соціалістичный. Працую сего приписують
въ оной стороны правительству, котре доси зо-
вѣсімъ не старалося зарадити великій нуждѣ се-
редѣ класовъ робочихъ, а зъ другой стороны впли-
вамъ того руху, який проявився въ Франціи, Ан-
глии, Пѣвнѣчній Америцѣ, а головно въ наибла-
жшій Бельгії. Зъ Бельгії именно мало багато со-
ціалістівъ повтѣкати до Голандіи и тутъ вели
они дальше свое дѣло. Зъ другихъ жерелъ доно-
сятъ анову, що въ цѣломъ обмѣ розруху прав-
давъ соціалісты не брали жадной участі. — Со-
ціалістична газета „Право передовѣствъ“ выходя-
ча въ Амстердамѣ, домагаєся загального голосо-
ванія и доказує, що въ противнѣмъ случаю непо-
коѣ будуть поновлятися.

НОВИНКИ.

Вандрующа молодѣть при переходѣ черезъ Дрого-
бычъ устроивъ тамъ-же при помочи Комитету
мѣсцового д. 12 л. сернія музикально-вокальный
вечеръ съ танцами. Програма концерту:
1. Вступна рѣчь.

- М. Лисенко: „На прю“ — хоръ.
- VI. Air-Beriot — сольо на скрипки съ фор-
тепианомъ.
- П. Ваганьскій: „До бою“ — хоръ съ фортепиан.
- И. Воробкевичъ: а) Пѣснь монахинѣ б) Дума
ка свироты, сольо сопроановъ зъ мелодрамы
Вѣдн Марта“.
- М. Лисенко: Quodlibet зъ народныхъ укра-
инскихъ пѣсней, — хоръ.
- Н. Вахнянинъ: Прощанье — сольо теноромъ
съ фортепианомъ.
- Декламация.
- Н. Вахнянинъ: „Наша жизнь“ — хоръ.
- Donizetti: Розука — дуєтъ на соранѣ и
баритонѣ съ фортепианомъ.
- Енгельсбергъ: Рѣдн мова — хоръ.
- М. Вербицкій: Тамъ есть въ лѣсѣ зрубъ —
хоръ съ оркестромъ зъ мелодрамы:
„Сельскій ценипотентъ“.

Вступъ на салю отъ особы 1 зр. Билетъ фамі-
льный числится отъ особы по 50 кр. Партеръ
50 кр. Галерія 10 кр. Стрѣй домашный. Нача-
токъ о год. 7 вечорѣтъ. — Половина чистого
доходу предназначена на Руку Буроу въ Дро-
гобычи.

Цѣсаръ має прїѣхати до Галичин на маневры
вѣднѣницею тарновско-лелюховскою зъ Угорщины.
Кракѣвока залого пѣхоты вымашерує д. 2 л. ве-
ресня до Нового Санча, а зъ оттамъ поїде зе-
лѣвнѣцею до Самбора. Кѣнница и артилерія выѣ-
дутъ вже въ поодѣльныхъ дняхъ сернія зъ Кра-
кова до Самбора.

Намѣстникъ п. Залескій бувъ оногды въ Ішль
на посуханю у цѣсаря, а зъ-оттамъ повернувъ
до Львова.

Министеръ просвѣты черезъ краєвъ Рады шильмъ
повѣдомивъ уже урядово Дирекціи школъ серед-
ныхъ о подвышеномъ оплатѣ школьных. Такъ
отже у Львовѣ и въ Тернополіи оплата буде
выносити на курсъ 20 ар., а по иншихъ мѣстахъ
(де мешканцѣвъ менше якъ 25 тысячъ) 15 ар.
а. в. Дирекціи мають увідомити казю, колько
болѣше-менше марокъ треба буде для кожного
закладу. Директоры доки мали 4% отъ побора-
ныхъ оплатъ школьных (вое то принесли имъ
якъ де, то и колькоотъ гульденівъ), теперъ
той процентъ имъ отпадає, бо казю будутъ
грозѣ инкасувати, — хочъ, разумеюся, работа
администратіи лншется директорамъ майже та
сама!...

П. Иванъ Лошнѣвъ, кандидатъ адвокатскій зъ
Тернополя, одержавъ сегодня на университетѣ
лѣвовкомъ титулъ и степенъ доктора правъ.

А рѣ Калиновичъ обнимає съ днемъ 1 л. сер-
ня о. р. постоіну посаду лѣкаря мѣского въ мѣ-
стотку Королѣвцѣ, пов. борчѣвского.

О. Сірю, парохъ въ Галѣхъ Староборскихъ,
выбранный на члена Рады повѣтовол, при допов-
няющихъ выборахъ въ куріи сельской.

Стать нашій: „Де-що о Мазурахъ“ звернули на
себе увагу польской публицистики, а краковска
„Nowa Reforma“ въ чл. 171 и 172 подала вым-
ки зъ тыхъ отатей и заявила, що цѣлкомъ го-
дится на выказаній въ нихъ гадки.

Проф. Ягичъ, котрый якъ мы вже донозили
прїбывъ зъ Петербурга до Вѣдн, щоби обняти
почетну катедру славистики по опеніонованіймъ
отареннѣмъ Милосицу, жадаєвъ отъ министра
Гавца основанія для славистики окремого семи-
наріумъ, якого доси въ вѣднскомъ университетѣ
не было. Якъ намъ доносятъ зъ Вѣдн, ми-
нистеръ заявляє охоту сповннати жаданье проф.
Ягича.

Испытъ зрѣлости въ гимназіи въ Золочевѣ відбувал
підъ проводомъ инспектора сов. Солткневича
отъ 21 до 25 л. липня. Воіхъ абитуриентівъ
прнступило 16, мѣжъ тыми 6 Русинівъ, 5 ту-
тешныхъ и 1 екстернистъ. Русины кромѣ екстер-
ниста воі перейшли а то: Людвикъ Барокій
аданъ съ отзаченіемъ, прочі же: Грабскій Го-
сѣль, Квасинця Микола, Рыбчукъ Прокѣпъ и
Шешаровичъ Евстахій здали отъ добрымъ успѣ-
хомъ.

Испытъ зрѣлости въ семинаріи учительской въ
Тернополіи відбувал отъ 8 до 13 липня. Сѣдало 32
абитуриентівъ. Зъ тыхъ 22 выдержали испытъ
зрѣлости, а именно: Кузиковскій Емилъ, Иванцкій
Ант., Левинскій Казимиръ, Мисковъ Ив.,
Петрицкій Мах., Полянскій Игн., Сохакій,
Чубатый, Дымидасъ, Гайдамаха, Германъ,
Матѣйчукъ, Воляскій Іосифъ, Воляскій Володаръ,
Савичъ, Шманьскій, Шварцъ, Вацковъ, Мелеш-
кевичъ, Францъ Яковъ, Мошаньскій, Довосеръ и
Куосы. Трехъ репробовано на по феріи, а се-
мохъ на цѣлмъ рѣкъ.

А рѣ Юліанъ Чернаевскій, бувшій контръ-канди-
датъ темершнхъ посла Щепановского въ Стрый-
скомъ, выступає теперъ яко кандидатъ до Рады
державной зъ болѣшой посѣлости въ округѣ Тер-
нопольскомъ. Его поппраютъ сферы правитель-
ственній.

Зъ Любнѣи пишутъ намъ: Дня 15 (27) с. м.
около 3 години зъ полудни утопилося тутъ укѣ-
нцѣ матурнѣстъ до Львова, Гартевъ. Прїѣхавъ
скды на колька днѣвъ съ своимъ товаришемъ и
купивши билетъ, поїмовъ кушатю до рѣки. За-
разъ коло будки упавъ въ глубнѣи и утонувъ.
Товаришъ его товпавъ такожъ, але съ тяжкою
бѣдою выдубовся. Недоотача надзору и пересто-
рогъ изъ стороны купельного закладу оталася
причиною катастрофы. Минувшого року утопи-
лось въ тѣмъ-же мѣсці два сельскій хлопцѣ-па-
робаки. Утопленнй есть однакже львовского
купца. Телеграфично завѣдомленій родичѣ его при-
були зарѣвъ и цѣлу нѣчь оплакували превелику
ограту. Тѣло утопленого вынайдено доперва рано.
— Нотаремъ въ Мостахъ великихъ именованый Го-
сѣль Табнвскій, кандидатъ нотаріальный зъ
Бродѣвъ.

— Министерство рѣшннства знизило цѣну навозо-
вой оолы изъ сольныхъ банъ зъ 1.36 зр. на 1 ар.
ва 100 кильо.

— Нова церковь зъ твердого матеріалу будуюся
въ селѣ Руднякахъ коло Роводу переважно
коштомъ и заходомъ тамошного патрона церкви,
п. Теодосія Поланьского.

— Грѣмъ ударивъ д. 24 л. о. м. пополудни въ
старту въ селѣ Лучинцахъ, пов. рогатинского.
Підъ отиртою було семеро людей; трое зъ нихъ
убивъ грѣмъ на смерть.

— Рада мѣста Сянока оголошує конкурсъ на по-
саду лѣкаря при шпиталѣ съ рѣчною платою 500
зр. Речннѣцъ до 24 л. вересня о. р.

— Колонизація Познаньщины розпочнєся на добре
отъ прїѣзду начального президента колонизаці-
онной комисіи до Познаня д. 7. сернія. Теперъ
переглядують тѣ маетки, котрі квалифікувалася
бы на закладанье колоній. Правительство закн-
нене офертами рѣзныхъ властителѣвъ Нѣмцѣвъ;
знаходотся однакже мѣжъ офертантами и имена
збанкрутованныхъ польскихъ дѣдичѣвъ. Правитель-
ство пруске хоче устроити господарства для
нѣмцѣвскихъ колонистівъ зовсімъ подобно, якъ у
насъ устроює Alliance Israélite. Колонисты до-
бавутъ господарства обораній, забудованій, отъ
готовымъ инвентаремъ, капиталомъ, а до казю
державной будутъ потѣмъ оплачувати отновдн
рѣчну ренту. Кожній новоосаженный колонистъ
буде мусѣвъ зложити отновдн кавцію. На ко-
лонистівъ будутъ осаждувати передовѣствъ вы-
служенныхъ воісковыхъ.

— Резервоаръ для канназского нафты въ Пѣвлочис-
кахъ розпочавъ будувати зарядъ зѣлѣзничѣ Каро-
ля-Людовика. Дотычну реліцію о будовѣ отославъ
уже зарядъ до министерства торговлѣ.

— Споминки Чайковского (Садикъ пашѣ), писавъ
коротко передъ смертю, набувъ въ рукописи
одинъ обыватель кѣвской губерніи и задуемо о-
голосити ихъ печатію у Львовѣ. Споминки тѣ
будутъ займать около 6 опорѣхъ томѣвъ.

— Торговѣць душъ. Гольдбергъ Волякъ, родомъ
зъ Галичины, торговѣць дѣвчаты, увязанный д. 3
грудня 1884 р. въ Марсїліи въ Франціи, утѣкъ
зъ вязницѣ до Америки, а теперъ виѣхавъ зновъ
до Галичины, щоби займатися дальше овымъ ре-
месломъ. Тутешній власти розписали за нимъ го-
нѣч люты. Бѣтъ бѣтъ зросту середного, лысый,
блондинъ, числится 50 лѣтъ, має воіскіи паспорты
на рѣзній имена, а жѣнка его, котра съ нимъ вѣ-
дѣтъ, товста брутетка.

— Подяка. Подписавшій въ имени погорѣлцѣвъ
села Пайки, окр. окаятского, складає щирю по-
даку Вп. Добродѣямъ, именно: Его Превосх.
Іосифу Сембратову въ Римѣ; Воч. о. І. Волян-
скому, священнику въ Америцѣ; Всев. о. д. ру
Мѣлницкому, вице-ректору у Львовѣ; Хв. Радѣ
повѣтовол окаятской, Воч. о. Мелешкевичеву
пар. въ Окупѣ и Вп. Дателѣвъ надбавшамъ
жертвы черезъ Редакцію „Дѣла“. — Пайка
дня 15 (27) липня 1886. П. Хоминскій при-
ходннѣтъ.

— Репетировъ карабины запровадила въ олдѣ за
Франціею для пѣхоты вже и держава нѣмецка.
Въ Франціи буде розданныхъ въ отѣмъ мѣсяці
60.000 такихъ карабиновъ, а въ нѣмецкихъ ма-
газинахъ выйдено вже ихъ 100.000. Такимъ
карабиномъ можна выстрѣлнть безъ перерывъ 7
разѣвъ въ 4 до 10 секундъ. Повонне ладова-
нне займає 10 секундъ часу. Въ одной минутѣ
можно зъ него выстрѣлнть 20 разѣвъ. Карабины
тѣ оконструованъ поіаю системою Робина.

— Дрѣбнй вѣсти. Погорѣлцѣвъ Конохи, пов.
бережаньского, дарувавъ цѣсаръ 80 ар. запомоги.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „До Хортицѣ. Слова Шоголева, музыка М.
Лисенка. Въ двадцѣти пѣти роковины смерти Т.
Шевченка. Року 1886. Кіѣвъ.“ Нова тѣя компо-
зиція славного нашего музыканта украинского для
оіѣву теора и до гры на фортепнѣ, прешыно
выдана, продасъ по 60 кр., а съ пересылкою
почтовою (рекомендовано) по 80 кр. а. в. Редак-
ція „Дѣла“ готова безъинтересно принннть посре-
днннства въ закупкѣ сего твору М. Лисенка.

— „Правотаръ Домовый“ можуть ще набувати
Предплатники „Дѣла“ въ Редакціи по цѣнѣ
2 зр. 50 кр., а съ пересылкою почтовою 2 зр.
70 кр. Цѣна книгарока „Правотара“ 4 зр.; отже
для нашихъ Предплатниковъ мы у наклады вы-
робили знажку о поважну квоту 1 зр. 50 кр.

Ц. н. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(32-7)

купе и продає

1679

всякій вартостнй паперы и монеты
по курсѣ дневномъ.

Порученія зъ провинціи выконує от-
воротню почтою безъ провизіи.

Якъ заводити Правды на ладъ закомар-
ской Правды?

Розказавъ Данило Тяничкевичъ, духовный Зако-
маръ. Накладомъ „Батьківщини“. Цѣна 10 кр., а
почтою 12 кр. Дѣстати можна черезъ редакцію
„Батьківщини“.

Аптека РУКЕРА во Львові
порукає 1563 179-7
препараты з гуми и výroбы кавчуковій
для потреб хирургичних и инших подобиных.

Ц. к. ген. Дирекція австр. залізниць державних.

Выписъ зъ розкладу вѣзды,
важний зъ 1 червня 1886. 1567

Приходять до Львова:

По вѣзды особовой: о год. 8.12 передъ полуд.
зъ Звардоня, Хирова, Стрия. — О год. 4.15 зъ Звар-
доня, Хирова, Стрия. Гусятина, Станиславова —
О год. 2.6 вѣч. зъ Гусятина, Станиславова, Хиро-
ва и Стрия.

Отходять до Львова:

По вѣзды особовой: о год. 11.27 передъ полуд.
до Стрия, Хирова, Станиславова и Гусятина. — О
год. 7.10 передъ полуд. до Стрия, Хирова, Звардоня.
— О год. 12.01 вѣч. мѣшаний поѣздъ до Стрия, Хи-
рова, Станиславова и Гусятина.

Приходять до Станиславова:

По вѣзды особовой о год. 8.35 передъ полуд.
зъ Гусятина. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звар-
доня, Стрия. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусятина
— О год. 5.61 по полуд. зъ Звардоня, Львова и Стрия.

Отходять до Станиславова:

По вѣзды особовой: о год. 9.45 передъ полуд.
до Стрия, Львова, Звардоня — О год. 9.53 передъ
полуд. до Гусятина. — О год. 6.28 вѣч. до Стрия,
Львова, Звардоня. — О год. 6.54 вѣч. до Гусятина

Курсъ збѣжа зъ дня 30 л. липня 1886.

За 100 килло нетто на мѣсяц	Львівъ зъ до ар.	Тернопіль зъ до ар.	Подоло- вська зъ до ар.	Чернівці зъ до ар.	Ярославъ зъ до ар.
Пшениця	7.50 8.—	7.25 8.—	7.25 7.50	7.— 7.75	8.— 8.25
Жито	5.50 6.—	5.50 5.80	5.15 5.65	5.— 5.50	6.— 6.25
Ячмінь	5.80 6.50	5.25 6.—	5.— 5.50	5.50 5.70	6.— 7.—
Овесъ	5.50 6.—	—	—	4.70 5.10	6.— 10.—
Горохъ	6.— 10.—	6.— 9.—	5.75 8.—	6.— 8.50	7.— 9.50
Коноп.-сѣмя	—	8.55 —	—	5.10 5.20	—
Фаола	—	—	—	—	—
Вига	—	—	—	—	—
Лянка	—	—	—	—	—
Гречка	8.— 8.50	—	—	—	—
Кукурудза	5.— 7.—	—	—	—	—
Рѣпакъ	8.75 9.—	8.55 8.75	—	8.50 —	9.—
Конопина червона зъ до ар.	—	—	—	—	—
шведска	—	—	—	—	—
Тимотка	—	—	—	—	—
Хмѣль за 56 килло	55.— 70.—	—	—	—	—

Оковита за 10.000 литр. проп. 25.50—26.— ар.

Ц. к. генер. дирекція австр. державныхъ желѣзницъ.

До Ч. 14.706/IV ex 1886.

Комбинованіи билеты окружніи.

Посля I. додатку до головного зоставленія для комби-
нованыхъ билетѣвъ окружныхъ зъ дня 1 мая 1886,
побиратися будуть зъ 1 септя 1886 слѣдующій подвысешеній
цѣны на линияхъ низше поименованныхъ:

Ч.	Назва купонѣвъ	Довгбѣсть отгледо- ста куп.	Цѣна вѣзды I. II.	М. Ф.
831	Вѣдѣнь (З. Ц. Ф. I.) — Прага (З. Ц. Ф. I.)	350	25.00	17.10
832	Вѣдѣнь (З. Ц. Ф. I.) — Будѣвѣвъ	214	15.30	10.50
833	Будѣвѣвъ — Протѣвѣвъ	37	2.70	1.80
834	Протѣвѣвъ — Пильно	100	7.10	4.90
835	Пильно — Хебъ	107	7.60	5.30
836	Прага — Будѣвѣвъ via Весоселі Гиндъ	169	12.10	8.30
916	Вѣдѣнь — Ст. Пельтѣвъ	61	4.40	3.00
917	Ст. Пельтѣвъ — Амштѣтѣвъ	64	4.60	3.10
918	Амштѣтѣвъ — Ст. Валентинъ	40	2.90	2.00
919	Ст. Валентинъ — Ланцъ	25	1.80	1.20
920	Ланцъ — Вельо	25	1.80	1.20
921	Вельо — Аттангъ або Фекалбрукъ	31	2.20	1.50
922	Аттангъ або Фекалбрукъ — Штайндорфъ	45	3.20	2.20
923	Штайндорфъ — Зальцбургъ	26	1.90	1.30
931	Клайрабеллингъ — Зельцталъ	73	5.20	3.60
932	Зельцталъ — Ст. Михель	64	4.60	3.10
934	Ст. Михель — Глиндорфъ	125	8.90	6.10
936	Глиндорфъ — Виллахъ (П. З.)	51	3.70	2.50
937	Виллахъ (П. З.) — Таврисъ	28	2.00	1.40
939	Таврисъ — Цоттеба	34	2.40	1.70
940	Ст. Валентинъ — Клайрабеллингъ	67	4.80	3.30
941	Ст. Валентинъ — Будѣвѣвъ	120	8.60	5.90
942	Ланцъ — Будѣвѣвъ	126	9.00	6.20
943	Вельо — Новийторгъ — Калльгамъ	30	2.20	1.50
944	Новийторгъ — Калльгамъ — Ридъ	22	1.60	—
945	Ридъ — Браунау або Симбахъ	39	2.80	—
946	Новийторгъ — Калльгамъ — Шердингъ	38	2.70	1.90
947	Шердингъ — Пассоу	15	1.10	—
950	Аттангъ або Фекалбрукъ — Ишль	45	3.20	2.20
951	Ишль — Штайнахъ-Ирдангъ	64	4.60	3.10
952	Штайнахъ-Ирдангъ — Зельцталъ	19	1.40	—
953	Штайнахъ-Ирдангъ — Башофогенъ	81	5.80	4.00
958	Вѣдѣнь — Ланцъ	189	13.70	9.30
959	Ланцъ — Пассоу	108	7.80	5.30
960	Ланцъ — Зальцбургъ	127	9.10	6.20

Вѣдѣнь 14 липня 1886.

Ц. к. Генеральна Дирекція.

Зброю ловецку

выпробовану, однокру нагороджену медалемъ державнымъ и
дипломомъ почетнымъ, поручає

А. В. Мольнаръ (давнѣйше І. Висневѣцкій)

рушникаръ у Львові, готель Жоржа.

Лянкострѣвъ въ цѣнѣ зъ 25 ар. до 200 ар. 1675
Пистолъ до меты зъ 25 ар. до 100 ар.
Штуды експресові зъ 80 ар. до 200 ар.
Трилофки зъ 100 ар. до 200 ар.
Направу выконую отворотною почтою. Переробляю Лесфу-
штѣвки на Лянкострѣвъ зъ 12 ар. до 20 ар.
Набѣвъ всякихъ системъ по цѣнахъ фабричныхъ. 8—26

„Народна Торговля“ у Львові

удержує на складѣ и поручає:

Свѣжій воды минеральніи.

Вода Вилньска квасна „Зауер-Бруннъ“ фляш. по 26 кр	
Хебока (Егерска) Францъ, Зальцъ и	
Визонъ	26
Емко жерело Кренхенъ и Кисель	26
„Камѣнка“	22
Гисгилбертъ королевска Отто жерело	22
Глихенбергска зъ жерела Константинъ	30
„Содова „Галлеръ“	40
„Ивоничка“	33
Карльсбадска Миль, Шляхъ и Штруделъ	34
„Крайнхартъ“ жерело Бисавагъ	38
Киссингска, жерело Ракочи	42
Криничка	23
Маріонбадска „Крайцъ и Фердинандо- бруннъ“	28
Горка Гутияди жерело Явонъ	28
Осенеръ	28
„Ариадъ“	28
жерело Францъ-Йосифъ	28
„Викторія“	26
„Сельтерска“	26
„Сельтерска камѣнка“	20
„Швальсбадска „Стральбруннъ“	28
„Шванника Йосефиментъ, Магдаленентъ и Стефанъ“	28
„Вичи Честетъ, градегринъ“	48
Вилньска жерело Георгъ-Викторія	42
„Жегестовска „Зауербруннъ“	28

При высылцѣ найменше 25 фляшокъ чи-
слится опанованье по 2 кр. зъ фляшки вразѣ
съ скринкою; при меншій высылцѣ опанованье
дорожше.

1649 11 0 Зарядъ Народной Торговлѣ.

Съ днемъ 1 л. септя с. р.

обнимаю постѣйну посаду

лѣкаря мѣского
въ Королѣвцѣ
(въ повѣтѣ Борщевскій)

Д-ръ Калиновичъ.

„ДЫМЪ“,

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-
кою 1 зр. 70 кр.

Дѣтати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Ставропигійской.

Закладаюся

за всяку пѣну, що жалѣть зъ моихъ
конкурентѣвъ не въ силѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матеріалъ краевыхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
1656 Вѣч. Духовенству. 15—7

Замовляя въ мѣсяцъ и въ провинціи
выконують точно и ретельно. На жа-
данье высылаю шпори даромъ и франко.
Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подрѣбно.

Львівъ, ул. Галичина ч. 8.
Заложенный 1848.

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ

Л. ЧИНЬСКОГО
въ Ярославліи

уоуває всякій недугу органу
травленія.

Свѣдѣнство: Посвѣдчаю п
Чиньскому, що его Медовникъ
Гигиеничній мали въ моймъ домѣ
якъ найлѣпшій наслѣдокъ. Гумни-
ска. Книжница зъ Любомир-
скихъ Изабѣла Сангуш-
кова.

Цѣна за штуку 20 кр.
Можна набути у всѣхъ анти-
кахъ и торговляхъ. 1603 28—50

УМРАТЪ и Спѣлка.

Фабрика рѣльнич. машинъ.
1685 Прага-Бубна 7—?

доставляє по дешевыхъ цѣнахъ:

знаменитіи и выпробованіи моло-
тѣлки ручаі кератовой и паровой,
всякого рода кератъ, дальше
локомобилѣ о силѣ 3 до 8 ко-
ней, коніи граблѣ и переверт-
ники до сѣна, якъ такожъ всякіи
иши рѣльнич. машини, приготова-
ны знаменато и осядно. Илюстро-
ваній каталогъ даромъ и франко.
Головний складъ для Галичины
Львівъ ул. Городецка, ч. 61.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокопозажаній отцѣ духовна
уряджують при церквахъ хоры, протѣ поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФІСТАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высокопозажаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до
русской гимназіи у Львові инструментъ моего výroбу и мо-
же дати Высокопозажаніемъ Отцямъ Духовнымъ о томъ
дуже позитивномъ инструментѣ найлѣпшій информаций.

Цѣна тыхъ инструментовъ зъ 70 зр. а. в. и выше.

Давъ такожъ на раты.

1661 114—?

Съ позажаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-
моніомъ у Львові, ул. Хоружина ч. 9.

ПРИЛЮДНА ПОДЯКА

за вылѣченье зъ Вѣдня.

Чудесный наслѣдокъ лѣченія пива здоровья Ивана Гофа зъ екстракту
солодового и солодовой шоколады здоровья доволѣтної дыхавицѣ и
болячого отдыху тяжкого, безсонности и браку апетиту.

Проче видко зъ слѣдующаго повѣдомленія о вылѣченіи. Оно писано до:

ИВАНА ГОФА,
вынаходца названныхъ послѣ него лѣчебно-отживляющихъ препаратовъ зъ эк-
страктъ солодового Ивана Гофа, п. к. совѣтника, властителя золотого хреста
заслуги съ короною, рыцаря высшихъ прусскихъ и нѣмецкихъ ордѣровъ у Вѣдн. Фабрика: Grabenhof, N. 2, складъ
фабричный: Bräunerstrasse 8.
1654 6—6

Ваша Высокоблагородность! Отъ 10 лѣтъ страдаю я на асту сподучену часами
съ болячимъ кашлемъ, лѣтами розпытувала я найспособнѣйшихъ лѣкарѣвъ, але
мимо того не могла я одержати нѣякого средства, котре-бы такъ благодѣйно дѣ-
лало якъ Ивана Гофа пиво здоровья зъ екстрактъ солодового. Були дѣлѣ, ба тыжандѣ,
коли я була змушена зъ умученія лежати въ постели, мене мучавъ кашель, боль въ грудехъ,
тяжкій отдыхъ, я не могла спати и не мала апетиту.

Тогды вычитала я въ газетахъ про препараты зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа; я
набрала надѣй, що зможу знову прійти до здоровья и купила собі на пробу 12 фляшокъ
пива здоровья зъ екстрактъ солодового Ивана Гофа и солодову шоколаду здоро-
вля а по еи ужитку почувла я заразы полеченіе, мой тяжкій отдыхъ съ болямъ зме-
нився, сонъ и апетитъ вернули знову, я дужаю очевидно и стаю знову здѣбною до работы.
Що за радѣсть, що маю вже средство, котре змѣнило мою муку! Я пью пиво дальше якъ того
вымагає моя застарѣла недуга и емъ вѣчна Вашей благородности за Вашу оисательный вы-
находокъ. Богъ най Васъ ще довго держитъ для блага людей, що подобно страдають якъ я, а
котрымъ и съ пошого нереконанія и властного доовѣду якъ найлѣпше поручаю сильно лѣчущій
солодовой препараты Ивана Гофа. Съ глубокимъ позажаніемъ Іосифина Браунеръ, навоварка,
Вѣдѣнь, П. Taborstrasse, 79.

04 разѣвъ за 40 лѣтний часть истнованія
отзначеній.

Порученій дуже многими пѣсаресими, коро-
левскими и князѣвскими лѣкарями придвор-
ными.

Склады у всѣхъ антикахъ, краевыхъ дрогеріяхъ и въ Народной Торговлѣ.

Цѣны зъ Вѣдн: Пиво здоровья зъ екстрактъ солодового (съ скринкою и фляжками): 13 фляшокъ
зр. 7.32, 28 фляшокъ зр. 14.60, 53 фляшокъ зр. 29.10. — Сконцентрированный экстрактъ солодовый 1 фляжокъ
зр. 1.12, 1/2 фляжонъ 70 кр. — Шоколада солодова 1/2 килло 1 зр. 2.40 П зр. 1.60, III зр. 1 — Солодовой
бонбонъ отъ грудей въ торбинкахъ по 60 кр. и 15 кр. — Для Вѣдн [10 Bozirk] отъ 13 фляшокъ зъ горю
франкована доставка до дому. — Низше 2 зр. не высылаємъ вѣчого.

АНТОНЪ РОЗМАНІТЪ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКЛОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ

въ Раковницѣхъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣвъ браны Фльориньской
въ власномъ домѣ.

Выробляє рѣзніи роды циклоринъ зъ матеріалъ сырого краснаго власнаго пшати-
ци. Матеріалъ сырой красной або корѣвъ циклоринъ управляютъ на нашѣй рѣли
масъ посля химичной анализъ въ лабораторіи академіи промышленно-технической
въ Краковѣ далеко больше частей познанныхъ и горькихъ, властныхъ
циклоринъ, якъ такіи самъ корѣвъ заграничный. Маючи отже матеріалъ
сырой доброй лѣности, циклоринъ мой рѣализуєсь пообѣдною съ всякими вы-
робами заграничными того рода и масъ же ту перевагу, що есть красна
и дешевша.

Фабрика поручає слѣдующій роды (назвы):

Циклоринъ краковскій, горьку, пачка округла 1/4, 1/2, килло.
Кава протована французска даюча вываръ кларовный.
Кава краковска въ скринкахъ, видъ Кракова (не Прусь)
Циклоринъ въ скринкахъ (конкурентіи).
Кава фигова.

Мало надѣю, що Позажаній Панѣ и господинѣ офіціально доброту
моихъ выробѣвъ, ихъ вышую вартѣсть отъ шумно рекламированныхъ фа-
брикатѣвъ чужихъ, будутъ поспирати зматанія поднятій на рациональній
основѣ згѣдно съ интересомъ власнымъ и краснаго промыслу.

Выробы мои можна достати въ центральной „Народной Тор-
говлѣ“ и си филияхъ, въ „Народныхъ Торговляхъ новѣтовыхъ“ и въ
всѣхъ значѣйшихъ торговляхъ. 1696 (7—?)

Привзану загально найлучшу

Масу до запусканія пѣдлогъ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львові.

1681 86—0

Перепродующимъ даемо отповѣдный рабать.

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА!“

Каждѣмъ на 4 отплат.

Написавъ Олександръ Н. Кошманскій.

Цѣна 30 кр. а. в. 28

Въ м. VIII-цѣ, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію
„Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовъ 32 кр. за примѣрникъ.

ФАРБЫ ЧИНИИ

готовы до ужитку и оокоро за-
сыхающіи.

Ф а р б ы

до мальованія даховъ, тертѣ въ
найлѣпшомъ поостѣ.

Найлучшій фарбы

тертѣ въ поостѣ минеральномъ,
отповѣдають рѣзнымъ цѣлямъ,
надають барву и лѣсъ по одно-
разовѣмъ потягненію, высыхаютъ
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевѣй отъ ольняныхъ.

Фарбы до фасадовъ

Виходить во Львові що Вівторка, Четверга и Суботи
крім руських свят) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ
„Бібліотека найзнам. повстей“ виходить по 2 печат. ар-
куші кожного 15-го и послѣднього дня кожного мѣсяця.
Редакція „Администрація“ підъ Ч. 44 улица Галицка.
Рукописи звертаються лише на попереднє застереження
оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ
отрочка печаткою, въ рубр. „Надобляне“ по 20 кр. а. в.
Рекламація неопечатаній вѣдлий бѣть порта.
Предплату и инсераты приймають: У Львові Адми-
нистрація „Дѣла“. У Вѣдин Haasenstein & Vogler, Wall-
fischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Рос-
еин Редакція „Кіевскомъ Старини“ въ Кіевѣ, почтовой
урады и „Літературна Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери-
басовская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ для Австрій: для Росіи:
на цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл.
на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Бібліотеки“: съ дод. „Бібліотеки“:
на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл.
на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рікъ . . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . . 5 рубл.
на півъ року . . . 3 ар. на півъ року . . . 3 рубл.
на чверть року . . . 1 ар. на чверть року . . . 1 рубл.
съ дод. „Бібліотеки“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар.
Почтовою чиною коштую 12 кр. а. в.

Съ днемъ I (13) липня зачався
III. чверть року сегоднѣшного видавництва
„Дѣла“ и „Бібліотеки найзнаменитѣйшихъ по-
встей“. Просимо поспирити съ присылкою
заказовъ и дальшой предплати, чтобы въ
исполнѣніи не потребовала послѣдовати пер-
ерва!

Ново приступающій Вп. предплатники
„Бібліотеки найзнам. повстей“ обстануть
даромъ початокъ зачатой повести Н. Тургенева
„Бѣлки и сыны“.

Симпатія Болгаръ до Русинѣвъ.

Неодного зъ Русинѣвъ, менше оббзна-
ныхъ съ пытливымъ станомъ дѣлъ въ сла-
вянскихъ народахъ, задивує по прочитаню
справозданія зъ гостини рускои вандрующей
молодежи въ Перемышлѣ, той фактъ, що зъ
мѣста Бургасъ въ Болгаріи насипѣвъ телегра-
фичный привѣтъ нашої молодежи съ покли-
комъ: „Да живе Украина!“
Отожь мы при нагодѣ можемо заявити
нашимъ Вп. Землякамъ, що симпатія Болгаръ
до Русинѣвъ, яко народу терпѣвшого вѣкову
неволю и ще й пинѣ бѣтъ неи не зовсѣмъ
освободившогося, до народу нашего, тако-
го-жь нещасливого, — симпатія тая природна,
не по першій се разъ объявилася вже хочъ-бы
лише бѣтъ часу послѣдней революціи въ
Болгаріи.

Мѣжъ пытливою интеллигенціею болгар-
скою есть досытъ значне число свѣтлыхъ па-
триотѣвъ, що, не маючи высшихъ шкѣлъ въ
своѣмъ рѣднѣмъ краю, кѣчили студіи на уни-
верситетахъ въ Росіи. Приглаулись они до-
бре политичнымъ и культурнымъ отношеніямъ
народѣвъ въ Росіи, пѣзнали систему нынѣш-
ного правительства, зрозумѣли, якъ властиво
тенденція супротивъ другихъ славянскихъ
народѣвъ, не-російскихъ, мають московскій
славянофиль-объединитѣль... Очевидно, найбіль-
ша симпатія Болгаръ мусѣла тутъ припасти
17-миліоновому народу мало-русскому, оди-
нокому въ Славянщинѣ, котораго рѣдний языкъ
въ Росіи проскрибованый зъ церкви, зъ шко-
лы (навѣтъ початковой), зъ урады, и зъ ли-
тературы — проскрибованый не якими тамъ
Нѣмцями або Турками, завѣтными врагами

Славянъ, але правительствомъ братного-сла-
вянського народу велико-русского...

Тѣмъ-жь патриоты болгарскі старались по-
знати нашъ народъ скрозъ въ его этнографич-
ныхъ границахъ, тожь приглаулись и нашимъ
отношеніямъ въ Австріи, именитѣ-же въ Гали-
чинѣ, и зновъ, бачучи тутъ майоризацію поль-
ску, мусѣли своими симпатіями прилягти до
бѣдного народу нашего и до тыхъ щирыхъ
сынѣвъ Галицкои Руси, що крѣпко стоять въ
борбѣ за розвѣй свои народности и за права
народній. Патриоты болгарскі сожалѣвали надъ
тымъ сумнымъ на Галицкой Руси явищемъ,
що мѣжъ интеллигенціею рускою кинулся и ку-
коль, засѣяный рукою діавола, врага правды
Божой, — але потѣшали насъ тымъ, що и
„поторлаки“ (поторченіи Славяне) не убили
народной идеи въ Болгаріи: она росла и вы-
росла...

У интеллигентныхъ Болгаръ по-при па-
триотизмъ болгарскій высоко розвита такожь
идея славянской взаимности, згоды та любви
мѣжъ всеми Славянами. Патриотизмъ свой бо-
гарскій задокументували они въ послѣдній
вѣднѣ съ Сербіею, а идею взаимности сла-
вянской, згоды и любви они щиро пропону-
ють въ своѣй литературѣ и журналистикѣ.
До згоды и любви мѣжъ Славянами, очеви-
дно, передовѣтъ потребно, чтобы одинъ сла-
вянскій народъ не угнетавъ, не кривдивъ и
не вынародовлявъ другого. Тожъ тутъ, коли
Болгарамъ прїиде говорити про Русинѣвъ-
Украинцѣвъ, то всѣ ихъ симпатіи стоить по
нашій сторонѣ. Въ болгарскій журналистикѣ
стрѣчаемъ съ справедливыми докорами рос-
сійскому правительству та панславистамъ и
польскій аристократіи въ Австріи за кривды
чиненій Русинамъ.

„Въ Малорусіи, 20,000,000-та Мало-
русіи или Украина — пише „Независимость“
— ако хванатъ (хватятъ) некого, че (що)
чете евангеліето, Христово евангеліе, на
малоруски, пращатъ (таскають) го на зато-
чение! А пакъ, който носи малорусска риза
съ червени кенета (вышиваній сорочки) уда-
рятъ му по 20—30 славянофильски орудія,
т. е. нагайгають“... Тая-жь „Независимость“
заявляє, що Болгаре понимаютъ „украинскій
панславизмъ Шевченка“ („Щобъ усь Славяне

стали добрыми братами и сынами сонця прав-
ды“), але на панславизмъ проповѣдуваный Акса-
ковымъ (щобъ Славяне вырѣклись свои на-
родности и стали Великоруссами) честный па-
триотъ-Славянинъ муситъ веречи каменемъ.
Той панславизмъ доводитъ до такихъ сквер-
ностей, якъ „заточение“ на Сибирь за чита-
нне по малоруски евангелія, и 20—30 нага-
екъ за вышивану украинську сорочку...

„Въ Австрія — пише зновъ „Търнов-
ска Конституція“, — гдѣто на Поляци се
запази влияніе и силата, тука згрѣшиха
Поляцитъ противъ начало на общата своб-
ода: тѣхнитъ прѣслѣдованія и угнѣтванія
Руситъ на Галиціи су обще извѣстни... Га-
лицкитъ Руси су по многочисленіи отъ сами-
тъ Поляци въ Галиціи, числятъ 3 миліона и
едважъ иматъ една гимназія.“

Сѣ дробонькѣ цитаты нехай служатъ
вѣднѣмъ, якъ обзываются за нашими кривда-
ми Болгаре въ своѣй печати. Спаси-Богу имъ
за те! И якъ зъ Бургаса доходить до насъ
щирый привѣтъ: „Да живе Украина!“ —
такъ само мы щиро отвѣдаемо: „Нехай
живе щаслива сполучена Болгарія!“

Жиды въ экономичномъ житіи нашего краю.

III.

Особливо бѣтъ того часу, якъ на нашего се-
лянина повлияла благодать въ Рустикальномъ бан-
ку та изъ „Заведенія“ та коли тѣ институціи
почали выставлѣти селянскую землю на лизита-
цію, жиды захопили въ свои руки въ кождѣмъ
мѣстѣ селѣ два-три господарства, ба навѣтъ я
знаю колька селѣ положеныхъ далеко бѣтъ мѣсто,
въ котрыхъ четвертина населенія становлѣтъ ны-
нѣ жиды. Господаруютъ они на земли че може
гѣрше, якъ нашъ хлопъ, але отрату свою стара-
ются вынагородити иными опособами. Кождый
зъ нихъ занимается якою-жь торговлею: одинъ по-
межи хаты по посторонныхъ селахъ окуповує
гуои, другій цибую, чеснякъ, шкѣры, яйца та
дрѣвъ, третій абѣже, а че ячій худобу. Рѣдко
котрый бѣдаєъ только одной господарствѣ, бо знає,
що то хлѣбъ тяжкій, а до того въ нынѣшнихъ
часахъ навѣтъ не заплатитъ за захѣдъ та роботу.
Той грѣбъ за колька лѣтъ такъ мѣчно вросѣвъ въ

тѣло простого люду, що въ декотрыхъ сторонахъ
годѣ его оторвати, не зашкодивши народному ор-
ганизмови.

Въ однихъ рускомъ селѣ въ повѣтъ коро-
нянскихъ, положенѣмъ недалеко бѣтъ ославленъ
зъ ритуального процесу Раттерѣвъ Лютичъ, намно-
жился дуже много жидѣвъ. Не только, що вы-
хѣднували въ поганый способъ нашъ людь, але
розносили межи него всяку гдѣ: пѣдство, кра-
дѣжъ та деморализацію. Щобы то зло хотѣй по-
части усунути, тамошній овященикъ зачавъ
остро выступати противъ него зъ проповѣднѣмъ.
Однакожь старовѣрцѣ кинулись на овященика съ
цѣлою силою та завязотою: пѣдбурювали су-
противъ него его парохіянъ, такъ что тѣ обжаду-
вали ревного овященика передъ духовными вла-
стями, а тѣ выслали на мѣсто свою комисію. Ба
що больше, старовѣрцѣ постарались о то, що овя-
щеникъ съ рѣзными жидами мавъ ажъ 15 терми-
новъ одного дня, то въ посторонныхъ ц. к. оу-
дахъ, то въ двухъ староствахъ. А коли и то не
могло вѣчного помогти, старовѣрцѣ постарались,
что рабѣвъ тѣхцемъ кинувъ на овященика „хай-
реми“. Въ день и о пѣвочи находили рѣзній жи-
ды домъ овященика, баламутили слуги, парохіянъ,
а вѣднѣ якоу уже по жинавахъ, якъ хлѣбъ бувъ
зъ цѣлого поля въ отодѣлѣ, въ неприсутности
овященика закурилися цѣле приходѣто, а вѣтеръ
порозносилъ только пошѣлъ по посторонныхъ го-
рахъ зъ гѣрко загорюваного добра...

Завязату боротьбу съ нами на экономичномъ
полѣ ведутъ нашъ страшнѣй противники, не пере-
бирають въ средствахъ, чтобы только удержатися
на користѣмъ становлѣннѣ, зъ котораго бы съ ча-
сомъ можна выперти коренный элементъ. Тая бо-
ротьба отбываєся нынѣ на нашѣмъ экономичномъ
житіи, она копає глубокий грѣбъ не только нашої
питомѣй рукодѣ, але въ загалѣ христіанской ре-
тельной торговли, котра до нынѣ не може двяг-
нутися. Она выпѣдѣла боротьбу не только намъ,
але и Полякамъ, котрыхъ поконуютъ ще опѣрше
и лекше, чѣмъ нашего селянина, и оправдѣ треба
давуватися тому, что межи Поляками до нынѣ не
могло выработатися сторонничество зъ тамучихъ лю-
дей, котры бы на серію подумали про добрый сред-
ства охоронній. Сусѣды нашъ вой свои жизненній
силы — хотѣй ихъ мають дуже маленько —
звернули на поле національное, на негонорову бо-
ротьбу съ другимъ братнымъ элементомъ сла-

НАВѢДЖЕНІИ.

Оповіданіе Нв. С. Тургенева.

V.

Зъ Кавказу Міша зновъ явився въ Москвѣ,
въ черкесѣ, съ патронами на грудяхъ, за поя-
сомъ кинжалъ, оъ высокою на головѣ кучмою.
Съ тымъ костюмомъ до кѣнца вѣку не росстався,
хочъ уже й покинувъ военну службу, зъ бѣтки
его прогнаши за невяжене на означеный часѣ.
Приходѣвъ було и до мене, позичивъ грохи гро-
ша... та й тогдѣ то настали его „пурки“, настали
тѣ его поволочки, або, якъ бѣтъ мовлявъ, „ходы
по семохъ Семіонахъ“, настали тѣ наглѣ та не-
опѣдѣваній блуканія та навороты, поспинался тѣ
красиво написаній писма, адресованій до всѣхъ-
привѣдѣхъ можливыхъ людей, почавши зъ матро-
полита а окѣнчивши на „бератерахъ“ та акушер-
кахъ! А що же треба завважати: роблячи свои
визиты, бѣтъ не „низькопоклонничаетъ“ та не „ка-
нѣчнѣтъ“, а вое державою зъ-горда, а навѣтъ по-
глядѣ мавъ веселый и милый, хочъ заматерѣлый
вадыхъ не розлучавъ отъ нимъ, а „оріентальный“
костюмъ охѣдѣвъ на лохматѣе. — „Обдаруйте,
Богъ насъ нагородѣтъ, хочъ я того й не
вартый — мовлявъ бѣтъ, зо свѣтлою усмѣш-
кою и явно краснѣючи, — а не дасте, то
не дайте, а вже-жь сердатися нѣкакъ не стану.
Переживаюся, Богъ дастъ! Во людей бѣдѣй-
шихъ бѣтъ мене и гѣдѣйшихъ богато, дуже бо-
гато!“ Міша особливо лакоу мавъ у жѣнокъ:
бѣтъ умиѣвъ ихъ до жалѣвъ довести. А не ду-

майте, чтобы бувъ або мався за якого Довеласа...
О нѣ! що-до того, то бувъ дуже окромный. Чи
то по родачѣхъ мавъ таку холодну кровь, чи й
тутъ тѣ проколювалася та его неохота чинити
кому-небудь щось лѣхе, — пѣсля его думки, съ
невѣстою знатися, значило якъ-разъ: еи аневѣ-
жати; я того умѣмъ о своимъ розбѣрати не го-
денъ, только скажу, что съ жѣночымъ родомъ дуже
бывъ честный. Жѣнки, було, пращували то и
тымъ охотѣйше жалѣли надъ нимъ и помагали,
поки вхъ вконецъ не вразивъ своимъ безпамят-
нымъ пѣнствомъ, овою тою навѣдженостою,
про яку я вже й згадувавъ... ничого слова не
примумаю.

За те, въ инѣмъ мѣрѣ, затративъ намъ всю
ку деликатность и повола оупитися до крайного
пониженія. Дѣйшло вже до того, что разъ въ
Т...мъ „павѣско-шляхоткомъ Зборѣ“ поставивъ
на столѣ скарбонку зъ написомъ: „Кождый,
кому любю и до оподобы буде, „щигля“ въ нѣтъ
дѣтъ „гербованому“ шляхтичѣ (на доказъ долу-
часою грамота въ оригиналѣ), може своѣй воли
догѣдѣти, кинувши до оен скарбонки одного кар-
бованца.“ И, кажуть, найшлось такий любовникъ
„щигля въ нѣтъ давѣтъ“ гербованому шляхтиче-
въ! Правда, одного любителя „щиглявъ“, що ки-
нувши одного рубля, давъ ему два „щигля“,
— трохи не на смерть задушивъ, а опѣла ще й
перепросити прислужавъ; правда й те, что до-
омъ такимъ чиномъ зарѣбленыхъ грошей тутъ-
же й роздавъ якимъ-то голодранцамъ... а все-жь
таки публіка, та й годѣ!

Холами своимъ „по семохъ Семіонахъ“ дѣ-
бравъо разъ и до родового своего гнѣзда, что про-

давъ бувъ за бездѣнокъ звѣстному тогдѣ дури-
сѣтовѣ та лхвярѣви. Дурисѣтъ самъ бувъ до-
ма, а дѣзавѣдѣвъ, что прибувъ передѣцій власти-
вецъ, что тецѣ бурлакує, приказавъ не пускати
его на покой, а якъ треба то й въ потылицу на-
товчѣ. Але Міша заявивъ, что въ покой, опублі-
ченъ такимъ мерзенымъ поганцемъ и самъ не за-
глане, товчи себе въ потылицу нѣкому не позво-
лять, а пѣйде на церковный цвинтаръ поклонитися
мощамъ своихъ родичѣвъ. Такъ и зробивъ.
На цвинтарѣ прибукавъ до него старый дво-
ракъ, что колись его ще на рукахъ своихъ ба-
вивъ. Дурисѣтъ не плативъ уже старому умо-
вленю и належной платѣ, а че й прогнавъ зъ
двора. Онъ то тецѣ проживавъ въ кобрѣмъ
у мужика. Міша такъ коротко завѣдувавъ ово-
нимъ маєткомъ, что хоршомъ памятки по собѣ й
лишати ще не встигъ; але старый слуга не
втерпѣвъ, а на знакъ, що его давній панчикъ е,
прибѣгъ на цвинтаръ, найшовъ Мішу сидѣмъ ме-
жи могилками, попросивъ, по старій памяти, ру-
ки и навѣтъ заплакавъ, глянувши на лахи, въ
якій було вдагнене выпещене колись тѣло его вы-
хованца. Міша й собѣ довго мовчки опоглядавъ
на старого. — Тимофею! оказавъ бѣтъ вконецъ;
Тимофѣй зжахнувся: — Що скажете, панчику?
— Е въ тебе лопата? — Дѣстѣти — дѣстану...
Та на що-жь вамъ лопаты, Михайле Андреевичу?
— Хочу собѣ тутъ выкопати грѣбъ, Тимофѣю,
та й опочити на вѣки вѣднѣ межи родичами!
Мабуть то однимъ одинѣмъ кутѣкъ, что й лишновѣ
да мене на свѣтѣ. Принеси лопаты! — Добре
панчику, оказавъ Тимофѣй, пѣйшовъ и принѣсъ.
И взявъ Міша коцѣта землю, а Тимофѣй сто-

ить побѣчъ, пѣдперши пѣдборѣдокъ рукою и при-
говорке: „Только й лишилося намъ, паничу!“
А Міша копає та копає, что хвѣля пытаючи: —
Мабуть не варто жити, Тимофѣю? — Нѣ вар-
то, татунцю!... Яма що разъ глѣбшала. Люде
побачивши Мішову роботу, чимъ скорше донесли
панови, дурисѣтовѣ.

Дурисѣтъ зъ-разу розсердився, хотѣвъ бу-
до й за полиціею пѣслати, бо то, мовлявъ, „зако-
номъ зборѣнено чарѣдѣство!“ Але опѣла змѣр-
кувавши, що, мовлявъ, заходити собѣ съ тымъ
божевольнымъ и не ладно и не порадо, може
выйти публіка, — власною таки особю потру-
дивъ на цвинтарѣ, а пѣдѣшовши до Міши, по-
клонився ласкаво. Той не переставѣвъ коцѣти,
буцѣмъ и не завваживъ его. — Михайле Андре-
евичу! — взявъ казати дурисѣтъ, — позвольте
звѣдати васъ, что то таке робите? — Те, що ба-
чите, — грѣбъ собѣ копаю. — А тожь на що? —
А на те, что жити вже больше не бажаю!... Ду-
рисѣтъ ажъ руки замѣшивъ: — Не бажаєе жи-
ти?... Міша грѣбно глянувъ на дурисѣта: Васъ
те дивує? Або-жь не вы всему завинили?... не
вы?... не ты?... Не ты, Юдо, мене ограбивъ, ко-
ристаючи зъ моего молодости? Не ты-жь то зъ
хлопѣвъ шкуру лущивъ? Не ты-сь ооо калѣку
хлѣба наоущного побавивъ? Не ты?... О, Госпо-
ди! воюды одна неправда, та й притиски, та й
злѣдѣнія... Пропадай-же все — та й я съ нимъ!
Не хочу жити, не хочу въ Росіи больше жити!...
а лопата ще бѣстрѣйше ходила въ Мішовыхъ
рукахъ.

Чортъ знає, что то таке! — думає дури-
сѣтъ, — готовъ оправдѣ закоцѣтис! — Михай-

вьянкімъ, а поле економічне збавили обло гомъ підъ обікою напильного елементу...

Отъ якогось часу звернула жиды овою увагу на потреби простого люду по нашихъ селахъ тай взяла чимъ скорше по більшихъ селахъ закладати свои крамниці. Варта однакжъ придивитися тымъ товарамъ, якими купці-жиды чеотують нашъ люду по селахъ! Що тільки въ оклепахъ оубідного мѣсточка сотъ найгѣршого, що перележало въ мѣстѣ зо два або три роки, до чого не доторкнулася рука купуючого, то за тавй грошѣ вандруе до селянкоу, жидовскоу торговлѣ, а тамъ за муку, яйця, конопляне та лляне сѣмя, за пшеницу, лямінь продаеся нашому людови. Найгѣршого рода скляний коралики, поточений, полуцай, по 10 кр. за шнурокъ продаются дѣвчатамъ, червоні, облѣзла зъ краски банды, стяжки та політчики, не варті доброго слова, захвалюются бѣдабй селянцѣ и она за тую невадь передъ Рѣздвянымъ, Великоднимъ святами або передъ мѣсцевымъ храмомъ платитъ дуже добре, щоби межи людьми и собѣ прибратаи. Мыло, оинокъ, шкрѣбѣ, нафта, обарѣнки, хустки, стрѣчки, деякі ласощі для дѣтей, а все послѣднього сорта, отаювають товаръ жидовскоу крамницѣ въ селѣ. Декотрі крамарѣ взяли на вѣсть скупувати гуини (сукно на опанчѣ та гуні) по селахъ, котре потому перепродують; по селахъ же, де овецъ не ховають, сироваджують они то сукно зъ найбѣдѣйшихъ фабрикъ, и той рѣдкій ваче решето, тільки довгимъ гладкамъ волоомъ прикривають, товаръ продають за добрый грошѣ темному нашому селянинову. Притѣмъ жиды крамарѣ по селахъ не чюлять на добру славу свои крамницѣ, дбають найбѣльше о то, щоби найгѣршій товаръ якъ найскорше продати хлопцѣмъ за якъ найбѣльшій грошѣ. Коли селянинъ не має го- товки, жиды пхають ему овѣй товаръ на гонто; потѣмъ наотрашати его оудомъ, и бѣтъ радѣ- не радѣ и за найгѣршу гидѣ муситъ заплатити добре.

Однакжъ я найбѣльше подивляю у жидѣвъ житѣ, ихъ приставање на малѣмъ, а при тѣмъ то змаганье до заложеню цѣли. Неразѣ крамарѣ буде обходитися одною цибулею та кусникомъ хлѣба на цѣлый день, отмовитъ собѣ всякихъ прѣмностей, всякою выгоды, щоби тільки уторгувати добре. Я знавъ молодыхъ жидѣвъ, котрі побравивши дѣстали приданого отъ своихъ родичѣвъ только 100 зр., — однакжъ она покляли со- бѣ задачу — бути богатыми. До той заложеню цѣли отремѣли они цѣлою овоєю силою: жидѣ вганиво по постороннихъ селахъ окуповуючи всячину, коли тымчасомъ жѣнка сидѣла при шинкѣ въ маленькой мало приходу неучѣй кор- шмѣ. За 9 лѣтъ зустрінувъ я тую пару далеко отъ ового родинного гнѣзда, обложеноу дарами своєю при-прабѣки Рекеви, дѣтими, але притѣмъ въ овоимъ власномъ домѣ съ реальноюстою вар- тоости якихъ 12.000 гульденѣвъ. Але и тогдѣ ихъ житѣ мало що рѣзнилося отъ давнѣйшого: такіи самыи подертыи халатѣ, такіи самѣоенскіи, що давнѣйше, капелюхъ на нѣмъ, така сама опѣдн-

ця на нѣй, той самѣ харчѣ, а при тѣмъ воимъ ще бѣльша жадѣба гроша, наживы та богатства.

Нынѣ всюды майже по селахъ отдаленыхъ о 2 або 3 милѣ отъ мѣста ласяа чуті недоотача ретельноу християнскоу торговлѣ. Жиды заняли ен въ свои несовѣстныи руки, и поолѣдныи хоентъ нашъ загортають въ свои ненасыченныи кишени. По селахъ декуда живе надѣя, що „Народна Тор- говля“ вплине бѣльше опасливо на житѣ торго- вельне по нашихъ селахъ, научитъ несовѣдомыхъ крамарѣкоу господарки, агромадѣ у себе бѣль- шій капиталъ зъ нашонъ землѣ та стане тымъ о- гнищемъ, въ оуругъ котрого зачнеся агромаджу- вати вся экономична сила нашого народу. Тѣль- ко-жѣ до того треба самоі провинциі рукъ при- кладати, а не оставати въ якомъ пригнобленю душевномъ, въ якомъ зневірѣ! Жиды богатѣють нашоу працею, нашоу бѣдоу, навѣтъ нашоу не- згодоу; плодѣвита та благодатна нива лежить для насъ обложеноу або приноситъ великій хоентъ чужинцѣмъ, — же на робѣтника, котрого яко- сь тяжко дождатися...

Ще гѣрше виглядае жидовско крамарство по мѣстѣхъ та мѣсточкахъ, на тыхъ безчиолен- ныхъ ярмаркахъ, на котрі нашъ селскій люду часами кѣлька милѣ тигнеся. Тогды чеотуе на- шого хлопа за добрый грошѣ чертовымъ збисова- нымъ хлѣбомъ, невадыми господарскими прирѣ- дами, старыми полатанымъ, на око гарнымъ, рѣ- чами, лихомъ съ всякими примѣшками мукою, го- рѣнкою, навѣтъ лихими сѣрниками, та обтовче- ноу гошкою соли. На такихъ ярмаркахъ уже 7-та 8-лѣтній жиды, наслѣдуючи своихъ бѣть- ковѣ, учатѣ того несовѣстного крамарства: одинъ бере пачку сѣрниківъ, другій збаноу съ невадыю юшкоу зъ оушу, третій воду съ оц- томъ, а четвертый зогалии оубрка, та идутъ по- межи возы цѣпачити того бѣдного „гоа“. О стра- шна, препогана тая мораль, котра безъ всякого оукуплу позволяе оукувати брата-чоловѣка на кождѣмъ кроцѣ!... Коли-жѣ оукупаный христия- нинъ хоче крамарѣви вернути его товаръ або хотѣй бы отмѣтити, — то жиды опадуть его, ваче круки, и бѣтъ щасливый, коли зъ поможи ныхъ вырвѣся безъ оуныковѣ та штовхавцѣвъ, отрѣкшися навѣтъ ового добра. На ярмарку межи тысячю селянскоу люду маленький, хирлявый жидокъ отважитѣя зганѣвити та зѣогидити най- порѣдѣйшого господѣря, отважитѣя штовхнути поважну господиню, оукаити та облудити селяни- на въ живѣй очѣ — безъ встыду та сорому...

Вандрующа молодѣжь руска въ Перемышлѣ.

На рѣкъ 1886 выбрали собѣ нашъ ван- дровники-академики Перемышлѣ. Подгѣрье турчанскѣ и Дрогобычѣ. Вандровка мала вач- тисѣя вечеркомъ въ Перемышлѣ дня 1 лѣт. серниа. Въ субѣту черевъ цѣлый день вѣдѣ- ласѣ молодѣжь вѣлѣваницею изъ еторѣтъ Яро- слави, Хирова и Самбора, такъ що вже до- сѣты вачне число академикѣвъ вразѣ съ чле- нами мѣсцевого комитета прибули вечеромъ на дворецъ, щоби повитати прибуваючихъ то- варистѣвъ въ Львова. О год. 8½ вечеромъ 50

лѣвовскихъ вандровниковъ выринуло на дво- рецѣ и вараѣ удалися всѣ до готелю „подъ Провидѣнемъ“, де отъ теерѣ мала бути го- ловна точка збору вандровниковъ. Залагодив- шѣ дѣло вѣдѣлѣгу (велику часть вандровни- ковъ приняла въ гостину приватный домѣ и мѣщанинъ п. Сабарай), удалѣя всѣ до „На- родноу Торговлѣ“, де мѣсцевый комитетъ при- готовивъ вечерю. По вечерѣ вандровники за- сѣлившись кѣлька пѣсень, рѣдѣлихъ на вѣдѣ- лѣгъ.

Настала недѣля, день погѣднѣй и крас- нѣй, а съ нею вачеся и живѣйшій рухъ мѣжь вандровниками. Рѣдѣлихъ по мѣстѣ, оглянути сей рускій княжій городъ.

О 10 год. рано зѣбралѣся вандровники въ катедральнѣй церкви на службу Богу, ко- тру отпращивѣ крѣм. о. Куляковскій въ со- служеню о. Матковскоу и одного питомца. Цѣлу службу Богу отѣнѣвавъ дуже гарно хоръ вандровниковъ подѣ управоу о. Копка. По богослуженю зѣбралѣся вандровники и од- нодушно ухвалили послати до Преос. еписко- па Ступницкого, що перебувае на водахъ въ Трускавцѣ, таку телеграму: „Мы, вандрующа руска молодѣжь, вачеся вѣтъ въ Вашъ пре- стѣльный городъ, оемѣлѣмосѣ переслати Вамъ, Князевѣ-Владыцѣ, вразѣ съ поворѣловнемъ, ширѣй желанѣи многихъ лѣтъ! — Козакевичъ, Коромѣшъ.“

Вѣтъ ожидали вечерка, що мавъ вачатисѣя о год. 8 вечеромъ. Часло вандровниковъ до- поминалось черевъ день до вачыш 100 особѣ. На годѣну передъ вечеркомъ почали сходитѣся гостѣ. Вандровники съ сѣно животныи кокар- дами розмѣщивали гостей въ сѣли, котра вѣскѣрѣ бѣтѣкомъ заповнилася. Мѣжь гостями бачили мы найбѣльше доокрестныхъ священи- ковъ съ родинами, а такожъ кѣлька польскихъ родитѣ перемыскихъ. Русныи перемыскіи, вы- нявши лише кѣлька родитѣ, демонстративно устунали отъ участѣ въ вечерку. Тому-то може треба и вѣдѣчати, що нѣхѣтѣ изъ стар- шихъ Русинѣвъ, изъ „Русской Бѣсѣды“, що приняла мѣвъ бы покровительство надъ вечер- комъ, не промовляѣ вступнои рѣчи, не заявля- юмѣвъ зѣбраню публики съ прибувшими ван- дровниками, такъ що они самѣ черевъ товари- ша Е. Петрушевича мусѣли представитѣся прибувшимъ гостѣмъ. Бѣсѣдникъ въ свойѣй рѣчи згадавъ про тѣи безпѣдѣтѣвѣй инсинуаціи, съ якими не отъ нынѣ стрѣчаються ширѣ Рус- ныи-народѣвъ, а отъ котрыхъ не була вѣдѣ- на и теерѣвѣнѣя вандровка. „Вѣ добѣ нынѣш- нѣй, — говоривъ бѣсѣдникъ, — въ добѣ такъ тяжкой, де приходѣтѣся намъ на дорожѣ отро- дѣженѣ и постуцу съ трудомъ зѣдобувати пады за пѣню, годѣлось-бы намъ поступати зѣедине- ными силами, уникати всякихъ негодѣвъ. А пре- дѣнь въ такѣй добѣ вѣаходѣтѣся люде, котрыхъ девиною: спинаѣи наше отрождение, сѣвати не- згоду, де лише дастѣся. Такъ они старалися спинити насъ въ дорожѣй бѣйти мѣжь нашъ народѣвъ, подѣ его бѣднѣй стрѣхи, пѣзнати его горе, котрому варадѣти вѣтъ нашоу будучюу вѣдѣчѣю, пѣзнати его языкъ, словесность, котріи бѣтъ черевъ только сотѣтъ лѣтъ цѣною стѣль- ко мукѣ и жертвѣ зѣверѣгъ до нынѣ на свѣ- доцтво нашѣй народноу самоотѣйности, и нести потѣху и вѣру въ будучѣность.“ Вѣдѣи про- мовѣ бѣсѣдникъ подкувачѣвъ зѣбранымъ, що не усадухѣи вѣдѣныхъ инсинуаціѣй а прибули чи- сленно на вечерокъ и тымъ спѣсѣбомъ заохотѣи молодѣжь до дальшой працѣ и борѣы о права народныи. Зѣбранѣй приняи промову оплесками.

Хоръ розпочавъ свои сѣбѣвы Лисенко-

вымъ: „На прию бѣвъ ляку и невѣры“. Вѣ- перше Перемышляне почули композиціи сла- ного нашего музика, вслухувалися въ нихъ и любувалися та одушевлялися ними. Слѣдували и инші композиціи: „Гуляла“, „Наша жизнь“, „Закувала та сѣва завула“, „Quodlibet въ укра- иньскѣй пѣсенѣ“ и „По морю“, котрі хоръ подѣ управоу п. О. Н. выводитѣ дѣже ста- ранно. Деякі творы, якъ „Гуляла“, „Закува- ла та сѣва завула“ и „По морю“ треба було доконче повтарѣти. У нѣхѣхъ сѣхъ продукціяхъ акомпанювала панна К. на фортепѣй. Про- дукціи хоръ перепѣлѣтали инші точки про- грамѣ. И такъ п. Е. Гушалевичъ отѣнѣвавъ свои соля тенорѣвъ: В. Соколова „Желанье“ и Бюхнера „Прѣидѣ пора“. Перемышляне мали нагоду почути сего вѣже такъ вѣдѣтного сѣва- ка. Одно лише далось-бы зауважити, а то, що бы п. Гушалевичъ до своихъ продукціи вы- бираѣвъ нашѣй питомѣй творы, а вѣгалѣне при- нявѣе, вѣже бѣтъ и такъ зѣдобувѣе своимъ ду- жимъ и гарнымъ тенорѣмъ и своєю школоу, было-бы певно ще бѣльше. П. Грицина проду- кувавѣя гроу на скрипцѣ, въ супровѣдѣ фор- тепѣну, (отгравѣя красенѣй тѣврѣ Veret-a) и на цитрѣ, — и въ обохъ инструментахъ по- казавѣ велику старанѣность и школу. Декламѣ- ціи п. Е. Петрушевича, стихѣ „Правнѣтъ на Подѣлю“, написаного по причинѣ торѣвѣнѣ вандровки п. Корниломъ Устѣяновичемъ, а не- доволеного торѣвъ старѣствомъ терѣопѣль- скимъ, впровадилѣя всѣхъ въ велике одушевле- нье, якъ самымъ вѣвѣстомъ такъ и отѣдѣ- немъ его.

Подѣвѣя вечерка надѣйшѣи даѣъ телегра- мы. Одна въ Бургаѣ въ Болгаріи: „Впередѣ смелѣе, дороги товариштѣ, на благочѣлове- ческіи права братскоу украиньского народа! Повѣраѣтъ Вамъ сердечѣнъ: Да живе Укра- на!“ Друга телеграма въ Іракѣва: „Лѣнѣ- те рускій соколатѣ, мѣтѣся гѣнь подѣ хмарѣ! — въ дорожѣ шле Вамъ дружѣне помагѣй- бѣтъ — Б. Куляковскій“. Обѣи сѣ телеграмѣ приняи зѣбранѣй ширѣими оплесками. Въ вѣгалѣ кождѣй участникъ вечерка вышѣвъ въ него одушевлѣный. Навѣтъ на лицахъ тыхъ немногихъ мѣщанѣвъ, (бѣльшого числа мѣщанѣвъ не удалѣся комитетѣи зѣбрати, — такъ мало розвѣдѣне самопѣванье руске въ Пе- ремышлѣ!) можна було побачити невадычѣе изволенѣе.

По концерѣтѣ вачаласѣ забава танцѣми. Молодѣжь выжидалѣа першихъ звуковъ нашѣи коломѣйки. Мѣжь красавицѣми перемыскими было много въ народныхъ строяхъ; такъ само бѣльша часть вандровниковъ мала мерекѣвѣй есорочки. Танцѣ розпочалися коломѣйкою; всѣ были аранжѣванѣи дуже удачно пп. К. и П. Весѣла и сердѣчна забава трѣвала до 6 години рано. Вандровники удалѣся чимъ скорше на спѣчанѣкъ, щоби набрати новыхъ силъ до ве- черка въ Добромиль, куда отѣхѣхѣи въ поне- дѣлокъ по полудни.

Загалѣнѣй уваѣи що-до Перемышля, якъ изъ стороны вандровниковъ такъ и доокрест- нѣи публики, далѣсь-бы въ слѣдующѣмъ озна- чити. Сама Русъ въ мѣстѣ Перемышлѣ спитъ такимъ глухѣмъ сномъ, що збудити ен въ то- го зну — треба богато працѣй и довѣшого часу. Прѣвѣжѣи надѣвалися, що въ Перемышлѣ почу- ютъ всюду руске слово, — се-жѣ колышѣй прѣстѣльный городъ, а отъ довѣгихъ часѣвъ мѣсто величанѣ „твердо“-русскими патриѣтами... Ажѣ тутѣ да незнаючихъ Перемышлѣ нагле розчѣрѣванье! Руского слова въ мѣстѣ не чути. Прѣтираемо очѣ: всюды написѣи лише польскѣй та нѣмѣцкѣй, а руского нѣ на лѣтъ! У Львоѣ

де Андреевичу — почавъ бѣтъ знову, — послу- хайте: я проти васъ якъ-разѣ такъ завинивъ; менѣ про васъ инѣкше говорили... Миша копанѣ. — Але чѣмъ же така розѣзка?... Миша все ко- пѣе та землею кидѣе подѣ ноги дурѣвѣтѣи: на, мовляѣтъ, тобѣ, людобѣ! — Вѣрте, вы нѣ за що такъ завѣзалися на мене, такъ не годѣтѣся. Не лучше-жѣ бы вамъ зайти до мене, закувати та отѣдѣхнути?... Миша подѣвѣвъ голову: — Ось, дѣ- ви, дѣви, якои ты теерѣ! А напѣтокъ буде?... Дурѣвѣтъ зрадѣвъ: — Змилуйтѣся... на бѣ- ду, ще бѣ не найшлося?... — А Тимоѣтея закличѣшь? — Чѣму-жѣ бы яѣ... и его... Миша задѣумѣвъ. — Але памятай собѣ! Ты мене отъ торѣбами пустиѣвъ... Одноу елѣяноюу а не гадай поспѣкатѣи! — Не бойтѣся, буде всего до волѣ!... Миша вѣставѣ и кинувъ лѣнату. — Тимошу, — звернувоу бѣтъ до старѣго, — ну, годѣтѣя почтѣти господарѣ... ходѣмо! — Добре, панѣчу, — окаяѣвъ старѣй. И вѣтъ три рушили до двѣра.

Дурѣвѣтъ знавъ, съ кимъ має дѣло. Зѣ- разу Миша, правда, взявъ у него честѣе слово, що мужикѣвъ обдарѣе „всякими улѣкшенѣями“, але за годѣну сей самый Миша съ Тимоѣтеемъ, оба цѣпѣвѣи вытѣнали гопака по тыхъ самыхъ свѣ- тѣлѣяхъ, де, казалѣося, ще гоотѣвъ духъ небѣщѣ- ка Андреѣ Николаевича, а ще за годѣну, вѣже безпрѣбѣдно законѣвъ Миша (бѣтъ бувъ дуже сла- бой головы). Тогдѣ то его гарно уложили на вѣзѣ, и его кинжалѣ и его кучѣу, гарно повезѣи въ городъ за двадѣцѣ пѣтъ верѣтъ, та й засѣдили въ „Иванѣову хату“... Ну, а Тимоѣтея, що заедно ще трѣмѣвалѣ на ногахъ и лише гѣкаѣвъ, такѣ „по-

штуркали“; кому, мовляѣтъ, годѣ панѣ, такъ бо- дай слугѣу.

VI.

Прѣтѣкло знову досѣтъ воды, а я й чутки не мавъ за Мишу... Богъ его знае, де пропадаѣвъ. Ажѣ ось сидѣу разѣ за самѣварѣмъ на почтѣвѣй отѣцѣвъ, Т...он мурѣванки, чекаючы конѣи, и чѣю подѣ розѣтворѣнымъ окномъ стѣщѣионъ свѣтѣланцѣ хрѣпѣи головѣ французскоу мѣовѣ: — Monsieur, Monsieur... prenez pitie d'un pauvre gentilhomme ruiné*). Я подѣвѣвъ голову, глянуѣвъ... Облѣзѣлый омушокъ, поломанѣй патрѣоны на цѣрѣнѣи черѣо- цѣ, кинжалѣ въ потрѣсѣканѣй похѣвъ, оуухѣе хочѣ все ще рожеѣе лице, розкудѣланѣе, но все ще гу- тѣе волосѣ... Боже мой! Миша! — окрѣкнуѣвъ я нехотѣя. Пѣзнавъ мене, зѣжѣхнуѣвъ, отѣвернуѣвъ, и хотѣвъ було отѣйти отъ бѣкѣа. Я отримѣвъ его... але що-жѣ було й казати? Не вѣже-жѣ науку да- вати?!... Мѣвѣчки прѣтагнуѣвъ я пѣтирубѣвѣку, бѣтъ такѣжѣ мѣвѣчки охватѣвъ ен, все ще бѣлоу и пухѣоу але дрожаѣоу и замуранѣоу рукоу, и щѣвъ за вѣгломъ. Менѣ не скоро дали конѣи, тожѣ мавъ я коли дѣмѣти-гадати надѣ нежданѣоу отрѣчѣю; менѣ важѣко стало, що я Мишу пустиѣвъ такъ не по людѣному. Вѣконѣць пустиѣвоу я даль- ше въ дорожѣ, а отѣхѣхѣвши зо два гѣны, побѣ- чавѣвъ на мурѣванцѣ ошѣредѣ себе купѣ людеѣй, що йшли давѣоу, вразѣоу ходѣоу. Дѣгѣнавъ я ихъ, и що-жѣ побачивъ? Дѣванадѣцѣ дѣдѣвъ съ торѣ- бами черевъ плѣчѣ, иши по двоѣхъ вразѣ, подѣ-

*) Пѣне, пѣне, змилѣосѣрдѣтѣи надѣ бѣднѣмъ шѣдѣхѣчѣмъ зруѣиѣванѣмъ.

опѣвѣуючы и подѣтупѣуючы, а шѣперѣду тупѣкаѣвъ Миша, бѣючи въ лѣдѣ ногами и примѣвѣляючы: „Гонѣ, чѣкъ чѣкъ, гопа-па, гоѣтъ, чѣкъ-чѣкъ!“ Скоро мы зѣрѣвалися, и бѣтъ мене побѣзѣвъ, ре- нуѣвъ: „Гурра! Стой, рѣвѣняѣо! гвардіѣа приѣбо- на фрѣнтъ!“ Дѣды на коменду устанѣвилися, а бѣтъ зо вѣзѣчѣвѣнымъ своимъ рѣготѣмъ скочѣвъ на подѣвѣжокѣ коляски и зновѣ крикнуѣвъ: Гурра! — А то що зновѣ такого? — спѣтѣвъ я мѣмовѣлѣвъ зачѣдуѣванѣмъ. — Що такого? То моѣ коменда, воѣско моѣ, все бѣдѣлахи, Божѣй отѣрѣцѣ, товари- шѣй, прѣятѣлѣй! Кождѣй зъ нихъ нынѣ, зъ вашѣи лѣаски, по чѣрѣцѣ пустиѣвъ — и теерѣ въ радѣ- емѣоу и весѣлѣямъ!... Дѣдѣчку! Мѣбуѣтъ лише съ старѣцѣми, Божѣими людемъ, и можна ще жити на свѣтѣ! Ты Богѣу!... Я нѣчого не отѣповѣѣвъ... але бѣтъ менѣ на сѣй разѣ зѣдаѣвалѣо такѣмъ дѣбра- чѣнѣмъ, лице его було такъ по дѣтѣнѣи прѣото- душе, що мене немѣвъ что оѣило, немѣвъ въ сер- цѣ колынуло. — Сѣдай зо мноу въ коляску, — кажу до него. Онѣ ажѣ не отѣмѣвѣся. — Якъ? въ коляску? — Сѣдай, сѣдай! — повтарѣю, — хочѣу уклады съ тобою зрѣбѣти. Сѣдай! Пѣбѣде- мо оба. — Нѣхай! ваша воля. Сѣвъ. — Ну, а вы, прѣятѣлѣй добрѣй, товаришѣй сердѣчѣи, — до- даѣвъ зѣвернуѣвшись до старѣцѣвъ, — прѣщѣйте! Будѣте здоровѣй! Миша зѣняѣвъ шапѣку и поклонѣиѣвъ низѣко. Старѣцѣ пустиѣлися нѣшки; я казѣвъ на- гѣпати, и колясѣка покотѣлася.

Ось якѣй укладъ хотѣвъ зрѣбѣти съ Мишоу. Менѣ прѣйшла гадѣка, зѣяти его до себе на село, отѣдалѣки зо двадѣцѣ верѣтъ отъ тоѣ отѣцѣи, тай рѣтувати его, або хочѣ ошѣробѣвати рѣтуѣву. — Слухай, Миша, — кажу до него, — хочѣшь у

мене жити? Будѣшь мѣтя готовѣу ложѣку и миѣску, и одѣжѣ тобѣ пошѣють и бѣльѣ, буде й кому те- бе обѣити, и грошѣй будѣтъ на тѣнѣтѣи, на всякіи потребности, — але подѣ одноу вымѣвою: не пѣти больше! Ну згода?... Миша ажѣ зѣжѣхнуѣвоу въ радѣщѣвъ: вытрѣщѣвъ очѣ, почѣрѣвѣѣвъ и при- чѣвѣши до моѣхъ рукъ, цѣлуѣвавъ ихъ и повта- рѣвъ урѣванымъ голоомъ: — Дѣдѣчку... тѣту- нечку... Дѣй намѣъ Боже... Вѣконѣць розѣплаѣваѣи и лише шапѣкоу вѣтираѣвъ оѣзы, и нѣосѣ, и губѣы. Памятайже, — кажу я зновѣ — памятай на вы- мѣову, не пѣти напѣтѣвѣвъ! — А, бодай они по- щѣзѣли! — крикнуѣвъ бѣтъ, махнуѣвши обома ру- ками, а за дѣлѣ тыхъ розмахѣвъ обѣавъ мене ще дѣжѣше тымъ оковѣтѣковѣмъ зѣдыхѣомъ, якимъ вѣе зѣдыхѣавъ. — Ахѣ, дѣдѣчку, кобѣ то вы зѣнали мѣвъ житѣе!... Ахѣ, кобѣ не те горе, не тяжѣка неволя! За те отъ теерѣ, бѣжѣся, ляку, ...нопрѣ- вялоу, докижу... Дѣдѣчку, я нѣколи не брѣхѣавъ, ошѣтѣйте будѣ-кого... я честѣный, але нещѣсѣливѣй чѣловѣкъ, дѣдѣчку; лѣаски нѣ отъ кого на свѣтѣ не зѣзѣвѣвъ...

Тутѣ бѣтъ вѣже цѣлаѣжѣ розрѣвѣѣвъ. Я отѣ- рѣвалѣ его воѣокоѣнтѣи и такѣи вѣтѣхѣомирѣвъ, бо подѣ- бѣхѣвши до дому, Миша вѣже давѣо ошѣвъ мертвымъ ономъ, зѣвѣиѣвши голову на моѣи колѣна.

(Конѣць будѣ.)

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Липер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44. улицы Галицка. Рукописи заворачиваются напередѣ застѣженно. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 8 кр. бѣт. одной строчки почасно, въ рубр. „Надбавленіе“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаніи вѣдѣны бѣт. порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адм. администрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duken, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Moese; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскою Стариною“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетно Бюро“ В. Ф. Замѣ въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Радла 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на півъ року . . 6 ар. на півъ року . . 6 рубл.
на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 8 рубл.
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на півъ року . . 2-50 ар. на півъ року . . 2-50 р.
Дал. Заграничн. окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на півъ року . . 7-50 ар.
на чверть року . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався III. чверть року сегодѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотека найзнам. повѣстей“ вѣдѣстей. Просимо поскорити съ присылкою заглавностей и дальшю предплату, чтобы въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступающій Вн. предплатники „Библиотека найзнам. повѣстей“ доставитъ даромъ почасно зачати повѣсти И. Тургенева „Бѣтисы и сыны“.

Часъ патриотамъ зъ Долинскаго до праці!

По бл. п. Гоппенѣ, послови до Сойму, опорожнилось, якъ звѣстно, крѣсло посольске зъ выборчого округа Долина-Болеховѣ. Доси новий выборъ ще не розписали, очевидно лише длятого, що сегодѣшня сесія соймова отбудеться, якъ вже майже на певно звѣщають зъ Вѣднѣ, ажъ въ мѣсяці грудню. Але-жъ можна надѣятися, що все-таки съ розписаньемъ нового выбору, вже не дуже будуть гаятися, отже Русины Долинскаго округа выборчого можуть бути заскочені зовсѣмъ безъ підготовки и доперва въ послѣдній хвилі зачнуть розглядатися въ силахъ, збиратися съ тими силами, и думати о кандидатѣ. Высказуемо сю догадку не безъ підставы, бо о скѣлько мы могли поинформуватися, патриоты Долинскаго округа о такъ важномъ дѣлѣ, якъ выборъ посла, доси ще не думаютъ.

Коли-бъ мы мали такі средства до своихъ розпорядимости, якъ Поляки, — намъ було-бъ байдуже сплывитися; форса могла-бъ розвинутися и въ послѣдній хвилі, безъ надто великаго страху передъ пораженьемъ. Але-жъ такихъ средствъ у насъ то именно нема; они по сторонѣ нашего противника. Тымъ болѣе дбана и запобѣгливости задалегѣдъ повинно бути по сторонѣ нашої. Русины мусятъ завчасу опанувати цѣлый терентъ выборчий, розчислитися съ своими силами и энергично подготавливаться до кампаніи выборчої, понавши отъ самыхъ першихъ правыборбѣ.

Мы нѣякъ не можемо допустити, чтобы патриоты Долинскій не познавали въ нынѣшню пору великаго ваги ожидающаго ихъ выбору посла до Сойму, або чтобы може вже напередъ усомнились въ успѣхъ подниманой

ними праці въ той цѣли, — перебувши не надто давно такой прикрий досвѣдъ съ выборомъ посла до Рады державной, черезъ несподѣянный шахъ зроблений имъ митрополичьимъ правительственнымъ кандидатомъ. Не можемо того допускати, бо мы пересвѣдчені, що патриоты Долинскій по перше, певно рѣвно якъ мы, болѣютъ надъ малесенькимъ числомъ нашихъ заступниковъ въ Соймѣ, отже каждая нагода выбору рускаго посла муситъ бути дуже а дуже дорогою цѣною и съ цѣлымъ напруженьемъ силъ та съ всею неустрашимостею ажъ до крайнихъ границъ личного посвященія використана, — а по друге, що они, рѣвно якъ мы, певно не допускають до себе навѣтъ той гадки, щобъ Русины, по заинавгурованій коліс-тамъ „политичъ Wink-y“ при послѣднихъ выборахъ до Рады державной, мали вже зрѣкатися права користати зъ австрійской конституціи, котра писана и для 3-миліонного народу рускаго въ Австріи! Таке самозреченіе, така резигнація — значили-бъ наше копанье въ политичномъ значеніи. Доки мы живемо и доки законы надають намъ право ба й обовязокъ самимъ про себе помышляти, доти мы не можемо и не смѣємо зрѣкатися того права подѣ ответственностию и передъ нынѣшностию, и передъ будущиною.

Кандидатомъ, всказаннымъ одногдѣшнымъ мѣняемъ публичнымъ, на округъ Долинскій, являясь профессоръ университетскій д-ръ Олександръ Огоновскій. Личность кандидата, добре звѣстна патриотамъ Долинскимъ и выборчимъ, повинна тымъ болѣе додати имъ духа и жару. За такимъ кандидатомъ не каждый округъ має щастье вести борьбу выборчу. Ходить вправдѣ глухой поголоски о иншихъ же кандидатурахъ изъ стороны руской, але годѣ допускати, чтобы яка друга кандидатура была такъ загально признана отивѣдною и высказанною потребями нашими въ Соймѣ, якъ именно кандидатура такой силы, якъ д-ръ Олександръ Огоновскій. И мы не хочемо вѣрити, чтобы знайшлися такі случайно выдвиненіи кандидаты зъ-мѣжъ Русинѣвъ, котрі при добромъ вырозумѣніи интересу загально-рускаго сходили-бъ такі прияти и поддерживать свою кандидатуру.

Мы въ то, якъ кажемо, не хочемо вѣрити, а поки-що, зъ обовязку свого, горячо кладемо на сердце патриотамъ Долинскимъ —

ихъ обовязокъ патриотичный, який мають и мусятъ сповнити зъ уваги на добро загальне при ожидающімъ ихъ выборѣ посла до Сойму!

Жиды въ экономическомъ житіи нашего краю.

IV.

Менѣ случилось въ нѣсколькихъ мѣсяцахъ нашего краю закладати маленьку правду господарку, але все-жъ а до нею потребувать двѣ-три коровы, коней та деякихъ знарядѣвъ до управы рѣбѣ и жидѣ воли я быть примуженный деколи за волкымъ купномъ бѣдѣти на ярмарки по маленькихъ мѣсочкахъ. И чего-жъ то я не доглядѣю на тыхъ торговцахъ! Безъ жады-барышбѣвника декуда не продасть та не купитъ селянинъ худобы; воковы жидѣ втисносе: тутъ наложить на хлѣба 10, 20, 30, 50 кр. або и нѣкогда гульдѣновъ; тамъ урве, отудитъ, просиѣ, и хлѣбъ за-дѣ чистого супококу дасть нѣкогда шѣстокъ „отчѣниного“ барышбѣвникови, чтобы только не поуважъ дѣла.

Тай цѣкавъ-жъ то люде тѣя барышбѣвники по явшахъ маленькихъ мѣсочкахъ! Обдертый, бо-омый, не вымытый, часами цѣлый тыждень або и болѣе переодѣтъ або и переодѣтъ на лѣкомъ барлозѣ, оварячонъ съ жѣнкою або гримачонъ на дѣтей, — только отъ часу до часу зайойкае за ярмарочнымъ гаморомъ, за тымъ „вѣрваромъ“, за тою колотинцею, що дае ему легенькій заробокъ, — адаво, онъ цѣлый тыждень або и довше передумуе надъ тымъ, якимъ-бъ оспособомъ хлѣба ошукати або и обокрасти. Въ торговый день равнѣко выходитъ онъ на торговую, вывѣдуюе, хто має що продати, а хто что купити, пороу-мѣняе съ другими барышбѣвниками и неразъ чолѣвѣкъ самъ себя дивуеся, зъ-отки тая дрань умѣ часами отгадати навѣтъ людскѣ думка! Въ одну мать, якъ только показеся на торговцу, по вѣхъ ей закуткахъ жады-барышбѣвники знаютъ, что ты купуешь корову, вола або конѣ, и тебе, интеллигентного чолѣвѣка, въ одной хвилі обокочитъ товѣна та зачне накидаться съ овыми услугами такъ довго, доки не обдуритъ та не оцѣпаятъ. Що-жъ доперва говорити про хлѣба? Въ Букѣвѣ, коло Сянока я видѣвъ, якъ жидѣ-барышбѣвникъ на ярмарку у якогось селянина купивъ корову за 27 гульдѣновъ. Пороумѣняе съ другими барышбѣвникомъ, хотѣвъ ей продати бодай за 2 або 3 гульдѣны болѣе, бо бачивъ, що на вѣй на другій ярмарокъ якъ не отратитъ, то вѣчно не заробитъ. И отъ оба жиды найшѣ

до себе ще хлѣба, заплатили ему, дали корову у руки, казали запровадити на дальше мѣсто торговцѣ тай заявити каждому, хто-бы пытавъ про корову, что то его, хлѣпка корова. Подкупленный хлѣпъ зробивъ такъ, якъ ему казали жиды. Тогдѣ одинъ барышбѣвникъ знайшовъ купца-селянина, а другій приступивъ до того хлѣба, що тримавъ корову, тай зачавъ купувати свою власну худобу. Розочавося торгъ съ подотавленнымъ властителемъ, до того вишавося другій барышбѣвникъ торгуючи худобину для селянина. Жиды оварят-ся, знаютъ, накладываютъ одинъ на другого, а дальше и буютъ. Селянинъ-купецъ отонѣтъ затуманеный та дивится на комедію, думаячи, що корова не знаетъ яка добра! И заплатитъ же бѣтъ за ню 42 гульдѣны та ще 1 гульдѣна „барышбѣвникого“!... Такихъ сумныхъ комедій подчасъ торгѣвъ та ярмаркѣвъ можна подбавити безъ числа по малыхъ нашихъ мѣсочкахъ, и вельми дорого за нихъ платитъ простой нашъ люде!

Нагѣтъ той онучаръ, что то за ножки цѣганники, голки, шпалки, політики, нитки, перстенки, та инчу дробницію громадитъ за бѣзцѣнъ отарѣ инній шматы та ринѣе по нашихъ сѣлахъ, неразъ на нашомъ народѣ доробляеся значнаго майна. Добродушный люде на сѣлѣ нанесе и коневѣ ойна и барабѣлъ та лець онучаревѣ, а онучаръ зоставитъ за все, окинвши добре селянѣ-оку дѣтвору та бабѣ, нѣкогда голокъ та ножикѣвъ у оелѣ, а самъ поѣде дальше.

Нехай же въ нашомъ краю отворится яке лѣпше жерело доходу, то жидѣ съ своею спекуляціею, съ овымъ обманствомъ, съ овою переблѣвностею буде на мѣсці першій. Подивимся только на тѣ мѣсцевости, въ котрыхъ показалеся киячка та земный вѣсокъ на поляхъ нашихъ сѣлянѣ! Много то хлѣбѣвъ збогатѣло зъ того добра? Въ Ворыславѣ только два и то одинъ зъ нихъ въ нынѣшнихъ часахъ ледѣ-ледѣ дыхаетъ, а жиды отками оталево зажиточными. А прѣцѣнь передъ нѣкогда десятками лѣтъ въ тыхъ мѣсцевостяхъ было ледѣ двѣ родниѣ жидѣвъ, — нынѣ зновъ ихъ наче хмары у олотный день, годѣ навѣтъ черезъ ихъ корбы протиснуто!

Много землѣ въ нынѣшнихъ часахъ перейшло въ руки нашихъ жидѣвъ. Коли-жъ они такъ мало розумѣются на управѣ землѣ, то мѣгъ-бы хто подумати, що они зовѣмъ потратили. Се сказанье може бути взгляде.

Найлѣпше жиды вышли на куниѣ добръ камеральныхъ. За малѣ грошѣ удалося имъ ку-

НАВѢДЖЕНІИ.

Оповіданье Ив. С. Тургенева.

VII.

Міша заразъ назначили окрему комнату и завезли въ лазню, чего доконче потребувань. Вою его одежу, и кияжалъ, и кучму, и дѣравѣя чоботы, все то оосторожно зложили въ окрему комнату, надѣли на него чаете шматѣ та чоботы и деяку мою одежу, якъ-разъ будѣмъ умѣно шити на его арбѣтъ и мѣру, якъ то все лучаеся съ бѣда-нами. Коли-жъ прійшовъ до обѣду, вымытый, опрытний, овиживъ, — адаваеся вамъ такимъ уже милымъ та щасливимъ, оидѣвъ такимъ радощами, такою вѣдокою, — що я и почувъ щастье и радощѣ. Лице его якъ-разъ переинакшалося. У дванадцѣ-лѣтнихъ хлѣпѣвъ бувають такі лица на Вѣлѣкѣнѣ, послѣ причастіа, коли то они, вымашеніи, въ новыхъ жупаникахъ, съ накрохмалеными комѣриками, идуть христоосуватися съ тату-семъ та мамусею. Міша, знакъ тому, оосторожно и недовѣрчиво дотыкавъ самъ себе та все приговоривъ: — Що се? чи не въ небѣ я?... А на другій день явивъ, що въ радощѣвъ цѣлѣоку вѣдѣтъ и она не зажуривъ! У мене жала тогдѣ отаруха тѣтка съ овоею сестринкою; они обѣ отаршно зажурилоя, дѣнавши, что прибавъ Міша; они и доси не яняли вѣры, на який конецъ мѣгъ я вѣдѣти его до овоей хаты! Очевидно, дуже вже даха олава пошла про него. Але разъ, я

знавъ, что бѣтъ оупротивъ жѣнокъ дуже охромный, а друге, я надѣваея, что така поправаетъ. И дѣй-ство: за першихъ два дѣй подѣ мою стрѣхою Міша не только оправдавъ мои надѣѣ, але ще и перевишавъ ихъ, а панъ моихъ таки зачару-ваеъ. Съ старухою гравъ пікета, помагавъ розмолувати пражу, показавъ два новѣтніи пасіаюны; сестринцѣ, що мала не злый голосъ, акомпанію-павъ на фортепьянѣ, чатавъ росойскій и французскій поэзія; розказувавъ обоимъ панямъ веселѣя и приотѣбный приказки, — оловомъ, робивъ имъ волюкій услуги, такъ что не разъ высказуваеи свое зачудованье, а старуха навѣтъ завважала, что ось то часами люде на овітѣ бувають дуже несправедливѣ... Чого, чего про Мішу не говорили... а бѣтъ такой омирный та вважливый... бѣдний Міша! Правда, за отоломъ „бѣдний Міша“ чого-то такъ осквапно облизуеся, скоро лѣшь гляне на фляшку. Але досѣтъ було погрозити пальцемъ, то зносить очи до горы а руку клаве на сердце... немовъ: „Тай то я божиавъ...“ Я тешеръ переродивъ! — завѣрявъ мене. — Що-жъ? дай Боже! — думалося менѣ... Однако то переродженіе недовго и было.

Першихъ два дѣй Міша бувъ дуже говор-кий та веселый. Але вже третѣго будѣмъ затихъ, хочъ при паняхъ ще на силу тримався и веселилъ ихъ. Нѣ то оумъ, нѣ то задума проходила по его лицѣ, а и саме лице поблѣло и немовъ охушло. — Ты нездоровый? — пытаю. — Такъ, — отивѣтъ, — голова трошки болитъ. — На чет-вертый день вже зовѣмъ замовѣкъ, частѣйше

уже оѣдаеъ по углахъ, немовъ оирота звѣшувать голову, приводача своимъ жалобнымъ поглядомъ обѣ панѣ до жалощѣвъ, что теперъ на отворѣтъ старалеся его потѣшати. За столомъ не ѣвъ нѣ-чогѣоко, глядѣвъ заедно въ талѣрку и бавивъ хлѣбовыми куляками. Пятого дня жалощѣ надѣ-нимъ у моихъ панѣ стали переинакшати на недовѣрство, на страхъ. Міша зичѣвъ, оторонивъ отъ людей и все ходивъ здовжъ стѣнъ, крадѣ-комъ и обызряючись, будѣмъ хто его кличе. И де дѣлаея рожева краса его лица? Немовъ земля выпала на него. — Тебѣ чтось долагаетъ? — пытаю. — Нѣ, я здоровъ, — отивѣтъ квално. — Кучно тебѣ? — Чого має кучити? — А самъ отивѣ-таеся и въ очи не гляне. — А може зновъ зату-жявъ?... На те нѣчого не отивѣтъ. Такъ мину-ла ще доба. Другого дня вѣбѣе въ мою овітѣ-цію тѣтка, цѣла зворушена, тай заовѣдае, что вы-береая съ сестринкою, оскоро лѣшь Міша буде у мене. — А чего-жъ то такъ? — Намъ дуже лѣчно ои нѣмѣ... То не чолѣвѣкъ, а воковъ, таки воковъ, и годѣ! Ходить, ходитъ, мочить тай див-ится такъ дѣко... Только, что зубами ще не кла-цае. Катя, ты знаеешь, она така нервова... Онъ зъ першу такъ ѣй принавъ... Менѣ за-дѣла неи такъ лѣчно, та и за себе... Я не знавъ, что и ка-зати. Годѣ було прѣцѣнь выгнати Мішу, коли я его самъ запруеиѣ.

Але Міша самъ выѣвъ мене зъ клопоту. Того сѣме дня, я ще и не выходявъ изъ овоей овітѣцѣ, чую за собою глухій та недобрый го-лосъ: — Николаю Николаевичу, Николаю Нико-

лаевичу!... Я озырнуваеъ: при пороѣтъ стоитъ Мі-ша, съ острашимъ, почорѣлымъ, ожаженнымъ ли-цемъ. — Николаю Николаевичу! — повторѣе (уже не „дѣдечку“). — Чого тебѣ? — Пустѣтъ мене... заразъ! — Що? — Пустѣтъ мене, а нѣ, то я бѣды патворю, хату подпалаю або кого зарѣжу!... Онъ наразъ отрясея. — Кажѣтъ менѣ дати мою одежу тай подводу дайте до мурованки, и дрѣб-няковѣ трохи вдаруйте! — Хаба-жъ тебѣ что у мене не въ ладѣ? ставъ я казати. — Не годѣтъ такъ жити! — оскрикнувъ зъ цѣлои оилы, — годѣ менѣ жити у вашѣй паньской, проклатѣй хатѣ! Менѣ гадко, менѣ не по души такъ опокойно проживати!... Якъ годнѣ вы такѣ зносити! — То есть, — перебивъ я, — хочешъ оказати, что бѣтъ напѣтѣвъ и жити не можешъ. — Ну, такъ! оправдѣ! — закричавъ знову, — пустѣтъ мене до моихъ братѣвъ, до моихъ товаришѣвъ, до моихъ старѣвъ... Геть отъ вашои паньской, по-вольничою, противнои породы!... Я хотѣвъ зъ-разъ нагадати ему его божбу, его лайку, але такъ нелюдно пахло ему зъ очей, такъ оудорожно дрожали воѣ его оуставы, а все те такъ було страшне, что я волиѣвъ позбутиа его, та и зая-вивъ, что выдѣдутъ ему его манатѣ и запряжугъ конѣ, а вынявши двадцѣть-пѣтъ-рублѣвку, по-ложивъ я еи на столѣ. Міша отававъ, что разъ грѣзѣнѣйшій, але наразъ здрогнувъ, лице перен-накшалося, вдаривъ въ груди, а слѣзы такъ и брызнули и бѣтъ пробурмотѣвши: — Дѣдечку! мой ангелѣ! я пропадѣй чолѣвѣкъ... озаоабѣтъ! озаоабѣтъ! — схвативъ бумажку и выбѣтъ геть!

пити хорошо вышлепаный лёсы, не лиху землю та обножати. Только-жъ въ тыхъ добрахъ аяй поле аяй обножати не несуть такого лёсы, якъ лёсы, котрый неразъ цѣлой окрестности зъ своего нутра доставаля палива та дерева на будовлю. На та-кой земли жиды, тотай на еи кунно задовжилася, не толькы що въ короткѣмъ часѣ вышли на овое, але ще въ колькохъ лѣтахъ набрали до оята овою велику калитку. Съ тыми лёсами, на котры ко-лясы камера хухала, котрыхъ доглядала, наче ока въ головѣ, плекала та непозвалаля рушити окопиро, обходата вышѣшій властитель правдиво по вандаляски. Щобы ихъ скорше вынычати, по-закладувано тартаки; день а нѣчь чути середѣ лёсовъ гепанье сокиры, окомлѣть шлы та онопѣть царовой машины при тартаку. Въ господарцѣ тыхъ добръ властитель зовѣмъ не дивлялся на будучасть, не уважають на то, що накопи те-перь выосуть зъ неа послѣдній оски доходу, за-якийсь часъ вычерпаеся то жерело та не принесе нѣяков користи; они господарють такъ, наче съ тою цятриною, таснуть оски, доки дасться, а про шаралуну не дбають; збивають теперь грошѣ, доятъ дѣйну корову, а коли она перестане доити, отпродуютъ другому за що-будъ, а самѣ зажиточнѣ, съ повною калиткою, въ шовкахъ, ак-самитахъ та перлахъ, утѣкають до мѣста, и зъ оттамъ толькы отъ чау до чау зволѣть дождѣ-тася, якъ выхадитъ новый властитель на купле-ныхъ отъ нихъ добрахъ!

Декотры жиды осы подѣ якими корпоративныи условиями дѣйшли до земли въ нашомъ краю. Збанкрутованыи задовженный шляхтичъ, хотѣчи деингутова зъ руины, продававъ не разъ та не два по куняковѣ землю зъ своего великого обжа-ру. Декуда, але рѣдко, пасовиока та рѣлю, ко-трыхъ жиды не радо набували, купили нашѣ се-ляне, часто и громады. Але нынѣ мале зъ той землѣ „обрадованье“: она перешла, а громада часами на еи кунно замычала ся; доходы зъ неи навѣтъ не покрываютъ великой провизии. Жиды зновъ руками и ногами чѣпалися лёсы; они зна-ли добре, що на нѣмъ не отратятъ. Купивши лёсы, они зновъ всѣми силами, всякими можли-выми заходами отаралися одержати отъ властей дозвола на корчованье. Продавщи въ лёсы все дерево, яке толькы было чи то на будовлю чи на топляво, дарувала они пняки селянамъ изъ су-обѣднѣхъ селъ за то, щобы они ихъ добре вы-корчували. Нашѣ простыи людѣ всюды лакомѣ-ся на той дарунокъ, походячий изъ спекуляци-ной, захачившой руки нашего жидѣ, всѣми сила-ми бравол до работы, и такъ за нѣщо оброблявъ жидови землю подѣ засѣвъ. Лѣсова, лѣтоуемъ та всякими ошадинами зъ деревъ справлена земля родила черезъ три роки дуже добре. Я видѣвъ на нѣй пшеницѣ та жита, наче шуварѣ, а проо-ажъ хомалася подѣ повною головкою богатого ко-лося. За той часъ властитель хѣбнували самѣ зъ богатыхъ плодѣвъ землѣ, котра деколи давала имъ 40 до 50%. Коли-жъ земля уже хорстала такъ родати, коли вымѣгала трудной управы, властитель тогдѣ взялъ ообѣ зновъ до помощи на-шихъ селянъ: они выпустили землю хлопамъ на оцѣнку. Селянинъ возитъ навѣтъ, оре, засѣвае своимъ зерномъ, жне, ще навѣтъ овами кѣныи половину зборѣвъ привозитъ до жидовской сто-ды. Жиды дуже часто отобрали свои грошѣ за

продана въ лёсы дерево, черезъ три роки добры зборы зъ лёсовой землѣ принесли имъ не про-центъ а ляху отъ вложенного въ ню капитала, а сама земля досталася имъ даремнѣсенко... Та-кихъ спекулятивъ можна оотками надѣбати по-нашомъ краю; они столькы разумѣются на упра-вѣ землѣ та на еи господарцѣ, що я на гіеро-глифахъ, а прецѣ нѣяѣ, тримаючи за кишению набату грѣшми, посвятоуютъ ообѣ та кпѣтъ зъ цѣлого свѣта...

Тѣ-же жиды, котры заплатили за землю то, що она варта, побанкрутовали зовѣмъ; купленѣи нѣми добра нѣяѣ або банкѣ тримаетъ въ сѣквестрѣ, котрый они окинули, або выгладяють, чи окорше господарка на нихъ выгладѣе такъ, що за ню нѣхто не давѣтъ бы и крайцарѣ. Звычайно лѣйосъ нездара зъ сѣха, остатный волокита та пѣячико, естѣ въ тыхъ добрахъ воѣмъ: управителемъ, эко-номомъ, возникомъ, вѣрникомъ и навѣтъ поле-вымъ. Рѣдко де подыбати жидѣ, котрый бы ду-шею и тѣломъ отдалася управѣ землѣ, разумѣвая на еи почѣвъ, справѣ, на зернѣ, — котрый бы у-мѣвъ рационально и лѣйше господарювати, а нѣжъ нашѣ селянинѣ.

Дятого жъ, бачивши все то на свои очи, завадо ообѣ пытанье: якій буде уопѣхъ жидѣ-скихъ колоній рѣльничихъ въ нашомъ краю? чи тяжка прада на рѣлю, малый а при томъ ще не-постоянный хосанъ зъ неи, притягнутъ богато оы-новѣ Израиля до себе?... Такъ якъ теперь дѣла остоятъ у насъ съ хлѣборобствомъ, менѣ мамо-хѣтъ не хотѣлось бы вѣрити на великій уопѣхъ рѣльничихъ колоній — такихъ нашихъ жидѣвъ. Але мене тревожитъ що иншого: той отрашный капиталъ жидовскій, котрый жидова окладѣе а може и ще зложитъ на тую цѣль, та ихъ про-ворность...

Наша нужда.

Дописъ зъ гѣр.

Прочитавши недавно фѣлетонъ „Дѣла“ подѣ заг. „Зъ нашей хаты“ и „Голосъ зъ села о нашихъ экономичныхъ потребахъ“ въ ч. 67, оскортѣло и мене высказати свой судъ въ томъ предметѣ.

Авторъ статьѣ въ ч. 67 „Дѣла“ выска-зываетъ поглядъ, що мѣжъ причинами нужды се-редѣ нашего народу естѣ недостатокъ дешево-го кредиту, а оттамъ говорить о скарбонкахъ церковныхъ и касѣхъ позычковыхъ. Закинь перейду до дуже красныхъ гадѣкъ, поруще-ныхъ въ статью, мушу впередѣ выповѣсти, якъ менѣ представляеся нашъ народъ.

Народъ нашъ зъ натуры добрый, а усо-вершенѣе тои доброты зависитъ отъ веденя его. Де мѣжъ народомъ нашимъ естѣ яка де-морализація, тамъ мушѣли складатися на ню рѣдныи причины. Такъ н. пр. мою парохію складаютъ чотыри села: въ трехъ народѣ чемный и добрый; въ четвертомъ чемный але дуже деморализованный. Зъ потачку мене то адивувало, але слѣдѣчи за причинами, ме-нѣ се стало яснѣмъ. У всѣхъ чотырохъ се-лахъ школы отъ вѣковъ не було, народъ всюды темный. Толькы-жъ въ трехъ першихъ не було такожъ нѣ панковъ нѣ подпанковъ злыхъ, а въ четвертомъ было того вѣлѣчка доволѣ: панковъ та подпанковъ нѣчо не обхо-дила нѣ релігійность нѣ моральность народу, самѣ народъ псували. Дѣврѣ злыи дуже впли-вае деморализуючо на народъ. А де загнѣзди-лася деморализація, тамъ треба довголѣтної працѣ, щобы еи выкурити. Народъ нашъ —

консервативъ; на все мае готову отповѣдь: „така наша вѣ-давня установка“. Въ хлѣбѣ, что хтось за рокѣ-два воеванный народѣ по-правитъ, я не вѣрю. Натомѣстѣ вѣрю, що при нынѣшнихъ тяжкихъ обставинахъ эконо-мичныхъ добрый народѣ можна легко и ско-ро воесувати.

До морального поднесения народу, псеа-моеи гадки, служатъ: церковь, школа и чи-тальня; до экономичного же касѣ позычкова, шпихлѣръ громадскій и зновъ читальня. Чи-тальня, по моѣй гадцѣ, мушѣтъ остояти въ у-слугахъ и той другой цѣли, вказуючи бѣдай теоретично дороги поправки господарства се-лянъ и маломѣщанъ, котрымъ въ загаль гро-вѣтъ руина, якъ гѣрнякамъ що-до хову худо-бы такъ и подоланѣмъ що-до продукци и збутку зѣбжа.

Що церковь наибѣльше уморальняуючѣ впливае на нашъ народъ, — о томъ навѣтъ нема що говорити; бо что церковь не всюды — то я самѣ, хочѣ священникъ, признаю, — не робитъ свое, — се друге дѣло. Але то прав-да неохибна, що гѣдна наука зъ проповѣдни-цѣ та катехизаційна и порядокъ въ украше-ной церквѣ мушѣтъ приносити якъ найкрасѣйшѣ плоды.

Школа, щобы по нашихъ селахъ и ма-лыхъ мѣстечкахъ мала сповняти свою высокую задачу, мушѣтъ триматися церкви; они ообѣ мушѣтъ бути якъ двѣ сестры. Школа, что такъ не всюды естѣ. Въ многихъ мѣстахъ наду-живаеся школы для политики, для посторон-ныхъ цѣлей. Але о сѣбѣлько оно, при тепе-рѣшной системѣ школьной, лѣше возможно, нашѣ людѣ добромъ волѣ повинны поддержи-вати дѣброго и здорового духа въ школѣ и дба-ти, щобы она не сходилѣ на бездорожѣ.

Сказавъ я: читальня, касѣ позычкова и шпихлѣръ громадскій — то поки-что нынѣ задача наша въ народѣ. Правда, въ остатныхъ часахъ досѣтъ зѣроблено у насъ на той дорожѣ, але коли порѣвнати число читальнѣ, касѣ и шпихлѣрѣвъ съ користею въ нихъ, — то вый-де не зовѣмъ потѣшачий результатъ. Говорю, очевидно, о загаль, а не о поодинокихъ зѣ-окрема. Денде, правда, результатъ показався надѣ ожиданье добрый, але-жъ въ колькы то мѣсяцѣхъ скѣднѣлося на зложенію читальнѣ, касѣ чи шпихлѣрѣ, або на склѣканію збору членѣвъ! А въ колькы то мѣсяцѣхъ тѣи поки-точнѣи инетитуціи, дѣйшовши вже до якого-такого розвѣтту, подѣупали або и зовѣмъ grim-нуи! Якъ-жъ тому причины? По моѣй гадцѣ причины осы якѣ:

I. Бувають выпадки, что неодоно въ того робитѣе для хлѣвельного шуму и хлѣвельнѣ — хочѣ-бы въ часописѣхъ. Хто хоче видѣти крас-нѣи овычѣ свои працѣ, мушѣтъ идѣти и пра-цею тою на скрѣвъ переняти.

II. Знеохота въ ровнѣчатѣмъ трудѣ. Дѣ-тель-Русинъ мае поборювати всякій перепѣны, якъ изъ стѣроны намъ чужой, такъ и зъ стѣ-роны самого простолюдѣна. Народъ нашъ, якъ сказано, консервативный, новинѣ всякой зѣ-тяжка довѣрае и бѣдаея. Тутъ однакожъ ко-нечно треба терпѣливости и вытѣрѣливости. Хто въ самѣмъ потачку свои працѣ зѣравитѣе, зне-охотитѣе, и скаже: „у мене съ такимъ наро-домъ не дастѣе нѣчого зѣробити!“ — той, оче-видно, нѣчого и не зѣробитъ.

III. Ставленѣе зѣробу въ новѣмъ будынку, не зложивши спѣдковѣ. Читальня въ мѣсяцѣхъ, де якъ свѣтъ свѣтомъ не було школы, и де въ громадѣ нема господарѣвъ, щобы знали писѣмо, тамъ читальня не устоитѣе и плодѣвъ не принесѣе. Тамъ вже зъ самого потѣну се-лянина, консерватиста рагъ excellence, годѣ пересѣдѣчати о пожитку читальнѣ и наклонити его до датковѣ грошѣныхъ на читальню, бѣвъ котрыхъ читальня въ загаль не мыслима. Тутъ треба народѣ впередѣ добре подѣготовити

до читальнѣ, подѣховуючи ровумно молоде по-колѣнѣе, черезъ ровумны, подѣдаванье книжокъ та часописѣй зѣрумѣльнѣхъ народовѣи и зѣ здоро-вою тенденцію, и т. п. Правда, на то треба часу, але-жъ засада, *Sic volo, sic jubeo*! тутъ неспрѣмѣ-на: результаты, осягненѣи тоу засадоу, суть въ практицѣ хѣба хлѣвельнѣ, нетѣрѣвалѣ... Зѣдавъ я про книжки та часописѣи для народу и до-давѣ: съ здорового тенденцію. Такъ естѣ! Нынѣ богато у насъ печатаетѣе по руски та-кожѣ по всякихъ „тихихъ кувняхъ“. Одна книжка чи часописѣе баламутна, друга пуста, сама полова: першоу народѣ баламутитѣе, другоу знеохочуея. Але-жъ естѣ у насъ бо-гато друковѣ добрыхъ, здоровыхъ и пожиточ-ныхъ, — такѣ подавати народѣмъ... Касѣ позычкова та шпихлѣръ въ громадѣхъ, де пѣны-ство цѣите-прѣчитѣе а народѣ о тѣрѣвности не мае поняти, не можѣтъ устоитѣе: въ коль-ка лѣтъ упадутѣе. Я самѣ бувъ разъ прѣй-шовъ до такого села, де три равѣи уже бувъ зложѣнныи шпихлѣръ и три равѣи сѣщыва-лося зѣбже, а шпихлѣра аяй зѣбжа зновъ не було; а що цѣкавѣйше, трудно було менѣ на-вѣтъ вывѣдатѣе, де зѣбже подѣлѣлося... Вже то въ загаль касѣи и шпихлѣрѣ по селѣхъ въ нынѣшнихъ часахъ давной безконтрольности, рѣвъ дуже круха и вымѣгавѣе богато дѣлоети. Контроля належитѣе до круга дѣлѣния Радѣ повѣстовѣхъ. Але-жъ тѣи Радѣи нашѣ, а вла-стиво не нашѣ! Красна ихъ задача, ширѣе поле дѣлѣния, — але що-жъ? — все фурда, полонизація грунѣтъ! Прѣоктована же ч. ав-торѣмъ дописѣ „Дѣла“ контроля якого комитѣту центрального у Львовѣ возможна хѣба при ка-сахъ та шпихлѣрахъ не громадскихъ, а при-ватныхъ.

IV. Зѣбѣна обѣставинѣ. Коли ревного и дѣ-лого священника не стане въ громадѣ, а зѣго мѣсце займе н. пр. бѣйдухный, — неразѣ всѣ краснѣи горѣдки упадутѣе. Зѣ того однакожъ не выхадитѣе, щѣбѣ нѣчого не закладѣти. Зо-вѣмъ нѣ! — а толькы треба уважѣти на у-кладѣ етатутѣнѣ, помалу подѣчувувати дѣло-водства чѣстѣйшѣхъ и зѣбѣнѣйшѣхъ грома-данѣ, щобы въ данѣмъ припадѣку могли ообѣи й самѣ дѣти вже раду. Интелигенція же наша сѣльска и мѣстечкова повинна часто тѣи дѣла озѣговѣрѣвати, — священники можѣтъ то чини-ти при нагодѣ деканѣльнѣхъ соборѣнѣвъ. При касѣхъ, де йде о доставѣ дешевого кредиту хлѣборобѣвъ, треба дуже уважѣти на процентъ. Годѣ не чѣслитѣе съ тымъ, що нынѣ най-лучше ведѣна господарка не приноситѣе бѣль-ше, якъ 5%, отже выхадѣтъ, що процентъ не повинѣе бы бути бѣльшѣи, якъ 4. При платѣ ще бѣльшого проценту якъ выскѣ, мушѣтъ бути дефицитъ. При скарбонкахъ церковныхъ практикуея у насъ процентъ бѣльшѣи; дѣвъ оправдѣвъ видимоу якоуея наглоу потребоу и зѣступѣе складѣку, — але и тутъ не годѣтѣе перѣбрати мѣрки...

Що до другого поглядѣ автора дописѣ, що „скарбѣна церковна могла-бы и повинна въ першѣи линѣи етѣти въ помощи нашѣму сѣлянѣновѣ“, — то поглядъ сей вѣрный и практичный, очевидно, де грошѣи вѣ скарбѣ-нѣ. Щѣбѣи овѣщенѣи не мѣгѣи етѣгнутѣи доугѣ церковного, — въ то я не вѣрю, — хѣба тамъ, де нѣчо нема, и якъ то кажѣтъ, самѣ цѣсарѣ тратѣи свои право. Бѣвъ клопоту при томъ, разумѣея, не обѣдѣея. До прокураторѣи скар-бу се не належитѣе вже дѣятого, що при бѣда-ванѣи темпоралѣи священниковѣи скарбѣна не бѣ-даея; бѣдаея все, навѣтъ оуки хрѣстовѣ, лѣхтарѣвъ, обрусѣвъ и т. п., але скарбѣна нѣ. Би бѣдаея деканѣи священниковѣи и она остае подѣ зарѣдомъ священника. Совѣсть однакѣи и сѣравѣдливѣсть вымѣгають, щѣбы священ-никъ собѣлно съ громадѣю зарѣджувавъ нею; толькы-жъ собѣлно не съ радоу громадскоу, а съ провизорами церковными. Сѣравѣдлива

За годину сидѣвъ уже на возѣ, зновъ о-дѣгнѣный въ черкеску, зновъ рожевый та всео-лыи, а коли конѣ рушили, крѣкнувъ, порѣвавъ за кучму, махавъ нею и кланѣяся та кланѣяся. Пе-редѣ самымъ отѣзѣдомъ довго та крѣпко обѣй-мавъ мене та лебѣдѣвъ: — Мой соколе, мой до-бродѣю! оспѣи мене годѣ!... Онѣ навѣтъ съ жѣнками прѣщавѣя, руки имъ перѣцѣловувѣвъ, на колѣна падавѣвъ, Господа зывѣвъ и прощѣя про-ошѣвъ. Катю оцѣдѣла зѣставъ я въ слѣзахъ...

А вѣвѣникъ, що возивъ Мѣшу, вернувши ро-казувавъ, „якъ довѣзъ ихъ до першѣи коршмы при мурѣванцѣ, якъ тамъ они и застрѣгли, якъ побѣхъ бѣзъ розбору частували та якъ небавки упали подѣ лаву.“

Зъ той поры я вже и не стрѣчѣяся съ Мѣ-шоу, але концѣ его недоѣлѣ дѣзнаея осы якъ.

VIII.

Въ три роки опѣоля, я знову проживавъ на селѣ; ажъ разъ входитъ мой наймитѣкъ та зѣвѣ-щае, що за мноу пытае панѣ Полѣтѣева. Не чу-вавъ я про нѣяку панѣ Полѣтѣеву, та и найми-токъ чѣгоея хитро вошѣхае. На мое зѣдаванье повѣдае, що тѣя панѣ, що пытае за мноу, моло-да, бѣдно одѣгнѣна та и прѣвѣхала простымъ хлопскимъ возомъ, однокѣнѣкою, и сама поганѣла. Я приказавъ попросѣти панѣ Полѣтѣеву въ овѣ-тицю.

И побачивъ я жѣнку двадцѣтыи-лѣтну, въ мѣщанскѣи сукманѣ, въ великой хуотѣи на голоѣ. Лице простое, круглѣе, не бѣзъ прѣмѣно-сти; поглядъ мала понурѣи, трохи оумный, та и дуже унималася.

— Вы панѣ Полѣтѣева? — оспѣтавъ я и про-ошѣвъ сѣдати.

— Такъ, — отповѣла тихимъ голосомъ и не сѣдаючи. — Я вдова по вашѣмъ овѣяковѣи, Михайлѣи Андрѣевичу Полѣтѣевѣмъ.

— То Михайло Андрѣевичъ — небѣщикъ? Давно?... Та ояѣте-жъ, прошу!

Она усѣла.

— Вже другѣи мѣсяцъ.

— А давно вы за него бѣдалися?

— Я всего рокѣ жила съ нимъ.

— Вы теперь зѣ-бѣтѣи?

— Зѣ-подѣ Тулы... Село тамъ е Знамен-ское Глушково, чѣи може и знаете. Я дочка та-мошного дѣка. Мы съ Михайломъ Андрѣевичѣмъ тамъ и жили.

У молодѣцѣи зѣ легка затрусѣлося губы и она подѣвѣла до нихъ руку. Немѣвъ зѣбирѣлося йѣи на плачъ, та перемогла себе и зѣишъ закашлѣла.

— Менѣ небѣщѣкъ Михайло Андрѣевичъ, — вѣла дальше, — передѣ смертѣю казѣвъ до васъ поѣхати; конче, кажѣе, поѣдѣ! — и казѣвъ менѣ подѣкувати вамъ за ваше добрѣе сердце и передѣти вамъ... осы отѣю... тую дѣробницѣу (она добула зѣ кишѣнѣи невѣличку пачечку)... дѣвъ еи

все при ообѣ носивъ... и сказавъ Михайло Андре-евичъ, щѣбѣ вы були ласкави прѣняти ое на па-мятку, щѣбѣ негорѣдали... чѣмъ инѣакѣмъ, кажѣе, обѣдарувѣти ихъ... то естѣ васъ... не можѣу.

Въ пачечцѣ бувъ малѣнѣчкѣи орѣбный ящи-чокъ съ именѣмъ Мѣшовѣи матери. Той ящѣчокъ я по часту бѣчивъ въ Мѣшовѣхъ рукахъ, а разъ таки оказавъ менѣ, ошѣминаючи якогѣе бѣдолаху, що осы-то той якъ-разъ голѣи, годѣеовѣи, коли у него вѣ такого ящѣка, нѣ нѣякой памѣтки не-ма, — а въ мене, кажѣе, е хочѣе тѣе.

Я подѣкувавъ, зѣвавъ ящѣчокъ и оспѣтавъ, на яку хорѣбу омерѣ Мѣша? Любѣвъ, чи...

Тутъ я прикусѣвъ языкъ... але молодѣ жѣн-ка догадалася, чѣго то я не договѣрѣвъ. Она бы-стро глянула на мене, потому опустѣивши очи оумно усѣмѣхнулася и хуто промовѣла:

— Ахъ, нѣ! То все вже закинувъ, скоро-лѣшь мене засѣватѣвъ... Але якѣ-жъ то и здоро-вѣе у него було?... Цѣлѣкомъ зѣружѣване. Скоро кинувъ пити, такъ зарѣвъ и хорѣба выявѣлася. А такимъ вамъ статѣкомъ ставѣ; все бравѣея та-тусѣеи помагѣти, чи на тоцѣ, чи въ огорѣдѣ... чи въ лѣкой-будѣ лучѣлося работѣ... дарѣма, що панѣ-ского бувъ родѣ. Але де жъ було оныи найтѣ?... И за пѣвѣеменѣство було береѣе, — оно, якъ самѣи знаете, не було ему чужѣ... Та що-жъ? руки зѣрожали, перѣ вѣдержѣти — не вѣдержѣти! А все ообѣ доганѣе: Вѣлѣоручка жѣи, бѣлѣоручка! нѣко-му нѣякого добра не творѣтъ, не помагѣвъ, не

трудѣеи!... Дуже надѣкувавъ вѣдѣи однимъ, надѣ-тымъ самымъ. Говорѣтъ було, що нашъ народѣ гѣрко працѣе, а мы що?... Ахъ, Николаю Нико-лаевичу, хорѣишѣи то бувъ чоловѣкъ, и мене дѣвъ любѣвъ... и я... Ахъ, даруйте...

Тутъ молодѣцѣи оправѣдѣ зарѣдалѣ. Мавъ я щѣру волю еи розѣрадитѣи, та не знавъ якъ.

— А лѣишѣлася-жѣ вамъ хочѣ дѣтянка? — оспѣтавъ я на концѣ.

Она зѣдыхнула: — Не лѣишѣлася... Кѣбы то!... такъ нѣ!... А слѣзы такъ вже и цѣорѣкомъ таки бухнуи.

* * *

Такъ осы чѣмъ законѣчилися Мѣшовѣи пово-лочкѣи, — завершивъ отарѣи II. свое оповѣданье. — Вы, панѣе, таки концѣи кѣнѣцѣи прѣстѣаетѣе на мое, що я мѣвъ право назѣвати его навѣдѣе-нымъ; а певно зѣгодѣтея и на те, що дѣвъ не подаѣвъ на нынѣшнихъ навѣдѣнѣхъ, хочѣ, нѣ-где правды дѣтъи, фѣлософѣи якѣи-тамъ и набѣшѣе-бы яку подобу межѣи выи. И тамъ и тутъ якъ-разъ така сама жадоба до самѣзѣгубы, така сама туга, таке самѣ невѣдовѣенѣе... А зѣ бѣтѣи те все береѣея, нехай вже розѣсудѣтъ — хто? — очевидно... фѣлософѣи.

Бужѣвалѣ, лѣтоопѣденѣ 1881.

ных выдача брошюрок „Розкладъ бѣды для воѣхъ доѣмъ галицкихъ шляхѣвъ зѣлѣнцы державныхъ, важный ѡтъ 1 червня 1886 р.“ („Розкладъ“ выданный, на жалѣ, лише въ языкѣ польскѣмъ, — въ рускомъ нѣ, се прѣдѣль належало бы и мавѣ бы покупи!) Дѣстати его можна при касѣ за 5 кр. а. в.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Въ недѣлю 8. д. серпня ѡтбудеся въ Нижнѣмъ вѣчаньѣ п. Петра Огоновского, профессора рускоѣ гимназїи, ѡ панноу Левинскоу, дочкою нижнѣвскоѣ о. пароха. — Адвокатъ зѣ Стрыя, Александръ Длоньскій-Виберштайнъ, перенѣсеся до Самбора.

Вѣсти зѣ Аепархїи Львовскоѣ.

Станиславскій Ординаріатъ повѣдомляе митроп. консисторїю, що въ пропозицію на Манау, дек. богородчанского, принятъ зѣ львовскоѣ аепархїи оо.: Іоанъ Каратинскій, Володимъ Голѣнцый и Корн. Скоморовскій; на Глубокѣ оо.: Корн. Скоморовскій, Емел. Левинскій и Саболта Тома.

Президїя наместничества годятся на канон. вѣнцѣнцію для заперевозованныхъ оо. Бачинского Павла на Глинѣны и о. Петра Вѣлиньского на Довжанку.

Додатокъ особистый асигнувало наместничество для о. Іоана Гуглевича, пар. въ Лозанѣ, въ сумѣ 100 зр. рѣчно, ѡтъ дня 1 сѣчня 1886 до кѣнца 1887 р. и о. Іоану Ивановичу, завѣд. Драганьки, въ сумѣ 100 зр. рѣчно ѡтъ 8 сѣчня 1886 до 1887 р.

Столове уѣдѣло наместничество укрѣпленому богослову Теодору Карпову.

Наместничество асигнувало дотацию для о.

Мартина Пакижъ, прокуратора для справъ галицкихъ Русинѣвъ при ап. престолѣ въ Римѣ, въ сумѣ 400 зр. рѣчно на дальшїи три роки.

Митроп. консисторїя вѣстывалася до наместничества о уѣдѣленіи дотатку особистого для о. Теодора Нижанковского, пар. въ Седликахъ, и о запомогу зѣ фонда релїг. для вдовѣвъ по священникахъ Еленоры Кулячонко и Амалїи Левинскоѣ.

Переписка Редакции и Администрации.

Вп. Сава Сивичъ. Дякуємо и о згадавѣ въ лѣстѣ просимо. — Вп. М. Ч. въ Тр. Доси вѣхто намѣ нѣчого не доручивъ, тожѣ и годѣ було выслати.

НАДОСЛАНЕ.

Сила привычки есть у человека необычайно велика, черезъ шо дѣлѣ лишь дуже тяжко може си зломити. Мѣсто того радимо істѣмъ тѣмъ, шо дотеперѣ при органичѣмъ заборѣ вѣдугахъ геморoidalныхъ и т. д. уживали средствѣ прочищающихъ, якъ румбарбарумъ, горько соды, зульбергерскій капль и т. д., шо бы рѣшились опробовати зѣлѣнцы швейцарскіхъ пугулокъ антикара Р. Брандта, а проба выпадае певно на ихъ изволеніе и доказе, шо швейцарскїи пугулки суть найдѣлѣшимъ средствомъ прочищающимъ. Треба завоѣтѣмъ зѣбеспокоити, шо кожда коробка швейцарскіхъ пугулокъ антикара Р. Брандта (можна дѣстати въ антикахъ по 70 зр. за коробку) має білий хрестъ въ червѣнѣмъ полѣ и подписъ Р. Брандта, а воѣ инакше зашпакований треба ѡткати.

Прому п. Юліява Бережинского, шо бы звонивъ менѣ ласково подати якъ найкорше овою теперѣшну адресу.

Дамьянъ Главиловичъ, въ Шешорахъ, почта Цѣлѣны.

ПОВѢДОМЛЕНЬЕ.

Адвокатъ д-ръ Романъ Адамскій повѣдомляе, шо перенѣсеся зѣ Чорткова до Ясла, а акты своѣи канцелярїи въ Чортковѣ ѡтдаѣ п. д-рови Писидорови Діамантови, адвокату въ Чортковѣ, яко своему субституту, заименованому ухвалою Выѣду палаты адвокатѣвъ у Львовѣ зѣ дня 3 липня 1886 ч. 511.

1705 (5—5)

NEUE (12) UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

Brockhaus

Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis a Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBBAND FL. 5.70. O. W.

Въ Тернополи

край дороги Микуливецкою пѣдъ ч. д. 1004 есть

мешкальнѣй дѣмъ

(для двѣхъ партїй, ѡз окремыхъ входовъ, ѡбѣми и стрѣхомъ, и ѡз окремыми комѣрами пѣдъ однимъ дахомъ) и съ 1/2 морговымъ садомъ и огородамъ въ ѡбї хлѣбѣ до продажи. — Близша вѣдомѣсть у о. Іосафа П. Чубатого, приходского сотрульника въ Чортковѣ на Выгавцѣ. (1707—?)

Ц. к. придворна ліярия дзвонѣвъ П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

поручася до замовленн дзвонѣвъ и гармоничныхъ складѣвъ всякою величинѣмъ и голосу. Гарантїя за певный годѣсть кождого дзвона, чистый гармоничный акордъ складу и за найдѣлѣшїи металъ. Монтованнѣ дзвонѣвъ съ уприв. головами зѣ кованого зѣльза черезъ шо можна дзвонѣмъ дуже легко дзвонити. Опирала на дзвонѣвъ зѣ кованого зѣльза найлїпшою конструкціою виконуются якъ пѣдешевше. Припоручаня виконуются якъ найкорше, точно и дуже

дешево при найвыгодѣнѣшїхъ условїяхъ заплати. Гармоничный складѣ до престѣловъ ѡз сильными и голосными дзвонѣчками, зѣ альпакѣ: ѡз 4 дзвѣн. по 14 зр., ѡз 3 дзвѣн. по 11 зр. зѣ моселю: „4“ „10“ „3“ „8“ Гармоничный складѣ до закритїй зѣ 4 дзвѣнками и ѡз прикрасными рамами зѣ кованого зѣльза по 25 зр. 1551 15—24

Ѳтзначенїя: Выстава вѣдѣньска 1873, два медалѣ за поступъ за складѣ дзвонѣвъ для вѣдѣньскаго Votivkirche 260 сотнѣрѣвъ ваги. Выстава промысл. у Вѣднѣ 1880 зол. медалѣ. Заложена 1898. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,127,700 кильгѣр. ваги. Зѣ сего до Вѣднѣ для 81 церкви 83 штукъ дзвонѣвъ 86,061 кильгѣр. ваги разомъ и 2 дзвонѣ до годнѣннѣвъ для нового ратуша 3345 кр. ваги.

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива зѣ фабрики Л. Чиньского въ Ярославлѣ,

нагородженъ 19 медалями на выставахъ краевыхъ и межнародныхъ, можна дѣстати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Суконницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемишлѣ, ул. Францисканска, якъ такожъ у воѣхъ торговлахъ корѣннихъ.

Цѣнникъ на жадање бесплатно и франко. Анализованный проф. Б. Гоффомъ Гигиеничный Медѣвникъ вынаходу Л. Чиньского есть дуже смѣлаю и скрѣпленою поживно и пѣнимъ средствомъ до усунѣня вѣдуги органѣвъ травленїя, якъ: заборѣ, геморойдѣ, диспепсїи, вѣзѣрѣ крови, нежитѣ желудка и кишѣкъ, зѣгѣга, зѣдугѣ, ѡбнѣвѣ, несмакѣ; побуждѣе аетитѣ, поправляє выгѣданѣе и причиняея много до вытворѣваня крови.

Медѣвникъ гигиеничный поручають найзнаменитѣшїи спеціалїсты, а его лѣчебный свойства подтверждаютъ лѣкарѣ, сотки же подѣлѣе посѣдея фабрики. Дѣстати можна у воѣхъ торговлахъ корѣннихъ и антикахъ, — Цѣна за штукѣ 20 зр.

Важне для особѣ, шо вѣдугѣ спѣдѣе жѣть; для особѣ дѣтнѣвхъ медугами повставшими зѣ лѣннѣго травленїя, и для рекѣвалесцентѣвъ. Ѳбширна брошу а, подаюча рады и показку до остерѣженїя до неугѣ повставшихъ зѣ лѣннѣго травленїя, написана докторомъ спеціалїстомъ выйшла пѣдѣломъ фабрики медѣвникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославлѣ и расылася аголошающимъ-ся даромъ и франко. 1709 2—2

! Важне для ловцѣвъ !

ГОЛОВНЫЙ МАГАЗИНЪ ЗБРѢВЪ И ПРИВѢРѢВЪ ЛОВЕЦКИХЪ

АЛЬФРЕДА ДЗИКОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ

ТЕРНОПОЛИ

поручая по значно знижѣннѣмъ цѣннѣмъ

1886/7	НА СЕЗОНЪ	1886/7
Нехибнѣй, вышрѣбов. луски набѣвнѣй Лѣшоше, калиб. 16 100 штукъ 1— " " 12 " " 125 " " 14 " " 145		Порохъ ловецкїи найлѣпшого рода: пѣвъ кильо по 71, 94 кр. и выше пѣвъ кильо до розсѣдѣваня 40 кр.
Нехибнѣй, вышрѣбов. луски набѣвнѣй Лянкастеръ, калиб. 16 100 штукъ 1-35 " " 14 " " 1-50 " " 12 " " 1-60		Шрѣтъ вѣслякомъ грубѣшѣ 1 кильо 30 кр. Прѣ ѡтбѣравѣ 10 кильо зѣ одного числа 28 кр.
Выключный складѣ на Галичину патронѣвъ громовыхъ, патентъ ульши. конструкціо до руч- ницъ Лянкастерѣвъхъ. (Centrafeuer-Blitz-Brand- truppen) 100 шт. калиб. 16 3 зр., калиб. 12 3-50.		Ручницѣ до набиванїя въ заду: Подѣлки Лянкастеръ ѡтъ . . . 25.— " Лѣшоше ѡтъ . . . 20.— " капсѣловъ ѡтъ . . . 10-50 Поединки капсѣловъ ѡтъ . . . 6-50
Патроны пѣловнѣ Дрѣзого Тешѣра " Лѣшош. и Лянкаст. Ельѣя " " " Кивѣха.		Револьверы сѣст. Лѣшоше ѡтъ . . . 3-75 " Лянкастеръ ѡтъ . . . 5-50 Патроны до револьверѣвъ вѣсляного калибру.
Мосѣжнѣ масѣннѣй въ одного кулѣи Лѣшоше и Лянкастеръ 100 штукъ калиб. 16 5— 100 " " 14 5-20 100 " " 12 5-40		Пистѣлѣ до метѣ Фальѣберта ѡтъ . . . 4— Штуды . . . 8-50 250 патронѣвъ 6 мм. съ кулями . . . 1-25 100 " 9 " " . . . 1-50
200 шт. найлѣи приѣвѣнѣвъ 35 кр. Кулѣ 5-ти зѣлѣнѣй 10 штукъ 60 " Кулѣ лѣнцѣхѣвъ, 1 штукѣ 10 "		Торбы ловецкїи ѡтъ . . . 2— Сѣти ѡтъ 1—, . . . 2— Пасы на патроны . . . 1-25 Камашѣ до бѣдѣта . . . 2—

! НОВОСТЬ !

Оригинальный англїйскїи карабины репертѣрѣры
12-стрѣльнѣй съ пѣдѣломѣмъ центр. калиб. 44 (12 мм) сѣстѣму я вырѣбу КОЛЬТА въ Лондонѣ.

Есть то збрѣя ловцѣвъ, котру фѣховѣ людѣ признали найдѣлѣшѣю въ своѣмъ родѣ такъ пѣвъ и гѣлѣдомѣмъ
прецизи выстрѣлу якъ и дуже старанного выѣдѣченїя. Карабины тѣи порывѣсѣнѣють вѣѣ дѣтѣперѣшнѣи сѣстѣмѣи
магазинѣи своѣю пѣединѣю конструкціою и тѣрѣвалѣмъ мехѣанизмомъ.

Цѣнникъ иллюстрованный на жадање расылѣю франко.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, шо Высѣкопѣважаннѣ ѡтѣѣ духовнѣи
урадѣють при церкѣвахъ хоры, прѣто поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОНИѢМЪ (або ФИСГАРМОНИѢМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высѣкопѣважаннѣ п. прѣф. Н. Вахняннѣи купивъ до
русѣкоѣ гимназїи у Львовѣ инструментъ мого вырѣбу и мо-
же дѣти Высѣкопѣважаннѣмъ Ѳтѣямъ Духовнѣмъ о томѣ
дуже пожитѣчнѣмъ инструментѣ найдѣлѣшїи информѣцию.

Цѣна тѣхъ инструментѣвъ ѡтъ 70 зр. а. в. и выше

Дѣе такожѣ на рѣты.

1661 116—7

Сѣ повѣжаннѣемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

власѣтель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-

монїѢмъ у Львовѣ, ул. Хоружїи ч. 9.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 30—?

купуе и продае

вѣѣ ѡфѣкты и монѣты

пѣдѣ найприѣступнѣшїи условїями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. премїѣваннѣи,

котрїи пѣдѣла закона зѣ дня 2 Липня 1868 (Дѣв. з. д.

XXXVIII. Ч. 93) и найвышѣшѣи постановѣ зѣ д. 17 грудня

1870 р. можна уживѣти до умѣшѣваня капиталѣвъ фѣн-

довыхъ, цѣпилѣрныхъ, кавѣцїи сушрѣжѣекихъ войсковыхъ,

на кавѣцїю и вѣдїя

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до выѣсѣваня сѣ 10% премїѣю т. е. по 110 за 100)

Вѣѣ припорученя зѣ провинцїи виконуются бѣзѣ

провоѣлки по курѣѣ днѣвнѣмъ, не числячи нѣякою провизїи.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІИ КРАВЕЦЪ

во Львовѣ, при ул. Сикотѣвскѣ ч. 16

1. поверѣхъ

мае честь поручити Вѣ. ПТ. Пу-

блицѣ и Вѣ. Духовенѣству свою

РОБОТНЮ

МУЖЕСКОЙ ОДЕЖИ

пѣдѣла найдѣлѣшїи модѣ, зѣ найдѣ-

лѣшїи товарѣмъ и по цѣнахъ якъ

ваѣдѣшїи, упрашаючи яко Ру-

синѣ о ласкавѣй взгляды Вѣч. П. Т.

Публики и Вѣч. Духовенѣства, пору-

чѣасѣ ласкавѣму покровѣтелѣству.

На пору веснѣи и лѣтнѣи найдѣлѣшїи

ваѣе великїи выѣбѣрѣ наймѣдѣлѣшїи

товарѣмъ.

Вѣѣ ласкавѣй замѣвлѣни

виконуются въ найко-

1595 рѣтѣшїи часѣ. (6—10)

„Малый катехизъ музыки“
и „Рускїи Сѣѣванникъ“.

Часть теорѣтична и практична,

пѣдѣручникѣи спѣву для учѣте-

лѣвъ и учѣникѣвъ можна дѣ-

стѣти у о. В. Мѣтюка въ Лѣв-

чѣи почта Нарѣль по цѣнѣ 65.

кр., сѣ пересылѣкою почѣтовой

Тамѣ-же можна ще такожѣ дѣ-

стѣти квартѣты „Вѣннѣ“ въ

цѣнѣ 1-50 зр., сѣ пересылѣкою

почѣтовой 1-60 зр. 5—?

ДѢЛО

Виходить во Львові щоді Вівторка, Четверга і Суботи зростає публікація з 5-го року. Літер. додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить по 3 печат. аркуші кожного 15-го і останнього дня кожного місяця. Редакція „Адміністрація“ під Ч. 44 уліця Галицька. Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. за один строк печатний, в руб. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Рекламі неоплачені влізати не будуть.

Предплати і нисерати приймаються: У Львові Адміністрація „ДѢЛО“. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. В Парижі Agence Havas. В Росії Редакція „Кієвская Старина“ в Кієві, поштової уряди „Газетное Вѣдѣніе“ В. Ф. Замка в Одесі Дерибасовська ул., д. Радли 9.

Предплата на „ДѢЛО“ для Австрії: для Росії:
на цілий рік . . . 12 ар. на цілий рік . . . 12 руб.
на пів року . . . 6 ар. на пів року . . . 6 руб.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 руб.
з дод. „Бібліотеки“: з дод. „Бібліотеки“:
на цілий рік . . . 16 ар. на цілий рік . . . 16 руб.
на пів року . . . 8 ар. на пів року . . . 8 руб.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 руб.
на самі додатки: на самі додатки:
на цілий рік . . . 5 ар. на цілий рік . . . 5 руб.
на пів року . . . 3 ар. на пів року . . . 3 руб.
на чверть року . . . 1 ар. на чверть року . . . 1 руб.
з дод. „Бібліотеки“: на самі додатки:
на цілий рік . . . 19 ар. на цілий рік . . . 6 ар.
Поодинокі чиселі коштують 12 кр. а. в.

Сь днем 1 (13) липня зачався III. чверть року сегорічного видавництва „ДѢЛО“ і „Бібліотеки найзнаменитіших повістей“. Просимо поскорити сь присылкою залогностей і дальшої предплати, щоби вь експедиції не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступавий Вп. предплатники „Бібліотеки найзнам. повѣстей“ одстанутъ дорож початокъ зачатю повѣсти Н. Тургенева „Батьки и сыны“.

Виховуємо політично народъ!

Вь програмѣ нашої часописи все було и єсть до нинѣ на видѣмъ планѣ — політичне виховуванє народу. Бо що народъ нашъ вь тѣмъ виглядѣ — скажѣмъ собі правду вь очі: — стоить на низькомъ ступени, — то доказують факти, то яскраво проявляється при всякого рода выборахъ вь нашѣмъ краю.

Зь недостачи вихованя політичного вь нашѣмъ народѣ виходять ажъ надто часто неимовѣрні, а прецѣнь правдиві, сумні факти, надъ котрими кождоу щироу патріоту рускому треба лише болѣти. Недостача того вихованя єсть причиною, що селянинъ та маломѣщанинъ нашъ рѣдко коли умѣє покористатися прислугуючими єму правами конституційними, рѣдко коли поступить такъ, якъ вимагали-бъ его інтереси моральні и матеріальні.

Везперечно, бувають случаи, де простолюдинъ нашъ хоти-не-хоти мусить улягнути якомусь чужоу насилію, — але-жъ далеко бѣльше буває у насъ на порядку денномъ такихъ случаевъ, де нѣякого насилія не слѣдує, а простолюдинъ нашъ, сказати-бъ „зъ доброго серця“, — а вь політичнѣмъ житю оно то само значить, що „зъ дурного розуму“, — самъ кладе шню вь чуже ярмо, самъ на себе крутить бичъ, самъ голову наставляє пѣдъ чужій молотокъ. А все то, очевидно, не за-дѣля чого иншого, якъ тѣмъ зь недостачи вихованя політичного.

Бувають ще й до нинѣ випадки, що се-

ліане-выборцѣ, прибувши до мѣста на выборѣ, посла, не можуть освоитися сь своєю вь даннѣй хвилі ролю — мочі рѣшити про выборѣ чи сего, чи того „пана“; выборѣ уважають они чимсь такимъ, нѣбъ нарочнымъ приготованѣмъ арены для турниру межі тими двома „панамі“, — хвиля рѣшає: котрий зь нихъ посадить другого зь сѣдла и стане витяземъ для выборчого — а що тамъ дальше, що потому, черезъ шість довгихъ лѣтъ, — проте не одному зь нашихъ селянъ-выборцѣвъ навѣть на умѣ не наплыве! Бо-жъ онъ и не має нѣякого понятя о тѣмъ, на що выбирає посла; що той посолъ чи вь Соймѣ, чи вь Радѣ державній має и може робити; а за тымъ и якій суть тѣ нитки, що черезъ посла лучать народъ сь законодавчимъ тѣломъ.

Другі селяне-выборцѣ, бѣльше освѣчені, досить розумѣють свою ролю, на выборѣ глядять якъ на актъ, вынуждаючий зь правъ конституційныхъ, по троха тамують и рѣзницю межі суперниками-кандидатами, розумѣєся, де тая рѣзниця не основуєся на якихъ тонкостяхъ, тѣмъкѣ высшій интелігенції ума понятныхъ, — але и тымъ хибує одною дуже важною рѣчи — а то бѣдай яко-такі ширшого зрозумѣнія ваги та великихъ наслѣдковъ взаимного одбѣлюваня суспѣльности на складѣ тѣла законодавчого, а тѣла законодавчого на суспѣльность. Коли сь докормити спитати нашого селянина-выборця, якъ онъ має совѣсть дати свой голѣсъ на якого тамъ польского пана-карьеровича, — онъ отповѣсть, що, мовлявъ, „самъ знаю, що я зробивъ не конче добре, тамтой бувъ-бъ лѣпшій, — але най тамъ! — чи буде сей, чи той, а намъ, людямъ простымъ, одна бѣда...“ Така бѣсѣда — а хто єи не чувъ? — свѣдчить лише о недостачи політичного вихованя вь нашѣмъ народѣ, навѣть середѣ не крайню вже занедбанихъ та темныхъ кругѣвъ.

Средства до політичного виховуваня народу суть рѣзнодорожні, по бѣльшой часті и не безпосередні, — а межі иншими у насъ важну грають ролю — ширенє печатєю загальною просвѣты та патріотичного почутя

межъ народомъ, и пропагованє идеи ассоціацій сь задачами просвѣтними и економичними. Праця вь тыхъ напрямкахъ будъ-щобудъ поступає и чинить своє дѣло розяснюваня умѣвъ по нашихъ селахъ.

Але мы хочемо пригадати нинѣ нашимъ патріотамъ ще одно, передъ кѣлькома лѣтами дуже популярне, и безперечно вельми важне средство, — вѣча окружні. Мы не можемо докладно пояснити собі того, чому такъ популярна, якъ кажемо, гадка устроюваня вѣчь по провинціальныхъ мѣстахъ иде вь забутѣ! Чи то походить зь непохвальной невѣры вь достатокъ моральной силы, потребною на устроєнє такого вѣча, чи зь безпѣдставною боязню передъ якимись перешкодами зь стороны властей политическихъ? А прецѣнь такій вѣча, держані навѣть вь якъ найтѣснѣйшихъ границяхъ законныхъ, можуть бути тою школою политичною для народу, куда нашъ селянинъ хоче, правда, рѣдко мавъ-бъ нагоду зайти, але за кождый разъ вышшовъ-бъ сь богатимъ скарбомъ науки.

По другихъ краяхъ коронныхъ отбываються вѣча, а на нихъ оговарюються всякій пекучій справы и ухвалюються резолюції та меморіали. Не оставаймо-жъ и мы позаду другихъ, бо, ще разъ кажемо, степень политичного вихованя нашого народу, ще надто низкій! Надходить осѣнь — пора у насъ пригѣднати для зборѣвъ народныхъ. Тожъ нехай патріоты наші по всѣхъ сторонахъ краю подготавливаютъ теренъ для вѣчь окружныхъ!

Жиды вь економичнѣмъ житю нашого краю.

V.

Навѣть дробні ремѣсники по нашихъ малехенькихъ мѣсточкахъ, якъ шевцѣ, кравцѣ, ковалѣ, олюсарѣ та боднарѣ, деколи безъ жиды не продадутъ добре продуктѣвъ своєй працѣ. Для жидѣвскихъ оклебѣвъ або танцѣвъ вышивають наші ремѣсники гунѣ, сукманѣ, кожухи, шапки, блязы, навѣть оорочки та сѣднѣцѣ, роблять сокиры, замки, колодки, серпы, плуги та децо инче за тая грошѣ, — а жидъ потому продає ой продукты людской працѣ дуже дорого, горне

высокъ до своєй кишенѣ — тѣмъкѣ дѣлятого, що ремѣсники притиснені неразъ потребою, неразъ нуждою або jakimъ нещастѣмъ, не мавъ на часъ купця або не мавъ работы, мусѣвъ отже ради кусника хлѣба для себе и для своєй родины поднятися довои работы для жиды за дешевѣй невеличкій грошѣ.

Розглянувшись вь вѣмѣ тѣмъ, приходится оцѣнить: Що-жъ лишилося вь нашѣмъ краю для элементу коронного? Одна мольна, тяжка праця на высокооподаткованѣй рѣли, а и зь той нинѣ наплывовый чужій элементъ хоче его вытѣснити.

Вѣтъ коритній позиція вь розкладѣ нынѣшного економичного житя вь рукахъ жидѣвъ. Цѣла майже торговля, бо прецѣнь що значать тѣ десятки христіанскихъ купцѣвъ супротивъ безчисленного множества жидѣвъ та кущикѣвъ жидѣвскихъ? Краєвий промыселъ и всяке жерело доходу вь рукахъ жидѣвъ. Они надають нинѣ економичному житю вь нашѣмъ краю силы та интересу. Але то житє поддѣржуютъ несовѣтною працею, не тымъ, що кормлять его здоровою поживою ованѣхъ трудѣвъ та своєй дѣлѣности, але двигаютъ его штучными средствами своєй спекуляції, щоби вь нѣмъ здобути собі грошѣ, за помощью котрого можна-бъ запанувати надъ другими націями, а може повѣли, вѣ-легка и надъ цѣлымъ краємъ. Тымъ нещиримъ та несовѣтнымъ робѣтникамъ не ходять о то, щоби двигнути краєву торговлю, краєвий промыселъ, та вь загалѣ, щоби економичне житє вь нашѣмъ краю розвинулося краще та хоєнѣйше для кождо веретвы нынѣшной суспѣльности та для кождо нації, — нѣ, имъ ходять о то, щоби они одні тагнули збъ всего, зь чого тѣмъкѣ даєся, всякій можливый хоєнѣ, щоби выперти корѣнный элементъ зь кождого бѣльше хоєнного становища, самими отатися панамъ кождо економичнои ситуації вь нашѣмъ краю. Дѣлятого вь нынѣшнихъ часахъ ихнимъ окликомъ єсть „pur Geld“ та „a Geschäft“. Ихъ отрашать просвѣта нашого люду, закладанє крамницъ по мѣстахъ та селахъ нашими людьми, бо то єсть признакомъ выповѣди войны совѣтностю та ретельною працею нечестной спекуляції, крутарѣству та дилетантизму....

Однакожъ для насъ тая война, при економичнай кризѣ нашого домашнього промыслу, нашо-

Мои радости кандидатскій.

Американскій очеркъ
Марка Твейна.

Передъ кѣлькома мѣсяцами поставили мене „незванномъ“ вь великой державѣ Нью-Йоркѣ кандидатомъ при выборѣ губернатора. Моиими соперниками были панове Джонъ Т. Смігъ и Блянкъ І. Блянкѣ. Вь одній згладѣ — того я бувъ певный, — отовѣдь а далеко выше тыхъ панѣвъ, а то бувъ — мой характеръ. Зь часописей легко можна було змѣркувати, що тѣ панове, хочъ може й знали коли, що то значить мати честное имя, але той часъ для нихъ мнѣнувъ! Було се загально вѣдѣтно, что они вь остатнихъ рокахъ запѣвлялися отъ всякими огидными злочинствами. Але вь той самѣй хвилі, коли я величавъ свою выпѣсѣдѣ и вь оупокою тымъ любувався, каламутна сѣдѣна струга зворушила глубѣнь моего счастья, — а се була гадка, що я буду мусѣвъ чути, якъ мѣня вь товариствѣ явѣтъ такихъ людей будутъ на вѣи боки натыгати. То непоколе мене все бѣльше та бѣльше. Наконецъ написавъ я вь тѣмъ дѣлѣ до своєй бабусѣ. Она отповѣдила скоро и рѣшучо. Писала:

„Ты за цѣле свое житя не вчинивъ нѣ одной такой рѣчи, щоби ты єя потребувавъ ооромитно, — аѣь одной! А отъ правды тѣ газетамъ, правды нѣмъ и порозумѣй, якій то люде тѣ панове Смігъ и Блянкѣ, а потому оцѣтай себе, чи маєшь охоту знизжати на той рѣвень, на якѣмъ они отогѣтъ, и залупатися отъ ними публично вь оуперничество.“

Якъ-разъ то, що я самъ думавъ! Той ночи и я ока не зажмуривъ. Але, все розваживши, я

не мѣгъ отступити. Мене выбрали борцемъ и я мусѣвъ ити до борбы. Сѣдаючи, я безъ уваги проводивъ окоу по часописяхъ, ажъ наразъ ота-новила мене одна статья — и щиро кажу, я ще нѣколи вь житю не бувъ такій обуревый. Ось она, тая статья:

„Кривоприсяга. — Може панъ Маркъ Твейнъ теперѣ, коли отає передъ народомъ яко кандидатъ на посаду губернатора, зволѣть пояснити, якъ то отадало, що єму вь роцѣ 1863 вь Векевекѣ вь Кохинхнѣ тридцѣть и чотыри свѣдѣки доказали кривоприсягу, котру онъ зложивъ, щоби бѣднѣй тамошній вдовѣ и єи безпомѣчной родниѣ загарбати кусничокъ поля засаженного ба-панамы, єи єдиній поживокъ и подѣору вь самотнѣй бездомности и вь рѣсупцѣ. Панъ Твейнъ повиненъ якъ за-про себе самого, такъ и за-дѣля того великого народу, о голосы котрого онъ убѣгаєся, єю рѣчь пояснити. Чи онъ се учинить?!“

Я просто одеревѣлъ зь дива! Таке жорстоке, немилосердєе обжалуванє! Я Кохинхны вь житю своѣмъ не бачивъ! Про Векевекъ я нѣко нѣколи навѣть не чувъ! Я не мѣгъ бы рѣзницѣ вказати мѣжъ полемъ отъ бананами а кенгуру!... Я не знавъ, що мѣнѣ чиняти; я бувъ розстроєный и безпомѣчный. Цѣлый день мѣнѣ мнѣнувъ безъ нѣякой вѣ загалѣ работы.

На другій день тая сама часопись прине-ола отсе — нѣчо бѣльше:

„То щось значить! — Звертаємо увагу на то, что панъ Маркъ Твейнъ про кривоприсягу вь Кохинхнѣ мовчѣтъ. То чей-же щось значить?!“

Розумѣєся, вже до кѣнца борбы выборчѣ

тая часопись не называла мене инакше, якъ „бесчестнымъ кривоприсяжникомъ Твейномъ“.

Потому прийшла „Газета“ ось сь чимъ:

„Просимо о отповѣди! — Чи новый кандидатъ на посаду губернатора буде такій ласкавый, пояснити деякимъ изъ горожанъ, якъ то було, що сѣбѣмешканцѣмъ его вь Монтанѣ отъ часу до часу пропадали дробнѣй дорожѣннѣй рѣчи, ажъ поки сѣбѣмешканцѣ его — томъ, что тѣ рѣчи отаходилися все лише при особѣ пана Твейна або вь его „окринѣ“ (а то бувъ аркушъ задрукованой газетѣ, вь котрой завивавъ цѣль свои до-отатки), наконецъ были змушенѣ удѣляти єму у власнѣмъ его интересѣ добру научку, то єсть, добре его поучили и прочухали, а потому порадили єму, зь мѣсца, якъ онъ звычайно завивавъ вь таборѣ, сейчасъ бѣгствомъ спастися. Чи онъ то пояснить?!“

Чи могла бути яка ще омѣльйше придумана злоба, якъ се? Я вь житю нѣколи не бувъ у Монтанѣ!

Потому тая газета, коли тѣмъкѣ про мене писала, все говорила: „Твейнъ, влѣдѣй зь Монтанѣ“.

Отъ теперѣ мѣнѣ ажъ страшно було взяти газету вь руки, примѣромъ такъ само, якъ коли-бъ хто мавъ поднести накрывало зь постелѣ, а догадуваєся, що пѣдъ нимъ буде змыя. Одного дня око мое упало на таке:

„Ложь ясно доказана! — Заприсягнєныи зѣзнаніями свѣдѣковъ Михайла О' Фляка-гана, марового судѣй зь Файвѣ-Пентѣ, п. Сноба Раффертѣго и п. Кетті Муллигана зь Ваттерѣ-Стритѣ доказано мѣня на долони, що пѣдѣ голошенє пана Марка Твейна,

мѣня-бъ то незабутной памяти дѣдѣ нашого честного проводника Блянка І. Блянка бувъ за рабунѣкъ на дорожѣ повѣшенный, єсть брутальною, зь воздуха схожденю до жєю, и що нема аѣь олдѣу якого-небудъ факту, на котромъ тую ложь мѣгъ-бъ бувъ оперѣти. Для честныхъ людей сумѣе то видѣтище, що, абы осягнути политичній уопѣхы, хватася за такій огидай одредѣта, якъ напада-ти умерѣвъ вь грѣбахъ и ихъ нещорочный имена таскати вь калюжу. Коли мы пога-даємо на грызѣту, якои тая нужденна пѣд-лость мусѣла причинити невиннымъ ованѣкамъ и другимъ покѣйникамъ, то оправдѣ не-мѣнь бере насъ спокуса, обурєну и оскор-бєну публику вѣзвати до сумаричной и незаконной отплатѣ клеветниково. Але нѣ! Полишѣмъ его мукамъ отакою на торту-рахъ власной совѣсти его! (Очевидно, ко-ли-бы пристрастѣ взяла верхъ и товѣла вь слѣбѣмъ розъяреню клеветника чинно зне-важила, то прецѣнь рѣчь ажъ надто явна, що нѣяка лава судѣй присяжныхъ не мо-гла-бы пѣдѣдѣныхъ признати виновными, и нѣякій трибуналъ судейскій не мѣгъ-бы ихъ укарати.“

Тѣмъ не бѣзъ глубокой мысли додатокъ кѣн-цевый мавъ такій уопѣхъ, що заравъ вь ночи я мусѣвъ якъ найскорше выскочити зь постелѣ и утечи задними дверми, бо „обурєна и оскорбѣлена публика“ вылагла передъ мой дѣмъ, при приходѣ вь праведномъ обурєню потрошала мѣнѣ окна и мебѣль, а при отходѣ забрала отъ собою тѣмъкѣ рѣчей, кѣлько могла удвѣгати. А прецѣнь я мо-жу руку на савангелѣ положивши оцѣвати, що я нѣколи дѣда пана Блянка не оклеветавъ, ба що

го рблництва, при малой освѣтѣ масъ простого нашего и мазурукого люду, при недостаткѣ асоціацій воляныхъ возможныхъ силъ, буде велика, бо она муситъ такожь на кождомъ кроцѣ поборовати пересудъ нашего и жидовского народу. А при томъ якомъ мало людей въ нашомъ краю старася оными факховыми здбностями по малыхъ провинціальныхъ мѣсточкахъ та мѣстахъ надати той боротбѣ належный напрямъ; мало освѣченныхъ людей звернуло овою увагу на экономичне житѣ по селахъ нашего краю. Нашъ простый людъ самъ деколи борыкался въ той тяжкой боротбѣ безъ доброго та совѣтного провѣдника, безъ познанія своихъ силъ, своего положенія, безъ належного знанія цѣли своего праці. Овъ неразъ на незнакомѣхъ теренѣ спотыкался, паде та въ загалѣ ступае непевнымъ ходомъ. Деколи священникъ, хотѣи бы и хотѣвъ проводить экономичной боротбѣ або только экономичному поступови въ якомъ певномъ напрямѣ, — не мае до того потрібныхъ реальныхъ студій, а образована въ томъ взглядѣ у насъ на селѣ дже собѣ тяжко добути оными силами, — тожь неразъ на омади треба глѣдѣти за корякою дорогою, которая могла вывести зъ лабиринту догадокъ та оумнѣевоу...

Въ моихъ короткихъ та неповныхъ сихъ замѣткахъ описавъ я може только тысячу часть превосныхъ подѣй въ экономичныхъ заходѣхъ нашихъ жидовъ по нашомъ краю. Кто бы хотѣвъ только трощечка блаже пригланутася по селахъ и малыхъ мѣсточкахъ тому житю, безъ оумнѣеу знайде такую рѣзкообразнотѣ предмету, таке богате пуге поле до обробленя, якого мало. Тутъ духъ людской наибольшу давъ волю своимъ выдумкамъ, своей жадобѣ, своимъ страстямъ, и она отругоу неразъ очевидножя лжотся зъ чоловѣчон душѣ.

Сава Сливичъ

ЯНЪ ЛЯМЪ.

Въ протягу двохъ мѣсяцѣхъ стралила Поляки двохъ мужей, що могучою олюю чя то ового духа, чя енергій, двигали мало що не цѣле суоильне житѣ галицкихъ Поляковъ отъ того часу, коли для славянскихъ народовъ въ Австріи настала пора отрождения. Янъ Добжанскій и Янъ Лямъ, ото два люде, около которыхъ группувалася майже цѣла польска журналистика у Львовѣ. Зъ разу оба пріятелѣ, а познѣйше антагонисты, трыла въ Галичинѣ въ 1860-тыхъ рокахъ цѣлямъ польскаму руху журналистичному; оба працювали лъ тѣмъ самымъ напрямѣ, и недовго переживъ одинъ другого. Но коли Добжанскій болѣше овою олобою волявъ въ житѣ политичне и суопильне, то Лямъ дѣлавъ зновъ болѣше олюю ового пера. И дѣйотно, въ Лямѣ отратили Поляки первоепенну силу публицистичну, силу, яку не такъ скоро буде мѣгъ заглушити той другій.

Янъ Лямъ бувъ зъ роду по батькови Нѣмецъ и родился въ 1838 р. въ Станиславовѣ. Его мати була Полька, зъ дому Зюленца. Тымъ то походженьемъ може и дадутся почасті поновити певны черты характеру покойника. Батько Ляма бувъ урядникомъ финансовымъ. Початкову науку побиравъ Лямъ дома, по-часті у родичѣхъ,

по-часті у свого дѣда. Познѣйше ходивъ одинъ рѣкъ до гимназіи въ Бучачі, а въ 1855 р. зробивъ съ означенемъ матуру въ Станиславовѣ. По матурѣ перенѣся до Львова и тутъ записався на университетъ на выдѣлѣ правничій, которого слухавъ три роки. Не маючи средствъ до удержанія, пустився — якъ то кажуть — на гувернерку. Въ 1859 р. вступивъ онъ до войска австрійского и бувъ навѣтъ въ битвѣ подъ Сольферано. Выступивши по 5 мѣсяцахъ зъ войска, занимався зновъ гувернеркою и въ ою пору припадае перша его литературна дѣяльнотѣ. Добжаючи часто зъ села до Львова, давъ онъ починъ до заложенія гумористичныхъ часописей: „Kometa“, „Bak“, „Kryzys“ и „Kometa II“, а въ 1862 р. обьявъ бувъ редакцію „Dziennik-a Literacko-go“. Надбавивъ 1863 р., часть польского повстанія. Лямъ взявъ въ повстанію чинну участь и зъ сего поры датуюся его титулъ „kapitan wojsk polskich“. За то мусѣвъ довго покутувати въ арештахъ (н. пр. въ Золочевѣ) и ходати шпанакомъ, ажъ по уласкавленію цесаремъ освѣти 1866 р. у Львовѣ и одержавъ мѣсто при редакціи „Gazet-y Narodowo-wo-oi“. Отъ теперъ розвивувъ онъ шаршу дѣяльнотѣ литературну и публицистичну. Въ 1868 р. почавъ писати свою „Kronik-y Lwowsk-y“, котру ажъ до послѣднихъ хвилъ жита продовжавъ въ „Dziennik-y Polsk-y“; въ 1869 написавъ повѣсть „Panna Emilia (abo Wielki swiat Sarowio)“ и „Koniarni w Galicyi“. Въ 1869 року заложивъ онъ „Dziennik Polski“, котрый въ 1870 р. обьявъ на власнотѣ. Въ сѣй часописъ появились его повѣсти якъ „Glowy do rozlotu“ и др., а кромѣ того мѣстисловъ такожь его знамениты „Kronik-y Lwowsk-y“. Въ послѣднихъ лѣтахъ писавъ Лямъ такожь хроникѣ до „Gazet-y Lwowsk-oj“ и до „Gaz. Polsk-oj“ въ Варшавѣ.

Ще отъ осени 1883 р. почавъ Лямъ хорувати и рѣдко вже лишъ выходивъ зъ дому. Мимо того все ще въ переставѣхъ працювати и хочъ самъ не мѣгъ ани читати ани писати, то однакожь информувался отъ другихъ и диктувавъ другимъ и такимъ оспособомъ не только зарблявъ на кавалокъ хлѣба для себе и своєю родины, але и бравъ живу участь въ житю суопильномъ.

Не пора теперъ критикувати его писма и его дѣяльнотѣ политичну. Дѣй однакожь рѣчи муоимо зазначити, а именню его незвычайный талантъ и его отношенія яко публициста до Русинѣвъ.

Покійникъ бувъ чоловѣкомъ здбностей, якъ рѣдко лучаються. Его назвычайна память, велика очитанотѣ и глубока студія зробили буля зъ него живу энциклопедію. На всяке пытанье майже зъ кождою матерію онъ бувъ приготоваый, а коли треба було підцѣрти свои аргументы датами, то онъ знавъ зацитувати и даты и чиола якъ докладѣйше. Въ бесѣдѣ говоривъ, не давъ нікому прійти до слова, а противника обшпывавъ такою массою цитатѣвъ и датъ, що треба было дже здбного чоловѣка, чтобы мѣгъ устоятисъ съ оными доказами. Однакожь наиболѣше характеризувалъ его духа недорбанный его гуморъ отъ ѣдкимъ сарказмомъ и проіонію, якій проявлявся въ его знаменитыхъ „Kronik-akh“. Съ хроникаремъ мусѣвъ воі чюпитисъ, а горе тому, хто его зачепивъ! Слово Ляма мусѣло бути поспѣвие. Хроникѣ его оутъ безперечно найзнаменитѣйшимъ плодомъ его пера.

Супротивъ Русинѣвъ бувъ Лямъ отвертымъ ворогомъ и въ найлѣпшомъ случаю уважавъ ихъ за gens minor, що часто обьявлявъ оными дотепами въ Кроникѣ. Та ненависть до Русинѣвъ не походила однакожь зъ глубокого его внутрѣшного

переконанія, а була радше наслідкомъ той науки, яку покійникъ одержавъ бувъ отъ першого ового инструктора политичного Яна Добжанского. Тымъ то и поясняея, що въ частныхъ розговорахъ онъ далеко дружнѣйше относился до Русинѣвъ якъ публично, а коли часами и выступавъ ворожо, то треба то лишь тому приписати, що за мало мѣгъ вглянути въ правдиве руске житѣ народне, бо охотнѣе по большой части съ элементами, зъ середѣ котрыхъ того жати нѣлькѣ не мѣгъ добачити.

Що до особистого характера покійника, то можемо лишъ навести олова п. Реваковича, ред. „Kur. Lwow.“, выголошенія на могилѣ покійника; они коротко але ясно оцѣнили характеръ Ляма: „бывъ то чоловѣкъ, въ котромъ олоучалася легкѣсть а навѣтъ легкодущнѣсть съ глубокою мудрѣстью и величезными вѣдомостями, демократичный радикализмъ съ натиками аристократіи и консерватизму, волюнтаризмъ съ глубокою религіозностю, словомъ, Лямъ бувъ чоловѣкомъ.“

ДОПИСИ.

Зъ Микулинецъ.

Тернопольскій Выдѣлъ Рады повѣтовомъ завѣдавъ писемомъ зъ д. 29 червня с. р. своего члена п. Т. Ляхмана зъ Микулинецъ, що бы докладно переосвѣдчився о станѣ заведе- ныхъ въ школахъ микулинецкій робѣтъ ручныхъ столярства и токарства и давъ Выдѣлову справу. Отже п. Ляхманъ переосвѣдчившись наочно о веденіи робѣтъ въ школахъ, предложилъ Выдѣлову таке справозданье.

„Управитель микулинецкой школы п. Антоній Рыбачикъ затруднявъ отъ обията тамъ посады старшихъ хлопцѣвъ зъ II и III класы рѣзною роботою, при помощи найпрѣстѣйшихъ приборѣвъ, а то: ножика, шила и молотка въ той способѣ, що вырѣбы тѣ дѣлавали признаванье на кождой выставѣ, котру такожь що року при пописѣ устраивавъ въ сали экзаминаційной. Якъ давнѣйше, такъ и сего року я бувъ наочнымъ свѣдкомъ выставленыхъ прѣрѣзныхъ красно выведеныхъ вырѣбѣвъ зъ дерева, опокѣ, бляхи, глины и ка- мѣны. Ти вырѣбы простыми ножикомъ можуть служити к ждой школахъ въ подѣтаву до науки зъ поглядю.“

Якъ и чувъ отъ самого управителя школы, онъ по 10-лѣтній такой пробѣ, выгадавъ затрудняти декотрыхъ найстаршихъ хлопцѣвъ вырѣбами рѣчей болѣше практичныхъ, и то споводувало его удатися до Выс. Выдѣлу кра- евого о субвенцію, котру въ квѣтѣ 100 вр. отримавъ. За тѣ грошѣ закупивъ онъ варетатъ столярскій съ начиненемъ, токарню съ приборами, кляубу слюсарску съ пыльниками и т. д. Отъ початку сего року працюють хлопцѣ о- динъ на противѣ другого при столярствѣ одѣ управую одного тутешного майстра, вырѣбля- ютъ уліфъ рамковій, т. зв. славянскій, а подѣ дозоромъ самого управителя школы точатъ на токарни, вырѣбають досыть вручно пилочкою, и легко пѣющеся внарядѣ токарске напра- вляютъ начинания слюсарскими. Бѣтъ се лише першій починъ той, на способъ шведскій за- проважденной науки вручности, однакъ было вже зробленыхъ кдыка уліфѣвъ и выточеныхъ кдыкадесять оковѣвъ рѣзного рода, дже у- датно, коли взяти на увагу, що хлопцѣ пра- цюють только 1—1½, години денно. Пилоч- кою вырѣбувана робѣта такожь красна. Мушу

додати, що хлопцѣ вймаються не только тою роботою, але працюють таксымъ охотно съ у- правителемъ школы въ огородахъ, мають крас- ну школку деревцевъ отъ одно- до кдыко-рѣч- ныхъ, — за заведеніе той школки дѣбавать п. Ант. Рыбачикъ признаванія и нагороды на вы- ставахъ пчблнично-огородничыхъ. — Дѣвчата ходять коло цѣвѣвъ овдѣбныхъ, — въ наго- роду за то отримала дочка управителя школы медаль брѣнзовый, а кромѣ того дѣвчата у- чатся въ огородахъ управы арианы и рѣвныхъ робѣтъ жѣвнотныхъ. — Хлопцѣ ходять таксымъ коло пчблѣ, бо мають на огородахъ школьнѣмъ пасѣку фондову и управителя школы.

Закончаючи свое справозданье, мыслѣвъ бы я, що въ часахъ, коли нашъ торгъ бува- ютъ выспушувані вырѣбами тужо-краевыми рѣзного рода промысла, — то належало-бы въ першомъ радѣ поспирати и субвенціонувати таикъ школы, котры съ часомъ можуть заоща- дити кравви миліоны, авдѣвляючи его отъ плаченія даны постороннымъ краямъ, бо на праву дорогу звернений промыселъ для по- требъ люду нашего великѣй отдасть услуги суспѣльности. Дяного отже осмѣляеся Свѣ- тлому Выдѣлову представити управителя школы въ Микулинцахъ, п. А. Рыбачика, котрый замѣстъ отпочанку по пради обьявко- вой, учить и тымъ самымъ выховуе моло- дѣжь, працюючи съ нѣю въ годинахъ поа- школьныхъ, до отповѣднои нагороды съ фон- дѣвъ повѣтовыхъ, а такожь удѣлити ему суб- венцію на закупно ще одного гаретату сло- лярского и пилы циркулярной.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(6. Вел. цѣсарь) поверне на день своихъ уроданъ до Вѣдны. День прїѣзду цѣсари до Вѣ- дны назначенъ на 20 с. м.

(Президентъ угорского кабинету Тисса) при- ѣхавъ минушомъ середѣ до Ишлѣ и бувъ заразъ на аудіенціи у цѣсари. Аудіенція трывала цѣль даѣ години. Въ четверть мавъ Тисса знову бути на аудіенціи.

(Зѣвѣдъ министрѣвъ). Зъ Вѣдны доносятъ, що на слѣдуючій тыждень мався отбути зѣѣздъ италійского министры г. Роблянта, Кальнокого и кн. Виомарка. Зъ другой стороны доносятъ знову, що г. Роблянтъ мае прїѣхати до Вѣдны дошера въ другой половинѣ о. м. и перебуде тамъ черезъ кдыка дѣвъ. До Вѣдны прїѣде та- кожь дня 20 с. м. италійскій амбасадоръ Награ, котрый теперъ перебуває въ Ишлѣ.

(Министры просвѣты въ борбѣ съ отѣден- скимъ университетомъ). Дрѣ Гаучъ забрався дже евергично до дѣла, але чя и въ кождомъ на- прямѣ онъ отповѣдаю иотупивъ, се не нашоу рѣ- чемо судити. Недавно удѣлавъ онъ нагану профе- соровъ львовского университета, Дыбовскому, за то, що той въ приутовости двохъ епископѣвъ державъ отчѣтъ о теоріи, котры епископамъ не олодобавася, а такъ оамъ давъ нагану професо- ровъ вѣденского академіи рѣзничной Валькенсоу за то, що онъ напичавъ рядъ артикулѣвъ, въ ко- трыхъ доказуе, що студентъ зъ сѣи академіи вы- ходить безъ практичного знанія. Са и ще другі справы дали причину до того, що колегиумъ про- фесорѣвъ вѣденского университета, выдача по- лѣганье министра проовѣтъ на академичну свободу университета кихъ професорѣвъ, поручило совѣт-

болѣше, а ажъ до того дня въ загалѣ нѣчого про него не чувъ ани не говоривъ.

Мимоходомъ скажу, що повыше наведена часописъ отъ того часу мене вже все титулува- ла: „Твейнъ, клеветникъ трупоу“.

Найблизша статья, котра звернула на себе мою увагу, була така:

„Красный кандидатъ! — Панъ Маркъ Твейнъ, що то на великомъ вѣрашномъ зборѣ народномъ „независимыхъ“ мавъ дер- жати такую оокрушающую мову, не появився на вызначеный часъ! Телеграма его дѣкаря звѣщала, що мовѣ-то ошолошеній конѣ въ у- пражіи переѣхали его и зломали ему ногу въ двохъ мѣсяцахъ; що мовѣ-то скальченый терпитъ страшній болѣ, и т. д., и т. д., словомъ, цѣлу купу такого крутарства. „Независимы“ стараются що-оимы той нуж- денный выкрутъ брати за добру монету и показуватисъ, буцѣмъ-то имъ и на гадку не напыла правдива причина, чому не явилоса то неопечетное сотворѣние, котре они своимъ проводникомъ называють. Вѣо- ра въ вечеръ бачено одного чоло- вѣка, запитого мовѣ скотина, якъ затачуучиоъ волѣкъ до дому пана Твейна. Святымъ обьязкомъ „не- зависимыхъ“ есть теперъ доказати, що той оокотнѣйшій чоловѣкъ — то не бувъ самъ Маркъ Твейнъ. Наконецъ маемо васъ! То есть случай, де вже нѣлькѣ не вольно вы- брѣхуватисъ. Громомъ пытае голосъ наро- роду: „Хто бувъ той чоловѣкъ?“

Заразъ въ першій хвилѣ не можна було увѣрити, се было чисте невѣроятіе, чтобы то дѣйотно мое имя взяли тай сплели съ тымъ по

ганымъ подозрѣньемъ. Цѣль три роки минуло, якъ я навѣтъ не покушавъ ани пива, ани вина, ани нѣякого лікеру!

Але то буде цѣкаве, що то може призы- чанье, коли окажу, що для мене было вже рѣв- нодущно, коли въ найблизшомъ чиолѣ той часо- писъ я вже бувъ вынесеный на степень „Твейна, delirium tremens“, — хочъ я знавъ, що тая ча- сописъ вже ажъ до конца выборовъ неумоимо уперто буде мене такъ величати.

Въ томъ часѣ почали до мене съ кождою почтою надѣлавати цѣль купы безименныхъ ли- стѣвъ. Звычайно болѣше-менше такъ:

„Якъ то було отъ тою старою жѣвнотю, що прошила васъ о милостыню, а вы еп такъ сильно побили?“

Поль Прі.“

або:

„Вы допустилися такахъ чинѣвъ, про котры нѣхто не знае, только я одинъ. Раджу вамъ, не окупѣтѣ оъ кдыкома долларима, бо якъ нѣ, то вамъ то все розкажу въ газетахъ.“

Генді Енді.“

Се лише для примѣру, якъ выглядали тѣ безименны листы. Коли-бъ хто бажавъ, я мѣгъ- бы наводити ихъ безъ конца, ажъ поки-бы чи- тателеви не остогадѣло.

Небавомъ „доказавъ“ менѣ найповажѣйшій дневникъ „республиканскій“, що я бравъ хабарѣ еп грош, а проводный органъ „демократѣвъ“ вы- казалъ „якъ на долони“ тяжкій олучай, де я ста- раволъ подкупотвомъ уйти оправедливои кары.

При той нагодѣ зарблявъ я оубѣ дѣй даль- шій назвы: „Твейнъ, череватый хабарникъ“ и „Твейнъ, огидный подкупникъ оуду“.

Въ той порѣ змѣгся вже крикъ за „отпо-

вѣдену“ на воі тѣи отращій обжалованія, якъ под- несено на мене. Редакторы и проводирѣ зъ моего партіи заявили, що дошва мовчанка рѣвнялася-бы политичной мой руинѣ. И отъ, якъ коли-бъ ихъ накликуваню додати ще болѣшого натвоку, поя- вилоса заразъ другого дня въ часописяхъ таке:

„Приглыньтесъ тому чоловѣкови! — Кандидатъ „независимыхъ“ все чѣе заваыто мовчати. Во заговорити не мае отъ ваги. Воі обжалованія, поднесены на него, дока- заны подостаткомъ, а потверджуе ихъ, и що разъ потверджуе его власна многомова мовчанка, такъ что теперъ мае вже на себе доказы неурзумий по вѣки вѣчній. При- глыньтесъ же овому кандидату, „незави- симый“! Гляньте на безчестного кривопрі- одажника! злодѣя зъ Монтаны! клеветника трупоу! Сплѣглытѣ на delirium tremens въ оокотнѣйшій подѣбѣ! на своего череватого хабарника! на своего огидного подкупника оуду! Подивляйте его — змѣрте его добре — а потому скажѣтъ самъ, чи можете свои голоса дати на таке сотворѣние, що цѣлымъ той оумный рядъ татуировъ заслу- жило собѣ своимъ сквернымъ злочынѣствомъ, и не зажится рѣта отворити, чтобы бодай одно зъ нихъ заперечити!“

Я не мѣгъ уже нѣлькымъ чинѣмъ утнати цѣлы та вѣткати, отже забравъ я, глубоко упо- коренный, писати „отповѣдъ“ на цѣлу купу безъ- оосновныхъ обжалованѣ та подлѣхъ и злобныхъ брехень. Але годѣ менѣ было дойти до конца, бо вже заразъ на другій ранокъ прїѣшла газета, а въ нѣй появивася нова огида, нова подѣбѣтъ: обжалуваха мене таки на правду, що мовѣ-то я подѣвлявъ дѣмъ божевѣльныхъ, пустивъ его съ

дымомъ и разомъ вышкваривъ воіхъ божевѣль- ныхъ, а се дятого, бо той дѣмъ заоднапѣвъ менѣ надъ зъ мого мешканія.

То нагнало менѣ якогось паничного страха.

Потому пѣшло обжалованье, що я отрунѣвъ озого дялка, чтобы прійти въ поспѣданье всего его майна, — ба що болѣше, рѣвночасно въ часо- писъ появивася и паличе вѣзванье, чтобы оей- часъ откупати того дялка зъ грѣбу.

То доводило вже мене туй-туй до божѣ- вѣдства.

Ошбѣла обжалувано мене, що я, яко голова закладу для подѣвнѣныхъ дѣтей, ушхавъ тамъ на кухарку беззубу и непотрѣбну бабу, мою овыячку.

Я почавъ уже хитатисъ, хитатисъ.

А наконецъ прїйшовъ и годный та удалый вѣнецъ того беззвѣтнаго нерѣслѣдованія мене за- для партійной ненависти. Взяти девятеро дѣтей, що то левы лазили, позыбали то зѣ воіхъ мож- ливыхъ видѣвъ та оступѣвъ вѣдащѣлости, и вы- муштравали, чтобы той нужденный дрѣбѣ, коли я буду на зборѣ народномъ промовляти зъ трибуны, цѣлався мене за ноги и кричавъ: „тату!“

Не було вже що дѣяти. Я винувъ свою хо- руговъ и поддавалъ. Я побачивъ, що я не дорѣбѣ до вымогѣвъ для выбору на губернатора въ дер- жавѣ Нью-Йоркѣ, тожь я откыкавъ свою кандѣ- датуру, а завлѣяея свое подѣвѣвъ я съ гѣрнѣмъ болѣетъ сердца:

„Остану съ поважаньемъ: колѣсы поряд- ный чоловѣкъ, а теперъ

Маркъ Твейнъ, б. к., з. зъ М., к. т., д. т. въ о. п., ч. х. и о. п. о.“

Перекладъ Я. Е. Лѣ-й.

ники двору Вальбергера выготавити правный погляд на справу, который має бути застереженось против министерства просвѣты.

Заграничній Державы.

Россія. Съ Петербурга доносятъ, что министръ Гирсъ выѣде на слѣдующій тыждень за границу и поѣде просто до Гастайну. — О отручѣннѣ писемъ царя, которе Неладовъ для 26 линія вручивъ султанови, доноситъ бюро Райтера, что въ нѣмъ крѣмъ зацвѣненія дружбы и прихильности була такожъ просьба, чтобы султанъ выслушавъ устныхъ заявленіе російскаго посла. Одно изъ оныхъ заявленій мѣстило въ собі просьбу, чтобы султанъ удѣлялъ болгарскимъ епископамъ „бератъ“ (декретъ именования), о который болгарскій епископъ вже давно подавъ прошеніе, а друге дотыкало знову ки. Александра болгарскаго, которе можна уважати доказомъ, что царь все ще не помирился съ княземъ. — Афганска комісія погранична уклонила вже свои работы майже зовсімъ и вѣдужъ цѣлою границѣ повѣдено паѣ. Остався лишь малый кусокъ землі 8 квадратъ миль величин, о который ще несеся споръ чи дѣла мае належати до Россіи чи до Афганистану. Споръ сей однаковъ походящій ще съ 1873 р. буде залагодженій окремо межи поодинокими кабинетами, а комісія погранична верне тѣмъ часомъ домогъ; на мѣста отставленъ лишь одинъ або двоихъ офицерѣвъ, що будуть мусѣли припильнувати обаванье паѣвъ.

Туреччина. По довгой несповности въ ситуаци въ Туреччинѣ зачинае поводи наступати знову большій оспокой и дѣла развиваются знову звычайнымъ ходомъ. Порты приступила теперь до ревизіи восточно-румелийскаго отагута, а комисаръ еи для оей справы, Абро-ефенди и Маджид-паша, выѣхали вже до Софіи. При оѣй нагодѣ турецкій газетъ не щадятъ похвалъ для князя болгарскаго и зазначають особливо, что Порты нѣколи не оумѣивалась о его лояльности и что князь за надто интеллигентный, чтобы не познавъ акъ користи може мати въ собѣтѣмъ выношеніе своихъ зобовязанъ оупротивъ Порты. Ровночасно съ комисарями выѣхали до Софіи такожъ Рауф-бей, другій деректоръ корреспондентскаго бюро въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ, Шекки-бей, правный дорадникъ и секретаръ для французскаго языка и дараый комисаръ Порты въ Софіи, Гадбанъ-ефенди. Не менше щасливо для Порты здаются развивати справы египетска и перска. Въ першій справѣ мала Порты одержати информацию, котора еи зацвѣнюе, что англійское правительство не откляче окорше своего комисара для Египту, Драмонда Вольфа, доки ажъ не порозумѣея съ Туреччиною, якъ малы-бы дальше вестися справы египетскій. Съ Персією маеся знову залагодити справу погранична коло Котура и Порты вже порозумѣлася о томъ съ перскимъ правительствомъ, а султанъ обѣщавъ перскому послову, что цѣла справа буде якъ найкорше залагоджена. Нелепою показуеся лишь ситуаци въ Альбаніи, де послѣ донесенъ нѣмецкихъ газетъ мали проявитися ознаки ворохобѣй. Чи дѣйстно такъ есть, на то нема что подтвердити хочъ, кажутъ, что Порты мала знову значне чало воюва покликати до оружія. Два сензационны факты проявились въ послѣднихъ дняхъ въ Туреччинѣ. Въ Солуни збунтувались були реданъ (краева оборона), которі були покликаны противъ Греціи и мали теперь вертати назадъ домогъ до Малой Азіи. Ихъ гнѣвало то, что мусѣли довго чекати на перевозѣ черезъ море, а коли явились корабель, що мавъ ихъ забрати, они оцанували кораблемъ и жадали, чтобы корабель въ той хвилѣ отидувалъ. Тому спротивлялся власти и зъ того прійшло до бунту. Противъ редифѣвъ вызвано оидный отдѣлъ воюва сталою (низамѣвъ), але збунтованій обидали воюво камѣнемъ. Тогда дочерва почало воюво отстрѣлти а коли колькохъ редифѣвъ погнѣло, всѣ прочі бунтовники покорились. — Другій же больше сензационный случай приключился въ Константинополи. Коли для 1 о. м. вел. везиръ захавъ передъ Порту, отстрѣлти до него якийсь турокъ три разы въ революеру але хибивъ. Уязвленій вызванъ, что несправедливѣсть судьбы змусила его до того и дѣл хотѣвъ тѣмъ звернути на себе увагу султана. Тайна полиція донесла о томъ султанови и той казавъ отавити передъ собою покрывающаго. По причинѣ сего наставъ въ кругахъ дворскихъ и урядничыхъ великій переполохъ и говорятъ навѣтъ о змѣнѣ въ министерствахъ. О фактѣ оймъ заказано писати въ турецкихъ газетахъ.

Болгарія. Народне собраніе закрытъ князь оидующю промовою: Панове депутовані! О великиймъ удовольствіемъ конституціи, что вы оцанали мои надѣи и ожиданія, и отповѣли зовсімъ тому довѣру, яке мавъ до васъ мой народъ по обоимъ сторонамъ Балкану. Сгараня, якъ вы развивали въ протягу пдѣтора мѣсца ося надзвичайно сесіи, оутъ очевиднымъ доказомъ, что вы умѣете оерегичи правдивыхъ интересовъ и знаете працувати для поспугу и добра отчаны. Дуже менѣ мало, что вы ухвалили всѣ законы и предложія, якъ вамъ мое правительство подало, особливо же законъ о закушѣи зѣлѣницѣ Рущукъ-Варна, бо ухвалиючи оей законъ, вы дали доказъ, что Болгарія умѣе въ честный оспособъ оопыити оеи межъ-народній обавляе. Дакуючи вамъ за вашу ревностъ и за вашу патриотичну старанія, желаю вамъ щасливои дороги до дому и закрываю ою надзвичайну сесію четвертого народнаго собранія. — Справа зѣлѣницѣ Рущукъ-Варна о мало что не сталася причиною кризы въ министерствѣ. Вувшій мян. правдоудѣ Радолаховъ, который дѣставъ диміюю и потому заравъ перейшовъ до оппозиціи, выстулавъ бувъ дуже остро противъ закуша оей зѣлѣницѣ и треба було до-

перва заридити тайне засѣданье, на котромъ Каравеловъ доказавъ на подѣставѣи протоколѣвъ министерства, что Радолаховъ, коли бувъ ще мнѣпотромъ, бувъ самъ за оймъ закушомъ и подѣставъ дѣставъ предложенье. Коли оттакъ отбулося зновъ прѣлюдне засѣданье, Радолаховъ выйшовъ съ своими прихильниками зъ сѣлѣи нарядъ. — Князь болгарскій имѣлувавъ для 1 о. м. комисарями для ревизіи восточно-румелийскаго отагута Димитрова, прѣфекта въ Филиполи и Цанкова, дипломатичнаго агента въ Букарештѣ (не проводящи оппозиціи). — Черногорці, что проживали доси въ Болгаріи, выносятся назадъ домогъ. Зъ Константинополи доносятъ именню, что черногорскій воевода Пеко Павловичъ подавъ прошеніе до турецкаго правительства черезъ російское посольство, чтобы ему, его родняи и 20 другимъ черногорцамъ вѣльно було перейти свободно въ Болгарію черезъ Полянку, Пристану и Матровицу до Черногоры.

НОВИНКИ.

— Станиславскій епископскій Ординаріатъ выѣс до ц. к. намістництва умотивоване внесеніе, чтобы зъ прилученыхъ до парохіи Криворѣвня громадъ Выстрецъ и Рѣка утворити самостѣйный парохіи або по крайній мѣрѣ систематизувати сотрудничество въ Криворѣвни.

— Похоронъ бл. п. Яна Яма отбулося позавчера вечеромъ торжественно, при колькохъ оидныхъ адвѣнѣи народу. Въ походѣ несею колынаицѣи вѣнцѣвъ. На могилѣ промовали пп. Ренаковичъ, Люб. Илясевичъ отъ „Dzienn. Pol.“ и Плар. Яворовскій отъ „kol a literacko-go“.

— Гр. Тадей Дѣлаушницій дарувавъ для школы народнои въ Олеську столарскій варотатъ и токарню съ воими потребными приборами, чтобы молодѣжъ школьна могла учиться ручного ремесла.

— Осѣний маневры. Уже для 25 сѣрпня выѣдутъ зѣ Львова и зѣ Кракова кавалеріи, артилерія и фуруезы до Самбора. Пѣхота корпусу краковскаго выѣде д. 2 л. вересня въ послѣднихъ маршахъ до Нового Санча, куда прѣде д. 7 вересня архки. Альбрехтъ и замѣшкае въ палатѣ гр. Стадницкаго въ Навосѣй. Для 8 вересня переѣде 10 пѣхотами державнои зѣлѣницѣи вой пѣхота до Самбора, куда прибуде рѣвночасно такожъ вся пѣхота зѣ Львова. День 9 л. вересня буде днемъ отпочинку (Rasttag). Того дня прѣде цѣсаръ. Для приняти заграничныхъ офицерѣвъ будують пѣдъ Городкомъ два павильоны. На маневры мае прѣѣхати такожъ ген. Гурко и много російскихъ офицерѣвъ. Цѣсаръ замѣшкае, якъ зѣвѣтно, въ Люблянѣ.

— Погана навичка. Въ 216 ч. „Kijer-a Lw.“ помѣщена увага достойна перевода етати въ справѣ выплаты за работу по дворамъ черезъ арендарѣвъ. „Говоримо часто, — кажеся тамъ — что жидъ розпѣвае и высылкуе селянъ. Такъ оно и дѣеся. Съ цѣлою оидною грому оиде той закидъ на жидѣвъ, коли нѣхто не буде оему оидвановатий... У востѣдній Галичинѣ лучаеся дуже часто, что оекономъ замѣтитъ выплаты дае кантики до арендара, который отграе ролю надѣрного банкира... Робѣтничъ выхадитъ на томъ найбѣрше, бо касіеръ оттаегае оидѣ отповѣдній процентъ, а дуже часто денный зарѣбокъ робѣтничка и зовсімъ потапае въ жидѣвскій кишени“.

— Зѣ Тернопольщины пишуть намъ: Недавно були мы свидѣками рѣчного поспугу въ оидной сѣльской школѣ тушеннаго округа. Заравъ при розпочатю испугу зауважали мы, что въ той школѣ языкъ выкладовый залежати только отъ особы самого учителя. Прихадитъ такій, что розумѣе уставу и мае оиднанье, что въ рукоій громадѣ борше научити языкомъ матернымъ, отже зачинае отъ него; а прихадитъ такій, котрому за мало польскаго языка въ самой Польщи, то зачинае его у насъ пиарити, чтобы навѣтъ въ некорѣсть нѣшихъ предметѣвъ и механично, — а съ языкомъ заравомъ и идея польскій. Поминувши, что дѣти учатся уступѣвъ якъ оороки безъ мысли на память, бо не потрафлятъ въ своимъ языкѣи зѣдати зѣ того осправы, але ще скривленій поныта у дѣтѣи такими фразами: „Jakiego ty wuznania?“ пытае учитель хлопцѣвъ поможѣи вынимъ. — Grecko katolickiego. — отповѣдають. — A jakiej ty narodowości? — Polak. — дѣставъ отповѣдъ. — Bardzo dobrze, bo kraj ten, w którym urodziłeś się, to polski, należał przedtém do Polski.“ Вѣдній ты народѣ ои такіми просвѣтителами. Такого учителя, который ще самъ нѣякого испугу не мае, дають тутъ на руске село. Пытаю, чому не на Мазуры? Его треба-бы, перше до испугѣвъ покликати, коли бѣзъ оймъ не розумѣе, что научати мае. Дѣти рахувати не умѣють, а учатся фразѣи о krolach polskich. На запытанье, чому дѣти по руки не читали перше толкуванья, что нѣбы то родивчѣи книжкѣи рускихъ не купили. Ale polskie elementarze — то всѣ мають. — Мы цѣваемъ, якъ тамъ въ той школѣ вышала испугація иноекторска?! — З.

— Понутій писарѣ. Недавно доносили мы о отрогахъ мѣрахъ противъ понутныхъ писарѣвъ въ Станиславѣвъ. Нынѣи потуею ои прѣятностию ще оиднѣ фактѣ, здавалося-бы дробный, але важный. Недавно наставшій въ Мосткахъ великакъ оудіи п. Павлоцкій позвалае радо внозити сторонамъ оеи поданія протоколарию, пѣдъ маудуцкією оудовою, чимъ неодному вже заощадивъ кровавый грѣшъ, который вѣакема бувъ-бы дѣстався въ руки неосвѣстныхъ писарѣвъ.

— Зѣ Коломыи доносятъ до черновецкои „Gazet y Polak-on“, что въ тамошнихъ оторокахъ а ще большѣ въ Косовѣвскѣи якѣсь незвѣстный злочинцѣи выщати каляцѣи, фагуры и хрѣоти при дорогахъ,

Коло поваленныхъ хрѣстѣвъ громадаются жѣнки та дѣти и заводятъ, молячи, що се допустѣи Божій. При той нагодѣ порущае корреспондентъ справу профанаціи цвѣнтари въ Рыбѣи, повѣста свѣтѣньскаго, яко допустѣи оиднѣи панцищѣи въ часѣи Великоднѣихъ свѣтъ... — Въ Коломыи отбудеся для 11 л. о. м. розправа противъ нотаря зѣ Кутѣи. Зарембы, обжалованого о клеветѣ на урядничѣвъ оуду въ Кутахъ, поощуджуючи ихъ о колькохъ оидныхъ кубана. До процесу отанутъ за свѣдѣкѣи вой майже интеллигентный люде зѣ Кутѣи.

— Совѣтниками высшего оуду краевого именовано — якъ намъ доносятъ зѣ Вѣдѣи — оов. оуду краевого п. Лежаньскаго, и прокуратора зѣ Тернополи п. Логиньскаго.

— Именована. Краева Рада школьна именувала: Никол. Ковчука дѣйственнымъ учителемъ въ Яворѣвъ, пов. косовскаго, Павліу Гладолоничѣву въ Хирѣи и Викторію Голяховску въ Льѣвѣи.

— Важне для властѣицѣи домогъ. Властѣицѣи до му Аронъ Ф. предладавъ що року властѣицѣи скарбовымъ оаси податковѣи, въ котрыхъ выказувавъ, что отнаймае два помещиканя: одно оовѣи жѣнцѣи за 450 зр., а друге своему оыновѣи за 130 зр. Властѣи-скарбовѣи переконали, что згадаи оовѣи не займали самѣи тѣхъ помещиканъ, але отнаймали ихъ оовѣи третѣи за значно вышю цѣну, узнали отже сей оспособъ поступованя за неправне затанье чиншу и заоудили А. Филипа на заплату кары въ оумѣи колько тысячъ риньскихъ. Аронъ Ф. выѣс противъ того засаду жалобу до трибуналу администраціи и сей ооудивъ, что властѣицѣи може оасионувати лишь той чиншъ, который самъ побирае, а дальше отнайманье помещиканъ хочѣи и за большій чиншъ не вышывае на отпощенѣи оидатковуючую до скарбу. Зѣ сего выхадитъ отже, что властѣицѣи домогъ, коли мае жѣнку и дѣти може имѣи отнаймати помещиканя за малый чиншъ и платити малый податокъ, а жѣнка и дѣти могутъ зѣ другои отороны отнаймати помещиканя за значно большій грѣшъ. Властѣицѣи може отже при оѣи процедурѣи значно зыскати, ооро лишь чиншъ побираиый черезъ жѣнку и дѣти вышывае до оидной касы оѣи властѣицѣи.

— Звертаемо оимъ увагу нашои П. Т. Публики на ановѣи Е. Шторха помѣщеній въ нѣишнихъ числѣи „Дѣла“.

— Дрѣбнѣи вѣсти. Цѣсаръ дарувавъ громадѣ Хоросткѣи, пов. станиславскаго, на будову школы 50 зр.

Вѣсти зѣ Епархіи Станиславѣвскои.

Президіи намістництва годотся на каноничну интитуцію о. Т. Турулы на пар. Увысла. Доводѣи оособитий удѣило намістництво о. Іоану Сооенку зѣ Корѣвѣи въ оумѣи 100 зр. до кѣвѣи 1887 р.

Отпущку одержавъ о. І. Кудрыкевичъ зѣ Ниркова на 8 недѣль.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Курѣи зѣбжа. Ситуаци на торговлю зѣбжежѣи ще цѣлковито невыяснилася. У насъ выпало живно мѣрно, але зерно воюда дуже краево. За пшеницю на терминѣи платати на мѣсѣи сѣрпень, вересень и жѣтень 7.25—7.50 за 100 к. у Льѣвѣи. За жито на такий оамъ терминѣи 5.25—5.50 зр. За ячмѣиъ на жѣтень и падождѣи 5.50—6 зр., а за оовѣи 5.25—5.50 зр. Хмѣиъ иде що разъ выше, бо въ другихъ краяхъ не зарѣвѣи; за добрѣи оорты платятъ 55—70 зр. за 56 кильо.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. А. Г. въ Нѣмировѣ. 8 мая одержали мы 2 зр., а 20 линія 4 зр. Зѣ того записано на Дѣло 4 зр. отъ 1. мая, а па „Забл. найзн. пов.“ 2 зр. отъ 1. сѣчня о. р. Вл. В. С. въ Вісоко. До кѣвѣи року вое зазначене. — Вл. д-ръ В. О. въ Старѣи ооамъ. „Дѣло“ вышываеся отъ 1 червня; зашачено до 30 сѣрпня послѣи лат. численя. На картѣи означене, а мы провадимъ рахунки по рускому численю.

Курѣи зѣбжа зѣ дня 5 л. сѣрпня 1886.

За 100 кильо нетто на мѣсѣи	Лѣвѣи отъ до зр.	Тернопѣль отъ до зр.	Подѣволочиска отъ до зр.	Черновѣцъ отъ до зр.	Ярославъ отъ до зр.
Пшеница	7.50 8.—	7.25 8.—	6.75 7.75	7.25 7.75	7.— 8.35
Жито	5.50 6.10	5.50 6.—	5.30 5.75	5.50 5.60	6.— 6.25
Ячмѣиъ	5.50 6.10	5.25 5.95	5.— 6.—	5.30 5.70	6.— 7.—
Овесъ	5.40 6.—	5.75 6.25	6.—	4.30 5.—	6.25 —
Горохъ	6.— 10.—	6.— 8.—	5.90 7.75	6.— 8.—	6.10 —
Конош.-сѣмѣи	—	8.55 —	—	5.10 5.20	—
Фасоля	—	—	—	—	—
Вѣика	—	—	—	—	—
Линяка	—	—	—	—	—
Гречка	—	—	—	—	—
Кукуруза	—	—	—	4.80 5.75	—
Рѣпакъ	8.75 9.—	8.75 9.—	8.65 8.90	8.50 8.60	9.— 9.35
Коношинѣи червоны	—	—	—	—	—
„ бѣлы	—	—	—	—	—
„ шведска	—	—	—	—	—
Тимофка	—	—	—	—	—
Хмѣиъ за 56 кильо	55 — 70.	—	—	—	—

Оковита за 10.000 литр. проц. 25.50—26.— зр.

Зброю ловецку

выпробовану, оидному нагороджену медалемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручае

А. В. Мольнаръ (давнѣише І. Висьневецкій)

рушникарѣи у Льѣвѣи, готель Жоржа.

Лянкатрѣвѣи въ цѣнѣи отъ 25 зр. до 300 зр.

Пистолѣи до меты отъ 25 зр. до 100 зр.

Штуды експресовѣи отъ 80 зр. до 200 зр.

Трифони отъ 100 зр. до 200 зр.

Направу выконую отворотною почтою. Перерѣбляю Лѣвѣи-шѣи на Лянкатрѣвѣи отъ 12 зр. до 20 зр.

Набѣи всякихъ системѣи по цѣнахъ фабричныхъ. 9—26

Аптика РУКЕРА во Льѣвѣи

поручае 1563 181—?

препараты зѣ гумы и выробы кавчуковѣи для потребѣи хирургичныхъ и нѣишихъ подѣбныхъ.

Ц. к. уприв. галиц. акціиный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(33—?) нулѣи и продае 1679

всякій вартостный паперы и монеты

по курсѣи дневномъ.

Порученя зѣ провинціи выконуе отворотною почтою безъ провизіи.

Ц. к. ген. Дирекціи австр. зѣлѣницѣи державныхъ.

Выписъ зѣ розкладу вѣзды,

важный отъ 1 червня 1886. 1557

Прихадѣи до Львова:

По вѣзды оособѣи: о год. 8.12 передъ полуд. зѣ Звардоня, Хирова, Стрыи. — О год. 4.15 зѣ Звардоня, Хирова, Стрыи, Гусятина, Станиславова. — О год. 2.6 въ нѣи зѣ Гусятина, Станиславова, Хирова и Стрыи.

Отхадѣи зѣ Львова:

По вѣзды оособѣи: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрыи, Хирова, Станиславова и Гусятина. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрыи, Хирова, Звардоня. — О год. 12.01 въ нѣи мѣиный поѣздъ до Стрыи, Хирова, Станиславова и Гусятина.

Прихадѣи до Станиславова:

По вѣзды оособѣи о год. 8.35 передъ полуд. зѣ Гусятина. — О год. 9.02 передъ полуд. зѣ Звардоня, Стрыи. — О год. 5.37 по полуд. зѣ Гусятина. — О год. 5.51 по полуд. зѣ Звардоня, Львова и Стрыи.

Отхадѣи зѣ Станиславова:

По вѣзды оособѣи: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрыи, Львова, Звардоня. — О год. 9.53 передъ полуд. до Гусятина. — О год. 6.28 вечер. до Стрыи, Львова, Звардоня. — О год. 6.54 вечер. до Гусятина

„Народна Торговля“ у Льѣвѣи

удержуе на складѣи и поручае:

Свѣжѣи воды минеральныи.

Вода Билиньска квасна „Зауеръ-Бруннъ“ вѣдѣи по 26 гр.	
„ Хебока (Егерока) Францъ, Зальцъ и Вишенъ	26 „
„ Емске жерело Крайхенъ и Кисель „ „ „	26 „
„ Гисгилберъ королевске Огто жерело „ „ „	22 „
„ Глайхенбергъ зѣ жерела Константинъ „ „ „	30 „
„ Содова „Галлеръ“ „ „ „	40 „
„ Ивонца „ „ „	33 „
„ Карльсбадска Милл, Шпѣльс и Штрудель „ „ „	34 „
„ Крайснахеръ“ жерело Елисаветы „ „ „	38 „
„ Киссингска, жерело Ракочи „ „ „	42 „
„ Кришница „ „ „	28 „
„ Маріенбадска „Крайцъ и Фердинандо-Бруннъ“ „ „ „	28 „
„ Горка Гунди жерело Яношъ „ „ „	28 „
„ Ознеръ „ „ „	28 „
„ жерело Францъ-Йосѣфъ „ „ „	28 „
„ Викторія „ „ „	28 „
„ Селтерска „ „ „	26 „
„ Селтерска камѣнна „ „ „	20 „
„ Швальсбадска „Стрѣльбруннъ“ „ „ „	28 „
„ Шванница Йозефинъ, Магдаленъ и Стефанъ „ „ „	28 „
„ Вичи Челест, градегралъ „ „ „	48 „
„ Вильдунска жерело Георгъ-Викторія „ „ „	42 „
„ Жегетсѣвска „Зауербруннъ“ „ „ „	28 „

При высылцѣи наимѣнше 25 флашѣи числится опанованье по 2 кр. отъ флашки вразѣи съ скринкою; при меншѣи высылцѣи опанованье карожѣи.

1649 12 0 Зарядъ Народной Торговлѣи.

„Малый катехизъ музыки“ и „Рускій Спѣваникъ“.

Часть теоретична и практична, пѣдручники спѣву для учителя и учениковъ можна дѣстати у о. В. Матюка въ Льѣвѣи почта Нароль по цѣнѣи 65 кр., съ пересылкою почтовою Тамъ-же можна ще такожъ дѣстати квартеты „Боянъ“ въ цѣнѣи 1.50 зр., съ пересылкою почтовою 1.60 зр. 5—?

Глядаеся учителя

на село

до двоихъ гимназістѣи за добру заплату.

Свѣдѣства або порученя пожаданъ. Близша вѣдомѣи въ редакціи „Дѣла“.

Медовники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославли,
патороженья 19 медалями на выставкахъ краевыхъ и международ-
ныхъ, можна достати въ власныхъ складахъ: Краковъ, Сукои
ницъ 23; Львовъ, ул. Галицка 8; Перемышль, ул. Францискан-
ска, якъ такожь у всѣхъ торговыхъ корбанныхъ.

Цѣнникъ на жаданье безплатно и франко.
Анализированный проф. В. Гоффомъ Гигиеничный Медовникъ вы-
находу Л. Чиньского есть дуже смачною и скрѣпляющею пищу и пен-
нымъ средствомъ до усунути недуги органовъ травлени, якъ: запоръ, гемо-
роиды, диспепсія, напоръ крови, нежить желудка и кишковъ, згага, злутье,
бѣнванье, неемакъ; побуждае аппетитъ, поправляетъ выглѣданье и причиняетъ
много до вытвореня крови.

Медовникъ гигиеничный поручаютъ найзнаменитѣйшій спеціалиты, а его
лѣчебный спобѣта подтверждаютъ лѣкарь, сотки же подякъ посѣдае властитель
фабрики. Достати можна у всѣхъ торговыхъ корбанныхъ и антикахъ. —
Цѣна за штуку 20 кр.

Важне для ообщъ, що ведуть сядаче жатье; для ообщъ дѣтскихъ
недугамъ повставшимъ зъ лѣтнего травлени, и для реконвалесцентѣвъ. Об-
ширна брошура, подаючи рады и показу до оереженя ообщъ недугъ повста-
ющихъ зъ лѣтнего травлени, написана докторомъ спеціалитомъ вышшла на-
кладомъ фабрики медовниковъ Л. Чиньского въ Ярославли и розсылае-
ся влодощающимъ-ся даромъ и франко. 1709 3—?

ФАРБЫ ОЛѢЙНИЙ

готовы до ужитку и скоро за-
сыхающы.

Ф а р б ы

до маляваня даховъ, тертъ въ
наилѣпшомъ покоетъ.

Наилучшій фарбы

тертъ въ покоетъ мпиперальномъ,
отговѣдаютъ рѣзнымъ цѣлямъ,
надають барву и лыскъ по одно-
разовомъ потагненю, высыхають
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевѣйшій ообщъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасады

розпускаемъ въ вапнѣ, до колѣро-
ваня будынокѣвъ въ 36 колѣрахъ.

Всякій роды лѣкерѣвъ кра-
выхъ и заграничныхъ

ПЕНЗЛЪ

зъ наилучше реноменованыхъ фа-
брикѣ.

Тектуры даховъ, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.

Оливы до машинъ и сма-
вило до осей зѣлѣзныхъ.

Пасы шкоряны до машинъ.
Пасы гумовы до машинъ.

Гурты конопляны до ма-
шинъ.

Н О В И Н А !

Лѣняны напусканы пасы до
машинъ, и т. д., и т. д.

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ.

Карты взорѣвъ, цѣнники и
спеціалны оферты, на жаданье,
gratis и franco. 1680 18—?

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Высочайшій отцѣ духовный
уряджуютъ при церквахъ хоры, протѣ поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСТАРМОННОМЪ) до ученья спѣву.

Высочайшій п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до
русской гимназіи у Львовѣ инструментъ моего выробу и мо-
же дати Высочайшіймъ Отцамъ Духовнымъ о томъ
дуже пожиточный инструментъ найлѣпшу информацию.
Цѣна тыхъ инструментовъ ообщъ 70 зр. а. в. и выше.
Даетъ такожь на раты.

1661 117—? Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ.

властитель первой въ Галичій фабрици органѣвъ и гар-
моніомъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

АНТОНЪ РОЗМАНІТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ

въ Равовицахъ коло Кракова.

Контора и складъ головны въ Краковѣ побѣчъ браны Флоріаньской
въ власномъ доми.

Выробле рѣзны роды цикорія зъ матеріалу сырого красова власной планта-
ции. Матеріалъ сырой красовой або корбъ цикорія управляютъ на нашѣ рѣли
мас побѣла хемичной анализы въ лабораторіи академіи промыслово-технической
въ Краковѣ далеко болѣе частей поживныхъ и горкихъ, властивыхъ
цикорію, якъ такий самъ корбъ заграничный. Мажучи отже матеріалъ
сырой доброй лѣкоти, цикорію мой равнвалуе побѣдоносно съ великими выро-
бами заграничными того рода и мас ще ту перевагу, що есть красова
и дешевина.

Фабрика поручаетъ слѣдующій роды (назвы):

Цикорію краковскую, горку, пачка округла 1/2 1/2 кильо
Кава протована французска даючи вываръ кларовный.
Кава краковска въ скринкахъ, видъ Кракова (не Прусь)
Цикорія въ скринкахъ (конкуренційна).
Кава фигова.

Мажу надѣю, що Поважаний Панъ и господа оцѣняючи доброту
моихъ выробѣвъ, ихъ вышшу вартѣсть ообщъ шумно рекламованыхъ фа-
брикатѣвъ чужихъ, будутъ пошпрати змаганя поднятѣ на раціональній
основѣ збѣдно съ интересомъ власнымъ и красоваго промыслу.

Выробы мои можна достати въ центральной "Народной Тор-
говли" и си филияхъ, въ "Народныхъ Торговляхъ новѣтовыхъ" и въ
всѣхъ значительныхъ торговыхъ. 1696 (3—?)

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаденъ зъ моихъ
конкуренціѣвъ но въ силѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи красовой и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мою богатый складъ такожь
1656 Всѣхъ Духовенству. 16—?

Замовленя въ мѣсяцъ и въ провинціи
выконуются точно и ретельно. На жа-
данье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужской одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

УМРАТЬ и Сидла.

Фабрика рѣльнич. машинъ.

1685 Прага-Бубна 8—?

доставляе по дешевыхъ цѣнахъ:

знамениты и выпроованны молот-
ки ручны кератова и паровы,
велокого рода кераты, дальше
локомобилы о силѣ 3 до 8 ко-
ней, конны грабѣи и переверт-
ники до сѣна, якъ такожь всякій
иной рѣль. машинны, выготвлен-
ны знаменито и обильно. Илюстро-
ваны каталоги даромъ и франко.
Головны складъ для Галичаны
Львовъ ул. Городеца, ч. 61.

І. АНДЕЛЯ

ново откритый

Порошокъ заморскій,

убиваетъ блощицѣ, блохи, швабы, тарганы, мозгалѣ, мухи,
мурашки, стопоги, молѣ, въ загалѣ войны комахи майже
ообщъ надзвычайною скоростю и певностю такъ, що зъ истну-
ющего поколѣня комахъ ни слѣду не зѣстане.

Правдивый и по дешевой цѣнѣ

въ дрогеріи І. Анделя

13, Zum „Schwarzen Hund“ Hüssgasse 13,

13, Dominikanergasse 13, 11 Kettengasse 11, въ Прагѣ.

У Львовѣ у Зис. Рукера въ ант. подъ Орѣб. Орломъ, І. Бай-
вера ант.; Петра Михольца ант.; пп. Гибнера и Ганке ообщъ складъ мате-
риалѣвъ; Яны: Ф. Вайетъ; Ирумова: Ушеръ Зандъ; Яска: Р. Паль-
ца ант.; Перемышль: А. Фалишевскій; Рашовъ: Р. Вонтобскій;
Закопане: В. Ригельгауцъ; Золочѣвъ: Іос. Гедда. Въ Крако-
вѣ: І. Трауцнскій ант.; А. Гавола, купца; Е. Радлеръ ант.; Шток-
маръ ант.; В. Редикъ ант.; Тернопѣль: Ф. Ямрогеничъ ант.; Бро-
ды: Макеъ Редеръ ант.; Ходорѣвъ: Ст. Дашковичъ ант.; Фриш-
такъ: Іоанъ Занзевскій ант.; Куты: Алеко. Загаевскій ант.; Кор-
осно: Іоанъ Лазаровичъ торговля корбѣи, деликатесѣвъ и винъ;
Коломыя: І. Сидоринъ ант.; Е. Штенцель ант.; Сокаль: Евг.
Высочайскій ант.; Тернопѣль: Е. Францъ; Немирѣвъ: К. Пред-
римирскій ант.

Е. ШТОРХЪ ВЪ БЕРНѢ,

Моравя, улица Доминиканьска 41

1680 8—25

высылае за послѣплатою, якъ довго выстае запасъ, поданъ понизше товары богато дешевше ообщъ цѣны выробовои.

ВЕЛИКА

партія останковъ сукна!

3 1/2 метрѣвъ довгы, въ найкрасивѣйшихъ взорахъ

на повне мужеске одѣнье

1 останокъ зр. 3-75

Каждый, недогѣдный останокъ пріймаеся назадъ.

1 Останокъ коца
на помѣсть

10—12 метрѣвъ довгы
въ войныхъ барвахъ, дуже
травалы зр. 3-50.

Обрусъ зъ джуты
найновѣйшого взору

повной величины, доокола съ
френзлями
1 штука 90 кр.

Полотно домовое
1 локоть широке

1 повна штука 29 лѣктѣвъ
зр. 4-20.

Одѣяла до подорожи

зъ тяжкого, черного або бру-
ватного плішу, дуже велика
(давнѣйше зр. 8)
теперь лишь зр. 4.—

Краватки

для мужчинъ
элегантно выготвленны
4 штукъ зр. 1.—

Сѣнники

(готовы ушить зъ полотна джу-
тового (Jute), въ рѣзны паски
повной величины
1 штука 90 кр.

Обрусъ

всякой барвы
3 штукъ 3/4 великы зр. 1.—
3 штукъ 1 1/4 великы зр. 2.—

Ручники

кухонны,
небѣленны, повной довжины
6 штукъ 70 кр.

СЕРВЕТЫ

бѣлы, льняны 1/4 въ квадратъ
6 штукъ зр. 1-20
Серветки до кавы
льняны рѣзнобарвы,
6 штукъ 30 кр.

Сорочки

для робѣтниковъ
зъ доброго оксфорда,
повной довжины,
3 штуки зр. 2.

Запаски

до господарства
зъ мѣткого сѣного полотна,
съ выбитыми найновѣйшими
взорами,
6 штукъ зр. 1-50.

ХУСТКИ ДО НОСА

звѣрбленны, съ барвно тканымъ бо-
регомъ, элегантно выробленны.
1 тузину мужескихъ зр. 1.—
1 " дамскихъ зр. —80
1 " для дѣтей зр. —60

Заслоны мережковѣ,

1 метеръ широкъ,
въ найвышнѣйшихъ взорахъ.
1 метеръ 25 кр.

Гарнитуръ рипсовый

въ найновѣйшихъ барвахъ,
охлаждающій зъ двохъ одѣ-
ялъ и обруса доокола съ шнур-
ками и кутасами зр. 4-50

Льняны

РУЧНИКИ

бѣлы съ червонными краями
6 штукъ зр. 1-20

КОРСЕТЫ

отличной лѣкоти
съ бляшетоу ложковымъ
1 штука 70 кр.

Гарнитуръ джутовый

охлаждающій зъ 1 обруса и
2 одѣялъ
красно выготвленны, повной
величины зр. 3-50

Заслоны зъ джуты

2 части по 3 1/4 метра довгы,
съ драперією и френзлями
красно выготвленны
зр. 2-30

Джутовый диваники

передъ ложко
1 1/2 метра довгы доокола съ
френзлями въ найнов. взорахъ
1 пара зр. 1-30

ОДѢЯЛА

зъ червонного кретону, элеган-
тно отѣбованы, повной ве-
личины
1 штука зр. 3.—

Повѣляны

Хустки до носа

для мужчинъ и дамъ, пышно вы-
готвленны
1 тузину зр. 1-80.

Англійскій

Плѣды до подорожи

зъ чистого вольны, 3 1/2 м. довгы,
1-60 м. широкъ
1 штука зр. 4-50.
Ремень до плѣду 75 кр.

РУЧНИКИ

до натирания
дуже элегантны, съ лѣсно чер-
вонными краями и френзлями
6 штукъ зр. 1-50.

ШТЕРНБЕРГСКА

ПОСТѢЛЬ

1 локоть широка въ рѣзно-
барвы паски, за правдиву
барву гарантуеся.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 6.—

ОКСФОРДЪ

30 лѣктѣвъ,
правдиво забарвленны
зр. 4.—

Градель дамастовый

на покрывала на постѣль
1 локоть широка, знаменитой
лѣкоти.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 5-50

Стирки до пороку

небѣлены съ червон. берегами.
6 штукъ 60 кр.
Стирки до скла
бѣлы съ червонными берегами.
6 штукъ зр. 1.—

ШИФОНЪ

дуже доброй лѣкоти, дуже до-
гѣдный на бѣлы для мужчинъ,
дамъ и дѣтей 90 см. широкъ.
1 штука (30 лѣктѣвъ) зр. 5.—

Накрытѣ на столъ

охлаждающій зъ 1 обруса и
6 серветъ зъ льняного дамасту.
1 гарнитуръ зр. 2-30.

Простирала

(безъ шву)
2 м. довгы, 1 1/2 широкъ, зъ
наилѣпшого полотна.
1 штука зр. 1-40.

Готовы

КАЛЬСОНЫ

зъ доброго шевіоту, дуже до-
гѣдно выготвленны.
1 пара зр. 1-35.

Недогѣдный товаръ пріймаеся назадъ и звертаются грошѣ.

Перепише на всѣхъ австрійскихъ мовахъ

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повстей“ выходитъ по 2 печат. арш. каждый 15-го и послѣднего дня каждого мѣсяца. Редакция „Администрація“ подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаются лишь на поперекъ застереженъ. Обложка принимается по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. и. Рекламы неопечатаны вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адм. нистрація „Дѣла“. У Вѣдн. Haasenstejn & Vogler, Wall-fachgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstejn & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росіи Редакция „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Державинская ул., д. Радли 9.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався III. чверть року сегоднѣшного выдавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повстей“. Просимо поскорити съ присылкою закладочной и дальшом предплатѣ, чтобы въ експлоатации не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступающій Вп. предплатники „Библиотеки найзнам. повстей“ отстанутъ дорож. почтовокъ зачатой поспѣсти П. Тургеневъ „Батки и сыны“.

ПРОЕКТЪ НОВОЙ ОРГАНИЗАЦИИ „Народныхъ Торговель“.

Въ 1 числѣ „Господаря и Промышленника“ появився цѣкавый „Проектъ до дальшого розвою Народной Торговли“, въ круга людей найближе стоящихъ коло львовской „Нар. Торговли“. Приглашаюся тому проекту.

Товариство „Нар. Торговль“ — сказано тамъ — завязане въ р. 1883 у Львовѣ розширилося на филіи въ Станиславовѣ, Перемишлѣ и Тернополѣ въ р. 1884, а въ Дрогобычѣ и Коломиѣ въ р. 1885. Высота капитала „Нар. Торговль“ выносила въ 1-шій административный годъ (д. 20 сѣчня 1885 р.) 100.000 ар., а съ концемъ 2-го админ. року (съ концемъ червня 1886) повиненъ бувъ дѣйти до вышше 200.000 ар.

Тымчасомъ почали завязуватися и т. зв. „повѣтові“ або „окружні“ Нар. Торговль, товариства на окремихъ статутахъ и съ окремою администраціею. Есть се знакъ живенности нашої и въ того треба тільки тѣшитися, а ходитъ лишь о то, чтобы Львовска головна „Нар. Торговль“ въ виду того факту устроила свои отнoсина до окружныхъ Торговель якъ найкористивѣйше для обохъ сторонъ и на добро народне. Очевидно, тутъ потрібна реорганизация головной „Нар. Торговль“.

Проектъ подае такой планъ дѣлания центрального Заряду „Нар. Торговль“ у Львовѣ: а) Завязати съ собою Торговль Львовску (съ филіями), Рогатиньску, Свидку и подготавливаній Торговль (въ Бережанѣхъ, Сокалі и т. д.)

б) Стоячі подъ зарядомъ центральнымъ филіи Львовской „Нар. Торговль“, не выключаячи и львовского склепу, переименовати на статутарній самостоятельный товариства окружныхъ.

в) Творити дальше по мѣстамъ самостоятельный Торговль.

г) Статисъ вступникомъ и посередникомъ въ закупкѣ и продажи мѣжъ окружными Торговлями а домами торговельными.

д) Статисъ генеральнымъ контролеромъ и надзорникомъ всехъ самостоятельныхъ Торговель окружныхъ.

До такой реорганизации потрібно зміны статута центр. „Нар. Торговль“, ви филій и окружныхъ Торговель. Членами центральной Торговль були-бы лишь Торговль окружныхъ (а не особы, якъ есть теперь); особы были бы членами Торговель окружныхъ (нынѣшнихъ членовъ Львовской „Нар. Торговль“ рождѣлено-бы по округахъ), членами центральной и спѣльной Рады були-бы делегаты окружныхъ Торговель; они выбирали-бы и Зарядъ центральній на умовленийъ часѣ. Той Зарядъ мавъ-бы заосмотрювати все Торговль у все товары, удѣляючи имъ — на свой рахунокъ — кредит, вести всестороннюю контролю магацинну и кассову.

Въ душѣ такой реорганизации, по гадцѣ проекту, можна-бы вже и теперь, передъ евентуальною зміною статута, поступати. И такъ можна-бы межи Торговлями Рогатиньскою та Свидку ввести такую тѣсную связь съ центральной Львовскою, яку она має съ своими филіями. Окружній Торговль адавали-бы що мѣсяца справу въ приходѣхъ и розкодѣхъ, поддали-бы контролю, отсылали-бы

уторгованный грѣшь, — а за то мали-бы всякій кредитъ отъ центр. Торговль. Такъ сама мала-бы поступати и така самостоятельная Торговля окружна, котра збере капиталъ на 5—6.000 ар. (въ удѣлахъ та цѣдницѣ) и устроить собѣ помѣщене, а потребу кредит, бо склепъ въ большомъ мѣстѣ муситъ репрезентувати капиталъ 20.000 ар.

На случай такой новой организации на основѣ зміны статута центр. Зарядъ рождѣлювалъ-бы выски межи Торговль окружныхъ, або обертавъ-бы ихъ подѣла постановъ статута на инчу яку цѣль. За евентуальній страты ручили-бы все окружній Торговль солидарно. (Порука, якъ звѣстно, сягае лише до высоты подвійного удѣлу.)

Окружній Торговль займались-бы завязуваньемъ крамницъ по селахъ, самостоятельныхъ але корпоративныхъ (н. пр. Братства церковного, Громады, Спѣлки) и мали-бы ихъ заосмотрювати въ потрібній товарѣ.

Такъ мавъ-бы утворитися ланцюхъ руского купецтва, котрого, якъ каже проектъ, и врата адова не повинны бы одолѣти. Коли-жъ бы окружній Торговль вели дѣла на власну руку, безъ спѣльной авязи, то лише шкодили-бы загальному интересу.

Начеркнувши такой планъ дотично творения независимыхъ Торговель окружныхъ и ихъ тѣсной авязи съ Торговлею центральной, авторъ обѣщае поговорити ще о устрою Торговль центральной: о еи роли вступничества, контроли, въ чого має удержуватися и якій доходы та страты у неї возможны.

Съ нетерпеливостею выжидаемо дальшого розбору той такъ важной авязи, чтобы могли розвѣсти дискусію надъ цѣлымъ проектомъ, а пока-що, мы въ слѣдующемъ числѣ „Дѣла“ подамо образецъ подобной организации товариства господарско торговельныхъ въ Нѣмечинѣ.

Ярмарки и торги на Покуть.

Подаячи нынѣ свои записки до ширшомъ вѣдомости, воевѣмъ не думаю, чтобы они были досконало правдою на поли экономическомъ, бо тутъ я новый человекъ. Будутъ они може мати не одніи хибы формальны, не одніи поглядъ мой выдасться може дивнымъ и нелогичнымъ, але наведені мною факты, и то переважно сумні факты, суть воевѣмъ вѣрны, хоть десь-кудись може и не воевѣмъ докладно прослѣдивъ я ихъ, — а на все се скажу, що не ходитъ менѣ такъ о строго теоретичне студіумъ, якъ больше о практичній результатѣ. Хочу именно звернути увагу ширшихъ круговъ на нове поле дѣяльности практичной и користной.

Послѣдними роками почали интеллигентніи круги рускій авертати вже увагу на экономичне положеніе народу. Прійшли они до того пересвѣдченія, що народъ нашъ экономично стоить дуже низько; чтобы его выдвинуты выше, на то выдумали они добре само собою средство ширена руского крамарства — „Народна Торговля“ и цѣла етъ крамницѣ маючи авадчу въ одного боку вытворити руске купецтво, а въ другого боку перебрати поволі торговлю крамарску и користа въ неї въ рускій руки. Не перечу великихъ користей сего средства, знаю о томъ дуже добре, що средство се движне значно народъ подѣл глядомъ экономическимъ, — але заравомъ мушу сказати, що сего средства ще воевѣмъ за мало, чтобы двигнути руску суспѣльность до такого стану экономического, вже не скажу цѣтучого якъ у Франціи або Англіи, але бодай мѣрного, якъ н. пр. въ Чехахъ. Звертаючи увагу на обявы представляющіи-ся на торгахъ и ярмаркахъ, хотѣл-бы я показати, що треба намъ ще дальше сягаючи организации экономичной. Крамарство буде лишь однимъ мѣднымъ каменемъ въ фундаментахъ будовы экономичной, въ нынѣшнихъ вновь записокъ читателей побачу-ть, що такихъ каменѣвъ потрібно намъ еще дуже а дуже багато, чтобы вывести мѣдный и долго-тривалый будынокъ экономический.

Далекій я и отъ того, чтобы уважавъ свои гадки остаточно рѣшаючими та чтобы поза нихъ вже дальше не можна йти. Нѣ! Я хочу лишь побудити ширшіи круги до думанья и дискусіи, а оттакъ и до чимъ скоршого дѣлания на новыхъ, широкіхъ, а до теперь — такъ сказати-бы — обломѣхъ лежавшихъ поляхъ.

Однимъ словомъ, хочу пошукати крѣпкихъ работниковъ до сего новой дуже тажкою, але аа то вѣдочно будовы, въ котрій переходуватися буде наша будучность.

Подаячи свои записки про ярмарки та торги на Покуть, мушу заравъ зауважити, що а выбравъ сторону може за надто обширну, котра вже не має одностайныхъ условий экономическихъ. Оно справдѣ такъ и есть. Тутъ належало-бы вже аробити рѣзницю межи стрѣною гѣрскою та подгѣрскою, а вновь стрѣною нивовою; обѣ они вначо рѣзнятся способомъ житія, господараванья и своими потребамы. Дальше вновь заходитъ велика рѣзниця подѣл авлядомъ промысловымъ межи сторонами Коломыйскими а Станиславскими: першіи стоятъ значно выше отъ другихъ. А якъ добре приглянутися, то навѣтъ каждый закутокъ, доплывъ каждой рѣчки, мають вновь свои окремишности. Однакъ така специализация, хочъ потрібна для фаховыхъ экономистовъ и промысловцевъ, стратила-бы за те загальній интересъ. Покутье етъ власне характеристичне великою своєю рѣвноростею, якої рѣдко де въ инчихъ сторонахъ нашего краю надыбати. Попри хованье худобы и управу авбжа, найголовнѣйшихъ аванятъ людности, ровинулося тутъ ще дуже богато рѣвноростныхъ промысловъ, специально характеризующихъ Покутье.

Ярмарки и торги называ-бы я экономическимъ зеркаломъ нашего народа, бо тамъ отбѣиваются все его господарскіи, торговельніи, индустриальніи, а навѣтъ и суспѣльный отнoсина. Чисто экономиче ихъ значеніе лежить въ томъ, що они суть найважнѣйшимъ и майже одинокимъ мѣсцемъ и способомъ обмѣны продуктовъ; тамъ именно стыкаются продающіи съ купующими, продающіи съ отнимателями; тамъ именно видно, про яка сторона вырабляе, что має до авбута, и чого вновь въ другой стороны потребуе, отже купуа. Интересеніи они для экономиста, бо въ тыхъ датъ заключае отъ на загальній станъ народу або краю; интересніи они и для промысловца въ найобшарнѣйшомъ змыслѣ, бо той видячи, що має добрый и все забезпеченый отбуть, управивъ после того свой вырѣбъ, развивае въ певныхъ направахъ ширше, а въ другихъ направахъ зменшае, и т. д.

(Дальше буде.)

Вандрующая молодѣжь руска.

въ Добромиль и Устрикахъ.

Въ понеѣлокъ д. 2 л. с. м., въ день выѣзду вандрующей въ Перемишль, по полудни удался все они in gracie до мешканья недавного ще братчика п. Кормоза, и зложили ему и его двоимъ товаришамъ пп. Негребскому и Матковскому свою ширю подяку за цѣле устроеніе вечерка и за само шире-сердечне принятіе. И справдѣ имъ то маємо подякувати, що дѣло нами обдумане довершилося такъ красно, що мы показали, якъ несправедливими были напады такихъ „Перемишльничковъ“, и дали заравомъ якъ мѣсцевой такъ и доокрестной численно авбраной интеллигенціи наглядный доказъ нашихъ патриотическихъ чувствъ и змаганъ. Коло 3 год. по обѣдѣ сѣло надъ 50 вандрующей на вѣльницю, ще разъ стягнула ширю руки перемишльскимъ коматетовымъ, машина свиснула и пара, друга побѣхъ электрики представительска поступового нашего вѣрку, понесла насъ въ дальшу дорогу.

Вандрующей любувались тутъ що-разъ зміняючоюся панорамою по обохъ бокахъ дороги, то поглянувши на придорожній стовпы та дроты телеграфичай, що ихъ Тургеневъ прирѣзавъ въ одной своей повѣсти до нотныхъ

Предплату на „Дѣло“ для Австрій: для Росіи: въ цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на полъ року . . . 2-50 ар. на полъ року . . . 2-50 р. Для Ватрании, окрѣмъ Росіи: на цѣлый рокъ . . . 15 ар. на полъ року . . . 7-50 ар. на чверть року . . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар. Поодинокое чело коштуе 12 кр. а. и.

линій, нагадували собѣ на свою спѣвочу авдчу и скорочували хвилѣ дороги веселыми пѣснями. Такъ отже и не счулися, якъ кондукторъ закричавъ „Добромиль“ и якъ стали въ мѣстѣ, съ котрымъ авзаванъ такъ немилѣ факты въ рускій исторіи послѣднихъ лѣтъ. Та сумніи тѣ думки, съ котрыми ступили мы на добромильскій перонъ, розвѣялись мовъ мгла ранѣшна подѣ теглыми лучами сонца на видѣ того широго принятія, яке насъ тутъ австрѣло. Напротивъ насъ выѣхавъ бурмистръ мѣскай п. Стецякъ съ тамошнымъ со-трудникомъ о. Морозомъ. По кількохъ словахъ повитанья и по представленію правительственного комисара, повсѣдали вандрующей на приготавленій мѣсцевымъ комитетомъ подводы и поѣхали въ мѣсто, отдалене майже чверть милѣ дороги отъ стаци. На ринку переповненомъ народомъ, що авбрался тутъ на ярмарокъ, задержались наши возы и мы вступили въ хоршю, опратно удержану дѣвочо школу. Тутъ на першомъ поверѣ приготавлено для насъ помѣщене, выпорожнивши школьный салъ въ лавокъ и заосмотривши ихъ въ свѣжю постѣль. Полишавши тутъ свои рѣчи, вандрующей авйшли на долъ до ратушевой салѣ, до на кошгѣ мѣста вставлено для нихъ принятіе. Авбрался тутъ цѣлый мѣсцевой комитетъ, авложеный якъ въ рускыхъ такъ и въ польскихъ горожанъ Добромиля, въ котрый крѣмъ п. бурмистра и о. Мороза входили ще п. О. Драктъ, урядникъ податковый, судія п. Адольфъ Зонекъ, п. Шевскій, урядникъ салитарный, а въ Русинѣхъ п. судія Юстинъ Репецкій. По перекусѣ одинъ въ вандрующей подякувавъ принимающимъ за шире-славяньску гостинность, высказуючи надѣю, що молодѣжь буде и въ дальшій дорожѣ такъ шире принимана, якъ въ Добромиль, де обѣ народности получились для принятія ав. Отпочивши добру хвилину, вандрующей повсѣдали вновь на подводы и удался до лѣску, лежачого коло салитъ въ Лячку, во 2 километры за мѣстомъ. Тутъ въ дуже красномъ положенію находится мѣсце прогулокъ добромильской публики, — тутъ такожь отбывався фестивалъ устроений въ честь нашего приѣзду.

У стѣпъ горы, въ тѣни розлогихъ деревъ посѣдали на деревяныхъ и дерняныхъ лавкахъ численній мѣсцевій и замѣсцевій гостѣ; въ одного боку розмѣстився салитарный музика, въ другого ишла авбава въ круглѣ, а на Косогорѣ заимпровизувано мѣжъ авдоревенными деревьями скриту сцену. Вечеръ бувъ теплый и тихій, нѣ одинъ листокъ не зашевелился, а звуки пѣсни „Наша жизнь“, котрою розпочався концертъ, напылили мовъ воды гѣрского водостоку на долъ, а прихиливши отъ рава сердца авбраной публики до себе, разливались все ширше и ширше, ажъ заимѣли на просторныхъ добромильскихъ поляхъ. Ледви лишь замовкла луна пѣснѣ и оплескѣвъ, выступивъ напередъ о. Морозъ въ своимъ, молодечимъ жаромъ дышущимъ словомъ. — „Чудо! — казавъ отъ мѣжъ иншимъ — отъ въ нашъ кутокъ, незнану нашу сторону, прилетѣли молодіи рускій соколы, чтобы пѣванати красу свои нееньки, та робуджують и тутъ нове житье! Нехай же плыве то житье справдѣ такъ, якъ въ що ино отспѣваной пѣснѣ голосится, — най поплыве оно широкими Днѣстромъ, глубокими Днѣпромъ, и нехай нѣякіи тамы и перешкоды не повдержатъ его бѣгу!“ Бесѣдникъ скѣнчивъ свою рѣчь завывомъ — отспѣвати рускій имѣть народный, а коли хоръ скѣнчивъ, забравъ голосъ тов. Петрушечивъ и отпочѣвъ на слова о. Мороза. Перейшовши коротеньку исторію нашего отрождения, руху національного, авгадавши, якій перепоны той рухъ мавъ поборовати та ще, на жалѣ, и нынѣ має, подякувавъ всемъ мѣсцевымъ горожанамъ за шире принятіе и за выавлену солидарность съ идеями шире-рускою молодѣжи.

Пѣзнымъ уже змеркомъ въ веселомъ на-строю и при звукахъ новыхъ пѣсень вертали авбранный гостѣ въ мѣсто, де въ просторій и веселій салѣ кассиновой розпочався танцѣ. Гостей було дуже много якъ въ руской, такъ и польской интеллигенціи. Були такожь гостѣ въ дальшихъ мѣсцевостей, — най наведемо тутъ лише судію ав Старой-Соли п. Буцакѣго та тамошного лѣкаря п. Ортыньского. Весела авбава переплѣтана то грою на цитрѣ тов. Грицины, то хорowymi пѣснями, тревала ажъ до бѣлого дня. Ранкомъ ровдѣйшлись гостѣ, а вандрующей посѣщили на добре заслуженный отпочинокъ. Тѣлкомъ не треваяе отъ долго, бо вже коло 8 години вандрующей выслухавши службы Божой, выбрались авиджувати окрестность Добромиля. И справдѣ було чимъ

причины присутствия руководящих мужей stanu має певні спеціальні причини. Отно відно до того доволі чітко відносимо дружбу обох держав, щоб той отримати надати в виду отримати і змагати занепокоєні, більш урядову принакку і пригадати політичними авантюристами, що обі держави годяться з собою і суть однакові думки на випадок, якщо-б за волею або за волею Європи повстали який побуду рух. Стрива та не може впродовж нікого переймати підозріння або отримати. Європа прийняла бодай давню до мирної політики обох держав, щоб могла чогось посприяти. Стрива в Галичці протавно повинна привинитися до успокоєння умов і звести також в другій часті Європи на миру дорогу і допомогти до удержання мира. О поважимо загрози миру нема і безодні, хочуть суті змагати, що отримати мир підкопати в звернути на дорогу війни. В рйшаючих сферах держав монархічних єсть однакові бажання удержати мир а бажання єсть так само, що цілі в отриманні монархії політики не може зовсім бути квестіонарною. — Се положення повноцінного органа о цілі збіжж монархії єсть надто йоне, щоб додати ще до него коментарі і для того додамо лише то, що ті часописи були зовсім в праві, котрі доказували, що збіжж монархії в Галичці єсть родом демонстрації проти певних змагань Росії в Франції. Для Росії єсть оей збіжж як-би доказом, що де єсть трійка там єсть і двійка.

Росія. Вь кругах політичних не приписують подорожі мн. Гіроа за границю жакого великого значення політичного. П. Гіроа вийде просто до Франкенбурга і отримати єсть ки. Бисмарком або тут або коли буде назад вертати. — Російській амбасадор в Парижі вийде до Петербурга і буде на аудієнції у царя. — „Нов. Врем.“ ударив дуже на те, що правительств російське дозволяє пруским офіцерам перебувати в Росії, котрі вийшли туди, щоб вивчатися російської мови і перебувають тепер коло Москви. „Нов. Врем.“ називає їх по prostu шпіонами німцями. — Відомий „Tagblatt“ прийшов був недавно вбг, що „в славянських благотворительних комітетах“ настало роздвоєння. Одна часть сего товариства хоче именно пропагувати панславизм на підставі православія, а друга хоче знову оставити свободу віроповідання і станути в звяз з польською партією, котрою проводирем єсть маркиз Вельопольскій.

Англія. Вь пятницю тамтого тижня відбув новий кабінет перше звільнені і розглянув програму надходячої сесії парламентарної, котра розпочинає з дня 19 с. м.; справу ирландскую порушено на заобидно лише мимолетом. На митингу Парламенту вь Девлін під предсідательством Парнелла ухвалено резолюцію того змісту, що партія буде піддержувати права ирландского народу і заявляє, що не прийме жадного мбръ вь цілі розвизання ирландского питання, котрий би вигляду на законодавчу і езекутивну контролю надь сировами ирландскими давали менше якь биль Галадотта. На вносення Парнелла ухвалено також резолюцію, вь котрій сказано, що партія уважає оновим обовязком перестерегти правительств, що по причині обияжеля виртости продуктів господарства чиншівники не суть вь силі платати оудово назначений чинш і для того конче потрібна ревизія чиншу. — Сальберга має при кінці сего мблци вийхати до Ирландії.

Сербія. Дни 27 липня розпочалися звбдана новон окупштини за рокт 1886. Скупштина уконститутована під предсідательством найстаршого члена вь палаті, Магациновича. Дійствим предсідателемь выбрано пос. Павловича, а его заступником Цупича. Межи иншими справами радия скупштина надь новимь підблом краю на округи, надь законом о стягнню позички на обьягаци дирекції фонду державного і надь продовженемь угоди зь банкомь англійскимь що до монополю соли. Сю повбдну справу откинула однакові комісії финансово, а положенє кабінету оталоє було такь напружене, що рознеслась була навіть вбг о кризї кабінету. Закон о подбїт краю і продовженю монополю соли муобло правительствомь вьзяти напосбдкомь назад, бо не мало жадного вигляду, щоб палата закон сев ухвалала. Для урівнянення і осконотавлення правдивого дефициту предложило правительств на жаданє обох партій вьбрати комісії зь 15 членів, котра має збратися вь вересю і радити надь финансовимь положенємь краю, означити правдивий дефицит і вьнайти спосбб до грунтовної санації финансового положеня. — Партія радикальна приговляе на половину вересю велике вбче вь Крагуєвацу а проводирь єя, Теодорович, поробив же кроки, щоб узыскати на то позволенє оть правительств. Тамтого тижня закрыто окупштину а король прийхавь тепер до Вблграду а вь отси вьбде за границю. — „Pol. Corr.“ потверждає вбг, що австрійскій посол вь Вблграді, гр. Ковенгалер, буде черенеселый зь своєю посади; днї приїде що лашь вь вересю, щоб пручити королеви откликуюче его пошлом. Ходить також вбг, що президент кабінету, Гарашанич, має приїхати до Вбдн.

НОВИНКИ.

(+) Один академик член вандрийки руской молодежи шше намь днї 7 л. с. м.: „Воюда отрбча-

емо дуже щире приймать. Навбть ті люди, що через волю итриги — азаете, зь якої сторони! — гадали отримати до нас холодно, познавши нас зь-близьки, — привитали нас сердечо і полюбали. По Устрикахь гостила мы вь Чорній у о. Милоловича, потому одна часть айшла до Лютовок, а друга заїхала до Лбнчи. Тут привияв нас дуже щиро о. Корн. Яворскій, тут і удався наш вечерокь знаменито. Салю, також велечны якь сали „Народного Дому“, отступлено намь вь фабриці целюлозы, котру оть ки. Пармы вьзавань п. Бавіе. Нбмцї, що администрують фабрику, пристроили сали і поостарали о ціле усоощенє. Сббє, мужика выпали дуже красно. Гостей було множество, а привитали ихь о. Яворскій дуже хорошо промовою вь рускомь і нбмцкомь языцї. Та про те ширше напишемь пізніше. Нынш ошчываемо вь Турцї, вьбдно розмбщєний по домахь. Погода намь доси сиріла, хочь небо бувало захмарено."

(+) Народний рускій театр дає теперь предствленя вь Подволочискахь.

— Др Ясидорь Шараневичь буде продовжати вь мблци вересю дальшй онов отудіи надь розкопками вь Галичці. На тую ціл одержавь оть краєвого Вбдлу 100 ар.

(+) Совбть повбтовомь „Народном Торговбт“ вь Рогатині постановивь вбт товари для свого окупу сироваджувати тільки вь головної „Народном Торговбт“ у Львові.

— Чи цбсарь отббдась Львов і Стрий, прибувши на маневры до Люббля, доси — якь пишуть вь Вбдн до „Сзас у“ — на певно ще не звбтно. То певно, що буде вь Городку, бо того вьмагати будуть маневры.

— Др Ясидорь Яковичь именованый отаршавь лбкаремь при гарнизонномь шпиталі ч. I у Вбдн.

(+) Звертаемо увагу П. Т. Читателів на общирну отудію економичу „Ирмарки и торги на Покутию“, котру починаемо мбстати вь нынбшнмь члбк „Дбл“. Єть єе пбдбт доволі чіткихь до слбдбв одного нашого народолобци. Дь нашомь економичномь роботі треба намь попередь всего добре познати фактичний стань краю — і мы мусимо горько бажати, щоб вь кожній оторонї Галиччии наш народолобцї поробили такь розслбдї.

(+) Рядь статей вь „Дбл“ під заг. „Дещо о Мазурах“ звернув на себе особливу увагу польскон публики. Кблька часописей перепечатали єе неа денки уступы зь справедливыми докорами Полякамь. Одна часопись нише: „Слова статей, повий правды и духа, заслугуют на то, щобь ихь повторили вбт широмь польскій, а Поляки взяли собб ихь до серца.“

(+) Вьбдт кружка галичкихь копальників нафты до Америки. Вь недблї переїздила через Львовь громадка копальників нафты зь Слободы рунгурскон підь проводомь инжнера Ригера до полуденной Америки, именно до республики Аргентиньскон, де кблька миль за Мендосомь мають копати нафту. Тамь вже пробуєє найбільшй знатокь покладбв нафтовыхь, молодой галичкїй геологь Зуберь. Неоднїє опытає по що ажь зь нашомь Галиччємь осправджуєть копальників до Америки? кому н. пр. не Нбмцбв? То жь мы се пояснимо. Дбл — придбати тудь робучий силы, поручено одному профессору зь Карлсруге. Ов вь той цілі познакомився зь копальными нафты вь Пенсильванії, вь Баку и Галиччї, — и копальнї вь Слободі рунгурскій признаєє найкращими, отже и порадивь зь оттамь вьзяти копальників. Заключено отже єе нима угоду на одань рокть дуже користну. Для воїхь заплачено дорогу. Инжнерь Ригерь згодився за 10.000 ар. а кожній горникь за 200 ар. мбсично і удержанє. Геологив Зуберев предложено катедру геології вь Буенос-Айресь за 4.000 доллорбв рбчно. Межи иншими вьбхавь тудь Руини Харчевскій, горникь, знаменитий вертбльчик. Вь Слободі рунгурскій — якь намь розказувано — починають вже і Руини братися до горняцтва нафтового (зь початку отггалича) і показують незвычайно зручними и при наїтяжншихь работахь.

— Конкурє стипендийный. Соборь перемыского катедр. крылоса руского оголошує конкурє на 6 стипендий по 100 ар. зь фундації бл. н. Матте Добрынского, призначеныхь для учиникбв перемыского гимназії, а именно для 4 сирбт по овивченкахь и для омыбт дядбв. О отпсвдїтї могуть уббгатиє уч. оть II до VI класбв включно. Належно удокументованї поданя треба вьнести до собора катедр. крылоса вь Перемышли до 8 вересня с. р.

— Неопбдана спадщина! Пббл урядового дома сєня ч. к. конзуляту вь Галації, померла тамь безь завбщаня Олена Маковбйчукова, родомь зь Любковець коло Заболотова, лашиниє мастьку до 140.000 ар. Ова удержувала вь Галації гоштинницю. Сума тая припадає вь наслбдбтв найбільшимь овокамь покойной, котрі проживають вь селі Тулукові, коло Заболотова; покойна лашла значно більший мастьку, але решту роздірала домівники, бо она була сама одна, а мала при собб лаше 2 лбтву дбвчанку Марію, котру принала на выховок. Дбвчанку тую выслать конзулять підь доглядомь пбстунки до Галиччии.

(+) „Реформований“ Єзуїтами Василіємь показують загорблыми „патріотиками“ польскими, — кажемо навбть „патріотиками“, бо не „патріот“ але „патріотик“ польскій гордїть руками языкомь, хочь-бы его и знав. Огожь „Нов. Промбт“ має, вбало, кблбь доказы на то, що „реформований“ о. Іосафат Франковскій, именує вь Підгорцяхь коло Золочева, на надббланє ему руске пошомь отпсавь, щоб до него не писати по рускї, але

по польскї. Мы зновь знаємо зь зовббмь певного жерела, що у „реформованого“ именує монастиря вь Гощині, о. Тыбикан, языкь польскій — розговорный, не лише зь польскими панями та панями, що їздять до него зь околиць, але и зь службю, члсто рускою... Шб зь того порядку по коридорахь та келїяхь вь монастири Добромильскбв? Треба дбати и о порядокь вь головахь та серцахь тыхь, що подбдотот реформбв. Треба тыхь отббвть учити любови своего рбдного народу и его мовы! Намь не здаєє, щобь єе отець, постановляючи реформу Василіємь, мавь на гадцї реформу вь дубї політичнмь...

— Заміни мандаты посылы до Радь державной: гр. Мірошевскій зь селского курїи округа Краковського, и Стан. Мадейскій, зь курїи панбв рашбвского округа, по именованю его профессоромь права цивельного вь Кракові.

(+) Мбсто Львовь росте и краснє новыми пышными будынками. Сего року, зь збмбтїйшихь будынокбв, отроютя; будынокь дирекції руху вбходно галичскихь зблїзниць (протиь казы чадничон); будынокь львовскон репрезентациі краковського товариства уббзпеченї (притыкає до будынка Вбдлу краєвого); зачинаютьь подготвлєня до будблї краєвой дирекції почтї и телеграфу (на грунті руской дух. семинарії); зь наїббгнвцяхь отббшїа вже до Вбдн планы на будблї для умбщєня судбв; ойма днями комісією вь Раді мбста Львова ухвалала будову польского театру и вже вь буджеть на р. 1887 буде востановлена отпббдн на тую ціл квота; дальше мбсто має выставити будынокь на умбщєньє школб жїночїхь, а держава зновь будынокь на умбщєньє польского гимназії; також єсть проекть занести будблїю для мбского музея промыслового и на умбщєньє тамь такожь фаховыхь школб промысловыхь и школы торговельной.

— Брєє да Єзуїтбв. Папа Левь XIII, жалбючи надь гнетомь, якого дбзнають Єзуїты вь иншихь краяхь по за Галиччєю, затвердивь недавно окремими брєє вбт права и привилегії, наданї сему товариству давными папами. Особливо жє затвердивь папа Левь XIII булло Піа VII зь р. 1814 котрою той папа зббт брєє папы Климентїя IV, що вь 1773 р. заказавь буть сего товариство зь ціббї Європї. Брєє папы Льва XIII єсть вь тепершнй порї много-значущимь лїцїемь. Папа хоче очевидно дати євбтові доказь, що тї, котрі оспббдвалиєсь певныхь збмбв, вь дотепершнхь напрямахь управы католической церкви, не мали зовбмь подставы до того. Брєє буде очевидно знакомь для вбсхь властей церковныхь, а становяще товариство Ісусового станєєє теперь супротиь євбтского духовенства и чинбв монашескихь ще сильбйшими, якь доси.

(+) Зь Коломыї пишуть намь: Вь понедблкь мн. тижня отббулос вь тутешнмь суді округномь розправа апеллїцїи п. Антона Єлїтовича, збвбтного депутата громады Жабє, и сего матери, засудженыхь судією вь Коссові на 4 мблцї арешту за то, що будь-то прилюдно оловь „комисарь“ умысно перекрутила на звучаще немло. Збзнаєє євбдбв буть неоднбстайнї. Трибуналъ змєнчавь вымбръ кары на 1 мблцї.

(+) Вь справі увязненя жандармерією людей зь Жабї дбтотамь мы доносъ зь Коссова, и бачимо зь неи, що вбсхь увязненыхь — кромі одного Антона Єлїтовича, котрий сидить вь вьзницї вь Коломыї — вынустивь судъ на волю. Цбкавей рбчи про спосбб вьзненя людей жандармами откладемо, за для недостачи мбблї, до другого разу.

— Зь Люббля пишуть намь: Не знаємо, якь вь давнїйшихь лбтахь, але вь сбмь роцї вь тутешнмь купельномь закладі не видно більшого руху. Гостей не много, а найбільшій контингенть дають жиды, мбжь котрыми хорыхь на гостєць найбільше. Зь Руинбв пробувало туть кблцьохь оваченникбв, урядникбв и учителей. Число гостей збббщєєсь лишь вь недблї и овичний днї, вь котрыхь урядують вечерки и балї. Купельный закладь має свою капелю, котра оть 9. години рано до 7. вечеромь грає до оныт хорошо и яко-такь упрямїєє гостямь оуче житє. Хто хоче забавиться, шукає товариства и або грає вь карты, вь бїаларь, вь круглї, або стрбляє вь фальбортбв. Все однакь обичлено на вызысканє. Читальн тутешна має кблька щоденныхь часописей польскихь, а зь рускихь предлбтала лишь одну, и то таку, що мало хто єи до руки бере. „Дбл“, що приходить до Люббля вь трєхь примбрїяхь, переходить зь рук до рук. Люббь — село велике, але порядкомь великихь мало! Жє сама руска напись на табличі села оригинальна: „Люббь Вьлчї“. И просвбта громады не постуєє вь перєд, якь бы могла и якь бы треба. Вьправдє єсть туть церковь сь добрымь парохомь и проповбдникомь, єсть и школа сь рбвно-жє добрымь учителемь, однакь выразныхь слбдбв ихь дблїночї не доглянешь, бо по нынбшнй днї не заняєєсь туть нбхто основанємь громадского читальнї, де бы читати умбючї сєлєєє через читанє просвбтныхь книжочокь и газетокь доучувалиєсь и проовбщали єе дальше. Вь цббмь Люббля-Вєлчїмь и оуббдбмь Малбмь не найшлсь по нынбшнй днї щира душа, котра-бь оломь сєлємь зь чинбвными громадами подала духовый кормъ черезь заснованє читальнї. Тымчасомь Люббь-щиро-разь ббльше жидоватєє, щорбкь ббльше називаєть тамь жидовы на загорбды христїань. Вь Люббї, де народь моральний и побожний, далєсьє легко завести такї порядки, якь бачимо вь другихь навбть богато меншїхь сєлахь, але де патріотизмь передовыхь людей оказуєєсь такожь дблємь.

— Часопись „Kurjer Lwowski“ доовбдила вже прїятноотей за овою опозиційну неслухнянбсть и

несмирнбсть. Поминувши вже то, що бюро администратіи тои часописи частенько навбщють любїхь гостей — урядники финансов, полючи за неостемплєваемї примбрїями, — львовскя дирекція полиції забороняла продавати „Kurjer-a“ на дїорбї зблїзницї.

— Огнї. Днї 9 л. с. м. згорблє вь полудне значна часть села Надчї, коло Кулїкова. Причиною огню буть дбти полишенї безь дозору зь хатї. — Вь Жовквї згорблє д. 7. с. м. по полудни на передмббю Вьинкахь кблька хат и отодола, оть котрой пбшовь огонь. Огонь бувь підббжєний чинимь братомь вьластельскї отодола. Обовхь арештовано.

— Испытї дозрелостї вь Бродкахь розпочався д. 28 м. м. и трєєє 5 дббв. Зь 5 рускихь абитурїентбв здали: Юл. Кузьмичев (отлично), Ин. Сухаровскій, Никола Малый, и Яковь Зробокь. Одного репробовано на 6 недблї.

— Стипендію имени Каролины Глинецкомь вь квотї 105 ар. рбчно, надало наїббстїцтво на предствленє Ставроп. Института почавш оть II пбвору 1886 Володимєровя Лытиньскому, студентовя правничого вбдлу у Львові.

— Проф. Др Ясидорь Яковичь зь Черновець вьбхавь мн. мблци вь Лемковщину робити отудіи надь лемковскими нарбчїемь. Жє оть трєхь недблї отббуєєсь буть подорож оть Лютовок и вь Балигорода ажь по рбку Попрать.

— Курсь науки зручностї вь Сокалї. Вь сокальскбй вбдлї овы и промысловой школы устроєно сего року вь мблци липню для народныхь учителей курсь науки зручностї вь работахь столарскихь, токарскихь и т. п. Вь тбмь курсѣ взяли участь 42 народий учителя; зь тыхь 37 було зь школьного округа сокальского. Участники курсу працювали по 7—10 годивь на дєнь пожемь, долотомь, пильникомь и т. д. дуже оочно и докладно. Директорь школы Седмгорай замыкаєє кожній тиждєнь теоретичными выкладами. Вь часѣ курсу учителя выробили 1200 предметбв, нбблєє моделєвть школы сокальскон.

— Наблбдї дефравдациі. Бурмистрь мбста Тбшанова, вьластитель села Жукова, Ин. Савдерь, здефравдуєє за часѣ ового урядованя 5516 ар., а не будучи вь силі ихь отдати, вьбхавь до Вбдн и тамь отббравь собб жєтє. Сєло его єсть такь задовжене, що громада не зможе своєи отраты на нбмь пошукати.

— Зь Тернополь пишуть намь: Вь шпиталі войсковомь вь Тернополи умерь Яковь Осадца, родомь зь Ягольницѣ, драгонь, отацованый вь Ходачкбв великомь. Хорого привезено до шпиталю д. 8 л. с. м. вь ноцї, а по уплывї двохь годивь сконавь.

— За вербванємь дбчать до Америки, котре выкрываєє случайно львовскя полиція вь перешкозала сбї огидбїи ємиграції, аравжанбїи Іосємь Фельдомь, Ицкомь Кауєеромь и Розою Лихтеровою, заудивь д. 5 л. с. м. львовскій трибуналъ за провину публичного наомлія Іосафа Фальда на 10 мблцинь тяжкон вьзницї оть постомь що тижня, Ицка Кауєера на 9 мблцинь, а Розу Лихтерь зь уваги на малу дитину на 6 мблцинь вьзницї.

(+) Погромы жидбв зновь проявились на Украині вь повбтї уманькомь. Вь мбстотку Торговицї жбнї-сєлєяки почали дєтємь облыбати матерїи вь жидовскихь охлєнахь, мстачию за то, що будьто жиды не слухають указу царевон, котра мала наказать, щобь жиды не брали дорожєє за матерїю, якь по 5 копѣекь за аршинь. Хлоцы прїїшли жбнїкамь вь мбмбч, почалась ббблїа: жидамь выбивано бкнз, ломано меблї, выношено все на улицу и поливано настою. Полиція не могла дати рады, тожь вбзвано войско. Зь Києва вьбхавь тудь самь губернаторь, бо кажуть, що и вь околиці Торговицї громєно жидбв. Вь Торговицї арештовано до 80 людей. Кїєвскимь газетамь цензура забороняла писати о тбмь погромахь.

— Нбмеччина тратить сего року богато знаменитыхь мужбв зь поля науки и шгукї. Вь наїновбйшихь часахь померло: славный малярь и историчныхь образбв Пильот и олавный историкь литературы Вильгельмь Шерерь.

— Дрбнї вєсти. Цбсарь дарувавь громадѣ Щуровичѣ, пов. бродского, на будову церкви 100 ар. — Мнєвушого тижня прїїздивь до Галиччии и на Буковину, делегатъ мн. торг. совбтникъ двору, н. Кохь для наряды вь справі будовы домовь для почтї и телеграфбв у Львові, Кракові и Черновцяхь. — Цбсарь дарувавь кару вьзницї 8 вьзницї вь Станиславбвскбй а 14 (8 мужичинамь а 6 жбнкамь) у Львові. — Вь Николаєвї згинувь роббтникь Ант. Савулякь оть удару вь груди дблшемь перебжжаючого Ицка Травна. — Сєгодня о 8 год. вечеромь отббдєєє вь Уоєньскбй церкви вбчєєєє п. Малишевского, укбчєного богослова, сь чинною Поховокою. — Командуючий генералъ зб Львова ин. Виртембергь отббдєєє сими днями мбсто Стрий у сѣв. наїббстїцтва Мїхлї информувалос о отаві Стрий по пожарѣ, щобь оиблїа здати о тбмь справу цбсарєви.

Вєсти зь Аєп. Львовскон и Станислав.

Презенту получили оо. 1) Мих. Соловня на Пацыкбв; 2) Вас. Живый на Хомякбв; 3) Теодорь Турула на Увїслу; 4) Романъ Лытинькович на Лбскі.

На конкурє до ч. 4903 д. 3 л. сєрпня розписана пар. Вишєнька мала, дек. городєцкого, над. прав. сь рєчинємь до 3 л. жовтєя с. р. Вь пропозіціїи принятї: I. На Глубокє оо. I) Іос. Смолянський, II) Теодос. Авдикович, III) Емил. Андрухович; 4) Корн. Скоморовскій, 5) Илар. Сбчньскій, 6) Евл. Левинцїй, 7) Володим. Озаркевич, 8) Іоань Стеблєцкїй, 9)

ДѢЛО

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
крѣмъ русскихъ святыхъ о 5-й год. пош. Литер. додатокъ
„Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. ар-
кушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.
Редакция „Администрація“ подлѣ Ч. 44 улицы Галицка.
Рукописи звертуются лишь на попередне застереженіе
Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. однимъ
строчкой печатной, въ рубр. „Надоболане“ по 20 кр. а. в.
Рекламамъ неопечатаній вѣдѣній бѣт. порта.
Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“. У Відня Haasenstein & Vogler, Wall-
bachgasse 10; M. Jukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nihelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рос-
сїи Редакция „Кіевскомъ Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый
урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дери-
басовская ул., д. Радли 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австрїи: для Россїи:
на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 3 ар. на полъ року . . . 3 рубл.
на четверть року . . . 1 ар. на четверть року . . . 1 рубл.
съ дод. „Библиотеки“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 8 ар.
на полъ року . . . 10 ар. на полъ року . . . 4 ар.
на четверть року . . . 5 ар. на четверть року . . . 2 ар.
Поодинокое число поштуе 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався
III. четверть року сегодѣшного видавництва
„Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ по-
вѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою
залеглостей и дальшой предплатѣ, щоби въ
экспедиціи не потребовала послѣдовати пе-
рерва!

Ново приступаючій Вн. предплатники
„Библиотеки найзнам. повѣстей“ одстануть
даромъ початокъ зачатомъ повѣсти П. Тургенева
„Бѣтѣи и сны“.

Ярмарки и торги на Покутю.

(Дальше.)

Ярмарки группируются въчавно около чо-
тырехъ пѣрѣ року и болѣешихъ святыхъ, якъ Ве-
ликоднѣ и Рѣднѣ, такъ що въ каждый тоѣ
порѣ припадае у вѣсѣхъ закупкахъ що-наимен-
ше одинъ ярмарокъ, на который вывозятся от-
повѣднѣ продукты и товары на заповоженіе
потребы домашнихъ и сѣльскихъ. Потребы въ
тыхъ порѣхъ бувають въчавно великія, бо
прибавлялись они черезъ два а часомъ и че-
резъ три мѣсяцѣ, а съ заповоженіемъ ихъ че-
кають люде до найближшого ярмарку. До най-
болѣе оживленыхъ ярмарковъ належать все
весняній, осѣнній и передсвятый.

Весняній ярмарки характеризуются
тымъ, що покрываютъ наиболѣе потребности
людиности сѣльской. Окрѣмъ правбированныхъ
вычавныхъ домашнихъ потребъ отъ послѣд-
ного вымowego ярмарку приходять ще иншія
надавчавныя. Весна вымываетъ въ господарствѣ
великихъ робѣтъ и вкладѣвъ, а на нихъ потріб-
но богато гроша; дальше потрібно на веснѣ
нашнѣ, новыхъ або направи старыхъ зварѣ-
дѣвъ а мѣсяцами и худобы робучою, котра подѣ-
зиму пошла въ господарства; до весны вычав-
но оттагався нашъ селянинъ и ремѣсникъ
съ оплатою податковъ за попередній рокъ,
тожъ теперь стягаютъ ихъ строгою екзекуціею,
отже и о богато дорожше якъ въ протягу цѣ-
лого року; въ причины тяжкихъ весняныхъ
робѣтъ потрібно и лучшей або бодай въ болѣ-
шой скѣлкости стравы, а цѣна збѣжа и по-
живы подѣкакуе въчавно подѣ весну значно
выше. Однимъ словомъ, весна — то эконо-
мично найтяжша пора для нашихъ господа-
рствъ. Вѣтъ тѣ великія потребности побѣльшуются
значно, коли они звучатся съ потребамъ свя-
точными.

Дуже важна теперь рѣчь, чи потребности,
особливо чисто весняній отже продуктивнѣй,
найдутъ аке покрытие, чи нѣтъ, т. е. чи ярмар-
ки весняній добре платятъ, чи але. Въ послѣд-
немъ случаѣ захитуся рѣшовага неодного го-
сподарства. Покрытие великихъ потребъ вычав-
ными, припадающими на четверть чи яку
тамъ часть року, господарскими плодами и то-
варами — було-бы вѣсѣмъ недостаточне, для-
того то на весняныхъ ярмаркахъ приходять
на продажъ окрѣмъ вычавныхъ предметѣвъ
ще надавчавныя, т. е. предметы промыслу на-
родного, выковануного въ замѣтъ. Хто хоче
отже побачити продукты домашнего промыслу
або студіювати той промыслъ, — той най огля-
не лише весняній ярмарки; они повнѣ переро-
бленыхъ плодѣвъ сырыхъ.

Менше аже оживленѣ лѣтній ярмар-
ки. Люде, занятѣ равъ-въ-равъ найрѣвнѣйшими
роботами господарскими, не мають часу
подумати о заповоженіи своихъ потребъ, хѣба
щось дуже наглядного и прикрого або тяжкій
передновокъ въ видѣ недостатѣ хлѣба и по-
живы выганяе люде на ярмарки. Лѣтній яр-
марки суть найубожшій въ промысловѣ и го-
сподарскѣ продукты, бо люде не мають часу
на побѣднѣй промысловѣй работы. Окрѣмъ вычав-
ныхъ предметѣвъ ярмарочныхъ приходять
теперь на продажъ ще лишь хѣба кминѣвъ, гри-
бы сушенѣ и дѣсь-худысь вонна овеча.

Цѣлкомъ вновь иншій видъ прибавляютъ
ярмарки осѣнній. Осѣнна пора есть для

газдовѣ въ одного боку богато въ плоды, ко-
трѣ збираются въ поля, а въ другого боку по-
рою всякихъ умовъ, контрактѣвъ, порою ве-
сѣльною, правничною и всякого рода забавъ,
однимъ словомъ народъ веселится въ осени, —
а на все тѣ потребы богато гроша. Тожъ вы-
носитъ теперь на ярмарки дуже богато госпо-
дарского добутку, часомъ въ скѣлкости та-
кихъ, що свѣдчатъ аже о легкомудности и
недѣльствѣ про дальшу будущность. Осѣнній
отже ярмарки суть не лише надавчавно ожи-
вленѣй людьми, але не мають аже теперь пы-
льных робѣтъ, аже такі переповненѣ всякимъ
добромъ. Неодбавный съ нашими отнесеними
тѣшивсь-бы видомъ осѣннихъ ярмарковъ, бо
заклучавъ-бы въ нихъ на великій добробытъ
народу. Однакъ рѣчь мався вѣсѣмъ инакше.
Осѣнній ярмарки я навѣтъ-бы великимъ эконо-
мичнымъ блудомъ. Бо коли придвинемся,
куды обертуются капиталы походячи въ ярма-
рочной обмѣны, то побачимъ, що лишь мала
частина ихъ повертався на продуктивнѣй вкла-
ды: на купно грунтовъ и инвентаря, на поса-
ги новоженцамъ, на будовы господарскѣ, одѣжъ
теплу и т. п., — рѣшта, т. е. значно болѣе
часть иде марно на хвилевѣ забавы, гучнѣй ве-
сѣлля, шумнѣй правники. До того треба мати
и на тѣ гадку, що вартѣтъ продукты выве-
деныхъ въ осени на продажъ була-бы значно
болѣею, коли-бы скѣлкость тыхъ продук-
товъ не була такъ великою; въ тои то при-
чины цѣны ярмарочнѣй обнижаютъ дуже
значно осѣнною порою.

Выводженіе надмѣрной скѣлкости про-
дуктовъ есть такожъ великимъ блудомъ эконо-
мичнымъ и длятого, що муситъ доконче
наступити небавомъ реакція. И справдѣ, на
веснѣ показуется она дуже часто въ своѣй лю-
той постати, яко тяжкій и голодный передно-
вокъ, а неогляднѣй газды, ратуячися въ тои
бѣдѣ, нарушаютъ на веснѣ свой складовый
або сѣльскій маетокъ, збуваючи необходимо
потрѣбну худобу або заставляючи свой грунтъ
на полѣтки, бо нема нѣчо иншого обернути на
грошѣ, — а одно и друге веде до вменшенія
загальныхъ доходѣвъ и вновь до новыхъ кло-
потѣвъ. Такимъ способомъ одинъ хибный
крокъ экономичный тягне за собою цѣлый
рядъ дальшихъ влѣхъ але конечныхъ наслѣд-
ковъ, а коли натрафитъ на непорядну и сла-
босильну одиницю, то веде до цѣлковитой ви-
руины.

Зимовѣ ярмарки хоть бувають дуже
оживленѣй людьми не мающими теперь
пыльных робѣтъ, не могутъ однакъ статися
такими-жъ самими и що-до заключуваныхъ
на нихъ интересѣвъ. Въ зимѣ упадае цѣна
наиболѣе вымowego на Покутю товару, именно
худобы, котра теперь не дае хѣсна, а такъ
сказати-бы, стався хвилевымъ тѣгаремъ въ
господарствѣ, бо саме-теперь кошты удержанія
худобы наиболѣе. Ще який-такій интересъ
представляютъ ярмарки въ сторонахъ низо-
выхъ, зближающихся до Днѣстра, де про-
дукція збѣжа борется съ господарствомъ това-
рочнымъ о первенство. Тамъ отже оживляются
ярмарки торговлю збѣжевою, але и тая пе-
реходить теперь болѣе на торги тыжневыя,
авѣжъ на ярмарки. То само дѣется и съ тор-
говлю безрогами, въ тоѣ порѣ оживленю до
кульминаціонного пункта.

Ярмарки суть въ одного боку мѣсяцемъ,
де народъ сѣльскій збувае свои продукты, а
въ другого вновь боку, де набувае потрібнѣй-
ему предметы промыслу. Такими ярмарочны-
ми предметами обмѣны суть на Покутю: ху-
доба, а то рогава, конѣ, збѣжѣ и безроги, збѣ-
жѣ, вырѣбы деревляны, дальше продукты про-
мысловѣй шевского, кушнѣрского, гончарского
и ткацкого, плоды рѣльничѣй и господарскѣ,
нашнѣе, сырѣ продукты промысловѣй, сѣльскѣ
и зварѣды господарскѣ, продукты лекарскѣ,
товары галантерейнѣй и поменшѣй дрѣвнѣй. За
посредствомъ тыхъ предметѣвъ приходять на

ярмаркахъ помѣжѣ народъ въ оборѣтъ великія
капиталы, котрѣ по-части таки зварѣвъ тамъ-
же липаються, спотребовуючися на всякого ро-
да орудки, по-части вновь приносятся до дому
и тутъ зъужитковуются або на щоденнѣй по-
требы, або на користнѣй вклады въ господар-
скѣй або промысловѣй предприметства. Ярмарка-
ми заповожаются великія потребности и потребности
въ довгого часу, въ кѣлкости мѣсяцѣвъ, и они
то суть все мѣсяцемъ наиболѣешихъ торговыхъ
и грошевыхъ оборѣтъ въ нашѣмъ народѣ.

Значно меншѣ, дрѣбнѣй а за то частѣйшѣй
обороты грошевы и торговельнѣй отбываются на
торгахъ тыжневыхъ, котрѣ данными
часами мали мала, подрядне значеніе, але те-
перь роввиваются чимъ-равъ болѣе. Въ ны-
нѣшнѣй порѣ надали двѣ рѣчи великой ваги
покутскимъ тыжневымъ торгамъ: продажъ
збѣжа осѣнню, вымowego а по части и весня-
ною порою, а оттакъ торговельнѣй безрогами че-
резъ цѣлый рокъ. Выгнавши кѣлкая подѣгр-
скихъ мѣстѣ, де хѣбуе однои и другои тор-
говлѣ, вѣтъ прочѣй мѣста и мѣстечка покутскѣй
оживаютъ надавчавно въ днѣ торговѣ, даку-
ючи обѣмъ тымъ торговлямъ. Мѣсяцами при-
лучався до тыжневыхъ торговъ ще и торго-
вля худобою, але въ значно меншихъ ровнѣ-
рахъ, якъ на ярмаркахъ.

Якъ ярмарки служатъ за торговельне
средство майже выключно для людиности сѣль-
ской и ремѣсничковъ народныхъ, а мешканцѣвъ
мѣстѣ мають тамъ лишь мала дѣла, — такъ
вновь противно торги, хоть народъ сѣльскій
бере въ нитѣ велику и найвыжнѣйшу участь
своѣмъ плодами, принаженѣй выключно для
мѣстѣ, бо заосматриваютъ ихъ въ щоденнѣй по-
требы житя: набѣломъ, дрѣбомъ, яриною, ого-
родовиною, овочами, ягодами, деревомъ опало-
вымъ, папѣю для мѣской худобы, дальше
вновь збѣжемъ и безрогами до дальшого тор-
говлѣ, и т. д. Людиность сѣльская заосматриваетъ
при случаѣ торговѣ лишь въ дрѣбнѣй потре-
бы; тымъ однакъ торги не тратятъ на вар-
тѣтъ и стойности экономичнѣй для людиности
сѣльской, бо тамъ обертуются вправдѣ малѣ
капиталы, але черезъ дуже частѣй торги вы-
ходитъ сума цѣлорѣчного оборѣту часами и
болѣе, якъ на вѣсѣхъ ярмаркахъ. И черезъ
торги вполываютъ въ сѣльскѣй газдовѣства знач-
нѣй капиталы а доказомъ того есть неодна бѣ-
да родина селянська подѣ торговельмъ мѣ-
стѣмъ, що не має великихъ грунтовъ и до-
статковъ, але торговельмъ промысломъ жѣе цѣ-
лый рокъ и подѣняется повола до добробыту.
Навѣтъ цѣлы села, давно бѣднѣй, завдячуютъ
своѣй поддвинженіе и нынѣшний свѣй добро-
бытъ лишь сусѣдству великого мѣста тор-
гового.

Закимъ приступаю до спеціальныхъ опи-
сѣвъ объявѣвъ ярмарочныхъ и торговельныхъ по-
дѣла поодинокихъ категорій промысловыхъ,
мущу згадати про одинъ характеристичный
объявъ, именно якъ отнеситъ народъ до ин-
ституціи ярмарковъ и торговѣ. Якъ давными
часами була ярмарки и торги нагодною не ли-
ше до залагоды орудокъ торговельныхъ, але
и до всякого рода увеселенія а навѣтъ ровпу-
сты та марнотравства гроша и часу, — такъ
вновь въ теперѣшнѣй порѣ сѣднѣе аже част-
ковый поступъ. Народъ гѣрекѣй и подѣгрскѣй
лишався при давнѣмъ звичаю: волокитство
бѣтъ цѣлы, пѣяństwo и иншѣ пороки въ днѣ
ярмарочнѣй и торговѣй суть и теперь дуже ча-
стыми объявами въ мѣстечкахъ подѣгрскихъ.
За то вновь по долахъ подѣбнѣй объявы заци-
нають нынѣ належати аже до рѣдкостей; въ
загалѣ народъ тамъ понае и шанувъ правдиву
вартѣтъ торговѣй а ярмарковъ подѣ взглядомъ
экономичнымъ, а залагодивши на нихъ свои
орудки, спѣшитъ чимъ скорше до дому, щоби
не теряти часу, котрый зачинае на долахъ
прибавити вартѣтъ — и въ тоѣмъ власне есть
поступъ.

(Дальше буде.)

Селянскіе товариства зарѣбково-господарскіе въ Нѣмеччинѣ.

Асоціація дрѣбныхъ силъ нашихъ мате-
риальныхъ, щоби осягнути успѣхи на поли эконо-
мичнѣй, признаемо нынѣй конечною потребою.
До т. з. „самопомочи“ на тоѣмъ поли бачимо
едину у насъ дорогу — организацію товариствъ
и сѣлокъ, котрѣ бы нашѣй экономичнѣй интересы
такъ провадили, якъ того намъ треба. Отже не
бѣтъ интересу буде для нашихъ Читателѣвъ ро-
зѣбрати отсей короткѣй переглядъ цѣлей и орга-
низации селянскихъ товариствъ зарѣбково-госпо-
дарскихъ въ Нѣмеччинѣ, и познати тую дорогу,
по якѣй ступаючи, тѣя товариства такъ красно
розвивулися съ хѣсною для нѣмецкихъ селянъ
и въ загалѣ дрѣбныхъ и оередныхъ господа-
рствъ.

Початокъ до закладанія товариствъ въ Нѣ-
меччинѣ, основанныхъ на самопочѣ, дали самѣ се-
ляне надъ Реномъ въ р. 1849. Того року зало-
живъ оливо-зѣлѣтнѣй народолоубецъ, бурмистръ
Райфайзенъ въ Фляммерофельдѣ „Товариство для
подѣмоги бѣдныхъ селянъ“. Первѣстною задачею
того товариства було освободити отъ жѣдвокого
лихвы тыхъ селянъ, що брѣли у жѣдѣвъ худобу
на хованіе. До того товариства приступили най-
поважнѣйшѣй громадинѣ фляммерофельдскѣй съ соли-
дарною необмеженою порукою. Такому товари-
ству не тяжко було знайти кредиту дешового и
съ догодными условиями оплаты ратѣ. И показа-
лося, що за пять роковъ не було аже анѣ одного
жѣдвокого хвоста мѣжъ селянами въ Фляммеро-
фельдѣ; вѣтъ они прѣйшли до своѣй худобы. То-
вариство почало поѣнѣйше давати позычки и на
иншѣй цѣли, але все подѣ строгою контролею,
щоби удѣлена позычка була ужита дѣйствѣю про-
дуктивно. До 1870 року такі товариства розви-
рилися аже не лише надъ цѣлымъ Реномъ въ
Баденѣ, Виртембергѣ, Вестфали и въ Прусахъ,
— але огорнули цѣлу Нѣмеччину, а въ новѣй-
шихъ часахъ въ кожѣй провинціи вѣтъ поодинокѣй
товариства повязалися въ Звизки, творячи ве-
ликія финансовѣй институтѣи т. з. Звизковѣй Бан-
ки. Наиболѣешии такимъ Банкомъ есть „Звизковѣй
селянскихъ товариствъ“ позычковыхъ въ полуд-
невѣй и захѣднѣй Нѣмеччинѣ.

Коли нѣмецкѣй селяне побачили, що у нихъ
товариства кредитовѣй ростутъ такъ красно, поча-
ли старатися осягнути и на иншѣмъ поли эконо-
мичнѣй такъ-жѣ успѣхи черезъ асоціаціи. Въ
1860-тыхъ рокахъ закладываютъ они оцолученѣй то-
вариства кредитовѣй отъ торговельныхъ, а задачею
такихъ товариствъ було — доставити селянамъ
всего потрібного до господарства, якъ нашнѣй,
машинѣ, и т. п., въ той оспособѣ, що товариство
кредитовѣй закупувало тѣя всякѣй потрібнѣй для се-
лянъ рѣчи и отпродувало имъ подѣ догодными
условиями силаты. Але декуда творилися и зо-
вѣмъ независимо отъ товариствъ кредитовыхъ
самоотѣйныя товариства торговельнѣй. И одинъ и
другѣй оспособѣ устрою товариствъ торговельныхъ
показався практичнымъ.

Товариства торговельнѣй пошли тою самою
дорогою, що кредитовѣй. Въ кожѣй провинціи
они оцолучилися въ Звизковѣй, а наиболѣешии такои
организациѣ було, що вся торговля товарами по-
трѣбными до господарства селянского пошла
новыми дорогами. Товариства торговельнѣй оталися
рѣтельными посредниками мѣжъ фабрикантомъ
а селянами, вышпирючи цѣлководно несовѣстнѣхъ
жѣдѣвъ-крамарѣвъ. Нѣмецкѣй хлопцы потребуютъ
дуже богато штучного гнѣю, осконцентрированныхъ
пашѣ и насѣня, на тоѣмъ були она наиболѣе
вызокуванѣй несовѣстными купцами. Товариства
же закупуючи все великими масами, мають змогу
оконтролювати, чи все то есть въ добрѣй якостѣ,
а контроли такой подѣдаются навѣтъ самѣ фабри-
канты дуже радо на своѣй власнѣй рахунокъ, от-
даючи прѣбки купленыхъ товариствомъ товаровъ
до урядовыхъ отаціи контрольных. Такѣ това-
риства торговельнѣй розширилися надъ Реномъ,
въ Гессѣи, Баденѣ, Ольденбургѣи, вѣхѣднѣй Фра-
нцѣи, Саксоніи и въ Шлезвигѣ-Гольштайнѣ.

снять три его лота до него, въ которыхъ теперѣшній министръ, а давнѣйше подполковникъ князь просятъ его о протекцію, называя его своимъ одинокимъ пріятелемъ и заверяя о своей пріязни и преданности. Лоты тѣ суть о столѣ-ко компрометирующій для министра, что онъ дѣйствительно некоемъ тактично поступивъ собой супротивъ того, которому задвинуто оное карьеру. Министръ, вѣроятно, вѣроятно, права ведутъ теперь, заставя борбу, а она же такъ нашла Гревіуму, что онъ ажъ заявилъ бажанье, чтобы она же разъ пріѣхала. Гревіумъ бере очевидно сторону Булянджера, который за намъ вступался. Не менше характеристичнымъ есть также и поступокъ кн. Ожаль. Огославивъ писемъ Булянджера онъ не такъ хотѣлъ скомпрометировать министра, какъ радше показати и другимъ офицерамъ, котры коли небу до него относились, что переходяще цѣльно ихъ писемъ и може ихъ каждого часу ужати. Также и то характеризуетъ князя, что бы продавая клѣш въ автографамъ Булянджера по кілька сотъ франковъ таки самымъ орденноотчужденнымъ газетамъ, что навѣтъ середѣ его пріихливаковъ выкликали велике недовереніе, а дѣлкі газетъ ваявныя просто, что не думаютъ поспрати князя своимъ коштомъ.

Италія. Часопись, что отойтъ въ близшихъ отношеняхъ до правительства, не перестаютъ доказувати, что Италія годится вѣнчати въ мироно политическо державѣ средно-европейскихъ. Газеты разбираючи пытанье, чи гр. Робилантъ эбдѣея отъ гр. Кальнокима, вказуютъ на то, что дружнй отношенія Италія до Австро-Угорщаны и Нѣмеччыны оутъ того рода, что нема пѣйкою потребы яко небу до тѣхъ наирѣмъ маневротація. — Гр. Робилантъ майже вже певно не эбдѣея отъ кн. Бисмаркомъ и гр. Кальнокима, бо ваявъ отпущку и выхавъ отъ родиною до повѣнчон Италія.

Болгарія. Турецкй и болгарскй делегаты для ревизіи статута Выходной Румелии абразилися дѣл 9 о. м. въ Софіи въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ. Турецкйхъ делегатовъ повитавъ министръ Цаковъ и такъ промовѣвъ до нихъ: „Показавъ эвѣнчати оутъ наміренія султана, Порты, князя въ болгарско правительствѣ, то обмежанъ лишь на то, просити васъ, чтобы вы перенявши-ся важностю повѣренъ вамъ мисіи пріступили до работы и такъ еи закінчили, чтобы зовомѣть основанію пріхлибѣть султана и державъ, якъ также гордый бажанія князя и его правительствѣ для добра повѣреного князевъ краю. Патриотизмъ и привязанье делегатовъ до интересовъ дотыч-ныхъ правительствѣ руютъ за щасливый конецъ переговоровъ.“ — Чи конецъ буде дѣйствію щасливый, трудно предвѣдѣти, бо Порты отахавъ та-кий жадаія, на які болгарское правительствѣ ледве чи охоче эгодатиася. Порты жадае именно, чтобы Выходная Румелия подотавляла подъ безпосередною военною и политическою властею султана, и мала лишь административную автономію; чтобы Выходная Румелия мала оное окреме „областне собраніе“; чтобы законы турецкй мали значеніе также и въ Выходной Румелии; чтобы Порты мала право надирати домены, почты и телеграфы, золѣвницѣ, фабрики пороку и зброи въ Выходной Румелии и т. д. Чи на такі жадаія охоче эгодатиася Болгарія, можна сумнѣватися.

НОВИНКИ.

(+) Намѣстникъ п. Залескй повернувши въ Ишль пробунае у Львовѣ. Буде онъ одинокимъ цивили-нымъ достоянникомъ, что подѣвше попыту цѣсаря въ Галичинѣ буде въ его оупроводѣ.

(+) Минѣ вчеромъ мае отбутиася въ Дрогобычи концертъ, а потому забава съ танцами, при участіи нашої вандрующою молодежи.

(+) Д-ръ Троиянъ, молодеческй посолъ до Рады державной, мавъ передъ кѣлькомъ дѣлами розмову съ праскимъ дошисувателемъ „Dziennik-a Pol.“ Въ розмовѣ д-ръ Троиянъ сказавъ майже вышнимъ: „Закіндъ, який бы я мѣгъ учинити Полянкамъ, ошочивае въ ошочибъ, якъ они трактуютъ справу рукоу... Отзивалиася вправдѣ въ Галичинѣ голоомъ, что радѣ були мудро (? — Ред.) розвизати справу руску, — тутъ пос. Троиянъ назвавъ гр. Войт. Длушицкаго (! — Ред.) — але результатъ ихъ отавася съ кождымъ днемъ больше проблематичнымъ, — съ кождымъ днемъ есть гѣрше.“

— Комитетъ гр.-нат. парохіи въ Краковѣ вѣнчъ мая, року до Союму петицію о запомогу 4.000 ар. на отновленіе церкви. Союмъ передавъ ту петицію Видѣлову краевому до розсуду и уваженія, але не вызначивъ на тую цѣль нѣякого кредиту въ краевомъ бюджетѣ на р. 1886. Школа коштропоу отновленіе буде коштувати 5.562 ар. Эъ того припаде 2.062 ар. на реставрацію церкви, а проче на иконостаасъ. Видѣлъ краевымъ ухваливъ предложити Союмови, чтобы уделено эъ краевого фонду оубвенцію 2.000 на реставрацію церкви и востаено до бюджета на 1887 рокѣ 1.000 ар. на иконостаасъ. Решту коштовъ нехай отарася покрыти самъ комитетъ.

— О суднищѣхъ повѣтовымъ въ окрестіи краковскаго суду нрѣного виходило въ фаворѣй часописи „Uzgodnik i Prawnik“ такі факты: „Статистичный выказъ справъ карныхъ, предложенный эъ Кракова министерству правосудія, представляе намъ застрашачуюе чинло олучаѣвъ, въ котрыхъ была конечна потреба эмѣнити вырокъ судніи повѣтового, а вглядно мѣко-делогованого. Показуе-ся, что судніи повѣтовъ (часописъ каже: за-дѣл еликаго натову справу) муютъ безъ глупшого розсудженія рѣшати справы прихалцемъ. На 2118 рекурровъ треба було въ 1110 олучаѣхъ знести першій вырокъ, а судъ апелляційный муютъ пере-нести ажъ 4616 розиравъ (по 30 денно); въ 180

олучаѣхъ той-же оудѣ отославъ назадъ справу до нового розсудженія въ судѣ повѣтовомъ. А що прійдеся оказати або думати о той рѣш, коли ще важимо, что часто засудженному оудѣ не по-лювати, что онъ мае правну дорогу откѣнкатися отъ вырокъ, або и не мае грошей, чтобы мѣгъ заплатити за написанье рекурроу покутному циса-реви?... Цѣры тѣи, — кѣнчати часописъ, — по-вынѣй переовѣдѣти ш. президентомъ, что имъ треба высылати оудейскй комісія на повѣты або и самымъ лично потрудитися та неопостережимо середѣ товчи праслухатиася, якъ вымѣрною справе дѣлѣбѣтъ въ спра-вахъ карныхъ и багательныхъ. А такъ чинивъ бл. п. незабутный президентъ Тарнавскй.“

(+) Загальныи Збѣръ членѣвъ общества им. Качков-скаго, съ концертотъ и танцами отбудеся — якъ вже оголошиъ комитетъ дѣл 9 х. веревня въ Бродяхъ. Порядокъ дневной буде такий, что на-самъ передъ зберутя члены на помпальныя бого-оуженне за упокой бл. п. Мих. Качковского, оттакъ на парады, потому на концертъ, (опѣвы и декламацию), а наконецъ будутъ танці.

— Базаръ красныхъ вырѣбѣвъ эъ Краковѣ мае теперъ, якъ довосятъ эъ Кракова, отбутъ менче якъ середній. Устроений на дуже малу окалю, тѣшаво эъ початку великимъ заинтересованьемъ публики, але теперъ мѣншеца публики займаеся нимъ дуже мало, купуючи онымъ звычаймъ все у жидѣвъ. Перебѣджаючи купельныи гостѣ переходя-тъ по-при него, не заглянувши навѣтъ на выстау. Не вже-жъ здоровый та реальный по-чавъ эъ краю не мѣгъ-бы удатися за-дѣл ацѣтѣ та не зрозумѣти интересу християнскаго публики, а все мае ити галицко-жидѣвскй шендріонмъ?!

(+) Школу гончароу въ Коломыи элюстровавъ эъ порушена Видѣла краевому манушного тѣл-ля директоръ отдѣлу для керамичъ при ака-деміи техничѣй у Львовѣ, знайшовъ все въ ладѣ и высказавъ похвалу проф. Крыцькѣвому за то, что отарася о поддѣвненіе той школы. Рѣвножъ голово-командующій кн. Витрамбергъ подѣвасъ гостини въ Коломыи, отѣдѣвъ школу гончароу, замовивъ собѣ богато робѣтъ и выка-завоа о школѣ похвално.

(+) Про украинскй театръ Мих. Старицкаго, котрый перебувае теперъ въ Катеринослаѣ, пи-шуть эъ-оттамъ до „Одесскаго Вѣстника“: „Тру-удъ и. Старицкаго ведеася такъ добре, якъ и дав-нѣйше. Доася (до 4 л. сернія) граю дѣл новѣй-штуки: „Сѣтлова рѣчъ“ и „Пѣдѣ Ивана Купала.“ Обѣ они мали великй успѣхъ и вызвали середѣ публики богато живон розномъ о збогаченнѣ ре-пертуару. Въ тѣхъ розмовѣхъ можна було замѣ-тити и дещо дивного. „Сѣтлова рѣчъ“, штука гарна и добре блдана, эъображуе свѣтъ урядни-чѣй эъ уѣздного (повѣтового) мѣста, отже бытъ „панскѣй“. Тожъ дѣлкі интеллигентныи люди съ я-кимъсь недоверіемъ ставили пытанье: „чи вып-аде на украинскѣй сценѣ ставити штуки эъ пан-ского быту и чи можна авторю драматическому выводити на сцену „панѣ“ и „панчѣвѣ“, гово-рячи ихъ „мужичкомъ“ мовою? Очевидно, такий пы-таня у людей, хочъ-бы маловъ интеллигенціи, але безъ тѣхъ „панѣвѣ“ въ голодѣ, якъ вѣвасе не-освѣбѣна руссѣйскоа праса, — рѣпшати самимъ фактами, въ сѣмъ олучаю: розномъ украинско-го репертуару, котрый такъ очевидачкѣ збогачу-еосъ новыми, велики цѣнными творами. Штука „Пѣдѣ Ивана Купала“ перероблена авторомъ эъ его-жъ таки повѣсти подѣ тѣмъ-же заголовкомъ, печатаномъ ового часу въ „Огочестѣ. Запискахъ“. Предметъ, взятый эъ народного житя: отрасна любовь осянкіи-женщины не знаходѣтъ отгонуу въ сердци мужичины. Эъ пріятыи сѣи штуки пуб-лично видко, что она мае убезпеченый успѣхъ на оцѣнѣ.“

— Киданье оломы за перебѣджающими священниками. Нашй галицкй жидкы мають богато „файныхъ“ авчѣвѣвъ. Стрѣтившиася п. пр. съ перебѣджающимъ священникомъ, они кидаютъ за нимъ соломоу и починають дѣловскй регѣтъ на ошочибъ возѣ. Се оскорбляюще поведеніе жидѣвъ супротивъ свя-щенникѣвъ зневолило — якъ доносиотъ одна часо-писъ — о. Киѣгнѣяцкаго, парохъ эъ Залѣщакѣ, внести жалобу проото до минаотра вѣроисповѣ-данъ, д-ра Гавча. Министровъ выдавъ ошчасѣ на-казъ львовскому намѣстничеству перевести въ тѣмъ дѣлѣ оудѣство и эдати эъ него справу министер-ству. Дѣл 3 л. о. м. переведе староство въ За-лѣщакѣхъ протоколѣрне оудѣство съ о. Киѣг-нѣяцкимъ и многими свѣдѣками, осянами и свяще-никами, а тѣи подтвердили цѣлкомъ таке поведе-ніе жидѣвъ. Очевидно, результатъ оудѣства по-диктуе п. министрови який мѣры противъ жи-дѣвскоа зухвалости.

— Одинокій охотникъ, котры не знаютъ добре нѣмецкоа мовы, не муютъ — побѣла найболѣ-шого приказу министерства войны — авансувати на ошцѣрѣвъ, хотѣи-бы навѣтъ були до того у-воимъ прочѣмъ уквалѣфикованѣмъ.

— Тяжкй часъ! За инциѣтивою маршалка д-ра Зыбликевича збѣралася була въ Краковѣ д. 10 л. о. м. анкетъ, котра мала занятю розборомъ пы-таня, чи устроювати на олдѣвчій рокѣ выставу въ Краковѣ. На анкетѣ переважали голоса про-тивъ выставки, бо она не удаася-бы. Вой галузи продукціи — казали они — суть чертаженъ ве-ликими податками, оныи живнѣний оусидѣности вычерпанъ, нема капіталу нѣ оборотного, нѣ за-пасного, аи въ господарствѣхъ, аи въ промы-слѣ, — а при такодѣмъ станѣ выставка не може у-датися. Нотуемо оѣл фактъ для характеристич-наго духа, папуючого въ сѣрахъ купельныхъ та про-мысловыхъ.

— Пропала почтова посылка, выслана д. 5 л. о. м. поштиннымъ поѣздомъ до Черемышля. Кѣлька грошѣвыхъ лѣвѣтъ въ вартости 6.600 ар. про-

пали по дорожѣ съ мѣшкомъ. Ведеася оудове оудѣство.

— На шляху эалѣвницѣ Стрый-Сколя ошдичено вже майже вой роботы, а на линіи Сколя-Баскидѣ большу похованю.

— Ще про святкованье недѣлѣ въ Тернополи. На 1 л. сернія въ недѣлю дозволило було п. к. ста-роство эъ незвѣстныхъ причинъ жидамъ терно-польскимъ торгувати, нѣбы то за-дѣл рѣчного яр-марку. Християнскй купѣцъ выступилъ енергично съ протестомъ — и вой жидѣвскй окупѣны та рукодѣлѣны були прамусово позамыканѣ, якъ за-конъ приписуе.

— Отъ комитету дѣлѣвъ Скальскаго деканату одер-жали мы олдѣвчюу дописъ: „Дѣл 6 веревня от-неслиася мы съ омирненію пробыною до Его Пре-освящен. еп. Юліана Пелеша, чтобы зволѣвъ вѣнчати подѣ ошѣку справу похѣнѣна быту даидѣвъ. Пре-освященный выслушавъ нашон просьбу, пріянавъ нѣмъ ласково и обѣщавъ оую ошѣку. Завѣдомля-ючи о тѣмъ нашимъ братѣмъ, припоручаемо имъ также дѣлати о полученіе нашон долѣ. — Ска-льскавѣтъ 6 л. сернія 1886. Теодоръ Василевко и Петро Березовскй, отпоручники дѣлѣвъ коми-тету Скальскаго.“

— О. Іосифъ Савинскій, парохъ въ Пяновичахъ, пов. самброкского, буде обходити д. 23 л. о. м. 50 лѣтній ювилей ового священствѣа.

— Огонь въ Уляновѣ, коло Ниська, котрый — якъ мы вже доносили — энчѣнъ д. 7 л. о. м. 178 домовъ, мѣжъ тѣми 6 каменицъ въ ринку, почавоа о год. 3 пополудни въ пекарни жидѣ Шохи Спирѣ. Показалося, что причиною огню була лѣха конструкторѣй комина въ — мѣскѣй ко-ля цѣо онованѣй пекарни! Помѣхъ була неможливою, бо майже нѣкого не було дома, а вѣтеръ бувъ сильный. По улицѣхъ пошарилося кѣлька ообѣвъ, эгорѣло богато ояней и кѣлька штуки товару, что бувъ не подѣвъ на паму; также эгорѣло 47 отодѣлъ наповненыхъ оѣномъ. Якъ сильный бувъ въ часѣ огню вѣтеръ, пока-зуюся эъ того, что за руссѣйскооу границею (отъ Улянова до границѣ 2 мѣлѣ) знаходѣлося надѣла-ленъ лѣсты эъ жидѣвскоа талмуду. Бѣтъ ое що-до розмѣровъ нещастя другій огонь по Стрый-окомѣ; 300 родинъ остола безъ отрѣхи и куска хлѣба.

— До маневровъ въ Галичинѣ. 41-шій полкъ пѣхо-ты (до 900 людей) вырушае эъ Черновецѣ дѣл 12 л. о. м. черезъ Лужавы, Снятынѣ (д. 13), За-болотѣвъ (д. 14 и 15), Коломыю (д. 16), Оги-нѣвъ (д. 17 и 18) до Станиславова (д. 20). Другій и третій баталіонъ 24 полку (до 900 людей) выхадѣтъ эъ Коломыи д. 16 л. о. м. черезъ Оги-нѣвъ (д. 16) и приходѣтъ до Станиславова (д. 17). Эъ отти выхадѣтъ разомъ съ станиславскооу залогоу пѣхотѣ (2 баталіоны 58 полку до 600 людей) и одию дивизію артилеріи N. 22 (до 250 людей и 122 коней), котра прѣде эъ Товмача. Все то войско поѣде на Галич (д. 20), Бур-штынѣ (д. 20 и 21), Рогатинѣ (д. 23), Стрѣлиско-новѣ (д. 24), Водники (д. 24) до Львова (д. 26). Перша дивизія 16 полку гузарѣвъ (до 440 лю-дей и 417 коней) выхадѣтъ эъ Черновецѣ д. 11 л. о. м. на Снятынѣ, Гвоздецѣ, Хотимирѣ, Тысьмени-цу, Бзурѣвъ, Бурштынѣ, Холдорѣвъ, Роздѣлъ, Ци-рець до Городка, де прѣбуде д. 22. Друга дивизія того-жъ полку выхадѣтъ эъ Черновецѣ д. 10 л. о. м. на Кнезамикѣ, Залѣщакѣ, Городенку, Не-завска, Товмачѣ, Галичѣ, Рогатинѣ, Стрѣлиско-новѣ, Выбранѣвку, Дорнѣвальдѣ до Городка, де прѣбуде д. 22 л. о. м. — Дѣл 10 л. о. м. пріѣхалъ до Львова одинъ баталіонъ 80 полку пѣхоты эъ Золочева, одинъ баталіонъ 95 полку эъ Чорткова и 2 баталіоны 15 полку пѣхоты эъ Бережанъ.

— Знегаа гробѣца. Въ Журѣвѣ, коло Букачо-вѣвъ, есть подѣ латиньскимъ костеломъ гробѣвецъ князѣвъ Даниловичѣвъ. Хтось — якъ доносиотъ „Kurj. Stanisł.“ — выволѣтъ эъ гробѣвѣ 6 до-мовинъ до пріосѣнка, а эъ 3 зѣрвавъ нѣко, такъ что черезъ розбитѣй бѣна пріосѣнка видно забѣл-самованъ и десѣты добре захованъ тѣла въ бо-гатѣхъ одежахъ. Пуота молодѣжъ кидѣе камѣнемъ черезъ розбитѣй бѣна въ домовины, а нѣхто на то не эважае.

— Жидѣ арендарѣ рогаичи въ повѣтѣ ошатѣн-окомъ эадумавъ абѣлѣштити собѣ приходы эъ ро-гаичи и въ порозумѣню съ жидомъ-посаеоромъ розкинуувъ въ ночи мѣстѣ на дорожѣ эъ Тулавы до Орлѣа, чтобы люди не маючи дороги муюли ѣхати по-подѣ его рогаичку. Мамо доносеня жан-дармѣвъ, староство нѣкого доася не зарѣдѣло.

— Д-ръ Яковъ Раппапортъ, вѣдѣвскй мѣлѣонѣръ, голосный эъ чаѣвъ основаня Лендербанку, съ котрымъ бувъ до послѣднѣи хвѣдъ тѣсно звязанъ, померъ нагло 10 л. о. м., якъ кажутъ, о-тропншася эъ причини великаго стрѣтъ на бир-жѣ. Въ наслѣдокъ его смерти упали акціи Лен-дербанку.

— Номѣн — ошѣн. Въ Буску заложено „Позы-ковѣ Товариство для рѣлѣнѣтѣа, торговлѣ, про-мыслу и ремѣла“ съ необмеженою порукою. Ди-ректоромъ его запротоколованъ Лейба Лапа-увѣрѣ.

(+) Борба руссѣйского православнаго духовенства про-тивъ штундистѣвъ розпочинаеся теперъ на шаршу окалю. До навертаня штундистѣвъ на правосла-віе назначено особныхъ мисіонарѣвъ, а въ полуд-нѣвѣй Россіи мае бути заложена ще й школа ми-сіонарѣвъ. Мисіюю — якъ пахутѣ въ Кієва до „Dzienn. Rosyjsk-ogo“ мае керувати о. Наумо-вичъ. Также якийсѣ Галичанинъ, пробуваючи на лекціи приватной у дѣдѣча-Ормѣнина въ Басара-біи, мавъ подати прошенье, чтобы его пріяноу на мисіонѣра противъ штундистѣвъ. Православной епархіи помаге въ тѣмъ дѣлѣ и правительство. Недавню першій разъ оудѣ военный оудѣвъ 5 мужичѣвъ штундистѣвъ и 1 штундистку. Дѣло було таке. Умеръ штундистъ. Православныи оя-

мѣвъ ваяли мерца до церкви и ошчѣнникъ почавъ отпавляти надъ нимъ орядъ похоронный. Шту-дисты збѣралися, ваяли до церкви и наошѣмъ стали отбѣрати мерца. Православныи такъ не вы-дали мерца и поховали по православному, а ош-ола ваяли на домы штундистѣвъ. Кромѣ того 6 штундистѣвъ замкнено за зухвалѣсть въ церкви, а оудѣ военный засудивъ однихъ на тяжкй ро-ботѣ, а другихъ на зѣлованѣ въ Сибирѣ.

(+) Два якийсѣ паломники галицкй, пробуваючи въ Россіи, обѣднеси тамъ проектъ колонизаціи вѣхѣднѣи Галичанины мужиками вѣхѣкорускими т. зв. кацапами.

(+) Якого „промыслу“ богато по громадахъ эъ краю? Выдѣлъ краевымъ, якъ эвѣстѣно, порозовѣла до воѣхъ громадъ квѣстіонарѣвъ эъ справѣ войскоа можливого промыслу, и то на чотыри рука (ош-чѣнника, двора, войта и учителя). Мы не знаемо, який выпадѣ результатъ, якъ тамъ ошѣтъ дѣло съ рѣзными родами промыслу по нашихъ осяхъ и мѣсточкахъ, але лихъ лѣзныи кажутъ, что вып-аде не певно, бо Выдѣлъ краевымъ ошѣтѣвъ эъ квѣстіонари одну рубрику одного промыслу, котрый по нашихъ осяхъ мае дуже цѣнотѣ, тѣмъ больше, что ведучися не зовѣмъ лѣно, мае бутѣ доаси не ошѣдѣткованымъ. Бѣтъ то, кажутъ, „промыслѣ въѣтъ въ ошѣлѣй съ пѣо-арѣмъ громадѣкѣмъ“ и дѣвутокѣ, якъ мѣгъ Выдѣлъ краевымъ таку широкѣу галузѣ „промыслу“ въ нашѣмъ краю ошѣтѣти?!

(+) Лицѣтѣа дѣвчѣа. Стара лѣтописъ мѣста Гоарѣ надѣ Реномъ показуе, что отъ XV до XVIII отѣлѣтъ до мѣста мало 20—50 талѣрѣвъ доходу рѣчно эъ „лицѣтѣаи дѣвчѣа“. Въ понѣдѣлокѣ Великодний вой мѣлѣй дѣвчѣа збѣралися передѣ ратушемъ, а урядникъ магистрату лицѣтувавъ ихъ по черѣ хлѣощимъ „на рѣчний танецъ“. Залѣцѣтована дѣвчѣа могла черезъ цѣлѣй рокѣ танцювати тѣлѣю съ тѣмъ хлѣощѣмъ, котрый еи залѣцѣтувавъ. Пишучій оѣ отрѣчки видавъ шоѣ подобноа и у насѣ, что неода пѣанѣчка черезъ цѣлѣй рокѣ танцюе все лѣше съ онымъ пѣан-чѣмъ, — але-жъ не треба гадати, что она залѣ-цѣтована, нѣ, она лѣше на цѣлѣй рокѣ заанга-жована.

— Арѣбнй вѣсти. Погорѣлѣхъ громадѣ Волянецѣ повѣта жовковскоа, удѣливъ цѣсарѣ 400 ар. за-помоги. — Стрыйскй баталіонъ обороны краевѣи пернѣося эъ Стры на постѣйне пробуванье до Станиславова. — Въ Потылицѣ, пов. равского, убивъ 32-лѣтній Никола Туръ свою тещу Вышнѣнѣку, чтобы ошѣмоу обѣнати господарствѣ. — На ошѣнѣнну померъ священникъ эъ Кієвскоа губ. о. Любовлякоа на эѣлѣвницѣ въ дорожѣ до закладу щѣплѣна ошѣнѣнны въ Одессѣ. Также въ Тарновѣ въ шпиталѣ умеръ одинъ чѣловѣкъ на ошѣнѣнну. — Урадѣ мѣлѣй въ Богородча-нахъ терпѣтъ 14 неконсѣононованыхъ окладѣвъ дерева въ мѣстѣ межѣ домами — яко оредѣтѣо, забѣзпѣчающе отъ огню. — На холѣру умерло доася въ Трѣсѣтъ на 146 недужныхъ 92 ошѣоа въ Рѣцѣ (Фіюме) дѣл 7 л. о. м. умерло 5 ообѣвъ. — Болгарскй князь Александрѣвъ надѣбѣлае на ш-мѣтѣнѣкѣ ген. Радѣцкаго у Вѣднѣ 500 ар. Радѣ-цкй державъ до хрѣстоу князя въ Веронѣ, а бѣ-ко князя, Александрѣвъ гевскй, бувъ генераломъ подѣ командоу Радѣцкаго. — По Галичинѣ во-лѣчатся агѣнты эъ турецкѣи лѣвѣсами зовѣмъ безъ вартѣости. Осторожно! — Отъ Пастѣра эъ Парижа повернула до Петербурга выгоенъ 3 ро-сѣйскыи воляки покусанѣй ошѣнѣнныи вѣвкомъ. — Погорѣлѣхъ Явора, пов. турчаньскоа, дару-вавъ цѣсарѣ 200 ар. — Въ Бѣлѣхъ обходѣвъ д. 5 л. сернія лѣт. парохъ и прѣлатъ Фр. Семенѣвъ 50-лѣтній ювилей священствѣа. — Вл. п. кс. Ма-рко Язѣвѣяный, лѣт. парохъ эъ Хорошѣкова, за-ѣщавъ 6000 ар. на ошѣпендіи его имени для учѣни-ковъ эъ роуу и мѣнѣи Язѣвѣянычѣа. — Погорѣ-лѣхъ села Борынѣчѣа вышало п. к. намѣстничѣо 70 ар. запомоги. — Въ Познанѣчѣнѣ иде зновѣ 5000 моргѣвъ полѣокомъ землѣ на продажъ; эдаеся, что землю ту закупѣтъ колонизаційна комісія. —

Вѣсти эъ Епархіи Станиславѣвскои.

Прѣзенту на Иванѣвъ, дек. окальско-го, доставъ о. Іоанъ Кушникъ эъ Лоосла.

Завѣщаній до канѣн. инѣтутціи о. Мих. Соловѣа на Пащѣвъ, дек. отаниславѣвскоа.

Личный додѣтокъ 100 ар. по концѣ року 1887 доставъ о. Гоцкй эъ Звенигорода.

На конкурсу розписанъ до 9 л. веревня: 1) Бояны, 2) Бромѣвѣ, 3) Вашиѣвѣ, 4) Качика, 5) Кѣцманѣ, 6) Путиѣвъ, 7) Садагора и 8) Се-рѣтъ, вѣй въ дек. буквиньскѣмъ.

ПОСМЕРТНЙ ВѢСТИ.

† Василь Бѣлѣцкй, докторъ философіи и учитель гимназіи въ Новочеркаску въ Россіи, братъ крыл. о. Теодора Бѣлѣцкаго, упокоивоа дѣл 29 лѣтня Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Bijki, fraszki, podania, przyslowia i pieśni na Rusi“ zebrał ks. Sadok-Bagdał. Книжка подѣ такимъ за-головкомъ вышшла теперъ у Львовѣ другимъ на, кладомъ, обѣдѣае 271 оторѣтъ друку въ VIII-цѣа можна еи набутѣ за 1 ар. 50 кр. въ книгарни І. Милановскоа (теперѣ Старжика), черезъ дру-гій книгарѣй у Львовѣ, и у ошѣго автора въ Подкамени коло Бродѣвъ.

Господарство, торговля и промыслѣ.

— Урожай у вѣхѣднѣй Галичинѣ. Послѣднѣишии чи-сами настала погода, тожъ живнѣя пошѣтулатѣ-ошѣро. Въ Стрыйѣкомѣ и Станиславѣвѣкомъ ушко-дила при концѣ мѣи. мѣсяцѣ зѣбѣны велика туча.

Дня 28 л. липня упавъ въ Фирліївцѣ въ Золотівському грядѣ и поробивъ великій шкоды. Жито озиме вже воюда збране, пшеница банатка такожъ; пшеница бѣла вже достига. Ячмѣнь и овесъ-канарокъ вже декуды косять. — Пшеница загалома середна. Подъ Куликовомъ выдавъ моргъ 9 копъ, а кожда копа по 28 горничѣвъ; въ Сяноцкомъ пшеница середна а мѣшани ушкодили ей мыши и колосный хробакъ (Taeniorus chlorops). Той самъ хробакъ ушкодивъ пшеницю въ Ярославкомъ и въ Самборкомъ. Пшеница въ Перемыскомъ цлоха; коло Судови Вишній выдае 8 копъ въ морга, въ Тернопольскомъ 3—5 копъ; коло Грималова 7—10 копъ. Коло Топорова и Бродѣвъ збѣръ лучший, якъ звичайно. Коло Рогатина и Журавна збирають 8—10 копъ, а копа дае тамъ корецъ доброго зерна; коло Войнилова збирають 8 копъ, а копа дае такожъ по корцеві. Коло Подгаецъ збирають 6 копъ, коло Городенки 10 копъ, а ошпѣ выдае добре; коло Золотова Потока и Ворщева 5—8 часомъ и 10 копъ. — Жита збрано въ Перемыскомъ и Ярославкомъ по 4—5 копъ, копа дае около 75 кил. (1 гектолитеръ) дорѣдного зерна; гошодаръ такимъ выдаткомъ не вдоволенъ. Въ Сяноцкомъ выдае моргъ 5—7 копъ, а копа 60 кил. дорѣдного зерна. Въ Станиславскомъ ошпѣвають поребѣно выдатокъ въ морга на 6 корцівъ зерна и 24 метр. сотя. соломы; зерно дорѣдне, а жито монтанское выдае въ коны корецъ. Мѣжъ селянскими житами въ Станиславскомъ дже богато горошку та иншихъ хопѣ, тожъ копа не выдае больше, якъ по 1/2 корци. Въ Подгаечинѣ збрано 4 копы, въ Самборскомъ 4 1/2 копы, въ околиці Комарна 6 копъ (по 80 кил.). Въ Немірѣвскомъ збирають по 4 копы, кожда копа по 125 кил. зерна; въ Жовківскомъ 7 копъ по 100 кил.; въ Золотівскомъ 6—8 копъ малого овоца; коло Радехова 8 копъ по 85 кил. дорѣдного зерна. Въ Велюкомъ збирають по 12 копъ, але копа выдае лише по 50 кил. зерна, а селянское жито выдае чѣ горше. Коло Добромилъ по 5 копъ, коло Озернякъ мало копъ, але ошпѣ намолотный; въ Тернопольскомъ 2—4 копы по 90 кил. зерна; въ Зварскомъ 3—5 копъ; въ Коломыскомъ 6—7 копъ. Загаломъ жито выдало сего року мало соломы, але зерно дорѣдне и повне. — Ячмѣнь дохрий, особливо ранній; пѣзний зрѣдъ черезъ посуху. — Овесъ воюды знаменитый. — Горохъ воюды добрый, отручки густо набили. — Вѣбъ и бобикъ добры. — Выка тримася мала. — Гречка оередня; декуды выгорѣла, деінде зновъ приѣла ихъ горчича, особливо по долахъ. Лишь на Подѣлу гречки краєны, особливо рані. — Кукуррузъ въ загалѣ пошкодивъ холодо, пряде мало. Въ околицяхъ Подгаецъ, Городенки, Язловца и по-надъ Дѣбстромъ она мимо того гарна, и ошпѣются вчасного збору. — Сумѣшки першъ выдали мало пашѣ черезъ посуху; другі рѣшутъ поволи. — Ленъ и конопля добры. — Бараболѣ воюды дуже добры. Лишь вчасні реди спѣются въ околицяхъ Камѣнки Струмилов, Старого мѣста и въ Станиславскомъ. — Вураки, де оброблені, добры; посуха имъ пошкодила. — Капуота воюды оередня; черезъ посуху богато повала, декуды ушкодила ей мушка и головки не звиваються. — Хмѣль оередный; збѣръ буде слабый; цвѣте скупѣ. — Тютюнь оередный; дуже потребуе дощу. О выдатку обна подамо на другій разъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. Б. въ Т. Про результатъ матуры мы доси нѣчо не достали. — Вл. К. П. въ З. Будемо пытати. — Вл. Н. В. въ М. в. Е. А. въ Т. „Подяки“ будуть въ слѣдующѣмъ числѣ.

Подяка.

Ледви услышули три мѣсяцѣ, якъ я спровадивъ до Борислава, несподѣвано страшный ударъ зничивъ щастіе мое... Въ день св. верховныхъ Апостоловъ Петра и Павла, найдорожша жена моя, Софія зъ Левичихъ, заомотрена св. Тайнами, бѣдала Богу праведного ового духа. Съ тѣхъними ей останками зложавъ я все мое щастіе, мой душевный опокѣй, мои надѣи на лѣшю будущиость въ могилю. Въ день скороби мои, волюю и ридави, найшлися правдивый олужители Христови, котрі на вѣсть о моѣмъ нещастіи, прибули нарочно, абы отпразити парастаозъ за покой душъ усопшой и теишми словами очувствва и потѣхи поднести подъ тягаремъ горя оунающего моего духа...

Имена Вашѣ, Воч. отцѣ, Иоане Сѣнкевичъ зъ Тустановичъ и Иоане Мудракъ зъ Губичъ, съ вдячностію цѣле овое житіе споминати буду, — за Вашѣ труды передъ и въ часѣ похоронѣвъ, якъ неменше и за трогающіи и потѣшающіи мовы въ церкви и надъ могилою покойной. Не менше завляю правдиву подяку Воч. оо. Ант. Калужницкому зъ Модрича, Теоф. Хомилюкомъ зъ Грушеви, Генр. Ильницкому зъ Улятича, Ант. Рудавскому зъ Прусъ, Кир. Рудавскому зъ Броничъ, и І. Ярошевичу зъ Попельѣвъ за оодѣство въ похоронахъ найдорожшюй жены мои. — П. Т. Николаю Кривоку и Бѣлянскому, дѣлаючи зъ Попельѣвъ, Дубу директорови зъ Дрогобыча, Ковалевому директору зъ Борислава, Летажу инспекторю поналенъ въ Бориславѣ, Липицкому инженеру тамъ-же, Генр. Фаерейзеву завѣдателью добръ въ Улятичахъ, и всѣмъ благороднымъ Панами и Панами безъ запросенъ пришедшимъ бѣдати послѣдну умершюй послугу —

середчно Богъ заплать! — На остатокъ и Вамъ, Родино, такъ зѣ стороны покойной, якъ и мои, численно зъ далекихъ сторѣвъ прихавшимъ, абы послѣднимъ цѣлованіемъ попрощати покойну въ дорогу вѣчну, бѣтъ себе и сирѣтъ шлю сердечну подяку. — Богъ заплать Вѣсти и за все!

Бориславъ 19 (31) липня 1886.
Ромуальдъ Коростенский, мужъ покойной;
Олена, Марія, Ольга, Ярослава и Стефанія, дѣти.

Подяка.

Неумолнима смерть выдерла намъ дня 17 липня найдорожшого мужа, взглядно зятя, Михайла Слюзаря, управителя народной школы въ Звенигородѣ, въ самѣмъ розцѣтѣ, т. е. въ 36 роцѣ житія его. Въ тяжкомъ томѣ болѣи и глубокой печали було для насъ единого потѣхою правдиве оочувствво добрыхъ людей, що умѣли оцѣнити тиху, тяжку и ревну працю покойного. Длятого есть святимъ нашимъ обовязкомъ, подякувати имъ за то бѣтъ серця, а именно дакуемо Впр. о. декану Теодору Ступницкому, приходнику въ Молотовѣ, въ домѣ которого умеръ бл. п. Михайлъ, за всѣ его заходы, якій бѣтъ поносилъ въ часѣ недуги и похорону покойного. Дакуемо дальше Воч. о. Ант. Куличичу зъ Бортивкѣ, Василь. Виницкому зъ Залѣсцѣ, Сим. Березинскому зъ Загорочка, Андр. Ольшу зъ Сугрова, Ив. Боднару зъ Подѣбятрявъ, Мих. Величку зъ Молодича и Сов. Медведскому зъ Острова за бѣтраву похорону, а двоимъ послѣднимъ и за трогающіи слова надгробий. Дакуемо наконецъ Ви. ип. оубѣднимъ народнымъ учителямъ, ошпѣвающимъ хорони въ Чертежа и ЧЧ. громадянамъ зъ Молотова за участь въ похоронѣ. Спаси-Богъ за труды и за горяче оочувствво!

Антоній Лопушанский, тесть покойного и Марія зъ Лопушанскихъ Слюзаръ, жена,

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

порукае 1563 183—?

Спеціальности и универсальны средства, французскіи и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирмы ошпѣщувани.

НАИЛУЧШІЙ ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ есть правдивый

LE NOUVEAU

1460 французскій фабрикатъ 24—36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробною остерегася!

Сей папѣръ поручаютъ якъ наилучше пп. д-ръ І. І. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Ляманъ, профессоры хеміи при вѣдѣвскомъ университетѣ а то для его знаменитой якости, его абсолютной чистоты и для того, что до него не дошпѣши жадный шкодливый здоровю матеріи.

17, rue de Valenciennes, PARIS

Ц. к. ген. Дирекція австр. зѣдѣлицъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу фзды,

важный бѣтъ 1 червня 1886. 1557

Приходить до Львова:

По фзды оособов: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардона, Хирова, Стрыя. — О год. 4.15 зъ Звардона, Хирова, Стрыя, Гусытина, Станислава. — О год. 2.6 въ ночи зъ Гусытина, Станислава, Хирова и Стрыя.

Отходить зъ Львова:

По фзды оособов: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станислава и Гусытина. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Звардона. — О год. 12.01 въ ночи мѣшаний поѣздъ до Стрыя, Хирова, Станислава и Гусытина.

Приходить до Станислава:

По фзды оособов о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусытина. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардона, Стрыя. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусытина. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардона, Львова и Стрыя.

Отходить зъ Станислава:

По фзды оособов: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрыя, Львова, Звардона. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусытина. — О год. 6.28 вечер. до Стрыя, Львова, Звардона. — О год. 6.54 вечер. до Гусытина

Накладомъ СУДИСЛАВА ЯРЕМЫ и за номочью товариства „Прогрѣтъ“ вышпѣвъ въ Краковѣ

І томъ поезій

Володимира И. Масляка.

Правописъ фонетична; папѣръ веліновыи; объѣмъ 10 аркушѣвъ друку. Цѣна 1 зр., съ пересылкою почтовою 1 зр. 5 кр.

Замовляти можна черезъ редакціи „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Зеркала“ або прямо зъ головного склада подѣ адресою: Włocławek, ulica Sławkowska 1. 22. (Подѣ тою адресою просимо замовляти въ языцѣ польскомъ). Высылка зворотною почтою. (1706 3—?)

Медовники, сухарки, бисквиты, печива зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославли.

патороженъ 19 медалями на выставахъ краєвыхъ и международныхъ, можна достати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Суконницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемышлѣ, ул. Францишаньска, якъ такожъ у всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ.

Цѣниикъ на жаданье безплатно и франко.

Анализованный проф. В. Гоффомъ Гигіеничный Медовникъ въ находу Л. Чиньского есть дуже смачною и скармливаючою поживою и пѣнымъ средствомъ до усугубленя недуги органавъ травленя, якъ: запѣръ, гемо-ронды, диспепсія, напѣръ крови, нежить желудка и кишкѣвъ, эгаса, здутие, отбывающе, неомажъ; побуждае апетитъ, поправляетъ выглѣданье и причиняюще много до вытворения крови.

Медовники гигіеничныи поручаютъ найзнаменитѣйшій спеціалисты, а его лѣчебный свойства потверждаютъ лѣкарѣ, сотки же полякъ посѣдае властитель фабрики. Достати можна у всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ и антикахъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важне для оособъ, що ведуть сидяче житіе; для оособъ дѣтскихъ недугами повтѣвшами зъ лѣтнего травленя, и для реконвалесцентѣвъ. Обширна брошюра, подающая рады и показку до остерожения бѣтъ недугъ повтѣвшами зъ лѣтнего травленя, написана докторомъ спеціалистомъ вышпѣла на-кладомъ фабрики медовниковъ Л. Чиньского въ Ярославли и розсылающе аголошачимъ-ся даромъ и франко. 1709 5—?

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 31—?

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты

подѣ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котріи пѣбѣли закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшюю постанову зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщувания капиталѣвъ фодовыхъ, пупиларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вѣдѣи

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до выисования съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи выконуются безъ проволоки по курсѣ дневнѣмъ, не числячи нѣякой провизіи.

Въ Тернополи

край дороги Мякулинецкой подѣ ч. д. 1004 есть

мешкальный домъ

(для двоухъ партій, съ окремымъ входомъ, оѣнями и стрыхомъ, и съ окремыми комбрками подѣ однимъ дахомъ) и съ 1/2 морговымъ садомъ и огородомъ въ оѣй хвилѣ до продажи. — Влашпа вѣдомѣсть у о. Іосифа П. Чубатого, прыходского сотрудника въ Чертковѣ на Выгнаницѣ. (1707 7—?)

NEUE (13.) UMGARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
Brockhaus'
Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRAZ FL. 5.70. O.W.
240 HEFTE ODER 16 BÄNDE.
VERBUNDENDE TAFELN.

Признаву загально найлучшу
Масу до запусканя подлогъ

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1681 91—0

Перепродующимъ даемо отповѣдный рабагы.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаний отцѣ духовный уряджуютъ при церквахъ хоры, протѣ поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНА СПѢВУ.

Высокоповажанныи п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназии у Львовѣ инструментъ моего výroбу и може дати Высокоповажаннымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточнымъ инструментѣ найлучшу информацию. Цѣна тыхъ инструментѣвъ бѣтъ 70 зр. а. в. и выше. Дае такожъ на раты.

1661 119—?

Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

Съ днемъ 1 х. сернія с. р. обнимаю постѣйну посаду

лѣкаря мѣского

въ Королѣвцѣ

(въ повѣтѣ Борщевскомъ)

1705

Д-ръ Каллиновичъ.

Глядаеся учителя

1712 на село

до двоухъ гимназіютовъ за добру заплату.

Свѣдѣства або порученія по-жаданъ. Влѣшпа вѣдомѣсть въ редакціи „Дѣла“.

Кандидатъ нотаріальныи

1710 Русинъ,

маючий шѣсть и пѣвъ лѣтъ практики судовои и нотаріальной шукае помѣщеня.

Близшой вѣдомѣсти удѣ-литъ ласкаво редакторъ „Дѣла“.

Молодець

съ укѣнченою VI класою гим-назіальною, не могуци за для не-достачи удержаня кончити школъ, глядитъ лекціи на сѣлѣ до уче-никовъ класѣ нормальныхъ або низшихъ гимназіальныхъ съ вы-каздовымъ языкомъ рускомъ або польскимъ, съ порукою що-до зложения кошту отъ елемента. — Вѣдомѣсть В. В. poste restante 1715 Львовѣ.

Хто боится парализу

або вже бувъ нимъ разъ пораже-ный, або страдае на констѣи, за-воротъ, отомленіе, безсонность, вагн. на хороливый станъ нервѣвъ, нѣй собѣ спровадитъ брошюру „Ueber Schlagflus-Vorbeugung und Heilung“, б выд. бѣтъ автора, бывшого бата-лионного лѣкаря въ краєвой обо-ронѣ, Rom. Weissmann-a въ Vilshofen, Bavaria, безплатно и франко. 1548 17—25

Закладаюся

за велику пѣшу, що жадевъ зъ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и за-граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-ручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Воч. Духовенству. 17—?

Замовленія въ мѣсци и въ провинціи выконуются точно и ретельно. На жа-данье высылаю взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескои одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

УЧИТЕЛЬ

занимающійся больше лѣтъ нау-кою дѣтей глядитъ мѣсца домо-вого учителя на часѣ необмежа-ный. Влѣшпа вѣдомѣсть черезъ ред. „Дѣла“.

1703 3—3

ДѢЛО

Выходитъ по Львову ще Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 уліцѣ Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣт. одна строка печатною, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаніи вольніи бѣт. порта. Предплату и инвенты принимаютъ: J. Львовъ „Администрація“, Дѣла. J. В. Дини Haasenstain & Vogler, Wall-fischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singartgasse 11 а.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstain & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевская Старина“ въ Кіевѣ, почтовой урядѣ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замка въ Одесѣ Державинская ул., д. Радла 9.

Съ днемъ I (13) липня зачався III. четверть року сегоднечного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнам. повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою залегностей и дальшой предплати, щобы въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступаючіи Вн. предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ одстанутъ даромъ початокъ зачатого повѣсти И. Тургеневъ „Бѣтхи и сыны“.

До Русинівъ

Коссовского и сусѣдныхъ повѣтѣвъ.

Братя!

Майже съ кождымъ рокомъ стае намъ тяжше и тяжше. Податки и иншіи тягарѣ щоразъ збільшуються, а доходи не зростають въ той-же мѣрѣ. Народу щоразъ більше и щоразъ тяжше выжити. Въ многихъ сторонахъ выливы рѣкъ або лѣсна звѣрина роблять значніи шкоды, а середѣ народу еще мало науки и просвѣты, отже и господарство тай торговли и промыслъ не можуть добре розвинути ся. Кромѣ того непростѣний, необоротний людє выставленъ на всякій выискування и покривдження. Зъ конечности або изъ своєї вини нашій господарѣ збувають свою землю, и на прадѣний руской земли газдує щоразъ більше чужихъ людей.

Нашъ Найяснѣйшій Монархъ надавъ громадамъ право, щобы саміи заведували своимъ добромъ и своими справами. Але въ многихъ громадахъ заведувание тѣмъ дуже мало, громадске добро пропаде, а газды поносять значніи шкоды и дбзнують неодной кривды.

Нашъ Найяснѣйшій Монархъ надавъ намъ такожъ конституцію, то є право и обовязокъ, саміи дбати про себе; надавъ намъ и право згромаджуватися на вѣчахъ и тамъ радити о своій нуждѣ, о своихъ потребахъ и о своихъ справахъ.

Користаймо-жъ зъ того права! Чужіи не будуть о насъ дбати, — але насъ самихъ є много, а зєднєними силами можемо и зробити много! Зберѣмъ отже на раду, на вѣче народне до Коссова, и тамъ поговорѣмъ та порадиємося о своихъ кривдахъ и о своихъ потребахъ.

За порозумѣнемъ и зъ уповажєнємъ та припоручєнємъ найповажѣйшихъ и загально знамихъ патріотівъ и народолюбцівъ зъ сторони Коссовскихъ, Кутскихъ и Пѣстинскихъ, отцѣвъ духовныхъ, свѣтской интеллигенціи, мѣщанъ и селянъ, завязався въ мѣстѣ Коссовѣ комитетъ, котрый займаєся устроєнємъ того вѣча и скликує всѣхъ Русинівъ Коссовского и сусѣдныхъ повѣтѣвъ на день 19-го (31 н. с.) серпня, то є на второкъ по Успенію Пресв. Богородици на 9 годину рано до Коссова. Тамъ обѣдуюєся нарада надъ сими справами:

- 1) Про зарядъ нашихъ громадъ, якій его хибы и якъ бы имъ зарадити.
- 2) Про лицитацию селянскихъ грунтоівъ и що робити, абы наша земля не переходила въ чужіи руки.
- 3) Про шкоды отъ лѣсно звѣрины, и якъ бы отъ нихъ охоронитися.
- 4) Якъ бы розвинути промыслъ у нашего народу, особливо домашній промыслъ въ Гуцульщинѣ, и якъ бы зробити, щобы зъ него бувъ якъ найбольшій користь.
- 5) Якъ бы піднести тверезість, просвѣту и добробытъ въ Коссовскихъ и сусѣдныхъ повѣтахъ.

Братя!

Справы тѣ дуже важны, и отъ користного ихъ залагодженя буде въ значній мѣрѣ залежати Ваше добро, Вашъ гараздъ. Приходѣтъ отже на вѣче, высказѣтъ свои кривды и свои гадки, а потѣмъ однодушно заявѣтъ свою волю, свои постановы! Покажѣтъ свѣтови, що

Вы, якъ розумны и честны газды, хочете и умѣете дбати о свои права, о свое добро!

Зъ мѣстѣ, мѣсточокъ и свѣтъ, зъ долинь, підгѣри и гѣрѣ приходѣтъ на день 19-го (31-го н. с.) серпня до Коссова!

Отъ Комитету вѣчевого:

Сильвестеръ Силимовичъ. — Іларій Михалевичъ. — Михайло Дорундякъ. — Александръ Кульничій. — Василь Кілянукъ.

Ярмарки и торги на Покутию.

(Далѣе.)

Худоба рогата.

Худоба становить на ярмаркахъ покусскихъ найважѣйшій и найчисленѣйшій предметъ торговельной и экономичной обмѣны. Покутье можна-бы назвати оборою Галичины, бо оно продукує стѣлько худобы, якъ може нѣ одна друга сторона нашего краю. Станиславскіи и коломыйскіи горы, маючіи буйнѣйшій порбѣтъ травы, аніжъ горы положеніи далѣе на захѣдѣ, выгодовуютъ большій стада, якъ тамтѣ. Станиславскіи и коломыйскіи горы перекрѣсляютъ ще особливо числомъ овецъ. Тай Підгѣрье, богате въ буйнѣ сѣножати и пасовища, сприяє дуже хованю худобы. Тожъ и не дивниця, що велика часть людности Покутия завдячує своє удержанье або свои найголовнѣйшій доходи лише хованю худобы. За посредствомъ худобы приходѣтъ въ оборѣтъ мѣжъ народѣмъ гѣрскій и покусскій наибольшій капиталъ, котріи мають важне значєнє экономичне, бо капиталы тѣ служатъ по-части на задоволенє потребъ продовольныхъ а по-части зновъ на новіи производствы. Зъ худобы зновъ може другою такою стороною въ Галичинѣ, де бы цѣна худобы була рѣчею больше дравлявою, якъ власне на Покутию съ притыкающими горами. Отъ доброй цѣны худобы залежить цѣлый рядъ дальшихъ операцій, предприємствъ экономичныхъ и финансовыхъ тутешной людности; а операціи тѣ стаються зновъ жереломъ новыхъ доходѣвъ. Съ добрыми цѣнами худобы вижєся отже тѣсно и добробытъ народу покусского и гѣрского. Противно зновъ, низкій цѣны худобы стаються причиною, що остигає мѣжъ народомъ охота до всякихъ побѣдочныхъ спекуляцій и тѣмъ самымъ ставєся положєнє гавдѣвъ ще гѣршимъ.

Не знаю, чи котра инча торговля у насъ представляє тѣлько численныхъ комбинацій, якъ власне торговля худобою. Бєтъ тутъ поле до найбѣйшѣго рода спекуляцій користныхъ и приносящихъ грубій та скорій выскы. Причиною того єсть та обстановка, що худоба сповняє такъ численній хосєвній функціи, якъ нѣ одна друга звѣрина: она продукує гадъ для господарства рѣльного, дає силу робучу, добрый та все попытний и полатный забѣлъ, далѣе поживанє мясо а вѣрштѣ и пошукуваніи промысловыми цѣнными отпадками, якъ: шкурѣ, кости, лѣи, и т. д. Се єсть причиною, що худоба держатєся, а властиво все повинна держатєся въ доброй цѣнѣ. А великій и дуже значный упадокъ цѣны поводитъ лише великій катастрофы и переселєня экономичныи або недостаткомъ пашѣ. Тому-то не лише само хованье худобы приносить добрый выскы господарєви, але и торговля та спекуляція худобою забезпечують не меншій а може й ще большій зарѣбки купцєви, бо зарѣбки тѣ приходѣтъ въ коротенькомъ часѣ и бєтъ великой працѣ, коли, противно, на хованье худобы треба дуже довгого часу, трудъ и заходу.

Газды покусскіи и гѣрскіи не умѣють вытягнути въ хованья худобы всѣхъ тѣхъ користей, якій подають и торговельный отноєсны. Они именно не продають худобы тогды, коли найлѣпша на ню цѣна або найбольшій за нею попытъ, але тогды, коли мусѣтъ, коли ихъ потреба притискає. Противно зновъ роблять спекулянтъ и торговельники: они купують лише тогды, коли цѣны низкіи або мають

ще лише підноситєся, а продають, коли цѣны высокіи або де тамъ великій за худобою попытъ.

Величєвнѣ доходи, якій подають спекуляція и торговля худобою, сталиєся причиною, що на се поле кинулось багато людей, выключєно жидѣвъ. Лише въ сторонахъ Долинскихъ та Калускихъ лучаються вже и християнскіи газды, Русины, що займаються торговлею худобы и добре на томъ выходѣтъ, але число тѣхъ рускихъ торговельниковъ и рѣмѣры ихъ торговлѣ ще дуже малъ въ порѣвнаню съ коблєкостєю проданой худобы и съ числомъ жидѣвскихъ торговельниковъ. Характеристичною тутъ єсть рѣчею, що торговельники рускій походѣтъ въ сєль, де земля дуже пуста и лєдвя добрый овєсъ родить. Малѣ доходи въ землѣ присилували ихъ до нового предприємства, а зразомъ они и переконалиєся, що підпасючи хвилєво, короткими часами худобу куплену на торговлю, одстаєся въ землѣ ще наибольшій можливый доходъ. Може съ часомъ побольшитєся число рускихъ торговельниковъ, а поки-що треба заохочувати народѣ до сєи користной спекуляціи.

Але послѣдними роками упали цѣны худобы дуже значно, дѣлаго и торговля нею сталаєся больше млявою, хотий стрѣтъ не выказувала нѣколи. Причины упадку цѣны були слѣдующіи.

По выданю закона о лихвѣ почали покусскіи лихварѣ чимъ скорше ликвидувати свои претенсіи и притискати своихъ довжниковъ екєкуціями судовыми. Довжники мусѣли великими масами вбувати худобу и инчіи рухомости, щобы ратувати свои грунты. Далѣе намъ кредиту. Сєляне не могли и не могутъ теперъ уже такъ легонько повычити, якъ давно, бо и банкамъ забракло вѣльныхъ капиталѣвъ на ровнычку. Наставъ родъ кривыи экономичной, а сєляне ратувалиєся худобою. Въ остатнихъ чотырохъ рокахъ була ще дуже велика недостатка пашѣ: зимы были голяы, бєтъ сѣнгу, острѣи, а до того весны сухіи; трава, що не вымерзла въ зимѣ, дуже тупо росла и выдала лише половину а мѣсяцами и третину давного урожая, — не було отже на чѣмъ держати худобы. Все то було причиною, що послѣдними часами появилєся на ярмаркахъ велика сила худобы на продажѣ, а купцѣвъ було мало, — отже цѣна мусѣла упасть. Отъ якогось часу настала ще загальна стагнація торговельна въ цѣлѣй Европѣ, а почувла єи такожъ торговля худобою. При вычитныхъ условіяхъ торговельныхъ выплыває весниною порою такожъ замкєнєнє горалєны на обнижєнє цѣны грубыхъ штукъ худобы. Поэтому вывождєнє великихъ масъ худобы гѣрскими мѣщанцами, котріи мають на веснѣ наибольшій и найтяжшій потребу а задоволенє не мають дома нѣякого, выплыває зъ одного боку такожъ на обнижєнє цѣны. За то зновъ аменшєючєся потреба пашѣ а потому попытъ за волами и быками робучими, а далѣе и попытъ за коровами съ тѣлятами и тѣльными выплывають зъ другого боку на підвишєнє цѣны тѣхъ попытныхъ родѣвъ худобы. Въ лѣтѣ приходѣтъ до доброй цѣны окрѣмъ коровъ съ тѣлятами и тѣльныхъ, котріи держатєся въ загальнѣ цѣлѣй рѣкъ добре, ще ялєвникъ особливо въ порѣ, коли иде на лѣтню пашу, т. є. около Зелєныхъ святъ. Газды купують его тогды дуже радо „на простокѣ“. Въ осєни приходѣтъ до доброй цѣны худоба спашєна и грубій штуки спосѣбныи на отучєнє по горальняхъ. Въ сѣи порѣ сєляне збувають грубшій волаы, а купують або меншій, але все упряжній до робѣтъ осѣнныхъ и зимовыхъ въ сєняхъ — тѣи роботы вже не такій тяжкій та пильный, якъ веснаый, — або зновъ зовсѣмъ малѣ до підготовуваня. Котріи-жъ зновъ не мають богато роботы або мало пашѣ, то чекають съ закупномъ новыхъ быковъ ажъ до весны.

Предплати на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлѣй рѣкъ . . 12 ар. на цѣлѣй рѣкъ . . 12 рубл. на пѣвъ року . . 6 ар. на пѣвъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлѣй рѣкъ . . 16 ар. на цѣлѣй рѣкъ . . 16 рубл. на пѣвъ року . . 8 ар. на пѣвъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл. за самѣ додатоки: на самѣ додатоки: на цѣлѣй рѣкъ . . 5 ар. на цѣлѣй рѣкъ . . 5 рубл. на пѣвъ року . . 5 ар. на пѣвъ року . . 5 рубл. 50 ар. на пѣвъ року . . 2 50 р. Для Закарпатя, окрѣмъ Россіи: на цѣлѣй рѣкъ . . 15 ар. на пѣвъ року . . 7 50 ар. на чверть року . . 3 75 ар. съ дод. „Библиотеки“: на самѣ додатоки: на цѣлѣй рѣкъ . . 19 ар. на цѣлѣй рѣкъ . . 6 ар. Поодинокє чєсло коштує 12 кр. а. в.

Въ оборѣтъ худобы берутъ участь сєляне яко найголовнѣйшій продавцѣ и майже одинокій продуценты, а по половинѣ жиды и сєляне яко купцѣ.

Якъ выгладає торговля и спекуляція худобою въ рукахъ жидѣвскихъ купцѣвъ, покажутъ моя опостєрєженя и спеціальныи дослѣды. (Далѣе буде.)

Рускій „Соколы“.

П. Василь Нагѣрный, основатель и директоръ „Народной Торговлѣ“, оголосивъ въ „Бѣтѣковщинѣ“ (чч. 11, 13, 17, 21 и 30 зъ с. р.) проектъ организаціи по сєлахъ огневыхъ сторожей подъ назвою „Соколы“. За пропавованье такой институціи мѣжъ нашимъ народомъ, у котрого щоразъ стѣлько майна и працѣ иде съ дымомъ, кождый мусѣтъ выказати свое признание неутомиму дѣятелєви нашему, п. Нагѣрному.

Въ иншихъ краяхъ, якъ отъ въ Швайцаріи, єсть примусова державна аєкурація, оутѣ и азначєнато зєорганизований въ кождѣй громадѣ огневій сторожи, до котрыхъ мусѣтъ належати кождый отъ 20—40 року жити. У насъ того нема, — тожъ треба бодай на стѣлько, на стѣлько можливо, саміи добровѣльно собѣ помогати. По сєлахъ отже повинній завязуватєся товариства охотничьихъ сторожей огневыхъ „Соколы“. Товчокъ до того могутъ давати або саміи охочіи громадяне (паробки и господарѣ) або рада громадска, выгодуваять статисти, подають до затверждєня ц. к. намѣстництву, а потому товариство констатуєся подѣла статисти. А що молоде товариство не мало-бы фондѣвъ на закупню приборѣвъ до гашєня, то своихъ фондѣвъ, далѣе постаратєся о пєнє мѣсце переходку приборѣвъ (сѣнавки, возѣвъ съ бочками и т. п.) и удержувати одного чи больше сторожѣвъ нѣчныхъ, щобы давали знакѣ.

Товариство охотничьихъ сторожей повинно бути зовсѣмъ самоотѣйное и отъ рады громадской незалежне. Рада громадска мала бы въ радѣ товариства одного члена зъ того титулу, що приборѣ до гашєня оутѣ власностєю громадскою; отъ мавъ-бы уважати, щобы тѣи приборѣ не марнувалиєся. Члены товариства мають бути дѣйствитѣ. т. є. такіи, що обовязують до всего, що выладе на нихъ статисти и регуляминѣ, и члены опомогають чѣи, що добровѣльно обовязують до каєсы товариства складати якуєс оуму. Члены дѣйствитѣи мусѣтъ бути крѣпкій, здоровіи и до працѣ, за яку прїймають, опосѣбнѣи. Тѣлько члены дѣйствитѣи мають право выбору своєи товарискои рады и своихъ комендантѣвъ (п. пр. зручныхъ буншихъ воляковъ). Каєа же товариства має служати для запомогѣ дѣйствитѣи и опомогающихъ членѣвъ товариства, котріи або при гашєнє на зѣдоровю, або въ наолѣдокъ пожару на мєтку потерпѣли шкоду, далѣе, щобы приборѣ удержувати все въ добромъ станѣ, и т. п.

П. Нагѣрный має уже й готовый взорєцъ статисти для товариствъ „Соколы“ и готовъ выслати его съ потрібными увагами кождѣй громадѣ, котра охоче завязати у себе „Соколы“. Окрѣмъ того п. Нагѣрный выпечатає небавомъ инструкцію о подѣлѣ сторожи, начинию, командѣи и о иншихъ въ томѣ дѣлѣ порядкахъ. Подѣла его проекту „Соколы“ повинній-бы мати слѣдующій чотыри отдѣлы, зложєнъ зъ дѣйствитѣи членѣвъ:

- 1) Отдѣлъ сигналовый. Члены того отдѣлу дають трубами сигналы на случай огню.
- 2) Отдѣлъ сѣнаковый. Его члены обєлугують сѣнавку, доставляють воды, и т. п.
- 3) Отдѣлъ дажовый. Его члены мають ратувати укрѣплѣ будынокѣвъ, вылазити на дахи, оборѣги, старты, та опиняти далѣйшій захватѣ огню. Кождый членъ того отдѣлу мусѣтъ мати або легкій закованій драбинки, або гаки, а кромѣ того шнурѣ, топѣръ, плахты до накрываня дахѣвъ и сигналову трубку.
- 4) Отдѣлъ ратунокый. Той має ратувати майно рухомє, худобу и людєй. Отъ повинєнъ

мати таку зброю, якъ члени ѡтдѣлу дахового,
кромѣ драбинъ та гакѡвъ.

По мѣстамъ потрібный ще и
5) *Отдѣлъ вартденничій*, который має пиль-
нувати, щоби не розкрадено виплесованыхъ рѣчей.
Прймаючи перебѣчне число членѣвъ одного
товариства „Сокѣлъ“ на 40 людей, можна бы ихъ
такъ роздѣлити: 3 до отдѣлу сигналового, 23 до
отдѣлу сиванковового, а по 6 до отдѣлу дахового
и ратункового.

Цѣлый устроѣй инвентаря до гашеня представляеть-бы вартѣсть 532 зр. 35 кр. Только жь бытъ выпавъ-бы значно дешевше, коли-бъ деяки рѣчи зроблено дома. Сававку можна взяти на выплатѣ ратами.

Щобь прискорити у насъ розвій „Соколовъ“, п. Нагбный подавъ просьбу до львовского магистрату, щобь при львовской, дуже справной сторожи огневой, отворить 4-тиждневый курсъ для начинающихъ або учительскъ сторожей огневыхъ по краю, бо то може бути завадою, що по селахъ нема людей, котри-бы розумѣлися на штуцѣ гашевы огню. Магистратъ львовскій готовъ прихлѣтися до сей просьбы и позволить навѣтъ ошкавокъ та дншихъ приборовъ до науки, але сторожа огнева жадає за науку досыть значаюнъ заплати. Щобь-жъ придати на тую цѣль грошей, п. Нагбный звернувся до асекураційныхъ товариствъ, щобь они причинилися датками на той курсъ, бо-жъ се лежить и въ интересѣ асекураціи. Коли асекураціи вложать на тую цѣль якусь суму, — буде устроенъ такіи 4-недѣльный курсъ у Львовѣ. А поки-що по громадахъ повинна початись організація „Соколовъ“.

П. Нагорный есть той самой гадки, яку и мы своего часу высказали в „Дѣлѣ“, що Выдѣл краевый, проектиючи примусову асекурацію, нехай собі дасть опокій съ тыми 173 панями инспекторами асекураційными, а нехай тіа величезнѣ сумы проэктованѣ на 173 инспекторѣвъ — а то не жарты, бо 121.000 зр. рѣчно! — оберне на запомогу сторожей огневыхъ.

Полякъ о Мадярахъ.

Въ остаткѣхъ (30-гѣхъ) числѣ петербургско-го „Кгау-у“ находимо цѣкаву дописъ зъ Пешту, въ котрой Полякъ дуже яркими красками характеризуетъ Мадаровъ въ нынѣшней хвилѣ. За-дѣя цѣкавости предмету наводимо тую дописъ майже въ повѣой основѣ:

„*Polacy*“ окликана симпатія Мадаровъ до насъ Поляковъ, въ дѣйствости представлялося выгадкою розбуявшаго фантазіи полятиковъ галицкой тромтадраціи. Для нехъ такихъ забавокъ, якъ оваціи, хоругви, вѣнчіи і цвѣты, було досыть, щобъ голосата *urbi et orbis*, що прийняте Поляковъ на пештенської выставѣ есть знакомъ великою симпатіи политичнои. Зачато опѣвати „*Wegier-Polack dwa bratanki*“ и подѣ впливомъ золотистого то-кая та огнястыхъ чардашѣвъ оставати заключена на будущиость, котру хотѣлося зробиши зовѣмъ зависаюмоу ѳъ Мадаровъ. Мадярѣ, завзятый ворогъ Славянини, що мадарцѣи люднѣость сла-вянскую въ способѣ оскорбляющій часто чувства людскій, мавъ-бы бути нашимъ выимковымъ пріа-телемъ! На акой основѣ? Що насъ по-трохи лу-чать ѳъ Уграми мннуишѣость игорична, то ще не рація, щобъ мы такъ слѣпо мали вѣрити обѣ-цанкамъ народу, котрый ними ажъ надто сыпле. Остатный выгугуѣ Угрѣвъ въ дѣлѣ угоды мыто-вой повиненъ бувъ вже переосвѣдчати, що ѳъ нихъ не можемо нічого сподѣватися. Жидѣвскій капи-талы правлять краѣмъ, а хабарництво парализуетъ горотку людей доброи и независимой воли. Прав-да, маємо мѣжъ Мадярами правдивыхъ пріятельѣвъ политичныхъ, але ихъ такъ мало, що вычислиши ихъ именами.

Загальны прыкметы народу угорскаго: его-
визит, убо́ръ и сля́ба пыха́. Може бути, що вла-
стива причина полько-угорскаго залицаня ле-
жить въ сибляности многихъ вадъ у обохъ на-
родовъ. Легкодушность, жатье надъ станъ и кон-
сервативна бутя шляхотка — отсе черты разня-
чи подобности обохъ тыхъ сусьдннхъ народовъ.

За для легкости кредиту и лихвы, которую правительство терпять до нынѣ, большѣсть маєтковъ земскихъ перейшла публичными ливитаціями на власность Жидовъ або Прусакѣвъ. Аристократія, съ дуже малыми выимками, займаєсь больше спортомъ, нѣжь дѣлами народными, а политическо на тольکو, на колько то зацєвляе крѣсла въ парламентѣ або министерствѣ. Лише людѣ есть дуже патріотичный, готовый на наибольшій жертвы, и на той людѣ можна покладати, бо вступъ до патріотичныхъ чувствъ у лицѣ упривилєєванныхъ замкнєный ключємъ шамбеляства або ордеру. Отже чи можемо мы голосити о братерствѣ и солидарности съ людьми, що для бѣихтру загроду-

ють власний народний інтереси? Щоденний до-
свід учить, що там, де йде о збонку монету,
Madjar-bagraton забуває про всяке братерство,
оббицання а навѣть про довгъ вѣдичности. Думає-
бы хто, що Мадяре, хапчиви на грошѣ, знають
его вартость, — де там! — они люблять грѣшъ,
на кѣлько ѡнь зацѣняєи имъ выгоды житейскѣ и
прїятности жарнотратства. Отвертаючись отъ обри-
дженнямъ ѡтъ жебрака, Мадярь 10-гульденовымъ
банкнотомъ запалить люльку, бо то належить до
добротоу, — або платитъ Цаганови 50 зр.
за чардаша. То улекшусъ Жидамъ розгошоподаро-
вуватишъ що разъ больше въ суспѣльности, надѣ-
ютроко повнѣе мець Дамокла въ видѣ опира за-
гальною дегенераціи.

Переселѣдыванье Славянъ угорскихъ сумно записана на листахъ исторіи. Цѣла тримѣсячная праса польскаго розписуе сяговій статьи о Ирландцахъ, Суданцахъ и т. д., а мовчки поминанье мадарыщене Славянъ на Уграхъ, бо политика каже имъ любити Мадярѣвъ и ошѣвати въ нихъ честь славословній имны. Въ пѣвнѣчныхъ Уграхъ нема анѣ одной словацкой школы, языкъ угорскій всюду урядовый, въ школѣ не вѣльно побѣ загрозю кары говорити внакше, якъ по мадарски, за умѣщене словацкой нашои наложена кара 50 зр., а признатися до народности славяньской — есть у Мадяра майже злочинствомъ; верхомъ ганьбы есть назва „Словакъ“. Люднѣбѣ словацка трудолюбива, ошадца, съ достоянствомъ зносатъ пересѣлованья, вѣруючи въ крашу будущаѣбѣ. Въ наслѣдокъ безнастанныхъ пересѣлованъ выробилася въ Словакахъ крѣпка твердь; они всякій мадаризаційный натискъ отпирають, учачи дѣтей оныхъ рѣдного языка и исторіи Славянщины, та впоюючи въ нихъ чувства ворожій Мадярамъ. Однакожь Словаки, замешкуючи убогій гористій околищѣ, мимо ошадности та трудолюбности, буває мують коростати съ позычковыхъ касъ комитатовыхъ. Тогдѣ они внадають въ кѣгтѣ мадаризаторѣвъ и становятся орудіємъ. Затягаючымъ въ тыхъ касахъ позычку, предкладаюся передовѣмъ змѣнити прозвиско, голосувати на кандидатѣвъ урядовыхъ, доносити власти о збранахъ народныхъ и т. п. Убогій Словакъ, затягнувши разъ довгъ въ касѣ, не скоро добуваєсѣ зъ закинею дотепно сѣти.

Давне то явще — тая легкость змадари-
зуются чужоземцамъ, що обля на Угорщинахъ.
Прусакы, тіа вѣрны сыны бгчыны Бюмарка, по-
лучшыма патріотамы, якъ самы Мадары. Зъ-межи
Нѣмцѣвъ одий лише Сакоунцѣ въ Семягородѣ
завзято опираются мадаризації, удержуючи по
громадахъ на своій коштъ школы и учителей.
Жиды, котры знаменито розумѣють власный ин-
тересъ и прочувать, що въ недалекой будучно-
сти они будутъ пнамы ситуаціи, мадаризуются
въ необычайный способъ. Въ урядовой газетѣ
можно що-дня стрѣтити выказы колькохъ сотъ
родинъ жидовскихъ, котрыхъ прѣзвѣща, за опла-
тою 50 кр., зміѣнено на мадарокъ. Боть се т. зв.
„пятьдесятькрайцарова шлехта“ угорска, — бо
мадаризуючы себе жидъ присвоюе собі имя я-
конес давной родины шляхотской, и такъ Угры
мають нынѣ сотни новыхъ Естергасыхъ, Зв-
чихъ, Сеценихъ, и т. д. Я разъ зачитавъ одного
звѣстнаго писателя угорскаго, дячого Мадары
держатся политики мадаризаціїной, а бѣтъ отпо-
вѣтъ: „Мы есмы народомъ, назначенымъ на
выгѣбѣль зъ причинъ звѣстной неплѣдности на-
шихъ жѣнокъ, — тожъ мусимо праковать надъ
тымъ, чтобы лишити бѣдай наслѣдниковъ, що по-
ходили-бы коли не зъ тѣла, то зъ духа мадар-
скаго“. Боть се хибный поглядъ; малый при-
рѣстъ людности не походить зъ неплѣдности жѣ-
нокъ, але зъ занедбуваня дѣтей, а буває и зъ
нарочнаго бажаня бачити ихъ межи ангелытами,
(статистика забѣтовъ дѣтей зростае тутъ до роз-
мѣровъ, о якихъ навѣтъ философы не смислюа),
наконецъ зъ бжочя въ очя неморальности жен-
щанъ. Торѣтъ фейлетонистъ одной польской га-
зеты сказавъ, що Мадаркы до того ступеня па-
тріотичны, що неохѣтно навѣтъ идуть за-мужъ.
Не патріотизмъ тутъ причина, а розлюбованье
въ житю вольножъ безъ огляду на судъ публич-
ный и нѣдѣтъ физично и морально.

Але вернѣмъ до справи мадяризаціи. Мы вже згадали, що въ школі підъ загрозою кары не вольно говорити инакше, якъ по мадярски, — а що-жъ тогдѣ чекає бѣднаго ученика, коли зверхність школьна дізнаєся, що молодіжъ сходиться у одного зъ товаришівъ прочитати книжку або газету въ рідномъ языкѣ. Карієра его вже пропала. Підъ закладомъ „панславистичної агитаціи“ виганяють за те молодіжъ во всіхъ закладѣхъ науковихъ. То лучаєся дуже часто, а найновѣйшій примѣръ маємо въ Левочі, де ви-

гнано 7 учениковъ высшн гимназiи зб всѣхъ школъ краю, 2 зб всѣхъ школъ въ округахъ быстрицкомѣ, кошицкомѣ и пресбургскомѣ, а 2 зб школъ въ Левочи, — за агитацiи панславистици, т. е. за то, що оходился въ сѣвѣля та декламували. И тая оклякана гостиняѣтъ угорока — чиста выгадка, що многихъ наражуе на разочарованье. Зб Прусь прѣхали сотки выгнанныхъ Бюмаркомѣ Поляковъ шукати хлѣба, — толькомъ нѣхто зъ прибувшихъ не достанѣ работы, бо брати-Мадяры съ дивомъ пытали выгнанныхъ о причину прѣзду, наввно дивующисѣ политикѣ Бюмарка або навѣтъ отверго похваляючи крокъ пруского уряду.

Богато також пишеся о промислї та економічній праці народу угорського. В дійсности за розвій промислу Угри нехай дякують Нїмцям та Англичанамъ, бо на цѣлї Угорщинї, съ выимкою кѣлькацата млынѣвъ царовыхъ, нема фабрики съ фирмою угорскою. Мастковъ же земскихъ три пайки посѣдають жиды, а якъ стовит господарка дробнїйшою шляхты, о тѣмъ найлїше овѣдчатъ довги. Австро-угорскій Банкъ удѣливъ бѣ року 1878 до кѣнца 1884 року позывокъ на большїй посѣлости 78,000.000 зр.! Тоже не диво, що старї шляхотскї роды угорскї розлазяться по овѣтї, глядати хлѣба. Коли хто не знае того краю, то ледви увѣрвавъ-бы, кѣлько н. пр. въ Пештѣ можна подыбати графѣвъ и баронѣвъ, недавно людей заможвыхъ, а нынї на посадахъ подрядныхъ урядникѣвъ. Н. пр. въ полицїи пештенскѣй начальникомъ отдѣлу детективѣвъ есть бар. Силенкї, а межї агентами ажъ три графы и одинъ потомокъ найстаршого може роду шляхотского на Уграхъ, съ окромною платнею 400 зр. рѣчно. Одинъ лише хлопъ угорскій стоить экономично ще дуже добре. Маючи велачезнї царины, часомъ до 1000 м., а малї потреби, хлопъ збивае грошѣ. Просвѣта середъ людю шо-рѣкъ подносется. Нынї хлопъ угорскій, що не умїе читати и писати, есть выимковою проявою. При тѣмъ людѣ той крайно-либеральный, склѣнный до рѣзныхъ соціально-демократичныхъ реторикъ. Сектирство має тутъ такожъ добру почу: людѣ вольныхъ мулярѣвъ числять на Уграхъ до 80.000 членѣвъ. Въ некористь угорского людю промывае велика деморализація, котра підмулює жабу въ ої станы тутешай. Робѣгнякъ незвычайно тутъ дорогїй, бо нема его въ краю. Шо-рѣкъ прибуває сюда кѣлькацата тысячъ робѣгнякъ зъ горнятокъ околищъ Галичины, и жиець буває бере до 3 зр. денно, харѣ, латру вина и цачку тютюну.

Колонія польска числить въ Пештѣ до 3000 душъ и має свое товариство, котре за-дѣл несолідарности Поляковъ має ледви 80 членовъ. Варшавиниъ Стан. Лессеръ есть директоромъ нѣмецкого театру, дуже цоддержуе Поляковъ и теперь заходитя коло основани чигальнѣ польскоя. Другій Полякъ Стамценъ стараеся о заведеніи школы польскоя въ Пештѣ, чтобы польскія дѣтя не мадрчилися, але правительство якоь не сибѣшитя съ удѣленіемъ концесіи.

На конецъ скажу кілька слівъ о справі Янській-Генці. Війнець зложений офіцерами інженерії на пам'ятинку Генція давъ причину до шумнихъ демонстрацій. Мадляры любуются у всімъ, що тільки пахне чимсь незвичайнымъ, dlatego черезъ кілька днівъ бавилася знаменито, дразнили поліцію і непокоїли мешканцівъ, чотики не виступило військо. Въ розрухахъ взяло участь і кількохъ пословъ зъ партії незалежної. Оно було-бы скінчилося на тій комедії уличної, коли-бы не звыване Твоомъ до Вѣдня, ѳтповѣдъ его, авансъ Янського і спеноіонованье команданта войскъ Едельсгайма-Дюляя а зване на его мѣсце гр. Пеяцевича, родомъ Хорвата. По тыхъ фактахъ счинився крикъ за окремою армією мадырокою. „Самостѣйна армія!“ — подѣ тымъ окликомъ кишту вынѣ въ дѣлоб угорцивѣ...“⁴

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Початок Рады державної.) Президент палаты послав д-ра Смоляка одержав повідомлення від директора канцелярії палаты послав, що Рада державна буде скликана на день 21 вересня, а не на 25. поза-як сей день припадає на суботу, а послідного дня в тиждня ніколи Рада державна не розпочинає своїх засідань.

(Проектъ подарожи цѣсарской) до Галичи ны есть — якъ доносить "Dr. Polski" — доте перъ еще зовѣтъмъ незвѣстный. Все, что до теперѣ доносили часописы, опираясь лишь на комбинаціяхъ основанныхъ на чотырохъ проектахъ, которыя выслано до цѣсарской канцеляріи кабинетовъ, а на котры не нашло еще жадне рѣшене.

(Архик. Каролъ Людовикъ) выѣхавъ дня 12 с. м. въ Петербурга до Вѣдя. Царь, царвца и члены цароки родины отпрондужували архикнязя жъ на дворецъ зелѣзницѣ въ Краонѣмъ Селѣ подѣ Петербургѣмъ.

(Три розпорядження міністра просвіты.)
Министеръ просвѣты д-ръ Гаучъ выдавъ недавно до всѣхъ университетовъ австрійскихъ три розпорядження, котры мають на цѣли важныя реформы. Перше зъ тыхъ розпорядженъ dotyczyахъ ревизію порядку студій на факультетѣ правничихъ и въ насъ заведений отъ 1856 р. Въ сѣмъ розпорядженю предлагавъ министеръ просвѣты коллегіямъ професоровъ правничихъ факультетовъ пытатъ, на котры они мають отношенія наибавльше до дня 1 сѣчня 1887 р. Въ пытаніяхъ сѣхъ порушено иже ишимъ гадку, чи дотеперішній обновачковій предметъ въ томъ самомъ порядку и въ томъ самомъ числѣ годныи мають бути и дальше задержанъ, чи має зрѣбיותи яка зміна? Якъ зміны треба поровити при испытахъ державныхъ? Чи не треба-бы испытъ судоукой роздѣлити на двѣ части? Чи принаотбѣ можна допустити до испытовъ державныхъ? и т. д. Друге розпорядженье выдане до академичныхъ испытовъ dotyczyахъ институту прыватныхъ доцентовъ и зміну прывисовъ габилитаційныхъ. — Трете розпорядженье относится выключно лишь до коллегіи професоровъ вѣденского факультету медицинчого. Се розпорядженье подноситъ зновъ гадку обмеження числа студентовъ на вѣденскомъ факультетѣ медицинчомъ и означенія максимального числа тыхъ-же, бо правительство не есть въ силѣ розширивати дальше институты медицинч., а великое число слухачейвъ есть и для нихъ самыхъ дуже некористно, такъ якъ они не можуть мати до своєї розпорядимости достаточныхъ средствъ до науки. При обмеженѣмъ числѣ слухачейвъ медицинчого факультету у Вѣднѣ, узыокали-бы другіи такі факультеты больше число студентовъ.

Заграничні Держави.

Болгарія и Россія. Въ Сѣвѣ разошлись — какъ мы то вже доносили — наряды турецкихъ и болгарскихъ делегатовъ надъ статутомъ Воходной Румелии, а съ нарамидами тими явотала и пора, въ котрой властиво рѣшился судьба Болгаріи. Болгарскій министръ дѣлъ заграничныхъ открывающа засѣданье комесіи высказавъ вправдѣ надѣю, що наряды закончатся шасливо, зваживши однакомъ становище, яке заняли обѣ стороны въ сѣй справѣ, ледве можна приусукати, що цѣль справа закончитьо шасливо, хѣба што Туреччина охоче добровольно зрешчяла воїхъ тыхъ жадавъ, якіи предложили єи делегаты, або што Болгарія перестане думати о фактичнымъ ополученю обоихъ частей болгарского краю північної и полудневої, а князь болгарскій охоче стати простымъ намісникомъ султана. Аѣь одно, аѣь друга не хотѣло ~~наблизко~~ ^{нужно} ~~мало~~ ^{думати} отъ першої хѣлий и ревизія органичного статута Воходной Румелии може дуже легко дати причину до новыхъ запутанинь и занепокоевъ, тымъ болше, що ревизія сего статута може дуже легко сотворити ситуацію, котра якъ разъ буде догодна, чтобы и Россія выступила съ своими ассоираціями. Трудно припустяти, чтобы Россія, котра бѣтъ часу революція въ Фалинополи буда противною ополученю Румелии съ Болгарією, охотѣла теперь на то зосѣсти пристати; тому противится цѣле єи дотеперѣшне поступованье оупротивъ Болгаріи и єи князя, то доказує дана недавно отповѣдь англійскому кабинетови въ оправдъ знесеня вольного порту въ Батумѣ. Въ становку Россіи оупротивъ ревизіи статута для Воходной Румелии лежать и наибольшее небезпеченство для цѣлого воходного питанья. Больше же певною рѣчью єсть, що недавна ще дружба Россіи для обоихъ судейныхъ монархіи значно охолонѣла и Россія певню не богато буде оглядатись на єи державы, скоро буде видѣла догдну пору до выступления оупротивъ Болгаріи. Ревизія органичного статута дѣе ѣй ажъ трояку дорогу до выступления на балканскомъ півостровѣ: она може або стануть въ оборонѣ покривдженой Болгаріи, або выступити въ оборонѣ правъ султана и непорушимости берливской угоды або наконецъ може вышукати собі ще яку небудь иншу причину впливаючу зъ сєи ревизіи и выступити навѣтъ до Болгаріи. Въ томъ отже, яке становище займе Россія оупротивъ сєи ревизіи, лежать и наибольшее небезпеченство для Болгаріи и для цѣлого воходного питанья и може хѣба лишь тогда шасливо закончиться, кога Туреччина зрещесь вслѣдахъ своихъ теперѣшнихъ претенсій до Румелии, що звачило-бы фактичне ополученье обоихъ Болгаріи и лишь формально верхнюю власть султана надъ Румелією.

Россия. Россійское правительство отповѣдо-
уже на ноту англійскаго кабинета въ сирѣхъ Ва-
тума. Отповѣдь починается отъ того, что кабинетъ
россійскій опровергаетъ англійское обжалованье,
будто-бы Россія нарушила берлинскую угоду.
Вольный портъ въ Ватумѣ заведено не на под-
ставѣ берлинской угоды, а на добровольные
бжанье царя. Але навѣтъ и тогда — сказано въ
отповѣди — коли бы Россія нарушила берлинскую
угоду, то Англія не повинна на то жалуватися,
бо она сама вже дѣвѣйше нарушила ту угоду
въ Болгаріи. Все поступованье кн. Александра,
почашии отъ часу реполуючи въ днѣ 18 вересня
1885 р., дѣялось за згодою Англіи. Цѣла отпо-
вѣдь естѣ держана въ досытъ острѣмъ тонѣ. Рос-
сію чеканють на далекомѣ выходѣ новыи клопоты.
Хотяиа бѣдѣлати Англичанамъ за забранѣ
Портъ Гамилтону, задумала Россія заняи Портъ-
Лазаревъ на пѣвѣостровѣ Корей. Англія не мала
до того жаднои правнои причинѣ, щобы тому за-
протѣствовати, то ставляла вѣдѣсти то на кака-

Хини. Зъ Лондону доносатъ, що тому повстопанню Росіи спротивилося навіть и Нѣмеччина и вробила знову своє діло въ Корей. Вибавшись Хинь въ цілу ту справу отало о стільки небезпечне, що они маючи ще и другі претензії до Росіи, стали збирати на границі значні сили воєнні. Въ виду сего небезпечности, зазначено росію праса дуже остро выступати спротивля Англіи и завзяване привателство, чтобы оно старалося заключити союзъ съ Японією, до которого могла бы приступити такожъ и Франція, котра на входъ має тыхъ самихъ ворогівъ що и Росія, т. е. Хинь и Англію. На воєній способъ — кажутъ росіійскі газети — надійшовъ для Росіи часъ, чтобы она збирала значні сили на сибирско-хиньской границі. — Портъ Лазаревъ вѣсть для Росіи о стільки важній, що она не має жадно пристати въ Спекійномъ океані, котра-би дбай рѣк була воєнна бѣгъ леду. — О небезпечности зб сторони Хинь, розпачують росіійскі газети широко и доказують, що падъ Амуромъ стоить вже теперъ 150000 хиньского войска, спротивля которого слабій пограничній залогі росіійскій не могла-би вийти устоити. Далше вказують они на нѣмечкхъ инструкторівъ въ хиньскомъ войску и на той фактъ, що кн. Вюмарскъ приймає маркіза Тоенга майже лѣт яког кнзя; Англія має такожъ великі вливы на політику Хинь, а все то хочъ не вразъ, то все таки може для Росіи отати дуже небезпечнимъ. — Атаманъ козаківъ, Ашанъ, що йдучи недавно до Абисиніи, проектує, чтобы на Кавказе побороже Чорного моря колонизувати козаками, черезъ що повстаюча теперъ дѣлота росіійска на Чорномъ морі була-би кожна на случай потреби зъ задъ забезпечена. — Підчасъ переїзду грецького наслідника престола черезъ Одесу, хотѣла тамошня колонія зробити ему велику овацію и повитати его ако короля воіхъ Блаловъ и константинопольского цѣсара; поліція не допустила однакжъ сего демонстрації.

Нѣмеччина. Цѣсаръ нѣмечкій вийхавъ дня 11 с. м. зъ Зальцбургъ до Вабельберга. — Бресе циско дане Свизтамъ викликало въ Нѣмеччині велике враження. Декотрі консервативні и либеральні газети висказують обаву, що Свизта готовий ще назадъ вернути. На то отповідає имъ „Германія“, що наколи-бъ они розважили обвѣсти положення, то мусѣли-бъ признавати, що властѣ церковни має сильну опору въ Свизтахъ и длитого католики люблять дуже сей орденъ. Коли-же властѣ сибтока покинує до помочи властѣ церковну, то зовсімъ ливо, що она буде шанувати и ту опору, котра піддержує властѣ церковну. „Германія“ висказує на послѣдокъ надію, що Свизта таки повернуть кожно до Нѣмеччини, бо коли ихъ добровільно не вистять, то заростаюче небезпеченство соціалізму и соціальної демокрації введуть ихъ таки кочне до краю. — Въ Фульдѣ розпочалися дня 10 с. м. конференції єпископівъ нѣмечкхъ, въ котрій мѣжъ вишми беруть участь такожъ єпископи польскій и вроцлавскій. Наряди єпископівъ держатъ въ великій тайні.

НОВИНКИ.

(+) Про гостину цѣсаря и цѣсаревича въ Галичині доносатъ зъ Відня до „Славъ“ : Цѣсаръ приїде до Любляна д. 6 л. вересня. Маневри потривають до 15 вересня. Того дня цѣсаръ огляне роботи крѣпостей коло Перемишля, а вечеромъ вийде зъ Любляна до Тиролю, не задержуючись по дорогѣ нігдѣ, навіть у Відні. Арх. Рудольфъ приїде до Любляна въ чотири днѣ по приїзді цѣсаря, отже въ першихъ дняхъ маневрівъ ані архикнязь ані заграничній офіцери не возьмуть участі. Такъ отже цѣсаръ не задержити ані въ Кракові, ані у Львові, ані не поїде до Стрми. Подорожъ его буде чисто войскова и ніякихъ приймать не буде.

— Приїзду Впр. митр. Сильвестра до Львова оодѣлюють въ понедѣлокъ на другій тиждень.

— Впр. еп. Іоанъ Ступницкій перебуває ще на купеліхъ въ Трускавці.

— Вандрѣнка руско-молодихъ закінчилися вчеркомъ въ Дрогобичі дня 12 л. с. м. Мимо того, що цѣлий день вшовъ дощ, обширна зала гимнастична наповнилася биткомъ готіями зъ Дрогобича и зъ околищ. Часть музикально-популярна вийшла дуже добре. Зъ цѣсно, взятихъ въ програму заказано ц. к. старосту Лисенкову „На прию“ и „Наша жизнь“ и вандрѣнники мусѣли телеграфувати до намістництва, чтобы дозволило отослѣвати надирогамово „Закнувала та оива завула“ — намістництво дозволило. Солюсѣвъ нашого тенора тов. Е. Гумалевица очарувавъ публику. По части музикально-вокальної наступили охочі танці. Коломийка розпочала и закінчила, а гості розійшлися ажъ рано доміт. — Вандрѣнники розійшлися на отпочанокъ по двотижневій подорожѣ. Лише кількохъ удалося ще въ сторону Волекона за для студій етнографічнихъ.

— Зъ руско-народного театру. Зоботна свѣтланица Попелена, котра отъ кількохъ місяцівъ не насласала до складу артистичнихъ силъ нашого театру, повертає назадъ на руску сцену и виступить завтра въ Пѣвочоловскѣхъ въ комедій опері „Корневильскій аронъ“. Крімъ того приїбала Дирекція сими днми ще двѣ нові молоді свѣтланики, котрі мають на нашій оцѣні отавати перші кроки артистичні. Театръ нашъ переїздить въ Пѣвочоловскѣхъ съ початкомъ слѣдуючого мѣсяця до Тарнополь. Поводження матеріальне нашого театру въ его сегоднѣшній гостині по подблоскхъ мѣстоткахъ було въ загаль мѣрне;

найлучше зъ огляду на кшо випала его коротка гостина въ маломъ подблоскомъ мѣстотку Хоростковѣ, — се отвердило на ново зяботній вѣжъ на бѣт теперъ патріотизмъ Русовѣвъ той околищ.

— Дирекція руско-народного театру почувалася до милого обовязку зложити сердечну подяку тымъ Ви. Патріотамъ, котрі въ часъ побуту руско-народного театру въ Гусятинѣ а отгакъ въ Хоростковѣ зволіли лаково зябитися нимъ щиро и підперти его морально и матеріально. Особливо дякуємо щиро Впр. о. Якову Гудаківу зъ Трибуховець и Ви. Дорожньому, вѣтерану-реви въ Гусятинѣ, котрі не тільки самі підблагали театръ підчасъ его побуту въ Гусятинѣ, але и вихочували другихъ отбѣдувати театръ, та були его добримъ режисерами середъ холодної вироцѣмъ для штуки окрестности Гусятиня. — Въ Хоростковѣ бѣглася въ загаль вой Ви. Публика, якъ мѣсцана такъ и доокрестна, дуже прихильно до нашого оцѣни. Зъ мѣсцевихъ зволіли особливо оказати намъ щирість Впр. о. Вогонь, парохъ и свѣтланикъ коно, и Ви. Гладій, дѣкаръ и бурмистръ. — Зъ замбосевихъ зволіли особливо заинтересуватися нашою оцѣною Впр. о. Григ. Олександрій, пралатъ и декавъ зъ Говилева, котрий мимо свого вѣку не оцутивъ ані одного предствавленія и съ котримъ перебували такожъ члени оцѣ. селане зъ Говилева, и Ви. о. Мих. Свѣтенькій, сотрудникъ зъ Кобыловоць, котрий помимо майже двомісячного отблаленія отбѣдувавъ театръ съ членими селанями; на одно предствавленнє привѣзъ бувъ ихъ 80. Въ кобца дякуємо щиро Свѣт. Зарядови добръ Епоц. гр. Свѣтенького-Левинського за лакове беззаинтересоване оточуєннє салъ ратушею въ Хоростковѣ для нашого театру. — Дирекція львовского руско-народного театру *Ив. Виборовичъ и Па. Гриневскій*.

— На дохідъ народно читальнѣ въ Руднѣ отблудея въ недѣлю дня 15 л. серпня прогулка до Рудня при отаці зѣзвизницъ Кароля Людвика „Зимовода-Руднѣ“. Програма: 1. Танці сельскхъ дѣвчатъ и молодіцъ при сельской музичі. 2. Вѣгъ до меты въ мѣскахъ. 3. Продукція хоръ сельскхъ дѣтей. 4. Сѣлмий хѣдъ до меты. 5. По бѣгъ до меты на сельскхъ ковахъ. 6. Аматорскѣ предствавленнє театральне: „Капалъ Тимко“, мѣлодрама, отограють мѣсцеві свѣты. 7. Продукція на сѣлблкахъ и 8. Обжени. Оркестра селань. Поїздъ снацеровый зѣзвизницъ Кароля Люд. зъ головного добрца у Львовѣ отходять точно о 3 год. по обѣдѣ, а другій звичайний о год. 4 мин. 47 по пол., побла година. Львов. Вхѣдъ отъ особы 10 кр., отъ селанъ лѣше 4 кр.; дѣти въ сопровождѣ родичѣвъ мають вѣстунъ вѣльмий. — До численности участі зъ той прогулцѣ запрашає — *Видѣлъ читальнѣ въ Руднѣ*.

(+) Митрополитъ Ординаріатъ Львѣвскій выдавъ дня 7 л. липня два писма до ординаріатонхъ комисарѣвъ школьныхъ въ епархії. Перше (до ч. 1751.) звучить: „На подставѣ заведѣдѣннє ц. к. краєвою Радою школьному, що свѣщенники яко катихиты въ школахъ народныхъ науку религію або цѣлкомъ заличають або не вкладають еи въ приписавомъ члѣдъ годанъ, — розпоряджаєся строго на то уважати, абы науки религію въ кожій школѣ народній свѣщенники не тільки не заличали, але и точно приписаного члѣда годанъ держали. О тѣмъ належить кожного свѣщенника писменно заведѣдѣвати и о точномъ выполненіи розпорядженного по унѣлѣ кожного побороку справозданнє предлаждати.“ — Друге писмо (до ч. 2287) звучить: „Ц. к. краєвая Рада повѣдомля митр. Консисторію, що не много свѣщенниковъ, понимо обявляючи уставы, при розпочинанню школьного року въ народныхъ школахъ отирали оя. литургію для молодежи. А що не только цѣлѣмъ образованію молодежи того вимагає, але естѣ то такожъ обявляючи свѣщенника яко катихита, абы молодежѣ школьный рѣкъ розпочинала торжественнымъ богослуженнємъ, — тожъ розпоряджаєся, абы каждый свѣщенникъ при починанню нового року школьного д. 1 вересня и при замкненію того-жъ торжественно оя. службу Богу отблудили, а тамъ, де болше школъ въ обрѣдѣ одного душотарованнє, порозумѣва оя. учителямъ и отолужимъ въ слѣдуюцій день службу Богу для молодежи. О тѣмъ розпорядженню належить кожного свѣщенника писменно заведѣдѣвати, строго на то уважати, абы его точно выконували, и въ справозданнѣхъ о тѣмъ доносати.“

(+) Посоль чешскій д-ръ Троянъ мавъ другій разъ розмову съ праксимъ дописователемъ „Dziennikъ Pol.“. Д-ръ Троянъ якъ-разъ читавъ тогдѣ отповѣдъ дану ему въ „Dziennikъ-у Roznisk-омъ“, де було сказано, що Сѣмъ галичскій остатокъ оеой зяймаєся вже на добре справую рускою. Д-ръ Троянъ сказавъ на то: „Займаєся, але властѣ хибно Польскіхъ естѣ недостача рѣшучости и докладного арозумѣнія, якою пекучою естѣ сира на руска. Драстичні анекдоты, — каже далше д-ръ Троянъ, — якъ розказувала рускй посылы у Відні, комприматують Польскіхъ, бо аніхъ виходило-бы, що Польскіхъ зовсімъ не перебирають въ средотвахъ, чтобы и пр. при выборахъ не допустити элементу руского.“

— Курь въ дѣвочимъ воспитанніи чч. Василіанокъ у Львовѣ розблосея д. 1 вересня с. р. Кошты удержали одной ученицѣ выносятъ 21 зр. мѣлочко. Крімъ школьныхъ предметѣвъ обявляючихъ бують тамъ учити рускою исторіи и рускою литературы. За науку мовы французской, дамского крою и танцѣвъ платитѣля окремо.

— Зарядъ мѣста Станиславова готовъ перейти зовсімъ въ руки жидовскі. За двѣ мѣлчі выборы, а жиды голосно говорятъ, що бурмистромъ хотѣть мати жидъ. А що они мають озу, того до казали торѣкъ, выбравши посломъ Гальперна.

Христіане, коли хотѣть удержатися, мусѣть крѣпко оконосоидуватися!

— Es ist etwas faul — въ Снятинѣ. Колись мѣсто Снятинъ було дуже замѣне, мало сотки тысячъ готѣки, а нынѣ горожане его мусѣть платити страши драчъ на войскі недоборы. Всеми тому винна мѣбо господарка. Мѣщане вносили неразъ жалобы до Рады повѣтовой на лхій зарѣдъ мѣста, але годѣ було що поради, бо секретаръ Рады повѣтовой бувъ бурмистромъ, а дѣлкі радій мѣской буля и радными повѣтовыми, тожъ парализували воі честній змаганя горожанъ. Наконецъ при помочи старосты и Андагазого уеуно-буристра п. Нѣмцовогокѣ въ урядѣ секретаря Рады повѣтовой, и ажъ тогдѣ краевій Видѣлъ выславъ д. 2 л. серпня слѣдчу комисію. Она заразъ въ першихъ дняхъ выкрѣла только надбужитъ, що поставила перевети лавкадцію есого громадокого майна и розслѣдити докладно дѣльнѣсть Рады мѣской за послѣднихъ десять лѣтъ. О, та наша автономія!

— Ирменскій еп. Исакъвичъ підчасъ каноничной визитації въ Станиславоѣ отбѣдавъ съ процесією руску катедр. церковъ. При принятіи зявлявъ въ овой промовѣ еп. Юліановъ: „Твое достойне имя оя, отецъ запамятавъ собѣ добре“.

— Въ Станиславоѣмъ ходять мѣжъ жидами поголоски, що агенты вербуютъ жидѣвъ до Иопанія и дають имъ на дорогу, а въ Иопаніи кожѣ родина, кажутъ, дѣстане 500 зр. на загосподарваннє. Се розказували бѣдній жиды, заявляючи охоту тудѣ выбратися. На оскільки въ томъ правды — не вгадаю. — М.

— Нова церковь въ Капустинцѣхъ доказує, що може тверда воля и вытребовѣсть въ намѣреннѣхъ. Безъ конкуренціи, а лше заходами мѣсцевого свѣщенника о. Іосифа Валька и при помочи значной матеріальнѣй вѣзвѣстѣ Капустинцѣхъ, необовязаного до датѣвъ конкурентныхъ, Ви. Володимира Кемпича, отавула хороша церковь зъ твердого матеріалу. Честъ имъ за то!

(+) Видѣлъ краевій удѣлявъ на колѣнии ваканцій польско-львовского молодежи 100 зр. запоми. Добре о тѣмъ знати — и наша „Школьна Помѣч“, котра зяймаєся ваканційными колѣнями для львовскихъ рускихъ дѣтей, має подѣлати на будуще удаватися до Видѣлу краєвого о удѣленнє запоми.

(+) Дня 12 л. серпня сего року минуло оѣмъ лѣтъ, якъ гр. Тафѣ зѣставъ именованый мѣанотромъ-президентомъ.

— До перемысской Рады повѣтовой зъ оѣльскою куріи выбраі селане: Тома Дурсъ, Ник. Олешко, Игн. Кухарскій, Мих. Ковальскій и Мих. Качмаръ; далше кн. Адамъ Сапѣга, кн. Адамъ Любомирскій и гр. Алеко. Круковецкій.

— Тернопольскій мѣщане обрѣду латинского завѣзали комитетъ, котрый має доходити на правнѣй дорожѣ сповненія воіхъ кн. Конст. Острогского, котріи признавалъ и для мѣщанъ лат. обрѣду такую фундацію, якъ для мѣщанъ рускихъ. Землѣ признавалъ на тую фундацію уживає дои лат. цархѣ.

(+) „Нулокъ рѣльничихъ“ засновано дои 341; только естѣ на папери, а кѣлько въ дѣйствѣности, трудно знати. Значно болше часть ихъ основуєся въ захѣдній Галичинѣ, а мало у вѣхѣдній. Межа заложеными „кулками“ въ остальныхъ члѣдахъ стрѣчаемо у вѣхѣдній Галичинѣ „кулка“: въ Мокрачѣхъ вел., пов. мѣстотского (зал. учитель Вислѣ Волошакъ); въ Тартаковѣ, пов. оокальско (зал. гр. Ляцкорожскій); въ Нѣжанковичѣхъ (зал. мѣщане), и въ Гуринцѣхъ, пов. цѣшановского (зал. Генр. Козловскій и ко. Хенцѣнскій). Зарѣдъ „кулковъ“ зовѣтъ удавал до вѣхъ консисторій о припорученнє ихъ духовенству, далше удавал до вѣхъ Радъ повѣтовыхъ съ просьбою о субвенцію и дѣйствѣно доставъ уже отъ двѣхъ Радъ пов. у вѣхѣдній Галичинѣ, отъ Тернопольской 20 а отъ Чортковской 10 зр.

(+) Университетъ въ Одесѣ обходивъ д. 7 л. серпня ювилей 25-лѣтній ученю дѣльнѣности проф. Федора И. Леонтовича. Ф. Леонтовичъ омыъ свѣщенника, родився 1833 р. въ сѣлѣ Поіовцѣ, конотского уѣзду, потавского губ. Въ Нѣжнѣй учавъ въ гимназії и въ лицей кн. Безбородка, а въ Кіевѣ окнчавъ университетъ 1860 р. съ золотомъ медалю. Зъ початку бувъ профессоромъ гимназії а доцентомъ права въ университетѣ киевскомъ, а въ 1865 р. перейшовъ до Одессы, доставъ докторомъ и профессоромъ права. Зъ богато працѣ его писаныхъ по росіійско згадаемо: „Крестане юго-западной Росіи до литовско-рускому праву XV—XVII вв.“; „Историческое изслѣдованіе о правахъ литовско-русскихъ евреевъ“; „Русская Правда и Литовскій Статутъ“; „Источники по исторіи олавянскихъ законодательствъ“; „О значеніи веры в Руской Правдѣ сравнительно съ задругою юго-западныхъ Славянъ“; „Древнее Хорватско-Далматское Законодательство“; „Обычное право южныхъ Славянъ“; „Задружно-общинный характеръ политическаго быта древней Росіи“; „Первыя олавянскія монархії на Западѣ“; „О судѣ присяжныхъ по древнему олавянскому праву“ — и т. д.

— Дрѣбній вѣсти. Громадѣ Угрянкѣвцѣхъ, пов. залѣщского, дарувавъ цѣсаръ на будую школы 100 зр. — Антонъ Богдановичъ, вѣзвѣстѣль торговлѣ приборѣвъ до писаня, померъ вчера у Львовѣ наглою смертію въ оѣнхъ каменнѣхъ. — Недавно приващувъ посылку грошеву на 6.600 зр. до Перемишля зяйдѣно въ Перемишля у якогосъ сторожа. — Валентій Лявинець, вижнѣръ державныхъ зѣзвизницъ, померъ д. 9 л. с. м. у Львовѣ.

Вѣсти зъ Аеп. Львѣвской и Станислав.

Личный додатокъ 100 зр. рѣчно отъ 1 оѣня 1886 до коца року 1887 удѣляло намістництво

зъ фонда рел. о. Іоану Головкичѣхъ, пароховъ въ Славѣ.

Платню аогнувало намістництво отъ д. 14 марта о. Онуфр. Ленкому, завѣдѣтелю пар. св. Параскевіи у Львовѣ.

Митр. консисторія вставила до намістництва: 1) о системизованнє посылѣхъ отрудника при церквѣ св. Петра и Павла у Львовѣ и 2) о платѣ для прив. отрудника въ Бѣлѣ-Камени.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Господаря и Промышленника“ ч. 2 мѣстатъ въ оѣбѣ: Чи можна подѣвести у насъ дохѣдъ зъ господарства и якимъ способомъ? — Чому господарства свѣщенниковъ за мало выплачуєтъ и якъ сему зарадити (ише о В. Г.). — Селаньскій господарства на Станиславоѣмъ Подгорію (ише о Л. Витоманьскій). Яка найлучша пора живѣть и якимъ способомъ уживаемо, чтобы збѣже высто-ялося? — Увага для купуючихъ звѣзвѣтъ господарскій (ише Волод. Федоровичъ). — Вѣсти господарскій, торговельный и промысловый. — Пытани и отповѣди. — Цѣны товару и вышѣхъ продуктѣвъ у Відні.

— Najnowszy Skorowidz wszystkich miejscowości z przysiółkami w Królestwie Galicyi, W. Księstwie Krakowskiem i Księstwie Bukowińskiem. Ułożył Jan Bigo, o. k. asystent poczty. — Подъ такимъ заголовкомъ вийшла въ Золочевѣ накладомъ автора въ друкарні Цукеркандля давно нами запѣвдана книга, котрой важнѣсть навіть и не потребуємо доказувати. Такъ обширного и вѣзвѣстного показчика мѣсцевостей почтъ, телеграфѣвъ, урядѣвъ и въ загаль вѣсого, що съ тымъ отиотъ въ звязи, дои че у насъ не було або хочъ и були книги подобнаго рода, то були неповні и недокладні. П. Bigo положавъ дѣйствѣно велику заслугу, выготувавши такъ важный підручникъ. Цѣна книги формату лежачо четвертій, обймає 248 сторѣвъ и дѣлится на три части. Перша часть мѣстатъ въ оѣбѣ показчикъ воіхъ мѣсцевостей въ Галичинѣ и въ князѣвствѣ Краковскомъ съ выказомъ отаротѣвъ, урядѣвъ повѣтовыхъ, урядѣвъ парохіальныхъ, почтъ, телеграфѣвъ, съ отблѣненнємъ отъ почтовыхъ и телеграфичныхъ отацій, населеннѣхъ и выказомъ властѣтѣвъ табулярныхъ. Друга часть обймає князѣвство Буковину съ такими-жъ самими рубриками. Третья часть, яко додатокъ, обймає XVI. стр. и подає выказъ оудѣвъ окружныхъ, дирекцій окарбу, постерункѣвъ жандармеріи, а побѣвъ сего че и припису почтовой та телеграфичній вразѣ съ тарифами вѣзвѣстѣностей, и почтовой касы оцѣднѣности. До вѣсого того матеріалу долучена ще добре выкѣнчена карта Галичины и Букованы, подаюча докладный переглядъ комуникацій: зѣзвизницъ, гостиницѣвъ и дорожѣвъ повѣтовыхъ. Важна оя книга повинна знати якъ найширшій приотуцъ, а особливо необходимо естѣ она для воіхъ урядѣвъ а навіть и для приватныхъ людей, якъ болшихъ господарѣвъ, купцѣвъ и промысловцѣвъ. Цѣна одного примѣрняка вывоитъ въ брошурѣ 3 зр., въ переплетѣ 3 зр. 40 кр., а съ переомкою почтовой о 25 кр. дорожнє. Заволачы можъ на подѣ адресою: Янъ Bigo, засиотѣвъ почтовый въ Золочевѣ.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Выдатокъ пашъ у вѣхѣдній Галичинѣ. Оѣно выдало сего року середю, але що-до якості оно добре, бо майже всюды въ погоду зѣбрала. Першій похѣтъ коняшныи выдавъ въ рѣзныхъ сторонахъ края рѣзно; мало де однакъ сущъ вдоволѣнъ въ еи выдатку, декуды, якъ коло Яроолава, Высоцка, Грымалова, Бродѣвъ, Золотого Потока, Калуща и Камѣнки зѣбрано ледва по одному або двѣхъ возахъ въ морга.

Переписка Редакції и Администраціи.

Вл. Д. Ч. въ Ш. „Слово“ въ четверть зновъ не вийшло, а въ пятницю рано п. редакторъ зявѣвъ нашою посыланцѣхъ, що члѣло ще въ четверть напечатано, але друкарня Ставр. не хоче выдати накладу. П. Плоцаньскій передъ тижнемъ повернувъ изъ Росіи. — Веч. И. Я. въ Мѣновѣ. За „Дѣло“ залпачено до 31 липня. — Веч. И. Я. въ Загачевѣ. Мы заспокоєні цѣлкомъ. Дякуємо. — Веч. И. Я. въ Горюманѣ м. Далекѣ меншй будутъ кошты, коли вийдемо „Правотарѣ“ по приотаню напередъ 2-75 зр.

Подяка.

Неумолима оудѣба забрала намъ въ оамѣхъ цѣвѣхъ жатѣ дня 1 л. серпня о. р. по довгѣй и тяжкой болѣзни найдорожшу єдину доньку и сестру, Анну Вальницку, лишаючи насъ по такъ великій отратѣ въ невысказаномъ жалѣ и тузі. Въ такъ тяжкомъ нашѣмъ горю були лаковій потрудити и отдати послѣдну прохоту Покѣйной Веч. отцѣ: Ворковскій, Харкевичъ, Гарао-вичъ, Давидовичъ, Ронкевичъ, Бородайковичъ, Гматриксъ, Дѣйницкій, Косевичъ, Кнѣзевскій, Козоровскій, и Вѣлянскій, за що на оѣмъ мѣ-ци складаемо имъ сердечну подяку, особливо же о. Харкевичу за прѣхорше слово въ церквѣ а о. Гараоевичу за трогуючій надгробній олова на кладовищѣ. Не менше складаемо щиро подяку пп. Ладимирскимъ за ихъ лакову помощь и потѣху носеву намъ въ часѣ слабѣсти Покѣйной, якъ такожъ въ часѣ нашого найтяжшого горя; далше пп. Книганицкимъ, Косевичамъ, Скабиньскимъ за ихъ великій заходы и оказане намъ сочувство. Дякуючи ще разъ воімъ, що отблѣли послѣдну

прислугу нашой найдорожшой Покройной, оклада-
емо нмъ найоордечайше ономъ Вѣтъ!
Марковъ 9 сепня 1886.
Леонилъ Валыницка, мати: Михаилъ Валыницкій,
братъ; Елена Валыницка, братова Покройной.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ
поручае 1563 184-7
Спеціальности и универсальныя средства,
французскіе и иншіе, якъ черезъ ню такъ и черезъ
иншіе фирмы оповѣщуваніе.

„Народна Торговля“ у Львовѣ
удержуе на складѣ и поручае:
Свѣжій воды минеральныя.

Вода Билинска квасна „Зауеръ-Бруннъ“ фляш. по 26 кр.	
Хебска (Егерска) Францъ, Зальцъ и	26
Висенъ	26
Емоке жерело Крешенъ и Кисель	26
„Камінька“	22
Гасиблеръ королевске Отто жерело	22
Галихенбергска въ жерело Констанція	30
Содова „Галлеръ“	40
„Ивоничка“	33
Карльбаденска Милъ, Шлюсъ и Штрудель	34
„Крайнахеръ“ жерело Бисаветы	38
Киссингска, жерело Ракочи	42
Кришчичка	28
Маріенбаденска „Крайцъ и Фердинандо- бруннъ“	28
Горка Гуниди жерело Яношъ	28
Озеръ Арнакъ	28
жерело Францъ-Йосифъ	28
„Викторія“	28
Солтерска	26
Солтерска камінька	26
Швальбахска „Страубруннъ“	28
Швабницка Іозефиненъ, Магдалененъ и Отеванъ	28
„Вичи Челест. градсриклъ“	48
Вильдунска жерело Георгъ-Викторія	42
Жегестовска „Зауербруннъ“	28

При высилцѣ найменше 25 фляшокъ чи-
слится опакowanie по 2 кр. отъ фляшки вразъ
съ скринкою; при меншій высилцѣ опакowanie
дорожше.

1849 13 0 Зарядъ Народной Торговли.

Курсъ збѣжа зъ дня 14 л. сепня 1886.

За 100 килло патто на мѣсяцъ	Львовъ отъ до зр.	Тернополь отъ до зр.	Подволоч- ныска отъ до зр.	Черновѣцъ отъ до зр.	Ярославъ отъ до зр.
Пшеница	7.50 8.	7.— 7.75	7.— 7.65	7.50 7.75	7.50 8.65
Жито	5.50 6.15	5.50 6.—	5.25 5.77	5.50 5.60	6.— 6.25
Ячмень	5.50 7.—	5.80 6.—	5.— 6.—	5.80 5.70	6.— 7.—
Овесъ	5.60 5.85	5.75 6.—	—	4.30 4.50	6.25 —
Горохъ	6.— 10.—	6.— 8.—	5.90 7.75	6.— 8.—	6.10 —
Ковоп.-сѣмя	—	8.55 —	—	5.10 5.20	—
Фасоля	—	—	—	—	—
Вика	—	—	—	—	—
Линяка	—	—	—	—	—
Гречка	—	—	—	—	—
Кукуруза	—	—	—	4.80 5.50	—
Рѣпакъ	8.75 9.10	8.75 9.—	8.65 8.90	—	9.15 —
Конюшина червона	—	—	—	—	—
„бѣла“	—	—	—	—	—
„шведска“	—	—	—	—	—
Тимошка	—	—	—	—	—
Хмѣль за 56 килло	55 — 70.	—	—	—	—

Оковита за 10.000 литр. проц. 25.50—26.— зр.

Медовники, сухарки, бисквиты, печива
зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославлі,

нагородженъ 19 медалями на выставкахъ краевыхъ и международ-
ныхъ, можна достати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Суко-
ницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемишлѣ, ул. Францискан-
ска, якъ такожъ у вѣсхъ торговляхъ корѣвнихъ.

Цѣнникъ на жадање безплатно и франко.

Анализированный проф. В. Гоффомъ Гигиенический Медовникъ вы-
нахodu Л. Чиньского есть дужо смачно и скрѣпительно поживо и пив-
нымъ средствомъ до усилениа недуги органѣвъ травленія, якъ: запоръ, гемо-
роиды, диспепсія, напоръ крови, нежить желудка и кишотъ, аска, злудіе,
отбаваніе, несмакъ; побуждае апетитъ, поправляє выгляданіе и причиняеся
много до вытворюванія крови.

Медовникъ гигиенический поручають найзнаменитѣйшія спеціалности, а его
лѣчебныя свойства подтверждаютъ лѣкарѣ, сотки же подякъ посѣдасъ властитель
фабрики. Достати можна у вѣсхъ торговляхъ корѣвнихъ и антикахъ. —
Цѣна за штуку 50 кр.

Важно для особъ, що ведуть сидяче житіе; для особъ дѣтководныхъ
недугами повстаншими зъ лѣтнього травленія, и для реконвалесцентѣвъ. Об-
ширна брошура, подаюча рады и показку до стереженія отъ недугъ повста-
ющихъ зъ лѣтнього травленія, написана докторомъ спеціалитетомъ выйдша на-
кладомъ фабрики медовникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославлі и розсылаеся
згоднаючимъ-ся даромъ и франко. 1709 6—7

Привану загально найлучшу
Масу до запусканія підлогъ
поручають
Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ. 1681 92—0
Перепродукциѣ даемо отповѣдний рабать.

Въ Тернополи

край дороги Микунисекомъ подъ ч. д. 1004 есть

мешкальнй дѣмъ

(для двохъ партій, съ окремымъ входомъ, сѣнями и стрыхомъ, и
съ окремыми коморками подъ однимъ дахомъ) и съ 1/2 морговымъ
оадамъ и огородамъ въ сѣй ханѣ до продажи. — Вѣзаша въ-
домѣсть у о. Іосифа П. Чубатого, приходекого сотрудинна въ
Чортковѣ на Выгнанцѣ. (1707 7—?)

Съ сѣмъ числомъ розсылаеся Пред-
платникамъ „Библиотека найзн. повѣстей“
5 и 6 аркушъ повѣсти Ив. Тургенева
„Батьки и дѣти.“

Ц. н. управ. галиц. анційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
(34-7) кугуе и продае 1679
всякій вартостный панеры и монеты
по курсѣ дневномъ.
Порученія зъ провинціи выконуе от-
воротною почтою безъ провизии.

Накладомъ СУДИСЛАВА ЯРЕМЫ и за помочю
товариства „Просвѣта“ выйдшъ въ Краковѣ

І томъ поезій

Володимира И. Масляка.

Православ. фонетична; пафѣръ велиновий; обѣмъ
10 аркушѣвъ друку. Цѣна 1 зр., съ пересылкою
почтовою 1 зр. 5 кр.

Замовляти можна черезъ редакци „Дѣла“,
„Зорѣ“ и „Зеркала“ або просто зъ головного скла-
ду подъ адресомъ: Wny Marceli Zdziszewski
w Krakowie, ulica Sławkowska 1. 22. (Подъ тою
адресомъ просимо замовляти въ языцѣ польскомъ).
Высылка зворотною почтою. (1706 4—?)

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадеитъ зъ монѣхъ
конкуренціѣ не въ силѣ продавати
тотую або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мѣбъ богатый складъ такожъ
1656 Веч. Дуковенъ. 18—?

Замовленія въ мѣсяцъ и въ провинціи
выконують точно и ретельно. На жа-
дање высылка зворотъ даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенъ 1848.

ФАРБЫ ОЛѢЙНІЙ
готовы до ужитку и скоро за-
сыхаючы.

Фарбы
до малюванія даховъ, тертѣ въ
найлучшій покоемъ.
Найлучшій фарбы
тертѣ въ покоемъ минеральномъ,
отповѣдають рѣзнымъ цѣлямъ,
надають барву и мыскъ по одно-
разовомъ потягненію, высыхають
въ немногихъ годинахъ, а де-
шевѣй отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасадъ
розпускаемы въ ванѣ, до кольоро-
ванія будынокѣвъ въ 36 кольорахъ.
Всякій роды ликерѣвъ крас-
ныхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ
зъ наилучше реноменованыхъ фа-
брикѣ.

Тектуры даховъ, смола по-
газова и деревна, мѣса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.

Оливны до машинъ и сма-
вило до осей зѣлѣзныхъ.
Пасы шкѣрняй до машинъ.
Пасы гумовы до машинъ.
Гурты конопляны до ма-
шинъ.

НОВИНА!
Льняны напусканіе пасы до
машинъ, и т. д., и т. д.

Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ.

Карты вѣрцѣвъ, цѣнники и
спеціалный оверты, на жадање,
gratis и franco. 1680 18—?

УЧИТЕЛЬ

занимаючыся больше лѣтъ нау-
кою дѣтей глядитъ мѣсяцъ домо-
вого учителя на часъ необмежа-
ный. Вѣзаша вѣдомѣсть черезъ
ред. „Дѣла“. 1717 2—3

! Важно для ловцевъ!
ГОЛОВНЫЙ МАГАЗИНЪ ЗВРѢИ И ПРИБОРѢВЪ ЛОВЕЦКИХЪ

АЛЬФРЕДА ДЗИКОВСКОГО
У ЛЬВОВѢ
поручае по значно зниженихъ цѣнахъ

1886/7	ПА СЕЗОНЪ	1886/7
Нехибный, выпробов. луски набѣвѣй Львовѣ, калиб. 16 100 штукъ 1— „ „ 14 „ „ 125 „ „ 12 „ „ 145	Порохъ ловецкій найдѣйшого рода: пѣвъ килло по 71, 94 кр. и вышше пѣвъ килло до росаджуванія 40 кр.	
Нехибный, выпробов. луски набѣвѣй Львовѣ, калиб. 16 100 штукъ 1.35 „ „ 14 „ „ 1.50 „ „ 12 „ „ 1.60	Шротъ вѣвѣвѣвѣ грубоств 1 килло 30 кр. При отбѣвѣвѣ 10 килло зъ одного чюла 28 кр.	
Выключный складъ на Галичину патронѣвъ грозовыхъ, патентъ ульш. конструкии до руч- ныхъ Ланкастеровыхъ. (Centrauer-Witz-Bandra- tronea) 100 шт. калиб. 16 3 зр., калиб. 12 3 50.	Ручницѣ до набѣвѣвѣвъ въ задѣ: Подѣвѣвѣвѣ Ланкастеръ отъ . . . 25.— „ „ Львовѣ отъ . . . 20.— „ „ капсѣвѣвѣ отъ . . . 10 50 Посѣвѣвѣвѣ капсѣвѣвѣ отъ . . . 6 50	
Патроны игловы Дрейзого „ „ Тешнера „ „ Львовѣ и Ланкаст. Ельел „ „ „ Кинхова.	Револьверы сѣет. Львовѣ отъ . . . 3 75 „ „ Ланкастеръ отъ . . . 5 50 Патроны до револьверѣвъ вѣвѣвѣвѣ калибру.	
Мосажный масивный зъ одного кучья Львовѣ и Ланкастеръ 100 штукъ калиб. 16 5— 100 „ „ 14 5 20 100 „ „ 12 5 40	Пистолѣ до меты Фльберта отъ . . . 4— Штуды „ „ „ „ „ 8.50 250 патронѣвъ 6 мм. съ кулями . . . 1.25 100 „ „ „ „ „ 1.50	
200 шт. вѣвѣвѣвѣ прибѣвѣвѣ 35 кр. Куль 5-ти дѣвѣвѣ 10 штукъ 60 „ Куль дѣвѣвѣвѣ, 1 шурупъ 10 „	Торбы ловецкы отъ . . . 3— Сѣти отъ 1— . . . 2— Пасы на патроны . . . 40 Камашѣ до болота . . . 1.25 „ „ „ „ „ 2.—	

! НОВОСТЬ!
Оригинальный англійскій карабины репертъеры
12-стрѣльный съ подналомъ центр. калиб. 44 (12 мм.) систему и вырѣу КОЛЬТА въ Лондонѣ.

Довжина цѣлого штуца	100 цтм.
Вага	265 декгр.
Цѣна	65 зр.
100 патронѣвъ съ кулями звывч.	6 зр.
100 „ „ „ ориг. англ.	8 зр.
	1711 2—12

Бѣтъ то збрѣу ловецка, котру фаховѣ люде признали найлучшою въ своѣмъ родѣ такъ подъ выкладомъ
прецизиа выстрѣлу якъ и дужо стараннаго выконанія. Карабины тѣ перевищають всѣ дотепершій системы
магазинной сѣвою посѣвѣвѣ конструкии и тревальнымъ механизмомъ.

Цѣнникъ иллюстрированъ на жадање розсылаю франко.

Выходитъ въ Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-й год. пош. Лѣтер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кождого 15-го и послѣдняго дня кождого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженне. Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надобелано“ по 20 кр. а. в. Републикаціи неопечатаній вѣдѣть порта.

Предплату и ксераты принимаютъ: J. Львовъ „Администрація“ „Дѣла“. J. Бѣди Хаагенштейн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскіе Старины“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дербасовская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣла“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
 на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл.
 на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“:
 на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
 на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл.
 на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
 на оамъ додатокъ: на оамъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
 на полъ року . . 2 ар. на полъ року . . 2 рубл.
 на чверть року . . 1 ар. на чверть року . . 1 рубл.
 Для Закарпатя, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . 15 ар.
 на полъ року . . 7 ар.
 на чверть року . . 3 ар.
 съ дод. „Библиотеки“: на оамъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
 Подплатное число коштуе 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався III. чверть року сегоднѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою залоговостей и дальшю предплату, щоби въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступающій Вн. предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ отстанутъ даромъ початокъ зачатой повѣсти П. Тургенева „Бѣтхи и сыны“.

Польско-рускіе отношенія въ очахъ чешского посла.

Въ двухъ попереднихъ числахъ „Дѣла“ занотували мы коротенько звѣстку про розмовы праского дописователя „Dziennik-a Polsk-o-go“ съ молодчо-чешскимъ посломъ, д-ромъ Трояномъ; нынѣ хочемо надъ ними трохи ближе застановитись. Розмовы тѣ въ двухъ причинъ для насъ цѣкавы: разъ показываютъ они намъ, якъ представляются польско-рускіе отношенія въ очахъ другого братного народу славянского и нѣякъ Русинамъ не ворожого, а потому, якъ тойже самъ народъ осужде поступованье тыхъ Русинѣвъ, которыхъ судьба наставляла давати своимъ землякамъ який такій проводъ политичный.

„Закидъ який бы я зробивъ Полякамъ — казавъ д-ръ Троянъ до дописователя — лежить въ способѣ, въ який они трактуютъ руске пытанье. Найлѣпшій доказомъ некоторого стану, до якого дошли рѣчи въ томъ напрямѣ, есть найновѣйше заявленье посла Ковальского що до внесеня Шаршмида! Були вправдѣ въ Галичинѣ голоса, що хотѣли мудро залагодити руске пытанье, але хосенидѣсть ихъ ставѣтъ съ кождымъ днемъ болѣе проблематичною, съ кождымъ днемъ есть гѣрше“. Поясняячи погляды д-ра Трояна додае дописователь „Dziennik-a Polsk-o-go“ отъ себе: „Пытанье руске въ Галичинѣ здаеъ поважанный посолъ ставляти въ тѣснѣйшу звязъ съ отношеніями польско-россійскими, пришеючы їй станъ ненависти, яку живають до всего, що лишь ближе самому имени Россіи имъ намъ“.

О скѣлько въ слѣдѣ и въ поясненія допи-

сователя видко, д-ръ Троянъ осудивъ досѣ въ рѣшительно польско-рускіе отношенія въ Галичинѣ. Закидъ, який робить д-ръ Троянъ Полякамъ въ ихъ поступованье супротивъ Русинѣвъ въ Галичинѣ, зробить имъ кождый, хто лишь трохи безсторонно глядитъ на рѣчи, а тымъ болѣе зробить имъ брать Славянинъ, который цѣло бажавъ лѣпшомъ долѣ всѣхъ славянскихъ народовъ. Поступованье Поляковъ яко Славянъ супротивъ Русинѣвъ въ Галичинѣ трудно навѣтъ поняти, а тымъ труднѣе оправдати. Мы бы ще понимали рѣчи, коли-бы руске пытанье въ Галичинѣ было живяннымъ пытаньемъ цѣлого народа польского, коли-бы н. пр. була польска держава, а Поляки черевъ уступки для Русинѣвъ боялись ослабити власный народъ, власну державу, якъ то н. пр. боится Англія развязати разъ рѣшучо пытанье ирландске. И що-жъ выводитъ въ того? Се, що Поляки спинають розвѣдъ руского народа, хочъ найменше мають до того права, а въ не робить то въ якимъ своимъ интересѣ, — можна бы по просту сказать — робить то лише безъ всякой розумной цѣли. Ихъ поступованье супротивъ Русинѣвъ покажеть намъ въ иде некористливѣйшомъ свѣтлѣ, коли розважимо, що они синають хосенну роботу Русинѣвъ для добра власного краю; бо Русины замѣсть звернути всѣ свои силы туды, куды наиболѣе повинны, мусятъ насапередъ боротися съ Поляками, що якъ та колода кидается имъ передъ ноги. И прочъ есть наслѣдкомъ такого поступованя Поляковъ супротивъ Русинѣвъ? Найновѣйшій обявъ сего наслѣдку додаеъ д-ръ Троянъ въ заявленю посла Ковальского о внесеню Шаршмида и се есть посередный притыкъ, который молодчо-чешскій посолъ робить Русинамъ. Чехъ патриотъ, що на кождомъ кроцѣ боронитъ свое рѣднѣе языко отъ впады окружающего его во всѣхъ сторонѣхъ элементу нѣмецкого, майже не може поняти, якъ Русины можуть годитися съ внесенемъ Шаршмида, якъ они, Славяне, можуть жадати для себе языко нѣмецкого, супротивъ которого борются всѣ другіе Славяне. Приваємо, що такъ поступованье есть сумнымъ обявомъ въ славянскѣмъ народѣ и безперечно кождому Чехови муситъ выдаться дуже дивнымъ; але на сей

объявъ даеъ зарядъ и самъ д-ръ Троянъ отповѣдъ: до того довело поступованье Поляковъ супротивъ Русинѣвъ. Молодчо-чешскій посолъ арозумѣвъ дуже добре се поступованье руского посла, бо знаеъ въ власного досѣдѣ до якихъ крайностей чѣпается той, хто шукае защиты для своего найдорожшого скарбу народного, для своей рѣдной мовы.

Въ горѣ вже зазначили мы, що поступованье Поляковъ супротивъ Русинѣвъ не маеъ жадной розумной цѣли, але оно оправдываетъ въ словахъ дописователя, которыми онъ поясняе погляды д-ра Трояна. И въ сѣмъ д-ръ Троянъ не помиляеъ, коли дѣйствѣно думаетъ, что пытанье руске въ Галичинѣ ставляеъ въ тѣснѣйшу звязъ съ отношеніями польско-россійскими. Полякамъ нѣякъ не можеть то помѣстити въ голову, что Русины мають иншій интересъ, иншій цѣль якъ они, и для того мусятъ поступати иншими дорогами. Отъ коли Русины въ Галичинѣ зачали лишь жити свободнѣйшимъ самостоятельнымъ житьемъ народнымъ, то видимо, якъ отношенія Поляковъ до нихъ стоятъ такъ же въ пѣрвой звязи съ отношеніями польско-россійскими. Своєю ненавистью до Россіи — невходимо въ то чи оправдану чи нѣ — старались они и стараются ще нынѣ перелити на Русинѣвъ. Доказы сего маемо на кождомъ кроцѣ: на поли политичномъ и на уковомъ, на церковномъ и религійномъ, а найменше дрѣбницѣ, котра-бы имъ лишь въ чѣмъ небудь нагадувала Россію, хочъ есть отъ неи такъ далеко якъ небо отъ земли, выкинуеъ въ нихъ порывы нѣзблѣшномъ пристрастия. Найболѣе однакожь гнѣваеъ Поляковъ, для чѣго Русины не выступаютъ такъ само якъ и они супротивъ Россіи и для того хотѣли-бы лишь того уважати Русинѣвъ, что зовѣмъ приставъ-бы на ихъ способъ дѣлани, не вважаючи на то, чи онъ принесетъ тымъ своему народови яку користь чи нѣ. Тымъ то и дѣаеъ, что найлюбѣйшій Полякамъ суть т. зв. „Gente Rutheni“. Ого есть важная точка, котру не зовѣмъ ясно порушивъ д-ръ Троянъ, а котра въ польско-рускихъ отношеніяхъ гравъ важную ролю. Часъ-бы вже, щоби Поляки провидѣли ясно и не думали, що загорнуть Русинѣвъ въ кругъ своихъ спеціальныхъ бажанъ и интересовъ, и научились въ

Русинахъ бачити лишь Русинѣвъ, а тогда отнѣшенія въ Галичинѣ певно-бы змінилися на лѣпшій.

Якъ Русины мають поступати супротивъ Россіи, се Поляковъ не повинно обходити; се есть вже рѣчею Русинѣвъ, коли хотять бути народомъ.

Ярмарки и торги на Покуть.

(Дальше.)

Въ ярмарочныхъ мѣсяцахъ таки подъ самими горами, — якъ Долина, Рожитѣвъ, Перегінсько, Калущь, Солотвина, Надвѣрна, Делятинъ, Пѣстинъ, Печенѣжинъ, Коседевъ, Куты — впадаеъ въ очи, що систематично въ пѣвныхъ порахъ — наиболѣе осеню — являються поодинокіе торговельники жиды, що выганяють на ярмарокъ цѣль стада худобы (въ осені быки подпасені, а на веснѣ коровы) въ числѣ сягаючомъ часомъ и до 200 штукъ. Цѣкаво буде доведѣтись, въ-отки берутся тѣ стада.

По наведеныхъ мѣстахъ або въ недалекой ихъ околици жють жиды-спекулянты, обертающіе величезными теперъ капиталами нагроможденными въ торговлѣ худобѣю. Мають они двѣ рѣчи подъ руками. У себе дома мають крамы съ всякими товарами потрібными для гѣрванъ и подгѣрванъ, якъ кукуруза, мука, фасоль, бѣбѣ, кожухи, пѣтеки, постолы, раме-нѣ и т. п.! Однимъ словомъ, съ всѣмъ тымъ, чого селянныя потребуеъ, абы грѣшныя свои тѣло погодувати и прикрити. Друга рѣчь — то чи не подѣ сѣтивъ агентѣвъ и факторѣвъ по усѣднѣмъ бѣлахъ. При помощи тыхъ обохъ рѣчей роблять вгаданіе спекулянты величезный интересъ. Факторы и агенты мають все бачне око, де хто въ потребѣ великой, або у кого можна дурникою набути худобу. Умерецъ який у газды, притискаеъ его эвакуація судовая або за податокъ, нагодилося инше нещастье, а гадаа потребуеъ готовыхъ грошей, вже не зна-ти въ-отки заявѣеъ жадокъ и торгуеъ худобу, а наредшѣ, коли нема инчихъ купцѣвъ, таки купуеъ ви за бѣдѣвъ на рахунокъ принципала-спекулянта. Набути въ той способъ и куплену на веснѣ за дешевѣй грошѣ дрѣбну худобу спекулянты або продають людямъ на т. зв.

Не увѣришь, ажь змѣришь.

(Замѣтки галицко-русского школяря въ его вандрѣвкѣ на щастье въ Россію.)

„Не увѣришь, ажь змѣришь“ — говоритъ рускы пословица, — досѣдѣнѣвъ я того и на собѣ. Клепали менѣ: бѣдъ тудѣ, въ той рай, — обѣщывали золотѣ горы, — не будешь оны, то тымъ, — Россія велика, ото миллионѣвъ!

Хто жъ бы не хотѣвъ своего щастя? Думаю я собѣ: Тутъ бѣдую тяженько, бѣти нема що, при голодѣ наука не берѣеъ головы, — поѣду, най оя дѣе Божа воля! Жалѣ, сердечный жалѣ менѣ рѣдного краю, товаришѣвъ, — такъ що-жъ? Не въ чужину їду, а мѣжъ своихъ. „Протекторы“ мои не можуть нарозказувати, нахваляти менѣ россійского правительства, — то не то, що польске або нѣмецке! — тамъ правитель-ство опѣкуеъ кождымъ, якъ мати дѣтѣмъ, даеъ, щобъ кождому було достатно, добре, любѣ, оновѣдно, якъ у Бога за дверма! Отъ границѣ ажъ до Сибири одинъ и той самъ народъ, та сама мѣла, тѣ самы авычаи, та сама вѣра, — всо-да „русоке“ а въ кождомъ знайдешъ брата... А вастане коли яка лиха година, їди омѣло въ „Благотворительный Комитетъ“ — тамъ передъ братомъ Галичаняномъ сердце все на разжѣ! Культура тамъ росте якъ на дрѣжджахъ, мѣжъ простыми народомъ нема ажь такой нужды, ажь тѣмъ, якъ у насъ... А що найбожовѣйше то се: хочешъ посвятити званю духовному, — то не у насъ, а тамъ знайдешъ правдивого духа богочестія олавяно-христіанского, тамъ знайдешъ духовность правдиво-„русоку“, — а у насъ,

удармѣ въ грудь! — все подѣдунаеъ, „яковеркане“, и трудно вже, щобъ мы знайшли на столько моральной силы — вернути „назадъ къ народу“...

Выслухавъ я то, розбѣравъ все въ молодѣй головѣ своей и подумавъ: Таки такъ: їду! Бѣду до того змалюваного менѣ раю! Тамъ я знайду то, чого душа моя бажаетъ...

И я поѣхавъ. Прощай краю! Прощай родимый кутъ! Кто знаеъ, коли тебе вже побачу!...

Выѣхавъ я во Львова въ Кіевъ осеню, въ мѣсяцѣ жовтня. Якъ тѣлько приѣхавъ я въ Радивилѣвъ, заразы на россійской коморѣ стали жандармы перетривати мои рѣчи, чи нема у мене чого. Перѣбухували скрипку, тогда одинъ жандармъ взявъ до перегляду особы. — „Въ карма-не нечаво не заховадѣ? Я зѣ-разу не порозумѣвъ, о що їде. Въ моихъ родныхъ сторонахъ на стару свиту або старый сердѣкъ кажутъ „курмаи“, — тожъ я въ першій хвилѣ подумавъ, що онъ мене пытаеъ, не о кишѣнѣ, але чи я не зашивъ чого въ свою свиту, и давай ски-дати ея въ себе. Скинувъ и подаю жандармѣ. Жандармъ — хочъ чей-же не було чого — вы-авѣривъ на мене и якъ не крикне: „Зачемъ мнѣ тѣаеъ пальто! што я тѣбя опрашиваю! Ду-раки!“ Я хвилку ставъ, якъ вкопанный, потомъ блысла гадка: „утѣйка, небоже, ему въ очей, бо ще потягне по опинѣ...“ Ототупивъ я оскоренно на бѣкъ, задагаю свиту тай гадаю: Ну, красно привѣтали!

Сѣвъ я въ вагонъ, чекаю отѣзду, и якось оумно та маркотно менѣ стало. Що не дуже гар-но бувъ я убранный, то правда, — але-жъ все

таки выглядаю якъ старшій студентъ гимназіи... вѣсъ починаеъ засѣбѣваться... Такой ганьбы дѣзнати въ зѣ сего нѣ въ того, менѣ не лучалося. Я до него якъ до брата, а онъ до мене якъ ящѣрка... До вагону воля и овѣдки тои немилѣи сцены, менѣ стало якось соромно. Одинъ зъ нихъ самъ заговоривъ до мене и почавъ полонити, въ чѣмъ зашла помылка. — „Добре вы, каже, зробили, що вступили ему, бо були бы ще гѣрше вы-шли...“ Машина рушила, въ вагонѣ стало тихо, а менѣ довго не могла вѣйти въ головы сцена оъ жандармѣ. То — думаю собѣ — першій „русо-ский“ чоловікъ, которого я познавъ...

Въ Дубнѣ убѣдливо до нашего вагона шѣсть новыхъ подорожныхъ, мужичѣвъ. Лица здоровы, борода, паты догѣ, пуза велика, — зовѣмъ новый для мене видъ. То были московскы купцѣ. Говорять они живо мѣжъ собою. Слухаю, — нѣ что не розбѣраю. Зѣ разу менѣ выглядало, нѣбы они розмѣвляють якусь не-славянскую мову, але потому, вслухавшись, розбѣзнаю олавянскій языкъ, а тѣлько не розумѣю, про що їде бесѣда. „Да, нетеъ, какъ“ — часто отбиваеъ о мои уши. Подорожніе говорятъ по великоруски. Послухавъ я, и минохѣтъ почали будити въ менѣ оумнѣ-вы: не вже-жъ то та сама мѣла, що наша? Коли та сама, чому-жъ я не розумѣю? Ей, щось оно не такъ...

Ось и Кіевъ. Заѣхавъ я въ гостиницу недалеко Лавры, на Печерске. Пытаю кельнера про квартиру и кѣлько буде коштувати. — „Аднѣ сут-ки вѣсемѣдѣтъ кашека“ — отповѣдаеъ кельнеръ, такъ и видко, що родовойтъ каша. „Аднѣ сут-ки“ — гмѣ, першій разъ чую то слово „сутки“,

що бы то значало? „Сутки“ — „сутчѣ“, — чи не яку пѣду, мокру квартиру онъ называеъ „сут-ки“ та хоче мене нею погостити? Кельнеръ до-гадаеъ, що я его не розумѣю, вынявъ заразы годивникъ и почавъ пальцемъ показувати: „Вотъ, каже, ома-ри барѣтъ! Ниче имѣеъ пять часовъ, а вѣзвѣра анытъ пять часовъ и это сутки.“ Ага!... я арозумѣвъ, что се значить — доба. Ну и зго-дись я за 80 копѣекъ. Уже зморкалося, то и не можна було добре приглынутись комѣтъ. Ажь пробудившись рано я побачивъ, що не дуже я помылковъ, коли „сутки“ бравъ за „сутчѣ“. По кутахъ павутини, по скалудинахъ вокаа поганѣ. Столъ простой, два крѣсла, а въ нихъ одно по-домане, може ще зѣ часѣвъ Петра Великого, лѣжко такожь нѣвроку собѣ... Рано вышывъ я тутъ таки дѣвъ окаянны чаю оъ булкою — и за все заплативъ рубля и 40 копѣекъ, на нашъ грошъ тогда гульдѣна и 80 кр. Якъ на мене, було се завадно по паньолѣ, але я то въ першій хви-ли отжалувавъ, бо менѣ въ Галичинѣ казали, що прибувши до Кіева, можу зголоосити въ Лаврѣ и менѣ тамъ дадутъ чернѣвъ зѣ на мѣсяцъ мѣсе-въ въ своей гостиници. Рѣчи оной я пока-що оста-вивъ въ готели, а самъ выправивъ въ Лавру.

Въ святѣчнѣмъ настрою ишовъ я и набли-жавъ до Лавры. Чувавъ я про кіевску Лавру и виробивъ собѣ свое высоке пытанье про те свя-те мѣсто. Неразъ, бывало, впадаеъ менѣ гадка: „отъ, кобы то можна коли въ жѣтѣ побачити святѣ мѣсто, житеъ и молитвеннѣмъ праведныхъ чернѣвъ въ Лаврѣ“, — а нынѣ осповѣдаеъ мое заблуждѣние: я отъ иждѣ въ браму Лавры,

Бельгія. День 15 серпня минувъ для Брукселя щасливо. Дня того — якъ мы вже давнійше доносили — мавъ відбувся великій митингъ

мекского) съ вѣрными репродукціями творѣтъ живописи, иконостаѣвъ, церковныхъ параментѣвъ, фелонѣвъ, гатѣвъ, плащаницъ, перелетѣвъ литературныхъ книгъ и евангелій, хрестоѣвъ, чашъ, вырѣбѣвъ зъ фаянса, порцелана, глины, окла, дерева, металла, оловяной кости и шкѣры. Зъ иконостаѣвъ репродуковано въ Альбумѣ иконостаѣвъ церкви св. Параскевѣи у Львовѣ и церкви Рогатинской зъ р. 1649. До табличъ долучено поясняющей тексты, въ котрѣмъ мѣжъ иными мѣстотол розвѣдки Мар. Соколовского о бѣноминахъ рускои штуки до латиньскои за часѣвъ Ягайла, и Любѣ, Вѣржбицкаго о тканяхъ и гатѣхъ по нашихъ церквахъ. Карта титулова и табличъ мають напосъ въ мовахъ: польскои, рускои, нѣмецкои и французкои.

Господарство, торговля и промыслы.

Нафтовий промыслъ въ Австро-Угорщинѣ. Въ Австріи въ роцѣ 1885 платили дестиларіи нафты 2,224.208 ар. коноумційного податку. Въ Угорщинѣ платили дестиларіи того податку 2,706.211 ар. отже майже о пѣтъ миліона болѣше. Вой галицкій дестиларіи — а было ихъ въ томъ роцѣ 58 — заплатили 1,687.970 ар. податку. (Дестиларія п. Щепановского и оіолки въ Печенѣжнѣ, пайболѣша въ Австріи, заплатила 286.484 ар.; Гартенберга въ Коломыи 197.887 ар.; Фибиха въ Коломыи 146.880 ар., а въ Дрогобычи 95.848 ар.; Фибиха и оіолки въ Хорковѣ коло Короона 88.853 ар.; Верггаймера въ Горлицяхъ 54.353 ар. и т. д.) Въ Угорщинѣ, де нема овиохъ коаленъ, дестилуеся болѣше нафты, якъ въ Австріи, де Галичина мае такій великій копальнѣ! Розумѣеся, що до Угорщани весь оырѣвецъ праходять зъ Баку. При такихъ обставинахъ, розумѣеся, не може подноситися промыслъ нафтовый у насъ такъ, якъ-бы повиваетъ.

Перелісна Редакціи и Администраціи.

Всч. Е. М. въ Васильовцяхъ. До кѣнца року належится ще 6 ар. — Всч. П. Г. въ Тиновѣ. Мы годимось на Ваше предложеніе и тому на сей роцъ есть заплачено до 31 септѣя. — Вл. А. Н. въ Перемышлѣ. Намъ належится за зѣбѣтне 1 ар., а за розоблаженіе трехъ примѣрниковъ „Дѣла“ 36 кр., разомъ 1 ар. 36 кр.

Подяка.

Дня 9 липца найдорожшій мужъ мой Айталъ, въ колька дѣлѣвъ по переѣздѣ въ Солотвин на нотаріатъ въ Гвоздецъ, упокоився, по тяжкой догѣи недугѣ, завожотреный св. Тайнами, полишаючи мене вдовою съ двома сиротами въ Божію мѣрѣ. Въ день оскорбъ мои найшлись правдивый служители Христови, котрі на вѣсто о моѣмъ нещастіи прасили нарочно, щобы отаги Покѣйному, возлюбляющему цѣлымъ теплымъ сердцемъ матѣрѣ нашу Русь, послѣдну уолугу и теплыми словами сочувства и потѣхи поднести упадающего подъ бременемъ горя моего духа. Нехай-же приймуть шару мою подяку за труды Всч. оо. Іоанъ Стрыбковскій зъ Топоровецъ, Климъ Карачевскій зъ Окна, Іоанъ Ступницкій зъ Ясенева, Іоанъ Жуковскій зъ Глушкова, Іоанъ Козловскій зъ Стрѣльча, Іоанъ Могильницкій зъ Сорокъ, Левъ Гиббовицкій зъ Ганьковецъ, Корн. Дрогомирецькій зъ Попѣльницъ, Вао. Кайатовскій зъ Топоровецъ за трогачею прачальне слово надъ могилею Покѣйного. Слоси Богъ и Вамъ Всч. о. Іоане Терлецкій зъ Жукова за несеніе помочи и потѣхи Покѣйному въ слабѣсто его тяжкой. Наконецъ и Вамъ, найдорожшій Оце мой, которого Богъ на старѣ лѣта доткнувъ такъ тяжкимъ ударомъ за Вашъ трудъ и выдатки, и Вамъ Роднымъ, численно зъ дальшихъ сторѣвъ присѣвшамъ, щобы послѣднимъ цѣлованіемъ попрацати Покѣйного въ путь вѣчну, отъ имени моего и оирѣтъ шлю сердечну подяку.

Торговица, дня 28 липца 1886.

Блѣна зъ Церквиньцѣвъ Дукашевича, жена Покѣйного; Антоновъ и Мелавіи, дѣти.

Съ силъ поворокъ ставъ виходати у Львовѣ „Господаръ и Промышленникъ“

газета приваженна справамъ господарскимъ (статѣ зъ роляго господарства, садовництва и огородництва, сѣльскогѣ будѣвництва, ветеринаріи и правничѣ, оточай въ звязи съ сѣльскимъ господарствомъ и т. др.), промысловымъ (передовымъ домашній промыслѣ, справованія зъ дѣльностью товариствъ и т. д.) и торговельнымъ (торговельный рускій товариства, торговля сѣльско, цѣны продуктоѣвъ, курса биржевой и т. др.) подѣ редакціею Антономъ Глодзньского, а при помочи пн.: Ап. Начая, Вас. Набрѣного, оо. П. Бажаньского, Л. Витовиньского и др.

Редакція долужила всякого старанія, щобы си одинокѣ фахова руска часописъ вповнѣ отповѣла сегочаснымъ вимогамъ и стояла на ровнѣ съ подобными краевыми и заграницными газетами.

„Господаръ и Промышленникъ“ виходить 2 разы въ мѣсѣцѣ, 15. и 30. ст. ст. въ 1 1/2 аркуша великого кварту; цѣна предплатна за сей повѣркъ (отъ 1 липца до 31 грудня 1886) выноситъ 1 ар. 50 кр. а. в.; предплату просямо присылати (найлучше переказомъ почтовымъ) про это до Администраціи „Господаръ и Промышленникъ“ улицѣ Галицка ч. 44. — Просямо посѣщити съ предплатою, щобы можна заразъ уладити накладъ. Въ кождѣмъ числѣ сущъ умѣщенный членовый иллюстраціи; оспособъ представляея арозумѣлый и ясный — приладженный до практичного житя.

Ц. н. уприв. галиц. анційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсъ дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 30—? якъ такожъ

5% Преміованій листы Гипотечный

Порученія зъ провинціи выконусъ отворотною почтою безъ провизіи.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручаетъ 1563 185—?

Спеціальности и универсальныя средства, французскій и нѣмѣцкій, якъ черезъ ню такъ и черезъ нѣмѣцкій фирмы оновѣщуваніи.

Народна Торговля

у Львовѣ, ул. Орменська ч. 1.

кильо 90 кр.

МѢДЬ ВЪ ПЛЯСТРАХЪ

кильо 1 зр.

1720 1—3

Ц. н. ген. Дирекція австр. зѣдѣлицъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу ѣзды,

важный отъ 1 червня 1886. 1557

Приходять до Львова:

По ѣзды особовой: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардоня, Хирова, Стрия. — О год. 4.15 зъ Звардоня, Хирова, Стрия, Гусятина, Станиславова. — О год. 2.6 въ ночи зъ Гусятина, Станиславова, Хирова и Стрия.

Отходять до Львова:

По ѣзды особовой: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрия, Хирова, Станиславова и Гусятина. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрия, Хирова, Звардоня. — О год. 12.01 въ ночи мѣшанный поѣздъ до Стрия, Хирова, Станиславова и Гусятина.

Приходять до Станиславова:

По ѣзды особовой: о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусятина. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардоня, Стрия. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусятина. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардоня, Львова и Стрия.

Отходять зъ Станиславова:

По ѣзды особовой: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрия, Львова, Звардоня. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусятина. — О год. 6.28 вечер до Стрия, Львова, Звардоня. — О год. 6.54 вечер. до Гусятина

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный дѣмъ), Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыи

поручает до высылки зъ овиохъ богато и въ добрый товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; такожъ дешевѣе по 70, 60 и 50 кр (барылака зачищенъ 50 кр.). Въ фляшкахъ отъ 50 кр. почавши за фляшку и вышче.

Мѣдъ питный славно зѣбѣтного вырѣбу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.; 1/2 фляшки 45 кр. Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-киловыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 ар.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народна Торговля“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повисшонъ цѣны. Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцѣтъ найвысѣе сесенія по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру даея 30 литрѣвъ воды мягкои, щобы дѣстати оцѣтъ звычайный, прѣмный и сильный.)

Свѣтло звычайне просто въ фабрики въ скринкахъ почавши отъ 30 кильо, 1* по 34 ар. П* 86 ар. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Ароло“ по 100 ар. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту.

Воскъ чистый по 1 ар. 60 кр. за кильограмъ.

Свѣтло съ вытѣсканными и крашеными оздобами рѣзной величныи, почавши отъ 3-фунтовыхъ до малыхъ шѣтокъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣвки рѣзного рода. Сливки угорскіи, повилла, горѣхи волокой и тубекой, мигдалы, розинки, финги, дактиль, аранцины, сардины російскіи и т. д. 1648 14—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волокой по 36 кр.; 7 1/2 ручковой угоншій по 40 кр.; 7-ручковой волокой бракованый по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народна Торговля“.

Медовники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославѣ,

нагородженъ 19 медалями на выставкахъ краевыхъ и межнародныхъ, можна дѣстати въ властныхъ складахъ: Краковѣ, Суковницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемышлѣ, ул. Францисканьска, якъ такожъ у вѣсхъ торговляхъ корѣнныхъ.

Цѣнникъ на жадање безплатно и франко.

Анализованный проф. Б. Гоффомъ Гигіенический Медовникъ вынаходу Л. Чиньского сѣтъ дуже смачною и скрѣпляющею поживою и певнымъ средствомъ до усунуеня недуговъ органовъ травлення, якъ: запѣръ, геморройды, диспепсія, напорѣ крови, нежить желудка и кишокъ, згата, здутіе, отбыванье, несмакъ; побуждую аппетитъ, поправляе выгляданье и причинаея много до вѣтвориваня крови.

Медовникъ гигиенический поручаютъ наивысѣмшій спеціалисты, а его лѣчебный свойства подтверждаютъ лѣкарѣ, сѣтки же полякъ посѣде властители фабрики. Дѣстати можна у вѣсхъ торговляхъ корѣнныхъ и антикахъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важне для оубѣ, що ведуть снѣдче житѣ; для оубѣ дѣтченыхъ недугами повставшими зъ лѣвного травлення, и для реконвалесценціи. Обширна брошура, подаюча рады и показку до стереженія отъ недуговъ повсталихъ зъ лѣвного травлення, написана докторомъ спеціалитомъ выйшла наклады фабрики медовникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославѣ и розсылаея зголошачимъ-ся даромъ и франко. 1709 7—?

Медицинский мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke

PRAG.

Выпробованъ и порученъ лѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, противъ червонности лица, нова бургундского (Rosacea Aene), свербячихъ лишайвъ; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанское мыло (мыло рутево) противъ сифилису и пасожитѣвъ 1, штука 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гостепе и ревматичне выпробованой и скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зъ мазі противъ коросты, луски, потѣющихъ пѣтъ и т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицериново, дешче, для дамъ и дѣтей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційне 35 кр. — Мыло сѣркове противъ угрѣвъ, веснянокъ и нашкобныхъ высыпокъ, 35 кр. — Мыло жовтково противъ лусокъ на головѣ и на подпѣшенъ насѣбка, 35 кр. — Мыло жовчене на волосѣ, 35 кр. — Мыло зъ алья окисляюще системъ червонныи, 35 кр. — Мыло глицериново, найлучше мыло тоалетное 25 кр. — Мыло бензоное на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло вазелиново цѣна 40 кр. пріятне до щоденного ужитку. — Мыло мазево-сѣркове противъ упорныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксове противъ нечистоты насѣбка, веснянокъ, осудѣвъ, цѣна 35 кр. — Мыло камфорове на отморозженіе, посѣданье рукъ и т. д., цѣна 35 кр. — Мыло нафтолеве противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣна 50 кр. 1582 25—52

Можна дѣстати въ вѣсхъ антикахъ у Львовѣ: въ антикѣ д-ра Кароля Миколаша и ант. Зигм. Рукера; въ Борщевѣ: ант. М. Нѣмечиского; въ Долинѣ; ант. І. М. Фраунгольдера; въ Яселѣ: ант. Ромуальда Пальха; въ Краковѣ: ант. Е. Штокмара, Е. Радлера, Ф. Гралевского, Іос. Франциньского и въ ант. Конет. Вишневского; въ Львовѣ: ант. А. Сѣдзеного; въ Радѣ: ант. А. Карпиньского; въ Солотвинѣ: ант. І. Голоди; въ Старѣмъ Санчѣ: ант. А. Карпиньского; въ Тарновѣ: ант. І. Редда; въ Войничу: ант. Кароля Нодковского; въ Збаражѣ: ант. І. Круга; Броды: ант. М. Редеръ.

Признаю загально найлучшу

Масу до запусканя подлогъ

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1681 93—0

Переупродучимъ даемо отповѣдний рабать.

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“

Комедія на 4 страни.

Написавъ Олександръ Я. Конисскій.

Цѣна 30 кр. а. в. 25

Въ м. VIII-цѣ, сторѣвъ 73 — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

Накладомъ Редакціи „Дѣла“ выйшли доси:

1. Въ оборонѣ чести зъ нѣмецкого Г. Раймунда, 3 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2 ар. 50 кр. (съ пересыл. 2-70)
2. Дымъ, зъ російского И. Тургенева. Цѣна 1-50 ар. (съ пересыл. 1-70)
3. Стефанъ Лаврентій, зъ англійского Эдварда. 2 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2 ар. 70 кр. (съ пересыл. 2-90)
4. Любовь Убогого Молодца, зъ французского Октава Фейлетта. Цѣна 1 ар. 20 кр. (съ пересыл. 1-30)
5. Новорожденъ Дзвонъ, зъ англійского К. Дикенса. Цѣна 60 кр. (съ пер. 70 кр.)
6. Грошъ а праця, зъ шведского Дядька Адама. 3 томы въ одной книжцѣ. Цѣна 3 ар. 20 кр. (съ пер. 3-40)
7. Мѣщанское племя, зъ нѣмецкого Г. Раймунда. Цѣна 1 ар. 20 кр. (съ пересылкою 1-35)
8. Зъ великого свѣта, зъ французского Октава Фейлетта. Цѣна 80 кр. (съ пересыл. 90)
9. Фромонтъ молодшій и Ріслеръ старшій, зъ французского Дюмета. 2 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 1 ар. 80 кр. (съ пересыл. 2 ар.)
10. Золотый Чоловѣкъ, зъ угорского М. Люка. Цѣна 1 ар. 80 кр. (съ пересылкою 2 ар.)
11. Два мѣста, зъ англійского К. Дикенса. Цѣна 2 ар. (съ пересыл. 2-20)
12. Мертвъ душѣ, зъ російского М. Гоголя (съ портретомъ автора). Цѣна 1-80 (съ пересыл. 2 ар.)
13. Батью Горію, Бальзака. Цѣна 2 ар. (съ пересыл. 2 ар. 20 кр.)
14. Князь Серебряный, А. К. Толстого. Цѣна 2 ар. (съ пересыл. 2 ар. 20 кр.)
15. Зъ чужихъ зѣльничѣвъ. Цѣна 1 ар. 40 кр. (съ пересыл. 1 ар. 60 кр.)

Хто купуе найменше за 10 зр., дѣстае 20% рабату.

Кромѣ того можна черезъ Администрацію „Дѣла“ дѣстати:

Безталанно Сватанье, образъ зъ галицкого жигя, написавъ Василь Барѣнокъ (В. Барѣнскій). Цѣна 80 кр. (съ пересыл. 90 кр.) Весь доходъ признаный на фондъ стѣпендіи имени Вол. Барѣнського.

Кобзарь Т. Шевченка ч. I, оправленный въ полотно и съ вызолоченымъ заголовкомъ,

Всѣ повисшій книжки сущъ найотвѣтнѣйшій на подарунки.

съ портретомъ и короткою житѣнсьею поета. Цѣна 40 кр. (съ пересыл. 45 кр.)

Украинскій Гетьманы Выговскій и Юрій Хмѣльницкій, Ів. Левицкого (Нечуя). Цѣна 20 кр. (съ пересыл. 25 кр.)

Переводы Ос. Шухевича. Цѣна 80 кр. (съ пересыл. 90 кр.)

Закладаюся

за велику цѣну, що жадають зъ монѣтъ конкурентовъ не въ силѣ продавать готову або работи одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ зѣбѣтнѣ краевыхъ и заграницныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такожъ 1656

Всч. Духовенству. 19—?

Замовленія въ мѣсѣи и въ провинціи выконуются точно и ретельно. На жадање высылаетъ взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ, магазинъ мужескои одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

Глядаея експедиторки.

Почмаистеръ въ Вашковцяхъ на Буковинѣ, вдовецъ, глядае експедиторки, гр. кат. обрядъ и въ зрѣлшѣмъ вѣку, котрабы вырѣчала его не лишъ въ обовязкахъ почтовыхъ але и хотѣла займатися господарствомъ домовнымъ. Близшій уоловѣя писемнаго. 1713

Т. Павелчакъ.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

Формуляръ для касъ почитаемыхъ на лѣтъ

„Закомарскон Правды“:
1) Книга касова, одна лѣбра 40 кр.
2) Книга каску зѣбѣтнѣ, одна лѣбра 40 кр.
3) Книга каску подручного, одна лѣбра 40 кр.
4) Скриптъ, 100 примѣрниковъ 56 кр.
5) Протоколы, одна лѣбра 40 кр.
6) Книга довѣжѣвъ, одна лѣбра 46 кр.

УЧИТЕЛЬ

занимающийся болѣше лѣтъ наукою дѣтей глядѣтъ мѣсѣи домоового учителя на часъ необемежный. Близша вѣдомѣсть черезъ ред. „Дѣла“.

1717 3—3

Адвокатска канцелярія

Д-ра Кароля Паздыеры

знаходяться

при ул. Сикетускоі ч. 2.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святыхъ о 5-ой год. поп. Лѣтер. додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркуша каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редація „Администрація“ подъ Ч. 44 улича Галицка. Рукописи заставляются лишь на поперодне застереженіе. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. однимъ отрокомъ печатнымъ, въ рубр. „Надоболане“ по 20 кр. а. и. Редкѣмъ неопечатанъ вольный бѣт. порта. Предплату и инвентаріи принимаютъ: У Львовѣ Адм. администрація „Дѣла“. У Вѣдн. Haasenstain & Vogler, Wall-fischgasse 10; M. Duker, Rismorgasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstain & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редація „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой урядѣ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замятѣ въ Одесѣ Дерзавская ул., д. Радли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 2 ар. 50 на полъ року . . . 2 рубл. 50
Дал. Заграничн. окрѣп. Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
на полъ року . . . 7 ар. 50
на чверть року . . . 3 ар. 75
съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
Полдѣнное число коштуе 12 ар. а. и.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався III. чверть року сегодѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою заглавностей и дальшомъ предплатѣ, щоби въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступившій Вп. предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ обстануть даромъ початокъ зачатой повѣсти Н. Тургенева „Бѣлки и сыны“.

Русинѣвъ мѣста Львова

дожидая небавомъ хвиля сповнити великій моральний обов'язокъ.

Отъ сего року школьного будуть мати Русини львовскій двѣ школы народнѣ для своихъ дѣтей.

Одна школа — се дотеперѣшня школа вправѣ, котра въ початку свого заснованя розвивалася красно, а понынѣше черезъ недобро-економію господарку управителя п. Тита Будыновского підлянула и стратила на числѣ дѣтей и на поважѣ. По переведеннѣ передъ феріями слѣдствѣмъ противъ п. Т. Будыновского можна надѣятися на певно, що п. Т. Будыновскій опустить свою дотеперѣшну посаду, а на его мѣсце буде назначенъ другій педагогъ, котрый при вписаннѣ не буде отпращивати рускихъ родичѣвъ до школъ польскихъ.

Друга школа — се ново-основана, переименована въ паралельно въ чотыро-класову самостійну школу руску, — школа имени Маркіяна Шашкевича, удерживана въ фондѣ мѣста Львова. Довгон боротьбы та заходѣвъ треба було, поки наконецъ сповнилось горяче бажанье Русинѣвъ Львовскихъ — достати въ столицю краю свою самостійну и повну школу народну.

Теперь зближався хвиля, коли Русини Львовскіе мають, якъ въ горѣ сказано, сповнити свѣдѣній моральний обов'язокъ — дати обомъ тымъ школамъ отповѣдне и достойне Русинѣвъ львовскихъ число молодежи школьной.

Мѣжъ закидами, які шовинистичній противники заснованя рускихъ школъ у Львовѣ все підносили, на першомъ мѣсці бувъ закидъ: для кого основувати рускѣ школы? де

така молодежь, що має ходити до тыхъ школъ? Вже дотеперѣшныи досвѣдъ поучивъ, що закидъ той бувъ безъосновный, — знайшлася молодежь и до школы вправѣ и опѣсала до паралельно при школѣ имени Пирамовича, и мимо всѣхъ хибъ управителя школы вправѣ та мимо провизоріи въ рускѣй школѣ паралельно, число дѣтей въ обѣхъ школахъ заповнилось ажъ до жаданого тахішн.

Тымъ больше теперь, коли вже есть окрема самостійна чотыро-класова школа имени Маркіяна Шашкевича, святымъ патріотичнымъ обов'язкомъ львовскихъ Русинѣвъ буде — старатися всѣми можливими силами и впливами, щоби число молодежи особливо въ той окремѣй рускѣй школѣ значно піднеслося. До того мы не можемо вквати иншою дорогою, якъ едино можливою и практичною, щоби каждый Львовскій Русинъ, чи урядникъ, чи ремѣсникъ, чи варѣшникъ, и самъ вписувавъ свою дитину не де инде, якъ только до одной въ рускихъ школѣ, и впливавъ въ томъ дусѣ на другихъ, менше понимавшихъ доносимѣсть значаши фреквенціи въ рускихъ школахъ народныхъ у Львовѣ. Пѣдъ взглядомъ педагогичнымъ обѣ школы своимъ тѣломъ учительскимъ обставленіи дуже добре, — тожъ соромомъ и грѣхомъ було-бы для Русинѣвъ Львова, коли-бъ мѣжъ ними знайшлися такі, що отцурались-бы своего рѣдкого для дѣтей своихъ!

Мы того не надѣваемся.

Славяне а російска держава.

I.

Въ хвилі много-значущихъ вѣдѣвъ монархѣвъ и дипломатѣвъ, въ хвилі заострюючихъ ся щоразъ больше антагонизмѣвъ мѣжъ державами и народами, поводующихъ тѣмъ вѣдѣвъ, въ хвилі ровныхъ комбинацій о естественныхъ альянсахъ державъ и о симпатіяхъ та антипатіяхъ народѣвъ мѣжъ собою, — великой ваги набираеъ пытанье славянске, относины поодинокихъ народѣвъ славянскихъ мѣжъ собою и до единой могучей державы славянской, Россіи.

Не треба довго застановлятися, щоби выдати судъ о нынѣшнѣмъ станѣ славянскаго пытанья. Сумно онъ стоить. Куда не глянь,

всюда антагонизмъ, декуда и явна ненависть. Русины и Поляки въ Россіи недоволеніи гнетомъ политичнымъ и объединительною централизациею; Русины съ Поляками въ Галичинѣ живутъ якъ котъ съ мышью; Сербы съ Болгарами рѣжуютъ; Хорваты съ Сербами не любятся... Поляки и Чехи идутъ вправѣ спольно въ австрійскій Радѣ державній, але довѣрія посполного и любви мѣжъ ними нема, якъ се отъ и теперь показалося въ полемиці польской печати съ д-ромъ Трояномъ... А що-до относины поодинокихъ народѣвъ славянскихъ до Россіи, яко державы, — то станъ представляеся такъ само сумнымъ.

Россія яко держава славянска могла-бы тѣшитися симпатіею всѣхъ Славянъ, коли-бъ не та ея система правительствена, котрой она держится нынѣ, — коли-бъ не та нетерпимость національна та религиозна, коли-бъ не та вабаганка „объединенія“ всѣхъ Славянъ въ дусѣ московскихъ панславистѣвъ, т. е. росейщина всего, що лише увійде въ яку-небудь звязъ съ Россіею. И мы бачимо на живѣйшій очі той неутрадный фактъ, що нынѣ Россія має симпатію хіба ще у тыхъ народѣвъ славянскихъ, котрі не мали нѣколи съ нею якоисъ стычности. Словаки, Словенці, а и партіи въ Чехахъ та Хорватіи мають нынѣ якусь симпатію до Россіи, покладають на ню якѣсь надѣй, — але-жъ тѣ народы, якъ сказано, не мали съ нею доси стычности. Такъ само до недавна ще глядѣли на Россію и Сербы, и Болгары, — а нынѣ? Не говоримо вже про Сербѣвъ, але Болгары! — де наразъ подѣлася ихъ симпатія до Россіи, котра не такъ то й давно освободила ихъ въ неволѣ турецкой? „За то освободженіе будемо вѣчно дакувати, — пише найпроявнѣйша болгарска часопись, — але-жъ заневоленіи нового не хочемо. Мы бажавмо ровняватися яко народъ болгарскій, а не хочемо стати губерніею російскою, вассудженою на „обрусеніе“. Бовмось меду и жалю! — якъ каже болгарска приповѣдка.“ — И не диво, що народъ болгарскій нынѣ, — съ малыми лише вынѣтками, — щоразъ больше отвертаетъ отъ Россіи, очевидно, не на користь справѣ славянскій. Але-жъ хто тому виненъ, якъ не сама Россія яко держава, що не може отрастися въ тыхъ путѣ, що накладалоъ тѣмъ московскій панславизмъ „объединителѣ“?

Новый примѣръ политики той верховно-

дѣи въ Россіи, заслѣпленой партіи бачимо на ея нынѣшнѣй политикѣ супротивъ Чехѣвъ, мѣжъ котрыми, якъ сказано, одна партія, молодеческа, симпатизуе съ Россіею, а провѣдникъ ея д-ръ Троянъ стараеся будь-що-будь навѣтъ Полякѣвъ перекопати о потребѣ погодитися съ Россіею.

Органъ Ригера „Politik“ умѣстивъ въ ч. 224 (въ 14 л. серпня) вступну статью п. вѣд. „Slavisches“, посвящену разбору относины Чехѣвъ и другихъ Славянъ до Россіи. Товчокъ до высказу своего погляду на тую важну справу дали органи Ригера отзвѣвы т. в. панславистичныхъ газетъ російскихъ, а особливо недавній отзвѣвъ „Скѣтъ-Петербургскихъ Вѣдомостей“. Той дневникъ (подобно якъ и другі того самого фасону), обговоряючи относины Славянъ до Россіи, прійшовъ до того заключенія, що розвѣвъ поодинокихъ народѣвъ славянскихъ въ Австріи, чи Чехѣвъ, чи Хорватѣвъ, не може мати спасенного впливу на рѣшеніе пытанья славянскаго, — то „партикуляризмъ“! Коли-бъ, каже, Чехи побѣдили Нѣмцѣвъ, то славянске пытанье на томъ нѣчого не зыскае; въ Петербургѣ знаютъ дуже добре, що каждый успѣхъ Чехѣвъ въ борѣ съ Нѣмцами лише звольняе щирѣй душой звязъ мѣжъ Чехіею а Россіею. Длѣтого то тѣмъ-жъ „Скѣтъ-Петербург. Вѣдомости“ и высказали свою утѣху въ розголошеніи недавно звороту гр. Тафѣго зновъ въ сторону централизмѣвъ австрійскихъ, ворогѣвъ Славянъ австрійскихъ. На то отповѣдае органъ Ригера:

„Съ жалемъ мусимо ствердити, що така бесѣда може только затѣмнѣти образъ будущаго спольного дѣлани славянскаго племени, замѣсть надати ему тыхъ ясныхъ и любыхъ красокъ, якихъ онъ такъ дуже потребуе, щоби въ области мрачного сну перейшовъ въ область дѣйственности. Провѣдна гадка сѣи бесѣды може бути лише така: славянскій народы мусить бути якъ найбрутальнѣйше гнетены, бо тогды они всѣ свои надѣй будутъ ввертати едино только до могущости Россіи; коли-жъ який славянскій народъ освободится отъ гнету, адоуде собѣ можность своего народнаго розвою, тогды звязъ, що лущать его съ Россіею (надѣй), вже звольняются! Та теорія може въ становищи специфично російско-го уважатися оправданною, — всѣ другі славянскіе народы нехай будутъ и якъ най-

Не увѣришь, ажъ змѣришь.

(Замѣтки галицко-русского школяри въ его вандрѣвкѣ въ чашѣхъ въ Россіи.)

(Далше.)

Увѣишовъ я въ брѣму Лавры. На отѣнахъ по сѣй и по другѣй оторонѣ воякѣ святѣ Печерскѣ: св. Теодосій, св. Антоній и другі святѣ та угодики Божіе. Въ самой брѣмѣ свѣдѣтъ на право въ подвѣрѣ Лавры старенкѣй, борѣдаты чернѣщъ съ хрипиломъ въ рудѣ передъ столѣмъ накрывшимъ скатертею. На столѣ лежатъ хрестикъ, образъ св. Николая, мисочка съ свѣченою водою и мисочка нѣ грошѣ. И сповнивъ обов'язокъ богомольца, кинувъ копѣичину, монахъ покрѣпивъ свѣченою и тогдѣ увѣишовъ я въ подвѣрѣ монастири.

Отъ брѣмы Лавры по сѣй и другѣй оторонѣ тагнутоя келія, а по подвѣрѣ оуеся жмара монаховъ. Однѣ старѣ, съ позилѣтуваными косами, въ чорныхъ валцеватыхъ ковпачкахъ съ попришиваными проостралами, въ довгихъ и широкыхъ ряскахъ, оуеются то до церкви то до келій; другі въ вѣнчанихъ отарыхъ ряскахъ, подпѣрзавъ то окрученными поясами, то ремнями, въ вышнихъ чорныхъ шапкахъ, то дрова носятъ, то воду, то подвѣрѣ замѣтають. Побачивши все то першій разъ, якося дивно, ажъ лачно стѣеся чоловѣкомъ: здаеся ему, що зайшовъ въ якося зачароване мѣсце, мѣжъ чорнѣ муміи... Черейшовъши подвѣрѣ, я вступивъ въ першу церковь, по-

молився горячо, якъ то молятся чоловѣкъ, що першій разъ отчуе свою самоту въ далекой оторонѣ, въ неопытности будущаго, перестоявъ оужбу Богу, а потому звернувъ по-за церковь въ дѣмъ до гостиницы Лавры.

Входжу въ гостиницу. Въ одній комнатѣ, бачу, оидѣтъ два монахи, въ другѣй кѣлюхѣ, — воѣ занятѣ писаниною. Оденъ пише, кѣлюхѣ приходу; другій, кѣлюхѣ рѣхеду, — съѣ они ведутъ рѣхунки.

Тѣлько вступивъ я въ порѣгъ отъ паспортѣ въ рукахъ, заразъ оденъ монахъ, молодой, влявъ отъ мене паспортъ и принявъ чатати. Але-жъ вѣчого не мѣгъ розбрати, бо паспортъ бувъ писаный по нѣмцѣмъ. Казавъ менѣ заждати лѣкогося старшого. Незабавомъ ливной той старшій. Влявъ отъ мене паспортъ и почавъ чатати. Дивитоя, дивитоя: — „Э, каже, это плохо на рускѣ написано!“ Подоунувъ окуляры, зырнувъ лучше на паспортъ и скрикнувъ: — „Экое праклятіе! на иностранномъ языкѣ написано! Што это, на французскомъ илі на англійскомъ языкѣ што-лі написано... Чортъ его разбѣриотъ!“ Та заразъ до мене:

— А вы самѣ въ какой губерніи, аткуда?

— Я „самъ“ Галичанякъ, — кажу.

— Ну, вотъ какъ, это вы Англичанинъ, да, это верно-съ ваша бумага написана на англійскомъ языкѣ.

— Та нѣ, — говорю, — я самъ Галичанякъ въ Авотріи.

— А, да, да, это верно-съ вы Сербъ илі Болгаръ.

— Та нѣ, — говорю зновъ, — я въ Галичинѣ, въ Галичинѣ, въ-бѣки о. Наумовичъ.

— А, аттуда! Это другое дѣло! А съ какой отраны, съ какого города?

— Я зѣ Львова.

— А, это, где-этой городъ, недалеко Вены?

— Я зѣ Львова, — кажу зновъ, что то по нѣмцѣмъ пишуть Lemberg.

— Ну, эдакъ и лаварі! — скрикнувъ монахъ, — што ты съ Лемберга, я это этой городъ знаю, аттуда приѣзжалъ атецъ Наумовичъ и другіе иностранцы... А какого ты вероисповѣданія, католикъ, што-лі, илі православный?

— Я греко-католической вѣры — отповѣдаю.

— Ну, да, да, шизма, католикъ, католикъ...

Учувши се, я уважавъ потребнымъ ще разъ повторити свое вѣроисповѣданье съ особливимъ притискомъ на слово „грѣко“, але нѣчо не помогло: „Къ оваему напе! здесь нету католиковъ, мы православной веры!“... Менѣ не остало нѣчо другого, якъ отходити, натаснувши шапку на голову.

Выйшовши зѣ оттамъ, я гадавъ пойти шукати мешканя одного молодого Галичаняка, котрого адресу менѣ дано при выѣздѣ зѣ Львова. Вже почавъ я пропустувати до горы бѣла церкви та въ брѣму, ажъ тутъ по дорожъ зуготѣваю юрбу людѣй. Они йшли въ „пещеры святыхъ“. Не довго нагадуячыся и я отпращиваю туда.

Зѣ дороги на бѣкъ, просто на Дибнеръ въ дѣлѣ, по сходахъ, по-пѣдѣ якѣсь оклепѣныя пошлы мы въ церковь. Въ сѣй церквѣ каждый мусить купити собѣ свѣчку, найменше за 5 копѣекъ або за „полтинникъ“ (10 копѣекъ), и въ-оттамъ монахъ провадѣтъ людей въ пещеры святыхъ мощей.

Сѣ пещеры домытъ маленькѣ, вузкѣ; всюда темно, лише то тутъ, то тамъ по куточкахъ свѣтятся „лампадки“ надъ кождыми мощами. Все тутъ такъ приладжено, що коли увѣишѣ, оправдѣ почувѣ себе въ невычайнѣмъ настрою духа. Святѣ мощѣ рѣзныхъ мученикѣвъ, велико-мученикѣвъ и угодинокѣвъ Божіихъ по обѣхъ бокахъ по-пѣдѣ стѣнками лежатъ въ домовинахъ, закрыты золотыми ризами и воѣ пахнутъ ароматами. Въ двоухъ лише мѣсцахъ головы святыхъ за окломъ, а въ одній кутѣ св. Іоанъ богоугодникъ запавъ въ землю по шию. Воѣ мощѣ святыхъ богомольцѣ цѣлюють и на ризы каждого свѣтого кладутъ по копѣицѣ, двѣ, три, хто якъ може. Въ поспѣлѣйшій пещерѣ выходѣтъ монахъ зѣ-за скалы, вытягае руку и дае каждому напиться воды зѣ хреста промовляючи: „Пій, рабе Божій, во спасеніе и отпушеніе греховъ.“ Въ пещерахъ есть такожъ затворники, монахи, и воѣ они отпращиваютъ службы Божіе, акафисты въ маленькихъ пещерахъ заразъ таки за стѣнками мощей святыхъ.

Проживши оидѣла довшій часъ въ Кіевѣ, приглянувся а богомольцѣмъ, що то приходятъ на прощу до Лавры. Кождаго майже дня пынуть цѣлы ватаги людѣ зѣ всей Россіи, а най-больше Великоросѣвъ-кацаѣвъ зѣ дальшихъ гу-

большее угнетеніи, чтобы тѣмъ тужнѣйше завертали свѣдѣніи въ Москву и Петербургъ, — але въ становіища славянскаго она, тая теорія, воевѣтъ а воевѣтъ неоправдана. Въ славянскаго становіища мусити кожде освобождение славянскаго народу въ-подъ чужого ярма витати съ сердечною радостію, а ще тѣмъ больше, коли якому славянскому народу удасться по довгій неволи, безъ чужой помощи, а только своєю питомою, честною и вытравалою працею занести національно на рѣвень культурного народу и звать заняти свое давне мѣсто межи народами Европы, — якъ се удалося нашому народови. И нема тутъ нѣякой підстави боятися, що черезъ то звалянтися вияви славянської симпатіи.

„На всякій способъ се неправда, чтобы востаючій самостійный развѣдъ рѣзныхъ славянскихъ племенъ мавъ перешагивати будущій спѣлности Славянъ. Славяне не творять такъ, якъ Нѣмцѣ одау націю, але одно племя, якъ Нѣмцѣ, Англичане, Шведы, Данцѣ и Голландцѣ творять разомъ германскае, а Французы, Италіане, Испане племя романскае. Въ огляду на языкъ, культуру и ровадй историчный славянскій народы стоятъ мѣжь собою дальше, якъ н. пр. Французы и Италіане. Коли отже говорится про будущу спѣлнѣсть славянску, то тая може спочивати лише въ межи народномъ альянсѣ племенно спорѣдненыхъ народѣвъ славянскихъ, але не въ пожертію одного народу другимъ. Природнымъ же условіемъ такого альянсу есть — якъ найсвобѣднѣйшій питомый развѣдъ каждого поодинокого народу славянскаго. Бо якъ довго одинъ народъ буде боятися, чтобы другій его не пожертъ, такъ довго днѣ буде цѣлою силою противитися славянскому альянсу.“

Часть російской печати поступаетъ отже воевѣтъ противъ славянскаго интересу, коли впередъ Сербѣвъ, а теперь Болгаръ російско-централистичными нападками амушувъ деінде глядяти підпоры для своего питомого народного розвою. Сербы и Болгаре станутъ такъ само Россіянами, якъ Италіане, освобожденіи своими французскими соплеменниками, сталися Французами. Для славянскаго политикѣ въ будущности Сербы и Болгаре будутъ лише тогды повысканѣ, коли особливо Россія буде підпирати ихъ змаганя автономистичнѣ, а не въ ненавистный способъ противъ нихъ выступати.“

Нашъ народъ отъ давна, особливо же отъ часу своего народного отрождения на початку сего столѣтїа, заявлявъ горячѣйше чувство для славянскаго спѣлности, якъ котрый другій народъ. Дятого мы и не можемо рѣвнодушно глядѣти на то, якъ одна часть прасы російской въ дуже вузкого горизонтѣ политичного веде роботу противу добре-вразумѣлому интересу Славянъ. Замѣсть тѣшитися моральною підмогою отъ російской печати, мы знаходимо ви по-найбольше на сторонѣ нашихъ нѣмцко-централистичныхъ противниковъ. Часть бы вже той російской печати поважно роздумати, чи она тѣмъ добре служитъ не

только славянскимъ, але хочъ-бы и російскимъ интересамъ?“

Ярмарки и торги на Покутѣ.

(Далѣе.)

Конѣ.

Дуже значно менші розмѣры має на ярмаркахъ торговля конями; нема въ нѣмъ вже такъ великихъ обмѣнѣвъ, якъ съ рогатою худобою. Селяне не займаються такъ ховомъ коней, якъ товару; держитъ ихъ лише десь-котрийсь по парѣ, бо въ коней нема только користей, якъ въ худобѣ рогатой. Въ господарствѣ и по-ва нимъ роблять конѣ лише одну службу: дають силу робочу, а приховокъ уважася рѣчею меншою ваги. Конѣ отже, коли не робить, уважася въ гавдѣвѣвъ тагаремъ; на нѣмъ нѣчо не „приростае“. Съ тыхъ то причинъ конѣ не становить вѣдочно-го предмету торгового, а спекуляція не находить тутъ такъ широкого поля и только рѣзнихъ комбинацій, якъ при худобѣ рогатой. Одинока ще користна и певна спекуляція конями спочивае въ томъ, що худой молодникъ, куплений за дешевѣ грошѣвъ, дасть ся на выпастъ, а коли днѣ вже вырасте и выгладитъ добре, тогды дае торговельникови добръ выски. Але така спекуляція можлива лише тамъ, де подостаткомъ пашѣ; на малѣмъ селянскомъ гавдѣвѣвъ, де и для худобы нема богато пасовиска, промыселъ такий невозможенъ. Великій торговельникъ худобою вѣдуть справдѣ таку торговлю конями яко побѣдчый промыселъ, а молодники закупають на весняныхъ ярмаркахъ. Лучаються ще и другі торговельники по деякихъ мѣстечкахъ, але ихъ интересъ не має реальномъ, солидной підстави; суть то звичайно конокрады и хитрі обманщики. Въ загальнѣ отже торговля на коньскій торговли буває все малаво.

На Покутѣ пануе мѣжь селянами выключно та сама раса коней що и въ цѣлѣй Галичинѣ, — назовати-бы еи можна расою селянскою, — а старая правительства отъ довгихъ лѣтъ, чтобы поправити тую расу правительственными стадняками, осталися даремными. По моѣй думцѣ, наука и просвѣта ширенѣ по-мѣжь селянами були-бы лѣпшими средствами впливаючими на полѣпшене расы коней, — а властиво не може тутъ бути бесѣды о полѣпшеню расы, бо, після гадки добрыхъ знатокѣвъ, селянска раса коней не потребуе полѣпшеня, а чого иншого: треба переконати селянъ, разъ: чтобы за-молоду, вже въ другѣмъ и третѣмъ роцѣ, не уживали коней до тяжкой работы, а друге: чтобы конѣ за-молоду и пѣвѣйше дѣставали лѣпше прокормлене, а тогды дуже добра сама въ собѣ раса могла-бы розвинути до цѣлковитой повноты и прибрати большу вартѣсть.

Въ горахъ була ще самостѣйна, дуже красна раса коней т. зв. гуцульскихъ; однакъ нынѣ она вже воевѣтъ выгибавъ, а дуже вже рѣдкѣ теперь примѣрники сей расы можна подыбати лише часомъ на ярмаркахъ въ Коесовѣ.

Убогихъ богомольцѣвъ переночовуютъ монахи по всякихъ склѣпнѣяхъ и подвалахъ даромъ, а лише за горячу воду, що доставляють богомольцѣмъ, кажутъ собѣ платити.

Выйшовши въ Лавры, я заразъ перенѣся на Подолъ, де у земляка-Галичанина переживаю майже цѣлу зиму. Годѣ було такъ легко дѣстати лѣе мѣсто; всюгда, де прийдешъ, кажутъ „заждати“, — и такъ зволѣкалося, а я, нудяги ради, поки собѣ була гарна, блукавъ по мѣстѣ, ходивъ по монастирахъ та церквахъ, сходясь съ семинаристами школы духовной и съ студентами, та й въ загальнѣ познававъ житѣе и людей въ мѣстѣ.

Осѣнь минула, наступила студѣнь, а я все ще безъ умѣщеня. Якъ-и черезъ той часъ дыхавъ, про те нехаѣ только и знаю та гѣмъ добръ душѣ, що не дали менѣ загинути. То только скажу, що бѣдному скорше бѣднѣй стане въ пригородѣ, якъ богачъ. Въ той порѣ пригадавъ я собѣ на „Славянское Благотворительное Общество“. И деякі земляки Галичане оказали менѣ опробоувати, чей тамъ порадишь, мѣсто яке дадутъ. Я написавъ просьбу и подѣ вечеромъ о 5 годинахъ бувъ уже въ Обществѣ. На ослу пустили въ середину. За пѣвъ годины выйшовъ старшій. Только зырнувъ на мене, заразъ розпытувати:

— Откуда вы?

Овцѣ.

Ховомъ овцѣ займаються майже выключно мешканцѣ гѣръ — Гуцулы. Убожшій гадъ держать ихъ по 10—40 штукъ, а богатшій по 80, 100—200 а часами и по-верхъ 200 штукъ. Передъ близько двадцати роками було у Гуцулѣвъ ще значно больше овцѣвъ, але аменшене пасовиска черезъ регуляцію сервитутовъ, а потому кѣлькаразовѣ пошести мѣжь двѣями выдѣнулы на то, що число овцѣвъ въ горахъ теперь уже значно аменшало. Мимо того, що овцѣвъ подпадають дуже легко всякого рода слабостямъ, поводячимъ ихъ смерть, и мимо того, що ихъ вымѣвля выхадить дуже дорого, — то все таки становлять они дуже користный предметъ господарского и торговельного промыслу, бо користи въ нихъ лише мало що не дорѣвнюють користямъ въ худобѣ рогатой. Тому то й не дивнаца, що и тутъ повстало богато спекулянтѣвъ, котрі лишаютъ годѣвцѣмъ всѣ некористи и шкоды, а берутъ собѣ самѣ выски, и то великі выски.

Овцѣвъ приходять лише два разы до року на продажъ: разъ на веснѣ, съ агнятами способнѣ до дѣйки, а другій разъ въ осени, спасенѣ и способнѣ на варѣвъ. Головными мѣсцями ярмарочными на овцѣвъ суть: Пѣстинъ на теплому Олекѣ, Надворна на Юра и Солотвина въ Провѣдну недѣлю. Найбольшій розмѣръ прибирае ярмарокъ Надворнянскій, а то въ той причины, що окрѣмъ галицкихъ овцѣвъ являються тутъ и овцѣвъ въ угорского боку (въ Мармарошского комитату) и меншими отарами по 100—200 штукъ, и большими по 1000—1500 штукъ. Величавый той и специаль-но овцѣй ярмарокъ отбуваеся тогды властиво на цѣлѣй просторони межи Надворною и Де-лятынѣмъ, куды выхадять купцѣ на вустрѣчѣ продаванѣмъ. Огары угорскихъ овцѣвъ приганяють жида-торговельники, котрі воевѣтъ не занимаються ховомъ овцѣвъ, а лише скупають ихъ по селахъ у гавдѣвъ по кѣлька штукъ на добрый заробокъ. И на галицкѣмъ боцѣ лучаються спекулянты на овцѣвъ, що выводятъ поменшій отары, скупивши ихъ на кѣлька або кѣлькавацѣтъ днѣвъ передъ ярмаркомъ.

Але есть тутъ еще и другого рода спекулянты. Ще въ зимѣ дають они гавдамъ, котрыхъ притискае потреба, по 3—5 вр. за овцѣ, а чтобы забезпечитися отъ всякихъ можливыхъ стратъ — бо овцѣвъ выгибають особливо рано на веснѣ и гинуть часомъ великими масами — не покупають певнѣй овцѣвъ, се-сю або тоту, чорну або сиву, и т. д., а лише только а только штукъ вразѣ съ агнятами съ обовнякомъ передержати до Юра чи до Провѣднѣ. Уже сама цѣна становить тутъ велику лихву, бо спекулянтъ бере на ярмарку мало коли менше якъ 8 вр. за овцѣ съ агнятемъ, а часомъ и 10—12 вр.; окрѣмъ того, коли вайде яка пошестѣ помѣжь овцѣвъ и они выгинуть, то всю школу понесетъ лише гавда самъ, бо коли въ той причины не може доставити умовлене число овцѣвъ, спекулянтъ отбирае отъ него вже ярмарочну цѣну. Тѣмъ способомъ дѣвсѣ велика кривда непрощѣченымъ Гуцуламъ. По закону такий умовы — неважнѣ, бо предметъ купна и продажи не

есть певно оначенный; але хитрѣ спекулянты умѣють всякими крутыми дорогами обходити постановы закона. Подѣбна спекуляція дѣвсѣ и съ агнятами. Въ зимѣ около Рѣадна дають торговельники Гуцуламъ по 80 кр. до 1 вр. напередъ на агня, котре гавда обовязанный передержати ажъ до осени; а коли на веснянѣй або лѣтнѣй пашѣ повкѣ выдушитъ агнята, коли они агинуть въ инчѣмъ, отъ гавды неважнѣ, причины, то въ обохъ случаяхъ шкоду понесетъ лише гавда, котрый завертае вже цѣну осѣнну, значно бо двѣ, три, а часомъ и чотыри разы вышшу.

Найголовнѣйшими и переважными купцами овцѣ на весняныхъ ярмаркахъ суть т. зв. Лемки. Такимъ именѣмъ называють Гуцулы рускихъ селянъ, що приходять на закупно овцѣвъ въ сторѣвъ Самѣбрекѣвъ, Сяндѣкѣвъ а навѣтъ и въ подѣ Санча. Они то становлять о цѣнахъ на овцѣвъ, купуючи наибольшу ихъ скѣлькѣсть за добръ цѣны. Скоро они закупили потрібне имъ число овцѣвъ цѣна-на-лѣпшихъ, заразъ спадае цѣна о 1—2 вр. на штукѣ. А Лемки купують овцѣвъ не на держане, а на торгѣ. Обетрижену въ овцѣвъ и агнята вонну перерабляють на сукно чи то для себе чи на продажъ; дальше продають бриняую овцѣ по большихъ мѣстахъ на фунты за добръ грошѣвъ; а наконецъ поднаши ихъ добре съ кѣнцѣмъ лѣта по-часта рѣжуютъ свѣи и розпродають мясо, лѣи и шкуру, а по-часта продають на варѣвъ до заходныхъ провинцій нашѣй державы. Выхадить на той торговлѣ дуже добре, бо дѣстотны величавѣй варѣбки, а 30—40-мѣлева подорожѣ пѣхотѣ по овцѣвъ и съ двѣями ставея лишь дѣбнѣмъ выдаткомъ. Окрѣмъ Лемкѣвъ купують и селяне въ Покутѣ овцѣвъ на промыселъ, але вже въ меншихъ скѣлькѣстяхъ; держать ихъ та-коже лише черезъ лѣто до осени, а вытгнѣнувши въ нихъ за той часъ весь хосенъ, от-продуктъ ихъ въ осени на варѣвъ, лишаютъ собѣ кѣлька штукъ та-коже на варѣвъ, чтобы дѣстати шкуру на кожухи. Последними часами почали и жида купувати овцѣвъ на веснѣ, чтобы ними провадити такий самый высконный торгъ, якъ и Лемки.

Такимъ способомъ гавды, що съ великимъ трудомъ годуютъ и выхажуютъ овцѣвъ, мають въ нихъ найменшій хосенъ, бо они примушенѣ збувати ихъ тогды, коли при маленькихъ лѣше накладѣхъ дають наибольшій користи, а держать ихъ зновъ въ томъ часѣ, коли на-кладѣ великій и разомъ небезпечнѣе загибели велика.

Въ осени нема вже такъ оживленомъ торговлѣ овцѣми, бо наибольша на торгѣ призна-чена скѣлькѣсть пошла весною на заходъ, а приходѣтъ теперь на продажъ овцѣвъ — призна-ченѣй выключно лише на варѣвъ. Добрый те-перь купцѣ мають товетѣ бараны и ярчуки та добре спасенѣ овцѣвъ. Купують ихъ жида и христїане: першѣ на вывозъ до большихъ мѣстѣ, а другѣ для мѣсцевой консумції по малыхъ мѣстечкахъ.

Безроги.

Торговля тою худобою спочивае выключно лише въ христїанскихъ рукахъ. Прода-цами суть переважно нашѣ рускѣ селяне и мѣ-щане, а потому осаднѣ Нѣмцѣ, двѣры дѣвѣцкѣ, дѣбна шляхта и панки. Купцами зновъ суть мѣщане большихъ мѣстѣ, чужѣ намъ по на-родности. Незвычайно оживлену и высконну сѣю торговлю держать они крѣпко въ своихъ рукахъ и запровадили рѣдъ монополю тѣмъ способомъ, що творять мѣжь собою спѣлку, въ котрой давнѣй самостѣйнѣй поменшій купцѣ ма-ють теперь дуже добре платнѣй функції факто-рѣвъ, агентѣвъ и т. д. Закупленѣй безроги и-дутъ по-ва границѣ краѣ до Вѣднѣ, Праги и до Нѣмеччины, а лише дужа мала часть ли-шався для мѣсцевой споживы. Купцѣ покутскѣ суть властиво лише барышѣвниками, дѣстачи грубе барышѣвнѣ отъ заходныхъ купцѣвъ и консументѣвъ. Дивна рѣчь, що торговлѣ сей не берутъ въ свои руки инчі люди, котрі и при меншихъ варѣбкахъ могли-бы мати добръ и все еще великі доходы. Бо треба знати, якъ гоино жѣють дотеперѣшнѣй торговцѣ безрога-ми, — такъ вдавѣе грѣшныя рѣвкидають та ще складають грубѣ капиталы!

Що до расы — то вседы обявляеся тен-денція закидати давну краеву расу съ грубою и довгою шерстю, съ довгими ухами и ры-ками. Раса тая лишався теперь еще лише въ горахъ и на вузенькомъ поясѣ Подѣбѣ. Коло Станиславова, Коломыѣ и въ загальнѣ на до-лахъ годуютъ теперь або мѣшанцѣ съ англѣй-

бернѣй. Съ верха можна бачити, що людѣ се не-богатѣй. Въ лычанахъ въ лохмотѣ на ослу лѣзе богомолецъ, — а иде пѣшка 40, 60 ба й 100 миль. Последну конѣйку выдае, чтобы только дѣ-статися въ овѣе мѣсто. И не лише до Кіева идутъ великорускѣ богомольцѣ, — ходять они по рѣзныхъ монастирахъ російскихъ, пуокают-ся и въ Грецію на Аѣонску гору и до Брусала-ма. Деякі великорускѣ селяне та мѣщане ка-цапы охадять по прощахъ значну часть своего вѣку. Мѣжь нами знаходять и такий, що под-чаеъ дороги жѣють промысломъ въ довгой руки, велика часть жѣе жебраниною, але наибольше такихъ, що черезъ цѣлѣй молодой и середнѣй вѣкъ зарабатують грѣшъ, а на старѣсть ходять по прощахъ въ монастирѣ. Особливо люблять се старѣ бабѣ мооскови, давнѣйшѣй купчихѣ та пе-рекупки. Нашѣ селяне въ Украинѣ та-коже ува-жають свѣлымъ своимъ обовязкомъ поклонитися свѣлымъ мѣопамъ въ Кіевѣ, але рѣбница мѣжь ними а кацапами тая, що коли великорускѣй бо-гомонецъ буде ходити разъ-на-разъ, то украин-скѣй мужикъ поѣде разъ або два разы въ житю; а дальше, що коли богомолецъ-кацапъ на овѣ-тѣхъ мѣстѣхъ являеся jakimъ бездущнымъ оо-торѣнѣмъ, оновляющимъ молитву и обряды чи-сто по формѣ, — то украинскѣй мужикъ при-сутнѣсть своєю на свѣтыхъ мѣстѣхъ отократно больше отчувають душею...

— Съ Галиціи, — кажу.

— Да, да, я знаю, — заговорявъ захму-рено, — вы въ Галиціи, — это ужъ за спомошествованіемъ! Плохое дело! У насъ денегъ нетъ теперь! Недавно былъ (тутъ называетъ имена двоихъ накоммисков), мы имъ дали на васъ Галичанъ, — да только въ васъ пользы нетъ!.. На-што-тъ даромъ деньгѣ на васъ Галичанъ выбрасивать? Што-жь! Тамъ отропѣ что-то отропѣ, да тол-ку нетъ! Ступайте дамой!

— Я, кажу, не за „спомошествованіемъ“, пришовъ, а просити о лѣе мѣсто. Давно я вже прихавъ у Кіевъ, а до нѣчого не можна до-битися.

— Да! — скрикнувъ той, — это не наше дело; у насъ только выдають денежныя спомо-шествованія, — меотъ нікакихъ нетъ!.. На томъ и стало. Идучи до дому, роздуму-вавъ и надѣ тѣмъ, чи не лѣпше було стояти при „спомошествованіи“, — бувъ-бы погнѣвався, а наконецъ може бувъ бы й запомѣтъ деякою ко-пѣйкою... Але пропало. Та только менѣ въ ума не оходило, що се такого днѣ хотѣвъ оказати про Галичанъ словами: „што то отропѣ, стро-ять, да толку нетъ!“..

(Далѣе буде.)

— Запомоги въ фонда для школь народныхъ въ р. 1872. отъ краев. Выдѣлу получения слѣдующъ громадъ: Подбужъ въ округѣ Дрогобыцкомъ 200 ар.; Липовецъ и Загузе въ округѣ Ярославскомъ по 150 ар., въ округѣ Яворовскомъ Паникутъ 200 ар. Сѣдласка и Зміевска по 100 ар.; Поддѣлки въ окр. Львовскомъ 200 ар.; Юречкова и Пере-дѣльница въ окр. Перемыскомъ по 150 ар.; въ

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святыхъ о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 3 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція и администрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надоблаше“ по 20 кр. а. в. Репликация неопечатанъ вольный отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: J. Львовъ Администратія „Дѣла“ J. Видли Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а.; Rudolf Mowas; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старина“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Радли 9.

Съ днемъ I (13) липня зачався III. чверть року сегоднѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою залоговостей и дальшю предплату, щоби въ експедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступающій Вн. предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ одстануть даромъ початокъ зачатой повѣсти П. Тургенева „Бѣлки и сыны“.

До исторіи колонизації Руси.

Оногда „Kurjer Lw.“ умістивъ дописъ въ Рудокѣ, въ котрій учинено закидъ Выдѣлову Радѣ повѣстови въ Рудкахъ, що бытъ нову таблицю на оноймъ будинку умістити лише въ языцѣ польскѣмъ, а поминувъ языкъ рускій. На то прислали пп. Альбины Райскій, маршалокъ, и Пет. Зброжекъ, секретарь Выдѣлу Рудецкой Радѣ пош. таке заявленіе: „Таблица Выдѣлу Радѣ повѣстови заосмотрена въ написъ выключно польску, подобно якъ таблицѣ на ц. к. староствѣ, судѣ повѣстовѣ и т. п., дѣятого, бо польскій языкъ есть языкомъ урядовымъ“. Редакція „Kurjer-a Lw.“ замѣтила отъ себе, що хотѣя польскій языкъ есть языкомъ урядовымъ, то пречѣнь коли Поляки ссылають у Львовѣ на Высшій замку конецъ уніи Люблинскои, то треба не лише въ теоріи, але и въ практицѣ добровольно переводити „рѣшѣнѣ“.

Мы съ своей стороны не будемъ тутъ отъкликатися до якоио благодарности лаки польскои, а скажемъ просто, що рускій написъ побѣдъ польскихъ належитъ на цѣломъ просторѣ Галичины, де живе рускій народъ, не лише на будинкахъ Выдѣлову Радѣ повѣстовыхъ, але и на всѣхъ будинкахъ автономныхъ и державныхъ урядовъ. Се вымываетъ въ основѣ конституціи и автономіи наций. Належитъ же дѣятого, що оказано: оба языки суть равноуправненіи и краевы. Коли пп. Райскій и Зброжекъ прибавляютъ на будинку Выдѣлу Радѣ повѣстовою таблицю, то не для себе яко урядниковъ, щоби не заблудили до бюро, а въ цѣли цуотонъ парадѣ, але для практичнаго ужитку мешканцівъ повѣта, мѣжъ котрыми переважна бѣльшѣсть Русинѣвъ, бо се повѣтъ чьото-рускій! Таблица для народа, а не народъ для таблицѣ!

Коли велемудръ панове отъ автономіи Рай-

скій и Зброжекъ покликуются на таблицѣ на ц. к. староствѣ и на ц. к. судѣ повѣстовѣ, то се рѣчь безперечно дуже цѣкава: по перше тымъ, що свѣдѣчатъ, что разъ, якъ нашъ панове отъ автономіи въ каждой хвилѣ мають зверненіи очі на ц. к. староство, на „с. к. rzad“, — а по друге тымъ, що при каждой кривдѣ руской покликуются на такі факты, котры такожъ мѣстятъ въ собѣ незаконность, кривдѣ конститутційны права руского народа. Чи пп. Райскій и Зброжекъ гадають, що то не противзаконность, що на будинкахъ ц. к. староствѣ, судѣ, урядовѣ податковыхъ, почтѣ, и т. д. не знаходять написъ рускій, а лише польскій та вѣмецкій? То противзаконность!

Ц. к. министерство справедливости выдало розпорядженіе въ 11 сернія 1869 р. до ч. 9978 дотычно переведенія розпорядженія всѣхъ министерствъ о языцѣ урядовѣмъ въ Галичинѣ въ 5 червня 1869 р. до ч. 2354 (В. зак. д.), а президентъ Львовского ц. к. высшего суда краевого оголосивъ его роскрипомъ въ д. 19 сернія 1869 ч. 8222. Въ тѣмъ розпорядженіи (въ 11 сернія 1869) читаемо якъ найвыразнѣйшу постанову:

„Написи на будинкахъ судовыхъ и на поодинокыхъ отдѣлахъ судовъ въ серединѣ будинковъ судовыхъ мають бути тамъ, де людность повѣта въ цѣлости або въ части есть руска, умищеніи побѣдъ въ польскѣй и вѣмецкѣй, такожъ въ рускѣй мовѣ.“

Що-жъ вы, велемудры панове отъ автономіи, скажете на сию постанову министерства, коли покликуетесь на рудецкій судѣ повѣстовѣ? Скажете: „Ну, судѣ, нехай и такъ, але жъ наше „с. к. вигоствѣ!“ — и тудѣ, якъ заведѣды, коли йде о Русинѣвъ, звернете свои очі, мовѣ на дошку опасенія передъ напоромъ бурной филѣ розбуджующейся самосвѣдомости народной у Русинѣвъ. На то мы звернемо Вашу увагу, що розпорядженіе министерства справедливости въ 11 сернія 1869 р. выдано для переведенія розпорядженія всѣхъ министерствъ о языцѣ урядовѣмъ въ Галичинѣ въ дѣя 5 червня 1869 р., а то министерствъ: справъ внутрѣшнихъ, провѣтъ, справедливости, скарбу, торговли та рѣшѣнствъ и обороны краевой та публичного безвѣченствъ. Рѣчь ясна, что одно и то само розпорядженіе всѣхъ министерствъ не буде толковать каждое министерство иначе. Такъ само отже, якъ до судѣвъ, повѣтомѣ наведена постановѣ что-до написъ рускихъ муситъ бути примѣнена и до всѣхъ

возможныхъ урядовъ у востѣднѣй Галичинѣ, подѣляющихъ каждому въ министерствѣ, поименованныхъ въ розпорядженіи въ 5 червня 1869 р. То чей-же рѣчь ясна!

Имя дѣло, что того у насъ нема, але оно повинно бути. На каждомъ будинку судовѣмъ изъ виѣ и въ серединѣ всѣхъ шильды и таблицѣ повинны мати у востѣднѣй Галичинѣ руску напись, — на то вже есть выразна постановѣ министерского розпорядженія, оголошенѣя роскрипомъ президія краевого Суда высшего. А мы нынѣ просимо правдолюбивыхъ людей цѣлого краю, — безъ рѣшѣнѣ народности, нехай донесутъ намъ, въ котромъ судѣ востѣднѣй Галичинѣ, сноснѣно розпорядженіе министерства справедливости въ 11 сернія 1869 р.? То само что до будинковъ судовыхъ отъноситъ очевидно и до будинковъ всякихъ державныхъ урядовъ, а мы вновь просимо донести намъ, де въ цѣлой востѣднѣй Галичинѣ есть ц. к. староство, ц. к. урядъ скарбовый и податковый, ц. к. урядъ почтовый и телеграфическій, ц. к. гимназіи и т. п., у котрыхъ бы не то въ серединѣ будинку, але бо-дай на виѣ будѣ на шильдахъ и таблицѣхъ написъ руска, якъ се очевидно вымываетъ въ розпорядженія всѣхъ министерствъ въ 5 червня 1869?

Намъ лучшѣе разъ съ однимъ писателемъ Чехомъ завиджувати суды и уряды Львовскіи — и онъ начудуватися не мѣгъ, якъ се може бути, щоби нѣгде не було видко написъ рускои. — „Бѣйтеся Бога! что се значатъ? — чытае насъ въ краевѣмъ судѣ карномъ, — тажъ Львовъ столицѣ Русѣ?“ — „Такъ“, отъповідаемо. — „У насъ, кажѣ, въ Чехахъ воюда написъ чешскіи, а у насъ хѣба рускій языкъ не краевѣй и нема нѣякого розпорядженія въ тѣмъ дѣлѣ?“ — „Противно, кажѣмо, и рускій языкъ краевѣй, а суть розпорядженія, отъ что-до судѣвъ въ 11 сернія 1869 р.“ — „Гмъ! а что-жъ вы на то? Якъ-бы такъ у насъ, мы бы наробили гвалту на цѣлу Австрію, на цѣлу Европу!“ Мы понесли ему нашъ дѣла, а бытъ только стиснуть плечима. Розумѣеся, панове Райскій и Зброжекъ не отискають плечима, бо они все то знаходять цѣломъ природнымъ и въ оной дописи до „Kurjer-a Lw.“ покликуются на судѣ и староство...

Мы ширѣе заговорили про тую справу дѣятого, бо уважаемо ея дуже важною и понимаемо ея серіознѣйше, якъ звѣстна оубвенціонована часопись руска, котра обговорюючи справу рускихъ написей называетъ ея „дрѣбницами“...

Предплатѣ на „Дѣла“ для Австріи: для Россіи:
въ цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на пѣвъ рокъ . . . 6 ар. на пѣвъ рокъ . . . 6 рубл.
на чверть рокъ . . . 3 ар. на чверть рокъ . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на пѣвъ рокъ . . . 8 ар. на пѣвъ рокъ . . . 8 рубл.
на чверть рокъ . . . 4 ар. на чверть рокъ . . . 4 рубл.
на самѣ додатоки: на самѣ додатоки:
на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на пѣвъ рокъ . . . 2 ар. 50 на пѣвъ рокъ . . . 2 ар. 50 р.
Дѣла Закарпатскіи, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
на пѣвъ рокъ . . . 7 ар. 50 р.
на чверть рокъ . . . 3 ар. 75 р.
съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатоки:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
Поодинокѣ чсло коштуе 12 кр. а. в.

Нѣ, то не „дрѣбница“, що куды лишь у востѣднѣй Галичинѣ канѣшь окомъ, воюды сама польщина та польщина, якъ коли-бъ тутъ Русѣ и слѣду не було! Пора намъ, галицкимъ Русинамъ, больше рѣшуче заняти въ тѣмъ дѣлѣ становищѣ, якъ се досягъ было, и воѣмъ оными добиватися и тои точки равноправности та звертати увагу правительства, что у востѣднѣй Галичинѣ богато есть розпорядженія министерскихъ — лише на папери.

„Якъ тебѣ видать, такъ тебѣ пишуть.“ Чужій людѣ, что загощуютъ до Галичины, не бачучи нѣгде ручаныи а только одну польщину, набарають пересвѣдченія, что востѣднѣй Галичина — то Польша. Не дай Воже, щоби наконецъ и мы, привыкаючи до фактичныхъ отъношеній и не ремонструючи противъ нихъ, не набрали наконецъ пересвѣдченія, что оно то такъ вже и муситъ бути...

Ярмарки и торги на Покутию.

(Дальше.)

366 ж.е.

Управа вѣдѣжа прибрала теперь на Покутию великій розмѣры, сталась мѣжъ селянами, вынвыши одинъ горы, загальною, и побѣдъ хову худобы найважнѣйшимъ способомъ выкористати богатства землѣ. Чымъ больше наблизятися бытъ горы до Днѣстра, тымъ больше землѣ покерѣта колосомъ, вынвыши вновь крайчикъ понадъ самѣ Днѣстерѣ, де щорѣднѣ повени и скалнѣсты горы не допускають нѣякою управы землѣ.

Управа вѣдѣжа має на Покутию двояку цѣль: вѣдѣжа становитъ найголовнѣйше и найважнѣйше средство прокормленія людности; потому вновь надвышка, котра при вѣдѣжѣ обставинахъ выноситъ о богато больше отъ першѣи потребности, служать черезъ продажѣ на покерѣты выдатковѣ господарскихъ, домашнихъ, родинныхъ и инчихъ. Тая продажѣ вѣдѣжа отбуваеся на торгахъ, але малыми а за то частыми партіями. Грошѣ за вѣдѣжу побранѣ капаниною и роходятъ капаниною, и въ тѣмъ лежить велика рѣзница межъ промысломъ худобою а промысломъ вѣдѣжывымъ. Коли именованъ грошѣ укысканъ въ худобы становитъ велику суму при купнѣ и ними може гавда добре та користо орудувати, — такъ вновь противно, грошѣ за вѣдѣжу, хочѣ може они пе-

Не увѣришь, ажь змѣришь.

(Замѣтки галицко-русского школяря въ его вандрѣвкѣ за щастѣемъ въ Россіи.)

(Дальше.)

Живучи въ Кіевѣ, познакомивъ я съ семинаристами, трѣма Галичанами, котры въ оосни прѣѣхали въ Галичину и вступили за протекцію консула Д—а въ духовну семинарію, заѣбавася я и съ другими такіи тамошними семинаристами, съ студентами академіи духовной, гимназіи и университета. Семинаристы дуже часто отъѣдували и мене, то говорилось богато про вой порядокъ въ семинаріи.

Звычайный овлащеникъ росойскій на село переходить такъ ступенѣ овітѣ: насампередъ кончатъ буроу въ 5 лѣтахъ, потому въ 6 лѣтахъ семинарію духовну. Окнчивши семинарію, жевѣтъ, побувае рокѣ, два діаконѣмъ, потомъ дѣлѣтъ приходѣ и лѣвочасова на бѣтѣшкѣ для люду селского. Бѣтѣшкѣ для мѣста вѣтушае ще, окнчивши семинарію, на 4 роки въ духовну академію. Зѣ той академіи выхадѣ такожъ учѣтелѣ для семинаріи, а безвѣнѣй вѣступаютъ въ монастирь и козысь мѣжуть зѣбѣтѣи и митрополиѣтами.

До буроу вѣступаютъ дѣти овѣщениковъ, дѣковъ и, хочѣ рѣдко, селянѣвъ, въ вѣцѣ мѣжъ 10 а 13 рокомъ, побѣла домашняго подготѣвленія, якъ только знаютъ читати, писати та три роды почѣтковой математики (додавати, отѣгати и мно-

жити). Съ такимъ знанѣемъ дѣти идуть на першій рокѣ приготѣвляющій и тутъ переходѣтъ въ скороченіе все, что у насъ учѣтъ въ народныхъ школахъ, — только нѣчого не подѣютъ имъ зѣ наукъ природничихъ, а за то больше молитѣвъ на память. На I бѣмъ роцѣ буроу зачинають уже вѣчѣти латинского языка, на II бѣмъ грецкого, и такъ въ цѣлой буроу переходѣтъ все, что у насъ въ низшѣй гимназіи, съ тою однакожъ рѣвнищею, что трѣха больше учѣтъ религіи, а нѣчого зѣ альгебры, геометріи и наукъ природничихъ. Ученика, что окнчивши буроу, не можна рѣвнѣти съ нашимъ гимназіястомъ что-до поглядѣ на свѣтъ. Про землю, оонѣ, мѣсяцѣ на отѣлку мудрый, что нашъ селянинѣ. Коли буроу въ доверше до дому помагати родичамъ при господарствѣ, то слова та формы латинскіи и грецкіи вылѣтають зѣ головы, а бытъ нѣкій буѣтъ мудрый передъ вѣступомъ до буроу, такій оставѣи и теперѣ.

По окнчивеніи буроу переходѣтъ молодѣжь въ 15—16 роцѣ жити въ семинарію духовну. Чѣтыри клѣсы семинаріи рѣвнѣють Россіянѣ съ высшою гимназіею. Тѣи предѣты, якы у насъ переходѣтъ въ низшѣй и высшѣй гимназіи: фѣзику, геометрію, альгебру, — тутѣ переходѣтъ за одинъ рокѣ, нѣчого нѣгде не вѣгадавши про зоологию, бѣтанику и минерологию. Въ I шѣй клѣсѣ учѣтъ альгебру, въ II-гѣй геометрію, а въ IV-гѣй фѣзику. Въ роцѣ школьнѣмъ 1884/5 брали ще оѣ предѣты обширѣйше, а въ роцѣ 1885/6 и то скоротили, а потомубѣтъ прибѣльшили свѣтѣлого писма. Цѣла программа науки въ семи-

наріи въ загалѣ дуже велика а помѣшана, что годѣ конѣи дѣйти. Разъ переводѣтъ Цицерона, то вновь Салюста, то Овидѣа, а въ IV-тѣмъ роцѣ грѣческихъ та латинскихъ христѣянскихъ писатѣлѣвъ. Латину и греку переходѣтъ только на однихъ переводахъ. На разѣ завѣдаютъ зѣ Лавіа по 6—10 стрѣтъ, зѣ Овидѣа по 4, зѣ Цицерона по 5, зѣ Геродѣта по 1—15, не розтолковавши аѣ не розбѣравши нѣчого. Исторію старыхъ, середнихъ и новыхъ вѣковъ учѣтъ такожъ помѣшано; такъ само и исторію Россіи, де Мала Русь згадуеся лише Богданомъ Хмѣльницкимъ. Одного лѣше свѣтѣлого писма учѣтъ широко, але майже зѣвѣмъ безъ пономѣя, такъ что ученики знаютъ лише на память всѣкы текѣты, особливо вой поалѣмы Давида, войкы текѣты зѣ библіи и рѣзны догматы. Укнчившій семинаристъ зможе дѣщо перевѣстѣ зѣ грѣческого и латини, але въ оамѣстѣлѣйшѣмъ окладѣио навѣтъ простыхъ речѣвъ не дѣрѣвѣея нашимъ гимназіястамъ навѣтъ зѣ низшѣй гимназіи.

Семинаристы е двоякы: „казѣоніи“ и „сѣвакоштнѣ“. „Сѣвакоштнѣ“, а е ихъ большѣа половеина, дѣти заможнѣйшихъ родичѣвъ, ходѣтъ въ семинарію лише на науку, а мешкають и харчуѣются по кѣтирахъ недалекого семинаріи. „Казѣоніи“ же, дѣти бѣднѣйшихъ родичѣвъ, діакѣонскіи, дѣковскіи, поалѣмѣнціи и спрѣты овѣщеничѣи, живутъ такы въ семинаріи и жевѣтѣются на кошѣ сѣнадѣлѣный. Пожѣва оѣмъ яка. Вой поѣты — сѣреда, пѣтнаца, Рѣздѣяный, Великій и Петрѣвка — все строго заховѣются; въ прочѣ дѣи подѣ-

ють маѣо. И такъ: въ маѣонѣ дѣи въ понедѣлокѣ и субѣту на рано дають семинаристовѣ кусѣкъ сырого сала съ равѣнымъ житнымъ хлѣбомъ (зѣвычайно глѣвкѣмъ), въ вторѣи и четвергѣи т.зв. „кандѣоръ“ (щѣѣ въ родѣ нашего дѣтѣшого крупнѣка, але съ окрайцями войского мѣсна), а въ серѣдѣ, пѣтнацѣи, и недѣлѣи булку за 3 копѣйки. На обѣдѣ у вой маѣонѣ дѣи дають борщѣ съ мѣомъ и кашѣу аѣчѣнну, грѣчану, або пшѣяну, а у вѣдѣторѣкѣ, четверѣи и недѣлѣи додаютъ ще третью страву, або котлетѣы, або галушки съ оѣромъ, або „жарѣно“ (кусѣкъ усѣмаженного мѣсна). На вечерѣ дають „кандѣоръ“ або „оѣушъ“ (то само, что у насъ зѣупѣ войкамъ на свѣдѣнѣе), а лише въ вторѣкѣ, четверѣи и недѣлѣи котлетѣы. У вой поѣты подѣютъ стравы съ оѣлемъ. Все на рано булка, на обѣдѣ борщѣ, кашѣа и часѣомъ рыба на третью страву, а на вечерѣ поѣтнѣй „кандѣоръ“, часѣомъ пѣрѣгъ зѣ сѣяками, або кусѣкъ рыбы и „кандѣоръ“. Подчасѣ поѣту „казѣоніи“ семинаристы наибѣльше недугѣють болями жѣлѣудка, западають на нежѣты жѣлѣудковѣи, а въ Великій поѣтъ и въ Петрѣвку доѣтають курѣчу оѣлѣѣоту. Наибѣльшій поѣтъ заховѣють семинаристы въ першѣи и послѣднѣйи тѣждѣи Вѣл. поѣту, або, якъ назѣываютъ, на „заговѣны“ и „оѣтѣговѣны“. Тѣгдѣи подѣютъ „казѣоніи“ семинаристовѣ булку за 3 копѣйки, кашѣу, редѣковъ съ оѣлемъ и „кандѣоръ“.

Семинаристы „сѣвакоштнѣ“ по кѣватѣрахъ вѣднѣйшѣи, поѣтѣвъ такъ строго не держѣтъ, хочѣ и за ними наглядѣють „памѣшнѣи инспекѣтора“, приходѣтъ двѣ-три разѣ въ тѣждѣи на кѣватѣры

ревысшают першу суму загальною, не приносять господарству таких користей, бо роздроблені не можуть служити до більшості користних вкладів а потому дуже легко розходяться на дробні а до того дуже часто и непотрібні видатки.

На вбжевдмь промыслъ проявляея у насъ дуже дивна и може на вѣктордмь другімъ поли не подыбувана диспропорція економічна. Якъ въ одного боку народъ нашъ занимаея управою вбжа съ напряженіемъ всѣхъ своихъ силъ до можливыхъ лише границъ, съ вѣрцевою трудолюбивою и подіну гднюю запопадностю, — такъ зновъ въ другого боку овочами толького труда и заходу шафуе за надто легкодушно, бо дуже часто идуть они воевѣмъ марно, безъ найменшого тревалого хбена для господаря и господарства. Та й сподбѣ, въ якій вбже выводиться на продажъ, свѣдѣннѣ о легкодушнѣмъ марнованю часу и труда, бо гадза маючи въ господарствѣ своего н. пр. 30 крѣдѣвъ вбжа до вбути, промарнуе 30 днѣвъ середъ всякой негоды, буде и 30 разѣвъ свою худобу вбавляти по поганыхъ осѣвнѣхъ болотахъ або зимовыхъ грудахъ. Коли-жъ теперь до того возьмемо на увагу, що на торгахъ нашъ селянинъ аданый що-до цѣнъ лише на ласку монополістѣвъ, т. е. одинокихъ жидѣвскихъ торговельникѣвъ та ихъ факторѣвъ; дальше коли возьмемо въ рахунокъ коштовну управу и продукцію того вбжа; коли вважимо конкуренцію вбжа продуктоваго зновъ дешевѣе на дѣдичныхъ ланахъ и вбжа заграничного; а нарештѣ коли возьмемо на увагу и ту обстанову, що селянинъ нашъ продае вбже подобно якъ и худобу не тогды, коли цѣна на него найлѣпша, а тогды, коли его притискае потреба, коли мусить, и коли ввычайнѣ оно найдешевше, — то дѣстанемо дуже сумный образъ промысла вбжевого у нашихъ селянъ! Дарма, що осѣвнѣ и зимовѣ торги на вбже бувають дуже шумнѣ и оживленѣ; дарма, що за помочію вбжа приходять въ народъ великіе капиталы, — прививившисъ добре, покажеся, що торговля и промыслъ вбжемъ представляють одну въ найчорнѣйшихъ сторѣвъ економічного житя нашого покутекого народу. Давна то варазомъ рѣчь, що въ инчихъ галузяхъ промыслу, и то новѣйшомъ дати, народъ зробивъ або робить великіе поступы, а власне въ найданѣйшомъ и отъ вѣкѣвъ истнуочѣмъ промыслѣ поступъ той иде лишь дуже поволѣ, и то маленькій.

Якъ неоглядно и безъ рахунку поступае собѣ часомъ народъ въ продажѣ вбжа, найлѣпшимъ того доказомъ та обстановка, що на Покутѣ не рѣдко лучаються голоднѣ переднѣвкѣ, въ котрыхъ на веснѣ кормятся дорого купленымъ хлѣбомъ такъ гадзы, що вбжали були вбжа доволѣ не лишъ на цѣлорѣчне прокормленѣ, але и на значну продажъ. Такъ само частѣ бувають тѣхъ случаѣвъ, що гадзы продають краснѣ щеницѣ и жита, а самѣ жѣють мало-що чи не цѣлый рѣкъ самою бараболю. Иногдѣ бувають причины такихъ обѣявѣвъ и воевѣмъ отъ селянъ независимѣ.

Спеціалне студіюмъ справы вбжевой, дотыкающей селянскихъ продуцентѣвъ, а по-

тому и организація промыслу вбжевого були-бы дуже трудными задачами для нашихъ экономистѣвъ, — а не знаю, чи народъ бувъ-бы за що иншого такъ вѣчный, якъ за користне для него розвѣзанѣ тѣхъ задачъ не лише въ теоріи але и на самѣмъ дѣлѣ.

Кушнѣрство.

На кушнѣрствѣ можна було дуже добре прослѣдити сю правду, що той промыслъ або тая торговля, котра мае за ѣтнимателѣвъ народъ, вѣтъ все найпеннѣйшою и найзысковнѣйшою. Ярмарки иллюстрували все доказъ сего правды въ наглядный сподбѣ. Маючи ѣтнимателѣвъ въ цѣлѣмъ народѣ, а тымъ самымъ забезпеченѣ великіе и тревалѣ доходы, розвивулося кушнѣрство на Руси въ самостоятельный и широко развитый промыслъ, а Покутѣе можна смѣло назвати осередкомъ сего промыслу. Влизкій горы богатѣ въ отары овецъ доставляли разъ-на-разъ сырого матеріалу для кушнѣрства. Окрѣмъ того покутекимъ кушнѣрѣмъ припала задача заспокоювати потреби класы середной и купецкой изъ сущѣныхъ краѣвъ, а тѣмъ люде не вдоволялися вже простыми кожухами въ домашнихъ овецъ, але правили деликатнѣйшихъ шкѣръ. Кушнѣрѣ мусѣли отже шукати за лучшимъ матеріаломъ, а такіе находили на Волощинѣ и въ полудневѣй Россіи. И розвивалося кушнѣрство на великіе размѣры. Головнымъ пунктомъ сталося мѣсто Тысьменица, положене на давнѣмъ головнѣмъ шляху торговельнѣмъ, ведучѣмъ въ Молдавію и Крыму до давной Польщѣ и нѣмецкихъ краѣвъ. Отъ давнѣ-давня тысьменицкѣ кушнѣрѣ не лише доставляли кожухѣвъ нынѣшнѣй Галичинѣ, але вбували свѣй товаръ далеко на вѣхѣдъ, а на вѣхѣдъ ажъ на Оломуцкихъ та Липскихъ великихъ ярмаркахъ. Тысьменица мала отже торговѣ вносинѣ въ одного боку съ Чорнымъ моремъ, а въ другого боку ажъ съ нѣмецкими краями, а окрѣмъ того роздѣляла по цѣлѣмъ краю добре выученыхъ кушнѣрѣвъ, що осѣли по маленькихъ мѣстечкахъ и заспокоюють мѣсцевѣй потреби въ домашнего сырого матеріалу.

На покутекихъ ярмаркахъ выступають кушнѣрѣ мало-мѣстечковѣй и до недавна тѣшилися дуже добрымъ поведженіемъ та доброю славою у народу. Въ загаль якъ довго промыслъ сей спочивавъ лише выключно въ христіанскихъ рукахъ, такъ довго приносилъ христіанскимъ промысловцѣмъ добріе доходы. Въ 1870-тыхъ рокахъ почали кушнѣрѣ упадати а торговлю кушнѣрскими товарами захопили въ свои руки жиды и держатъ его вже до нынѣ.

Хочъ сумнѣ але все цѣкавъ були причины упадку христіанского кушнѣрства въ Тысьменици. Заразъ въ горы мушу сказати, що не достача ѣтнѣбула тому причиною; кушнѣрскѣ выработки мають и до нынѣ добрый ѣтнѣбу. Упадокъ той припадае въ той часъ, коли по устаѣвъ вносѣнѣй установѣ цеховѣй а прокламующѣй свободу промыслову настала якъ въ Австріи такъ и въ Галичинѣ „золота ера экономична“ т. е. ера, въ котрой всѣ гонили за великими богатствами и настали всякіе ховскѣ предпріемства та банки. По-при-

льѣвскѣй банки потворилося и по провинціи велике число касъ задатковыхъ въ капиталѣвъ христіанской интеллигенціи, котра хотѣла нѣ-бы дешевою и легкою кредиту поднести край. Тымчасомъ сталося инакше. Погоня за скорыми и великими высками занеслася въ Вѣдню черезъ польску и жидѣвску суспѣлнѣсть и въ найнижшѣй веретѣвъ ремѣничѣй. Ледви повѣстала въ Тысьменици каса задаткова „Wiąga“, мало-що не цѣла сотка кушнѣрскихъ челядникѣвъ, котра досѣ жила при большѣхъ вѣрстатахъ, вголосилася о позычку, щобъ ѣткрывати самостоятельный свои вѣрстаты и тымъ сподбѣмъ чимъ скорше добитися мѣстку, якимъ орудували большѣй промысловцѣ. „Wiąga“ потѣшалася съ удѣлюваніемъ кредиту въ надѣи, що двигне кушнѣрство. Повстало наразъ дуже богато майстрѣвъ кушнѣрскихъ. Великіе вѣрстаты мусѣли подѣупастися за-дѣя недостачи силъ робучихъ, а тымъ самымъ валишити доставу позамѣсцеву, котроу такоже они становили высоко. Перервалася наразъ достава на вѣхѣдъ, але рѣвночасно перервалася и дешевѣе — бо въ великихъ размѣрахъ — спроваджуванѣе сырого матеріалу въ Волощину и Россію. Въ другого зновъ боку новѣй майстры кушнѣрскѣ напродукували тѣлько товару, що не могли его вбути въ краю, а и выпроводити той товаръ на торги нѣмецкѣ не могли, бо по перше: кожый вѣ-окрема мѣвъ за мало ѣтнѣвѣдного товару (вырѣбѣвъ призначеный для краю дуже значно рѣвнѣтся ѣтъ вырѣбу призначеного для Нѣмеччины), а по друге: и не мѣвъ капиталѣвъ на то потрѣбныхъ. Потому малѣ вѣрстаты не могли зновъ разъ за-дѣя недостачи большого капитала, а по друге и за-дѣя малѣй потреби, — дешево спроваджуванѣе сырой матеріалъ. Настала наразъ крива, на котру навѣтъ нѣхто не ввернувъ уваги. Скороистали въ неи дуже вручно жидѣвскѣ капиталисты и вѣняли малыхъ майстрѣвъ въ экономичну неволю. Зъ-разу жиды закупили за дешевѣй грошѣй готовый товаръ, а потому спроваджували въ великихъ масахъ сыры шкѣры и давали тымъ малымъ майстрамъ выправляти и шити за лихѣй грошѣй, данѣй въ тѣснѣмъ частѣ. Такъ новѣй майстры и не счулися, якъ наразъ стали дуже лихо платными челядниками жидѣвскихъ капиталистѣвъ, котрі вѣняли въ свѣи руки и доставу кушнѣрского товару на великіе краевѣй и поза-краевѣй торги та ярмарки.

Въ подобный сподбѣ поупадали кушнѣрскѣ майстры и въ инчихъ мѣстечкахъ, де продукция кушнѣрскихъ вырѣбѣвъ лишилася вправдѣ все ще въ рукахъ христіанскихъ, але торговля ними переходить вже въ чужѣй руки. На ярмаркахъ появляются все ще самостоятельный христіанскѣй кушнѣрѣ съ своими товарами, але вже имъ такъ не ведеся, якъ давнѣйше, бо мають противъ себе могучу конкуренцію жидѣвскихъ — не ремѣничѣвъ але торговельникѣвъ, заосмотреныхъ у великіе склады кушнѣрскихъ товарѣвъ.

Сконстатованый тутъ фактъ, що легкѣсть кредиту при даныхъ обѣставинахъ не двигнула а противно, аруйнувала ремѣсло, замѣчаея и

на инчихъ поляхъ экономичныхъ. Сумнѣ доказы тои правды экономичной переживаемѣ нынѣ на поли господарства рѣльничого. А краевѣй экономисты, що легкою кредиту хотѣли двигати и ѣднѣосити край, нынѣ тревожатся самѣ, бо бачуть вже приближающую руину саме тамъ, де туй-туй мала настати волота ера... (Д. 6.)

Вандрующа молодѣжь руска въ Турці.

Отпочивши и покрѣпившисъ въ гостиннѣмъ домѣ о. Корнила Яворского въ Лѣмнѣи, выѣхали мы на другѣй день 6 л. сепня до Турки. Тутъ стали мы подѣвъ вечерѣ. Нашъ размѣщено по домахъ гостинныхъ мешканѣвъ; и такъ приняли вандрѣвникѣвъ дуже сердечно Впр. о. Прухницькѣй, нотарѣ п. Телѣшевскѣй, пп. Заславскѣй, Маерѣ, Бѣлинскѣй, Терлецкѣй, Пшибылко и др. На другѣй день вандрѣвники звидѣли окрестнѣй горы, на скѣлько поволѣла погода. Въ недѣлю д. 8 л. сепня ѣтсѣввали въ церкви службу Богу, а вечеромъ вѣняли участь въ вечерку устроеномъ мѣсцевымъ комитетомъ въ сали Касина.

Гостѣ вбѣралися дуже численно, — побѣля выкаву мѣсцевыхъ людей, — якъ нѣколи передъ тымъ на подобныхъ вечеркахъ.

По вступнѣй промовѣ п. Телѣшевского ѣтбулися продукціи ковалѣно-музыкальнѣй, удалася дуже хорошо, а панна О. Бачаньска изъ Стрыи ѣтдекламувала съ зрѣвѣмъ и ѣтчуѣмъ Шевченкову „Тополю“. Не можѣмо однакъ повѣрѣжисѣ, щобъ не зробити одной уваги, яка тутъ намъ насуваея. Застановившисъ надъ кусниками, якѣ у насъ ввычайнѣ декламуется по вечеркахъ, приходимо до того заключенѣ, що на дѣло се дѣвлятея инициѣторы вечерѣвъ въ нѣкогѣе дуже дивного становища. Декламация — се у нихъ найпослѣднѣйше дѣло, и заповняють туу рубрику чимъ удастся. Такимъ чинѣмъ декламуея ввычайнѣ творы Шевченка наибольшѣ знанѣй и розповсюдженѣй, а въ тѣхъ зновъ такѣй, якѣ въ данѣмъ случаѣ найменше пригожѣй. И такъ убѣдѣло въ ввычайнѣ декламувати або „Титара“ або „Тополю“ — и се сталося майже правиломъ. Коли се кажемо, то равѣмъсея, не хочѣмо робити нѣякого закиду паннѣ Бачаньскѣй, котра съ великою охотою приняла на себе декламацию майже въ послѣднѣй хвилѣ и ѣтдала еи дуже добре, — але иде намъ о сконстатованѣе, що у насъ комитѣты легковажѣе значенѣе декламации, котра могла-бы пованкомляти публику въ найкраснѣйшихъ поэтичныхъ новѣйшими творами нашими, равѣмъсея, ѣтпѣвѣдывми до давнѣйшѣй.

По концертѣ бавляея всѣхъ дуже хорошо и охото, и все тутъ було-бы пѣйшло гладко, коли-бъ не одна немѣла афера. Мы бы навѣтъ и не вѣгдували о цѣлѣй той справѣ, але може бути, що хтѣсь наше промовчанѣе выхѣнувавъ-бы на нашу некористъ, тожъ подаѣмо цѣлу справу передъ судъ публики. Вже въ одной въ попередныхъ дописѣй про вандрѣвку вѣгадали мы про постанову, яка вѣпала межѣ вандрѣвниками, щобъ все и всѣды уживати тѣлько руской мовѣй, и всѣ свѣто держалися тои постановѣй. Одна панночка Полька въ Турціи сказала намъ: „Мы утѣшилися вѣ-стею, що прѣѣдутъ до насъ „młeksі Rusini“, а тымчасомъ бачимо, що въ „twardsi“, якъ тѣи, що були у насъ тамтого року (въ „Академического Кружка“); тамтѣ говорили по польски, а вы анѣ одного слова не хочѣте промовити, навѣтъ до женщинѣ...“ Рѣчь ясна, що консеквенцію тои постановѣй було такоже аранжованѣе танцѣвъ. Передъ 3-тою годиною рано упрѣсѣвъ собѣ одинѣ въ гостѣй Русинѣвъ, п. Х — — — въ Х — — —, ѣтъ аранжѣра-вандрѣвника п. Т. Я., щобъ аранжувѣвъ въ мауэрѣй. П. Х. почавъ аранжувати и при тѣмъ уживати польского языка. Зъ стороны вандрѣвникѣвъ зроблено ему увагу разѣ, другѣй и третѣй, а коли се не помагало, аранжѣръ вандрѣвникѣвъ заявивъ, що переймае назаѣвъ аранжованѣе. На то п. Х. выѣбѣвъ до передныхъ комѣтѣй и вѣказавъ музѣцѣй грати и равѣмъ съ своимъ товаришемъ такоже Русинѣмъ п. У. подѣняли великѣй крикъ. П. У., ввернувшись до публики, голосѣвъ: „Panowie! nam tutaj zakazują mówić po polsku! Regeant!“ Разумѣея, Поляки наразъ оскорбилися, почали ѣтказувати на руску молодѣжь, мимо того, що до 3-тои години противъ руского слова нѣчого не мали и весело бавилися. Не помогли нѣякіе старана вандрѣвникѣвъ, щобъ розѣяснити ситуацію; заколѣтъ ставѣвъ чимъ-равъ большѣй, ась нѣ въ сего нѣ въ того правительственный комисаръ п. Глаженскѣй, безъ попередного вѣвѣзѣнѣя публики до порядку, розѣвѣзѣвъ забѣву и гостѣй почали розѣхѣдѣтисѣ. Запримѣтѣмо однакъ, що деѣвѣй Поляки, разѣдумавши дѣло глубше, признавали справедливѣсть вандрующѣй молодѣжи, бо годѣ прѣѣвъ жадати, чтобы на рускѣмъ вечерку аранжовано не по руски! Не треба и казати, що въ Турчаньскѣмъ въ вѣгалѣ вѣлася агитация противъ вандрѣвки изъ стороны нашихъ ренегатѣвъ. Одна въ запрошеныхъ пѣвъ рускихъ ѣтвѣвалася такъ: „Скажу Вамъ панѣе отверто, що намъ говорѣно, мѣвъ-то сюда прѣѣдутъ ѣд Львова самѣ ѣтпѣдѣки руской молодѣжи, самѣ „нигилисты“... Дѣнде зновъ пояснено намъ, на довге налитанѣе, неохоту ѣхати на вечерѣкъ турчаньскѣй тымъ, що въ окрестности ѣтсѣрашувало людей ѣтъ того одно

и заглядѣють въ горшки. Въ загаль цѣкава то институтѣ — тѣи „памошніки“ и „подпамошніки“ инспекторѣвъ; они называють за молодежѣю на кожѣмъ кроцѣ.

Учителѣ въ семинаріи поступають дуже формально. Приѣде учитель въ „класѣ“ — все выбѣбѣно „па кнѣжечке“ — вотъ харашѣ, атлѣчно; чи розумѣе ученикѣ, чи нѣ, про те не пытають. Ученикѣ по-наибольшѣе знае, коли буде пытанѣй и вывѣнѣтѣ свѣй „урокъ“ (лекцію) на память. Бувае учитель и розумѣющѣй свое дѣло, але нѣчо не вѣдѣе, бо мусить подѣчинѣтѣио правилѣмъ, щобъ хутше и большѣ „уроковъ“ завѣдати молодежи та на часѣ „балѣ“ (ѣтѣнѣку ѣтпѣвѣдей) выставити въ катѣлогѣ, щобъ не мати докору ѣтъ ректора семинаріи. А всѣ въ класѣ 50—60 душѣ, треба хутко справлятисѣ. Зъ того цѣла освѣта семинарока выхѣдитъ якоѣсь мертвое, анѣ трохи живою, що выливаѣа-бы розѣяснючо на умъ а огрѣвѣваючо на сердце чоловіка. Люде выхѣдѣтъ зъ ѣттамъ безъ ѣдѣрового погляду на свѣтъ, якимѣсь ѣтѣжѣлыми, не умѣючими жити съ людьми та воеосо працѣвати на той хлѣбѣ наосущѣй. Бѣтъ въ семинаріи и талантливѣй молодѣжѣ, и скѣнчивши семинарію бажали-бы ѣдѣстѣтѣио на университетѣ, але то рѣчь не такъ легка.

Школы не-духовнѣй въ Кіевѣ, якъ и въ загаль въ Россіи, поставленѣй въ наукахъ добре, якъ европейскѣй. Вѣда лише, що ѣдному тутъ трудно ѣтѣстати. Оѣжъ съ близкими гузиками

по формѣ дорога, ѣплата шкѣльна 40 рублѣвъ, а квартира и харѣ въ Кіевѣ дорожшѣ, якъ у Львовѣ, бо мало 20—25 рублѣвъ на мѣсяцъ; недворянѣнѣмъ трудно до школы ѣдѣстѣтѣио, хѣба за якою прѣтекцію, а при выѣсѣ богато клопѣту съ увѣльченіемъ ѣтъ правъ „крѣстьян“.

Але чимъ тамъ молодѣжь шкѣльна найнезавѣдѣйшѣй мое долю, то тою, що такъ скажу, неволею. Отъ н. пр. семинаристамъ кажутъ ходити чи лѣто чи зима въ „фуражѣ“ (въ кашкетѣ, якого уживають въ Галичинѣ бродѣкѣй жиды). Зауважае „памошнікѣ“ инспектора семинаріѣта на улици въ шапѣй або капелѣвъ, — вже ѣбѣа! — вже ѣтъ близкѣй до „прѣступнѣка ѣаударѣтва“. Въ гимназіи заговорѣтъ ученикѣ до своего товариша по украинскѣй, — вже треба за нимъ ѣѣдѣти. А знаѣде ще „памошнікѣ“ у него яку украинську книжѣчку, хочъ-бы то була „Сѣра кобыла“, — то вже „прѣступнѣкѣ ѣаударѣтва“, вѣнѣ его въ гимназіи! Неодѣвъ студѣнтѣ въ университетѣ, чи въ академіи духовной масѣ двѣ-три сорѣчки, що сѣстра вымерѣжала, надѣяе, бо працѣка ѣкъ дешевѣе выперѣе (не треба крохмѣлѣти та богато праѣсувати), — вже его мають на ѣцѣ. За ѣеда что полицѣй тягне студѣнта въ холоду, кажутъ ему платити „штрафъ“, за малу рѣчь и выганѣють зѣ шкѣлы. А вже выгнанный студѣнтѣ, — въ Россіи дуже нещасливѣй, се вже „непѣвнѣй“ чоловікѣ... Разъ выѣшѣвъ я собѣ надѣ Дѣзѣнѣръ. Пе-

рейшовѣлъ два разы и зѣотрѣвѣлъ ѣтъ украинскѣи селянами, що приѣбли чѣвѣмъ до берега. Почавъ я съ ними розмову, тѣлько зъ цѣкавости, щобъ почутѣй, яка у украинѣвскихъ селянъ мѣва и вымѣва. — „ѣдемо, кажутъ, зъ Канѣва въ Кіевъ по дѣламъ.“ — А що-жъ, ѣпытѣвъ я, не вѣтомѣлиѣя веселѣючи? — „Та кому, залѣзнымъ руками“ — „ѣе не вѣтѣгъ одинѣй ѣтпѣвѣтѣио, а полицѣянѣ хѣвъ уже мене за рукавъ тѣй каже: „Пѣйдѣомъ, пѣйдѣомъ аттѣуда скарей! зѣѣтъ не мѣсто разѣсуждѣтъ ѣтъ мужѣикамѣ“. Я обернуѣио до него. Що се, гадаю, оказѣвиѣа, чи що? чѣго ѣтъ хоче? — „Стѣпѣай въ перѣѣодъ!“ и пѣгнаѣвъ мене въ полицѣю. Тутъ казали жѣдати на самого пристаѣва, а за кѣлька хѣвѣй, бачу, вже ѣ тѣхъ селянъ прѣтѣскали. Селяне зѣожили протоколѣй и пѣшли, а я жѣдавъ до четвертой години на пристаѣва. Той розѣпытѣвъ мене, якъ то було, приѣдавѣиѣо протоколѣи селянъ, зѣяѣвъ зъ мене видѣи и тогдѣи пустѣиѣвъ, ѣстерѣиѣи, що якъ ще разъ ѣѣпѣмѣтъ мене на розмѣвъ съ селянами, то буде зѣе зо мною.

Выхѣдѣвъ, гаѣдоу собѣ: Добрый инѣтерѣсъ! Нѣ въ сего нѣ въ того готовѣе ща чоловікѣ въ тѣмѣру попѣсти, або ѣ на Сибѣрѣ ѣпѣнѣтѣио... Зѣе-е-е!

(Дальше буде.)

(1706 4—?)

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ въ Вторникъ, Четвергъ и Субботу (кроме русскихъ святыхъ) 6-й годъ. Подъ редакціей редакціи и администраціи подл. 44 улица Галицка. Рукописи принимаются лишь напередъ застереженіе. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. въ одну строчку печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Репликация неопечатанъ и дѣлать отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ У Вѣдн Нааenstein & Vogler, Wallachgasse 10; M. Duker, Klemengasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Радла 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
въ цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 руб.
на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 руб.
на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 руб.
съ дод. „Виблютеки“: съ дод. „Виблютеки“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 руб.
на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 руб.
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 руб.
на самъ додатоки: на самъ додатоки:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 руб.
на полъ року . . 2 ар. 50 на полъ року . . 2 ар. 50 р.
Для Заграничн, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 16 ар.
на полъ року . . 8 ар.
на чверть року . . 4 ар.
съ дод. „Виблютеки“: на самъ додатоки:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
Послѣднее число мѣсяца 12 ар. а. в.

Съ днѣмъ 1 (13) липня зачався III. чверть року сегорочного видавництва „Дѣла“ и „Библютеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою залогностей и дальшой предплату, щоби въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступающій Вп. предплатники „Библютеки найзнам. повѣстей“ обстанутъ дорожъ початокъ зачатокъ повѣсти И. Тургенева „Батьки и сыны“.

Детронизація князя Болгаріи.

Мовъ грѣмъ зъ ясного неба упала вчера на цѣлу Европу телеграфична вѣсть, що въ Софіи прокламувало себе провизоричне правительство народне, оголосило детронизацію князя Александра Батенберга, и предприняло якійсь — незвѣстно ще якій — мѣръ, щоби его чимъ скорше провести за границѣ князвства.

Що до самого факту (котрый нашъ Вп. читатель знайдуть обширнѣе розказанымъ въ „Переглядѣ политичномъ“) випадкомъ въ очі дой рѣчи. По перше, що се сталося тогды, коли князя не було въ Софіи, а выхавъ бувъ до Видина надъ границею румынскою для инспекціи войска, а друге що въ провизоричномъ правительствѣ народномъ бачимо и Каравелова зъ партіи правительственной, и Цавкова зъ руссофильской оппозиціи.

Перша рѣчь дається вытолкувати тымъ, що Болгаре и симъ разомъ въ Софіи, при детронизаціи князя, хотѣли въ першій хвилі обійтись безъ проливу крови такъ, якъ торжъ въ Филиппополі при оголошеніи уніи Румелии съ Болгарією. Труднѣе вже поняті другу рѣчь, а именно, що въ томъ дѣлѣ виявлено такъ нагле порозумѣнне Каравелова съ Цанковимъ. Не вже-жъ Каравеловъ запевнився, що партія князя у войску и въ краю съ легкимъ сердцемъ згодится на фактъ довершений, чи зновъ запевнився, що можливый заколотъ буде усмиреный въ потребѣ чіеюся дужою рукою? Се пытанье, закимъ не стануть звѣстий дати, поки-що остане въ завѣшаніи. А знати тутъ ще доконче треба и то, чи на детронизацію князя впынули только одній вытравалый и форсовый заходъ самой Россіи, чи може въ томъ дѣлѣ стануло яке

порозумѣнне мѣжъ тремя державами, яко одинъ видимый уже резултатъ недавнихъ звѣздѣвъ дипломатическихъ и коронованныхъ головъ? И на те съ отповѣдею годъ квачитись, щоби не перехопитись, якъ то неодному лучилося по прокламованію уніи въ Филиппополі. И тутъ мусимо заждати на близій даній.

Яка-жъ теперь роли хороброго и для Болгаріи богато заслуженного князя Александра? Упорядкувавши внутрѣшній справы болгарскій, перевѣвши славно войну съ Сербіями, де не програвъ аніи одной битвы, довершивши сполученя Румелии съ Болгарією, — не радо днѣ мусѣвъ приняти вѣсть о своей детронизаціи. Де днѣ теперь, въ сѣй хвилі, — на певно не звѣстно. Коли вприти одной телеграфичной депеші, основаной на свѣдоцтвѣ мнимого корреспондента, знаходится днѣ въ походѣ съ 10,000 войска, — машеруе въ Видина на Софію. Коли-бъ се показалося правдою, — то ситуація въ Болгаріи страшно погѣрилась-бы. Почавши днѣ самой хвилі приходу князя подл. Софію, ажъ до остаточного порѣшеня пытаня болгарского, выкликающего детронизацію князя, — кѣлько тутъ для политика можливыхъ комбинацій?!

Найблизшихъ фазъ розвою сеп справы всѣхъ ожидають съ великимъ зацікавленіемъ.

Синодъ рускій.

[Статья надбелана Редаціи.]

Регабилитація закона Бзуитѣвъ, оголошена въ Римѣ, могла ванепокоити насъ Русинѣвъ. Мы унавамо заслуги Бзуитѣвъ для церкви римской — але исторія ихъ дѣяльности въ Польщѣ и въ нашихъ русскихъ краяхъ днѣ 300 рокѣвъ навадъ, повалае намъ боитись ихъ поновного натиску на нашу бѣдну Русь.

Правда, съ ихъ появленіемъ въ Польщѣ крыются всякій тогда розширеній ереси, — але и то правда, — нынѣ се самі Поляки признають, — що днѣ часѣвъ Бзуитѣвъ датуреся упадокъ Польщѣ — а мы додаймо: и недоля Русинѣвъ.

Коли не стало имъ еретикѣвъ, вваляся до дассидентѣвъ православныхъ, а дальше и до насъ, до уніятѣвъ, — и до нынѣ не спускають насъ въ очей, — и до нынѣ тиснутъ до насъ всякими шпѣрами. Бѣтъ много монастирѣвъ латинскихъ, и всяко въ нихъ дѣ-

вся, — а они въ закуткахъ нашихъ Василіанскихъ досмотрѣли якихъ неточностей и гей-же на Добромиль, и пр. Народъ нашъ, межъ иншими народами яко-такъ моральный и побожный, а свашеники примѣрнымъ житіемъ и ревностю не послѣднѣйшій днѣ брать латинникѣвъ, — а однаковъ Бзуиты тиснутъ на мисіи латинскій въ околицѣ чисторускій, де Полякѣвъ нема. Чи диво, що при такомъ напорѣ, деякій слабодухъ нашъ тужливо къ востоку поглядають? Чоловѣкъ и въ терновый корчъ лѣзе, якъ чорна хмара надъ нимъ висить.

Наше, Русинѣвъ становиско есть дуже прикре: мы всуенній межъ два народы, хотѣй братній, але ворожо противъ себе стоячі; мы поставлені въ самъ роздорѣ двохъ церквей: въ одной стороны режутъ на насъ: „Вы москаль“, въ другой: „Вы недоляшки!“ — въ одной: „Вы шивамаики“, въ другой: „Вы латинизуетесь!“ А мы — мовчимо.

Становиско Русинѣвъ есть до крыхты таке, якъ становиско бѣдной Австріи: въ одной стороны обширный панславизмъ, въ другой скрытый и аухвалый германизмъ. Не дармо-жъ нашъ богохранимый монархъ самъ ѣдывъ до Гастайна, а брата своего выславъ до Петербурга. А однаковъ помимо сердечныхъ цѣлованій и завѣренъ о всемирномъ спокою, здавалося ему неслишнымъ — поглянути на власнѣ силы, и — поѣхавъ на маневры войсковій.

И намъ бы поглянути на свои силы, а сила наша окаяеся — на Синодѣ трехъ епархій.

Нехай не кажутъ намъ слабодухи: „Яка наша сила?... слабій нашъ голося!“ — бо Христосъ казанъ: „Де два або три збѣраніи въ имя мое...“ и зновъ: „Егда предають васъ, не печытеся, како или что возлагаете...“ Мы сильны и дуже сильны — нашимъ правомъ и нашою правдою; наше право святе а наша правда ясна, якъ сонце!

Не слушаемъ, хто каже: „Не допустятъ вороги до Синоду“. Бо то чому? Тажъ мы уніаты! Унія наша — то не сѣдне подданство Римови, але найсвятѣйша унія, т. е. въединенне двохъ церквей христіанскихъ, — а часъ уже, крайный часъ такого въединенія! Чому не позволять намъ? Та нашъ Зобѣръ не буде тайный (claudastinum),

мы можемо запросити въ гостѣ и Бзуитѣвъ, а навѣтъ и православныхъ, и постаравсь о стенографіи.

За потребою руского Синоду далось-бы пребогато скавати. Лишаю то другимъ и старшимъ голосамъ, яко

найпокорнѣйшій солненикъ.

Ярмарки и торги на Покутю.

(Дальше.)

Шевство.

При шевствѣ выдаеся хѣбною тая тевя, що кожде ремѣсло, маюче свой дѣбутъ въ народѣ, мусѣтъ добре стояти. И справдѣ, шевство, продукующее и збуваюче на ярмаркахъ товаръ для народу, не тѣшилося нѣколи такимъ поводженіемъ, якъ н. пр. кушнѣрство, — хоть хто хотѣвъ-бы повѣрне судити въ збывавѣ ярмарочныхъ, мѣгъ-бы дуже легко прійти до заключенія, що шевство мусѣтъ бути дуже роввинене и добре стояти, бо екдѣ-кѣтъ продуктѣвъ шевскихъ импонуе на ярмаркахъ покутекихъ. Повѣрній тутъ суперечности роввасня варава.

Треба роввинити два роды професіи шевской а тымъ самымъ и два роды шевцѣвъ. Однѣ замешкують мѣсточка, а другі зновъ порозкидувані по селахъ. Нынѣ нема майже и одного села, де не було-бы що-найменше одного шевца, васпокоюющего потребности сельской. Однѣ отже робить другимъ конкуренцію. Сельскимъ шевцамъ, що доставляють роботу лише на замовленія, все поводитися добре. Противно зновъ, мало-мѣсточковій шевцѣ, не маючи певныхъ замовленъ, выробляють чоботы призначені лише на ярмарочну продажъ. Промыслови ихъ збыве отже реалльной подставы, а на ярмаркахъ стрѣчають они въ одной стороны народъ васосмотренный вже по части сельскими шевцами, а въ другой зновъ велику власну конкуренцію: на покутекій ярмарки зѣвжаються шевцѣ въ кѣлькохъ еусѣдныхъ мѣсточкахъ и вывозятъ такъ велику екдѣкѣтъ чобѣтъ, що де-дѣи яка четверта або трета часть находить дѣбутъ. Така сильная конкуренція мусѣтъ вѣсѣмъ природно влывати на обниженне цѣны, черевъ що шевство стаеся неплатнымъ. Але мимо того шевцѣвъ ярмарочныхъ не меншае, а противно, бѣльшае, и тымъ спосо-

Не увѣришь, ажъ змѣришь.

(Замѣтки галицко-русского школяри въ его вандрѣвкѣ за щастіемъ въ Россіи.)

(Дальше.)

Всюду въ Кіевѣ, де поступишь, церква богатѣ, гарній, навѣтъ дахи золоченою бляхою крытъ, и всюду богоослуженіе праватѣ съ великимъ церемоніями. Въ найменшій церкви есть дѣкѣ, діаконъ и батюшка. То менѣ сподобалося. Але що мене ваомутило, то се, що воя тая вышна вялачъ и краса не отогать въ гѣднѣмъ отношеніи до жорального и свѣтлого вылаву на масы вѣрныхъ. Се очевидно вѣтъ и причина, що такъ ширится т. зв. „шунда“ мѣжъ народомъ такожъ по мѣстахъ.

Передовѣмъ съ жалемъ зауважавъ я, що духовный, монахи а бувае и батюшки, не уміють надати собѣ отповѣднои поваги. Мѣжъ иншихъ часто довелось менѣ переосвѣдчитися, що монахи и батюшки не порозумѣли ще, яке то велике значеніе мае для народу ширеніе святой тверезости мѣжъ народомъ, очевидно ще бѣльше примѣромъ, якъ словомъ. Але о томъ розпознать годѣ. Дальше я не мѣгъ освоитися съ тымъ, що въ кіевскихъ церквахъ не голосятъ проповѣдей, хыва въ семинарской церкви, а часомъ въ Братокѣмъ монастырѣ, въ Софійской та Михайловской, коли або вѣдѣ владыка Платонъ, митрополитъ кіевскій и „галицкій“, або припадуть чи именнымъ царя, царицѣ, царевичѣмъ и другимъ знатности, чи

поминальній богоослуженя за такі особы. Тогдѣ говорять проповѣди семинарскій учитель святаго писанья, монахи будущі митрополиты, або якій поважаній протоерей. Для люду же простого нѣхто не радъ говорити въ церкви проповѣдь. Розумѣеся, не кождый зъ монаховъ оособный выйти на проповѣдницю, хочъ ихъ оотки живутъ въ Кіевѣ. Перестѣнный монахъ умѣе читати церковный книги та ошѣвати въ клярохъ, а котрый троха дотопнѣйшій, править службу Богу, — але проповѣди не втне. И се не диво. Въ черницѣ вступае кождый, освѣченый и неосвѣченый, „оплаоенія душі радѣ“. Побувае „послушникомъ“ два, три рокы, часомъ и довше, а потому постригають его въ монахи. Котрый монахъ мудрѣйшій, освѣченѣйшій днѣ ооныхъ собратѣвъ, то днѣ уже все служить при церкви и колючъ може выйти и на архимандрита; а такий, що вмѣе лише читати, убрае побѣла постриженя въ монахи рясу, бере на голову колпакъ монашій, часомъ отиравае службу Богу въ церкви, а то все занятый господаркою. А господарства при монастыряхъ, якъ отъ въ Даврѣ або въ Михайловской, великі: поля не до лѣку, ооно хуторы, воли, коровы, табуны коней, ооно челядь, наймыты и наймычки. Челядь въ господарствѣ робить, а монахи наглядаятъ та приказуютъ. Монахи ведутъ рахуны въ господарствѣ, въ гостяницѣ и въ церкви, оамѣ взыратъ и печутъ. Не удержують они, якъ то дѣняе бувае, нѣякихъ школъ, аніи притулки для бѣдныхъ. Що запрацюють, то оамѣ здорова ооноживають.

Кромѣ богато церквей православныхъ есть

въ Кіевѣ одинъ костѣлъ католицко-польскій, одинъ лютеранскій, и найменча але цѣква церковь „раскольниковъ“ або старообрѣдцѣвъ чи старообрѣдцѣвъ на Подолѣ коло Флѣровского монастыря. Зъ дороги не можна сеп церкви добачити, бо она за домохъ въ куточку. На двѣрехъ дому прибитый гарный, трыраменный хрестъ, величинаю зъ-на локотѣ, а перейшовши браму дому, прихотѣ до церквыцѣ, въ виду якъ проста хата съ хрестомъ на оереднѣй крышѣ. Переходячи разъ улицею вечеромъ, стрѣтивъ я корбу людей, оамыхъ кацабѣтъ, и оытавъ, куда такъ. „Идемъ, кажутъ, въ малельну на всенощнае“. У нихъ, якъ у вохѣхъ православныхъ, обходится военочне вечеромъ въ передо-дѣнь свята. За оими людьми пошовъ и я въ „моделельну“.

Церковца малельна, мовъ хата седящая, только озолочена и подбѣлена на чотыри частыны. На першій мѣстоцѣ отъ входу остоятъ жѣнны, на другій чоловікы, дальше за малюю-перегородакою кляромъ для дѣлѣтъ по обѣда бѣки, а на оонецѣ иконооастѣ. Передъ стѣнками за дѣкѣвонокы и кляросами остоятъ передъ Силостѣлемъ и св. Николаемъ свѣтляники, грубій свѣчки, въ промѣрѣ може на пядь, а передъ стѣнками въ жѣночій часты передъ Пречистою и Восшоетѣмъ Силостѣлемъ свѣтятся двѣ завѣшенны лампаки. Подлѣ стѣны малѣ лавки, якъ въ оелянскихъ хатахъ, а на нихъ малельны подушечки въ шеротѣ. Кождый старообрѣдцѣ, увѣйшовши въ модельно, бере подушечку, кладе ея на землю, ооладае два пальцѣ руки а третій загинае по-

наше, хреститѣло дуже скоренно а ооодола бѣе поклоны, колынами оопираючыся на подушечку. Я, увѣйшовши въ церковь, не знавъ змычаю, не ударивъ поклоновъ на оодушечцѣ, только перекрестився православнымъ хрестомъ, оанувъ на боцѣ подлѣ отѣнокы и прѣдѣвляю. И коли воѣ бѣли поклоны, а я нѣ, приступивъ до мене мохѣдѣ, вялькѣй а грубій отаровѣрецъ и каже оотро: „Слушай-на! Што ты въ кабаке, што-дѣ, што эдакъ испрѣлично вступилъ въ малельну?“ — Я хвилку ще ооостоявъ и вышовъ. Але щоби лѣпше прѣдѣвляюся, я зайшовъ туда другимъ разомъ. Пошанувавъ ихъ обрядъ, забивъ поклоны на оодушечцѣ, и выстоявъ въ полъ години. Якъ почали свѣтати „Аллахуа“, то ажъ прикро було олухати; голоомъ дѣкѣвъ въ обохъ клярохъ и вохѣхъ людей вѣвляюся вкупѣ въ одинъ грубый прѣдѣвляю, негармонійный и дѣкий голоомъ, то вышѣ, то низше, и дуже равляю ухо.

Сѣ раскольниковъ въ Кіевѣ — то завды въ раскольниковъ губерній, но наибѣльше торговщѣи та купцѣ, що розбрылися по Украинѣ. Расколы повставъ въ XVII. вѣцѣ въ часѣ поправы латургійныхъ книгъ патріархомъ Никономъ. На оообрѣ въ Москвѣ 1666 р. многі не признали тыхъ поправокъ и ихъ называю „старообрѣдцями“ або „старообрѣдцями“, щоби отбѣзнити дѣтъ православныхъ, исповѣдникѣвъ церкви державной. Сѣй расколъ мавъ побѣдѣ церковного значеня, такожъ политичне и ооціалне. Старообрѣдцѣ оталяся противниками политичной централизаци, часомъ и власти самого царя, бюрократіи побору ра-

стануть рішучо против всякої корупції без-
поясисто, чи з тою корупцією має яку зв'язь
одна, чи другий чоловік рускої народності, чи
ні. Та о тій нинішній разом.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Австрійсько-Угорська Монархія.

(Сво Вел. Цесар) приїхавши дня 22 с. м.
в Гастайн до Відня і заміскавши в Шенбру-
н. Дня 20 с. м. приїмав С. Вел. цесаря що раз-
ки. Висмарка на авдієнції; авдієнція була дуже
довга, бо тривала аж дві години.

(Розпорядженням міністерства крайової обо-
рони для ополченців.) Дневник законів держав-
них в д. 21 с. м. прийняв розпорядження ма-
ністерства крайової оборони в д. 17 серпня с. р.,
обов'язуюче ополченців військ кравів корон-
них з виїзкою Тиролю і Форальбергу. На
вступий сего розпорядження оказано насамперед,
що закон о загальному ополченню вже став
правосильним і обов'язує кожного. Далше гово-
рять о уложенні листів ополченців. Задля по-
знав вже пори в важких приготувань — каже-
но в розпорядженні — не треба вже на р. 1886
укладати сніх листів, але треба зараз уложити
сінх листів тих, котрі обов'язані до загально-
ного ополчення в 1887 р. Синою ті мають бути
выготоплені набільше до кінця лютого а до 15
марта 1887 р. мають бути предложені урядом
політичним.

Заграничний Держави.

Революція в Болгарії. Два числа тому
назадъ зазначили ми були в статті підъ заго-
ловкомъ „Робій ознаки“, що мимо войнхъ уві-
ренъ офіціальнихъ і неофіціальнихъ жерелъ
о тривалості європейского мира, довѣряє до
удержаня того мира не може ніхто ніхто укря-
пути. Выказуючи нашъ поглядъ, ми і не ду-
мали, що такъ скоро будемо вже могли оправда-
ти єго нашими-жъ фактами. На будемо бльше
заставляючи надъ тими фактами, а подаємо
ихъ такъ якъ они єсть; завадно она ще
свѣжій, щобъ о нихъ вже теперъ можна оу-
дати; то однакжъ мусимо оказати, що о-
знаки ті, о котрихъ ми вгадували, дійсно ка-
зали догадуватися, що щось приготуєть, лишъ
трудно було на разѣ отгадати, де і вѣ якій спо-
сѣбъ выбухне перша полонія, звѣстка нового
пожару. Не минуло і кілька днівъ отъ першого
прояву занепокоєня а рѣчь вже і роз'яснилась.
Въ недѣлю о 4 год. зъ полудня насѣла до Від-
ня слѣдуюча сенсаційна телеграма: Кравеловъ і
Цанковъ утворили вѣ неприступно киянъ прови-
рочне правительство. Киянъ узалено підчасъ исповѣ-
ній войнхъ вѣ Видині і оголошено єго дотронизацію.
Вѣстѣ сл о болгарской революції отбавили вѣ
першій хвилі на биржі і викликали значне об-
ниженє „кредитовъ“ і „рентъ“. — „Köln. Ztg.“
потвердило такожъ вѣстѣ о дотронизації кн. А-
лександра і каже, що єго привезено до Ломан-
лики, а теперъ бѣ єсть вже по заграничю
краю. Та сама газета додає, що дотронизація
наступила вѣ насѣдствѣ конферен-
ції вѣ Кисингені і Гастайні. По усуну-
енню кн. Александра, которого Англія хотѣла
клинѣмъ воути міжъ Австрією і Россією, насту-
пила коротка або довша перерва вѣ беззастанов-
кальному руху руской балканской. Вѣстѣ о
дотронизації болгарского князя потверджують
такожъ донесеніє зъ Букарешту. — Приватній
вѣдомості вѣ Софії потверджують вѣстѣ, що кн.
Александръ, дотронизований черезъ платону ре-
волюцію при участі софійского правительства і
воєвского залого, бувъ змушений до абдикації.
Провизоричне правительство болгарское позво-
ляло кѣлька абсолюто для него кориснихъ
телеграмъ, а вѣ вѣнші денеші і листы задерж-
жало; на границі придержано навіть дорож-
нихъ. — О самой дотронизації князя доповідь
зъ Букарешту до „Pol. Corr.“ такъ: Дня 21 с.
м. рано окружило войско і товца народу палату
князя і домагалося дотронизації. Незадовго і
проклянуто дотронизацію. Правительство об-
нявъ комитетъ зложений вѣ Кравеловѣ, Цанковѣ,
Греговѣ, Гуровѣ і Радославовѣ, бывшого
министра войнхъ. Великій вѣнчъ народній, котрі
отбули вѣ Софії і Русуку, санкціонували дотро-
першій фактъ. — Зъ Софії надѣлила вѣстѣ,
що кн. Александръ знаходиться теперъ вѣ Лом-
палівѣ і вѣ найближшій часъ буде вывезений
за границу. Болгарское правительство оголошило
прокламацію, вѣ котрій сказано: „Князь Алек-
сандръ положили на поля войнхъ великій заслуги
для князѣства болгарского, але за мало уваж-
лявъ вѣ политикѣ отановно Болгаріи іко держ-
жавъ славы іко і за мало дававъ о удержаніє
добрыхъ зношень зъ Россією. Вѣ насѣдствѣ того
дотронизація князя була необходимою“.

Дуже характернимъ для цѣлої справы
єсть поглядъ неофіціальной берлинской „Post“,
котра такъ пише: „Князь Александръ бувъ не-
свѣдомий речникомъ англійскихъ интересовъ,
котрі були вымрени до того, щобъ Болгарію
втиснути іко коштъ незгоди міжъ Австрією і
Россією, приушлюючи, що борба міжъ Россією і
Австрією розлаже вѣходне чинанье безъ жад-
ныхъ жертвъ вѣ людехъ і грошехъ зѣ стороны
Англіи. Вѣ насѣдствѣ тепершнихъ подѣй намѣ-
рєня тѣ вѣстѣ змѣниці вѣ Англіи на разѣ угу-
чєня зъ чинанъ политики на балканскомъ по-
люстѣ“. „Post“ добавує вѣ тѣмъ ознаку мира а
дальше каже такъ: „Дилляботъ кн. Висмарка,
котра вже отъ давна не була такъ оживлена якъ
минушого тижня, дає гарантію, що зъ при-

чинимъ питань, хто теперъ знає де і
болгарскимъ престолѣ не приїде до
борьбы міжъ Австрією і Россією. Що
до Туреччини, то трудній інтрукція дані комі-
саріємъ для ревизіи статута румейского, ка-
жуть догадувались, що Туреччина була
тайно повѣдомлена о ілій дотрониза-
ції. Тепершній ситуація даєть такъ опи-
сати: Англія єсть занята справами внутрішні-
ми; Туреччина не має вѣт силъ акъ намѣрєна
вести войну противъ Россіи а порозумѣнє трєхъ
державъ єсть вѣнчъ видѣвши якъ коли небудѣ“.

Зъ Константинополя доносить, що Пор-
та повѣдомила окружникомъ о приключєннѣхъ вѣ
Софії оныхъ представителѣхъ при дворахъ за-
граничнихъ і приказала имъ розойти, якъ
вращєня і поглядъ викликали ті приключєня вѣ
дотронизації державхъ. Праса англійска высту-
пає дуже остро противъ Россіи. „Times“ каже, що
ніколи дотронизація наступила за згодою Австріи
і Німеччини, то можна привукати, що Россія
вдоволяється тѣмъ, що вже сталося, і не буде
отартовѣ робити далекосягающихъ змѣнъ вѣ
отношеніяхъ міжъ Туреччиною а єи лєнными держ-
жавамъ.

Найновѣйшій вѣстѣ вѣ Болгаріи кажуть до-
гадуватися, що революція не переїде такъ легко
якъ-бы єе здавалося і що вѣ Болгаріи готова
выбухнути межиусобица. Дося трудно однакжъ
знати, що властиво дѣєть вѣ Болгаріи і що ста-
лося о кияземъ Александрѣ. Віденскій теле-
грамъ доносить, що вѣ вѣстѣ о революції вѣ
Болгаріи, котрій вѣходять черезъ Букарештъ,
суть дуже нелоні і недокладні, обчужєні на оту-
маньєні опині публичной вѣ Европѣ а тѣмъ са-
мимъ і вѣ Болгаріи. Вѣ добре конспирова-
ныхъ кругахъ віденскихъ розѣйшлося вчера
вѣстѣ, що наставъ оный рухъ войнхъ і жи-
телѣхъ противъ заговорцѣхъ. Єсть сінхъ поглядомъ
віденскихъ кругѣхъ політичнихъ годѣти а
слѣдуюча телеграма зъ Букарешту вѣ дня 23 с.
м.; „Пѣдѣла зѣзнанъ одного англійского корес-
пондента, котрий чинѣть зъ Джурджева до-
стає до Русука, князь Александръ ма-
ше русъ на чѣлѣ 10.000 людѣхъ зъ Види-
ни до Софії. Президентъ палаты, Стамбуловъ
устроєє зъ Тырнова народній вѣнчъ по цѣлѣмъ
краю на рѣчь кн. Александра. — Що властиво
дѣєть вѣ Болгаріи не знати, бо революціонеры
перервали всяку комунікацію Софії зъ другими
округами Болгаріи і зъ заграничю. Цѣлу оцєну
дотронизації киянъ рѣжній вѣстѣ описують май-
же однако, але жадна вѣстѣ не подає докладно,
де властиво то вѣє дѣлалося, чи вѣ Софії, чи вѣ
Видині. Такъ само не знати, де князь теперъ
находиться. — „Budap. Corr.“ і букарештска
пѣвѣурядова „Voynza“ доносить, що агєнтъ ро-
сійской промывляль вѣ Софії похвалюючи револю-
цію і обѣщавъ помѣчь царя. — Зъ Софії —
люку дорогою не знати — доносить, що цѣлу
резерву поклали до оружія і що войска тур-
ецкій обов'язані границю бѣгъ Вохадѣа Румліи і
Македоніи. Хѣ поклали резерву вѣ Болгаріи
і вѣ чѣмъ інтерєсѣ, не знати.

Вѣстѣ о революції вѣ Софії зробила вѣ
Сербіи велике враженє. Зъ Відраду доносить,
що Сербія прискорила узброєня а рада міні-
стрѣхъ мала вже навѣть ухвалити мобілізацію
войнхъ.

Англія. Престольна бѣда, котрою коро-
лева открыла парламентъ англійской, отбачаєсь
невызначено короткостєю і вгадує чѣсто лишъ
по справѣ внутрішній, справѣ заграничнихъ она
завѣсть не тѣкає. Бѣда та звучить: „Лордове
і Панове! Я завѣзла васъ вѣ тѣй незвычайній
порѣ, щобъ вы занялися необходимо потрібными
работами. Своею послѣднюю парламенту перерва-
но передъ залагженємъ звычайныхъ работъ,
щобъ почути мнѣнь мого народу о важныхъ про-
ектахъ, котрі относятся до Ирландіи. Результатъ
отклику до народа потвердѣть ухилу поперед-
нійшого парламенту. Провизоричній характеръ
розпорядженъ попереднійшого парламенту не до-
пускає доше звѣлѣти дикуюсь надъ необходи-
мо потрібными законами финансовыми... Вѣ той
порѣ, коли вычачно закрытєся парламентъ, не
хочу вамъ поручати иншихъ средствъ кромѣ тѣхъ,
котрі суть необходимі для удержаня вѣ руху
службы публичной“. — Цѣна была дебата
надъ адресомъ. Глєдатель заявилъ при оій наго-
дѣ рішучо, що не отступивъ отъ своихъ поглядѣхъ
на справу ирландію. Похлѣдній приключєня,
казавъ бѣ, укряпили єго вѣ переконанні, що
основній гадки ирландію политикѣ послѣдшого
правительства були повѣсть отповѣди. Онъ зъ-
явѣль тепершнєе правительство, щобъ оно не
перѣзъ змѣню переїде оной реформѣ вѣ Ирландіи.
Лордъ Черчилль оказавъ знову, що положєнє вѣ
Ирландіи не вымагає скоршого окликаня парла-
менту якъ вѣ лѣтѣмъ. Войска єсть оный лишъ
вѣ Бельфастѣ були розрухи, але і туды вылазѣ
уже правительство значно силу войнхъ і зробить
порядокъ, а вѣ противу зарѣй парламентарныхъ
выготопитъ правительство основній планъ для
локальной администрації цѣлої Ирландіи.

НОВИНКИ.

— Вѣ Вп. Предплатники нашѣхъ часописѣхъ, що за-
платили лѣше за черну полонину сего року або
менше, мають се выписано на карткахъ адресо-
ныхъ. Проімо о скорє вырѣшєнєхъ наложитости,
би будемо мусѣли перервати дальшу высылку.

— Приготованъ вѣ Любни на принятіє цесаря вже
майже укѣченъ. Вѣсѣ комнаты вѣ палатѣ пышно
украшені, а вѣ паркѣ позакладано прекрасный ко-
лѣс. По дорожѣ зъ Городка до Любни будѣ
отавлятихъ кѣлька тріумфальныхъ брамъ. Вѣ стай-

ні вѣ Любни будѣ умѣщєныхъ 20 коней, а вѣ
вѣдѣнн 10 двѣрскихъ повозѣхъ; рєштѣ цѣсар-
скихъ коней будѣ умѣщєна вѣ Гоманахъ. Вѣ се-
реду мнѣ. тижня оглѣдаєть вѣсѣ работы і при-
готованіє вѣ Любни намістѣннѣ п. Залевскій і
бувѣ вѣ нихъ цѣлковито вдоволенъ. — Архик.
Рудольфъ приїде до Любни д. 8 л. вересня.

— Вѣчернѣ музыкально-вокально-декламційній вѣ честь
25-лѣтної литературной дѣятельности Осипа Федьковича
отбѣсѣ находѣсь Читальнѣ вѣ Микуніцѣхъ і по-
дѣлѣхъ академикѣхъ д. 29 л. серпня вѣ Ко-
нопцѣхъ, вѣ сали купецкого закладу, зъ такою
программою: 1) Отчитѣ о 25-лѣтній литературной
дѣятельности Ос. Федьковича выголосить почетный
членъ читальнѣ микуніцѣхъ проф. Олександръ
Варвильскій. 2) „Зѣ окружѣхъ“, слова Федько-
вича, музыка Нижанковского, хоръ. 3) Декла-
мація: „Соней мары“ Федьковича, выголосить
панна Р. 4) „Бурѣ“ Лавровского, хоръ. 5) Пу-
турѣ, дуетъ на скрипкахъ отыграють пп. З. а
К. 6) „Рѣдѣна мѣна“ Бингелберга, хоръ. 7) „Гулявѣ“
слова Федьковича, муз. Нижанковского, хоръ. 8) „Сѣ-
вѣца добра-ночѣ“, выголосить панна Ц. 9) Шум-
ка на цитрѣ, отыграє п. К. 10) Вѣнокъ зъ народ-
ныхъ пѣсєнъ, Андрейка, хоръ. 11) Декламція:
„Товаришѣ“, выголосить п. Г. 12) „Пѣкибѣ ко-
вака“, слова Федьковича, музыка Вербицкого,
хоръ. — Початокъ концерту точно о годинѣ 6½,
вѣчернѣ. Вѣступѣ на сцену дозволенъ по вказа-
нѣ розбєлєныхъ запрошенъ. Прѣ-то, коли-бы хто
не отримавъ же запрошеня, звѣлѣтъ ласково зго-
лошєнїю по него до назнє подѣланого Комите-
ту. Вѣкѣнцѣ осѣлѣсь Комитетъ для торжествен-
ного звѣлѣчєня 25-лѣтнихъ литературныхъ тру-
дѣхъ нашого буквиньского оцѣва, просятъ якъ
доорєстѣ, такъ і подальшу Вп. Публичностѣ,
щобъ якъ найчисленнѣше прибула на сє народнє
святѣ, щѣбы при звуцѣ чарѣдѣйной пѣсѣнъ і рѣд-
ного слова разомъ вѣ купцѣ повесєлєтѣся і скрѣ-
пѣтѣся на сѣлѣхъ до дальшого працѣ на народѣ
нѣвѣ. — Зъ выдѣду Читальнѣ і Комитету: О.
Е. Цурковский; А. Рибачикъ; В. Цєбровскій;
Я. Турчикъ.

— Музыкально-декламаторскій вѣчеръ сѣ танцями
отбѣсѣ дня 6 л. вересня с. р. вѣ Станиславѣ,
вѣ сали касина мѣщаньского, заходѣмъ Братѣва
ов. Николая. Початокъ о годинѣ 7½ вѣчернѣ.
Билеты для особы по 1 зр. 50 кр. — Чистый
доходъ призначєнъ на збѣльшенє фонду стѣпен-
дїи имени Преосв. Юліана, єпископа. Стрѣй
вѣзятѣй або народній.

(+) Вп. Володиславъ Федоровичъ привѣзъ вѣ дарѣ
товариству „Прѣсвѣтъ“ оый портрєтъ великихъ
роимѣрѣхъ і значной вѣрстои. Выдѣлъ товариства
„Прѣсвѣтъ“, бажючи выготопити портрєты сво-
ихъ предѣдѣлѣхъ, удаєся бувѣ и до п. Воло-
дислава Федоровича отъ просьбѣю о фотографію
вѣ котрой можна бы выготопити портрєты на по-
лотнѣ. П. Федоровичъ вѣ отповѣди своей Выдѣ-
ловѣ заявилъ, що бѣтъ пришлє товариству гото-
вой оый портрєтъ — і дѣйствѣ вже привѣзъ.
Портрєтъ сєй, работы нашого знаменитого арти-
ста п. Корпила Устѣновича, зъ року 1883, пред-
отавляє будущѣго голову „Прѣсвѣтъ“ і мѣцѣнѣ
єй, вѣ природній величинѣ, одягнутого вѣ пыш-
ный стрѣй боярскій. — При случаѣ скажемо, що пер-
едъ фєрїями артистѣ львѣвскій п. Гарасимовичъ
выготопивъ портрєтъ (погрудь) вышшєного мѣго-
вѣзлѣжущего головы „Прѣсвѣтъ“, д. ра Омєліяна
Огоновского.

— Рускій театр народній подѣ дирекцію пп.
Бабєровича і Гринєвского перебудѣ вѣ Подѣ-
лоцѣхъ до д. 29 л. серпня і даєть ще такі
предѣставлєня: вѣ четвєрѣ д. 26 с. м. на дохѣдъ
панѣ Бибєровичевѣ „Бурѣ“, образъ зъ житя
російского мѣщаньства, Н. Остроковского; вѣ субѣту
д. 28 „Зелєный Островъ“, комична опера вѣ 3
актахъ, а вѣ недѣлю д. 29 послѣдѣе предѣставлє-
нє „Новый двѣрникъ“. Кромѣ того отбѣдутѣся
ще два походуцѣхъ предѣставлєня, именѣю вѣ пя-
тницѣ д. 27 с. м. і вѣ недѣлю д. 29 с. м.; по-
чатокъ о год. 5 по полудни. Зъ Подѣлоцѣхъ
выѣдѣтъ театрѣ до Тернополя, де вже д. 30 л.
с. м. даєть перша предѣставлєнє.

— Красно поступѣє громада Мѣстни коло Львова.
Она перѣписуєсь зѣ вѣсѣми властями лише по ру-
ки. Недавно подаѣла она прошенє до предѣвнѣхъ
цѣсарской канцєларіи о заомѣгу на будѣву шко-
лы такожѣ по руки. На прошенє одержала при-
хильну отповѣдь.

— Зъ Тернополя пишуть намѣ: Дня 20 л. с. м.
мѣщанинъ Кучерскій, вѣзучи синоу зъ поля, упавъ
подѣ колеса возѣвъ і отбавѣ духа на мѣсці. При-
казавъ лѣкарь сконѣтувати, що цѣла кѣлька
грудина була переломана. Конѣ ошоломились че-
резъ коня цѣсарского, що вырванѣ за маштарнѣ,
гнѣли зѣ горы і вѣзѣ перевєрнули. — Тугешній
зарѣдъ музыкѣ мѣскої стягнувъ на сєбѣ оправда-
ний за то, що д. 18 л. с. м. на Слєса не
казавъ грати музыкѣ вѣ огородѣ публичной якъ
єсть свято таке урочистѣ для Русинѣхъ і вѣ день
урочинѣ цѣсаря, а заразѣ на другій день вѣ че-
твєрѣ вѣ вѣ субѣту музыка грала для живѣтѣхъ...

— Д-ръ Верниціи, бывшій маршалкомъ жадѣв-
ской Рады повѣтѣвой, попавъ вѣ не зовѣсть милу
козѣвию. Якъ звѣстѣно зложивъ д-ръ Верниціи
ше ои вѣсєны оый урядъ маршалковскій і передавъ
ведєнє дѣлъ своему заступникѣ, о. Лопатынѣ
оному вѣ Роздолѣ. Дѣйствитѣль маршалкомъ має
бути отже о. Лопатынскій такъ довго, поки
выбѣрѣ нового маршалка не буде затверждєнъ. На
мѣсцѣ уступившого д. ра Верницкого выбрано мар-
шалкомъ п. Чайковского зъ Жираѣ, але выбѣрѣ
сѣй же дои не затверждєнъ і хто знає, чи бу-
дѣ навѣть затверждєнъ, зѣ уваги на сѣ, що п.
Ч. стоить подѣ тяжкимъ закладамъ публичной
ошѣнѣ зрѣблєнымъ єму вѣ „Kurjer-Ź Lwowski-
bimъ“, черезъ що власта не можутьъ предѣставити єго
выбору на маршалка до затверждєня цѣсарского. Се-

редѣ такої ситуації хотѣть-бы д-ръ Верниціи
обняти назадъ урядъ маршалка. Кѣлька днѣвъ
тому назадъ затѣлєградувавъ бѣгъ до секретаря Ра-
ды повѣтѣвой, що обѣймає на ново урядѣ мар-
шалка, не порозумѣвшись попередно зѣ о. Лоп-
атынскимъ і жадає прислѣня „кавалѣвъ“ до по-
дѣшоу. Секретарѣ, не приушлюючи вѣсѣхъ неопѣ-
довѣдѣныхъ, выслѣвъ 13 „кавалѣвъ“, котрі дѣйствѣ
поподѣсѣувавъ п. Верниціи. О. Вас. Лопатынскій
довѣдался о вѣсѣхъ ажъ тогды, коли приїхавъ до
Жидачєва і побачивъ поподѣсѣуваніє акты д-ромъ
Верниціимъ. О. Лопатынскій попереверчувавъ
отже неправий подѣисѣ и казавъ секретарєви
на будѣчу выдѣвати якъ небудѣ акты. Д-ръ Вер-
ниціи довѣдавшись о тѣмъ выслѣвъ до о. Лоп-
атынского писмо, писавѣ тономъ роздражєннѣмъ,
і завѣзавъ єго, щѣбы явився вѣ означєнѣмъ днѣ
вѣ Жидачєвѣ і оправдавѣ за окомпромитѣванє
єго передъ секретарємъ. О. Л. отповѣвъ на
сѣ завѣзаванє, що бѣтъ склѣче засѣдань Рады і
тогды будѣтъ оба могли сѣ собою побачити і
роздумати надъ тѣмъ, хто поступивъ обы не-
правильно. Говорѣть, що д-ръ Верниціи поїхавъ
до Львова шукати інтрукції, що має дальше
робити, щѣбы за своєю компромитѣціо знайти сѣ-
тєсѣкѣцію.

(+) Процѣсъ вытѣченъ п. Василєви Петровѣ,
дѣковѣ вѣ Подѣхѣхъ коло Калуша, скѣнчивѣ вѣ
Станиславѣ дня 20 л. серпня. По перевѣдѣній
розправѣ, вѣ котрой перѣслѣхано 19 свѣдѣкѣхъ
(а зѣ нихъ кѣлька намогло нечуванныхъ ошѣтєнѣхъ),
дня 20 л. с. м. о пѣвнѣчи оголошєно вердиктѣ
оудѣвъ присяжныхъ, у вѣлѣ нѣяючий п. Василѣ
Петрова отъ обжалованя зѣ §. 302 закона кари-
ного (подѣкурѣванє до несправия противъ народно-
стей і т. д.), а дня 21 л. серпня рано, коли
прокураторъ отыгупивъ отъ зголошеного по вырѣку
зажѣленя неважностѣ, выпущєно Петрова на во-
лю. Петрова боролися альтернативно д-рѣ Мєлѣ-
нѣнѣ Бучинскій і д-рѣ Лубинскій. Наша редак-
ція мала нагоду зрѣбати малу прислугу п. Пе-
тровѣ. Довѣдавшись, що прокураторъ закладає п.
Петровѣ чинѣ карѣдостойнѣ за гошенєне оной
рѣчи, дѣтѣкаючи господарки Выдѣлу крайового,
котра єсть фактомъ, а не, якъ прокураторіє удѣ-
ржувѣла, выгадкою самого обжалованого, мы вѣ
дорѣзѣ телеграфичной выслѣли вѣ день розправы
на руки обороны копію опису факту, зѣятого зѣ
оной польской газеты. Трибуналъ принявъ до
актѣхъ ч. 81 „Дѣла“ зъ 1882 р. і дѣтѣчній ус-
тѣтъ зѣ него, де трактувалося тѣя сама оспѣра,
розумѣєсь вѣ користи обжалованого, отчитѣно
при розправѣ.

— О. Т. Карпикъ, деканъ і парѣхъ вѣ Уотрикахъ,
выбраний лѣвѣскою Радою повѣтѣвою дѣлєгатѣмъ
до окружнѣ Рады шкѣльной вѣ Сяноцѣ.

— Именования. Краєва Рада шкѣльна именувѣла
Исидѣра Петровского дѣйствитѣльнѣмъ учитѣлемъ муж-
жеской єтатовѣй школы вѣ Козимѣхъ. — Теодѣра
Майковского дѣйствитѣльнѣмъ учитѣлемъ вѣ Хоминѣхъ;
Павлуку Хмєлєвѣску дѣйствитѣльнѣмъ учитѣлемъ вѣ
Стѣрєшєнцѣхъ, і Олєну Пранічѣску дѣйствитѣльнѣмъ
учитѣлемъ вѣ Лѣшѣхъ мурѣванныхъ.

(+) Для кандидатѣхъ отану духовного. І. Львѣвска
мѣтр. Конѣсторіє завѣдомѣла до ч. 5048, що кан-
дидаты до лѣвѣвского семинарія на аєпархію
львѣвѣску на рѣкѣ шк. 1886/7 мають внести
прошенѣ до мѣтр. Конѣсторіи до 20 л. вересня с. р.
і долучити: 1) Свѣдѣцтво парѣхъ, що кандидатъ
єсть ошѣномъ законно вѣнчѣннѣмъ родичѣмъ, і вѣ
грєч.-кат. обрядѣ не лѣше трѣщенъ, але і сѣ.
миромъ помѣзанъ. 2) Свѣдѣцтво убоженѣа отъ
урѣду громадного, отъ потверждєнємъ урѣду на-
рохѣльного. 3) Свѣдѣцтва зѣ вѣсѣхъ цѣвѣрѣхъ
науки вѣ гимназії і зрѣлости. Коли кандидатъ зѣ
якою причиною на лѣкій часъ отудіи бувъ перер-
ванъ, то має долучити ще свѣдѣцтво отъ урѣду
деканѣльнѣго і отъ ц. к. отарѣства отъ доказѣхъ,
де черезъ той часъ бувъ і що робивъ. Тѣмъ, що
мають поправити по ваканціяхъ оный предметъ,
отже не мають свѣдѣцтва зрѣлости, мають то вѣ
прѣсѣбѣ зазначити, а по вѣсѣхъ свѣдѣцтвахъ до-
несѣти. 4) Свѣдѣцтво моральностѣ отъ урѣду деканѣ,
а потверждєнє ц. к. отарѣствомъ; тамъ має бути
потверждєна такожъ безвѣнѣнѣнѣ. 5) Свѣдѣцтво
лѣкаря о повнѣдѣ здоровьі і отбѣтѣній природѣй
або щєщєнѣй боѣхъ. — Вѣсѣ свѣдѣцтва треба
отѣмплювати. Кандидаты мають д. 29 л. вересня
о 8½ год. рано зголошѣтѣсь вѣ Конѣсторіи до
пошту зѣ сѣбѣу церк. і катихизму, а вѣ днѣ
призначєнѣмъ ректорѣмъ до оосмотру лѣкарского
вѣ семинаріи. Принятіє мусѣть кончє мати оый
„Молатѣвоєвъ єрєсѣй“ а по змѣвѣ вѣ „Изѣбор-
никѣхъ служѣхъ церковныхъ“. — П. Тѣлѣжъ мѣтр.
Конѣсторіє завѣдомѣла до ч. 4857, що для аєп-
львѣвского опѣрѣженє одно мѣсѣце вѣ гр.-к. дух.
семинаріи у Віднѣ. Кандидаты на сѣ мѣсѣце
мають внести свои просьбы до Конѣсторіи до
27 л. серпня с. р. і приложѣ, якъ повысѣе подѣ
1), 2), 3) сѣ опущєнємъ уступѣу о поправѣ
испытѣ зрѣлости, подѣ 4) і 5). Кандидаты мають
явитѣсь вѣ Конѣсторіи дня 1 л. вересня о 3 год.
полѣ. до пошту зѣ сѣбѣу церк. і катихизму. —
(Щѣ до кандидатѣхъ вѣ Перѣмѣскої єпархіи, бу-
ла вже інтрукція вѣ ч. 86 „Дѣла“.)

— Першій потѣздъ мѣскальнѣмъ коломѣйскимъ зѣлѣзницѣ
перѣїхавъ д. 7 с. м. о год. 4 рано зѣ двѣрца зѣ-
лѣзницѣ черезъ Коломыю до Печєнѣжинѣ. Маши-
на „Alessani“ тагула 14 порѣжѣхъ возѣхъ. Тур-
кѣтъ по мѣсѣтѣ бувъ свѣльній, потѣздъ ишовъ зѣ-
воѣмъ поводи, такъ що не було ніякого небез-
пєчностѣ.

— П. Микшєвъ, прѣзєсѣ жѣяковѣскої Рады повѣ-
тѣвой, выдѣвъ — якъ довѣдуєсь „Нов. Прѣд.“ —
циркулярѣ до вѣсѣхъ мѣсѣцевыхъ Радъ шкѣльныхъ
зѣ вѣзѣнѣмъ, щѣбы они слѣдѣли пѣльно за по-
ведєнємъ народныхъ учитѣлѣхъ і доносили єму,
якѣ ошѣхъ робѣлѣтѣ дѣти вѣ языцѣ — ну, розу-
мѣєсь — пошѣкомъ!

— За Мазурици пишуть до коломийської „Рускої Рады“, що в рускій церкві в Кракові (за польських часів було їх аж 4) небагато розпочинає укрощення в старо-руськом стилі. Під Рашевом будують в Заліжю, в той рускій оазі між мазурами, нова велика церква в твердого матеріалу. В Ярославлі будують знову прекрасну звонницю. В Канчузі в Динові здалося б окремі духовні стації, а в селі Грязка треба побудувати нову церкву, бо стара вже валиться.

— 400.000 зр. програв у Відні одній польській графині з Галичини. „Samozgad“ каже, що се по-оош гр. Романъ Потоцкій. Кілько добра міг-би був граф тими грошми зробити для бідного люду! За половину тої суми був-би викупив всіх доживників Банку рутякального з трьох своїх повітів округи виборчого.

— Караних за переступлення уставу піянства в Галичині було в 1883 році 22.000 людей (в 1879 р. 17.000 л.), а на Буковині в 1883 році 1759 людей (в 1879 р. лише 900 людей). З того видно, що число караних піднеслося в Галичині а вже значно більше на Буковині.

— Великий град навістив д. 12 о. м. села Моршин, Лисовичі в Дідушинці коло Волехова, і знищив засівні ярого збіжжя.

— „Центральний зв'язок блого орла“. Ще в маю с. р. арештовано кількох молодих людей, котрим закладувано, що они належать до тайного товариства. Ув'язнених випущено небагато на волю, але мин. тижня вручила прокуратура 14 членам того тайного центрального зв'язку акти обжалованя.

— За обманство и лихву засудив станиславівськй окружний суд мин. тижня лихварку Кноль з Чорного Потока коло Делятина на 1½ року тяжкої в'язниці. Рівними жидівськими спекуляціями доробляла она великого мастику, пускаючи бідних Гнуздів сь торгами. Забран лихваркою грошми казав суд пошкодованим звернути або сплатити.

— В П'ятигородцях, деканата ськольного, отбудаєся дн 7 л. лютогопадія о. р. миссиі духовна, котрої Вир. митр. Сильвестер уділив ового благословенія.

— Паниа Іосифа Кочоровска, сирота по бл. п. пароху в Підгірках, (30 лѣт маюча) принята в новицїи монастиря инокїи Чина св. Вао. В. в Словітѣ.

— На фонд будови „Народного Дому“ в Калуші зложив Ви. п. Николай Стеблецькій 5 зр. а. в., за що ему именем наших патріотів в Калуші складано сердечну подяку. — Мелитонъ Темницькій, мѣщанин в Калуші.

— Дрбні вѣсти. Громадѣ Передѣльниця, пов. до бромиського, дарував цѣсарь на будову школи 100 зр. — Значні поклада фосфоритів знайдено в Стрыганцях, пов. товмацького. — В Букачовцях утонився підчас купелі урядник черновецкой зѣлѣницѣ Келлеръ. — В Козлові коло Букача випалила в кузні в часі репараций набита отрѣлба и переотрѣлила руку ковалеві. — Громадѣ Плешовичѣ, пов. перем., дарував цѣсарь на будову школи 50 зр., а громадѣ Дешняцѣ, пов. ясольского, також на будову школи 100 зр. — Підчас латургїи в день уродинь цѣсарскихъ спѣвавъ в рускій катедральной церкві в Станиславовѣ хоръ тамошного музичного Товариства, підъ проводомъ бар. Ромашкана.

Вѣсти зъ Аеп. Львѣвской.

Въ пропозицію на Городокъ приняті оо. І. Мих. Кульматичскій, пар. зъ Повѣтна; ІІ. Евстахїй Мерунович, пар. зъ Толцова, и ІІІ. Григ. Словинскій, кап. в Козловѣ.

Столове достали отъ ц. к. намістництва укнченїи богословы: І. Бабій, Т. Богачевскій, І. Вожейко, Е. Брояковский, І. Вацикъ, С. Виявскій, Ф. Громадка, П. Ілевичъ, Е. Качмарскій, Н. Курыловичъ, К. Малишевскій, К. Мандычевскій, Е. Пелехъ, Е. Рудницкій, І. Рыбакъ, К. Слюзаръ, М. Формовъ, Л. Чепѣль, Н. Чубатый и В. Шевчикрикъ.

Отзнаки хрилошанскїи сь правомъ ношити одежѣ крил. достали оо. Іос. Онишкеничъ, пар. зъ Сернокъ, дек. рогатиньского, и Григ. Курмановичъ, був. капелянъ при монастири инокїи Ч. св. Вао. В. в Словітѣ.

Заступникомъ проповѣдника при катедр. церкві св. Георгія збѣтавъ о. Григ. Грушка.

Митр. консисторїя вставила до ц. к. намістництва: 1) о подыновене дотациі для о. Володим. Голібаного, пар. зъ Вятчицѣ, до 420 зр. рѣчно; 2) о личній дотатокѣ для о. Іос. Стрѣльницкого, пароха зъ Саранчукѣ.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

На конкурсъ: розписанї до ч. 3684 сь речинцемъ до 15 л. падолиста с. р.: І. Парохїи: Гавчова, Урожѣ, Милѣхъ, Яворчѣ, Готѣвъ, Лѣцини, Смерековецѣ, Манастирецѣ, Береги горїи, Новця, Дыдова, Радонця, Горянка, Теллицѣ и Тернава выжна. — ІІ. Капеляни: Воробяничъ, Снявкѣ, Шоломеничѣ, Сміольникѣ, Раквадьѣ, Лѣлюхѣ, Нанова, Ветлина, Шумячѣ, Куличковѣ, Ливинка мала, Свѣдникѣ, Гвоздець, Гладшівѣ, Михалевицѣ, Токарня, Близинка, Лобозѣвъ, Ростока велика и Липѣ.

Еп. Консисторїя вставила до президїи ц. к. намістництва о згоду на каноничну ваституцію о. Іоанна Констанкевича на пар. Ялїя, дек. ояницкого.

Презенти iure devolutivo достали оо. 1) Сев. Турчановичъ зъ Потока великого на пар.

Лукове, дек. бляховецкого; 2) Генр. Полянскій зъ Телесницѣ на пар. Туриньско, деканату яолаского.

Вѣсти зъ Епархіи Станиславѣвской.

На конкурсъ розписанїи приходѣ Кулачкѣ вѣцѣ, дек. коломийского, сь речинцемъ до 12 л. жовтня с. р.

Президїи намістництва годятся на канон. ваституцію о. Іоана Кушака зъ Лосяча на Иванковѣ, дек. скальского.

Епископъ Юліанъ: 1) Выславъ архіер. благословенїе для участникѣвъ торжества благословенїя жертвенника вь будующей-ся новѣй церкві вь Борщевѣ на храмовый празникъ Успенїа Прев. Богор. 2) Поручивъ о. дек. Гаваньскому посвятити муровану гр.-к. звонницю вь Зазулинцяхъ, дек. залѣццкого, збудовану дѣдичемъ п. Іос. Вартановичемъ, и вь его имени удѣлати о. Дольницкому за его заходы при будовѣ каплицѣ признанїе и похвалу, а самому ктиторови выслать еп. Юліанъ грамоту признанїя.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Александръ Ройновичъ, крилошанинъ-кутошъ катедрального храма вь Пряшевѣ и архіаїяконъ ояжский, много-заслуженный коло просвѣты народу угро-русского, усопавої д. 28 липня вь 51 р. житя а 27 році овачевствѣ. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(+) Календаръ „Прогрѣтъ“ на рѣк 1887 выйде вже за кілька дѣвъ зъ печати.

— Отъ Издавництва Малоруско-нѣмецкого Словаря одержуемо до помѣщенїа слѣдующе оновѣщенїе: Малоруско-нѣмецкого Словаря выпускъ 25-тый уже готовый, а друкъ 26-того (котрый есть по-сѣднїи) и лѣстовъ заготовленыхъ до обохъ то-мѣвъ Словаря кончито, такъ що незадолго цѣлый Словарь буде окнченый. А що многіи зъ Ви. Предлѣтатникѣвъ не зложили ще цѣлоу предлѣтаты, то послѣдній выпускъ высланы будутъ лѣше тѣмъ, що цѣлу предлѣтату привсѣла, а всѣхъ прочіихъ просито, чтобы зложили чѣмъ скорше решту предлѣтаты прислати або бодѣи оь поднѣсанымъ вь сѣй справѣ порозумѣтїю. Кѣлько хто виненъ, було все выписано при высылцѣ давнѣйшихъ выпусковъ, нашто до многіихъ рѣвѣлоланъ були карти-кореспонденційны, де належитѣсть была означена, а прочіимъ теперь ще буде се до вѣдомости подано. Именно просито всѣхъ Ви. Предлѣтатникѣвъ, котріи у Львовѣ вь друкарни товариства им. Шевченка поодинокіи выпуски отбараили, чтобы тамъ-же на руки п. К. Беднарского решту предлѣтаты передати зложили. Позаякъ небагомъ друкъ цѣлого дѣла укнчито, такъ муситъ издавництво полагодити воѣ рахунки вь друкарни и иншіи выдатки, до чего потребуе ласкавої подмоги Ви. Предлѣтатникѣвъ, отъ котрой теперь выключно есть залежане. Також просито подати до вѣдомости (поднѣсаного) докладну адресу, коли хто змѣнявъ мѣсто перебуванїя. — Станиславѣвъ дн 22 л. оерня 1886. Софронъ Недѣльскій.

— Щомѣсяц Часописъ ч. ІІІ и ІІІІ мѣстятъ вь собѣ: Оплатѣ школьна и матеріальне отановище учите-лѣвъ школъ народныхъ. — Науки природїи вь школѣ народоїи. — Анкета реформы семинаріи учительскихъ. — Загальний збѣръ членѣвъ польского Товариства Педагогичного у Львовѣ. — Новїи. — Школьный вѣсти. — Посмертна згадка. — Новїи книжки. — Вь фейлетонѣ поданъ описъ юведею буквицьского кобзаря и промова юведеї на д-ра С. Стоцкого.

(+) „Нѣвская Старина“ за мѣсяць сѣрпень мѣ-стятъ вь собѣ мѣжъ иншими цѣнными статьями: третїи невыданный дои творѣ Шевченка вь ро-сійской мѣвѣ „Наймичка“ (вь попереднихъ двоухъ книгахъ Кіевской Старини были помѣщеніи першіи два творы: пеема „Смѣлѣ“ и повѣсть „Варнакъ“), а дальше шаршу библиографичну згадку про Аль-манахъ черновецкого „Союза“ и перекладъ на ро-сійскую мѣву гуцульской легенды Оо. Федько-вича п. заг. „Довбушевѣ жидѣ (скарѣ)“, помѣще-нон вь тѣмъ-же Альманаху.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Надѣи буквицькою выставою вь Чернівцяхъ об-наѣвъ протекторатъ архіи. Кароль-Людянкъ. Вы-става буде отворена дн 5 л. вересня. Вѣстучъ вь день отворенїа отъ особы 50 кр. а вь звичай-нїи дн по 30 кр. отъ 4 особѣ 80 кр., а вь недѣлѣ и понедѣлїи по 20 кр., отъ 4 особѣ по 60 кр.

Послѣдній вѣсти.

Справа болгарска. Про станъ вь Болгарїи все ще нема певныхъ вѣстей. По-хѣдъ князя на Софію не потверджуеся, а зда-еся, що князь поднѣсавши абдикацію, лаго-дится до выѣзду. Неимѣвременно здѣсь теле-грама зъ Вѣдїи вь нынѣшнѣмъ „Dziennik-y Pol.“, мѣвъ-бы то князь отбравъ собѣ жи-тѣе. Вь деякихъ сторонахъ Румелии народѣи вь войско подносятся за княземъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. И. л. вь Салоговѣ. Мы получили 4 зр. Дакуемо. — Вп. Ч. вь Печ. Записала 5 зр. вь кнѣги. —

Народна Торговля

у Львовѣ, ул. Орменська ч. І.

кільо 90 кр.

МѢДЬ ВЪ ПЛѢСТРАХЪ

кільо 1 зр.

1720 3—3

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1663 188—?

Зѣлье Зебургеа яко певне средство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакѣванїе и посылку почтою числится 10 кр.

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньского вь Ярославлі,

нагородженїи 19 медалями на выставахъ краевыхъ и межинарод-ныхъ, можнѣ достати вь власныхъ складахъ: Краковѣ, Суко-ницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемышлѣ, ул. Францискав-ска, якъ такожѣ у всѣхъ торговляхъ корѣвннхъ.

Цѣвникъ на жадање безплатно и франко.

Анализованный проф. В. Гоффомъ Гигиєничный Медѣвникъ вы-находу Л. Чиньского есть дужѣ смачною и окрѣпляющею поживою и пев-нымъ средствомъ до усугненїа недуги органѣвъ травлєнїа, якъ: запѣръ, гемо-родны, диспепсїи, напорѣ крови, нежитѣ желудка и кишѣвъ, згага, здутъѣ, отбѣванїе, несмакъ; побуждѣе апетитѣ, поправлѣе выгалданїе и причинѣеся много до вытворѣванїа крови.

Медѣвникъ гигиєничный поручають найзнаменїтшїи спеціалїсты, а его лѣчебный свойства потверждають лѣкарѣ, сотки же полѣять поѣдаєи влѣстїи фабрики. Достати можнѣ у всѣхъ торговляхъ корѣвннхъ и аптикахъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важнѣ для особѣ, що ведуть снѣдѣе житѣе; для особѣ дѣткенихъ недугамъ повстаннїи вь лѣвнѣного травлєнїа, и для реконвалесцентѣвъ. Об-ширна брошюра, подаючи радѣи и показку до естереженїа отъ недуги повста-ющихъ вь лѣвнѣного травлєнїа, написана докторомъ спеціалїстомъ вышнѣи на-кладомъ фабрики медѣвникѣвъ Л. Чиньского вь Ярославлі и розсылаєся зголошанчымъ-ся даромъ и франко. 1709 10—?

Необходимый для каждого го-сподарства домового, для гостин-ницъ, каваренъ, подорожныхъ, лю-дей приватныхъ, войсковыхъ, апти-карѣвъ и т. д. есть наилучшїи

„RAPID“

Спиритусовый прирядъ до вареня сь 9 поломѣвнми до регулованя.

Дужѣ елегантишїи! Практич-ный! Дешевый! Вѣзъ гнѣтъ! Вѣзъ дыму! Вѣзъ запаху! Легкїи и без-печный до ужитку!

Величєвнѣ сила до огрѣванїа! 2 литры воды закипятъ вь 3 минутахъ такъ, що кождый можѣе собѣ самъ вь одной хвнлїи зварити страву всякого рода, якъ: кашу, гербату, яйцѣ, мясо, печеню, страву зъ муки и т. д. и збужитъ при томъ спиритуеу-линь за 1 кр. Дужѣ практичный вь дорожѣ, на прогуляхъ, на сѣлѣ, и т. д.

1 елегантишїи прирядъ до вареня „Rapid“ зр. 3-50 1

Выключно „за послѣдѣлатою“ або за попереднїмъ надѣла-нїемъ готовки можнѣ достати черезъ 1714 2—24

Wiener Commissions- und Exportgeschäft

ANTON GANS, Wien III, Kolonitzgasse 9.

Привнѣну загальню найлучшу

Масу до запусканя пѣдлогѣ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1681 96—0

Перепродукующимъ даемо отповѣднїи работѣ.

Фабрика вытворѣвъ хемичныхъ и навозовыхъ

Юліана Ванга у Львовѣ

поручає сельскимъ господарямъ пѣдѣи оѣвнїи засѣвы

Муку до погною зъ костей

якъ парену, такъ и препаровану квасомъ сѣрковимъ

по цѣнахъ найумѣренѣйшихъ

сѣ совѣстною порукою за ен чистѣсть и оскѣлѣсть мѣстѣицѣ-ся вь 1727 нѣи окладнїицѣвъ. 1—5

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА!“

Комедїа на 4 сѣраїи.

Написавъ Олександръ Я. Конисскій.

Цѣна 30 кр. а. в. 22

Вь м. VIII-цѣ, сторѣнѣ 73. — Набути можнѣи черезъ Редакцію „Дѣла“. Сѣ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсѣ дневнѣмъ

5% Листы Гипотечный

1678 31—? якъ такожѣ

5% Премїованїи листы Гипотечный

Порученя зъ провинциіи выконує от-воротною почтою безѣи провинзиіи.

Якъ заводити Правды на ладѣ закомар-ской Правды?

Розказавъ Данило Таничкеничъ, духовный Зако-маїи. Накладомъ „Батьківщини“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Достати можнѣи черезъ редакцію „Батьківщини“.

НА СТАНЦІЮ

сѣи вѣкомъ або бѣеи вѣкту при-нимаєи учениковѣвъ пѣдѣи дужѣ приступными условїями и-нѣи Пта-шиньска при ул. Краковской ч. 5. 1723 2—3].

Зошиты рисунковъ

кроскованїи сѣи рускими напи-сани по цѣнѣ: 100 штукъ І зр. 70 кр. поручає:

ВОЗНЯКЪ

вѣ Станиславѣвъ

При бѣлѣшнѣмъ закупнѣи о-пускаєся отповѣднїи работѣ. 1724 (2—?)

Глядаєся експедиторки.

Почмаїотеръ вь Вашківцяхъ на Буковинѣ, вдовецъ, глядає експедиторки, гр. кат. обряда и вь зрѣлѣшнѣмъ вѣку, котра бы выручала его не лишъ вь обо-вязкахъ почтовыхъ але и хотѣла займїтїи ся господарствомъ домо-вымъ. Близшїи условїи писемно. 1718 Т. Павелчакъ.

Торговля паперу, приборѣвъ школьныхъ и до писанїа, якъ рѣв-ножѣи товарѣвъ галантерейныхъ

А. Вознякъ ул. Руска ч. 1.

поручає

по дужѣ дешевыхъ цѣнахъ

ОБРАЗЫ святыхъ и сѣи сѣи на по-лотнѣ, блясѣи и паперѣ, Образки, Альбомы, Забавки для дѣтѣвъ, Билѣ-ты рускїи сѣи желанїи, Рамы рѣз-бленѣи (дубовѣи) и позолоченѣи, Штанги, и т. п. товары вь складѣ галантерей-ныхъ входѣи, якъ рѣвно-жѣи вь Пудры, Перфумы и Мыла водкого рода. За-мовленя сѣи провинциіи залагоджуєся 1725 отворотною почтою. (1—4)

Глядаєся

учительки на село до науки и веденя двоухъ сирѣтъ дѣвчатъ 8—11 лѣтнихъ. Проситѣи ли-стомъ подавати условїа пѣдѣи адресою: Иванъ Дымушев-скїи, парохъ вь Кїйдановѣ, 1726 почта Оссовѣ. (1—3)

УЧЕНИКѢВЪ

прїймаєся на помѣшканєи и вѣкѣи пѣдѣи дужѣ користными условїями, поручаючи за правдою родитель-оку оуцѣи и выгоду.

Зголошувати треба вь друкар-ни Тов. им. Шевченка ул. Ака-демична ч. 8. або при ул. Лы-чаковской ч. 18. на долинь І-шїи дверѣи на право вь по-1721 двѣрїю у Львовѣ. (2—3)

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадеи зъ моихъ конкурентѣвъ не вь снѣи продалати готову або робити одежѣи для мужицѣи и хлопцѣи вь матерїи краєвнхъ и за-граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-ручаю мѣи богатый складѣи такожѣ 1656 Всч. Духовенству. 21—?

Замовленя вь мѣсци и вь провинциіи выконуєся точно и ретельно. На жа-данїе высылѣю зѣорѣи даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ, магазинъ мужескоїи одежи гуртомъ и подрѣбно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенїи 1848.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святъ) о 5-й год. поп. Латер. додатоку „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 3 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакция „Администрація“ подъ Ч. 44 уліца Галицка. Рукописи вносятся лишь на попередне застереженіе. Обложки принимаются по цѣнѣ 6 кр. въ однострочку печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. и Рекламациі неопечатаній вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адм. нистрація „Дѣла“. У Вѣдл. Naasenstein & Vogler, Wall-fachgasse 10; M. Duker, Riemergasse 18; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росіи Редакция „Кіевской Старина“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замѣ въ Одессѣ Дерзавинская ул., д. Ралли 9.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався III. чверть року сегорічного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою залогов и дальшій предплату, щоби въ експедиціі не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступилокъ Вп. предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ обстанутъ даромъ початокъ зачатой повѣсти П. Тургенева „Бѣлки и сыны“.

„Вѣче народне въ Коссовѣ“

розпочнися — якъ намъ звѣщає тамошній Комитетъ вѣчевый — въ назначенный день 31 л. серпня с. р. о 9. годинѣ рано въ комнатахъ Касина повѣстового. Передъ вѣчемъ о годинѣ 7½ рано отбудеся богослуженье въ мѣской церкви.

Зъ отозвы Комитету вѣчевого, котру наш Вп. Читатель прочитали въ „Дѣлѣ“ минувшого тижня, звѣстна програма Вѣча, звѣстий и мотивы, якѣ склонили патріотѣвъ Коссовицъ — скликати народъ на пораду въ дѣлахъ, дотыкаючихъ его жизненныхъ интересовъ.

Гуцульщина — се сторона въ нашѣмъ краю дуже нещаслива. Довгіи часы полинена була она сама собѣ, на самоволію судьбы, нѣхто про неї не дбавъ, нѣхто нею не журився, — окрімъ хіба подекуда одного священника руского, котрого дѣлалось такоже не могла бути надто интензивною за-для розлогости приходѣвъ та не доступного терену. Круги, покликаний до оуіки надъ народомъ, дбали, щоби въ Гуцульщинѣ потомки колишнихъ „опришківъ“ оставали въ страхѣ законѣмъ и приносили дани, а по-за тымъ не видно було активної дѣльности для розвою просвѣтлого и экономичного Гуцульска. Народъ бувъ, якъ сказано, полинений самъ собѣ, а хто чувавъ про богатство Гуцульска, про тысячѣ моргѣвъ пологинъ у поодинокихъ газдѣвъ, про тысячо-голові отары овецъ, про сороковѣ въ скрипи, — той и не надто страхався о Гуцульска и о политику laissez faire, laissez aller, примѣнювану до нихъ, — а хто ще й чувавъ про личну рицарску подобу и вѣчу Гуцула, про его зручність въ руцѣ и змыслъ естетичный въ головѣ, той бувъ спокійный и о его заневолѣнь, о пригнобленье его духа.

А тимчасомъ, погляньмо нинѣ на Гуцульщину — що сталося съ нею? Де тѣи пологини, отары овецъ, сороковѣ? Яка нинѣ подоба и вѣдача Гуцула, чи тая сама, що була передъ кількадесяти лѣтами? Темпрі расзати! За часъ розгульного и свободного напованя въ нашѣмъ краю лихихъ та пѣнства хмарою палетѣли на землю Гуцульска всякого сорта „кулаки“ та деморализаторы и, якъ тая саранча нищить плоды по нивахъ, нищили Гуцульска, добрыхъ и довѣрчивыхъ сыновъ природы. И нинѣ поглянути на Гуцульщину — кому тамъ живесь хорошо? Певно не Гуцулови, а тымъ „кулакамъ“, що кориннами чи покотными писарками высасали соки зъ народу, позабирали пологини, захопили въ свои руки вытворы его працѣ та промыслу, и наконецъ пригнобили его веселого колись и рицарского духа.

Въ виду такого стану на Гуцульщинѣ — у кожного патріота мусить душа рватися до помощи тому бѣдному народови, що нинѣ въ путахъ „глытая“ бѣсы мовъ та рыба о сакъ, — до вказаня ему дорѣтъ, якъ выйти зъ путъ и спасти бодай тѣ останки, що ще ихъ не затопили мутній воды, гоино спущеній зъ шлюзъ „кулаками“. Въ отозвъ патріотѣвъ Комитету вѣчевого въ Коссовѣ и въ програмѣ уложеной на Вѣче бачимо именито тую патріотичну и гуманну тенденцію.

„Якъ поднести тверезость, просвѣту и

добробытъ въ Гуцульщинѣ?“ — се послѣ програмы, буде предметомъ оговорѣвъ на Вѣчу. Просвѣты и тверезости, — тыхъ двоухъ угловъ до будувля гаразду и доброго быту Гуцульска — попередъ всего и необходимо треба. Звѣстна-жъ бо рѣчь, що нинѣ на Гуцульщинѣ мѣжъ народамъ тьма, зъ котрой користає всяка збрѣдь способомъ законнымъ и незаконнымъ, а пѣнство цвите собѣ роскошно и коли не вбиває, то подкшує Гуцула морально, физично и матеріально. Можна надѣяться, що мѣсцеві патріоты, згромадженіи на Вѣчу, знаючи добре обставины своей стороны, знайдуть отповѣдній мѣры до поднесения тамъ просвѣты а усунения пѣнства.

До поднесения добробыту народу въ Гуцульщинѣ отнѣсится и тая позитивна точка програмы: „Якъ розвинути промыселъ, особливо въ Гуцульщинѣ, и що робити, щоби зъ него бувъ якъ наибольшій хосень (мы додамо: для самого народу)?“ При сѣмъ пытаніи нашій интеллигентный народолоубъ, ба и саміи газды, збѣраніи на Вѣчу, будутъ мати широке поле до оговорѣвъ и розборѣвъ. Якъ стоить съ промысломъ на Гуцульщинѣ, про те знаютъ уже богато нашій Читатель изъ знаменитой статьи экономичной: „Ярмарки и торги на Покутию“, печатаной теперь въ „Дѣлѣ“. Есть се неоцѣненный документъ сучасного життя-буття покутского народу подъ зглядомъ экономичнымъ. Зъ него мы бачимо, що въ народѣ гуцульскѣмъ есть врожденный талантъ и высоко-естетична душа, що есть у него и охота до працѣ, — та только — все одна и та сама сумна пѣсонька! — неволя экономична — vos, non vobis! Заневолити промыселъ гуцульскій жида та „кулаки“. Въ кожѣ майже галузи промыслу авторъ студии мусить вказати на жида: Cherchez le Juif! Промыселъ, побѣдъ хову худобы — головна подвалина господарства гуцульского, тожъ надъ поднесеньемъ его належитъ застановити широко и глубоко, та показати компетентнымъ органамъ державнымъ и красивымъ дорогамъ, якими мають пойти, щоби спасти людѣ отъ руины, поправити соціальный отпосишы въ Гуцульщинѣ, сплнити зрѣбѣтъ пролетаріату, взяти въ охорону честну працю передъ несоветнымъ спекулятивнымъ вызыскуваньемъ.

Дальше на Вѣчу буде розбиратися пытанье: „Про лиценцію селянскихъ грунтовъ и що робити, абы земля наша не переходила въ чужіи руки?“ — Тутъ, якъ можна догадуватися, патріоты нашій, збѣраніи на Вѣчу, зъ одной стороны пояснятъ народови обособность меча — кредиту, представитъ въ правдивомъ свѣтѣ значенье банкѣвъ, а заохотятъ народъ до самопомочи, до финансовыхъ асоціаций громадянъ въ тѣспѣмъ поки-что крузѣ, — а зъ другой стороны чей и высказутъ свою гадку о сожальнѣ достойной индоленціи нашей автономіи та бѣдужности еи органѣвъ на видѣ тыхъ щоденныхъ лиценцій en masse селянскихъ грунтовъ банками. Кто-жъ нинѣ большѣе покликаний прійти въ помощь нещастнымъ жертвамъ управилеваной лихихъ банковской и для акой парадѣ стоить у Львовѣ такъ дорого администрований Банкъ „красный“ — якъ lucus a non lucendo?

Комитетъ вѣчевый не поминувъ въ своей програмѣ и важной рѣчи: „Про зарядъ громады, якѣи хобы и якъ бы имъ зарадити“. — Хобы тѣи выступаютъ яскраво въ Гуцульщинѣ. Прямѣръ маємо на Жабю. Що декуда въ Гуцульщинѣ вытворюють войты, а особливо писарѣ громадскіи, Мефистофелѣ войтобѣ, неодинокъ зъ нихъ якійсь заволока, що въ Гуцульщину забравъ зъ-откисъ може и просто зъ криминалу, — то переходить всяке понятье. Якъ тамъ спекуляціи и якѣи генешты продаватъ жида въ зарядѣхъ громады, — въ то такоже неразъ просто вѣрнати не хочеса, — а прѣцъ оно хочѣ неимовѣрно, то правдивѣ. На Вѣчу нашій народолоубъ будутъ мати на-

году пояснити каждому, кому о томъ знати треба, а изъ каламутныхъ лише жерель достаетъ информации, — що то есть властиво той „соціализмъ“ гуцульскій, — той страхопудъ на воробѣ въ просѣ! — и хто то мѣйструє того страхопуда, одгає тыку въ лахи своего морального бруду?! Сю справу належало-бы на Вѣчу поставити ясно, показати на очі причины недоволення, а радше обурения та роспуки, коли щось-таке декуды вже проявился. Се буде и въ интересѣ краю, и въ интересѣ державы, бо нехай Гуцульскъ знає, що за правомъ ему не йти ажъ до Бога на небо або до цѣсаря до Вѣдлѣ, — нехай не входитъ ему въ пословицу: „Богъ высоко а цѣсарь далеко“.

Въ програму Вѣча наконецъ вставлено и точку „Про шкоды отъ лѣсной звѣрины и якъ отъ нихъ хоронитися“. — Якъ величезный шкоды терпятъ Гуцулы отъ звѣра, — о томъ Читатель нашій мали разъ страшный образъ въ „Дѣлѣ“, де одинъ пріятель нашъ завадъ собѣ труду обчислити рѣчну школу (съ наведеньемъ именъ пошкодованныхъ, штукъ худобы и цѣны еи) въ одиномъ Микуличинѣ. Сума зъ самого Микуличина выйшла кольо-сальна, а що-жъ доперва зъ цѣлой Гуцульщины, ба и зъ цѣлого пояса Гуцульского, Бойковскаго и Лемковскаго Подгѣря! Справа ся була вже тыкана на нашихъ вѣчахъ, — особливо занявся нею пос. Романчукъ, — въ послѣдокъ того ц. к. намѣстничество выдало и певній инструкціи старостамъ, але изъ всего того пожитокъ невеликій. Голосъ Вѣча гуцульского буде отже и въ томъ дѣлѣ мати свое значенье.

До славной удачи того першого Вѣча въ Гуцульщинѣ треба дуже широко участі въ нѣмъ якъ интеллигенціи, такъ и простолюдина — Гуцульска. Збирайтесь же Русины Гуцульщины на день 31 л. серпня до Коссова, радѣте надъ добромъ народнымъ, отчипайте очі, горѣйтесь съ любовью до громады, — а не буде пропадати наше добро батьковске и наша прадѣдна слава народна!

Ярмарки и торги на Покутию.

(Дальше.)

Ткацтво.

Ткацкій промыселъ розвинулся у нашего народу впередъ дуже широко въ примитивной формѣ, именно въ выроблюваню простого полотна и сукна. Одно и другое далеко отъ вымаганой нынѣ въ свѣтѣ торговельнымъ елегандіи зверхнои, але за то уваглявше цѣль, на що має служить, и отнимательствѣ, котрымъ оно потрібне. Такъ полотно якъ и сукна, що выйшли въ народныхъ вѣстатѣвъ, отнѣчаются невзычайною, такъ сквазати-бъ велъною тревалостью, бо селяне знаютъ убѣдъ свой пшты въ дуже сильной матеріи, щоби днѣ служивъ имъ на колька до кольканадѣть лѣтъ. Тожъ продукты тѣ мають по вѣсѣхъ ярмаркахъ дуже добрый отбѣтъ и дуже добру славу, мимо того, що наибольшій потребности заспокоются таки дома, — але продуценты-селяне подають ихъ не въ великихъ а за то въ дуже численныхъ партіяхъ.

Впадають тутъ въ очі двѣ характеристичныя рѣчи. Зъ одной стороны напує на Покутию у народу нашего тенденція перераблѣты въ сыръ плоды. Клопѣвъ, ленъ и вовна по-являются тутъ лишь дуже рѣдко яко сырыи продукты продажныи, а все то перераблѣяєся на полотна и сукна (въ инчыхъ сторонахъ нашего краю дѣвса противно). Есть се тенденція дуже корисная для розвою промыслового. Але зъ другой стороны ярмарки показують, що еуть якѣсь причины, що держатъ ткацкій промыселъ все раздробленнымъ, не даючи ему зрѣстѣти въ большій вѣстатѣвъ, котрѣ могли бы выраблѣти и подавати сѣмъ важиваючѣй дуже доброй славы продукты въ большыхъ скѣлѣ-

Предплатѣ на „Дѣло“ для Австріи: для Росіи:
на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл
на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл
на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл
на самѣ додатоку: на самѣ додатоку:
на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл
на пѣвъ року . . . 3 ар. на пѣвъ року . . . 2-60 р.
Для Закарпатъ, окрѣмъ Росіи:
на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
на пѣвъ року . . . 7-50 ар.
на чверть року . . . 3-75 ар.
съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатоку:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
Подпункто чило коштує 12 кр. а. в.

костяхъ. Причины тѣ, о скѣлько впали менѣ въ очі, ось якѣ. Рускѣ ткачѣ не суть нѣко-ли лише самими ткачами, — не могутъ они разлучитися съ газдѣвствомъ, котре въ одного боку забезпечує ихъ отъ возможныхъ кризъ и стратъ, але за то въ другого боку не дає имъ досыть вольного часу выконувати работы ткацкѣй черезъ довлѣный часъ, бо лише на то тѣлько зимову пору. Побѣлшувати же свои вѣстатѣвы — боясь нашѣй ткачѣ, разъ: лѣка-ючись кризъ та застоѣвъ торговельныхъ въ певныхъ порахъ або періодахъ, а потому: страхаючись податкѣвъ, съ котрыми все зала-гають, а котрѣ вновь въ найтяжѣйшій для нихъ порѣ стягаются съ наибольшою строго-стью. Одно и другое свѣдѣтъ, що нашѣй ткачѣ, и въ загалѣ всѣхъ ремѣсники (тѣ самѣи причины появляются и у всѣхъ инчыхъ ремѣ-слахъ) — кепскіи рахмайстры и финансисты, бо не знаютъ переходувати гроша въ добрыхъ часѣвъ на тяжкѣи часы, и не научились точ-ности въ выплатѣ всякого рода належ-ностей.

Змагаюча-ся чимъ-разъ больше потреба полотна и сукна, котра не заспокоявалася вже нашими домашними промысловцами, условила повстанье новыхъ вѣстатѣвъ заложеньныхъ жи-дами и вышлыми Чехами, котрѣ умѣли дуже добре отгадати потребности торговельны. Чехи и-менно взыались до продукціи сукна и отъ близько 10 лѣтъ закидуютъ ярмарки покутскѣи великими воями и высокими могилами своего сукна. Сукно Чехѣвъ, освѣвшихъ по малыхъ подгѣрскихъ мѣстечкахъ, выглядає на повѣрѣ дуже красно, має ровный волосъ, одностайну густѣсть, красну гладкѣсть, однымъ словомъ має всѣ прикметы новочасного продукту фаб-ричного, цѣна его навѣтъ о 20—30 кр. на мѣрѣ дешевѣя отъ чисто народного продукту, и убѣдъ, уштитый въ того сукна, выглядає е-легантнѣйше. Але мимо всего того сукно то не выробило собѣ доброй славы, а навѣтъ має злу славу. „Сукно фабричне“ — якъ его на-родъ называє — нетревале, бо до волны до-мѣшаваній дуже значный процентъ товарачои повсти (шерсти), тай краска такого сукна не тревала.

Жида вновь кинулися на продукцію по-лотенъ на великій розмѣры. По большыхъ мѣ-стахъ, въ Станиславѣ, Коломыи и инчыхъ, поуряджували великѣи вѣстатѣвы прадѣльных и ткацкѣи, де вырабляються, въ плодѣвъ спрово-джуваныхъ въ инчыхъ сторѣвъ нашего краю, полотно на повѣрѣ дуже краснѣ, зверхною по-добѣю сѣднѣи съ народными полотнами, въ цѣнѣ дешевѣйшій отъ нихъ, але не тревалѣ, бо нитка ихъ на половину змѣшана съ клѣтьемъ або таки въ самого клѣча, що стараются гу-мованьемъ замаскувати.

Хто бачно слѣдивъ по ярмаркахъ, якъ народъ нашъ отнѣсается до сукна и полотна не своей продукціи, той може лише врадѣти тымъ объявомъ. Лишь коли свои питомѣи выробы скупостею своею не аможутъ заспокоити по-требѣ попыту, то ажъ тогда кидается народъ купувати „фабричне сукно“ и „фабричне по-лотно“. Объясъ сей есть заперукою, що пито-мый промыселъ ткацкій, хочѣ-бы и розширив-ся ще, мѣгъ-бы числѣти лише на поводженье, особливо коли-бъ рѣвночасно поднеслася на Покутию продукція сырыхъ плодѣвъ, надѣ все конопель и лѣну (бо дотепѣрѣшня не покрыває потребности), и коли-бъ урядженемъ бодѣи вѣ-статѣвъ до прѣдженя само прѣдженье стало дешевѣшимъ отъ дотепѣрѣшного дуже дорогого ручного.

Окрѣмъ сего примитивного промыслу ткацкаго появляєся на нашихъ покутскихъ яр-маркахъ — такъ сквазати-бъ — индустріине ткацтво. Приходять на продажъ ручники, ска-терти, верѣты, верѣтки, коцы, килимки, лѣж-ники, запаски, поясы, дамбенки и инчѣи въ у-зоры и закрашеною пряжою або вовною тканѣи вытворы. Промыселъ сей есть правдивою окра-

ею для цѣлого нашего народу, а первенство чести треба одати околищамъ Коломыжъ и Косова, де цѣлѣ майже села заняті тымъ ткацтвомъ. Вытворы тыхъ околищ при введеню лишь деякихъ техничныхъ умѣшенихъ могли бы смѣло ставати до конкуренції заграничнои и становити предметъ вывозу. Але тутъ заразы треба зауважати, що промыселъ сей не розвивується яко самостійный и отлученый отъ гавдѣства. Тѣ самыя причины, що не дали розвѣстися примитивному ткацтву, не дали и сему розвѣстися широко до большахъ размѣровъ, а ще до того въ послѣднихъ десяткахъ лѣтъ почали дѣлати тутъ и новыя причины, впливаючи на видимый уже упадокъ сего промыслу. То мусѣло звернути увагу автономичныхъ властей краевыхъ и они заложили школу ткацку для поратования того промыслу въ упадку. Чи цѣль осягнѣся симъ оредетвомъ, покаже будучность.

Причины упадку индустрийного ткацтва я добачую ось въ чомъ. Вытворы индустрийного ткацтва суть для народу артикулами люксовыми, а мають они отбуть, якъ всѣ такі рѣчи, о тѣлько, о кѣлько добробыть людности подноситься. Якъ отже лише экономичный добробыть есть условіемъ до повставаня люксовыхъ предметовъ, такъ вновь въ другой стороны экономичный упадокъ людности або краю поводу упадку продукції и отбугу такихъ предметовъ. Коли-жъ нынѣ помимо западающей моды въ користи народныхъ продуктовъ, продукція упадае, — то значить тѣлько, що найбывѣйшій дотеперѣшный попытъ, т. е. народу самого, упавъ, або инчими словами: народъ въубожѣвъ и не чуетъ потребности старатися о предметы люксову. Власть автономичный повинный отже стремѣти до экономичного движения краю и народу, а промыселъ движется самъ отъ себе навѣтъ и безъ школы.

Ще одинъ родъ ткацкихъ вырѣбѣвъ мае на нашихъ ярмаркахъ дуже добрый отбугъ и користне поводженье. Суть то бавовняныя фабричныя продукты въ найбывѣйшихъ формахъ, вывезены або вынесенны жидѣвскими крамарями. Величезный купы перкалѣвъ крашеныхъ и не крашеныхъ подъ численными назвами, великыя мотылы хустокъ, фартушкѣвъ, запасокъ и всякого иншого бавовняного дрантя — щезаютъ тутъ въ очахъ артема; народъ розхачуе ихъ за дешевой грошѣ. И въ сего выходить, що народъ бѣдѣе та не мае за що купувати чогось лѣпшого, тревалѣйшого, а за такимъ бнѣ все больше потагае. Показуея въ того заравомъ, что свои люди не умѣють отгадувати, чого народъ потребуе; чужий люди, на соромъ своимъ, умѣють отгадувати его потребности, а чужий фабрики умѣють ихъ заспокоювати...

Що на покутскихъ ярмаркахъ появляея на продажъ готова одѣжа, выношена нашими таки людьми, — се треба поднести яко користный обявъ промысловый; свѣдѣтъ се о томъ, что покутскій народъ мае склонность обрабатывати сырой матерьялъ до можливого лише остаточного выконченя. На каждомъ покутскѣмъ ярмарку стрѣчаемо досыть значне число новыхъ сорочокъ, шматѣ, сѣраковъ, пектебѣвъ, байбарѣковъ и всякой суковной одѣжи. Бѣтъ то и въ другой стороны доказомъ, что на Покутю организуюея вже праця; что лучаются вже люди такъ заняты своєю фактовою заводою працею, что не мають часу шити собѣ одѣжу въ дома, якъ то практиковалося до недавна. Однакожь и на томъ мало ще ровнитомъ поли выступили противъ народу Жиды съ конкуренцією, выносячи на ярмарки стару, а декуды и мало сходжену одѣжу, что походить въ покутныхъ и потайныхъ вкладѣвъ аставничествъ, а дальше и нову одѣжу, але въ сукна повстаного, котре что-до тревалости не можна и ровнати съ сукномъ нашимъ. Одѣжу тую купуютъ за-для дешевости лише люди убогѣ, котрыхъ не стати на дорожку але тревалу одѣжу.

(Далше буде.)

Приписы до переведеня закона о загальномъ ополченю.

Въ попереднѣмъ числѣ „Дѣла“ згадали мы коротко про розпорядженье министра краевой обороны и о выданю приповѣдей для переведеня закона о загальномъ ополченю. Нынѣ подаемо тѣя приписы обширѣйше.

О уложеню листѣ ополченцевъ (Sturmrolle) и о першѣмъ ошѣ обовязанныхъ до загального ополченя розпоряджае министерство краевой обороны такъ:

Начальники громадъ мають описати всѣхъ обывателѣвъ державы, принадлежащихъ до громадъ, котры суть въ вѣцѣ обовязующимъ до загального

ополченя и не валежатъ анѣ до поспѣйшого войска (маринарки, доповняющей резервы и краевой обороны) — все одно, чи они находятся въ громадѣ, чи нѣ, — и уложити окремѣ листы, т. е. „Sturmrolle“, котры мають оттакъ завѣсѣды держати въ евиденції. (Зак. о заг. ополч. §. 9, 1.) Листа ополченцевъ складаея въ 24-рѣчныхъ ошѣвъ, котры мають бути уложенъ одинъ за другимъ, почавши отъ найвысшѣмъ клясы вѣку въ долину. Въ тыхъ рѣчныхъ ошѣвахъ мусѣтъ мѣститися поазбучно уложенъ назвища всѣхъ обовязанныхъ до ополченя однои и той самой клясы вѣку, т. е. такахъ, что родилися въ томъ самѣмъ роцѣ отъ 1 лѣт. ошѣни до 31 лѣт. грудня. При рѣчныхъ назвискахъ и именахъ хрестныхъ треба дати бласного означеня дотычныхъ ополченцевъ додати ще имя отца або яку-небудь обставину, котра его ближе означуе. Найвысшій роцъ обнимае ополченцевъ, котры въ дотычномъ роцѣ кѣнчатъ 42 р. жита, а найнижшій роцъ тыхъ, что доходятъ до 19 року жита. Выявку въ листѣ послѣднихъ роковъ становлятъ тѣ, что на подѣставѣ §. 20 закона войскового передъ розпочатемъ ополченя вступила добровѣльно до чинной службы войсковой. Та мусѣтъ по выслушаню законныхъ 12 лѣтъ службы, что черезъ 10 лѣтъ належати до ополченя. Въ большыхъ мѣстахъ (20.000 мешканцевъ и больше), де въ ошѣмъ часѣ буде формуватися кѣлько батальоновъ въ присутныхъ ополченцевъ, треба ихъ описувати о кѣлько можна въ окремыхъ листахъ посли подѣлу на передѣлы. Дальше треба посли формулярѣвъ уложити табѣлѣ перегаду, въ котрыхъ можна побачити, котры роки обймае листа, вглядно пошнѣе, якъ довго суть обовязанъ до ополченя тѣ, что мають бути вписаны на листу. Въ листы малѣе оттакъ что року посли громадъ робити выписъ посли чина, т. е. „выписъ въ листѣ“ (Sturmrollenauszug), въ котромъ мають выказати записанъ ополченцевъ, уложенъ посли лѣтъ.

При першѣмъ укладаню листѣ для опису ополченцевъ отъ найвысшѣмъ ажъ включно до передпослѣднего року служатъ за основу загальныя листы брачки въ 1866 року, а политичныя власти повѣтовъ мають выготувати въ той цѣли въ листѣ брачки для вписаня ополченцевъ до листѣ ополченя окремѣ „описы“ отъ рубриками приписанными для листѣ ополченя, окремѣ для каждой громады и для каждого въ 23 роковъ. Списъ тѣ мають власти политичныя розбавити за-вѣсноу начальникамъ громадъ. Каждый роцъ тыхъ „ошѣвъ“ буде мѣбтати въ собѣ въ азбучномъ порядку имена всѣхъ до дотычной громады принадлежащихъ ополченцевъ однои и той самой клясы вѣку, такъ и. пр.: найвысшій роцъ листы за роцъ 1887 принадлежнхъ ополченцевъ въ року уродженя 1845, все одно, чи они были вычеркненны, отставлены, уволенны або и отобраны, сѣ послѣдній однакожь лишь о отѣлько, о кѣлько они не служатъ вже анѣ въ чинной арміи, анѣ въ резервѣ анѣ въ краевой оборонѣ. Коли оттакъ начальники громадъ будутъ укладати листы ополченцевъ, то власти политичныя будутъ мусѣти въ першѣй линіи старатися поправити тѣ „описы“, а особливо выслѣдити всѣхъ тыхъ въ записанныхъ въ листѣхъ брачки, вглядно переписанныхъ вже до списку, котры або позыскали побывѣе принадлежнхъ до ясныхъ громадъ, або вызавдурвали, або стались зовѣмъ невѣдомыми зъ ового побугу, або наконецъ померли. Всѣхъ тыхъ треба вычеркнути, а въ рубрицѣ „замѣтка“ зробити записку; въ другой же оторонѣ доповнити „описы“ ополченцами, котры прибули, вглядно оагнули принадлежнхъ до громадъ.

Коли въ поодинокыхъ округахъ брачки вглядно въ громадахъ нема старыхъ листѣ брачки або листѣ львованы, то списъ ополченцевъ въ дотычныхъ лѣтъ мае зробити тымчасомъ такъ, якъ се дастся лише зробити при помощи оредетвъ, якѣ суть подѣ рукою. Въ такихъ случаяхъ треба однакожь особливо на то уважати, чтобы описъ ополченцевъ першого покликания (Aufgebotes) бувъ якъ найдокладнѣйшій, а листы ополченя треба оттакъ поводи доповняти. Власть политичныя отдаютъ отже по возможности справленъ „описомъ“ насампередъ дотычнымъ начальникамъ громадъ, чтобы дальше выслѣджували ополченцевъ, принадлежащихъ до громадъ. Начальники громадъ мають оттакъ поробити въ громадѣ обширный доходженя, сконстатувати ополченцевъ при помощи метрики, принадлежащности до громадъ, коли суть де такі метрики, выставити тѣ списы въ громадѣ до перегаду черезъ 14 дѣтъ, и черезъ повѣдомленье завѣзвати до точного запису ополченцевъ. Ошѣла треба прибирати такъ дати до точного запису позбирати отъ начальниковъ громадъ, вглядно при вписаныхъ зазначити въ рубрицѣ „замѣтка“, выказати помияенныхъ ополченцевъ и такъ доповненъ „описы“ отъ всякими замѣтками и датами предложати старостамъ до оправдженя, а тѣ отпослѣтъ ихъ ошѣла назадъ начальникамъ съ отповѣдною замѣткою.

Повѣты батальоновъ краевой обороны будутъ заравомъ творити и повѣты ополченя. Наколи для якого повѣта не буде именованъ окремѣ комендантъ, то комендантъ батальону краевой обороны есть разомъ и комендантомъ ополченя. Повѣтовѣ коменданты ополченя мусѣтъ держати въ евиденції всѣ тѣ особы, что находятся въ „отанѣ ополченю“ або „поза службою“ въ войску и краевой оборонѣ, скоро они суть обовязанъ до ополченя, и членѣвъ такихъ товариствъ, якъ стрѣльчакъ, ветераны, и т. п.

Тѣ что въ урядѣ ведутъ метрики, мають „помѣчнѣйшыя“ (Beihelfe) до записуваня молодцевъ, котры вступаютъ въ вѣкъ обовязующій до ополченя, передавати начальникамъ громадъ що року ажъ до кѣнца жовтня точно такъ, якъ то

оказано въ § 11 инструкции до закона войскового. Такъ само мають поступати и войсковѣя душна-отирѣ. (Концы буде.)

ДОПИСИ.

Зъ Рогатына.

(Отрожденне Рогатына. Конференція учителей. Выхищене руского хреста). Рогатынъ, что передъ рокомъ вавявъ такожь одно въ видѣнѣйшихъ мѣсцѣхъ въ нашѣмъ загальномъ руху народномъ, поступивъ скорою ходою впередъ. Молоденка „Народна Торговля“ поборола перешкоды, якѣ стрѣчала въ початкахъ своего истнованя, та заповнивши собѣ будучность, розвиваея что-разъ краше. Ходятъ слухи, что при Торговли при засѣбѣ большыхъ фондѣвъ мае бути заснованъ склепъ съ товарами блаватными. Дуже спасенна се гадка, та дай Боже, чтобы якъ найскорше осушилася. Съ уведѣнемъ еи въ жите, вытрчено-бы въ руки жидовы всякій „гешефтъ“ съ Русинами въ Рогатынѣ!... Одно тѣлько немало развити всякого прѣзжого въ Рогатынѣ, а именно, что мѣжъ мѣщанствомъ рогатынскимъ, котре становить великій процентъ мешканцевъ, нема нѣякой связи духовой! Потреба заснованя читальнѣй мѣщанской даея дуже чути, тымъ больше, что Рогатынщина — глухой закутокъ землѣ руской: читальнѣ тутъ хочъ-бы на лѣтъ, а належало-бы сподѣватися, что сѣдомъ за Рогатыномъ ступали-бы и доокрестный села. Найновѣйшими часами поднесено тутъ недостатку руского касина. И справдѣ, заходомъ кѣлькохъ людей въ-помежи руской интеллигенції статуы касина мающою назватися „Народнымъ Касиномъ“ будутъ небавомъ поданы до намѣстничства. Богато часу сходитъ на пустыхъ спорахъ, котры авчачино суть насѣдкомъ личныхъ амбицій, а дуже некористно впливають на цѣлу справу. Въ загаль-жѣ даея чути недостатка енергичного чоловіка, котрый силою своєю поваги агорнувъ-бы до купы всю, якъ на провинциальный нашѣ мѣста, въ Рогатынѣ досыть численну руску интеллигенцію, и умнымъ проводомъ повѣзъ-бы впередъ. Однакожь будь-що-будъ рогатынская интеллигенція остальнымъ часомъ значно поступила напередъ, а мы можемо лише заохотити еи до дальшого неутомимой працѣ, та бажати, чтобы она станула равъ на почвѣ чачего-народной, стереглася заграгнути въ дуже горячо выхвалюване тамъ ренегатами болото, и не пошла въ „сонъ“, подобный „княжому“ Перемышлеви...

Въ дняхъ 23. и 24. л. серпня отбулася въ Рогатынѣ окружна учительская конференція. Руского слова такъ якъ бы и не було. Смѣхъ та соромъ еказати: изъ семохъ предложенихъ до обробленя темъ лишь одинъ рускій (розбѣръ байки „Старый левъ“) а на кѣлькадеять учителей, что забирали голоса, лише одинъ говоривъ по руски. Кромѣ кѣлькохъ всѣ прочыя вырѣбы отданъ были въ польскѣмъ языкѣ. А робили ихъ учителя тѣ учительскы дѣтей рускыхъ! Тѣпсе Русине, бо мабуть нѣхто въ Австріи не щасливѣйшій въ томъ вглядѣ отъ тебе... Сподѣвалися вѣтъ посли слухѣвъ, якѣ ходили помѣжъ учителями, что сего року буде больше пошанованный языкъ рускій, — все-жѣ належало чотыри або три темы поставити въ рускѣмъ языкѣ, а то дано одинъ та й той одѣсенскій пооброблювано по польски. Не вже-жѣ на то народъ рускій своимъ тяжко заробленнымъ грошемъ оплачуе учительствъ, чтобы тѣи отчужувалися отъ него? — Нѣ! — они повинны одною думкою, одною душею жити съ нимъ та на конференціяхъ мовою народу голосно высказувати: чого треба народови, якои науки?

Велику сензацию выликаявъ тутъ фактъ, впрѣчѣмъ не першій того рода. Громада Соколовка въ легальный способъ на засѣданю своемъ ухвалила: позволити господамъ Ковалеви на интенцію мирного полагодженя якоисъ сварнѣ съ войтомъ, на громадскѣмъ поли поставити хрестъ. Вѣдѣтъ однакожь, помимо тои ухвалы, не позволивъ поставити хреста. Селяныи нашѣ, якъ авчачино, уступивъ, а натомишѣ упроеивъ одного господаря, чтобы сей позволивъ ему поставити хрестъ на своемъ подворѣ въ ровсѣднику. Господарь поставъ на то и поставленъ хрестъ. Дня 10 л. липня мавъ переходити туда латинскій священникъ и хрестъ ему не припавъ до вподобы тому, что бувъ трираменный, потѣмъ мавъ удалитися до войта и казати выкопати. И дѣйствѣ, дня 17. л. липня войтъ выкопавъ хрестъ и занолѣтъ его подѣ кузню, а яко причину подавъ, что коло хреста мають бути штахеты (sic!). Коваль постарався о штахеты и хрестъ вновь станувъ. „Всака“ вже кинулися до иншихъ средетвъ. Одна особа, — якъ авчачино парохіане передъ тамошнимъ парохомъ о. Илашевичемъ — мала такъ высказатися: „Ja tuwazę tę drabinę stać wyczuć“. Тымчасомъ 25. л. липня хрестъ сей въ инвентарѣ самой громады посвяченъ. Ажъ тутъ нѣ въ сего нѣ въ того ц. к. старостѣ выслало жандарма съ наказомъ: выкопати хрестъ. За причину такого наказу ввато донесенне доглядателя дорожѣ, что хрестъ стоитъ на шкарпѣ гогинца, а въ дѣйствѣности бувъ отдаленый на три сажнѣ. Жандармъ скликавши людей, казавъ имъ, выкрикуючи при томъ, хрестъ вытгати. Люди соколовскіе не хотѣли, бо, вѣстѣе дѣло, хрестъ бувъ уже посвяченый. Жандармъ почавъ до

того силувати (нѣ? — то вже господамъ розкажутъ) но нѣчо не помогло. Тогда жандармъ подѣвъ въ войтомъ до сусѣдного села Ховердовки, тутъ заплативъ двоимъ селянамъ по 50 кр. и они зробили то, чего хотѣвъ. На покритѣе той сумы ввато т. в. „грабѣжъ“ отъ кѣлькохъ господамъ соколовскихъ. Хрестъ вватогнѣно до войта. Не буду ровкаувати, якъ се авчачино селянѣ широко по селахъ кѣлькохъ повѣтѣвъ.

Ординаріаты нашѣ не повинны легковажити такахъ справѣ. Недавно римскій св. Престолъ узнавъ трираменный хрестъ — законнымъ. Треба ще додати, что люди удавали ся до ц. к. старостѣ, тамъ имъ „заробленю надѣю“, тай на томъ стало. Пошкдованный властитель трираменного вѣлѣного хреста вносилъ жалобу до Суду окружного.

1. II.

Зъ Буска.

(Школа въ Буску.) Изъ испытѣвъ въ школахъ народныхъ богато можна довѣдаться про те, якъ стоитъ наше шкѣльничество. Зъ испыту въ Буску хоту и я подати образъ тутешныхъ шкѣлъ.

Нашѣ школы въ Буску не выповняють своєю задатѣ. Причина с-го лежати въ ошѣдѣ сѣхъ шкѣлъ. Мѣска школа мае управителя и учителявъ не найлучшихъ, — съ вынаткомъ одного учителя п. Качоровского. Сему кождый мусѣтъ признати, что свѣй обовязокъ выповненя совѣстно, съ правдивымъ посвященемъ, а не „отъ абы“. Се показалося на испытѣ въ лѣпни с. р. п. Качоровскій учивъ III. клясу, а присутныя испытѣвы призывали, что та кляса вавила найбольшій вѣдомости — большій навѣтъ якъ IV-та, котру провадывъ п. управитель. О томъ дуже добре знавъ п. управитель, бо нею величався, пытаючи III ту клясу найбольше замѣтъ п. Качоровского, что выхавъ бувъ на курацію передъ испытѣмъ. Кляса III-та такъ красно отпѣвдала, что всѣ гости дуже были задоволены, а отпѣвѣдѣй въ географіи слухали съ особливою прѣмностю. П. управитель очевидно доставъ за тую клясу п. Качоровского похвалу. За прочыя клясы нема что говорити: учителя ихъ покрывали слабѣй вѣдомости дѣтей, якъ могли. Не диво, что богато учениковъ, котры выходили въ Буску до гимназіи, не могли выдержати вступного испыту. По руски и въ нашѣй школѣ майже не учатъ, бѣ въ III. и IV. клясѣ було на се признано тѣлько двѣ години тыждево! Що може дитина за сѣй часъ навчитися, тымъ больше, коли самъ учитель по руски не умѣа, а се сконстатувана я при пытаню п. управителемъ клясы III-той: дѣти читали лѣнше, якъ самъ п. управитель. Ошѣ, адаея, знавъ своєю слабу сторону, бо хотѣвъ поминуты рускій языкъ, и ажъ на вырване жаданье отпоручника окружной Рады шкѣльной приступивъ до пытаня. Отпоручникъ поднавъ мабуть заравъ, якъ рѣчь стоитъ, бо въ клясѣ IV-той вже не пытаню руского. А бувъ я якъ-равъ дуже цѣкавый почути, что умѣють въ руского дѣти подѣ п. управителемъ. Тѣлько-жѣ панъ графиня Баденьова, (что була на испытѣ) сѣпшалаея до дому, тожь и подаровано п. управителю пытанье въ руского. Я думаю, что се троха за великодушню! Руске письмо вже давно подаровано — я не видѣвъ на табличѣ анѣ стрѣчки, дитиною по руски написаной, теперъ даруемо и руске читанье а вакон цѣ мало-по-малу подаруемо и рускыхъ дѣтей. По испытѣ ровдавано въ нагороду мѣжъ иншими такожь въ великомъ числѣ книжечки выдана „Masieczy“, а замѣтне се длатого, что давано ихъ якъ-разъ рускимъ дѣтямъ.

На другій день отбуея публичный испытъ въ филіальной школѣ на Довгѣй сторонѣ. Заглянувъ я и тамъ, тымъ больше про тутъ повиненъ бути рускій языкъ выкладовымъ, але мимо того, что мѣжъ вышѣ 70 дѣтьми ледви десятъ часть найшовъ я польску, все таки завведено тутъ неправно выкладъ польскій. Розумѣея въ справозданяхъ стоять, что въ филіальной школѣ въ Буску выкладаея по руски. Учителка мабуть длатого сидѣтъ вже такъ довго провизорично на сѣй посадѣ — бо ще отъ 1880 року! Якъ обѣда такъ довго може тягнутися, то дѣйствѣно годѣ собѣ предетавити, тымъ больше, коли мѣсцевѣ Рада шкѣльной страшно натиско. П. инспекторъ Сокальской Рады, видко, что мати тутъ сѣю учительку якъ найдовѣе. Ще передъ тремя чи й больше роками подаея бувъ учитель п. С. Н. на сѣю посаду, але п. инспекторъ поданье вложивъ ад аста и еказавъ, что нѣхто не подаея. Коли-жѣ прееея мѣсцевѣ Рады шк. пригадавъ, что подаея п. Н. С. — то на то п. инспекторъ: „No, to tylko jeden się podał“. При такѣмъ складѣ рѣчѣй годѣ буде коли дочекатися обсады сѣи школы въ авчачинѣй дорожѣ и мабуть треба буде вызвати ажъ помочи товариства Педагогичного и Народномъ Радѣ у Львовѣ.

Приступамъ до испыту. Якъ въ школѣ мѣскай такъ и тутъ не выпавъ днѣ свѣтло. Про рускій языкъ учителька вже сего року больше памятае, бо учила въ другѣмъ роцѣ науки. Замѣтне при томъ то, что дѣти лѣнше читали по руски, якъ по польски, хотыя по руски училися роцѣ, а по польски два а навѣтъ три. Видко отже, что эксперименты съ польщиною не удаются, тожь порадо было-бы ихъ цѣлковито похетати. Въ той школѣ, подѣбно якъ въ мѣскай, уванно, адаея, руске письмо непотрѣбнымъ, бо мѣжъ вправями пись-

менными не видѣвъ я русскихъ. Головы дѣтей задушено бѣлками про Ванды и Кракусы (въ обоихъ школахъ дѣти про нихъ оповѣдали) та венскими того рода пѣснями, а головно въ школѣ на Довгѣй сторонѣ. Такъ и. пр. на испѣтъ дѣтства дѣти „на ohváti ošobí rání hlabíu“ якусь пѣснь о Краковѣ, котра мала во 100 стрѣлокъ. Прошу собѣ представить, кѣлько часу стояло вытверждение такой довгой пѣсни, кѣлько часу отжи умаривано.

Мѣсцова Рада школьна повинна больше интересуватися школою, информуватися, акъ учитель учать ихъ дѣтей, та численнѣйше являтися на испѣтахъ. И мѣсцова Рада школьна не есть лише для „kírobratá“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрийско-Угорска Монархія.

(Мин. дѣлъ заграничныхъ гр. Калинковъ) вернувъ оногоды зъ Моравы до Відня. Причину его повороту мали бути приключены въ Болгарію и другі дуже важныя сирывы. Говорятъ именно, що вже въ найближшомъ часѣ мае наступити формальна анексія Боосы и Герцеговины. Мае то бути здобутокъ Австріи аи ея становища въ сирывѣ болгарской.

(Сесіи парламентарна), котра имовѣрно буде окликана на день 21 вер., буде — акъ ходять поголовко въ вѣдѣньскихъ кругахъ посольскихъ — продовжена ажъ до конца жовтня и въ омыъ часѣ мають залагодитися о охолько можна вой предложена угодовы. Въ послѣдокъ того охольныя делегации абрабаны-бы ажъ въ надолготѣ.

(Президенти угорского кабинету Тисса), пыжажачи до Остенды выдавъ окружники до войхъ жупановъ, чтобы они отаралны поучуванемъ повѣржати народъ отъ войхъ митинговъ, адрезъ и агитаций противъ охольной арміи.

Заграничній Державы.

Революція въ Болгаріи значае позвола проносиватися. Першій вѣсти о дотронизации князя и заведенію провизоричного правительствы мусили очевидно бути неясны и неясны, бо походили зъ того самого мутного жерела, що вже отъ давня каламутить цѣлу справу болгарского народу. Въ першій хриля мусилъ каждый думѣти коли почувъ, що до революції належитъ и дотепершій прихильникъ князя, президентъ министровъ Каравеловъ. Новѣйшій вѣсти однакомъ вой вѣдно доказуютъ, що революціонисты въ партіи Цанцова увязвали были такожъ и Каравелова, а чтобы замаскуватися передъ краемъ и Европою, оголосили были въ першій хриля лиоту провизоричного правительствы, на котрой сфигуровали такожъ и такой особы акъ Каравеловъ и другі, а котры вѣдѣтивно сѣдѣли вже въ визації. Де акъ разъ увязнено князя, що и доен на певно не знати. Найимовѣрнѣйшою еотъ вѣсти подана черезъ агентію Гавасъ. Подѣла сен выбухла революція въ Софіи въ нощи зъ суботы на недѣлю. Два полки кѣпичи подѣл проводомъ полковника Стоянова и студенты войсковой академіи окружили палату князя а тымчасомъ удалясь до палаты депутатів, зложена зъ Цанкова, митрополита Климента и другихъ цанковитовъ, и важдала отъ князя подѣлания абдикации. Сцена въ палатѣ доен ще незвѣтна, але звѣстно лишь то, що доосѣта въ недѣлю князь подѣлновъ абдикацію, въ котрой признае, що дальшій его побутъ на престолѣ болгарскомъ довѣвъ-бы Болгарію до руины. Теперь князя увязнено и вывезено до Домпаланыки а зъ отон надѣ Дунай до границъ румынскихъ. Въ Софіи уководителю тымчасомъ провизоричное правительствы и оголосило агдаду лиоту министровъ. Скоро въ мѣстѣ стала звѣтна судьба князя, абрабалося толпа людей передъ домомъ російского агента Богданова и жадала ошкы царя. Богдановъ обидѣвъ телеграфувати до Петербурга. О воймъ, що сталося въ отаціи, нѣкто не знаятъ, бо ворохобники выбрали акъ равъ найдогодѣйшю пору, коли майже вой вышій офицеры были на урлоупѣ, а докотры минитры навѣтъ за границею. Шо отъ княземъ дальше зроблено, не знати; то однакомъ певно, що аи бы не отобравъ собѣ жита аи его ще не убито. О охолько однакомъ суть вже вѣсти, то рѣчь малая такъ: Князя вездено здасѣ въ Домпаланыкъ на ихъ и повезено дохъ Дунаемъ, чтобы его выосадили на берѣгъ за границу. Зраду адавалося, що се вастунити въ Румынію; ихъ однакомъ не задержавол въ румынскій пристави въ Джурджевъ а поплывъ дальше; въ Галацу и Брайль выдѣли такожъ ихъ, але бы и тутъ не задержавол, а поплывъ ажъ до Рени. Мѣсто се лежить надѣ самымъ Дунаемъ, але вже на російскій боцъ при зѣлѣзницѣ, що веде зъ Галацу черезъ Рени до Родзѣвской на шляху Волочишка-Одесса. Правительствы румынске поробило було отповѣдній мѣры, чтобы князя взяти въ оборону, колия его выосады на берѣгъ румынскій, але ворохобники видко зѣбрували, то и для того поплыли ажъ до Рени, чтобы князя выосады тамъ на сторону російску. Тымчасомъ въ цѣломъ краю стало звѣтно, що праклячилося въ отаціи. Середѣ народу болгарского стало велике негодованье.

Вѣдѣшность болгарского народу высказалася акъ княземъ Александромъ. Залогъ войсковы въ Видини, Тырновъ, Никополискъ, Салластрия и другихъ мѣстахъ отмиовали присягу провизоричному правительству а выступили отверто за княземъ. Цѣла залага въ Филипополи выступила такожъ збройно а поляк пѣхоты отъ музыкою выступивъ передъ коноудаты и заявивъ, що цѣла армія бол-

гарска протявится дотронизации князя и готова боротися и згинути въ борбѣ за князя. Селяне въ Румелии сѣйшаты зъ войхъ сторонѣ до мѣста и приключаются до войска. Въ Тырновъ выступивъ знову Стамбуловъ, дотепершій президентъ палаты посольствъ, окликавъ вѣче народѣ а пороумѣвшася отъ комендантомъ румелийской милиции Муткурровымъ прохилиували Александра знову княземъ болгарскимъ и утворили друге правительствы провизоричное въ имени князя. Дня 25 о. м. на сѣбѣла на послѣдокъ вѣсть зъ Калѣфату, що нове правительствы провизоричное и контрреволюція побѣдили цанковитовъ, перше провизоричное правительствы знесено а членотъ его митрополита Климента, Грусва и Цанкова увязнено. Стамбуловъ выдавъ охольную прокламацию: „Въ имени князя Александра I. и репрезентации народу подаю до вѣдомости, що я объявляю на разѣ провизоричное правительствы въ Софіи, и каждого, котрый не поддасться уставамъ, буду карати судомъ военнымъ. Ровночасно именую головнымъ комендантомъ цѣлой арміи бригадира Муткурова, переносу на него всаку власть цивильную и военную, и для того каждый муситъ поддаться его приказамъ и розпоряджениамъ. Вызваю народъ болгарскій до обороны отчизны и короны передъ зрадниками, котры хотять усунути зъ престола нашего улюбленого князя героя. Най Воюмучий скрѣпляетъ народъ и армію для обороны улюбленого и выбраного нами князя. Най же князь болгарскій Александръ I.“

Князьшій телеграммы подаютъ вѣсть, що ихъ, на котромъ везено князя подѣ еокортою, приѣхавъ до Рени и тамъ выосады князя на берѣгъ російскій. (Вчера же, акъ розказуютъ, мавъ комендантъ яхту запустити правительствы провизоричное въ Софіи, не знаячи, що еотъ вже друге, що мае робити; ему оттелеграфовано, чтобы вертатъ отъ княземъ назадъ.) Зъ Букарешту отже доносатъ, що на приказъ правительствы російского выпущено его на волю а нынѣшня телеграмма урядова зъ Петербурга доносатъ: Князь Александръ выѣхавъ вчера вечеромъ черезъ Подволицю до Австріи. Сю вѣсть подтвержде также и охольная телеграмма батька князя Александра до гр. Витгенштейна, выслана зъ Югентгайму: „Дякую за ласкаве сочувство, мого бѣдного сына выпущено въ Рени на волю, еотъ бытъ въ дорожѣ до Нѣмеччины, подчаеъ коли народъ болгарскій отъ туги его назавѣ покаякъ.“

Такъ закончившы першій актъ болгарской траги-комедіи, выкликаны зрадниками власного народу на жаданье Россіи а въ пороумѣню оююза трицѣсарского. Теперь вже нема сумнѣву, що цѣла рѣчь була вже зъ горы укартована и що цанковиты дѣлали на подотавѣ корѣшенъ на зѣбѣдахъ и конференціяхъ въ Гаотайнѣ, Кионингенѣ и Петергофѣ. Ось акъ каже повѣржидова „Tagesblatt“: „Безкровную революцію въ Болгаріи треба уважати на фактъ доконанный проводиримъ партій въ Болгаріи въ пороумѣню отъ державамъ, що верховодятъ въ политикѣ европейской. Конференція въ Петергофѣ, Кионингенѣ и Гаотайнѣ были лишь отаціями, котры довели до дотронизации кн. Александра“. Подѣбно поясняе рѣчь и „Freundenblatt“, повѣржидовый органъ австрийского министерства дѣлъ заграничныхъ. Оиъ доказуе, що вой подѣл на балканскомъ полѣвоотровѣ треба оцѣнити въ отановиока тои „гармоніи“ межъ державами, котра щазливо боронила доен найбільше шастые народотъ, т. е. миръ, а котра въ Гаотайнѣ набила нове подтвержденье. — Нѣмеччина умынае отъ всего руки а органъ кн. Бюмарка „Nordd. Allg. Ztg.“ каже лишь коротко, что справа болгарска не обходитъ Нѣмеччину нѣчого. — Россія очевидно тѣшится отъ всего, что сталося въ Болгаріи и зовсімъ оправдаливо, бо еи въ томъ найбільшій интересъ; политика еи отнесла теперь найбільшій триумфъ. Заразъ на першу вѣсть о дотронизации кн. Александра отбуовъ въ Петербургѣ великій пиръ, утросеный тамошнымъ гарнизономъ а печеромъ грала музыка. Вой газеты російскій повѣтали вѣсть о дотронизации князя болгарского отъ великою радостею. Ажъ теперь отася юно, для того Россія домагаалася на конференціи въ мартѣ о. р. въ Константинаполи, коли разоходилось о ободженье губернатора Воходной Румелии, чтобы въ протоколѣ было прощущене ими кн. Александра, а сказано просто лишь „князь болгарскій“. Россія вже тогда жала лону цѣль и перевела оидѣ поглядъ на конференціи. Наколя-бы въ протоколѣ було оказано, що генералъ-губернаторомъ Воходной Румелии мае бути кн. Александръ, то бытъ дотронизованный нийи бытъ-бы все что ген.-губернаторомъ Воходной Румелии, котрого лишь одна Порта мала-бы право усунути. Ихъ теперь поступитъ Россія, побачаюма вже въ короткомъ часѣ а коли вѣрты вѣстимъ, то вже и теперь можемо догадуватися. Вчера розѣшлася именно въ Подволичахъ вѣсть, що зѣлѣзничѣй російскій одержали приказъ, чтобы были готовы до транспорту войска надѣ Дунаемъ. — Англіянка „Times“ каже, що революція болгарска не пошкодила интересамъ Англіи, але теперѣшне открытие пландѣвъ Россіи може значно зблизити конлинтъ интересотъ Англіи и Россіи. — Сербскій газеты пишуть: „Дотронизация князя Александра болгарского еотъ першымъ актомъ трагедіи на балканскомъ полѣвоотровѣ, въ котрой Россія грае головну роль“. Сербскій газеты могутъ оправдаливо такъ писати, бо мабуть чи другій актъ не отогравеся въ самѣйже Сербіи. А народъ болгарскій? На охолько теперь долапуться можнъ, народъ болгарскій поступае чесно, широ и отверто, акъ прѣстало на народъ, що добивае ся оиоимъ самостоятельностью. Можна не годитиоъ на политикъ князя Александра, можна его яко Нѣмци не любить, але

войскій безотворный муситъ признати, що кн. Александръ не бувъ ворогомъ болгарского народу, що богато и доброго зробить для него а въ войнѣ отъ Сербіи становитъ навѣтъ героемъ того народу, котрый его выбравъ. Тожъ не диво, что народъ болгарскій отобаетъ теперь за оиоимъ княземъ и хоче ему позбѣтати вѣрными. Чи бытъ однакомъ вѣтъ что оупротивъ величезной силы протѣвника оиоимъ независимости, се ише пытанье. На всякій случай буде то оумный обѣзъ въ олавянскомъ свѣтѣ, коли болгарскій народъ буде муситъ въ борбѣ за овою свободу и независимость нагнути шню подѣ армо, акъ называетъ ему другій олавянскій народъ. Востуачиоъ теперь за оиоимъ княземъ народъ болгарскій дае доказъ, что не отавоа ще такъ подлымы, акъ его въ першій хриля окрчала Европа, а коли середѣ него знайшлиоъ подѣл креатуръ, то де-жъ и въ акѣмъ народѣ нема ихъ нынѣ? Яко новы кандидаты на престолъ болгарскій вышляють теперь князѣ Караджоржевичъ, Вальдемаръ данской и князѣ ольденбургскій; все то однакомъ суть лишь вѣсти безъ жадной важнѣйшой подтасы.

НОВИНКИ.

— Цѣсаря урядою повѣтають въ имени краю маршалокъ д-ръ Зыбликевичъ и п. Петрускій, а въ имени палаты депутатныхъ президентъ Смолька, въ Любни дѣя 5 л. вересня о год. 7 рано. Нѣмѣтнякъ такожъ повѣтае цѣсаря въ Любни; на граница краю не буде нѣякого повѣтаны. Дня 5 вересня буде даанъ въ цѣсарскихъ апартаментѣхъ галевый обѣдъ, на котрый будутъ заиросѣи знатѣйшій достѣпники.

— Цѣсарскій маневры. Концентрація войска розпачалася вже на добре. Дня 2 л. вересня выходитъ залага краковска пошѣшными маршами черезъ Виланку до Нового Санца. Дня 7 л. м. розпаче выоспекцію архикнязѣ Альбрехтѣ, котрый обидѣе головные начальство. Надѣ краковскимъ корпусомъ обидѣе команду кн. Вилдшигретцъ, а надѣ львовскимъ кн. Вартембергъ. Комендантомъ табору подѣ Самборомъ буде полковникъ ниниерій гр. Гельдернъ. Зъ Россіи приѣде на маневры гр. Рихтеръ, генералъ-адъютантъ царя Александра III, и російскій войсковый аташе зъ Вѣдны генер. бар. Каульбарсъ. Вой заграничній пономочники будутъ гѣбтими цѣсаря а для-того приѣде до Галичины майже вся дѣброка служба. Дня 9. вересня буде головнымъ дѣемъ маневровъ. До того дня розѣбитися все войско на оиовыхъ стратегическихъ позиціяхъ и того дня розпачуется въ проуотности цѣсаря властивый маневры. Дня 14 почнутъ зѣлѣзничѣй розвозити войско до домовъ. Цѣсаръ пробуде въ Галичинѣ 10 дѣвъ, а его побутъ матъ буде характеръ чисто войсковый, его дѣвътъ буде утросеный по таборному. На ордонаисового офицера для цѣсаря выаначено гр. Андрѣя Поточного, брата гр. Артура Поточного. Еотъ се велике отзаченанье, тымъ больше, что бытъ еотъ лишь резервовымъ поручикомъ. Вздожъ цѣлой зѣлѣзничѣй, куды цѣсаръ буде ѣхати до Городка и вздожъ дороги до Любни, будутъ цѣсаря витати мешканці околици. До того роблется вже теперь прѣготовалъ. Такъ само въ день повороту цѣсаря будутъ могли его повѣтати люде на каждой отаціи.

— Записки до школы мѣшаной (холопѣвъ и дѣвчатъ) имени М. Шашкевича отбуватися будутъ въ днѣ 23, 30 и 31 л. серпня въ годинахъ отъ 9 до 12, и отъ 3 до 6, при уличѣи Скарбѣвской ч. 26.

— Преосв. еп. Юлианъ Пелешъ выдавъ сими днями такой окружникъ: „Ч 2769/орд. На основѣ церковныхъ законѣвъ, а особливо буалѣ De universo Dominico grege въ 27 марта 1885, котрою основано Станиславскому епархію, постановляю, что отъ для обѣщанъ сен постановы могутъ душпастирѣ другихъ епархій лише тогда убѣгаться о бенѣficiи въ Станиславской епархіи, коли, послѣ прапѣсѣвъ каноначного права, будутъ припѣти въ каноначнъ звѣзъ сен епархія. Се розпорядженье важне отъ дѣя 1 сѣчня 1887 року.“

— Преосв. еп. Іоанъ Ступницкій мае вернути вже въ субботу о. т. зъ Трукавца до Черемышля отъ поправленымъ здоровьемъ.

(+) Въ Бродѣхъ заоснувалася товариство „Шибѣной Помочи“, котре вытычило собѣ цѣль, оиомагати убогу молодѣжь гимназіальну въ Бродѣхъ рукою народности. Вкладка цѣленька невелика (1 ар. рѣчно), за то числитъ товариство на тымъ ширшу участь публичности руской. Статуты, подписаны кѣльканыцѣма участниками, вже выосаны до намѣстничества. О великій користи такого товариства въ нынѣшнихъ тѣсныхъ для убожшой молодежи руской часѣхъ не потребуемо и розводитио; она юно видна каждому. Тожъ мы зъ оиови стороны мусимо горячо поручити се нове товариство ошѣй передошѣмъ Русинѣмъ зъ Бродщины, а потому и въ загалѣ войхъ Русинѣмъ, добачиоъ о розѣвъ оиоимъ народности.

(+) Загалыный Збѣръ членѣвъ тов. „Народной Торговлѣ“ у Львовѣ отбудется або отъ концѣмъ вересня, або въ першій половинѣ жовтня о. р.

(+) Выборы до Рады мѣста Черновецъ мають отбутовъ вже незабавомъ, бо въ мѣстѣи жовтня оего року. Русинѣмъ черновецкимъ оидѣе святыи обѣзаныкъ зачачаю оиоисолидизати оиоимъ силы, чтобы въ хриля рѣшающій могли становити оиошну партію, отъ котрою мусѣвъ-бы каждый членъ выборѣхъ у Львовѣ. Тымъ чиняомъ зможутъ черновецкій Русины мати въ Радѣ мѣста оиоихъ заступничѣвъ, якихъ нынѣ зовсімъ нема.

— Зъ Сокаля пишуть намъ: Дня 8 л. серпня отбулося засѣданье Видѣлу Сокальскыхъ филіи общества им. Качковского въ филіальномъ домѣ. На томъ засѣданіи обговорювано справу „Народной

Торговлѣ“, яка мае оснуватися въ Сокаля, и оираву просвѣты народу. Выдѣлъ филіи поручивъ о. дек. Яковъ занятися справою Торговлѣ, а о. В. Чернецкому справою просвѣты.

— Нову краминиоу заложено въ Черниховѣ, коло Тернополя. Головна въ томъ заслуга — акъ намъ пишуть — мѣстоцего пароха о. Вѣлянського, котрый пызичивъ на заложенье краминицъ грошѣ отъ казы церковной на дуже такий процентъ а о тымъ улекшѣнемъ, что властитель краминицъ буде оиолачувати дозѣтъ тыжднево. Тернопольска „Народна Торговля“ дае краминицъ товары. Краминицѣ веде чоловѣкъ пысанный и дуже честный, выослуженый жандармъ п. Григорій Карновичъ, и вой товары бере зъ „Народной Торговлѣ“ въ Тернополи.

— Въ Боршнѣицѣхъ, повѣта борщѣвского, открито оиы дѣяны торжественно чаталиню. Въ членѣны читалнѣй выосалася звышѣ 50 оообѣ, предѣдѣтелемъ же выбрано господаря Василья Андрухова.

— Зъ Глубиоца великого, коло Тернополя, пишуть намъ: У нашего посоеора-жидѣ отають уже три днѣ цѣрова молотѣлка, а люде змовились и не идуть на роботу. Жидѣ той плататъ за 14 годнѣтъ тяжкою денною працѣ 12 до 14 кр. Зарѣоку нема у насъ нѣякого мимо горячою поры живнѣ, за робѣтниками дуже легко и его плататъ по нѣчому.

— Мѣстоцку Грималѣвъ кѣлька разѣвъ въ послѣднихъ мѣсяцахъ доведѣвало пожару; въ протягу послѣднего лише тыждня три разы, и то два разы близько почты, и такъ само въ попереднихъ случаяхъ горѣло два разы не дуже далеко отъ почты. На шастые вѣтру не було зовсімъ або дуже малый бувъ, дѣятого шкоды пропорциональнѣ малѣ. Частѣ теперь огнѣ, подѣкладанъ часто навѣтъ зѣлоюою рукою, оутъ оиошнымъ доказомъ необходимости „Соколовъ“ по мѣстоцкахъ и оедахъ. Въ послѣднихъ кѣлькыхъ дѣяхъ булы огнѣ въ сѣлахъ коло Грималова, въ Глѣбовѣ и Зарубинѣцахъ. Пока однакъ будутъ введенъ въ жите „Соколы“, належитъ мѣщанамъ и селянамъ асекуравати оиоимъ господарства въ товариствахъ оиоидныхъ, въ котрыхъ теперь дуже низка асекурація.

— Рада повѣтова въ Теревовѣи уководителювалао въ той оиообѣ, что маршалкомъ выбрано графа Юриѣ Севера Борковского а его заступникомъ ко. Яна Калиненчакъ, лат. пароха въ Теревовѣи.

— Зъ Герцеговины пишуть намъ: Дня 18 л. о. м. заотрѣбли жандармы Луку Сеняча (Sjenić), котрый переховуваося въ Черногорѣ, а при вѣзѣдѣ архикн. Альбрехта въ Герцеговину, въ той оамѣ день, лишь въ другѣмъ мѣсцѣ нападѣ бувъ на почту. За его голову було наложено 1000 ар. нагороды, але мико того бытъ отъ незвычайно отвагою черезъ цѣле лѣто бушувать отъ оиою бандою по Герцеговинѣ, нешочаючи отаціи жандармеріи и рабучию людей навѣтъ въ бѣлыи дѣны. Жандармерія оиодѣвала на 18 о. м. такого демонстративного нападѣ его, тожъ и прѣготовилася добре и убѣла его при границѣ коло Вѣлека. Его банда розѣбѣлася. Першій нападѣ Сеняча припавъ въ день, коли архикн. Альбрехтъ вѣзѣдывъ до Герцеговины, а послѣдний въ цѣсарскій именины.

— Зъ Далматіи пишуть намъ: Въ надморскѣмъ мѣстоцку Метковичѣ (Metković) въ Далматіи показалася холера азѣиска. Метковичъ лежить близько границѣ Герцеговины отъ Мостару отдалене на 48 кѣльм. и сполучене отъ нимъ зѣлѣзничною збудованою въ р. 1885. Можна було сподѣватися, что коли-бы холера мала прѣйти въ Далматію, то покажеся въ Метковичѣ, славнѣмъ зъ фѣбръ за-для оиоего нездорового положеня надѣ устѣмъ Неретвы. Отъ 18 до 20 о. м. занедужало 20, а зъ тыхъ умерли 4. Зѣлѣзница вже черезъ кѣлька дѣвъ не брала зъ оттамъ подорожныхъ. До Метковича, а властиво на дворецъ выслано зъ Мостара д-ра Wodynek-a, що прѣбувавъ недавно оидѣ зъ Кракова.

— Сумты устроюють въ дѣняхъ отъ 4 до 13 л. вересня овою мѣсою въ Долинѣ.

(+) „Чому фондъ покупки земель не може осягнути высоты 2000 гульденѣвъ?“ пытае у вторашииоъ членѣвъ „Слова“ — и наводѣтъ лише двѣ причины: по перше, подарованныхъ на тую цѣль книжокъ нѣхто не хоче купувати — „пожрутъ ихъ, каже, пыль, моли и мыши“; по друге, „на торѣчѣмъ абѣрѣ общества им. М. Качковского въ Сяноцѣ мали збирати акѣмъ тамъ жертвы на той фондѣ, о чѣмъ два разы пысали газеты, а до оего часу нѣчто что зъ того не прѣйшло на комитетные мѣсце... Здаеся, то була похѣбка.“ Зъ тыхъ фактѣвъ „Слова“ заключаетъ: „На руской нивѣ много роетъ пустоого цѣвѣта; цѣвѣтъ опадаеъ, а оиошей нѣтъ... Но мы всегда хочемо утѣшатиоъ надеждами и вѣдѣчностями передъ свѣтомъ: Якимъ то мы дѣятельными люде!“

— Гончарова школа въ Коломыи переходить, акъ звѣстаетъ, зъ подѣ зарѣду державного подѣ зарѣду краевый на подѣтавѣ ухвалы Сѣому зъ 16 сѣчня 1886 р. На удержанье тои школы вызначивъ Сѣомъ 2.000 ар., а Выдѣлъ красной прѣиминувать ще 600 ар. на доповненье инвентаря школы. Министеръ просвѣты обѣдѣвъ прѣчинятиоа до кошѣтовъ удержанья школы оуюмо 1.000 ар. рѣчно, застерѣгаючи собѣ однакъ право инѣошѣи школы такѣ саме, якому подѣчиненъ державный школы промысловѣ.

— Специальный жѣночій курсъ практичный буде отвореный отъ д. 1 л. вересня о. р. при выдѣловѣи школѣ жѣночій. Будутъ тамъ учити оиоциально шѣта бѣля, краевѣтѣа и практичныхъ рисункѣвъ. Побѣвъ того будутъ такожъ выкладати бухгалтерію, географію торговельну и статистику. Крѣмъ сего курсу буде ще отвореный курсъ доповняющій, де будутъ учити исторіи, литературы, естетикѣи, педагогіи, гигиѣны и господарства домового. До прѣнятия потребно окѣченѣи VIII.

моя клятва выдѣлов. Високо выносите 1 зр. а оплата по 2 зр. мѣсячно; отъ той оплаты можна часомъ удовольствити.

Школа промысла въ Дрогобычъ развивалася до- омы скоро. Дошъ есть въ той школѣ варотать рѣзбарскій, при котромъ учителя кѣлькохъ хлоп- цѣвъ. На курсѣ фаховѣмъ было мнѣ шк. р. на I роцѣ 14. а на II р. 3 хлопцѣвъ. На часъ вакаціи выдано учителя рѣзбарства до Вѣднѣ на даль- шу науку. Съ новымъ шк. рокомъ хоче зарядъ школы отворити ще варотать столярскій. Голов- нымъ инициаторомъ и протекторомъ той школы есть д-ръ Леховскій, лѣкаръ и директоръ товари- тва задаткового въ Дрогобычѣ. Онъ то дарувавъ для школы промысловую токарню, стараея та- кожъ о подвигненнѣ промыслу мѣжъ старшими ремѣсниками, въ той цѣли заложивъ онъ товари- тво торговлѣ шкоровъ а теперъ хоче ще заложити въ Дрогобычѣ товариство торговлѣ зѣлѣзомъ.

Цѣнае пытанье для Выдѣлу кравого. До тех- ничкого бюро кравого Выдѣлу у Львовѣ надбавля- ко. А. М. Майко въ Куликова пѣсню, въ ко- тромъ запытуе, якихъ розмѣровъ, якъ довга и ши- рока повинна бути правильно збудована круголь- ня. Ко. Майка жалуется, що не мѣгъ про се нѣ- где доши розвѣдати и высказуе надѣю, що може департаментъ техничный кравого Выдѣлу его о- томъ поинформуе.

Именования и конкурсы. Краева Рада шкѣльна именувала дѣйствыми учителями Валерію Мо- дельскую въ Моравоу и Ольгу Мотыкевичеву въ Кульчицахъ. — Въ Тереховѣ ошорженна по- сада мѣсского кавіера съ платою 700 зр., съ пра- вомъ двоихъ 5-лѣтнихъ додатковъ по 100 зр. и правомъ емеритурѣ. Речинець до 20 л. вересня.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Панкратій Шепаровичъ, священникъ-ювилатъ, парохъ въ Колодѣвцѣ, отаниславской епархіи, упокоився д. 22 л. о. м. въ 82 роцѣ жита а 54 овещенства. Вѣчна ему память!

† Николай Волинскій, горожанинъ мѣста Львова, владетель огорождового и цѣтного закладу, упо- коився позавчера въ 59 роцѣ жита. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(+) Календаръ товариства „Прогрѣса“ на роцъ 1887 выйшовъ уже въ друкарнѣ товариства им. Шев- ченка въ объемѣ 16 аркушѣвъ печатныхъ, съ и- ллюстраціями. Змѣотъ Календаря такий: 1) Змѣотъ астрономичный (на 1/4 аркуша). 2) Календа- ріюмъ (1 1/2 аркуша съ обѣими лѣтами для замѣтокъ). 3) Типикъ, выгтовленный о. Т. Мель- никомъ (на 2 1/2 аркуша). 4) Часть информативна (на 3 аркушахъ) мѣстятъ въ собі: проводникъ по Львовѣ; приписки о належаюностяхъ, фахово- обробленнѣ, якъ нѣгде доши; планы фѣды по зѣлѣвницѣхъ; фѣда почтою; календаръ ловецкій; та- ковы фѣкерскы и трамвайскы у Львовѣ; ваги и мѣ- ры; приписки почтовѣ и телеграфичны; окала. 5) Часть белетристична (на 5 аркушахъ друку) мѣ- стятъ мѣжъ иншимъ: повѣсти Руданьского, Н. У- стияновича, Шрама, Могильницкого и Федькови- ча; повѣсть Ив. Нечуя „Два пріятелѣ“; оповѣда- нье Дая. Лещого „Чары“; оповѣданье Селецкого въ Бѣлѣ „Въ читальни“; отудіа Коломийчука „Громадака порядки на Украинѣ“; Промова д-ра Омеляна Огоновского на вечерку Шевченка у Львовѣ ового року; статью „Въ XXV-ти рокови- ны литературной дѣяльности Ооиса Федьковича“; житєписи еп. Пелеша, Степ. Руданьского, Авт. Могильницкого, Ник. Устияновича, Ооиса Федь- ковича и Наума Шрама (бл. п. Григ. Воробке- вича). 6) Часть господарска (2 аркушѣ) мѣстятъ въ собі мѣжъ иншимъ: календаръ паѣвничій, зна- менито уложений о. П. Баханьскимъ; о прикме- тахъ важнѣйшихъ родѣвъ ростины пашныхъ (травъ и конюшынѣ); якъ закладати штучнѣ и тревалѣ ошвожати або паосовиско, якѣ ростины для нихъ добирати и кѣлько; уваги для купуючихъ насѣна господарскѣ; часть збору головныхъ плодѣвъ го- сподарскихъ; якъ означати живу вагу рогатой ху- добы и безрогѣ; уваги для купуючихъ звѣрѣта господарскѣ съ уважливеннѣмъ постановѣвъ пра- вныхъ, и роцнѣ информативнѣ табелѣ. 7) Иллюстра- ціи: портреты: еп. Пелеша, Федьковича, Рудань- ского, Шрама, Могильницкого и Ник. Устиянови- ча. 8) Исчерты. — Цѣна Календаря 50 кр. а. в.

(+) Товариство „Прогрѣса“ печатае теперъ попу- лярну и знаменито оброблену працу О. Степони- ка „Оповіданя про роцины“ въ двоухъ частинахъ. Для пошлениа тексту даеся дуже богато кра- сныхъ иллюстрацій.

Послѣдній вѣсти.

Зъ Болгаріи. Контръ-революція впов- нѣ побѣдила. Народъ и войско станули по- сторонѣ князя. Регенцію въ имени князя у- творили увольненный народомъ зъ вѣзницѣ Каравеловъ, Стамбуловъ и Никифоровъ и зложили нове министерство. Каравеловъ выдавъ про- клямацію до народу, а Стамбуловъ, новый министръ справъ заграничныхъ, выдавъ цир- куляръ до агентѣвъ дипломатичныхъ, чтобы правительства узнали нове правительство на- родное. Осѣбну депутацію выслано по князя, чтобы на Румунію вертавъ до Болгаріи.

Переписка Редакціи и Администрации.

Вп. Справоздачеви въ гостины вандрѣвничѣвъ въ Турѣ. Коли вамъ хто може донесе, що въ газетѣ „Гавъ-гавъ“ проломленъ головы проломилъ прав- ду зъ гостины Ваши въ Турѣ такъ, що ви и не пѣзнати, то не обурюйтеся и не трудѣтся отповѣдати, бо шкода чорнила и паперу. Пѣотъ бреше, а вѣтеръ несе!... Скорше отъ здавайте справу зъ гостины въ Дрогобычѣ, бо дальше лю- де вже и забудутъ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1863 189—?

Зѣлѣ Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакованье и посылку почтою чиолится 10 кр.

Ц. к. ген. Дирекція австр. зѣлѣвницѣ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу фѣды,

важный отъ 1 червня 1886. 1857

Приходить до Львова:

По фѣды особовѣ: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардона, Хирова, Стрыя. — О год. 4.15 зъ Звар- донѣ, Хирова, Стрыя. Гусатына, Станиславова. — О год. 2.6 въ ночи зъ Гусатына, Станиславова, Хиро- ва и Стрыя.

Отходить зъ Львова:

По фѣды особовѣ: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусатына. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Звардона. — О год. 12.01 въ ночи мѣшаний поѣздъ до Стрыя, Хи- рова, Станиславова и Гусатына.

Приходить до Станиславова:

По фѣды особовѣ: о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусатына. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звар- донѣ, Стрыя. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусатына. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардона, Львова и Стрыя.

Отходить зъ Станиславова:

По фѣды особовѣ: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрыя, Львова, Звардона. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусатына. — О год. 6.28 вечер. до Стрыя, Львова, Звардона. — О год. 6.54 вечер. до Гусатына

НАИЛУЧШІЙ
ПАПІРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
ЕСТЬ ПРАВДИВЫЙ
LE NOUVEAU
1460 французскій фабрикалъ 25—36
CAWLEY-A & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробкою остерегаеся!

Сей папѣръ поручаютъ якъ наилучше пп. д-ръ
I. I. Моль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Лидманъ,
профессоры хеміи при вѣдѣнскомъ университетѣ
а то для его знаменитой лѣксты, его абсолютной
чистоты и для того, что до него не домішанъ
жидкий шкодливый здоровью матеріи.

500 ARTICLES
C. CAWLEY-A & HENRY
17, rue Béranger, à PARIS

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный дѣмъ), Станиславовѣ, Пе-
ремышляхъ, Тернополи, Дрогобычѣ и Коломыи

поручае до высылки зъ овиныхъ богато и въ до-
брый товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр
за литру; также дешевле по 70, 60 и 50 кр (барылака
зачисляется 50 кр.). Въ фляшкахъ отъ 50 кр. почавши за
фляшку и выше.

Мѣдъ питный славно зѣвѣстного выробу, фляшка
по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр. 1/2 фляшки 45 кр.
Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣ-
шочкахъ 5-киловыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80
и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ
пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90,
100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышеной цѣны.
Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцѣтъ найвысша есенція по 120 кр. за 1 литру.
(На одну литру даеся 30 литрѣвъ воды мяскои, чтобы
достати оцѣтъ звычайный, пріемный и силный.)

Свѣтло звычайне просто зъ фабрики въ скринкахъ
почавши отъ 30 килло, 1* по 94 зр. П* 86 зр. за 100 ки-
логр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Ароло“
по 100 зр. за 100 килограм. окрѣмъ транспорту.

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за килограм.

Свѣтло съ вытисками и красными ошво-
дами ровной величины, почавши отъ 3-фунтовыхъ до ма-
лыхъ штѣтокъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣлки розного рода. Сливки угорскѣ, пови-
ла, горѣлки волоскѣ и турецкѣ, миндалы, розники,
финги, дактиль, аранчины, сардины росейскы
и т. д. 1648 14—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковѣ волоскѣ по 36 кр.; 7 1/2 ручковѣ
ковшѣ по 40 кр.; 7-ручковѣ волоскѣ бракованѣ по 25 кр.
за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославли,

нагорѣженъ 19 медалями на выставкахъ краевыхъ и межигарод-
ныхъ, можна достати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Сукон-
ницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемышляхъ, ул. Францискан-
ска, якъ такожъ у вохѣхъ торговыхъ корѣвничѣхъ.

Цѣнникъ на жданье безплатно и франко.

Анализированный проф. В. Гоффомъ Гигіеничный Медѣвникъ вы-
находу Л. Чиньского есть дуже смачнои и сѣрѣвляючою пожавою и пе-
кнымъ средствомъ до усугубиа недуги органѣвъ травлѣния, якъ: запѣръ, гемо-
роиды, диспепсія, напѣръ крови, нежить желудка и кишѣвъ, зсѣга, зудѣ,
отбыванье, несмакъ; побуждае апетитъ, поправляетъ выгладанье и причиняея
много до вытворѣванья крови.

Медѣвникъ гигіеничный поручаютъ найзнаменитѣйшій спеціалисты, а его
лѣчебный свойства подтверждаютъ лѣкарѣ, еотки же подякъ поспѣха владетель
фабрики. Достати можна у вохѣхъ торговыхъ корѣвничѣхъ и аптекахъ. —
Цѣна за штуку 20 кр.

Важне для ошѣвъ, що ведуть оидаль житѣ; для ошѣвъ дѣтнихъ
недугами повставшимъ зъ лѣвного травлѣния, и для рековалесцентѣвъ. Об-
ширна брошура, подаюча рады и показку до стереженья отъ недуги повста-
ючихъ зъ лѣвного травлѣния, написана докторомъ спеціалистомъ выйшла на-
кладомъ фабрики медѣвничѣвъ Л. Чиньского въ Ярославли и розсылаеся
згодѣшючимъ-ся даромъ и франко. 1709 11—?

NEUE (13.) UMGEBEARBEITETE (ILLUSTRIRTE) AUFLAGE.
Brockhaus'
Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRANZ FL. 5.70. O.W.

Призвану загально найлучшу

Масу до запусканя пѣдлогѣ

поручаютъ

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1681 97—0

Перепродучимъ даемо отповѣдный рабѣтъ.

Фабрика вытворѣвъ хемичныхъ и навозовыхъ

Юліана Ванга у Львовѣ

поручае сельскимъ господарямъ подѣ ошѣвнѣ засѣвы

Муку до погною зъ костей

якъ парену, такъ и препаровану квасомъ сѣрковымъ

по цѣнахъ найумѣренѣйшихъ

съ совѣстною порукою за ви чистѣотѣ и ошѣвнѣ мѣстятѣхъ-ся въ
нѣй складничѣвъ. 1727 2—5

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 33—?

купе и продае

всѣ е фекты и монеты
подѣ найпріступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованнѣ,

котрѣ ибѣля закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. в. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвысшѣй постановѣ зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣшванья капиталѣвъ фон-
довыхъ, цуцилярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадѣи

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до выловованья съ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручены зъ провинціи выконуются безъ
проволочи по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

Медицинскій мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke

PRAG.

Выпробованнѣ и порученнѣ лѣкарями.

Фанты мыла ихѣтелеве, противъ червоности лица, носѣ
бургундского (Rosacea Aene), свѣрблячихъ лишѣвъ; цѣна 75 кр. —
Фанты неаполитанскѣ мыло (мыло ругтене) противъ сифилису
и пѣсѣжѣвъ 1* штука 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло
гѣстѣе и ревматичне выробованой и скорой силы. Цѣна 1 зр. —
Мыло зъ мази противъ коросты, луски, потѣвничѣхъ ногѣ и
т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицеринное, лекше, для дамѣ и дѣ-
тей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційне 35 кр. — Мыло
сѣркове противъ угрѣвъ, веснянокъ и напѣкорныхъ высыпѣкъ,
35 кр. — Мыло жѣвѣтѣе противъ лусокъ на головѣ и на подѣвѣ-
шенье насѣрка, 35 кр. — Мыло жѣвѣтѣе на волосѣ, 35 кр. —
Мыло зъ вѣлы оживляюче системѣ нервовѣй, 35 кр. — Мыло
глицеринное, найлѣпше мыло тоалетное 25 кр. — Мыло бензое
на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло лавелное цѣна 40 кр. прі-
ятне до щѣденного ужитку. — Мыло мазево-сѣркове противъ у-
порныхъ недугѣ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксѣе противъ
нечистотѣ насѣрка, веснянокъ, осудѣвъ, цѣна 35 кр. — Мыло
камфоровѣе на отморозженье, посѣданье рукѣ и т. д., цѣна 35
кр. — Мыло нафтолеве противъ всякого рода недугѣ шкѣры, цѣ-
на 50 кр. 1582 26—62

Оголошенье.

„Маю честь увѣдомити П. Т.
Публику, що вышны ученицѣ до
мого 8-класового пенсіонату въ
Перемышляхъ зачутыя для 28 л.
с. м. — Зголошуватися можна
отъ години 10 до 12 рано и отъ
години 3 до 6 пополудни. —
Пенсіонатъ мой знаходится въ
каменницѣ п. д-ра Дворского на II
гѣмѣ поверѣй при улицѣ Водѣй
ч. 58.

Софія Богданъ Иваница
настоятельница пенсіонату.

ЗМѢНА ЛОКАЛО

Знаный отъ болѣше якъ 50 тѣлѣтъ
Складъ порцелѣны, скла и го-
варѣвъ мѣшанныхъ

Фридриха Роттенъ, зятя

ЯКОВА БРАЄРА

1728 перенесенный 1—5

въ пляцу Краковскому, ч. 4.

до Рынку ч. 43
(побѣчъ торговлѣ п. Марцевича)

НА СТАНЦІЮ

съ выкомъ або безъ выку при-
нимае учениковъ подѣ дуже
пріступными условіями п-нѣ Пта-
шиньска при ул. Краковской ч. 5.
[1723 3—3].

Зошиты рисунковѣ

крокованнѣ съ рускими напи-
сами по цѣнѣ: 100 штукѣ 1 зр.
70 кр. поручае:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславѣ

При болѣшомъ закупнѣ о-
пускаеся отповѣдный рабѣтъ.
1724 (3—?)

Глядаеся экспедиторки.

Почмаистеръ въ Вашкѣвѣхъ
на Буковинѣ, вдовецъ, глѣдае
экспедиторки, гр. кат. обряда и
въ зрѣлѣшомъ вѣку, котра-бы
выручала его не лишъ въ обо-
вязкахъ почтовыхъ але и хотѣла
займитися господарствомъ домо-
вымъ. Влѣзшій условія письменно.
1713 Т. Павелчакъ.

Торговля паперу, прѣборѣвъ
школьныхъ и до пасана, якъ рѣв-
ножѣ товарѣвъ галатерійныхъ

А. Вознякъ ул. Руска ч. 1.

поручае

по дуже дешевыхъ цѣнахъ
ОБРАЗЫ святыхъ и свѣтскѣхъ на по-
лотнѣ, блѣнѣ и паперѣ, Образки,
Альбомы, Забавки для дѣтей, Вѣдо-
ты русскѣ зъ жѣлѣзными, Рамы рѣз-
бленѣ (дубовѣ) и позолоченѣ, Штанги,
и т. п. товары въ складѣ галатерій-
ныхъ входящѣ, якъ рѣвно-жѣ и Пудры,
Перфумы и Мыла всякого рода. За-
мовленія съ провинціи залагаются
1725 отворотною почтою. (2—4)

Глядаеся

учительки на село до науки и
ведѣния двоухъ сирѣтъ дѣвчатъ
8—11 лѣтнихъ. Просится ли-
стомъ подавати условія подѣ
адресою: Иванъ Дымушев-
скій, парохъ въ Кидановѣ,
1726 почта Осѣвѣцѣ. (2—3)

УЧЕНИКѢВЪ

пріймаеся на помещанье и вынѣ
подѣ дуже корыстными условіями,
поручаючи за правдиво родитель-
ску ошѣку и выгоду.

Зголошуватися треба въ друкар-
ни Тов. им. Шевченка ул. Ака-
демична ч. 8. або при ул. Мѣ-
чакѣвской ч. 18, на долнѣй
I-шій дверѣ на право въ по-
1721 двѣрю у Львовѣ. (3—3)

Закладаюся

за вѣску цѣну, що жадевъ зъ моихъ
конкурентовъ по въ ошѣй продавнѣ
готову або робити одѣжъ для мужчынѣ
и хлопцѣвъ зъ матеріи краевыхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ л. По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
1656 Веч. Духовенству. 22—?

Замовленія въ мѣсяцѣ и въ провинціи
выконуются точно и ретельно. Па жа-
данье высылаю вакры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжѣ гуртомъ и
подробно,
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложений 1848.

Выходить во Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ русскихъ святыхъ) о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотеки найзнам. повѣстей“ выходить по 3 печат. арш. кожого 15-го и послѣднего дня кожого мѣсяца.

Редакция и администрація подъ Ч. 44 улицы Галицка.

Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Объявления принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одного строчки печатной, въ рубр. „Надбѣлаше“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатанной вѣдѣть бѣзъ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Вѣдѣи Хаасenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевской Старикѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замѣа въ Одессѣ Державинская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣла“ для Австріи: для Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 12 ар.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 ар.	на полъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 ар.	на четверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотеки“:	съ дод. „Библиотеки“:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 ар.	на полъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 ар.	на четверть року . . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ:	на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 5 ар.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 3 ар.	на полъ року . . . 3 рубл.
на четверть року . . . 1 ар.	на четверть року . . . 1 рубл.
съ дод. „Библиотеки“:	на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар.	на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
на полъ року . . . 9 ар.	на полъ року . . . 3 ар.
на четверть року . . . 4 ар.	на четверть року . . . 1 ар.

Дѣла Вспомогат., окрѣмъ Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
на полъ року . . . 7 ар.
на четверть року . . . 3 ар.
съ дод. „Библиотеки“:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар.
на полъ року . . . 9 ар.
на четверть року . . . 4 ар.

Подорожне чело коштує 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався III. четверть року сегодѣшного издавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнам. повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою залогностей и дальшой предплаты, щобы въ экспедиції не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступаютъ Вн. предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ доставитъ даромъ початокъ зачатой повѣсти Н. Тургенева „Тѣтѣ и сынѣ“.

„Львовъ два днѣ на очехъ Европы“

Смѣло можна сказати про Львовъ у вчерашнѣмъ и нынѣшнѣмъ дни. Львовъ въ своихъ мурахъ гоститъ князя сполученой Болгаріи. Очѣ цѣлой Европы зверненъ черезъ тѣ два днѣ на Львовъ, бо тутъ такъ нежданно сконцентрировалася на короткій часъ справа болгарска. Львовъ, або якъ Болгаре его называють „Лавовъ“, знайде видне мѣсце въ исторіи болгарскаго народа, бо у Львовѣ черезъ той короткій часъ побѣды князя має прѣшнитися важне для исторіи Болгаріи и въ загалѣ для sprawy славянскои пытанье: чи князь поверне до Болгаріи, куда его зывае народъ и войско, чи не поверне. Якъ нѣхто на першу вѣсть про детронизацію князя въ Болгаріи не мѣгъ умотъ збагнути, що нашъ Львовъ, столица галицкой Руси, може статися мѣстцемъ, де отграєся важна роля въ исторіи болгарскаго народа, — Львову такъ рѣчи лучаются разъ на 50 або 100 лѣтъ, — такъ такожъ на тую першу вѣсть нѣхто не мѣгъ збагнути, якимъ огиднымъ въ мотивахъ, средствахъ и въ переведеніи бувъ цѣлый фактъ детронизації князя.

Хто мѣгъ сподѣватися, що руссофильска партія въ Болгаріи подѣ проводомъ Цанкова, — партія слаба числомъ и зненавидѣна мамами народу болгарскаго и загаломъ интеллигенції за ренегатство, щось подобнаго, якъ галицкій ренегаты, — хто мѣгъ, кажемо, надѣятися, що тая партія допустится ажъ такихъ огидныхъ чинѣвъ, якъ теперь стали звѣстными? Панславистичный органы російскій та ихъ плачливый карикатуры у Львовѣ, Празѣ и т. п., не знаходять слѣдъ на высказуванье триумфу зъ чинѣвъ, якихъ самъ канцлеръ Россіи Гирсъ мусить нынѣ въ своемъ циркуляри вырѣкаться, щобы яко-такто спасти честь своей державы передъ Европою и славянскимъ свѣтомъ. Але-жъ годъ! Фактъ остане фактомъ въ исторіи, яко наука для народовѣ.

Правда и мораль побѣдили. Народъ болгарскій въ величавый способъ посрамивъ зрадничѣвъ народу, показавъ велику моральную свою силу та повне самопознанье — и тымъ загнать въ кутъ всѣхъ тыхъ „пріятельв“ та „опѣкуновѣ“ своихъ, котрымъ костью стае въ горѣ самостоятельный розвѣй Болгаріи.

Мы, Русины, знаючи и довго досвѣдчуючи на собѣ, що то значить слабшому народови одатися въ розпорядимѣсть сильнѣйшого, — мы вповнѣ розумѣемо той одиодушный протестъ и опѣръ народу болгарскаго супротивъ грозичон ему небезпечной „опѣки“, тымъ болѣе, що вже при детронизації князя показано способъ, въ який тая „опѣка“ способна проявлятися.

И кожый народъ славянскій, не интересованный прямо въ справѣ болгарскѣй, може въ той справѣ заныти по совѣсти лише такъ становиде, що буде глѣдѣти на голосъ и волю народу болгарскаго. Тутъ певно нѣкому не йде о Александра Батенберга, яко о Батенберга, але о добро народу болгарскаго. Народъ тутъ має голосъ и право говорити, а другій не интересованный народъ славянскій, а бажачій добра и розвою Болгаріи, мусить очевидно узнавати лише той голосъ, голосъ народу. Коли-жъ народъ болгарскій нынѣ убиваетъ за своимъ княземъ, вырванымъ ему въ

огидный способъ ренегатами руссофилами и переданнымъ въ Рені російскимъ жандармамъ, — то очевидно на князя Болгаріи треба нынѣ глѣдѣти, якъ немѣвъ на олицитворенѣе бажанъ и интересовъ болгарскаго народа.

Якій буде дальшій хѣдъ sprawy болгарской, трудно вгадати, але кожда честна душа славянска мусить нынѣ бажати лише того, чого бажаетъ самъ народъ болгарскій для своего добра и розвою народнаго.

Ярмарки и торги на Покутию.

(Дальше.)

Вырѣбы въ дерева.

Вже то нема може другого вѣдѣннѣйшого промыслу для нашихъ малыхъ гавдѣвъ въ стѣронахъ гѣрскихъ и лѣсовыхъ подгѣрскихъ, якъ занятѣе коло вырѣбу всякого рода посуды и начинъ деревяныхъ! И справдѣ, буже богаты людей зъ тыхъ стѣронъ помагаетъ собѣ и пріисорювъ доходѣвъ тымъ промысломъ, котрый має все и всюда забезпеченый отбуть. Приглашався и не разъ на ярмаркахъ покутекихъ, якъ по 8—10 возѣвъ всякой деревяной посуды въ кѣлькахъ годинахъ ставали возѣмъ порожни. Передъ бѣлькомъ десяти роками бачивъ я на ярмарку въ Делятинѣ такую сцену. Одинъ Гучуль зъ угорского боку привѣзъ два вершій возы съ самими асеновыми корытами. Ще не встѣгъ станути на мѣстѣ, якъ уже окружила его величавна товпа всякого люда. Жидѣвки, мѣщане, мѣщанки, паны, селяне, селянки, ремѣсники, однимъ словомъ всякій люде тиснулся съ неописанною жадобѣю до возѣвъ и не купували а просто бѣлали и держали надъ тымъ корытами, а заправлену цѣну подавали безъ найменшого торгу. Не минула година, а на двоухъ возахъ лишились лише два розколеный корыта и надъ тымъ ще сварились два селяне и одна жидѣвка, кому они мають припасти. Болѣе вже не лучалоси менѣ видѣти такой скѣлькости корытъ, якъ тогды, але маю тую певнѣсть, що хочъ-бы вывѣзъ хто и десять возѣвъ, то все они стали-бы въ короткій часъ порожними.

Зъ кожого огляданого мною ярмарку вывѣтъ я се пересвѣдченье, що теперѣшный промыселъ ще вѣсѣмъ не заспокоюетъ потребъ попыту, и для того має ще ширѣе поле до розвою, а то тымъ болѣе, що покутекимъ промысловцамъ припали вѣдѣча заосмотрѣвати въ деревину посуду и дальшій низовой и бѣзлѣсній стѣроны. Особливымъ поводженьемъ тѣшится промыселъ бѣднѣйшій. Хто самъ на власнѣй очѣ не видѣвъ, якъ таки розкачуютъ деревяну посуду, той не повѣритъ-бы нѣвѣкимъ описаньямъ. Бѣднѣрь сѣтъ, можна сказати, все въ клопотѣ, бо не можутьъ нѣколи настарчатъ своего вырѣбу. Дѣлана лишь рѣчь, чому промыселъ сей, якъ и въ загалѣ деревяный, мамо такъ значного и все не заспокоюетъ попыту не ровнявнуся отпѣвѣдно до потребъ? Слѣдѣвъ я и допытывався за причинами сего обьяву и пріисорѣвъ до тыхъ результатовъ. Селяне нашѣ рѣчно вырубуютъ або выпродуютъ свои лѣсы и тымъ способѣмъ матеріалу стае чимъ-равъ менше. До того ще промыселъ деревяный, подобно якъ и другій промыслы у нашего народа, не выконуется вѣгдѣ яко самостоятельный а лише якъ побѣчный при гавдѣствѣ, котре лишае побѣнъ оствѣнъ и замовѣ мѣсяцѣ съ короткими днями до розпорядимѣости промысловца. Дальше вновь промысловцѣ нашѣ боятся рѣширати и ровнянути свое занятѣе до степени постѣйного ремѣсла, а навѣтъ укываються и съ тымъ дробнымъ промысломъ, а то зъ той причины, що мѣжъ ними пануетъ якась велика боязнь а навѣтъ страшенна тревога передъ податками варѣбковыми *).

Бѣтъ еще одна причина, чому на покутекихъ ярмаркахъ появляется за мало деревяныхъ вырѣбѣвъ. Згадувать я уже, що тутѣшній промысловцѣ заосмотрѣютъ такожъ и

бѣзлѣсній низовой стѣроны своими товарами, отбываються отже бѣзвѣстанный вывѣзъ въ Покутию деревяного начиня и посуды. Вывозятъ двоякимъ способомъ: або просто на долѣвскій ярмарки або черезъ такъ вѣвану „мѣну“.

Способу „мѣны“ давно дуже радо уживали, особливо промысловцѣ зъ гѣрскихъ и подгѣрскихъ стѣронъ убогихъ на збѣже. Подѣ весну вѣвычайно вывѣдѣтъ бѣднѣрь чи токарь въ вершнымъ — о скѣлькѣ лише можна було — вѣвомъ своихъ вырѣбѣвъ „на мѣну“ на далеке Подѣлье, и тамъ, задержуячисъ по дорожѣ въ кожѣмъ селѣ, мѣнявъ начинье за збѣже такой мѣры, якъ начинье. Вертавъ днѣ до дому съ полнымъ вѣвомъ збѣжа, а що така „мѣна“ була для него невычайно высконною спекуляціею, о тѣмъ чѣй кожый догадывался. Покутекій промысловцѣ вѣдѣли ще передъ кѣльканадѣти лѣтами съ деревяными вырѣбѣми навѣтъ и у Волощину та въ Московщину, въ отки вывозили не лише красне збѣже, але и добры грошѣ. Въ нынѣшнихъ часахъ вѣдѣтъ вже дуже мало „на мѣну“; менѣ знаній случѣтъ лише въ кѣлькахъ селахъ. Причина того така, що проворный Жиды вѣстѣли заохотити и сю торговлю въ свои руки и перевозятъ деревяный вырѣбы въ одной стѣроны въ другу, закупивши попередъ гуртомъ весь товаръ у промысловца, розумѣвѣся, за дешѣвъ грошѣ въ тѣснѣмъ часѣ. Ба, вже и на покутекихъ ярмаркахъ выступаютъ Жиды по половинѣ яко продавцѣ побѣкъ нашихъ русскихъ продуцентѣвъ, а въ мѣстѣхъ Коломыи и Станиславовѣ, де оборотъ ярмарочный буває въ двѣхъ або трѣхъ болѣшій, якъ по малыхъ мѣстѣчкахъ, Жиды замаганютъ уже нашихъ русскихъ промысловцѣвъ що-наименше двома третинами, не вчисляючи въ то по 3—4 великій склады съ бѣднѣрскою посудѣю и деревяными рѣчѣми призначеными до щоденной и торговой продажѣ.

(Дальше буде.)

*) Боязнь передъ податкомъ опишла у нашего народа, якъ бачимо, розвѣй уже не одного промыслу. Варто-бы прослѣдити докладно, чи боязнь тая свраведлива, чи нѣ: чи власти накладываютъ за выскѣй або може часомъ и неоправданный податокъ, або чи способъ побѣру его не есть для промысловцѣвъ надѣе утажливый. — Прим. автора.

Князь Александръ болгарскій у Львовѣ.

Перебывши щасливо всякія пригоды и небезпечности, останувъ кн. Александръ въ пятницю рано на австрійской территоріи, въ Подволичскахъ.

О пріѣздѣ его до Подволичиска одержала редакция „Дѣла“ зъ оттамъ слѣдующую вѣсть: „Нынѣ рано о 9^{1/2} год. пріѣхавъ куріерскимъ поѣздомъ кн. Александръ разомъ съ своимъ молодшымъ братомъ и въ сопровождѣ одного російскаго „чиновника до окремыхъ поручень“ при княшавескомъ губернаторѣ, Свѣцинского. Скоро только поѣздъ задержався, князь въ сопровождѣ начальника стѣціи, вѣданого „чиновника до окремыхъ поручень“ и полковника російскаго жандармеріи въ Волочанскѣ, перейшовъ черезъ дворецъ и удавъ просто разомъ съ братомъ до сальонового вагона. Съ нимъ вѣшла до вагона такожъ начальникъ стѣціи въ Подволичскахъ и той чиновникъ, що его сопровождалъ. Князь однакожъ, чужинѣю видимо бѣзвѣнѣйшимъ въ австрійскѣмъ вагонѣ, попросивъ начальника стѣціи, щобы чиновника „для окремыхъ поручень“ выпросивъ чѣмъ въ вагона. Такъ и сталося. Черезъ кѣлька хвиль, доки поѣздъ не рушивъ, князь оточѣи розмовлявъ съ своимъ братомъ. Чиновникъ и полковникъ позѣбѣтали на перонѣ такъ довго, доки поѣздъ не отѣхавъ. На перонѣ зѣбралосъ было много людей и очевидно хотѣли князя грѣмко попривѣтити, але присутность двоухъ убоженныхъ жандармѣвъ и комисаря львовской полиціи п. Майдингера, видко, перелякали публику.

Доцѣрва коды дали знакъ до отѣзду, князь отѣхавъ окно и съ откритою головою самъ першій поклонився публикѣ, котра попрощала его ухиленьемъ капелюховѣ. Князь выслѣвъ зъ отѣи телеграму до своего брата до Вроцлава: „Лише що переѣхавъ я границу. Гину зъ умученъ.“ Князь убранный по цивильному, не мѣвъ нѣчого при собѣ, лише малый ручной куфѣрокъ и одну торбу, куплену доцѣрва вѣзавъ съ бѣльемъ въ дорожѣ.

У Львовѣ вже въ четверть розѣйшлася була вѣсть, що кн. Александръ має ще того дня пріѣхати вечеромъ до Львова. Вѣсть тая опиралася на тѣмъ, що на головной дворѣцѣ надѣшли депешѣ зъ Букарешту, котре приказано задержати ажъ до пріѣзду князя. На перонѣ головного дворѣца зѣбралосъ была велика масса народу, бажача побачити князя, а хочъ вже стало было звѣстно, що князь не пріѣде а що доцѣрва вечеромъ вышло для него сальоновый вагонъ до Подволичиска, публика не хотѣла вѣрити и не уступалася. Кѣлька хвиль передъ тымъ, закимъ пріѣхавъ куріерскій поѣздъ, надѣхавъ поѣздъ черновѣцкій, а съ нимъ и маршалокъ двору князя, бр. Ридзель и придворный капеланъ д-ръ Кохъ. Публика обступила вагонъ такъ густо, що пріѣхавшій лѣдѣи могли выѣйти. На видѣ такъ численной публики подорожній трѣхъ зѣмѣшались а бар. Ридзель, очевидно подѣ враженьемъ революціи, яку переживъ, заштытъ переляканно начальника стѣціи по нѣмецки: „Чѣго хотѣтъ тѣ люде отъ мене?“ Въ дальшѣи I-шѣи клѣсы стали переглѣдѣти предложеный имъ депешѣ, а потому похлыли до мѣста. Теперь доцѣрва стало звѣстно, що князь пріѣде ажъ въ пятницу, бо въ Бендерѣ въ Россіи мѣвъ якусь перешкоду и не мѣгъ скорше выѣхати.

На другій день около 2 год. по полудни зѣбралася вновь на дворѣцѣ величавна масса народу. Снимъ разомъ пріѣдѣвъ вже бувъ певный. На дворѣцѣ стояла полиція, на перонѣ явився директоръ полиціи п. Кшачковский, а въ сѣнѣхъ комисарѣ и агенты полиціи удерживали порядокъ. На перонѣ ажъ до ждальнѣ, а зъ отѣи ажъ до выходу въ дворѣцѣ утворила публика шпалеръ. Пріѣхавъ поѣздъ. Князь Александръ съ братомъ Францъ Іоанновѣмъ выѣшли зъ вагона. Неумовкающій грѣмъ оклики публики вѣтали князя. Въ ждальнѣ вручала ему красный букетъ дѣвчѣнка купца п. Ридля, котре князь убравъ въ отѣи народный грѣмъ на рукахъ. Князь вѣзавъ букетъ, а дѣтину поцѣлувавъ въ лице. Въ ждальнѣ привѣтствовала князь съ своимъ маршалкомъ и капеланомъ дуже оердечно, безъ слѣду етикетального холоду. Тутъ сказавъ кѣлька слѣвъ правѣтныхъ п. Гибѣшѣ, за котре князь оклономъ головы подѣкуывавъ. Въ сѣнѣхъ роздавался вновь грѣмъ оклики и не вѣхали, доки князь съ откритою головою и дякуючи на все стѣроны, отѣхавъ фѣлѣромъ до готеля французского. Ставъ народу бувъ такій великій, що князь просивъ комисаря полиціи уважати, щобы не было якогъ нещастя. Передъ готелемъ французскимъ зѣбралосъ велика масса народу и вновь вѣтала князя. Князь выѣшовъ на балкѣнѣ и подѣкуывавъ публикѣ поклонѣмъ. До самого пѣзного вечера массы людей не уступали въ-передъ готелю. Коротко по пріѣздѣ отѣхавъ князь головно командующій кн. Виртембергъ въ мундурѣ полковника. П. наѣбѣникъ выѣхавъ бувъ до Ланцута на повѣтанье мѣи. Фѣлѣнгѣйна, такъ само не было у Львовѣ и маршалка краснаго.

Кн. Александръ есть дуже симпатичною оособѣю. Его лице, постава, голосъ мають въ собѣ дѣйстно щось импѣрующаго. Онъ чѣсѣтъ теперь якъ-разъ 29 лѣтъ, есть высокаго роста и оильной будовы тѣла, шатѣвъ, зъ лица дуже подѣбный. Лице его набрало вже омаглавой краски, яка властвива танѣмъ полудневыхъ народовѣвъ. Выѣшѣи зъ вагону выглядавъ дуже зѣбѣженный и умученый, и не дарѣ, бо черезъ 6 дѣвъ бувъ бѣзвѣстанны въ дорожѣ и все подѣ ескортою безъ всякой выгоды и кожѣи хвиль не-пѣвный не то о оовѣбѣ личну, але и о житѣе,

Через 26 годінъ по выданю его російскимиъ жандармамъ не дали ему анѣ ѣсти, анѣ пити. Одѣжъ на собѣ у Львовѣ мавъ дуже убогу: якусь, очевидно десть по дорожѣ куплену, маринарку обрѣя барвы зъ плохон матерія и фильцовый дуже звичайный капелюхъ. Ворохобники вытягнули буля его майже зъ постелѣ, бо коли братъ его съ Груевомъ и двома другими офицерами стали въ передныхъ комнатахъ голосно перечитавъ, онъ убѣдись роздѣтый подвинутися, що такого сталося. Тутъ отже заскочили его ворохобники и не давши ему годно одѣтись, сейчасъ вывели ажъ до Рені, де его якъ простого злочинца выдали жандармамъ російскимъ.

Вечеромъ Львовяне выправляли велику демонстрацію въ корноть князя. Тысячѣ народу залягали пляцъ передъ готелемъ и що хвиля выкликували князя. Князь колька развѣ являвся на балконтѣ, а два разы промовивъ до народу по болгарски. Заявивъ, що яко чоловікъ и волякъ сповнивъ свій обовязокъ для болгарского народу, теперъ чуюся свободнымъ, а щасливимъ зъ сердечного тутъ принята, за котре зъ глубины серця дякуе. Домы передъ готелемъ франц. були илюминовані. По 8 мой годинѣ наближався похідъ съ смоловскими. Мимо того, що полиція походу не чукала и розганяла, похідъ таки проредся и ставъ передъ готелемъ. Князь стоячи на балконтѣ бачивъ, якъ полиція ще й тогды похідъ розганяла. По 9-той годинѣ князь отдавъ вазитукы, Вартембергви, а коли о 10-той годанѣ повернувъ, товны народу ще стояли и ватали его грѣбками окликами. Ледви не ледви удахося полиція въ способъ лагодный наклонити товну, щобы розойшлася и князеви позволила отпочити.

Але князь здаєсь не думавъ о ѳтпочинку. Цѣлѣснѣйшій день вчера — то само розумѣєся — вночю — до готелю сыпавшись телеграфичный депешъ зѳ всѣхъ сторѳнъ свѣта...

Вандруюча молодѣжь руска
въ Тури и Подбужи.

Въ понедѣлокъ д. 9. с. м. выбрались наші вандрѣвники, часть возами, а часть пѣхотою въ Турки въ дальшу дорогу. Захмарене небо въ-разу спріало особливо пѣшій подорожъ. Дорога була дуже живописна, на всѣ стороны росстелялися передъ нами прекраснія образы. Особливо-жъ звернувъ нашу увагу чудовый краєвидъ, який ставъ передъ очима подорожного варазъ може въ півнь миль за Туркою. Самій Стрый приближає тутъ свое широко хочъ плытке русло підъ самъ горбъ, по котрѣмъ иде битый гостинець и творить тутъ майже правильний півкругъ. Кольно се окружає невеличкій горбъ, на котрѣмъ въ живописнѣмъ наладѣ розкинулось кѣлька селянськихъ загородъ. По обохъ бокахъ сего горба виднѣють въ перспективѣ другіі що-разъ вышій горы, котрыхъ послѣдні вершки сягають на краю виднокруга, зливаючися съ переплываючи по-надъ ними хмарами. До того ровѣлися по бокахъ горъ яловцеві корчѣ, що разъ немовъ збиті фаланга войска досягають самыхъ верховъ, що зновъ розкидаются мовъ въ тирайлерѣмъ лаңцуху то меншими то бѣльшими групами. Справдѣ, тяжко описати всю красу сего мѣся, а зауважамъ лишь то, що все згоджувалясь на поглядъ, що такого хорошого виду не було доти въ цѣлої дорозѣ. Въ дальшій дорозѣ вывавъ дощъ, що дався немилѣ чути особливо пѣшымъ вандрѣвникамъ, але такъ веселѣсть не опускала насъ, и мы надъ вечеромъ добились до Турѣ.

Въ Турѣ принявъ насъ съ необычайною сердечностію Вп. о. Паславскій разомъ съ мѣстнымъ почтмайстромъ п. Бѣлянскимъ. Вскорѣ огоругла всѣхъ насъ какъ и зббрану мѣщеву интеллигенцію непримущена, родянна майже веселость и охота, и середѣ свѣдѣтъ, тащѣтъ та веселыхъ и разумныхъ разговорахъ незамѣтно перейшла всѣмъ цѣла нѣчка. О. Паславскій разпѣваѣтъ намъ мѣжъ иными цѣкаві факты въ руху молодежи въ 1860-тыхъ рокахъ, особливо зная насъ оповѣданемъ про вандрѣвку, яку ѡтбувъ днѣ въ 1865 роцѣ съ своими товарищами оо. Даниломъ Тяничевичемъ и Мандичевскимъ и пп. Юл. Целевичемъ, Н. Вахняниномъ та О. Партидкимъ. Въ пану почтмайстрѣ Бѣлянскомъ пѣзнали мы новѣ човѣчка, котрый хотяи другою народности, то однакъ далекий ѡтъ всякого шовинизму та кождому ѡтдаѣ то, що ему належится, и треба признати, що навѣтъ вѣсти про немилу аферу въ Турцѣ выкликану пп. М. и Г., котрі такъ скоро розбѣглися по цѣлой ѡкрестности, не змѣняли и на крыху его поважаня для руской молодежи. На другій день свѣтали вандрѣвники на службѣ Божій и попрощавшися съ о. Паславскимъ та гостяниымъ домоу п. Бѣлянскаго, пустилися въ дальшу дорогу до Подбужа. Однакъ и тую невелику простороню ѡтбули мы не бѣвъ того, щобы по дорожѣ не звазати цѣлкомъ неспѣждано руской гостинности въ Залѣкту у о. Ильницкаго, котрый насъ всѣхъ перенявъ на дорожѣ и запросивъ на перекрестку.

мешканьє. В його то гостинному́ домі устро-
вля́ на наше прання мѣсцевый комитетъ
приватну забаву, въ котрій взяла участь мѣ-
сцева и замѣсцева руска, польска и чєска ин-
телигенція. До комитету того входили кромѣ
о. Куричка такожъ ще званый наші патри-
отъ, п. Титъ Реваковичъ, начальникъ суду,
буристръ п. Кальвасъ и живучій на часъ на-
кацій въ сусѣдстві п. Грушкевичъ, професоръ
гимн. въ Коломый. Плякомъ импровизовану
забаву ровпочавъ п. Титъ Реваковичъ горячою
промоуою.

«Витаю — сказавъ днѣ — посередѣ насъ руску академичну молодѣжь именемъ Русинѣвъ тушетинныхъ сторгнѣ, комитету, и всѣхъ Ва. гостей, що зволени вѣзати участь въ принятію молодежи. Мы Русеини тѣшимся нашою молодежою, бо она честна, трудолюбива и патриотична, а яка молодѣжь, така и будучность народу.

Нашъ народъ починае тутъ и тамъ пробуждаться въ вѣковому сну, горнѣе подвигаться до просвѣты и старается не выпустити въ руки батьковску и своихъ пращѣдовъ потомъ и слезами зрошену землю, але въ загалѣ вѣявши, народъ нашъ ще пробываетъ въ темнотѣ духовой и не дуже рѣдко тратитъ свою землю. Святѣмъ обов'язкомъ людей честныхъ и свѣтлыхъ, живущихъ мѣжъ тѣмъ народомъ, кель двогати его въ упадку, въ духовой темноты и въ господарской нужды.

Но чтобы сполнить такое великое задание и такимъ способомъ причиниться до культурно-го развою нашего народу, треба любить сей народъ и треба стати на стениа высокой просвѣты нынѣшняго часу. Не буде любить сего народу той, — хотѣть и выйшовъ въ него, — кто не знае исторію его, рускомъ литературѣ, житія быта руского народу, коротко сказавши: кто не знае его горя и долѣ. Тому-жъ то завываю нашу молодѣжь, чтобы докладно выучилася нашу исторію и нашу литературу и докладно разслѣдывала житіе-бытѣ нашего народу. По друге, чтобы поднести нашъ народъ въ его упадку духового и господарского, треба намъ самымъ, интеллигенціи, статися такъ высокообразованными, чтобы мы були въ силѣ сей народъ просвѣтити и съ нимъ ити дальше до культурного развою. ...Завываю отже нашу молодѣжь, чтобы невпнинношла дорогою науки, а тогда буде любить несчастный а добрый нашъ народъ не только сегодня, въ блискучій свѣтлый хвиль молодости, але буде его любить весь вѣкъ до гробовой дошки, а займе съ часомъ въ на шомъ краю поважній становища, на которыхъ працуючи честно, вытревало, оглядно и съ тактомъ, буде выдобувати нашъ народъ въ темноты духовои и господарского упадку, а тогда стане нашъ рускій народъ въ ряды образованныхъ культурныхъ народѣвъ въ роднѣй народѣвъ европейскихъ.

Въ надѣи, що явившася тутъ молодѣжь, вступивши вже на вышше сказану дорогу науки, зъ тоа дорога не збочать а цѣлый свѣй вѣкъ буде высоко держати прапоръ съ знаменемъ: „Добро рѣдного народу“ — вѣтаю Тебе, дорога нашому серцю руска молодежь, съ окликомъ: най живѣ, най ровнивается щира, честна, трудолюбива и патріотична молодѣжь руска!

На сю промову п. Реваковича відповідав тов. К. Трильовський. Зазначивши попередь всіх труднощі, які руска молодіжь має поборювати почавши вже дь школь нормальних вь своїх вадіональнѣмь вихованю, зазначив, що мимо всего молодіжь несе вь свой груді любовь до народу та охоту до працѣ и трудитя по своимь силамь, а такі щирі слова, якъ п. Реваковича, додають лише новою захотѣю и скрѣпляють вь нѣй надію на успѣхъ.

По томъ почалась весела забава и тревала до рана, а вандровники пустились пѣхотою черезъ горы до Дрогобыча.

родовць, але и сама молодѣжь наша при ви-
борахъ у насъ головы собѣ зомили, — сего-
року, коли тая молодѣжь прибула до Черем-
шя, не привітавъ єї, навѣть не бувъ на-
кавъ послухати живого руского слова та рус-
кои пѣснѣ въ єї груди! Але лишѣть єго
— колишъ може, якъ єму треба буде мандату
ановѣ зголосится...

Наші Шляхи уважають Рудецкій повіт Польщею. Перейди дѣлйй повіт, а нигде не побачишь руской таблиці або дороговказу руского, — всюда польскій та польскій. Въ самбѣ Комарнѣ нема таблиці руской*, а о Рудкахі то вже й казати! Передъ тремя тижнями въ Комарнѣ розвѣщено по передмѣсткѣ чотыри таблиці съ закауомъ продажи товару на передмѣсткѣхъ подъ карю 3 ар, и тѣ таблиці лише въ языкѣ польскѣмъ, якъ коли б наші селяне мусѣли умѣти читати по польски, або якъ-бы се було писане за польскі грошѣ**). Въ селѣ Горжанѣ великой поставлено таблицю лише руску, то п. староета на казавъ єи знати, а выставити польску и руску. А чомужь п. староета того самого не робитъ тамъ, де таблиці лише чисто польскѣ***)

Въ школахъ у насъ по селамъ вводятъ языкъ польскій, якъ се сталося въ Грѣмѣ до п. Поель, повномочникъ добръ гр. Ляцковскаго, богато поробивъ общинами громады, щобы лише школа сталась польскою, — своєю дорогою, коли се сталося, всего ширѣе. То само намагався зработи и въ Берези але запобѣгъ тому о. Стецькѣ. Въ Комарин на мѣстѣ школярѣ не достаетъ въ нагороду руской книжки, але або „Moiytownyk“ к. Вобровича, або „Prześladowanie unitów“, а сего року вѣчный преемъ мѣщевин Радъ школьнаго и Комаринскъ роздаванъ тенденцію жительство Іосафата Кунцевича. И нема кому (?! — Ред.) у насъ противъ того отовратися. Наше мѣсто побудувало красну школу, а уариватель п. Заборскій що найкрасшу салю откупити даромъ на „Szczelną miejską“, — а читальня ся основана п. Поелемъ противъ руской читальни мѣщанской. Въ руской читальни мѣщанскій зработи талматого року — безъ завѣдомлея головы читальни! — ревиши книжкѣ, а до польской „szczelną“ анѣ не заглянули. Въ нашомъ повѣтѣ е, правды, три читальни, але самѣ лѣди держати и не можуть розширяти свои дѣяльности по-за свои громады. А въ загалѣ середѣ народу въ Рудецкомъ мало просвѣты а доволѣ пѣнства. розумѣся при экономичной нуждѣ.

Въ виду всего того, Русинамъ Рудецкого повѣта треба dokonче сконсолидуватися, злучитися въ повѣтовѣ товариство руске, котре занало-бы ширевше просвѣты въ народѣ та подшошнемъ его добробыту а такожъ все и всюда стояло-бы на сторожѣ правъ рускои народности въ Рудецкѣмъ повѣтѣ.

*) О се вже повинна була постаратися Рада мѣска, ѡтъ кѡлькохъ уже лѣтъ и теперъ въ болѣшости руска! — *Прим. Ред.*

*) На то мы мусимо замѣтити, що коли въ Комаринѣ большѣесть въ Радѣ мѣсѣй мають Русины, а навѣтъ бурмистромъ Русинъ, — то чому-жъ не выголовили таблицѣ съ нашою рукою? Тутъ вже очевидно самѣ Русины гнутъ нашу полъ яро! — *Прим. Ред.*

***). Тутъ вновь самъ Русины винный, бо чо
му не ставили и не отавлять таблицъ та дорогов-
казовъ бодай вже въ обохъ языкахъ, противъ
того староста не має нїякого права выступити!
— Прим. Ред.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Архив. Рудольф) приїде — якъ доноситъ „Fremdenblatt“ — для 4 вереоны на маневры до Галичины.

(Англіійскій посолъ зъ Букарешту) Вильямъ Гвайтъ (White) приѣхавъ до Відня и конферувавъ съ гр. Кальнокииъ.

(Знаю зж. Бисмарка съ Гирсомъ) въ Франценсбадѣ отбывая дня 26 с. м. Конференція тревала цвотра години. Цѣлый вчерашній день панувавъ въ Франценсбадѣ надъзвычайный рухъ телеграфичный. Мабутъ велася такожъ и кореспонденція съ Львовомъ.

(О анекдоту Босны и Герцеговины) доводитъ „Germania“, що она наступить, скоро лишь упрядкуеся справа болгарока.

Заграничній Державы.

Революція въ Болгаріи. Недовго тривавъ триумфъ Россіи и не довго радувався тѣ, для которыхъ русскаѣмъ политика супротивъ Болгаріи була взбѣремъ однокони лишь в правдивои славынокои любви. Правдиве почутіе народна и горяча любовь отчины болгарского народу розвѣляи якъ бы однимъ подувомъ вѣтру вѣи тѣ махинации, о которыхъ продайна праса головола, що оутъ правдивимъ, аъ самой глубины сердца похочимъ бажаніемъ болгарского народу. Народъ болгарскій заперечить тому найторжествованіише и станувъ якъ одинъ мужъ въ оборонѣ своего князя, а станувъ певно не въ оборонѣ Ватенберга, лишь въ оборонѣ того, въ котрѣмъ окупилися найвышшій интересы и бажаниа народу, котрый своєю оубою репрезентувавъ передъ цѣлымъ свѣтомъ той народъ, що по вѣтковой неволи середѣ кровавой борбы и всакихъ ворожихъ заходѣвъ своихъ не-пракдильникѣвъ постановивъ жати своимъ окре-

мытъ самостоятельнымъ житеемъ народнымъ. Своимъ особѣннымъ выступленьемъ задокументувать върды болгарскаго жита, а съ моральна побѣда егъ такъ велика, що неможе нѣтъ рѣвнати съ хочъ бы нѣтъ и найдасливѣйше закончену походу войну. Итъ-бы теперь и не було: чи въ Болгарію запануе знову кн. Александеръ, чи який небулъ паний князь зъ воѣвъ мѣщанскихъ, чи Визарію забере Россія, або Туреччина зробить зъ нею зову оубѣ памалыкъ: за болгарскимъ народомъ буде промовляти непоборима сила справедливости и правды, а все что станеся противъ воѣвъ народу бовгарского, станеся хабъ лишь силою мѣщанского. Въ якомъ-же вѣстѣ представляея теперь то россійское „олавнополѣтство“⁴ славословлене заиродною правдою, якими мизерными креатурами представляются тѣ его дѣятель, що хотѣли спасати Болгарію бѣдъ нехитроа заглады, котру мовѣ то добавували въ ея самостоялости.

Та моральная победа болгарского народу есть не только светлым поражениемъ того фальшивого славянскаго шовинизма, что выскочило съ раздоръ въ адомъ и въ томъ самомъ народѣ, але она есть такоже моральнымъ поражениемъ Россіи, когдѣ такъ долго не допустить ея до правдивого вильну въ славянскомъ сѣбѣ, доки она не поступитъ на правдивую дорогу, по котрой може настати згода въ славянствѣ т. е., доки она не буде пошпрати свободный развоѣ кождоу славянскому народу окремо. Вероятъ однакожъ до самыхъ фактовъ въ Болгаріи.

Побѣда контъ-революціи есть — какъ мы вже въ послѣднѣмъ числѣ „Дѣла“ коротко зазначили — поена и рѣшуча. По усунуенію провизоричного правительста Цайкова утворили Каравеловъ, Стамбуловъ и Никифоровъ регенцію а до министерства поклякали: Стоплова яко министра дѣлъ внутрѣшнихъ; Ив. Гешова яко министра финансовъ; Орошакѡва, яко министра правосудія; Павова, яко министра войны и Теодора Іованчѡва, яко министра просвѣты. При обѣй случайности выданъ Каравеловъ прокламацію до народу, въ котрѣй заявляя, що въ виду послѣднихъ полѣй котры похваули край въ небезпечну неспевность, и чтобы выдубити бѣгуну зъ пропасти, въ котру си втрутили — обявъ правительство краю а числочи на помѣчь народу болгарского утворивъ наведенѡе повышоше правительство подѣ съ своими проводить. — Теперъ зазачувавъ списокъ въ цѣломъ краю. Новый болгарскій министръ дѣлъ заграничныхъ выдаетъ окружнѣкъ до всѣхъ агентствъ дипломатичныхъ, въ котрымъ такъ каже: „Въ наслѣдокъ уступленія майора Груева и димисіи правительства провизоричного, какъ такожъ для забезпеченія мира краеви утворено правительство. Подѣючи Вамъ въ имени установленого правительства сей фактъ до вѣдомости, прошу дуже, чтобы Вы отаралися при Вашѡмъ правительствѣ, чтобы оно признало лаше що утворено правительство. Маю поохатну надѣю, що державы, котры дали только доказѡвъ, прихильности для Болгаріи, зволѣтъ удѣляти краеви помочи, котрый знайшовся въ тяжкихъ обставинахъ“. На послѣдокъ надѡбѣшла це до Львова до кн. Александра дня 25 с. м. слѣдуюча телеграма зъ Букарешту бѣтъ тамошного агента дипломатичного Натиховича: „Вѣрній князеви войска вступили до столицѣ, вытѣйи жителями съ одушевленьемъ. Въ сей часъ зѣбнено варту передъ палатою и арештовано войсковыхъ заговорщѣвъ на загальне взволѡеніе народу. Зѣ цѣлого краю надходять вѣстои о повстаніи народа за князя и его честь. Въ Савинѣ бѣбулося дня 23 с. м. вѣче, въ котромъ 10.000 народу вразѣ съ войскомъ присягли станути въ оборонѣ князя противъ подлымъ розбишакамъ. Въ Филипополи агенты державъ згодилися на заряженіе Каравелѡга для удержанія порядку“. Такъ отже закончилася революція минувшѡя „славнобѣйловѣ“, а народъ болгарскій давши лонный и недвѡзначный оказъ, що мерзито вхъ дѣломъ и неузнае того славнобѣйловѣта, що продале свѣй вѡловый народъ, розѡбѡлавъ депутация на всѣ стороны, чтобы они, де бы не стрѣтили князя просили его какъ набуспальнѣйше, чтобы князь вертавъ до краю. Въ лѡмъ же контрастѣ до того, що сталося въ Болгаріи, стоить слѣдуючий ѡтзѡвъ урядовѡя російской газеты „Дневника Варшавского“! Газета сі каже: „Одно певно: болгарскій народъ почувствувавъ и понавѣ наконецъ, що тою дорогою, котрою повѣвъ Болгарію кн. Александръ Батенбергъ съ овною клякою, дальше ити не можна... Ясно, що народъ збунтувавѡся, онъ рѣшивъ наконецъ зкинутаи зъ себе ярмо, наложѡне на него политикою интриги кн. Александра Батенберга“. Слова сіей же вже теперъ комментаріа не потребуютъ.

Для характеристики цілою ворожобой болгарських славянофільів мусямо додати ще то, що ворожобники, заким виступили явно, зайняли розказують — всі бюра почтові і телеграфичні і обсадили всі консуляты крім російського і задержували всі депеші крім тихъ, що призначені були до Росіи. На листі провозрачного правительства були для отуманення краю і Європи оголошені особи, котрі не тільки суть отвергнутими противниками своїхъ доморослыхъ славянофільів, але котрі навіть були увязнені або котрыхъ і зовсімъ не було в Софіи, і такъ: Бурновъ, консерваторъ, що усунувъ свого часу російскій кабинетъ Соболева въ Болгарію; Каравеловъ, увязнений, противникъ Росіи; Никитовъ, пріятель Каравелова, лежачъ хорый въ Икаръ-Вани коло Софіи; Стойловъ, найбільшій пріятель князя; Стамбуловъ, пріятель Каравелова, бувъ підчасъ ворожоби въ Търновъ; Радославовъ, бувъ въ Варшѣ; Икономовъ въ Шумли і т. д. Подписи на відозві просто фальшовано. Дальше

ДОПИСИ.

Зъ Комарна.

(*Порядки и доля Русинѣвъ въ Русоцкомъ повѣстѣ*). И въ нашѣмъ Рудецкомъ повѣстѣ тако приходитъ Русинамъ боритися о свои права, — хочъ ановъ, правду скавати, не такъ то и Русины тутешный зъорганизованы, чтобы могли вести борьбу рационально и вытревало. Е личности, котры смѣло ставятъ чело противники, але то не може мати такого значеня, коли нема одностороннѣ едности. Не можна скавати, чтобы въ Рудецкомъ Русинѣвъ дѣливъ подѣля на „парти“ въ томъ привычнѣмъ значеню, только хибѣе имъ сконсолидованя. Що тутъ нема партійного роздору, того докажемъ выборы, отъ н. пр. послѣдныи выборы посла до Рады державной. За д-ромъ Антоновичемъ розшибалися народовцѣ може ще бѣльше, якъ его политичный прѣятель, и съ личныи нараженѣмъ борилися съ польскими агитаторами та всякою дряню. Своєю дорогою, нынѣ д-ръ Антоновичъ розчарувавъ Рудецкихъ патриѣтовъ, показавшися такимъ, якимъ бѣвъ дѣйстно есть. Всѣхъ тутешныхъ Русинѣвъ дуже вразило поступованѣ д-ра Антоновича супротивъ руской молодежи, коли она сего року явилася съ концертомъ въ Перемышль, чтобы разбудити въ томъ занедбанѣмъ мѣстѣ руского духа. Д-ръ Антоновичъ, за котрымъ, якъ скавано, не лише старшій на

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйш. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 уліца Галицка. Рукописи зноуртаються лиш на попереднє застереженнє. Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ строчкою печатною, въ рубр. „Надобрано“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатані вѣльній бѣть порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскомъ Старини“ въ Кіевѣ, почтовой урядѣ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Замѣ въ Одессѣ Дорнаговская ул., д. Ралли 9.

Предплати на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: за цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на півъ року . . 6 ар. на півъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . ар. 5— на цѣлый рокъ . 5 рубл. на півъ року . ар. 2-50 на півъ року . 2-50 р. Для Восточной, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на півъ року . . 7-50 ар. на чверть року . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар. Поодинокое число поштуе 12 ар. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався III. чверть року сегодѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйш. повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою закладностей и дальшом предплатѣ, щоби въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступающій Вп. предплатники „Библиотекы найзнаменитѣйш. повѣстей“ одстануть даромъ початокъ зачатой повѣсти Н. Тургенева „Бѣткі и сыны“.

Теорія а практика.

На полудни надъ долѣшнымъ Дунаємъ, середъ невеликого и до недавна ще майже воцѣлѣ невеликого народу болгарского, отбунався теперь процесъ въ житію народномъ, надъ котрымъ кождый мыслящій човѣкъ, а тымъ болѣе Славянинъ муситъ глибоко раздуматися. Бѣть то обавъ въ житію народномъ, для котораго не знаходимо майже аналогій и примѣровъ въ исторіи, а есть онъ тымъ важнѣйшій, що проявился въ народѣ славянскомъ, котораго не такъ то ще давно видигнула могоча держава славянская, котра вѣсьм и вѣсьмою голосила и голоситъ, що готова кровъ и майно свое посвятити для добра крѣдого другого славянского народу. Держава та, выписавши на своемъ прапорѣ девизу „Славянство“, потягнула въ першій хвили майже вѣсьхъ Славянъ за собою, а тѣ славянскіе народы, котрыхъ пригнетало также ярмо мугуланьской неволѣ, або котрымъ грозило небезпеченство потонути въ моріи германизму и загинути въ безсильности противъ мадариадціи, выдѣли въ нѣй найсильнѣйшій опору, одинокую силу, що може ихъ спасти отъ неминуемой заглады. Наравъ обертався карта: давный добродѣй стае наибольшимъ врагомъ; той, що повиненъ бувъ оказати якъ наибольшу вдячність для своего освободителя стаеся невдячникомъ и не хоче нѣчого и знати о своемъ давнемъ добродѣи! Дивна перемѣна! И въ чѣмъ же лежитъ причина такой радикальной перемѣны, де шукати ви жерела? Кого тутъ вынудити? Коли схотѣмо взяти за примѣръ житіе поодинокихъ людей — и народы не суть чѣйже нѣчимъ иншимъ якъ лишь также одиницами высшего степеня, що складаются въ поодинокихъ людей — то вышло-бы въ сего, що больша вина лежитъ въ добродѣи, котрый за свое добре дѣло вымагае зарплатъ и заплатъ, домагався конче вдячності. Но въ сѣмъ случаю показуеся еще и щось иншого. Тутъ теорія и практика стерлися съ собою и сильно одна другою заперечили и въ томъ лежитъ именно и велика важність подѣй надъ Дунаємъ для свѣта славянского. Шумно голошена теорія „объединенія“ Славянъ и удаване славянофильство дѣлавали якъ наибольшого пораженя, а практика показала, що народы славянскіе плекають въ своихъ грудехъ вѣсьмъ инші идеалы, идеалы, що выдвигаютъ тѣ народы до нового житя, а котрі, скоро лишь довершатся, будутъ въ силѣ вавести въ славянскомъ свѣтѣ правдиву любовь и агоду. Въ народѣ болгарскомъ тріумфуе нынѣ идея самостоятельности кождого славянского народу окремо, а идея та показався такъ могоучою, що морально мусѣла передъ немъ уступити хочъ такъ велика фанатична сила Россіи. Подѣй на Балканѣ, не поздѣтануть безперечно безъ впливу на Россію, они мусѣть отбитися на нѣй, и хто знае чи не отбѣются страшнѣйше, якъ того можемо допускати. Може бути, що и народы русійскому прійдѣсь незадолго проживати тяжкій хвилѣ, але бѣть выде въ нихъ побѣдоносно, скоро очиститъ себе отъ всякой тои нечести, що якъ той мерзкій хробакъ точитъ его организмъ. Коли теперь мѣжь двома славянскими народами одвымъ вѣсьмо могочимъ, а другимъ слабымъ и незначнымъ, настала застрашающая вражда,

то хочъ и Россія нѣй виновата, то все таки не можна винувати русійского народу, котораго ведутъ въ пропасть тѣ самы его добродѣи, що голосеются добродѣями другихъ славянскихъ народовъ. Отъ чому Русины не можуть и не хотѣть выступати противъ славянскихъ народовъ, все одно чи то противъ Россіи чи противъ Поляковъ такъ, якъ того бажали-бы всякі шовинистичні и обскури элементы, що видѣть лишь отъ нынѣ до завтра або глядѣть лишь за жиромъ. Подѣй на Балканѣ найпослужатъ наукою для Русинѣвъ, куда ведутъ тѣ обскури элементы, що за марный грѣшь готовы продати найвысше добро своего народу або що для своихъ забаганокъ выкликують роздоръ мѣжь братними народами. Не була то „побѣда чѣнься политики“, коли мы недавно высказались, що Русины не можуть выступати противъ Россіи такъ, якъ того бажали-бы денки польскіе шовинисты, и для того самого кажѣмо нынѣ, что и супротивъ Поляковъ не можуть Русины выступати такъ, якъ сего бажала-бы запродава „славянофильска“ галицка праса. Русины домагаться лишь своего права и того, що имъ належитъ а болѣе нѣчого не хотѣть, бо не думаютъ служати за орудіе нечистымъ рукамъ. Стоячи лишь крѣпко при своемъ, можуть Русины побѣдити, а примѣромъ для нихъ най послужитъ народъ болгарскій, котрый по моральной побѣдѣ муситъ отнести и матеріальну.

Ярмарки и торги на Покутю.

(Далше.)

Давными часами передъ якими 20 лѣтами были ярмарки въ подгирекіхъ мѣстечкахъ славнѣйше однимъ выработомъ въ деревѣ: були то рѣчи точені въ явора клена, асеня и т. п. Промыслъ токарейскій бувъ тогда въ найкраснѣйшій розвою. Миски величественныхъ размѣровъ, вычаренныя мискины, ящики также всякой величины, корыта и инчі точені рѣчи можна було подыбати въ великихъ склякостяхъ на кождомъ подгирекомъ ярмарку, а мали они невычайно добрый отбуть. Нынѣ промыслъ токарейскій упавъ майже вѣсьмъ, а держится еще лишь въ одной Косовщинѣ и то дуже слабо. Причина упадку не лежала въ недостаткѣ отбуть а вѣсьмъ деінде: по упорядкованню сервитутѣвъ лѣсовыхъ заборонено селянамъ бушувати по лѣсахъ скарбовыхъ за матеріаломъ токарейскому, а на матеріалъ той, ростучій и нынѣ, установили гѣрскіе скарбы такъ высокій цѣны, що люде лишь отстрашилися отъ купна. Яворы, клены, асені въ догдѣнѣйшихъ мѣсцѣхъ идуть на столарскій матеріалъ, або таки порохнавѣють по неприступныхъ лѣсахъ, дѣбрахъ, по-надъ пропастями, куда нынѣшній чужій промысловецъ не вѣжкитъ и окомъ заглянути, а куды заходивъ безпечно, якъ у свою колыбу, отбавный Гуцулъ зѣ своимъ вѣрстатомъ и тамъ таки на мѣсцѣ обробивъ матеріалъ, а въ лѣса выносивъ вже готовый мѣскъ, и т. д.

За мови памяти въ протягу послѣднихъ 15 лѣтъ т. е. отъ коли почавъ я слѣдити на покутекихъ ярмаркахъ за всякого рода выработами деревянными, — слѣдно великій поступъ: геометричній формы выдѣлываются не то докладнѣйше, якъ давно, але навѣть съ всякою — такъ сказати-бы — математическою точностею; невыглаженны, примитивно и зѣ всякого рода скизами оброблені продукты, які часто подыбувано ще передъ 15 роками, щезли уже мабуть разъ на все въ нашихъ ярмарковѣхъ. Народный промысловецъ дуже похѣднѣ до поступу, о скѣлько сей лишь отговѣдае ихъ способностямъ и ихъ вѣсѣбамъ матеріальнымъ. А недостатка покладныхъ капиталѣвъ и незначности — не що иншого — не позволяютъ имъ въ нынѣшней порѣ уживати до своихъ работы добре и поступово урядженыхъ вар-

статѣвъ и машинъ, тому то выхѣдѣть продукты деревянны переважно ручной работы, а вѣрстаты и машины помѣчній звывають ще такъ примитивны, що промысловецъ въ Заходѣ высмѣивѣ-бы ихъ навѣть и тогда, якъ-бы побачивъ ихъ въ музею старинностей. А мимо всего того промысловцѣ нашѣ мало въ чѣмъ уступили-бы своимъ товаришамъ въ Заходѣ, а первенство належитъ тутъ сторонамъ Коломыйскимъ. Коломыйскіе горы — то одна велика школа деревяного промыслу. Жаль лише, що нема кому въорганизувати того велику намъ славу приносящего промыслу! Може по-при славу ставбы-ся бѣть на-ново жереломъ великихъ доходѣвъ для гѣрской людности.

Въ лѣсистыхъ сторовахъ практикуеся еще одинъ рѣдъ промыслу, именно оброблюванье матеріалу до будовы и вывожуванье его вже не на ярмарки, а на торги въ стороны, де нема смерчаня. Почавши отъ лѣтъ, а скѣнчивши на грубыхъ брусахъ и трамвахъ, съ выимкою хѣба однихъ тертицъ, вывожатъ нашѣ селяне въ околицѣ ажъ по Днѣстеръ и продають тамъ мѣщанамъ. Промыслъ сей, хотѣй все тревае, не прибавѣть однакъ ширшихъ размѣровъ за-дѣла слабого попыту.

За то зновъ выроблюванье гонть въ горахъ прибрало невычайно великій размѣры. Заразъ однакъ треба сказати съ великимъ жалемъ, що торговля гонтами, приносяча великій користи и заосматрююча нынѣ въ гонты не лише край нашъ, але и дальш провинціи а навѣть и Угорщину, не спочивае въ нашихъ рукахъ зѣмѣ того, що миліарды рѣдъ рѣчно вывожуваныхъ въ гѣрѣ гонть выробляють въ лѣсахъ выключно селянскихъ и руками селянскими. Давно становили гонты дуже высоковный предметъ ярмарочной и торговой продажи. А нынѣ лише дѣсь-кудысь вывѣе селянинъ на ярмарокъ або на торгъ одинъ, два вѣсы, а решта навѣть не приходѣть анѣ на торгову продажъ, бо величезну тую, обширну торговлю вѣвали жида и достарчуютъ теперь гонть потребующимъ просто черезъ поуряджувані по вѣсьхъ мѣстахъ склады.

Въ гѣрскихъ селѣхъ а окремі спекулянты деревомъ; закуповують они отъ селянъ при догдѣныхъ нагодахъ або гуртомъ все дерево на якѣйсь просторони лѣса, або лише самы матеріалъ на гонты, рахуючи отъ тысячки. За обома разами припадають селяниновы лише дуже малѣ користи. Жида именно не спѣшатся нѣколи съ добрыми цѣнами за лѣсъ або матеріалъ деревяный, бо знають дуже добре, що, якъ они не куплять, то селянинъ не заравъ найде другого купца, а самъ бѣть зновъ не знае торговѣ. Тому лише въ рѣдкихъ случаяхъ дають они по 100—150 ар. за моргъ лѣса; мусѣть то бути невычайно красивый, выгѣдно и близько доброй дороги положеный лѣсъ, звывають же платятъ лише 50—80 ар. за моргъ. Менѣ зновъ самому знакомѣ навѣть такі случаи, де жида платили Гуцуламъ, що були въ потребѣ грошевоѣ, по 20—30 ар. за моргъ красного лѣса! За матеріалъ зновъ на 1000 гонть платятъ звывають 40—60 кр. Якъ кавочно-низка се цѣна, оцѣнить Вп. Читатель самъ, коли скажу, що часомъ порѣжутъ 3—4 грубѣ смереки на коротенькій до нѣчого вже, хѣба лише на топливо въ колыбѣ, адалѣ кавалочки, закимъ выробятъ 1000 гонть! Въ загалѣ треба сказати, що селянинъ нашъ не умѣе шанувати або оцѣнити лѣса и дерева, и дае собѣ часомъ, за-дѣла малого образованя а часомъ въ нуждѣ, таки самохотѣя отбѣирати великій користи за свѣй лѣсъ. Тутъ було-бы широко та певне поле и для нашихъ промысловцѣвъ, котрі мусѣли-бы задовольтятся меншими выеками, и тымъ способомъ выдобули въ-подѣ жидѣвского монополю сей широкій промыслъ.

Давными лѣтами можна було видѣти на ярмаркахъ и торгахъ въ Коломыи и Стани-

славовѣ гѣрскѣ вѣсы съ лубѣмъ (корою) смерковымъ. Купували се лубѣ гарбарѣ мѣскѣ, а продавали Гуцулы, и мали въ того добрый доходы. Нынѣ не видно тамъ анѣ на ярмаркахъ анѣ торгахъ лубѣ, а за те перевозятъ тѣ самы Гуцулы значно болѣшу склякѣсть лубѣ, и то вже просто въ гарбарѣ, але лише привозятъ и не продають вже тамъ, бо продали дома промысловцевы жидѣвскому, — а дома мусѣли продати, бо жида монополизували тую торговлю. Отъ и живый образецъ того монополю. Передъ скѣлкома роками, проживаючи въ горахъ, слѣдѣвъ я разомъ съ однимъ моимъ родичемъ за торговлю деревомъ въ загаль, а спеціально зновъ за торговлю лубѣмъ. Прійшли мы до пересѣдченя, що торговельники лубѣмъ дѣставали въ Станиславѣвскихъ, Коломыйскихъ и инчихъ гарбарняхъ майже три разы болѣшій цѣны (не вчисляючи въ то коштѣвъ перевозу), анѣжь купували у Гуцуловъ. То спонукало мене и моего родича намамляти Гуцуловъ, абы они прійшли просто въ аносны съ гарбарнями, поминули жидѣвскихъ спекулянтѣвъ, и ихъ выски собѣ запрятали. Дѣякі отбавнѣйшій послушали, выбрали скѣлкома возами на власный рахунокъ и справдѣ пересѣдчилися, що дѣстали цѣну по-надъ два разы болѣшу, якъ дома. По якѣмъ часѣ лагодился другій уже значно болѣшій транспортъ лубѣ на власну руку. Помѣркували жида-спекулянты, що добрымъ ихъ зарѣбкамъ може бути конецъ и порозумѣлися тихцемъ съ гарбарями. Привезли Гуцулы лубѣ, а гарбарѣ не дають имъ навѣть той цѣны, що звывають дѣставали дома, такъ що и кошты перевозу не оплачувались. Покрыталися Гуцулы цѣлу добу, вопрошувалися у вѣсьхъ гарбарняхъ, а не могли дѣстати користной цѣны, и нарештѣ мусѣли навѣть съ утратою вѣувати свой товаръ, щоби лишь не вѣсти его навадъ 7—10 миль. Отъ того часу вже не вѣжкитъ они возити лубѣ на власну руку и продають, якъ давно, дома; а мы зновъ мусѣли зносити докоры совѣсти, що правили кѣлканадѣть Гуцуловъ до шкѣды. Зѣ того часу побачивъ я, въ якѣй мы экономичной неволи, въ котрой добути съ мало силъ одиницѣ, а добути съ намъ въ немъ треба доконче!

Грибы и кминъ

дуже пошукувані плоды на тутешныхъ торгахъ и ярмаркахъ. Збираниемъ и сушеніемъ ихъ займаются нашѣ сѣльскіе гавдынѣ, и не одна въ нихъ має въ того жарела хоть не великій, але постѣйный рѣдъ-рѣднѣй доходы. Грибы, выношені на продажъ малыми але за то дуже численными партіями, покрывають не лише мѣсцеву значну консумцію интеллигентной людности, але и сталися дуже вдячнымъ артикуломъ вывозовымъ. Скуповують ихъ жидѣвскіе агенты и розсылають по великихъ мѣстахъ по значно высшихъ цѣнахъ.

Подѣбно дѣвѣсь и съ кминомъ, котрый має лише малу мѣсцеву консумцію и власне тую обстанову выкористовують съдѣтупнѣ агенты и подають за кминъ довольно низкій цѣны, бо не обавляються конкуренціи мѣсцевой людности. За кминомъ и грибами шукать агенты дуже пыльно и по селѣхъ, не дожидаячи ярмарковъ, а въ того можна вносити, що мусѣть мати на тыхъ товарахъ добрый зарѣбки. Гавдынѣ зновъ изъ своихъ сторонъ, выдачи великій покупъ на грибы, а не могочи заспокоити попыту домашними запасами справедливыхъ грибовъ, домѣшуютъ до нихъ всякій инчі, менше смачнѣй грибы, котрі пеують славу справедливыхъ, и стаються причиною вѣачного обниженя цѣны.

(Далше буде.)

ДЕТРОНИЗАЦІЯ князя Александра болгарского.

Нині, коли рѣшався судъба спорядного намъ народу болгарского, и коли очи цѣлого свѣта зверненіи на долѣшній Дунай, есть невычайно важнымъ и цѣкавымъ, розпознати вой ти причины, способы и махинація, якѣ наразѣ поставили цѣлу болгароку справу на остроу ножа и о мало що не выкликали катастрофы, котра могла бы була потрясти цѣлою Европою и опровергати заколотъ, котороу концѣмъ бувъ-бы лишь великій проливъ крови и матеріальна руина многихъ народѣвъ. Причину и хѣдъ всего того, що сталося въ Болгаріи, трудно, розумѣе, розказати вповнѣ, бо нема ще до сего певныхъ жерелъ и вѣстей, а декотрі лѣдѣ чи коли и стануть звѣстні; однакѣ все таки на отѣлоу вже рѣчи прояснялось, що можна мати досыть вѣрный образъ той резолюціи, що не тѣлоу поставила народъ болгарскій надъ безденною пропастею, але и страхомъ наповнила цѣлу Европу. Осередкомъ вождѣ тыхъ подѣй, якѣ въ кѣлькохъ дняхъ пересунулись передъ нашими очима, а навѣтъ безпосередно и зовѣмъ несподѣвано перенеслися ажъ до нашего краю, спеціально его столицѣ, являеся герой зѣ-пѣдъ Сливницѣ, кн. Александеръ болгарскій. Не першій то и не послѣдній князь, котрому пришлося недобровольно прощатися съ своимъ престоломъ и котрый мусѣвъ уступати на жадање невеликой горотки людей, що въ имени народу рѣшилися силою выступити противъ того, котороу безусловно були обовязані олухати; дѣло однакѣ въ тѣмъ, хто тѣ люди и зѣ якихъ мотивахъ выступили они въ Болгаріи противъ чоловіка, що представлявъ въ краю найвысшу власть державу и чи дѣйстно той чоловікъ давъ причину до того, чтобы его ажъ при помочи революціи уоувати. Въ тѣмъ то именно, якѣ и въ цѣломъ поступаню болгарскихъ заговорцѣвъ въ часѣ увязненія князя якѣ и по его вывезеню, лежить цѣла мерзкѣсть и поганъ характеру революціи, а симпатія цѣлого свѣта стае по сторонѣ болгарского народу и его князя, котороу стрѣтила незадушена доля.

Теперь уже звѣстно, де было властиве жерело болгарской революціи и кто бувъ ей безпосреднымъ виновникомъ. Люде, що ей перевали, то були лишь погані продаїні креатуры, ослѣпе орудіе въ рукахъ тыхъ, въ чѣмъ интересѣ дѣлали. Якѣ они сповнили овою задачу, видко изъ слѣдующихъ досыть вѣрныхъ представлѣнъ „Pester Lloyd-a“, румынского „Telegraful-a“ и „N. fr. Presse“.

Вже отъ довшого часу носились олухи, що въ Болгаріи готовится щось небезпечного, але трудно было выслѣдити правду, бо все складано на рѣзницю поглядѣв партій политичныхъ и каждый думавъ, що лишь чото полѣтика выкликуе то роздрозненіе, яке проявлялось въ поодинокихъ органахъ т. зв. оппозиціи. Коротко передъ тымъ, закнѣмъ збѣралось болгаро-турецка комноія для полагодженія статута румѣйского, розвѣдшася була вѣсть, що Сербія збрѣтася. На ое нове небезпечество вказували головно органы оппозиціи и нѣхто не мѣгъ добавити, що то есть лишь хитрый подѣстухъ, бо Сербія, якѣ опѣла само правительство сербске заявило, и не думала о новѣмъ збрѣеню. Правительство болгарске запечокѣе однакѣ сими вѣстями почало концентрувати войско коло Сливницѣ и Видина а князь самъ лагодился до выѣзду на инспекцію войскоу. Бѣльша часть оофицѣоу залоги вымашерувала була подѣ Сливницю, а въ столицѣ остався лишь одинъ баталіонъ кнѣзѣвского полку подѣ командоу Груевъ а и кѣлька компаній кадетѣвъ, людей — якѣ понятно — молодыхъ подѣ командоу капитана Вендерера. При помочи отже оей военной оилы выкликали заговорцѣвъ революцію и увязнили князя. Ще день передъ замаскомъ мавъ князь достати безименный лѣстѣ, въ котромъ ему доношено о заговорѣ, але бнѣ, уповаючи на добѣрѣе и любовью болгарского народа, прочитавши лѣстѣ кинулъ его съ усмѣхомъ до коша. Тымъ часомъ рѣчи лагодились на серію. Цанковъ, митрополитъ Климентій и Груевъ порозумѣлиа были вже до послѣднего кроку. Груевъ мавъ въ своимъ баталіонѣ офицерѣвъ, на котрыхъ мѣгъ опуститися, и приступивъ до дѣла. Въ ночи зѣ 20 на 21 раненько, около третей години, явився Груевъ въ шкодѣ кадетѣвъ и казавъ ихъ вождѣ побудити. Они одгнугиа оокоренько и вышшли съ своимъ комендантомъ на недалекий пляцъ. Тутъ приказавъ имъ Груевъ оганути доокола себе, бо мае имъ щось важного розказати. Пригадавши имъ военный пришымы, заявивъ имъ, що князь зложенъ вже въ престола и що они мають ити до палаты, чтобы его арештувати. Онѣ промовивъ ще до ихъ вѣрности и

преданности для отчины, казавъ имъ зложити присягу и взявши ихъ въ середину ового баталіону помашерувать съ ними передъ палату князя.

Палата князя въ Софіи есть то хорошій будынокъ на одинъ поверхъ. По за нею тягнутся великіе огороды а передъ нею стоитъ партеровый дѣмъ, де мѣстится князѣвска сторожа. На першѣмъ поверѣ палаты суть салоны до приватій, оофисна комната и канцелярія князя. Въ партерѣ суть комнаты князѣвской дружины и его брата Францъ-Иосифа. Сюды отже въ згаданій порѣ направиася Груевъ съ своимъ баталіономъ и кадетами. Якъ-разѣ подѣ ту пору переходивъ по припалату очевидецъ цѣлой оцены, котрый описавъ ен опѣла въ „Pester Lloyd“ (Мабутъ бувъ то директоръ дармштадского банку, про котороу згадуютъ телеграммы до батька князя болгарского, кн. Александра геского). „Якъ-разѣ о 2 год. по повночи вертѣвъ и — каже очевидецъ — въ товариствѣ кѣлькохъ панѣвъ до дому и мы мусѣли переходити коло князѣвской палаты. Наразѣ почувъ мы рѣвномѣрній кроки надходячого войскоу; оокоро потѣмъ наставъ глухій стукѣтъ и лѣмѣтъ въ дѣмѣ, де мѣстится князѣвска сторожа а оокоро потѣмъ роздалася оередъ свѣтающего дня грошавоуя крикъ о помѣщи. Потѣмъ отало знову тихо, бо жовнѣрѣвъ, що хотѣли князя боронити, убито. Прѣчъ не важилися ставати опору и притихли. Теперь приказавъ Груевъ ообадити жовнѣрами вождѣ входы до палаты и оходы. На отукѣтъ въ палатѣ обудилися одинъ урядникъ придворный, а поглянувши черезъ ѣкно и побачивши войскоу передъ палатоу, побѣгъ до кн. Францъ-Иосифа и розбудивъ его. Той выбѣгъ на подѣврѣ до заговорцѣвъ и тутъ розпочалася голооона оварка, такъ, що ажъ самъ князь пробудився и напѣвъ одгнугиа выбѣгъ на подѣврѣ до ового брата. Перше его слово было: „Що ту такого оталося?“ Поважна постанова князя збрѣла въ першѣй хвилѣ враженіе на заговорцѣвъ и они мѣмѣмъ вождѣ склонилися и притихли. Теперь выступивъ Груевъ съ двома офицерами и промовивъ оокѣдно и съ повагоу до князя, полаяючи ему, що добро Болгаріи вымагае того, чтобы бнѣ абдикувать. Князь ѣтмовивъ то короткими словами, не запускаючисъ въ довшу пересправу съ заговорцами. Груевъ ставъ теперь напирати на князя, а показавши на войскоу передъ палатоу — казавъ, що цѣла армія домагаеся ѣтъ князя абдикація и хоче зашаты царя, котороу князь такъ тяжко образивъ. Князь, побачивши войскоу а оособливо кадетѣвъ, для котрыхъ самъ заложивъ школу и котрыми самъ наибѣльше оофкуваея, призадумався тяжко, оспѣръ голову на шибѣ ѣтъ ѣкна и глядѣвъ черезъ хвилю на войскоу а ѣттакъ оокернува до заговорцѣвъ и казавъ: „Добре, напишѣтъ абдикаційну грамоту; и ен обдикуе. Коли мене оопускае мое войскоу и покидають мои офицеры и жовнѣрѣ, то не маю що робити въ оѣмъ краю. Пишѣтъ, що хотите, а оокоро!“

Тутъ мусимо ще додати, що коли князь вышшовъ на присѣнокъ, уставлене войскоу дало салвы зѣ рушницъ а кѣлькохъ офицерѣвъ подскочило до него съ револьверами. Теперь пустивъ князь оходами на гору до овоей комнаты, чтобы тамъ одгнугиа. Заговорцѣвъ ошли за нимъ не оопускаючи его зѣ ока. Лѣдѣе князь войшовъ до комнаты, якѣ вже и Груевъ съ другими офицерами явилися тамъ же съ револьверами въ рукахъ и почали кричати: Абдикувати! Абдикувати! Князь обернува и побачивъ офицера Цанкова, котрый такъ въ самое лице наставивъ ему револьверъ. Князь ѣтзавася до него: „Добрыи вечеръ Цанковъ! Ты певно пришьовъ менѣ подѣкувати за то, що я тебе приймавъ назадъ до войскоу, коли тебе зѣ Россіи прогнали“. На то Цанковъ трохи змѣшався, але заразѣ почавъ знову вывѣнати револьверомъ и кричати. Князь тогда сказавъ до него зовѣмъ оокѣдно: „Не кричитъ, ты пиний“. И дѣйстно всѣ офицеры были такъ пиний, що лѣдѣе могли удержати. Груевъ сѣвъ коло стола на крѣсло, выдѣръ зѣ дневника, що лежавъ на столѣ, листъ паперу и ставъ писати грамоту. Его рука не въ ослѣ була повести перо и бнѣ написавъ лишь кѣлька отрочокъ, замастивши лишь бѣльше папѣръ; грамоту докнѣчивъ другій офицеръ и предложивъ ен князеву. Князь не розбѣраючи богато, що тамъ написано, подѣписавъ лишь слова: „Богъ да оспасъ България! Александръ“. Офицеръ урадованный взявъ грамоту и не читючи ен ооховъ до кишѣвъ. Теперь заѣдзавано князя грѣзно, чтобы заразѣ выѣбрався въ дорогу. Князь приставъ на то, але жадавъ, чтобы разомъ съ нимъ ѣхавъ такожъ и его братъ Францъ-Иосифъ. Заговорцѣвъ на то згодиася, але заразѣ сказали ему, що братъ буде ѣхати лишь за нимъ въ другѣмъ возѣ и що нѣхто зѣ оокруженія князя не оѣмѣе прилучитися до него.

Отъ теперь обходженосъ ѣтъ княземъ вже чѣмъ-нѣйше, лишь заговорцѣвъ не титуловали вже его „Ваша Высѣокѣсть“ а просто лишь „кнѣзь“.

Оокоро князь убрався, ѣтвели его Груевъ ѣтъ двома офицерами подѣ ескертоу жовнѣрѣвъ до министерства войны, що остоятъ на боцѣ ѣтъ князѣвской палаты на якихъ 150 кроковъ далеко. Сюды приѣззено такожъ и братъ князя, Францъ-Иосифа. Незадовго заѣхали два возы, до котрыхъ вѣаджено князя и его брата, а при кождѣмъ посаждено двоухъ офицерѣвъ и на козлѣ одного жовнѣра. Оокоро третей години рушѣвъ цѣлый похѣдъ. На передѣ ѣхало кѣлька ѣдѣцѣвъ, за ними въ новѣмъ Груевъ ѣтъ однимъ офицеромъ, далѣе кн. Александеръ, а за нимъ его братъ. Похѣдъ замыкала знову кавалерія. Возы ѣхали дорогоу до Врацы, а зѣ ѣтѣи до Орхавы (Раговы) надѣ Дунаемъ. Заговорцѣвъ выбрали умыоно сѣу дорогу разѣ для того, що въ тѣй сторонѣ было бѣльше прихильникѣвъ Цанкова, а потому и лѣкше можна было оминуть мѣста и села, въ котрыхъ могла бы була зайти яка перешкода. Коротко передъ выѣздомъ оказавъ князь до Груева: „Я не маю грошей при оѣбѣ. Закнѣте п. Менгеса“. Менгесъ есть приватнымъ окарбникомъ князя и однимъ ѣтъ довѣрчывыхъ его людей. На то сказавъ Груевъ, що бнѣ вже постарѣея о то, чтобы князеву выолао грошѣ до якого мѣста въ дорожѣ. Заговорцѣвъ ходило очевидно лишь о то, чтобы якъ найоокорше выѣхати зѣ мѣста и не звернути на себе уваги. По дорожѣ оманали они всюду оосторожно села и мѣста, а коли переѣзжали черезъ Врацу, было жителямъ строго казано выхѣдити на улицу або хочъ бы выгладати черезъ ѣкна. Ескерта, що вѣзла князя, мала такожъ стрѣгий наказъ не дозволити, чтобы князь до кого небудъ заговоривъ або збрѣвивъ який рухъ подѣзрѣнный; въ кождѣмъ такомъ олучаю мала ескерта право застрѣлѣти князя. Въ дорожѣ приставъ цѣлый похѣдъ лишь разѣ коло якого коршмы и тутъ оспытали князя, чи бнѣ чего не хоче. Князь попросивъ воды, але зажадавъ, чтобы въ его ооачѣ вытагнули воду зѣ керниці. Такъ привезено князя ажъ въ понеѣдѣлокъ до Раговы, де вже дожидавъ его ихъ „Александеръ“. Князя и брата его заведено на ихъ и тутъ назначено имъ каюты, зѣ котрыхъ не вождѣно было имъ выхѣдити. Коло ѣкнѣ и дверей уставлено по двоухъ жовнѣрѣвъ. До князя не вождѣно было нѣкому приступати лишь одному кухареву, а коли оей оспытавъ, чи князь не хочетъ ѣти, попросивъ бнѣ лишь кусникъ хлѣба и не отворену ще коробку сардинокъ. Зѣ Раговы поплывъ корабель прискореннымъ ѣбѣгомъ ажъ до Рени.

Тымчасомъ коли князя вывезено, ѣтбулася въ Софіи олдѣдуюча сцена: Заговорцѣвъ ѣтъ Цанковомъ и митрополитомъ Климентіемъ на передѣ почали робити ладъ въ мѣстѣ. Вой домы, де мешкали министры або якѣ знатѣйшій оообы, ообсаѣдено войскоу и не вождѣно было нѣкому въ дождѣ выхѣдити, а жовнѣрѣ ооликували людей до церкви. Раненько ѣтолуживъ митрополитъ Богооуженіе и оголосивъ народѣвъ: „Всѣвышній оопасъ народъ болгарскій ѣтъ Батенберга и привернувъ ихъ знову оицѣвъ могучого царя“. Войскоу дало три салвы. Теперь доперва догадались жители, що оталоола, але все ще не могли опамѣтатися. Тымъ часомъ заѣдзавано народъ передъ консулатъ російскій. На балкѣнѣ консулату явився російскій агентъ (заоступникъ консула), п. Богдановъ, а коло него Цанковъ и митрополитъ; за ними остоявъ Груевъ. Митрополитъ ѣдѣнѣтъ руки и казавъ, що хоче народъ благоооувати. Народъ уклѣкъ а агитаторы почали кричати „гурра!“ и провали Богданова, чтобы бнѣ прооивъ помѣща царя, а тѣй и ообщавъ ен въ имени цѣра. По ѣтъ церемоніи розпочалася далѣша робота; розсылао приказы и розпорѣдження на всѣ оторѣны, а черезъ субботу и недѣлю подѣлаувано на нихъ Каравелова и Накѣфорова. Простымъ людямъ роздавано грошѣ. Такъ законѣчилась детронизация князя и уотановилося провазѣрчѣе правительство. Тымчасомъ въ мѣстѣ наставъ великій рождѣтъ и негодованіе, тѣлоу нѣхто не оѣмѣвъ подѣнести смѣльѣше головы, бо не аная, що дѣея на провинція. Доперва коли выотупила провинція рѣчи змѣнилася.

Подорожъ кн. Александра

Назадъ до Болгаріи була правдивымъ трѣмѣфальнымъ походомъ. Почавши ѣтъ Львова ажъ до самого Джурджева вѣтано князя вождѣи на стѣцѣхъ ѣтъ великимъ одушевленіемъ и роблено великій овалѣи. О приѣздѣ до Джурджева доносятъ урядѣва газета такъ: Вечеромъ дня 30 с. м. приѣхавъ князь до Джурджева, де его повѣтала болгарска депутация. Компания войскоу румынского ѣтдавала ему войскову почесть а музыка града болгарскій имѣтъ народный „Шума Марѣца закрѣвѣна“.

Князь приступивъ до депутаций подѣ провождѣмъ Стамбулова и стѣснѣвъ его дуже сердечно. Величезный массы народа прибули зѣ вождѣ оторѣвъ вытѣаючи князя энтузіастичнымъ оокиаки. Одушевлене было такъ велике, что много мужичѣвъ ажъ розплакалось. На Дунаю тысячѣ людей розмѣстѣлось на лѣдахъ, прибранныхъ хоругвами всѣкихъ народѣвъ. Пушки ѣлотили давали салвы, а имъ ѣтпѣвѣдали гарматы зѣ Рущука. Князь всѣтъ на корабель, той самъ, що возѣвъ его до Рени и поплывъ до Рущука. Бувъ то похѣдъ стрѣмѣвальный въ цѣломъ значеню того слова. Стамбуловъ, котрый поѣхавъ напередъ, повѣтѣвъ князя при выѣздѣ, а офицеры занеоли ѣттакъ князя въ трѣмѣфальнымъ похѣдѣ на плѣчахъ ажъ до палаты. Въ палатѣ ѣтбулася заразѣ нарада министѣрѣвъ и князь постановивъ черезъ Сѣотѣво, Тѣрново и Филиппѣполъ вертѣти до Софіи.

Промыселъ мелницкій.

Статистичное бюро краевого Выдѣлау выдало недавно вѣлмыи цѣнны и першу того рода статистичну працю д-ра Тадея Рутѣвского подѣ заголовкомъ: „Przemysł młynarski w Galicyi. Historia i statystyka.“ На вступѣ сен працѣвъ розказуе авторъ истѣрию и розвѣдъ мелництва въ Галичинѣ, и зѣ-ѣтъи довѣдуеся, що першій паровый млынъ въ Австріи бувъ заложенъ въ Галичинѣ, именно въ Перемышлѣ въ р. 1835 акційнымъ товариствомъ. Бл. п. епископъ Сѣвѣрской закупивъ бувъ 20 акцій того млына. Що до тепѣршного стану мелництва въ Галичинѣ маемо досыть докладный и цѣкавыи инфѣрмаціи. Въ цѣломъ Галичинѣ было въ 1884 р. 3474 млыновъ, зѣ того: паровыхъ 32; водныхъ и паровыхъ 2; водныхъ 3370; вѣтѣровыхъ 78. Всѣхъ каменѣвъ есть 7233. Вѣтъ галицкій млынъ перемѣлолѣ въ 1884 р. 3,356,434 метр. сотн. вѣбжа вѣртѣсти 30,790,970 ар. Зѣ того припадае на млыны паровыи 31.75%, на млыны америкѣнскій и водный бѣльшій 25.43%, а на млыны водный вѣвычѣйный 42.62%. Одинъ водный вѣвычѣйный млынъ перемѣлоуе рѣчно середно 453 метр. сотн. вѣбжа. Подѣтку зарѣбковѣого платѣтъ въ Галичинѣ млыны паровыи 5,765 ар.; америкѣнскій 5,926 ар., а водный вѣвычѣйный 12,395 ар. Галицкій млыны вѣтрудоувають 6530 людѣй. Зѣ того припадае на млыны паровыи 908 людѣй, на америкѣнскій 2,110, на млыны водный вѣвычѣйный 3,432, на вѣтѣрки 80 людѣй. Важною есть такожъ таблица, котра показуе, кѣлько галицкій млыны перемѣлоуять рѣчно вѣбжа и порѣвнуе ту скѣлькѣсть съ загалъною продукціоу зерна. Загалъна продукція въ метр. сотн. по ѣтѣтрѣченю наѣвѣна выносила въ 1882:

	на млыно и на експортъ метр. сотн.	въ того перемѣлоуе метр. сотн.	% перемѣлоуе всего зерна
пшеницѣ	2,428,794	1,665,012	66.55
жита	3,256,844	928,824	28.52
ячменю	2,404,869	276,613	11.50
ѣвса	2,886,070	—	12%
кукурудзы	839,108	214,276	25.53
Равномъ	11,813,785	3,622,857	30.66

Зѣ сѣтъ цифѣръ бачимо, что нашѣ млыны перемѣлоуять ооколо $\frac{1}{4}$ до $\frac{1}{3}$ всего выпѣродукованого въ Галичинѣ вѣбжа.

Наибѣльше пшеницѣвъ перемѣлоуять млыны паровыи и америкѣнскій (81%); водный вѣвычѣйный перемѣлоуять 62% жита, ячменю 70% и кукурудзы 75%.

Зѣ наведенныхъ дѣтъ можемо переконатися по першѣ, что промыселъ мелницкій ще далеко не оосѣгнувъ той стѣпени розвою, чтобы нашѣ млыны перемѣлоуали наибѣльшу часть выпѣродукованого въ нашѣмъ краю вѣбжа а перѣдѣвѣмъ жита и пшеницѣвъ. Потѣрувши скѣлькѣсть привезеного въ чужихъ краѣвъ жита и пшеницѣвъ, приймае авторъ, что нашѣ млыны перемѣлоуять 60% пшеницѣвъ и 24% жита всеи загалъной продукціи въ краю. Решѣта перѣемѣлоуе млыны вѣрна лишѣвѣся, розумѣеся, на продажѣ въ станѣ перемѣлоуе. Дальшій розвѣдъ промыслу мелницкого мавъ-бы для насъ не лише то значеніе, что черезъ перѣробленіе сырого вѣбжа на муку подѣвоситѣся вѣртѣсть продукту и вѣтрудоуея много людѣй коло той работы, але бнѣ мавъ-бы ще и то значеніе, что въ нашѣмъ краю лишѣвѣсь-бы отрубѣы (грьскѣ), такъ важныи ѣтпаѣдъ фабрикаций для госѣдарѣвъ. Нашѣ паровыи млыны вывѣзѣли въ роцѣ 1883 въ краю ооколо 280,000 метр. сотн. вѣякого млына вѣртѣсти 3,200,000 ар. Млыны угѣрскій вывѣзѣли въ тѣмъ самѣмъ роцѣ млына въ 58,115,756 ар. Зѣ наведенныхъ въ горѣ дѣтъ статистичныхъ выхѣдитъ ще, что головнымъ консѣументомъ муки житной, ячѣмѣнѣи, кукурудзѣи и ѣвсѣи оѣтъ населеніе сѣльске, бо наибѣльше того вѣбжа перемѣлоуять млыны водный вѣвычѣйный. Зѣ выпѣродукованого въ паровыхъ и америкѣнскихъ млынахъ млына а перѣдѣвѣмъ муки житной (353,512 метр. сотн.) и пшеничѣи (1,346,226 метр. сотн.) иде за границу лише лѣдѣе 280,000 метр. сотн., рѣшта отже припадае на консѣумцію краѣву переважно по мѣстахъ.

Авторъ застанѣвлиея далѣше надѣ подѣтками, тарифами вѣлѣвѣницѣ, условіями експорту муки и дальшого розвою сѣго промыслу, и выказуе, что подѣ тымъ вѣглядѣмъ мелництво есть у насъ въ досытъ критичѣмъ положеню. Наибѣльше дѣвѣся ему въ знаки несправѣдливѣ тарифѣа для перѣвозу вѣбжа, муки та отрубѣвъ

по наших величаниях, через что наши млыны не годны выдержати конкуренции с млынами угорскими. Дальше констатирует автор, что податки, особенно крайней додатки суть дуже высоки и доходять до нѣгде нечуваной высоты, и суть несправедливо розложены.

На послѣдокъ треба поднести то, що переважна часть властителей млыновъ суть самы жида. Такъ на пр. въ чортковскомъ повѣтѣ есть на 34 млыны 23 властителейъ жидовъ, въ долиньскомъ на 91 млыновъ 56 властителейъ жидовъ и т. д. такъ что наибольша часть, бо 50—75% млыновъ спочивае въ рукахъ жидовъ. Сего вправдѣ не показано въ книжцѣ, але по именамъ жидовскихъ властителейъ можно о сѣмъ перекопати. Съ сего показуея, что найважнѣйшу часть промыслу рѣльничого и наибольше приступну нашому дробному господареву т. е. мелнцтво захъ пили жида въ свои руки. А естѣ се дуже сумный обвѣст. Коли-жъ ще додамъ, що по сельскихъ нашихъ млынахъ мѣрка дѣтъ бѣдѣ естѣ невычайно велика, бо два разы бѣдѣ якъ въ иншихъ краяхъ, що промыселъ мелнцкый по селамъ естѣ знаменитою подпорою господарства, то легко порозумѣти, якъ важну галузь промыслу захопили жида и держать въ своихъ рукахъ съ стратою головного населеня краю.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(См. *Вел. Цесарь*) приѣхавъ онгоды до Пешту. День передъ тымъ прїймавъ цѣсаръ на аудіенціи министра дѣлъ заграничныхъ гр. Кальнокого. (О часті окликанъ Радъ державной) доносивъ „Presse“, що речникъ назначенный на послѣдній день мѣсяца вересня, але день скликаня ще не означеный.

(О згльдѣ кн. Бисмарка съ гр. Кальнокого) доносивъ „Presse“, що стрѣчу въ Франкфуртѣ повитано воевода яко союзъ трехъ цѣсарѣвъ и порукъ европейского мира.

Заграничній Державы.

Революція въ Болгаріи. О властивыхъ причинахъ революціи въ Софіи оутѣ же теперъ такъ автентичны вѣсти, що нема вже нѣлкого оумнѣву о ихъ правдивости. Капеланъ князя, д-ръ Кохъ, отже особа отстоя близко до князя, будучи у Львовѣ, подавъ въ-отси дня 28 о. м. до „N. fr. Presse“ слѣдуючу телеграму: „Интеллектуальнымъ виновникомъ софійской революціи естѣ полковникъ Захаровъ, войсковой аташе при російскомъ консулатѣ въ Софіи. Онъ обидѣвъ въ имени цѣря офицаровъ министерства войны, що накопили они князя прогнѣвъ и постарались о то, чтобы російскы штабовы офицеры прїѣхали до Болгаріи, цѣрь перенѣлся бы ихъ въ такой оамой ранѣз до Россіи. Революція прѣговѣлялась вже бѣтъ пять мѣсяцѣвъ и больше якъ 60 офицаровъ въ нѣдъ замѣщено. Князь везли мавоюмиа черезъ Врацу до Раговы и воеводы грозило людямъ смертю, що хотѣли до князя абизаитовъ. Въ Враци заковано людямъ подѣ карою смерти явитися на у-лицы або хочъ-бы выглядати черезъ бѣно. Въ Россіи заковано князевы бѣхати до Румуніи и позволено лишь бѣхати на Львовъ або Варшаву.“ Той оамѣ д-ръ Кохъ доносивъ въ другой телеграмѣ до „N. fr. Presse“, що князь не подшисавъ абди-кація а напославъ лаша на предложеніи собѣ панера слова: „Богъ да ошанъ България! Александръ“! — Такъ отже справедливо и чиста осправа князя выграла. Въ хвилѣ, коли ое пишемъ, князь може естѣ вже въ своей остолицѣ; якъ однакъ дѣло теперъ поведено, трудно предвидѣти. Но певна рѣчь, що народъ болгарскій ови-нитъ выгнугульемъ и князь овиною оудбою ви-окали собѣ якъ наибольшу оимпѣтію въ цѣломъ свѣтѣ, але оимпѣтія ще не укрьпѣла державы и престола. Въ Болгаріи передъ прїѣздомъ князя настали буля ажъ два правительства, одно въ Софіи а другое въ Терновѣ, а то длатого, що Стамбуловъ отдѣлился отъ Каравелова и установивъ орѣме правительствъ. Причиною того було, що Каравеловъ агодиня на то, чтобы вылати комисаря до консула російского а Стамбуловъ хоче завести дѣла овиномъ бѣзъ помощи Россіи. До правительства Стамбулова належатъ ще: Славейковъ, Сраескій, Радославовъ, Начевичъ и министръ войны Николаевъ. Муткуровъ именованный головнымъ комендантомъ арміи. Всѣхъ майже заговорѣвъ а межѣ ими Цанкова, митроп. Климентія и Груева узавязено.

НОВИНКИ.

— Товариство рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“ устроивъ въ недѣлю д. 5 л. вересня о. р. на доходѣ запомогового фонду тогожъ Товариства въ огородѣ п. Кисельки надѣ ставомъ овиною забаву огородеву при участі повной музыки войсковой 58 полку и хору рускихъ офицаровъ. На устроивомъ рондѣ отбудутся танцѣ и рѣзні товарицкы забавы. Комитетъ заавоу енергично урядженемъ ови забавы и длатого надѣся, що Ви. Публика аволатъ ласково чиненою абратиса на оѣи овиной забавѣ огородевой, де за малу ошату въ користъ нашего руского ремѣсничого товариства буде мала оособѣдѣть перевести весело на овиномъ воздухѣ овиной вечерѣ середѣ забавы, при от-голомъ музыки и рускомъ пѣвни. Вотупъ отъ овиной

20 кр., билетъ фамилийный на 4 особы 60 кр., не обмежуючи добродѣйности. На мѣоди трактѣрия, пивария и цукорня. Комитетъ постарався о собѣтну и выравну оулогу. Цѣны остравъ и напѣткѣвъ будуть порозѣшуванъ по огороде. Початокъ о 4 годивѣ по полудни. — Львовъ дня 28 л. сеприя 1886. *Висимъ Нагорный*, голова товариства; *Емилій Гирецкій*, предсѣд. комитету.

— Загальный збѣръ членѣвъ читальнѣ въ Софали отбывши д. 8 л. с. м. при участі многихъ збѣранныхъ. По отчитаню справозданя уступачого видѣлу розпочалися дебѣты надѣ дальшимъ розвитѣмъ читальнѣ, въ котрой то справѣ промовляли горячо пп. Караванъ и Семенюкъ, сокальскій мѣщане. Потѣмъ выбрано Видѣль читальнѣ а головою выбрано одноголовою о. Роздѣлюкого. Въ перервахъ оспѣвъ мѣщанскій хоръ, зложеный въ 30 людей подѣ проводомъ учителя оспѣвъ п. Корикоры, рускй оионы етъ нутъ дуже красно и гармонійно. Особливо краснымъ головомъ отзначался дуже вродлива дѣвчаниа Параня Демчуковна. Хоръ оспѣвъ: „Кровава луна“, „На чужбинѣ“ и т. д. Коротка лекція „О оилахъ въ природѣ“ закончила вечерокъ, а по отпѣваню многотѣтствіа воѣ розѣшлася домоѣвъ.

— Зъ Микунинѣвъ доносивъ намъ: Вечерокъ въ Конопковѣ въ честь 25-лѣтної литературной дѣльности О. Федьковича удався дуже добре мимо рѣзныхъ перешкѣдѣ. Програмы обоихъ частей, концертной и забавной, выконано знаменито. На вечерокъ насѣло много телеграмъ и пиомѣ прѣвѣтныхъ, мѣжъ тымъ зъ Вѣдѣя отъ д-ра Вриковича въ имени Русяновъ, зъ читальнѣ въ Снятинѣ, Теревовѣ, Зборовѣ и т. д.

— Неповинованье руского писма въ рѣзныхъ уридахъ практикуея у насъ дуже часто. Наша редакція одержала послѣдними днями двѣ жалобы, котры подано до вѣдомости, кому належитъ. Въ Бродяхъ асистентъ почтовый, п. Превотъ, не хоче подѣ нѣлкими оловіями прїимати ластѣвъ адресованныхъ по руоки и не уважае за потрібное вычитисъ разъ руского писма. Коли на его отповѣдѣ, що не умѣе читати, сторона ему отповѣла, най хочъ переслабизуе, п. Превотъ таки вже такъ розгнѣвался, що нѣлкъ не хотѣвъ выдати рецепсу по руски. П. Превотъ найшовъ ще добру помѣчь у ового начальника, котрый отовнявся такъ до стороны: „Rap knujesz pieśniaki, gdyby p. Starosta o tem wiedział, zamknąłby Rapę do aresztu.“ Подано оѣ фактъ до вѣдомости п. к. Дирекціи почтъ съ прошенемъ, чтобы зволюла поучити п. начальника и п. асистента почтового въ Бродяхъ о ихъ обовязкахъ. Другой подобный фактъ случился въ львовскомъ магистратѣ. Протоколянтъ магистратскій въ IV департаментѣ, понюхавши также де-що зъ политикъ шовинизму, не хотѣвъ прїимати руского поданя, але казавъ: „Rap musisz to przelomaczeć po polsku, a wtedy ja przyjmę.“ Розгнѣваннымъ тымъ, що сторона порадѣла ему, чтобы онъ собѣ выбивъ то разъ на завѣдѣ въ своей головы, чтобы Русяны дѣя его красныхъ очей переводили рускй писма на польске, грозивъ полиціянтами, але полиціянтъ якомъ не хотѣлъ прїиходити. Протавъ нечестному протоколянтѣви внесено жалобу.

— Зъ Тернополя доносивъ намъ, що тамъ дня 28 л. о. м. при чиненю керницѣ упавъ черезъ неосторожность оидѣ робѣтничъ тамошного керничника въ 11 саживѣзъ глубокую керницю и утопился. Нежывого робѣтничка вытѣгнули ажъ по 4 годинахъ. Огнева сторожа мусѣла доперва очисти керницю отъ набравшихся ои тамъ газѣвъ, абы полѣзти въ долину для ратуану — бо овиго ошукане до керницѣ загасало вже въ половинѣ глубины. Ажъ тогда доущено, чтобы надзиратель керницѣ приказавъ своему доосѣдченому робѣтничку вытѣгнути трупа. — Лишь байлуждѣвъ въ предирянтю прѣисавныхъ оосторожностей виновата нещастю.

— Константинъ Рудницкій, кандидатъ нотаріальный въ Станиславѣ, именованный защитникомъ въ осправѣхъ карныхъ.

— Дополнителъный выборъ одного члена Радѣ повѣтовой въ Борщевѣ зъ оѣльской куріи розписавый на день 23 вересня о. р.

— Именованъ. Цѣсаръ именовавъ прокуратора въ Тернополи, Тому Логиньского, и овиѣтника краевого оуду въ Самборѣ, д-ра Вальгельма Лажаньского, овиѣтниками высшего краевого оуду у Львовѣ. — Краева Рада школьнѣ именовала Ивана Оришкевича зъ Козлова дѣлѣтнимъ учителемъ въ Ватковѣхъ новѣмъ.

— Въ Иславѣ на Буковинѣ открыто дня 29 о. м. заходами православного овиѣчника О. Г. Франціана нову читальню им. „Василия Прядяна.“ О. Франціанъ не омерѣе якъ доносивъ „Руска Рада и Слово“ але жѣе и трудится для народа и дай Боже чтобы ще живѣ и трудовою моногй лѣта.

— Русскій театръ подѣ дирекціи п. Бачиньского пробуде ще въ Вурштнѣ около 10 днѣвъ и перѣде потѣмъ до Рогатина. Въ Вурштнѣ буде ще представлена опера комична „Запорожецъ за Дунаемъ“ въ 3 актахъ, Артымоного.

— Бюра дирекціи полиціи перенесено зъ дому положеного напѣтивъ „Народного дому“ подѣ ч. 28 при ул. Ягальновской.

— Забудованье гѣрскихъ потѣнѣвъ. Видѣль краевый отнѣся до министерства рѣльничтва съ прошенемъ, чтобы оно удѣлило безплатну помѣчь технично-лѣсову для забудованя гѣрскихъ потѣнѣвъ, доплывающихъ до рѣки Балон. При томъ завернутъ Видѣль кр. увагу министерства, що много промады повѣтѣвъ мысленицкого, новоторского, новосандецкого, турецкого, старонѣского, калуского и др., положенъ надѣ быстрыми гѣрскими потоками, домагаются ихъ забудованя, а що для того пожеданнѣе было бы утворити у Львовѣ окрему секцію при Видѣль краевѣмъ подѣ

начальствомъ шефа дѣтничого департаменту министерства рѣльничтва.

— Гремѣиоу християнскихъ купѣвъ у Львовѣ заложено при ул. Трибунальскѣй ч. 1 бюро инфор-мационно-статистичне для справѣ торговли и промыслу.

— Покутныхъ писарѣвъ зъ Золочева засуджено въ числѣ 5 по отбугѣи ревизіи и по переведеню роз-правы на 15 до 20 днѣвъ арешту.

— Загальны збѣры членѣвъ товариства лѣсового отбудутся у Львовѣ д. 11, 12 и 13 вересня о. р. Видѣль проситъ всѣхъ членѣвъ, котры охотѣтъ брати въ тыхъ зборахъ участъ, чтобы его повѣдомили о овиомъ прїѣздѣ до дня 5 вересня кор-респондентіиою картою. На зборахъ будуть роз-биратися мѣжъ иншими: осправа засажденя дви-жимыхъ лѣсовъ лѣсомъ и осправы шкодѣ отъ дикой звѣрины и отъ нещастѣ элементарныхъ.

— Гешефъ чудотворѣвъ. Черновецка „Gaz. Pol-ска“ подѣ слѣдуючу цѣкву зѣботку зъ Сняты-на: По смерти славного садагурского чудотвор-ца рабина, Фридмана, лишился его два сыны. Оба они уважались за вдохновенныхъ и роблятъ нѣбы-то нечуванѣ чуда. Дося сидѣли они оспѣно подѣ однимъ дахомъ (въ Садагурѣ). От-вѣдувати двоихъ чудотворѣвъ було однакъ для правѣрныхъ хуситѣвъ занато коштовнымъ, и они почали що разъ то менше заглядати до та-инственнѣи резиденціи чудотворѣвъ. Гешефъ чудотворѣвъ почавъ ати лихо, доходы малѣя а два брата почали взаимно себе въ зѣномъ не-приличий для такихъ „оштитѣльнѣ“ оспособѣ оварити и острашо оидѣ другого зѣнавидѣли. Чудотворный достоянныи зъ иншихъ мѣстъ були змушенъ залагодити якомъ той оскандалѣ, що под-копувавъ ихъ повагу. Чудотворѣвъ зъ Выжницѣ, Белза и Чорткова зѣхались отже разомъ и зро-били надѣ овиими товаришами мировой судъ. На подѣставѣ того оуду мусѣтъ отаршій братъ, Бо-рухъ Фридманъ, уступити зъ Садагуры братѣви молодшому, за що дѣбитане 50,000 зр. отбугного и має перенестися до Снятына, де отворитъ но-вый чудотворчій гешефъ. Мѣжъ оштитѣльскими жѣдами радѣтъ мѣвъ въ шаленый день до куч-кахъ. На помѣщенѣе того гѣби буде выбудована палата. Такъ то Снятынѣ отжѣи славою чудо-творца.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Въ пропозицію прїяты: А) на капелянію Дубъ, дек. бродского: оо: I) Корнелій Мон-цѣбовичъ, II) Викторъ Гарухъ, III) Іоанъ Же-галовичъ; въ списѣ: 4) о. Юліанъ Дуткевичъ, 5) о. Теофіл Гутковскій, 6) о. Георгій Куня-нскій; В) на парохію Дрыщѣвъ, дек. бережан-ского оо. I) Стефанъ Кобляковскій, II) о. Леонтій Лужницкій, III) о. Корнелій Монцѣбовичъ; В) на капелянію Суходѣль, дек. переяславского: о. Володимиръ Левицкій, мѣщевый завѣдатель.

Введенный о. Григорій Грушка яко заступ. проповѣдникъ при архикатедр. церквѣ св. Юра у Львовѣ.

До канон. институціи воззваный о. Павло Бачиньскій на парохію Гляняны-Заставѣ, дек. уѣловского.

Опустку одержавъ: о. Іоанъ Реваковичъ, парохъ Волосянки; о. Володимиръ Филиповскій, кап. въ Беньковцахъ.

Додатокъ особистый зъ фонда релігійного удѣлило намѣстничтво о. Константіану Глѣбови-цкому, капеляну въ Вруховцахъ.

Плату дефиціента признало намѣстничтво о. Теодору Джуляковому, капеляну Турѣвки, дек. оскалатского.

Митрополича консисторія востановилася до намѣстничтва о. продолженѣе додатку особистого для о. Николая Кобрянского, пар. Цѣневы; о. даръ зъ ласки для Іоанны Микитки, сироты по пароху въ Подбережѣ и Розаліи Шведицкой, вдовы по капелянѣ Волѣ Задеревацкой; о. до-дѣтокъ особистый зъ фонда релігійного для о. Іо-ана Галаревича пар. въ Залановѣ.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

До каноничной институціи на парохію Ту-риньско, дек. яловского, завѣзанный Генрикъ По-ляновскій зъ Телешницѣ Санавѣ.

Президѣл намѣстничтва готатся на кан-оничну институцію запредѣзованого iure devolutivo о. Северіана Турчмановича на парохію Лукове, дек. ольховецкого.

Презенту на капелянѣи Охѣдницѣ дек. дро-гобычского одержавъ о. Григорій Савицкій, тамош-ный завѣдатель.

Вѣсти зъ Епархіи Станиславской.

Еп. ординаріатъ станиславскій выдѣвъ окружничъ, въ котромъ подѣ до вѣдомости, що отъ дня 1 оѣчня 1887 р. пѣлоя прїиновѣвъ кан-оничныхъ могутъ убѣгаться о прїиходѣ лишь овиѣчники прїяты въ звѣзъ епархіи станислав-ской.

Послѣдній вѣсти.

Коесѣвъ 31 сеприя: Вѣче зачалось слав-но; тысячѣ народу насѣло. По двоихъ рече-ратахъ почавъ пос. Романчукъ третій. За-ужите слово „паны“ комисаръ Сѣлецкій роз-вязавъ вѣче.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Комитетъ погорѣльцѣвъ съ Болицы. Справозда-нье Ваше помѣстимо въ числѣ зъ суботы зъ ово-го тыждня, а коли бѣ не было мѣсяца то найдалѣше

въ второкъ слѣдуючого тыждня. — Вп. Н. М. въ Кѣм. Мы длатого не помѣстили, бо тѣя оама-рѣчь була уже два разы въ „Дѣлѣ“ майже ты-ни самими словами умѣщена. Впрочѣмъ мы все-съ наибольшою охотою и широкѣмъ готовѣмъ под-пирали змаганя нашихъ братѣвъ Буковинцѣвъ! —

Антика РУКЕРА во Львовѣ

порукае 1863 191—2

Зѣлье Зебургера яко певне оредѣтво на катаръ, кашель и хрыпкѣ. Цѣна одной пачки 20 кр. За ошакѣванье и посылку почтою числитъ 10 кр.

Ц. н. уприв. галиц. анціиный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продѣе по курсѣ дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 32—? якъ такожѣ

5% Преміованіи листы Гипотечный

Порученя зъ провинціи выконуе от-воротнѣмъ почтою бѣзъ провизіи.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславѣ, Пе-ремышля, Тернополи, Дрогобычи и Коломыи

порукае до высылки зъ овиныхъ богато и въ до-брый товаръ заосмотренныхъ окладѣвъ:

Вино въ барылахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; также дешевѣе по 70, 60 и 50 кр. (барыла зачилованы 50 кр.). Въ фляжкахъ отъ 50 кр. почавши за фляшку и выше.

Мѣдъ питный славно зѣботного выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляшки 45 кр. Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣ-шочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину вышеошѣи цѣны. Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцѣтъ найвысѣша есенціи по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру даея 30 литрѣвъ воды мягкой, чтобы достати оцѣтъ зычавый, прїемный и оильный.)

Свѣтло авычѣине просто зъ фабрики въ оскракахъ почавши отъ 30 килѣ, 1-е по 94 зр. П-е 86 зр. за 100 килѣогр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Apollo“ по 100 зр. за 100 килѣогр. окрѣмъ транспорту. Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за килѣограмъ.

Свѣтло съ вытискиванни и красными оздо-бами рѣзномъ величиины, почавши отъ 3-фунтовыхъ до ма-лыхъ шѣтѣтокъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣвки рѣзного рода. Сливки угорскы, новѣ-ла, горѣхъ волооскй и турецкй, миндалы, розинки, ошги, дактиль, аранцины, сардины російскы и т. д. 1648 15—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волооскй по 36 кр.; 7 1/2 ручковой товѣшй по 40 кр.; 7-ручковой волооскй бракованый по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Съ силѣмъ повѣрокомъ ставѣ выходить у Львовѣ

„Господарь и Промышленникъ“

газета прѣвячена справѣмъ господарскимъ (ота-тѣ зъ рѣльного господарства, садѣвничтва и ого-родничтва, оѣльного будѣвничтва, ветеринаріи и правѣничъ, отоячѣ въ звѣзѣ съ оѣльскимъ госпо-дарствомъ и т. др.), промысловымъ (перѣдо-вѣмъ домашний промыселъ, осправозданя зъ дѣ-ляности товариствъ и т. д.) и торговельнымъ (торговельный рускй товариства, торговля оѣльскою, цѣны продуктѣвъ, курса биржевъ и т. др.) подѣ редакціою Антоны Глодѣтнѣского, а при помѣчи пп.: Ап. Началъ, Вао. Нагорного, оо. П. Бажань-ского, Л. Ватошнѣского и др.

Редакція доложила всякого стараня, чтобы ея оидѣна фахова рука часописъ вновѣи отновѣла сегочаснымъ вымогамъ и стояла на рѣвни съ подѣбными красавыми и заграничними газетами. 1699 5—2

„Господарь и Промышленникъ“ вы-ходитъ 2 разы въ мѣсяцъ, 15 и 30. от. ст. въ 1 1/2 аркуша великого кварту; цѣна предѣлѣна за сѣй повѣрокъ (отъ 1 янѣя до 31 грудня 1886) выноситъ 1 зр. 50 кр. а. в.; предѣлату просимо прѣобылати (наилучше переказѣмъ почтовымъ) про-ото до Администраціи „Господаря и Промышленника“ улица Галицка ч. 44. — Просимо пошѣшати съ предѣлатоу, чтобы можна заразѣ уладити накладѣ.

Въ кождѣмъ числѣ оутѣ умѣщенъ числен-ный иллюстраціи; оспособѣ предѣловѣна врозумѣль-ный и яловый — приладженый до практичного житѣ.

Якъ заводити Правды на ладѣ закомар-ской Правды?

Розказавъ Данило Танякевичъ, духовный Зако-марѣ. Накладомъ „Батьковщины“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Достѣати можна черезъ редакцію „Батьковщины“.

Вже вийшов Ілюстрований КАЛЕНДАРЬ

Торариства „Просвіта“
на рік 1887.

Зміст: Календарь историчный, астрономический и церковный. — Мѣсяцъ съ уваженіемъ отнѣсь мѣсяца и стану воздуха; вѣхъ и заходъ сонца; Календарь жидовскій. — Часть інформація: Цѣсарка родина. Провѣдникъ по Львовѣ. Лікаръ-рукописи и адвокаты-рукописи у Львовѣ. Выказъ оплатъ штемпельныхъ дѣлъ докладный и факхово оброблений д-ръ Костемъ Левицкимъ. Приписки почтовой и телеграфной. Ваги и мѣры. Табела звѣзнична, факрѣвъ и трамвая. Інструкція для блукачъ звѣзнично и почтою. Календарь ловецкій и рыбацкій. — Уставъ церковный на рікъ 1887 укладу о. Теодора Мельника, дуже докладный и обширный. — Часть литературна: Два пріятели (оповѣданье И. Нечуя), Чары (оповѣданье Д. Лепкого). — Въ читальни (оповѣданье К. С...кого). Громадскій порядокъ на Украинѣ Кохмичука. — Бесѣда д-ра О. Огоновского въ XXV роковини смерти Тараса Шевченка у Львовѣ. Въ XXV роковини литературной дѣяльности Осипа Федьковича. Біографія и портреты. Преосв. д-ра Ю. Пелеша, О. Федьковича, Наума Шрама, Н. Устияновича, Могильницкого, Рудавьского. Поезії. — Часть господарска: Календарь пасѣдничій. — О травахъ. — Якъ обробувати живу вагу худоби. — Уваги для купующихъ звѣрята господарскі. О бременности самки у звѣрять. — Де-що въ молочномъ господарстві. — Інсераты.

Выписанный змістъ Календаря показує, що часть інформація и литературна дуже богатѣ, а уставъ церковный, уложенный факховымъ знатокомъ, перевысшае своимъ объемомъ всякій дотепершій уставъ.

Цѣна календаря обіймаючого 17 аркушѣвъ друку лишъ 50 кр. а. в. Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвіта“ и въ всѣхъ болѣешихъ книгарняхъ въ Галичинѣ. Замовляющій въ „Просвітѣ“ зъ провинціи зволѣтъ доплатити 10 кр. на почту.

Коли хто замовить бодай 12 примѣрниківъ, одержити 20% рабату. — Позаякъ накладъ не великій, просимо опішати зъ замовленнями.

П. Т.

Львовъ 27 септія 1886.

Подаємо сямъ до вѣдомости, що мы розважали истиную дою мѣжъ нами обілку торговельну въ насѣдѣкъ добровольного вытупленія пана Алойса Гибнера и для того съ днемъ нынѣшнимъ устає фирма

Гибнеръ и Ганке

а подѣ тою фирмою провадженый

Складъ фарбъ и торговля матеріалѣвъ переходять съ воими активами и пассивами на власнѣсть пана Іосифа Ганкого, котрый ихъ буде дальше вести подѣ фирмою

Іосифъ Ганке.

Дякуючи за оказане намъ дои довѣріє, просимо его перевести на будуче и на нову фирму.

Панъ Алойс Гибнеръ подаєть о оныхъ замѣрахъ на будуче въ окремѣмъ обіжнику до вѣдомости П. Т. Публички.

Съ глубокимъ поважаньемъ

Гибнеръ и Ганке.

НОВО ОТВОРЕНА ТРГОВЛЯ

подѣ „Соколомъ“

СЕВЕРИНА ПЛОШОВСКОГО

у Львовѣ, ул. Академична ч. 18.

Поручає різнородный товары корѣйны. Вина угорскі, австрійскі, французскі, бургундскі, револьскі, испанскі. Румъ и аракъ. Лакеры французскі и краеві. Портеръ и боки. Чай російскій и лондонскій. Шоколаду різного рода и доброты. Овочѣ полудневй и воякого рода деликатесы. Кавяръ въ пушкахъ, рыбы въ пушкахъ и оливѣ, мариновані и вуджені. Муштарду французску, англійску и кремоку. Екотратъ Либига. Буліонъ Сулковского. Оливу вицей-оку и прованску. Сыры воякого рода. Карты до грания и приборы до писаня. Свѣчки, мыло, крохмалъ и фарбу. Соль, маоло и яйця, муку, кашу, крупики и пр. Цяво пильзеньское, оломувецке и львовское. Воды минеральны и винограды кураційны. Кромѣ того картки на нафту Міончаньского и пріймає замовленія на дерево она-лове съ доставкою до дому.

Комната до снѣданъ.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подає до вѣдомости, що выдало и має на складѣ слѣдующій Формуляръ для касъ пожичковыхъ на ладъ

„Закомарской Правды“:

- 1) Книга касова, одна либра . . . 40 кр.
- 2) Книга маетку звѣзничного, одна либра . . . 40 кр.
- 3) Книга маетку подручного, одна либра . . . 40 кр.
- 4) Скриптъ, 100 примѣрниковъ . . . 55 кр.
- 5) Протоколъ, одна либра . . . 40 кр.
- 6) Книга довжниковъ, одна либра . . . 45 кр.

П. н. ген. Дирекція австр. звѣзничн державныхъ.

Выписъ зъ розкладу вѣзды,

важный бѣтъ 1 червня 1886. 1557

Приходить до Львова:

Поѣзды особовы: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардоня, Хирова, Стрия. — О год. 4.15 зъ Звардоня, Хирова, Стрия. Гусатына, Станиславова. — О год. 2.6 въ нѣчи зъ Гусатына, Станиславова, Хирова и Стрия.

Отходятъ до Львова:

Поѣзды особовы: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрия, Хирова, Станиславова и Гусатына. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрия, Хирова, Звардоня. — О год. 12.01 въ нѣчи жѣняный поѣздъ до Стрия, Хирова, Станиславова и Гусатына.

Приходить до Станиславова:

Поѣзды особовы о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусатына. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардоня, Стрия. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусатына. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардоня, Львова и Стрия.

Отходятъ зъ Станиславова:

Поѣзды особовы: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрия, Львова, Звардоня. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусатына. — О год. 6.28 вечер. до Стрия, Львова, Звардоня. — О год. 6.54 вечер. до Гусатына

Накладомъ СУДИСЛАВА ЯРЕМЫ и за помочью товариства „Просвіта“ вийшовъ въ Краковѣ

I томъ поезій

Володимира И. Масляка.

Правильно фонетична; паіръ велиновий; объемъ 10 аркушѣвъ друку. Цѣна 1 зр., съ переослокою почтовою 1 зр. 5 кр.

Замовляти можна черезъ редакцію „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Зеркала“ або просто зъ головного складу подѣ адресою: Wny Marceli Żelazkowskiego w Krakowie, ulica Sławkowska 1. 22. (Подѣ тою адресою просимо замовляти въ языцѣ польскоімъ). Высылка зворотною почтою. (1706 б—?)

Львовъ 27 септія 1886.

П. Т.

Покликующо на попередній обіжникъ маю честь донести, що истиную дои подѣ фирмою Гибнеръ и Ганке

Складъ фарбъ и торговля матеріалѣвъ перенявъ я на оубй власный рахунокъ съ воими активами и пассивами, и буду и дальше вести подѣ фирмою

Іосифъ Ганке

Складъ фарбъ и торговля матеріалѣвъ подѣ „Чорнымъ песомъ“ въ тыхъ оамыхъ льокальностяхъ рынокъ ч. 38 въ власнѣмъ домѣ.

Дякуючи щиро за удѣлюване дои давной фирмѣ довѣріє, прошу ласкаво перевести его на мене, и заявляю, що цѣєю моею буде найтѣнѣйша ретельность и оовѣстность, а котру точно буду заховувати.

Съ глубокимъ поважаньемъ

Іосифъ Ганке.

Адреса для корреспонденцій и посылокъ: Іосифъ Ганке, Львовъ, Рынокъ ч. 38 въ власнѣмъ домѣ.

При ул. Веклярекой ч. 7.

І. СПІЛКА ЛЬВОВСКИХЪ ШВЕЦѢВЪ

має честь поручити оубй богато заосмотреный

Складъ обуви

власного výroбу мужеского, дамокого и для дѣтей

при ул. Веклярекой ч. 7. (домъ капитуальный).

Просимо о ласкаве попираньє.

Съ поважаньемъ

Зарядъ.

При ул. Веклярекой ч. 7.

Я повернувъ до Самбора!

Д-ръ АЛЬФРЕДЪ БИГЕЛЬМАСЪ

примаръ шпиталю мѣского.

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославлі,

нагородженъ 19 медалями на выставахъ краевыхъ и международныхъ, можна дѣстати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Сукопицѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемишлѣ, ул. Францисканьска, якъ такожъ у всѣхъ торговыхъ корѣйныхъ.

Цѣнникъ на жаданье безплатно и франко. Анализованный проф. В. Гоффомъ Гигієничный Медѣвникъ вынаходу Л. Чиньского есть дуже смачною и скрѣпляющею пожавою и певнымъ средствомъ до усуненія недуги органовъ травленія, якъ: запѣръ, геморройды, диспепсія, напѣръ крови, нежить желудка и кишковъ, згага, здутье, обѣиванье, несмакъ; побуждає апетитъ, поправляє выгляданье и причиняє много до вытворенія крови.

Медѣвникъ гигиєничный поручають найзнаменитѣйшія спеціалиты, а его лѣчебныя свойства подтверждаютъ лікаръ, лѣтки же подѣкъ посѣдає властитель фабрики. Дѣстати можна у всѣхъ торговыхъ корѣйныхъ и антикахъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важно для оубѣ, що ведутъ сидяче жатье; для оубѣ дѣтченыхъ недугами повстаными зъ лѣвного травленія, и для рековалесцентѣвъ. Обширна брошура, подающая рады и показку до стереженія бѣтъ ведуть повстаныхъ зъ лѣвного травленія, выписана докторомъ спеціалитомъ выйшла на складомъ фабрики медѣвниковъ Л. Чиньского въ Ярославлі и розсылаєть зголошающымъ-ся даромъ и франко. 1709 13—?

Признану загально найлучшу

Масу до запусканя підлогъ

поручає

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1681 99—0

Перепродующимъ даємо отповѣдный рабать.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ КАЛУШИ, почта и станція желѣзничнѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старой фирмѣ „Ивана и сына Серафима“ „Ліярню дзвонѣвъ“ въ Калуши, означену срібнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломиѣ (якъ о томъ своего часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовый дзвонъ, выконую скоро замовленія и пріймаю старѣ або ушкодженый дзвонъ до переливанія за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи воимъ Вп. праходникамъ и фундаторамъ за вои дотепершій замовленія въ давнійшій спѣлной а теперь мой власной ліярни дзвонѣвъ прошу о ласкавѣ замовленія такъ на поодинокій новій дзвонъ якъ и на цѣлй группы. За тренялѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того оспѣляю пріоручати ихъ Вп. П. Т. публичѣ.

1572 13—24

Съ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафимъ.

Зброю ловецку

выпробовану, однокую нагороджену медалемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручає

А. В. Мольнаръ (давнійше І. Висьневскій)

рушникаръ у Львовѣ, готель Жорна.

Ляпкастрѣпки въ цѣнѣ бѣтъ 25 зр. до 200 зр. 1875

Пистолѣ до меты бѣтъ 25 зр. до 100 зр.

Штуды експрессовы бѣтъ 80 зр. до 200 зр.

Трилюфки бѣтъ 100 зр. до 200 зр.

Направу выконую отворотною почтою. Переробляю Льефшѣвки на Лянкастерки бѣтъ 12 зр. до 20 зр.

Набоѣ всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ. 12—26

Фабрика вытворѣвъ хемичныхъ и навозовыхъ

Юліяна Ванга у Львовѣ

поручає сельскимъ господарямъ подѣ оубий засѣвы

Муку до погною зъ костей

якъ парену, такъ и препаровану квасомъ сѣрковымъ

„цѣнахъ найумѣренѣйшихъ“

съ оубѣтностью поручою за ея чистѣсть и оубѣлѣсть мѣстачихъ-ся въ нѣй складникѣвъ. 3—5

Медицинскій мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke

PRAG.

Выпробованъ и порученъ лѣкарями.

Фанты мыла ихтіолове, противъ червоности лица, носа бургундского (Rosacea Aale), сверблячихъ лишайѣвъ; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанскє мыло (мыло ртутеве) противъ сындиссу и пѣсжитѣвъ 1/4, штуки 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гѣстцеве и ревматичное выпробованно и скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зъ мази противъ коросты, луски, потѣбныхъ ногъ и т. д. 35 кр. — Мыло мазено-глицеринное, лекше, для дамъ и дѣтей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційне 35 кр. — Мыло сѣркове противъ угрѣвъ, веснянокъ и напѣкорныхъ высыпокъ, 35 кр. — Мыло жѣтковоє противъ лусокъ на головѣ и на полѣвшенѣ насѣрка, 35 кр. — Мыло жѣтковоє на волосѣ, 35 кр. — Мыло зъ зѣлы оживляюще системѣ нервовый, 35 кр. — Мыло глицериново, найтѣнѣе мыло туалетное 25 кр. — Мыло бензове на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло назелниново цѣна 40 кр. пріятно до щеденого ужитку. — Мыло мазено-сѣркове противъ упорныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксове противъ нечистоты насѣрка, веснянокъ, оступѣвъ. цѣна 35 кр. — Мыло камфорове на отморозженѣ, посѣданье рукъ и т. д., цѣна 35 кр. — Мыло нафтолеве противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣна 50 кр. 1582 27—52

Зошиты рисунковъ

крупкованѣ съ рускими написами по цѣнѣ: 100 штукъ 1 зр. 70 кр. поручає:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславѣ

При болѣшѣмъ закупкѣ отпускаясь отповѣдный рабать. 1724 (5—?)

Книжки шкѣльнѣ

и волякѣй нынѣ можна у мене дѣстати; оутѣ то книжки добре удержанъ, въ добрыхъ, тренялѣхъ оправахъ по найумѣренѣйшыхъ цѣнахъ. Такожъ пріймаю книжки въ замѣнѣ.

При оубй нагодѣ прошу звернути свою ласкаву увагу, що моя антикарна находѣтъ лише подѣ ч. 18 улицы Орменьска, напротивѣ орменьской катедры.

Съ глубокимъ поважаньемъ

Левъ Бодекъ

число 18 ул. Орменьска напротивѣ Орменьской катедры.

Торговля паперу, приборѣвъ шкѣльныхъ и до писаня, якъ равножъ товарѣвъ галатерійныхъ

А. Вознякъ ул. Руска ч. 1.

поручає

по дуже дешевыхъ цѣнахъ

ОБРАЗЫ святыхъ и свѣтскіхъ на полотнѣ, блѣсъ и паперу, Образки, Альбомы, Забавки для дѣтей, Выѣсты рускѣ съ жеманями, Гамы рѣзбѣной (дубовѣ) и позолоченѣ, Штанги, и т. п. товары въ складѣ галатерійныхъ входящѣ, якъ равножъ и Пудры, Перфумы и Мыла воякого рода. Замовленія съ провинціи залагаються 1725 отворотною почтою. (4—4)

Димитрій Ковальскій

мужескій кравецъ

у Львовѣ, при ул. Бляхарской ч. 7.

має честь поручити П. Т. Публичѣ и Воч. Духовенству оубою

Робѣтню кравецку.

Выконує волякѣй работы зъ ового сукна або лишъ саму роботу поѣла найновѣйшой моды и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ. Пріймає замовленія на одежи для Воч. Духовенства и выконує тѣя оъ повнымъ удовлетвореньемъ. Управашоучи яко Руковѣ и членъ тов. рускихъ ремѣсникѣвъ „Зорѣ“ о ласкавѣ взгляды П. Т. Публички и Всеч. Духовенства, поручає ласкавому покровительству. 1736 1—12

Воѣ замовленія выконують въ найкоротшѣмъ часѣ.

Закладаюся

за волю цѣну, що жаденъ зъ моихъ конкурентѣвъ не въ оубй продавати готову або робити одѣжу для мужикѣ и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такожъ 1556 Всч. Духовенству. 23—?

Замовленія въ мѣсци и зъ провинціи выконують точно и ретельно. На жаданье высылка взоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ, магазинъ мужеской одежи гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенъ 1848.

Товариство Рускихъ Женщинъ

взяло въ розпродажъ Лосы великой Лотеріи фантовъ, зъ котрыхъ чистый доходъ призначеный на основанье воспиталища для сирѣтъ — дѣвчатъ въ Перемишлѣ.

Если-бы хто зъ ВП. Родимѣвъ хотѣвъ причинити бодай маленькою лептою до довершенія такъ великого дѣла, черезъ закупленье згаданныхъ лосѣвъ, то просимо зголасити до Выдѣлу товариства.

Отъ Выдѣлу тов. Рускихъ Женщинъ въ Станиславѣ.

ДѢЛО

Выходить во Львові ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣднего для каждого мѣсяца. Редакция „Администрація“ подъ Ч. 44. улицы Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 р. отъ одной строчки печатномъ, въ рубр. „Надбавленіе“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатанъ вольнѣ отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львові Администрація „Дѣла“. У Вѣдн. Haasenst. & Vogler, Wallischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenst. & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевскіе Старики“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Державинская ул., д. Радли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл.
на четверть року . . 3 ар. на четверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл.
на четверть року . . 4 ар. на четверть року . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на полъ року . . 2 ар. 50 на полъ року . . 2 ар. 50 р.
Для Восточной, открытой Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на полъ року . . 7 ар. 50 р.
на четверть року . . 3 ар. 75 р.
съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
Подорожне число коштує 12 кр. а. в.

Съ днем 1 (13) липня зачався III. четверть року сегоднѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“. Просимо поскорити съ присылкою заглавностей и дальшой предплатѣ, чтобы въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступающій Вп. предплатники „Библиотеки найзнам. повѣстей“ отстанутъ даромъ початокъ зачатой повѣсти Н. Тургенева „Бѣлки и сыны“.

Вѣче народне въ Коссовѣ.

Якъ мы вже въ телеграмѣ въ Коссова донесли нашимъ Вп. читателямъ, Вѣче въ Коссовѣ розважало варажъ по двохъ першихъ рефератахъ комисаря тамошняго ц. к. староства п. Ойлецький и тымъ простенькимъ а дуже „практичнымъ“ способомъ розважало великій надрѣ нашій и всѣхъ патріотѣвъ *русскихъ на славный результатъ того вѣча. Але розкажуємо въ порядкомъ, якъ що було и якъ нѣ въ сего нѣ въ того прійшло до розважання Вѣча.

Вже въ понедѣлокъ почали Гуцулы въ дальшихъ сторѣнѣхъ вѣздати на Вѣче, а въ второкъ всѣми дорогами сѣшли до Коссова то воями, то верхомъ на коняхъ, то пѣхотою. Прибуло багато и интеллигенціи духовной и свѣтской. Всѣ були дуже радѣ. Гуцулы стояли великими группами и съ одушевленіемъ толкували про Вѣче, про свои потребности, нараджувались, якъ-бы имъ піднимати справу на Вѣчу. Серце радувалося, бачучи тысячѣ народу, свѣдѣмого цѣли, а для якогъ вѣдѣвья въ таку величаву громаду.

Пѣсля програмы дневной, отбулося рано торжественное богослуженіе въ мѣсцѣй церкви, а оцѣли всѣ збѣралися въ комнатахъ Касина на Вѣче. Розумѣея, що тѣ комнаты не могли помѣстити всѣхъ прибувшихъ, тожъ великій масы народу тиснулися въ сѣняхъ та изъ-вънѣ дому и съ цѣкавою інформувалися о ходѣ надрѣ у тыхъ, котрі були въ серединѣ такъ тѣсно вбиті въ купу, що ягль не було-бы де уласти. Кромѣ селянъ та мѣщанъ збѣралоса багато священникѣвъ, свѣтскихъ интеллигентныхъ людей, старшихъ и молодшихъ, була навѣтъ громада русскихъ панъ и панночекъ.

Предсѣдателемъ Вѣча выбрано однодушно много-поважаного о. Т. Лѣсевича въ Кутѣ. Изъ стороны правительства явился комисарь ц. к. староства коссовскаго, п. Ойлецький. По поважній вступній промовѣ о. Сѣменовича, предсѣдателя комитету, розпочалися рефераты.

Тутъ мусимо зазначити, що вже заздалегідъ передъ Вѣчемъ Русины въ комитету вѣчевого зачували, що Вѣчу мають бути ставлені всякі можливі перешкоды. Мѣжъ иншимъ була спекуляція, абы не допустити до Вѣча подѣ поворомъ, що будь-бы въ повѣтъ панують якѣсь епидемичні недуги. Така спекуляція не удалася, бо лѣкаръ повѣтвой не мѣгъ бувъ того потвердити. Коли отже не було нѣякой підставы не допустити до Вѣча и оно таки мало отбутися, почала до Русинѣвъ въ комитету доходити що-равъ голосѣйша чутка, що Вѣче варажъ въ самого початку розважало правительственный комисарь. Въ виду того комитетовѣ змѣнили порядокъ рефератѣвъ въ той способѣ, що чимъ менше драгливой натуры була яка справа, брали ви напередъ, — хочъ, своєю дорогою ані одинъ рефератъ не мѣстивъ въ собѣ нѣчого вызывающаго, бо всѣ мали на оцѣ лише поправу экономичного добробыту гѣрскихъ народу. Такъ отже поставлено на перше мѣсце рефератъ о поднесеніи твердости, просвѣты и добробыту мѣжъ гѣрскимъ народомъ.

Рефератъ сей обявъ о. Тимякъ, приходникъ въ Шешорѣ. Въ догдѣ, популярный и гарно выголошеный промовѣ представивъ бѣжъ кочевну потребу ширеня твердости, про-

свѣты и добробыту мѣжъ народомъ и поставивъ революціи:

1) Подѣ протекцію епископа станиславскаго д-ра Юл. Пелеша — о котру треба его попросити — повиненъ въ кождѣмъ повѣтѣ мѣстѣ завязати комитетъ твердости, вложеный въ священникѣвъ-проповѣдникѣвъ и честныхъ народолоубѣвъ свѣтскихъ, и той комитетъ має старатися ширити твердость мѣжъ народомъ всѣми отповѣдными способами (мисіями, отчитаніями, и т. п.).

2) Въ кождѣмъ повѣтѣ мѣстѣ въ горахъ повиненъ завязати такий-же комитетъ для основуваня читальнѣ по селахъ.

3) Такъ само повинні повязуватися комитеты, котрыхъ задачею було-бы помагати заводити по селахъ касы повывковѣй и шпихлѣрѣ. Касы повывковѣй могли-бы бути громадскѣй и церковнѣй, а процентъ не повиннѣ установити бѣльшій, якъ 3 отъ ста. Що до касъ церковныхъ, належить отнестися до епископа станиславскаго, чтобы поручитъ священству засновувати ихъ въ гроша церковного.

4) Чтобы мати контролю надъ дѣяльностію тыхъ комитетѣвъ, знати, на скѣлько ихъ работа поступавъ напередъ и обдумувати новѣй средства, треба, чтобы Вѣче отбувалося що року.

Резолюцію 1), 2) и 3) принято въ цѣлости, а 4) съ поправкою о. предсѣдателя Лѣсевича, чтобы Вѣча отбувалися не що року, але тогдѣ, якъ того буде треба.

О. Ив. Попель поставивъ и мотивувавъ внесеніе, чтобы прійти въ помѣчь народнымъ дешевымъ закупномъ за церковнѣй грошѣ обѣжѣ въ великій скѣлкости на дешево отпродажѣ въ скрутихъ часѣхъ передивку. Внесеніе се признано гѣднымъ, чтобы надъ нимъ догдѣй комитеты застановилися.

Другій рефератъ державъ п. Дорундѣкъ, кандидатъ адвокатскій въ Коссовѣ, про лицитаціи грунтовъ. Бувъ се рефератъ обширный, популярно а дуже старанно и въ примѣненіи до гѣрскихъ сторѣнѣхъ обробленый. Збѣраніи селяне выслушали того реферата съ великимъ зацѣкавленіемъ, нагородили референта гѣрскими оплесками и приняли дажъ предложеніи въ томъ дѣлѣ резолюціи:

1) Вѣче народне въ Коссовѣ завязавъ всѣхъ любителей въ народъ, а особливо Русинѣвъ, чтобы по всѣхъ мѣстечкахъ повѣтвойхъ завязували кѣлца лицитаціоннѣ, котрыхъ задачею було-бы провадити евиденцію грунтовъ, выставляемыхъ на лицитацію, а въ другой стороны вести евиденцію такихъ газдовѣ и громадѣ, котрі-бы такі грунты скуповували, и старатися, чтобы тѣ грунты не переходили въ чужіи руки.

2) Вѣче народне въ Коссовѣ завязавъ особливо народолоубѣвъ въ Коссовѣ и Кутѣ, чтобы чимъ скорѣе завязали комитетъ для уконституованя осередка тыхъ кѣлцѣвъ лицитаціонныхъ въ цѣлѣхъ повѣтъ Коссовскаго съ фѣлією въ Кутахъ и занялися переведеніемъ въ житіе высказаной тутъ гадки.

Третій рефератъ о школахъ отъ дикой вѣвѣрины принявъ на себе посолъ Юліанъ Рсманчукъ. Ледви его розпочавъ фактичнымъ представленьемъ того, що доси въ тѣй справѣ зроблено а радше не зроблено въ Соймѣ для той порушуваной нимъ важной справы, — якъ наравъ, нагло комисарь п. Ойлецький, не звернувшись ані разу до предсѣдателя, чтобы зрѣвѣти яку увагу бесѣдниковѣ, збравъ въ мѣсцѣ и перебивающіи бесѣдника промовивъ: „Ponieważ mowa użył wyrazów („паны въ Сойму“), które są w stanie pobudzić lud do nienawiści przeciw inteligencji, przeto rozwiązuję zgromadzenie... Proszę się natychmiast rozchodzić, bo każę żandarmami wyprowadzić...“ и т. д. Пос. Романчукъ на таке несподѣване вѣвѣрженіе п. комисаря звысивъ звертати его увагу на приписы законнѣй, але той не давъ сокъ нѣчого говорити, лише кричавъ: „Rozchodzić się! Powiedziałem już

swój!... Zgromadzenie rozwiązane!...“ — и т. д. Тымчасомъ збѣраніи Гуцулы и собѣ поднесли такий гѣрмкій протестъ, що черевъ довшій часъ ажъ стѣны дрожали. Подѣбногъ „гѣрмкого“ протесту мы ще не чували. Пос. Романчукъ почавъ утихомирати народъ и ажъ тогдѣ ледви-не-ледви утихомиривъ, коли завывъ, що противъ розважання Вѣча внесены рекурсы.

По розважаніи Вѣча збѣраніи помалу почали розходитися — только-жъ не до дому а по мѣстѣхъ и до пѣзного ще вечера стояли громадами на улицахъ та толкували про розважання Вѣча. Що тамъ було говорено, того, очевидно, мы тутъ повторити не можемо. Вѣче въ Коссовѣ, якъ то звичайно бувае, чимъ дальше, тымъ живѣйшимъ ставало. По рефератахъ програмовыхъ мали Гуцулы предлагати свои потребности и кризды. Всему тому перешкоджено, нѣ въ сего нѣ въ того мовѣ сокирою перерубано. Гуцулы почали конче домагатися другого Вѣча, только-жъ уже не въ Коссовѣ, а въ Коломыи. И справдѣ, на нашъ поглядъ гѣрхомъ було бы не выслухати голосу народу и не устроити ще сего року другого Вѣча гуцульскаго въ Коломыи.

По розважаніи Вѣча жандармы — певно въ порученіи ц. к. староства — ходили по вѣвѣднихъ домахъ и непокоили прѣвѣшихъ людей въ интеллигенціи, кажучи имъ вписувати свои имена до якогъ книжки! Нѣчого не помогли предстваленія, що кождѣму чей-же вѣвѣно прѣвѣхати на кѣлька годинъ до Коссова, де нема ще стану облоги, — нѣчо не помогло! Чи то можливѣ де инде, въ иншѣмъ якѣмъ краю коронномъ?!

Поляки Коссовскіи станули такожъ по сторѣнѣ ц. к. староства. Въ день Вѣча рано завывъ прѣвѣсъ Касина на просьбу Коссовскихъ Русинѣвъ, членѣвъ Касина, що нѣчо не має противъ того, чтобы вечеромъ молодѣжъ руска, прибувши на Вѣче, въ сали касиновоѣ засѣдала и забавлялась. А пополудни вже прійшло отъ Вѣдѣлу Касина письмо, де сказано, що „wskutek interpelacji pojedynczych członków Wydział Kasyna uchwalił na wrzekomy koncert dla nieznanych spiewaków sali kasynowej na wieczór nie oddawać...“ Ну, розумѣея, брація Полacy мусѣли-бы потому по браціяхъ Русинѣхъ выказувати салю... а на що того заходу?! Розумѣея, Русины въ наслѣдокъ того выступили въ Касина.

Ярмарки и торги на Покутѣ.

(Дальше.)

Гандель вѣвѣомъ

спочинае выключно въ рукахъ жидѣвскихъ. Всякого рода вѣвѣе продаеся въ окремыхъ крамахъ вѣвѣныхъ, котрыхъ въ порѣвнаніи съ недавними ще часами дуже намножилоса: найменше мѣстечко має такихъ 4—6 крамѣвъ, повѣтвой мѣста мають ихъ по 8—12, а Коломыя и Станиславѣвъ числять уже до 20 вѣвѣныхъ крамѣвъ, котрі мають дуже добрый отбутъ въ дѣй торгѣй и ярмарочнѣй. Таке скорѣе и велике помноженіе крамѣвъ съ вѣвѣемъ свѣдѣтъ о двохъ рѣчахъ.

По перше: выхѣдѣтъ въ того, що теперъ аначно бѣльше, якъ ще до недавна, розходится вѣвѣа и вѣвѣного начиня та зварѣдѣвъ помѣжъ народѣ сѣльскѣй, котрый особливо по маленькихъ мѣстечкахъ вѣтъ найважѣйшимъ и найчаслѣнѣйшимъ купцемъ. Фактъ сей вѣтъ дуже отраднѣмъ обѣвѣомъ, бо значить бѣтъ только, що народѣ покутскій отъ послѣднихъ 20 лѣтъ, т. е. часу, отъ коли се помноженіе можна було зауважати, аначно поступивъ напередъ, бо вакинувъ давнѣй деревяннѣй и инчѣ нетрѣвалѣй зварѣдѣвъ и начиня, а заступивъ ихъ вѣвѣными, а врѣштѣ ще и почувъ потребу — ужити новыхъ доси ему незнамыхъ зварѣдѣвъ. Тутъ можна смѣло выповѣсти: чимъ бѣльше народѣ акій потребує и зуживає вѣвѣа и инчѣхъ металѣвъ, тымъ

высѣю отначався дѣй культурою и цивилизацією. И справдѣ хто бачивъ, якѣ зварѣдѣвъ и кѣлька вѣвѣа зуживає нашъ народѣ ще передъ 30 або и 20 роками, той мусить признати значный поступъ. При томъ случаю констатируе н. пр. фактъ, що давнѣй деревяннѣй плугъ вытисненый вже вѣвѣнымъ майже въ цѣлого Покутя, вынявши хибѣ ще деякѣ закутки, а сталося то за послѣднихъ 10 лѣтъ. Сей лише одинъ фактъ свѣдѣтъ о великомъ поступѣ въ господарствѣ рѣльномъ. То само сѣдно и по инчѣхъ зварѣдѣвахъ. Дальше той фактъ, що Покутье має и удержує ажъ двѣ фабрики вѣвѣа и машинъ, свѣдѣтъ дуже користно о культурномъ поступѣ Покутя.

По друге, численнѣй зрѣстъ крамѣвъ вѣвѣныхъ свѣдѣтъ, що на товарахъ вѣвѣныхъ мають крамѣвъ великій зарѣбки. Давна проторѣчь, чому христѣяне не кидаются и на се поле купецтва, — а коли будуть мати на складѣ добрый товаръ, то не будутъ потребувати боятися жидѣвской конкуренціи. Доказъ того бачили мы передъ близько 8 роками въ Станиславѣвъ, де одинъ христѣянинъ заложивъ бувъ великій складъ съ вѣвѣемъ — и дуже добре ему велоса. Скоро селяне въ околѣцѣ переконалися, що въ христѣянскѣмъ складѣ лѣвѣйшій товаръ, то поканули жидѣвскѣ крамы и почали були горнутися до христѣянина, не зважаючи на то, що у него були вышѣ цѣны. Жаль лише, складъ той закрыто въ короткѣмъ часѣ по его отворенію.

Торговля насѣвнымъ

отбуваеся выключно на весняныхъ торгахъ и ярмаркахъ, а занимаются нею переважно мѣщанки. Маючи въ одной стороны добрый отбутъ помѣжъ народѣ сѣльскѣй, а въ другой стороны приносячи добрый выекъ, — розвинулася тая торговля по всѣхъ а всѣхъ мѣстечкахъ, а навѣтъ и по бѣльшихъ селахъ. Земля ужита подѣ продукцію насѣвнѣй и заходѣ коло того оплачуется надзвычайно, а мѣщанки, маючи лише маленькѣ закутки и грядочки, не могутъ ихъ лѣвѣше выкористати. Продукція насѣвнѣй научила ихъ двохъ рѣчей: невзначайно старанной и докладной управы землѣ, а потому, уживаня всякого рода гноивѣвъ, котрі звичайно пропадаютъ марно въ господарствѣ. Продукція насѣвнѣй управилываеся мѣсцевымъ попытомъ, длятого нема на Покутѣ экспортной торговли насѣвнымъ.

Що до родѣвъ продуктоваго насѣвнѣй, то переважає консервативна и по мѣой думцѣ дуже добра тенденція — удержати давно выпробованѣй, трѣвалѣй, хоть не конче делекатнѣй роды рослинѣвъ. Межи насѣвнымъ петрушки, моркви, цибуль, капуста, бурякѣвъ, брукви, огѣрковѣвъ, гарбузѣвъ, дынь, рѣпы, редьки, фасолѣ, маку и инчѣхъ огородинѣвъ лише дуже рѣдко можна подѣбати новомоднѣй, шумно оголошуванѣй роды. Народѣ въ томъ аглядѣ показує далеко бѣльше практичного змыслу, якъ интеллигентнѣй веретвы, бо задовольняєся огородинѣю отповѣдающею нашѣй землѣ и зносающею нашъ климатъ на вѣвѣномъ воздухѣ. Народѣ сѣльскій дуже радо купує то насѣвнѣе, бо переувѣдѣвшись о его добротѣ. И справдѣ, жаль лише, що нашѣ интеллигентнѣй газдынѣ радше волятъ чужѣй дорогѣ насѣвнѣй спроваджувати замѣстъ удосконалювати ще лѣпшою культурою нашѣй домашнѣй роды огородинѣвъ, и забѣвѣчити ихъ насѣвнѣю отбутъ въ ширшѣй стороны а навѣтъ и вывѣвъ по-въ границѣ краю, и тымъ способомъ двигнути сей промыселъ домашнѣй до великихъ размѣровѣвъ. Менѣ самому лучилося порѣвнати огородину, выпроваджѣну въ насѣвнѣй домашнѣй и спроваджѣваной въ торговлѣ львѣвскихъ и дальшихъ, а въ денныхъ родахъ находивъ я лишь малу рѣвницію. Такъ н. пр. надѣвѣрянска цѣбула може смѣло станути до конкуренціи съ ва сестрами вывѣкаными въ Ерфуртѣ. Межи

Кня. Александры приѣхавши до Рушукъ
выдаютъ заразъ прокламацію до народа, въ ко-
торѣ затвердѣвъ кабаней Стамбулова и подтвер-
дивъ Муккурзоа головнымъ комендантомъ бо-
гарской арміи а народъ въ дикую за его щире и
энергичне выступленіе въ оборонѣ престолоа и
независимости бѣтчины. Съ Рушукъ выѣхавъ
князь черезъ Сястову до Тярновы. Цѣла подорожъ
князя ажъ до Тярновы була однимъ величезнымъ
триумфальнымъ походомъ, который не даются о-
писати. Коло Тярновы на пять километръ за
мѣстомъ зображалъ така масса народа, водивъ
цѣлоа дороги, що возы не могла переѣждати.
Подъ мѣстомъ выложено кѣтъ бѣтъ княжого воза
а народъ самъ вѣдѣвъ князя ажъ до мѣста. Съ

Тыновы побде князь до Филипополя, а зъ отгон доверва верне до Софии. Для чего князь ажъ такою дорогою иде до своей столицѣ, поясняютъ то тымъ, что князь хоче напередъ забезпечити въ Румелин, зъ-отки выйшовъ першій рухъ, а откакъ ажъ побхати до столицѣ, де все ще таки має домыти неурядливостѣ, бо тамъ було гнѣздо цинковитѣв. Що въ томъ естѣ щось, а може було щось и правды, виходить зъ телеграмъ бора Вольфа, котра доносить, що два баталіоны ворохобникѣвъ съ пять батеріями выйшовши въ Софію хотять князеви заступити дорогу коло Родомира, що лежить 40 кильом. на полудневый захѣдъ отъ Софіи. Зъ топографичного положенія сего мѣста однакожъ якъ и зъ того факту, що Муткуровъ останувъ вже въ Софіи съ румелинскими войсками, показуесть вѣсто оя дуже неимовѣрною.

Важною вѣстою въ цѣлѣй справѣ болгарской оутѣ факты, що въ Румуніи витано кн. Александръ отъ всякими почестями пануючого князя и що король Миланъ надѣславъ князеву до Сисова привѣтну телеграму, за котру кн. Александръ дуже щиро подякувавъ. Ходять отже вѣсти, що межи Сербією а Болгарією мають те перь настати дружны отношенія и що Румунія, Сербія и Болгарія мають утворити зачѣино-отпорный союзъ. Вѣсти ой навѣтъ въ певній мѣрѣ подтверждаются.

До дальшой характеристики подѣй въ Болгаріи муюмо что зановуваніи двѣ вѣсти, а именно: „Hall sche Ztg.“ доведъуеъ зъ дуже достоверного жерела зъ Дармштату, що въ Берлинѣ и Петербургѣ згодилися були на конечнѣсть змѣны престола въ Болгаріи, але цѣлѣй хѣдъ заговору и революціи закончивъ вѣбхъ неоподѣвано, а зъ Филипополя доносятъ знову, що правительствомъ митроп. Клементія хотѣло оголосити кн. Александра ольденбургского княземъ Болгаріи а чекало лишь приказу зъ Петербурга, а тычасомъ заковчала его контръ революцію.

НОВИНКИ.

— Пѣсла „Poi. Corr.“ прибуде Его Величество цѣсаръ 6 вересня до Городка о 6 год. Въ Городку и здовжъ дороги до Любни, котру перебуде цѣсаръ въ повозцѣ, поватають Монарха депутаты сельскій. Дня 15 вересня, въ дни повороту огляне Его Величество въ Перемышли колыма фортѣвъ. И тутъ дѣлаются приготовления на свѣтлый пріѣмъ.

— Его Величество въ часѣ своего побуту въ Галичинѣ въ Любни не буде пріймати нѣякихъ депутаций, нѣ удѣляти посолухана. Въ поворотѣ дая 15 вересня задержится на стаци въ Ланцутѣ, де отрѣтитъ цѣсаря гр. Альфредъ Потонскій.

— Въ Городку повитае цѣсаря при брамѣ тріумфальной бурмистръ Духовоикій, въ Любни о. Кульматикій яко заступникъ маршалка Рады повѣтвой.

— Редакторъ дѣла, п. Иванъ Велей, выѣхавъ въ недѣлю сего тыждня на вѣче до Косова, передалши редакцію „Дѣла“ п. Кирилова Кахникевичеву.

— До руском школы им. Маріана Шашковича вписалоса доси мало дѣтѣ оподѣванъ число учениковъ. Именно до IV кл. вписаныхъ доси естѣ лишь 17 учениковъ. Въ интересѣ омыхъ Русинѣвъ львѣвскихъ лежить, щобъ число вписаныхъ було якъ найбільше. Тожъ звертаеъ до рускихъ жителѣвъ Львова съ прошеніємъ, вписувати омыхъ дѣтей туды найчисленнѣше. Въ ухвалѣ Рады мѣской естѣ клявузля, що клясы III и IV. будутъ открыты навѣтъ и тогда, а оля число вписаныхъ не вынесе болѣше, якъ 25 дѣтей. Кляса III має достаточне число, але о IV належало-бъ подбати усильнѣше.

— Служба божа съ призваніємъ св. Духа для учениковъ руском гимназій отбудеъ завтра въ церкви Успенской о 8 годинѣ рано.

— Приготовленія на пріѣмъ Его Величества въ Городку и Любни кончатся. Дворецъ въ Городку отновлено и буде днѣ отновлено притроенный. Пря илѣдъ до мѣста будутъ тріумфальныя ворота, а жателѣ головной улицѣ, котрою пройде цѣсаръ съ дружиною, притроюють по змѣстѣ омы хаты. Дорога повѣтова зъ Городка до Любни дожджаеъ основном поправы. Палату бар. Рожанскаго, де будутъ проживати найвысшій гостѣ, цѣсаръ и цѣсаревичъ, отновлено такожъ воеотѣрой. Добра кухня отновлена вже на мѣстѣ. Си перевезено зъ двѣрца въ Городку до Любни на 40 подѣвкахъ. Кухельный гостѣ опустили свои жилища въ Любни 1 вересня.

— Староста въ Городени п. Юліанъ Цулавъ обходивъ д. 18 сернія ювильей омы 40-лѣтній службѣ. По отпавъ богослуженія у вѣбхъ церквахъ, удалоса депутация зъ цѣлого повѣта, ангономичный и державный, до мешканя ювильата, а Рада повѣтова жертвовала ему орѣбну чашу на памятку. Ювильата дакуванъ вѣбхъ депутациямъ и заваривъ, що и далѣше буде працювати для добра повѣта. Збѣ стороны священниковъ рускихъ промывляеъ о. деканъ Кобринскій по руски. О годный 5 по полудни бувъ даный пиръ въ честь ювильата; на пирѣ було до 60 особѣ. П. Цулавъ оны отдавъ повѣтъ заслужену честь, бо то чоловікѣ и урядникѣ, акихъ въ нынѣшнихъ часахъ съ свѣткою шукати. За 20 лѣтъ службѣ въ городенькомъ повѣтѣ не було випадку, щобъ хто жалувалоса на нашого старосту, такій днѣ вырозумѣный, честный, оловомъ доброта ходяча. — М.

— Впр Исаковичъ, архієпископъ армянской, прибувъ днѣ 14 сернія до Городени на каноничну визитацию до костела армянского. На отрѣчу выйшли процѣпи вѣбхъ трехъ обрядѣвъ съ ово-

ими душастирами. По привѣтаню архієрея бурмистромъ, удалоса пѣхотою до церкви, тутъ отпавивъ молебень, а потѣмъ выголосивъ проповѣдь по руски. Нарѣдъ съ увагою слухавъ оловъ архієрея. По проповѣди архієрей зановуванъ пѣбъ „Пречистая Дѣво Мати“, и процѣпочною удалоса до латинского, а вѣнци до армянского костела. Его Превосвященство пошанувавъ руску мову и до народу промовивъ въ его рѣдній мовѣ. Най особѣ беруть примѣръ деяки Русины зъ Превосвященного и пай не уважають, що руска бѣсѣда толькѣ для „хлопа“. На другій день Превосвященный отпавивъ понтіфикальну службу въ армянскомъ костелѣ а за два дѣй въ костелѣ латинскомъ. Тутъ була такожъ служба руска, котру отслуживъ о. Коваловскій збѣ Стрѣльча, а на хорахъ спѣваеъ о. Неостайко, сотрудникъ въ Серафимѣ, нѣтъ своимъ хоромъ сельскимъ. Спѣвъ бувъ дуже хорошій. Тожъ нашъ люде, чуючи той спѣвъ, не могли насолухатисъ и жалували, що у нихъ нема спѣву, хотѣй одинъ изъ сотрудниковъ розумѣе и умѣе добре нотный спѣвъ та якосъ тяжко взягоса до працѣ. Дня 17 сернія отѣхавъ аеп. Исаковичъ, пращаный священниками вѣбхъ трехъ обрядѣвъ. — М.

— Консерваторъ старинностей, гр. Войтѣхъ Дѣдушицкій, повѣдомивъ на дняхъ Выдѣлу повѣтвой Ирославскій, що днѣ 500 зр., призначеныхъ Соймомъ на отновленіе иконостаю въ церкви Сѣнявской, злуживъ на ишій дѣли. Естѣ се здаеъ коротка и надто може коротка отповѣдь на нашій интерпретация въ „Дѣла“ въ той справѣ и на жалобу церковного коматету Сѣнявского до п. маршалка краевого. Грошѣ тѣ були даны Соймомъ въ 1883 р. на руки п. консерватора. Въ 1884 р. приславъ п. консерваторъ до Сѣнявы якогосъ малыра, сей подивилоса на иконостаю и здорово побѣхавъ. Отъ сего часу и служы загинула иро отновленіе старинного памятника штуки рѣзбарокон въ церкви Сѣнявской. Лиоты, писаны мѣсцевымъ священникомъ до п. консерватора, пропадали на почтѣ, а п. консерваторъ забувъ съ чомъ на обовязокъ свой, ужати тѣ грошѣ на указану цѣль. Доперва апелация до п. маршалка краевого спонукала его дати отповѣдь, але по нашій думцѣ зовомъ недостаточну. П. консерваторъ не мавъ бо права злуживати тыхъ 500 зр. на другі цѣли, хочъ-бы и на такій, про якій каже въ своимъ писмѣ до Выдѣлу повѣтвой, т. е. на отновленіе иконостаю церкви въ Выгородчаныхъ и на археологичну выставку у Львовѣ. Комитетъ церкви Сѣнявской рѣшивъ прото виести на слѣдуючу сесію сойму галицкой жалобу противъ п. консерватора, бо тутъ розходилоъ о консервацію иконостаю, а не о консервацію гроша. Симчасомъ однакожъ отновляеъ церковь въ Сѣнявѣ коштомъ громадскимъ, а небавомъ почнеъ и отновленіе иконостаю на власну руку безъ артиотичной руки п. консерватора. Що иконостаю церкви Сѣнявской належить подѣ взглядомъ рѣзбы до дѣлъ штуки, доказуе фактъ, що агенты Ротшильда вѣденского давали за него 4000 зр.

— Гр. Войтѣху Дѣдушицкому перебивъ пріѣздъ цѣсаря до Галичинъ справозданъе посольске и днѣ запрошуе своихъ выборцѣвъ замѣсть на 5 на 16 вересня до Станиславова, до самѣ Рады повѣтвой о 7 годинѣ вечеромъ. Цѣсаръ пріѣде однакожъ доперва д. 6 до Городка. Зъ того можна виеосити, що справозданіе графа мало тревати щонайкоротше два днѣ.

— Зъ Пѣдволяськимъ пишуть намъ: Дня 30 сернія мѣжъ год. 11 а 12 въ ноци отбравъ собѣ жатѣ въ Шаювѣ выстрѣломъ зъ револьверу Яковъ Туринъ, медикъ. Того самого дня вечеромъ вернувъ поковникъ зъ вечера въ Микулинцѣхъ, но прійшовши до дому днѣ зникъ заразы. Ночѣжана збѣ Шаювѣ почувли непадѣбно поною вже порою выстрѣлъ на историчной могилѣ подѣ селомъ, а коли тамъ пріѣбжѣ, знайшли вже поковника неживымъ. Куля перешла ему оамо сердце. Причина самоубійства була чорна меланхолия, на котру поковникъ вже отъ давна терпѣвъ.

— Зъ Дубна (коло Сѣнявы) пишуть намъ: 22 сернія погорѣло въ насѣ 15 господарѣвъ съ цѣлыми осергодинными зборами. Огонь повсѣтаеъ вечеромъ коло 9 годины на обѣитю начальника громадского и бувъ ямовѣрно подложеный злобною рукою. Не обѣхалосъ при томѣ и безъ страшной смерти въ огни. Коли стало горѣти, старенькій батько начальника вынѣвъ двое внуковъ на подѣрье, а самъ съ другимъ заняосъ ратованіємъ товару, коли назавъ замѣтитъ, що отаршій хлопчикъ, переляканыи угѣвъ до горючої вже сѣчкариѣ. Накрывшишъ веретою, погнавоса дѣло оуды и ледви живый виедосаъ датишу, котра зарывалоса була въ солому. Друга дѣтина счезла рѣвно зъ очей и еи выдѣбута доперва по огню спалену на вуголѣ зъ-подѣ агарщи хаты, куды захавалоса имѣвѣрно подѣ лѣшко. Начальникъ агарѣло до того колыка штукъ товару и 500 зр. готѣвкою. Жидѣвѣ, на видѣ огню, выбѣгла зъ сусѣднихъ коршмы и упала нежива. Ратунку було мало и доперва агарщи паоити на отпѣи сторожѣ огней зъ Сѣнявы (черезъ Сянь) и Лѣжани.

— Зъ Телмичѣ, въ повѣтѣ ярославскомъ, дохѣдять насѣ вѣсти, що тамъ же въ каосѣ громадской пѣуе не конче великій ладъ мимо того, що гр. Козебродскій зъ рады повѣтвой вѣзднѣвъ самъ на лѣострацію. За то въ Телмичахъ благодѣтвуеъ посесоръ и писаръ въ одномъ лицѣ, а при нѣмъ громада пейсатыхъ и ихъ потурѣйла.

— Голова мѣста Русуна, Нилаховъ, переославъ въ амени мѣста Русуна на руки президента мѣста Львова писменну подаку для жителѣвъ Львова за симпатичный пріѣмъ кн. Александра.

— При катастрофѣ на вѣздѣной дорогѣ межи Вѣднемъ а Медляномъ утративъ жатѣ профе-

сортъ консерваторѣй вѣденской, Ом. Сметанскій, звѣстный и въ нашѣй Галичинѣ виртуозъ и концертистъ. Нещасливого въ поворотѣ зъ купелей до родины постигла печальна смерть. Покѣбный числяеъ 39 лѣтъ.

— Страшна пожега знищила 30 сернія по полудни половину села Пѣдлѣвѣстрыны коло Ходорова.

— До Теребовельской Рады повѣтвой выбранъ зъ громадѣ: о. И. Вѣлиньскій зъ Илавча, Сильверій Дзежинскій, судій пов. въ Теребовля; Вао. Апостолъ, начальникъ Ласковецъ; Ив. Сенъ, начальн. Верѣвца; Лука Стахѣвъ, нач. Плебанѣвѣ; Ник. Войцѣвъ, нач. Романѣвѣ; Семко Гардецкій, нач. Рѣдзвянъ; Н. Дычковскій зъ Задрѣсти; Матв. Баранекъ, нач. Кобыловолокъ; Лука Давосырѣ, нач. Островника; Ил. Чорный, нач. Коровники и гр. Юр. Борковский, власѣ. Млынокъ. Зъ мѣстѣ и болѣшихъ посѣлостей не выбрано нѣ одного Русина. 23 сернія уководителювалоъ Рада, выбравши маршалкомъ гр. Юр. Борковского, заступникомъ ко. Яна Калиневича, лат. парѣха зъ Теребовля. До Выдѣлу войшовъ зъ громадѣ о. Вѣлиньскій и колыкохъ начальниковъ громадскихъ.

(+) Чехъ Живну, редакторъ обсернуго „Parlamentär“, звѣстный клеветникъ, заосуженый у Вѣднѣ за оклеветаніе руском гимназій на аргентѣ, не перестаетъ огидати Русинѣвъ и кожде майже чело „Parlamentär“ приносить якусь поганъ, выгрѣту въ хоробливѣй фантазіи клеветника. Въ остальныхъ часахъ напавъ Живну огидно на буквиныхъ Русинѣвъ, беручи въ оборону правозаванныхъ румунизаторѣвъ, толькѣ длатого, що они православыи. Якъ доведѣуеъ, Живну розбѣлавъ православнымъ священникомъ на Буковинѣ отзову, въ котрой заявляе, що буде боронити ихъ передъ Русинами и газетою „Буковина“, а за то нехай православны грошѣ на „Parlamentär“!

— За обижненіемъ олаты въ школахъ середнихъ обстала и кр. Рада школьна и рѣшила виеосити до п. министра Гавча въ томѣ дѣлѣ представленіе.

— Въ Одесѣ готить теперъ трупа театральна п. Старицкого и даеъ представлѣния въ Мариньскомъ театрѣ. Въ товариствѣ п. Старицкого нема однакожъ нѣ п. Кропивницкого, нѣ нанѣ Занковской. Публика навѣщаеъ представлѣния дуже громаднѣ, громаднѣше, якъ оталу трупу драматичну московку. Новый величавый театр, котрого будова стоять надѣ повтора миліона, буде покѣнченый доперва съ весною.

— Въ Птѣу (Pettau), въ долѣшай Стіріи, пранувавъ „Slovensky spěvacký spolek“ 3 роковины своего существованія. Товариство се засновавъ священникъ Вождаръ Рачъ для движенія и розповсюдженія оловѣного спѣву въ Стіріи. Въ продукціяхъ взяло участь 190 спѣваковъ. Гостей сторонныхъ пріѣбуго надѣ 1400. Намъ Русинамъ можна бѣ смѣло аранжувати подобный зѣзды, наколи-бъ хто взяоса за заснованіе спѣвучого товариства.

— Агенты, вербующіи Галицкихъ селянъ до Америки, щобъ закрыти передъ властями свою роботу, стараются о концію на заснованіе въ Овенчикѣ Товариства пароходной плавыи подѣ фирмою „Raquet-Dampfschiffahrts-Gesellschaft“. На случай одержанія такой конціи будутъ могли легально высылати нашъ край, а жидамъ улегати закупку сельскихъ земель именѣю въ Лемковщинѣ.

— Въ Киевѣ при будовѣ водопровѣдѣвъ выкопано подѣ горою о.в. Володимира 3 зубы мамутовъ, зъ котрыхъ омы естѣ 9 аршинѣвъ довгій.

— Силы военны на балканскомъ пѣвостровѣ выносятъ подѣ тепершнюю хвилю: Туреччина 468.000 пѣхоты, 64.860 конноты, 57.000 артилеріи съ 1512 пушками; Греція: 12.321 пѣхоты, 6.276 конноты, 3.000 артилеріи съ 72 пушками; Болгарія (передъ унією) 24.000 пѣхоты, 1550 конноты, 2340 артилеріи съ 96 пушками, 24.000 другого пошкы и 6000 загального ополченія. Вравѣ отъ миллионѣ румелийскою може виеосити до 200.000 людей. Сербія може виеосити въ поле 70.000 пѣхоты линіовою и 56.000 резервы, — разомъ 128.000. Черногора посѣдаеъ 26.000 першого и 8.400 другого пошкы. Румунія 150.000 людей и 1288 пушокъ.

— Илыко стояло жытѣ кн. Александра у Львовѣ, показуе ратуновѣкъ гостиницѣ французск. 26 сернія: 4 свѣчки 1 зр., вечера и пиво 2.30, кожисѣонеръ 0.40; 27 сернія: кавѣ, булка, масло 0.50, 1 день мешкаля ч. 7 и 8 зр., вино 22.35, повозка 12.20, пиво 2.80, ликеры 4.50; 28 сернія: кавѣ, чай и масло 2.40, другій свѣданокъ 6.50, пиво 2.00, обѣдъ 35.00, вино 24.00, конякъ 6.00, порошкѣ до чищенія зубѣвъ и другі приборы 5.80, пѣпѣръ 0.80, повозка 2.00, аптика 0.56, перекука 2.56; телеграммы 75.71, купѣль 6.00, чорый кавы 0.90, хата зъ 7 комнатъ 24.50, прислуга 4.50, готѣвкою дано 10 зр. — разомъ 298 зр. 18 кр.

— Львовскій судъ заосудивъ 25 лѣтнего Гавр. Дымуха, зарѣбника, за подпаленіе стайнѣ Мотка Рейхмана въ Магерѣ 23 цѣвтя о. р. на чотыролѣтну вѣзницю.

— 50 роковины священства обходивъ 5 сернія о. Григорій Прокоповичъ, православный священникъ въ Вергометѣ на Буковинѣ, при участи численного духовенства.

— Катихизмъ при школѣ реальнѣй въ Станиславѣ именовалый о. Ник. Котлярчукъ, сотрудникъ катедральной церкви.

— Рада ш. краєва удѣлила фондѣмъ школьнымъ Яворѣвскому и Городецкому по 1500 зр. заему, Залѣцкому 2000 зр., зворотного до кѣнця о. р. На томѣ оамѣмъ заосудяно (26 лицъ о. р.) рѣшила Рада школьна закрыти параллельный рускій класъ при школѣ им. Пѣрамовича съ днѣ 1 вересня о. р., а громадѣ мѣста Львова заявити у-

знаніе за заснованіе руском народнои школы и богате еи вѣнованіе. Въ справѣ школѣ народныхъ въ Стрыю будутъ обовязувати тѣ оамѣ правила що до веденія науки, поки опалені будынки школьный не отновлято.

— Новѣ землетрясеніе навѣстило 28 сернія Триестъ, Полю, Абацинъ, Загребѣ, и Сераево. Именѣю въ послѣдней мѣсцевости порушеніе землѣ було дуже сильне и повторилоъ навѣтъ.

— Въ Рѣдѣль положено камѣнный основы подѣ будову новои церкви.

— Почтовый урядъ въ Туринѣ (въ жовковскомѣ), закрытый хвилево, открыто съ днѣмъ 1 вересня.

— Именованъ. Заступникъ надпрокуратора у Львовѣ, п. Гиртлеръ, одержавъ титулъ и характеръ совѣтника краєвого суду съ увольненіемъ отъ такомъ. П. Гиртлеръ звѣстный зъ процѣу Ольги Грабаръ яко обжалувателъ.

— Редакція Руском Историчномъ Библиотекѣи запрашае Вп. Родимѣвъ до передѣлаты на V томѣ (1 зр. 25 кр. съ пересылкою) обймающей 1) Омирнова Доля Галицкой Руси до злученія съ Польщею, 2) Дашкевича Кн. Давидъ Галицкій и 3) д-ра Иос. Шараневича Оглядѣ внутрѣшнихъ отношеній Галицкой Руси въ XV. от.

Предлату пересылаеъ переказомъ подѣ адресомъ: Ол. Варѣвскій въ Тернополѣ. Попередній томы можна лише до кѣнця рус. сернія набутѣ по цѣнѣ пренумерацийной.

— Дрѣбный вѣсти. Громадѣ Добромилѣ дарувавъ цѣсаръ на отновленіе церкви 100 зр. а передѣшанамъ зъ Хатокъ коло Бережанъ на будову школы 100 зр. — Дня 29 сернія стрѣлялоъ въ Майданинѣ коло Вѣднѣ побѣдъ ооловѣный съ курьерскимъ, при чѣмъ забилоса 10 особѣ а 40 естѣ тяжко раненыхъ; три возы розбилоа на куосѣ. — Въ Золочевѣ узвезено Файбиса Етингера и Ивана Вайнштайна за подѣробленіе паспортовъ. Доосъ выкрыто 16 такихъ подѣробленыхъ паспортовъ. — Въ Коломыи згорѣло въ рынку 17 хатъ; огонь бувъ здаеъ подѣжженный; лише 2 хаты неосекурованый. — Д. 14 вересня отбудеъ въ Медведѣвцахъ, коло Бучача вѣнчаніе уководного богослова Кар. Дольничкого съ панною Емилиєю Коржневскою, дочкою тамошного парѣха. — Въ Гвѣздицѣ отбудеъ 14 л. вересня вѣнчаніе п. Ал. Оленничкого, уководного богослова, съ панною Ольгою Майковскою, дочкою тамошного приходника.

ПОСМЕРТНЫЙ ВѢСТИ.

— О. Иванъ Бодругъ, прив. сотрудникъ въ Ясеневицѣ польнои, дек. городеньского, упоковалъ днѣ 30 л. сернія въ 23 роцѣ жытѣ а въ 1. роцѣ священства. Вѣчна ему память!

— Памѣтѣ Демьяновска, вдова по офиціальнѣ палаты рахунковой, упоковалася у Львовѣ днѣ 28 сернія въ 84 роцѣ жытѣ. Вѣчна ей память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Господаря и Промышленника“ ч. 3. мѣотятъ въ общѣ: Проектъ до дальшого розсою „Народной Торговлѣ“. — Поле: Якъ можно одержати добре насѣнь? — Переглядъ найважнѣйшихъ отмѣтъ ростинъ збѣжовыхъ — Про овочевѣй дерева по сѣлахъ. (Писе проф. Володимиръ Тынецкій). — Звѣрята господарскѣ: Уваги для купуючихъ звѣрята господарскѣ. (Писе Володимиръ Федоровичъ). — Причыны упадку хованя товару въ Галичинѣ. — Промыслѣ: Вазарѣ краєвыхъ виробѣвъ въ Краковѣ. — Вѣсти господарскѣ, торговельны и промысловы. — Цѣна товару и нынѣшнѣй продуктоу въ Вѣднѣ. — Переписка Редакція. — Надѣсланъ до редакція рукописи. — Курѣ збѣжа. — Аноны.

(+) „Думка и чотыри Коломыйи на фортепѣи, уложивъ и товариству рускихъ академикѣвъ „Союзъ“ въ Черѣвцахъ приславивъ Исидоръ Воробкевичъ.“ — Выданіе се дуже пышне и стараніе коштуе 1 зр. а. в. Замовити его можна такожъ черезъ Редакцію „Дѣла“.

(+) „Збѣрникъ драматичныхъ творѣвъ“ Карпенка-Карого, артиста украиньского театру п. М. Кропивницкого и М. Старицкого, выйшовъ въ друку въ Херсонѣ. Цѣна примѣрника 75 копѣекъ.

(+) „Подѣ сельскомъ стрѣхою. Збѣрникъ пісень и оповѣданъ Василя Чайченка“ — выйшовъ въ Киевѣ и мѣститъ въ собѣ 16 поезій и оповѣданъ: „Сестричка Гали“, „Безъ хлѣба“ и „Евксамитъ“. Книжка выйшла въ XVI цѣ, 91 сторѣвъ. Цѣна 15 копѣекъ або 20 кр. а. в. Можна набутѣ въ книгарни Старошигѣйской у Львовѣ.

Господарство, торговля и промышленность.

— Банкъ „Славян“. Дѣяльцѣсть и грошевыи оборѣтъ за мѣсяцъ цѣвѣнь, май и червень 1886.

Въ протягу того часу заключено у вѣбхъ секціяхъ обезпеченъ I—V (жатевои, огневой и градовой) новыхъ обезпеченъ разомъ 20.953 на капиталъ зр. 18,056.717.20 кр. за премію и побѣднѣй належистости зр. 470.697.50 кр.

Выдагдорженъ за школы въ томѣ часѣ выплачено въ вѣбхъ секціяхъ зр. 133.614.14 кр. Въ томѣже часѣ вложено часть капиталу, а то: зр. 320.658.79 кр. въ касакъ задатковѣхъ, межи котрыми въ слѣдуючихъ галицкихъ: въ Вирчи, Бохѣи, Делятинѣ, Добчинѣхъ, Дрогобычѣ, Колѣбушовѣи, Куляковѣ, Миколаевѣ, Надѣбрнѣи, Перемишлянахъ, Радѣловѣ, Радомышлѣ, Рогатинѣ, Станиславѣи, Заклѣчинѣи и Збаражѣ, якъ такожъ зр. 639.432.19 кр. на гипотекахъ.

Оборотъ грошевыи въ центральной касѣ банку виеоситъ въ томѣ часѣ зр. 868.425.72 кр. Пожаровыми оиканками, припадами и т. п. обдѣлено 2 громады въ Чехахъ.

Отъ 1 сѣчня до 30 чернія 1886 заключено було разомъ въ вѣбхъ секціяхъ новыхъ обезпеченъ 30.051 на капиталъ разомъ зр. 27,767.502.04

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркуші кождого 15-го и послѣдняго дня кождого мѣсяца. Редація „Администрація“ подѣ 44. улица Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Обложения принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одною строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатанъ вольнѣ отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Адм. администрація „Дѣла“. У Відни Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Duker, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Navas. Въ Росіи Редація „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Радли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Росіи: въ цѣльнѣ рѣкѣ . . 12 ар. на цѣльнѣ рѣкѣ . . 12 рубл. на повѣ року . . 6 ар. на повѣ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“: на цѣльнѣ рѣкѣ . . 16 ар. на цѣльнѣ рѣкѣ . . 16 рубл. на повѣ року . . 8 ар. на повѣ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл. на самѣ додатокѣ: на самѣ додатокѣ: на цѣльнѣ рѣкѣ . . 5 ар. на цѣльнѣ рѣкѣ . . 5 рубл. на повѣ року . . 2-50 ар. на повѣ року . . 2-50 р. Для Закарпатск. окрѣмъ Росіи: на цѣльнѣ рѣкѣ . . 16 ар. на повѣ року . . 7-50 ар. на чверть року . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотекѣ“: на самѣ додатокѣ: на цѣльнѣ рѣкѣ . . 19 ар. на цѣльнѣ рѣкѣ . . 6 ар. Подплатко число копѣекъ 12 ар. а. в.

Розв'язанье вѣча въ Коссовѣ.

Въ попереднѣмъ числѣ „Дѣла“ представили мы, якъ наочный свѣдѣкъ, хѣбъ Вѣча народнаго въ Коссовѣ, его розв'язанье, спосѣбъ въ якій се стался, и грѣмкій протестъ Збору противъ розв'язанья Вѣча. Нынѣ хочемо встановитися надъ значеньемъ того, кажемъ вже напередъ — сумного въ нашѣмъ конституційномъ житію факту — розв'язанья коссовскаго Вѣча.

Попередъ всего треба сконстатувати, що — якъ се видко зъ всѣхъ точокъ уложеной комитетомъ вѣчевымъ програмы збору — Вѣчу въ Коссовѣ вѣсѣмъ не назначено такого характеру, якій мали Вѣча народні у Львовѣ або и повѣтве Вѣче въ Долинѣ, де розбирало такожъ справы политичні, церковні и школьні, отже давано нагоду до критики и дѣйстви строго навѣтъ критиковано за поступованье супротивъ Русинѣвъ и бѣльшѣсть Сойму та парламенту, и господарку Выдѣлу кравого, и Рады школьной, и навѣтъ централне правительство. Все то на Вѣчу въ Коссовѣ мало бути поминене вже після самой програмы, уложеной комитетомъ, бо люде, знаючи мѣсцевѣ отъношенія, були пересвѣдчені, що въ Коссовѣ всего того не буде вѣльно, хочъ, розумѣясь, одинъ и той самъ законъ о зборахъ въ 15 падолиста 1867 р. рѣвно обов'язує якъ у Відни, Прагѣ, Бернѣ, Зальцбургѣ, Львовѣ, Долинѣ, такъ и въ Коссовѣ. Комитетъ коссовскаго Вѣча обмежився дѣлятого лише на самѣ справы просвѣтнѣ та экономичнѣ, въ котрыхъ, здавалось, анѣ централне анѣ краве правительство не добачуть нѣчого небезпечнаго для краю и державы, а противно, здавалось, підпруть ще Вѣче въ его революціяхъ. Тымчасомъ Вѣче варава въ початку розв'язанья!

Для розв'язанья якого-небудь збору вступникъ политичной власти мае все мотивъ двоякій: дальшій чи посередній, и бльшій або непосредный. Мотивъ першій, напередъ уже вырахованый, примѣнялся звичайно тогды, коли після пересвѣдченя власти зборъ самъ собою мае нѣкѣсь небезпечнѣ для публичнаго порядку тенденція, — якъ и. пр. въ нынѣшнихъ часахъ зборы анархистичнѣ, — и тогды правительственный комисаръ чекае тѣлько на першу-лучшу нагоду, чтобы въ присутствующаго ему після §. 13. закона въ 15 падолиста 1867 р. зрѣбити ужитокъ и зборъ розв'язати. Мотивъ же другій примѣнялся вступникомъ власти нерадо, а въ конечности лише тогды, коли наравѣ, несподѣвано, выявлялся середъ збору щось грозящого публичному спокойствію, а нема спосѣбу того спанити при помощи самой президіи збору. Таку мы достерѣгаемо практику въ поступованью представителѣвъ политичной власти на зборахъ въ цѣльнѣ Австріи — и иначе бути не повинно. Артикулъ 12. закона о-сновнаго въ 21 грудня 1867 р. выразно постановляе: „Австрійскій обыватель державы маюють право згромаджуватися въ зборы“, а законъ о зборахъ въ 15 падолиста 1867 р. (В. зак. д. ч. 135) дає зборамъ широкі права, якъ се и мусѣло выйти въ основы конституції. Коли-жъ бы однакъ представитель власти мавъ намѣренье будь-що-будь використувати §. 13. того закона о зборахъ, де ему загальниками застережено право розв'язанья збору (то есть „коли въ зборѣ лучатся поступки противзаконні або коли зборъ принимає характеръ, грозящій публичному порядку“), — то въ такѣмъ случаѣ и артикулъ 12. закона въ 21 грудня и цѣльнѣ законъ въ 15 падолиста 1867 р. были-бы майже цѣлкомъ нелюбовичными въ конституційной Австріи, — австрійскій обыватель державы могли-бы безпечно на зборахъ отмовляти молитвы або въ наилучшѣмъ разѣ вести нарады о добротѣ, о родахъ курей, але не о дѣлахъ экономичныхъ та политичныхъ, бо тутъ кождый хочъ трохи либеральнѣйше высказаный по-

глядъ, хочъ найменше словѣ критики, высказане може и въ наилучшѣй мысли, могли-бы бути названіи вступникомъ власти грозящими для порядку публичнаго и спровадити розв'язанье збору.

Такого поступку свѣдками мы были именно на Вѣчу въ Коссовѣ. Після пересвѣдченя нашего и пересвѣдченя найпессимистичныхъ юристовъ не було нѣ найменшой причины розв'язувати Вѣче, а и самъ актъ розв'язанья сповнивъ комисаръ ц. к. староства п. Ослецкий на перекоръ приписамъ законнымъ.

Не було тутъ причины посередной, бо Вѣче само въ собѣ, якъ вже въ горѣ показано, не мало нѣякой анѣ для краю, анѣ для державы, анѣ для публичнаго порядку грозящой тенденції, бо предѣвъ поднесенее тверезости, просвѣты, добробыту и промыслу нещасливаго и занедбаннаго гѣрѣскаго народу не можна назвати чимъсь грозящимъ, небезпечнымъ. Коли-жъ тенденція Вѣча була не то законна, але ще и гуманитарна, то годѣ було сподѣватися, чтобы вступникъ власти политичной сходявъ вывыскати першу-лучшу нагоду, чтобы Вѣче розв'язати и тымъ спосѣбомъ пересвѣдченя зрѣбити что доброго для поднесеня гуцульской стороны краю.

Але и що до самого акту розв'язанья Вѣча, ц. к. комисаръ поступивъ, якъ сказано, противъ приписѣвъ закону. Въ законѣ о зборахъ есть §. 11, котрый постановляе: „Про охорону закона и удержанье порядку въ зборѣ маюють передовѣсьмъ дѣбати председатель и розпорядитель збору. Они маюють варава выступити противъ незаконныхъ высказѣвъ або чинѣвъ, а коли ихъ розпорядженя не знаходять послуху, то председатель мае зборъ розв'язати.“ Очевидно, сей §. 11. не стоить въ законѣ для парады, тожъ вступникъ власти не смѣе его негувати! И правду сказати, мы, будши вже участниками множества зборѣвъ, першій разъ бачили, що ц. к. комисаръ такъ безпардонно знегувавъ права президіи збору, застереженѣ въ §. 11. закона въ 15 падолиста 1867 р. Доси у насъ въ Галичинѣ на зборѣ все такъ бывало, що коли ц. к. комисаръ зауважавъ въ нѣкойсь промовѣ щось противзаконного, звертавъ на то увагу председателя збору, а той, поклонючись на волю комисаря, або перерывавъ бесѣдникови драгливый уступъ въ промовѣ, або въ данѣмъ разѣ и отбиравъ ему голосъ, а дававъ другому, не перерываючи збору. Тутъ же ц. к. комисаръ анѣ слова не сказавъ председателю або хочъ-бы самому бесѣдникови, а по просту розв'язавъ цѣле Вѣче. Мы сѣємо того пересвѣдченя, що слова посла Романчука: „послы паны въ Соймѣ пильнують своихъ интересовъ и дѣлятого справа охороня отъ дикихъ зафрѣтъ тамъ не такъ залагоджена, якъ бы повинна бути“ — не были анѣ „противзаконнымъ чинѣмъ“, анѣ „грозоваго збору для публичнаго порядку“ — якъ того wymagaє §. 13. Цѣла ординація выборча предѣвъ мае подставою интересы клясъ, а паны входять и до Сойму, и до Радѣ повѣтовыхъ яко окрема курія, — ба навѣтъ въ кождѣмъ селѣ паны становить окреме тѣло съ окремымъ интересомъ отъ громады своимъ „общаромъ двѣрскимъ!“ Не такъ рѣчи о противенствѣ интересовъ клясъ суспѣльности горорится на всѣхъ зборахъ въ Австріи. Не такъ ще говорилось на Вѣчахъ у Львовѣ, — а предѣвъ за то ц. к. комисаръ навѣтъ не вызывавъ бесѣдниковъ до порядка, не то чтобы зборъ розв'язувать! Впрочемъ коли-бъ навѣтъ ц. к. комисаръ въ Коссовѣ п. Ослецкий бувъ того погляду, що у насъ ординація выборчѣ до тѣль автономичныхъ не маюють подставою интересовъ клясъ (пандѣвъ, хлопѣвъ, мѣщанъ и торговельниковъ), а е що въ Галичинѣ есть н. пр. загальне голосованье, — то ще й тогды не мавъ права розв'язувати Вѣча, а лише звернути увагу председателя збору на §. 11. закона. Бо-жъ предѣвъ резолюція и въ той такъ важ-

ной для Гуцулѣвъ справѣ чей-же не могла мѣстити въ собѣ нѣчого революційнаго, — ба що бльше, яка радія за-для одного, хочъ-бы вже и противзаконного высказу одного бесѣдника, не дати такому численному збору радости и ухвалювати бодай революції въ иншихъ предметахъ програмы, съ иншими референтами?! А предѣвъ-же цѣлу програму збору затвердила власть политична? Чому вже не вѣльно стало слѣдующаго референту, п. Кульчицкому, реферувати о потрѣбныхъ реформахъ въ господарствѣ верхностей громадскихъ?

На всякій спосѣбъ розв'язанье Вѣча въ Коссовѣ есть доси певно першимъ своего рода въ Австріи случаемъ. Якими поглядами руководился тутъ ц. к. комисаръ п. Ослецкий, не хочемо отгадувати, — мы лише то знаємо, яке впечатлѣнье зрѣбило розв'язанье Вѣча на зборѣныхъ въ Коссовѣ интеллигентныхъ Русинѣвъ и Гуцулѣвъ. Було лише прислухатися, що говорили Гуцулы, — а треба знати, що деякі колѣканицѣ миль збивали ноги на Вѣче!

Хотѣвъ розв'язанье Вѣча мало для Гуцулѣвъ и одну добру сторону, а имено, що они замѣсть что колѣкохъ лекцій въ экономіи отъ референтѣвъ вѣчевыхъ — взяли отъ кого другого одну добру лекцію въ политикѣ, — то все таки Вѣче, після §. 18. закона въ 15 падолиста 1867 р., вноситъ (до 8 днѣвъ) противъ розпорядженя ц. к. комисаря п. Ослецкого откликъ до ц. к. намѣстничства, а заглядно до министерства справъ внутрѣшнихъ — и можна мати надѣю, що высшіи инстанції возмуть въ оборону права конституційнѣ, котрі однаково писанѣ, якъ для Нѣмцѣвъ, Полякѣвъ, такъ и Русинѣвъ, якъ для Відни, Кракова, такъ и для — гуцульского Коссова!

Ярмарки и торги на Покутию.

(Дальше.)

Пекарство.

Промысломъ тымъ не занимаемся зовсѣмъ анѣ нашъ народъ, анѣ въ загальнѣ христіанска люднѣсть. Въ Станиславѣвъ и Коломый есть вправдѣ ледви колѣка пекарѣвъ христіанскихъ, але тѣя заспокоюють потребности лише мѣсцевой переважно интеллигентной людности. А предѣвъ придивившися, якъ всякого рода печиво розбирає сѣльскій народъ, треба лишь дивуватися и болѣти надъ тымъ, що доси не найшовся чоловікъ, котрый зъорганизувавъ-бы пекарство для народу въ рукахъ христіанскихъ. Якъ зысковный мусѣтъ бути сей промыселъ и якъ добрый онъ мае отбуть на Покутию, можна пересвѣдчитися въ того, що въ кождѣмъ и найменшѣмъ мѣстечку удержуються порядно 2—3 пекарѣ, котрі безнастанно заняті своимъ ремесломъ, та достарчують хлѣба, булѣкъ, обарѣшковъ, колачѣвъ, предѣвъ шинькарямъ, перекупакамъ, зафѣднымъ домамъ и т. д. Окрѣмъ того занимаєся звичайно ще колѣканицѣ жидѣвъкъ промысломъ пекарскимъ на власну руку въ малыхъ розмѣрахъ.

Найчисленнѣйшимъ и найважнѣйшимъ отнимателемъ сего пекарскаго промысла есть народъ, и то сѣльскій. При кождѣй нагодѣ, коли лише селянинъ прійде до мѣста: чи звичайной динны, чи на торгѣ, чи на ярмарокъ, а все кортитъ его купити и попѣсти або до дому занести питльованого хлѣба, чи бѣленькой булки, а вже то загально знана рѣчь, що наибольшу радѣсть и утѣху справляє дѣтямъ, приносячи имъ въ мѣста бодай по колачикови. Въ загальнѣ селяне нашѣ підширають дуже а дуже сей промыселъ, а въ днѣ ярмарочнѣ або торгѣвъ розкуповують часомъ всѣ умысно зобльшенѣ запасы въ мѣстѣ. Пересвѣдчився я самъ о томъ колѣка разѣвъ, бо по ярмарку бѣднымъ вечеромъ або другою динны рано не мѣгъ и дѣстатки нѣякого печива. Селянинъ нашъ, будучи въ мѣстѣ съ колѣкома лише крейцарями, вже ажъ пропадає за купнымъ

хлѣбомъ або булкою. Не назвавъ-бы я се лакомствомъ, хотѣвъ лучаєся не лише на Подгѣрю, але и по долахъ, де люде маюють подостатокъ своего хлѣба домашнаго. А причина така. Гѣрскій мешканцѣ живутъ переважно прѣсными коржами (въ Станиславѣвскихъ и Коломыскыхъ горахъ кукурузяными) а долѣвскі зновъ равовымъ звичайно дуже кваснымъ хлѣбомъ. Одного и другого пре физиологична конечнѣсть до отѣмны найголовнѣйшой щоденной стравы. Селяне отже зафѣдаютъ съ наибольшимъ смакомъ мѣске печиво, не вважаючи на то, що въ хлѣбу замѣсть самой житной приходить майже черезъ половицу ачмѣнна мука, — не вважаючи и на то, что такъ хлѣбъ якъ булки и всякого рода инче печиво походятъ въ пекарень, де не дѣбують нѣ крыхѣточки на чистоту, — не вважаючи врѣштѣ и на то, что печиво то въ порѣвнаню съ цѣнными зѣбжа и муки выходитъ дуже а дуже дорого.

Тутъ насуюются менѣ мимо волѣ отъ якѣ думки. Колѣко то нашихъ рускихъ и въ загальнѣ христіанскихъ родинѣ борєся що-дня съ наибольшою нуждою, съ беззѣстаннымъ голодомъ, не маючи постѣйнаго хочъ-бы мѣрноваго варѣбѣ, а предѣвъ кожде мѣстечко а и кожде бльше село могло-бы дуже легонько выживати и добре удержати бодай одного христіанскаго пекаря. Не треба-бы было нѣ великой агитації, нѣ тяжелой борбы конкуренційной, бо народъ самъ позволи приходитъ до почутя еднѣсти и не лишитъ честнаго и ретельнаго промысловца, якъ то кажутъ, на леду.

Покладки.

Приходить въ мѣстѣ чи мѣстечку торгова або ярмарочна динна, то на всѣхъ улицахъ не дадутъ нашимъ газдынямъ перейти дорогу ровѣставленѣ мовѣ на чатахъ жидѣвѣ, не ровытавши ихъ, чи не маюють на продажѣ покладѣвъ. Въ разѣ заперечена невѣрнѣй жидѣвѣ берутся самѣ перетрясати газдынинѣ кошелѣ и уалики, а найшовши покладки, таки майже силомѣ ихъ вырываютъ. Выходятъ въ того иногда дуже комичнѣ а иногда ажъ обуряющѣ сцены. Стане лише газдыня на торговѣмъ мѣстѣ и не встигне ровложитися съ своимъ кошелемъ, а вже обскочила ея цѣла гурма жидѣвѣвъ и всѣми голосами допытують нашу газдыню про покладки. Въ загальнѣ на кождѣмъ ярмарку и на кождѣмъ торѣвъ видно великій покупъ на покладки и якъ въ одного боку не знаю случая, чтобы котра газдыня несла въ торгу непроданѣ покладки навадѣ до дому, такъ зновъ въ другого боку купуючѣ жидѣвѣвъ суть въ томъ взглядѣ ненасытнѣ, — для нихъ нема нѣколи за богато покладѣвъ. Чому оно такъ дѣється? Тому, что покладки суть дуже попытнымъ экспортнымъ товаромъ; иде онъ отъ насъ въ далекій захѣднѣ стороны на завпривантованье великихъ мѣстѣ. А въ Покутию высылаются покладки ажъ до Англіи, де практичнѣ и высокопрѣсвѣченѣ Англичане уживають ихъ на мягко дуже легонько увареныхъ яко одну въ найскорѣе и наилучше отжывляющихъ стравъ. Въ покладкахъ имену сырыхъ або дуже мягонько звареныхъ есть складѣ поживныхъ частей того рода, что организмъ людскій присвоює ихъ собѣ дуже легко, скоро и съ наименшою утратою подѣчасъ травления. Покладки въ зафѣданѣмъ станѣ суть отже взглядно одною въ найпоживнѣйшихъ стравъ, а годуючѣ-ся ними Англичане розвиваються дуже красно тѣлесно, набирають великой силы и достаютъ такі свойства душевнѣ, что мы имъ лишь завидувати можемо.

Дивнѣй дива дѣются въ нашихъ очехъ! Нашими покладками приходятъ Англичане до великихъ силъ душевныхъ и тѣлесныхъ, мясомъ въ напой худобы живутъ Нѣмцѣ у Відни, набираючи силы та розвиваючи умственно, нашѣ телата и бѣроги идуть такожъ

свѣтами чужимъ людямъ и народамъ въ хо-
сенъ и пожитокъ, — лише край нашъ и на-
родъ нашъ, що згодували все то, самі бѣднѣ
та голоднѣ, а люднѣ зводится и слабѣ тѣ-
лесно, бо цѣлыми роками постигъ! Якъ бы
змѣнити?

Але вертаю назадъ до торговлѣ поклад-
ками. Торговля ними ведеться у насъ на вели-
канскій розмѣръ, а спочивае, якъ и богато
ничихъ, виключно въ рукахъ жидѣвскихъ.
Хто бы придивився близше, може би безпечно
покласти за взорець, въ образъ найпоряд-
нѣйшою торговлѣ. Легкобѣтѣ адвѣсуги и поби-
тѣ, а въ другого боку далеке огдаленнѣ ихъ
мѣсця консумцїи, довга отже дорога — выма-
гають доброго опакованнѣ и чимъ скоршою вы-
сылки. Цѣлый штабъ жидѣвскѣ ровѣсывае
по мѣстѣ та предметѣхъ и закуповуе съ
наибѣльшимъ поквѣтомъ; другі зновѣ вносятъ
и перераховують; а зновѣ инчі сейчасъ съ
незвычайною выравною запаковують въ прила-
годжені пакѣ. Нановені пакѣ складаються за-
разъ на запряжені уже вѣзъ. Ярмарокъ або
торгъ зачинае лише на добре кипѣти, а въ
мѣстечка рушае вже одинъ а часами два або
и болѣе возѣвъ високо наладованыхъ по-
кладками, прямуючи чимъ скорше до най-
близшою стаціи велѣзницѣ, де надаються про-
сто до Гамбургѣ до великого англійского гур-
товника, выкидаючи по дорогѣ вѣсѣхъ посеред-
никовъ и поменшихъ гуртовниковъ. Гамбург-
скій гуртовникъ равѣсывае зновѣ просто дроб-
нымъ продавцямъ въ Англіи.

День въ день вывозять велѣзницѣ по-
кладки цѣлыми вагонами. Черезъ дуже далеку
и коштовну дорогу выпадае одноразовый зарѣ-
бокъ на нихъ не великій, але черезъ скорѣн-
кій и безнастанный оборѣтъ вложеного капи-
талу, а потому и черезъ дуже великій обѣмъ
сѣмъ торговлѣ ставѣсь онѣ надзвычайно рѣнто-
внымъ.

Наші мѣщанки и сѣльскі газдынѣ суть
одинокими доставцями сего несчислимого то-
вару торгового. Бѣтъ се дуже догѣднѣй для
нихъ продуктѣ, котрымъ они дуже легонько
и дуже скоро приходять до гроша потребного
имъ майже кождою днинѣ до хатного госпо-
дарства. И то сталося найголѣвнѣйшою причи-
ною, що народъ розвинувъ хованнѣ дробу до
досѣтъ значныхъ розмѣровъ. Вынявши хибѣ
глубокі горы, на Покутѣ не найдешъ хаты,
де не було-бы хочъ кѣлька курокъ, а котрі
газдынѣ дуже дабамъ. Межи учеными теоре-
тиками-господарями пануѣ вправдѣ спѣръ о
пытаннѣ: чи продукція покладковъ на продажъ
належить до рѣнтовныхъ въ газдовѣствѣ пред-
прїемствѣ, — але у насъ треба на се пытаннѣ
потакнути. Справу сѣю старавѣсь я розвѣдати у
газдынѣ на подѣставѣ докладного рахунку. Одна
мѣщанка держала въ-одно понадъ 30 курокъ,
годувала ихъ купнымъ вѣсѣмомъ и мимо того,
що жиѣды установлюють цѣны на покладки
значно нившій анѣжъ на Заходѣ, де повѣсшій
спѣръ ведеться, выходила на тѣмъ дуже добре
и обчислювала менѣ чистый доходъ въ того пред-
прїемства. Рѣнтовнѣтъ промыслу подкладкамъ
у нашихъ газдынѣ треба мѣжъ ничимъ при-
писати и сѣбѣ обѣсавинѣ, що родъ курей,
котрого нашъ народъ такъ сильно, а денкѣ ска-
зали-бѣ, такъ упѣрто прѣдѣржуеся, есть мимо
своего малого росту однимъ въ найлѣпше и
наибѣльше несучихъ-ся родѣвъ. То разумѣ,
чи „консервативнѣ“ прѣдѣржуваннѣ народа до-
брыхъ своихъ рѣчей, есть вѣсѣмъ похвальне
и доказуе о здоровѣмъ его разумѣ. А люде, що
довгій часъ захвалювали народови всякѣ чужі
роды дорогихъ а для насъ неважкихъ курей,
були-бы вробили народови болѣшу прислугу
тымъ, коли-бы торговлю покладками такѣ отъ
простыхъ курей отобрѣли въ чужихъ рукъ а
отдали въ свои руки и соткамъ родинѣ забез-
печили постійный хлѣбѣ.

(Конецъ буде.)

Мин. Фалькенгайнъ въ Слободѣ рунгурск.

Дописъ зъ Слободы рунгурской.

Дня 28 л. сѣрпня прїѣхавъ раннимъ поѣз-
домъ министеръ рѣмниства п. Фалькенгайнъ въ
товариствѣ маршалка д-ра Зыбликевича и кн. А-
дама Салѣги до Коломыѣ. Зѣ-отси забравъ досто-
йныхъ гостей п. Щепановскій до Печенѣжина, до
зоеи значной деѣстиларїи, и тутъ перебули до
3-той години. Прїѣздъ же до самой кошалнѣ въ
Слободѣ рунгурской бувъ заповѣданный на 2 го-
дину. Отъ 1-шой години збравѣся численно на-
родъ и наѣтова интеллигенція польска передъ трі-
умфальною брамою, украшеною осяною и лише
польскими флажками.

Урядженнѣмъ цѣлого торжества занялся,
мовѣ нарочно, два Русины, п. Федоровичъ, сво-
акъ патриѣта руского, п. Федоровичъ въ Окна и
п. Левинскій, директоръ кошалнѣ. Оба одягавѣ
въ конфедератки, карабелѣ, контушѣ, и выдавали
приказы навѣтъ до русскихъ селянъ въ поль-
сѣмъ языкѣ. Въ цѣлой кошалнѣ не можна бу-
ло побачити на вѣжахъ рускомъ краски, а на
пытаннѣ, чому тыхъ красокъ зовѣсѣмъ не видно,
прѣдѣвъ Слобода рунгурска на земли руской, отъ-
повѣдали пп. комитетовѣ: „Takich kolorów nie
mogłismo nigdzie dostać.“

Коло 4-той години дали знакъ выѣхѣмъ
зъ мѣстѣ, що Гро Екоцеленція зближавѣ. И
дѣйстно сейчасъ станула передъ тріумфальною
брамою четверня, запряжена до краснаго поѣзду.
П. министеръ высѣвъ въ поѣзду и его привѣтали
п. Федоровичъ и мѣсцевыи священникъ о. Левин-
скій. Заразъ рушавъ поѣздъ середъ крику „Szczęść
Boża“ и при отгомѣнѣ коломыйской музыки
„Jeszcze Polska nie zginęła“, до мешканѣ п. Фе-
доровича, де отбывавѣся царъ до пѣзной ночи.
На другій день о 7 годинѣ по выслуханю лат.
службѣ Б. въ нарочно выставленѣй зъ хворосту
кашицѣ, поѣхавъ п. министеръ верхомъ, въ
соупровѣдѣ численного народа, до Десятныи.

Ось образокъ гостини министра п. Фалькен-
гайна на Руси.

Рускій языкъ въ гимназіяхъ.

Дописъ зъ Золочевского.

Ваше „Дѣло“ подало вже до прилюдной вѣ-
домости ажъ надто много фактѣвъ на доказъ того,
що рускій языкъ мимо основныхъ законѣвъ дер-
жавныхъ и розпорядженѣ министерскихъ не може
добитися приваженнаго ему права въ судахъ,
уриадахъ и школахъ. Кѣлько то було случѣвъ,
що рускиихъ поданъ въ судѣ и урядѣ не прїймали,
або хочъ прїняли, то отговѣдали на нихъ въ „ję-
zyku niezgodnym“, замѣстъ въ рускомъ, краевѣмъ
и рѣвноуправненѣмъ съ польскимъ. А яке то на-
ше рѣвноуправненнѣ въ школахъ!

Поминувши вже звѣстнѣй заходы болѣшости
соймовою, чтобы, якъ довго тѣлько даѣтся, не
допустити руского языка яко выкладового боѣды
въ дѣякихъ гимназіяхъ вѣхѣдною Галичины (о-
крѣмъ единѣской у Львовѣ), — мы бачимо, що
навѣтъ при науцѣ въ гимназіяхъ руского языка,
яко предмету надзобовязкового, дѣеся крѣвды Ру-
синомъ. Наука руского языка трактуеся тѣлько
немовъ pro forma.

Примѣромъ того есть гимназія въ Золо-
чевѣ. Отъ коли гимназія тѣл заснована, нѣхто
не памятае, абы для ней коли бувъ розписанный
конкурсъ на посаду учителя руского языка въ
полученю съ класичною филологією, а звѣстно,
що въ кождѣй гимназіи у вѣхѣдною Галичинѣ
крѣмъ нашихъ етатовыхъ посадъ мае бути одна
така, про яку мы оѣбъ згадаѣли. Въ наслѣдокъ то-
го въ Золочевской гимназіи досѣ учили руского
языка самі дилетанты. Якого то руского языка
уживаютъ тѣи дилетанты, доказуе вже само фор-
мулованнѣ тематѣвъ задачъ письменныхъ для вы-
сшихъ класѣвъ. Н. пр. „Преимущества путеше-
ствій“ (въ VII. кл.) — „О много осторожными
должны мы быть при выборѣ друга?“ (въ кл.
VII.) — „Вліяніе походовъ крестоносныхъ на
возрастъ городовъ“ (въ кл. VI.) — и т. д. Чи то
языкъ рускій, приписавый для школъ галицко-
рускихъ? — чи тутъ учитель мае понятие о
граматицѣ, приписавѣй для школъ нашихъ? По-
жалѣся Боже! — Дальше, въ Самборской ги-
мназіи учить руского языка вправдѣ квалифи-
кованный до того предмету учитель, але за то онъ
бѣдакъ лише суплѣнтоу, — отже одна етатова
посада и въ той гимназіи не по закону обѣсаве-
на! Ва такожъ и въ нѣмецкой гимназіи у
Львовѣ нема етатоваго учителя руского языка,
хотѣй для пошколо есть тамъ ошѣцѣально обра-
зованный учитель и займае посаду дѣйствнаго учи-
теля! и т. д., и т. д.

По причинѣ такой неправильной обѣсавѣ
мѣсто учительскихъ въ нашихъ гимназіяхъ оокорб-
ляеся наше народнѣе чувство ще болѣше, коли
звѣжимо, що въ хосенъ языка польского у вѣхѣд-
ною Галичинѣ бувають въ декотрыхъ гимназіяхъ
и по два учителя квалификованѣ до науки языка
польского и они займають етатѣвъ посады!

Однимъ словомъ, на точѣ рѣвноуправненнѣ
руского языка въ середнихъ школахъ мы без-
гранично покривдженѣ, — не лише тымъ, чого
зовѣсѣмъ нема, але ще въ додатку и въ тѣмъ,
що нѣтъ есть на папери, а на дѣлѣ нема! И
якъ довго такѣ сумный та аномальный ставѣтъ
буде трѣвати? — смѣємо запытати нынѣшного
министра просвѣты, п. Гавча.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Открытие Рады державной) вѣступитъ,
якъ довѣдусѣ „Presse“, дня 18 с. м. а не 21 с.
м., якъ говорено давнѣйше. Найважнѣйшою спра-
вою, якою буде займатися Рада державна на сѣбѣ
осѣи, есть тарифа мѣтѣва. После той самой га-
зеты не наспѣла ще отговѣдѣ угорска на ноту
долгавского правительства въ справѣ угодѣвъ
и нѣмѣвскѣ надѣе доперва околѣ дня 6 с. м.,
а въ половинѣ сего мѣсяца розѣбчнутаго пере-
говѣры.

(Министерство рѣмниства) прѣготовляе о-
крему новѣло до закона о рыболовѣствѣ, а новѣла
та буде ще слѣдуючою осѣи прѣдложена Радѣ дер-
жавной. Новѣла оя показалася для того потреб-
ною, бо въ законѣ о рыболовѣствѣ нема доста-
точного означеннѣ права що до ловлѣ рыбѣ.

(Торжество освобожденія Буди) отбывѣлось
вчера въ Будапѣштѣ съ великою парадѣю. На
перѣ выѣсъ прѣзидентъ мѣста Герлочи тоастъ въ
честь цѣсаря Францъ Иосифа и его союзника цѣ-
сари нѣмецкого. Торжество ое было тымъ характе-
ристичне, що взяли въ нѣмъ участѣ такожъ над-
звычайный прѣдставитѣль цѣсари нѣмецкого, мимо
того, що мѣста Берлинъ и Монахїумъ отказали
выслати свои депутатїи. Вой тоасты внесено на
мовѣ нѣмецкой.

(Зъ Франценбаду доносятъ), що перебуваю-
чій тамъ на купелѣхъ мѣв. Гирѣ выѣхавъ зъ
оттамъ дня 2 с. м. въ наслѣдокъ дуже важныхъ
дѣнешѣ, наспѣвшихъ въ Петербургъ. Гирѣ поѣ-
хавъ черезъ Липскъ до Берлина, де мае отрѣти
тѣи съ кн. Бисмаркомъ.

Заграничнй Державы.

Справа болгарска. Чимъ разъ болѣше
выясѣеся теперь, що въ цѣлой справѣ болгар-
ской — разумѣеся, не въ революціи — дѣлала и
вое ще дѣлае зѣ-далека и тихцемъ тайна рука
нѣмецкого канцлера кн. Бисмарка. Коли въ пер-
шій хвилѣ неопѣдѣванныхъ и неспредвидѣнныхъ
приключѣнь въ Соѣи повѣстѣцїи органы при-
людно заявляѣ, що вое, що оталосѣя, оталосѣя на
подѣставѣ зѣбѣдѣвъ въ Кисинѣнѣ и Гастайнѣ, не
хотѣлось нѣкому вѣрѣти, чтобы то могло бути
правдою; ба, незадолго и тѣ-жъ самі газеты,
коли побачили, що за скоро выѣвѣтали то, съ
чимъ повинѣнъ буѣи ще трѣхи довше тихо сидѣти,
почали откликѣвати свои перші вѣсти; а одна-
кожъ показуеся, що въ вѣстѣхъ тыхъ все-таки
щѣсъ було правды, хочъ, разумѣеся, не то, чтобы
на зѣбѣдахъ тыхъ ухвалѣно выкликати револю-
цію противъ законнаго владѣтели. Зелѣзный князь
не любитъ перебирати въ средствѣхъ для своихъ
цѣлей политичныхъ и користае зѣ воего, що ему
стае въ доброй нагодѣ. Въ такой нагодѣ отанула
для него и невелика Болгарія, а коли можна ота-
вѣти догады, то и цѣле вѣхѣдне пытаннѣ мало
ожугати его цѣлямъ отъ чау, коли по 1871 р.
границы нѣмеччины отъ стороны Франціи ста-
лаѣсь невоенною и небезпечною. Чтобы забезпечити
себе отъ Франціи и позыскати прихильности Ро-
сїи, треба було сѣбѣ опѣдѣдѣи жертвувати Бол-
гарію. Нынѣ есть вже певною рѣчею, що дѣтро-
низация князя болгарского була давно порѣшена,
лишь еи перевѣсѣтъ не отбывѣлось такъ, якъ сего
могли сѣбѣ бажати тѣ, въ котрыхъ интересѣ мало
то оталосѣло. Навѣтъ Туреччина знала о тѣмъ вже
напередѣ и згодиласѣ на то въ своей слабодуш-
ности. Причина воего лежить въ тѣмъ, що кн.
Бисмаркъ хоче за всяку цѣну удержати дружбу
отъ Россією, чтобы тымъ не допустити еи до я-
кого союза отъ Францією або боѣды не ослабѣти
положенѣя нѣмеччины. Сама Болгарія якъ и цѣ-
лый балканскій пѣвѣостровъ не мають для нѣ-
меччины жадного значеннѣ, тожъ и байдуже для
ней, якъ тѣмъ справѣ поведутѣ. Въ тыхъ от-
ношеннѣхъ нѣмеччины и Россіи треба отже шу-
кати причины воего того, що оталосѣя на Балканѣ
въ нашихъ очахъ. Въ одномъ лишь перерахуна-
вѣея вой тѣ, що безпѣочно розпоряджѣють на-
родами якъ-бы живымъ инвентарѣмъ т. е. воемо
гучѣ дипломатїи перераховалѣсь въ воли и бажан-
нѣхъ самого народу болгарского, а цѣла воро-
хѣня о отѣбно була йѣ не на руку, що передъ
часомъ выкрыла вой тѣ пѣвѣны, якѣ вже отъ
давна прѣготовляѣлись. Теперь однакожъ знае вже
Европа, знае цѣлый свѣтъ, якъ отѣи дѣло на
Балканѣ и коли може въ недалѣкомъ вже часѣ
почуеся, що чужѣ войска заявля Болгарію, то
станѣеся се лишь пѣола девизы кн. Бисмарка:
„Macht vor Recht.“

Що дѣйстно судьба Болгаріи спѣсавѣе нынѣ
въ рукахъ кн. Бисмарка, видно вже зѣ того, якъ
отъываеся „Nordd. Allg. Ztg.“ Зѣвѣстнѣй сѣй ор-
ганъ нѣмецкого канцлера мѣвчавъ дуже довго,
ажъ коли вся честнѣйша праѣа нѣмѣцка отанула
по сторонѣ кн. Александра и покривдженнаго бол-
гарского народу, отѣзавѣа и онъ а отѣзавѣа
словами, о котрыхъ нѣхто не сумнѣваеся, що они
суть выкликѣномъ поглядѣвъ и воѣл кн. Бисмарка.
„Nordd. Allg. Ztg.“ пише: „Часть прѣасы нѣмец-
кой любѣея въ тѣмъ, чтобы прѣотрастѣно отавѣати
по сторонѣ кн. Александра, и старавѣся позыскати
для него загалъну ошнїю. Въ той цѣли доказуе
она, що часть народу нѣмецкого отае по сторонѣ
князя, що справѣа его обѣсавѣи интересѣ нѣмѣч-
чины, що усунѣвѣея его зѣ прѣстола болгарского
есть ударомъ въ лице, вымѣренѣмъ нѣмеччинѣ
черезъ Россію. Наколи-бѣ Сербѣ була прѣгнаѣа
своего короля, та прѣса, котра нынѣ такъ дуже
вѣстѣуеся за кн. Александрѣмъ, була-бы може не
зѣбывѣа на такую симпатїю, хочъ така подѣля
мала-бы для нѣмеччины зѣ взгляду на Австрїю
далѣко болѣше значеннѣ. Зѣ-отѣи отже наразѣ

така прѣотрастѣ для кн. Александра? Чи пп.
Рихтеръ и Виндгорѣтъ почуваѣтся до обѣсавѣу
отавѣанѣ въ оборѣтъ удержѣаи истѣующихъ угодъ?
Чому-жѣ вже передъ рокомъ не выѣстѣили про-
тивъ нарушенѣа угодъ? Чи то честь для особы
кн. Александра выкликѣе тѣ продукты прѣасы
вольнѣдумной и клерикальной? И въ то не вѣ-
римо. Прѣцѣ пп. Рихтеръ и Виндгорѣтъ муѣотъ
знати, що жадѣнъ мужъ отану не маѣвъ бы
права жертвувати дружнѣхъ отѣно-
шеннѣхъ нашихъ до Россіи на корѣнѣ
князя, хочъ-бы онъ бувъ ангѣломъ въ
людоѣмъ тѣлѣ... Пѣола прѣсѣвѣцѣ: Покажѣ
менѣ твоихъ прѣятѣлѣвъ, а я тобѣ скажу, хто
ея — кождѣй чѣловѣкъ перенѣтнѣй духомъ нѣ-
мѣцкѣомъ, мусѣтъ выѣстѣи въ такой прѣотекциѣ
внесѣеся, що въ особы князя мусѣтъ бути щѣсъ,
що загрожѣе интересѣмъ нѣмеччины... Не будемѣ
далѣше вѣхѣдѣти въ причины, якѣ спѣсѣукали улъ-
трамонтѣновѣ и вольнѣдумныхъ до такого посту-
повѣаннѣ. Мы хотѣли-бы лишь ще зазначѣти, що
пѣола та для кождѣи, хочъ политично добре зѣор-
ганизованѣи головѣ есть незрозумѣлою. Прѣгадае
она подѣ цѣвнѣмъ взглядѣмъ той энтузіазмѣ для
Полѣковѣ, котрый такъ буѣтъ опануѣватъ нѣмѣцѣвъ
передъ пѣтѣдѣотѣи лѣтама. На сѣй артикулъ отъ-
повѣла „Germania“: „нѣмецкѣй урядѣцѣ доказѣла
въ перекручуваннѣ фактѣвъ и въ мѣзерности мо-
таѣвѣтъ рѣдко лишь щѣсъ такъ — пѣдлогѣ. Вѣже
то, що артикулъ сѣй отѣносѣтъ до вольнѣдумныхъ
и улътрамонтѣновѣ, есть брѣхнѣю. Органы воѣхъ
партїи бѣзѣ выѣмыкѣ выѣстѣили въ той самѣй о-
позиціи.“ — Найболѣше характеризѣе цѣлу справѣу
телеграма въ Дармштатѣ до „Hallische Ztg.“,
котру мы вже коротко подѣли а отѣтакъ ще и отъ-
зыѣвъ англійского „Times“, котра такъ характери-
зуе цѣлу справѣу болгарску: „Отѣотѣчнѣе порѣше-
ннѣ болгарского пытаннѣ не лежить нѣ въ рукахъ
малыхъ болгарскихъ державѣ, нѣ въ рукахъ Пор-
ты, лишь въ рукахъ великихъ державѣ, оѣсавѣа
Россіи, нѣмеччины и Австрїи або докладнѣйше
оказавѣи: въ рукахъ царѣ и кн. Бисмарка. Не
можно однакожъ спѣдѣватѣся, чтобы котрый въ
сѣхъ двѣхъ хотѣвъ прѣдпрїятѣи якѣй рухъ на
шахѣвѣннѣ, и для обѣхъ есть теперь труднѣйше
выѣсѣити яку-небудъ покрѣву для своего дѣлаѣя,
якъ то було передъ заговѣромъ, що такъ неча-
слѣвно законѣчѣа.“

Зѣ воего того выхѣдѣтъ отже, що Россіа
пѣсѣтавила конѣе заняти Болгарію, а кн. Бис-
маркъ згодиѣа на то, ошѣсѣуѣа тымъ дружбу
Россіи для нѣмеччины супротивъ Франціи. Цѣла
справѣа була-бы тихо и ошѣбно законѣчѣа, на-
коли-бѣ не революція, що выкрыла всѣ тайнѣ отѣ-
и и значно утруднѣла роботу въ Петербургѣ и
Берлинѣ. Болгарскій „олавѣнофиль“ хотѣла бути
ще болѣше рѣсѣйскими якъ сама Россіа и пошѣу-
вали цѣлу роботу. Наколи-бѣ варѣдъ болгарскій
бажѣвъ дѣйстно окупации Россіи, революція хочъ
и якъ поганими оредѣтѣвами перевѣсѣа була бы
однимъ замѣхомъ змѣнила ситуацію; народъ
болгарскій замѣнѣефѣтуѣвъ однакожъ свою волю
якъ найкраше, а князь вывезенный оѣдкупными
людѣма вернуѣвъ щѣсливо до краю. Що буде те-
перь далѣше, пытае кождѣй мимо воѣл? Князѣви
останѣтъ теперь три дороги, або помириѣтся съ
царѣмъ и останѣтъ въ Болгаріи, або подѣкувати
и уступѣти, або на послѣдокъ сѣухѣючи воѣл
народу останѣтъ въ Болгаріи противъ воѣлѣ и ин-
тересѣвъ Россіи.

Помириѣтся отъ царѣмъ, значило-бы прѣзѣа-
ти цѣлымъ вѣзѣвъ Россіи на Болгарію въ той
цѣли, чтобы лишь удержати для себе князѣу ко-
рѣну. Приуѣстѣмъ, що того бажѣа-бы сѣбѣ на-
родъ болгарскій и на то згодиѣа-бы такожъ и
кн. Александръ; въ такомъ случаѣу розхѣдѣлоосѣ
отже лишь о самоу особѣ князя. Отъ якоѣосѣ
чау въ самѣомъ дѣлѣ ходѣли вѣсти, що кн. Але-
ксандръ готовъ зрѣбѣти сѣй крокъ тымъ болѣше,
що — якъ говорѣно — самѣ цѣсаръ Вильгельмъ
отарѣаѣа наклонѣти царѣа до помиреннѣ. И въ са-
момъ дѣлѣ князь зрѣбѣтъ першій крокъ — якъ
кажѣтъ — на усильѣе намаганнѣе своеи родины,
хочъ зѣ свои отѣроны, дуже неохѣтно и прѣхѣвѣа-
ши до Филиппѣолѣ отѣбѣа до царѣа телеграфич-
но. „Правѣтельствѣ. Вѣстникъ“ оголѣсѣвъ отже
дня 2 с. м. слѣдуючу телеграму кн. Александра
до царѣа и отговѣдѣа царѣа на ту телеграму. Обѣ
тѣ телеграмы звучѣтъ: „Вашѣ Величѣство! Обѣ-
нявши на ново управѣу моего краю, ошѣслиѣосѣ
перѣслати В. Величѣствѣ мою найлѣбшу подѣку за
то, що прѣдѣставѣтель В. Величѣства въ Русѣку
урѣдово при моѣмъ прїнятіи давъ доказѣу болгар-
скому народу, що правѣтельство царѣа не
може похвалѣти революціоннаго дѣла, вымѣреного
противъ мои особы. Заразомъ ошѣслиѣа зложѣи
В. Величѣствѣу найлѣбшу подѣку за выслѣннѣе
ген. кн. Долгѣрукова въ характерѣ надзѣвычайно
го посла В. Вѣл., бо обѣнявши назѣлъ законѣу
влаѣсть, уважѣаю за першій актѣи моѣи дѣяѣльности,
пѣвѣдомѣти В. Вѣл., що есть моѣмъ сильнѣмъ
намѣренѣмъ жертвувати вое, чтобы въ мыѣсль
великодушныхъ намѣренѣ В. Вѣл. выѣбѣти Бол-
гарію зѣ тяжкой крѣвы, яку она теперь прѣерѣ-
шла. Прѣшу упѣважѣити кн. Долгѣрукова, чтобы
безпѣсѣредно и якъ найскорѣше зѣ мною порѣзу-
мѣа, а буду уважѣати сѣбе щѣсливымъ, ошѣро
буду моѣтъ зложѣти явнѣй доказѣу моѣи неохѣтѣ-
нои прѣданности для достойной особы В. Вели-
чѣства. — Засада монархична ошѣнукала мене
привѣрнуѣти назадъ законѣу влаѣсть въ Болгаріи
и Румѣли. Зѣ взгляду на то, що Россіа
дала менѣ мою корѣну, я готовъ зложѣти
и назадъ въ руки еи владѣ-
тѣла.

На ту телеграму князя отговѣвъ царъ: „Те-
леграму В. Вѣсѣчества я одѣржавъ. Не могу
похвалѣти поворотѣу Вашего до Болга-
ріи, бо прѣдѣдѣжѣу нечѣснѣй наслѣдѣи сего кро-

Квинтилиянъ Лужанскій, бывший отвѣтственный редакторъ „Наука“, упокоился по тяжкомъ, долгомъ травившемъ конаню. Леден не леден по предвѣднѣй перервѣ вышловъ выпускъ 11 и 12, — вже послѣдній. Оно можна було надѣятися, що тая „Библиотека“, не маючи въ Галичинѣ рація быту, згине на сухоты. Земля й перомъ!

— „Зорь“ ч. 15 и 16 зъ 8 (20) сервія мѣстятъ въ собі: Свѣтло добра и любви, продовженіе оповѣданя Олены Пчолки. — Новы оповѣдки, Ст. Руданового. — Любопытскі, Свидницкого. — Поезія: Найдороща перла, В. Савенского; Останній борець, В. Чайченка; Lasziate ogni speranza III., Корженка. — Премудры вѣсти, казка Н. Щедрина, въ переводѣ Мирона***. — Коротка исторія литературы руской, Ом. Огоновского. — Зъ другого кѣнца, короткій оглядъ Сѣверкои Украины, Р. и Н. докѣчене. — Маркіянъ Шашкевичъ, В. Коцовского, докѣчене. — Деякі вѣруваня про дѣтану, Дав. Лепкого. — Короткій переглядъ украинскихъ книжокъ за 1885 рѣкъ, М. Комара. — О хвѣбахъ въ нашій письменній мовѣ, Ал. Борковського. — Дробні вѣсти зъ литературы и науки.

Переписка Редакції и Администраціи.

Вл. А. К. въ Дулисахъ. 3 ар. мы получили. — Вл. П. Г. въ Кудринцахъ. 3 ар. 40 кр. получили. Дякуемо. Веч. о. С. Б. въ Далешихъ 1 ар. записали мы на „Дѣло“ а 1 ар. на „Библ. найзн. пов.“ отъ 1 липня, — бо що значило-бы для Васъ высылати „Библ.“ отъ вересня, коли не мала бы Вы початку повѣсти. —

Съ симъ числомъ розсылаея Предплатникамъ „Библиотеки найзн. повѣстей“ 7 и 8 аркушъ повѣсти Ив. Тургенева „Бѣлки и дѣти“

Подяка.

Неумолима судьба забрала менѣ дня 26 сервія о. р. по довгой и тяжкой болѣзни найдорожшу жену Іоанну зъ Гериманичѣвъ, заостроу оу. Тайнами. Съ тѣнными въ останкахъ зложивъ и все мое щастіе, мой душевный опокѣй въ глабоку могилу. Въ такъ тяжкомъ нашомъ горю были лаоскѣ потрудитися и отдати поспѣху прислугу Покѣйной Веч. оо. Іоаннъ Скоморовскій, приходникъ зъ Березовицъ великои, Даниль Заричій зъ Буцѣвы и Георгій Чубатый зъ Острова. Бѣтъ святимъ нашимъ обовязкомъ подякувати Имъ за то отъ сердца. Дякуемо дальше нашимъ оусѣдамъ, що были участниками въ послѣдній хвилѣ а именю Ви. панъ Домбровскій, Тусановскій, Чернѣвскій и п. Штроблю. Дякуемо наконецъ хору свѣтлѣкому и ч. громадянамъ въ Березовицѣ великои за участіе въ похоронѣ. Славю Богъ за труды и за горяче сочувствіе!

Буцѣва дня 2 вересня 1886.

Войтко Посуховскій, мужъ Франциски Гериманичъ, братъ, Покѣйной.

Подяка.

Для 16 с. м. упокою по короткой але тяжкой недугѣ мой мужъ, лишивши мене вдовою отъ девятихъ оворотамъ. Въ моймъ вѣщаніи найшанов правдивый оужителъ Христовъ, котрый навѣсть о моймъ горю поспѣхили, чтобы отдати поспѣху прислугу похѣйному и тѣлыми оловамъ оочувствѣ и потѣхи поднесѣти упадающего духа. Тожъ най приймаю шару мою подяку за труды Всеч. оо. Іоаннъ Яцѣвъ зъ Волугъ, Іоанъ Черепашинскій зъ Керницѣ, Михайлъ Гелитовичъ зъ Любѣя, Богданъ Еліашевскій зъ Николаева, Миронъ Гуглевичъ, Николай Курбаковъ; Ви. о. криш. Зеленскій, о. Курылякъ, Юсѣвъ зъ Города. И Вамъ Рѣднимъ, оубѣдамъ и вѣдомымъ, що поспѣхили попрацѣти Покѣйного, шлю сердечну подяку. — Городакъ дня 26 липня 1886. Марія Качмарска, жена Покѣйного; Иванъ, Остапъ Володимиръ, Іосифъ, Іосифъ, Василь, Юстина, Микола, Лука, дѣти.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручаетъ 1563 193—?

Зѣлье Зебургера яко певне оредство на катаръ, кашель и хрыску. Цѣна одной пачки 20 кр. За оупакѣваніе и посылку почтою числитъ 10 кр.

ЗМѢНА ЛОКАЛЮ

Знаный отъ больше якъ 50 ти лѣтъ Складъ порцеланы, скла и товарѣвъ мѣшанихъ

Фридриха Роттенъ, зятя

ЯКОВА БРАСРА

1728 перенесенный 3—5

зъ пляцу Краковскаго, ч. 4.

до Рынку ч. 43

(побѣдѣ торговлѣ п. Маркевича)

Ц. н. уприв. галиц. анційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(37—?) купуетъ и продаетъ 1679

всякій вартостный капиталъ и монеты по курсѣ дневномъ.

Поручения зъ провинцій выконуетъ отворотно почтою безъ провизіи.

Ц. н. ген. Дирекція австр. землѣницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу фѣды,

важный отъ 1 червня 1886. 1557

Приходить до Львова:

Поѣзды особовы: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардоня, Хирова, Станислава и Гусатына. — О год. 4.15 зъ Звардоня, Хирова, Станислава, Гусатына. — О год. 2.6 въ нѣчѣ зъ Гусатына, Станислава, Хирова и Стрыя.

Отходить зъ Львова:

Поѣзды особовы: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станислава и Гусатына. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Звардоня. — О год. 12.01 въ нѣчѣ мѣшаний поѣздъ до Стрыя, Хирова, Станислава и Гусатына.

Приходить до Станислава:

Поѣзды особовы о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусатына. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардоня, Стрыя. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусатына. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардоня, Львова и Стрыя.

Отходить зъ Станислава:

Поѣзды особовы: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрыя, Львова, Звардоня. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусатына. — О год. 6.28 вечеръ до Стрыя, Львова, Звардоня. — О год. 6.54 вечеръ до Гусатына

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыи

поручаетъ до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотренныхъ окладѣвъ:

Вино въ барылѣхъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр. за литру; также дешевѣе по 70, 60 и 50 кр. (барылѣхъ зачислѣно 50 кр.). Въ фляжкахъ отъ 50 кр. паче высылки и выше.

Мѣдъ питный славно вѣдноту выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляшѣн 45 кр. Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-киловыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышеной цѣны. Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Осетъ найвысѣха есенція по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру даея 30 литрѣвъ воды мягкой, чтобы достати оцѣтъ звычайный, приемыи и оизыиый.)

Свѣтло звычайне просто зъ фабрики въ скринкахъ почашѣ отъ 30 килѣ, 1* по 44 зр. 1* 86 зр. за 100 килѣ. охрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Apollo“ по 100 зр. за 100 килѣ. охрѣмъ транспорту.

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за килѣграмъ.

Свѣтло съ вытисанными и крапеными озабамъ рѣзонъ величынѣ, почашѣ отъ 3-фунтовыхъ до малыхъ штекопъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣлки рѣзного рода. Сливки угрѣтѣй, повилла, горѣлки волосѣй и турскѣй, миндалѣй, розинки, фиго, диктиль, аранцины, сардины росѣйскѣй и т. д.

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волосѣй по 36 кр.; 7 1/2-ручковой тоншѣй по 40 кр.; 7-ручковой волосѣй бракованѣй по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Книжки школьный

и всѣякія инші можна у мене достати; оутъ то книжки добре удержанѣй, въ добрыхъ, тревалыхъ оправахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ. Также приймаю книжки въ замѣтъ.

При оѣй нагодѣ прошу звернути овою ласкаву увагу, що моя антикварня находится лише подѣ ч. 18 уліца Орменска, напротивъ орменской катедрѣ.

Съ глубокимъ поважаемъ

Левъ Бодекъ

число 18 ул. Орменска напротивъ Орменской катедрѣ.

Медовники, сухарки, бисквиты, печива зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославѣ.

нагородженъ 19 медалями на выставкахъ краевыхъ и межинародныхъ, можна достати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Суконницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемышлѣ, ул. Францисканска, якъ такожъ у всѣхъ торговыхъ корѣвнѣхъ.

Цѣнникъ на жадање безплатно и франко.

Анализованный проф. Б. Гоффомъ Гигіенический Медовникъ выпажу до усугубленя желудка травленіа, якъ: запѣръ, гастритъ, диспепсія, напоръ крови, нежить желудка и кишѣкъ, зѣгѣа, зѣдутье, отравленіа, несмакъ; побуждѣа апетитъ, поправляетъ выскѣдѣа и причиняетъ много до вѣтворѣваня крови.

Медовникъ гигіенический поручаетъ найзнаменитѣйшѣй оспіалитѣ, а его лѣчебныя свойства потверждаютъ лѣкарѣ, сотни же подѣтъ поспѣха властителей фабрики. Достати можна у всѣхъ торговыхъ корѣвнѣхъ и аптекахъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важно для ообщѣ, що водуть сѣдѣа житѣ; для ообщѣ дѣтѣвнѣхъ недугами повставшими зъ лѣвного травленія, и для реконвалесценціа. Обширна брошюра, подающая рады и показу до оереженія отъ недугъ повставшихъ зъ лѣвного травленія, написана докторомъ оспіалитѣмъ вышлѣа наладомъ фабрики медовникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославѣ и розсылаея аголошающимъ-ся даромъ и франко. 1709 15—?

Привану вѣдноту найлучшу

Масу до запусканя подлѣтъ

поручаетъ

Іосифъ Ганке

у Львовѣ. 1681 99—0

Перепроудуциетъ даею отповѣднѣй работѣ.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКЛОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ въ Раковичахъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣдѣ браны Флѣоріанской въ власнѣй домѣ.

Выроблѣа рѣзонъ родѣ циклории зъ матеріалу сырого красова власной плантаци. Матеріалъ сырый краевой або корѣвъ циклории управляютъ на нашѣй рѣдѣ мас послѣа химичной анализѣ въ лабораторіи академіи промышленно-технической въ Краковѣ далеко больше частѣй поживнѣхъ и горѣхъ, властивыхъ циклории, якъ такий самъ корѣвъ заграничный. Матеріалъ отже матеріалъ сырый доброй оцѣтъ, циклория мой ривалізуе побѣдѣа отъ всѣми выробами заграничными того рода и мас ще ту перевагу, що естъ крава и дешевѣа.

Фабрика поручаетъ слѣдующѣй родѣ (назвы):

Циклория краковская, горѣа, пачка охрѣтѣа 1/2, 1/4 килѣ. Кава шротована франциска дающая вываръ клѣровый. Кава краковская въ скринкахъ, видѣ Кракова (не Прусь) Циклория въ скринкахъ (конкурѣнциа). Кава фигова.

Мая надѣа, що Поважаний Панъ и господиѣ оцѣняючи доброту моихъ выробѣвъ, ихъ вышѣу зѣртѣа отъ шумно рекламѣованныхъ фабрикѣвъ чужихъ, будуть поспѣху зѣматѣа подѣтъ на рациональной основѣ зѣдѣа съ интересомъ власнымъ и кравого промыслу

Выробѣ мои можна достати въ центральной „Народной Торговли“ и въ филиахъ, въ „Народныхъ Торговляхъ новѣтовыхъ“ и въ всѣхъ апаціишнихъ торговыхъ. 1696 (12—?)

ФАРБЫ ОЛѢВНІЙ

готовѣй до ужитку и ооро заохачѣа.

Фарбы

до маляваня даховѣ, терѣ въ найлѣшѣмъ покоствѣ.

Найлучшѣй фарбы

терѣ въ поковѣ минеральномъ, отповѣдають рѣзнымъ цѣлѣа, надають барву и лѣскѣ по одноразовѣ потягнѣа, выскѣають въ немногихъ годѣнахъ, и дешевѣй отъ олѣвнѣхъ.

Фарбы до фасада

розпускаея въ вапѣ, до колѣорованя будинѣвъ въ 36 колѣорахъ.

Всякій родѣ лѣкерѣвъ краевыхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зъ найлучше рѣнованныхъ фабрикѣ.

Тектуры даховѣ, смола погазова и деревна, маса смолина, асфальтъ, цементъ, гипсъ.

Оливы до машинѣ и смазѣ до осей зѣлѣзныхъ.

Пасы шкурѣй до машинѣ. Пасы гумѣй до машинѣ.

Гурты конопляны до машинѣ.

ПОВИНА!

Лѣвнѣй напусканѣ пасы до машинѣ, и т. д., и т. д.

поручаетъ

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

Карты вѣзрѣвъ, цѣнники и оспіалныя оферты, на жадање, gratis и franco. 1680 21—?

Зошиты рисунковѣй

крѣпковѣй съ рускими написами по цѣнѣ: 100 штукъ 1 зр. 70 кр. поручаетъ:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславѣ

При большѣмъ закупѣнѣ опускаея отповѣднѣй работѣ. 1724 (7—?)

! Важне для ловцѣвъ !

ГОЛОВНЫЙ МАГАЗИНЪ ЗБРѢВЪ И ПРИВѢРѢВЪ ЛОВЕЦКИХЪ

АЛЬФРЕДА ДЗИКОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ

ТЕРНОПОЛѢ

поручаетъ по значно зниженыхъ цѣнахъ

1886/7

НА СЕЗОНЪ

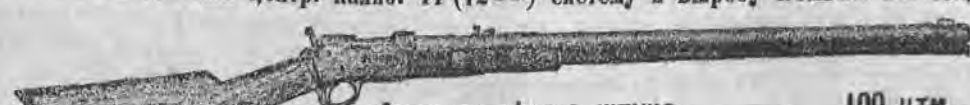
1886/7

Нехлѣбъ, выробѣвъ, лѣски набѣвѣй Лѣшоше, калиб. 16 100 штукъ 1— " " 14 " " 125 " " 12 " " 145	Порохъ ловѣцкѣй найлѣшѣго рода: овѣа килѣ по 71, 94 кр. и выше овѣа килѣ до розсѣдѣваня 40 кр.
Нехлѣбъ, выробѣвъ, лѣски набѣвѣй Лѣшоше, калиб. 16 100 штукъ 135 " " 14 " " 150 " " 12 " " 160	Шротъ вѣлѣконъ грубоствѣ 1 килѣ 30 кр. При отбѣраніи 10 килѣ зъ одного числа 28 кр.
Вылѣочный складъ на Галичину патронѣвъ громоныхъ, патѣвъ уліаши конструкии до руч- ныхъ Лѣшошевыхъ. (Centralfeuer-Blitz-Brand- trouen) 100 шт. калиб. 16 3 ар., калиб. 12 360.	Ручницѣ до набиваня зъ ваду: Полѣвѣи Лѣшоше отъ . . . 25.— " " Лѣшоше отъ . . . 20.— " " килѣвѣй отъ . . . 10.50 Полѣвѣи килѣвѣй отъ . . . 6.50
Патроны шловѣй Дрейзѣго Тешнера " Лѣшоше и Лѣшоше. Ельѣа " " " Килѣа.	Револьверы сѣт. Лѣшоше отъ . . . 3.75 " " Лѣшоше отъ . . . 5.50 Патроны до револьверѣвъ вѣлѣакого калибру.
Москѣйскѣй маслѣй зъ одного куся Лѣшоше и Лѣшоше 100 штукъ калиб. 16 5— 100 " " 14 5.20 100 " " 12 5.40	Пистѣолѣ до мѣты Флѣшѣрѣа отъ . . . 4.— Штуцы " " " " 8.50 250 патронѣвъ 6 мм. съ кулями . . . 1.25 100 " " " " " 1.50
200 шт. налѣтъ, прибѣвѣвъ 35 кр. Кулѣ 5-ти дѣлѣа 10 штукъ 60 " Кулѣ лѣшоше, 1 шуруетъ 10 "	Торѣы ловѣцкѣй отъ . . . 2.— Сѣтъ отъ 1—, . . . 40 Пасы на патроны . . . 1.25 Камѣшѣ до болѣта . . . 2.—

! новѣсть !

Оригинальный англійскѣй карабины репертѣеры

12-стрѣльнѣй съ подпаломъ центр. калиб. 44 (12 мм.) систему и выробу КОЛѢТА въ Лондонѣ.

Довжина цѣлого штуца . . . 100 цтм.
Вага . . . 265 деагр.
Цѣна . . . 65 зр.

100 патронѣвъ съ кулями звыч. . . 6 зр.
100 " " " " ориг. англ. . . 8 зр.

Бѣтъ то збрѣа ловѣца, которѣа фѣховѣа люди признали найлѣшѣмъ въ оубѣахъ такъ подѣа вѣдѣахъ репрѣици выстрѣлу якъ и дѣау отравного выскѣа. Карабины тѣа перѣвошѣають лѣа дѣаперѣшѣй оубѣахъ магацинѣвъ оубѣахъ конструкии и тревалыхъ механизмовъ.

Цѣнникъ иллюстрованный на жадање розсылаея франко.

Выходить в Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
крѣзь русскихъ святыхъ 0-5-й год. поп. Литер. додатокъ
«Библіотека найзнам. повѣстей» выходить по 2 печат. ар-
кушѣ кожного 15-го и послѣднього дня кожного мѣсяца.
Редакция «Администрация» подъ Ч. 44 улицы Галицка.
Рукописи звертаються лишь на попереднѣ застереженнѣ
оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ
отрукомъ печатнымъ, въ рубр. «Надоблѣна» по 20 кр. а. з.
Рекламациямъ неопечатанымъ вѣнчикъ бѣть порта.
Предплату и нумераты принимають: **У Львовѣ** Адми-
нистрация «Дѣла», **У Вѣднѣ** Haasenstein & Vogler, Wall-
fischgasse 10; **М. Дука**, Riemergasse 13; **G. L. Daube &**
Co., Singerstrasse 11 а.; **Rudolf Mosse**; **F. A. Richter**
Nibelungengasse 4. **Въ Франкофуртѣ** **M. Haasenstein & Vog-**
ler, E. L. Daube & Co. **Въ Парижѣ** Agence Havas. **Въ Росіи**
Редакция «Кіевскомъ Старинѣ» въ Кіевѣ, почтовой
улицы и «Газетно Бюро» **В. Ф. Зама** въ Одессѣ **Дери-**
басовская ул. д. Радля 9.

ДЪЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австрiи:	для Россiи:
на цѣлый рокъ . . . 12 зр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл
на повъ року . . . 6 зр.	на повъ року . . . 6 рубл
на чверть року . . . 3 зр.	на чверть року . . 3 рубл
съ дод. „Библиотекѣ“:	съ дод. „Библиотекѣ“:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . 16 рубл
на повъ року . . . 8 зр.	на повъ року . . . 8 рубл
на чверть року . . . 4 зр.	на чверть року . . 4 рубл
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . зр. 5—	на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на повъ року . . зр. 3-60	на повъ року . . 2-60 р.
Для Заграничъ, окрѣтъ Россiи:	
на цѣлый рокъ	. . . 15 зр.
на повъ року	. . . 7-50 зр.
на чверть року	. . . 3-75 зр.
съ дод. „Библиотекѣ“:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 зр.	на цѣлый рокъ . . 6 зр.
Подозимо челоу коштуе	12 зр. а. в.

Зрада власного народу.

Триста лѣтъ тому назадъ, коли „Ягй-доньска идея“ повищила вже венку автономію Руси, а тмара чорныхъ місіонерѣвъ лагоди-лась до цѣлковитой еи латинизаціи; коли про-сторѣй ваймища Вольнѣ, Подѣля, Украины и Черноном Руси опинились въ вначайѣй части въ рукахъ Кердевичѣвъ або польскихъ коро-левскихъ непотѣвъ; коли въ Берестѣю підго-товлялися „золотый мѣстѣ“ до унификаціи цер-кви и обряду руского; коли вярхію нашу упослѣджено въ сенатѣ, а свѣтске и чорне духовенство по недостатку ередетѣвъ до обра-зована своего страшно увало — триста лѣтъ тому назадъ вѣзъмѣла галицка Русь заснова-нъмъ Братства Ставропигійского дати першій товчокъ до успѣшной обороны свободы цер-кви та вѣры и тѣсно съ нею натогда сполу-ченою національности рускои. Въ слѣды га-лицкою Руси пѣшовѣ небавомъ и Кіевѣ, пѣ-шло Вильно, пѣшли и другіе города и мѣста рускій, пѣшли и поодинокіе патріотичный горо-жане и нѣтъ они несли свое майно и духову працію на жертвенникъ ѣтчины.

Сорокъ лѣтъ знову миѣ небавомъ, якъ въ той самѣй Галичинѣ, въ часѣ коли чорный воронъ кракавъ намъ павахиду пѣнь „Niema Rusi“, патріотичнй рускй сердца въ вдовиныхъ лѣтъ задвинули друге, немѣнше крѣпке забороло для нашої національности: иститутъ „Народный Дѣмъ“.

Якъ великій заслуги положило „Ставропигійске Братство“ для нашего народу за тыхъ 300 тяжкихъ лѣтъ, исторія ровною и дѣлания его показвала достаточно и мы сего року при нагодѣ юбилейного торжества „Ставропигіона“ чули въ усть теперѣшняго сеніора про всѣ подвиги и выходы сего „Братства“ досыть широко, радувались имъ и ободрились до дальшаго дѣлания для добра церкви и народу нашего.

Якъ великій надѣѣ покладано въ насъ на институтъ „Народный Дѣмъ“ въ тои хвилѣ, коли гадка бл. п. Льва Трещаковского стала плотею, — всѣмъ намъ такожѣ достаточно вѣѣтно. Тутъ мало поветати центральне огнище руху и жити нашего національного, въ бѣси мало ровходитись свѣтло правды на всю Галицку Русь, тутъ мали вѣбратись всѣ патристичий силы до громаднаго труда — ѣтродженя и духового воскресеня галицкои Руси.

Не увѣришь, ажъ змѣришь.

Замѣтки галицко-русского школьника зъ его вандрѣвкѣ
въ щастьемъ въ Россіи.)
(Дальше.)

Въ Кіевѣ, живившій по трохи съ городомъ, познакомивъ я съ своими земляками Галичанами, а черезъ нихъ и съ Россіянами, и неразъ наго-дилось менѣ бадакати съ ними про „русскую“ мову. Отъ нихъ я и дізнався правды. Разъ по-павъ я въ болѣе товариство у кіевского купца п. Д—а. Въ гостинѣ у п. Д—а было людей 30 до 40. Говорилось про всадню, зойшла бейда и на Галичину. Я вѣявъ въ кватирѣ своего земляка, у котораго я замешкавъ, послѣдній числа „Слова“ и „Нов. Пролома“ и зъ розмовы якось такъ вы-пало, що я виглягъ въ кишенѣ тѣи газеты и по-павъ читати „Пролома“. Колькохъ кинулось до мене: „Дайте, дайте, пожалуйста, интересно наспа-треть на авотрійкоюу газету!“ Подавъ я имъ. Они почали переглядати. Читае одинъ на голооѣ, читае, а дальше каже смѣлючись: „Нѣтъ! Ета га-зета верно на олавацкомъ языкѣ написана, только не на рускомъ. Здесь смесь: кое-што на русскі, кое-што на халхаді, а кое-што на дерковномъ языкѣ. Да вотъ омастріте на Кіевлянина, — это оавсемъ што другое!“ — Подавъ менѣ изъ отола „Кіевлянина“ — „Имеета, каже, пожалуйста, пра-чіте!“ — Я вѣявъ тѣ читаю на голооѣ, — а они, околнѣ ихъ було, вѣ смѣхъ. — „Вотъ дай-

Однако же по тыхъ 300 и по тыхъ 40 лѣтахъ мы дождались всеѣмъ чего другого, дождались рѣчей, про котры нынѣ згадуючи мусимо лише соромитись. Обѣ тѣ институтѣи вѣйшли зъ дороги, на котру поставила ихъ исторія и воля народу, и служить всякимъ другимъ цѣлямъ, а тѣмъ же не руско-народнымъ. Инкриминація се дуже тяжка, але годѣ — факты оправдують еи всесторонно.

Въ своихъ часѣхъ вказували мы вже на эту обстановку, что въ обоихъ гаданныхъ институтахъ повѣяло крайне партійнымъ духомъ, что заведѣтельство майна и справъ ихъ обняла горстка людей, окруживша-ся китайскимъ муромъ и любяща-ся въ пристрастнѣйшей екслюзивности, а нынѣ мусимо констатовать сумный фактъ, что оба тѣ института начали офензивную акцію противъ единой въ краю русско-го гимназіи и молодѣжкѣ, удерживану въ своихъ буресахъ, переписали насильно до гимназіи нѣмецкой.

„Народный Домъ“ почавъ тую перелипись уже колька лѣтъ тому навадъ, и справа посылана „воспитанниковъ“ до гимназій нѣмецкой була вже навѣтъ предметомъ спорѣвъ на Загальныхъ Зборахъ членѣвъ „Народного Дому“ Институту Ставропигійскій почавъ тую акцію доверва сего року. Уже передъ фериами одержали бурсаки ставропигійскій „указъ“, чтобы каждый въ нихъ по фериахъ привѣзъ съ собою 3 ар. на запись до нѣмецкой гимназій и потрібнѣ грошѣ на закупно нѣмецкихъ учебниковъ. Фактъ сей сконстатували мы въ усть самыхъ-же бурсакѣвъ, именно тыхъ колькохъ, що не були въ силѣ придобати собѣ потрібныхъ грошей и поневоли мусѣли лишитись въ гимназій руской. По фериахъ ново-принятыхъ бурсакѣвъ вписувано лише до нѣмецкой гимназій, а давнѣйшимъ велено подѣ покрывкою, що така есть воля родичѣвъ ихъ, выписуватись въ гимназій руской. Бурсаки являлись ѣтъкъ спорадично въ дирекції академичной гимназій и жадали приписки на свѣдоцтво школьникомъ, що можуть свободно перейти до другой якои-небудь гимназій. Имъ вволено волю и нынѣ вложились вже рѣчи такъ, що съ выимкою колькохъ ѣднѣйшихъ всѣ прочіі опинились на лавкахъ гимназій нѣмецкой.

Що вь тѣмъ дѣлѣ инициатива не вышла ѡтъ родичѣвъ бурсакѣвъ, се рѣчь больше якъ певна. Родичѣ, стараючися о принятіе своихъ дѣтей до бурсы, подклонюются вь по-те, пожалуйста, я вамъ прачту, а вы харашо слушайте!“ — Я слухавъ и ще добре не мѡгъ все го порозумѣти, якъ почавъ хутко читати, хоть я вже чотири мѣсяці проживъ вь Россіи. Я засоро-мивсь и почавъ оправдуватись: „Може бути, ка-жу, що вь нашихъ газетахъ не зовсѣмъ часто „на русоки“ пишуть, але-жъ оно дуже вже збли-жене.“ — „А нука, нука, — подхочивъ одянъ — давайте, разоматримоъ вашу газету!“ — и почавъ: „Вотъ сматріте: одно слово русское, да аканчаніе хахлацкое, другое славянское, і аканча-ніе хахлацкое, да аплѣть славянское і аканчаніе русское, адезъ аплѣть одно слово хахлацкое і акан-чаніе русское, а большое количество што смѣ-чортъ не разбѣрьють: начало славянское, середина хахлацкая, а аканчаніе русское...“ Другій разъ, коли лучилось менѣ побувати вь гостинѣ вь дру-гомъ російскѡмъ домѣ, то ось якъ оцѣнено языкъ „Слова“ та „Пролома“: „Ну, вотъ прахлятый австрійскій хахолъ! — скричавъ ѡнъ прочитавши кілька стрѡчокъ „Пролома“, — пусть бы писалъ на русскі ілі на малорусскі — другое дело, а это пишетъ і чортъ его не панімають! Вотъ еще еврейкаво додаты, будьотъ какъ разъ надхадя-щій! Врооте эту газету барінь къ чорту, а на русскі соли хатите выучить, дакъ возьмите руо-скую грамматику, а эту чепуху на трѣдятье ве-мель, потому што адезъ самая дрянъ, — видна, што какой-то ошумашедшій чезавекъ писалъ!...“

Онъ що! — подумавъ я собі, — цѣкава

требы подѣ волю „настоятельства“ бурсы. О томъ нема що и спорати. Для хлѣба бѣдный отдасть дитину на выхованье и Змартвых-встанцямъ и Бзугитамъ въ Добромилѣ. Не воля родичѣвъ рѣшала про-то въ томъ дѣлѣ, а воля „настоятельства“ бурсы. Батьковѣ бур-сакѣвъ по Фериэхъ навѣтъ не було у Львовѣ и они не являлись въ дирекціи руской гимна-зіи и не заявляли въ той справѣ своєї волѣ. Являлись за то другіи звѣстніи агитаторы въ роли тыхъ батьковѣ.

Що буресакамъ жалъ було опукати руску гимназію, на се маємо доказы. Ученикъ Кандюкъ съ плачемъ приходивъ до профессора Яремы и просивъ, щобъ его давнѣйшій учитель вставивъ за нимъ у нѣстѣляе буреы, проф. Савицкого, и вымелъ въ приволье ходати и на дальше до руской гимназіи. А що черевъ то справъ ставалъ голосною и показалося, що въ бурѣ робитисъ пресія, то Кандюка лишено поки що въ руской гимназіи. Ученикъ Мондѣбовичъ не перейшовъ до нѣмецкой гимназіи лише за-для недостатку гроша, але и для него бувъ „указъ“.

Цѣкавыи при томъ объявъ, що коли запытано префекта бурсы, по чѣй воли бурсаки переписуются до нѣмецкой гимназiи, отвѣтивъ, що се мабуть (!) дѣлаетъ по воли нового надзирателя бурсы, п. Лѣтныскаго, который самъ ходивъ до нѣмецкой гимназiи и дѣлаетъ (!) всѣхъ бурсакѣвъ тамъ-же переписуе. Шкода лише, що сему оправданью не можна дати вѣры, бо п. Лѣтныскаго принято на надзирателя ажъ въ часѣ ферiй, а бурсаки дѣлали заказъ заосмотритися въ гроші на переписку вже передъ ферiями.

До того не треба забувати, що Водьєв Ставропігії не посідаєть доси ніякої норми, до котрої гимназії бурсаків належить посылати, а зъ сего и виходить, що нинѣшнє переписанье ихъ до гимназій нѣмецкой єсть результатомъ самовольї тихъ людей, що въ своїмъ частѣ въ школахъ числями, скільки чарокъ денно випивають — Шевченко.

Мавмо прототутъ до дѣла съ простою партійною интригою, съ простымъ подступомъ, и жалуемо, що дирекція академичной гимназіи не перевела съ бурсаками, перейшовшими нынѣ до гимназіи нѣмецкой, докладныхъ протоколовъ и не отшукала головного сего интригивновника; жалуемо, що не зажадала личного явленія батьковъ тыхъ бурсакѣвъ, бо тогды можна бы было дознатися дуже цѣкавыхъ рѣчей.

історія! Так ось се як думають правдиві
Росіяне про „адінъ языкъ“! Князь собі зъ не-
го, — „Проломъ“, кажуть, пише „какой то огу-
машедшій австрійскій челоавекъ“...

По такихъ разговорахъ мои понятія о языцѣ „русскомъ“ проявились рѣшуче. Я познавъ, что мы а Великороссы, маємо особнй мовы, та що мы особнй коварѣ славянського дерева. Й-жь, оправдѣ, не мѣгъ зрозумѣти правдивого Веліко-росса яе то за одиѣнь день або й за годину, якѣ дехто каже, — я на то потребувавѣ мѣсяцѣвъ, такѣ само якѣ, щобы зрозумѣти чи Чеха, чи Болгарина, чи другого Славянина не-Русина.

При томъ я познавъ одну глупу хитрѣсть
офиціальной Россіи, коли почувъ, якъ то учителя
въ школахъ учать „русскую литературу“. Велико-
русскихъ поетѣвъ и писателѣвъ учать, а за на-
шихъ малорусскихъ и словечкомъ не згадуютъ, а
только на нашу пѣсню, переведену на рос-
сійскій языкъ, кажутъ, що она малорука,
и Наколая Гоголя, который, якъ звѣстно, все пи-
савъ по великоруски а только дещо зъ мало-
русского быту, называютъ малорускимъ писа-
телемъ.

Такъ и. пр. въ кіевско́й семинарі́и отъ акту-
ють „руськую літературу“: „Література рус-
ская, кажуть, роздѣляея властиво на двѣ вѣтви:
великоросійську и малоросійську. Державинъ,
Пушкінъ, Тургеневъ, Толстой, Достоевскій и

Только-жъ не о то намъ головно ходитъ. Якъ може жалъ намъ молодежи, котра стала-ся жертвою партійнои ненависти, такъ въ дру-гой стороны, судячи по складѣ нынѣшної у-правы Ставропигійскаго Института, були мы певный, що Институтъ сей нынѣ чи завтра ступитъ на ту саму дорогу въ справѣ образо-ваня свѣи молодежи, по котрій дѣтъ кѣлькоко лѣтъ блукаеся „Народный Дѣмъ“. Се-жъ про-грама, указана обомъ институтамъ редакцію вѣдѣньскаго „Parlamentär-a“, а стремляча до того, щобъ руской молодежи подати некакѣ ин-ше образованье, а только не руско-народне. Людямъ сеи категоріи и тыхъ политичныхъ пересвѣдченъ есть болше на руку всяка, хочъ-бы китайска гимназія, а лише не руска. Бо руска спинае широкі гадки „объединенія“, за-свѣваючи въ молодыхъ сердцахъ вѣдрове верно рускости и будаючи любовь до рѣдного языка и вѣры, коли тымъ господамъ забагаеся tabula rasa, закимъ насѣне зѣвѣстне спасенія. Польскій або нѣмецкій языкъ спинае въ меншій мѣрѣ ихъ задушевнѣ намѣрена, якъ анатемизованный „объединителями“ рускій языкъ. Тожъ гайда на гимназію нѣмецку!

Мы пересвѣдѣны, що партизаны нынѣшного „настоятельства“ буреы Ставропигійской будутъ старатися всякими крючками обмыти своихъ людей въ сихъ замѣтовъ и стануть на силу шукати виновника по-за ними. Але нащастя не вѣдомо зновѣ на стѣлько наивными, щобы такимъ оправданямъ давати вѣру. Обозвуются може голоса, що нѣхто въ „старѣйшины“ о вѣсѣмъ тѣмъ нѣчого не знавъ, и т. д., але и се не змѣнить нашего суду о довершенѣмъ фактѣ. Коли-бъ такъ було, то бувъ-бы се доказъ, що сеніоратъ о богато дѣтѣмъ не знае, що въ его хатѣ дѣвса. А нынѣшний крокъ „настоятельства“ Ставропигійской буреы не можемо легше осудити, не пазвавши его грубою врадою на власнѣмъ народѣ. О Чехахъ або Словѣнцяхъ не далось-бы щось подобного и подумати. Такой крокъ бувъ-бы межи ними страшнымъ чудовищемъ. Въ одній згангрененовій вѣстными средствами галицкой Руси есть така рѣчь и можлива, и може найти для себе ревныхъ оборонцѣвъ.

А какъ то до лица будутъ теперь тѣмъ господамъ тѣ статьи въ вѣстныхъ органахъ, де то кричатъ о угнетеніи народу руского въ Австріи Поляками, Мадырами, Румунами! А тутъ не Поляки, не Мадыры, не Волохи, а свои институты, заснованый для обороны рускои

оали на литературно́мъ общеруско́мъ язы́цъ — Кольцовъ, Некрасовъ и другіи на великоруско́мъ народно́мъ язы́цъ, а Гоголь, одинъ изъ самыхъ лучшихъ народныхъ писателей, писавъ на малоруско́мъ або малоросі́йско́мъ народно́мъ язы́цъ.“ — Ось масть, мовъ на долони: Николай Гоголь писавъ на малоруско́мъ народно́мъ язы́цъ! — Такъ само и нашу пѣсню народну переводять на языкъ росі́йскій и тогдѣ называютъ ея „малоросі́йскою или малорусскою“ пѣснею, а въ переводѣ лише денеде полишать наше слово або нашъ зворотъ, подобно якъ у Гоголя, понаде часомъ слово малоруске. И коли учитель въ школѣ пояснитъ такъ ученикови, котрый не знае рѣчи малорускои, родимому москалеви або чужинцеву, Болгарови чи Сербови, котрыхъ доволѣ бувае въ школахъ росі́йскихъ, — то тѣи, бачучи, що „малорука“ пѣсня зовсѣмъ не рѣзнятъ въ язы́цъ ѳъ великорускои, та що „малорускій“ языкъ Николая Гоголя нѣчимъ не рѣзнятъ ѳъ языка Пушкина чи Тургенева, скаже: „Чого хотять тѣи Русины та Украинці? Не вже-жъ малорука мова не та сама, що росі́йская?“

Малорука дитина не такь хутко сему по-
вѣрить, але неодна, особлявно тупійшого таланту,
мало-по-малу переймаєся тою фальшованою наукою
и негує тую якубу мову, въ котрій рѣдна мати
выколысала и выховала єи...

(Дальше буде.)

вѣры и народности, силою женуть руску дитину на поле чужой культуры!

Дѣйствіе, годъ отгадати, чи больше соромитися намъ сеи поганою роботы, чи плакати надъ заслѣпленемъ кермующихъ нею? Але на одну доконечну потребу можемо нынѣ вже вказати, именно на потребу вышуканя скорыхъ средствъ, чтобы лихо въ народѣ выкоренити. Такой вѣры на власномъ народѣ дальше терпѣти годъ. Обѣ згаданіи институціи, здвигненіи кровію и грошемъ народу руского, съ призначеніемъ служить лишь ему, мусятъ подпасти радикальнымъ реформамъ и въ обохъ сихъ институціяхъ мусятъ уступить люде, котріи до власного народу относятся ворожо. Дальша терпимість есть иронією.

Вже Ставропигійскій Институтъ стративъ отъ давна свое ширше значеніе на Руси и перемѣнився въ институцію съ больше локальными цѣлями. Але, щобъ сунулся днѣ дальше въ тую пропасть, надъ котру его поставлено, чтобы спроневерився 300-лѣтній свой традиціи, — на се Галицка Русь призволити не може. Буде вправдѣ въ лѣтописяхъ записано, що за сеніорату проф. д-ра Исидора Шараневича Институтъ Ставропигійскій забравъ свою молодіжъ въ руской гимназіи, але та сама лѣтопись муситъ на другій сторонѣ записати, що найшавше люде, котріи запротестували противъ сего мерзкого дѣла и спасли славу Института Могилъ и Острожскихъ.

Ярмарки и торги на Покутѣ.

(Конечъ.)

Отсе вовѣмъ ще недокладный образъ нашихъ торгѣвъ и ярмарокѣвъ. Богато недостатку до цѣлковитомъ повноты, але вже въ тои крайотки побачили Вп. читателѣ, въ якѣмъ положеніи находится нашъ промышленецъ, нашъ ремѣльникъ, и въ загалѣ нашъ народъ покутскій. У всѣхъ напрямкахъ працюють люде тяжко, силуються заводити и поступы въ своихъ заводахъ, а прийдется остаточо выкористати тую тяжку працю, довгий свой трудъ, — то показується, що народъ або не умѣе або не може перемѣнити тои своей праці, труду та плодѣвъ своей землѣ на правдѣ торговельну цѣну. Дуже недостаточне ще реально образованье не позволяе народе переводити торговельныхъ спекуляцій съ своими продуктами въ той способъ, якъ се чинять инчі народы. Тамъ вновь, де були-бы добріи способности духовѣ та й щира охота, — тамъ тяжка нужда и сильна организація монополистовъ торговельныхъ не позволяють зработи початку до выволена въ-подъ чужого „протекторату“ экономичного, подъ котрый мы мимо волѣ дѣсталися.

На примѣрѣ поясню се лѣпше. Селяне продають н. пр. подъ конецъ весны коровы съ телатами длятого, що тѣмъ-жъ тогды найлѣпше плататся, а не аяноутъ, що таа дуже добра цѣна має свою причину въ спекуляціи, приносящій ще большій выскы, а то въ такой способъ. Промышленецъ продае окремо теля за добрый грошъ, дѣставъ потому за саму скорому (набѣлъ) черезъ цѣле лѣто величезный доходы, — и се есть цѣлею его спекуляція, — а коли днѣ продать въ осени выдвену корову за будъ-яку цѣну, то не має на томъ нѣвакои утраты, бо скорома дала ему чистый зыскъ. Съ выимкою сторѣвъ поблизько Станиславова и Коломыѣ, де селяне научились вже спекуляціи въ скоромоу, — народъ покутскій въ загалѣ не знае, що въ коровѣ можна мати який большій хосенъ, якъ лише продаючи ихъ равомъ съ телатами. Подобный вновь примѣръ бачили мы и на бѣвцахъ. То само повторяется и на инчихъ поляхъ. Убожество вновь наше и сильна конкуренція зъорганизованой тѣсно касты торговельниковъ не позволяють намъ вывѣдти ховану у насъ худобу на торги по-закаравѣ, де можна бы дѣстати за ню найвысшу можливу цѣну; то само не дозволяе намъ кинутися на спекуляцію абыяка и або збувати его тамъ, де его цѣна найвысша, або вновь перемѣнювати его на такой видъ, що дѣставъ наибольшу вартѣсть.

Съ представленого образу бачимо дальше, что не только нема у насъ великихъ промысловыхъ институтовъ, котріи бы перерабляли сыры плоды на широкій размѣры а переробленіи вже подавали отнимателямъ, але навѣтъ и примитивный нашъ промыселъ та ремѣсла або упускають або переходять поволи въ тяжку чужую неволю. Русины на Покутѣ не знали отже выкористати своего становиска на поли продукціи и промыслу до послѣднихъ консеквенцій, бо

звычайно на выробленю продуктѣвъ промыслу кѣнчится ихъ дѣяльнѣсть, — а выпровадження тыхъ продуктѣвъ на мѣсця найкористнѣйшого збуту и побиранье цѣнъ торговельныхъ лишили еже жидамъ, а тѣмъ самымъ засудили себе на утрату выспихъ зыскѣвъ, отже и на убожество. Правда, що по наибольшій части промышленовѣвъ самі мало-що завинили, хіба може нестаткованьемъ въ добрыхъ часѣвъ. Рѣчь звычайно маєе такъ. Жидовскій спекулянтъ грошей по селахъ и мѣстечкахъ мають все бачне око въ свой околицы на всѣхъ промышленовѣвъ, що занимаються выробомъ добре збуваючою-ся товару и чекають лише на догдну хвилю, щобъ ихъ взяти подъ свой „протекторатъ“, якъ выражаются Англичане. Нагода до того лучаеся дуже часто, бо въ кождый родѣ бывае якъсь нещастье, тяжка хвиля безъ гроша, голодный часъ, передновокъ, слабѣсть, смерть, и т. п. Таку отже догдну хвилю выхѣснѣе грошей спекулянтъ, и риходячи промышленовцевъ нѣбы съ помочю, а властво бере собѣ его въ экономичну неволю, и розпоряджае вже довѣльно не лишь его товарами, але навѣтъ его способностями. А треба великой борбы экономичной и душевной, чтобы выволитися въ неволю.

Якъ видно въ повыспихъ записокъ, вся найголовнѣйша и найзыскнѣйша торговля спочивае нынѣ въ чужихъ крѣпкихъ рукахъ. Вырвати торговлю въ тыхъ рукахъ и всѣ користи въ ней обернути для себе, — то повинно бути одною зъ першихъ нашихъ задачъ экономичныхъ. До того однакъ потребно двохъ рѣчей. Треба, щобъ мы были вовѣмъ способны до веденя торговлѣ, с. е. щобъ не марнували варѣбѣвъ, щобъ статкували, задовольнялись часами и малымъ, — однимъ словомъ скинули панскій гойный норовы и перебрали отъ дотепрѣшнихъ монополистовъ деякіи прикметы душевны. Друга вновь рѣчь, треба намъ великой силы. Противникъ не дасть собѣ такъ легко безъ борбы выдерти оружія т. е. торговлѣ, — а борба була-бы дуже тяжка, тѣмъ тяжша, що монополисты зъорганизованы въ найдрѣбнѣйшихъ напрямкахъ та звязаны наслѣдуваня годною солидарностю и, якъ на вынѣшній часъ, выдаются неодолимыми. Однакъ все то не повинно насъ отстрашувати отъ праці! Треба и намъ глядати и добувати силъ. Початокъ силы лежить въ еднѣсти, въ доброй организаціи.

Экономична наша рѣвновага дуже сильно захитана. Щобъ еи назадъ привернути, треба тысячъ людей добувати въ неволѣ, треба не одну продукцію, не одно ремѣсло ратувати отъ заглады, декому вновь промыслови треба-бы прийти въ помѣчь чи то доброю радою, чи капиталами, чи врѣштѣ забезпеченьемъ отбуту. Можна-бы пофѣшати, розширити варстаты, а потому закладати и фабрики. Тамъ пригадаймо собѣ лише примѣръ въ Англіи. Чи величезный тамошній фабрики, що закидують нынѣ своими продуктами цѣлый свѣтъ, повстали такъ наразѣ, изъ вѣчера на нынѣ? Нѣ! Они мали свой початокъ въ маленькихъ въ-разу варстатахъ, котріи поволи и постепенно розвивались чимъ разѣ дальше, а потому, по довгихъ лѣтахъ, розширились въ помѣшій, а на рѣштѣ въ тѣи великанскій фабрики, що самыи лише забудоваными рѣвноважы галицкимъ мѣстечкамъ. Чи-жъ не могло-бы и у насъ то само повторитися? Вѣда лише, що у насъ нема людей съ англійскою вытревалою.

Якъ розглянути нашъ экономичный отношны, то только роботы, що й не знати въ чѣго впередъ розпочинати. А де робѣтники до неи? Нема! А потребно тутъ не сотокъ, а тысячѣвъ и тысячѣвъ робѣтниковъ!

На законченье вкажу ще на одинъ образъ. Неоднѣ нынѣшній князь грошевый въ наддунайской столицѣ, що проживае нынѣ въ пышныхъ, перворядныхъ, сіяющихъ своихъ палатахъ середѣ блеску та роскоши, розочаеъ свою экономичну каріеру на галицкихъ торгахъ и ярмаркахъ, яко обдертый на пѣвъ нагдѣ обнесчикъ сѣрниковъ чи прецѣдѣвъ, або вновь яко факторъ и барышѣвникъ, що далекими свѣтами волѣеся пѣшки середѣ всякой негоды въ ярмарку на ярмарокъ, жыючи цѣлыми роками въ наибольшій нуждѣ, бѣдѣ, голодѣ и холодѣ, складаючи кождый заробленый грѣшъ до купки, доки не приабираетъ на столько, що мѣгъ розпочати самъ на власну руку бодай маленьку торговлю. Розпочавши разѣ самостоятельный интересъ, двигаеся днѣ вже скоренько, капиталы его росли и множились таки на нашихъ очахъ та нашими плодами съ не-

звычайною скоростою такъ, що на рѣштѣ въ нашѣй Галичинѣ за мало было мѣсця для тыхъ капиталѣвъ, — для того днѣ и перенѣсь ихъ до столицѣ державной, де вновь дальше растутъ.

Запытаеся, чи було-бы то рѣчею зовѣмъ неможливою, чтобы капиталы и въ рукахъ рускихъ росли въ подобный, може лишь о половину повдѣльнѣйшій способъ, але за то съ большою въ двѣ користию для народу и краю. Пытаю, чи не могли бы и мы Русины научитися чѣго доброго отъ такого барышѣвника або прѣцлѣря?

.....вб.

Его Вел. цѣсарь въ Галичинѣ.

(Отъ нашего спеціального дописувателя.)

Якъ было заповѣдано, Его Вел. цѣсарь приѣхавъ на маневры до Городка вчера о 6 год. рано, въ товариствѣ ген. Бека. Вышпѣвши въ поѣздѣ, цѣсарь стиснувъ руку кн. Виртембергви и розмовляе съ нимъ кілька минутъ. Дворецъ и сая въ дворцѣ были дуже гарно пристроены. На дворцѣ натыкано богато хоругвы съ красками державными, краєвыми, рускими и польскими, а на самомъ верху дворцѣ повѣшала хоругва руска. Сая была выбита атласомъ, прибрана въ цѣвты и бѣсть цѣсарскій. По розмовѣ цѣсаря съ кн. Виртембергомъ, промовивъ до Его Величества вице-маршалока городекой Рады повѣтовом о. Кульматыйскій по нѣмцки: „Geruben Euerer Majestät in Allerhöchster Huld und Gnade zu gestatten, dass ich als Obmann-Stellvertreter der Bezirksvertretung von Grodek im Namen dieser Körperschaft so wie der gesamten Bevölkerung Treue, Liebe und Hingebung für E. Majestät in tiefster Ehrfurcht auszusprechen und das anstehende Herzu kommende ehrfurchtsvollste Willkommen zum Grusse darzubringen wage, dem tiefempfundenen Wunsche Ausdruck gebend: Gott segne, Gott schütze, Gott erhalte E. k. und k. Majestät und das Erlauchte Kaiserhaus!“ На томъ привѣтъ цѣсарь отповѣвъ, що „его сей привѣтъ дуже тѣшитъ и днѣ пересвѣдченый о вѣрности и преданности своего народу“. Потомъ цѣсарь звернувся до о. Черепашиньского, пароха въ Керницѣ и администратора Городка, и запытавъ его только есть рускии парохіанъ въ Городку? На отповѣвъ, що до 5000 душъ, цѣсарь сказавъ: „Sehr hübsch!“ Кромѣ сего розмовы, цѣсарь съ нѣкимъ большъ въ саяи не говоривъ, а были тутъ мѣжь иншими намѣстникъ п. Залескій, урядникъ намѣстничества п. Терлецкій и лат. парохъ.

Съ дворца цѣсарь выѣхавъ поѣздомъ въ товариствѣ ген. Бека до мѣста и зближався до браны тріюмфальной. На бранѣ тріюмфальной, высокій, умѣщено по одному боцѣ въ горѣ лагу и бѣсть цѣсаря, а по другомъ боцѣ собѣ съ серпомъ и бѣсть цѣсаревой, мѣжь хоругвами повѣшала на самомъ верху браны хоругвы руска, сино-жовта. Передъ браною утворили шпалеръ городецкій жиды въ нужденныхъ халатахъ а съ польскими (бѣло-червоными) кокардами на рамени, — они были т. я. „гоноровою сторожею“, що мала дѣлати про удержанье ладу. Ближе къ бранѣ стояло 12 дѣвчатокъ бѣло одягненыхъ, що мали кидати цѣвты и група жидѣвъ подъ балдахиномъ съ тойрою и съ своимъ бесѣдникомъ. Въ самѣй бранѣ стоявъ бурмиетръ п. Дмоховскій съ золотыми ключами. На трибунахъ же при бранѣ въ одного боку бѣвъ хоръ рускій, а въ другомъ богата публика, що приѣхавши дуже численно въ Львова, брала дорогіи билеты на трибуну. Коли цѣсарь только въѣхавъ въ шпалеръ жидовскій, жиды, замѣсть удержувати ладу, заравъ аробили дуже неафайный неладъ. Жидова заравъ кинулася съ гармидеромъ за возомъ, мало не подушила дѣвчатка, такъ что самъ цѣсарь мусѣвъ острѣгати. Жиды въ-подъ балдахину почали съ тойрою лѣзти ажъ на поѣздъ, — словомъ жиды аробили невиданный неладъ. При бранѣ промовивъ бурмиетръ п. Дмоховскій, хочъ Русинъ, по польски. и перадаючи ключъ цѣсаревъ, крикнувъ: „Niech żyje!“ Русины заглушили окликъ „Niech żyje“ грѣмкими „Слава!“ и „Многая лѣта!“ Сильный хоръ руской молодежи въ Львова, запрошеной телеграфично до Городка, отпѣввавъ одну строфу по нѣмцки „Gott erhalte“ — хоръ хотѣвъ сей имнѣ сѣвѣвати по руски, але представлено, что отъ програмы, уложеной намѣстничествомъ, отступити не можна, — а потому отпѣввавъ прѣгарне „Многая лѣта“ Воробкевича. Цѣсарь казавъ повозцѣ задержатися, слухавъ звучного „Многая лѣта“ и цѣльно глядѣвъ на молодѣжь, мѣжь котрою больша часть мала гарно мерезжанъ сорочки, а были деякіи и въ строю украиньскомъ. Тутъ панна Дмоховска подала цѣсаревѣ букетъ. Въ бранѣ стояли такожъ сотрудники обѣхъ обрядѣвъ. Въ самѣй Городку жиды повывѣшували по своихъ домахъ саміи польскіи фаны. Рускѣ фаны красувались на обохъ церквахъ. На всѣхъ урѣдахъ были и рускѣ фаны.

За браною уложилася въ шпалеръ молодѣжь шкѣльна, хлопцѣ и дѣвчата, а дальше по дорожѣ до Любѣны по одному боцѣ процѣ-сіи съ рускимъ духовенствомъ, вѣданнымъ курендою, чтобы торжественно витало цѣсаря. 6. Величество вѣзъвъ съ повозки и близько 10 минутъ розмаивавъ съ рускимъ духовенствомъ. По другѣмъ боцѣ дороги стояли жи-

ды; цѣсарь съ ними не розмаивавъ. Тутъ явились селянскій бандеріи для супроводу цѣсаря до Любѣны. Всѣ майже мали хоругвы рускѣй и шарфы на новыхъ соломяныхъ капелюхахъ сино-жовтѣ. Въ загалѣ-жъ бандеріи прѣвентувались дуже величаю.

Сѣваки нашѣ въ Львова у вечерѣ передъ приѣздомъ цѣсаря и вчера рано по выѣздѣ въ Городка сѣвали рускѣ отѣсны, а множество интеллигенціи, офицѣровъ, мѣщанъ и селянъ вбиралось коло нихъ и не могли начудуватися красѣ нашихъ мелѣодій.

До Любѣны прибувъ цѣсарь вчера о год. 7½ рано. При тріюмфальной бранѣ повѣтавъ его о. Гелитовичъ, а вѣдѣтъ поѣздъ хлѣбъ и соль. Передъ самымъ въѣздомъ выжидали цѣсаря всѣ три архіепископы и еп. Пелешъ та Пузына, начальники властей и депутація шляхты. Цѣсаря повѣтавъ яко господарь бар. Бруницкій. Въ апартаментахъ представивъ цѣсаревѣ п. намѣстникъ репрезентаціи шляхты въ польскихъ строгахъ, не дуже численну, бо многіи шляхтичѣ задал недостатку гроша отмовили прибути. Обѣля цѣсарь розмовляе съ бурмиетромъ Львова и обѣщавъ, що архкн. Рудольфъ приѣде на другій рокъ до Львова. Бар. Жигм. Ромашкава вышутувавъ о мѣсто Стрый а съ маршалкомъ краевымъ говоривъ про регуляцію рѣкъ. О год. 6 подъ вечеръ бѣвъ обѣдъ двѣрскій. Вечеромъ мѣсто иллюминавано. Съ митрополитомъ выѣхали въ Львова крыл. Сѣнгалевиць, Фацѣвиць и Вѣлецкій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Сесія парламентарна.) Президентъ угорскихъ министровъ вернувъ минушого поведѣла въ Остенды и теперь розпочинае цѣлый рядъ важныхъ переговоровъ межъ обома правительствами. Въ понедѣлокъ бѣвъ Тисса у Вѣдны, але не бачався тамъ съ жаднымъ министромъ австрійскимъ, отже и переговоры въ справѣ угорской угоды не могли ще розпочатися. Парламентъ угорскій збереся вже 18 с. м., а рѣвночаю съ нимъ, або кілька днѣвъ позѣйше буде скликана такожъ и австрійска Рада державна. На першѣмъ планѣ нарадѣ стоить угода угорока а именно мыто отъ фанты. Въ сѣй справѣ мусятъ однакъ перевѣсткою насапередъ переговоры межъ обома правительствами. Имовѣрно съ концемъ с. м. збереся рада министровъ для ухваленя бюджета, а тогды буде такожъ вызначенный часъ для абору опѣльныхъ делегацій.

(Зъ Буковины.) Зъ Дорны доносятъ, що межъ буковинскими а угороками властями пришло на границѣ до дуже немилон колізіи, при котрій угорокѣй власта насильно прогнала комісію буковинскую. Буковиньскій фондъ религіійный веде именно процесъ съ семиградскою громадою Борготина о лѣвъ въ Полянастии. Судъ въ Дорнаватра выловивъ отже на мѣще опору комісію подъ проводомъ адьюнкта судового Скимуцы и представителя финансовою прокураторіи Кельмана, чтобы оглянула спорный лѣвъ на сторонѣ австрійской. Угорокѣй надѣжнуванъ бр. Банфи выступись на мѣще опору съ 25 жандармами подъ проводомъ одного офицера и прогнавъ комісію насильно зъ мѣща.

Заграничній Державы.

Справа болгарска доходитъ чимъ разѣ больше до кѣнды и вже въ дуже короткомъ часѣ буде мусѣла конче закончиться. Съ въѣздомъ кн. Александра до Сѣвѣи закончилась рѣшучо революція, выкликана чужими партизантами а теперь розпочнае робота дипломатіи, котрой самъ князь не зовѣмъ свѣтлый давъ починъ. Займѣтъ однакъ станемо розбирати дальшій хѣдъ рѣчей въ Болгаріи, мусимо приглаголюеъ насапередъ самому въѣздовъ князя до столицѣ, бо принятъе его тутъ можна уважати за ознаку, побѣда котрой можна оцѣняти такъ саму ситуацію въ краю якъ такожъ и становище другихъ державъ до неи.

Приѣздъ князя до Сѣвѣи бѣвъ достойнымъ законченьемъ того тріюмфального походу, середѣ якого принимали Болгаре своего князя черезъ цѣлу дорогу отъ Рущука ажъ до оамон столицѣ. Дня 3 с. м. зъ полудня станувъ князь передъ столицею, де вже на 5 километровъ далеко вышпѣли ему на отрѣчу житейѣ мѣбта и величезна масса доколичныхъ селянъ. Само мѣсто було украшено хоругвами болгарокой барвы, а многіи дома были красны пристроены. На всѣхъ консулятахъ крѣмъ роосійского повѣшали такожъ хоругвы. Ще передъ приѣздомъ князя вырушало богато возѣвъ, особливо съ дамами въ оваточныхъ строяхъ, и тысячъ людей пѣшкомъ ажъ до Слятиньского гану, де такожъ установились консулѣ италійскій, румынскій и французскій въ униформѣхъ, секретарѣ князя и богато другихъ достоиныхъ. Тутъ такожъ принедено князевѣ красно пристроеного коня. Отъ гану (гостиницы) ажъ до тріюмфальныхъ воротъ на передѣлѣсто Сѣвѣи установили войско, 5 болгарско-румелійскихъ баталіонѣвъ пѣхоты, одна шкадрона кавалеріи и кілька пушокъ для даваня салвы. Коло тріюмфальныхъ воротъ установились рада мѣбта и депутація колоній ионаньскихъ жидѣвъ. Вдовѣвъ цѣлой дороги установились по обохъ бокахъ дамы съ цѣвтами и вѣнками. На 8 километровъ передъ мѣстомъ вступивъ князь до хати одного селянина и тутъ передагнува въ великій галевый мундуръ и о 11 год. станувъ вже коло гану. Выотрѣлы зъ пушокъ дали вѣдати, що князь надѣхавъ. Средѣ народа пѣставъ теперь вѣту віявъ, який трудно описати;

вице-президент Рады міста Львова, померъ въ Ауосе для 6 с. м. по тяжкой и довгой недужь.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Руский театр въ Тернополи. Огъ тыждня го-
отое въ нашомъ мѣстѣ руский театръ подъ ди-
рекцію пп. И. Виберевича и И. Гриневецкого и
давъ доос 5 представлень а именно: Шельменко
наймитъ, Зеленый островъ, Отецъ деботанки,
Властитель гутъ и Глытай. Не будемо вдавнись
въ оцѣнку сихъ творѣвъ, звѣстныхъ нашой пу-
блицѣ або въ выставѣ оцѣнчыхъ або въ ре-
цензій въ „Дѣло“ и „Зоря“. Замѣтимо лише,
що дирекція очивидячки дбае про те, щобъ вы-
ставою щоразъ новѣйшъ, въ нашомъ мѣстѣ ще не
звѣстныхъ творѣвъ, заинтересувати публичность
для руской оцѣны и въ томъ зглядѣ, признати
треба, поступила впередъ дирекція въ прикладѣ
до давнѣйшой своей методы. Зарѣвно и що до гры
оцѣнчоной бачимо такожъ поступъ. Цѣлый персо-
налъ артистичный подѣ рутинованымъ режисер-
ствомъ дар. Гриневецкого такъ зложенъ и вы-
робленъ, що може и труднѣйшій творы драма-
тичній поправно выставити на оцѣнѣ. Роль оцѣнъ
обладженъ добре, замѣтний только бракъ п. Ла-
сковского, такъ конечного для комплекта силъ ар-
тистичныхъ нашой оцѣны. Окрѣмъ силъ, котры
уже маюгъ добре заслужену славу на нашой оцѣ-
нѣ, що вызначились въ головѣйшихъ роляхъ,
якъ п-нъ Виберевича (Олена въ Глытаю), п.
Гриневецкий (Шпакъ, губернаторъ Зелен. Остро-
ва, Глытай), п. Стефуракъ (Шельменко), п. Ви-
беровичъ (Андрѣй въ Глытаю), п-нъ Попелова
(Гортензій въ З. Островѣ), п. Сечинский (М.
Хандола въ Глытаю), бачимо такожъ болѣшу ста-
ранность або заокруглене въ роляхъ Олены въ
Властителя Гутъ и Христѣ въ Глытаю (п. на
Вишневока) и у п. Яновича. Такожъ п-нъ Осипо-
вичева побудала давню хибу и зайнята лише
тымъ, що на оцѣнѣ дѣе оя. П-ну Осиповичеву ра-
дидь бы мы звачати на модуляцію голосоу отъ
повѣдно до придѣленой ему роли, а въ Властите-
лю гутъ здаеся намъ зовсѣмъ оправдывымъ
отъ маркграфини Клары выматати болѣше дис-
тинкції. Наша труппа театральна умѣла собѣ за-
служити признание не только у Русинѣвъ, але й
у воѣхъ загадомъ. Тому тымъ болѣше оумно, що
публика дуже слабо отвѣдуе нашъ театръ, а осо-
бливо Русины такъ рѣвностно отнѣсаетъ до
нашой оцѣны. Теперь бо уже не только патриотизмъ
повиненъ приманювати Русинѣвъ до руского те-
атру але й правдиве вдоволене, яке можна мати
зъ такой выставы. Се найкрасше заявляють де-
лякъ Поляки, щирѣ любители и знавцѣ драма-
тичнѣй штуки, буваючи щоразу въ нашомъ театрѣ.
Та не только мѣсцевѣ Русины якось байдужнѣ для
руского театру, але й замѣоцѣвъ. Вже-жъ в го-
рѣчѣ роботы польной покѣнчонѣ и дорога суха та
гладка, а чей у каждого найдѣе стѣлько гроша,
щобъ хочъ три-четыре выставы отвѣдати. Минув-
шими лѣтами бувало въ Тернополи инакше. Чи-жъ
може Тернопольщина забанувала за давнюю со-
лодкою дѣрмотою?!

(+) „Wiadomości lekarskich“, мѣсячника наукового
лѣкарского подѣ редакцію д-ра І. Виктора у
Львовѣ, выйшла книжка друга за мѣсяць сер-
пень. Зъ Русинѣвъ бере въ томъ издавництвѣ
писателюу участь звѣстный гинекологъ и опе-
раторъ, землякъ нашъ д-ръ Щастный Сельский.

Переписка Редакціи и Администрации.

Вл. А. Д. въ Озернахъ. Заплачено до 31 гру-
дня 1886. Дакуемо! — Всч. С. К. въ Опацѣ. За
„Дѣло“ и Библи. п. повѣстей“ заплачено до 30
вересня. За подяку прїиде 1 зр. а. в.

Подяка.

Уже третій разъ, а все острѣйшимъ ме-
чемъ тяжкого горя раняется родительское наше
серце утратою любимыхъ дѣточекъ. Найновѣйшій
припадокъ нежданной смерти нашой 1 1/2-лѣтнѣй
дочечки Стефаніи отобравъ намъ всю нашого духа
притомнѣсть, а лише прїятельска готовѣсть нашихъ
Сусѣдовъ очутила насъ на хвилю зъ неописаной

роопуки. Опамятавшись шо гроха, шлемо Вамъ,
честный Добродѣй и Добродѣйка, за добре Ваше
серце шару подяку! Дакуемо Виов. п. судіи Ре-
ваковичеву, Вп. Пп. Матвѣямъ, Всч. Пп. Куря-
чакамъ, Всч. Пп. Кушнѣрамъ и Всч. о. І. Дубови
за Ихъ оочувство, присутность и трудъ при по-
хоронѣ. А передовѣсь дакуемо щиро о. Изни-
цкому въ Залѣтѣ, Ихъ Доот. Сурузъ и Ба Се-
стричамъ. За Вашъ оцѣны, що надъ нашою не-
долею пролили за тебѣ слова потѣхи и за щирѣ
трудъ, шо цѣлымъ похорономъ занялися, нѣй
всемъ Господѣ нагородитъ Вамъ зъ высокого не-
ба! Дакуемо такожъ нашимъ Сусѣдамъ мѣсцевымъ
и парохіанамъ за Ихъ жалѣ и послугу и Тобѣ
любезный Вуацѣ Теофану и братчику покровѣнцѣ
Ярославе, шо мѣсто отпочанку, съ нами грызоту
и смутку подѣляли мусѣли! — Стефанъ и Ка-
ролина Кишчики.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1583 194—?

Зѣлье Зебургера яко певне оредство на
катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одаю пачки
20 кр. За опакованье и посылку почтою числится
10 кр.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсѣ дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 33—? якъ такожъ

5% Преміованый листы Гипотечный

Поручена зъ провинціи выконуе от-
воротною почтою безъ провизіи.

„Народна Торговля“ у Львовѣ

удержуе на складѣ и поручае:

Свѣжій воды минеральны.

Вода Биливська квасна „Зауеръ-Брунне“ фляш. по 26 кр.	
„Хебска (Егерска) Францъ, Зальцъ и Визовъ“	26 „
„Емске жерело Кренхавъ и Кисель“	26 „
„Гисльберъ королевске Отто жерело“	22 „
„Галихенберга зъ жерела Констанція“	30 „
„Содова „Галлеръ“	40 „
„Ивоничка“	33 „
„Карльсбадска Миль, Шляхъ и Штрудель“	34 „
„Крайнахеръ“ жерело Славсавы“	38 „
„Киссингска, жерело Ракочи“	42 „
„Криничка“	28 „
„Маріенбадска „Крайцъ и Фердинандо-брунне“	28 „
„Горка“ Гушидъ жерело Яношъ“	28 „
„Осенеръ“ Арпадъ“	28 „
„Жерело Францъ-Йосифъ“	28 „
„Викторія“	28 „
„Сельтерска“	26 „
„Сельтерска камбика“	20 „
„Швальбахска „Стральбрунне“	28 „
„Швабницка Йозефиненъ, Магдалененъ и Стефанъ“	28 „
„Вичи Челест. градегривъ“	48 „
„Вилдунска жерело Георгъ-Викторія“	42 „
„Жегестѣвска „Зауербрунне“	28 „

При высылцѣ найменше 25 фляшонъ чи-
слится опакованье по 2 кр. отъ фляшки вразѣ
съ скринкою; при меншій высылцѣ опакованье
дорожше.

1649 16 0 Зарядъ Народной Торговлѣ.

Фабрика вытворѣвъ хемичныхъ и навозовыхъ

Юліяна Ванга у Львовѣ

поручае сельскимъ господарямъ подѣ оцѣннѣ застѣвы

Муку до погною зъ костей

якъ парену, такъ и препаровану квасомъ сѣрковымъ

по цѣнахъ найумѣренѣйшихъ

съ оцѣнкою порукою за си чистѣсть и скѣлькѣсть мѣсячыхъ-ся въ
1727 нѣй складникѣвъ. 5—5

Привзнану загально найлучшу

Масу до запусканя подлогъ

поручае

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

1681 100—0

Перепродукимъ даемо отповѣднѣй рать.

Димитрій Ковальскій

мужескій кравецъ

у Львовѣ, при ул. Бляхарскій ч. 7.

мае честь поручити П. Т. Пу-
блицѣ и Всч. Духовенству свою

Робѣтню кравецку.

Выконуе волякій роботы зъ
своего оукна або лишъ саму ро-
боту посла найновѣйшой моды и
по цѣнахъ якъ найдешевшихъ.
Принимаетъ замовленя на одежи
для Всч. Духовенства и выко-
нуе тѣи съ полнымъ вдоволе-
нѣмъ. Управашочи яко Русинъ и
членъ тов. рукавъ ремѣсянѣвъ
„Зоря“ о ласкавъ взгляды П. Т.
Публики и Всч. Духовенства,
поручаеся лакавому покрови-
тельству. 1736 2—12
Вѣсь замовленя выко-
нующа въ найкоротшѣмъ часѣ.

Кухня
смачна.

Цѣны
ужѣрков-
ваній.

Горѣвки
и Вина
доборовѣ.

Телефонъ
до ужитку
П. Т. Гостей

1/4 литра Пильзнера

7 кр.

1/2 литра Пильзнера

14 кр.

1742 1—?

дѣстата можна въ реставраціи подѣ
назово:

„Пильзненское Жерело“

пiazza Маріакій ч. 3.

Зброю довецку

выпробовану, одинокую нагороджену медалемъ державнымъ и
дипломомъ почетнымъ, поручае

А. В. Мольнаръ (давнѣйше І. Висневский)

рушники у Львовѣ, готель Жоржа.

Лянкастрѣвки въ цѣнѣ отъ 25 зр. до 200 зр.

Пистолѣ до меты отъ 25 зр. до 100 зр.

Штуды экспресовѣ отъ 80 зр. до 200 зр.

Трилюфки отъ 100 зр. до 200 зр.

Направу выконую отворотною почтою. Переробляю Лесу-
шѣвки на Лянкастрѣвки отъ 12 зр. до 20 зр.

Набоѣ всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ. 13—26

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославлі,

нагородженъ 19 медалями на выставѣхъ краевыхъ и междунаро-
дныхъ, можна дѣстата въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Сукон-
ницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемышлѣ, ул. Францискан-
ска, якъ такожъ у воѣхъ торговыхъ корѣннихъ.

Цѣнникъ на жадање безплатно и франко.

Анализованный проф. В. Гоффомъ Гигіеничній Медѣвникъ вы-
паходу Л. Чиньского сѣтъ дуже смачною и скрѣпляющею поживою и по-
вынымъ средствомъ до усиленья неуги органовъ травленія, якъ: запѣръ, гемо-
ронны, диспепсія, напѣръ крови, похитъ желудка и кишѣвъ, эгза, злутѣ,
отбыванье, несмакъ; побуждае апетитъ, поправляетъ выгляданье и причиняетъ
много до вѣтворенія крови.

Медѣвникъ гигиеничній поручають найзнаменитѣйшій спеціалиты, а его
лѣчебный свойства подтверждаютъ лѣкарѣ, сѣтки же полякъ посѣдае вѣститель
фабрики. Дѣстата можна у воѣхъ торговыхъ корѣннихъ и антикахъ. —
Цѣна за штучку 20 кр.

Важно для оцѣбъ, шо ведуть оилече жыть; для оцѣбъ дѣтнѣныхъ
неудугами повставшими зъ лѣчного травленія, и для реконвалесцентѣвъ. Об-
ширна брошюра, подаюча рады и показку до стереженія отъ недуговъ повста-
ющихъ зъ лѣчного травленія, написана докторомъ спеціалитомъ выйшла на-
кладомъ фабрики медѣвникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославлі и розсылаеся
зголосаючимъ-ся даромъ и франко. 1709 16—?

Ц. к. придворна лїария дзвонѣвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

дешевѣ при найвыгѣднѣйшихъ условіяхъ заплаты. Гармоничный
склады до престоловъ съ оилчаными и голосными дзвѣночками.

Зъ альпакъ: съ 4 дзвѣн. по 14 зр., съ 3 дзв. по 11 зр.

Зъ мослюжъ: „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

Гармоничный склады до закритій съ 4 дзвѣночками и съ прикрасе-
ными рамами зъ кованого зѣлза по 25 зр. 1651 17—24

Отзначенія: Выстава вѣденска 1873, два медалѣ за по-
стуга за складѣ дзвонѣвъ для вѣденскаго Votivkirche 260
сотнарѣвъ вагъ. Выстава промысл. у Вѣдн 1880 зол. медалѣ.

Заложена 1838. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,137.700 кильогр. вагъ.
Зъ сего до Вѣдн для 31 церквей 83 штучкъ дзвонѣвъ 86,069 кильогр.
вагъ разомъ и 2 дзвонѣвъ до годинникѣвъ для нового ратуша 3345 кр. вагъ.

Необходимый для каждого го-
сударства домового, для гостини-
цы, каваренъ, подорожныхъ, лю-
дей приватныхъ, войсковыхъ, анти-
карѣвъ и т. д. есть найновѣйшій

„RAPID“

Спиритусовый прирядъ до вареня

съ 9 поломѣнями до регулюваня.

Дуже елегантный! Практич-
ный! Дешевый! Безъ гнѣта! Безъ
дыму Безъ запаха! Легкій и без-
печный до ужитку!

Величезна сила до огрѣваня! 2 литры воды закипятъ въ
3 минутѣхъ такъ, шо каждый може собѣ самъ въ одной хвилѣ
зварити стравы всякого рода, якъ: кану, гербату, яйцѣ, мясо,
печеню, страву въ мукѣ и т. д. и зъужіе при томъ спиритусу
лишь за 1 кр. Дуже практичній въ дорожѣ, на прогулкахъ, на
селѣ, и т. д.

1 елегантный прирядъ до вареня „Rapid“ зр. 3-50

1 „ зр. 5—

Выключно за посѣлѣтатю або за попереднимъ надбѣла-
нѣмъ готѣвки можна дѣстати черезъ 1714 3—24

Wiener Commissions- und Exportgeschäft

ANTON GANS, Wien III, Kolonitzgasse 9.

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“

Комедія на 4 скартѣ.

Написавъ Олександръ Я. Конисскій.

Цѣна 30 кр. а. в. 25

Въ м. VIII-цѣ, сторѣнь 73. — Пабути можна черезъ Редакцію
„Дѣло“. Съ высылкою по-за Львовъ 32 кр. за примѣрникъ.

Абона-
ментъ на
о б ѣ д ы

по 12, 14
и 18 зр.

Пѣвъ
порціи
коштуетъ
половину.

Въ институтѣ научно-вы-
ховуючѣмъ

Маріи Бѣльскои

въ домѣ кн. Сапѣги ул. Оссо-
линскихъ входъ отъ ул. Тихон
прїймаютъ записы черезъ цѣ-
лый вересень такъ до осыни
книжъ школы выдѣловы, якъ и
на вышѣ курсы подготавлиючи
до всякихъ монѣтовъ учитель-
скихъ.

При институтѣ открываеся такожъ

курсъ Фребльвскій.

Ученицѣ на жадање можуть
учитися такожъ и языку рус-
ского. 1746 1—?

Зошиты рисунковѣ

крупкованѣ съ рускими напи-
сами по цѣнѣ: 100 штучкъ 1 зр.
70 кр. поручае:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславѣ

При болѣшомъ закупѣнѣ о-
пускаеся отповѣднѣй рать. 1734 (8—?)

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ

во Львовѣ, при ул. Сихотуловъ ч. 16
на дохнѣ

мае честь поручити Всч. П. Т. Пу-
блицѣ и Всч. Духовенству свою

РОБОТНЮ

МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

посла найновѣйшой моды, зъ найлуч-
шихъ товарѣвъ и по цѣнѣ якъ
найдешевшихъ, управашочи яко Ру-
синъ о ласкавъ взгляды Всч. П. Т.
Публики и Всч. Духовенства, пору-
чаеся лакавому покровительству.

На пору весинну и лѣтну надѣвши
вже великій выборъ наймѣдѣйшихъ
товарѣвъ.

Всѣ ласкавъ замовленя
выконуются въ найко-
1595 ротшѣмъ часѣ. (7—10)

При ул. Векслерскій ч. 7.

І. СПІЛКА ЛЬВОВСКИХЪ ШВЕЦѢВЪ

мае честь поручити оцѣи
богато заломотреный

Складъ обуви

власного вырѣбу

мужеского, дамского и для
дѣтей

при ул. Векслерскій ч. 7.
(дѣмъ наштучнымъ).

Просимо о ласнаве попиранья.

Съ поважанѣмъ

Зарядъ.

При ул. Векслерскій ч. 7.

Глядася

учителя домового на село,

котрый-бы удѣлялъ науки для
хлопца въ низшихъ класѣхъ ги-
мназіальныхъ. Проситея ли-
сгомъ подавати условія подѣ
адресоу:

Андрей Иновичъ, парохъ
въ Иванѣвцѣ, почта Теребовля.
(1—3)

Закладаюся

за всяку цѣну, шо жадае въ монѣхъ
курсовѣтѣвъ не въ силѣ продавачи
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матерій краевыхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю моѣ богатый складъ такожъ
1656 Всч. Духовенству. 25—?

Замовленя въ мѣсцѣ и въ провинціи
выконуются точно и ретельно. На жа-
данье высылаетъ вѣзоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одежи гуртомъ и
подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Виходить во Львові ще Вторника, Четверга и Суботи (крім руских свят) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повстей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го и послѣднього дня кожного мѣсяця. Редація и Адміністрація підъ Ч. 44 уліця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣт. однимъ строкомъ печатанія, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаніи вѣдѣль отъ порта. Предплату и инсераты приймають: у Львові Адміністрація „Дѣла“. у Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Росіи Редація „Кіевскомъ Старині“ въ Кіеві, поштової уряди и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесі Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Предплати на „Дѣла“ для Австрій: для Росіи:
 за цѣлий рікъ . . 12 ар. на цѣлий рікъ . . 12 рубл.
 на півъ року . . 6 ар. на півъ року . . 6 рубл.
 на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
 на цѣлий рікъ . . 16 ар. на цѣлий рікъ . . 16 рубл.
 на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 8 рубл.
 на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлий рікъ . . 5 ар. на цѣлий рікъ . . 5 рубл.
 на півъ року . . 2-50 ар. на півъ року . . 2-50 р.
 Для Заграниччя, окрімъ Росіи:
 на цѣлий рікъ . . 15 ар.
 на півъ року . . 7-50 ар.
 на чверть року . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
 на цѣлий рікъ . . 19 ар. на цѣлий рікъ . . 6 ар.
 на півъ року . . 9 ар. на півъ року . . 3 ар.
 Подорожне число коштує 12 гр. а. в.

Его Вел. цѣсарь въ Галичині.

По шести рокахъ удостоились мы на ново щастя витати на земли нашій Найдостойнішого нашого монарха. Въ хвилі сій рускій серця повий чувствъ любви, вѣрности и преданности, бо сыны землі Данилової розумють добре, що підъ скипетромъ Габсбургівъ Русь має право до розвою, а тимъ самимъ до красной будущности народу руского. Русь голубить въ души своій широку надію на достиженіе всѣхъ своихъ національныхъ идеалівъ, съ которыхъ осуществленіе добро краю и сила Австрій зрости зможуть.

Хочь програма повитанія и принятія дорогого Гостя виключила всякій ширій об'явы сійхъ ширіхъ чувствъ, то мимо того Найдостойніший нашъ монархъ увезе съ собою то пересвідченіе, що рускій народъ вѣрно стоить при его престолѣ, бо вѣрить, що крѣпка и справедлива рука его обереже всѣ права и свободы руского народу.

За ери гр. Тафого гостить нашъ монархъ вже въ-друге въ нашомъ краю и въ-друге дана намъ нагода об'явити сыновску нашу преданність. Ані невзгодины, ані незручності, котрі пережили и котрихъ дізнали ми въ тѣмъ часѣ, не збили насъ зъ дороги, на котру ступивъ народъ рускій по добромъ зрозумію своихъ и Австрій интересівъ. Не хвиля нині нагадувати кривди нашій, не часъ слѣдити, скільки нашихъ надій доси не осуществлено, нагихъ потребъ не полагожено, хотий они лежать въ интенціяхъ самого-жъ монарха; не хвиля нині толкувати, о скільки правительству треба-бы ширійше зайняти духомъ и матеріальнымъ добромъ нашего краю и народу, о скільки Русинамъ належало-бы дати ширшу и отповѣдну участь въ репрезентаціяхъ конституційныхъ и змогу станути въ оборонѣ своихъ потребъ, а навѣть зъ власной инициативы приняти за усуненіе всего, що ихъ розвѣй спинає. Нині радуємось, що нашъ Найдостойніший монархъ станувъ на чолѣ вѣрнихъ и хорошихъ рускихъ полківъ; радуємось, що гостячи межи нами видить насъ и нашѣ потреби; радуємось его силѣ и здоровію, — и не тратимо надѣй на лучшу будущність нашу!

Жий намъ про-то, цѣсарю и королю нашъ, на добро Австрій и благо нашего народу!

Письмо до Его Екц. п. Залеского, намѣстника Галичины.

Велику несподѣванку зробили референты красной Рады школьной Львовскимъ Русинамъ, вводячи съ днемъ 6 вересня п. Тита Будзыньовского зновъ яко управителя до руской школы вправѣ. Чи-жъ референты Рады школьной не могли нѣгде въ Галичині знайти мѣста для п. Тита Будзыньовского? Після законного поступованія, ему належалися суспензія ажъ до укінченія слѣдства дисциплинарного. Питамо отже, якъ можна було зновъ поручати управительство наукового державного закладу човѣчкови, котрому доказано всякій противзаконній дѣляни, розбиваніе школы, и т. д.?

Мы надѣємось, що коли дійде до вѣдомости Вашої Екцелленціи сей фактъ, небуваль въ школьництвѣ, чтобы човѣчка, котрого вже сама Рада школьна усунула була отъ записовъ сегодѣшнихъ, референтъ назадъ впроваджувавъ на давнє его мѣсце, — Ваша Екцелленція рѣшишь справу по справедливости и прикаже сейчасъ усунути п. Т. Будзыньовского. Се потрібне тимъ болѣе, що черезъ то могли-бы увійти въ звичай въ краєвѣмъ школьництвѣ такі рѣчи, котрихъ не вытолкує и не оправдає ані педагогъ, ані кождей безсторонній човѣчекъ...

Конецъ болгарской трагедіи.

Вчера т. е. дня 8 л. с. м. закончилась вже болгарская трагедія, такъ мерзено почата дня 21 л. серпня с. р. Бѣтъ то фактъ одинкій въ своімъ родѣ, котрый не має доси примѣру въ исторіи народівъ. Передъ нашими очима догралася трагедія, якъ коли-бъ дѣйствително на сценѣ. Интрига и еи чорній характеръ; герой и окружающій его добрый и вѣдъ духи; посвященіе, борьба, побѣда алого; герой упадає подъ напоромъ противностей, аде за то триумфуетъ правда, а тіа, що за ню боролися, являются ще разъ озаренными величавымъ свѣтломъ моральной побѣды; на послѣдокъ герой трагедіи щезаетъ вѣ-передъ очей зрителѣвъ и спадаетъ заслона. Такъ развивавсь и кончится трагедія, яку намъ представляе геніальный акцій писатель, такъ само закончилась и трагедія болгарская, котрой герой, кн. Александеръ, уступивъ теперь изъ сцены.

Уступаячи хвалево передъ силою интриги и еи орудій, онъ являлся зновъ въ триумфальномъ походѣ въ своімъ краю, борясь всѣми силами съ противностями; покорячисъ низько цареві, приноситъ въ жертву навѣть свою власну особу, а коли и то нѣчого не помагало, уступая въ тѣмъ пересвідченію, що зробивъ все, що лише було можна, чтобы обезпечити розвѣй Болгаріи.

Нині вже нема сумніву, що кн. Александеръ бажавъ щиро красной долѣ болгарскому народови и щиро трудился въ его интересахъ, — а лише не заявився монархомъ того краю, якъ то було въ интересѣ другихъ, и для того упавъ жертвою тыхъ, котрымъ буть не на руку. Народъ болгарскій попрощавъ его съ вчерашнимъ днемъ съ негасимымъ жалемъ.

Вернувши до краю, онъ старався передо всѣмъ удержати ладъ и не дати нѣ найменшю причины до занепокоєнія краю, а въ наслѣдокъ того и до окупации черезъ войска російскія. Старався всѣми силами поведержати своихъ прихильниковъ отъ всякого неровнаго кроку, котрый бы ему не помѣгъ а зашкодивъ краеві, а наконецъ таки заявивъ, що готовъ абдикувати, коли тѣлько край буде забезпеченый. Переконавшись, що царъ ему безусловно противный, а Нѣмечина и Австрія его не поддѣржуютъ, уложивъ регенцію изъ Стамбулова, Каравелова и Муткурова, и выхавъ вчера въ краю просто до своихъ родины въ Югенгаймъ, выдвигши ще передъ тымъ прокламацію до народу. Въ прокламаціи заявляе князь, що одержавши отъ цара гарантію для свободы и независимости Болгаріи, абдикує. Князь выхавъ до Ломбалаки, де всаде на корабель и поѣде дальше. Его сопровождали всѣ министры, Стамбуловъ, высшіи офицеры и многіи достойники. По дорогѣ прощавъ его численный народъ съ слезами въ очехъ. Князь, стоячи въ цовозѣ съ открытою головою, прощавъ всѣхъ, разкланяючисъ на всѣ стороны.

Князь Александеръ Батенбергскій переставъ отже бути княземъ болгарскимъ. Нема вправдѣ автентичныхъ доказовъ на то, що революцію въ Болгаріи въ дня 21. серпня вывеликали деякі чужіи правительства, але мы бачили, якъ скоро старались офиціальні газеты заперечити тую вѣсть, коли побачили, що народъ болгарскій станувъ въ оборонѣ князя, та якъ деякі монархіи докладали всѣхъ силъ, чтобы ворохобникамъ нѣчо не сталося.

Яка доля жде теперь Болгарію? Чи верне кн. Александеръ коли на престолъ болгарскій? Онъ обѣщавъ, але тогды, коли его народъ зновъ выбере. Але чи великій державы допустятъ до того? Намъ выдѣтся, що нѣ; скорше наступитъ — якъ вже и теперь говорятъ — раздѣлъ сферъ влыву на балканскомъ півостровѣ: Росіи має припасти Кон-

стантинополь, а Австрій Солунь. Що впроцѣмъ настане, покаже будущність.

Въ справѣ бурсы Ставропигійской

одержали мы отъ п. Николая Лагодыньского, б. надзирателя той бурсы въ роцѣ шк. 1885/6, допись съ усиленною просьбою о помѣщеніи еи въ „Дѣла“. Умѣщаячи тую допись руководимось тѣлько добромъ Института та добромъ загалнымъ, бо справдѣ для Галицкой Руси се вже великій соромъ, чтобы такой поважный, старинный Институтъ, якъ Ставропигія, сего року вже станувъ явно противъ одинокой руской гимназіи въ краю! Мы въ тѣй справѣ аскагли информаций въ самого жерела и бачимъ, що Ставропигія всѣхъ 5 новопринятыхъ бурсаківъ записала до нѣмецкой гимназіи, а до руской ані одного! Тутъ вже видно систему. Але не досѣтъ того. И въ бурсакѣвъ, що були дотеперь въ руской гимназіи, 4 а вглядно 3 (бо одинъ зновъ перенѣсенъ до руской гимназіи) опинилися въ гимназіи нѣмецкой! Очевидно, въ десѣтъ бурсаківъ лишено въ руской гимназіи зъ дипломатичныхъ вглядовъ, — але се не змѣняе рѣчи, коли ввати на увагу, що всѣхъ новыхъ бурсаківъ вписано до гимназіи нѣмецкой. Супротивъ 1 бурсака торѣкъ въ нѣмецкой гимназіи, сего року 8 а вглядно 9, — се вже скожъ смѣлый! Пѣсля той самой скалѣ на другій рікъ готово вже бути 18.

Допись п. Лагодыньского дѣловое намъ васыну изъ стану бурсы подъ префектуру д-ра Савицкого. Авторъ совѣстено и честно поручивъ намъ правдивость фактовъ, а онъ же оставивъ цѣлый рікъ безъ закиду на посадѣ надзирателя бурсы. Д-ра Савицкого и мы познали яко човѣчка слѣпо пристрастного, коли онъ въ руской гимназіи, передъ цѣлою клясою, дѣлавшия при физичѣ сказати учениковѣ тіа слова: „Не знаешь, кола уродился Морзе, а знаешь, колько Шевченко выпивъ келишкѣвъ горѣлки!“ Човѣчкови, що оказавъ разъ такую пристрасть, не вѣсѣмъ певно поручати веденіе бурсы, бо бурса то далеко не школа.

Тутъ ще мусимо высказати наше здивованіе въ того, якъ могла така перемѣна зайти съ сениоромъ Института д-ромъ Ис. Шараневичемъ, колись учителемъ въ руской гимназіи, що онъ нѣбы не видѣть того, що дѣсѣ въ бурсѣ, нѣбы не знавъ, що всѣхъ новопринятыхъ бурсаківъ вписано до гимназіи нѣмецкой...

А по тѣй нашій мовѣ даймо слово п. Лагодыньскому:

Въ попереднѣмъ числѣ „Дѣла“ вычитавъ я съ великимъ оумомъ, що Институтъ Ставропигійскій выписавъ частію оныхъ бурсаківъ (котрихъ лише было можна) въ руской гимназіи и переписавъ до нѣмецкой, а всѣхъ новопринятыхъ вписавъ уже прямо до нѣмецкой, а до руской ані одного. Справедливо Хв. Редація „Дѣла“ называетъ такий поступокъ зрадою власного народу и я пересвідченый, що съ тымъ згодится кождей Русинъ, у котрого сердце широко-руское. Въ виду сего оумного факту зоволтъ Хв. Редація умѣстити мое нынѣшнее писмо, въ котромъ я, ако цѣлѣбный домовый надзиратель бурсы Института Ставропигійского, хочу высказати: що то есть тая бурса, якъ она описане своєю задачу, и хтѣ еоть причиною того лаха, яке еоть початкомъ сего року пробилось уже черезъ Институтскій муры и такъ оумно проявилось на зверхѣ. Будучи черезъ цѣлый минавшій рікъ надзирателемъ бурсы, маю я нагоду добре приглянувшись порядкамъ въ нѣй и господамъ „настойтельности“ той бурсы. А коли нынѣ беру за перо, то чиню се тѣлько зъ тяжкого жалю за тымъ занѣвечуванымъ въ бурсѣ молодымъ цѣлѣтомъ рускимъ и зъ свѣтлого обовязку щирою Русина высказати олово правды тамъ, де иде не о якій приватній а о общій справы.

Що я одержавъ бурсѣ року назавѣ мѣсеце надзирателя въ бурсѣ Института Ставропигійского, за то маю подякувати п. д-ру Емилію Савицкому, префектору и бурсы, а мому дальшому осяжови. Передъ тымъ мы съ собою не оходилися, тожъ я не знавъ его, а онъ не знавъ моихъ пересвідченъ. Я, збѣставши надзирателемъ, бувъ радъ, що буду мѣгъ продолжити справу руской при веденіи молодежи въ

бурсѣ, и очевидно, надѣялся, що въ „настойтельности“ еи знайду такихъ людей, що усолодять мою працю, знайду широко-русскихъ пріятелѣвъ молодежи, особливо въ самѣмъ префектѣ д-рѣ Савицкомъ, професорѣ руской гимназіи... Тимчасомъ на розчарованіе не довго треба було ждати.

Коли я обіаю надзирательство, заравъ въ першихъ дняхъ префектъ д-ръ Савицкій вычислилъ менѣ тыхъ бурсаківъ, о котрихъ пересвідчився, що суть „украинчиками“ (его терминъ) и поручивъ менѣ мати на нихъ бачне око та о найменшѣмъ нарушеніи ними бурсацкихъ „законѣвъ“ ему доносити. „Защитуйте все, казавъ менѣ, чтобы въ потребѣ я маю чимъ выказатись.“ Дальше давъ менѣ инструкцію входить съ бурсаками въ розмовы и пояснати имъ значеніе политичныхъ нашихъ партій та тягнути ихъ до его партіи. Тіа инструкция п. префекта отращно мене заболѣла. Я пытавъ самъ себе: Що то за мисля, о що то ходитъ въ тѣй бурсѣ?! Бурса має оужити за арену партійныхъ роздорѣвъ мѣжъ дѣтьми?! А надзиратель маю-бы при тѣмъ бути слѣпымъ орудіемъ?! Положеніе мое сталося отъ разу прикримъ, але я по довѣмъ намыслѣ пріръкъ собѣ мовчати, подобныхъ рѣчей въ розмовѣ съ п. префектомъ не дотыкати, — бо я уважавъ щастіемъ для бурсы, що при такихъ обставинахъ я достався на сю посаду, а не яке индивидуумъ, що справдѣ стало-бы тутъ слѣпымъ орудіемъ. Отъ того часу я почавъ дуже рѣдко навѣдуватись до п. префекта, чтобы не наражуватись на пытанія, чи и якъ я прамѣняю до данныхъ менѣ инструкцій.

Треба знати, що я бувъ першимъ надзирателемъ въ бурсѣ Ставропигіи, отже насуваеся пытаніе, якъ п. префектъ поуступавъ въ тыхъ дѣлахъ попередъ: чи самъ то сповнявъ, що менѣ поручавъ, чи маю кого до сѣи работы? Самъ нѣ, але були мѣжъ бурсаками такі „повномочники“, съ котрыми и ему було добре и имъ съ нимъ ще лучше. Оповѣдали менѣ бурсаки, що тіа повномочники, коли мали до якого бурсака яку уразу, доносили п. префектову, що сѣй або той бурсакъ есть „народовецъ“, а потому вже его „навертали“. Починалися для бурсака „народовца“ прикрій хлѣбъ, оскатуры отъ „повномочниковъ“, а пожалуватись не було передъ кимъ. Наконецъ секованный, не видячи иншого выходу, чтобы загрѣти мѣсеце въ бурсѣ, омирався, починавъ потакувати и пріонятисъ, що онъ, крый Боже, не „народовецъ“ але такъ само „твердый“, якъ першій-лѣпшій повномочникъ. Коли-жъ котрый не угнувся, — то звычайно вылѣтавъ зъ бурсы, розумѣея подѣ отповѣдною покрывкою, — а очевидно, чтобы и якъ стерегтися, трудно уотерегчисъ передъ якою небудь причиною до выгнанія зъ бурсы, — звычайно за неоповненіе обовязку. Дарма, що бурсакъ може и найздобѣйшій та найпыльнѣйшій ученикъ, що онъ окраса бурсы, що онъ выгнанный опинится безъ кусничка хлѣба, — проскрибованный достававъ наказъ до 8 дѣвъ забиратись зъ бурсы. При колькохъ такихъ фактахъ бувъ я самъ наочнымъ свѣдкомъ, якъ се розкажу назе.

При такой системѣ веденія молодежи, при такой педагогій бурсацкой — що вырождаеся въ бурсѣ? Доносъ однихъ на другихъ та щоденный крики та аятемы на „народовцевъ“. Але поминувши вже то, що въ дѣтахъ защѣплюея зерно роздору, котрый нынѣ мовъ той хробакъ точить нашъ организмъ, — неодиный бурсакъ тратитъ при такомъ ладѣ и почутіе народности, а навѣть и характеръ. Я вже згадавъ о протегованцяхъ и. префекта. Тымъ протегованцямъ у п. префекта богато уходитъ безкарно, коли тимчасомъ „народовци“ сѣй часъ за що-будъ готовъ выгнати. Отъ и. пр. разъ — оповѣдали менѣ бурсаки — поосварился два протегованца и одинъ побѣгъ до п. префекта та выговоривъ все, що знавъ, на своего соперника. Ба що болѣе, привѣтъ п. префекта до бурсы и въ очі своему соперникови передъ всѣми бурсаками то повторивъ. Повиненый не маю що сказати на свою оборону, — а мимо того не то що оставъ въ бурсѣ, але и

не доставлять ніякої кары. Імне-ж впечатливіше читати се на бурсацькій, коли порівнюють, за що вилітають з бурми другі? За того-ж надзвичайно, коли по першій курей кількох бурсацькій доставило зло кляу, а зачитав п. префекта, що думає з нами робити? На то він: „Пови́ганяв-би я всіх, коби не Г., а так мусить вже всім остати“. А додає ще, що той-же Г. в додаток до зло кляу доставив ще надзвичайну записку до Інститута.

Коли я, розглянувшись в порядкух в бурмі, почав до п. префекта рідко навідуватися, — то вже при нашій стрічці не могла між нами вийняти яка живіша бесіда. Я зімрував, що п. префект невдоволенний з мене, не певний мене в постановив обходитися без мене, як то було перед утворенням посади надзирателя.

Небагом вигнано двох бурсацьких, учеників з VI класу, Кооса і Гуру. Я, хоч надзиратель, довідався о вигнанні їх аж по факті з бурми. Питаю їх, за що вигнано. Отповідають: не знали „ригуюль“ о. Доліньського. Зразу думаю я собі: може то й справді, що з ними робити, коли не хотять вчитися? Але в бурмі піднялося велике негодовання а найстарший бурсак почав казати, що чогось подібного ще ніколи не було, нікого не виганяли, хоч по року багато бурсацьких не знали „ригуюль“ о. Я знов подумав: тепер беруся острівше, ніж в той злого. Але приходжу я до п. префекта і питаю, чи то правда, що вигнано тих двох бурсацьких. Так, була відповідь. Я спитав, за що. На то п. префект: „Не знали ригуюль“. А впрочім я на Кооса мав давно *grat*. Все мені вже вимикалося, аж тепер я його приципують“. Я собі пригадав, що Коос був між тими „українцями“, котрих мені виводив п. префект з сього початку. Отже мимо того, що Коос мав 1-шу льокацію, що під зглядом поведених був зворочень для цілої бурми, мимо того, що „повномочник“ не давав йому спокую, „навертаючи“ его, — мимо того вигнано его з бурми.

Якийсь час потому стало тихо. Аж от молодіж рускої гимназії дає концерт, ома для себе, в роковини смерті Шевченка. Бурсаць Курпак, ученик той-же гимназії, мав брати участь в оці. Удвоє до п. префекта з прохобом о позволенні піти співати на концерт. Той відослав его до п. Чишчар, учителя оці. П. Чишчар не дозволяв, мимо того, що удавався до него в інстанції а ученики і писмено самі директор гимназії о. Ільницький. Ученики удалися тоді до сеньора Ставропигії д-ра Шараневича і він дозволив. Курпак збрався уже на концерт, аж тут приходить п. Чишчар і приносить от сеньора новий наказ. Але Курпак, доставши вже раз позволенні а заповнивши учеників гимназії, не хотів чинити їм заводу, поїшов. Чому п. сеньор зловив своє позволенні, певно не знає; кажуть, що п. Чишчар по даному позволенні побіг до п. сеньора і представив ему, що Курпак мав голос, отже співати не може. Але тут скажу, що Курпак що неділя і свята співав в церкві, а в будний день утренью. То якось головою его не шкодило, аж мало пошкодило отпівання кількох пісень на отуентом концерт в пам'яті Шевченка. Курпак вигнано з бурми. Мені жаль стало найкращого співака, соліста-тенора в бурмі, і я удався до п. префекта, а він мені між иншим каже: „Я Курпак вже давно мав на оці, бо я довідався, що він ще минулого року заходив на „Провіту“. Для того дуже добре ему тепер оталося!“ Я звернув увагу, що Курпак вигнано не даючи в знаки, бо другі люди дали ему добре уміщення. На то п. префект: „Ог так то! Тут его карають, а там ласкають і хвалять, та співать „Ще не вмерла Україна“. Ну, ну, не вмерла, але вмерла!“ (То слово „вмерла“ виводив з великим патосом.) Я тільки видився на него, не розуміючи такої лютої зависті нї з сего, нї з того. Не було вже що більше казати.

І знов минуло троха часу, в спокою. Аж перед самим Великднем приходить раз п. префект до бурми і починає чогось дуже розглядатися доколя, потім нараз приотпує до шафи бурсака Бугеля, дуже порядного хлопця з 1-шою льокацією в IV класі, і починає перебирати его книжки. Бугель приотпує до шафи і хоче перед очом п. префекта укривати якусь маленьку книжечку. П. префект отирає си і починає переглядати. Був то потос, де Бугель писав стиха. П. префект почав читати якісь „історичні думи“, а в кінці око его впадо на оташок „Бурса“. Почав він ту „Бурсу“ особличити, потому по-

червонів і почав читати си в голою. Зміст оташки був такий: автор нарікає на злий харч в бурмі і чинить увагу, що п. префект за читання Шевченка виганяє з бурми, а за „шваби“ в бурсацькій ющі не каже кухарці нічого. П. префект отрашно розлягся, назвав хлопця „подлим“ і почав дальше шукати в шафі, але нічого більше не знайшов. Потім кляче мене до себе, каже, що чув, мов то Бугель читає соціалістичні книжки, і поручає мені перевести ревізію оцінника Бугеля. Я се зробив, але не знайшов нічого подозрінного. Я не міг зрозуміти, з-отки нараз ушла ревізія на Бугеля і посядження о соціалістичні книжки. Очевидно, „повномочник“ мусів зробити на него доносі, а тоді то в цілій протівнародній партії дуже розсарилися за доказами, що ніби-то в рускій гимназії цента соціалізм та наглізм, щоб подати их п. Живному, редактору „Parlamentar“, обжалованому дирекцією рускої гимназії о клевету. Бугеля виключено з бурми — за дитинний оташок покарано так отрого дитину! Я тогже не міг собі пояснити. Бачучи, що хлопчина вийшовши з бурми згине хіба з голоду, я сам знайшов ему станцію і випросив у знайомих патонців семінарії т. зв. „импирію“. О сім мовім грів, здаєсь мені, пізніше довідався п. префект.

В кількі даєть по вигнанні Бугеля здыбає мене п. префект і починає мені чинити закиди, що я не упередив его ніколи, що Бугель от „українчиком“. — „Як се, каже, могло бути, щоб вы о том нічого не знали, коли я довідаюся, що він от своими переосвідченнями зовсім не кривий? Таж мені головно на то треба було надзирателя, щоб мені доносити, якй котрий бурсак має погляди, щоб мы не виховували собі таких, котрі потому будуть нашими ворогами.“ Але тут-же очевидно похопився, що переговорює, отже додає: „Я зовсім не вимагаю от них, щоб они отадали зараз так „настоящими русскими“, але такой підкол Украини знести не могу!“ Сказавши се, почав просити мене, щоб я конечно частіше до него заходив та вноформував его, і дав мені пізнати, що в протівном случаю на слідуючий рік мот-бым не отати в бурмі. Оно так і оталося.

Тяжко борова п. префект з „проклятою Україною“, і розумієся, мусів вийти побідителем. Во протівником его хто був? — Діти, ученики. Побудова з бурми Ставропигії найлучших учеників з вищих класів гимназії, подорвався через то хор бурсацький, і т. д. Мені оповідали старші бурсаки, котрі були в бурмі ще перед префектурою д-ра Савицького, що тогди чогось подібного не було. Хвалили дуже п. Вен. Площанського, редактора „Слова“, котрий чей-же не менше „твердий“, як п. Савицький, а пречин в такий спосіб не префектував. Протівно, кажуть, що п. Площанський впровадив в бурмі красний порядок, глядів передовсім на то, щоб діти велися порядно та училися.

Тепер пішла Ставропигія от овое бурмою о одан „шаг“ дальше. Хто тому винен не знаю. Але то знаю, що минулого року, по виключенні Бугеля, на Великдній свята д-р Савицький виразно казав мені, що на другий рік буде бурсацьких записувати тільки до німецької гимназії. Що буть бы на се мав який вплив п. Латыньский, сегодній надзиратель бурми, се омішає. Надзиратель не має ніякої на то влади. Ба, мені здаєся, що і сам д-р Савицький не міг сего зробити на власну руку... Тут ще замчу, що в минулому році школярів другого курсу був лише один бурсацький в німецькій гимназії і той одинік в цілу бурму доставив злу кляу! А знов сам я був торік свідком, як один хлопчина, записаний до німецької гимназії, прийшов до п. префекта з заявленієм, що в німецькій гимназії ему прикро між самими жидками, і се прохобом перенести его до рускої гимназії...

Все то описав я по чистій оовісти з уваги лише на добро бурми і добро общенародне. Ніяким личним чувством я тут не ведуся. Я сего року не сьом уже надзирателем в бурмі Ставропигії. П. префект на засіданні Вдѣлу Ставропигії закинув, що я „за мало розвивув енергію“. Я сам признаю, що сказав по части правду. Але знов то мене оправдує, що я не мав там куд розвивати „енергію“, бо прадляких самих бурсацьких „настоятелей“ був я там властиво непотрібним. Того погляду були і другі люди. Раз я пр. член Вдѣлу Ставропигії п. Яков Савицький в розмові з мною казав мені тіа слова: „П. Са-

вицький закидує вам, що вы за мало розпустили енергію. Але я ему казав, що коли буде на дальше теріти в бурмі таких непотрібів, то на нічо не прийдеться и 20 настоятелів...“ Мені бачилося, що сего доміть.

Николай Лавровський,
домовий надзиратель Ставропигією бурми
в році 1885/6.

Sus Minervam docet.

Роллю отсего непотесного сотворіни в латинської приповідки сь правдивою саможертвою отсє вже два роки отграв редактор непотесного віденьського тижневника „Parlamentar“, сьвіжо-спечений заступник і поборник „русства“ і православія, Чех, д-р Живний. Імє се нї з сего нї з того дослужилося сумної слави на галицкій Руси. Наш читателі знають п. Живного бодай яко наклімованого судом віденьським клеветника рускої гимназії — здаєсь, достаточний патент на дальшій подвиги того рода. Сь найновішим таким подвигом „брата Славиновича“, не кваліфікуєм-ся перед ніякій суд длатого тільки, що кваліфікуєся радше до дому божовільних, мы хочемо тепер позначити наших читателів. В 32 і 34 ч. „Parlamentar“, виходимо статью п. Живного п. заг. „Die Russen in der Bukowina“, котрої головною тенденцією мы вже наклімували в „Дѣл“ яко факт нечуваний і неможливий в світї людей розумних, а можливий хіба в той тмї кромшій загоріхлых фанатиків та платных і не по разуму ревних агентів-провокаторів, в котрої виврався і п. Живний.

П. Живний, — говориться в початку тої статьи, — довго вже придивлявся заходять Украинців („der Ukrainen“) на Буковину, і мовчав, не втручаю в успіх української пропаганды в тойм краю. Значить, тепер, коли перерива мовчанку, починає втрутити в той успіх? Де там, каже він, перерива мовчанку, бо обурили его дві рчі: святкованні 25-літньої літературної діяльности „eines gewissen Josef Fedkowiez“ і отова „eines gewissen Stefan Smal-Stocki, seines Zeichens Dozent der russischen (?) Sprache an der Czernowitzer deutschen Universität.“ Огнем двом панаєм тогте тепер п. Живний „ein wenig auf die Finger klopfen“, тай то, як показуєсь дальше, не більше і не менше, як тільки так, „dass ihnen Sehen und Hören vergehen wird.“ Ну, спаси-бог за ласку! Правда, про Федьковича п. Живний сьм разом говорить ще не багато, бо, як каже, „скандальна хроника не входить в его програму“, входить тільки такі скандали, як его статьи. Онъ одоволяєся тільки тым, що видавану Федьковичем „Буковину“ называє „ein obskures, in polnischer Sprache mit verdorbenen russischen Lettern erscheinendes Blättchen“ і що называє своих „Russen der Bukowina“, щоб старались як найкраще стерти з лиця землі (aufraumen) такого Федьковича, під загрозю утрати их істнованія. Доволяєсь вкінці тым, що называє Федьковича враз з Стоцьким і другими „Verräther an den väterlichen Traditionen“, а мову, якою они пишуть — „eine Umlautsprache, einen Jargon der Dienstboten“, при котрій „der russische Bauer... geradezu ausspricht.“ Можна поблагоджелати „найновішому славістові“, п. Живному, таких поражачих откритій, тым більше, що они так дуже похожі на гаданье дороги по за шляхом. Бо коли бы п. Живний мовив утертым шляхом фактів, то знав-бы, що творы „eines gewissen Fedkowiez“ перекладали на свои мовы Сербь, Чехи, Нѣмці, Поляки і яко улюблені „Russen“, що оцінювали их Нѣмці і знов таки Russen (гл. Пылина „Обзор истории слав. литературы“ т. I, а равторы повѣстей Федьковича, виданых в Киев, помѣщені в мн гих кїевских і петербургских газетях) і що вкінці ein gewisser Ив. С. Тургенев уважав их „ключомъ всды живою“, а „прочее“, т. в. бабринну в роді протекторів п. Живного, „либо привракт, либо труп“ (гл. „Зоря“, 1885, ч. 21).

Та коли подобні елюкурації п. Живного про Федьковича являються немов та жаба, що прискає своєю сльозю на волю, то вже прямо комично вражають читателя науки, як він, обкурний журналист, дає професорови рускої мови на университетѣ. Не подобалося, бачить, п. Живному, що д-р Смал-Стоцький называє народомілюбцев буковинських виврати матеріали етнографічні мїж своим народом. По думцї п. Живного таке побаванье свого народу може довести до того страшного результату, що в буковинських „Russen“ зробіться скоростежно „ein neues selbstständiges Culturvolk, welches sich kleinrussisch oder russinisch oder ruthenisch nennen soll“. Се для п. Живного тым особливо страшно, що, як каже, „die nationale Zugehörigkeit zu dem grossen russischen Stamme ist der Stolz jedes Russen in der Bukowina“, а злбий Украинці, роблячи Буковинців „самостійним культурним народом“, хочуть их побавити тої блаженної гордості, в котрій іменно лежить их „велика, національна думка“. Нї, — кляче сь трагичною емоцією п. Живний, — мають буковинські „Руссы“ етатися самостійним культурним народом, то краще нехай их і зовсім на світї не

буде! Wissen denn die Russen in der Bukowina nicht, was die anderen Völker dafür geben möchten, wenn sie 100 Millionen Menschen zählen würden? (Ог і справді чѣкмо, щоб то они дали п. Живному? Певно не більше, як чотыри недѣлі на місяць!) „Auf allen Seiten trachten die lebensfähigen Völker grösser zu werden, weil nur die Grösse, die Zahl die nationale Existenz garantirt. Heute zählt nur das Volk, welches zum mindesten 30 Millionen Menschen aufweist; weist es weniger auf, hat es keine Aussicht auf die Zukunft.“ Мы выписали сї слова яко пробу мудрости п. Живного, тої саморідной і оригінальной мудрости, не ватернутой нї з-отки, навіть не з „Московскихъ Вѣдомостей“, а тільки з неглубоких глубин его власной неутѣжости і безвѣдности. Бо і справді, в наших часах отроженія і самостійных амагив всяких, хоч-бы і найдрбнѣших народностей, в наших часах, в котрых іде чим раз повнѣше покровити собі грубу матеріальну силу, — горосити таку думку, як выше высказана, — на то треба якоїсь дивинної отваги, на яку тільки деколи одобудеся кн. Бисмарк, а за вѣдгы може адобудеся хіба тільки... такий п. Живний.

Оттак то повага выступає на катедру і вчить „наймолодшого славіста“, д-ра Стоцького, ученика Миклошича — „dieses im Slaventhume zur traurigen Berühmtheit gelangten Slavisten“ (zar traurigen, бо Миклошич, як вѣстно, признає самостійність (мало) рускої мови) — вчить его рускої мови і рускої православії! Боже милый! що за ученый славіст, той п. Живний, до якої то „lustigen Berühmtheit im Slaventhume“ добився він з протівнотат до „traurigen Berühmtheit“ Миклошича! Бо подумайте тільки: Миклошич і Стоцький пишуть тільки о тым, що анають. Ова, велика штука! Се всякій потрафить. Та куды им до геніяльности п. Живного, котрий найближе, найрѣче і найсильнѣше пише о тым, чого видати не видав, нї знати не знав. Отсе нехай потрафить хто хоче! Погляньте лишень, як він критикує мову п. Стоцького.

„Чому (в словѣ „буковинський“) и мягке — не можемо зрозумѣти, — мабуть, тільки тому, бо так оно в польському. Що тикаєсь слова „товариства“, то дивно нам, от коли-бы оно могло уживатися в Буковинѣ; атже в московськѣм и „товарищ“ (в Буковинѣ після місяцевої вимовы „товаришт“), а оти „товарищество“, „товариство“ походить хіба в польському. „Рускѣ“ має тільки одно с за мѣсто двох і й, щоб вимовлялося як і. Слово „Aufwurf“ у буковинських „Руссов“ зъєсь „отвын“; Смал Стоцький робить з него „отова“; се слово, то мабуть „die ureigenste Erfindung des neuesten Slavisten Smal-Stocki“. Оттак „закиды“ уважає п. Живний „sachlich an den Leib rücken“; не знає бѣдненький, що се вода давно вже переварена в Галичинѣ далеко більшими оть него повагами, бо дописователями „Слова“ — зь Доліньського, зь над рускої болота“ і в кінці славним ливгвистом Тятком К. Блонским. Жаль, що п. Живний не поучився троха більше у сих поваг, хоч і видно, що дечого троха таки навчився, от хоч-бы того, що кирилицю винайшли славянські апостолы Кирил і Методій, аби й того, що найславнѣшій языкованець, в першм радѣ Нѣмці (очевидно тільки вродженя скромності не допустила п. Живному, що в першійшм радѣ назвати сих языкованцев: п. Живного і п. Адольфа Ивановича Добрянського) унажи кирилицю отпавдую для всѣх языков цѣлого світѣ! От бачите, якй для нас гонор!

Та досить! Вся та писанина віденьського агента-провокатора не гідна-бы була і зади, коли бы не ви закованье, котре повнѣ отелює вагу і цѣль всѣх подібных безглуздох, але на нетямучість публики і на низькі інстинкты темного, племенного антагонизму общенародных нападѣв. „Ще одну роботу роблять украинці на Буковинѣ, — пише п. Живний, — а сє єсть найнебезпечнѣша для народности буковинських Руссов. Хоть рускїй народ на Буковинѣ и не має середних школ, — про те він рускїй, національний (де то п. Живний найшов ненаціональний народ?) силою свого православія. Православіє, се національна сила „русства“ (des Russenthums) на Буковинѣ, его истнованье, его будучность! Украинці подкочуют православіє, подкочуют повагу Кирило-Методіевскою (!) церкви, бунтуючи руске духовенство и рускїй народ протів митрополита и архієпископа Андрієвича. Они бажать уни и Гауитѣ, и довели до того, що Гауиты справді уйдшли до Буковини, краю чисто православного, и митроп. Андрієвич мусѣв аж обортятися от них своєю „Апологією“. Перед 10 лѣтами не було ще на Буковинѣ так много унітекских церквей, як тепер. Украинфильска пропаганда довела надто ще Русинѣ до боротьбы сь Румунами и веде сє боротьбу на шкоду и Руссов и Румунѣ, на шкоду краю и — державы.“

Дальше вже хіба не може йти провокаторска безвѣдність! Борьбѣ буковинських Русинѣ за свои народні права, за свою мову, освіту, за охорону своєї народности перед румунизацією — виходить по аргументації п. Живного явяюю жарою на „Russenthum“, для того тільки, що сей „Russenthum“ православіє, и що голова буковинських румун-

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 195—?

Зълье Зебургеа яко певне средотство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна однак пачка 20 кр. За опакованье и посылку почтою числится 10 кр.

Ц. к. ген. Дирекція австр. асигнацій державныхъ.

Выписъ зъ розкладу ѣзды, важный отъ 1 червня 1886. 1567

Приходятъ до Львова:

Поезды особовы: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардона, Хирова, Стрыя. — О год. 4.15 зъ Звардона, Хирова, Стрыя. Гусатына, Станиславова. — О год. 2.6 въ ночи зъ Гусатына, Станиславова, Хирова и Стрыя.

Отходить зъ Львова:

Поезды особовы: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусатына. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Звардона. — О год. 12.01 въ ночи мѣшаный поездъ до Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусатына.

Приходятъ до Станиславова:

Поезды особовы о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусатына. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардона, Стрыя. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусатына. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардона, Львова и Стрыя.

Отходить зъ Станиславова:

Поезды особовы: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрыя, Львова, Звардона. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусатына. — О год. 6.28 вечер. до Стрыя, Львова, Звардона. — О год. 6.54 вечер. до Гусатына

I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ

(Морава)

улиця Фердинанда ч. 22

посылае за послѣплатою: *)

10 метр. черного терна, подвойно широкого зр.	4	—
10 " кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир. "	4	—
10 " драйтратъ, тяжкій "	2	80
10 " калмукъ, найновѣйшій взорецъ "	3	—
10 " бархантъ, найкрасшій взорѣцъ "	3	60
10 " матеріи на шляфроки въ кратки "	2	50
3 1/4 " матеріи на зим. одѣжъ мужеску, моднй "	3	75
3 1/4 " матеріи на плащѣ отъ дошу "	5	—
1 останокъ 10—12 м. дивановъ на помѣсть "	3	50
1 заслона съ джугу турец. взоръ комплетный "	2	30
1 гарнит. джутов., 1 обрусъ и 2 одѣзла "	3	50
1 гарнит. рипсов., 1 " и 2 " "	4	50
1 стебноване одѣзла до спаня, также "	3	—
1 простирало 2 м. довге "	1	50
1 сѣтничъ 2 м. довгий "	—	90
3 обрусъ, льняный, бѣлый, червонй, жовтй 10/4 "	2	—
6 серветъ льняныхъ 4/4 "	1	20
6 ручниковъ льняныхъ Іа зр. 1-80 Іа "	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.) "	4	20
1 " шифону 30 вѣд. лѣктѣвъ "	5	50
1 " веби кингъ 30 в. л. Іа зр. 7 — Іа "	5	80
1 " канафасу 30 вѣд. лѣкт. "	5	20
1 " градиу дамаст. 30 в. л. Іа зр. 7-50 — Іа "	5	50
1 " оксфорду 30 в. л. (чеськ. фабр.) "	4	50
1 " моравскій бархантъ синій зр. 5 черв. бѣлый "	6	—
3 дамскіе сорочки зъ шифону богато вышиванй "	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцами "	3	25
3 нѣжны корсеты богато украш. Іа зр. 4 — Іа "	1	80
3 спѣдницъ фильц. богато обшиванй, червонй сивй, драпъ "	3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону "	1	60
6 зимов. панчохъ, чиненыхъ, всякой барвы "	1	50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овечой въ всѣхъ барвахъ модный "	2	—
1 спѣдница чинена всякой барвы съ бордирами "	1	50
1 клятавска сорочка муж. бѣла Іа зр. 1-80 — Іа барвна "	1	20
6 ковчирковъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1 3 пары машетѣвъ "	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтниковъ Іа зр. 2 — Іа "	1	40
3 пары калесонѣвъ бархантовыхъ або Кроазе Іа зр. 2-50 — Іа "	1	80
6 зимовыхъ скарпитокъ рѣзнобарвныхъ "	1	10
1 англійск. пледъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир. "	4	50
3 моднй краватки атласовй широкй узкй Іа 75 кр. Іа "	1	50

Цѣнники и взорѣцъ даромъ и франко. Недогѣдне пріймаеся назадъ зовсѣмъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, высшихъ урядниковъ и другихъ вѣродостойныхъ особъ на выразне жаданье и безъ послѣплати. 1730 3—20

Зошиты рисунковъ

крупкованй съ рускими написами по цѣнѣ: 100 штукъ І зр 70 кр. поручае:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславѣ

При большѣмъ закупкѣ отпускаеся отповѣдный рабѣтъ. 1724 (9—?)

Прізнану загально найлучшу поручае

Іосифъ Ганке у Львовѣ.

Масу до запусканя подлогъ

1681 101—0

Перепрокукуиъ даею отповѣдний рабѣтъ.

Найдешевше руске литературне издавничтво „Руско-украинска Библиотекка Евгения Оленичкова“ выходить у Львовѣ почавши отъ 1-го грудня р. 1884.

Доси вышло 14 выпускавъ, обшмакѣхъ слѣдующій литературный матеріалъ:

1. Запорожцѣ, оповѣдане Івана Неч, л-Давидова 10 кр.
2. Соний мары молодого питомця оповѣдане В. Барвѣньского 10 кр.
- 3-4. Оповѣданя Олексы Стороженка (Серія перша) первѣство 20 кр. по вышеченю оковѣнякованыхъ частей 10 кр.
5. Prima Vera, поези Юліи Швайдеръ 10 кр.
6. Оповѣданя Д. Мордовцева 10 кр.
- 7-10. Юрій Горюченко, повѣсти Красноченка 40 кр.
11. Въ Карпатахъ, Ів. Нечуя Левицкаго, цѣна 10 кр.
12. Галицкй образки, Ів. Франка, серія І, цѣна 10 кр.
13. Лихій день, Григорія Григоріевича, цѣна 10 кр.
14. Поетичный творы Стефана Руданьского 10 кр.

Предлагавати можна на большѣе число выпускавъ варѣтъ, пересылаючи водповѣдану квоту (1 або 2 зр.) на руки выдавчи (ул. Словацкого ч. 6). Замаляти можна такожъ поодинокй выпуска, додаючи за поодинокй выпуска 2 кр. т за подвойный 5 кр. на оплату порта

Отъ Руского товариства Педагогичного

можно набути олдѣдуючй виданя:

- Хемія, Руское, 40 кр.
- Гостинице для ченныхъ дѣтей 8 кр.
- Малый звѣринецъ, 8 кр.
- Забави дѣтей, 8 кр. 1535 2—?
- Менажерія, 8 кр.
- Вязанка желаній, 10 кр.
- Читанка для молодежи 10 кр.
- Читанка II. 10 кр.

Кухня смачна.

Цѣны умѣркованй.

Горѣвки и вина доборовй.

Телефонъ до ужитку П. Т. Гостей

1/4 литра Пильзнера

7 кр.

1/2 литра Пильзнера

14 кр.

1742 2—?

дѣстати можна въ рестораціи подѣ назвою:

„Пильзненське Жерело“
пляцъ Маріяцкй ч. 3.

Абона-

ментъ на

обѣды

по 12, 14

и 18 зр.

Пѣвъ

порціи

коштуетъ

половину.

Академикъ

пошукуе мѣста учителя домового на солѣ. Условія прѣступны. Близша вѣдомѣсть ч. рѣзъ редакцію „Дѣла“. 1748 1—3

VIERHUNDERT TAFELN.

NEUE (13.) UMGEBEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.

400 HEFTE ODER 52 BÄNDE.

JEDER BAND FL. 4.80, LEINWAND FL. 5.40, HALBFRAZ FL. 7.00 O.W.

Брокхауза

Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis a Heft 30 kr.

Димитрій Шустеръ

у Львовѣ, ул. Коперника ч. 12

поручае свою

Робѣтню и складъ обуви

для мужчинъ

наилучшого výroбу.

Воякй замовленя такъ мѣсто-вй якъ и замѣщевй выконуе по-сли найновѣйшой моды и найко-ротѣйшй часѣ. Дякуючи П. Т. Пу-блицѣ за лакавй изгладъ, яш-шусъ съ глубокимъ поважаньемъ

Димитрій Шустеръ,

членъ тов. рускихъ ремѣсниковъ 1735 2—0 „Зора“.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

послае до вѣдомости, що выдало и має на складѣ олдѣдуючй формуляръ для кассъ пожиковыхъ на языкѣ

- „Закомарскон правды“:
- 1) Книга кассова, одна либра 40 кр.
 - 2) Книга маетку вѣдѣного, одна либра 40 кр.
 - 3) Книга маетку побѣруного, одна либра 40 кр.
 - 4) Скриптъ, 100 примѣрниковъ 55 кр.
 - 5) Протоколъ, одна либра 40 кр.
 - 6) Книга довѣдниковъ, одна либра 45 кр.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1690 35—? купуе и продае

всѣ эффекты и монеты подѣ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованй,

котрй подѣла закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. л. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшѣмъ постановѣмъ зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фондовыхъ, пуццлярныхъ, кавцій суружеоскихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно въ сѣй Конторѣ получить. (до выловованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100) Всѣ припорученя зъ провинціи выконуются безъ проволочки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

НОВО ОТВОРЕНА ТОРГОВЛЯ

1731 2—0

подѣ „Соколомъ“

СЕВЕРИНА ПЛОШОВСКОГО

у Львовѣ, ул. Академична ч. 18.

Поручае рѣзнодорожнй товары корѣинй. Вѣла угорокй, австрійскй, францускй, бургундскй, репскй, испанскй. Румъ и аракъ. Лакеры францускй и краевй. Портеръ и боки. Чай русскій и лондонскій. Шоколаду рѣзного рода и доброты. Овочѣ полудновй и всякого рода деликатесы. Каваръ въ пушкахъ, рыбы въ пушкахъ и оливѣ, маринаванй и вудженй. Мустарду француску, англійску и кремоку. Екстратъ Либига, Бульонъ Сулковского. Оливу ницейску и прованску. Сыры всякого рода. Карты до грания и приборы до писаня. Свѣчки, мыло, крохмаль и фарбу. Сѣль, масло и яйца, муку, кашу, крупики и пр. Пиво пильзненське, оломунецке и львѣске. Воды минеральны и виноградъ кураціиный. Кромѣ того картки на нафту Мюнхенского и пріймае замовленя на дерево оладѣе съ доставкою до дому.

Комната до снѣданъ.

„ДЫМЪ“,

повѣсть Ів. Турсенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр.

Дѣстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

„Малый катехизъ музыки“ и „Рускй Слѣваникъ“.

Часть теоретична и практична, подручники сѣлау для учителя и учениковъ можна дѣстати у о. В. Матюка въ Львѣчи и почта Нароль по цѣнѣ 65 кр., съ пересылкою почтовою Тамъ-же можна ще такожъ дѣстати квартетъ „Воякъ“ въ цѣнѣ 1-50 зр., съ пересылкою почтовою 1-60 зр. 5—?

ДЪЛО

Предпята на „Дѣло“ для Австрiи:		для Россiи:	
за цѣлый рѣкъ . . . 12 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл	за цѣлый рѣкъ . . . 12 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл
на пѣвъ року . . . 6 ар.	на пѣвъ року . . . 6 рубл	на пѣвъ року . . . 6 ар.	на пѣвъ року . . . 6 рубл
на четверть року . . . 3 ар.	на четверть року . . . 3 рубл	на четверть року . . . 3 ар.	на четверть року . . . 3 рубл
съ дод. „Библиотекѣ“:		съ дод. „Библиотекѣ“:	
на цѣлый рѣкъ . . . 16 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл	на цѣлый рѣкъ . . . 16 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл
на пѣвъ року . . . 8 ар.	на пѣвъ року . . . 8 рубл	на пѣвъ року . . . 8 ар.	на пѣвъ року . . . 8 рубл
на четверть року . . . 4 ар.	на четверть року . . . 4 рубл	на четверть року . . . 4 ар.	на четверть року . . . 4 рубл
на самѣмъ додатокѣ:		на самѣмъ додатокѣ:	
на цѣлый рѣкъ . . . ар. 5—	на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.	на цѣлый рѣкъ . . . ар. 5—	на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
на пѣвъ року . . . ар. 3-60	на пѣвъ року . . . 3-60 р.	на пѣвъ року . . . ар. 3-60	на пѣвъ року . . . 3-60 р.
Для Вакрмилъ, окрѣмъ Россiи:			
на цѣлый рѣкъ 15 ар.		на цѣлый рѣкъ 15 ар.	
на пѣвъ року 7-60 ар.		на пѣвъ року 7-60 ар.	
на четверть року 3-76 ар.		на четверть року 3-76 ар.	
съ дод. „Библиотекѣ“:		на самѣмъ додатокѣ:	
на цѣлый рѣкъ . . . 19 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 6 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 19 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 6 ар.
Продолженiе чилово копѣе 12 р. а. в.			

Ки. Александъръ вериувъ до краю. И Гирсъ и Бисмаркъ знали, що ѡнъ уже тамъ

Якъ намъ доносаятъ въ Косовбичаны, развѣзанье Вѣча все ще есть предметомъ живыхъ размовъ мѣжъ народомъ гуцулюкымъ. И не диво. Гуцулы першій разъ побачали, якъ перешкоды стрѣчаютъ интеллигентнѣй Русины въ просвѣщеную нацию. „Диво дивне! — говорятъ собі Гуцулы — якъ тѣлько пос. Романчукъ загадавъ передъ людьми про „панѣвъ“, — такъ заразъ; говѣ! не вольно! розкодитол! А чого то паны мають такъ боятиса людей? Гмъ!..“ Конечнѣмъ комисаръ п. Свѣцкій развѣзаньемъ Вѣча побудивъ гуцулюкѣй людѣ до глубшого мышления и развѣзуваня рѣзныхъ цѣкавыхъ пытанъ и загадокъ, надъ котрыми доси бѣтъ може и не потрудивъ собі головы... Рѣвно жъ и Русины цѣлого краю страшно взоруженъ развѣзаньемъ Вѣча народного въ Коссовѣ, якъ того доказы бачимо въ листахъ и розговорахъ. „Ча мы — пытають все — маємо конституцію, чи ея вже не маємо?“ Цѣкава однакжъ рѣчь, яке супротивъ Кос-

По оповіщенню Віча польські газети, якъ краєвій такъ и заграничній, въ загаль зняли становище нейтральне и вижидаюче. Протівъ програми, зъ котрої виключено политику, трудно було хочъ-бы и найбільше шовинистичному органу польському здобутись на агитацію протівъ Віча. Дялятого всі газети польскі перепечатали програму безъ своихъ замѣтѣвъ, выйавши „Gaz. Narodow-u“, котра додала ѳъ себе маленькій коментарецъ въ томъ дусѣ, що нарѣдъ гуцульскій дуже способный, а заведбаний и темный, отже треба его підносити. Одна лише газетка „Powszechna“ (давнѣйше „Samorząd“), органъ вѣбъ-то автономичный підъ редакцією п. Марк. Туркавового, кинувъ передъ Вічемъ підозрінє, що буть-то-бы „по-за плечима Комитету, устроючого то Віча, кривують наші аранжери та референти вѣчевій... не дармо п. Марковъ, редакторъ „Нов. Пролома“, знаный агитаторъ попутный вибхавъ на свѣжій воздухъ межі Гуцулѣвъ, — певно не закупувати коники гуцульскі...“ Розумѣю, се були страхи на Ляхи. Ініціатива до Віча въ Косовѣ и переведення асого Віча — були дѣломъ виключно Русинівъ-народо-вцѣвъ. Найбільше заходила коло Віча пп. Дорундякъ и Кульчинскій, кандидаты адвокатскі, а потому оо. Михалевиць зъ Косова, Окуневицкій зъ Яворова, Домбчевскій зъ Ясенева, Лѣсовиць зъ Кутъ, Сѣменовиць, Тимякъ зъ Іешоръ и господарь Кішчухъ. На провінці — якъ мы вначою пересвідчалися въ Косовѣ, — тенденціи противнародній не знаходить поволуху и для нихъ нема навіть тамъ почвы. Они кривують аба лише въ муряхъ деякихъ львовскихъ заведеній и проявляються ѳтъ часу до часу якимись скандалами на виѣ, н. пр. негованьемъ одноклас руско-гимназій въ краю, — але коли-бъ не деякі інституціи львовскі, котрі они захопили въ свої руки и о нихъ оперилися, то о нічѣмъ подобномъ вѣхто въ загаль у насъ не чувавъ-бы. Провінція о русофобияскихъ тенденціяхъ нічого й чути не хоче, — тамъ кождий народолюбець — Русинъ, и добре. А яко Русинъ, бить дбає єдино о піднесенє своєю народу моральне та економічне, и на томъ полі всі сходяться. Але щобъ патріотичний и розумний нашъ народолюбець по прозван-

По Вѣчу коссѣвскому праса польска заняла неоднакове становище. Прямо ворожо, съ поганою инсинуаціею и съ радостію зъ розвязаніи Вѣча выступивъ одинъ лише автономичный „Samorząd“ п. Туркавского. „Заповѣджене шумно — пише онъ — Вѣче гуцульске въ Коосовѣ отбуловои дѣйствию, але дождалося оподѣванои долѣ, о. е. розвязаня... Тайнй аранжерѣи Вѣча пока залися доперва при рефератахъ“ — каже п. Туркавскій и представляючи дѣло такъ, що комисарь п. Сѣлецкій за промову п. Романчука „musiał“ розвязати Вѣче, закидае рукамиъ народовцямъ „сторонничѣсть и гадаливѣсть“. „Якого-жъ понятія — пытае наконецъ съ емфазою — наберуть Гуцулы о керманчикахъ рускою политикѣ? Хибѣ, що они — „krzykaczem!“ — Наводимо нарочно устуну зъ бізнуву автономичного „Samorządu“ про Вѣче, чтобы показати нашимъ читателямъ, якъ красно репрезентуеся у насъ „автономія краєва“. Въ загалѣ „„Samorząd““ являєя нинѣ газеткою надрекційнѣйшою и язунитскою. Органы станъчикѣвъ занотували фактъ розвязанія Вѣча, не отакучи въ оборонѣ нарушеного права конституційного, натомѣсть „Nowa Reforma“ а за нею „Dziennik Polski“ выступили съ докоромъ урядительству за розвязанье коссѣвского Вѣча. „Въ такихъ случаяхъ, — пише „N. Reforma“, — якъ прикра въ державѣ конституційнои оредетво, розвязанье Вѣча, все збѣгануть на довѣий часть квасы, почутье кравды, нарушение правъ — збѣгае мѣтне, що була причина боитися того, що мало бути сказане, коли не допущено того оказати. А се, чога въ такихъ случаяхъ догадуются тіи, котрымъ обмежено горожаньске право еборѣвъ, буває все гѣрче ѣтъ того, що мало бути высказане. Наслѣдокъ являєя противный намѣреному, обмеженье свободного высказу гадки, чтобы запобѣгти можинвому роздразненію, радше роздразненье выкликне и збѣлшав.“ — „Dziennik Polski“ же пише: „Въ дневникахъ рукиихъ стрѣчаемо оправедливый жалъ до власти политичной (въ особѣ п. Сѣлецкого), що въ причинны кѣлькохъ одѣвъ пос. Р.

Тіа циниці — то головні робітники з великоруских губерній. Покинувши дома жінку й діти, приходять они самі на Україну на заробітки. Дома семья голодує, тільки жеде батька, а

бути фактично неможливим єсть учини
одному изъ сотрудниковъ посередъ даныхъ
обстоятельствъ. Вирочѣмъ покладуюся на свѣдоцтво
членовъ "Читальн" нашої, якъ горячо намо-
вляють я свѣдѣннѣхъ до оен науки и заявляють
щиро охоту ослужити имъ моими силами у всѣхъ
нишихъ дѣлахъ, кромѣ дѣлѣхъ подѣльныхъ и свя-
точныхъ, зъ чого однакжъ они не користали, а
теперъ заявляю зновъ прилюдно, що все ще маю
тулю волю и охоту и по моїмъ поворотѣхъ зъ "от-
пустки", буду дѣлати въ томъ напрямѣ. — *Сте-
фанъ Макогонський*, сотрудникъ парохіальный.

— Въ Станиславѣ утопилося сего лѣта ажъ 5
мужчинъ, умиющихъ плавати, въ Выотрици со-
дѣтннѣхъ пошвыше моата. Безпеченостя наъ
отороны властей нема нѣякого.

— Вл. члены рускомъ Бѣдѣ у Львовѣ вложили на
рѣчь нашего Касина квоту 17 ар. 15 кр. Выдѣлѣ
товарства складае самъ прилюдно подаку Ви.
Добродѣямъ, котрі взяли участь въ окладѣхъ, за
сей щирый обѣздъ зичивости для Стрыляхъ. При
одѣхъ нагодѣ зрѣтасмо до Ви. Земляковъ съ по-
корною просьбою, щобы зволили поспѣшати съ
вымыслою предплати (въ квотѣ 1 ар. 10 кр.) на
Альманахъ, якій выдае Ви. п. Лукачъ на дождѣхъ
нашого Касина. Досяи кромѣ дару "Провѣды" въ
квотѣ 25 ар. выпустило титуломъ предплати 12
ар. 60 кр., чимъ ледя було бы можна уплатити
однакъ аркушу друку. — *Отъ Видѣлу Руского
Касина въ Стрылю.*

— Огонь. Въ Дорожовѣ великомъ коло
Кулякова згорѣло сими чыми 21 селянскихъ
господарствъ. Шкода 12.400 ар. Зъ погорѣвшихъ
було 17 убѣзпеченыхъ на суму 7.300 ар. Огонь
повставъ въ отайна господаря Высоцкого зъ на-
пирова, котрый куривъ молодой жидникъ Цорнъ.
Вывозника увязнено. — Въ Зѣбожкахъ, пов-
жовѣхъ, погорѣло 7 селянъ, зъ котрыхъ ли-
ше 3 були убѣзпеченіи. Причина огню невідома;
шкода выноситъ 9.200 ар.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Позволеніе до испиту конкурсового одержавъ
о. Дамірій Оксеноквичъ, завѣд. въ Межрѣчахъ.
Грамоты на заведѣлѣніяхъ одержали оо.:
Антонъ Юновичъ на завѣд. въ Струтинѣ дек.
воложѣхъ и Іоанъ Гегейчукъ на завѣд. Туровки
дек. окладатского.
Отпустку зъ львовской аепархіи одержавъ
о. Ярославъ Вѣлиньскій, сотруд. въ Ходачковѣ

Академикъ

пошукуе мѣста учителя домового
на селѣ. Уловія пріступити.
Вѣдѣна вѣдомостъ черезъ редак-
цію "Дѣла". 1748 2—3

УМРАТЪ и Спѣлка.

Фабрика рѣльнич. машинъ
1685 Прага-Бубна 13—7
доставляе по дешевыхъ цѣнахъ:
знамениты и выробованыи мо-
тѣлки ручнѣ керативъ и паровѣ,
воякого рода кераты, дальше
льономобилѣ о силѣ 3 до 8 ко-
ней, коннѣ граблѣ и переверт-
ники до сѣна, якъ такожъ всякі
нші рѣль. машини, выгтовле-
ныи знаменито и солидно. Илюстро-
ваныи каталоги даромъ и франко.
Головнѣй складъ для Галичяны
Львовѣ ул. Городеца, ч. 61.

Андрей Романича

властитель склада опало-
вого дерева у Львовѣ
ул. Санѣги (Новый Свѣтъ) ч. 25.
продаетъ
слѣгъ буковый по . . . 13 ар.
" грабовый по . . . 13 ар.
" березовый по . . . 11 ар.
" круглого твердого дерева 11 ар.
1741 1—4

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаде въ моихъ
конкурентовъ не въ силѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣхъ зъ матеріи красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
1656 Всч. Духовенству. 26—2
Замовленія въ мѣсяцъ и въ провинціи
выконуютьсѣ точно и ретельно. На жа-
даніе высылаю зборы даромъ и франко
Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подрѣбно.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложеныи 1848.

мал. подѣхъ условіемъ, наколи буде пріятный до
епархіи станиславовской.

Митрополита консисторіи вставили до
намѣстництва о згоду на каноничну инотатую
для запрезентованныхъ оо.: Емилиана Петровича на
Опорець и Володимира Галиковского на Рожанку
всѣхъ дек. окольского; — о вызначеніе платѣхъ для
прив. сотрудника въ Вышневику дек. теробовель
окого при пароху о. В. Вагрянвичу.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. А. И. въ Иванѣвцѣ. За оголошеніи пріиде
1 ар. 50 кр. — Всч. А. М. въ Вороблячинѣ. Мы вы-
сылали "Дѣло" безъ перерывъ; высылаемо въ дру-
го дѣтъ 93 числа. — Всч. А. З. въ Зарубинцѣхъ. Те-
перъ заплачено до 31 сѣрпня о. р.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручаетъ 1563 196—2

Зѣлье Зебургера яко невне средство на
катаръ, кашель и хрынку. Цѣна одной пачки
20 кр. За опакованіе и посылку почтою числится
10 кр.

Ц. н. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(38 2) купе и продае 1679

всякій вартостный паперы и монеты
по курсѣ дневномъ.

Порученія зъ провинціи выконуе от-
воротню почтою безъ провизіи.

Зошиты рисунковъ

крупкованъ съ рускими на-
писами по цѣнѣ: 100 штукъ 1 ар.
70 кр. поручаетъ:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславѣ
При большѣмъ заказѣ о-
пускается отповѣдныи работѣ.
1724 (10—2)

ЗМѢНА ЛОКАЛЮ

Знаный дѣтъ большѣе якъ 50 тѣ лѣтъ
Складъ порцелану, скла и то-
варѣвъ мѣшанныхъ

Фридриха Роттенъ, зятя

ЯКОВА БРАЄРА

1728 перенесеныи 4—5
зъ пляцу Кранѣвского, ч. 4.

до Рынку ч. 43

(побѣдѣ торговлѣ п. Маркевича.)
въ Иванѣвцѣ, почта Теробовля.
1747 (2—3)

Кухня смачна.	1/4 литра Пильзнера	Абона- ментъ на обѣды по 12, 14 и 18 ар.
Цѣны утирко- ванѣй.	7 кр.	
Горѣвки и Вина доброровѣй.	1/2 литра Пильзнера	
	14 кр.	
Телефонъ до ужитку П.Т.Гостей	дѣбати можна въ реставраціи подѣ назвою:	Пѣвъ порціи коштуе половину.
	"Пильзненске Жерело"	
	пляцъ Маріяцкій ч. 3.	

Торговля и робѣтня футеръ.

Ново отъкрыта торговля и робѣтня футеръ для мужчинъ, дамъ
и дѣтей подѣ фирмою
Михаила Бекера
у Львовѣ ул. Коперника ч. 8.
1749 1—0
поручается до выконуванія всякихъ робѣтъ въ кругу ея входящихъ.
Принимаются футра на лѣтъ до перешованія.
Поручаються прихильной памяти П. Т. Родивцѣвъ остаю съ
глубокою поважашемъ
Михаилъ Бекеръ, купитѣрь

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ
въ Раковицѣхъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣхъ браны Фльорыньской
въ власной дѣмѣ.

Выробляе рѣзныи роды цикоріи въ матеріалу сырого краснаго власной палат-
ции. Матеріалъ сырой красной або корѣхъ цикоріи управляютъ на нашѣхъ рѣли
мае побѣла хемичной аналізы въ лабораторіи академіи промышленно-технической
въ Краковѣ далеко большѣе частей поживныхъ и горькихъ, властивыхъ
цикоріи, якъ такий самъ корѣхъ заграничный. Маючи отже матеріалъ
сырой доброй лѣкості, цикоріи мой ривалюе побѣдительно съ всякими вы-
робами заграничными того рода и має ще ту перевагу, що єсть красна
и дешевша.

Фабрика поручаетъ слѣдующіи роды (назвы):

Цикоріи краковску, горьку, пачка округла 1/2 1/2 кильо.
Кава шротована фральцуска дѣюча выварѣ кларовый.
Кава краковска въ скринкахъ, видѣ Кракова (не Прусь)
Цикоріи въ скринкахъ (конкурентціи).
Кава фигова.

Маю надѣю, що Поважаныи Панѣ и господинѣ отъняючи доброту
моихъ выробѣвъ, ихъ вышу вартѣстѣ отъ шумно рекламованныхъ фа-
брикатѣвъ чужихъ, будутъ поспирати змаганія поднѣти на рациональнѣй
основѣ згоду съ интересомъ власнымъ и краснаго промыслу
Выробы мой можна дѣбати въ центральной "Народной Тор-
говлѣ" и си филияхъ, въ "Народныхъ Торговляхъ новѣтовыхъ" и въ
всѣхъ значительныхъ торговляхъ. 1696 (13—2)

Призвану загально найлучшу

Масу до запусканя подлогъ

поручаетъ

Іосифъ Ганке

у Львовѣ. 1681 102—0

Переиздующимъ даемо отповѣдныи работѣ.

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославли.

нагородженъ 19 медалями на вытѣвахъ красныхъ и межинарод-
ныхъ, можна дѣбати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Сукон-
ницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемишлѣ, ул. Францисканъ-
ска, якъ такожъ у всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ.

Цѣнникъ на жаданіе безплатно и франко.

Анализованныи проф. В. Гоффомъ Гигіеничный Медѣвникъ вы-
находу Л. Чиньского єсть дѣже смачною и скрѣпляющею поживною и пѣ-
нымъ средствомъ до усугубленія недуги отъ травленія, якъ: запѣръ, гемо-
роны, диспепсид, наборъ крови, ожигитъ желудка и кишотъ, згага, здутие,
отбываніе, несмакъ; побуждеусъ апетитъ, поправляетъ выгладаніе и причиняеусъ
много до вытворенія крови.

Медѣвникъ гигіеничный поручають найзнаменитѣйшии спеціалісты, а зго
лѣчебный свѣдѣствѣхъ подтверждаютъ лѣкарѣ, отки же подлѣкъ постѣе власнѣхъ
забѣрки. Дѣбати можна у всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ и антикахъ. —
Цѣна за штуку 20 кр.

Важне для ообщѣ, що ведугъ свѣдѣе жьтѣ; для ообщѣ дѣткныхъ
недугами повставшими зъ лѣтнього травленія, и для реконвалесцентѣвъ. Об-
ширнѣ брошу а, подаючи рады и показу до оереженія отъ недугъ повста-
ющихъ зъ лѣтнього травленія, написана докторомъ спеціалістомъ вышнѣе на-
кладомъ фабрики медѣвниковъ Л. Чиньского въ Ярославли и розсылаеусъ
оголошующимъ-са даромъ и франко. 1709 18—7

Хто боится парализу

або вже бувъ нимъ разѣ пораже-
ный, або страдае на конгестіи, за-
воротѣхъ, отомленіе, безсонность,
паги, на хоробливый станъ нервѣвъ,
нѣй собѣ спровадитъ брошуру "Ueber
Schlagflus-Vorbeugung und Heilung",
5 видѣ, отъ автора, бывшого бата-
лионного лѣкаря въ красной обо-
ронѣ, Kom. Weissmann-а въ Vilsho-
fen, Bavarien, безплатно и франко.
1548 19—25

ФАРБЫ ОЛѢЙНЫ

готовѣи до ужитку и скоро за-
сыхающѣ.

Ф а р б ы

до малюванія дахѣвъ, тертѣ въ
найлучшѣмъ покоствѣ.

Найлучшій фарбы

тертѣ въ поковѣхъ минеральныхъ,
отповѣдають рѣзнымъ цѣлямъ,
надають барву и лѣсятъ по одно-
разовѣмъ потягненію, высыхають
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевыи отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасадовъ

розпускаемыи въ ваннѣ, до колѣоро-
ванія будынокѣвъ въ 36 колѣорахъ.

Всякій роды ликерѣвъ крас-
ныхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зъ найлучше рекламованныхъ фа-
брикѣхъ.

Тектуры даховѣй, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.

Оливѣ до машинъ и сма-
рѣвъ до осей зѣлѣзныхъ

Пасы шкурѣй до машинъ.

Пасы гумѣвъ до машинъ.

Гурты конопляныи до ма-
шинъ.

Н О В И Н А !

Лѣняныи напусканѣи пасы до
машинъ, и т. д., и т. д.

поручаюе

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

Карты вѣзѣрѣвъ, цѣнники и
оцеціалныи оферты, на жаданіе,
gratis и franco. 1680 22—2

! Важне для ловцѣвъ !

ГОЛОВНЫЙ МАГАЗИНЪ ЗБРѢВЪ И ПРИБОРѢВЪ ЛОВЕЦКИХЪ

АЛЬФРЕДА ДЗИКОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ

и ТЕРНОПОЛИ

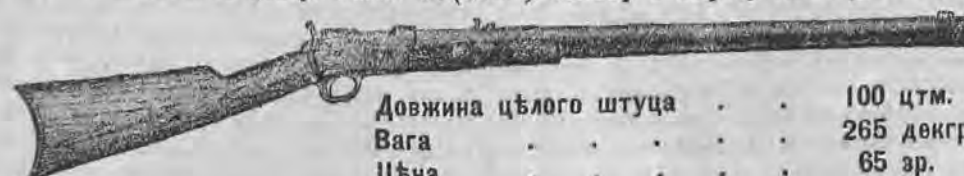
поручаетъ по значно зниженыхъ цѣнахъ

1886/7	НА СЕЗОНЪ	1886/7
Пехиный, выробов. луски набовѣи Львовѣ, калибъ 16 100 штукъ 1— " " 14 " " 1 25 " " 12 " " 1 45	Порохъ ловецкій найлучшѣго рода: пѣвъ кильо по 71, 94 ар. и выше пѣвъ кильо до розсѣджуванія 40 кр.	
Пехиный, выробов. луски набовѣи Львовѣ, калибъ 16 100 штукъ 1 35 " " 14 " " 1 50 " " 12 " " 1 60	Шротъ вѣялокъ грубѣи 1 кильо 30 кр. При отбѣраніи 10 кильо зъ одного числа 28 кр.	
Выключный осклѣтъ на Галичяну патронѣвъ громоовыхъ, патентъ ульши конструктори до руч- нищъ Лянкастерныхъ. (Centrafuer-Blitz-Brand- tronen) 100 шт. калибъ 16 3 ар., калибъ 12 3 50.	Ручнищѣ до набиванія зъ задѣу: Подѣвкии Лянкастеръ отъ . . . 25.— " Львовѣ отъ . . . 20.— " капелѣй отъ . . . 10 50 Повѣдкии капелѣй отъ . . . 6 50	
Патроны игловѣи Дрейзого " Тешера " Львовѣ и Лянкаст. Ельѣя " " Кинѣа.	Револьверы снот. Львовѣ отъ . . . 3 75 " " Лянкастеръ отъ . . . 5 50 Патроны до револьверѣвъ вѣялокъ калибру.	
Мосѣжнѣи масиннии зъ одного куски Львовѣ и Лянкастеръ 100 штукъ калибъ 16 5— 100 " " 14 5 20 100 " " 12 5 40	Пистолѣхъ до меты Фльберта отъ . . . 4.— Штуцы " " " " " " 8 50 250 патронѣвъ 6 мм. съ кулями . . . 1 25 100 " " 9 " " " " " 1 50	
200 шт. вѣялокъ. прибинокъ 35 кр. Кулѣхъ 5-ти дѣльи 10 штукъ 60 " Кулѣхъ ланцухѣвъ, 1 шурупъ 10 "	Торбы ловецкѣй отъ . . . 2.— Сѣти отъ 1—, . . . троки отъ . . . 40 Пасы на патроны . . . 1 25 Камашѣ до болота . . . 2.—	

! НОВѢСТЬ !

Оригинальный англійскіи карабины репертѣеры

12-стрѣльнѣй съ подпаломъ центр. калибъ. 44 (12 мм.) систему и выробу КОЛЪТЪ въ Лондонѣ.

Довжина цѣлого штуца	100 цтм.
Вага	265 декгр.
Цѣна	65 ар.

100 патронѣвъ съ кулями звыч.	6 ар.
100 " " " ориг. англ.	8 ар.

1711 6—12

Єсть то збрѣя ловѣца, котру жаховѣи люди признали найлучшою въ своихъ родѣхъ такъ подѣ выгладомъ
прецизии выстрѣлу якъ и дѣже старанною выконанія. Карабины тѣ первеншаютьъ всѣхъ дѣтѣхъ системы
магазинной своєю поединною конструкціею и тривалымъ механізмомъ.

Цѣнникъ иллюстрованныи на жаданіе розсылаю франко.

Выходятъ въ Львовѣ въ Вторникъ, Четвергъ и Субботу (крѣпко русскихъ святыхъ) 5-й годъ. Лѣтер. додатокъ „Библиотекѣ“ выходящій по 2 печат. аркуша каждый 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи принимаются лишь напередѣ застереженіи оговоренія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Редакція не печатаетъ вѣстей отъ порта.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 въ цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
 на пѣть рокъ . . 6 ар. на пѣть рокъ . . 6 рубл.
 на чверть рокъ . . 3 ар. на чверть рокъ . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“:
 на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
 на пѣть рокъ . . 8 ар. на пѣть рокъ . . 8 рубл.
 на чверть рокъ . . 4 ар. на чверть рокъ . . 4 рубл.
 на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
 на пѣть рокъ . . 2-50 ар. на пѣть рокъ . . 2-50 р.
 Для Вѣнскихъ окрѣстѣ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . 15 ар.
 на пѣть рокъ . . 7-50 ар.
 на чверть рокъ . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотекѣ“: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
 на пѣть рокъ . . 12 ар. на пѣть рокъ . . 12 ар.

Якій у насъ инспекторы школь?

Пишется и говорится у насъ отъ давня и богато про страшенное схибленье въ нашомъ краю цѣли, яку повинна мати и для якої сотворена институція школьных инспекторствъ окружныхъ. Велика часть тыхъ инспекторствъ у восточної Галичинѣ зовсѣмъ не понимаютъ своего назначенія и свои задачи. Замѣсть класти на перше мѣсце згяды педагогичны, дѣлать про успѣхъ науки въ школахъ, про порядки въ нихъ, — неодинокъ у насъ инспекторъ на перше мѣсце своего покликанія ставитъ згяды политичны, намагачи на колонизацію школь русскихъ.

Не могутъ инспекторы вже нѣчимъ грѣшити болѣе противъ своего обовязку и покликанія, якъ именно тымъ. Зъ того то якъ-разъ выходить то недовѣріе русскихъ селянъ до нынѣшнихъ школь и недовольство зъ ней; зъ того выходить тѣ млавѣ поступы рускои молодежи въ польскихъ на силу и противъ законно русскихъ школахъ; зъ того наконецъ иде и та негармоничность мѣжъ учителями, що бажають совѣстно и поспѣшно законѣмъ сповняти свои обовязки въ русскихъ школахъ, а тыми инспекторами, котры не то не похваляють того, але ще й косо глядять або по просту и ганиять таке вповнѣ правильное поспованье, — словомъ, въ томъ головна причина калѣкованія нашего народнаго школьничества.

Ось для примѣру, якъ понимаетъ свое покликанье инспекторъ въ Золочевѣ п. Сонседскій, наводимо такой вповнѣ правдивый фактъ, поданный намъ зъ зовсѣмъ достовѣрнаго жерела въ видѣ дописи:

Панна Аркадія Порубальска, учителька въ Руденка лацког, повѣта бродяго, удалася до школьного инспектора окружного въ Золочевѣ п. Сонседского, котораго уважають тутъ добрымъ педагогомъ, въ товариствѣ панѣ совѣтницѣ Рожанковской, лично знакомої п. инспектора, въ той цѣли, чтобы представити своему настоятелю. П. Сонседскій мабуть не пѣнавъ, хто съ учителькою удѣлившъ до него, бо не то, что не просивъ ихъ съдати, але варазъ поднесеннымъ голосомъ въ розваренно вакнувъ учительцѣ п. Порубальской, що она бавится въ политику, бо говорить въ школахъ и по-ва школою переважно по руски, остерѣгъ ей, абы тую политику

валишила, бо иначе вле съ нею буде. Потомъ звернувся до другої панѣ (п. Рожанковской) съ словами: „То рѣшнѣ матка“, — але на то одержавъ отвѣтъ, что се панѣ Рожанковска. П. инспекторъ зафасувався, не знавъ уже что говорити, бо побачивъ, что съ своимъ повинностямъ враздѣлся передъ непоклонною особовою...

Промова п. Сонседского зробила на молодую, честную и трудолюбивую учительку, переняту святою обовязкою своего звания, таке прикрепивчатѣе, что она розплакалася, — и не дивниці, бо варазъ на початку своего звания стрѣлило ей розчарованье и представилася тѣй дуже сумна будущность, коли бы такъ обстояли мала и на дальше лишитися. А треба знати, что въ школахъ въ Руденку лацкомъ есть языкомъ выкладовымъ языкъ рускій. Отже само уживанье языка руского въ школахъ рускій и уживанье родной бесѣды въ приватномъ жити, очевидно съ Русинами, значитъ, поспѣло поглядѣвъ п. Сонседского, уже — бавитися въ политику. Мы думаемо, что властне уживанье языка польского въ рускій школахъ значило-бы бавитися въ политику и было-бы схибленье обовязковъ учительки. Тожъ власне п. Сонседскій учительцѣ удѣливъ лекціи въ политику, — а чи се отвѣдае его обовязковъ? Думавъ-бы хто, что въ той нефортуны способъ п. Сонседскій розпочавъ свою карьеру, але-жъ нѣ, бо такъ само промовлявъ и впередъ, н. пр. до учителя п. П. — Таке поспованье п. Сонседского чей-же не педагогичне.

Розумѣся, что п. Сонседскій поступае собою не педагогично, але отъ того не признае, коли почуе лише отъ нашего Вп. дописователя и отъ насъ, — тожъ конче треба, чтобы отъ учувъ вѣдъ краєва Рада школьна отъ п. министра Гавча. О то, мы надѣемся, постараеся вже наша „Народна Рада“...

Зъ исторіи звѣстнаго „Заведенія“.

(Отъ одного зъ Русинѣвъ, основно оббѣзаного съ дѣлами „Заведенія“, одержали мы, съ просьбою о умѣньшеніи сю статью. Зъ уваги на мотивы наведеніи Вп. авторомъ въ самой статіи, починаемо ей нынѣ мѣтити.)

Въ часѣ моей побѣдки въ рѣшѣ стороны нашего краю пересѣдчився я, что „Заведеніе“ приналося дуже энергично за стяганье своихъ позичокъ на селянскихъ грунтахъ, а не могучи ихъ стягнати, лицитуетъ селянскій грунтъ. Лицитованье таке занесѣвъ навѣтъ д-ръ Павенцкій на послѣ-

двухъ загальныхъ зборахъ делегатѣвъ „Заведенія“, а и въ „Gazet-Ź Lwowski-Ź“ часто можна здѣбати едикты судовъ на лицитацію селянскихъ грунтовъ. Я представлявъ интересованымъ селянамъ, что остаточнѣ „Заведеніе“ есть въ повнѣмъ правѣ въ судовѣй дорожѣ отгати свои вѣрительности, однакомъ майже вѣсуды дѣстававъ я отвѣды, что російскій царь давъ рускому Банкови грошѣ на силату хлопскихъ довгѣвъ, что отже довгѣ тѣ вже подарованіи и что теперѣшній лицитаціи суть простою драчею. Зъ отки селяне нашѣ прійшли до такого пересѣдченія, годѣ отгати. Що оно пошкодитъ „Заведенію“, а ще болѣе селянамъ-довжникамъ, котры и не думаютъ о нѣякой сплатѣ, се дѣло зовсѣмъ ясно. И длатого буде може на часѣ подати въ поспѣхъ нашихъ точне поспѣшеніе о томъ, якъ грошѣ, коли и на яку цѣль насѣли зъ Россіи, чтобы народъ не баламутился и по возможности серьезно задивлялся на справу своихъ довгѣвъ. Длатого и пересылаю вамъ на разѣ коротку исторію тыхъ заходѣвъ, якъ товаришили выхлопотаню позички въ Россіи въ користь „Заведенія“. Исторію тую розказую популярно и менѣ здаеся, что селянскій нашъ ви зрозумѣе, тымъ болѣе, что справа тая була неразъ уже порушувана въ нашихъ часописахъ и не есть нашимъ селянамъ зовсѣмъ чужою. Приступаю про-то до рѣчи.

Въ першій половинѣ 1884 р. було съ нашимъ „Заведеніемъ“ дуже круто. Якъ по йорданскому воду, такъ по щадничѣй вклади товпили ся вѣрителѣ до касы „Заведенія“ и, можна сказати, брали зъ оттамъ, что могли и что имъ дано, навѣтъ по 2, 3 ар. а. в. У всѣхъ було пересѣдченіе, что нынѣ-завтра Дирекція оголоситъ конкурсъ, а тогды всякій збереженный грѣбъ пропаде неминучо. Каса „Заведенія“ була формально обложена вѣрителями всякихъ станѣвъ и народностей; каждый майже съ крикомъ домагався авороту своихъ вкладовыхъ грошей, грозивъ судомъ, нотаремъ, словами, а бѣдѣй директоры добували всѣхъ силъ и всего засобу своей краснорѣчивости, чтобы зворушеніи умы успокоити и „Заведеніе“ удержати болей въ нынѣ на завтра. Всякій заходъ, дѣстати яку-небудь суму грошеву въ львовскихъ институціяхъ грошевыхъ, розбивалася о недостатокъ потребно до того гипотекы.

Пѣдъ тую таку и для директорѣвъ „Заведенія“ неразъ дуже прикру хвилю постала въ-

перше гадка удачно о грошеву позичку за границу, въ Россію. Хто першій оу гадку подаѣтъ, доси не вѣдомо, але то певна рѣчь, что въ мѣсяцѣ липня, здаеся на самого Ивана Хрестителя, зъ дирекція „Заведенія“ выйшовъ отъ д-ра Ивана Добрянского листъ до п. Савелина Загайка, бывшего шефа збѣжескихъ магазинѣвъ и збѣжеской торговли въ Тернополи и Подволочискахъ, въ котромъ синдикѣ „Заведенія“, представивши финансове положенье руского Банку „весьма отчаяннымъ и требующимъ наглого ратунку“, проситъ и молитъ п. Загайка, чтобы отъ яко „свѣдомый патриотъ“ и „фаховый чоловікъ“ чимъ окорше бхавъ въ Россію и тамъ съ институціями финансовыми въ Кіевѣ, Москвѣ або въ Петербургѣ навязавъ яку финансовую операцію, котрою можно бы хочъ на який часъ продовжити житье „Заведенія“.

П. Савелинъ Загайка не отказавъ отъ сего патриотичнаго приолуги для „Заведенія“, поставивъ варазъ о пашпортѣ и лише дожидавъ приѣду до Тернополя п. Венедикта Площанского, отъ котрымъ вразъ назначено ему бхати въ Россію. Сталося однакомъ иначе. Маленька якась лична интрига въ Дирекціи зробила то, что замѣсть п. Загайка въ мѣсяцѣ септѣня 1884 р. поѣхали за згаданую орудкою въ Россію п. Площанскій, свѣдомый туристъ въ тыхъ краяхъ, и п. Стефанъ Лабашъ, хвиловый касиеръ „Заведенія“ и аспирантъ на директора. Въ самой Дирекціи лишилися д-ръ Ив. Добрянскій и приборанный до помощн „утраховаритель“ напастливыхъ вѣрителѣвъ, п. Яковъ Савчинскій.

Перва экспедиція до Кольхиды по золоту руно не повелася однакомъ. Съ дощамъ и съ порожными кишеними вернули перва паломники въ другій половинѣ септѣня 1884 р. мѣшанымъ побѣдомъ и третою клясою назадъ до Львова. Сумъ бувъ великій, а ще болѣшій страхъ и трепетъ передъ не вѣстнымъ и грѣзною будущиною. Проекты на санацію о своихъ оилахъ повтавали нынѣ, выдавалися быстро обдуманными, але завтра упадали не реализованіи и лишали по собѣ лишь — отчаяніе. Сеть то часъ, коли, якъ звѣстно, збрано у насъ навѣтъ комисию санаціону зъ поважныхъ львовскихъ Русинѣвъ, послѣвъ русскихъ съ метрополитомъ на чолѣ; коли стараноса навязати сердечній грошевой зносинъ съ польскимъ краевымъ Банкомъ; коли проектировано утама дире-

Зъ непечатаныхъ поезій Ю. Федьковича.

VI.

Король Гуцуль.¹⁾

Що ты кажешъ? — що король нашъ въ Бога зорѣ завертае?²⁾ —
 А король нашъ, король нашъ Гуцуль, зорѣ нати й не гадае! —
 А въ Соколюкѣмъ ти дрѣмае, а дрѣма' вже рокѣвъ много!
 Знаешь, брате мой, за вѣщо? —
 Я ти скажу, за дѣла чого!

Даво давно, давно стояла на Соколюкомъ святиня, Ляды Дажбога святиня, вся у рожахъ та въ кидрихъ, Вся въ кришталю дорогого зъ маймуру та злата кута, Та въ порфирѣ та у парчѣ мовѣ книжницѣ одягнута.

А въ святинѣ, въ серединѣ, у просторѣй златѣй сали Два божки, два маймуровѣ на посадицахъ отопля. Першій бѣлый, якъ той лебѣдь въ синозолотому морі... Другій чорный, якъ той воронъ, якъ той чорный въ Черногорѣ...

Въ оу святиню пре-прикрасу — тутъ сходилося що дѣла Въ празникъ Купала сватого Гуцуль въ усею свѣта, — Корѣ же Гуцуль першій зъ ними, першій отъ на воѣ Гуцулы... У рицарѣвъ-богатырѣвъ пары въ свѣтѣ му не було!

Воѣ жертвенники палають праосаому Бѣлобогу!... И дванацать бѣлыхъ комонъ вводи' лѣдѣвъ въ чертоги... Каждый комонъ у порфирѣхъ та у золотѣ оіае... Ликъ довкола Бѣлобога ихъ у пѣняхъ обножае...

И двацать чорныхъ комонъ вводи' другій ликъ въ святиню... Все въ чорѣ въ нихъ, все чорѣ въ нихъ, и зубѣла и отримѣлъ... Такъ обводять ликъ ихъ чорный докола Чернобога... Той оіѣвае — сей ой дивитъ, наче ворѣвъ, наче въ рога!

И якъ отали разъ по семей такъ божковъ вни обѣзджата, — Ажъ наразъ, — о, хто бѣ се здумавъ! — хто бѣ не вжахолъ, милій брати! — Оживають два божковѣ... та до долу... та до зброѣ... И самѣ князь Гуцуль вамъ не видѣвъ зъ роду буцѣ ще такой!...

Такъ лишь грѣмъ у чорный шмарѣ бѣтѣся, вѣтѣся бѣлокавѣцѣ... Сидѣть Гуцуль, видѣть народъ: вѣкра оіѣло... мѣчъ казѣтѣся... Ажъ тутъ — горе!... трича горе! — Бѣлобогъ отѣвъ улавати!...

А здуфалый корѣ той Гуцуль ну-жъ оя зъ него наругати: — Що ты, славный Бѣлобоже? — ты вступашъ оему чѣрѣ?!³⁾ Ха, ха, ха!... Тожъ подивися, якъ то Гуцуль шаблевъ оре!... И що окомъ ти клѣпнути — Чернобогъ вже дѣ зѣмлі вѣтѣся!... Видишь, славный Бѣлобоже? — такъ то въ насъ у въ Уцѣвъ бѣтѣся!...

— Й справды, Гуцуле! — не згѣрше тошорцемъ се ты махашъ! — Та одну лишь правду въ свѣтѣ ты, небоже, ще не знаешь: Що — де богъ оя зъ богѣмъ боре — не мѣшатио чоловіку! — А оя правда була правдою зъ поконѣвъ, зъ поконѣву!...

За-дѣла того жъ у гору оу, въ середину, будь заклѣтый! И Соколюкѣй ме гора оя отъ сегодня оя въ свѣтѣ звати... Во ажъ дотѣ мѣшь въ нѣй спати ты по мойѣ божѣй воли, — Ажъ на Купала одного пуцу ови я соколы — Пуцу оѣмъ сотѣ семикрати зъ ови свѣтѣмъ палаты, И ажъ доки оу гору вни семикрати муъ облѣтати — Провалися въ нѣ, о князю, и о садѣми, и о святинѣ! И зъ усевъ ватаговъ твоєвъ, що сѣмѣлао зъ мене нынѣ!...

Богъ промовивъ и оя стала та жасная божѣ воля: Князь оѣ святинѣвъ и оѣ ватаговъ провалился ажъ до долу!... Якъ и комонъ, такъ и ватагѣвъ, воѣ зелѣзнымъ ономъ дрѣмають — Та на Купала сватого тыхъ соколѣвъ дожидаютъ!...

А на Купала що оѣмъ рокѣ отъ на хвилю оѣмъ зъ ону оя будитъ, А протягнѣся оуды-туды — отъ гукѣ! на ови люде, — А гукѣ! что здрѣгався и святиня и палата: — Нуте, Уцы! — годѣ опати! — часъ матѣбуъ бы вже вставати!

Ты же окорше, чуро-спіуху, подивися по надѣврю, Чи соколѣвъ не зѣславъ ще — что такъ гарно бѣеъ на мѣру!⁴⁾ — А олі нѣ, то — якъ оя охоче! — а мы мемо, хлопцѣ, опати — Та до бою — та до рати оѣ чортѣмъ — силы добирати!...

И вновь на оѣмъ рокѣ усыпае, и рицарѣто, и отроки... Доки, князю, опати будешь? — и дрѣмаетъ — дока? — доки?!... — Не журися, рускій Роде! — коли встану, то вже встану! — И поборою, о, поборою руску долю ту погану!...

¹⁾ Гуцулы покликаніе все на якогось короля та на чорне море.

²⁾ Зорѣ завертати, мовѣ оіѣвъ, с. е. по смерти.

³⁾ Чора — чорный чоловікъ.

⁴⁾ Вѣтѣся на мѣру — соединиватися.

Подяка.

Волею Високошанного було покликати до себе в 26 році життя о. Івана Бодруга, прив. сотрудинника в Ясеновській полоні. В той тяжкій печалі одинокою бранню єсть для нас то оповідує, яке звалили всі знакомі по смерті покійного. Не будучи в можливості віддати Вам, Други, за Ваше сочувство, опішимо хоч на обм'я м'ясо зложити Вам щиро подяку. Передовсім дякуємо Вир. о. Головацькому за Чернятина, який на сумну в'язь прибув з достойною своєю супругою, щоби в жалю потішити родина, в отираючи парастас над тілом покійного в передодні похоронів. Дякуємо Вир. о. дек. А. Кобрицькому за шарий труд, в який Вам Веч. Отц, що в цілому деканаті в з дальших оторон так чоклено зобралися достойно похоронити мощі покійного. Не менше дякуємо Веч. о. Ром. Литвининовича за його трогаче слово в часі богослуження, Веч. о. Новобільському, лат. прих. в Городенці, Вп. помісникам в військ. Знакомим в Ясенова, Городенки в Вабино, котрі прибули віддати покійному послідню прислугу. Передовсім же складаємо подяку тим же Другам, котрі ввійняли правокраїю домири покійного, честними прихотами за щиро оповідує в військ, що звалили взяти участь в оумніти обряді а поході з моцями до Городенки. Щиро-руке Слава Бог!

Іменем опечаленої родини: *Павла Бодруга*, мати; Ярослав в Крынацких, жена з маленьким оном Юліаном.

Ц. н. уприв. галиц. акційний

БАНКЪ ГИПОТЕЧНИЙ

продает по курсу дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 34—? якъ такожъ

5% Преміовані листы Гипотечный

Порученя зъ провинції виконує отворотною почтою безъ провизин.

Вже вийшовъ

Иллюстрованный КАЛЕНДАРЬ

Товариства „Просвѣта“

на рѣкѣ 1887.

Випущенный эмблемъ Календаря показує, що часть інформаційна и литературна дуже богата, а уставка церковныя, уложенныя фаховымъ анатомомъ, первышние оновитъ объемомъ всякой дотепершій устави.

Цѣна календаря обіймаючого 17 арнуштѣв друку лишъ 50 кр. а. в.

Достати можна в товариствѣ „Просвѣта“ в вѣсѣхъ большіхъ книгарняхъ в Галичинѣ. Замовляючи в „Просвѣтѣ“ зъ провинції звалитъ доучити 10 кр. на почту.

Коли хто замовить бодай 12 примѣрниковъ, одержитъ 20% рабату. — Позаякъ накладъ не великій, просимо опішати зъ замовленнями.

Зошиты рисунковъ

кропкованъ съ рускими написами по цѣнѣ 100 штукъ 1 зр. 70 кр. поручаетъ:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславовѣ

При большѣмъ закупнѣ опускается отповѣдныи рабать.

1724 (11—3)

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополи поручаетъ

по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3— и 4-30 зр. франко.

Порто почтове и бочѣвка.

Прошу о ласкавй замовленнѣ.

1750 1—24

Ц. н. ген. Лиренція австр. захѣнницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу їзды,

важный отъ 1 червня 1886. 1567

Приходять до Львова:

Поїзды особові: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардоня, Хирова, Стрыя. — О год. 4.15 зъ Звардоня, Хирова, Стрыя, Гусятина, Станиславова. — О год. 2.6 вь ночи зъ Гусятина, Станиславова, Хирова и Стрыя.

Отходять до Львова:

Поїзды особові: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусятина. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Звардоня. — О год. 12.01 вь ночи мѣшанный поїздъ до Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусятина.

Приходять до Станиславова:

Поїзды особові: о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусятина. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардоня, Стрыя. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусятина. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардоня, Львова и Стрыя.

Отходять зъ Станиславова:

Поїзды особові: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрыя, Львова, Звардоня. — О год. 9.53 передъ полуд. до Гусятина. — О год. 6.28 вечер до Стрыя, Львова, Звардоня. — О год. 8.54 вечер до Гусятина

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный дѣмъ), Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополи, Дрогобычѣ и Коломыи

поручаетъ до высылки зъ своихъ богато и вѣ добрый товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино вь барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; такожъ дешевше по 70, 60 и 50 кр. (барылака зачиолеса 50 кр.). Вѣ фляшкахъ отъ 50 кр. почавши за фляшку и выше.

Мѣдъ питный славно звѣстнаго выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляшки 45 кр.

Кава вь самыхъ добрыхъ родахъ вь тонкихъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный вь оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышени цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Одежъ найвысша есенція по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру дася 30 литрѣв воды мягкой, щоби достати одежъ звичайный, прѣмный и ослыный.)

Свѣтло звичайне просто зъ фабрики вь окрникахъ почавши отъ 30 кильо, 1* по 84 зр. 1* 86 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Apollo“ по 100 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту.

Вѣскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за кильограммъ.

Свѣтло съ вытѣсанными и крашенными оловомъ рѣзонъ величины, почавши отъ 3-фунтовыхъ до малыхъ штокѣв по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣвки рѣзанаго рода. Сяники угорскі, повла, горѣшки волооскы и турецкы, миндалы, розинки, финги, дактиль, аранчины, сардинны російскы и т. д. 1648 17—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волооскы по 36 кр.; 7 1/2 ручковой довшіи по 40 кр.; 7-ручковой волооскы бракованый по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручаетъ 1563 19—2

Зѣлье Зебургера яко певне оредотво на катаръ, кашель и хрышку. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакованье и посылку почтою числится 10 кр.

ЕДВАРДЪ ШУМАНЪ

Торговля наперу и галантерей

у Львовѣ, паяцъ Бернардинскій ч. 3.

поручаетъ по возможно низкій цѣнѣ и вѣ великомъ выборѣ

всякы артикулы, входячы вь кругъ наперово-галантерейной торговли, якъ:

Приборы школьнѣ, до писавъ, мальованя и рисунку; Папѣръ на листы, для канцелярій и до пакунку; Образы, золоты и черны до рамъ листинѣв; Мыла, перофумъ и всякы дробиницѣ.

Галантерейный выробы скляныи, деревянныи, зъ кости, шкѣры, паперовѣ зъ всякыхъ плодѣвъ штуки и природныи, зъ металю и бурштиновѣ Альбумы, касетки — портмонетки, цигаринныи и люльки, Зеркальця, гробѣвѣ, — шотки, цѣкерыи и осянки

Ножицѣ, ножики, — куеры до дороги и ремонцѣ до плодѣвъ И всякы иншы красныи рѣчи и хосении, Котрыхъ годѣ назвати, бо дуже численны.

Хто омакожъ ласкавъ, може переконатися Що, якъ дешево и зъ якомъ выборѣ може у насъ достати.

Замовленя вь провинціи залагоджую отворотною почтою и приймаю охотно до опакованя товары зъ иншихъ торговель або кингарей.

Наколи хто зъ провинції замовитъ зъ рѣжкихъ предметѣв до высоты 5 зр. высылка съ опакованьемъ тыхъ-же выкуеса безплатно и до каждой стайи почтовою.

Я веду точну контролю закупна зъ провинції, а скоро сума тыхъ-же дойде до высоты 10 зр. — каждый зъ Пов. отбирательнѣ одержитъ нагороду касетку „Гаспаровѣ“.

1745 1—6

Цѣнники на жаданье франко.

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньского вь Ярославѣ,

нагородженъ 19 медалями на выставахъ краевыхъ и межнародныхъ, можна достати вь власныхъ складахъ: Краковѣ, Сукопицѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемышлѣ, ул. Францискавка, якъ такожъ у вѣсѣхъ торговляхъ корѣнныхъ и антикахъ.

Цѣнникъ на жаданье безплатно и франко.

Анализованныи проф. Б. Гоффомъ Гигиеничныи Медѣвникъ вынаходъ Л. Чиньского єсть дуже смачною и скрѣпляющею пожую и пеннымъ средствомъ до усуненя недуги органѣвъ травленя, якъ: запѣръ, геморойды, диспепсїи, напѣръ крови, нежить желудка и кишотъ, згаца, здуткѣ, отбыванье, несмакъ; побуждѣ апетитъ, поправляє выгладанье и причиняє много до вытворюваня крови.

Медѣвникъ гигиеничный поручаютъ найзнаменитѣи спеціаллисты, а сего личебей свойства потверджуютъ лѣкарѣ, сѣтки же подякъ посѣдає власитель фабрики. Достати можна у вѣсѣхъ торговляхъ корѣнныхъ и антикахъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важно для особѣ, що ведутъ сидяче життѣ; для особѣ дѣтскихъ недугами повставшымъ зъ лѣвного травленя, и для реконвалесцентѣв. Обширна брошурѣ, подаючи рады и показку до стереженя отъ недугъ повставшыхъ зъ лѣвного травленя, написана докторомъ спеціалистомъ вийшла на складѣ фабрики медѣвникѣв Л. Чиньского вь Ярославѣ и розсылаєся зголашующимъ-ся даромъ и франко.

1709 19—2

Призвану загально найлучшу

Масу до запусканя підлогъ

поручаетъ

Юсифъ Ганке

у Львовѣ. 1681 103—0

Перепродуючимъ даємо отповѣдныи рабать.

Кухня смачна, **Цѣны** утѣркований.

Горѣвки и Вина доборовыи.

Телефонъ до ужитку П.Т.Гостей

1/4 литра Пильзнера 7 кр.

1/2 литра Пильзнера 14 кр.

1742 3—?

достати можна вь реставраціи подъ назвою:

„Пильзеньске Жерело“

паяцъ Маріацкій ч. 3.

Абонаментъ на обѣды по 12, 14 и 18 зр.

Пѣвъ порціи коштує половину.

Медицинскій мыла

MAX FANTA

Einhorn - Apotheke

PRAG.

Выпробованъ и порученъ лѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, противъ червоности лица, носа бургундского (Rosacea Aene), свербячихъ лишайѣв; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанске мыло (мыло ртуतेве) противъ сифилису и пасажитѣв 1/2 штуки 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыла гѣстцеве и ревматичне выпробованомъ и скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зъ мази противъ коросты, дуски, потнѣющихъ ногѣ и т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицеринное, лекше, для дамъ и дѣтей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекціи 35 кр. — Мыло сѣрковѣе противъ угрѣвъ, веснянокъ и нашкодныхъ высыпокъ, 35 кр. — Мыло жовтковѣе противъ дусокъ на головѣ и на подпѣшенъе насѣрокъ, 35 кр. — Мыло жовтчене на волосѣе, 35 кр. — Мыло зъ вѣлы оживляюще системѣ нервовый, 35 кр. — Мыло глицеринное, найлѣпше мыло туалетное 25 кр. — Мыло бензове на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло вазелиново цѣна 40 кр. пріятно до щоденного ужитку — Мыло мазево-сѣрковѣе противъ упорныхъ недугъ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксовѣе противъ нечистоты насѣрокъ, веснянокъ, остудѣв. цѣна 35 кр. — Мыло камфорное на отмороженъе, посѣданье рукъ и т. д. цѣна 35 кр. — Мыло нафтолове противъ всякого рода недугъ шкѣры, цѣна 50 кр. 1582 29—52

Зброю ловецку

выпробовану, одиноку нагороджену медалемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручаетъ

А. В. Мольнаръ (давнѣйше І. Висньевскій)

рушникарь у Львовѣ, готель Жоржа.

Лянкастрѣвки вь цѣнѣ отъ 25 зр. до 200 зр. 1875

Пистѣлы до меты отъ 25 зр. до 100 зр.

Штупы экспресовѣ отъ 80 зр. до 200 зр.

Трилюфки отъ 100 зр. до 200 зр.

Направу выконую отворотною почтою. Переробляю Лѣфу-штѣвки на Лянкастрѣвки отъ 12 зр. до 20 зр.

Набоѣ всякихъ системѣв по цѣнахъ фабричныхъ. 14—26

НОВО ОТВОРЕНА ТРГОВЛЯ

пѣдъ „Соколомъ“

СЕВЕРИНА ПЛОШОВСКОГО

у Львовѣ, ул. Анадемична ч. 18.

Поручаетъ рѣзнодорожнѣ товары корѣнныи. Вина угорскы, австрійскы, французскы, бургундскы, ренѣскы, испанскы. Румъ и аракъ. Лекеры французскы и краевы. Портеръ и бока. Чай російскій и лондонскій. Шоколаду рѣзанаго рода и доброты. Овоцѣ полудневъ вь всякого рода деликатесомъ. Кавярѣ вь пушкахъ, рыбы вь пушкахъ и оливѣ, маринованъ и вудженъ. Муштару французску, англійску и кремоку. Екстратъ Либига. Вудженъ Сулковского. Оливу ивейску и прованску. Сыры всякого рода. Карты до граня и приборы до писавъ. Свѣчки, мыло, крохмалъ и фарбуку. Сѣль, масло и яйца, муку, кашу, крупки и пр. Пиво пильзеньское, охомуеце и львѣоке. Воды минеральныи и винограды кураціиный. Крѣмъ того картки на нафту Міончаньского и пріймає замовленя на дерево опалове съ доставкою до дому.

Комната до сѣданъ.

Укѣнчена семинаристка

Русинка, удѣляюча вѣсѣхъ предметѣв школьныхъ и языковъ; руского, польского, нѣмецкого и французского; основною гры на фортепьянѣ — граючи сама хорошо — учитъ такожъ робѣтъ жѣночыхъ и занимаєся веденьемъ дѣтей, приваля-бы заравъ мѣоце вь домѣ священничѣмъ або вышѣмъ рускомъ домѣ до науки дѣтей.

Близша вѣдомѣсть подъ адресомъ: **К. К.** вь редакціи „Дѣла“.

1761 1—3

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадаетъ зъ монхъ конкурентѣв не вь оилѣ продавати готову або робити одежъ для мужчинъ и хлопцѣв зъ матеріи краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Веч. Духовенству. 27—?

Замовленя вь мѣсци и вь провинціи виконують точно и ретельно. На жаданье высылка зворѣ даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужской одежи гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8. Заложенный 1848.

Глядаєся

учителя домашнего на село,

котрый-бы удѣлявъ науки для хлопца вь низшихъ класѣ гимназїальныхъ. Просїтея листомъ подавати условия подъ адресомъ:

Андрей Иневичъ, парохъ вь Ивановѣ, почта Теробовля.

1747 (3—3)

Складъ обуви

власного выробу

мужского, дамского и для дѣтей

при ул. Векслерской ч. 7. (дѣмъ капитульный).

Пресимо о ласкаве попиранье.

Съ поважаньемъ **Зарядъ.**

При ул. Векслерской ч. 7.

Димитрій Ковальскій

мужескій кравецъ

у Львовѣ, при ул. Бляхарской ч. 7.

має честь поручити П. Т. Публичѣи Веч. Духовенству своєю

Робѣтноу кравецку.

Выконує вѣсѣлякы работы зъ ового оукна або лишъ саму роботу поода найновѣйшой моды и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ. Принимаетъ замовленя на одежу для Веч. Духовенства и выконує тѣя оъ повнымъ удовлетвореньемъ. Управшаючи яко Руванъ и членъ тов. рукавѣ ремѣсникѣв „Зоря“ о ласкавй взгляды П. Т. Публикии Веч. Духовенства, поручаетъ ласкавому покровительству. 1736 3—12

Вѣсѣ замовленя выконують вь найкоротшѣмъ часѣ.

„Малый катехизъ музыки“

и **„Рускій Спѣвникъ“.**

Часть теоретична и практична, подручники спѣву для учителей и учениковъ можна достати у о. В. Матюка вь Львовѣ почта Нароль по цѣнѣ 65 кр., съ пересылкою почтовою Тамъ-же можна ще такожъ достати квартеты „Болнѣ“ вь цѣнѣ 1-50 зр., съ пересылкою почтовою 1-60 зр. 5—?

Виходить по Львові щодня, Четверга і Суботи крім руських свят і 5-й год. по Л. Литер. додаток „Бібліотека найзнам. повістей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го і останнього дня кожного місяця. Редакція „Адміністрація“ під Ч. 44 уліця Галицька. Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. з одного строчки печаткою, в рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Реплікації неопечатані вільні від порту.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“. у Відні Хаасенштейн & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Rismergasse 13; G. L. Daube & Co., Singergasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. В Парижі Agence Havas. В Росії Редакція „Кієвскої Старини“ в Кієві, поштової уряди „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама в Одесі Дерibasовська ул., д. Радля 9.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ для Австрії: для Росії:
на цілий рік . . . 12 ар. на цілий рік . . . 12 рубл.
на пів рік . . . 6 ар. на пів рік . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
з дод. „Бібліотека“: з дод. „Бібліотека“:
на цілий рік . . . 16 ар. на цілий рік . . . 16 рубл.
на пів рік . . . 8 ар. на пів рік . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
на самі додатки: на самі додатки:
на цілий рік . . . 5 ар. на цілий рік . . . 5 рубл.
на пів рік . . . 3 ар. на пів рік . . . 3 рубл.
на чверть року . . . 2 ар. на чверть року . . . 2 рубл.
Додатки, окрім Росії:
на цілий рік . . . 15 ар.
на пів рік . . . 7 ар.
на чверть року . . . 3 ар.
з дод. „Бібліотека“: на самі додатки:
на цілий рік . . . 19 ар. на цілий рік . . . 6 ар.
на пів рік . . . 10 ар. на пів рік . . . 3 ар.
Повний рік коштує 12 кр. а. в.

Д-р Троян знов о Русинах.

Недавно зв'язали ми, що д-р Троян, зв'язаний посольсько-чеський, в політичній розмові з одним публіцистом польським, зв'язавши хибу політики Поляків галицьких в той, що вони гнетуть Русинів, і вказав на потребу примирення обох народів. Нині-ж в прасці „Politik“ знаходимо польське справоздання д-ра Трояна перед виборцями в Пильне з дня 12 л. вересня, а в ньому такі слова:

„Поляки уже з 1869 цесарський патент признав польський язык яко урядовий. То однаков справді дуже великий заколот в справу рівноуправлення языкового, бо Поляки, наш найсильніший і найневищий союзники, не люблять того, щоб в Раді державній говорилося про питання національній та рівноуправлення, бо бояться, що також той цесарський патент з 1869 року мого-б стати предметом дебати. Але то не було б ще нещастям. Горшим з того єсть факт, що Русини стають неприязно против правий і в національних, шкільних та церковних справах уперто голосують против нас, а сов. двору Ковальський єсть готовий голосувати навіть за внесенням Шаршиди, хотів називати себе Славянином. Ми вже дуже часто дораджували Полякам помиритися з Русинами, бо в нас відомо такого помирення значно скріпились-б Славяне в Раді державній.“

Тут мусимо сказати, що вже перед півтора місяцями, по опублікованій розмові д-ра Трояна з польським публіцистом, деякі газети польські запустилися були в завазати полеміку з д-ром Трояном о його погляд на відносини польско-руськ в Галичині. І розуміється, як то звичайно практикує у наших „braci“, першим ділом простенько заперечили саму премісу, з якої виходить д-р Троян, іменно, що мов-б то Поляки спинили національний розвиток Русинів. В той дус промовив між иншими поважний „Dziennik Poznański“ так:

„В справі руської як серце так і інтерес всіх нас годиться на рівноуправлення Русі. Все на се годиться, а практика

наша хотів поволи, але при радості нашій довершувати того р'шучо. Коли-ж в Галичині не допускають вибору на посольстві т. зв. „святотурець“, то не дивно, аби не допускати до значення елементу руського, але лиш дивно, щоб елемент той охоронити від ворожих йому впливів. „Святотурець“ бо не бажають розвою елементу руського, але противно стремлять до того, щоб утопити його в елементі великоруському. Другим сторонництвом (!) істинно руським (ісцје руским), Поляки не ставлять ніякої перешкоди.“

По перечитанню тих слів кожний Русин скаже: — чиста неправда! Насамперед ніхто з Русинів не видить, щоб серця польські годилися на рівноуправлення Русі; ніхто не видить, щоб польська практика довершувала сего рівноуправлення; і наконці ніхто того не видить, щоб галицькі Поляки не ставляли перешкод розвиватися сторонництвям, (в числі яких!), як вони кажуть, істинно руським. Противно: Поляки (з малим винятком правдивих демократів польських) не бажають рівноуправлення Русинів, а доказувати на то багато: права признав Русинам в патенті з 1869 р. до нині в більшій м'рв єсть лише на папері, а всякий змагання з боку Русинів, щоб розширено права до розвою руської народності, створюють неодолимий сл'яний опір в Поляках, як от н. пр. і в справі шкільній, піднесеній найновішим часом в Соймі пос. Романчуком. Яким то другим (не „святотурецькому“) сторонництвям Поляки не кладуть перешкод до розвою, ми дійсно не можемо вгадати; жаль, що польські органи не говорять в той д'яв виразити. Тут в загалі сама термінологія дуже баламутна. Коли вже говорити о „сторонництвях“ галицько-руських, то в найлучшій раз були-б два: народне (признаючи народність руську) і московське (не признаючи народності руської), — хоч на д'яв ми бачимо в Галичині Русинів народів, як одну велику цілість народу, а от ніхт всіма витяжними інтригами отлучений фракція, більший чи менший: фракцію московську, фракцію „gente Rutheni, natione Poloni“, фракцію польських магнатів та правительству „Мира“, може ще і фракцію

жартувхвстанської „Русі“. Отже коли откинути фракцію московську, чи як є „Dziennik Pozn.“ смішно нині зове, „сторонництво святотурець“, то кому то Поляки не кладуть перешкод до розвою? Очевидно лише фракціям „gente Rutheni, natione Poloni“, „Мира“ та „Русі“, — бо Русини народів, як цілість народна, (весь народ і духовенство та інтелігенція, що не вир'яються своєю народністю) як-раз на кожній кроці створюють самі перешкоди. Повисши же всі фракції, після переосвідчення кожного широго Русина, — то боляки на організм Русі, — отже того, хто їх попирає, ніякий ширій Русин не назве приятелем розвою Русі. При виборах до Ради державної Поляки ставили всі можливі перешкоди, щоб не допустити вибору ані одного правдивого Русина народів, за котрим стояла воля народу. Пекельний агітації вели вони против проф. Романчука, д-ра Савчака, сов. Рожанковського і других — і довели до того, що нині (як се показалося из засідань Ради державної та справоздання сов. Ковальського) в Раді держави нема ані одного представителя Русі народів, представителів незалежного і такого, що ясно розуміє інтереси свого народу та неустрашимо і во всім свідомо заступає його.

Д-р Тоннер отже має рацію, коли не даєся збити з толку фактивними доказами з боку польської що-до відносин польско-руських в Галичині, і що знов, в справозданні своїм, витякає Полякам їх егоїзм політичний та їх нетерпимість національну, котрою не тільки кривдять Русинів, але і стають в дорозі інтересам Славян австрійських в загалі. Русь народна, Русь як цілість, нині не може піднести голосу в Раді держави, — а д-р Тоннер і другі послы славянські, говорячи о Русинах-послах в Раді державній, мусять завжди ще і о тім пам'ятати...

З історії зв'язного „Заведенія“.

(Далше.)

Одержанні позички в Москві опинили ще дві обставини, а іменно, що трудно було якому

небудь російському банкові загіпотекуватися на активах „Заведенія“, яко інституції, положеної в австрійській імперії; а оттак пошкодив всему ділу якийсь невидимий „дух злоби“, походячий з самого Львова. Хто то був сей дух, п. Савелин Загайко сам не міг догадатися, хоч певно докладав всякого старана, вислідити його. Тринацять днів тяжких і усердних заходів остало без всякого результату, а наш ходатай мусів по-неводі оглянутися за другим операційним тереном, іменно мусів за порадою Івана Сергійовича Асокова і тайного посередника, котрому зазначено 200 рублів, звернути свої очі на Петербург.

Перший поїхав оуди п. Савелин, взявши собі до помічи Мирослава Добрянського і заосмотрівшись в рекомендаційні письма від Івана Сергійовича і тайного посередника до деяких високо-поставлених осіб в Петербурзі. О. Іван і г. Венедикт лишалися ще на кілька днів в гостинній Москві, щоб в часті пополитикувати, а в часті поладити свої личні інтереси.

Прибувши в Петербург по 20 жовтня, п. Савелин удався сейчас з поручення Ів. С. Асокова до державного міністра фінансів і мав то щастя, що сего самого дня враз з п. Мирославом Добрянським міг йому представитися. Пань міністер Бунге дуже привітно отнісся до обох ходатаїв, вилукав лаокаво ехресе п. Савелина о нужді „Заведенія“, заявив для цілого діла велике „сочувствіє“, але при томь оказав, що правительство яко таке не в силі дати банкові в чужій державі помічи, та ще до того з фондів правительствених. На коли-б однаков хто з приватних капіталістів найшовся прихильний позичці, то п. міністер обіцяв в своїй стороні всяку можливу приватну поміч. Лишалась про-то дорога до хлопотання яко-небудь оуми, а то посередством Петербургського фактора, до котрого п. Савелин мав рекомендаційне письмо від посередника з Москви. Сего фактора отшукав п. Савелин враз другого дня і назвався з ним близький знайомий, лашавши Мирослава Добрянського на боці. Щастя почало усміхатися. Петербургський фактор був о воім уже освідомлений наперед письмом від московського свого друга і добив лише торгу з п. Савелином, т. е. забору-

Мои досвідь сь дифтерією.

Гумореска Марна Твейна.

Коли, як кажу, так страшно тогді бушувала у нас дифтерія і воім матерям наганяла божевільного страху, — я закликав овою жінку і вказуючи на малу Кляру кажу:

— Моя любя, я буну на твоїм м'бці не позволив-б малій грызти сонове дерево.

— Але ж, мій дорогий, що то може пошкодити? — замітила она, і вже пустилася була отняти той кусник соновини, але як то жінки, бодай замушні, ніколи не можуть обійтись без замітти хоч-б в найочевиднішій р'чи. Я отповів:

— Моя любя, се-ж доказане, що соновина найменше поживне дерево, яке дитина може їсти.

На то моя жінка, що вже була протягла руку по соновині, притягла єї назад кь собі, захмурилася і сказала:

— Чоловіче! ти се самі лише знаєш, — всі лікарі кажуть, що терпентина в соновині дуже добра на олаб плечі і на нирки.

— А, так! ну, то я не знав, що мала Кляра запала на нирки і плечі і що лікарі порадають —

— Але-ж хто каже, що се наша Кляра запала на нирки і плечі?

— Та-ж ти, отечер, моя любя.

— Що тобі снялося! Я нічого такого не казала.

— Але-ж, моя любя, двоєх мнунуть ще нема, як ты оказала —

— Нехай буде, що я сказала! Малій не шкодить згрызати кусочек соновини, коли має охоту, — ты то самі знаєш дуже добре. Она має грызти і конець!

— Ну, вже добре, моя любя. Тепер почуваю вже силу твого доказу і зараз кажу опроведати кілька сьго соновини, щоб мои діти не теріли голоду, доки я —

— Прощу я тебе! иди собі до бюро і лиш мене в спокою. Не можна зробити найневиннішою зам'тки, щоб ты єї не підхопив, і говориш, і говориш, поки наконці сам не знаєш про що, ба, ты ніколи не знаєш, про що ты говориш!

— Ну, нехай и так! Тільки-ж яка у тебе логика, коли —

Заким я договорила, жінка взяла дитину і вийшла, тріснувши дверми. Того-ж дня при обіді сна приступила до мене, бліда, як отіна:

— О, Мортимере, знов одно! Малий Джордж Гордон хорый!

— Дифтерія?

— Дифтерія!

— Єсть бодай яка надія?

— Найменш! Ох, що то буде з нами!

Вечером п'єстунка внесла нашу малу Кляру, аби, як звичайно, змовила сь матерію молитву і добраночь сказала. Як-раз при словах „Хочу йти спати“ малі дробку закашляла. Моя жінка аж устала, мов жертва, але сейчас піддвинула єї той самі великий страх. Розказала, щоб л'жко дитини прийняти п'єстунку д'яточой до нашого спальня. Сама пошла наглянути, щоб так зроблено, очевидно і мене потягла з

собой. За хвилину л'жко Кляри було в нашій спальні, а л'жко п'єстунки уміщено в жінчиній одягальні. Але зараз мій жінці впадо на гадку, що ми за далеко оть другої дитини, а ву-ж єго також вночі нападе дифтерія... і бідна знов зб'їдла, як труш. Перенесли ми отже л'жко Кляри і п'єстунки знов до комнати д'яточой, а для себе устали л'жко в сусідній покою. Але мій жінці знов впадо: „А як Кляра заразить малого?“ — і знов з страху мало не умерла. Взлася ми обоє як найскорше назад перенести л'жко з комнати д'яточой до ового покою, а моя жінка в д'яточій страху мало що не порвала єго в кусок. Але в нашій покою не було де умістити л'жко п'єстунки, а моя жінка була тої гадки, що неопієна з до-свідку п'єстунка мусить бути при Кларі. Не було инчої ради, перенесли ми сь цілимь крамом назад до ової спальні, радя, як ті птахи, що змучені вихром в дорозі доб'ються до ового гнізда. Моя жінка пошла в комнату д'яточой, подавши, чи все там в ладі, і зараз вернула сь новою журою:

— Що то таке, що малий опить так твердо?

— Але-ж, моя любя, чи оні коли опить инакше?

— Я то знаю! Але тепер в єго сні єсть щось такого дивного! Оні отдыхає так... так... правильно! Ох, се отрашно!

— Та-ж оні все отдыхає правильно!

— Я знаю, але нині в той щось отрашне! Мамка за молода і недоосвіда. Треба б, щоб при аї була Марія, як що лучатся.

— Добра гадка, але хто тобі поможе?

— Ты мого-б допомогти, як би було що треба. Але де там! — в таких разях я оама мушу все зробити!

— Ну, се було-б, кажу, просто огидно, щоб я лежав та опав і позволив тобі самій мучити коло дитини! — Але моя жінка вибила мені тую гадку з голови, — она мусить все сама. Стара п'єстунка Марія перенесла назад на овоє давнє м'бце, до д'яточой комнати.

Кларі закашляла двічі.

— Чому той доктор не приходить? Мортимере, в хаті за горячо. Ся хата в загалі за горяча! Отвори руру окоренько!

Я отворив, глядячи на термометр і пытаючись в духу, чи 15° опрадіє за горячо для хорої дитини... Наконці вертає відклик з м'ста і зв'язав, що лікар хорый, лежить. Моя жінка страшно гляннула на мене і притрєтено сказала:

— Се вже рука провиділа! Так вже призначено! Оні ніколи не був хорый, ніколи! Ми, Мортимере, не жили так як треба! Я тобі то все а все казала. Тепер бачиш! Наша дитина не оздоровіє. Дакуй Богу, коли чуешок невинним, а собі простити не могу!

Я сказав, не хоча єї оскорбити але і не зважуючи слів, що не могу доглянути, щоб мы таке легкодушне життя провадили.

— Мортимере! Ты хочеш сировадити па-лець Божий ще й на малого нашого? — і почала плакати, але зараз нагле окриннула:

— Доктор мусів же медицину приєлати!

чивъ собі зновъ $\frac{1}{2}\%$ отъ сумы, яку удахось-бы выхлопотати для „Заведенія“. Почалися переговори зъ різними людьми та банками и тревали черезъ кілька днівъ.

А тимчасомъ наспіли въ Петербургъ такожъ о. Ів. Наумовичъ и п. В. Площанскій, выправлені зъ Москвы зъ великими почесностями зъ стороны новихъ своїхъ друзів. Охъ, кобы та часи хочъ ще разъ вернулися! Весело и безжурно плыли тогды дні и ночи посередъ приємівъ, пирівъ та тоастівъ, якъ тихо и спокійно Москва котить свои струї у шароку Оку, а зъ нею у матушку Волгу!... Але и Петербургъ не давъ выпередити бѣлокаменній столиці. И тутъ найшлися небавомъ друзі, и тутъ почалися и продовжались приєми и угощення, и тутъ упали собі недавні мученики зъ-надъ Полтвы въ рамена покровителівъ зъ надъ Невы. Впрочімъ тутъ вже наставали холодні зимові дні, въ котрыхъ всякій чоловікъ любить привітну телу комнату и покрѣпленя.

Тільки п. Савелину зновъ не бѣлох и не пилюсь. Въ него на гаді було заодно бѣдне, Михалками вруйноване, а вѣрителями до сорочки оббране „Заведеніє“. А нужь наспіє завтра Іовова вѣсть, що „Заведеніє“ розпростиглося зъ свѣтомъ, що судъ львівскій привівъ на дверехъ таяку печать смерти, що финансистівъ рускихъ перепроваджено въ готель Лидл, що одинъ зъ нихъ застрѣлявся, другій утопився, и т. д. И чорні тѣ гадки додавали п. Савелину новихъ силъ и новыхъ проєктівъ до выхлопотанія позачки. И ходивъ вінъ скорою ходою по всіхъ усюдахъ, и моливъ помочи у кожного, на кого указавъ ему петербургскій попередникъ.

Въ тыждень по приїзді въ Петербургъ найшовся п. Савелинъ случайно въ однімъ ширшомъ, веселомъ товаристві, въ котрѣмъ заставъ о. Івана, окруженого русокими лицами, и п. Венедикта, обохъ въ найбільшій безжурности и веселости. Весело они проводили часъ, а анѣ на гадку не приходило нимъ поговорити зъ кимъ-небудь о помочи для „Заведенія“... Не радо шмовъ сюды п. Савелинъ, бо его програмою було: „не ставати явнымъ, щобъ не бути зрадженымъ передъ охѣдчавими за галицкими гостями чюденными недругами и не опортити цѣлого дѣла“. Але сталося якъ-разъ противно. Въ товаристві томъ познакомився п. Савелинъ зъ Иваномъ Алексѣичемъ Вышнеградскимъ и въ тайні навѣсть бѣ о. Наумовича и п. Площанского розкрывъ ему цѣль ового приїзду въ Петербургъ. Панъ Ів. Ал. Вышнеградскій заинтересувався справою „Заведенія“ надъ волею оподѣваня и заявивъ готовѣсть принести помѣчь. Тільки и тутъ каменемъ преткновения показався недостатокъ певной гарантіи та гипотеки, подобно якъ въ Кієві и Москві.

Въ той хвилі якійсь духъ свѣше ооѣнявъ

п. Савелина. Онъ мавъ підъ рукою документи ц. к. Суду Тернопільского яко торговельного зъ дня 20 марта 1882 р. до ч. 3986 и зъ 17 липня 1883 р. до ч. 8588, въ котрыхъ стояло, що „Заведеніє“ пообѣда въ Тернополі и Подволочискахъ зареєстровану філію торговельну, котра займаєся торговлею збѣжа та господарокыхъ знярядѣвъ, и пообѣда свои магазины. Тая філія „Заведенія“ могла-бы на случай потреби продукты тѣ перевозити линиями російской „Югозападной желѣзницѣ“ въ Одессу и въ Кенигсбергъ! П. Савелинъ выпрекутывавъ отже п. Вышнеградскому „Коммерческую оѣлку“. Проектъ подбався, здавалось, пообѣда всякій уловивъ на усмѣхъ, а що найважѣйше, на основі такої „коммерческой оѣлки“ могло товариство „Югозападныхъ желѣзныхъ дорѣгъ“, котрого предѣдателемъ бувъ власне Ів. А. Вышнеградскій, удѣлити „Заведенію“ львівскому якусь значѣйшу грошеву помѣчь яко задатокъ на позорно дуже реальній и корисный интересъ. Дѣло мало отже такъ зложитися, що п. Савелинъ Загайко, яко шефъ Тернопільской філіи торговельной „Заведенія“, мавъ въ Галичинѣ закупувати збѣже, ладувати его въ вагоны и до 600.000 пудѣвъ на рѣкѣ перевозити его російскими желѣзными дорогами въ Одессу и въ Кенигсбергъ. За то зновъ товариство Югозападныхъ желѣзницъ мало „Заведенію“ удѣлити 3 процентову позичку, на отробокъ и оплату, въ сумѣ 300.000 рублѣвъ.

Якъ бачимо зъ того, п. Савелинъ выдумавъ дѣйстно одинокій выхѣдъ въ дуже трудной ситуаціи, а дѣло задумане було въ засновѣ зовсѣмъ розумнѣ, практичнѣ и осязнѣ. Перевѣзъ збѣжа російскими желѣзницами дававъ повну гарантію и реальну гипотеку товариству Югозападныхъ желѣзныхъ дорѣгъ и на той подставѣ могли послѣдувати переговоры о 300.000 рублѣвъ позички зъ „запасныхъ фондѣвъ“ товариства. Меншй перешкоды, якъ заключено формального договору межъ п. Савелиномъ а п. Вышнеградскимъ стояла же въ дорѣзѣ, усунено скоро. Панъ министръ „путей сообщенія“ и предѣдатель „государственной контрольной палаты“ дали призволенье до згаданой трансакціи, хотай другій довго оттягався зъ той причины, що одинъ изъ самыхъ „ходатаѣвъ“ представивъ ему справу „Заведенія“ въ зовсѣмъ гѣршомъ свѣтлѣ. Доперва коли п. Савелинъ ужавъ всіхъ своихъ засобѣвъ краснорѣчивости, привставъ и предѣдатель „государственной контрольной палаты“ на „коммерческую оѣлку“.

Але такожъ и зъ стороны самого „Правленія и Совѣта“ товариства Югозападныхъ желѣзныхъ дорѣгъ грозило маленьке „препятствіє“. Въ оныхъ бо двохъ тѣлахъ засѣдали люде всякихъ народностей, а межъ ними и такі, що не опірали „дѣлу русскихъ Галичанъ“. Але тую перешкоду усторонено въ сей способъ, що п. Ів. А. Вышнеградскій, не кажучи нікому, о що ходять, взявъ

собѣ отъ поодинокихъ членѣвъ повномочіє на заключенье „коммерческой оѣлки“ зъ представителямъ „одного изъ иностранныхъ банковъ“ а заключивъ договоръ зъ п. Савелиномъ. Цѣле дѣло пішло отже дуже гладенько а по полагодженю его дрѣтъ телеграфическій нѣсъ изъ Петербурга до Львова, не для всіхъ понятну вѣсть: „Operation günstig überstanden!“

Тільки-жъ тутъ не треба тревожитися и може думати, що нашъ ходатаѣ поддался тамъ дѣйстно якійсь страшидѣ, небезпечной операціи. Нѣ, — они самі зтоцерували щасливо „запасный фондъ“ товариства Югозападныхъ желѣзныхъ дорѣгъ и п. Савелинъ подавъ о томъ вѣсть до Львова на адресу п. Якова Савчиньского. (Дальше буде.)

ДОПИСИ.

Отъ Золочева.

Якъ уже въ однімъ зъ попереднихъ чч. „Дѣла“ була згадка, отбулося въ Ляцкѣмъ коло Золочева въ недѣлю по Успенію Пресв. Богородицѣ т. в. дня 29 л. серпня с. р. освѣченье новой церкви. При нагодѣ сего торжества выголосивъ проповѣдь вѣч. о. Пачовскій изъ Жуличъ. „Нов. Проломъ“ прійшовъ въ короткомъ часѣ до вѣдомости, що проповѣдь тая була агитаціею противъ нему; про-то въ своей вступной статіи п. вѣг. „Агитація зъ амвона“ въ числѣ 364 зъ 23 р. серпня с. р. общирнѣше о томъ розправляе. Мы мешканцѣ Ляцкѣго, перечитавши тую статью, довѣдалися зъ неї рѣчей такихъ, котрі хотай могли насъ ближе обходити, то однакъ, якъ понали теперь, не могли о тыхъ рѣчахъ ніколи ясно судити.

Въ статьи той анаходится такой уступъ: „О. Пачовскій позволялъ собі выступити противъ „Пролома“ въ томъ именно сѣлѣ, гдѣ, благодаря религіиному направленію „Науки“ о. Наумовича и нашей газеты построили громадане въ теченіи двохъ лѣтъ величавую церковь и то безъ всякой принудительной конкуренціи, гдѣ народъ скопился бы въ огонь а духовенствомъ, гдѣ презрѣваются такіи идеи, якіи обнаружилися въ Добровлянахъ и Якубовой Волѣ и гдѣ съ наибольшимъ негодованіемъ отзываются о похоронахъ Нарольского; словомъ тамъ, гдѣ благодаря „Пролому“ (уже на періодъ тѣснѣи) и „Науцѣ“ глубоко вкоренена въ народѣ любовь и преданность для своей церкви и вѣры и гдѣ та церковъ считается не лишь религіиною но также и народною крѣпостію“. — И отъ розяснена справа, о котрой мы иначе судили, отъ показане намъ жерело, зъ которого такъ щедро сплыли на насъ тѣ благодатніи свойства, о котрыхъ въ наведенѣмъ уступѣ говорится, отъ и знаємо вже, передъ кимъ аа то все, аа религіиное направление, маємо чоломъ ударити, — передъ „Проломомъ“... Га, даруйте, що мы сего до тепрь не знали и иначе судили, а чому, то варавай и скажу. Мѣсцевѣсть Ляцке вѣсть менѣ бѣть кѣлькохъ уже лѣтъ ближе знаєна. Познаєна, що приходъ сей, хотай и не великій, однакъ досыть упорядкованый. Народъ досыть набожный, твердый, въ части просвѣщенный и на-

ціонально яко-такъ розбудженный. Школа була тутъ уже отъ довшого часу. Молитвословы въ рукахъ видѣлося въ церкви не тільки у молодшихъ, але и у старшихъ людей. Дома читали они рускі книжки, читали „Науку“, „Батькѣвщину“, подавалося и „Проломъ“, але люде о нѣмъ казали, що его не розумѣють. Въ бесѣдахъ съ людьми мавъ я неразъ случайность поговорити де-не-що и о душпастиряхъ, котрі давнѣйшими лѣтами у нихъ перебували. Зъ розговорѣвъ можна було судити, що сей або той душпастиръ и де-що доброго тутъ зробивъ. Такъ и, пр. старшій мало вгадують о пок. о. Даниловичѣ, душпастирю ще въ лѣтахъ 1851—1859, якъ вінъ кождою недѣлю и свята годинами працювавъ съ нами, навчаючи ихъ вимѣю въ церкви а лѣтомъ въ сѣдку коло церкви молитовъ и катихизма въ способъ приступный, зрозумѣлый и ему властивый. Дальше розглянувшись въ сѣй мѣсцевѣсти ближе, много анаходилося причинъ, зъ котрыхъ треба було конечно внести, що и наслѣдники пок. Даниловича вѣч. оо. Богачевскій и Багриновичъ, не пересиджували тутъ даремно; впрочімъ и ихъ нынѣшня дѣяльність многамъ може бути вѣстна. Въ концѣ нѣхто не може отмовити зѣбности и запережити працѣ для церкви и пок. о. Левицкому, бывшому ще передъ чотырма лѣтами душпастирю сѣй мѣсцевѣсти. Зъ того можна було судити, що дѣяльність наведеныхъ душпастирѣвъ повинна була якій-такій пожитокъ принести для парохіянъ.

Тымчасомъ оно такъ не було, рѣчь мався инакше. Въ наведенѣмъ уступѣ „Нов. Пролома“ выказано ясно, якъ на долони, що только „благодаря Пролому и Науцѣ“, тутъ глубоко вкоренена въ народѣ любовь и преданность для своей церкви и вѣры. А що-жъ вы на то (бо покойныхъ уже не выпытаю) оо. Богачевскій и Багриновичъ? Чого-жъ вы черезъ лѣтъ кѣлканацать пересидѣли въ Ляцкѣмъ даремнѣсенко съ загнѣнными руками? Та правда, вы не потребували нічого робити, бо вы добре мусѣли арати, що выйде колись „Проломъ“, котрый замѣсть васъ глубоко вкоренить въ вашихъ парохіянхъ любовь и преданность для церкви и вѣры. Ба, але-жъ особливо вы, о. Богачевскій, що перебуваете въ тутешныхъ сторонахъ, выпытаете може и насъ та й скажете: „На що той комитетъ въ Ляцкѣмъ такъ много заходився коло будовы церкви, сходясь на наряды, списувавъ протоколы, всякій выкавы, вѣвъ перепишкѣ съ властями, наглядывъ будову и т. д., коли „благодаря религіиному направленію „Пролома“, громадане могли построити тую величаву церковь?! Теперь, коли вже о томъ знаємо, то хочъ другимъ порадимо. Отъ и, пр. панове мѣщане Помораньскій, вы такъ далеко въ будѣвъ церкви поступили, а такъ тяжко вамъ якось приходитъ тую будову докончити, отъ жителей Кововы, Плотицѣ и иныхъ мѣсцевѣстей, що на святиніи у себе складки збираете, — заплатѣть кѣлька при-мѣрнѣнѣвъ „Нов. Пролома“, а днѣ дасть вамъ таке направление, що и не оглянетесь, а церкви у васъ будутъ уже стояти! Впрочімъ и для насъ ще счастье, що мы о томъ довѣдалися, — оно ще не аа поздно. Комитетъ аапокою уже грѣшма и роботою выдатки на будову въ высѣтъ до 14.000 ар., але остався ще сплатити готовкою довгъ 1000 ар. А чи намъ

— Очевидно, кажу, ооъ она. Я ждавъ лише, чтобы ты менѣ дала часу.

— То давай же разъ ся сюда! Не знаєшь, що кожда хвилька дорога? Але на що вінъ шле медицину, коли прецѣнь знає, що хвороба невылѣчима?...

Я на то сказавъ, що де ще житъ, тамъ е и надѣя.

— Надѣя! Мортимере, ты не знаєшь, что ты говоришь, йй Богу, якъ та дитина! Коли-бъ ты — — Що я бачу: що година ложечку отъ кавы! Що година! ложечку! Якъ коли бъ мы цѣлый вѣкъ мали передъ собою на ратунокъ дитины! Мортимере, окоренько! Дай бѣднѣшави велику ложку, повну!... прошу тебе, спѣшися!

— Але жъ, моя любя, велика ложка могла-бы...

— Не доводи мене до божевѣльства!... Ну, ну, такъ, такъ... моя голубочко, мои вы окарбы... Шогана, горка медицина, але добра для Клары, для мамини рыбочки, она оздоровитъ тебе... Такъ, такъ, зложи головоньку на мамину грудь и зновъ засни, а заразъ — — Охъ, Мортимере, я знаю, она не доживѣ ранку! Мортимере, велику ложку повну що пѣвъ години!... Охъ, дитинѣ треба и беллидоны, то знаю, — и акониту! Подай, Мортимере! Охъ, нѣ, я сама то зроблю, ты нічо на томъ не розумѣешься...

Уставивши лѣжку дитины коло матери, я уложився и змученный тягантиною сейчасъ заснувъ. Моя жѣнка будить мене:

— Чоловѣче, чи пѣвъ заснуена?

— Нѣ.

— Чи я не гадала! Иди, прошу тебе, окоренько засунъ руру, въ хатѣ отудѣнь.

— Я заснуувъ и гнетъ заснуувъ. Жѣнка зновъ будить:

— Мѣй дорогій, тобѣ чей не було-бы не-

пріятно, якъ-бы лѣжечко поставити зъ твоего боку, ближе до шафки!

Я переоунувъ лѣжечко, та при томъ зачепивъ о лѣжку и збудавъ дитину. Жѣнка утихомиряла хору, а я зновъ заснуувъ. Але заразъ чую крѣзь сонъ мовъ якійсь шошѣтъ зъ-далека:

— Мортимере, коли-бъ намъ трохи гусячого омальцо! Не зазвонявъ-бы ты?

На-пѣвъ сонный вставъ я, натоптавъ кота, той аверещавъ, я замахнувся копнути его ногою, та копнувся о отолецъ.

— Мортимере, на що газъ свѣтши? Збудавъ дитину!

— Хочу глянути, чи дуже я окарѣчився!

— Такъ, то поглянь и на стѣлчакъ, ты певно зломивъ его! Бѣдный котикъ! Якъ легко — —

— Ну, про кота вже не говорѣмъ. Воего того не було-бы, якъ бы Марія була тутъ остала и робила такі рѣчи, що больше до неї належать, якъ до мене.

— Мортимере! вотьдайся щось таке говорити! То сумно, что ты не можешь зробити тыхъ кѣлька дробницъ въ ту страшну хвилю, коли наша дитина — —

— Але-жъ добре, все зроблю, що хочешь. Тільки тымъ звѣнкомъ нікого не збудить, вое опитъ. Де-жъ той гусячий омалець?

— На коминѣ въ дѣточѣй комнатѣ. Коли-бъ ты пѣйшовъ и опытавъ Марію!

Прійшовъ я той смалець и лѣгъ. Зновъ мене будить:

— Мортимере, я такъ нерадо тебе турбую, але тутъ ще аа студено натирати дитину. Не запаливъ бы ты въ печи? Потребуешь лише подпалити.

Я зѣрванся, запаливъ, и змученный сѣвъ коло печи.

— Мортимере, не сиди тамъ, зъ холоду омерти набавишся! Иди до лѣжка!

Тільки-що я хочу укладатися, а она:

— Прощу тебе, дай но дитинѣ ще разъ лѣкаротва!

Я давъ, — лѣкаротво було на розбудженье доброго гумору въ дитинѣ. Потѣмъ я лѣгъ, а жѣнка роздѣгла дитину и почала на воѣ боки натирати гусячимъ омальцемъ. Але заразъ зновъ мене будить:

— Мортимере, я чую тутъ протягъ. Нѣчо не може такъ шкѣдити въ сѣй хорѣбѣ, якъ протягъ. Прощу тебе, поставмо лѣжечко коло печи!

Я се зробивъ, и лѣдва заснуувъ, заразъ зновъ мусѣвъ вставати лагодити окладъ зъ льняного ѣмени дитинѣ на груди. Ба и дрова не вѣчни: що 20 минутъ треба було вставати обкладати ахъ, а моя жѣнка корястала зъ того и за кождый разъ казала давати дитинѣ лѣкаротва, то же поаляивъ тымъ, що урве 10 минутъ зъ той цѣлы години. Отъ часу до часу мусѣвъ я ѣновлати окладъ льняный, и клаоти нові оклады зъ гѣрчицѣ та всякій пляотры всяды, де ще на дитинѣ було вѣльне мѣсце. Надъ ранкомъ вышли намъ дрова, а жѣнка просить мене йти до пивняцѣ та ще трохи принести. Я йй на то:

— Моя любя, то трохи за великій трудъ, а дитинѣ и такъ въ тыхъ вѣльхъ окладахъ та пляотрахъ мусѣтъ бути досыть тепло. Замѣсть дровъ може-бъ ще одианъ окладъ...

Але годѣ. Я мусѣвъ така придвигати дровъ зъ пивняцѣ. Потому я положився и захропѣвъ, якъ тільки може чоловікъ до крайности змученый. Вже розвидѣлося, чую, хтось напруго мене рванувъ за плече. Дивлюсь: моя жѣнка иѣ жива, иѣ мертва, отогать надо мною, слова вымолвити не може. Лѣдва-не-лѣдва проказала:

— Вое пропало! вже конецъ! Дитина по-титоя! Що намъ дѣлати?

— Бѣйся Бога, якъ ты мене перелякала! Чи я знаю, що дѣлати? Може взяти еи зъ лѣжка та поставити зновъ на протягъ?

— А дурный ты! Тутъ нема що и хвильки теряти! Бѣжи по доктора! Скажи ему, онъ мусѣтъ прійти, чи живый, чи умерый!

Вытягъ я оихомѣць бѣдного хорого чоловіка зъ постелѣ и припровадивъ. Оглянувъ онъ малу и сказавъ, що — не умре. Для мене се було невыказаною радостею, але жѣнка моя була за то така люта, якъ коли бѣ докторъ ея личнѣсть оокорбивъ. Потому сказавъ, що кашель походитъ зъ якогось малого подразненія горла. Жѣнка моя, здавалось, уже не стерпитъ и дверѣ ему покаже. Наконецъ сказавъ, що треба-бы оноводувати сильный кашель, а причина уоуеона. Давъ щось дитинѣ, то опровадилъ сильный выбухъ кашлю, и заразъ вылетѣло зъ горла кѣлька трѣсочокъ дерева.

— Дитина зовсѣмъ не має диатеріи, — сказавъ докторъ, — а тільки мусѣла грызти трохи ооконового дерева чи чого тамъ, и кѣлька трѣсочокъ достала въ горло. Они йй не пошкодять.

— Нѣ, я того певный, — сказавъ я. — Противно, терпентина въ оосонѣй дуже добра на деякі хорѣбы. Моя жѣнка може намъ то докладно сказати.

Але она того не вчинила, ѣтвернулася въ обуреню и вышла зъ комнаты. И отъ того часу вѣтъ се одна така пригода въ нашѣмъ житю, на котру мы ніколи навѣтъ не натикаємо...

Пер. Не Б. Ле-й.

(+) Заснована „Народний Торговель“ в Бережанях муонть бути — якъ намъ звіщають — на якийсь часъ, може и на цілий рікъ, відложено, а то зъ той причини, що надто мало зголошено оубокрибентів на удѣлы (цѣну ихъ ажъ соромъ подавати), и вѣ загаль — може бути, що за-для шоры робити вѣ поля та недостачи готівки вѣ той порѣ — Бережанщина занатого злегковажила добрихъ наміреній патріотів, що утворили комитетъ для заснованя Торговель. Але-жъ нехай тимъ не знеохочують п. комитетовъ, а особливо д-ръ Д. Савчакъ, котрий при тѣмъ дѣлѣ найбільше потрудився, нехай далше витривало піддержують свою добру гадку, заохочують та збирають членівъ, а, може бути, на довершеннє дѣла и не довго прийде ждати...

— Громада Побережжя підъ Станиславомъ обходила для 12 л. вересня о. р. велике торжество — 12-ту річницю заведеня товариства тверезости. На се торжество запросили мѣсцевий парохъ о. Руденський и старшина церковна олавног проповідника о. Рудольфа Моху. Не можна собі представити — пишуть намъ — яке глибоке впечатлѣннє зробила вѣ цѣлій громаді красорѣчя и величїя проповідь о. Моху, выголосена підъ голымъ небомъ.

— Вѣ Моравській Остравѣ замінивъ вчера раню жѣсть ланцуховий якъ разъ вѣ тѣхъ хвилѣ, коли черезъ него переходять 13 (галицький) полкъ уланівъ до Галичини. При катастрофѣ погнали 4 жовѣри, дѣл отаршѣ особи зъ людей цивильныхъ и двоє дѣтей, а крѣмъ того єсть дуже багато пораненихъ.

— Вибѣръ послѣ до Радъ державномъ. Для 14 о. м. відбувся вѣ Тернополѣ вибѣръ послѣ до Радъ державномъ зъ обѣдненихъ посѣлостей. Зъ вибору вишѣвъ п. Теодоръ Серватовскій, власитель Буцаева, 78 голосами на 127 управленихъ до голосованя. Контръ кандидатъ отаничѣвскій п. Юліанъ Черкавскій перешавъ, не одержавши ані одного голосу, мимо того, що єго пошпавъ Грохольскій, котрий особисто лавноа бувъ при виборахъ.

— Холе́ра вѣ Будапештѣ. Для 15 о. м. занедужало вѣ Будапештѣ до 12 год. вѣночі 15 осібъ на холеру а 5 зъ тыхъ заразъ и померло. Вѣ комитетѣ санитарній, котра зобразала була того дня на засѣданнѣ, заявили отаршій євѣнскій Патрубаній, що пошесть єсть по всѣмъ вѣмѣрностямъ азійскою, бо осконстатовано єи характеръ єпидемичный. По сѣмъ причинѣ закрыто вѣй школы народній и выставлено барани для занедужавшихъ на холеру.

— Нашъ добродѣль. Вѣч. о. Николай Гомовскій зъ Блюдинокъ прилавъ: а) на бѣднѣхъ ученикѣхъ руской гимназїи 5 зр., б) для „Школьной Помочи“ 5 зр. а. в. — Вѣч. о. Софронъ Левицкій зъ Рунгровъ прилавъ зновъ на бѣднѣхъ ученикѣхъ руской гимназїи 10 зр. а. в. — Слѣдъ вѣмъ, лавноа добродѣль патріоты, за щедрѣ дары! — В. Илинскій.

— Для бѣднѣхъ ученикѣхъ руской гимназїи прилавъ о. Ів. Попель, священникъ зъ Ростоковъ, 9 зр. 30 кр. збранихъ на соборникъ вѣ Ясеновѣ горѣшнѣмъ отъ овѣщенїкѣхъ деканата кошового. Сердечне спасѣ вѣмъ. — В. Илинскій.

— Именованя. Адѣюнктами судовыми именованъ: д-ръ Артуръ Жебрацкій для Черемышля; Іванъ Ржуховскій зъ Краковѣ для Львова; Марїанъ Оленскій зъ Яворова для Самбора; Володѣславъ Прокоповичъ зъ Миколаєва для Львова и Юліанъ Зубрицкій для Бережанъ. Адѣюнктомъ суду повѣстового вѣ Яворовѣ именованъ Августъ

Гипсбергъ. Далше адѣюнктами судѣвъ повѣстовыхъ именованъ адвокаты: Северинъ Медведокій зъ Бооны для Галичини вѣходноа безъ означеня мѣсця олужбы; Людвикъ Габль и Вильгельмъ Іонашъ для Бѣрки, Ернестъ Штгербъ для Краковѣ, Ів. Виолонскій для Луки, Вацлавъ Шомекъ для Рожнятова, Андѣй Вѣтковскій для Миколаєва, Адамъ Лоза фонъ Лозеау и Маркиа Мацинскій оба безъ означеня мѣсця олужбы. — Президїя высшого суду краєвого у Львовѣ именовала офіціалѣвъ высшого суду краєвого у Львовѣ: Августа Вилькоша и Ів. Вегамана ревизентами рахунковыми; офіціала рахункового высшого суду краєвого вѣ Краковѣ Миколая Мадляньского и асистента рахункового высшого суду краєвого у Львовѣ Тата Терлецкого офіціалами рахунковыми; практикантѣвъ рахунковыхъ высшого суду краєвого у Львовѣ Вильгельма Гичкевича и Густава Биндера асистентами рахунковыми, а канцелянтѣвъ рахунковыхъ высшого суду краєвого у Львовѣ Алѣксїя Левницкого и Романа Андрушкевича практикантами рахунковыми при высшѣмъ судѣ краєвомъ у Львовѣ.

— Даръ цѣсарскій. Е. Вел. цѣсаръ дарувавъ зъ приватныхъ фондѣвъ 3000 зр. для бѣднѣхъ а именно: 500 зр. для Города, по 250 зр. для Любѣва и Рудокъ, а 2000 зр. для всѣхъ громадъ, де відбувалися маневры, и для тыхъ, що вносили просьбы о заповомогі. Роздѣленнє послѣдньої сумы поручавъ цѣсаръ п. намістникѣмъ.

— На погорѣцѣвъ вѣ Підбѣстрижѣхъ пришло Вѣч. ц. к. Намѣстництво 250 зр. При сѣмъ нагодѣ погорѣцѣвъ почувують до милого обоняку зложити сердечну подяку Вѣч. ц. к. Левницкому, ц. к. старостѣ вѣ Бѣрцѣ, що дуже радо займився ихъ долею и що овиѣмъ вѣдѣмъ зводивъ новышю заимогу выдѣлати. — За Комитетъ ратушкѣмъ М. Бобнаръ.

— Послѣднє число „Газеты Наддѣстрижской“ осконфукала вѣчора львовска прокураторія за вѣтупу статью, де остро скритиковано розвѣзаннє вѣча руского вѣ Кошовѣхъ.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Е. Вел. цѣсаръ дарувавъ погорѣцѣмъ вѣ Підбѣстрижѣхъ коло Рудокъ 300 зр. заповомогі зъ овиѣхъ приватныхъ фондѣвъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(+) „Der polnisch-ungarische Streit um Galizien und Lodomerien“ (Ein Beitrag zur österreichischen Geschichte.) — Підъ такимъ заголовкомъ находимо вѣ справозданнѣ Цгои гимназїи львовской за рікъ 1886 студію п. Івана Матвѣева, учителя исторїи при тѣй-же гимназїи. Трудъ се основный, оцѣртый на вѣстороннихъ жерелахъ.

— Зорѣ ч. 17 мѣстятъ вѣ собі: Свѣтло добра и любви, оповѣданнє Олены Пидди. — Новѣ свѣтовѣмъ, С. Руданьского. — Любѣрадскій, хроника Свѣдницкого. — „Будъ здорова!“ и „Сколько книгъ“, повѣсть Федьковича. — На єло, оповѣданнє, А. Вѣого. — Вѣ єтенахъ, повѣсть Ів. Перекотиполя. — Истѣрїя литературы руской, О. Огоновского. — Новѣ книжки украинскій, рецензїя. — Прицянки до гал. руской библіографїи передъ 1848 р., В. Коцовского.

Перѣписка Редакції и Администраціи.

Вл. Я. Ц. вѣ Козарѣ. Заплачено до 31 жовтѣя.

Съ симъ числомъ розсылаєся Предплатникамъ „Библіотеки найзн. повѣстей“ 9 и 10 аркушѣ повѣсти Ів. Тургенева „Бѣтѣки и дѣти“

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1890 36-?

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

пѣдъ найпрїстѣпнѣйшими условїями.

5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованій,

котрі підѣла закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшю постанову зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣшуваня капиталѣвъ фондѣвыхъ, пупиларныхъ, навѣій супружескихъ войсковыхъ, на навѣцію и вѣдїя

можно вѣ сѣй Конторѣ получить.

(до вымѣсованя съ 10% премїєю т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинції выконуются безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизїи.

Кухня смачна.

Цѣны умѣрѣованїи.

Горѣлки и Вина доборовїи.

Телефонъ до ужитку П. Т. Гостей

1/4 литра Пильзнера

7 кр.

1/2 литра Пильзнера

14 кр.

Абонаментъ на

обѣды

по 12, 14

и 18 зр.

Пѣвъ

порціи

коштує

половину.

1742 4-?

„Пильзеньское Жерело“

пляцъ Марїацкій ч. 3.

Зошиты рисунковъ

крупкованїи съ рускими написами по цѣнѣ: 100 штукъ 1 зр. 70 кр. поручає:

ВОЗНЯКЪ

вѣ Станиславѣ

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

Вознякъ

вѣ Станиславѣ

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

При бѣльшѣмъ закуплѣтѣ о-пускаєся отповѣдний рабѣтъ. 1724 (12-?)

I. и С. КЕССЛЕРЪ

вѣ Бернѣ

(Моравѣ)

улицѣ Фердинанда ч. 22

посылає за послѣднѣмъ: *)

10 метр. чорного терна, подвійно широкого зр.	4	—
10 „ кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир.	4	—
10 „ драйтратъ, тяжкій	2	80
10 „ калмукъ, найновѣйшїй взорець	3	—
10 „ бархантъ, найкраснїй взорѣвъ	3	60
10 „ матерїи на шифроки вѣ кратки	2	50
3 1/4 „ матерїи на зим. одѣжъ мужеску, моднїй	3	75
3 1/4 „ матерїи на плащѣ отъ дощу	5	—
1 останокъ 10—12 м. диванѣвъ на помѣсть	3	50
1 заслона съ джуты турец. взорѣ комплектнїй	2	30
1 гарнит. джутѣвъ, 1 обрусь и 2 одѣяла	3	50
1 гарнит. рипсов., 1 „ и 2 „	4	50
1 стебнованѣ одѣяло до снаня, тяжке	3	—
1 простирало 2 м. довге	1	50
1 євнїникъ 2 м. довгїй	—	90
3 обрусы, львїннїй, бѣлїй, червонїй, жовтїй 10/4	2	—
6 серветъ львїнннхъ 4/4	1	20
6 ручникѣвъ львїнннхъ 1а зр. 1-80 Па	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.)	4	20
1 „ шифону 30 вѣд. лѣктѣвъ	5	50
1 „ вебн кнїгъ 30 в. л. 1а зр. 7 — Па	5	80
1 „ канафасу 30 вѣд. лѣкт.	5	20
1 „ градію дамст. 30 в. л. 1а зр. 7-50 — Па	5	50
1 „ оксфорду 30 в. л. (чєск. фабр.)	4	50
1 „ моравскїй бархантъ синїй зр. 5 черв. брѣвъ	6	—
3 дамскї сорочки зъ шифону богато вышиванїи	2	50
6 дамскнхъ сорочокъ зъ бавовн. полѣтъ съ зубцами	3	25
3 нѣмцїй корсеты богато украш. 1а зр. 4 — Па	1	80
3 спѣднїцѣ фильц. богато обшиванїи, червонїй снївъ, драпъ	3	—
6 запасокъ зъ оксѣ., сырого полотна, кретону	1	60
6 зимѣвъ панчѣхъ, чиненнхъ, всѣякой барвы	1	50
1 дамскїй жакетъ зъ вовны овечѣи вѣ всѣхъ барвахъ моднїй	2	—
1 спѣднїца чинѣна всѣякой барвы съ бордїрами	1	50
1 клятѣвска сорочка муж. бѣла 1а зр. 1-80 — Па	1	20
6 ковнѣрикѣвъ стоячихъ и выкладаннхъ зр. 1 3 пары машетѣвъ	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтникѣвъ 1а зр. 2 — Па	1	40
3 пары калесѣнѣвъ бархантовѣхъ або Кроазѣ 1а зр. 2-50 — Па	1	80
6 зимѣвъхъ скарпѣтокъ рѣзнобарвннхъ	1	10
1 англїйск. плѣдъ до подорожїи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир.	4	50
3 моднїй краватки атласѣвъ широкї Па 75 кр. 1а вузкї	1	50

Цѣнники и взѣрѣцѣ даромъ и франко.

Недогѣдне прїймаєся назадъ зовѣсмѣ радо.

*) Для Всєч. духовенства, высшнхъ уряднїкѣвъ и другихъ вѣрѣдостѣйныхъ осібъ на выразнє жаданнє и безъ послѣдплаты. 1730 4-20

Мѣдѣвнїки, сухарки, бисквиты, печива зъ фабрики Л. Чиньского вѣ Ярославлѣ,

нагородженїи 19 медалями на выставахъ краєвыхъ и межиннароднѣхъ, можна достати вѣ власныхъ складахъ: Краковѣ, Суковнцѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Черемышлѣ, ул. Францисканска, якъ такожъ у всѣхъ торговляхъ корѣнннхъ.

Цѣнникъ на жаданнє безплатно и франко. Анализованный проф. Б. Гоффмѣ Гїгієнїчний Мѣдѣвнїкъ вынаходу Л. Чиньского єсть дуже смачною и скрѣпляющею пїжвою и пеннѣмъ средствомъ до усунєня недуги органѣвъ травлєня, якъ: запѣръ, гемороїды, диспепсїя, напѣръ крови, нежїтъ желудка и кишѣкъ, єтагъ, єдутьє, отравлєннє, несмѣтъ; побуждає апѣтитъ, поправляє выглѣданнє и причиняєся много до вѣтворєваня крови.

Мѣдѣвнїкъ гїгієнїчний поручають найзнаменїтшї спеціалїсты, а єго лѣчѣбѣй свойства потвѣрждають лѣкарѣ, єотки же полѣтъ поєдѣас властїтелѣ фабрїки. Достати можна у всѣхъ торговляхъ корѣнннхъ и апѣтѣкахъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важно для осібъ, що волѣтъ єднѣче жїттьє; для осібъ дѣтканнхъ недугами повѣтавшнми зъ лѣтнѣвого травлєня, и для рекѣвалесцентѣвъ. Обширна брошура, подающе радѣ и показу до стереженїя отъ недугъ повѣтающнхъ зъ лѣтнѣвого травлєня, написана докторомъ спеціалїстомъ вышнѣа на складѣмъ фабрїки мѣдѣвнїкѣвъ Л. Чиньского вѣ Ярославлѣ и разошлѣна вѣдѣлюющнмъ-ся даромъ и франко. 1709 20-?

Академикъ

пошукує жѣсця учителя домового на сѣлѣ. Условїя прїєтупнїи. Близша вѣдомѣсть черезъ редакцію „Дѣла“. 1748 3-3

Прїєману заочно найлучшу Маса до запусканя подлогъ

Іосифъ Ганке

у Львовѣ. 1753 104-0

Перепрошуватъ даємо отповѣдний рабѣтъ.

Димитрій Шустеръ

у Львовѣ, ул. Коперника ч. 12

поручає свою

Робѣтню и складъ обуви для мужчинъ

найлучшого выробу.

Всѣякѣ замѣвленїя такѣ жѣ мѣсцевѣй якъ и замѣсцевѣй выконує по-бѣла найновѣйшїи моды и найкѣротнѣмъ часѣ. Дякуючи П. Т. Пу-блїцѣ за ласкавїй вѣгладъ, пиш-шувѣ съ глибокнмъ поважаннємъ

Димитрій Шустеръ,

членъ тов. рускнхъ ремѣвнїкѣвъ 1735 3-0 „Зорѣ“.

Торговля и робѣтня футеръ. Ново откритѣ торговля и робѣтня футеръ для мужчинъ, дамъ и дѣтей поѣтъ європейско

Михаїла Бекера у Львовѣ ул. Коперника ч. 8.

Поручаєся до выконуваня всѣякѣхъ робѣтъ вѣ кругѣ єи вѣходннхъ. Прїєманнѣмъ футра ва зѣто до перековалїи. Поручающѣмъ прїєманнѣмъ памѣти П. Т. Рѣдннцѣвъ остаєтъ съ глибокнмъ поважаннємъ

Михаїла Бекера, кушнѣръ

Въ институтѣ науково-выховуючѣмъ

Марїи Бѣльскої

вѣ домѣ кн. Савлїи ул. Осєо-липскнхъ вѣхѣтъ отъ ул. Тихѣи

прїєманнѣмъ записѣы черезъ цѣ-лїй вересєнъ такѣ до оєєнн кнѣсъ школы выдѣловѣи, якъ и на вышнѣ курсы подготѣвляюще до всѣякѣхъ испѣтѣвъ учитель-скнхъ.

При институтѣ откываєся такожѣ курсѣ Фрѣблѣвскїй.

Ученицѣ на жаданнє можуть учитися такожѣ и языка руского. 1746 3-?

Виходять на Львові ще Вторника, Четверга і Суботи (крім руских свят) о 5-й год. поп. Литер. додаток "Бібліотека найн. повістей" виходить по 2 печат. кр. кожого 15-го і послѣднього дня кожого мѣсяця. Редакція "Адміністрація" під № 44 уліця Галицян. Рукописи абертаються лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бѣз одного строчка печатном, вѣ рубр. "Надбавка" по 20 кр. а. в. Рекламія неопечатаній вольній бѣз порта.

Предплату и нибераты приймають: J. Львовъ Адм. нистрація "Дѣла". J. Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 18; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Вѣ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Вѣ Парижі Agence Havas. Вѣ Ред. нстрація "Кіевскомъ Старинѣ" вѣ Кіевѣ, почтовый урядъ и "Газетное Бюро" В. Ф. Зама вѣ Одессѣ Дерз. бавовска ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплату на "Дѣло" для Австрій: для Россіи:
за цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на пѣть року . . 6 ар. на пѣть року . . 6 рубл.
на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
съ дод. "Бібліотека": съ дод. "Бібліотека":
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на пѣть року . . 8 ар. на пѣть року . . 8 рубл.
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на пѣть року . . 3-50 ар. на пѣть року . . 3-50 р.
Для Заграничн., окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на пѣть року . . 7-50 ар.
на чверть року . . 3-75 ар.
съ дод. "Бібліотека": на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 8 рубл.
Подишло число кошты 12 кр. а. в.

По виїздѣ Его Вел. цѣсаря.

Сердечно витаный всіми верствами су-
сѣльности и всіми народностями нашего краю,
пробувъ Его Вел. цѣсарь съ Достойнымъ сы-
номъ престолонаследникомъ на Галицкій Руси
весь часъ признавалъ на маневры — и впов-
нѣй доволеный зъ своего хороброго войска та
зъ своего вѣрного населенія краю опустивъ
Галичину. Вдоволенъ свое высказавъ Его Ве-
личество въ отручныхъ письмахъ до архики.
Альбрехта и до намѣстника Галичины п. За-
леского.

Гостиня цѣсарка въ Галичинѣ — якъ
се вже мусѣли и змѣркувати нашій Вп. чита-
тель зъ вѣстей, якій мы бѣз часу прїїзду Его
Величества на Русь подавали — иначе була
заповѣдана, а иначе представилася въ самѣмъ
дѣлѣ. Якъ зѣвѣстно, заздалегдѣ уже передъ
прїїздомъ цѣсаря ажъ до послѣдній хвилѣ
всѣ добре поинформованій органы, навѣтъ офи-
ціозній, твердили, що гостиня цѣсаря буде ма-
ти характеръ виключно и чисто войсковий,
що Его Величество съ пѣтими зъ не-войско-
выхъ стыкатись не буде, окрѣмъ съ одними на-
мѣстникомъ краю, що наконецъ Его Вел. выпро-
сивъ собѣ великій демонстраційный прїѣмы. Тим-
часомъ при самѣмъ цѣсарскѣмъ прїїзді ситуація
змѣнилася. Его Величество цѣсарь не тільки
бувъ радъ зѣ демонстраційнымъ заявленіемъ лю-
бови и вѣрности всѣхъ верствъ населенія
краю, — заявленіемъ, виплываючихъ не изъ офи-
ціально уложеній програми, а зъ чувства ра-
дості, — але що бѣльше, Его Величество
навѣтъ пѣсля офіційной програми, уложеної
въ ц. к. намѣстництвѣ, — очевидно съ Най-
высшою апробатою, — приймавъ численно
репрезентацію польской шляхты въ строяхъ
народныхъ, въ конгушахъ и карабеляхъ.
Шляхта польска може бути щасливою и гор-
дою зъ того — и справдѣ, польскій органы
высказуютъ тую гордость и радость, що поль-
ска шляхта удостоилася чести бути принима-
емою яко репрезентація Его Величествомъ въ
Люблин. Такожъ при поворотѣ Его Вели-
чества зъ Люблина до Кракова польска шляхта
всюды по бѣльшихъ мѣстахъ являлася на пе-
редѣ численно въ своихъ народныхъ строяхъ,
въ Краковѣ Поляки приготовили велику и

пышну манифестацію, — и о тѣмъ наибѣль-
ше мають що писати часописи польскій.

Рускій народъ всюду дуже сердечно ви-
тавъ Его Величество. Священники нашій съ
селянами та мѣщанами уклалися въ поважній
шпалеры съ процесіями вздовжъ улицъ та шля-
ховѣхъ зѣлѣницъ, нашій бодрій паробки творили
живописній бандерій, наша шкѣльна молодѣжь
зѣ Львова зложила милозвучный хоръ при
виїздѣ Его Величества до Городка. Мы, Ру-
сины, въ ширости для своего Монарха, поста-
вили то, що могли поставити. Радъ бы мы
були поставити ще бѣльше и наибѣльше, —
та се вже не залежало бѣзъ нашої волѣ, бо
все проче уяте було въ офіційную програму.
Въ програмѣ стояло, що хоръ руской моло-
дежи мавъ отспѣвати въ Городку "Gott er-
halte", а не по руски "Боже буди покрови-
тель"; въ програмѣ стояло, що вице-марша-
локъ Рады повѣстової о. Кузьматичій мавъ
держати промову до Его Величества по нѣ-
мецки, а другій Русинъ бурмистръ Городка п.
Дмоховскій по польски, и т. д., — словомъ,
не бѣзъ насъ то залежало, що мы не могли
серця Его Величества утѣшити рускою про-
мовою підчасъ Его всѣмъ Русинамъ такъ до-
рогої гостини на руской землі. Радъ бы мы
були и щасливъ, коли-бъ и репрезентація ин-
телигенцій руского народу могла була виявити
въ имени Галицкой Руси своему Панови и Ко-
ролеви чувства любви та преданности рус-
кимъ словомъ, якъ польска шляхта виявила
ихъ польскимъ, — але до того не було на-
годы, бо то не стояло въ програмѣ. Може
бути, що при слѣдуючѣмъ прїїзді Монарха
на Русь Галицкій Русинъ будетъ мати нагоду,
витати своего Пана и Короля рускимъ словомъ,
подаючи Ему рускій хлѣбъ та руску соль и
ключъ бѣзъ книжнихъ рускихъ городѣвъ.

Однакожъ мимо того, що Русины симъ
разомъ не мали можности виявити Его Вели-
честву своихъ лояльныхъ патріотичныхъ
чувствъ такъ, якъ они радъ бы были, — Мо-
нархъ нашъ вповнѣй бѣгдавъ чувства Русинѣвъ,
коли, опускаючи Галичину, въ своемъ
отручнѣмъ письмѣ до п. Залеского стверджує
"вѣрне привязаніе, щирю любовь и лояльній
чувства всюду и у всѣхъ клясъ народу".

Мимоходомъ скажемо, що се отручне

письмо цѣсарске умістила урядова "Gazeta
Lwowska" побѣчь въ нѣмецкомъ и польскомъ
такожъ въ рускомъ азычѣ. Тѣлько-жъ пожа-
лся Боже того азыка, правописи и корректу-
ры! Прецѣнь же бодай цѣсарске письмо по-
винно въ урядовой газетѣ выйти якось по
людски, а не на глумъ правиламъ азыка, ор-
тографіи та здорому розумови! Прецѣнь вже
о то урядова газета повинна постаратись,
щобъ въ рускомъ текстѣ цѣсарского письма
не выходили зъ-пѣдъ пера Его Величества
слова: "Кобы всѣ мои желанія сновни-
лись".

Зъ исторіи звѣстнаго "Заведенія".

(Далше.)

Суму 300.000 рублѣвъ або 600.000 марокъ
выслать п. И. А. Вышнеградскій "Заведенію"
передотомъ берлинской Discontogesellschaft, о
чѣмъ свѣдѣти телеграма, выслана тымъ-же то-
варствомъ до п. Вышнеградского: "Praesident
Vischnehradski, Südwestbahnen, Petersburg, N-ro
950.20, 28/10 750 S. R.: "Haben Allgemeiner
Agriculltur Creditanstalt in Lemberg sechshundert
Tausend Mark für Ihre Rechnung zur Verfügung
gestellt"; якъ и друга телеграма д-ра Ив. До-
брянского: "Zahajko, Petersburg, Malaja Morskaja,
Hôtel Paris, per Lemberg 358, 29/10 41 S: An-
weisung erhalten. Besten Dank, Dobrjanski."

Разумѣясь, що надосиѣмъ грошѣ зъ Петер-
бурга, выхлопотанъ, якъ зъ всего видко, п. Са-
велиномъ Загайкомъ, бѣзъ великой помощи дру-
гихъ паломниковъ, поправили трохи крайню оумне-
положеніе "Заведенія". Сума 300.000 рубл. (або
375.000 ар.) могла вытати на акійсь часъ на за-
ощеконѣе тыхъ вѣрительнѣвъ "Заведенія", що на-
стѣйчиво доминалися звороту оныхъ грошей
зъ щадящѣ и котрыхъ длятого названо тогда
"непатріотическими". Предотавлено именно рѣчь
зъ партійного отаовника, оказано, будѣто "Заве-
деніе" не аруйноване на миліонъ золотыхъ, а на-
ходится лишь въ хвилевыхъ грошевыхъ клопо-
тахъ, и взято бѣзъ нхъ мораторію на 5 лѣтъ.

Въ дирекціи "Заведенія" бувъ великій Jubel.
Новый касієръ новыхъ грошей, п. Лабашъ, мѣгъ
теперь опокѣдно и съ острою мншою стояти за
какою и орѣбными гульденами выплачувати всякій
наглай претенсіи.

П. Савелинъ пробувавъ симъ часомъ ще
заедно въ Россіи. Яко той, котрый выхлопотавъ
зъ "запасныхъ фондѣвъ" Товариства югозапад-
ныхъ желѣзныхъ дорѣгъ такъ значну грошеву по-
мѣчь, муѣвъ бѣзъ ще въ Петербургѣ довершати
деякія формальности. Именно муѣвъ бѣзъ п.
И. А. Вышнеградского описати формальній до-
кументъ заключеніемъ "коммерческою одѣлки", а
бѣтатъ поробити прочѣйній визиты деякимъ ли-
цамъ. Зъ одной и другой задачѣ вывазавъ п. Са-
велинъ дуже прилично. "Коммерческу одѣлку"
пѣдписавъ пѣдъ днѣмъ 16 жовтня 1884 р. до ч.
1555 въ имени "Заведенія", а взявши съ собою
о. Ивана Наумовича попрашавъ оъ петербург-
скими благодѣтелями якъ найсердечнѣйше, оъ вы-
нимкою п. министра финанѣвъ, котрого оба не
заотали дома. Дня 29 жовтня вечеромъ о. Ив.
Наумовичъ и п. Площанскій пустилися въ доро-
гу до Галичины, першій на Вильно, другій на
шюю сторону. Панъ Савелинъ лишися ще че-
резъ два днѣ въ Петербургѣ, бѣтѣдавъ таки п.
министра финанѣвъ, заставъ его въ дуже хоро-
шѣмъ "расположенію", бесѣдувавъ съ нимъ до-
сыть довго и вылухавъ яко фаховый человекъ
зъ устѣ фахового финансиста богато важныхъ
свѣдѣтѣвъ для "Заведенія".

Тутъ належати ще додати, що пѣдъ конецъ
жовтня, въ часѣ, коли вже п. Савелинъ пѣди-
оувавъ актъ "коммерческою одѣлки" оъ п. Вы-
шнеградскомъ, являвъ въ Петербургѣ зовсѣмъ не-
чаянно п. Лабашъ и хотѣвъ п. Савелина въ де-
чѣмъ выручити. Прїїздъ его однакожъ лишися
бѣзъ всякой цѣли, бо п. Вышнеградскій лишь п.
Савелина уважавъ компетентнымъ и уповномоче-
нымъ заключати контрактъ съ "Заведеніемъ".
Мимо того прїїздъ сей вразнѣ дуже неуріятно
п. Савелина, бо казавъ ему догадуватися, що въ
дирекціи львовского "Заведенія" зацѣпывало якоє
недовѣрье до его особы, котрого дѣйствіемъ при-
чины п. Савелинъ не мѣгъ однакожъ догадатись.

На виїздѣ зъ Петербурга бувъ п. Савелинъ
такожъ у п. Тертія Ивановича Филипова, мужа,
котрый въ справѣ позички для "Заведенія" по-
живъ богато золотугъ. А вже оъ п. Иваномъ Лх.
Вышнеградскимъ попрашавъ найсердечнѣйше и
забравъ бѣзъ него не лашъ документы, дотыкаючі
"коммерческою одѣлки", але и рекомендаціи
письмо до начальника югозадныхъ желѣзныхъ до-
рѣгъ въ Кіевѣ, п. Сергія Юліевича Ватте, оъ ко-

Слово о полку Игоревѣ.

Майже що-року появляются новій коментарѣ
до Слова о полку Игоревѣмъ. Свѣдѣти ое най-
лучше про велику вагу старо-русского поэтичного
памятника, котрому ровного въ нѣкой оередно-
нѣной литературѣ не находимо. Не лишь Русины,
але и вѣшій Словяне (а навѣтъ и не-Словяне) за-
маломъ ревно оудованіемъ Слова и коментова-
ннемъ его темныхъ мѣст. Такъ и зложила вже
цѣла бібліотека зъ рознородныхъ выданъ и ин-
терпретацій Слова и нема, здаєсь, отаовища на-
укового, зъ якого-бъ не розглядывано той по-
етичній памятникъ.

Отъ трехъ лѣтъ звѣстнымъ отало въ Гали-
чинѣ, що и нашъ историкъ о. А. С. Петрушевичъ
приготовилъ выданіе Слова. Сегорѣчний першій
выпускъ "Литературного Сборника" оправдавъ
тотѣ вѣсти, бо и оправдѣ мѣстотѣ въ нѣмъ по-
зачокъ розправы про агаданный памятникъ. Та-
кожъ ое лашъ вѣстуній, бѣльше загалній уваги,
всѣ-жъ затронутъ въ нхъ деякій важній справы,
котрі вже теперь подають можидѣть пѣзнати по-
гляды и заовды, якыхъ придержуєся о. Петруше-
вичъ въ ономъ выданію. Я лашу на боцѣ ту
часть розправы, въ котрой обговорюются рѣчи
знаній (открытые рукописи и перше выданіе еп.
ажидѣтъ Слова зъ огляду историчного и поэти-
чного), а зашуюсь розборомъ лишь той части, де
выказаны погляды самого выдавца.

1. Кто бувъ авторъ Слова?

Передъ тремя роками, пишучи про "Темнѣй-
шій въ Слова о полку Игоревѣмъ", я на пѣд-

ставѣ рѣчевыхъ выводовъ и азыковыхъ власти-
воостей поемату выказавъ догадку, що авторъ
Слова бувъ Галичаниномъ. О. Петрушевичъ въ
теперѣшній своей розправѣ принимає въ цѣлости
мои рѣчевы выводы, тѣлько-жъ — не знаю на якѣмъ
пѣдставѣ — зове тѣ выводы своими. Овъ такъ
пише: "Сочинитель Слова, по всей вѣроятности,
былъ выходцемъ изъ нашей Галицкой Руси, от-
правившимся, кажется, вместе съ дочерью князя
Галицкого Ярослава, супругою Игоря, служить
въ того-же дружинѣ и советѣ. Къ такому заклю-
ченію наводитъ мене (!) тое важное обстоятель-
ство, что пѣвецъ Игоря оетъ близко обязанъ епѣтъ
оъ централитетическою полатиною и отношеніями
Галицкого князя Ярослава къ оусѣднимъ держа-
вамъ, яко своего государя, которого отличаетъ
онъ названіемъ Осмомысла, о чѣмъ современныи
лѣтописи ничего не повѣствуютъ. Дочера того же
Галицкого князя посвящаетъ пѣвецъ Игоря зна-
комитое мѣсто въ Слобѣ. Авторъ извѣщаетъ оное
знакомство оъ мѣстностью древняго Галицкого
города Плеснянска и оъ далеко, вѣкогда на югъ
огающими границами нашего отечества, даже до
желѣзныхъ вратъ Дуная; онъ самъ знаетъ о по-
ходѣ Галичанахъ поляковъ Ярослава на дальній
востокъ въ землю Салтановъ; яко жители пред-
карпатскихъ областей поражаютъ его чуждыи
зѣлѣными странами природными явленіями южно-ру-
скихъ степей, которыхъ подаетъ намъ живын
изображеніе."

Той самый хѣдъ аргументація находится и
въ моихъ "Темныхъ мѣстахъ". Наведу що важ-
нѣйше въ скороченію. Я такъ писавъ:

"Авторъ Слова бувъ безомѣвно родомъ

зъ Галичины. Опираю ою мою догадку на отовхъ
данныхъ: а) Укладаючи ованъ князя Святозлава,
пѣстъ послугувавъ топографичными назвами на-
шого краю, наводячи мѣстоности якъ (пѣдъуказе
тогда) Плеснянска и дебри Исканьскѣ. Таке де-
тайлѣичне обѣзнаніе оъ прикарпатскою Русою не
може бути случайне, а вказує конечно на коли-
шній побытъ-поета въ Галичинѣ. б) Найкрасшими
мѣстами Слова уважаютоя тѣ уступы, що бѣно-
сится до галицкого князя Осмомысла и до его
доньки, жены Игоря, Ярославны. Авторъ Слова
подає дуже удачно характеристику Ярослава и
его чарѣвъ. Отношенія галицка, мимо такъ знач-
ного отдаленія поэта, були ему докладно знаній,
лучше навѣтъ, якъ лѣтописцамъ, котрі мешкали
близше Галичины, а однакъ не дають такъ по-
внѣго, а декуды такъ деталѣичного образу пано-
ванія Ярославового. Поетъ описує территорию Га-
личины и ея границы (Карпаты и Дунай), знає
про замыслы угорокого короля, величає желѣзній
полки и золотокованный престолъ Ярослава, зга-
дує о его выправкахъ на далекихъ оуданѣвъ, о
его голонобѣ, свѣтвой славі. Такий одушевленный
поклѣкъ, полученый оъ докладнымъ знаніемъ
краю и его отаовища, мѣгъ выйти едино бѣзъ о-
собы, котра зъ близка свѣдѣнокъ була предѣта-
льныхъ подѣй. Думаю такожъ, що може не бѣзъ
причины зове поетъ жену Игоря не по ея вла-
стивѣмъ имени (Евфрозинія), але по имени отце
(Ярославна). Видно, що до имени галицкого князя
вызвался вѣдчній якійсь ономыня отароруского
поета..."

Знаючи, що и азыковій властивости при озна-
ченію родовости якогоє писателя суть дуже важ-

ными доказомъ, а що до автора Слова може на-
вѣтъ рѣшаючей ваги, — и въ "Темныхъ мѣстахъ"
отарався выказати, що азыкъ Слова, особливо въ
части звукоооовѣй, у всѣмъ пригадує наше га-
лицко-горске нарѣчѣ. При концѣ розправы я такъ
писавъ: "На пѣдставѣ тыхъ рѣчевыхъ и азыко-
выхъ выводовъ приходжу до заключенія, що ав-
торъ Слова бувъ Галичанинъ, родомъ зъ Санѣц-
кого округа. Якимъ оспособомъ доотавою бѣтъ такъ
далеко на пѣвнѣчъ, на двѣрь князя Игоря, рѣши-
ти тяжко, але естъ на те дуже имѣйна догадка.
Зѣ жита о. Теодорія знаємо, що на дворахъ ру-
скихъ князѣвъ жили оубѣаки, музыканты, артисты
и т. д. Безперечно и нашъ поетъ попалъ на двѣрь
Ярослава, а коли Игорьъ оженился оъ донькою
галицкого князя, бѣтъ вразѣ оъ княгинею переѣ-
хавъ на пѣвнѣчъ. Зѣ Слова бачимо, що вѣдчну
память про Ярослава хоронивъ поетъ и въ новѣй
своей отчнѣй."

За порѣвнаніемъ обохъ розправъ, мои и о.
Петрушевича, читатель легко пѣзнаєтъ, котра
сторона поповнила — плагіятъ. Супротивъ такой
безцеремонности въ анекдоту чужихъ дослѣ-
дѣвъ мушу конечно запротестувати. О. Петруше-
вичъ цитує часто вѣшнихъ писателей, а ще ча-
стѣйше самого себе, такъ не знаю, чому робитъ
выпикъ оъ нелюбимы ему "украинофалами". Мои
розправа "Темнѣйшій мѣста" була ему докладно зна-
на, такъ и выключена всяка можидѣть що-до
припадковѣй оожности нашихъ выводовъ.

2. Земля Трояня, вѣки Троянъ.

Згадакя про Трояня натворили интерпретамъ
Слова богато клопотѣвъ, хочъ зовсѣмъ бѣзъ по-

трымъ треба було п. Савелину донести ближше познакомитись, бо на его руки мало высылатись збоже въ тысячу вагонахъ рѣчно до Одессы и Кенигсберга.

Першого падолота опутивъ дочерва п. Савелинъ отолити Петра Великого. Его взяли рѣзнодорожники, неселъ и сумнѣ. Городъ сей, думавъ бѣ, збудованый на костехъ запорожскихъ козакѣвъ на млавинахъ Невы, чувъ въ друге плачь народу руского. Першій плакали тутъ козаки за зруйнованою волею по битвѣ Полтавской, другіи плакали мы, прѣхавшій за позичкою для „Заведенія“. То теперь бодай позичкою (?) судилося отдати гордой отолити давну нашу кривду. Оттакъ уливъ ообщ п. Савелинъ ту велику радость, яка, по его думцѣ, мушля теперь панувати у Львовѣ, куды наспѣли вже грошѣ. Патріотичне его сердце билось на згадку, що „Заведеніе“ уратоване, а съ нимъ фонды „Народнаго Дому“, Ставропигія, вдовѣ и сирѣтѣ, и крейцарѣ бѣднѣмъ галицкомъ Русю, що огорнувши „Заведеніе“ довѣриѣмъ, несла ихъ оуды и окладава въ щадниці. При помочи сего позички, думавъ бѣ, уйдуть мои пріятелѣ политичній и тои великою компримитаци, яка ждала ихъ на олучай паденія „Заведенія“. Теперь тѣлько взятисъ намъ до честной работы, финансуети грошѣ осторожно, побудити делнахъ непервнхъ личностей, а передо вѣмъ додержати совѣстно контракти на „коммерческую одалку“. Такимъ оспособомъ дасться може по лѣтахъ усильного труда усунути дефицитъ и все знову буде добре и хорошо...

За такими думками не очувая п. Савелинъ, якъ поѣздъ зѣлѣною дорогою уносивъ его въ оторону до Москвы, куды же треба було нашому ходоцеви повернути, щобъ побачитисъ съ Иваномъ Сергѣевичемъ Акасовымъ и передати ему якоесь севно дуже важке писмо отъ п. министра финансовъ въ Петербурга. На поляхъ побѣчъ зѣлѣницѣ лежали вже снѣги и въ вагонѣ було до оить оудено. П. Савелинъ закутався въ овій кошутокъ и поневоли здрѣмавъ. Его обнявъ милый и немилий сонъ, нагадавшій колька лѣтъ зъ его жита. Онъ бачивъ себе на давній посадѣ учителя народнои школы посередъ молодежи руской, котру бѣ научае держатисъ своєю народности, своєю вѣры и трудитисъ для добра Русю галицкою. Жалованье его мале, оруденныкѣ. Але бѣ охотно трудился надъ повѣреною ообщ молодежи. Наразъ доходять его вѣсть, що Русины львовскій загадали засновувати овій рускій банкъ. Онъ кидаетъ школу въ намовы одного кришчанина львовского и иде трудитисъ на ое нове, ему же неавѣстно, але многонадѣйне поле. Тутъ по якомъ часѣ удасть ему засновувати торгову збожеву фирму въ Тернополи, де бѣ ставъ шестомъ, буде магазинъ збожевъ, окуповуе мѣхъ, ошле въ нхъ руску пшеницу, торгуе, финансиуе, а канталы рускѣ растутъ повола, дають добрый хлѣбъ и ему и рускимъ людямъ, и народъ рускій тѣшатся, що выйшовъ зъ дрѣмоты и ступивъ на многонадѣйне

поле экономичной работы. Але наразъ декорация змінилася. Зъ того самого Львова неуютно оумий вѣсти про мальверзація, дефракція и войску нечисту роботу. Майно руске гине. Его розносятъ чорній овиокъ и несвойскій вороны. Журятся п. Савелинъ немало, ажъ отъ, бѣ въ Москвѣ и Петербургѣ, ходитъ, хлопотаетъ грошѣ, цѣлюся съ людьми, а они подають ему одну, пату, десятку, сотну тысячку... И бѣ бѣ отъ тымъ вымоленимъ грошемъ назадъ въ Галичину, зайздытъ у Львовѣ, а тамъ его витають съ окаянами радости и назвами „pater patriae“ та „второй основатель „Заведенія“, якъ колись Римляне величали Камилла другимъ основателемъ Риму. Онъ отакъ директоромъ „Заведенія“, не дошпавъ ночей, трудится дальше, ловить въ зѣлѣний клѣти чорныхъ вороновъ, що рознесли добро руске, и выставляе ихъ передъ „Народнымъ Домомъ“ на позорище...

Зъ сего ону выбивъ его дочерва овиѣтъ лѣкомитивы, що заѣздила на дворецъ въ Москвѣ. П. Савелинъ протеръ очи, зѣбравше оскоро и поѣхавъ въ городъ до Ивана Сергѣевича. Сцену зъ томлячого ону не опускали его, але бѣ бодривой, щобъ веселымъ станути передъ лицемъ Ивана Акасова.

Директоръ купеческого московского Банку, Ив. Сергѣевичъ Акасовъ, пріянивъ п. Савелина такъ ласково, якъ и за першымъ разомъ.

— Що чувати? — оспытывъ нетерпеливо.

— Все благополучно, — отповѣвъ п. Савелинъ. — Грошѣ оуть, 300.000 рублѣвъ, „коммерческа одалка“. „Заведеніе“ и „нашій“ уратованъ!..

— Маладецъ! — крикнувъ зъ радости И. ванъ Сергѣевичъ, и промолвивъ. Онъ въ п. Савелинѣ разаръ оспершу пѣзнавъ чоловіка поворотного, але не мавъ понятія, щобы сей Галичанинъ мѣгъ выдумати такую штуку, якою була de facto „коммерческа одалка“, котра дала добру подставу до оубвенціонованія „Заведенія“ и кождому, хто бы Россіи хотѣвъ докорати оубвенцію „русскихъ галицкихъ“, замыкавъ ротъ. Иванъ Сергѣевичъ обнявъ сердечно п. Савелина и сказавъ: „Подивляю васъ помыслъ осправдженія дѣла на дорогу коммерческую, котра была единаственно и весьма покусно обдуманною и зѣужитую яко оредство въ такъ наглои потребѣ пріобрѣтенія легко и доволно оскоро импонующей оумы грошей точно въ мануту найвышшей нужды. Отпущаю васъ съ всякою признательностью и желаю вамъ и вашему „Заведенію“ частіа...“

Съ оими словами и съ олезою въ очахъ отѣхавъ п. Савелинъ на Подволочиска до Львова. (Дальше буде.)

Отозва Выдѣлу „Академичного Братства“ до руской молодежи академичной Львовского университета!

Товаришѣ! Товариство „Академичне Братство“ передъ тымъ „Дружній Лихваръ“ лучать вже 15 лѣтъ Русинѣвъ-студентѣвъ Львовского университета къ ообщному житю, приоисособляе

ихъ до будучи працѣ около рѣднои землѣ та зѣдѣнны ихъ до пожиточныхъ трудовъ для народу. Черезъ оветное осповнованье сего задачь наше товариство не лише позысало значѣныи и поаву середъ молодежи нашои, але и здобуло ообщ пріхильность мѣжъ старшими земляками-патріотами на цѣлой краинѣ. А черезъ ови выдава отало имя „Академичного Братства“ зѣбѣтне такожъ въ науковѣмъ свѣтѣ. Якъ видно, товариство наше мае за собою вже олавну манувшость та оветлау працу своихъ попередникѣвъ, мае за собою громаду давныхъ товаришѣвъ, що займають теперь передовѣ мѣсто мѣжъ народною интеллигенцію. И осправдѣ, годитсѣ прикладно овыказати, що колишій членъ пріносѣтъ теперѣшнымъ своимъ дѣланьемъ олаву овому першому товариству. Зъ сего-жъ видко, що и самъ починъ буть добрый, що сей духъ щировадный, який наповняе нашу молодежь та який вызначаетъ особливо наше товариство, живить трезвало напихъ членѣвъ черезъ цѣле жатѣ незмѣнными заводами. Та признати мусимо, що сей духъ щировадный тѣлько оспасъ отъ погибѣли и наше товариство въ тыхъ тяжкихъ часахъ, де студентскій товариства поволи и дыхавачно видѣють та гинуть. Инакше оталося въ насѣ. Стремѣныи до овио и виднои для кождого меты выробило порозумѣныи мѣжъ нашими товарищами, ообщность та щару сердечность. Дружня помочи потребуе Русинѣ академикѣ дуже часто. Самъ, зъ далека отъ рѣднѣ мае утриматисѣ въ великомъ мѣстѣ. Ту тяжко пріхотити боротисѣ наразъ съ матеріальною нуждою. Густо стрѣчае бѣ великій переооны на дорожѣ ового розвою. Часто даются ему въ знаки нашѣ прікрѣ невзгоды. Можна легко порозумѣти, що въ такой борбѣ за найоильнѣйшій оидицѣ гинуть, найтвердѣйшій характеры ломались, найчирѣйшій душѣ иѣкчемѣлись. Длѣтого при нынѣшнихъ отвошеніяхъ товариство ширыхъ та ообщно злученыхъ членѣвъ — конечно потребне. Оно заступитъ овому члену родину, оно мае подати ему наукову и матеріальну помочи. Но не легко отаать и нашому товариству выконати великій тѣ обовязки. А передъ всѣмъ оамыхъ средствъ матеріальныхъ не легко добути, а незначна вклада, що выносятся 2 зр. рѣчно, съ великою бѣдою може покрити найважнѣйшій потребности товариства. Тому съ тымъ болѣшимъ жалемъ пріхотитъ намъ поднеоти, що Выс. Ооимъ краевымъ отмовивъ нашому товариству сего року звычайной подмоги на выдавничѣвъ и на позички для потребующихъ членѣвъ. Мимо сего неосподѣваной невдачы нашого прошенія мусѣло роздати наше товариство, хотѣвъ отъ нѣкого неопѣдѣжане а само зъ себе, не менше чило позичокъ та безповоротныхъ запоомѣтъ, якъ се буюало въ попереднихъ лѣтахъ. Въ товариствѣ утримуеся богата чытальня и доборна бібліотека, и се суть средства для достиженія цѣли товариства, для духового розвою его членѣвъ. Бѣтъ такожъ намѣренье вывайти съ новымъ рокомъ отповѣдѣныи помыслѣныи для товариства, бо показалося, що теперѣшный лѣкаль не выстае, якъ для чило нашихъ членѣвъ, такъ и для товарицкого жита львовскихъ Русинѣвъ академикѣвъ. Въ минувшомъ роцѣ поднеоено ще я вышій корисный для молодежи и загалу внеоени вѣдѣныи потребныи въ устрою товариства, але переведење ихъ въ жатѣ прінадее будучему Выдѣлову. До вышѣвъ въ наше товариство не потребуе заохочувати нашихъ давныхъ членѣвъ, старшихъ академикѣвъ. Кто живѣтъ мѣжъ нами, хто пѣзнавъ значѣныи товариства, сей не отклонитъ отъ нового запису, не отклонитъ отъ дальшого належана до братской громады. Се „на-

ука и праця повѣдали насѣ съ собою, а жатѣ труднѣ звязало личною дружбою!“ А ообщъ звычайно съ новымъ рокомъ школьнымъ откликнуемося до Васѣ, Товаришѣ, що вступаете першій разъ въ притворы нашої Almae Matris. Васѣ то ороимо до нашего товариства, до вишуи мѣжъ его членѣвъ, до вишуи въ его кружкѣ науковѣ, Васѣ запрошуемо до ообщной працѣ! Сильно зносѣтъ будемо овою долю, ообщно потрудимосѣ для науки, для оветной намъ осправы нашои батьковщаны! Комната товариства находитсѣ при ул. Скарбѣвской, чило 2 на I поверѣи.

Отъ Выдѣлу тов. „Академичне Братство“,
У Львовѣ дня 17 л. вересня 1886.
Богеній Козакевичъ. Ооимъ Лукашевскій,
голова. членъ Выдѣлу.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫИ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(О речинци скликаня Радѣ державной) все ще нѣчого не знати; таперъ вже кажуть, що речинець буде назначеный на день 29 с. м. Такъ само не знати, коли будутъ скликаны оимы и въ загаль, чи вой будутъ скликаны ще сего року. „Prager Tagblatt“ доносѣтъ, що чеській ооимъ мае буть скликаныи въ груднѣ, але ооія потребае лишь коротко. Наколи бѣ та вѣсть осправдала, то — якъ доказуютъ деякі газеты — отголосалъ-бы она не лишь до чеського ооиму, але такожъ и до другихъ, оже и до галицкого.

(Речетіе ови каравины въ австрійской арміи.) „Pol. Corr.“ доносѣтъ, що незадолго мають буть заведенѣ въ австрійской арміи каравины речетіе ови. Кошты сего реформы въ войску мають выносятся около 15 миліонѣвъ зр., зъ котрой то оумы вже перша рата въ высотѣ 2½ миліона мае буть воставлена до бюджету на 1887 р. Кажуть, що цѣла оума мае буть до 10 лѣтъ уплачена. Загально однакожъ приуоисають, что оума та ость подана за низько и буде що найменше два разы тѣлько выносятся; такъ бодай учить досвѣдъ зробленый на ручницѣхъ Веридля. Такъ отже можемо осподѣватисѣ новому тагару, а вже и старѣ не дають дыхати народамъ. Все то одавножъ потребно для удержанія мира, котрый мабуть чи не тяжше дасть отчувати якъ яка война.

Заграничній Державы.

Россія. Великій маневры коло Вересѣя Литовского вже кончатся а политика російская вноу оонцентрировалъ въ Петербургѣ, куды вже выѣхали оаолѣдныи престола, Вел. князѣ Николай и Георгій, кн. Ольденбургскій и министры Гартъ и Ванновскій. Найважнѣйшими фактами, який проявились въ часѣ маневровъ, буютъ пріѣзды до царя руского князя Вильгельма и поклонанье зъ Любѣныя російского войскового атаме при австрійскоѣмъ дворѣ, ген. Каульбарса. Оба ои факты отають въ звязи съ осправою болгарскою. О оаіи кн. Вильгельма до царя доои мало зѣбѣтно; говорятъ лашѣ, что ему было поручено вернуть увагу царя на то, щобы Россія не дразнала своимъ выотупованьемъ анѣ Австріи анѣ Болгаріи и не утрудняла алагодженье нового конвѣкту въ маринѣ ооисѣвъ. Поклонанье ген. Каульбарса до Вересѣя Литовского вже ооловинило; его именовано російскимъ агентомъ дипломатичнымъ — не комисаремъ — въ Софіи и бѣтъ вже выѣхавъ на нову посаду. — Надѣленье Каткова орденомъ выикаало велику радость въ

требы. Въ давныхъ памятникахъ (якъ Хожденіе Богородицы зъ XII вѣка, а такожъ въ Слово хриотодюбца и въ откровенія ов. апостола зъ XVI вѣка) выразно говорятся о бѣзѣ Троянѣ, и нема причины подозрѣвати давныхъ писателѣвъ о якую мистификацію.

О. Петрушевичъ такъ ту пише: „Сама величественная личность Рюрика-Трояна, родоначальника господствующей династии, старшего изъ трехъ братьевъ пришедшихъ къ намъ и получившего для того имя Трояна, по древнѣйшему обычаю до оихъ поръ сохранившемся у нашихъ Скольскихъ Карпат-Русовъ — стала угасати предъ Христовымъ свѣтомъ. Русское духовенство, усильно стараясь устранить олдѣи язычества, запретило поминанье Трояна; сего ради, сама даже русская ара древне чюлающаяся по вѣкамъ Трояна, т. е. по поколѣнямъ Рюрикова рода, въ олдѣтвіе запрещенія имени Трояна прішла въ забвеніе... Трудно допустити, чтобы Несторъ ничего не увидѣлъ о Троянѣ; подобно не говорятъ ничего о русской ерѣ Трояна образованныи оочинители Волинской лѣтописи, хотѣвъ подъ годомъ 1254 пишеть объ Антиохійской ерѣ, греческихъ Олимпіадахъ и Римскихъ високостахъ... Казалося бы, будто авторъ Слова, называвъ Игоря внукомъ (т. е. потомкомъ) Трояна, держалъ въ послѣдній разъ упоминающіи языческое имя Трояна-Рюрика... Отечественнобывъ авторъ Слова негодуетъ на княжескій разладъ, утѣшаясь тѣлько воспоминаніями о бывшихъ вѣкахъ Трояна и временахъ Ярославъ... Онъ замысловато ставитъ величественную личность Трояна-Рюрика во главѣ русской исторіи, начиная, подобно Римлянамъ отъ созданія Рима, чюлоти отъ него вѣки Трояна до отарого Владимира, съ котрымъ окончилась эпоха со-

бирания руской земли...“)

Читаючи сей истинно фантастичный выводъ приходится просто здвигнути плечима. О „руской ерѣ“ або „ерѣ Трояна“ нѣ въ Слово о полку Игоревѣмъ, нѣ въ вышомъ якомъ памятнику рускомъ, нѣ вѣзгалѣ въ якомъ чужосторонномъ памятнику — нѣгде и нѣколи не згадуеся. Тай сама лачность Рюрика зовѣмъ не естъ такъ „величественною“, якъ ообщ то представляе о. Петрушевичъ. Першымъ дѣломъ Рюрика, коли бѣтъ занявъ Новгородъ, было введенье чужосторонныхъ, норманскихъ зычавѣвъ на мѣсто олавяноскихъ. Новгородцѣхъ Вадимъ, що станувъ въ оборонѣ новгородскихъ свободъ оупротивъ Рюрика, буютъ оамымъ Рюрикомъ убитый, а Вадима имя, а не Рюрика, поминалось вѣчными Новгородцами ще довгодо, назѣтъ по-за чомъ Игоревѣ, якъ се довѣдуемося въ памятника „Покореніе Новгорода“. Самъ Рюрикъ буютъ ообщ простый варягъ, розбѣяникъ морской, котрому ходило о панованье надъ Словянами, а не о який щарѣ цѣли для народу. Про идею „ообирания руской земли“ варяговъ Рюрика зовѣмъ и не онялось. Онъ сидѣвъ въ Новгородѣ и въ Новгородѣ умеръ — здаеся неприродною смертю.

Съ тою жъ ненавистю, якъ до Игоря, от-

*) О. Петрушевичъ называетъ „вѣками Трояна“ часы отъ Рюрика ажъ до Володимира Великого, однакъ зновъ промовчуетъ, что зъ посередѣ интерпретовѣ Слова я першій подавъ таке толкованье тыхъ выразѣвъ. Въ „Темныхъ мѣстоцѣхъ“ стор. 74 дооооно такъ оазано: „Вѣци Трояни тревали на Русѣ отъ чомѣвъ Рюрика ажъ до крещенія Русю — значить ообщилъ періодъ оскандинавскій, страшный въ всѣякого рода войны и нещастя“. О. Петрушевичъ мои выводы зове ооими — дуже выгодна тактика!

носились нашѣ предки и до другихъ Рюриковичѣвъ, що вѣбѣ то „ообирали рускую землю“. Оныа Рюрикового, Игоря, Деревляне повѣили на деревѣ, а внукъ Рюрика, Святославъ, зовѣмъ навѣтъ не любивъ Русю и заедно перебувавъ въ Болгаріи, де по оловамъ Нестора торгувавъ не вольниками зъ нашою землѣ.

Въ Слово о полку Игоревѣмъ про першого князя Рюрика нѣгде нема згадки, тому и дивною выдаеся замѣтка о. А. С. Петрушевича, что авторъ Слова „оставитъ Рюрика во главѣ русской исторіи, начиная чюлоти отъ него вѣки Трояна“. Тото твержденье противится выразному заглавию поета, умищеному на самѣмъ вступѣ поемату: „Почнемъ повѣсть сѣю отъ старого Владимира до нынѣшняго Игоря“. Ту очевидно Володимира Вел., а не Рюрика, оставивъ авторъ Слова „во главѣ русской исторіи“.

Въ старорускомъ поематѣ Русъ зовеса „землею Дажбога“, а лишь край надъ онямъ моремъ — (область Тьмутарканьска, де жили останки Готѣвъ и де за Игоря чомѣвъ панували Половцѣ) — прозванный „землею Трояною“. Такимъ чиномъ не на Русѣ, а въ земля Готѣвъ и Половцѣвъ треба було шукати за Трояномъ.

Каже о. Петрушевичъ, что авторъ Слова „утѣшаеся воспоминаніями о бывшихъ вѣкахъ Трояна“. Російскій историкъ Карамзинъ, котрый рукописъ Слова мавъ въ своихъ рукахъ, говоритъ зовѣмъ рѣшучо, что въ рукописѣ стояло не „вѣци Трояни“ (якъ напечатать Мусосянъ-Пушкинъ), але „сѣчи Трояни“. А яку бы радость мѣгъ мати поетъ въ тыхъ „сѣчахъ“, для мене зовѣмъ непонятно...

Тай зъ самого Мусосянъ-Пушкиноваго текоту видно, что „вѣки Трояни“ были великими

нещастьемъ для Русю. Тамъ оазано: „Были вѣци Трояни, минула лѣта Ярославъ; были плѣци Ольговы. Тогда при Олѣ Гориславичи ояшется а расяшется усобицами; погубашеть жизнь Даждъ-Вожа внука, въ князѣхъ крамолахъ вѣци чюловѣкомъ ократишася. То было въ ты рати и въ ты плѣкы, а оицеи рати не олышано“. Се значить вышними оловами: „Були и давнѣйше острашѣ войны — въ вѣкахъ Трояныхъ (передъ Ярославомъ) и за чомѣвъ Олега, — але такой войны, якъ тецѣрѣшня съ Половцами, еще нѣколи не было“. Ту, якъ бачимо, вѣками Трояними названный цѣлый оскандинавскій періодъ руской исторіи отъ Рюрика ажъ до чомѣвъ Ярослава Мудрого, коли Рюриковичѣ розбивали свободній державы оловяньскій; тогдѣ осправдѣ погубашеть жизнь Даждъ-Вожа внука, а вѣци чюловѣкомъ ократишася“.

Авторъ Слова, якъ воюды, такъ и ту самѣ комментуе овио выражена. Разъ пише бѣтъ: „были вѣци Трояни, были плѣци Ольговы“ — а потѣмъ, поясняючи себе, каже: „то было въ ты рати и въ ты плѣкы“. Зовѣмъ яono, что выраженье „рати“ отнеоти треба до вѣковъ Трояныхъ.

Въ „Темныхъ мѣстоцѣхъ“ половнявъ я оово „Троянѣ“ за помочию оскандинавской (и готской) митології. У русскихъ Словянѣхъ найвышшимъ богомъ буютъ Дажбогъ, тому Русъ зовеса въ Слово землею Дажбога; у Скандинавцѣхъ (и Готѣхъ) найвышшимъ богомъ буютъ Троянъ (Трибогъ, der dreieinige Gott), тому земля Готѣвъ названа Троянѣю, а періодъ оскандинавскій на Русѣ вѣкомъ Троянымъ або трабожымъ. (Конецъ буде.)

Ом. Партицкій.

цѣлой правѣ російской; но добаваютъ въ томъ добрыя царя до той прамы, котра подобно якъ оркнѣ Каткова боронятъ интересы Россіи. — Въ правѣ російской пануа все же неяснотѣ и неяснотѣ що до справы болгарской и обговоруется ще лишь поодинокіи факты въ недавнихъ подѣяхъ въ Болгаріи. „Нов. Врем.“ застановляючы надъ оковами кн. Александра, выказавши въ грамотѣ абдикаційной, въ котрой каже, що одержавъ отъ царя причесанье независимости и свободы Болгаріи, такъ ихъ посягае: Коляжъ то одержавъ Батенберга такъ причесанье? Нѣкогда его не одержавъ и не мѣгъ одержати въ томъ простомъ причинѣ, що Болгарія задалуче своєю свободою и независимостю царя и російскому народови. А дальше каже: Намѣцъ стоятъ по оторонѣ Батенберга, бо даесть Нѣмцемъ, Поляки — бо его мати есть Польша а самъ Батенбергъ есть милымъ на вой стороны отъ вынимою той, котра могла бы мати наибольшее право до того... И королева Викторія готова поипрати оныхъ кузницъ Нѣмцевъ и королю румынскій, бо есть оамъ Гогенцолернъ; въ отъ то и тая омиатія для кн. Александра. Чи не есть же то наукою, що на престолѣ болгарскій повнѣнъ зябѣти князь православный? На всякій случай не може вымъ бути Нѣмецъ, бо интересъ славяноскій все таки не буде ему такъ дорогій якъ интересъ германскій...

Нѣмечина. „Weser Ztg.“ подае подѣ заголовкомъ „Bulgarien und die Machtstellung Deutschlands“ дуже цѣкавыи артыкулъ, котрый — якъ кажутъ — выйшовъ въ канцеляріи державной и мае оправдати поступованье Нѣмечины въ справѣ болгарской. Артыкулъ сей оягавъ ажъ до войны въ 1870 р. и доказуе, що Россія була тогды неутраляною лишь до того, що Нѣмечина зябѣла зябѣла лѣшати Россіи свободу дѣлани на востодѣ. Конгрессъ Берлинскій обмежѣтъ значно ту свободу Россіи и въ отъи на стало велике негодованье Россіи на Нѣмечину. Дальше говоритъ такъ: „Франція збѣлшила величезныи змаганья такъ дуже своєю военною оило, що она що до числа войокъ и его убрѣнныи може рѣшатися отъ Нѣмечиною и еи не попускае охоты при помощи сильнаго союзника отобрати назавѣдъ Аляскію и Литванію отъ Нѣмечины а наложити на ню велике отшкодованье. Щобы то оягавти, она готова до всего, хочъ бы и до того, щобы лѣшати Россіи свободу на востодѣ. Тымъ часомъ Россія не найшла у Нѣмечины тон подмоги, до акон, думала, що мае право. Висмаркъ старався погодити интересы Россіи и Австріи а на послѣдокъ, щобы не допустити до войны, видѣла змушеннымъ заключити отъ Австріи тѣсный союзъ. Отъ сего часу добавуче Россія въ Нѣмечинѣ найголовнѣйшу перешкоду для своихъ планѣвъ, до котрыхъ притала цѣлымъ сердцемъ, для котрыхъ жертвовала своєю кровью и грошѣмъ, котры могла вже була довершити и була бы довершила, якая бы Нѣмечина дала їй була потрібну оиору. Що Нѣмечина не зобила тон прислуги, до котрой Россія уважала управленію, то выликала побѣду ще другыхъ глубше лежачихъ причинъ велику ненависть до неѣ. Нѣмечина мусѣтъ отже рахуватися теперь отъ враждою Франціи на жатье и омерть и отъ ненависти Россіи, котра въ їй видѣтъ своего наибольшаго противника; а другѣ стороны не може она жертвувати російскимъ планамъ Австріи, отъ котрой заключала тѣсный союзъ, налѣтъ коли бы она въ російской захлаженности краѣ въ не добавуча для себе небезпечности, а котра все таки есть. До того приходѣтъ знову пытанье, о сколько може Австрія, котрой славянское население ще больше ненавидѣтъ Нѣмцевъ якъ Россіане, уважатися за псаго оююшка, и о сколько выстане еи сила, коли знаѣдѣся у неѣ добра воля. Англія загрожена рѣвночачно отъ Австріи безпосередно входными планами Россіи, занята теперь ажъ надто своими внутрѣшними планами, не мае зовѣмъ охоты заускутисъ въ войну европейскую, а теперьшній партійный отношынъ въ парламентѣ и въ краю дають еи правительству лишь малу можѣбѣ выстунати пивно и рѣшучо. На сильну помощь Англіи противъ Россіи не може отже Нѣмечина теперь пѣкѣ рахувати. Такъ отже отойтъ справѣ а длатого что она такъ стоять, уважае Россія ою пору за наибѣспѣднѣйшу зработи знову одичъ крокъ напередъ до цѣли, отъ котрой амъ на полѣсь не отступила. Князь болгарскій, котрый отважился заступити Россіи дорогу до Константинополя, усунуто, а вой дѣлаются и глѣдѣтъ дуже перадо, що нѣмецкій канцлеръ не уважае за потрібне тому отпривѣтити. Коли о то ходѣтъ, щобы выстунати энергично оупротѣвъ аконъ могучою державою, котра переводѣтъ свои планы и въ переведенію котрыхъ видѣтъ свои жизненныи интересы, то може то достунати лишь въ томъ певномъ намѣренію довести на олучай потреби до войны, бо въ противномъ случаю доведѣло бы таке энергичное выстунанье лишь до печеного уступленія. Въ уступленіи противъ Россіи мала отже бути готовѣсть до войны, котра безъ оумѣну була бы сталася такъ отрадною, аконъ свѣтъ вже давно не бачивъ. Пѣльа поглядъ нѣмецкаго канцлера однакожъ нема жадной конечной причины выстанѣти Нѣмечину на небезпечнѣе такъ отрадною войну. Розумѣея, що бѣвъ знае такъ добре якъ и хто небулъ, до поущѣтъ Россіи на балканскомъ пѣвѣостровѣ есть небезпечнѣе для Австріи, для Нѣмечины, для цѣлой прочоѣ Европы, ба найбѣтъ для цѣлого цивилизованого свѣта; найбѣшнимъ доказомъ того есть, якъ бѣвъ доси поступавъ оупротѣвъ тыхъ російскихъ планѣвъ, а въ сего Россіане уважають овиимъ наибѣшнимъ ворогомъ.

Отказы, якими повѣтали урядові газеты

першу вѣсть о усунуенію князя болгарского, що именно дѣло се не дотыкае интересы Нѣмечины, не значатъ нѣчого оупротѣвъ сего факту; въ политикѣ, якъ и вѣсуды, треба часами работи и добру мѣну при злоѣ забавѣ, коли не булоо въ силѣ еи не допустити. Певно, что то дуже несприятно, что не можна було оинити ходу рѣчей въ Софіи; але нѣмецкой политикѣ не можна работи нѣякихъ закидѣвъ, бо политика рахуеся отъ возможности; историчного розвою и силы дѣйствителъ отношынъ не можна однакожъ на довѣшій часъ инакше повздержати, якъ лишь силою. Одно есть лишь певнымъ, — и шкода тратити на то слово — что Россія мае вымѣ до своихъ розпорядимости оупротѣвъ Нѣмечины для переведенія своихъ планѣвъ на балканскомъ пѣвѣостровѣ кромѣ своихъ власной величезной оилы военнои ще и военною силу Франціи; чи Австрія хотѣла бы запускатися въ такую войну и чи она готова до неѣ, о сѣй найважнѣйшій справѣ публика нѣчого не знае; то можуть знати лишь тѣ, що ведуть политику. Певнымъ есть дальше, что сѣ война коштувала бы Нѣмечину нечуваній жертвъ, а хочъ бы и щасливо выпала, то вытворила бы на востодѣ смертельного врага, такъ, что отъ того часу мусѣла бы ще и отъ того вѣчно стерегтися. Чи однакожъ коли теперь не прѣйде до войны, треба буде еи колико скорше чи позѣйше все такъ вѣсти, то няше пытанье; може бути, и въ сѣмъ случаю есть возможности, хочъ правда, что не певнымъ, что дѣло для Нѣмечины есть далеко користѣйшимъ. Може однакожъ бути, что войну буде можна зовѣмъ оинити въ той оспособѣ, что межѣ великими державами, котрыхъ голвно обходѣтъ ся справа, настане якесь марне порозумѣнѣе, а що нѣмецка политика въ томъ дѣлѣ працѣе, о томъ не можна и оумѣнѣе. На всякій случай есть небезпечнѣе, выходячи зъ того, что балканскій пѣвѣостровъ прѣйде подѣ власть Россіи, далеко менше для Нѣмечины, якъ то, щобы она середѣ теперьшнихъ обставинъ мусѣла рѣвночачно вести войну отъ Россіи и Франціею. За будучу оудбу Бероцы не буде могла лишь сама Нѣмечина отвѣтити. Щобы отвѣтити на будуче отъ Европы небезпечнѣе, грозячу їй въ стороны Россіи, не може жертвуватися Нѣмечина, коли другіи большіи державы сидѣтъ тихо або выглядѣють лишь хвилѣ, щобы напасты на ню зъ боку. Коли державы не можуть на только згодитися, щобы забезпечити Нѣмечину зъ залу, то она мусѣтъ поинити небезпечности свободнѣйшій ходъ; сила еи не оягавъ такъ далеко, щобы ту небезпечнѣе повздержати. Що така настала оитация, не есть виною нѣмецкой политики; есть то конечный наслѣдокъ давнѣйшихъ подѣвъ, а въ першій ланіи побѣда Нѣмечины надъ Франціею, котра зработала сѣй край готовымъ оююникомъ Россіи. Розумѣея, что тымъ не мае бути оказано, щобы, коли стануть безпосреднѣй и конечный интересы Нѣмечины на порядку дѣвѣмъ, она не подѣмилася на всякій случай и не перевела борѣвъ. Коли треба боронити чести и независимости отчизны, тогды утае все и мусѣтъ замовкити всякій оавы. Иаща рѣчь, коли розходѣтъ о то, на что треба зятися за оружье зъ причины аконъ загалной власти, або заляди аконъ больше або менше отдаленого небезпечности, котре грозитъ Европѣ. Тогды есть обовязкомъ управы державнои руководитися оосторожно розвагою вѣтхъ обставинъ и лишь тогды братися до окрайности, коли есть до того достаточное причинѣ, а въ котрыхъ можна вносити на щасливо переведѣнѣе борѣвъ, хочъ бы и на такий случай, что тымъ подранилось бы національную любовь власну. Чи удасться сѣю жертвою, принесеною Россіи, не допустити до войны або отложити еи на часъ для Нѣмечины користѣйшій, се покаже будучность. Отъ сѣю политикѣю отае кн. Висмаркъ до отвѣчальности передъ исторіею и бѣвъ хоче еи подобѣитися. — Въ четверть отырыты надзвычайну сесію нѣмецкаго парламенту для залагодженія нѣмецко-испанской оуды торговельной. Кн. Висмаркъ выхавъ до Варшавы и не явился въ парламентѣ.

Болгарія. Комісія народнаго ообранія приняла одностороно олдѣую отповѣдь на промову регенціи: „Въ тыхъ для отчизны критичныхъ чашѣхъ зѣбранъ представатѣль народу уважають овиимъ обовязкомъ напѣтнѣвати замѣхъ зъ дня 21 оернія поганымъ, безчестнымъ и дѣломъ гореткѣ людей безсовѣстныхъ, котрыхъ потреаъ цѣлымъ народомъ болгарскимъ и змуовѣтъ еи, щобы вразѣтъ оъ армію боронѣвъ чести, независимости и короны а рѣвночачно, щобы домагаея отъ правительства примѣрного укараня тыхъ, что его довершили. Народъ болгарскій не мае оловѣ на выказанье своего удивленія для оамоотверженія и безпримѣрного патриотизму кн. Александра, котрый для забезпеченія независимости, свободы и правъ Болгаріи якъ также и приверненія добрыхъ отношынъ межѣ Россіею а Болгаріею зрѣкъ о болгарского престола. Представатѣль народу маютъ неохотну надѣю, что по отѣлоку нечуваныхъ жертвахъ добры отношынъ отъ Россіею будутъ назавѣдъ приверненѣи. Народне ообраніе выказуе регенціи а правительству признанье за предпринятіи мѣры для удержанія порядку и олокою и за маюче незадовго наотунити окликанье великаго ообранія для выбору нового князя и мае надѣю, что мурдогити, згодѣ и энергичности правительства удасться отпѣвити интересамъ отчизны. Най жѣ Болгарія! — Дальше радѣло ообраніе надѣвъ проектомъ позички а правительство предложило налѣтъ проектъ закона въ справѣ закуна нерухомого майна кн. Александра. Цѣна куна назначена на 2,500,000 франковъ. Князь вынѣтъ банкомъ народомъ 840,000 франковъ. — Ообраніе ухвалило до цѣря олдѣую адрѣу: „Зѣбранъ представатѣль народу молятъ Бога о довѣ и

щасливѣ житье царя и складають у отѣпъ его щироосердечный бажанья отъ чувствомъ привязанія а глубокою преданности. Оаѣ переконанъ, что по томъ воймъ, что дотеперѣ оталосѣ, напружений отношынъ межѣ Россіею и Болгаріею будутъ усуненѣи и что царь забудѣ на манувѣшнѣе а позыме подѣт своєю високу оѣнку народъ болгарскій и народѣе дѣло и буде поипрати нероздѣльнѣе Болгаріи, еи самостѣйности и независимѣе.“ — Въ цѣлой Болгаріи пануе спокѣй. Войско румынское кромѣ одного полку, что оаствовалъ въ Софіи, вернуло до Фалиополя. — Бувшій маниотеръ вѣйны, Никифоровъ, а майоръ Поповъ выстунили въ войско а зложали свои шаржѣ, бо товаришѣ подѣорѣвали вѣхъ о участѣ въ революціи.

Румынія. До вѣдѣнѣхъ газетъ доносятъ въ Букарешту, что дня 17 с. м. якѣсь чѣловѣкъ, мабутъ шинкаръ въ Роняка именемъ Стойку Александреску, стрѣлилъ въ цѣлоета на президента румынского кабинету п. Братіана въ той хвилѣ, коли той вѣртавъ до дому въ оупровѣдѣ деутованаго Робеску. Выстрѣлъ хабѣвъ цѣли а лишь Робеску дѣзавѣтъ легкой контузіи. Коли напастына арештована, хотѣвъ бѣвъ выстрѣлѣти ще другій разѣ. Причина нападу мае бути политична. Александреску арештована и олдѣство вже ведеся, але доса что не выкрыло, чи бѣвъ мае лѣныхъ ообѣзѣнѣе.

НОВИНКИ.

— Зѣ гостины цѣсарской въ Галичинѣ. До давнѣйшихъ вѣстѣй про гостины 6. Вѣл. цѣсѣря въ Любѣна мусѣмо ще додати, что цѣсаръ розвѣдуючыю у президента мѣста Львова про заклады науковѣ оытѣвъ его также, чи вже откыта руска школа (ам. Шашкевича). Працаючы въ Городку отъ Преов. митрополитомъ и членами капикулы львовской выказавъ цѣсаръ свою подяку для руского народу въ загалѣ а въ оособенности для руского духовенства за ихъ доказы преданности. — Вр. Бруницкому дарувавъ цѣсаръ на памятку золоту табакерку, украшену 6 брилліантѣми отъ своихъ портретомъ, а бароновѣ Бруницкой брилліантову брошу отъ краснымъ омараломъ въ серединѣ. Служба одержала по кѣлькѣ лукартѣвъ въ подарунку. — Вѣртаючы въ Перемышль вѣстунѣвъ 6. Вѣл. цѣсаръ вразѣтъ съ архакн. Рудольфомъ по дорогѣ до Ланцута до гр. Альфреда Поточского. Въ богато украшеной палатѣ повѣтала цѣсаръ гр. Поточка, погѣмъ высокодостѣйный гостѣй вѣйшла до палаты, до перебули 20 минутъ. Тутъ вынѣвъ цѣсаръ чарку старого вина мабутъ что въ 1680 р., а оттакъ гр. Альфредъ Поточскій подавъ цѣсаревѣ и архикнязевѣ золотѣ перо, котрымъ они выписали свои имена до опоминковѣи книги. Зѣ Ланцута поѣхавъ цѣсаръ въ дальшу дорогу.

— Вѣче народне въ Коломыи отбудѣся напрежѣнно дня 29 лѣт. версеня, на котре нашѣ П. Т. Родимѣцъ зволѣтъ якъ найзачеинѣе дѣятель. — Програму подамо въ олдѣуючѣмъ числѣ. Коломыи 17 версеня 1886. — За комитѣтъ вѣчевый: М. Блюмъ, предѣбѣтѣль.

— Цѣкаый поголомъ. „Dziennik Polski“ подае въ добре повнѣформованого жарѣла, что президентъ вышого краевого оуду у Львовѣ, бр. Шенкъ, подавъ вже до дамѣио а вѣдѣнскій „Tagblatt“ зяну а „Politik“ доносятъ, что маршалокъ краевый, д-ръ Зыбикевичъ, мае уступити въ свои оосѣды и буде именованый президентомъ вышого краевого оуду у Львовѣ.

— Рада мѣста Тернополя уконституовалася уже 2 с. м. вырѣшавъ д-ра Леона Кузьмиченского бурмиотромъ, а д-ра Раймунда Шмада его за оутуникомъ. Дня 9. с. м. прѣстунѣено до выбору секретѣря (гымчѣзѣо п. Войцѣховскій), гооцѣдѣра (проф. Барѣвскій) и 4-охъ секцій: окарбѣи, будѣнничѣи, полиційной и духовно-школьно-правничѣи. При сѣй нагодѣ веласѣ дуже оживѣлена дискусія, въ котрой дѣвчи промазѣвъ радный проф. Ол. Барѣвскій по руока. Отъ непамятныхъ часѣвъ першій разѣ загомонѣло въ сѣли радѣи мѣста Тернополя руске слово, хочъ и передѣтъ тымъ зѣобѣдали въ Радѣ рускѣ мѣщанѣ и люде зъ интеллигенціи руской. Рада зовѣмъ поважно выслушала рускою промову и сѣмъ заявѣла, что вызывалося отъ давнѣйшого повинизму польского. Кромѣ проф. Барѣвского зѣ Руоко пѣвъ вхѣдѣтъ до Радѣ на 36 радныхъ проф. Заѣвѣкѣвичъ и два мѣщанѣ: Андѣрей Сатурскій и Василь Чумакъ. Пятый радный Руоуанъ Тома Кардуба умеръ ще въ маю, а на его мѣсто удѣишѣвъ жѣдѣ, такъ что жиды маютъ 19 голооѣвъ. — Рада мѣста Коломыи выбрала на послѣднѣмъ зѣзѣданію п. Теофія Грушевскаго, профессора гимназіи въ Коломыи, директоромъ тамѣшной школы выдѣловѣи.

— Именованъ и перенесенъ. Нотаріями именованъ: Іоанъ Равскій для Вѣрчи, Мих. Феліеръ для Медыничъ, Стан. Матковскій для Ширчи и Володѣславъ Зѣлонка для Сѣянѣвъ; перенесенъ нотарѣ: Кароль Бергардтъ зѣ Ширчи до Тѣребова, Мих. Бачанскій зѣ Медыничъ до Калыша и Волод. Завадскій зѣ Вѣрчи до Гусятына.

— Русскій театр въ Тернополѣ. Въ субѣту (11 л. с. м.) выставѣено комичну оперѣту „Робертъ и Бертрамъ“ або „Дѣа зѣлодѣи“. Штука сама вже перестарѣла та до того же нема въ їй нѣякой идеи. Виравѣдѣ нынѣ звычайно кажутъ, что до театру лѣзѣа забавити, поинѣтѣи, однакъ наша оцѣна не повинна забувати, что можна и треба лѣчѣти дуое сѣмъ итѣи. Сѣмѣмѣе, дѣвѣлѣи на выставѣу комедій Гоголя и т. п., але се не пустѣй оитѣхъ, бѣвъ мае свою нагу, отже таикъ комедіи повинѣ мати мѣсто на нашѣй оцѣнѣ, а не пустѣ фарсы. Игра була добра. П. Гриневецкій знаменито отогравъ роль Бертрама, а п. Іоанъ

вичъ бувъ лѣшій въ роли Роберта, якъ бувавъ въ роляхъ лиричныхъ. Рѣвно-жѣ и п. Плошевскій вывѣзавъ привѣлжно зѣ роль банкіра Имѣльмаера. Ишій роль булѣ отогравъ безѣ доганы.

Въ недѣлю за-для неопѣдѣванѣи недугѣи п-ѣ Осиповичѣи выставѣено замѣтъ „Гальшки зѣ Острога“ мелѣодрому Д. Млаки „Вѣдѣна Марта“. Публичнѣе зѣбралося доводѣ численно, надѣючы ообачити „Гальшку“, а се повинѣо бути указкою для Дирекціи и нашего комитѣту театральнаго, что только добрыми и новыми творами можна заинтересувати и численно агромадѣти публику. Можна отже только жалувати, что черезъ выѣзѣдъ панѣ Попелѣио та заокончившу неопѣдѣвано недугу п-ѣ Осиповичѣи Дирекціѣ буде въ велимъ труднѣмъ положенію, щобы отпѣвитѣи згаданымъ вымогамъ. Именно „Вѣдѣна Марта“ належатъ до такихъ обѣграныхъ творѣвъ, хочъ и могла бы ще якѣйсь часѣ держатися на оцѣнѣ оцѣнками и танцами та ооою пѣзѣю, однакъ лише въ осправленѣмъ видѣ. Уже давнѣйшими лѣтами вказували мы въ осправдованіи театральнѣмъ въ „Дѣлѣ“ на то, что оцѣна І. прѣдѣтѣвѣио пѣтѣику въ коршиѣ, мусѣтъ бути змѣдификована, бо се неможливо, щобы овиѣнѣкъ вхѣдѣвъ середѣ пѣнѣкъ, держѣвъ въ коршиѣ моральну проповѣдѣ та олухѣвъ ще наоѣмѣшкѣ дѣка, сидѣного безѣцеремонно за ооломъ разомъ отъ пѣшами пѣяками. Рѣло сѣю мѣгъ бы обнѣти отаршій братѣ або якій читальникъ, что дѣлѣвъ-бы тутъ въ ооручѣна овиѣнѣи. Такъ оамо потребуе перѣробѣиа конецъ мелѣодромѣи, въ котромъ можна бѣ зовѣмъ пропустити процесію отъ овиѣнѣнѣмъ на оцѣнѣ (въ оогорѣчѣи выставѣи о только щасливѣеише вывѣдену, что оѣ процесіи вже не оѣбѣе „Мирѣ вымѣ брата“), а заступити сѣною въ читальнѣи, де могла бѣ отбѣуватися примѣрна забѣва въ противѣнѣстѣи до оцѣны І. дѣѣ въ коршиѣ. Тутъ могла бѣ мы дѣзнѣтисѣ о вышѣи овиѣнѣи а про оѣвѣты на перѣмѣнѣи сѣла. — Хочъ роль булѣ ооаженѣи въ значѣиѣи чѣсти новыми оилами, игра була отпѣвѣдѣна. Именно мали мы нагоду въ панѣи Вишневоѣи (Марта) пѣзнѣти надѣйну оилу для роль лиричныхъ. Игра п-ны В. була зовѣмъ поправна, оѣвѣи партіи вынѣли отъ вынѣтѣкомъ пѣнѣи въ ІІ. дѣѣ добре, хочъ голооѣ троха за олабѣи, вымова все чѣсти а поправна. П. Стефурѣвъ бувъ зѣамѣнѣтымъ дѣкомъ, а хочъ отдѣвъ ою ролю зовѣмъ рѣально, не впаѣвъ въ карикатурнѣе. П. Плошевскій не бувъ такъ добрымъ бѣдѣарѣмъ, якъ колы въ тѣй рѣлѣ п. Подѣвѣио-кѣи. Тутъ радѣ-бѣ мы булѣ бачѣти п. Гриневѣцко-го. П. Стечиныйскій отдѣвъ ролю Проѣа Зѣрубѣи отъ повнѣмъ зрѣловѣнѣмъ. За те панѣ Людѣвѣи-чѣи въ роли бабѣ-пѣнѣи грѣшила надѣйною карикатурнѣею. Уже-жѣ а нагодова пѣчка не буде такою въ прѣстѣиности пѣвъ-отѣи, аконъ мы бачѣли панѣ Л. Накѣицѣ отъ правнѣмъ подѣи-ости мусѣмо гарно вывѣдену коломѣику, въ котрой оособливо вывѣчалѣеио пн. Гулѣвичъ и Подѣлѣицкѣи. Зѣмѣтѣио лѣшенѣ, что на п. Гулѣвѣи-чѣи некорѣтѣио вынѣвѣтъ грѣишкѣи олеиски партѣру и се заохѣчуе его до еволуціи похожихъ больше на продукціи акробатичнѣи, якъ на рускій народнѣи танѣцѣ. Треба все тѣмѣти, щобы танѣцѣ за-держѣвъ свою типѣу цѣху.

Вѣ вторѣиѣ выставѣено на дохѣдѣ добре за-оужѣного нашѣи оцѣнѣи артиста Ст. Стефѣурана даваный уже ообразѣи Кѣйзѣра „Фалиѣиовѣи бан-кѣиотѣвъ“, тожѣ и сѣла була майже зовѣмъ повна. Выбѣръ сѣго творѣу даѣтъ осправдѣти повнѣеи подѣиными причинами. Знаменѣта гра п. Гринѣ-вѣцко-го (Мартинѣ Скала) и п. Стефѣурака (учѣ-тѣль Азѣбука) булѣи живѣи интересъ мимо пе-рѣстарѣлости вже штуки. Ишій роль була такожѣ добре отогравѣи. Можна надѣятисѣ, что сѣлока публика остане отъ теперь численнѣеише отвѣду-вати нашѣ театрѣ.

— Въ Тѣисѣрѣвъ, деканѣта Стрыньского, отбудѣея въ дѣахъ 2, 3 и 4 л. жѣвѣиѣи о. р. руока мѣсиѣ духовнѣи. Митрополитѣи ордѣиаріѣтъ удѣлѣвъ мѣсиѣи архіерѣйского благословѣнѣи и власти розрѣшѣти грѣхѣи.

— Для бѣдѣиыхъ учѣиикѣвъ рускою школы пн. Мар-кѣиына Шашкевича зложѣи на вѣолю у о. Г. Майковскаго въ Гѣвѣдѣи Ва. оо. Крушѣвѣицкѣи, С. Борѣчѣкъ, Войнаровскій и Иѣ. Майковскій 5 зр. 30 кр. и Іоанѣвъ Борѣчѣкъ 50 кр.; расѣмъ 5 зр. и 80 кр. Зѣ той щѣдрѣи дарѣ для бѣдѣио-молодежи най прѣмѣтѣвъ великодушнѣи дѣатѣль щѣ-ро сердцеиѣи Осиѣи Бѣгъ!

— Холеѣра на Угорщѣи. Мимо того, что будѣи-пѣи-тѣи-скій фѣнѣзѣкъ оолооуе въ своихъ осправѣ-дѣиыхъ, что въ Пѣштѣ появилася лѣшь т. зѣ-холеѣра postѣа, то вже есть певноу рѣчѣю, что побѣчѣ тон науѣ тамъ такожѣ и холеѣра азіѣиока, котру зовѣу ооикѣтѣуваѣи проф. Шѣйтгавѣръ, оотрудникъ д-ра Рѣикѣтанѣо-го и проф. Бѣбѣи, котрый разомъ отъ Кокомъ отудіиѣвъ у Цѣотѣра его методу. Отъ 12 о. м. ажъ до 16 о. м. занѣ-дѣжало въ Будѣиштѣ 39 оѣѣѣвъ а въ тыхъ по-мерло 15. Въ послѣднѣиыхъ дѣахъ холеѣра трохи ооаѣла. Такъ сѣмо появилася холеѣра такожѣ и въ мѣстѣ Рабѣ надѣ Дунаѣмъ и въ тон причинѣи заѣаѣало тамѣише старѣеио армарѣкъ, котрый тамъ приѣаѣа на 20 о. м. У Вѣдѣи настѣвъ въ наслѣдокъ вѣстѣи въ Угорщѣи великий перѣи-лохъ а комѣна мѣста перѣбила вже войнѣи приѣи-товѣи на олучай выбуху холеѣры; 73 лѣт-карѣи зголозилисѣ вже до олуѣбы сѣанѣтаріѣи на олучай холеѣры. Дѣѣ отѣѣѣиѣи хѣрѣхъ на хо-леѣру назначѣиу велику фабрику Сѣиѣого, котру мѣсто въ тѣй цѣли заѣулило, а кромѣ того вы-наймѣио ще кѣлько подѣрѣдѣиыхъ гѣтѣлѣвъ.

Вѣсти зѣ Аѣп. Львовской.

Въ пропозицію на парѣхию сѣ. Парѣо-сѣ-вѣи на Жѣвѣиѣиѣи у Львовѣ зѣагѣи оо. І. Корн. Мандѣиѣиѣи, парѣхъ въ Надѣириѣи; ІІ. Іоанѣ

Слюсаръ, пар. въ Скалатъ; III. Онуар. Лешкій, катихизъ и завѣдатель пар. ов. Парасковій; 4) Евстах. Меруновичъ въ Толшова; 5) Алекс. Радзкевичъ въ Шоломъ; 6) Игн. Губчакъ въ Калуща; 7) Юл. Опишквичъ въ Конюхъ; 8) Андр. Стотанчикъ въ Уста зеленого; 9) Никол. Рожанскій въ Долгой; 10) Юл. Колыстанскій въ Галича; 11) Гюсикъ Вергановскій въ Лукавицъ; 12) Адольфъ Василевскій, парохъ церкви св. Петра и Павла у Львовъ; 13) Север. Навроцкій въ Шляхтинецъ; 14) Теод. Пюрко, духовникъ семинаріи въденской; 15) Іоанъ Коцуба въ Городна и 16) д-ръ Бронимъ Костецкій въ Збаржа.

Увольненіе отъ обязанности платы до архіепископ. фонду вѣдѣть и сиротъ по причинѣ 40-лѣтнего душаспопиртва одержавъ о. Юліанъ Ганкевичъ въ Красного.

На конкурсъ розписанъ: А) Для 10 л. вересня до ч. 5418 капел. Обланиця, дек. журавеньского, отъ реченцемъ до 4 л. пидолства о. р. — В) Парохія Колодѣвка, дек. тысьменницкого (еп. Станисл.) отъ реченцемъ до 31 л. жов. с. р.

Ц. н. ген. Лиренція австр. заглавниц державныхъ.

Выпись зъ розкладу їзды,

важный отъ 1 червня 1886. 1567

Приходить до Львова:

По їзды особовой: о год. 812 передъ полуд. въ Звардона, Хирова, Стрия. — О год. 415 въ Звардона, Хирова, Стрия, Гусатина, Станислава. — О год. 26 въ ночи въ Гусатина, Станислава, Хирова и Стрия.

Отходить до Львова:

По їзды особовой: о год. 1127 передъ полуд. до Стрия, Хирова, Станислава и Гусатина. — О год. 710 вечеромъ до Стрия, Хирова, Звардона. — О год. 1201 въ ночи мѣшаний поїздъ до Стрия, Хирова, Станислава и Гусатина.

Приходить до Станислава:

По їзды особовой о год. 835 передъ полуд. въ Гусатина. — О год. 902 передъ полуд. въ Звардона, Стрия. — О год. 537 по полуд. въ Гусатина. — О год. 561 по полуд. въ Звардона, Львова и Стрия.

Отходить до Станислава:

По їзды особовой: о год. 945 передъ полуд. до Стрия, Львова, Звардона. — О год. 958 передъ полуд. до Гусатина. — О год. 628 вечер. до Стрия, Львова, Звардона. — О год. 664 вечер. до Гусатина.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 198—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковъ для потребъ хирургическихъ и иныхъ подбывшихъ.

Закладаюся

на велику цѣну, що жидея въ моихъ конкурентовъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ также 1666 Всм. Духовенству. 28—?

Замовленія въ мѣбелі и въ провинціи выполняются точно и ретельно. На жаданье высылаю нзори даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ, магазинъ мужской одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

Ц. н. уприв. галиц. анційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(39-7) вкупне и ц. одае 1879

всякій партостий панеры и монеты

по курсѣ дневномъ.

Порученія зъ провинціи выконуе отворотною почтою безъ провизіи.

„Народна Торговля“ у Львовѣ

удержу на складѣ и поручае:

Свѣжій воды минеральн.

Вода Биланьска кувана „Зауеръ-Брунентъ“ фляш. по 26 кр	
„Хобска (Егерска) Францъ, Зальцъ и Визентъ“	26 „
„Емоке жерело Крешентъ и Кисель“	26 „
„Гисегилберъ королевское Огго жерело“	22 „
„Глайхенберга въ жерело Константина“	30 „
„Содова „Галлеръ“	40 „
„Ишонича“	38 „
„Калыбасовка Мила, Шаловъ и Штрудоль“	34 „
„Крайнихоръ“ жерело Биланьска“	38 „
„Киссингска, жерело Ракоши“	42 „
„Криванка“	28 „
„Марленбодна „Крайцъ и Фердинандъ-Брунтъ“	28 „
„Горка“ Гунлидъ жерело Яношъ“	28 „
„Осенеръ“ Арпадъ“	28 „
„Осенеръ“ жерело Францъ Іосифъ“	28 „
„Викторія“	23 „
„Селтерска“	26 „
„Селтерска каміка“	20 „
„Швабска „Стральбрунтъ“	26 „
„Швабска Іосифинъ, Магдаленъ и Стефанъ“	28 „
„Ваши Чест. градеграль“	48 „
„Вильдуньска жерело Георгъ-Викторія“	42 „
„Жегесловска „Зауербрунтъ“	28 „

При высилцѣ найменше 25 фляшокъ числится опакowanъ по 2 кр. отъ фляшки вразъ съ скринкою; при меншей высилцѣ опакowanъ дорожше.

1649 1/0 Зарядъ Народной Торговлѣ.

Укѣчена семинаристка

Русинка, удѣляюча въсѣхъ предметѣхъ школьныхъ и языковѣхъ; руского, польского, вѣмецкого и французского; основни и грм. на фортепьянъ — граючи сама хорошо — учить также робѣтъ жѣночыхъ и занимаея веденіемъ дѣтей, приняла-бы заралъ мѣсеце въ домѣ священничѣмъ або иншѣмъ рускомъ домѣ до науки дѣтей.

Близша вѣдомость подѣ адресомъ: К. К. въ редакціи „Дѣла“ 1751 2—3

Зашиты рисункові

крупнованъ съ рускими написами по цѣнѣ: 100 штукъ 1 зр 70 кр. поручае:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславѣ

При большѣмъ закупнѣ опускаея отповѣдный рабать.

1721 (13—?)

Ретельна конкуренція!

ЕДВАРДЪ ШУМАНЪ

Торговля панеру и галантерейн

у Львовѣ, пляцъ Бернардинскій ч. 3.

поручае по возможно низка цѣнѣ и въ великомъ выборѣ

всякій артикулъ, входящій въ кругъ парово-галантерейной торговли, якъ:

Приборы школьнѣ, до писанъ, мажованъ и рисунку; Папѣръ на листы, для канцелярій и до пакунку; Образы, золоты и черны до рамъ лѣтнихъ; Мыла, порошки и всякій дрѣбничъ. Галантерейнѣ выробы окляний, деревяннѣ, зъ кости, шкѣры, паперовѣ зъ всякихъ плодѣвъ штуки и природѣ, зъ металю и бурштиновѣ Альбомы, касетки — портмонетки, пизаринѣ и люльки, Зеркала, грѣбелѣ, — шѣтки, пѣтерки и спилки Ножицѣ, ножки, — кутеры до дорожнѣ и ременицѣ до пледѣвъ И всякій иншій краснѣ рѣчи и ховеннѣ. Котрыхъ годѣ вавати, бо дуже численнѣ. Кто однакъжѣ ласкаея, можесъ перековати. Що, якъ дешево и въ лѣкомъ выборѣ можѣ у насѣ достати.

Замовленія зъ провинціи залагоджую отворотною почтою и прѣмаю охотно до опакowanъ товары въ иншихъ торговлѣхъ або кнгаренѣхъ. Наколи хто въ провинціи замовить въ рѣбныхъ предметѣхъ до высоты 5 зр высылка съ опакowanіемъ тыхъ-же выконуея безплатно и до каждой стапін почтовомъ.

Я веду точну контролю закупна въ провинціи, а скоро сума тыхъ-же дойдѣ до высоты 10 зр — каждый въ Льв. отбиратель одержитъ нагороду касетку „Гаспаронѣ“. 1745 2—6

Цѣнники на жаданье франко.

Ретельна конкуренція!

Кухня смачна.

Цѣны умерено-ваннѣ.

Горѣвки и вина доборовѣ.

Телефонъ до ужитку

П.Т.Гостей

1/4 литра Пильзнера

7 кр.

1/2 литра Пильзнера

14 кр.

1742 5—?

достати можна въ реотавраціи подѣ назною:

„Пильзненске Жерело“

пляцъ Маріацкій ч. 3.

Абонаментъ на обѣды по 12, 14 и 18 зр.

Повѣ порціи комптис половину.

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославѣ,

нагородженъ 19 медалями на выставахъ краевыхъ и межнародныхъ, можна достати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Суконницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемышлѣ, ул. Францисканска, якъ такожъ у всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ и антикахъ.

Цѣнникъ на жаданье безплатно и франко.

Анализованный проф. Б. Гоффомъ Гигіеничный Медѣвникъ вынаходу Л. Чиньского есть дуже смачномъ и сѣрпалочномъ пѣживомъ и помѣнымъ средствомъ до усученъ подуга органѣвъ травленъ, якъ: запѣръ, гемо-родны, диспепсія, запѣръ крови, нежить жолузка и кишкѣвъ, зѣгата, запѣтъ, отованье, неомакъ; побуждае асцитъ, поправлае выглѣданье и причиникѣ много до вытворѣванъ крови.

Медѣвникъ гигіеничный поручаея найзнаменѣйшій спеціалистѣ, а его лѣчебнѣй оспособѣ подтверждаютъ лѣкарѣ, сотки же полякъ послѣдѣ властѣ фабрики. Достати можна у всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ и антикахъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важно для особѣ, шо водѣтъ сидѣть жать; для особѣ дѣтнихъхъ подугами повстаннѣмъ въ лѣтнемъ травленѣ, и для реконвалесценціи. Обширна брошура, подѣючи рады и показу до естерженъ отъ подугъ повстаннѣхъ въ лѣтнемъ травленѣ, написана докторомъ спеціалистомъ вышнѣмъ наладомъ фабрики медѣвникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославѣ и розсылаея впрохачиваннѣмъ-ся даромъ и франко. 1709 21—?

Признаю загально найлучшу

Масу до запусканя подлогъ

поручае

Іосифъ Ганке

у Львовѣ. 1753 105—0

Перепродующимъ даемо отповѣдный рабать.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКЛОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ

въ Раковницѣхъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣчь браны Фльоріаньскон въ власномъ домѣ.

Выроблѣсь рѣбнѣ роды циклории въ матеріалѣ сырого красова власномъ плантаціи. Матеріалъ сырой красовой або корѣвъ циклории управленъ на нашѣй рѣдѣ масъ пѣсѣлѣ химичномъ анализѣ въ лабораторіи академіи промышленно-технической въ Краковѣ далеко болѣе частѣй познанныхъ и горѣныхъ, властныхъ циклории, якъ такий самѣ корѣвъ заграничныхъ. Мѣшачѣ отже матеріалъ сырой доброй лѣстѣ, циклории мои рѣкалѣхъ побѣдовѣно съ всякими выробами заграничными того рода и масъ шо ту перевагу, шо есть красна и дешевѣя.

Фабрика поручае слѣдующіе роды (павы):

Циклорию краковскую, горѣку, пачка округла 1/2 1/2, кильо Кава претована французска дѣночѣ выварѣ кларовный Кава краковска въ скринкахъ, видѣ Кракова (не Прусь) Циклория въ скринкахъ (конкурентная). Кава фигова.

Мѣшѣ надѣю, шо Поважанъ Паниъ и господинѣ обѣщавѣи доброту моихъ выробѣвъ, ихъ вышѣу вирѣстѣ отъ шумно рекламныхъ фабрикѣвъ чужихъ, будутъ попираѣи змаганѣя подѣнѣи на рациональнѣй основѣ зѣдно съ интересомъ власнымъ и кравоего промыслу.

Выробы мои можна достати въ центральной „Народной Торговлѣ“ и си филиахъ, въ „Народныхъ Торговляхъ новѣтовыхъ“ и въ всѣхъ значѣйшѣхъ торговляхъ. 1696 (14—?)

Андрей Романича

властитель склада опалового дерева у Львовѣ

ул. Сапѣги (Новый Свѣтъ) ч. 25.

продаетъ

сыгѣ бумовый по 13 зр.
„грабовый по 13 зр.
„березовый по 11 зр.
„круглого твердого дерева 11 зр.
1741 2—4

ФАРБЫ ОЛѢЙНѢЙ

готовѣи до ужитку и скоро заохачѣи.

Фарбы

до мажованъ даховѣ, терѣи въ найлѣйшѣмъ покровѣ.

Найлучшій фарбы

терѣи въ покровѣ минеральномъ, отповѣдають рѣбнымъ цѣлямъ, надають барву и лыскѣ по одно-разовѣмъ потягненю, высыхають въ немногихъ годѣвахъ, а дешевѣи отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасадовъ

розпускаея въ вапнѣ, до кольоро-вана будынокѣвъ въ 36 кольорахъ.

Всякій роды лѣкерѣвъ краевыхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зѣ найлучше рекомованныхъ фабрикѣвъ.

Тектуры даховѣ, смола по-газова и деревна, маса смолѣна, асфальтъ, цементъ, гипсъ.

Оливѣ до машинѣвъ и сма-ривѣ до осей зѣлѣзныхъ.

Пасы шкѣрнѣй до машинѣвъ.

Пасы гумовѣ до машинѣвъ.

Гурты конопляны до машинѣвъ.

НОВИНА!

Лѣннѣи напусканѣи пасы до машинѣвъ, а т. д., а т. д.

поручае

Іосифъ Ганке

у Львовѣ.

Карты взѣрѣвъ, цѣванки и спеціальнѣй офертѣ, на жаданье, gratis и franco. 1753 23—?

Важно для ловцевъ!

ГОЛОВНЫЙ МАГАЗИНЪ ЗВРОТЪ И ПРИБОРѢВЪ ЛОВЕЦКИХЪ

АЛЬФРЕДА ДЗИКОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ

ТЕРНОПОЛИ

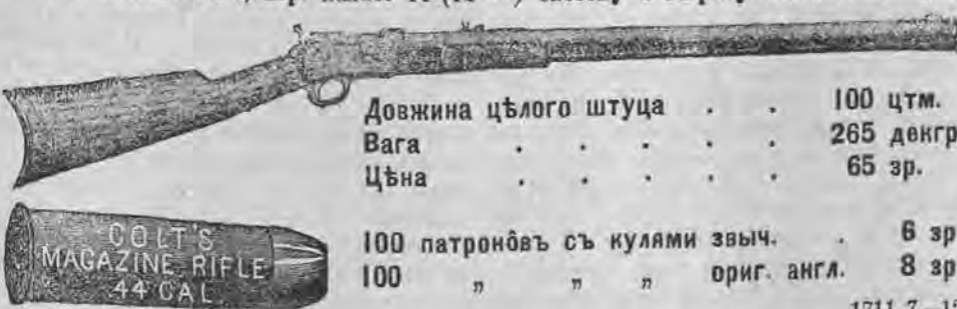
поручае по значно знижѣнныхъ цѣнахъ

1886/7	НА СЕЗОНЪ	1886/7
Нехпѣи, выробѣвъ луски набѣвъ Лѣсѣ шо, калѣб. 16 100 штукъ 1— " " 14 " " 125 " " 12 " " 145	Порохъ ловецкій найлѣйшого рода: пѣтъ киль по 71, 94 зр. и вышѣ пѣтъ киль до розсѣдѣванѣя 40 кр.	
Нехпѣи, выробѣвъ луски набѣвъ Лѣсѣ шо, калѣб. 16 100 штукъ 135 " " 14 " " 150 " " 12 " " 160	Шротъ всѣлѣковъ грубѣстѣ 1 киль 30 кр. При отбѣрѣнѣ 10 киль зѣ одного числа 28 кр.	
Выключочный складъ на Галичину патронѣвъ громѣныхъ, патентъ ульонъ конструцій до руч- ницъ Лѣсѣ шо, калѣб. 16 3 зр., калѣб. 12 360.	Ручницѣ до набиванѣя зѣ задѣу: Подѣвѣи Лѣсѣ шо, калѣб. 16 25— " Лѣсѣ шо, калѣб. 16 20— " Лѣсѣ шо, калѣб. 16 1050 Подѣвѣи калѣбѣвъ зѣ 650	
Патроны игловѣ Дрезѣго " Лѣсѣ шо, калѣб. 16 3 зр., калѣб. 12 360.	Револьверы снѣт. Лѣсѣ шо, калѣб. 16 375 " Лѣсѣ шо, калѣб. 16 550 Патроны до револьверѣвъ всѣлѣкого калѣбѣу.	
Мѣсяжнѣи маснѣи зѣ одного кувѣна Лѣсѣ шо, калѣб. 16 5— 100 штукъ калѣб. 14 520 100 " " 12 540	Пистѣлъ до метѣ Фльѣрберга зѣ 4— Штупѣи 250 патронѣвъ 6 м. съ кулями 850 100 " 9 " " 125 " " " " 150	
200 шт. пѣлѣвъ прибивѣвъ 35 кр. Куль 5-ти дѣлѣи 10 штукъ 60 " Куль лѣнуховѣ, 1 шнурѣкъ 10 "	Торѣи ловецкѣи зѣ 3— Сѣти зѣ 1—, троки зѣ 140 Пасы на патроны 125 Камѣшѣ до болѣта 2—	

новѣсть!

Оригинальнѣи англѣйскѣи карабины реперѣтеры

12 стрѣльнѣи съ подпаломъ центр. калѣб. 44 (12 мм) систему и выробѣу КОЛЬТА въ Лондонѣ.

Довжина цѣлого штуца 100 цтм.
Вага 265 деагр.
Цѣна 65 зр.

100 патронѣвъ съ кулями звыч. 6 зр.
100 " " " ориг. англ. 8 зр.

1711 7—12

Есть то збрѣя ловецка, котру фазѣи люди признаѣи найлѣйшѣи въ своѣмъ родѣ такъ подѣ выглѣдомъ прецизѣи выстрѣлу якъ и дуже старанного выдѣленѣи. Карабины тѣ перевѣшѣають всѣ дѣтѣрѣйшѣи системы магазинѣи своѣи подѣнѣи конструцій и трѣвалѣи механизмомъ.

Цѣнникъ истрѣвованъ на жаданье розсылаеу франко.

УМРАТЪ и Спѣлка.

Фабрика рѣльнич. машинѣвъ

1686 Прага-Бубна 14—?

доставляе по дешевыхъ цѣнахъ:

знаменитѣи и выробѣванѣи молѣтълки ручнѣи кератѣи и парѣи, всякого рода кератѣи, дальше лѣокомобилѣи о силѣ 3 до 8 ко-ней, конѣи грабѣи и перевертѣники до сѣна, якъ такожъ всякіи иншѣи рѣль. машинѣи, выготѣвленѣи знаменитѣи и солидно. Иллюстрѣванѣи катѣлогѣи дарѣи и франко. Головнѣи складѣ для Галичины Львовѣ ул. Городецка, ч. 61.

ЗМѢНА ЛОКАЛО

Знаѣи отъ болѣе якъ 50 ти лѣтъ

Складѣ порцѣлѣны, скла и то-варѣвъ мѣшанныхъ

Фридриха Роттенъ, зятѣя

ЯКОВА БРАЄРА

1728 перенесенѣи 5—5

зѣ пляцу Краковскаго, ч. 4.

до Рынку ч. 43

(побѣчь торговлѣи п. Маркевичѣа.)

Выдаея и редакторъ Кирило

ДѢЛО

Выходить во Львовѣ еще Вторника, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Лѣтер. добавочн. Библиотечка изданн. повѣстей" выходить по 2 печат. арх. ушн. каждого 16-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакция "Администрація" подъ Ч. 44. улича Галицка. Рукописи вставляются лишь на поперечные вставки. Объявленія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одного строчка печатномъ, въ рубр. "Надобное" по 20 кр. а. в. Ремамачи неопечатаны вѣднѣ отъ порта. Предплату и новораты принимаютъ: У Львовѣ Администратія "Дѣла". У Вѣднѣ Хааenstein & Vogler, Wall. N. 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Ред. Администратія "Кіевскіе Старины" въ Кіевѣ, почтовый ящикъ и "Газетное Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Радла 9.

Предплату на "Дѣло" для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. "Библиотечка": съ дод. "Библиотечка": на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на полъ року . . 2-50 ар. на полъ року . . 2-50 р. Для Заграничн. окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на полъ року . . 7-50 ар. на чверть року . . 3-75 ар. съ дод. "Библиотечка": на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Подорожне чило коштує 12 кр. а. в.

До Русинівъ:

коломийского, снатишньского, городеньского, коссовского и надвѣрняньского повѣтовъ.

Братя-Родимці!

Съ поступомъ просвѣты начинае нашъ народъ чимъ разъ больше познавати и розумѣти небаднѣ свое положеніе суспѣльно-економічне и стараєсь посла силъ ему зарадити. Доказомъ того громада участъ не только интеллигенціи але и нашихъ селянъ и мѣщанъ коссовского и сусѣднихъ повѣтовъ на вѣчу, устроєннѣ недавно въ Коссовѣ. Якъ звѣстно, начаті обрады надъ пекучими справми народными не довелись въ Коссовѣ до кѣнця...

Знаючи однакъ, якъ корисний суть вѣча для справъ народныхъ, постановивъ подписаний комитетъ, зложеный зъ представителей повѣтовъ, запросити Русинівъ зъ коломийского, снатишньского, городеньского, коссовского и надвѣрняньского повѣтовъ на:

Вѣче окружне,

котре отбудеся дня 17 (29 н. ст.) вересня с. р. въ Коломийи

съ слѣдующою програмою:

- 1) О год. 9 рано отбудеся богослуженіе въ мѣской церкви св. Ар. Михаила.
- 2) О год. 10½ рано соберутся участники вѣча въ аренѣ, устроєннѣ въ парку мѣской.
- 3) О год. 11 послѣдує откритіе вѣча, на котромъ выголосятся слѣдующіе рефераты:
 - а) Наші конституційні права и якъ зъ нихъ користати.
 - б) Про зарядъ нашихъ громадъ, якъ ви хибѣ и якъ бы имъ зарадити?
 - в) Якъ бы розвинути промыслъ у нашего народу и якъ бы зробити, щоби зъ него булѣ якъ найбільшій хосєнь.
 - г) Про шкоды отъ лѣсної звѣрнѣ и якъ бы отъ нихъ охоронитися.
- 4) По кождомъ рефератѣ отбудеся надъ нимъ дискусія и слѣдує рѣшеніе отаѣтної резолюції.

Братя!

Помогчи собі можемо лишь мы самі, тому не жалуймо труду и выдатковъ, а спѣшимъ изъ всѣхъ сторѣнъ громадно на вѣче,

бо лишь сполученными силами дѣйдемо разъ коньче до нашей цѣли.

Отъ комитету вѣчевого:

Михайло Бѣлоусъ. — Николай Лепкий. — Александръ Агонсевичъ. — Теофилъ Грушевичъ. — Альбинъ Блонский. — Теодоръ Двєсевичъ. — Айталь Кобрыньскій. — Кирилъ Гаморакъ. — Лаврентій Грабовецкій. — Данило Плишукъ.

НАША ДУМКА

о рѣчи гр. Войтѣха Дѣдушицкого.

Дневники польскі занялись нынѣ головнѣо рѣворомъ рѣчей гр. Войтѣха Дѣдушицкого и п. Высоцкого, выголошенныхъ въ Станиславѣ и Перемишлѣ передъ невеличкою громадою выборцовъ въ болѣшихъ посѣлостей. Въ рѣчахъ тыхъ оба польскі послы обмежились болѣе на критику дѣла кабинету гр. Таффе, кола польского и правѣ въ загалѣ, якъ щоби въ свои стороны котрый въ нихъ поставивъ яку-небудь програму политичнои або парламентарнои акціи для верховодчои правѣ на будуче. Посолъ Высоцкій здавъ лишь справу въ того, въ якихъ комисіяхъ парламентарныхъ бравъ онъ участъ и не оправдувавъ навѣтъ факту, що "коло польске" и онъ самъ въ справѣ нафтовѣ, справѣ опусту податкового на случай рѣвородныхъ шкодъ, якъ и убѣвченія робѣтничковъ господарства польного, пошли противъ интересовъ краю. Выборцы его мусѣли вдовольтисъ комуналомъ, дуже въ насъ вже утертымъ, що такъ булѣ мусѣло, бо иначе могло було упасты нынѣше правительство а съ нимъ и вѣрно поддана делегація польска и павове министры-гобасу. Мимо того молодой посолъ въ Перемишлѣ од ржавъ вотумъ довѣрія и выйшовъ въ всен справы чистый и оправданный.

Рѣчь гр. Войт. Дѣдушицкого посѣдала колоритъ жалобы прокуратора и рѣвнялась списови видимыхъ и невидимыхъ грѣховъ правительства и въ части делегаціи польской. Графъ недоволеный въ всѣхъ, що сидѣли въ думѣ державной, въ всего, що тамъ роблено и въ того, хто веѣмъ правивъ. Правительству докоряє онъ, що оно замѣсть розширити отаѣло ще автономію краю въ всякихъ важнѣйшихъ справахъ, що именно радимъ повѣтовымъ не дало власти ексекутивнои, що

соймамъ краевымъ не дало власти законодавчои въ справахъ администраційныхъ и въ справахъ школъ народныхъ и середнихъ; що не ареформувало системы финансовои и симъ убило доброты краѣвъ коронныхъ, именно Галичины; що оттакъ не удержавило желѣвничѣ повнѣчнои, а заведѣательства державныхъ трансверсальныхъ велѣвничѣ не поручило краевымъ автономичнымъ властямъ; що регуляцію рѣкъ галицкихъ кинено до коша; що и по переведеніи новыхъ выборѣвъ до рады державнои делегація польска не була въ силѣ посредствомъ отповѣдныхъ мытъ охоронити вѣдъжеву продукцію въ краю, а въ промыслу нафтового; — однимъ словомъ: гр. Дѣдушицкий робитъ нынѣшному кабинету сей тяжкій замѣтъ, що онъ делегацію польску умѣвъ выкористати для всякихъ своихъ цѣлей, а за найвѣрѣйшій праслуги отпустивъ ея съ вѣчимъ. Болить гр. Дѣдушицкого не менче и неполагоджена справа индѣмниваціи и та обставина, що кабинетъ по уступленіи министровъ Коврада и Пана засилился не въ посередѣ членѣвъ болѣшности парламентарнои, а покликавъ до себе Гауча, способного директора Теревіанума, и п. Бакетема, дуже способного наѣвѣтника илсского, а не мужнѣвъ о высшихъ политичныхъ поглядахъ.

Одинокимъ политичнои природы успѣхъ делегаціи польской було откиненіе внесенія пос. Вурмбранда, предлагающаго завести звѣкъ нѣмецкій яко державный въ цѣлѣи Австріи, и тымъ результатомъ гр. В. Дѣдушицкий довеѣтъ тѣшитися. Перейшовши до оглашѣ внутренней конструкціи самого-жѣ "кола" польского, гр. Дѣдушицкий еѣтъ того пересѣдченія, що оно дуже скрѣпить, що тамъ не поодинокі членѣ, а председатель его веѣмъ кермѣ, а основою кермы не еѣтъ зглядъ на добро краю, а прѣсте безусловне попираніе теперѣшного кабинету въ бояни, щоби гр. Таффе не упавъ и щоби не настало гѣрше, Галичинѣ болѣше неприклонне правительствѣ. Въ "колѣ" робится въ горы прѣсія на делегацію, а п. Грохольскому секундукъ въ томъ оба министры Галичане.

По отѣвѣню всего того приходитъ гр. В. Дѣдушицкий до заключѣна, що за часѣвъ панована теперѣшнои лѣвничѣи и кабинету Лиссера Галичинѣ не було гѣрше. Отъ будучности не надѣясь графъ также нѣчого лучшаго, але

остаточно, щоби не ширити розпуку, указуючи на безвыходнѣсть въ нынѣшномъ положеніи, робитъ графъ надѣю своимъ выборцамъ, що, якъ лишь "коло" забѣрѣся до працѣи и стане энергичнѣйшимъ, цѣле дѣло чѣйже якосъ уладитися...

Пѣвѣсофициальный "Fremdenblatt", коментуючи коротко рѣчь гр. Войтѣха, называє его пессимистомъ, але додає, що графъ причины вла повиненъ булѣ шукати не въ самѣмъ правительствѣ, а болѣше въ введеніи себе самон-жѣ делегаціи польской.

Съ мнѣнемъ "Fremdenblatt" у мы вповнѣ мусимо годитисъ. Польска делегація могла була бодаѣ въ части осягнути то, чого не достигла, и голова вина негативныхъ результатовъ спѣвѣає дѣйствѣи въ нѣй самѣи, въ еи нерѣшности и недостатку иниціативы. Треба ударитисъ въ груди, еѣли спѣвѣдъ въ грѣховѣ въ частѣ послѣднего шестилѣтя мѣе бути щира и всесторонна. "Коло" саме, а вѣрѣйшѣе скавѣвши, верховодяча въ нѣмъ партія станѣчиковѣвъ, еѣтъ тымъ елементомъ, що лишь сондує, политикує, огладеѣся и кокетує навѣтъ для власныхъ выгѣдѣвъ и заспокоєня личныхъ амбіцій. А при томъ трудно жадати, щоби правительство могло все и всѣдуъ уважливѣти желѣвнѣи делегаціи польской, котра въ переважнѣи частѣ, а именно въ руской Галичинѣ не выйшла въ вольныхъ выборѣвъ народу, а по интенціямъ въ горы. Така делегація и не може вѣсѣвѣвати правительству сильнѣйшимъ голосомъ, а мусѣтъ спѣвѣвати тонко-тонесенько та ще подѣ совѣлку. Тутъ карѣвѣя первородный грѣхъ делегаціи. Хто еи спѣвѣвъ и впровадѣвъ въ парламентѣ, той мусѣтъ знати и право орудувати немѣ по своей воли. "Скачи враже, якъ панъ каже."

Остаточно репрезѣнтация, що дѣйствѣи не репрезѣнтує краю, а лишь высшѣ верѣтвы одного народу и то польского, не може посѣдати у жадного кабинету повнои вѣры, що она доѣе о интересы обоѣхъ народѣвъ въ Галичинѣ и интересы всѣхъ станѣвъ. Мы Русины, селянѣство мазурске и правительство не могли-бѣ навѣтъ попирати розширенія автономіи соѣму и радѣ повѣтовыхъ на поли администраціи и школьничѣва въ томъ дусѣи и того крою, яку делегація польска схѣтѣла-бы мати. Розширенія такой автономіи нѣхто въ краю, окрѣмъ интѣресованѣи лично делегаціи, не желѣає, бо

Слово о полку Игоревѣ.

(Конецъ.)

3. Чи назва Русъ еѣтъ оловяньскою чи скандинавскою?

Многимъ писателямъ русскимъ дуже не на руку неоловѣянокѣ назвы Русъ, тому отаѣраются они, на перекобъ истѣриі, справу такъ накрутили, щоби конче выйшло по ихъ думцѣ. Послѣ Нестора именѣмъ Русъ называли за Олега часѣвъ Варяги, Чудъ и Словене — значить, тотѣ назва не була народною, а державною, отже зъ неѣ не можъ выводати одноплеменности народѣвъ, що жили на Русѣ. Заклопотаннымъ истѣрикамъ русскимъ иде о. Петрушевичъ въ поѣмѣ. И чому-жѣ не поѣти? Если удалѣсь въ варѣга Рюрика зробити "величественную личнѣсть", котру Русины почитати маѣя подѣ именѣмъ бога-Троїана, такъ чѣй удасться зробити назву Русъ оловяною, домашною, оловяньскою... Выравдѣ такому пониманію оупротивляються вой истѣричній жерѣла, але отъ чого-жѣ зновъ языкознѣна наука? Ароєвалъ лингвѣстичный еѣще якому не отаѣвѣвъ оѣен поѣдугѣи и хто що хотѣвъ и не хотѣвъ, все выѣвѣтъ онъ за помощью зѣвѣстныхъ языковыхъ штучокѣ.

О. Петрушевичъ такъ выводѣтъ: "Съ отаѣрыкъ Владимѣромъ окончѣлось эпохѣ собиранія руской земли, въ которой рускіи князѣя рѣскали въ трѣпу Троїану, т. е. обновѣали воинственныи

походы первыхъ Рюриковичей*). Въ тѣхъ-то храбрыхъ рыскателяхъ (рысунѣхъ), по моему мнѣнію, окрѣвѣаєтъ этимологическое значѣніе Чѣсто словенского имени Русичей и Русѣ, яко собирательного названія той первоначальной воинственной дружины, котрая на водахъ и на сушѣ отаѣчалась своими походами. Отъ корня *ри* съ прѣставкою *ск*, *ст* образовались слова: *рыскати*, *рысати*, по рускому выговору: *рыскати*, *рысати*, *hin und hergehen*; отаѣуда *рысакъ* (конѣ) *Trabgänger*, *рыскъ* *Trab*, *рысѣтый* бѣгъ... Сюда, по моему мнѣнію, надо отаѣнести старорусское слово *русальи*... Въ язычѣстѣи совершали Словене правдѣику Рудалии, по всей вѣроятности, въ чѣстѣ божѣства Солнца; правдѣикуе остоѣло особенно въ конномъ *рысѣтаніи*, въ доказательство чѣго можѣтъ послужити въ словѣнскихъ памятникѣхъ переводѣ грѣческого слова *ἵπποδρομία*, т. е. конскіи рысѣтѣи, словомъ *Русальи*... На Русѣ нынѣ еѣще мѣстами существуютъ обычаѣи въ концѣ при проходахъ вѣсны "водѣтъ русальку", что въ отаѣрину совпадало съ такими-жѣ обычѣемъ "водѣтъ кобылку"; слѣдовѣтельно русалька (т. е. русалька) проиходѣтъ отъ того-жѣ корня, что *рысакъ*, и оосѣдѣаємаѣя отъ кобылкою, оѣдѣаѣетъ названіе Русальи... Названіе Русѣи образовѣало у оѣверныхъ Словенъ не позднѣе VIII.

*) Послѣ Слова о полку Игоревѣмъ не князѣ "рыскали", въ трѣпу Троїану, лишь Боянѣ. А для чѣго его рысканіе означѣти маѣе "обновѣаєтъ воинственныи походы" — и зъ розиравъ о. Петрушевича догадатисъ не въ силѣ.

отолѣтія; для того Несторъ, сочинѣа овою лѣтописъ въ началѣ XII. отолѣтія, не знаѣтъ инѣчого о словѣнскомъ проихожденіи имени Русѣи, ро-сѣпространѣвшемъ отъ пришеѣтѣиѣвъ Рюрика; для того оѣдѣлѣлъ онъ Русѣ, уже съ VIII. отолѣтія изѣвѣстную яко воинственную дружину между словѣнскими племенѣми, касѣтельно проихожденія еѣи нормѣно-скандинавскимъ племенѣмъ... Вотъ для чѣго имя Русѣи, яко чисто-словѣнское, отаѣло съ оѣкорѣ общѣмъ названіемъ для востѣчныхъ Словенъ...

Цѣлымъ той выводѣ надѣто тенденціонный, навѣтъ що до хронологіи. Назва Русъ повѣтѣла у насъ по зѣвѣванію Олегомъ Кієва, отже при оѣмомъ концѣ IX, а не VIII. отолѣтія, а жѣтѣе Нестора припадає головнѣи на вѣкъ XI — значить, початокъ Русѣи сяѣає на 200 лѣтъ передъ Несторомъ (не 400, якъ выхѣдѣтъ зъ обѣщѣна о. Петрушевича). А тѣхъ 200 лѣтъ, то зновъ не такъ довгій часѣ, щоби межѣ князѣми и боярами затѣрилось вѣе вой традиціи ихъ роду, щоби навѣтъ 90-лѣтній старѣцъ, котрѣи Несторови оѣповѣдали про давнѣи подѣѣи, не знали вѣе нѣчого о початкахъ Русѣи. До того-жѣ була безпрѣрѣвна звѣзѣ мѣжѣ варѣгами скандинавскими и варѣгами нашей землѣи, навѣтъ ще въ часѣхъ Володѣимира Вѣл. и Ярослава мудрого — отже звѣзѣ ажѣ до XI вѣка, тому и мѣгъ Несторъ знѣти докладно про поихожденіе рускихъ варѣгѣ.

Историчній даты про початокъ Русѣи оутѣ досѣтъ численѣи и вой охѣжѣ отъ оѣбою. Такъ пѣше Несторъ: "Идоша (Новгородѣи) за море къ

Варѣгомъ къ Русѣи. И избѣрашѣа 3 братьѣ (Рюрикѣ, Сѣнеусѣи и Труворѣ), поѣша по себѣ вою Русѣ, и отъ тѣхъ прозѣвѣа руская земля." Видно зъ тѣхъ оѣвѣвъ, что назва Русъ початково була нормѣнскою, зѣвѣстною въ Скандинавиѣи ще передъ прихѣдомъ Рюрика въ новгородѣи землю. Близше о той скандинавской Русѣи говорѣтъся въ *Annales Prudentii Trevesensis* подѣ рокомъ 839 (Рюрикѣи ще тогдѣи не князѣвъ въ Новгородѣи): "Misit (Теофѣлѣи царѣи грѣцѣи) quosdam, qui se, id est gentem suam, Rhos vocari dicebant. Quorum adventus causam imperator diligentius investigans, comperit eos gentis esse Sueonum." Тотѣи Sueones оутѣ то Несторовѣи "Сѣне", Шведѣи, котрыхъ Несторъ также зачѣсѣа до варѣговѣи. Навѣдѣный о. Петрушевичемъ Симѣонѣи Магѣистеръ назывѣа Русѣи племенѣмъ германскимъ, або, якъ тогдѣи писали, франкѣнскимъ: *ἐκ γένους τῶν Φράγκων*. Лютипрѣндъ, посолъ италѣйскіи на дворѣи грѣцѣи, а оѣвѣдокъ Игорѣи выѣправѣи на Грѣцію, каже, що Русѣи оутѣ вѣаѣтѣиво Скандинавѣи: "Russi, quos alio nomine Nordmannos appellamus." Такъ оѣамо читѣаѣсь въ переѣладѣи грѣцкого писателя Георгіѣи Гамартола, зѣвѣстного жѣе и Несторови: "Приѣху Русѣи на Кѣостѣнтѣи градѣи лѣдѣи, тѣи оѣаѣтъ деѣсѣтъ, отъ рода *варѣжска* оуѣщѣи." Навѣтъ Длугѣи (выданѣе добромѣилюке, стор. 22) признає, що Русѣи не были початково племенѣмъ славѣнскимъ; "Russi Germanum exstiterunt", — хочѣе дѣщо поѣзѣише додає: "Scriptorum varietas de origine Ruthenorum plus consuevit eorum originem, quam declarat."

патріотъ за власні гроші, и роздав книжочки даромъ поміжъ народъ, котрому тутъ и бачу-ть підписують такі книжки якъ: „List boży“, „Żywot Kiwona, bożego męczennika“, „Sennik“ и т. п. — В. И.

— Хомера въ Угорщині. Огъ початку холеры въ Будапешті т. е. огъ дня 12 о. м. аж до мину-шох суботы заведужало на холеру всего 61 особъ а зъ тыхъ 19 померло. Пошесть пошулузъ теперъ въ Пешту и Рабъ на півночі и бувъ вже одинъ случай смерти въ Бани Шавницькой (Schemnitz). Въ Рабъ було огъ 13 о. м. до ми-нушох суботы 64 случая холеры; зъ заведу-жашох выдворило 28, а померло 15. Въ Дал-матіи и на Побережю холера такожъ не устае. Роботы при убитю Наренты замишено, а робіт-ники мубили розбитой. Въ многихъ оторонахъ громады окружалося одна огъ другой сильными кордонами. — Правительство сербоке установило семидневну карантану для всего, що переходить зъ Угорщини черезъ границу Сербіи. Російске правительство замкнуло такожъ границу огъ ото-роны Авотрин и вѣжого не пукае, хто не выка-жее свѣдоцтво, що приходять зъ оторбѣ, де нема холеры.

Вѣсти зъ Епархіи Перемишской.

Въ пропозицію на парохію Полнатычи дек. порохняцкого принайт оо.: I) Рейнгаровъ Іосифъ, II) Тимкевичъ Андрей и III) Гладило-вичъ Юліанъ; въ описъ: 4) Насальскій Волод. 5) Дыгдалевичъ Антонъ, 6) Карановичъ Іоанъ, 7) Жарскій Іоанъ. — На парохію Ковяшки королев. дек. комарнянского оо.: I) Козакевичъ Іосифъ, II) Созанскій Іоанъ. — На парохію Высоцко выжне дек. выччаньского оо.: I) Петровскій Ігнатій, II) Куновскій Маркія, III) Кордаевичъ Викторъ. — На капелянію Замъ-хъ въ дек. порохняцкого оо.: I) Добрянскій Северіанъ, II) Созанскій Іоанъ. — На капелянію Полкнъ въ дек. ярославского оо.: I) Добрян-скій Север, II) Дыгдалевичъ Антонъ, III) Со-занскій Іоанъ; въ описъ: 4) Яремкевичъ Але-ксандръ, Карановичъ Іоанъ.

Презенты одержали оо.: Теодоръ Сапрунъ на кап. Пѣка дек. горожаньского и Николай Яевинскій на парох. Попелъ дек. дрогбыцкого.

До каноничной институту на капелянію Схондница дек. дрогбыцкого завѣзаны о. Гри-горій Савицкій, тамошній завѣдатель.

Еп. конситорія вставилася до набожництва о. згоду на каноничну институту оо.: Михаила Заяця на Горожану мау дек. горожаньского и для запрезентованого jure devolutivo о. Николая Боберского на парохію Ваневача дек. самбурского.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1563 199—7

препараты зъ гумы и выробы кавчуковъ для потребъ хирургичныхъ и иныхъ подобныхъ.

Ц. к. уприв. галиц. анціный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсъ дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 35—? якъ такожъ

5% Преміовані листы Гипотечный

Поручения зъ провинціи выконуе от-воротню почтою безъ провизіи.

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславовѣ, Пе-ремишляхъ, Тернополи, Дрогобычи и Коломыи

поручае до высылки зъ своихъ богато и въ до-брыхъ товаръ заосмотренныхъ складовъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; такожъ дешеве по 70, 60 и 50 кр (барылака зачислялся 50 кр.). Въ фляжкахъ огъ 50 кр. поцашы за фляжку и выше.

Мѣхъ пшеничній славно зѣбного выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляжки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мѣ-шочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.30 и 10.40 кр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышомъ цѣмъ.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцетъ найвысша есенція по 120 кр. за 1 литру (На одну литру дася 30 литрѣвъ воды мягкой, щобы дѣстати оцетъ звычайный, пріємный и силный.)

Свѣтло звычайне просто зъ фабрики въ скринкахъ поцашы огъ 30 килло, 1* по 84 кр. II* 86 кр. за 100 киллогр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Apollo“ по 100 кр. за 100 киллогр. окрѣмъ транспорту.

Вѣскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за килограммъ.

Свѣтло съ вытисками и крапечками оздо-бамъ рѣзномъ величинами, поцашы огъ 3-зубатыхъ до ма-лыхъ шѣтокъ по 180 до 250 кр. огъ одного фунта.

Горѣвки рѣзного рода. Сливки угорскы, пови-ла, горѣхъ волоокъ и тувешкы, миндалы, розинки, финги, дактиль, аранцины, сардины російскы и т. д. 1648 18—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волоокъ по 38 кр.; 7 1/2 ручковой довшъ по 40 кр.; 7-ручковой волоокъ бракованый по 25—30 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Медовники, сухарки, бисквиты, печива зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославлі,

нагородженъ 19 медалями на выставкахъ краевыхъ и междунаро-дныхъ, можна дѣстати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Сукон-ницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемишляхъ, ул. Франциска-ска, якъ такожъ у всѣхъ торговыхъ корѣвняхъ.

Цѣнникъ на жаданье бесплатно и франко.

Анализованный проф. В. Гоффомъ Гигіеничній Медовникъ вы-находу Л. Чиньского сѣтъ дуже смачною и скрѣпляющею поживою и по-вышомъ оредетвомъ до усугубленя подуги органовъ травленія, якъ: запоръ, геме-роды, диспепсія, вѣпоръ крови, нежить желудка и кишотъ, згата, здутье, отбыванье, несмакъ; побуждае апетитъ, поправляє выгладанье и прачиняея много до вытворення крови.

Медовникъ гисгеничній поручають найзнаменитѣйшій спеціалиты, а его личебый свойства потверждаютъ янѣрѣ, сѣтки же подаетъ поспѣе властитель фабрики. Дѣстати можна у всѣхъ торговыхъ корѣвняхъ и аптекахъ. — Цѣна на штуку 20 кр.

Важно для особъ, шо ведутъ снѣдче житье; для особъ дѣткенихъ подугами повстаннями зъ лѣнагого травленія, и для реконвалесцентѣвъ. Об-ширна брошура, подаючи рады и показу до оереженя огъ подугъ повста-ючихъ зъ лѣнагого травленія, написана докторомъ спеціалитомъ выйшла на-кладомъ фабрики медовникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославлі и розсылаея аголошаючимъ-ся даромъ и франко. 1709 22—?

Ретельна конкуренція!

ЕДВАРДЪ ШУМАНЪ

Торговля паперу и галантерей

у Львовѣ, пласъ Барнардинскій ч. 3.

поручае по можливости низкій цѣны и въ великомъ выборѣ

всякій артикулы, входящій въ кругъ папе-рово-галантерейной торговли, якъ:

Приборы школьнѣ, до писаня, мальованя и рисунку; Папѣръ на листы, для канцелярій и до пакунку; Образы, золотѣ и черной до рамъ листовѣ; Мыла, парфумы и всякія дробничѣ; Галантерейный выробы скляны, деревянѣ, зъ кости, шкѣры, папѣровѣ зъ всякихъ плодѣвъ штуки и природѣ, зъ металю и бурштеномъ; Альбомы, касетки — портмонежки, цигарницѣ и люльки; Зеркала, грѣбѣвъ, — шѣтки, авѣторы и ошпачи; Ножницѣ, ножки, — куеры до дорожы и ромѣнѣй до плѣдѣвъ; И всякія иныи красныи рѣчи и хозенѣй; Котрыхъ годѣ назвати, бо дуже численѣй. Кто однажко засае, можеть пороковати Щѣ, якъ дешево и въ лѣкомъ выборѣ можъ у насъ дѣстати.

Замовленя зъ провинціи залагодиую отворотню почтою и пріи-маю охотно до опакowania товарѣ зъ иныихъ торговѣвъ або кингарѣвъ.

Наколи хто зъ провинціи замовить зъ рѣжныхъ предметѣвъ до вышоты 5 зр. высылка съ опакowaniem тыхъ-же выконуея бесплатно и до кождої стачи почтовою.

Я веду тѣмъ контролю закупна въ провинціи, а скоро сума тыхъ-же дѣйде до вышоты 10 зр. — кождый зъ Пол. отбѣрѣтѣвъ одержитъ нагороду касетку „Гаспаровѣ“.

Цѣнники на жаданье франко.

НОВО ОТВЕРЕНА ТОРГОВЛЯ

пѣдъ „Соколомъ“

СЕВЕРИНА ПЛОШОВСКОГО

у Львовѣ, ул. Академична ч. 18.

Поручае рѣзномудный товарѣ корѣвнѣ. Вана угорскы, авотрійскы, французскы, бургунадскы, ренскы, лопанскы. Румъ и арактъ. Ляке-ры французскы и краевѣ. Портѣръ и боки. Чай російскій и лон-донскій. Шоколаду рѣзного рода и доброты. Овочѣ полудневѣ и всякого рода дѣлѣкѣтѣсъ. Каваръ въ пушкахъ, рыбы въ пушкахъ и оливѣ, маринованѣ и худженѣ. Муштарду французску, англійску и кремску. Экстрактъ Лабига. Буліонъ Сулковского. Оливу пацей-ску и прованску. Сыры всякого рода. Карты до граня и приборы до писаня. Свѣчки, мыло, крохмалъ и фарбу. Сѣль, масло и яйца, муку, кашу, крупики и пр. Пиво пильзенское, оломунецке и львѣв-ске. Воды минеральныи и винограду кураціиный. Крѣмъ того кар-ты на нафту Мюнхенского и пріиѣе замовленя на дерево ола-кове съ доставкою до дому.

Комната до снѣданъ.

Ц. к. придворна лярня дзвонѣвъ П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

дешево при найвыгодѣйшихъ условіяхъ заплаты. Гармоничный склады до престоловъ съ сильными и головными дѣзвонками.

Зъ альпачи: зъ 4 дѣзвѣвъ по 14 зр., зъ 3 дѣзв. по 11 зр. Зъ мѣсяжу: „4“ „10“ „3“ „8“

Гармоничный склады до закрытій зъ 4 дѣзвѣвами и съ прикраше-ными рамами зъ кованого зѣлѣза по 25 зр. 1551 18—24

Отзначенія: Выстава вѣденська 1873, два медалѣ за по-ступъ за складъ дзвонѣвъ для вѣденского Votivkirche 260 сотнарѣвъ ваги. Выстава промѣол. у Вѣднѣ 1880 зол. медаль.

Заложена 1838. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,137.700 киллогр. ваги. Зъ сего до Вѣднѣ 41 31 корѣвъ 83 штукъ дзвонѣвъ 86,069 киллогр. ваги разомъ и 2 дзвонѣвъ до годинаиновѣ для нового ратуша 3345 кил. ваги.

Пріянуу загально найлучшу

Масу до запусканя пѣдлогѣ

поручае

Іосифъ Ганке

у Львовѣ. 1753 106—0

Перепродукчимъ даемо отповѣднѣй работѣ.

Абона-ментъ на 6 6 1/2 дѣ по 12, 14 и 18 зр. Пѣдъ порѣвъ коштуе головному.

1/4 литра Пильзнера

7 кр.

1/3 литра Пильзнера

14 кр.

1742 6—?

Дѣстати можна въ рестораціи пѣдъ назвою:

„Пильзенское Жерело“

пласъ Маріанскій ч. 3.

Кухни, смачнѣ.

Цѣна ухѣрѣ-ванѣ.

Горѣвки и вина добротѣй.

Телефонъ до ужитку

П. Т. Гостѣвъ

При ул. Вексларскій ч. 7.

І. СПѢЛКА ЛЬВѢВСКИХЪ ШЕВЦѢВЪ

мае честь поручити овѣй богато заосмотренный

Складъ обуви

власного выробу

мужеского, дамского и для дѣтей

при ул. Вексларскій ч. 7. (домъ капитульный).

Просимо о ласкаве попиранье.

Съ поважашемъ

Зарядъ.

При ул. Вексларскій ч. 7.

Въ институтѣ научно-вы-ховуючѣмъ

Маріи Бѣльскои

въ домѣ кп. Сапѣги ул. Оссо-линскихъ входѣ огъ ул. Тихон

пріиѣмаются записы черезъ цѣ-лый вересень такъ до осьми кнѣсъ школы выдѣлююи, якъ и на вышѣ курсы подготѣвляючѣ до всякихъ нѣшнѣвъ учитель-скихъ.

При институтѣ откываея такожъ курсъ Фребльѣвскій.

Ученицѣ на жаданье можуть учитися такожъ и языка рус-ского. 1746 4—?

„ДЫМЪ“,

повѣсть Ів. Тургенева. Цѣ-на 1 зр. 60 кр., огъ пересыл-кою 1 зр. 70 кр. Дѣстати можна въ адми-нистраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

Зошиты рисунковъ

крупкованъ съ рускими напи-сами по цѣнѣ: 100 штукъ 1 зр. 70 кр. поручае:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславовѣ

При бѣльшѣмъ закупнѣ о-пускаея отповѣднѣй работѣ. 1724 (14—?)

Димитрій Ковальскій

мужескій кравецъ

у Львовѣ, при ул. Блѣхарскій ч. 7. мае честь поручити П. Т. Пу-блѣвъ и Веч. Духовенствѣ овою

Робѣтню кравецку.

Выконуе всякіи работы зъ ового сукна або лѣшь саму ро-боту посла найновѣйшой моды и по цѣвахъ якъ найдешевшихъ. Пріиѣе замовленя на одежѣ для Веч. Духовенства и выко-нуе тѣя огъ повнимъ удовле-вѣнемъ. Управашюи яко Русянъ и членѣ тов. рускихъ ремѣсникѣвъ „Зоря“ о ласкавъ выклады П. Т. Публѣвъ и Всеч. Духовенства, поручаея ласкавому покрови-тельству. 1736 4—12

Вѣй замовленя выко-нують въ найкоротѣйшѣ часѣ.

Складъ по сѣлахъ всюдѣ, де выѣ-шенѣ дѣтѣвнѣйшѣй дѣтѣвнѣйшѣй пѣнякѣ.

Складъ по сѣлахъ всюдѣ, де выѣ-шенѣ дѣтѣвнѣйшѣй дѣтѣвнѣйшѣй пѣнякѣ.

І. АНДЕЛЯ

ново откритый

Порошокъ заморскій,

убивае: блошицѣ, блохи, швабы, тарганы, мозгалѣ, мухи, мурашки, стоноги, молѣ, въ загалѣ всякіи комахѣ майже огъ надзвичайною скоростою и певностю такъ, що зъ истну-ючого поколѣня комахъ анѣ слѣду не зѣстане.

Правдивый и по дешевѣй цѣнѣ

въ дрогеріи І. Анделя

13, Zum „Schwarzen Hund“ Messgasse 13,

13, Dominikanergasse 13, 11 Kettengasse 11, въ Прагѣ.

У Львовѣ у Зиг. Рукера въ ант. пѣдъ Сѣб. Орломъ, І. Бай-зера ант.; Петра Миколаша ант.; пѣ. Губерера и Ганкого складъ матѣ-ріалѣвъ; Яни: Ф. Вабекъ; Ирумова: Ушеръ Замѣ; Яво: Р. Паль-на ант.; Перемишля: А. Фалишевскій; Рашибѣ: Р. Вошторѣвскій; Закопане: В. Ригельгауптъ; Зѣлочѣвъ: Іос. Годѣ. Въ Крако-вѣ: І. Трауничскій ант.; А. Гаволка, кушѣа; Е. Радѣръ ант.; Шток-маръ ант.; В. Редикъ ант. Тернопѣль: Ф. Имрогеніа ант. Бро-ды: Макѣъ Редѣръ ант.; Ходѣрѣвъ: Ст. Дашковичъ ант.; Фриш-такъ: Іоанъ Занѣвскій ант.; Куты: Алеко Загѣвскій ант.; Ко-росно: Іоанъ Лазаровичъ торговля корѣвъ, дѣлѣкѣтѣвъ и винѣ; Коломыя: І. Сидоровичъ ант. и Е. Штеніель ант.; Сокаль: Евг. Высочавскій ант.; Тернопѣль: Е. Францъ; Немирѣвъ: К. Пред-римирскій ант.

Торговля и робѣтня футеръ.

Ново откритѣ торговля и робѣтня футеръ для мужчинѣ, дамѣ и дѣтей пѣдъ фирмою

Михаила Бекера

у Львовѣ ул. Коперника ч. 8.

поручаея до выконуваня всякихъ робѣтъ въ кругъ ея входящихъ.

Пріиѣмаются футра на лѣто до переходаня.

Поручаючысь прихильной памяти П. Т. Родимѣвъ остаю съ глубокимъ поважашемъ

Михаилъ Бекеръ, кушѣръ.

ДѢЛО

Виходить в Львові щодня, вівторки, четверга і суботи, крім руских свят, о 5-й год. поп. Літер. додаток виходить найменше по 2 печат. аркуші кожного 15-го і останнього дня кожного місяця. Редація «Адміністрація» під Ч. 44 уліця Галицька. Рукописи вносяться лише напередні застереження. Відомості приймаються по ціні 6 кр. з одного строчки печатної, в рубр. «Надбавка» по 20 кр. а. в. Рекламізм неопечатаний відлий від порта. Предплати і інсерати приймаються: у Львові Адміністрація «ДѢЛО», у Відні Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. В Франкфурт M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. В Парижі Agence Havas. В Росії Редація «Кіевское Старини» в Києві, поштової уряди і «Газетное Бюро» В. Ф. Замза в Одесі Дерзавоювська ул., д. Ралли 9.

Предплата на «ДѢЛО» для Австрії: для Росії:
на цілий рік . . . 12 ар. на цілий рік . . . 12 руб.
на пів рік . . . 6 ар. на пів рік . . . 6 руб.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 руб.
з дод. «Вибірками»: з дод. «Вибірками»: . . .
на цілий рік . . . 16 ар. на цілий рік . . . 16 руб.
на пів рік . . . 8 ар. на пів рік . . . 8 руб.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 руб.
на самі додатки: на самі додатки: . . .
на цілий рік . . . 5 ар. на цілий рік . . . 5 руб.
на пів рік . . . 2-50 ар. на пів рік . . . 2-50 р.
Для Закарпаття, окремі Росії:
на цілий рік . . . 15 ар.
на пів рік . . . 7-50 ар.
на чверть року . . . 3-75 ар.
з дод. «Вибірками»: на самі додатки: . . .
на цілий рік . . . 19 ар. на цілий рік . . . 6 ар.
Подорожне чило коштує 12 кр. а. в.

Просимо поспішити з присылкою заглядостей!

Передь в'їчемъ вь Коломи.

Сповняєся горяче бажанье зібранихъ недавно на В'їчу вь Коссовѣ тисячѣвъ народу, вь хвилі, коли правительственный комисарь противзаконно, злигнорувавши постанови закона о зборахъ зь 15 падолиста 1867 року, розв'язавъ В'їче, — бажанье, щоби Русини, вь виду свого тяжкого покривдження на конституційномъ правѣ, признаномъ всѣмъ народамъ австрійскимъ вь 12 артикулѣ закона основного зь 21 грудня 1867 р., не обмежилися тільки на рекурсѣ противъ незаконного розв'язання В'їча вь Коссовѣ, але и продовжали се В'їче вь другій місцевості тої сторони, найлучше вь Коломи.

И справдѣ, бажанье се сповняєся. Вь Коломи зав'язався Комитетъ в'їчевый, зложений зь людей зь помѣжъ интелігенції, мѣщанства и селянства, зь самої Коломи и зь околицѣ, скоро розпочавъ паради, уложивъ програму В'їча и оголосивъ ей съ отзовомъ до Русинѣвъ коломицького, сніатинського, городельського, коссовського и надворнянського повѣтовѣ, запрошуючи ихъ до найчисленнѣйшої участі вь окрѣжѣ В'їчу на дни 17 (29) вересня с. р. вь аренѣ парку мѣського.

Зь програми сего нового В'їча вь Коломи бачимо, що зь одної сторони оно справдѣ буде продовженнямъ повѣтового В'їча вь Коссовѣ, бо на чотыри точки програми знаходимо три такі, що були заповѣджені на В'їче вь Коссовѣ, а не могли бути зреферовані зь вины правительственного комисаря. Тіи точки суть: 1) Про зарадѣ нашихъ громадъ, якъ его хибѣ и якъ бы имъ зарадити, 2) Якъ бы розвинути промыслъ у нашего народу и якъ бы зробити, щоби зь него бувъ якъ найбільшій хосентъ, и 3) Про шкоды отъ лѣсної звѣрнѣ и якъ бы отъ нихъ охоронитися? Все то предмети — якъ мы вже мали нагоду выказати, передь В'їчемъ вь Коссовѣ — для нашихъ селянъ дуже важні и пекучі, а вынайти средства зарадѣ нынѣшному лиху и нынѣшнымъ недостаткамъ — лежить не лише вь интересѣ спеціально руского народу, але и вь интересахъ краю та державы.

Але зь другої сторони вь програмѣ В'їча коломицького бачимо щось бѣльше. Крімъ трехъ повисшихъ точокъ знаходимо на першомъ мѣсці точку: Нашій конституційний права и якъ зь нихъ користати. Тої точки вь програмѣ В'їча коссовського мы не бачили, бо, якъ звѣстно, аранжеры В'їча коссовського старалися надати В'їчу характеръ чисто просвѣтнихъ и господарско-економічнихъ змагань, щоби вь повѣтѣ коссовськомъ, сторонѣ своєїи порядками ще оригинальнѣйшою, якъ славный повѣтъ турецкій, не паразити себе и просто людина на всякій можливий несприятности зь рѣзнихъ сторѣнъ, покликанихъ и непокликанихъ дбати про шибѣ-порядокъ вь коссовськомъ повѣтѣ. Однакѣжъ навѣть мимо такої острогой програми В'їче розв'язавъ заступникъ власти политичной при певинимѣ рефератѣ о шкодахъ отъ дикой звѣрнѣ, а зь того стало видко, що тутъ якѣсь програми була байдуже, а брано тільки В'їче само собою, В'їче, яке важне средство до розбуджування горожанської самосвѣдомости вь рускомъ простолюдинѣ. Нынѣ мы знаємо зь вѣродостойного жерела, що жиды коссовскіи передь В'їчемъ заалармували ц. к. намѣстництво и навѣть ц. к. министерство справъ внутрѣшнихъ подѣл позоромъ, що будь-то-бы коссовське В'їче мало мати характеръ чисто антисемитскій вь значеню европейского антисемитизму. Не знаємо, чи и яке поясненье дало министерству галицкѣ намѣстництво вь томъ дѣлѣ, але повинно було пояснити, що галицкій жиды, вь загаль вѣже зь натуры бѣльше зухвалѣ и напастливѣ, якъ всякій иншій жиды вь свѣтѣ, и тутъ шукають собѣ просто напасти. Однакѣжъ будь-що-будь, обставини, при якихъ розв'язано В'їче коссовське, показують, що и не мнимый антисемитизмъ бувъ причиною тяжкого нарушеня конституційного права Русинѣвъ вь Коссовѣ, а причина очевидячки лежала вь самомъ фактѣ В'їча, безъ огляду анъ на его дѣйству, анъ на подсувану ему зухвалыми противниками програму и тенденцію. А зь того всѣ Русини могли набрати доброї науки на будуче: не надто в'язатися оглядностею програмы, бо сакъ чи такъ комисарь правительственный зь своєї сторони нѣчимъ супротивъ руского В'їча не в'яжєся, навѣть и не постановами закона о зборахъ зь 15 падолиста 1867 р. Зь того згяду мы похваляємо, що вь програму о-

кружного В'їча вь Коломи поставлено на першомъ мѣсці точку: Нашій конституційний права и якъ зь нихъ користати. Тутъ показєся народови, якъ то для насъ писаній политичний права, а якъ мы нынѣ вь дѣйствости, вь практицѣ маємо; тутъ и скажєся народowi, якъ онъ належнихъ ему правъ має на кождомъ кроцѣ вь законный спосѣбъ добиватися.

Право зборѣвъ признане и намъ Русинамъ основными законами державными, и заступникѣвъ власти политичной на зборахъ рускихъ обов'язують §§-ты закона о зборахъ зь 15 падолиста 1867 р., такъ само якъ на зборахъ нѣмецкихъ, польскихъ, чеськихъ и т. п. На В'їчу вь Коссовѣ комисарь правительственный нарушивъ законъ о зборахъ и ушербивъ конституційний права Русинѣвъ, якъ о томъ дѣзналося зь внесенного рекурсу ц. к. намѣстництво, а згядно може дѣзнатися и министерство справъ внутрѣшнихъ, и якъ се признала майже вся праса краєва и вѣдєньска, мѣжъ иншими ще и передь кѣлькама днями дуже основно се выказала и станула вь оборонѣ Русинѣвъ „Wien. Allgemeine Ztg.“. Сподѣваємося, що за таке нарушенье закона дотичный урядникъ буде потягнений до отвѣчальности и примѣрно научений, а зь другої сторони хочемо мати надѣю, що подѣльного нарушеня конституційного права Русини чейже не дѣждутся на В'їчу вь Коломи и на дальшихъ В'їчахъ. Мы не вѣримо, щоби нынѣшний намѣстникъ Галичины, п. Залескій, по недавномъ сумномъ фактѣ вь Коссовѣ схотѣвъ и на дальше рѣвнодушно глѣдѣти на таке поступованье подвластныхъ собѣ органѣвъ съ рускими зборами — и брати на себе велику отвѣчальность. Народъ рускій, котрый якъ разъ теперъ такъ горячо витаєъ своего Монарха вь своѣмъ краю и за то удостоився повного признаня отъ Него, повиненъ на кождомъ кроцѣ бачити свое благо зь тої конституції, за котру справедливо величаєъ своего Монарха. Не дозволяти-жѣ ему того — чи се — не кажемо вже справедливо, але чи оно навѣть практично и хосенно для краю и державы вь нынѣшній не надто певній добѣ? Caveant consules!

Зь исторіи звѣстного „Заведенія“.

(Дальше.)

Не дѣждавши повороту о. Ивана Наумовича зь Росії вь першій половинѣ падолиста, п. Савелинъ по 20 падолистѣ рѣшився поїхати до Перемишля и представити все дѣло о. крилошанину Григорію Шашкевичу, яко предѣдателя Совѣта управляющего. Ему ходило именно о удержанье Тернопольской торговой филіи, отжежъ и о змѣну рѣшеня Совѣта, щоби тую филію розв'язати. О. предѣдатель выразивши вою рѣчь и перовѣдчишюся зь актѣвъ, що „Заведеніє“ дѣйстно заключило „коммерческую сдѣлку“ съ п. Вышнеградскимъ, що просто теперъ подѣ нѣякимъ условіємъ не можна закрывати филію торговли вь Тернополи, прирѣкѣ жаданье п. Савелина вь цѣлости подѣрти и предложити его на найближшомъ засѣданю Совѣта. Такъ небавомъ и сталося. Совѣтъ рѣшивъ дѣйстно удержати филію торгову вь Тернополи при житю и на удержанье ей вызначивъ рѣчныхъ 4.000 ар. П. Савелинъ ѣдѣвъ троха.

Але небавомъ чорні тучѣ стали на ново збиратися надъ головою п. Савелина. Дирекція „Заведенія“ затаняла именно рѣшеню совѣта управляющего що до филіи Тернопольской, хотия змѣнивши фронтъ стала трохи чемпѣйшю супротивъ п. Савелина. О що розходилося, п. Савелинъ не мѣгъ на разѣ догадатися. Ажъ коли подѣ конецъ 1884 р. каєа „Заведенія“ на ново опустѣла, показалося, що причиною кречности була нова претензія дирекція до п. Савелина, именно, щоби онъ, взявши собѣ до помочи молодого заступника директора, д-ра Льва Павенцкого, поїхавъ вь Росію вь-друге хлопотати нову грошеву помѣчь. О. Наумовичъ мавъ при тѣй операції за дѣя незвѣстныхъ причинъ лишитися зовѣмъ на боцѣ.

П. Савелинъ згодився на предложенье, але лѣшь условно, а тымъ условіємъ було, щоби дирекція бодалъ для людского ока, бодалъ 5—10 вагоновъ збѣжа выслала зь Подволочискъ вь Росію и тымъ дала доказъ солидного дѣлания. „Научитъ бѣда поштити“, каже руска пословица. Такъ було и тутъ. Хочъ якъ нерадо, а остаточно треба було розпочати „коммерческую сдѣлку“, накопи мала предприниматися друга выправа до Коляжиды по золоте руно. П. Савелину зааонгновано небавомъ грошѣ, хотия ще не на закупно шпеніцѣ, але бодалъ на поїздку вь Кієвъ, де будьто

Згадки зь студентского житя вь Пряшовѣ на Уграхъ.

Списавъ підслъ нотатокъ В. зь С.

Передь трицять лѣтами, будучи студентомъ вь высшій гимназіи, зачавъ я провадити дневникъ, виводячи до него важнѣйші факты дневній, и той дневникъ до теперъ продовжаю. Зь тыхъ трицять-лѣтнихъ нотатокъ урода опора книги, а що тутъ подаю, єсть уложене поѣла первыхъ картъ того дневника.

Кѣнчивъ червень 1856 р. и що разъ бѣльше було до кѣнца шкѣльного року. Що дня вечеромъ назави мы цифры изъ студентского календаря, написаного крейдою на дверехъ нашої студентской комнаты, и що дня рахували мы на ново, якъ богато намъ ще дѣйствѣ до кѣнца курсу треба пересидѣти вь шкѣльныхъ лавкахъ. Кажу „мы“ дѣятого, бо мешкало насъ бѣльше студентѣвъ Галичанъ вь двохъ комнатахъ на передѣлѣ отъ вь Пряшовѣ на Уграхъ, а всѣхъ оживляла одна гадка, щоби чимъ скорше выдѣлѣтисъ зь Пряшова, черезъ Карпатѣ достатися до Галичанъ вь родимій мѣсто и по рѣчныхъ трудахъ отпочити. Палитъ вакаційныхъ забавокъ зь екокурсіями по карпатскихъ горахъ бувъ уже напередѣ уложений. Нашъ гадки бѣжало по гостинныхъ, приходахъ щиро-рускихъ домахъ вь Грабѣ, вь Святковѣ, вь Дошницѣ и вь Избахѣ, де мы вь часѣхъ вакацій громадно збиралися и зь гѣрками и красавицами, нынѣ вже поважными матронами,

забавлялись, а тутъ послѣдній дѣнь выдавалися намъ такъ довгими, що трудно було дѣждатися бажаного кѣнца курсу. Хто не проживавъ вь чужинѣ, той не знає, якъ то прикро не бачитися черезъ цѣлый рікъ зь роданомъ и рѣдко зачутіи родне олово. Часами мы бачилися съ крайними „Лемками гѣрниками“, коли переходили черезъ Пряшовѣ, удаючи-ся за зарѣбкомъ „на Банаты“ и якъ зь зарѣбку домѣвъ вертали. Коли-не-коли заблукавъ тутъ за орудками и дѣякій гуцульскій жидокъ, котрого мы заравъ познавали по брудній, обшарпанѣй одежи и мрамурцѣ; бѣвъ становивъ великій контрастъ до жидѣвъ угорскихъ, що носили чинѣ вь нѣмецкихъ стрѣлахъ. Мы жидка-краина радо окружали и допытывали про родиміи сторони.

Не гадайте, щоби фантазія або охота подорожованя по чужихъ закарпатскихъ сторонахъ завела насъ до Пряшова. Нѣ! Дѣти бѣдныхъ рускихъ гѣрниковъ священниковъ и дѣти бѣдѣвшихъ ще селянъ гѣрниковъ, маючи охоту до науки, а не маючи отвѣдѣныхъ матеріальныхъ средствъ до удержаня вь школахъ, коли при томъ не було ще повного осмѣякаловон гимназіи анъ вь Рясевѣ, анъ вь Новѣмъ-Санчи и вь Ясѣ, були примушені удаватися вь закарпатоку Угорщину, щоби черезъ лекціи на хлѣбъ заробляти и студіи кѣнчити. О лекціи на Угорщинѣ не було трудно, а то дѣятого, що по революціи Кошутѣвскѣй, коли отъ 1849 року зачато германизувати Мадарѣвъ, заведено у всѣхъ гимназіяхъ выкладовый языкъ нѣмецкій, зь котрымъ мы Галичане

були добре обѣзнані. На цѣлу Угорщину лишено тільки одну гимназію вь Сатмарѣ зь выкладовымъ мадарскимъ языкомъ, а для всѣхъ прочихъ гимназіи справедливо профессорѣвъ Нѣмцѣвъ и Чехѣвъ. Зь профессорѣвъ Мадарѣвъ пошашено на посадахъ лише тыхъ, котрі мали испитъ зь нѣмецкого языка, а всѣхъ прочихъ або пенсіонеровъ або усувано отъ службы. До первыхъ студентѣвъ, котрі зь Галичины на Угорщину удалася, належавъ уталантованный студентъ, нынѣ знанный зь патріотизму о. Шастный Саламонъ, приходивъ зь Комарникъ, а по нѣмъ поїшли другі. Зь студентѣвъ Галичанъ, котрі при гѣркомъ хлѣбѣ и вытравѣй праці кѣнчали студіи вь закарпатскѣй Угорщинѣ, бачимо нынѣ епископѣвъ, старостѣвъ, судіѣвъ повѣтовыхъ, прокураторѣвъ, медикѣвъ, профессорѣвъ гимназіальныхъ, литератѣвъ (Бронимъ Анонимъ), крилошанъ, парѣхѣвъ и т. д., а що найважѣйше, иѣ одинъ не змарнувавъ.

Пряшовѣ, до котрого насъ незавидна судьба загнала, єсть краєне, чпѣте и бѣльше мѣсто зь двома обширными передѣстами, положене на ровнинѣ, окруженій гѣрками по лѣвой сторѣнѣ, невеликою по берегахъ долами зарослон рѣкѣ Тарча. Вокругъ Пряшова єсть богато жерель чьквасною водою, котру бѣдніи людє розносятъ вь камѣняныхъ банькахъ по домахъ, застѣвляющихъ и пивкахъ. Она єсть виномъ змѣшана муое и пьєся, бо доброн водѣ ту нема. За двѣ баньки квасною воды платитѣ 1 кр. Отъ одного до другого передѣста провадитъ широка, камѣнями

ровно выложена улїца, а по обѣхъ сторонахъ тої улїцы стоятъ побѣчь себе камѣнцѣ на поверха, поперекинаніи бѣчными улїцами. Центрумъ тої довгой и широкой улїцы становить рынокъ. Посереднѣй рынку вносятся великіи, отародавной структуры латиньскій костелъ зь высокою вежою, котрымъ завѣдує званый „fagar orat“ (инфулатъ) зь грома викаріями, котрі по черѣ проповѣдають вь нѣмъ на мадаркомъ, нѣмецкомъ и словацкомъ языцѣ. Вь простѣй линіи за тымъ костеломъ стоитъ лютеранскій костелъ (давнѣйше єзуитскій), зв'язанный зь великимъ будинкомъ, вь котромъ мѣстится лютеранска гимназія и лютеранска теологія. Побѣчь того будинку єсть камѣнный, невеликій памятникъ, поставлений на томъ мѣсці, на котромъ стрѣгий австрійскій фельдмаршалъ Каратфа выправивъ 1687 р. рѣвню, звану вь исторіи „massellum Eperiesiensis“ на магнатахъ Мадарѣхъ, котрі участвовали вь революціи Емєрика Текелія противъ Австрії. Поблизько тыхъ обѣхъ костелѣвъ сидятъ перекупки зь хлѣбами, булками, овочами, яринами и рѣзною харчею, и тутъ єсть особливо рынками великій рухъ. Вь Пряшовѣ єсть ще монастирь оо. Францисканѣвъ зь краснымъ костеломъ, вь котрого обширныхъ подземныхъ криницахъ похоронялось вь давнѣйшихъ часахъ магнаты мадарскіи, дальше руска катедральна церковь зь епископскою палатою, и два меншіи мурованіи костелы, вь котрыхъ тільки часами богоуслуженя ѣтрувяються. Одинъ зь тыхъ костелѣвъ стоитъ за мѣстѣмъ по другѣй сторѣнѣ рѣки Тарча на такъ званѣй „кальваріи“ посередѣ

треба було генерального директора общества, п. Сергія Юлієвича Витте, повідомити о оподіваній першої вигоди 10 вагонів вбджа в Одесу.

В грудні 1884 р. вирушив про-то п. Савелінь до Києва, був у Сергія Юлієвича Витте і доручив йому отримати писмо від Ів. Ал. Вышнеградского, писане ще 19 (31) жовтня 1884 р., в котрому стояло, щоби дирекція залізничних Югозападных доріг по силам подала поміч директору Тернопільського торгового Отділення, п. Савеліну Михайловичу Загайку, при перевозі вбджа.

Письмо се в руках п. Савеліна було разом з явним доказом, що він а не хто другий єсть посередником, вихлопотавшим першу повчанку грошеву в Росію.

З Києва вернувшись п. Савелінь невдовзі навадив до Тернополя і ледви-що приїхав додому, як явився в його дім делегат з Петербурга, п. Сорокин. Сей пань вертав уже з Львова, був з припоручення Ів. Ал. Вышнеградского в „Заведені“, переглянувши на місці всі або і не всі книги „Заведенія“ і сказав олідуючі слова: „Люде в дирекції як і весь порядок там не подобалися мені зовсім.“ Заявлення се дійшло дуже п. Савеліна і він довгий час вагався, чи открити чи не открити делегатови петербургському фактичне положення „Заведенія“ з всіми мальверзаціями і дефравдаціями. З одної сторони честь домагалася того, з другої однак же улюблена п. Савелінь надія, що люде ті отямлять і справлять все зло. П. Савелінь поїшов про-то в той вигляд навіть так далеко, що деякі справки „Заведенія“ почав оправдувати перед п. Сорокином і обіцяв все полагодити, як лише о. Наумович верне до Львова. Навіть писменне оправданье о всім прирік п. Савелінь выслати п. Сорокину в Петербург.

С з початком грудня вернувшись о. Іван в свого паломництва до Львова. Перша річ его була спитатись дирекції „Заведенія“, як стоять діла о „комерческою сдѣлкою“, чи закуплено вбджа і чи выслано де-що в Одесу? Розуміючи, що отповідь выпала зовсім негативною. Оттак дбався о. Іван о всіх справках дирекції о п. Савеліном і порядочно выварив панів директорів. И о. Наумовичу не могло поміститися в голові, щоби дирекція не хотіла додержати умов „комерческою сдѣлки.“ Он став по отороні п. Савеліна, а рівночасно выслав писмо до Ів. Ал. Вышнеградского в Петербург з деякими „позвиненіями“. На писмо се надоспіла отповідь від Ів. Ал. Вышнеградского, датована з 24 ст. ст. грудня 1884 р., в котрому між иншим стояло:

„О положенію Банку дбався я так в уст п. Сорокина, як і в Вашого (о. Наумовича) письма и прошу Вас усердно взятись енергично до діла, щоби все остаточно урядувати. На тепер треба передовсім на чолі „Заведенія“ поставити чоловіка не лише вповні преданного „рускому ділу“, але і ясно розуміючого торгові і економічне положення того району, в

котрому Банк наміре дѣлати. Таким чоловіком по мой гадці мѣг-бы бути Ваш товариш подорожи Савелінь Мих. Загайко. Я дуже зрадувався, вычитавши в Вашом письмі, що Вы его хочете назначити верховним управителем всего діла. Банк ваш мимо грошевої помочи не выйшов ще з пракрого („затруднителного“) положення, и не годен отзюкати навадив довіря, коли намір не стане управляти лице, звѣстие з енергія, безкористности, честности и осторожности. Таким познав я Савеліна М. Загайка в часі его побиту в Петербурзі; познав, що він посядає всі ті оловства. Дальше треба вам бути дуже осторожними в позичках на векселі и під нѣяким умовієм не продовжувати векселів. Дальше муите постаратися о нову емію заставних листів. Я могу умерти, но мені може хтось другий обняти управу товариства Югозападных залізничних доріг, а той другий може и не „осучествовати“ нашому „многострадальному народу“, зажадати від нас звороту грошей и высидати нас в воздух. Дятого дуже важним ділом було бы выпустити нові заставні листы, оконоолидувати в сей спосіб ваш довгі и в той цілі постаратися, щоби одну часть цих листів закупило тут в Росію по добрій ціні и в множестві, перевыкупаючи навіть суму, удѣлену тепер вашому Банку. Остаточню прошу Вас так же постаратися о то, щоби вже раз почався вывѣз вбджа з Галичини в Кенигсберг и Одесу через нас. Тим піддержатся кредит, а я буду мѣг отперти всякі замкты не дрѣмаючи ворожих елементів. Се діло дуже серіозне и я прошу не забувати на него.“

Як з одної сторони лист сей свѣдчить дуже явно о добрій волі п. Ів. Ал. Вышнеградского для „Заведенія“ и доказує, що він дуже щиро заняв его долю, що він на серію хотів „Заведені“ витягнути з всякого багна мальверзацій и безпорадности, так з другої сторони звѣстна річ, що тодішня дирекція ані думала олухати добрих и розумних рад п. Вышнеградского. Ба, що більше! Згадана выше чвѣрка не думала навіть додержати тих умов, на яких п. Савелінь вихлопотав для „Заведенія“ першу позичку! И я вже згадував в своїм мѣсці, що тая-ж чвѣрка вымѣла просто п. Савеліна з его „комерческою сдѣлкою“, рѣшила звинити торгову філію в Тернополі, а п. Савелінові заявила откровенно, що не товариство Югозападных залізничних доріг позичило „Заведені“ 300.000 рублів, але що правительство російске подарувало ту суму, отже о высылці вбджа в Росію не потрібно фантазувати..

Лист сей не зробив про то на дирекцію „Заведенія“ великого враження, хотів прийшов на руки о. Наумовича, а о. Наумович отчитав его власними устами. Дирекція знала щось більше, як о. Наумович и п. Савелінь и смѣлася в душі з розумних совѣтів п. Ів. Ал. Вышнеградского. Впрочім, як могла дирекція додержати точок договору „комерческою сдѣлки“,

давнійшого цвинтаря, повного красних и дорожних монументів, другий костелъ стоить на новім обширнім цвинтарі, приймаючи до першого передмістя, недалеко від публичної дороги, ведучої з Галичини в Пряшів. На том цвинтарі похоронили ми колегу Галичанина бл. п. Філаковского з VII гимназ. класу, упокоившогося перед самими вакаціями в часі сильної ту холери 1855 р. Тут описує и старець епископъ рускій Іоаннъ Гаганецъ (Gaganzetz) упокоившийся 1875 р. Для проходів має Пряшів довгі, чисто утримувані деревиною обсажені вулиці, котрими можна дѣстатися з одного передмістя на друге, як и кілька великих, публичних по-за мѣстом огородів, в котрих в оляточній дні отбуваються забавы и танці при циганьскій музиці. В тих огородах выучився не один Галичанин-студент танцювати мадарского „чарташа“.

Цаганів єсть в Пряшіві багато. Они замешкують одну цілу улицю на першій передмісті недалеко цвинтаря, мають власні муровані доми з огородами и трудотю ковалством, блахартовим, тандитерством, факторством и музикою, вправляючи-ся в той послѣдній штуді от молодих літ. Музиканти цигани, коли мають де грати, перебираються в чорні оурдuty або фраки и грають в більших або менших компаніях на скрипках, цимбалах и басах по домах, реставраціях, кавярнях, публичних огородах и шинках, грають з памяти без музикальних нот, бо нот читати не знають. Угорскі цигани суть за-для своєї музикальности в свѣті знані. О циганах можна-бы оказати,

що они суть „Гомерами“ Угорщини, з тою тільки різницею, що радотий и тяжкій хвиль з життя мадарского народу, до котрого они єть гордостю зачисляються, не оповѣдають в поетичних словах, але в чувствених музикальних тонах. С незвичайною вервою и в презудних мелодіях знають цигани отгорати „Ракочого марш“, котрий на Угорщині до недавних часів був так остро заказаний, як Полякам „Jeszcze Polska nie zginęła“. „Ракочого марш“ уложив циганъ Махалъ Барна в честь великого угорского патріота, нещасливого князя Франца II Ракочого, коли той князь по програній кровавой битві під Зібіо 1705 р. з кількома вірними ему товаришами блукав по густих угорских лісах, укряваючись перед австр. войсками. Махалъ Барна в старості научив грати того маршу свою внучку Зінку. Она выгравала его тайно по магнатоких палатах, и от неї научились его грати цигани. Славні музики Вацекъ, Рузичка и Берліозъ отарались выграваний циганам „Ракочого марш“ уняти в ноты, але уложений в ноты не єсть оригінальним, як его Махалъ Барна и его внучка выгравали, бо той знають тільки цигани грати. Недалеко Пряшова отойть на горі оеред ліса на рівнині руїны обширного замку званого „Велико Шарпакит“. Крім грубих мурів, засыпаних цвинц и куп тяжкого камня, нічого більше з того замку не лишалось. В том замку проживав князь Франц II. Ракочі з своєю родиною. Тут уязнено его 21 мая 1701 р. в ночи, вывезено до Винер-Найштадт и посаджено в той самій вѣзниця, де давнійше сидѣв его дѣдо

коли в касѣ „Заведенія“ на той час вже не було ніяких грошей — хоч-бы на закуню 10 мѣхів пшениці?

Лист сей однак же пошкодив найбільше п. Савелінові. Сей чоловік, бувшій народний учитель, мав бы нами управляти? А від чого-ж ми доктори? Нї, так бути не може: Савеліна треба за всяку ціну позбутися..

(Дальше буде.)

Єзуиты в Лаврові.

Як вже було коротко згадано в ч. 98 „Дѣла“, Єзуиты в Лаврова внесли д. 12 л. вероєня до ц. к. староства в Старом-місті ляхицьке донесення, що холмчак на реколекції, о. Мицкевич, отбрав собі житє в Лавровскій монастири. О. Мицкевич був перед тим на реколекції у Єзуитів в Добромилі, в обох мѣсцях разом два роки. Факт самоубійства оященника дуже вразив наших побожних Бойків, бо про самоубійство оященника в тих оторонах ніхто ніколи не чував. И в загаль в цілїм повіті на довгий час пригода тая оталася дуже зацікавлюючою. Жиды омѣот в кулак и дорѣкають нашим Бойкам, а ті отгрызаються: „Та то оталоса під Єзуитами!“

Бо треба знати, що Лавров взяв уже Єзуиты зовсім під себе. Був тут дотепер ректором о. Жуковский, оященник загально поважаний и люблений. Тепер, як нам пишуть в Старомбеского повіта, о. Жуковский выдѣлив Єзуиты з Лаврова, переїхавши его на майстра церемоні до Добромиля, а монастирь и парохію в Лаврові обняв сам. Щоби однак же Русинам не впадало в очи фактичний стань рѣч, т. є. що они на ділі обняли монастирь а Василиянъ усунули, то поставили свого выхованця Домницкого, котрий, нѣбы Василиянъ, завѣдує монастирем и церквою. Де іако всім завѣдують Єзуиты, именно же ко. Ед. Юркевич; он то и подає донесення до ц. к. староства о самоубійстві Мицкевича, котре лучилося в кілька тижнів потім, як Єзуиты обняли Лавров. Тут, в Лаврові, все тепер по польск, руске слово пошло в кут..

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Програма першого засѣданія Рады державнои.) Президіа палаты послов розбѣлала вже послані дневний порядок першого засѣданія. Насамперед мають бути залагоджені петиції, котрі ще досі не були залагоджені. Опѣла наступит: верификація выборов послов Розенштока, Голуховского и Кошчѣньского; оправданье коміііи бюджетовой о петиціях що до оол, олуг оуловых, и чертковского выдѣлу повѣтового о откритіе суду окружного в Чорткові.

Заграничній Державы.

Австрійскій и російскій интересы. (Конецъ). Вже від дуже довгого часу говорят, що німекій політиці удалося погодити інтересы

сы обох держав на балканскій півострові в той опосіб, що Австрія дотане заходіть часті балканских земель а Росія запаує в востокні их частях. Тому однак же заперечують з оторони авторитетной а з другої оторони знову доказують, що австро-угорским муржам стану не прийшло ніколи ані на гадку дивитись рівнодушно, як розвиває діло на восток балканского півострова. И ніхто им не откаже до сего права, бо и Росія ніколи бы не залишила журитися положеніем Сербіи и не оттянула-бы своєї руки від Черногори, ба, єя кріпке положення на восток заохочувало-бы ще єи розширити границі свого впливу чим разь дальше на захід, выперти Австрію в Боєны и Герцеговину и отоймити їй вплив єи на бѣлградскій доріг. Австрія муот для того пильнувати своих интересов и в Болгаріи и не може на все годитися, що лиш бы там Росія на предпринимала. Наколи-б Росія окупувала Болгарію, то отавище Тассос, в виду вже и без того дуже подразненого публичного мѣня в Угорщині, оталос-бы дуже трудним супротив парламенту. Навіть самъ выборъ російского князя на болгарскій престолъ мусѣ-бы уважатися за рівний окупації и для того напосуват-бы певно багато крови. З другої оторони знову кажуть Австрія доматится компенсацій а навіть и домашній отавище домагаться від гр. Кальнокого сильной політики компенсаційной. Щось подібного здаєся лежати також и політиці німекій на думці, коли она отринуть до того, щоби погодити австрійскій интересы с отавище Росіи на Балкані, котре там чим разь больше тепер укріплюєся. Привласненіє на а-некою Боєны и Герцеговину гр. Кальнока певно не вдоволило, бо то було-бы лиш переїною титулу посѣдана и лиш охотнимъ привласненієм на задержанье того, що Австрія вже и без того фактично посѣдає, можна однак же отаратися перевести угоду в той опосіб, що, коли Росія прилучить новий край до своєї державы або бодай узюкає над ним право суверенности, то и Австрія узюкає також якийсь приврѣст в землі. При томъ заходить однак же лиш то питання, чи приврѣст на-пів цивилізованого населєня славянского для Австріи, котром конституційный организм державный дуже запутаний з мѣшанина народів и без того робить вже великі трудности, не отавеє скорше жерелою ослабленія, як нової сили. Росія и. пр. оталас-бы через поглосеніє Болгаріи оявѣвшою, а єи паны на будущнѣ зыюкали бы тимъ лиш нову жизненнѣсть; чи однак же в рівній мѣрѣ зыюкає и Австрія на охл, коли до Боєны дотане ще кусень Альбаніи и Македоніи? Коли німекія політика хоче погодити противуположности интересовъ обох держав на восток, то муот она добре рѣч розважати, коли не хоче Австріи больше пошкодити як помощи. При томъ однак же муот заводгы розходатися лиш о коротку тимчасову угоду, бо о мирнѣм подѣлі турецкой опадщины, як аяйлонской державы в минувшій отоліт, не можна и думати.

Революція в Іспаніі. Горотка воланскихъ жовнѣрів в Мадридѣ завелокала без потреби и такъ заподотаву Европу. Революція, котру они хотѣли выклакати, а котра в теперішнихъ горячихъ часахъ не позбѣдала-бы певно безъ насилдієвъ, проминула такъ скоро и такъ жарво, якъ скоро и безъ цілі була приготавана. В ночи з минувшої недѣлі на повѣдѣлокъ зворохобилося в касарні Ст. Жиль в Мадридѣ двѣ шкадроны кавалеріи и 200 людей пѣхоты, поранили сторожу, котра не хотѣла ихъ выпустити з касарні и пустались улицами через місто оередъ охлѣвѣ: „Най жіє рѣшублика!“

Петро Зрині, отець красной и горячий патріотки мадарской Слены Зрині, котра була матерею князя Франца II. Ракочого. Петра Зриніого введе-но з тої вѣзниці на шафот, князь же Францъ Ракочі бувъ щасливійшій, бо ему удалося з тої вѣзниці утечи. При оглядані руїн того замку мало хибувало, що кількох насъ Галичанъ не пострадало житє. Коли мы по більшихъ трудахъ выйшли на верхъ одной стоячей стѣны, отбрався отломъ муру, и мы с муромъ упали на долину. Имя „Ракочихъ“ єсть у угорскихъ Русинѣвъ популярне и в красной памяти перешоване, хотів нема ніякихъ доказів, щоби тая родина щось больше доброго для угорскихъ Русинѣвъ зробила над то, що, маючи межі ними ови обширній добра, с селянами Русинами, якъ то кажуть, по людски обходила. Ракочихъ вже на Угорщині нема, той рѣд цілкомъ выгаст, але в переказахъ и в исторіи Мадярѣвъ жіє він и вічно жити буде.

Вертаючи до цаганів, мушу то додати, що як перед циганами факторами, тандитарами, так и перед циганами музикантами, хотів они убираться в чорні оурдuty або фраки, остерѣгаються по домахъ люде в мѣстѣ, бо мабутъ лажитъ то вже в циганьскій натурѣ, що „крадутъ, що дастся украсти“ а крадутъ дуже зручно. Щобъ ихъ не познавало по откритій крадежи, то отрыжуть собі головы, голять оденъ або оба усы, перебарачаются в яшу одѣж, чорнять собі парокми лица и т. д., и такими метаморфозами баламутятъ полицію и уходятъ оудово кары. В торговыхъ дняхъ волочатся они помѣжъ возы и крадутъ, що можуть, або запраша-

ють селянъ грати в гроші „на червену карту“, и селянъ, котрі любять с циганами грати, ограванють. Цаганъ тримаючи три карты в рукахъ, двѣ чорні а третю червону, умавляєся с селяниномъ о грошеву ставку, а коли оба порозумѣлися о грошеву ставку зложили, оѣдає циганъ при возі на землі и тає карты. В часі надзвичайно скорого та сованя трохъ картъ, показує циганъ селянинові кілька разѣвъ „червену карту“, за котрою селянинъ олідѣть с великою увагою, и розкладає карты на землі. Селянинъ думаючи, що добре дослѣдивъ, де циганъ „червену карту“ положиж на землі, підносить з трохъ картъ одну, и диво, замѣсть „червеной карты“ має в руці чорну и програвъ ставку. Щоби програве отбити, грає селянинъ с циганомъ дальше, запалюєся що-разь больше до дальшого граня, не вважаючи на то, що вже и кілька золотыхъ програвъ. Про „червену карту“ повертає не одинъ селянинъ, спровадивши на торѣ вбджа, безъ гроша в ремени с пустымъ мѣшкомъ до хаты. Якъ цигани не грѣшять чистотого, такъ само и циганки, межі котрими и красніи лица можна бачити, носять брудно, убираться в соркаты одѣжи, жебрають и крадутъ по домахъ. Працювати не любять, терять голодъ, їдять падину всякого рода, а до ніякой праці не возмуться. За куонокъ хлѣба накидаются темнѣть с воробжитотвами и різными лѣками, а темныхъ людей межі Словаками и Русинами на Уграхъ багато, котрі дають віру циганьскимъ воробжитотвамъ и лѣкамъ.

(Дальше буде.)

божності, тихъ найголовнішихъ підставъ
благобыту, и супкою, и щасливости.

Онъ заснувавъ и воздигнувъ для насъ,
на хвалу Богу, власнымъ коштомъ прекрасну
церковь и запросивъ до мальована ея живо-
писця П. Устияновича, котрый намъ въ ній
оставивъ памятку свого таланту въ самостій-
ныхъ и величавыхъ творахъ, якъ „Богъ-Отець“,
„Исусъ Христосъ“ и другі, а що підъ его
проводомъ вымалювали хорошо иконостає и
церковь лучшій маларь нашої землі панове
Хомикъ, Томашевичъ и другі.

Высоко благородный Панъ Октавъ Ор-
ловскій довершивъ сего дѣла безъ всякой
помочи бгъ насъ, довершивъ его жертволюбно
на хвалу Господа Бога, а намъ на пожитоку
спасеня нашихъ душъ, щасливости вѣчнои и
дочаснои.

Онъ намъ правдивый добродѣй, — такъ
нехай же Ему буде честь и слава и вѣчність
наша зъ роду на родъ, зъ вѣку на вѣкъ, по-
ки Помбѣвъ, поки въ Подбѣвѣхъ сеи цер-
кви и християнскаго рускаго миру.

Проживай въ благословеніи Божіи, о
котре молимо и молимо будемъ Отца небесно-
го, нашъ Добродѣю ласкавый, въ здоровлю
Многая Лѣта!

Полдѣвѣ дня 16 вересня 1886.

Иларій Лотоцкій, парохъ.

Григорій Павлякъ, учитель.

Федоръ Спасишинъ, старшій братъ.

Андрей Бойчукъ, членъ комитету и
господарь.

Илько Петрашекъ, начальникъ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 200—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуковій
для потребъ хирургическихъ и нашихъ подбѣвѣхъ.

П. п. ген. Дирекція австр. вѣдѣний державныхъ.

Выписъ зъ розкладу бѣды,

важний бѣтъ 1 червня 1886. 1557

Приходять до Львова:

По бѣды особовій: о год. 8.12 передъ полуд.
зъ Звардона, Хирова, Стрия. — О год. 4.15 зъ Звар-
дона, Хирова, Стрия, Гусатына, Станиславова. —
О год. 2.6 въ нощи зъ Гусатына, Станиславова, Хиро-
ва и Стрия.

Отходять во Львова:

По бѣды особовій: о год. 11.27 передъ полуд.
до Стрия, Хирова, Станиславова и Гусатына. — О
год. 7.10 вечеромъ до Стрия, Хирова, Звардона. —
О год. 12.01 въ нощи мѣсяный поѣздъ до Стрия, Хи-
рова, Станиславова и Гусатына.

Приходять до Станиславова:

По бѣды особовій: о год. 8.35 передъ полуд.
зъ Гусатына. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звар-
дона, Стрия. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусатына.
— О год. 5.51 по полуд. зъ Звардона, Львова и Стрия.

Отходять зъ Станиславова:

По бѣды особовій: о год. 9.45 передъ полуд.
до Стрия, Львова, Звардона. — О год. 9.53 передъ
полуд. до Гусатына. — О год. 6.28 вечеръ до Стрия,
Львова, Звардона. — О год. 6.54 вечеръ до Гусатына

НАИЛУЧШІЙ

ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

єсть правдивый

LE NOUVEAU

1460 французскій фабрикаръ 27—36

SAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробною остерегася!

Сей папъръ поручаютъ якъ наилучше па. д-ръ
І. І. Поля, д-ръ Е. Людингъ, д-ръ Е. Димамъ,
профессоры хеміи при вѣдѣнскій университетъ
а то для его знаменитой лѣноты, его абсолютной
чистоты и для того, что до него не дошавшій
жажди школьной здоровю матеріи.

Сирота Русинка

шукає мѣсто въ домѣ священ-
номъ або иншомъ рускомъ домѣ
до занятя въ господарствѣ —
посѣдає аручиѣсть въ шатю —
або до удѣлюваня дѣтямъ почат-
1755 ковъ науки. 1—3

Близна вѣдомѣсть въ Ре-
дакція „Дѣла“.

„ДЫМЪ“,

повѣсть Ів. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-
кою 1 зр. 70 кр.

Дѣстати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Ставропигійской.

Молода дѣвчина

Русинка

пошукує мѣсто въ домѣ свяще-
номъ або въ иншомъ домѣ
рускомъ, де могла-бы займатися
господаркою и тымъ подобнымъ.

Адресу подати Редакція
„Дѣла“. 1754 1—3

Учителька

котра бы удѣлювала науки двомъ
дѣвчатамъ на селѣ, може згодо-
витися до о. І. Терешкевича
въ Любшѣ, п. Журавлю.
1756 1—3

Укѣпчена семинаристка

Русинка, удѣляюча вѣкъ пред-
метѣвъ школьныхъ и латынскъ;
рускаго, польскаго, нѣмецкаго и
французскаго; основныи гри ва-
фортепьянъ — граючи сама хорошо
— учитъ такожъ робѣтъ жѣно-
чихъ и занимаєся веденіємъ дѣ-
тей, приняла-бы зарплату мѣсе въ
домѣ священномъ або иншомъ
рускомъ домѣ до науки дѣтей.

Близна вѣдомѣсть подѣ адре-
сою: К. Е. въ редакція „Дѣла“
1751 3—3

I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ

(Морава)

улиця Фердинанда ч. 22

посылає за послѣднатою: *)

10 метр. чорного терна, подвійно широкого зр.	4	—
10 „ кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир.	4	—
10 „ драйтратъ, тяжкій	2	80
10 „ калмукъ, найновѣйшій взорець	3	—
10 „ бархантъ, найкрасшій взорець	3	60
10 „ матеріи на плафроки въ кратки	2	50
3 1/4 „ матеріи на зим. одѣжъ мужеску, модній	3	75
3 1/4 „ матеріи на плащѣ бгъ дощу	5	—
1 останокъ 10—12 м. диванѣвъ на помѣсть	3	50
1 заслона съ джуты турец. взѣръ комплетный	2	30
1 гарнит. джутов., 1 обрусь и 2 одѣяла	3	50
1 гарнит. рясцов., 1 „ и 2 „	4	50
1 стебноване одѣяло до спаня, тяжке	3	—
1 простирало 2 м. довге	1	50
1 сѣнникъ 2 м. довгий	—	90
3 обрусы, льняний, бѣлий, червоный, жовтій 10/4	2	—
6 серветъ льняныхъ 4/4	1	20
6 ручникѣвъ льняныхъ 1а зр. 1-80 Па	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.)	4	20
1 „ шифону 30 вѣд. лѣктѣвъ	5	50
1 „ веби кингъ 30 в. л. 1а зр. 7 — Па	5	80
1 „ канафасу 30 вѣд. лѣкт.	5	20
1 „ градию дамаст. 30 в. л. 1а зр. 7-50 — Па	5	50
1 „ оксфорду 30 в. л. (чеськ. фабр.)	4	50
1 „ моравскій бархантъ сивый зр. 5 черв. бун.	6	—
3 дамскѣ сорочки зъ шифону богато вышиваній	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавови. полот. съ зубцами	3	25
3 пѣчій корсеты богато украш. 1а зр. 4 — Па	1	80
3 спѣдницъ фильц. богато обшиваній, червоный сивы, драпъ	3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	1	60
6 зимов. панчоухъ, чиненыхъ, всякой барвы	1	50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овечои въ всѣхъ барвахъ модный	2	—
1 спѣдница чинена всякой барвы съ бордирами	1	50
1 клятаска сорочка муж. бѣла 1а зр. 1-80 — Па барвна	1	20
6 ковѣтрикѣвъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1 3 пары маншетѣвъ	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтниковъ 1а зр. 2 — Па	1	40
3 пары калесонѣвъ бархантовыхъ або Кроазе 1а зр. 2-50 — Па	1	80
6 зимовыхъ скарпитокъ рѣзнобарвныхъ	1	10
1 англійск. пледъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир.	4	50
3 модній краватки атласовіи широкіи Па 75 кр. 1а вузкій	1	50

Цѣнники и взѣрцѣ даромъ и франко.

Недогѣдне пріймаєся назадъ зовѣсмъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, высшихъ урядникѣвъ
и другихъ вѣродостойныхъ особъ на выразне жадање
и безъ послѣднато.

1730 5—20

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньскаго въ Ярославлі,
нагородженъ 19 медалями на выставахъ краєвыхъ и міжнарод-
ныхъ, можна дѣстати въ власныхъ складахъ: Краковъ, Сукон-
ницѣ 23; Львовъ, ул. Галицка 8; Перемишль, ул. Франциска-
ска, якъ такожъ у воіхъ торговляхъ корѣнныхъ.

Цѣнникъ на жадање безплатно и франко.
Анализованныи проф. Б. Гоффомъ Гигієничный Медѣвникъ вы-
находу Л. Чиньскаго єсть дуже смачною и скрѣпляющею пищею и пев-
нымъ средствомъ до усунуєня недуги органѣвъ травленя, якъ: запѣръ, ге-
мериди, диспепсія, запѣръ крови, вожать жолудка и кишкѣвъ, агага, здуття,
бѣгаванье, несмактъ; побуждає апетитъ, поправляє выгладанье и причиняєся
много до вытворюваня крови.

Медѣвникъ гигієничный поручаютъ найзнаменитѣйшій спеціалиты, а его
лѣчебнѣй свойства подтверждаютъ лѣкарѣ, еотки же подаяє послѣдас властитель
фабрики. Дѣстати можна у воіхъ торговляхъ корѣнныхъ и аптикахъ. —
Цѣна за штуку 20 кр.

Важно для особъ, шо ведутъ смачноє житье; для особъ дѣтневыхъ
недугами повстаныхъ зъ лѣтняго травленя, и для реконвалесцентѣвъ. Об-
ширна брошура, подаяюча рады и показку до остереганья бгъ ведутъ повста-
нущихъ зъ лѣтняго травленя, написана докторомъ спеціалитомъ выйшла на-
кладомъ фабрики медѣвникѣвъ Л. Чиньскаго въ Ярославлі и розсылаєся
зголошаючимъ-ся даромъ и франко.

1709 23—?

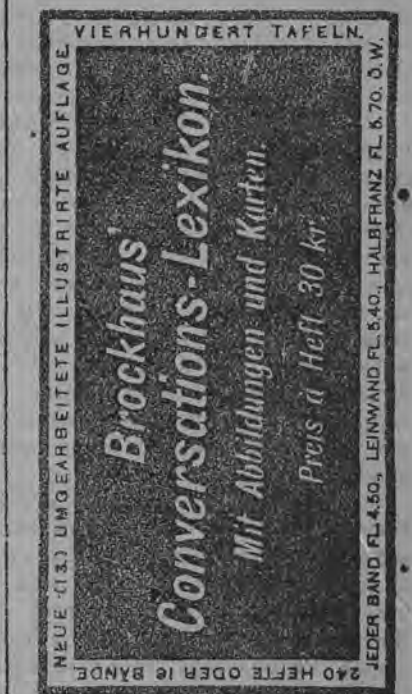
Закладаюся

за всяку цѣну, шо жадаєтъ зъ моихъ
конкурентѣвъ по єтъ силѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи краєвыхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой бѣсатый складъ такожъ
1656 Веч. Духовенству. 29—?

Замовленя въ мѣсци и въ провинціи
выконуются точно и ретельно. Па жа-
дање высылаю взѣры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенъ 1848.

Зошиты рисунковъ

крѣпкованъ съ рускими напи-
сами по цѣнѣ: 100 штукъ 1 зр.
70 кр. поручає:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславѣ

При бѣльшомъ закупѣнѣ о-
пускаєся отповѣдний рабѣтъ.
1724 (15—?)

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

Литра Пильзнера

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. пош. Литер. добавокъ Библиотекъ наизящ. повѣстей" выходитъ по 3 печат. архушъ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція "Администрація" подѣл. 44 улича Галицка. Рукописи авертаются лишь на попередне застереженіе. Объявленія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ однимъ отрокомъ печатномъ, въ рубр. "Надбелане" по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаніи вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: J. L. Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція "Кіевской Старини" въ Кіевѣ, почтовый урядъ и "Газетно Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерзавская ул., д. Радли 9.

Предплата на "Дѣло" для Австріи: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл
на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл
на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл
съ дод. "Библиотека": съ дод. "Библиотека":
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл
на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл
на полъ року . . 2-50 ар. на полъ року . . 2-50 р.
Для Закарпат, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на полъ року . . 7-50 ар.
на чверть року . . 3-75 ар.
съ дод. "Библиотека": на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
Посылковое число коштує 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою заглаостей!

Сподѣваніи недалекой змѣны.

Стоимо на передодни возможныхъ недалекихъ важныхъ змѣнъ якъ у насъ въ Галичинѣ, такъ и въ державѣ.

Говорятъ мово о рѣчи вже певно поставленій, що маршалокъ краевой д-ръ Николай Зыбликевичъ уступитьъ зъ своего теперѣшняго становища, а его мѣсце займе кн. Адальфъ Салфа. Кн. Салфа и покликано теперь до Вѣдн. Надъ усуненіемъ д-ра Зыбликевича зъ становища маршалка краевой трудилася отъ давна галицко-польска шляхта, котрой бытъ все не радъ буы ити подъ лады. Отъ часу намѣстникова п. Ф. Залеского кѣлька разбѣзъ буы заострили отъносіны мѣжъ нимъ и маршалкомъ п. Зыбликевичемъ, навѣтъ въ дѣлахъ досытъ важныхъ, якъ н. пр. въ дѣлѣ фондѣвъ школьныхъ. Непорозумѣнія тѣ стараноса вызискати до усуненія д-ра Зыбликевича, але бытъ выхидитъ побѣдоносно, тѣшущася зыбѣстимъ загално доврѣіемъ самого монарха. Въ теперѣшній хвилі, якъ говорятъ, зайшли на ново такъ-жъ непорозумѣнія, и симъ разомъ уже мають повести за собою уступленіе д-ра Зыбликевича. Угадуютъ вже, и яке мѣсце предвидѣне для д-ра Зыбликевича. Мавъ бытъ послѣ одной, загалнѣйшой верзіи, заняты мѣсце п. Шенка, президента львовского краевой Суда высшого, котрому вже крайна пора отпочити по тѣлькихъ трудахъ, — послѣ другої же, менше голосной верзіи, мавъ-бы д-ръ Зыбликевичъ заняты у Вѣдн мѣсце министра безъ теки д-ра Земляковского, а той мавъ-бы прійти на мѣсце Шенка. Зъ обовязку дневникарского нотуемо лише обѣ тѣ верзіи, не беручи за нихъ отвѣчалности.

И съ нынѣшнимъ правительствомъ державнымъ стаєтъ съ каждымъ днемъ больше не певно и невыразно. Обручъ, що лучишъ пынѣшню бѣльнѣсть, правіцію, на котрой опиралося правительство гр. Тафого, очевидно пускає. Поляки, — акъ се видко зъ голосѣвъ прасы, изъ справозданъ послѣвъ, передовѣствъ же гр. Войтѣха Дѣдушицкой, зъ результату кѣлькихъ доповняющихъ выборѣвъ, що выпали противъ интенцій нынѣшняго правительства та п. Грохольского, и въ загалѣ зъ пануючого

загално середъ нихъ недоволенія, — хотѣтъ и мусятъ теперь энергичнѣйше выступити съ своими жадами передъ правительствомъ и тымъ чиномъ певно утруднитъ и солидарность правіцѣ, и становище кабинету гр. Тафого. Чехи такъ само недоволені зъ нынѣшняго правительства, якъ се выразно видко изъ численныхъ справозданъ послѣвъ чешскихъ, и се недоволеніе росте съ каждымъ днемъ, чимъ ближе до откритыя новой сесіи Рады державной, зъ причины министра просвѣты п. Гавча, котрый розпорядивъ закрыты кѣлька школъ чешскихъ. Дальшимъ злымъ знакомъ для правіцѣ єсть фактъ зложенія мандату пос. кн. Лихтенштайномъ. Всюду видко недоволеніе, зъ кождою стороны ставляється домаганія, якы правительство заганияютъ въ кулъ. Кромѣ справѣв матеріальной натуры, якъ мыто отъ нафты, зъ котрого недоволеніи Поляки, якъ справа банкова и податокъ отъ цукру, на котрой зновъ кричатъ Чехи, а правительство зъ уваги на зухвалы претенсіи Мадарѣвъ не може выйти зъ клопѣту, — заходять же и важны недорозумѣнія политичной натуры, котры влывають на погѣршеніе ситуации. Въ справѣ болгарской, такъ важной въ нынѣшній добѣ для Австріи въ виду можливого конфликта съ Россією, два головны славянскы складники правіцѣ заняты зовсѣмъ противнѣй становища: Поляки противне супротивъ Россіи, а Чехи явно або бодай мовчки прихильне. Все то въ передоднѣ откритыя новой сесіи Рады державной каже догадуватися можливыхъ змѣнъ, и о нихъ уже и теперь, хочъ дуже ще мрачно, говорится.

Може буы, що гр. Тафѣови и въ осьмыи роцѣ свои президентуры въ кабинетѣ удастся притупити заостренія отъносіны партій правіцѣ мѣжъ собою и отъносіны ихъ до правительства въ той способѣ, якъ се бытъ доси чинивъ — а то дуже красно представивъ гр. Войтѣхъ Дѣдушицкой, — але чи то на що придасться въ загалѣ и чи выйде се въ користь народѣвъ и Австріи, — се друге пытанье.

Зъ исторіи звѣстнаго "Заведенія".

(Далше.)

Дѣло якъ найкоршого усуненія п. Савелина Загайка зъ чиновництва "Заведенія" не пошло

однакожъ такъ гладко, якъ собѣ представляли его антагонисты въ дирекціи и заразомъ аспиранты на директорѣвъ. Приосланъ 300.000 рублѣвъ вычерпалися досытъ скоро мимо того, що дирекціи удалось посредствомъ хитро выдуманной мораторіи претенсіи наивнѣйшой части вѣрателѣвъ отсунути ажъ до кѣнца 1889 року; що другихъ вѣрателѣвъ задоволювано лише въ части и роблено съ ними договорѣ на мораторію до певного речинця, и мимо того, що въ деякихъ органахъ галицко-рускою прасы цѣле дѣло уладку "Заведенія" представлено изъ становища якомъ интриги украинской. Дирекція предчувала, що по вычерпаню грошевой росіейской помочи, п. Савелинъ може бытъ ще придатися до другого "паломничества", и длитого на разѣ укрыла ован намеренія противъ инвентора "коммерческой одѣлки". И дѣйстно, потреба новой побѣдки въ Россію показалася дуже скоро, а мабуть въ оцни 1885 року одержавъ уже п. Савелинъ отъ д-ра Ив. Добрянского завѣзваніе до нового "паломничества".

Тутъ мушу замѣтити, що въ Россіи для "твердой парафи" було на той часъ дуже добре уснобленіе. Въ далекой Москвѣ, въ Петербургѣ, а навѣтъ по части въ Кіевѣ процѣвъ т. зв. Ольги Грабаровой буытъ ще въ свѣжѣй памяти, а обжалованныхъ въ томъ процесѣ уважано мучениками за велику панрусскую идею. Зъ далека выдавались навѣтъ такы Шундѣръ, Залукой и Марковъ героями съ дуже чистыми думками и великимъ патриотизмомъ для православія и "объединенія". Самъ п. Площанскій, помѣщаючи на дняхъ рѣвнобѣжно съ собою "Исторію Заведенія" овою "Исторію Заведенія", признаєтъ въ ч. 94 "Слова" (зъ 22 л. вересня), що бытъ и о. Иванъ "былы тогда дѣйствительно предметомъ щерыхъ овацій въ Москвѣ, бо русскій народъ желалъ наглядно объявити имъ свое сочувствіе за недавнїи страданія"; признаєтъ далше, що "была то именно самая лучшая пора быти полезнымъ нашему Заведенію", тымъ больше, що въ Россіи на той часъ для "отрадальниковъ" призбирало красны грошѣ, а якъ п. Площанскій въ томъ-же 94 ч. "Слова" каже: "собранны во время процесса пожертвованія для пострадавшихъ Галичанъ забрали другія безъ мене".

О томъ добрымъ уснобленію знала добре дирекція "Заведенія" и старалась тую "самую лучшую пору" выкористати для каомъ "Заведенія" въ найширѣмъ значеніи сего слова. До того не треба и на се забувати, що въ Россіи о

фактичныхъ причинахъ уладку "Заведенія" вѣхто не поспѣдавъ иѣ найменшого пынѣтя, бо информация зъ Львова представляли все дѣло зовѣмъ въ инѣмъ свѣтлѣ. Въ Россіи знали лише, що бѣднѣй галицкы Русины, борющыся со своею національною существованіемъ, заснували собѣ свѣй банкъ, що бы ратуватися на поли экономическомъ; що банкѣвое дѣло розвивалося дуже добре и було-бы зацѣвило роскошно та широко, коли-бы не интрига польска. Поляки подѣтали недоовѣдченымъ въ дѣлахъ банковыхъ Русинамъ, той "длитнѣй", що не умѣла ще ходити (акъ писавъ въ свѣжѣй часѣ "Нов. Проломъ") людей, якъ Михалко и Кандлеръ и отъ — зложилось щастье! Дѣтъ тѣ личности обшуляли "Заведеніе", а теперь готово не лишь оно упасти, але и "Народный Домъ", и фондъ вдовичи свѣтоскѣй и — що найголовнѣйше — цѣла попытка "твердой многонадежной парафи", тои етапы на подкарпатской Руси. Дирекція могла протѣ надѣятись, що на тыхъ преміахъ можна смѣло будувати, и що Россія ще и въ-друге подасть помѣчну руку, розомѣея — не порождну.

П. Савелинъ, одержавши прѣ-то завѣзваніе отъ д-ра Ив. Добрянского до новой побѣдки въ Россію, рѣшився мимо всего поѣхати туды. Его товаришемъ мавъ буытъ лишь о. Наумовичъ, — п. Площанскому дано на сей разъ отставку. Плянь буытъ олдѣвучій. Оба паломники мали уѣхати за границу австрійскую на Подолочска, останути тамъ въ якѣмъ-небудь мѣстѣ и передъ воймъ выслати зъ-оттамъ псымо до двоухъ мужѣвъ державныхъ въ Петербургъ съ умильнымъ прошеніемъ о нову запомогу для "Заведенія". Хто буытъ тѣ два мужѣ, менѣ докладно вѣѣстно, однакожъ именъ ихъ анѣ характеру не хочу нынѣ вывѣляти зъ причинъ дуже важныхъ. Не хочу именно компрометувати людей, стоящихъ на найвышнихъ становищахъ державныхъ въ Россіи, котры, просто сказавши, далася галицкимъ ходатаямъ надуты, повѣрили ихъ ложнымъ словамъ, а оттакъ старались о грошѣ для "Заведенія" зъ зовѣмъ инѣмъ фондѣвъ, якъ першымъ разомъ. Якъ бы потребно було, то я кождого часу могу розкрыти и тую тайну, тымъ охотнѣйше, що тогды доперва показалося-бы дуже явно, съ кимъ то заходились ходатаѣ нашѣ, и то за яку цѣну давъ имѣть пособія и якѣ збожжыванія въ имени Галицкой Руси пріяли они на себе! Коли-бы того було потреба, то свѣтла Редакція чей не пожалѣе менѣ тогды мѣща въ свѣжѣй ча-

Згадки зъ студентского житя въ Пряшѣ на Уграхъ.

Списавъ після нотатокъ В. зъ С.

(Далше.)

(Кромѣ лютеранской гимназіи єсть въ Пряшѣ ще друга оубожиловска католическа гимназія, котра 1856 р. стояла подѣ зарядомъ опытованыхъ профессѣровъ патрѣвъ Премонстратензѣвъ, татуларныхъ кралошанъ. Початокъ основанія закону Премонстратензѣвъ, котры посѣдають на Уграхъ такъ великѣ добра, якъ у насъ Доманиканѣ, буытъ такы: Норбертъ Геняевъ (Генпер), придворный капеланъ Генриха V, пѣзнійше епископъ магдебургскій, зобравъ собѣ кѣлькихъ товаришѣвъ и выставивъ 1120 р. близько мѣста Лясову на обширѣй посередѣ лѣсовъ положенѣй, яко въ неба всказанѣй обнѣжати (gré monté — gré monté) костелъ, отки походять и назва Премонстратензѣвъ. Патры Премонстратензы по-олятъ тоненькы бѣлы реверенды съ синими гузиками и опоясуются синѣ-моренымъ шовковымъ поясомъ съ орѣвными тороками; то ихъ дуже красѣо убѣрає. Таке убранье, яке они теперь ноолятъ, певно имѣтъ ихъ основатель Норбертъ, канонизованый 1582 р. папою Григоріемъ XIII, не принаѣвъ, бо оно єсть больше претенсіональное до свѣта, а недовѣдѣне монашескому становію, маючому по мысли основателя заховувати острѣйшу регулу св. Августина. Профессѣровъ Премонстратензѣвъ разомъ съ директоромъ было при гимназіи

въ Пряшѣ шѣсть. Они, кромѣ одного, мешкали въ фрѣнтѣй каменнѣй въ ринку, занимали по кѣлька комнатъ умѣблѣванныхъ и съ комфортомъ. Директоръ гимназіи звався Антонъ Сидоръ (Sidor). Буытъ то чоловікъ ученый, вѣковый, оильно абудованный, думный и острый. Онѣ походивъ зъ Галичины зъ рускою родины горняковѣвъ, але змѣдѣрщавшыся зъ молодю, нѣколи до овоеи народности не признавався, и тѣлько разѣ олучаю на купѣлахъ въ Кринци натякнувъ о овоѣмъ рускомъ родовѣдѣ. Профессѣрами буыли: Коломанъ Шмидтъ для латины и греки, Урбанъ Федакъ для исторіи, Францъ Бенедекъ для математики и нѣмецкого языка, Леопольдъ Штоквингеръ для исторіи натуральной и физики. Директоръ выкладѣвъ хонку. Премонстратензы учили тѣлько въ высшѣй гимназіи, въ назшѣй же учили по большѣй части неопытованы патры Францисканѣ. Катихатѣ при высшѣй гимназіи буытъ Францисканяны, патеръ Пляндѣ Борняцкій (Bortniczky), а хоты въ Пряшѣ єсть руска и до того катедральная церковь, то мы въ галицкѣй и угорскѣй студентѣ Русины ходили въ недѣлѣ и свѣта на богослуженіе разомъ съ колегами латинского обряду до костела Францисканѣвъ и училися религій на нѣмецкомъ языкѣ. Катихатѣ буытъ чоловікъ добродушный и любивъ насъ Галичанъ. Коли учивъ религій въ кѣлѣкой нѣмецкѣй, а мы не нотували за нимъ, звыняющою, що нема паперу и нема за що собѣ купити, приклажувавъ насъ до себе и дававъ на папѣръ. Тѣлько-жъ замѣстъ паперу часомъ купувався — прѣсти Боже — тютюнъ, за

котрый дирекція, скоро доведѣлася, остро карала. Але катихатѣ, выловивши насъ кѣлька разѣвъ съ цигарями, не тѣлько не обжалувавъ насъ передъ школьною дирекцією, але коли мы зновъ религій не нотували, отынався до насъ: „Auf Papier haben Sie nicht und zum verschlucken haben Sie“ и все дававъ на папѣръ, часами и по 2 ар. Науча руского языка, котрого учивъ о. I. Са... Василянъ (о нѣмъ далше обширнѣйше розкажу), обмежала на читаню, оповѣданю и декламацияхъ. Оякѣмъ литературѣ руской вѣхто мы ту и не чули.)

Думны патры Премонстратензы не знооились съ студентами, не вглядѣли въ ихъ матеріальное положеніе, не ратували бѣдныхъ. Они учили въ шкодѣ, пытали лекціи и на томъ все кончилось. Для насъ Галичанъ не буыли они ворогами, але не буыли и покровителями бѣдныхъ. Одиѣтъ зъ нихъ, Бенедекъ (теперь директоръ при гимназіи въ Кошицахъ, прочѣй вѣѣ же померли) буытъ зъ незнаной причины для насъ Галичанъ дуже лихо розположенный. Окрѣмъ того, що пыталъ насъ пыпытахъ острѣйше нѣжъ колеговѣ угорскихъ, любивъ собѣ зъ насъ и покытити и де мѣгъ, докучавъ намъ. Розумѣея, що якъ мы его не любили, такъ зновъ зъ другой стороны пынѣувався въ его предметѣхъ, чтобы не датися думно и злооливому Премонстратензѣво понижити. Контролю надъ студентами по-за школою пывѣрили Премонстратензы гимназіальному педагогу, выслуженому гузареву съ довгими выфикоованными вуоами, котрый насъ олдѣвѣвъ Аргуоовымъ окомъ,

прѣ-то мы и его боялись. Коли пѣдѣль выловивъ котрого изъ студентѣвъ чи то въ реоавраціи, чи съ цигаромъ въ устахъ, або на улицѣ въ ночи, треба було ему окупитися, чтобы не наразитися на неприямы протоколы, неохибный карцеръ и на лиху въ обычаѣвъ нѣту. Для богатыхъ колеговѣвъ Мадарѣвъ не була то трудна справа въ такихъ случаяхъ порозумѣтиса съ лакомымъ пѣделемъ, але коли хто зъ насъ бѣдныхъ Галичанъ попавъ въ его руки, ситуация була прикра. Неразѣ посередѣ ночи збиралося межѣ колегами грошева складка, чтобы выловленого пѣделѣтъ колегу мовѣ зъ небезпечныхъ хватѣвъ мякуна Ооѣмуха увѣльнѣти. На лакомого пѣдела роблено больше разѣвъ нѣчнѣ засѣдку, чтобы его покарати, але бытъ дуже осторожный и нѣколи не понавѣ въ заставлену сѣтку. Отношенія нашѣ, студентѣвъ галицкихъ до колеговѣвъ Словаковѣвъ, Мадарѣвъ и угорскихъ Русинѣвъ, буыли оердечны и дружны. Мы учились и забавлялись по-за школою разомъ, пынѣчили собѣ взаимно кнѣжѣкъ, домогаили одиѣ другимъ, а коли грозила котрому яка небезпечнѣсть, оставали вѣѣ солидарно въ его оборѣнѣ. Розмова межѣ нами студентами ведала попри нѣмецку по большѣй части въ словацкѣй мовѣ, яка єсть въ Пряшѣ загално въ уживаню. Мова словацка має въ собѣ багато нѣмецкихъ и мадарскихъ оловѣ, котры ухѣ разѣтъ. Намъ Галичанамъ не приходило трудно тои мовы выучитися, и по кѣлькихъ мѣсяцахъ по пріѣздѣ до Пряшѣ кождый зъ насъ говоривъ такъ часто по словацки, якъ-бы родовитый Словакъ. Нарѣтъ сло-

сопни, тымъ больше, що вже теперь могла на-
брати переовідченя, що моя „Исторія звітного
Заведенія“ основана на фактах, котрі редакція
„Слова“ въ сущности на дняхъ подтвердила.

Додамъ ще и то, що другу тую виправу
Аргументовъ по російській бумажки мали зъ-разу
навіть декорувати наші селяне. Бувъ именно
проектъ, выдати въ Петербургъ двоухъ, трехъ
селянъ довжниківъ „Заведенія“, въ обдраныхъ
костюмахъ, и селяне ті мали підъ проводомъ
ходатайствъ являтися въ министерскихъ бюрахъ
въ Петербурзі и плакати на тематъ: „Заведеніе
упаде, а насъ довжниківъ, 10.000 родичъ селянъ-
окихъ, аликутуютъ на олучай конкурсу. Отже
батьшки, подайте помѣчу, а мы по вѣкъ васъ не
забудемо!“ Проектъ сей узанно однакожъ надто
ризикованимъ, и его переведено доперва познійше
въ инакшымъ видѣ при поѣздѣ на Методіевске
торжество до Петербурга, коли то кількохъ на-
шихъ „юношей“ и агентъ „Заведенія“ въ Доли-
ны удавали нашихъ Бойковъ зъ Стрийщаны.

Додамъ далше и то, що о. Наумовичъ до-
омъ не радо бравъ уже участь въ той поѣздѣ
до Петербурга. Ему встыдно було безпе-
реостанно свѣтити очима, тымъ встыднѣйше, що
„коммерческою сѣбѣ“ дирекція „Заведенія“ не
додержала нѣ одимъ мѣшкомъ пшеницѣ. Оцъ ще
и тогды не знавъ докладно фактичного положенія
„Заведенія“ и вѣривъ предствленямъ будто въ
компетентной оторонѣ, що въ „Заведенію“ де-
яцить выносивъ найбільше кількадесятъ тысячъ
гульденѣвъ. Але и на о. Наумовича умѣла дирек-
ція найти оредство. Она предствила ему зъ од-
ной оторонѣ нелепую будучность его и его роди-
ны, а зъ другой подала оферту, що на олучай
выхлопотанія новой помощи заосмотритъ его и же-
ну въ постоѣнну ренту.

П. Савелинъ готовився такожъ въ дорогу,
въ Тернополи. Оцъ знавъ, що нова поѣздка звер-
нена вже до иного жерела, и бився о гадки, що
зъ того всего выйде? Ему зновъ не йшло
и не спалося яко чоловікови, котрый въ овоѣмъ
житю крутими отежками не ходивъ. Наибольше
однакожъ тревожился онъ тымъ, що о першій
поѣздѣ въ Россію писали вже газеты польскі,
що отже товаришъ его не умѣла держати тай-
ны, а тымъ и пощували ту краху довірїя, яке
почало пообѣдати „Заведенію“ оъ хвелею, коли ота-
ло вже на ново выплачувати щадничъ книжочки.
Теперь акція иде вже на шарше поле, може и по-
литичне, — думавъ онъ, збаражуюсь въ дорогу, —
а якъ они и теперь стануть хвалитися передъ
свѣтомъ, що опало „Заведеніе“ и зрады всякій
тайны?... Та гадка тревожила его заедно и осла-
бляла его енергію.

(Дальше буде.)

Про лицитацію селянскихъ грун- товъ и якъ їй зараджувати?

(Резерватъ п. С. Дорундяна на поствѣтомъ Вѣчу народ-
номъ въ Коосовѣ).

Отъ року 1868, т. е. отъ часу, якъ вне-
сено у насъ обмеженіе стопы процентовой,
почавъ дуже оплачувати оборотъ капиталу
грошевого, а тымчасомъ дохідъ зъ грунту
остававъ все той самъ, не підносился. Спеку-

вацкій бѣдний, его шляхта отъ давна змадарщи-
лась и только деякі словацкі патріоты зъ клира
підтримуютъ народного духа.

На другій передѣлѣ въ Пряшовѣ, при
гоховій дорогѣ до Кошицъ, стоявъ въ узкій у-
лицѣ деревяный, гонтами крытый домѣкъ оъ ма-
лымъ огородамъ, и тамъ мешкало насъ въ двоухъ
комнатахъ больше студентѣвъ Галичанъ зъ вы-
шихъ и низшихъ класѣвъ. Властителька того дому
була вѣкова мѣщанка, вдова, панѣ Маерошка, Сло-
вачка, що мала одинака оына въ латинской се-
минаріи въ Кошацахъ. П. Маерошка була особа
побожна, роботяща, добродушна и не богата. Она
любилла на станціи тримати студентѣвъ галич-
ныхъ, для того зъ року на рокъ мешкали у неї
Галичане, котрыхъ въ потребѣ засилла гроше-
выми пощяками безъ нѣякого проценту. По при-
чинѣ, що у п. Маерошки мешкало не только
больше студентѣвъ галицкихъ, але що воѣ Гали-
чане тутъ часто сходились, называли наші угор-
скі колеги той домѣкъ „коловіею Галичанъ“ и
оюда сами радо приходили то для сильной на-
уки, то приолухуватио нашимъ народнымъ сви-
тамъ. Мы воѣ шанували п. Маерошку за-для еї
лагѣдного характеру и доброты сердца, а коли
часами за-для студентокоу пшототы на насъ роз-
сердилась, то мы починали їй свѣтати по сло-
вацки гумористичну повѣстку „про студента, що
не мавъ краватки підъ шією“ и старушка удо-
брухувалась. П. Маерошка любила часто намъ
пророкувати, чимъ кождый зъ насъ буде по укін-
ченыхъ студіяхъ; до того мы не правязували

лиція грѣшны почала приносити маетки, а
грунты позадати въ довги такъ, що навѣтъ
пѣвѣйше обмеженіе стопы процентовой и за-
гроженіе лихвы карю не може зла поправи-
ти. Нынѣ бачимо: капиталъ грошевий панує,
а хлѣборѣство бѣдує, — рѣчь проста: спеку-
ляція грошемъ, хоть ризиковѣйша, прино-
ситъ больше выску, якъ грунты; капиталистъ
робитъ маекотъ чужимъ капиталомъ, а хлѣ-
борѣбъ обмежанный лише на садѣ грунты;
кредитъ у спекулянта есть маекотомъ, бо
выходитъ ему майже все на добро, а кре-
дитъ у хлѣборѣба по большій части убійчий.
Зъ того выходитъ, що хлѣборѣбъ може зати-
гати довгъ только въ разѣ надзвычайной ко-
нечной, оправданой потребности, а не повиненъ
затыгати довгу, коли зъ горы не має при-
значеного жерела на покытѣе его. Правда, заты-
гненіе позички въ прикрій потребѣ есть и
у хлѣборѣба конечностю, — не воѣ-жъ по-
требы чоловіка дадутся предвидѣти а на тер-
нистой дорогѣ життя може чоловіка неодо-
васкочити, — веравъ треба присетати и на такі
условія позички, якъ подиктує сильнѣйшій
экономично капиталистъ, до котораго муситъ
ити, — але, якъ сказано, въ загалѣ взявши,
съ позичкою хлѣборѣбъ муситъ бути дуже о-
сторожнимъ, бо мати нынѣ позичку, то такъ
якъ нести по лѣдѣ велику дорогу банку въ
крихкого матеріалу, — що зила можна по-
совнутися и банку збити. И якъ той несучій
банку будъ трепетати, чтобы шчасливо пере-
несъ по лѣдѣ дорогу поеду, такъ и хлѣбо-
рѣбъ довжникъ муситъ добре дѣбати, чтобы съ
позичкою не сталося для него нещастя; чтобы
не упавъ жертвою пожарающаго капиталиста
и не спровадивъ на себе руины — лицитація.
Теперь спытаймо: чи наші братя Гуцулы
такъ-жъ осторожны при позичкахъ? Я бы ска-
завъ рѣшучо: нѣ! Шо больше, я бы сказавъ,
що они по-наибольше навѣтъ легководный, бо
затыгнути позичку — они сейчасъ готовы, коли
только хто дає, але чтобы еї отдати, о томъ
думаютъ хіба може тогды, якъ берутъ. Най-
лѣпшимъ доказомъ того есть тая обставина,
що въ самѣмъ коосѣвскомъ судѣ на пересѣчно
до 18.000 справъ рѣчно припадає, пѣсля обра-
хунку зъ послѣднихъ шести лѣтъ, найменше
7218 на рокъ самыхъ т. в. в. багательокъ; даль-
ше, що въ самѣмъ коосѣвскомъ судѣ отбываєся
тыжднево найменше 30 терминѣвъ сумаря-
ныхъ и найменше 150 терминѣвъ багатель-
ныхъ, такъ дорогихъ черезъ утрату часу,
стемплѣ и т. п. Коли до того додати число
тыхъ довгѣвъ, що не доходятъ до суда, а ко-
трій для нашихъ селянъ о столько грѣшнѣ, що
въ часѣ проволоки Гуцулъ въ натурѣ фор-
мально окупувєся, чтобы не ставати передъ судѣмъ,
— то покажєся, що моя гадка о легководно-
сти въ робленю довгѣвъ оправдана. Ровновѣда-
ють въ Коосѣвѣ, що въ часѣ довольной стопы
процентовой, коли позичуванє грошей было
на порядку дневнымъ и братя Гуцулы зати-
гали позичокъ безъ числа и мѣры, прійшовъ
Гуцулъ въ ночи до Коосова, закупуєся у дѣно
одного капиталиста и просивъ позичити ему
грошей. — А сколько? — затытавъ Майорко. —
20 банокъ! — Добре, добре! иди до дому, я
вже запишу! — капиталистъ выждавъ кілька
лѣтъ, понавѣвъ Гуцула, а що той не знавъ бѣ-
ренилися, жадъ выгравъ, и Гуцулъ мусѣвъ
заплатити. Чи се оповѣданє зовсѣмъ правдиве,
не знаю и менѣ не хочєся въ него вѣрити,
але оно на всякій способъ свѣдѣтє, якъ вже
свѣтъ думавъ про Гуцула, коли онъ затыгає
позичку. Легковаженє затыгана позички по-
добно до дитины и кошки ягѣдъ, подѣ ко-
трыми крыєся гадина. Гадина такъ довго си-
дитъ тихо, доки дитина ягѣдъ не рушає, а

нѣякоу ваги. Особливо пророкувала одному зъ
нашихъ маленькыхъ краєвѣвъ, студентакови зъ
першихъ гимназійныхъ класѣвъ, котораго мы воѣ
любимъ, що „на его головѣ буде колєсъ корона“. По
такихъ пророцтвахъ окружали мы пророкнію
и хлѣбину краєва, дощутуючись ихъ, хто зъ
насъ буде его министромъ и жартували воѣ зъ
пророцтва. И дивна рѣчь, пророцтво п. Маерош-
ки сповнилось. Она не дожидла того, бо кілька
лѣтъ тому якъ упокоилась, а насъ маленький
краєвъ зъ дому „коловіи Галичанъ“ въ Пряшо-
вѣ, укінчивши студіи при тяжкой борбѣ о хлѣбъ,
олонѣ нынѣ на высѣмъ щѣбли, якъ ему выпро-
роковано, съ владичію короною на головѣ, а воѣ
окружаємо его любовію, бажаємо ему свѣтъ до
працѣ на многі лѣта для добра нашої бѣднѣи
Руси. За отавію и варенє (безъ свѣтла и пра-
ня) плативъ кождый зъ насъ п. Маерошцѣ 1 зр.
мѣсячно, що выносило отъ особы 10 зр. рѣчно.
Съ варенємъ не мала п. Маерошка великого за-
ходу съ нами, бо варила намъ только обѣдъ, а
хастѣ-густо не було що варити. Коли було що
варити, то наше „меню“ було дуже простое, скла-
далось зъ одной отравы. На обѣдъ опоживали мы
звычайно мамалагу, бруковъ, лєнчу (сочевіцу),
бульбу оъ молокомъ або кашу, и то мы ообъ ча-
сами, коли п. Маерошка була по-за домомъ, и са-
мѣ зварили. Коли-не-когда появлялась на нашѣмъ
столѣ при обѣдѣ и „hovedina“ (мясо), але то бу-
вало только въ першихъ дняхъ кождого мѣсяца,
коли мы за лекціи побрали грошѣ. Свѣданє и
вечеру становивъ хлѣбъ оъ молокомъ, а по най-

скоро лишь дитина воємє ягоду, гадина вы-
двигавъ зъ-подъ ягѣдъ голову и кусавъ смер-
тельно. Дитина — се довжникъ, ягѣды — се
капиталъ, зъ котораго зычєся, а гадина — се
шкѣдливый насѣдѣки позички.

Селянинъ довжникъ зъ рѣжныхъ при-
чинъ не може додержати ригору, якій на него
спадєє въ выроку и якій угодоу муситъ на
себе приняти. Приходить отже до екзекуціи.
Пѣсля остатныхъ трехъ лѣтъ отбываєся въ
коосѣвскомъ судѣ 550 рѣшувѣвъ лицитацій-
ныхъ рѣчно, т. е. 275 лицитацій мобиларныхъ.
Кожда екзекуція, а особливо екзекуція на
грунты (реальна) по причинѣ великой отдалѣ
суду отъ мѣста замешкана довжника есть ду-
же дорога, коли уважѣдѣтєся, що кошты ко-
мисіи у насъ часто зъ той причины выносятъ
30 зр., а часомъ досагаютъ 50 и 70 зр.! Менѣ
вѣдомъ факты въ власной практикѣ, отъ н. пр.
одинъ, де за претенсію 3 зр. звычайна екзе-
куція реальна довела до того, що претенсію 3
зр. безъ процентѣвъ дѣйшла до высоты около
40 зр. въ мѣсцевости, котра ще середно была
отдалена отъ Коосова, и де в вѣжє княги грун-
товѣй. Коли бѣ тамъ книгъ грунтовыхъ не бу-
ло, була-бы въ причины подвойной комисіи
претенсію вынесла 70 зр., а коли-бѣ довжникъ
бувъ мешкавъ н. пр. въ Яворнику, претенсію
вынесла-бы вайменше 150 зр.! Подумаймо-жъ
и оудѣмъ самѣ: коли вѣритель схочє секу-
вати довжника, чи не пожре онъ его такоу
навѣтъ малую претенсію, якъ 3 зр.? Такіхъ
примѣровъ можна-бы много навести. За дале-
ко бы и зайшовъ, коли-бѣ хотѣвъ говорити о
воѣхъ крючкахъ, якъ идуть на шкѣду дов-
жника. Коємачъ и Жабєвъ подають подѣ тымъ
взглядомъ перестрашающій примѣры, якихъ ле-
ды чи хто отпугавъ-бы въ якомъ другомъ
мѣсцѣ цѣлю австрійской монархіи. Певно,
що нѣ! (Дальше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Выступленіе Угорщины въ справѣ австрій-
ской политики заграничной) выкладало не только
въ цѣлѣй державѣ але и на границѣ велику сен-
зацию, тымъ больше, що до интерпелляцій бывшого
министра правосудія за кабинету Авдрасового,
Балтсаара Горвата и посла Ираниго причини-
лись чи и такі голосы якъ гр. Апоіого и гр.
Белѣ Банѣого. Оба ой послѣдній посылы ставали
передъ своими выборцами, а въ боѣдахъ своихъ
порущали такожъ и политику заграничну а имен-
но справу болгарску и становище Австро-Угор-
щины до Нѣмеччины и союза триѣсарского; гр.
Апоіий выѣвъ кромѣ того ще такожъ интерпел-
ляцію до правительствѣ въ справѣ политики загра-
ничной. Яка буде отповѣдь правительства, трудно
ще нынѣ отгадати, а навѣтъ можна припоуовати,
що правительство австро-угорское, котре дои такъ
осторожно держало въ тайнѣ цѣлу справу ав-
стрійско-нѣмечского союза, взглядоу союза триѣ-
сарского и воѣ переговоры на зѣбѣдахъ въ Скер-
невицахъ, Кромержахи, Кошингѣнѣ и Гастайнѣ, не
схочє зѣ взглядѣ на непевну будучность вывѣсти
всего, що могло-бы поотавити цѣлу справу въ я-
онѣмъ свѣтѣ. Зъ другой оторонѣ зновъ не можна
думати, чтобы австро угорское правительство въ такъ
непевной и небезпечной хвали приняло рѣшѣ-
нїю угорскій интерпелляціи и легковажало ообѣ
то занепокоєнє, яке выкликала въ Угорщій
оправа на Балканѣ; для того вже теперь гово-
рять въ Будапештѣ, що отповѣдь мѣн. Тисоєвъ въ
справѣ болгарской буде такъ само рѣшуча якъ и
яона. Шо отповѣдь однакожъ не наотунитъ такъ

большій части хлѣбъ сухой. Не воѣ студенты
галицкій жили такъ, якъ жило насъ больше сту-
дентѣвъ описанымъ тутъ оспособомъ въ домку п.
Маерошки. Були межѣ нами такі, що мали за
лекціи або обѣдъ, або онѣданє, або вечеру, а
що имъ до повного харчу хибувало, муобѣи вже
старатися. О лекціи, якъ вже передше сказано,
не було въ Пряшовѣ трудно, але що зъ того,
коли лекціи были мало платны, отже треба було
мати кілька лекцій, чтобы выжити, одгнугиоъ и
воѣ конечный потребности заспокоити. За годѣну ден-
ноу науки илчено мѣсячно 2, 3, а рѣдко 4 зр.
оъ додаткомъ одного або двоухъ обѣдѣвъ въ
тыжднею, якъ то було въ звычайю. Зъ причины
мало-платныхъ лекцій, працювало насъ кількохъ
у адвоката Мадяра, д-ра Шуляка. Хочъ и тутъ
за чѣноту и трудну писанину илчено намъ отъ
аркуша одинъ цванцигеръ, а отъ подѣ аркуша
подѣ цванцигера, то тая праця выдавалась намъ
за-для того користною, що мы могли въ овоѣй
комнатѣ по початѣ писати и що суботы вечеромъ
брати плату, а не потребували, якъ при лекціяхъ,
на малу вылату ждати цѣлый мѣсць. Викнуаы
купувала намъ п. Маерошка въ мѣотѣ, а идучи
до школы, коли не було молока, вступали мы до
окепєку и купували на онѣданє за 1 крейцаръ
окраєцъ хлѣба.

(Дальше буде.)

около, то рѣчь повѣтна, бо Тисоєвъ муситъ наоамъ
передѣ порозумѣтєся оъ гр. Кальвокимъ и у не-
го понѣоруватися. Зъ той отже причины на-
отунитъ отповѣдь дєєъ ажъ въ покѣнѣхъ олдѣну-
чого тыждня а може и ще побѣйше, бо гово-
рять, що правительство хочє чекати ажъ до чаю,
доки цѣла справа не выяснится. Займѣмъ однакожъ
наотунитъ отповѣдь, подаємо въ олдѣнучѣмъ по-
нынѣ змѣотъ воѣхъ трехъ интерпелляцій. Поє.
Горватъ поотавивъ олдѣнучій пытає: 1) Чи
правдоу есть, що правительство подѣ певными
условіями згодилосѣ зъ горы на усунєнє а
взглядѣно на оощєнє кн. Александрѣ и якъ булі
тѣ условия? — 2) Чи російска держава прѣсту-
пила до австрійско-нѣмечского союза, чи имємо
отже дѣло оъ подобнымъ, чи оъ потребнѣмъ со-
юзомъ? — 3) Чи Россія, будто въ оѣмѣ сего
союза, будѣ-то по-за намъ, дала якій гарантія, що
вздержитъ не лишь отъ збройной але такожъ
отъ всякоу интервенціи, котра шкѣдила-бы сво-
бѣдному розвѣткою народѣвъ балканскихъ а пе-
редовѣмъ Болгаріи? — 4) Наколи-бѣ держава
наша охотѣла вытунити оупротивъ отремєнамъ
Россіи и мѣшла ужити ового чи то морального, чи
збройного влыву, чтобы обанѣи котрый-оъ зъ
балканскихъ краѣвъ подѣ овоѣй выкликной або
перезажный влывъ — яке отавѣнє заняла-бы
въ оѣмъ олучаю нѣмєцка держава ако нашъ со-
юзникъ въ дѣлѣ того союза?

Посолъ Ираний запытуєвъ зновъ: 1) Чи
заговоръ вымѣреный противъ кн. Александрѣ,
чтобы его усунути зъ престола и прогнати зъ
краю, отавѣа за вѣдомѣстоу и згодоу угорского
правительства, взглядоу министра дѣлѣ загра-
ничныхъ и чи згодилосѣ они на поотупованє
царѣ взглядоу російского правительства, котре
то поотупованє змуоило князя вертѣнутого до
краю на бажанє ового народу до абдакаціи? На
коли то все сталося за ихъ згодоу, то пытаєся
дальше: 2) Шо опоукало правительство до того,
що оно заняло таке отавѣнє и якъ може оно
погодити его зъ одной оторонѣ оъ правомъ межа-
народнымъ а зъ другой оъ интересами Угорщины?
Коли однакожъ правительство не згодилосѣ на то,
для чего не протестувало противъ намѣренѣмъ
взглядѣно противъ акціи російского правитель-
ства? — 3) Чи правдоу есть, що межи австро-
угорскоу державоу зъ одной оторонѣ а межи
Россією зъ другой вже довшій часъ передѣ тымъ
настала умѣня, поѣля котрой Австро-Угорщина
має ширити свой влывъ на заходну часть а
Россіи на воходну часть балканского поѣвострова?
— 4) Прануєся, що правительство наше
згодилосѣ на заговоръ болгарскій, чи не заоте-
регло оно ообѣ нѣякоу компенсаціи а оециально
анексіи Воєны и въ Герцеговинѣ, якъ такожъ
дальшея дороги до Солуны? — 5) Чи правитель-
ство наше готове пошанувати право болгарскоу
народу шо до выбору князя, а може згодилосѣ
уже зъ горы на протегованого черезъ Россію
кандидата? — 6) Чи правительство уважєа ще уго-
доу берлинску за мѣнучоу по томъ, що оталосѣ
въ Болгаріи и чи уважєа окупацию Бол-
гаріи черезъ російскій воєска за неможли-
ву а взглядоу, чи уважєа мѣшанєсь Рос-
сіи до внутрѣшнихъ справъ болгарскихъ
а именно черезъ высланє комисарѣа за выклю-
чанє? Дальше чи австрійско-угорское правитель-
ство само на переступило берлинской угоды въ
той нѣтѣ, котру оѣбно оъ кабинетомъ берлинъ-
скимъ выслало до кн. Александрѣ въ интересѣ
соѣйского заговору? — 7) Чи триѣсарскій союзъ
отвѣвлено формально, або чи межи нами а Россією
истнугуть ще тѣ самы отношенія, якъ зазначало
правительство по зѣбѣдѣ въ Скерневицахъ и чи
союзъ оъ Нѣмеччиною продолжено зновъ на я-
кійсь неозначеный часъ въ якѣой окремой цѣли
або загално для удержаня европейского мира и
для забезпеченя взаимныхъ интересовъ? На по-
слѣдотѣ, чи правительство готове воѣ шѣмѣа до-
тыкающій оныхъ пытанъ зложити на отѣлѣ палаты?

Гр. Апоіий интерпелюєвъ: Чи Тисоєвъ
уживъ ового влыву, чтобы жадна держава не
ширила ового влыву на Балканѣ и чтобы жадна
зъ балканскихъ державъ не отратила овоєи оа-
мѣстѣности? Якъ то годитосѣ оъ тенденцію
австро-угорской политики, що Россія вымєлає до
Болгаріи ового комисарѣа и мѣшаєся въ тамошній
справу судовѣй? Для чего Австрія интервенію
зъ корпѣотъ заговорѣвъ. На послѣдотѣ пытає,
якій зайшли змѣны въ союзѣ Австріи оъ Нѣмеч-
чиною въ виду того, що Нѣмеччина пошправ
Россію?

(Конференція министровъ) для уложєня
опѣльного бюджета на рокъ 1887 маєа вже нынѣ
розпочатисѣ въ Пештѣ. Вѣера выѣхала тудѣ ми-
нистеръ дѣлѣ заграничныхъ гр. Кальвока, гр.
Татѣе, гр. Виландѣ-Райдѣ, Калый и д-ръ Ду-
наєвскій. Предметомъ дальшихъ нарядѣ будутъ
такожъ предложеия, якъ мають бути внесєны въ
сѣбѣльныхъ делегаціяхъ.

(Справа нефтова), котра оъ откытѣемъ
угорского парламенту зновъ була отжѣла, при-
тихла. Правительство угорское надѣбало лишь
до Вѣдѣнѣ отповѣдь на ноту правительства ав-
стрійского, въ котрой каже, що прѣймає сю ноту
до вѣдомѣсти. — „Budap. Corr.“ каже, що въ
справѣ мыта отъ нафты не потреба, ажъ окремой
конференціи, бо роолѣженє опрѣи нафты передѣ
оплатоу мыта не належитъ до компетенціи мы-
товой ино до администратіионой работы ооѣхъ ми-
нистерствъ.

(Австрійско-румынскій справѣ). Румынскій
министеръ Стурдза бувъ оима дѣлѣмъ у Вѣдѣнѣ а
отѣакъ поѣхавъ до Пештѣ; до довшій чѣдѣ кон-
ферувавъ съ Тисоємъ, и отѣакъ вернувъ назадѣ
до Букарешту. Въ кругахъ политичныхъ кажутъ,
що Стурдза отавѣа навлєзати зновъ оъ Австро-
Угорщиною добрый отношенія и що незадовго роз-

Зілье Зебургера яко певне средство на
атарь, кашель и хрыпку. Ціна одной пачки
0 кр. За опакowanie и посылку почтою числится
0 кр.

Курсъ збѣжа зъ дня 21 л. вересня 1886.

За 100 килло нетто на мѣсцѣ	Львовъ	Тернополь	Подволочиска	Черновѣцъ	Ярославль
	отъ до	отъ до	отъ до	отъ до	отъ до
Пшеница	7.75 8.35	7.45 8.85	7.75 8.20	8.— 8.30	8.— 8.65
Жито	6.— 6.24	6.— 6.15	6.—	5.50 5.75	6.20 6.25
Ячмень	6.— 7.50	6.— 7.—	5.80 6.50	6.— 7.25	6.— 7.25
Овесъ	4.75 5.20	4.75 5.—	4.85	4.25 4.50	5.—
Горохъ	6.— 9.70	6.— 9.50	6.— 8.50	6.— 10.—	6.10 10.—
Коноп.-обмѣ		8.55			
Фасоль					
Вика					
Льнянка	8.50				
Гречка					
Кукуруза				5.— 5.80	
Рѣпакъ	9.—	8.75 8.85		9.—	9.35
Конюшина червона	45.— 55.—	47.— 55.—	45.— 53.—	45.— 65.—	48.50 55.—
" бѣла					47.— 65.—
" шведска					
Тимофѣя	17.50				
Хмѣль за 56 килло	55.— 70.—				

Оковита за 10.000 литр. проц. 24.50 — вр.

Кухня смачна.
Цѣны умѣрко-вані.
Горѣлки и вина доборові.
Телефонъ до ужитку П.Т.Гостей

1/4 литра Пильзнера
7 кр.
1/2 литра Пильзнера
14 кр.
1742 8—?
дѣстаті можна въ реставрація подѣ назвою:
"Пильзеньске Жерело"
пляцъ Маріяцкій ч. 3.

Абонаментъ на обѣды по 12, 14 и 18 ар.
Пѣвъ порціи коштує половину.

РЕТЕМЬНА КОНКУРЕНЦІЯ!

ЕДВАРДЪ ШУМАНЪ
Торговля паперу и галантерей
у Львовѣ, пляцъ Бернардинскій ч. 3.
поручає по можливо низкій цѣнѣ и въ великомъ выборѣ
всякій артикулы, входящій въ кругъ паперово-галантерейной торговли, якъ:
Приборы школьнѣ, до писаня, мальованя и рисунку;
Папѣръ на лѣсты, для канцелярій и до пакунку;
Образы, золоті и черні до рамъ лѣстницѣ;
Мыла, пероумы и великі дробницѣ;
Галантерейні вырѣбы скляніи, деревяннѣ, зъ кости, шкѣры, паперовѣ
Зъ всякихъ плодѣвъ штуки и природѣ, зъ металю и бурштиновѣ
Альбумѣ, касеткѣ — портретикѣ, цигарницѣ и люлкѣ;
Зеркальця, грѣбешѣ, — цѣтки цѣвѣры и спички
Ножницѣ, ножки, — куверты до дорогѣ и ремонѣ до плодѣвъ
И всякі иші красны рѣчи и хосеннѣ;
Котрыхъ годѣ назвати, бо дуже численнѣ.
Хто охочѣ ласкавъ, може въ переконати
Що, якъ дешево и въ лѣкомъ выборѣ можѣ у насѣ дѣстати.
Замовленя въ провинціи заложують отворѣтию почтою и прѣ-
маю охотно до опакованя товарѣ въ ишіхъ торговлѣ або книгариѣ.
Наколи хто въ провинціи замовить въ рѣжныхъ предметѣхъ до
высотѣ 5 ар. высылка съ опакованьемъ тыхъ-же выконує бесплатно
и до каждой станицѣ почтовой.
Я веду точну контролю закупки въ провинціи, а скоро сума
тыхъ-же дѣйде до высотѣ 10 ар. — каждый въ Нов. отбарахѣвъ
одержитѣ нагороду касетку "Геспаронѣ". 1745 4—6
Цѣнники на жаданье франко.

Торговля и робѣтня футеръ.
Ново отарыта торговля и робѣтня футеръ для мужчинѣ, дамѣ
и дѣтей подѣ фирмою
Михаила Бекера
у Львовѣ ул. Коперника ч. 8.
1749 4—0
поручаєся до выконуваня всякихъ робѣтъ въ кругѣ ея входящихъ.
Принимаются футра на лѣто до переходаня.
Поручаючысь прихильной памяти П. Т. Родимцевѣ остаю съ
глубокимъ поважаньемъ
Михаилъ Бекеръ, кушнѣръ.

**Въ институтѣ науково-вы-
ховуючѣмъ**
Маріи Бѣльскои
въ домѣ кн. Сапѣги ул. Оссо-
линскихъ входѣ отъ ул. Тихон
прѣймаются записѣ черезъ цѣ-
лѣй вересень такъ до осыма
кнаєтъ школы выдѣлаюмъ, якъ и
на вышѣ курсы подготавляючѣ
до всякихъ испытѣвъ учитель-
скихъ.
1728 перенесенный 6—5
зъ пляцу Краковскаго, ч. 4.
до Рынку ч. 43
(побѣтъ торговлѣ п. Маркевича.)
1746 5—?

ЗМѢНА ЛОКАЛЮ
Знаный отъ болѣше якъ 50 ти лѣтъ
Складъ порцеляны, скла и то-
варѣвъ мѣшанныхъ
Фридриха Роттенъ, зятя
ЯКОВА БРАЄРА
1728 перенесенный 6—5
зъ пляцу Краковскаго, ч. 4.
до Рынку ч. 43
(побѣтъ торговлѣ п. Маркевича.)
1746 5—?

"Народна Торговля" у Львовѣ
удержує на складѣ и поручає:
Свѣжѣ воды минеральнѣ.
Вода Билнѣйска квасла "Зауер-Бруннѣ" ялш. по 26 кр
"Хѣбска (Егерска) Францъ, Зальцъ и
Визенъ " " " " 26 " "
"Емоке жерело Крейхенъ и Кисель " " " " 26 " "
" " " " " " " " 22 " "
"Гислибѣръ королевскѣ Отто жерело " " " " 22 " "
"Гляйхенбергска въ жерела Константинъ " " " " 30 " "
"Содова "Галлеръ" " " " " 40 " "
" " " " " " " " 33 " "
"Карльсбадска Миль, Шлясоъ и Штрудель " " " " 34 " "
" " " " " " " " 35 " "
"Ассингска, жерело Ракочи " " " " 42 " "
"Криница " " " " 28 " "
"Маріенбадска "Крайцъ и Фердинандо-
бруннъ" " " " " 28 " "
"Горка Гуляиди жерело Яношъ " " " " 28 " "
"Ошнеръ " " " " 28 " "
" " " " " " " " 28 " "
"Сельтерска " " " " 26 " "
"Сельтерска камѣнка " " " " 20 " "
"Швальбахска "Стральбруннъ" " " " " 28 " "
"Швайнска Іозефинѣ, Магдаленѣ и
Стеванъ " " " " 28 " "
"Вичи Чедест, градегринъ " " " " 48 " "
"Вильдунска жерело Георгъ-Викторія " " " " 42 " "
"Жегерска "Зауербруннъ" " " " " 28 " "
При высилцѣ найменше 25 фляшокъ чи-
слится опакованье по 2 кр. отъ фляшки вразѣ
съ скринкою; при меншѣй высилцѣ опакованье
дорожше.
1649 18 0 **Зарядъ Народной Торговлѣ.**

ФАРБЫ оліивні
готовѣ до ужитку и скоро за-
сыхаючѣ.
Ф а р б ы
до мальованя дахѣвъ, тертѣ въ
наилѣпшѣмъ покоотѣ.
Наилучшѣ фарбы
тертѣ въ покоотѣ минеральнѣмъ,
отповѣдають рѣзнымъ цѣлямъ,
надають барву и лыскѣ по одно-
разовѣмъ потагненю, высыхають
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевѣй отъ оліивныхъ.
Фарбы до фасады
розпускаемѣ въ ваннѣ, до колорова-
нѣ будынкѣвъ въ 36 колорахъ.
**Всякі роды лѣкерѣвъ крас-
ныхъ и заграничныхъ.**
ПЕНЗЛЪ
зъ наилучше реноменованыхъ фа-
брикѣ.
**Тектуры даховѣ, смола по-
газова и деревня, мѣса**
**смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.**
**Оливы до машинѣ и сма-
вило до осей зѣлѣзныхъ**
Пасы шкѣряннѣ до машинѣ.
Пасы гумовѣ до машинѣ.
**Гурты конопляннѣ до ма-
шинѣ.**

Н О В И Н А !
Льняннѣ напусканнѣ пасы до
машинѣ, и т. д., и т. д.
поручає
Іосифъ Ганке
у Львовѣ.
Карты взѣрѣвъ, цѣвѣники и
спеціальнѣ офертѣ, на жаданье,
gratis и franco. 1752 24—?

Зошиты рисунковѣ
крупкованѣ съ рускими напи-
сѣми по цѣнѣ: 100 штукѣ 1 зр.
70 кр. поручає:
ВОЗНЯКЪ
въ Станиславѣ
При болѣшѣмъ закупкѣ о-
пускаєся отповѣднѣй рабѣтъ.
1734 (16—?)

Хто боится парализу
або вже бувъ нимъ разѣ пораже-
ный, або страдає на конгестіи, за-
воротѣ, отомленіи, безсоніи, ва-
гл. на хворобливѣ станѣ нервѣвъ,
най собѣ сироводитѣ брошюру "Ueber
Schlagflus-Vorbeugung und Heilung",
5 выд. отъ автора, бывшаго бата-
ліонного лѣкаря въ краєвѣй обо-
ронѣ, Kom. Weissmann-a въ Vilsho-
fen, Баварія, бесплатно и франко.
1548 20—25

Андрей Романича
властитель склада опало-
вого дерева у Львовѣ
ул. Сапѣги (Новый Свѣтъ) ч. 25.
продаетъ
сѣгѣ буювѣ по . . . 13 зр.
" грабовѣ по . . . 13 зр.
" березовѣ по . . . 11 зр.
" круглого твердого дерева 11 зр.
1741 3—4

Робѣтня
мужеской и дамской обуви
1757 и для дѣтей 4—4
подѣ Яномъ Килинскимъ
ул. Хорощины, рѣгъ Анадемичномъ ч. 6
побѣтъ торг. п. Ст. Войцѣховскаго
поручає власнѣй вырѣбъ зъ доброго
матеріалу и краєвого и заграничного
въ рѣжѣмъ смаку и фасонѣ
по цѣнахъ низкихъ.
Всякі замовленя якъ такожѣ
и совѣтна направа выконуєся въ
наикоротѣмъ часѣ.
М Опидо.

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива
зъ фабрики Л. Чиньскаго въ Ярославѣ,
нагородженѣ 19 медалями на выставѣхъ краєвыхъ и межинарод-
ныхъ, можна дѣстати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Суко-
ницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемишлѣ, ул. Францискан-
ска, якъ такожѣ у всяхъ торговлѣхъ корѣнныхъ.
Цѣнникѣ на жаданье бесплатно и франко.
Анализованный проф. В. Гоффомъ Гигіеничнѣй Медѣвникѣ вы-
находу Л. Чиньскаго сѣтъ дуже смаочно и скрѣпляющею поживою и пен-
нымъ средствомъ до усуненя недугѣ органѣвъ травленя, якъ: запѣръ, геме-
ронды, диспепсіи, запѣръ крови, нежить жолудка и кишѣкъ, зѣгаа, здутье,
отѣиванье, несмакъ; побуждає апетитѣ, поправляє выгладанье и причиняє
много до вытвориваня крови.
Медѣвникѣ гигіеничнѣй поручають найзнаменитѣй спеціалитѣ, а его
лѣчебнѣ свойства подтверждаютъ лѣкарѣ, сѣтки же подѣкъ побѣдає властитель
фабрики. Дѣстати можна у всяхъ торговлѣхъ корѣнныхъ и апѣкахъ.
— Цѣна за штуку 20 кр.
Важне для осѣбѣ, що ведуть сядѣлѣ житѣ; для осѣбѣ дѣтскихъ
недугѣмъ повстаннѣмъ зъ лѣтняго травленя, и для роковаваленствѣ. Об-
ширна брошюра, подаюча рады и показу до стероженя отъ недугѣ пово-
таючѣхъ зъ лѣтняго травленя, написана докторомъ спеціалитѣмъ выйдѣла на-
кладомъ фабрики медѣвникѣ Л. Чиньскаго въ Ярославѣ и розсылаєся
зголосаючѣмъ-ей даромъ и франко.
1709 24—?

Привзнану загально наилучшу
Масу до запусканя подлогѣ
поручає
Іосифъ Ганке
у Львовѣ. 1753 107—0
Перепродуючѣмъ даємо отповѣднѣй рабѣтъ.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ
ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ
въ Раковницѣхъ коло Кракова.
Контора и складъ головнѣй въ Краковѣ побѣтъ браны Фьлоріаньскон
въ власномъ домѣ.
Вырѣблѣ рѣзны роды цикорія зъ матеріалу сырого краєвого власной планта-
ціи. Матеріалъ сырой красной або корѣнь цикорія управляютъ на нашѣй рѣли
масѣ посѣлѣ хемичномъ анализѣ въ лабораторіи академіи промышленно-технической
въ Краковѣ далеко болѣше частѣй позивныхъ и горькихъ, властныхъ
цикорія, якъ такий самѣ корѣнь заграничнѣй. Материалъ сырой доброй
сырой доброй икостѣ, цикорія мои ривалюєтъ побѣдѣючѣмъ съ всякими выро-
бамѣ заграничныхъ того рода и масѣ та ту перевагу, що єсть красна
и дешевѣша.
Фабрика поручає слѣдуючѣй роды (назвы):
Цикорію краковску, горьку, каша округла 1/2, 1/4 килло
Кава шротована французска даюча выварѣ кларовнѣй
Кава краковска въ скринкахъ, выдѣ Кракова (не Прусь)
Цикорія въ склянкахъ (конкурѣнциина).
Кава фигова.
Масѣ надѣю, що Поважаннѣ Панѣ и господинѣ оцѣняючѣ доброту
моихъ вырѣбѣвъ, ихъ вышѣу вартѣсть отъ шумно рекламированныхъ фа-
брикатѣвъ чужихъ, будутъ пошпирѣти зматаня подѣянѣ на раціональнѣй
основѣ згѣдно съ интересомъ власнымъ и краєвого промыслу
Вырѣбы мои можна дѣстати въ центральной "Народной Тор-
говлѣ" и си филиалѣхъ, въ "Народныхъ Торговлѣхъ новѣтовыхъ" и въ
всяхъ значѣтнѣйшихъ торговлѣхъ.
1696 (15—?)

! Важне для ловцѣвъ !
ГОЛОВНѢЙ МАГАЗИНЪ ЗВРѢВЪ И ПРИБОРѢВЪ ЛОВЕЦКИХЪ
АЛФРЕДА ДЗИКОВСКОГО
у Львовѣ и ТЕРНОПОЛИ
поручає по значно знижѣнныхъ цѣнахъ

1886/7	НА СЕЗОНЪ	1886/7
Нехибнѣй, вырѣбѣвъ. Луки набѣсѣвъ Львовѣ, калѣб. 16 100 штукѣ 1— " " " " 14 " " 1.25 " " " " 12 " " 1.45	Нехибнѣй, вырѣбѣвъ. Луки набѣсѣвъ Львовѣ, калѣб. 16 100 штукѣ 1.35 Львовѣ, калѣб. 14 " " 1.50 " " " " 12 " " 1.60	Порохъ ловецкѣй наилѣпшѣго рода: пѣвъ килло по 71, 94 кр. и вышѣ пѣвъ килло до розсажуваня 40 кр.
Выключнѣй складъ на Галичину патронѣвъ громовыхъ, патентѣ ульшнѣ конструкторѣ до руч- ныхъ Лянкатерѣхъ. (Centralfeuer-Blitz-Brand- truppen) 100 шт. калѣб. 16 3 ар., калѣб. 12 3.50.	Патроны иглови Дрездско Тешера " Львовѣ. и Лянкат. Ельел " " " " Кинѣха.	Шротъ всѣлѣкомъ грубоотѣ 1 килло 30 кр. При отѣбраню 10 килло зъ одного числа 28 кр.
Мосижнѣй масиннѣй зъ одного куска Львовѣ и Лянкатерѣхъ 100 штукѣ калѣб. 16 5— 100 " " " 14 5.20 100 " " " 12 5.40	200 шт. набѣтъ. прибавокѣ 35 кр. Кулѣ 5-ти дѣлѣн 10 штукѣ 60 " Кулѣ ланпухѣвъ, 1 шурупѣ 10 "	Ручницѣ до набиваня въ наду: Подѣлки Лянкатерѣхъ отъ . . . 25.— " Львовѣ отъ . . . 20.— " калѣбѣ отъ . . . 10.50 Поединки калѣбѣ отъ . . . 6.50
		Револьверы сист. Львовѣ отъ . . . 3.75 Лянкатерѣхъ отъ . . . 5.50 Патроны до револьверѣвъ всѣлѣкого калѣбру.
		Пистолѣ до метѣ Фальберга отъ . . . 4.— Штуды " " " " 8.50 250 патронѣвъ 6 мм. съ кулями . . . 1.25 100 " " " " 1.50
		Торѣвъ ловецкѣй отъ . . . 2.— Сѣтъ отъ 1— . . . 2.— Пасы на патроны . . . 1.25 Камашѣ до болѣта . . . 2.—

! новѣсть !
Оригинальнѣй англѣйскѣй карабины репертѣры
12-стрѣльнѣй съ подпаломъ центр. калѣб. 44 (12 мм) систему и вырѣбу КОЛЪТА въ Лондонѣ.
COLT'S MAGAZINE RIFLE 44 CAL.
Довжина цѣлого штуца . . . 100 цтм.
Вага . . . 265 денгр.
Цѣна . . . 65 зр.
100 патронѣвъ съ кулями звыч. . . 6 зр.
100 " " " " ориг. англ. . . 8 зр.
1711 8—12
Сѣтъ го збрѣра ловецкѣ, которѣ фаховѣй люде признали наилучшѣю въ своѣмъ родѣ такъ подѣ выгладѣмъ
прѣднѣй выстрѣлу якъ и дуже старанно выконѣны. Карабины тѣ перевыспѣаютъ вся дѣтѣрѣшнѣй системы
магазинѣй своєю послѣднюю конструкцію и травляемъ механизмомъ.
Цѣнникѣ иллюстрованный на жаданье розсылаю франко.

Закладаюся
за всяку цѣну, що жадѣтъ зъ моихъ
конкурѣнтѣвъ не въ силѣ продавати
готову або робѣти одѣжѣ для мужчинѣ
и хлопцѣвъ зъ матеріалѣхъ красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ Л. По-
ручаю мой богатѣй складъ такожѣ
1656 Веч. Духовенствѣ. 30—?
Замовленя въ мѣсцѣ и въ провинціи
выконуютъ точно и ретельно. На жа-
данье высылка збрѣра даромъ и франко.
Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжѣ гуртомъ и
подробѣю.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложѣннѣ 1848.
УМРАТЪ и Спѣлка.
Фабрика рѣльнич. машинѣ
1685 Прага-Бубна 15—?
доотавляє по дешевѣхъ цѣнахъ:
знаменитѣй и вырѣбѣваннѣй моло-
тѣлки ручнѣй кератѣвъ и царѣвъ,
воякого рода кераты, дальше
лыкомобилѣхъ о силѣ 3 до 8 ко-
ней, конѣй граблѣхъ и перевѣр-
тѣники до сѣна, якъ такожѣ всяка
ишія рѣль. машинѣ, выгѣтовле-
нѣ знаменѣто и соловѣно. Илюстро-
ваннѣй каталогѣ даромъ и франко.
Головнѣй складѣ для Галичанъ
Львовѣ ул. Городецка, ч. 61.

К. Ф. ПОПОВИЧЪ
въ Тернополи
поручає
БОЧОЛКИ
по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3— и
4-30 ар. франко.
Порто почтовѣ и бѣчѣвка.
Прѣшу о ласкавъ замовленя.
1750 2—24

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
врусь русскіхъ свѣтъ) о 5-й год. поп. Литор. додатокъ
Библиотекна найзним. повѣстей" выходять по 2 печат. ар-
кушѣ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяця.
Редакція "Администрація" подъ Ч. 44. уліца Галицка.
Рукописи звертаються лишъ на попереднє застереженнє
бюрошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одною
строчки печатной, въ рубр. "Надбавленнє" по 20 кр. а. в.
Рекламацій неопечатаній вблѣй бѣзъ порта.
Предплату и нисераты принимають: У Львовѣ Адми-
нистрація "Дѣла". У Відня Хаазенштейн & Vogler, Wall-
schgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singergasse 11; а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Хаазенштейн & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росі-
и Редакція "Кіевскомъ Старини" въ Кіевѣ, почтовый
урядъ и "Газетное Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дер-
басовская ул., д. Радля 9.

Просимо поспѣшити съ присылкою залеглостей!

Пос. до Рады державной, д-ръ Лева- ковский, передъ своими выборцами.

Минувшой недѣлѣ стававъ у Львовѣ пе-
редъ своими выборцами посолъ до Рады дер-
жавной, д-ръ Кароль Леваковский, и адававъ
передъ ними справу въ свои дѣяльности. Спра-
вовданнє се було въ многихъ выгладѣхъ цѣкаве.
Оно характеризувало дуже наглядно становище
долитавского парламенту, выкаувало аскраво
поступованье "кола" польского супротивъ сво-
ихъ членѣвъ и повеняло такъ въ загальнѣ ста-
новище посла въ теперѣшній Радѣ державной
якъ и становище того посла, котрый має то
щастье бути членомъ "кола". Що однакожь
найхарактеристичнѣйше выкаувалося підчасъ
сего справовданя, то було поступованье прави-
тельства вглядно его представителя въ супро-
тивъ загарантованой конституціи неотвѣчалъ-
ности посольской. На зборѣ внився представи-
тель власти политической сов. полиційный п.
Мариновскій и комисаръ Заячківскій а кромѣ
того установено ще при входѣ кѣлькохъ аген-
тѣвъ полиційныхъ. Комисаръ правительствен-
ный, п. Мариновскій, уважавъ отже кѣлька
разѣвъ на отповѣднє перебивати бесѣдника, бо
посла его погляду посолъ, адикуцій справовдан-
нє въ свои дѣяльности, отступавъ отъ рѣчи.
Поминаемо вже то, що комисаръ правитель-
ственный не дозволявъ послови говорити о го-
шеніи Поляковъ въ Нѣмеччины — се дражлива
вещь; але що спонукало комисара перерыва-
ти бесѣдника и не дозволяти ему говорити
о прагматичнѣхъ урядничѣхъ? Коли опбеля бесѣд-
никъ приступивъ до справы политики загра-
ничной, а зборѣ хотѣвъ ухвалити резолюцію,
що относила до сего справы, комисаръ пра-
вительственный не допустивъ до голосованя и
вагровивъ розважаннємъ збору. Давна та наша
конституція, коли и посолъ не може свободно
вложити своего справовданя! Д-ръ Леваковский
думавъ порушати сю справу въ Радѣ державной.

Зъ бесѣды д-ра Леваковского выймаемо
слѣдуючі цѣкавыи мѣсяця: "Я нерадо —
казавъ бесѣдникъ — приступаю до справовданя.
Причина сего ось яка: бути нынѣ посломъ у
Відня есть великою жертвою, бо мы не толь-
ко не въ силѣ перевести тамъ бажаня нашихъ
выборцѣвъ и вертаемо съ нѣчимъ, але загальнѣ
ще на насъ нападеа и домагався отъ насъ
правды, а высказаннє правды утрудняе намъ
становище въ "колѣ" и въ Радѣ державной.
Причина нашихъ неудачъ у Відня лежить
ще такожь и въ ситуаціи внутрѣшней и по-
литичнѣй австрійской державы, обтяженой до-
вами и змушеной удерживати величезну силу
военну и то майже бѣзъ контролѣ политики
выграничной од стороны репрезентации. Яка
есть та политика, нѣхто не знае, тожь и годѣ
ей критикувати; видимо лишъ, що наша дер-
жавна отъ якогось часу дуже иде на руку од-
ной въ сусѣднихъ державъ противъ своихъ
интересѣвъ... Оповидный посолъ въ "колѣ"
польскѣмъ не може въ наслѣдокъ статуту
того-жь "кола" выступити въ парламентѣ съ
своими поглядами, мусить мовчати або лишъ
обмежитися на томъ, що высказанє свѣдѣй по-
глядѣ въ "колѣ", котрый опбеля перекуче-
ный подавъ до вѣдомости выборцѣвъ." Бесѣд-
никъ нагадуе, що "коло" дозволило ему лишъ
дав равнє промовляти въ парламентѣ: равъ
при бюджетѣ, коли хотѣвъ промовляти при
титулѣ министертства войны — але "коло" до-
зволило ему промовляти лишъ при титулѣ ми-
нистерства торговлѣ, а потому въ справѣ ре-
формы домѣвъ карныхъ. При нарадахъ надъ
закономъ о робѣтникахъ, каже бесѣдникъ, що
попиравъ въ "колѣ" интересы рѣльвикѣвъ, а
о загальнѣмъ ополченю есть того перекованя,
що Поляки мусѣли и мали обовязокъ попира-
ти правительство. О справѣ нафтовѣй сказавъ

бесѣдникъ, що бѣвъ въ своѣй совѣсти переко-
нанный, що введеннє въ житье внесена Гро-
хольского, коли не зруйнуе то бодай на довгі
роки підкопавъ найбільшій промыселъ въ краю.
О центрумъ "кола" каже бесѣдникъ, що оно
яко партія не иснуе, що анѣ въ нѣмъ анѣ
въ т. зв. партіи поступовдѣи нема анѣ згоды
анѣ яѣякой провѣднои гадки. Нѣхто анѣ не
обдумувъ плянѣвъ въ горы, анѣ не порозумѣвае-
ся, а коли часами підчасъ голосованя проявля-
есть згода, то хибѣ лишъ въ такихъ случаяхъ,
якъ попиравъ мытровои дефракціи. Партія
правительственная користае завсѣгды, бо етъ
добрѣ зъорганизована. Бесѣдникъ каже, що
всему тому виновата ординація выборца... О
правительствѣ казавъ бесѣдникъ, що оно чимъ
равъ больше отступавъ отъ правицѣ и хилитєа
до централистѣвъ Нѣмцѣвъ.

По бесѣдѣ пос. Леваковского, перерыва-
ной грѣмкими оплесками, наступили интерпе-
ляціи. Важнѣйшій въ нихъ були: Интерпеля-
ція Циммермана о підвищеніи оплаты школь-
ной, о именованіи учителѣвъ и о медицинѣ
факультетѣ у Львовѣ. — Першій дѣвъ справы,
казавъ посолъ, переведено бѣзъ вѣдомости "ко-
ла" а о третей постановило "коло" старатися
анѣ тогды, коли клиника въ Краковѣ буде
розширена. П. Реваковичъ поставивъ слѣдуючі
резолюціи: 1) Ухвалити вотумъ довѣрія по-
слови; 2) завѣвати "коло" польске, чтобы оно
старалось о заведеннєхъ устного поступованя ци-
вильного; 3) загарантованнє свободы прасы и
тайны листовои; 4) звернути увагу монархія
и династіи австро-угорской на небезпечность,
яка имъ грозить отъ сусѣднихъ державъ ре-
акціонныхъ и деспотичныхъ. При сѣй точкѣ
вмѣшався комисаръ правительственный и за-
грозивъ розважаннємъ збору. Его поступованнє
было бодай о стѣлько тактовнѣйшимъ отъ по-
ступованя комисара на вѣчу въ Коссовѣ, що
бѣвъ отнесенъ насампередъ до председателя
збору и не поступавъ такъ абсолютно якъ ко-
сѣвскій комисаръ.

Зъ исторіи звѣтного "Заведенія".

(Далше.)

Передъ намѣреннымъ отѣздомъ, п. Савелинъ
бачивъ ще у Львовѣ съ дирекціею, т. е. д-ромъ
Ив. Добрянскому и д-ромъ Л. Павенцкимъ та о.
Ив. Наумовичемъ. Онъ поставивъ имъ рѣшучѣ
условіе, именно, чтобы при новѣй побѣдѣ не по-
минати личности п. Ив. Алексѣевича Вышнеград-
ского и передъ всѣмъ до него зголоситися о за-
помогу. Поминути п. Ив. Ал. Вышнеградского
было по думцѣи п. Савелина одно, що поповнити
непростымъ грѣхъ чорной невідчужности за полу-
чену за его посередничествѣмъ помѣчь въ квотѣ
300.000 рублѣвъ. Въ три интересованіи не су-
противались предложенію п. Савелина, однакожь
и не заявили рѣшучо, чи въ цѣлости и безусловно
на него годятся. Се занепокоило трохи п. Са-
велина, але бѣвъ отѣхавъ до Тернополя и тутъ
дожидавъ приѣзду о. Ив. Наумовича и д-ра Л.
Павенцкого, котры мали ѣхати на Подольска
а его по дорогѣ забрати съ собою.

Минали однакожь днѣ, минувъ тыждень и
другій вже настає, коли нечаяно замѣтъ обохъ
згаданныхъ паломникѣвъ настѣвъ до п. Савелина
франкованый листъ съ датою 19 оцнѣ 1885 р.
отъ о. Ив. Наумовича. Зъ лѣвоту сего догадавъ
доперва п. Савелинъ, що и ему дано вже отѣта-
ву болая старон нормы: Der Mohr hat seinen
Dienst gethan, der Mohr kann gehen. Въ писмѣ
тѣмъ отого: "Высокоуважаемый Савелинъ Ми-
хайловичъ! Я отаравляюсь за границу, напашу
докладъ (рапортъ до згаданныхъ вышє двоухъ вы-
сокопоставленныхъ мужѣвъ правительственныхъ),
но Вы не опасайтесь. Я не Вашъ врагъ, хоть
считаю Васъ виноватымъ, что Вы не представ-
или правленію (дирекціи) телеграммы изъ Петер-
бурга, когда они не хотѣли Вамъ денегъ дати.
Прошу, дѣлайте все, чтобы выслать хлѣбъ (збѣ-
же) и то чимъ скорше. Вы знаете, какія послѣд-

ствія. Торопитесь! Пшеница уже дорожитъ.
Вашъ И. Григоріевичъ Наумовичъ."

Зъ письма сего зрозумѣвъ п. Савелинъ дуже
богато рѣчей. Его не тольکو усунуто съ певною
цѣлю отъ дальшого ходатайства, але, по
словамъ о. Наумовича, въ дирекціи мавъ бѣвъ во-
ротѣвъ, котры на теперъ выдерли ему надѣю на
управителя "Заведенія", якъ сего домагався Ив.
Вышнеградскій, а въ дальшѣмъ поли намѣрили
его усунути зъ етату чиновникѣвъ "Заведенія".
Щобъ покрыти свою личну ненависть, поднесено
противъ п. Савелина замѣтъ, що бѣвъ не пред-
ложивъ дирекціи певной телеграммы зъ Петер-
бурга яко отповѣдь на свою жалобу до Ив. Вы-
шнеградского тогды, коли дирекція не хотѣла
ему зъ выхлопотанныхъ 200.000 рублѣвъ дати
грошей анѣ на закупку пшеницѣ, анѣ на оплату
выпѣвѣдженыхъ въ щадницѣ тернопольской кня-
жѣчѣхъ. Наибольше при томъ болѣлъ п. Савелина
та обставина, що и о. Ив. Наумовичъ отклонивъ
отъ него. — То я — подумавъ бѣвъ — не хо-
тѣвъ ѣхати въ Россію бѣзъ о. Ивана, коли ме-
нѣ велено ѣхати туды лишъ отъ д-ромъ Павенц-
кимъ, а бѣвъ... побѣхавъ и теперъ утѣкою мене
и пише, что не есть моимъ врагомъ!...

Нова пара паломникѣвъ побѣхала ончасомъ
на Броды до Дубна и тамъ розпочала нову акцію
о нову запомогу. Куды они ходили, кого просили
и хто имъ давъ грошѣ, п. Савелину на разѣ не
было звѣстно. Доперва пѣзнѣйше дознавъ бѣвъ,
що грошѣ суть, що въ акцію кромѣ давѣйшихъ
петербурскихъ медіаторѣвъ входивъ и оберпроку-
рѣръ свѣтѣйшого Синода, что зсигната выѣшла
здравѣтъ зъ "запасныхъ фондѣвъ" товариства юго-
западныхъ зѣлѣзныхъ дорогѣ, але остаточно до-
знавъ п. Савелинъ и о томъ, що гарантію и
сплату первой и другой позички, а навѣтъ и
дальшого кредиту взяло на себе руссѣйское
правительство.

Цѣле дѣло не могло навѣтъ взяти иншіи
оборотѣ. Показалось бо теперъ, що "Заведеніе"
не находилось лишъ въ хвѣзевыхъ хлопотахъ
грошевыхъ, що ему не браковало лишъ кѣлькоде-
сятъ тысячѣвъ гульдѣновъ на оплату нетерпели-
выхъ вѣрительцѣвъ, а по первой одержанѣй позич-
цѣ стало дуже ясно, що дефицитъ его достигне
имѣвѣрно миліона. Показалось бо, что отъ самого
заоснованя складано уже недокладный билионъ
рѣчнѣй, ставляно въ активъ оумы проблематичной
вартости, що тернопольска збѣжена филія въ р.
1881 за управы Исидора Филіа понесла огромный
страты, що оуконый склєвъ подъ управою Княд-
лера приправивъ "Заведеніе" о больше якъ
180.000 ар. страты, що въ портфель векселевѣвъ
находатся фальшованіи вексѣли и що въ портфеля
пропало лучшихъ векселевѣвъ на нихъ 100.000
ар., что конто Михайла сѣтъ чисто иллюзорично —
однимъ словомъ, что въ "Заведенію" господарено
якъ въ жадѣй другой финансовѣй институтѣи на
цѣлой куля зємокѣй.

Теперѣ ѣхано въ Россію вже не по по-
зичку, а по милостиню. Въ виду того цѣла
"коммерческая оѣлка" была простою фикціею. П.
Савелинъ и п. Ив. Вышнеградскій дармо труда-
лись надъ ея зложеннємъ и кодификаціею. Въ
"Заведенію" не было 1000 ар. злишнихъ на за-
купку пшеницѣ. А до того пшеница въ Одессѣ
была дешєва въ цѣнѣ, якъ въ Галичинѣ. Вєзти
ен туды значило на голову упасти.

Въ найгѣршихъ хлопотахъ находився одна-
кожь п. Ив. Ал. Вышнеградскій. Онъ дѣлавъ въ
добрѣй вѣрѣ и на той подставѣ, що яко Славян-
нятъ приѣде въ помѣчь руской финансовѣй ин-
ституціи въ Галичинѣ, а заравомъ черезъ "ком-
мерческу оѣлку" буде мавъ покрытьє для Тowa-
риства югозападныхъ зѣлѣзныхъ, котрого бувъ
председателемъ. Интенція его были чистѣ такъ
само якъ и п. Савелина, коли оба, але лишъ оба,
труднясь надъ описаннємъ договору. Ажъ тутъ
показалось нагло, що "Заведеніе" не лѣвъ не до-
держатъ условій "коммерческой оѣлки", але и не
въ оный звернути зъ позички хочъ бы 10 ар. а. в.
Ив. Ал. Вышнеградскій побачивъ себе крайню
скомпромитованнымъ передъ своимъ товариствомъ,

Предплата на "Дѣло" для Австріи: для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл
на полъ року . . 6 ар. на полъ року . . 6 рубл
на чертъ року . . 3 ар. на чертъ року . . 3 рубл
отъ дод. "Библиотекна": отъ дод. "Библиотекна":
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл
на полъ року . . 8 ар. на полъ року . . 8 рубл
на чертъ року . . 4 ар. на чертъ року . . 4 рубл
на самѣхъ додаткахъ: на самѣхъ додаткахъ:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на полъ року . . 2-50 ар. на полъ року . . 2-50 р.
Для Закарпатъ, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ 15 ар.
на полъ року 7-50 ар.
на чертъ року 3-75 ар.
отъ дод. "Библиотекна": на самѣхъ додаткахъ:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
Поодинокѣ членѣ коштує 12 ар. а. в.

тымъ больше, що передъ починомъ дѣла взявъ
собѣ отъ Совѣта управляющаго повномѣче и "ком-
мерческу оѣлку" перевѣвъ на свою руку.

Клопотъ сей додавъ однакожь п. Вышне-
градскому большон енергій до дальшого дѣланя.
И его заолугомо було именно, що теперъ удалось
въ цѣлу акцію втягнути выходящїи лица правитель-
ственный а посредствомъ нихъ и такъ-жь фонды.
Дѣло зложилось отже въ сѣй опѣодѣ, що другу
запомогу для "Заведенія" выслѣгновано вправдѣ
въ "запасныхъ фондѣвъ" товариства югозападныхъ
зѣлѣзныхъ, але правительство приняло на
себе гарантію сплаты.

П. Савелинъ доперва теперѣ зрозумѣвъ оло-
ва д-ра Добрянского, д-ра Павенцкого, д-ра Кри-
жановского и Лабаша, оказавъ по першѣмъ пово-
ротѣ въ Россію, що не товариство югозападныхъ
зѣлѣзныхъ дорогѣ позичило, а правительство рус-
сѣйское подарило воѣ грошѣ, и каявся въ души
своеи наивности. Ему першій разъ въ житю при-
ходилось бути въ товариствѣ людей и дѣлати отъ
людьми, котры надули его и такъ щирого патри-
ота, якимъ представивъ п. Савелину Вышнеград-
скій. — А я такъ фантазувавъ о закупкѣ пше-
ницѣ въ цѣлѣй Галичинѣ и о вымѣдѣ ея въ да-
лекѣй Кенигсбергѣ! — говоривъ бѣвъ самъ до
себе, — а они обманули воѣхъ! П. Савелину не
могло зѣйти зъ ума, що таке крутарство водит-
ся на свѣтѣ та ще до того въ Галичинѣ, куды
ще культура гнилого западу, якъ мовлявъ Аксо-
ковъ, не дойшла. — Но то, теперѣ знаю, що се не
"коммерческою" а чистѣ, "политическою оѣлкою"
было все, до чего и я бѣвъ овидомости руки
приложивъ... О, тѣ люди подступны и хитры,
и я ихъ боюсь теперѣ больше, якъ коли-небудъ.
Добрѣ толькѣ, що я въ Россіи не бавився пожа-
тикою, тамнѣвъ завсѣгды о томъ, що я австрій-
скій подданный, и выступавъ воюди лишъ "яко
купецъ"...

До его ушей доходили дальше и олухи, що
паломникѣмъ жились черезъ весь часъ дуже до-
бре и весело, що бѣли навѣтъ на золоченыхъ та-
рѣлкахъ, що ихъ воджено по рѣзныхъ кружкахъ
и авдѣнціяхъ до высокопоставленныхъ лицѣ; ба,
що грошѣ тѣ велѣвъ навѣтъ подарити самѣ царь!
Але въ другой стороны дойшла п. Савелина и та
немилая вѣсть, що паломники вразъ отъ грѣшми
везуть съ собою въ Галичину нового директора
въ особѣ п. Коозѣвского.

(Дальше буде.)

Про лицитацию сельскихъ груп- товъ и якъ ѣй зараджувати?

(Резерватъ п. С. Дорундяка на повѣствовѣмъ Вѣчу народ-
номъ въ Коссовѣ).

(Далше.)

Зъ отен и походить, що грунты нашихъ
сѣлнѣвъ суть такъ дуже задовженѣ. Здѣтавлъ нѣе
докладныхъ дати въ томъ выгладѣ есть однако-
кожь нынѣ невозможно, бо не всѣ громады
косѣвского повѣту посѣдѣють книги грунтовой,
а и тѣ книги, що суть, не мають ще всюды
правосильности. Для примѣру и доказу вы-
бравъ я лишъ кѣлька громадъ всѣмкой катего-
ріи, бѣднѣйшихъ, середнихъ и богатшихъ съ
мѣшаннымъ населеннємъ, и показую, въ якѣй
пропорціи и въ якѣй сумѣ суть тамъ госпо-
дарства сѣлянскѣй задовженѣ. (Глади таблицю на
другѣй сторонѣ).

Зъ чиселъ сѣхъ показуєся:

- 1) Що 13.131 моргѣвъ 812□ сѣж. обтя-
женѣй сумѣю 51.672 ар. 83 кр. то значить, що
на каждѣмъ моргѣ, не уважлявниючи дорогѣвъ,
неужитковѣвъ и др. тяжить 3 ар. 94 кр. довгу.
- 2) Що въ сѣхъ 6 громадахъ на кожду
душѣ отъ дѣтныи до старца переѣбно при-
падає 1-4 поля, а заравомъ 5 ар. 58 кр. довгу.
- 3) Що кожде господарство есть обтяжено
сумѣю 18 ар. 80 кр.

Наколи теперѣ той выслѣдъ примѣнимо
до цѣлаго косѣвского повѣту судового, то сума
довгу вынесе въ приближеню 823.785 ар., а
есть додаткомъ 6% — 972.069 ар., значить одинъ
миліонъ ар. въ уважѣ, что проценты берутся
и по 8, 12 и выше отъ сотки.

Громада	Число душ	Площа		Число грамотных	Число одоженных	Высокость доугу	
		морг.	саяж.			ар.	кр.
Бабинь	734	2106	584	310	2	310	—
Микетинь	900	2445	990	272	4	350	—
Пыстынь	3050	5904	1130	818	56	9315	63
Монастырско	2235	1153	40	571	74	14.249	31
Москальска	1720	548	1200	471	54	12.982	10
Смодне	616	973	68	330	55	14.565	79
Равомъ 6	9.255	13.131	812	2730	245	51.672	83

Пригласившись всемо близше, придем дальше до переселения: 1) что велика часть сих господарств находится нынѣ въ чужихъ рукахъ; 2) что дуже мала часть одоженныхъ господарствъ есть власностю чужинцевъ и 3) что наибольшее одоженными суть господарства христіанскіе.

Пытаюсь теперь, у кого наибольшее задовжился нашъ селяне? Въ агаданныхъ шести селахъ представляется рѣчь такъ:

- 1) Наибольшее въ банкахъ, бо 22.850 ар. (въ рустикальмъ 9.500 (въ виллахъ, якъ пов. касса въ Коосовѣ, 13.350))
- 2) Оттакъ христіанамъ 1827 ар.
- 3) Въ концѣ скарбси 1567 ар.

Равомъ 26.244 ар.

- 4) Проче жидамъ 25.427 ар.

Що банкамъ нашѣ люди такъ богато винны, се не дивота. Банки охотно давали имъ грошѣ. Але се вѣтъ рѣчею певною, що банки не для нашихъ селянъ и то длатого, що не даютъ всенъ сумы при позичкѣ, що процентъ (6—12%) есть за высокій и не стоитъ въ нѣякой пропорціи довыскѣвъ въ грунту; що селянинъ не въ силѣ поддержать сильныхъ ригорѣвъ силаты, и що банки найчастѣйше приступаютъ до лцидаций селянскихъ грунтоѣвъ.

Христіане-люде мають найменшій претенсіи на грунты въ коосовскій судъ повѣтъ, на 1827 ар. Скарбъ же менше. Але въ сего всего показуеъ, що въ Коосовщинѣ велика вже бѣда, коли селянинъ не въ силѣ заплатить на вѣтъ податку, отъ которого днѣ не любить отягаться. Претенсіи жидовскіе суть однакожь вайблѣйші, якъ въ всего видко.

Примѣчу также, що въ банкахъ задовжился именно села, положеніи близъко мѣстоцокъ. Чамъ дальше яке село отъ мѣста, тымъ болѣе задоволене у жидѣвъ. Оттакъ и то мушу поднести, що довги жидовскіе суть вичайно дрбнѣи, не округлы сумы. То становить велику перепону въ выплатѣ вадля трудного обчисленя и заравомъ заключае въ собѣ купно грунтоѣвъ на раты.

Зъ представленого матеріалу показуеъ про то, що будучность селянъ нашихъ въ Коосовскій судъ повѣтъ есть дуже сумна. Грунты переходятъ безъ перервы въ чужѣ руки. Въ самѣмъ Коосовскѣмъ судѣ маемо черевъ рѣкъ по 54 речницѣвъ лцидацийныхъ т. в. рѣчно лцитуеъ судѣ 17 селянскихъ грунтоѣвъ. Сумъ бере читати заодно въ урядовѣй „Lwow-sk-ой Gazet-ы“ множество лцидаций нашоу рѣдноу землѣ. А число тыхъ лцидаций вѣдѣлшася заодно, а досвѣдъ учить, що лцидированнй грунты не переходятъ вже въ христіанскіе руки, а въ чужѣ. И се шкодотъ не лишъ одинцямъ и ихъ родинамъ, але на томъ терпятъ цѣлы громады, весь край, а именно весь рускій народъ и его справа. Зайда, то вже не громадинъ нашъ и ему добро краю або народу не лежитъ воевѣтъ на души, а вѣтъ днѣ „бубашкою“ (болякомъ) на здоровѣмъ тѣлѣ.

Села, де такихъ вайдѣвъ нема, маются, якъ досвѣдъ насъ учить, воевѣтъ лучше, а се вже вѣтъ доказъ, що они шкѣдливѣ для добробыту громадъ. Отъ главнымъ лишь на Монастырско, село коимъ чисто христіанское, якъ оно нынѣ выглядаетъ!

Але скажете, панове Гудулы: Но и що-жъ? Чуюмо що лихо, але не чуюмо якъ бы лиху зарадити!? Чи о томъ хто думае? Отъ я вамъ и скажу, що о томъ люде давно вже думали. И такъ найперше саме правительство, якъ державне такъ и краеве, постаралось о то, чтобы стопу проценту обмежити на 6%, а воевѣтъ на 5%. На то и выдано законъ о ливѣхъ. Оттакъ хотѣли насъ ратувати всекими банками, заграничными, краевыми, рускими и нерускими. Але коли перше средство мало що помогло, то друге пошкѣдило намъ вайблѣйше.

Длатого рады противъ лиха мусимо дивде шукати, а именно не по за собою, а въ насъ с а м ы хъ. Своя власна помѣчь наилучша и найвѣнѣйша! „Якъ собѣ хто погостелитъ, такъ и ляже“. Въ собѣ самыхъ маемо достаточно силъ, щобъ опертиса бѣдѣ и о томъ хочъ намъ также дѣло сквати.

Передъ всѣмъ треба намъ взятиса щиро до пра ц ѣ. Правда, деякі нашѣ люди працюють гѣршъ волюѣ, але болѣе то йде въ Росію та Волощину на легкій хлѣбъ, вертають въ оттамъ бѣднѣи а за ними суды несутся и скарги и еквенуци и лцидаций... Отже-жъ лучше намъ воевѣтъ дома сидѣти, якъ угантиса въ хлѣбомъ тамъ, де его не нажѣмо; по при працю треба намъ вадити, закладати касы громадскіе и не страхатиса тымъ, що Выдѣлы повѣтѣвъ берутъ ихъ подѣ свой надворѣ. Дальше треба намъ выбирати працю честну и такую, котра вайблѣйше хѣсна дае. А до того вже треба науки. по части книжноу, по части практичноу. Першу дав

школа вичайна и читальня, другу досвѣдъ и школа фэхова.

Сумный се фактъ, що въ Коосовскѣмъ повѣтъ на 69.580 душъ припадае лишь 2.545 грамотныхъ людей, а 521 такихъ, що лишь читати умѣють. Неграмотныхъ отже и темнѣйшихъ маемо 66.444 душъ. Се страшна пропорціи! Сего не подыблѣшь нѣгде въ жиднѣмъ закутку нашоу монархіи. А причина ала лежитъ такъ въ недостатку школѣ, якъ и томъ, що по школахъ учатъ болѣе чужого языка якъ розуму. А яка се аномалия — Гудулы и польскій языкъ! Кромѣ того учителя заняти по трохи писарствомъ, то своими интересами, покускою грунтоѣвъ, копаньемъ насты, политикомъ, а школомъ дуже мало. Що дитина вынесе въ школы, то и заразъ забуде, бо читальня нема, а якъ вѣтъ, то суть органы, котры стараются о скорѣи розвѣзаньѣ. Зъ того и выходитъ, що воевѣтъ вануе лишь темнота, а въ неи вероги нашѣ умѣють дуже добре користати.

(Дальше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Загальне оцѣненіе.) Ситуация политична отася въ насѣдѣкъ порушеня справы болгарской а съ нею и цѣлого воходного пытаня чимъ разъ груднѣйшоу; не даю отже, що держава австрійска, вайблѣйше въ повывшихъ справахъ интересована, лагодитса на вохкій случай и окрылиа оновъ военнй оилы. Недавна визначиця архикн. Кароля Людвика будынковъ, назначенныхъ на случай войны для ужитку товариства „Червоного хреста“, а теперь розпорядженъе министротва войны въ справѣ загалнаго ополченя суть лонными ознаками, що ситуация политична отася чамъ разъ поважѣйшоу. Министротво войны выдало оими днѣми окружнѣкъ до войсковыхъ командъ териториальныхъ въ справѣ оспу и удерживаня въ евиденциі ообщъ обовязаныхъ до загалнаго ополченя, побѣа которого войсковѣи душпавотирѣ маются безъ проволокъ розпочати укладанъе листѣ уродженыхъ въ 1868 р. а розпознаючихъ въ 1887 р. вѣтъ, въ котромъ молодѣжь есть обовязана до службы въ загалномъ ополченю. Згаданнй листы маются бути въ той оспѣбѣ укладанъ, чтобы дотычнй вышномъ метрикальнй могли ще въ вереею с. р. перераслатиса войсковымъ командамъ териториальнымъ, а до конца жовтня чтобы булы дорученнй начальникамъ громадъ. Выписы метрикальнй молодѣжи уродженой въ 1868 р. а обовязанъи въ 1887 р. до загалнаго ополченя а въ 1888 службѣ войсковой маются предложатса въ правильнымъ речинци, именно ажъ до днѣ 15 очня 1887. Войсковѣи власта доповняющъ (Ergänzungs-Bezirks-Commando) оутъ обовязаннй доставити на кожде заавѣзанъе помѣща полчатичнымъ властямъ повѣтовымъ и представительствомъ громадъ при укладанъи листѣ евиденциальныхъ и листѣ загалнаго ополченя.

(Поголовски о змѣнѣ кабинету австрійскаго.) До „Politik“ доносятъ въ Вѣдѣа, що и тамъ ообщиво въ польскихъ кругахъ посольскій удержуеъ поголовка, що гр. Таффе а съ нимъ министры Пражакъ и Дунаевскій маются утупити. Очевидно булы-бы то не только змѣна дотеперѣшного кабинету але также и змѣна дотеперѣшной системы. На мѣсто гр. Таффеого пришовъ-бы послѣа оихъ поголовскъ гр. Коронина а справы внутрѣшнй обявѣ-бы або теуерѣшнй министръ просвѣты д-ръ Гаучъ або министръ торговлѣ марказѣ Бакемъ. Що было бы причиноу такой змѣны не знате, але здаеъ что при справу угоды съ Угорщиною также и справы политичной натурѣ. Шо и полетичнй справы града-бы ролю при такой змѣнѣ догадуютса такъоъ и „Narodni Listy“, котры доказуютъ, що въ Австрійи змѣнаеъ теперь чимъ разъ болѣе анти-російскій духъ, а колы-бы былъ перемѣтъ, то при новѣй змѣнѣ Поляки покинули-бы Чехѣвъ а ота-лы-бы въ союзѣ съ Нѣмцами.

(Зъ клубѣвъ парламентарныхъ.) Открытые Радѣ державной вже за плечами а въ поодинокыхъ клубахъ парламентарныхъ розпочалася азову оживлена работа; воѣ приготавлиются до новой кампаніи. Предѣдатель австрійско-нѣмецкоу клубу, п. Хлюмекци, окаяеъ буеъ на вчера засѣданъе клубу на тайну нараду. Клубѣ нѣмецкій збереса на нараду въ среду безпоередно по открыткѣ Радѣ державной. На порядку дневномъ стоитъ выборъ бюра. Въ вайблѣйшѣмъ хлопѣтъ находится клубѣ центрумъ, которого предѣдатель, кн. Лихтенштейнъ, аложивъ недавно свой мандатъ, а въ которого першѣи заступникъ предѣдателя п. Ланбахеръ, якъ доперва ажъ теперь показуеъ, въ клубу выступивъ. Засѣданъе окаяеъ отже на нынѣ другій заступникъ предѣ-

дателя. Клубѣ чешскій збереса доперва по нарадѣ чешскихъ посѣбѣвъ въ Моравѣ, котры хотѣтъ наашимерѣдъ застоявитиса надѣ поступованьемъ мин. просвѣты д-ра Гауча въ справѣ закрыткѣ чешскихъ школѣ.

(Палата палѣвъ) збереса на вайблѣйше засѣданъе въ оуботу днѣ 2 жовтня. На порядку дневномъ отойтъ межѣ вилыми справама также и выборѣ 9 членѣвъ до комисіи для нарадѣ надѣ проектомъ закона о заавѣзаню робѣтнѣкѣвъ.

(Сѣдѣния конференціи министровъ) отбулася въ оуботу въ Буапештѣ подѣ проводомъ гр. Кальвокого. Въ конференциі взяли участь ообщѣи министры ообщъ кабинетѣвъ, оба министры финанѣвъ, вицеадмиралъ Стернекъ, шефъ секциі Седѣний и колыа фэховыхъ референтѣвъ ообщѣи министротва войны. Нарадѣ велено выключно надѣ предламанамъ бюджету на 1887 р.

(Угорскій министръ коммуникацій) бр. Кеменей подаеъ и одержавъ дамисію; его мѣсто заняеъ провизорично бр. Орчи.

Заграничнй Державы.

До ситуации. „Pol. Corr.“ оголошуе олдѣе вельми характеристичне письмо оного лондонского корреспондента, не бере однакожь на себе отвѣчальности за правдивѣсть наведенныхъ въ нѣмъ фактовъ. Письмо се звучитъ: Въ кругахъ, оточахъ въ тѣсныхъ отношеняхъ съ англійскимъ дворомъ, говорятъ о дуже важныхъ вѣсткахъ, якъ надѣбшій судѣ въ Берлину и Парижѣ о нѣмецко-французскихъ отношеняхъ. Подѣа оихъ вѣстей отасоины тѣ суть досѣтъ напруженѣи. Кабинетъ французскій маъзъ зрѣбѣти дворовѣи росіійскому що до его воходной политики такъ далеко сягающъ утупки, що въ окруженю царя прибуло значне число прихильникѣвъ росіійско-французского союза и зымаемо значный впливъ. Гарь есть вправдѣ все ще паномъ ситуации, однакожь деякі перешкоды, якѣ Нѣмеччина хотѣлабы ставити политикѣ царя Александра III., оспонукала бы его до неспешности и до введеня на порядокъ дневный идей оюза съ Франціею. Кн. Биомаркъ знаеъ о томъ усопѣшеню умѣвъ въ Петербургѣ и тымъ поясняеъ его ровновѣдѣнѣтъ въ справѣ болгарской, якъ также ообщѣи поступованъе въ оѣй справѣ съ Росіею. Въ теуерѣшнѣй порѣ царѣ Александрѣ переставъ вже гнѣватиса, але бнѣ зовѣмъ не есть задоволеннй и оспокойнѣи о будучнѣтъ. О томъ знають въ Парижѣ дуже добре и маются разъ въ разъ на оѣтъ, що политика воходна може довести до того, що отасоины межѣ Нѣмеччиною а Росіею мажутся стати холоднѣйшѣи. Ситуация та выкинуеъ знову велике недоволенъе въ Берлині и впливъ некоротно на отасоины съ Франціею. Подѣбно также задвѣляютса и въ англійскѣмъ министрѣ дѣлъ заграничныхъ на теуерѣшнѣе положенъе и ообщѣи его отѣвѣдно. Кабинетъ англійскій ообщѣи шаро уникнути вохкихъ поважѣйшихъ запутаннѣвъ въ Европѣ и отѣвѣдно до того веде овою политикѣ, при чѣмъ однакожь не выключаетъ можѣбѣ збройной интервенциі на воходѣ.

Англія. Парламентъ англійскій закрыто минувшоу оуботѣи престольною бесѣдою. Въ бесѣдѣ той подносѣтъ королева, що Англія есть въ дружнѣхъ отасоинахъ съ всѣми державами а ообщѣи переходатъ на справу болгарску. Часть арміи болгарской — оказана въ престольнѣй бесѣдѣ — довели до абдикациі кн. Александра и до утвореня регенциі, котра теперь веде администрацію краю. Роблѣеъ приготвлѣна до выбору нового князя на подѣставѣ угоды берлинской. Въ отѣвѣдѣ на ноту Порты до державѣ подѣи-савшихъ угоду оконостатуваа королева, що оправа болгарска не потеритъ жадной шкоды зѣ отороны Англій. Подѣбно отѣвѣдѣ надѣслала также и другѣ державы. Бесѣда престольна повѣдомляе дальше, що утворено комисію, котра мае розѣдѣлѣти оспѣту аренды и закупки землѣ въ Ирландіи и звертае увагу на заманифестованъе въ краю бажанъе, чтобы поодинокій члѣсти Великоа Британіи булы тѣснѣйше съ собою осполученѣи. — Парламентъ отроченъ ажъ до 11 надѣлѣота.

Болгарія. Ген. Каульбарѣвъ прихавъ днѣ 25 о. м. до Сѣвѣи. Ему на стрѣчу выѣхали Цанковъ и его прихильники. Витавуеъ на дорожѣ съ цанковѣотами, зрѣбѣвъ ген. Каульбарѣвъ закидъ правительству, що оно затанѣло передъ народомъ телеграму царя. Агентія Гаваеъ доказуеъ, що сей закидъ есть зовѣмъ неоправданнй, бо правительство болгарское одержало въ Петербургѣ лишь одну телеграму, а коли министръ дѣлъ заграничныхъ запытавъ росіійского консула Не-клюдѣа, чи може оу телеграму оголошѣти въ урядѣвоѣй часѣионн, сей рѣшучѣ того забороняеъ. Въ Сѣвѣи проживаеъ Каульбарѣвъ коротко до ообщѣи витавуеъ его и окаяеъ, що Росіія бажаетъ, чтобы жадна партія не була гнетѣна. Правительство добре бы зрѣбѣло, наполи бы выпустило узавѣннѣхъ заговорѣвъ и знесло станѣ облоги. Такъ само думаеъ бѣтъ, що теперь не на часѣи осклѣнувати собрание для выбору нового князя, бо край ше не успокоился отъ часу оспѣднѣхъ подѣбѣ. Въ оихъ жаднѣхъ Каульбарѣа заключаеъ отже ультиматумъ Росіи. На то ультиматумъ отѣвѣтъ Радѣолавѣвъ, що увѣдѣненъе заговорѣвъ не за-вѣнѣтъ отъ правительства, але отъ оубѣвъ. Станѣ облоги не може бути знесеннй и такъ само не можна оложити выбору до нового собрания.

НОВИНКИ.

— Центральнй Выдѣлъ товариства „Просвѣта“ за-лагодивъ на засѣданъяхъ зъ днѣ 13. ливня и 23. д. вересня олдѣеую справу: 1) На прошенъе руского касана въ Стрию удѣлану ему 25 ар.

запомѣги и заперенумеровано 5 примѣрникѣвъ Аль-машака, котрый касано мае выдѣти. 2) На прошенъе Стефана Нашака въ Америку въ „Berkshire“ ухвалено выслати ему книжка выданя „Просвѣты“ съ жатьемъ свѣтъхъ, букваръ и руско-нѣмецку книжку до науки. 3) Ухвалено вычерпаванъе вже молитвеннакъ въ 1882 р. (друкованнй въ 10.000 пр.) выдруковати теперь въ 20.000 примѣрникахъ. 4) Отданѣо до рецензіи жатъеишѣ Маркіяна Шашкевича, котра мае выити яко VI. книжочка тов. за рѣкъ 1886. 5) Отданѣо до рецензіи наоѣшѣи рукописи: „Антѣль Береза“ и „Косицькѣ о цѣбѣтама“. 6) Принято въ члены: 1) Стефанію Высочаньскому въ Галичинахъ; 2) Василя Дубровного въ Славѣ; 3) Руску читальню въ Ревалѣицахъ; 4) Читальню въ Богородчавахъ отарыхъ; 5) Читальню въ Милатичахъ; 6) Читальню въ Чорногузахъ; 7) Данаа Штахуру, правн. у Львовѣ; 8) Федора Доцака въ Братѣвѣцѣхъ; 9) Аганаа Гаврилюка въ Рожновѣ; 10) Ивана Якимѣа въ Десятѣри; 11) Читальню въ Зарѣчу; 12) Николу Лиса въ Полоничахъ; 13) Никиту Кузьова въ Горожанѣхъ малѣи; 14) Читальню въ Лѣмнѣ; 15) Читальню въ Борышкѣ-дѣхъ; 16) Дмитра Обельничного въ Туотанахъ; 17) Якова Гаврилюка въ Виноградѣ; 18) Ивана Черкавого въ Станиславѣ; 19) Михайла Сталь-маша; 20) Михайла Вѣханьского въ Милану; 21) Петра Пастырчица; 22) Петра Ганишина въ Коноухахъ; 23) Федѣа Михайлова въ Попелицахъ; 24) О. Ивана Кулицкого, оящ. въ Ольшанацѣ. — На оѣмъ мѣсто узавѣеъ центральнй Выдѣлъ тов. „Просвѣта“ за свѣй ообщѣи подакувати прибудоу Ви. Добродѣямъ: Высокодостоиню Павови Володиславу Федоровичеву, ообщѣи вѣи и властѣтели добѣ въ Окиѣ, бушумѣи головѣ тов. „Просвѣта“, за дарованнй величавый оѣи портретъ въ отрою боярѣкомъ до музея товариства; Ви. о. Мельникови въ Сгарѣвъ за уложѣнѣе тивѣа до калѣндаря; Ха. Кожетоговы выданнѣе тивѣа „Кобзарѣ“ за дарованъе 300 примѣрникѣвъ „Кобзарѣ“ на рѣкъ товариства; Ви. П. Котевѣи Паньковскому за уложѣнѣе калѣндаря на рѣкъ 1887; Ви. п. Михайлови Сюзарскому и Романови Захляньскому за дарованнй книжка до библиѣоти товариства; Выдѣлаи оѣи тов. въ Станиславѣвъ за вэорѣе ведѣнѣе дѣлъ товариства и тымъ вѣмъ членамъ, що зволаи записатиса въ минувшѣмъ роцѣ отчитами по читальнѣхъ окрѣстнѣхъ, именно: Ви. Леонилу Захляньскому (державѣ отчиты: 1) Истѣри Русѣи до омерти Яро-слава Мурого; 2) Истѣри Русѣи до вѣтупленя Данила; 3) О дотеперѣшнѣхъ выданнѣхъ Просвѣты побѣа предмету упорядкованыхъ; 4) Истѣри Русѣи отъ омерти Ярослава Мурого до омерти Романа галицкого; 5) Военя и просвѣтна дѣ-ляньбѣтъ гетьмана Петра Копашевича Сагабѣ-чнѣи; 6) Чаомъ Данила Романовича и его дѣля-нѣи; — Ви. д-ру Теоф. Окуновскому (за отчи-ты: 1) О кнагахъ грунтовохъ; 2) Поясненъе за-конѣвъ конституциальныхъ; 3) Процѣсъ провизор-іальнѣи и шкоды полѣвъ; 4) Значѣнѣе лѣбѣвъ и законы о лѣсахъ, поглядъ на лѣсы); — Ви. С. Даниловичеву (за отчиты: 1) Истѣри литературы отъ Котляревского до 1860; 2) Поглядъ на истѣ-рію цивилизациі Русѣи и ообщѣи госпѣдарки по нынѣшнѣи часѣи); — Ви. д-ру М. Бучиньскому (за отчиты: 1) О заходахъ народу коло просвѣты о власныхъ олахъ; 2) згадка про дѣляньбѣтъ Еве-генія Желеховского; 3) О правахъ оладковѣхъ, тестаментальхъ и кодицѣлахъ); — Ви. о. Ив. По-райковѣи (за отчиты: 1) О значѣню просвѣты для подѣнесеня народу; 2) Истѣри розвою и дѣ-ляньбѣтъ Ставропѣгійского братѣтѣа у Львовѣ; 3) Дѣляньбѣтъ коло просвѣты, церкви и подѣнесеня нашего краю цѣсаревѣи Маріи Теревѣи и цѣо. Ю-оѣи II; 4) О улѣкшенѣхъ панѣици для галич-кахъ селянъ черевъ цѣо. Марію Теревѣи, цѣо. Ю-оѣи II и т. д. ажъ до р. 1848); — Ви. Ил. Ге-расимовичеву (О змѣнѣ плодѣвъ на рѣли); — Ви. проф. Ив. Верхратѣоу (О значѣню воды и еи вѣдахъ въ прирѣдѣ).

— Руснй народнй театр въ Тернополи дае въ оуботу днѣ 2. л. жовтня по разѣ першѣи „Рѣзѣ-ники“, трагедію Шалѣера на бенефисъ панѣи Иванѣи Бабѣровичевѣи. Дирекція придѣала до оѣи штука новѣи оригинальнѣи костюмы, Маемо надѣю, що такъ само штука якъ и выставѣована першѣи разѣ въ нашоѣмъ театрѣ якъ также мно-гослужбѣи и симпатична бенефисантка захотѣтъ нашу руску публику до громаднѣи появѣи въ театрѣ.

— Выдѣлъ товариства ремѣсникѣвъ „Зоря“ ухвалѣвъ на оѣиѣмъ засѣданю заплатити за своихъ членѣвъ олату школьну въ школѣ промысловѣи у Львовѣ. Якъ бачимо въ того, товариство „Зоря“ оспѣнаеъ свою задачу дуже гарно и прислугуеъ значно до подѣнесеня рускахъ промысловѣи ремѣсникѣвъ. Жаль только, що руска публика не поспѣшеъ съ отѣвѣдноу подѣмоу сѣму оиднокѣиу рукомѣиу товариству ремѣсничѣму.

— 6. Вел. цѣсаръ дарувавъ зъ приватныхъ фондѣвъ для погорѣдѣвъ въ Калушѣ 2.500 ар. а для погорѣдѣвъ въ Звенигородѣ 500 ар.

— Зъ Иолымъ пишуть намъ: Днѣ 17 о. м. зви-дѣжуеъ арх. Карѣль Людвикъ въ Коломынъ го-ловнѣйшѣи будыннѣи, призначѣнй для цѣлѣи „Чер-воного хреста“. Межи вилыми оглядаеъ также и будучнѣи гимназійальнѣи, де его при вѣходѣ по-вѣтавъ а оттакъ и оспѣрадуеъ директоръ ги-мназіи, п. Вольѣтъ. Позавѣтъ архикнѣзъ не желавъ оѣиальнаго представлѣи, длатого профессѣи булы прибути лишь поодинокѣи ту и тамъ въ рѣжнѣхъ сѣлахъ, въ болѣшѣи групѣ находѣиоу въ конференціиѣи оали. Тутъ представѣиъ ди-ректоръ архикнѣзѣи профессѣи истѣри д-ра Ку-бишталѣ, дальше профессѣи языка нѣмецкого, Шайдицкого и ообщѣи патѣхѣиѣи. Профессѣи Шай-дицкого оытаеъ архикнѣзѣи, чи бѣтъ задоволеннй

ДѢЛО

Виходить в Львові ще Вівторки, Четверга и Суботи крім руских святъ) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Бібліотека найнам. повѣстей“ виходить по 2 печат. аркуші кожного 16-го и послѣднього дня кожного мѣсяця. Редакція „Администрація подъ Ч. 44 уліцъ Галицка. Рукописи вѣртаються лише на попереднє застереження. Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. отъ одного строчки печатной, въ рубр. „Надбавки“ по 20 кр. а. в. Реданіямъ неопечатаній вѣрний отъ порта. Предплату и инсераты приймають: J. Львовъ Администратія „Дѣла“. J. Вагнеръ Haasensteijn & Vogler, Wall-Reschgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singelstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasensteijn & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскомъ Старини“ въ Кіевѣ, почтовый ящикъ 1 „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерзавинская ул., д. Радла 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
за цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на півъ року . . 6 ар. на півъ року . . 6 рубл.
на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл.
отъ дод. „Бібліотеки“: отъ дод. „Бібліотеки“:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 8 рубл.
на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на півъ року . . 2-50 ар. на півъ року . . 2-50 р.
Для Ватриччя, окрімъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . 15 ар.
на півъ року . . 7-50 ар.
на чверть року . . 3-75 ар.
отъ дод. „Бібліотеки“: на самѣ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар.
на півъ року . . 9 ар. на півъ року . . 3 ар.
Пощиною чилою пошту 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ присылкою загластей!

Въ справѣ рускои взѣрцовой школы.

Не для иншихъ цѣлей а для добра самого школьничества подносили мы въ нашій часописъ столько вже развѣдъ потребу остаточного упорядкованія взѣрцовой рускои школы въ „Народномъ Домѣ“. Въ маю с. р. выслала „Народна Рада“ въ справѣ той основне и все-сторонне представленье до п. министра просвѣты и спонукала слѣдство, въ котромъ всѣ замѣты, поднесены „Народною Радою“ противъ управителя сего школы, показались въ повни оправданными. Рефератъ о томъ подава слѣдча комисія краевой школьной власти что въ червню сего року, а мимо того пекуча та справа не только не дождавалась по нынѣшній день своего полагодженія, але нема выгладѣвъ, щобъ ало радикально усунуено. Мы поминаемо вже обставину, що слѣдча комисія не приняла всего до протоколу, що ѣй переслуханій стороны подали; поминаемо и той фактъ, що не всѣхъ жалобниковъ слушано, бо доставленный Радѣ школьной краевой матеріалъ слѣдчий бувъ чужимъ достаточнымъ, щобъ тяжко провинившогося управителя по фѣрихъ не лишити на давномъ становищу управителя и учти телѣ.

Мимо того есть вынѣ фактомъ, що п. Титъ Будыновскій есть въ руской взѣрцовой школѣ, веде одну класу и сего школоу управляетъ. По фѣрихъ дано ему вправдѣ на якийсь тыждень отпускъ, чтобъ усунути его отъ епископѣ, але скоро записи покончилися, введено его назадъ въ службу. Выходило-бы въ того, що въ насъ можна провинити дуже тяжко, а въ только взъумѣ хто найдетъ дорогу, чтобъ справу бодѣй проволѣчи. На таке выходитъ и въ давномъ случаю. Власть школьна краева не епископѣтася якомъ съ упорядкованьемъ взѣрцовой школы рускои, мимо того, що „Народна Рада“ вже въ-друге просила о то п. министра просвѣты. Тымъ самымъ додася п. Титу Будыновскому смѣлѣсть розпочинати новій публичній скандалъ на коритаряхъ съ учителями сего школы. О сколько мы повинформувались, то вина проволоки має спочивати на референтѣ кр. Рады школьной, котрому може не подобалось прессія изъ стороны Русинѣвъ и для того робитъ имъ все на перекоры. Чи таке поведенье п. референта достойне становиска педагога и урядника школьной власти, мы лишь пытаемся. На всякій однакожъ случай проволока шкоды поважѣ власти, а въ давномъ случаю самой-же школѣ. И проте вѣртаемось до 6го Експ. п. намѣстника ще разъ съ умиленнымъ прошеньемъ, чтобъ не лишъ зваливъ спонукати остаточне порѣшенне сего пекучою справы, але и потягнувъ до отвѣчальности протекторѣвъ п. Будыновского. Думаемо при томъ, що п. Будыновского належало-бы сейчасъ усунути отъ рускои школы, якъ се було проктовано вже передъ фѣриями.

Въ исторіи звѣтного „Заведенія“.

(Далше.)

Павъ Косяброкій уродився и выховався въ нашій Галичинѣ, але не бувъ на столько щасливый, чтобъ изъ школы „выйти въ люди“. Прото-то дуже скоро мусѣвъ оглянутись за приватною службою и найшовъ собі ея при Aziend f, котроу въ 60 тыхъ рокахъ управлявъ п. Д. Сикевичъ, зать директора триѣстивского. При асккураціи служивъ п. Косяброкій агентомъ, вѣдавъ по Галичинѣ и асккурававъ овящевикѣвъ и селянъ на-шихъ. Коли идѣйше п. Сикевичъ перенѣлся въ Россію и тамъ заснувавъ „Якорь“, п. Косяброкій поймавъ также отъ нимъ въ Россію и бувъ тамъ ле высокимъ чиновникомъ. Проче curriculum vitae насъ не обходитъ, хайбъ ще додася, що те-першій директоръ „Заведенія“ довѣйшъ часъ

пробувавъ ще въ Нижнемъ Новгородѣ, и що въ Россіи оженился.

Якъ вѣдомо однакожъ, интересы „Якоря“ не розвивались дуже свѣтло межъ нашою повѣнчною братією. Сикевичъ вернувъ, а его товаришъ розбѣрился за иншимъ хлѣбомъ. Така доля отрубилъ и п. Косяброкій.

Сихъ вохъ рѣчей, больше приватнонъ нату-ры, я не дотыкавъ-бы, але помянути ихъ годѣ, бо мѣгъ-бы хто подумати, що п. Косяброкій есть великимъ ерудитомъ финансовымъ и яко такий отвѣдае восторонно становиску, на котромъ те-перь збѣгае.

Коли о. Ив. Наумовичъ ѣхавъ другій разъ въ Россію на Броды, и упрошенный „добрыми людьми“, забравъ съ собою д-ра Л. Павенцкаго, п. Косяброкій отъ родиноу пробывавъ у своего родного брата въ Угрюновѣ безъ занятя и хлѣба. О. Наумовичъ явився въ Петербургѣ, хлопотавъ дальшу „милостиню для бѣдныхъ Галичанъ“, але найшовъа небавомъ въ великомъ хлопотѣ, коли прѣйшло до справъ чисто финансовыхъ и на той темѣтъ треба було де-що оказати. Ба, що горше! показалося, що и помѣчникъ и товаришъ его, д-ръ Павенцкій, не знавъ поимѣн-ти богато де-чего въ финансовомъ полѣ. Онъ изъ дирекціи заступавъ лишь короткій часъ мѣсецъ управителя, трудився больше въ отдѣленіи ин-тендѣнтѣ, то и не дивота, що показався тайе чужацѣ въ бачковѣхъ справахъ. Тогда о. Ив. Наумовичъ, стыдаючыся вже поклякати факховаго чело-вѣка въ першомъ екепедиціи, п. Савелина Ми-хайловича Загайка, пригадавъ собі щасливо на п. Косяброкій, уживающаго свѣжого воздуха въ Угрюновѣ, и телеграфично покликавъ его. П. Косяброкій злетѣвъ стрѣлою до Петербурга, а знаю-чи тамошній бытиосъ и руской языкъ доклад-нѣйше, якъ его товаришъ, хочъ не знавъ финан-сового положенія „Заведенія“, поимѣнивъ все такъ докладно и всесторонно, що у друге дано грошѣ. Тогда и установлено въ Петербургѣ окремый ондикатъ для дальшого веденія дѣлъ „Заведенія“, а прото-синикомъ, або заступникомъ синикату руской школы для Галичины, именовано о. Ивана Григоріевича Наумовича.

Въ лютомѣ 1885 р. були вже нашѣ палом-ники назадъ у Львовѣ. О. Ив. Наумовичъ яко головный ходатай, розпоряджувавъ теперь всѣмъ и всѣми. И ему лишь має завдячити п. Косяброкій, що ставъ першимъ директоромъ „Заведенія“, а яко заступника интересовъ фонду вдовичо-сирѣтского мѣгъ собі до своего боку правити д-ра Л. Павенцкаго.

Якъ розвивалось финансовый интересы „Заведенія“ подъ управою новою дирекціи, се рѣчь авѣтна и на тамъ мѣсці я про нихъ говорить не буду. Скажу лишь, що нова дирекція стала нове на ново сортувати, оцѣнювати актива, зби-рати пасива, доходити воляхъ браковъ въ пор-тофель векселѣвъ и т. д., а по при то выплачу-вати зновъ значный сумы, забравъ въ часѣ край-нон бѣды въ „Народномъ Домѣ“, и заспокоювати вѣрительствъ, котрі не увѣклися патріотизмомъ и не дали мораторіи. Однѣ лишь вдовичо-сирѣт-скій фондъ не бувъ на столько щасливый, чтобъ и ему зернено 75.000 ар.

Только не треба, Боже борони, думати, що бухгалтерію „Заведенія“ упорядкувала дирекція сама о своихъ силахъ. Бувъ вправдѣ бухгал-теръ въ „Заведеніи“, п. Волошиновичъ, але оей при одной маленькой нагодѣ стояла дуже невы-годнымъ п. Косяброкію и его перемѣщено за-разъ въ горы на долину до заставничаго отдѣле-нія. До упорядкованія же книгъ „Заведенія“, а лучше оказавши, до вычаченія отайнѣ Авгілоа, оправдано ажъ въ Кіевѣ п. Нертовского и сѣй доперва по кількомѣсячнѣмъ трудѣ зъумѣвъ дока-зати, що „балабавъ“ въ 1884 р. бувъ чистотоу фикціею, а властивѣй активы „Заведенія“ суть о индіювъ гульдѣвъ меншѣ.

Але вернѣмъ до нашої рѣчи, именно до марта 1885 р.

Якъ дуже доймало п. Савелина, що его не взяло до другой екепедиціи въ Петербургѣ, такъ

ще больше почувъ онъ себе покривденнымъ, що его мѣсце въ центральной дирекціи занявъ п. Косяброкій. П. Косяброкій познавъ п. Савелина въ часѣ своего побуту въ Петербургѣ и дождався, що онъ въ вышнихъ сферахъ хлопоче для себе якомъ мѣсцѣ. П. Косяброкій просивъ навѣтъ п. Савелина о интвенцію до о. Наумовича и о по-мощъ того-жъ послѣднього въ тыхъ вышнихъ сфе-рахъ. Теперь той омизъ кліентъ ставъ его дарек-торомъ и мавъ ему розказувати! — Якъ бы не я, якъ бы не моя „коммерческая оѣлка“, де бу-ло-бы нынѣ „Заведеніе“? — подумавъ п. Савелинъ, — а теперь плоды моего заобу абирають другі!... П. Савелинъ однакожъ не знавъ, що о. Наумовичъ мусѣвъ такъ зрѣбати, а не иначе, що о. Наумовичъ вѣзла давна прѣзныкъ отъ о. Ко-сяброкій въ Угрюновѣ и що сѣй отецъ жалю-вався передъ о. Наумовичемъ словами: „Прѣхавъ мой братъ отъ родиноу въ Россію и не має зъ чого жити. Менѣ трудно его держати, де-що бѣду нагналы, чѣ щось...“

Мѣсяць мартъ 1885 р. бувъ досытъ холоди-ный. На высокомѣ Подбѣ лежала ще снѣги. О-вѣмина не вылазила зъ землѣ. Але п. Савелина мало вже обходило пытанье, чѣ буде урожай. „Коммерческия оѣлка“ пошла въ воду, на заку-по шпеницѣ не было зломаного дудка, навѣтъ въ томъ часѣ, коли о. Наумовичъ въ сѣчнѣ 1885 р. велѣвъ бодѣй на показъ вылати кѣлька вагонѣвъ въ Россію. Онъ сидѣвъ при печѣ въ теплоѣ ком-натѣ, коли наразъ 22 марта становѣ передъ нимъ п. Косяброкій отъ п. Волошиновичемъ яко бухгалтеромъ новою центральноу управы, чтобъ въ какой филіи тернопольской предприняти оковтрѣ. Вѣрѣс оказавши, въ тернопольскій филіи, полу-ченѣй отъ збѣженихъ магазинами, не было що покон-трувати. Центральна дирекція въ часѣ крайнон бѣды забрала була 30.000 ар. готѣвкою, а кромѣ того п. Савелинъ выплативъ до 21 марта 1885 р. зъ щадницѣ тернопольской 41.992 ар. и 69 кр. а. в. Лишляны лишь порожей магазины, котрі въ своемъ часѣ стояли богато гроша, порожей мѣхи, деяки снаряды господарскы, трохи запасно-го товару и — довгы на комитентахъ.

П. Косяброкій обвинявъ п. Савелина въ дуже богато рѣчахъ. Поимѣнувши, що волякъ стра-ты, якъ въ манушихъ лѣтахъ, почавши отъ 1880 р., т. е. отъ заснованія, збѣжѣе предпріемство принеоло „Заведенію“, п. Косяброкій вѣмѣнивъ въ вану п. Савелинови, жадавъ онъ ще эдѣтъ точ-ныхъ и подробныхъ рахункѣвъ зъ першомъ под-рожи п. Савелина въ Россію, а именно хотѣвъ за волю цѣну дознати, кому яко посередни-камъ плативъ п. Савелинъ 1/2% отъ выхлопато-нон въ Петербургѣ грошевой помѣчѣ. Дальше зрѣбывъ новый директоръ п. Савелинови замѣтъ, що зъ его выны Товариство югозападныхъ зѣдѣ-ныхъ дорѣгъ дало „Заведенію“ лишь 300.000 рублѣвъ позички, коли можна було больше вы-дѣрти, такъ, якъ бы то грошѣ въ Россіи лежали на купѣ, а п. Савелинъ не умѣвъ брати. Оста-точно занявъ ему, що ще зъ 1881 року залягае въ филіи тернопольской сумы 24.387 ар. 37 кр. для „Заведенія“. На данный знакъ привезенный бухгалтеръ, п. Волошиновичъ, положивъ на отѣлъ свѣстокъ паперу, описанный олдѣмъ, на котромъ именно послѣдній замѣтъ стоявъ будѣто числами доказанный.

П. Савелинови стало мутно въ головѣ. Онъ зрозумѣвъ, що тутъ вымѣрено на него тяжкій ударъ дефравдаціи, але отяженившись скоро ока-завъ: Се все ложъ и я оправдаюсъ поимѣнно и на подѣствѣ контонныхъ молахъ книгъ. Инквизито-ры удалялись и отѣхали.

(Далше буде.)

Про лицитацию селянскихъ грун-товъ и якъ ѣй зараджувати?

(Рефератъ п. С. Дорундяна на повѣтовѣмъ Вѣчу народ-номъ въ Коссовѣ).

(Далше.)

Усунувши щирымъ и ровнымъ тру-домъ, оцѣдностью и наукою, властивѣй, въ насъ

самыхъ спочивающѣй причины зла, намъ треба ввѣтити спѣльными силами до дальшоу работы. Уже первому челоуѣкови назначивъ Богъ въ жѣнцѣ помѣчницю, а мы жѣмо на свѣтѣ не для иншоу цѣли, якъ щобъ взаимно спира-лись. До довѣжнѣй самѣ не въ силѣ спертѣ, щобъ его грунтъ лицитациѣю не перейшовъ въ чужѣ руки, тамъ черга приходитъ на кѣльця лицитациѣй, т. е. товариства, котрі мали-бы задачу старатися, не допустити до того. Я вараъ повесню ту рѣчь.

Якъ вѣдомо, суть два роды лицитаций, именно лицитаций на движимости и лицитаций на недвижности або грунты съ тымъ, що съ грунтами нерозлучно есть залучене. Лицитаций на движимости суть упрошеніи патентовъ цѣ-сарскимъ въ той способѣ, що на подѣствѣ вы-року або угоды отъ разу перепроводжуеся при помѣчи суду описанье и оцѣненье рѣчей движимыхъ; а по правосильности резолюціи, при-ймаючон тѣ два акты разомъ сполученѣ до вѣ-домости судовоу, на прошенье рописуеся два короткѣй речинцѣ до лицитаций съ тымъ, що движимости заграбленѣй продаетося на першѣмъ речинци въ цѣну або выше цѣны детаксо-ваноу, а на другѣмъ такожъ выше той-жъ за-яку-небудѣ цѣну. Найбольше оѣфрующій пла-титъ вараъ грошѣ, а въ замѣнѣ за то дѣстав вараъ лицитованный предметъ на власнѣсть. На томъ все кончатся.

Довше треваетъ и есть дорожшоу лицита-ція на недвижности. На подѣствѣ выроку або иншого на ровни стоячаго документу мусѣтъ передъ всѣмъ грунтъ движима быти описа-ный на мѣсці судовоу комисією и описъ сѣй въ судѣ принятый. Се першій степенъ, котрый въ мѣсцѣхъ, де суть книги грунтовѣй, заступае-ся вѣсмомъ дову въ ту книгу грунтову. По томъ слѣдѣ оцѣненье грунту заставомъ обя-зоченоу, що вже мусѣтъ довершити комисія на мѣсці, де грунтъ положеный. Се другій сте-пенъ екекүціи. По правосильности сѣхъ двохъ степенѣвъ слѣдѣ лицитаций, котра правильно отбуваеся на третѣй речинцѣхъ, отдаленныхъ отъ себе о 30 днѣвъ, а котра всѣ три на 30 днѣвъ въ часописѣхъ едиктами мусѣтъ быти по-данѣ до приауднон вѣдомости и едиктомъ у-ряду громадского тамъ, де лежить грунтъ, выставленѣй на продажѣ. Условія, подѣ якими лицитовану реальность можна купити, буваю-тъ ровнородны: гравильно на першѣмъ и другѣмъ речинци лишь за цѣну оцѣнювою, а на третѣмъ такожъ выше сѣй цѣны. Щобъ одмакожъ лицитаций могла отбути, мусѣтъ станути найменше три особы до лицитаций. Зъ тыхъ кождѣй складае передъ лицитациѣю vadium (закладъ), звичайно 10% цѣны дета-ксованоу, до рукъ комисіи лицитациѣной, по-чѣмъ цѣна подѣбавеся такъ высоко, якъ пони-хѣтъ больше вже не надѣвѣноу. Хто давъ найбольшу цѣну, той купивъ грунтъ и его закладъ задержуеся, прочѣ заклады вѣртаються вараъ.

Въ 30 днѣвъ по правосильности такого ли-цитациѣного акту складаеся рѣнту цѣны купна и отбѣравеся реальность въ посѣданье. Наколѣ лицитувавшѣй и купившѣй не додержитъ якого-небудѣ условія лицитаций, тогда на бажанье интересованныхъ тратѣтъ закладный грошѣ, а на кошгъ и шкоду его розписуеся нова лицитаций и продаетъ еще разъ.

Такой бувъ-бы короткѣй перебѣгъ звѣ-чайной лицитаций. Теперь скажу больше.

При нагодѣ такихъ лицитаций суть лю-де, котрі легкимъ и дешевымъ способомъ при-ходятъ въ посѣданье грунтовъ, а суть и такі, що только въ того жѣють и навѣтъ роблятъ маетки, бо купивши грунтъ дешево отпороду-ють его оттакъ дорожше. Якъ се дѣвѣся, най-лучше повесню примѣромъ.

Передъ кѣлькома роками прѣйшовъ до Жабѣя жидъ Гершко. Бувъ онъ бѣдный, бо принѣсъ съ собою кѣлька лишь гульдѣвъ. Остѣвъ въ якомъ-будѣ та пробувавъ тутъ свои владѣти. Дѣтворѣ обѣвѣа его, онъ обѣдраный и выгодоуемый заходивъ неравъ до своего сусѣ-да Василѣ, котрый въ милости де-що ему по-давалъ. Съ часомъ Гершко ставъ, якъ то ка-жутъ, гандлювати, то купивъ онечку, то прода-валъ обарѣники, то де-що другого, а небавомъ почавъ шинкувати и горѣвку та продавати тютюнъ. За кѣлька лѣтъ доля его поправилася. Онъ купивъ собі вже кусень грунту та больше въ выпрошеного якъ купленого побу-довавъ хатчину, а далѣ ставъ вже на добре провадити гандель. Але все то было ще для него мало. Ему хотѣлось будѣ-що-будѣ стати гавдоу, ему захотѣлось купити грунтъ Васи-левый, и якъ-бы на сѣмъ спытавъ одного ра-ву своего сусѣда, чѣ не продавъ-бы ему бодѣй кавальчакъ своего грунту. Василь усмѣхнувся

га каже: Гершко, а деж-бы я продавал свою батьковщину!

Провелось якийсь час; Василь постигло нещастя. Кинувся він сюди-туди, мусив ватагувати пошуків, разів на 20 ар., разів на 10 ар. Кождий раз перебігав його Гершко і „тыцнував“ ему ті гроші. Недовго потім додав ще 20 ар. і зробилося всего 50 ар. Василь не бідав, Гершко скарижте. Проситесь Василь, Гершко жде. Але за выгоду бере у Василя то курочку, то гусочку, то свиня, то внову що иншого. Минув знов якийсь час, коли Василя на ново кличуть до суду на термін один, другий. Тут вже Гершко не хоче ждати і Василя вусуджено на виплату в часі 8 днів і тих 50 ар. і лхварского проценту. Почав Василь дорікати Гершкові, що алий суєтд, але Гершко з дорікани сміявся. Аж ось дає Бог якийсь святе. Василь сидить перед хатою на присиль, дити коло него, жінка лагодить обід. Дивитесь Василь, над'їждить ефра, а на ній якийсь пань комисарь. З'роду він єго не бачив. Комисарь влізав з'ривавши Василю, що привідить в справу до Гершкового в суду, став єго хату описувати. Василь аж побігав: Гершко, той обдранець став єго тепер такій бутний! Не помогло нічого, описано грунт і хату. Ньчого чинити! Василь устарав 50 ар., иде до Гершка довгь отдавати. Що ти мені даєш, а процент за два роки, а комисія? Я маю в тебе 130 ар. Додам тут, що є д'ївалося ще передь выдавем уставы противь лхвы. Що не напрасно Василь, що не нансисв Гершкові д'рунков, і ярков, і курей, і гусей, все не помогло; Гершко покликався, що має декрет і що буде продавати хату.

Васили стало лачно. Пойшов він порадитись, а опісля, вступивши до Гершка, просить, щоб позбав. Згодилися. Гершко буде ждати, але під умови, як Василь підпише ему тратку (вексел) у нотаря. Пошли оба до Косова. Гершко по дорозі почитав Василя, що має говорити передь нотарем і научив єго, що будьто він позичав у него 150 ар., що за процент об'їдав єму по 30 ар., що ті 30 ар. тепер вже дорозовують до довгу, що по пов' року має дати єму 90 ар., а за другий піврок знов 90 ар., а скоро-би не заплатив, то об'їдав єму платити 10 ар. на рік проценту.

Описали тратку і вернули додому. Гершко такій добрий став Василю, як ніколи. Кілько разів відійшла річ на довг, а разів каже: Я тоб, Василю пожду, скільки хочеш. А симчасом Гершко нажив єго і курей і гусей і дав Василю на зимовок. Василю все упоминала чоловік: уважай Василю, але Василь гнівний відказував їй: Гершко добрий чоловік!

Одного разу влетіли куры Гершкові в грядки Василя і випорпали все, що там було. Поеварилася Василю є Гершкові і скінчилася привязь. Гершко зверещав: Я вас научу, як мене не шанувати, і по всьому. Продав Гершко куры, попродав дрб, бачать, Гершко хоче выноситься. Тішати Василь, рада тому і Василю, та лиш старає о гроші, щоб сплатити нав'сего жиди. Жде ярмарку. Але якийсь дждався, вайхала знов комисія і Гершко знов описав грунт. По м'ясяцю прийшли таксатори і оцнили грунт є хатою, що вартували 110 ар. на 900 ар. Тепер дбавав Василь форядунок за форядунок, ходив на речинц до суду, але все говорив, що є д'їтей нхто грунту не вове. Пришла і ліцитація. На першій речивець Гершко не иде, на другій Гершко також нема, передь третім Гершко похвав до Косова і Василю є ним. Стали передь судом. Оголошують ліцитацію. Василь складає на стіл 90 ар., ба далі 180 ар. Але Гершко каже, що єму більше належить, а именно капіталу 180 ар., проценту 10 ар., а комисію 30, а за оголошенє ліцитації по гаєтах 30 ар., всего 250 ар. Варочім, каже Гершко, що він не має вже права грош брати, ані годитись, бо він єю претенсію дступив жінцї своїй, а она хоче ліцитації. Зараз оттак зложив Гершко надієм 90 ар., то само зроби єго брат Абрумко і Мендель. Выклакали ціну 900 ар., Абрумко дав 300 ар., Мендель 330 ар., Гершко 350 ар. Хто дасть бльше? Нхто? Продано! На другій день впынуло поданє до суду, що Гершкова продану їй претенсію знов дступила, так Гершко, рахуючи свою претенсію до Василя на 250 ар., надієм 90 ар., разом 340, додає ще 10 ар. складає в депозит, а в кілька день відійшла комисія выклати Василю є жінкою і д'їтми в хату і в грунт і впровадила Гершка в посідань. І так за 50 ар. позичених Гершко став господарем в Жабю.

І чи тут не були-бы потрібні кілька ліцитацій? Накопи-б ти кілька до н'їго бльше не служив, як щоб на ліцитаціях д'їву купна підбивати, то заслуга их була-бы вже велика, бо злицитованому все таки лишався-бы якийсь грб. Але ті кілька мали-б ще другу задачу. Они не допустили-бы, щоб селянскі грунты переходили в чужі руки. Подумаймо, скільки то єсть таких довжників, що на разі не мають гроша під рукою на сплату свого довгу. Накопи-б яка душечка могла лиш до осени довг заплатити, то вже опісля можна-б звернути єго є процентом і лишити при батьковщині, або

в найгрібшій разі спродати кавальчик, грунт в вільної руки і все заспокоити. Такою душечкою були-б як раз ті кілька ліцитацій. Они могли-б грунт Василю купити за 400 ар., половину єго отпродати за 600 ар., а половину звернути назадь легководному Василю. В євх тих случаях скористав-бы довжник, бо лишався-бы при батьковщині, скористало-бы і кілька, бо не влізав-бы до неї чужинець. Кілька ті могли-бы и вышуквати добрых купців, євх людей, накопи-б самым було трудно купувати землю. На всякій однакж случай, хосенність их була-б велика.

(Конець буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЬЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рада державна.) Вчера відбулося перше засідання палати послов, на котрім гр. Таффе предложив отручє писмо цесарю и представив нового министра гр. Бакгема. Представитель палаты просятив опобла коротку агадку помершим послам а нововыбраны послы: Врані, Стингл, Габерман, Григорец, Серватовіч, Щепановіч и Пхлер зложили приречє. — З петицій вынул: Прошенє суду окружного в Целіи о позволені до выточєня судового слдства против посла Вошняка, а суд окружный в Задарі внос такє оаме прошенє против пос. Сукупови. Оба посла суть обжаловані о образу чести. — Министрь торговл предложив провкт до закона о управлєнню выдатов руху на зєлєнничих державных, взглядо о конституційне трактванє наданши выдатов з років 1881 до 1885. Пос. Гайльсберг интерpellує гр. Таффе о справі австрійско нмєцкогє союзу и запитує, чи президент кабинету може недозволяти заявленієм отперти вє погослок яко простй выдумк. — Пос. Штурм интерpellує гр. Таффе о справі заложєн на Мораві аж 4 домів примусовою роботы и о удільє для них запомоги в скарбу державного. Той самь посол интерpellує також о поступовані старости в Тшебіці, що до выдєвєня урядового дневника в чєскай мзыц.

(Вз круглє правитєльствєных) мала тепер настати дуже душна атмосфера, все здаєся на то вказувати, що заносити на якус кризу. Найбльше занепокоєне правитєльство угодою с Угорщиною. Вєй вправдї переконан, що угода с Угорщиною буде заключєна, бо муонт бути заключєна, але правитєльство побовєє найбльше того, що тепершєна бльшдсть не прїмє до тычных предложєн и для того оглядаєся вже за отповдєтливимь союзникам. Говорят навть, що правитєльство поробило вже певні кроки, що-бы при помочи австрійско нмєцкогє клубу утворити нову бльшдсть парламентарну, до котрой належали-бы вє отороняцтва крєм Чєхы и клубу нмєцко-народного. Вє такімь случаеть-бы то оргєвизальныи способ гр. Таффе до полагоджєня спорячихь народнєх, накопи-бы такий два непримиримы противники як Чєхы и нмєцкій клуб мусили в євильной опозиції отапути до правитєльства, отже и в євильной цїли помиритися с собою. Зь другою отороню можна єй погослок уважати також за рбд прєсїи на тепершєну бльшдсть, чтобы єи зробити податвїшю. Що єз всего выидє, побачимо незадовго.

(З клублє парламентарных) Клуб єи цєн трум в Радє державній выбрає в сєреду озовить предбдательєм кн. Алоїзі Лхтенштайна на мѣсто кн. Альфреда Лхтенштайна, котрый зложив євй мандат. — На засіданню австрійско нмєцкогє клубу вє второкь пояснює предбдатель клубу, Хлємєцій, тепершєну оцтуацию политичну. Ояє доказує, що тепершєна дльноть австрійско нмєцкогє клубу єсть зовємь оправдана и можна на певно оподѣвєтє, що продовжєнє єє дльноты принєсє хосєннє вѣмєцкооты и интересамь державным. — Чєскай посол зь Моравы уважала интерpellуєти мпн. Гавча вє справі закриты чєскай шкѣлє сєредныхь на Мораві. — Гр. Генрих Клям-Мартинєц выздорѣвши тепер має знову вступити до чєскаго клубу и єго комитету ексактывного.

Заграничній Державы.

Россія. Праса російска инше тепер до омытє яно о кандидатах на престолє болгарскій и домагєся рѣшучє, чтобы новий князь болгарскій бувє зависимый оть Россії. „Свѣт“ доказує, що крєм князя черногогорского не може нхто иншій бути княземь болгарскимь як хабя лишь Россіянц. Тажє сама газета каже, що найлѣпше було-бы, чтобы вь Болгаріи отбулося загальнє голосованє народнє, а тогды Болгарія побла-бы за примѣромь Руси-Украины, котра за Богдана Хмєльницкого добровольно прилучилася до Россії и выбрала євонимь княземь царя моковского.

Англія. Вь лондонскихь кругахь правитєльствєныхь мають бути вдоволєн отановлєнїє, якє занала тепер Австр Угорщина вє справі болгарскій. Вє послѣднихь часахь отбувалися довѣрчій переговоры межь Англією, Австрією и Италією вє той справі, чи давєс-бы перєвєсти союз балканскихь держав, включю вє и сь Турєччиною. До зрєализованя сєго плану отавила найбольшій трудноты окуация Бєспиту черєз Англію, бо султєв хотѣв, чтобы справа єрицєтєка була по єго думцї залагоджєна, за-

кям-бы єнє згодєся на предложєня англійскі. Вє єй справі не могло ані англійскє правитєльство ані пос. Драмонд Вольф дати Порті и Муктарови-наши такихь забезпєчєн, котры могли-бы бути султєна переконати. Допрєва князєв Єдинбургскому, котрый бувє вєдєвє вє гостєнї у султєна, удалося по части переконати єго и вє томь напрямі буде тепер дальшє дѣлати посолъ Гвайт.

Болгарія. О внутрїшнѣмь положєнню вь Болгаріи олержує „N. fr. Presse“ оть сєвогє корєспондєнта слѣдуючу вѣдомѣсть: Помимо того, що вє цѣлѣй Европѣ думают, що сєредь змѣнєныхь обєставинь спокѣй и порядок вь краю дадуть лишь єв великою труднотєю удержати, то я могу на певно вась завѣрити, що доси не нарушєно тутє нѣдє порядку. Що до усопѣблєня народу оть чау выїзду князя, то можна лишь то оказати, що оно єсть дуже пригноблєнє, бо кождий чєу то дуже добре, що тепершєнє положєнє не дастьє довго удержати а що треба кончє щось зробити, чтобы закончєлася тепершєна провизорія а настєвє трєвалый порядок. Судьба Болгаріи опочивєє тепер вь рукахь регєнтѣв Стамбулова и Муктурова (є Каравєловѣ нема и бєсѣды, єнє держатєя зь далєку и вє великой резервѣ), але такє она як и министри не суть вє оилѣ направити то зло, якє настєло оть вѣздомѣ князя. Надє властиями войсковыми и цивильными верховодитє имєнно тепер за богато ообѣ а нєма авторитєту. Выїздє князя не выкликаєт вправдї розладу, але вєе такє чєу кождий, що єго оособа була сєредкомь, околѣ котрого все крутилося, оть котрого все выходило, и що найлѣпша воля, найбольша дѣльнѣсть и патриотизмь такого Стамбулова и Радославова не суть вє оилѣ заступити князя вь народѣ. Рѣзній приключєня, якї проявляєся такє вь арміи як и сєредь цивильныхь, дають доказы, що не достєє оособы, оть котрой-бы выходила управа цѣлоя державы. Антирѣоискій змаганє вь народѣ набрали знову новы салы черєз торжєство, якє обходжєно вь Софії вє память пловдивской рєволюції зь минушого року. Вє дєнь торжєства отбувєя вєчєромь пирь вь публичномь огородѣ, на котромь були такжє регєнты Стамбулов и Муктуров а зь министрѣв Радославов и Иванчєв а крємь того богато депутатѣв, урядникѣв, адвокатѣв и т. д. Найбольшу сензацию выклєкала бєсѣда Стамбулова, вь котрой єнє зазначив, що Болгарє далєко окоршє займєлася оовонимь высвободжєнїєм, якє о оѣмь подумали оовободитєл Росієнє. Щє 50 лѣтє тому назадє учавь Болгарь єдинъ калаурь зь атоискогє горы ихь рѣдїон исторія и розказувєл имь про ихь народногє царя и ихь героєв. Тепершій освободитєл, Росієнє, освободила Болгарію лишь вє оовихь власныхь цѣляхь а Росієнє стрємєтє тепер лишь до того, чтобы Болгарію загорити. Вє дальшѣй бєсѣдѣ замѣтив Стамбулов, що Болгарє не могут такє довго уважєтє сєбє освободжєнными, доки євє чагє Болгарія вразь сь мѣстами Адрианополемь и Охридѣю не будуть разомь ополучєны, що Болгарє паунуты нинѣ вь Софії, Трьновѣ и Филипополі, то не значитє, що Болгарія єсть освободжєна и ополучєна. Бєсѣдникь доказує далшє, що кождє ояє, котра хотѣла придрушити болгарскє почутє народнє, розбалає як-раз о то почутє народнє и о болгарскій патриотизмь. Бєзѣду єю принято грѣмкими окликами а агєнты дипломатичній повѣдомили о нѣй заразѣ телеграфично євоні правитєльства.

О прїїздѣ ген. Каульбарса до Софії доноєтє тепер вє газєты, що єнє выступєє не яко агєнтъ дипломатичній, а просто яко комисарь, присланный туды Росією. По єго прїїздѣ до Софії отбуєся вє єго чєстє пирь вь домѣ росіискогє консулєтєва, на котрый запрошєно 30 ообѣ. Зь представитєлєв болгарскихь партій не явилося на пирь нхто крємь єдиногє Цєнкова. — Кєноула росіискогє Нєкєлєдова отклєкає зь Софії а на єго мѣсто покликєно Ингєльштега зь Филипополі. — Нєдавнѣ отнєлоєя було болгарскє правитєльство до правитєльства сєрбєского, чи оно хотѣло-бы вѣйти вє добрѣ отношєнє сь Болгарією. На то отповѣвє король Милєв, що єнє готовь бы на то згодєтєся на той подєставі, на котру вказувє щє кн. Александрѣ. Правитєльство болгарскє запитуєло отжє тепер знову, чи Сєрбія згодєлася-бы на то, чтобы д-рѣ Странскій бувє предбдательємь болгарскимь вь Сєрбіи. Правитєльство сєрбєскє згодєлоєся на то. Д-рѣ Странскій выїдє сими дєлєми вє єпєціальнѣй мєсїи до Бѣлградѣ.

НОВИНКИ.

— Вѣчє окружє вь Коломыи выпало вє загаль дужє добрє. Дєнь передь вѣчємь т. є. вє второкь днѣ 28 с. м. отбулоєя забєва сь танцями на дохѣдѣ мѣщєвоє бурѣи и Народного Дому вь Коломыи. Вє сєреду о назначєній годий отбулоєя вь мѣсѣкѣй цєрквѣ богослужєнє, по котромь участники вѣча зачали збиратєся на мѣсѣи вѣча вє вєлєкомь будинку, що мѣститєя вь мѣсѣкомь огородѣ. Участникѣв на євмь вѣчу було мєншє якє вь Косовѣ, але вєє такє чєло ихь дохѣло до 600. Явилося богато євєщенїкѣв и интєлєгенція євѣсков, такжє дужє богато євєлян, але мало мѣщєн. Коломыискіи мѣщєнє було навть дужє мало. Найбольшє сєлянє явилося зь Жабєи а за то мало євєлян зь сєлѣ близєннєх. Вє загаль було найбільшє євєлянє зь повѣтовь коломыискогє и косѣовскогє, зь повѣтє надѣврнєнєского не було майжє нѣкого. Явилося такжє и кількохь Полякѣв а мѣжь ними властитєлѣ кошєленє ш. Вєвѣвскій и Федорович. Вѣчє от-

крыєт промовою п. Михайлѣ Вѣлоуєт, а потѣмь выбрєно предбдательємь на чєлѣ бурѣи о. Кєблєвєского, парха зь Коломыи. По короткѣй промовѣ предбдателя повитєлє участникѣв вѣча д-рѣ Гєвєвич зь Черновєцє имєнємь буквєнє-єскіхь Русинѣв, а оттакє выбрєно комитєтѣ зь трєхь людєй, котры мають займєтєся перевєдєнїємь уважєтє коломыискогє вѣча. Першій рєфератъ: „О нашихь правахь конститутційныхь и якє зь нихь користєтє“ мєлѣ д-рѣ Окунєвскій, конциєнтъ адвокатскій зь Стєпанєславѣ. Вє сєвѣй бєсѣдѣ порушивє єнє такжє и другій рєфератъ: „О правахь громадєхь и зєврхностєй громадєскихь“, для котрого не було єкєромє рєферєнта, а на послѣдокь предложєв имєнємь комитєту слѣдуючї рєзюлюції: 1) Вызвєєся товариства рускій, чтобы зєвєлєноє выдєнїємь законѣв и рєзипоряджєнє державныхь и краєвыхь; 2) чтобы при всякихь выборахь отдавали Русины євоні голоєы лишь на рускихь кандидатѣв; 3) чтобы закладєти чєталєв, кєсы позичков и шпихлѣр; 4) вызвєєся правитєльство, чтобы оно отнєлоєся до цєвєря и Рєды державнои о зєвєнєнє патронату; 5) вє вєсѣхь школахь вѣходнѣи Гєлєчичи мєлє бути зєвєдєний языкъ рускій; 6) отєвєтєло до найвышєгогє трибуналу вє кождѣмь случаеть, коли будуть нарушєнїи права при выборахь; 7) до вєсѣхь властєй писати лишь по руски. Вє розєвєрѣ надє рєфератѣмь д-ра Окунєвєского зєбиралї голоєы такжє и сєляне. Вѣє рєзюлюції уважєно. — Другій рєфератъ „О промислѣ вь нашѣмь краю и єго розвѣю“ мєлѣ п. Іларій Гєрєоимєвич, властитєлє рєальностї вь Стєрунѣ коло Солотвєи. Єнє предложєв заложєнє товариства до поднєсєня промислу сєредь пароду, до котрого мѣлє-бы кождий приступити, хтѣ зложєти 5 ар. на удѣлѣ. Выбранѣ отжє 10 людєй (7 Русинѣв а 3 Полякѣв: Щєпанєвоєго, Вєвѣвєвоєго и Федоровича) до уложєня статутѣв такого товариства. — Трєтій рєфератъ „Про шкѣды оть дѣловєи зєвѣрєнїи“ мєлѣ пос. Романчук. Бєсѣдєнка повитєно грѣмкими оклєсками. Рєзюлюції, поотєвєдєнї бєсѣдникѣмь, приняло вѣчє такжє. — Д-рѣ Гєвєвич поотєвєлє додєтковє зєвєнєнє, чтобы вѣчє зєвѣвало послѣдѣ до Союму и Рєды державнои, чтобы євєи зєвєдали що року справєздєнє зь євєнє дѣльностєи. Зєвєнєнє принято єдиногєсно. — Правитєльство заступєлє на вѣчу комисарь д-рѣ Шумлянскій, але єго попєдєнє было зовѣмь явєнє, якє комисарь вь Косовѣ. Єнє вправдї перебивєв д-ру Окунєвєскому, але тихо и черєз предбдєтєля, а коли разь промовєлє голоєю, то говорєлє по руски.

— Отєз а до вєсѣхь поважєныхь гр. кат. комитєтѣв мѣщєвєхь парохієльных євєархіє львовскѣи, євєрхіє перемыслов и євєнєславєвоєи не мєншє до вєсѣхь иншихь комитєтѣв помєгє-ючїхь и до вєсѣхь євєдинєныхь ообѣ, котры зєвєлєлї прийняти дєлавєю лосы вєлєкой лєтєрїи євєтєнои на дохѣдѣ дѣвочєго вєоспитєлїща вь Перємышлѣ для сєбє аєо для нєсєреднїцєв вь роз-продажѣ тыхь-жє. По причинѣ що до розпрѣдєжє лишєвншихь євє лѣовѣє мєлє дужє короткій чєлѣ до розпрѣдєжєности, лєсовєнєє мєлє отбутиєя нєот-вѣнно днѣ 28 го гудєня 1886 р., для того треба всякихь старєнєхь доложєти, чтобы лишєвншї євє намѣ лосы вє томь чєлѣ кончє розпрѣдєжє. Вє той цѣли удєєлє Выдѣлѣ, отѣтєно прїєгадѣ розбєлє-нѣй вѣжє вь мєнєвѣшѣмь мѣсѣцѣ посєредєтвомь картє корєспѣндєнційныхь, єо прошенїємь, чтобы Поважєній комитєты, нємєншє вєє Ви. оособы зєвєлєли доложєти вєсѣхь старєнєхь, чтобы нєспрѣ-данїи лѣтєпєрѣ лосы мєжє євєними зєвєкомь до днѣ 30 жовтєня єщє продавали, а коли не будє вѣякихь выгладѣв на дальшєу розпрѣдєжє, грѣш зєзєкаєл, якє и нєрозпрѣданїи лосы Выдѣловє лєтєрїєномь найбѣзѣннѣє до 30 жовтєня. 1886 тымь пєвнѣшєє надѣєлє, що вє прѣтєвнѣ-нѣмь случаеть нєзєвѣрєній до днѣ 30 жовтєня 1886 лосы будуть уважєнїи за продєнїи, бо по улыкѣй того рєчанїя обєвєзєвє Выдѣлѣ вєє нєрозпрѣдє-нїи лосы отдєти домємь комисарьскимь у Вѣдєи, котры вѣжє оть 1 вєрєєнїи нашими лосами зєвєнє-юєся, и для того на случай обѣзнєнє єє достєвно нєрозпрѣданїєхь лѣовѣвь бувє вє євѣдѣ намѣ иє-рєжєнїи на вєлєкій отраты. Отѣ Выдѣлу цєнтрєл-ного комитєту лєтєрїєномь. — Перємышлѣ 26 вєрєєнїа 1886.

— Отрєдєна прѣєвє. Мимѣ того, що на єєй рѣкѣ министєрєство просвѣты значно подѣвєшєло оц-пату шкѣлєну вь нашихь сєрєднєхь школахь, то зєє-тєки чєло учєникѣв Русинѣв, котры зєвє-чєнно налєжєтє до бѣдѣвншєхь, не такє дужє зємєнєлоєся, а вь дєкєтєрѣхь гимназіяхь, якє є. пр. вь львѣвскѣй и коломыискѣй, доказує, що руска мєлодѣжє горѣєє чєлоєно до науки. Вь коломыискѣй гимназіи єсть навть — якє доно-єтє „Руска Рада“ — вє чєтырѣхь вѣзшєхь клєсахь достєчєтєно чєло учєникѣв Русинѣв, чтобы тамь открити єкємь клєсы паралєлєнїи євє рускими языкѣмь выкладєвнмь. До першѣи и чєтєвєртѣ клєсы вѣєєлоєся тамь имєнно по 32 учєникѣв до другѣи клєсы 27 а до трєтѣи 22. При тепершнєхь обєставинєхь євєнажє откритє рускай клєсѣ паралєлєннєхь при якѣй гимназіи єсть мабуєтє *pium desiderium*...

— Вє Шєнєндѣ вь Амєрїкѣ отбулєлоєя выбѣры урядникѣв цєрковныхь. Цєрковнєнками выбрєнїи: Андрѣй Кєовєр, Сємєнѣ Курилє и Вєєвєлѣ Вєрєнєц. До рады цєрковнои выбрєно 12 чєлєвѣк, котры зложєли слѣдуючї прирєчєнє: 1) Що черєз цѣ-лѣй чєлѣ євєго урядовєлє не будуть пити вь корчємахь (т. є. вє салѣвахь) вѣякихь горєчєхь на-пѣтєкѣв т. є. ані пєлѣнки (горѣвки), ані пивє, ані вєєвє. Вѣльно имѣ напѣтєло мѣрно вє домѣ привєтнѣмь — а вє салѣнѣ могуть пити лишь водѣ єєдовѣ або євєдєрѣ грѣшєковѣ. 2) Що бєзє вєжєнои цєрєшєкѣи не будуть євєєкєтє зєвѣдєнїи

I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ

(Морава)

улиця Фердинанда ч. 22

посылае за послѣднато: *)

10 метр. чорного терна, подвойно широкого зр.	4	—
10 " кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир.	4	—
10 " драйтратъ, тяжкій	2	80
10 " калмукъ, найновѣйшій взорецъ	3	—
10 " бархантъ, найкраснѣйшій взорецъ	3	60
10 " матеріи на шляфроки въ кратки	2	50
3 1/4 " матеріи на зим. одѣжъ мужеску, модий	3	75
3 1/4 " матеріи на плащъ отъ дошу	5	—
1 останокъ 10—12 м. дивановъ на помѣсть	3	50
1 заслона съ джугу турец. взоръ комплектный	2	30
1 гарнит. джугов., 1 обрусъ и 2 одѣяла	3	50
1 гарнит. рипсов., 1 " и 2 "	4	50
1 стебноване одѣяло до сна, также	3	—
1 простирало 2 м. довге	1	50
1 сѣнникъ 2 м. довгий	—	90
3 обрусъ, льняной, бѣлый, червоній, жовтій 10/4 "	2	—
6 серветъ льняныхъ 4/4	1	20
6 ручникъ льняныхъ 1а зр. 1-80 Па	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.)	4	20
1 " шифону 30 вѣд. лѣктъ	5	50
1 " веби кингъ 30 в. л. 1а зр. 7 — Па	5	80
1 " канафасу 30 вѣд. лѣкт.	5	20
1 " градию дамаст. 30 в. л. 1а зр. 7-50 — Па	5	50
1 " оксфорду 30 в. л. (чешк. фабр.)	4	50
1 " моравскій бархантъ синій зр. 5 черв. бѣлый	6	—
3 дамскіе сорочки зъ шифону богато вышиваніи	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцами	3	25
3 нѣмч. корсеты богато укрощ. 1а зр. 4 — Па	1	80
3 спѣдницъ фильц. богато обшиваніи, червоній сивій, драпъ	3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	1	60
6 зимов. панчохъ, чиненыхъ, всякой барвы	1	50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овечей въ всѣхъ барвахъ модный	2	—
1 спѣдница чинена всякой барвы съ бордирами	1	50
1 клявска сорочка муж. бѣла 1а зр. 1-80 — Па	1	20
6 ковчирковъ стоячихъ и выкладныхъ зр. 1	1	—
3 пары маншетовъ	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтниковъ 1а зр. 2 — Па	1	40
3 пары калесонѣвъ бархантовыхъ або Кроазе 1а зр. 2-50 — Па	1	80
6 зимовыхъ скарпитокъ рѣзнобарвныхъ	1	10
1 англійск. пледъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир.	4	50
3 модн. краватки атласов. широкій Па 75 кр. 1а узкій	1	50

Цѣнники и взорцѣ даромъ и франко. Недогѣдне пріймаеся назадъ зовсѣмъ радо.

*) Для Всеч. духовенства, высшихъ урядниковъ и другихъ вѣростойныхъ осѣбъ на выразне жаданье и безъ послѣплаты. 1730 6—20

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославліи,

нагородженъ 19 медалями на выставкахъ краєвыхъ и международныхъ, можна достати въ влаонныхъ складахъ: Краковѣ, Суковницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемишлѣ, ул. Франциканска, якъ такожъ у всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ.

Цѣнникъ на жаданье бесплатно и франко. Анализований проф. Б. Гоффомъ Гигіеничній Медѣвникъ вынаходу Л. Чиньского сѣтъ дуже смачною и сѣрбляною поживою и пѣнымъ средствомъ до усуненя недуги органѣвъ травлення, якъ: запѣръ, геморойа, диспепсій, напѣръ крови, нежить желудка и кишѣкъ, згага, здутье, ѣбнѣвье, несмакъ; побуждае апетитъ, поправляє вигляданье и причиняеся много до вытворення крови.

Медѣвникъ гигіеничній поручають найзнаменитѣйшій спеціалиты, а его лѣчебн. свойства подтверждають гѣкарѣ, сотки же подякъ посѣдає властителъ фабрики. Достати можна у всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ и аптекахъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важне для осѣбъ, шо ведуть сядаче житть; для осѣбъ дѣтковыхъ недугами повставшими зъ лѣтнього травленя, и для реквалесцентѣвъ. Обширна брошура, подаюча рады и показку до естерженя отъ недуговъ повстаныхъ зъ лѣтнього травленя, написана докторомъ спеціалитомъ выйшла на складомъ фабрики медѣвникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославліи и розсылаеся зголомашуемъ-ся даромъ и франко. 1709 26—?

Сирота Русинка

шукає мѣсця въ домѣ священномъ або иншомъ рукоомъ домѣ до занятя въ господарствѣ — посѣдає зручнѣсть въ шитю — або до удѣлюваня дѣтямъ почат. 1755 кѣвъ науки. 3—3

Близша вѣдомѣсть въ Редакціи „Дѣла“.

Въ институтѣ науково-выховуючѣмъ

Маріи Бѣльскои

въ домѣ кн. Сапѣги ул. Осесиньскихъ вхѣтъ отъ ул. Тихон пріймаются записы черезъ цѣлый вересень такъ до осѣмь князѣ школы выдѣловон, якъ и на вышѣй куроу подѣготовляючій до всякихъ нѣмчѣвъ учительскихъ.

При институтѣ открываеся такожъ курсъ Фребѣльскій.

Ученицѣ на жаданье можуть учитиою такожъ и азыка руского. 1746 6—?

Торговля и робѣтня футеръ.

Ново открытыя торговля и робѣтня футеръ для мужчинъ, дамъ и дѣтей подѣ фирмою

Михаила Бекера у Львовѣ ул. Коперника ч. 8.

1749 5—0

порукаеся до выконуваня всякихъ робѣтъ въ кругѣ еп вхѣдающихъ. Приймаются футура на лѣто до перекованя. Порукаеся прихильной памяти П. Т. Роландцѣвъ остаю съ глибокимъ поважаемъ.

Михаилъ Бекеръ, купецъ.

Робѣтня мужеской и дамской обуви 1757 и для дѣтей 2—4

подѣ Яномъ Калинскимъ ул. Хорощины, рѣгъ Академичной ч. 6

побѣтъ торг. п. Ст. Войцѣховского поручає власный вырѣбъ зъ: доброго матеріалу и краєвого и заграничного въ рѣжѣмъ смаку и фасонѣ по цѣнахъ низькихъ.

Всякій замовленя якъ такожъ и совѣтна направа выконуеся въ найкорѣтшѣмъ часѣ.

М. Опидо.

ВЫЕРHUNDERT TAFELN. Brockhaus' Conversations-Lexikon. Mit Abbildungen und Karten. Preis à Heft 30 kr.

Въ институтѣ науково-выховуючѣмъ

Маріи Бѣльскои

въ домѣ кн. Сапѣги ул. Осесиньскихъ вхѣтъ отъ ул. Тихон пріймаются записы черезъ цѣлый вересень такъ до осѣмь князѣ школы выдѣловон, якъ и на вышѣй куроу подѣготовляючій до всякихъ нѣмчѣвъ учительскихъ.

При институтѣ открываеся такожъ курсъ Фребѣльскій.

Ученицѣ на жаданье можуть учитиою такожъ и азыка руского. 1746 6—?

Въ институтѣ науково-выховуючѣмъ

Маріи Бѣльскои

въ домѣ кн. Сапѣги ул. Осесиньскихъ вхѣтъ отъ ул. Тихон пріймаются записы черезъ цѣлый вересень такъ до осѣмь князѣ школы выдѣловон, якъ и на вышѣй куроу подѣготовляючій до всякихъ нѣмчѣвъ учительскихъ.

При институтѣ открываеся такожъ курсъ Фребѣльскій.

Ученицѣ на жаданье можуть учитиою такожъ и азыка руского. 1746 6—?

Въ институтѣ науково-выховуючѣмъ

Маріи Бѣльскои

въ домѣ кн. Сапѣги ул. Осесиньскихъ вхѣтъ отъ ул. Тихон пріймаются записы черезъ цѣлый вересень такъ до осѣмь князѣ школы выдѣловон, якъ и на вышѣй куроу подѣготовляючій до всякихъ нѣмчѣвъ учительскихъ.

При институтѣ открываеся такожъ курсъ Фребѣльскій.

Ученицѣ на жаданье могутъ учитиою также и азыка руского. 1746 6—?

Въ институтѣ науково-выховуючѣмъ

Маріи Бѣльскои

въ домѣ кн. Сапѣги ул. Осесиньскихъ вхѣтъ отъ ул. Тихон пріймаются записы черезъ цѣлый вересень такъ до осѣмь князѣ школы выдѣловон, якъ и на вышѣй куроу подѣготовляючій до всякихъ нѣмчѣвъ учительскихъ.

При институтѣ открываеся также курсъ Фребѣльскій.

Ученицѣ на жаданье могутъ учитиою также и азыка руского. 1746 6—?

Ц. в. Генер. Дирекція австр. Зѣлѣзницѣ державныхъ.

Вышѣе зъ розкладу бѣды, важный отъ 1 жовтня 1886.

Прїѣзды до Львова:

0 2 год. 25 мин. въ ночи мѣш. поѣзды зъ: Хирова, Стрия, Станиславова.
0 8 год. 12 мин. рано особ. поѣзды зъ: Хирова, Стрия.
0 3 год. 10 мин. по полудни особ. поѣзды зъ Бучаца.
0 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣзды зъ: Хирова, Станиславова, Стрия.
0 9 год. 45 мин. вечеромъ особ. поѣзды зъ Гусятина.

Отѣзды зъ Львова:

0 6 год. рано особ. поѣзды до: Гусятина.
0 11 год. 27 мин. передъ полуд. особ. поѣзды до: Хирова, Стрия, Станиславова.
0 12 год. 02 мин. въ полудне поѣзды особ. до: Бучаца.
0 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣзды особ. до: Хирова, Стрия.
0 11 год. 40 мин. въ ночи мѣш. поѣзды до: Хирова, Стрия, Станиславова.

Ретельна конкуренція!

ЕДВАРДЪ ШУМАНЪ

Торговля паперу и галинтерин у Львовѣ, пляцъ Бернардинскій ч. 3.

порукае по можливо низкѣй цѣвѣ и въ великомъ выборѣ

всякій артикулы, вхѣдачій въ кругъ паперо-галинтерійной торговли, якъ:

Приборы школьн., до писаня, мальованя и рисунку; Папѣръ на лѣнты, для канцелярїи и до пакунку; Образы, золотѣ и чернѣ до рамъ лѣтвандѣ, Мыла, перфумы и всякій дробинцѣ. Галинтерїи вырѣбы окляны, деревянн., зъ кости, шкѣры, паперовѣ зъ всякихъ плодѣвъ шутокъ и природѣ, зъ металю и бурштанѣвъ Альбумы, касеткы — портмонежкы, цигарницѣ и люльки, Зеркальця, грѣбѣнѣ, — щѣтки, цѣвѣры и ошкѣры. Ножицѣ, ножики, — куеры до дорожѣ и ремѣнцѣ до плѣсѣвъ И всякій иншій краснѣй рѣчи и хосеннѣ. Котрыхъ годѣ назвати, бо дуже численнѣ. Кто однакѣмъ ласкавъ, можеъ переконати. Шо, якъ дешево и въ якѣмъ выборѣ можѣ у насѣ достати.

Замовленя зъ провинциі залоговую отъяроотно почтою и прїймаю охотно до опакованя товары зъ иншихъ торговляхъ або книгаренѣ.

Наколи хто зъ провинциі замовитъ зъ рѣжнѣхъ предметѣвъ до высоты 5 зр. высылка съ опакованьемъ тѣхъ-же выконуеся бесплатно и до кождоу станціи почтовѣ.

Я веду точну контролю закупи зъ провинциі, а скоро сума тѣхъ-же дойдѣ до высоты 10 зр. — кождый зъ Пов. отбѣратѣлѣвъ одержитъ нагороду касетку „Гаспаровѣ“.

1745 5—6

Цѣнники на жаданье франко.

Кухня смачна. 1/4 литра Пильзнера 7 кр.

Цѣны утѣрко-ваній. 1/2 литра Пильзнера 14 кр.

Горѣвки и вина доборовѣ. 1742 10—?

Телефонъ до ужитку П. Т. Гостѣй

дѣстатѣ можна въ реставраціи подѣ назвою: „Пильзненское Жерело“

пляцъ Марїацкій ч. 3.

Абонаментъ на обѣды по 12, 14 и 18 зр.

Пѣвъ порціи коштує половину.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. в. уприв. галиц. Акцій. Банку Гипотечного

купе и продає все ѣфекты и монеты подѣ найприступнѣйшими условїями.

5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованій,

котрїи подѣла закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышѣю постановѣ зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фондѣвъ, цуцпарныхъ, кавцїи супружескихъ войскѣвъ, на кавцїю и вадїа

можно въ сѣй Конторѣ получить. (до вылосованя съ 10% премїєю т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинциі выконуеся безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизїи.

Медицинскій мыла MAX FANTA

Einhorn - Apotheke P R A G.

Выпробованїи и порученїи гѣкарями.

Фанты мыла ихтиолове, противъ червонѣстїи лиця, носа бургундского (Rosacea Alope), свербѣчихъ лишѣвъ; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанскѣ мыла (мыло ртутевѣ) противъ сїендису и пасажѣвъ 1, штука 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гѣстевѣ и ревматичнѣ выпрѣбованѣю и скорѣю силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зъ маїи противъ коростѣ, лускѣ, потѣвѣчихъ ногѣ и т. д. 35 кр. — Мыло мавѣво-глицеринѣ, лекше, для дамъ и дѣтей, 35 кр. — Мыло карболове, десїнѣекциѣне 35 кр. — Мыло сѣрковѣ противъ угрѣвъ, веснянокъ и нашкѣрныхъ высыпокъ, 35 кр. — Мыло жѣтковѣ противъ лусокъ на головѣ и на подѣшнѣе наскѣрка, 35 кр. — Мыло жѣтѣне на волосѣ, 35 кр. — Мыло зъ зѣла оживляюще системѣ нервовѣ, 35 кр. — Мыло глицеринѣ, найлѣше мыло тоалетѣне 25 кр. — Мыло бензоє на посѣдѣнѣ шкѣры 40 кр. — Мыло назелѣновѣ цѣна 40 кр. прїятне до щѣденѣю ужитку — Мыло мавѣво-сѣрковѣ противъ у-порныхъ недугѣ шкѣры, цѣна 40 кр. — Мыло бораксовѣ противъ нечистѣты наскѣрка, веснянокъ, осудѣвъ, цѣна 35 кр. — Мыло камфоровѣ на отморозженѣ, посѣдѣнѣе рукъ и т. д. цѣна 35 кр. — Мыло нафтолозе противъ всякого рода недугѣ шкѣры, цѣна 50 кр.

1582 31—52

Закладаюся

за всяку цѣлу, шо жадѣтъ зъ моихъ конкурѣнтѣвъ не въ силѣ продавати готовѣю або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерїи краєвыхъ и за-граничныхъ такъ дешево, якъ я. Порукаю мой богатїи складѣ такожъ 1856 Веч. Духовенствѣ. 31—?

Замовленя зъ мѣсця и зъ провинциі выконуеся точно и ретельно. На жаданье высылкаю взорѣ даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжѣ гуртомъ и подрѣбно. Львовѣ, ул. Галицка ч. 8. Заложений 1848.

Прїезду загально найлучшу Масу до запусканя подѣлогъ

порукає

Юсїю Ганке у Львовѣ. 1753 110—0

Перепрошуемъ даємо отповѣднїи работѣ.

Женщина

въ середнѣмъ вѣку, зъ життѣмъ рускихъ домоѣвъ добре обѣнако-млена, шукає мѣсця (може у вдѣв-ца) для веденя дому або и дѣтей (безъ науки предметѣвъ школь-ныхъ). Грає на фортепїанѣ. Близша вѣдомѣсть у о. Стефановича у Львовѣ (ул. Рука 3). 1760 1—3

Димитрій Шустеръ

у Львовѣ, ул. Коперника ч. 12

порукає свою Робѣтню и складѣ обуви для мужчинъ

найлучшого вырѣбу.

Всякій замовленя такъ мѣсцевѣй якъ и замѣсцевѣй выконує по-дѣла найновѣйшѣю модѣ и найко-ротѣшѣмъ часѣ. Дякуючи П. Т. Пу-блицѣ за ласкавыя взгляды, пи-шусь съ глибокимъ поважаемъ

Димитрій Шустеръ,

членъ тов. рускихъ ремѣсникѣвъ 1735 5—0 „Зѣра“.

Найдешевше руске литератур-не издавництво „Руско-укра-инска Библиотека Евгения О-десницкого“ выхѣдѣтъ у Льво-вѣ почавши отъ 1-го грудня р. 1884.

Досѣ вышло 14 выпускѣвъ, обѣ-мѣлочнѣхъ слѣдующїи литературнїи ма-териалѣ:

1. Запорожцѣ, оповѣданѣ Ивана Не-ч, я-Левинского 10 кр.

2. Соннїи мары молодого питонца-оповѣданѣ В. Барѣтнського 10 кр.

3—4. Оповѣданя Олексы Сторожен-ка (Серїя перша) первѣстїю 20 кр. по вышѣщѣю економическихъ ча-етѣвъ 10 кр.

5. Prima Vera, поевнїи Юліи Шва-леръ 10 кр.

6. Оповѣданя Д. Мордовцева 10 кр.

7—10. Юрїи Горѣвѣно, повѣстѣ Кра-соченка 40 кр.

11. Въ Карпатахъ, Ив. Печуя Левин-ского, цѣна 10 кр.

12. Галицкїи образкы, Ив. Франка, серїя I, цѣна 10 кр.

13. Лїхїй день, Григорїи Григорїе-вича, цѣна 10 кр.

14. Поетичнїи творїи Стефана Ру-даньского 10 кр.

Предлачувати можна на болѣше число выпускѣвъ наразѣ, пересылаючи водѣвѣдѣну квоту (1 або 2 кр.) на руки выдавши (ул. Сіолодского ч. 6). Замов-ляти можна такожъ поодинокїи выпуски, додаючи за поодинокїи выпускѣ 2 кр., а за подвойнїи 5 кр. на оплату порта.

ДЪЛО

4) щобы ввасти переводили скорє и спра-
ведливє вынагородженє шкѡдъ, зроблєныхъ
дикою звѣриною.

II. Вече Народне в Коломи взымає ті громади і господарств, котрі поносять шкоди від дикон звѣрнн, щоби користаючи из своих правъ:

1) удавалися численно до староствъ съ просьбами о пашпорты на стрѣльбу;

2) ставили до лицитаціи громадского пользования и старались, абы тоє пользование досталося въ користи для нихъ руки;

3) домагалися въ староствахъ, щоби тіи жь зараджували выгублюваніе шкодливон звѣрнн, де дуже розмножилася;

4) въ разѣ якои шкоды черезъ дику звѣрнну, щоби пошкодованій сейчасъ домагався въ староствъ справедливого вынаго-родженя;

5) щоби въ кождомъ разѣ, де староство не залагодить справы въ користи господарствъ або громадъ, удаватися до высшихъ властей (намістниства, министерства, ажъ до администраціонного трибуналу);

6) щоби черезъ своихъ пословъ подавали петиціи до Сойму о зарадження ихъ кривдамъ и стратамъ зробленимъ черезъ дику звѣрнну; и

7) щоби въ разѣ потреби подавали свои кривды до публичной вѣдомости черезъ газету, на вѣсѣхъ, и т. д., и тымъ способомъ старались якъ наибольше людей зъединити для тои справы.

III. Вече Народне в Коломи взымає рускихъ пословъ якъ и всѣхъ пословъ выбранныхъ громадами, щоби петиціи въ справѣ шкодъ отъ дикон звѣрнн якъ наисильнѣйше попирали, и щоби старались о користе для громадъ и хлѣборобствъ уладженіе справы пользования и забезпеченя отъ дикон звѣрнн.

По рѣшеніяхъ д-ра Ганкевича постановивъ а всѣмъ одноструно приняты такую резолюцію:

Вече Народне в Коломи высказує желаніе, щоби послы, выбранны отъ меншихъ посѣлостей зъ рускихъ сторонъ до Сойму краєвого и до Рады державной, складали выборцамъ що року справозданіе изъ своихъ дѣльностей.

Наконецъ предѣдатель о. Кобляньскій закрывъ Вече, а избранны народъ отпѣває „многая лѣта“ цѣсареві, референтамъ, предѣдателямъ и др.

Ширшій змістъ рефератѣвъ и свои замѣты о першомъ окружномъ Вѣчу в Коломи застерѣгаемо собѣ подати въ ближайшомъ числѣ.

Зъ исторіи звѣстного „Заведенія“.

(Далше.)

II. Савелина обжаловано о суму 24.387 зр. 37 кр. Суму тую не донесла дирекція збожевой торговлѣ въ Тернополи до центральной казны „Заведенія“ ще въ 1881 році, т. е. въ томъ числѣ, коли збожевими магазинами управлѣвъ не п. Савелинъ, а жидъ Исидоръ Филиппъ. Се однакѣ не перешкаждало п. Косиѣвскому, щоби вою вину вложити на п. Савелина. Онъ завбывавъ его ще до Львова и тутъ бравъ зъ него протоколы. Якъ були ті протоколы, котрымъ товаришамъ выкривуваня и галасы, а въ то не входжу. Але цѣль була осягнута. Персональ „Заведенія“, а скоро за тымъ и ширшій кружки, набрали переувѣдченя, що новій директоръ отрахъ якій енергичный, що бнѣ доперва зрѣбѣть ладъ въ „Заведенію“, що бнѣ вынайде всякій дефавдація и мальверзація и потягне вѣсь до строгого отвѣчальности. Про п. Савелина отали особъ навѣтъ его щиріи пріятелѣ въ давнихъ лучшихъ часѣвъ шептали де-що на уху, а сплетѣ ті заговорили п. Савелину разъ на все дорогу до дирекціи „Заведенія“. О то го ловно и розходилося.

II. Савелинъ не давъ однакѣ збитися зъ толку. Онъ поѣхавъ до Тернополя и зъ-оттамъ вже подѣ днемъ 31 марта выславъ до дирекціи писмо о точномъ поясненіи закъсѣтованныхъ позицій, входящихъ въ суму 24.387 зр. 37 кр. Подрѣбно въ тую справу входити менѣ трудно, хотяи, якъ-бы еи ширше розбѣрати, чятателѣ мови „Исторіи Заведенія“ могли-бы пересѣдчитися, що центральна дирекція навѣтъ добре не знала предмету, въ котромъ обвиняла п. Савелина. На доказъ того досыть сказати, що по першомъ писменномъ оправданіи п. Савелина дирекція обвинила свои претензіи вже до сумы 20.594 зр. 16 кр., т. е. о майже 4.000 зр. До того треба ще додати, що мнимый сей дефицитъ, походяцій зъ 1881 р. (за орудованя торгового филию Исидора Филиппа), вже въ 1882 р. центральна дирекція „порядкувала“, отже-жъ до п. Савелина нова дирекція не могла мати великихъ претензіи.

На друге писмо дирекція зъ 1 цѣтня 1884 р., котре укладаєвъ вже не п. Волошиневичъ, а п. Подгорецкій, п. Савелинъ не залишивъ такожъ отповѣсти и подалокой позиція поновити. И зъ того то поясненя показалося дуже наглядно, що центральна дирекція буюшму управленію тернопольской збожевой филии, п. Исидору Филиппу, подѣ днемъ 31 сѣрпня кредитувала суму 22.284 зр., т. е. записала его въ списѣ своихъ „допосоватѣльствъ“, акини були Михалко, Кандляръ и богато, богато чиновниковъ „Заведенія“; що про-то упоминається о тую суму п. Савелина дирекція не мала вѣдомою права. Зъ оего поясненя показалося навѣтъ тако, що дирекція упоминала о три вѣсѣхъ по 1000 зр., котрі були давно оплаченъ, а п. Савелиновіи переслани до отдѣла сторонѣмъ. Прочихъ позицій не хочу тукати, бо для невѣдомыхъ були бѣ оны не конче зрозумѣли и мало интересны, але читателѣ могли-бы зѣ всего доперва зрозумѣти, якій хаосъ павувавъ въ кнѣгахъ „Заведенія“ и яка тамъ була факхова ерундія. Я самъ бачивъ рахунокъ одного довжника „Заведенія“, роблений за дирекціи д-ра Ив. Добрянского и Савиньского трома урядниками въ часѣ двохъ тыждѣвъ, просто обчисленіе процентѣвъ отъ веколевого долгу въ сумѣ 100 зр., а въ три рахунки не толькѣ грубо рознилася отъ себе, але обвѣйше зроблений выказуєвъ менші претензіи. Тогда и подумавъ я, а що жь дѣея тутъ съ нашими сѣлѣнами, якъ имъ обчѣоляються проценты вычѣйны и проценты проволокѣ? Другій фактъ есть менѣ такожъ звѣстный, що членъ Совѣта управляющаго въ ликвидатурѣ мусѣвъ учати одного многонѣдѣйного чиновника простого рахуку процентного и дававъ ему задѣтъ до вырѣшеня якъ школяреви въ IV-той клѣсѣ гимназіальной. Не давота про то, що богато претензіи, поставленныхъ дирекціею до п. Савелина, показалося илзоричными. И по мой думцѣ п. Савелинъ повиненъ-бы ще вынѣ справу тую такъ вѣсторонно пояснити, щоби противники его не могли ширити о нѣмъ вѣстей, оскорбляющихъ его честь и характеръ.

Мимо своихъ оправданъ одержавъ однакѣ п. Савелинъ подѣ днемъ 30 марта 1885 р. писмо зъ дирекціи, що рѣшеніемъ управляющаго Совѣта зъ 12 марта „векольныхъ и торговыхъ операцій въ Тернополи совершенно прекращаютъ, а Тернопольское отдѣленіе для торговлѣ немедленно будетъ закрыто“. Яко причину подаю: „значительныя убытки, причиненныя Заведенію“. II. Савелинъ мавъ сейчасъ службу отдалити, все, що було на складѣ, продати, и вѣсь оумы, котрыхъ „разходъ не оправданы“, центральній дирекціи „немедленно“ звернути. Управу казны задатковой лишено на разѣ п. Савелиновіи, але жалованіе его зъ 2.550 зр. рѣчно зредуковано на 800 зр. Тымъ и дано гробну не чѣтъ волюкѣй „коммерческой одѣлцѣ“, на котру, по мнѣнію п. Савелина, Товариство югозападныхъ зѣлѣнцѣвъ цѣвъ року передъ тымъ дало 300.000 рублѣвъ...

Се бувъ другій тяжкій ударъ, нанесенный п. Савелиновіи, але не послѣдній. Для 15 червня 1885 р. явился у п. Савелина новый бухгалтеръ „Заведенія“, п. Ант. Щуровскій, съ писменнымъ повномочіемъ, выставленнымъ дирекціею 13 червня 1885 р. до ч. 1122, въ котромъ оголо, що при-сланный має право „привести въ совершенную ясность дѣло ликвидации торгового отдѣленія въ Тернополи“, а п. Савелинъ має ему у всѣмъ „подчинитися“. Слова „явѣсь“ и „подчинитися“ вразили наибольше п. Савелина. — Се — подумавъ бнѣ, — за мою 11-лѣтну службу для „Заведенія“, се за то, що я заснувавъ торгову збожеву филию, що мѣшками скуповувавъ збоже у нашихъ сѣлянъ, що кѣльканацѣти Руоанамъ дававъ хлѣбъ при собѣ, що черезъ мене „Заведеніе“ набрало розголошу и по-за границями Австріи; се за то, що я въ крайній потребѣ выхлопотавъ субвенцію въ Россіи! Воляно, щоби я не забравъ имъ мѣще директора въ „Заведенію“, якъ се Вышнеградскій жадавъ, то наилучше нанести на мене мѣжрыи рядномъ, зрѣбѣти зъ мене мальверсанта, дефавданта, акихъ було подостаткомъ въ центральній управѣ, вѣзти менѣ честь, кинути всякій подозрѣня, не зрозумѣти моихъ оправданъ, а вѣдѣнцѣ, съ 6 дѣтьми и жѣнкою пустити съ торбами!... А чѣй-же я маю больше претензіи до факховости, якъ молодой правникъ або отпущенный чиновникъ асекураціи, котрый въ Нижномъ Новгородѣ сидѣвъ безъ хлѣба, за котрымъ я въ Петербургѣ вставляюся, и котрый лише для того заплѣвъ мое мѣще, бо не мавъ денне пригорнутися...

Мимо всего, п. Савелинъ поддавъ строгому указу центральной дирекціи, подчиненому пп. Косиѣвскому и Павенцкому, хочъ подумавъ, що „двока кривда есть великимъ переотупленіемъ и наказаніе за тую-жъ послѣдує, хотяи не все скоро,

но тымъ певнѣйше“. Онъ передавъ п. Щуровскому казу, инвентаръ и запасы товаровъ въ порядку и предложивъ кнѣги свои бухгалтеріальной. II. Щуровскій привѣзъ съ собою дѣлкѣ кнѣги зъ центральной управы и взявъ въ „ислѣдованіе“ дѣлъ, почавши отъ 7 червня 1881 р., т. е. отъ первого дня почину операцій торговыхъ. И отъ что показалося! По двонѣдѣльномъ трудѣ сконстатовано, що вѣсь обвиненя, поднесеный центральной дирекціею противъ п. Савелина, суть чѣстою фѣкціею, и що выдуманѣ ихъ лишь за то, щоби его зрѣбѣти неможливымъ и усунути въ ликвидатурѣ на директора „Заведенія“ въ томъ числѣ, коли вже грѣшъ була. Сконстатовано дальше, що п. Савелинъ въ своихъ трахъ оправданяхъ до дирекціи зъ 31 марта, 16 цѣтня и 23 мая, опирался лишь на кнѣговѣхъ своихъ кнѣгахъ и що оправокъ п. Исидора Филиппа зъ 1881 р. не мѣгъ закрыты, хочъ пояснивъ ихъ въ способѣ для дирекціи може не цѣлѣкомъ милый. Сконстатовано остаточно, що претензіи центр. дирекціи до п. Савелина не мають вѣякою подставы, и що дирекція забрала навѣтъ 750 зр. больше зъ казы тернопольской, якъ їй належалося.

О всѣмъ томъ здавъ п. А. Щуровскій управу дирекціи д. 27 червня 1885 р. Але вже въ мѣсѣцахъ падолихъ навѣтъ для п. Савелина третій и послѣдній ударъ. Для 14 падолиста рѣшила дирекція „Заведенія“ увѣльнѣти п. Савелина навѣтъ зъ уряду агента задатковой филии въ Тернополи, и въ слѣдъ за тымъ выслала п. А. Щуровского, щоби чернявъ цѣле дѣло. Представленъ изъ оторонъ п. Савелина не мала вѣякого оупѣху. Протѣвно, коли п. Савелинъ упоминаєвъ у дирекціи, щоби подано ему причину такъ скорого усуненя, заявила дирекція въ писмѣ зъ 26 падолиста 1885 р. до ч. 2070, що увѣльненіе послѣдуєвъ „изъ-за неблагонадежности и нанесенія Заведенію большихъ убытковъ черезъ преднамѣренныя дѣйствія“ п. Савелина. По-при ои слова отяло дальше, що коли п. Савелинъ посмѣе ще дальше пытаться о причину своего усуненя, то дирекція отпѣвѣтъ ему „безцеремонностію“ т. е. вою справу передасть судоу.

И на се писмо отпѣвѣтъ п. Савелинъ центр. дирекціи и не убоился грозбы. Въ справѣ „неблагонадежности и убытковъ“ откликнувся на „ислѣдованіа“ п. Щуровского, и на фактъ, що центральна бухгалтерія, а не его филиальна въ Тернополи посѣдаєвъ несправильно веденіи кнѣги, а до того додавъ, що не бнѣ а сама центр. дирекція нанесла „Заведенію“ убытки, бо не толькѣ не вкладала вѣякихъ грошей въ збожеву филию, але противно, всяку готѣву зъ-оттамъ забирала, а оттакъ въ 1881 р. поручила веденіе дѣла чѣловѣкови, на котромъ больше ще отратила, якъ сама каже. — „Я чистый, писавъ п. Савелинъ, по мойи оторонѣ правда, а доказы въ рукахъ; совѣсть моя свободна отъ пороковъ и я не боюся борбы, до котрой вызыває мене дирекція. Протѣвно, борба тая може статися дуже безбѣзпечною для когосъ другого“...

(Конецъ буде.)

Про лицитацію сѣлянскихъ грунтовъ и якъ їй зараджувати?

(Рефератъ п. М. Дорундяна на повѣтовѣмъ Вѣчу народномъ въ Коссовѣ).

(Конецъ.)

Що до организаціи такихъ кѣльцѣвъ, то треба розвѣрзнути межѣ кѣльцѣми, котрі мали-бы выскѣ на гадцѣ, а кѣльцѣми, котрі бы дѣлали для цѣлей чисто чѣловѣколюбныхъ, одніи и другіи могли-бы бути статутовыми чѣлѣвѣками, або безъ статута. Въ кождомъ разѣ мусѣвъ-бы передѣлѣть заявляющиеся осере-докъ кѣльцѣ въ кождомъ мѣстечку, де е судѣ, и мати по сѣлахъ або кѣльцѣхъ сѣльскѣхъ або агентѣвъ. Осередокъ кѣльцѣхъ мусѣвъ-бы вести евиденцію, котрі реальности, де, коли и за яку цѣну мають бути лицитованы, а кромѣ того евиденцію такихъ людей, котрі бы мали охоту и могли реальности для себе купувати.

Зѣстає же отпѣвѣсти на можливый за-кѣдъ: якъ могли-бы такіи звѣзѣки знати, де, коли и за яку цѣну есть реальность на про-дажъ на лицитаціи, и потому завѣдомляти тыхъ, що хотѣли-бы купити. О рѣшѣнію лицитаціи можна довѣдѣтися въ судѣ, въ урядѣ громадскѣмъ и въ часописѣ урядовѣй („Газетѣ Львовскѣй“), а нема сумнѣву, що коли-бъ истнували кѣльцѣхъ лицитаціи, и рускѣй часописѣ повѣдомляли бы публику о рѣшѣніяхъ лицитаціяхъ.

Тымъ способомъ можна бы запѣбѣти, абы нашѣй грунты сѣлянскѣй майже за дармо не переходили въ чужѣй руки. Треба намъ лише бути чинными и дѣати про себе, бо батькобщина наша, усунувся намъ зъ-подъ ногъ, якъ пѣсокъ зъ-подъ копѣты обѣющаго кѣна, а статистика показує, що лицитаціи не то збѣльшаються числомъ, але и збѣльшаються въ грѣбѣны для насъ способѣ. Що нынѣ од-

ному, то вавтра другому. Выказы рахункѣвъ доказуєтъ, що коли такъ дальше поїде, — а оно все їде безъ упину, — то не богато мине лѣтъ, а мы, що нынѣ вже всемо на дѣлѣ чѣлѣвѣками и робѣтниками на своихъ грунѣтахъ, котрі зовѣтъ нашими а на правду они чужѣй, — що мы и то до рѣшѣтѣ стратеги и поїдемо тынѣтися, служѣти чужѣмъ на рѣдѣмъ, батькобскѣй землицѣ... Я думаю, що се для насъ несправѣдливый и невѣдѣдливый вы-глядъ, а кождый, хто бодай трохи застановит-ся, представѣтъ собѣ самѣ грѣбѣны той станѣ, отъ котрого намъ треба всѣми силами боро-нитися. Батьковѣ нашихъ коштувала ся земля дорого крови — и они умѣли ея цѣнити. Не даваймо-жъ мы тои землицѣ пьянкамъ та заво-локамъ! На годѣны, щоби тую землевѣву, вѣяшину предѣвскими кѣбѣтами, перевертѣвъ чужѣй плугъ, — щоби тая глина, ужѣвѣнена кровію, слезами и потомъ предѣвѣвъ нашихъ, давала плоды чужѣмъ.

Покажѣмъ же, що якъ довго сонце сходи-ти и заходити ме, такъ довго рѣдѣна земля мусѣтъ бути нашою, — памятаймо на слова невабѣтного Тараса: „Въ свойѣхъ хѣтъ свои правда, и сила, и воля“.

А по тыхъ словахъ прошу сѣхвалити ось такой революціи:

I. Вече Народне въ Коссовѣ взымає и проситъ всѣхъ патриѣтовъ и народѣлюбѣвъ, а особливо Русинѣвъ, щоби по всѣхъ мѣ-стечкахъ повѣтовѣхъ завѣзували кѣльцѣхъ лицитаціи, котрыхъ задачею було-бы провадити евиденцію грунтовъ выставленныхъ на лицита-цію, и провадити выказъ газѣвъ та громадъ, котрі бы такіи грунты скуповували, и стара-тисѣ, щоби тіи грунты не переходили въ чужѣй руки.

II. Вече Народне въ Коссовѣ взымає особливо патриѣтовъ и народѣлюбѣвъ въ Кос-совѣ и въ Кутахъ, щоби чимъ скорше завѣ-зали Комитетъ до уконституованя осередка кѣльцѣхъ лицитаціи для цѣлого повѣта Кос-совского, съ филиею въ Кутахъ, и занялись перевѣденіемъ въ житѣе высказаной тутъ гадки.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Отпѣвѣтъ мин. Тиссы на интерпелляціи въ справѣ болгарской.) На зѣвѣданію угорской палаты посѣловъ въ четверть давѣ президентъ угорской кабинету, мин. Тисса, отпѣвѣтъ на зѣвѣтѣй интерпелляціи. Отпѣвѣтъ та хочъ и не була повна, то однакѣ въ дѣякихъ точкахъ зазначила зо-вѣмъ ясно и отверто отановище Австріи такъ въ справѣ болгарской якъ и въ загалѣ въ цѣ-ломъ т. зѣ. вѣходѣмъ пытаню. Отпѣвѣтъ мин. Тиссы зрѣбѣла въ загалѣ дуже добре вѣржене въ парламентѣ и выликала велику сензацію въ цѣломъ свѣтѣ политичномъ, а вѣдѣнскѣй газеты комментуютъ ту отпѣвѣтъ въ той способѣ, що Ав-стрія готова навѣтъ выпѣвѣсти Россіи войну, на-коли бѣ та хотѣла окупувати Болгарію. Зѣвѣтъ отпѣвѣдѣ въ слѣдующій: Насампередъ зазначѣвъ безѣдѣнѣтъ, що на дѣлкѣ справы, порушенѣ въ интерпелляціяхъ, не могло-бы жадне правительство въ свѣтѣ, зѣ взгляду, що дѣтѣчѣна справа есть те-перь въ ходѣ, дѣти отпѣвѣдѣ безъ шкоды для ин-терѣбовъ державы и безъ нарушеня наловѣтѣй-шихъ обѣязковъ. Онъ не дасть отже отпѣвѣдѣ на кожде окреме пытаніе и отомѣає интерпелля-тѣвъ до своего загалного поясненя. Передъ тымъ однакѣ хочѣе ще дѣти поясненя до декотрыхъ пытанъ. Передѣвѣмъ заперечѣе Тисса, будѣто-бы наше министерство дѣлъ заграничныхъ подумало коли о детронизаціи князя болгарского, або будѣ-то-бы оно вже зъ горы знало о заговорѣ противъ кн. Александра и похлѣало той заговоръ подѣ якими-небудѣ условіями. — Межи нашими прави-тельствомъ а Россіею не истнує что до выкону-ваня верховного вѣлыву въ заходѣй або въ вѣходѣ-ной части балканского пѣвѣострова вѣяке поро-зумѣніе и тому вѣлывъ нашъ не бувъ звѣзѣнъ вѣякими условіями. Назначѣне угодѣо берлин-скою отановище монархія, котрого рѣшучо придер-жуємося, отпѣвѣдає при удержанію постановѣ бер-линской угоды зѣвѣмъ нашими интересамъ. — Що до заговорѣвъ, котрі вывозала атѣнтатъ на князя болгарского, наше министерство дѣлъ за-граничныхъ перестѣрѣгало выразѣтъ передъ кро-ками розѣяреня, але не выступило зѣвѣмъ въ обо-ронѣ або въ интересѣ ооѣйоникѣхъ заговорѣвъ. Теперь перейшовъ Тисса до зѣгадаюго повѣше-ого загалного заявленя: Уже въ 1868 р. вы-сказавъ бнѣ ови индивидуальностей поглядъ, що на олучай, наколи-бы на вѣходѣ мусѣла наотати змѣ-ны, то интересѣ Австро-Угорцѣны вымагають того, щоби живѣти тѣмъ народѣмъ розвѣнувшись отпѣвѣдно до своихъ индивидуальностей въ окремѣ само-стойной державы. Зѣбѣдно съ министерствомъ дѣлъ заграничныхъ кѣмъ тои гадки, що то отпѣвѣдає же и нынѣ наибольше интересамъ державы, и що держава — отѣуваючи отъ себе всякій заба-ганки побѣльшеня або забору — мусѣтъ вой свои отремленя съ цѣлымъ своимъ вѣлывомъ зѣвѣрнутѣ до того, щоби по-пирати самостоятельной розвѣй тыхъ державъ и не допустѣти до устано-вленя протекторату або тѣвѣалого вѣлыву одѣи чужѣи державы. Въ на-шихъ отношеняхъ що до союзу съ державами за-граничными не настала вѣяка змѣна. Подѣтѣли

она не змінені так, як їх пояснив міністер д'ял заграничних в справі делегаций. С'їмеччина стоїмо і нині на давній стій, і як раз д'ялтого не може оуміа-ти, що зб'являду на обійні уловія потова-на можемо сполучені задержати також ту обійну підставу без загрожени загальног мира. Акт берляноком угоди уважаемо що і нині обов'язуючим і за такий, котрий повинен бути удержаний. Правительство не ототупае отъ тои вже заявленої гадки, що наколи-бъ Туреччина не могла стати в обороні ового права, то п'їхто не має права до односторон-нои збройнои интервенції а що в загалі воєна війна на балканському півострові, може наступити лиш в порозумінні сь другими державами, що підписали угоду берляноку. Ого загальний начерк наших стремлені, котрі бажаемо і сподіваємося досягнути в порозумінні отъ державами без порушенія мира. Освяченне тои цілі не будемо утрудняти окладаньемъ перелачовихъ пояснені голоосними словами. До тои цілі будемо стремити отъ подвійно потріб-нимъ спокоємъ в часахъ критичнихъ отъ умірво-постею але заравомъ також і сь цілою повагою і рїшмостею.

(3-є Засіданне Ради державнои) отбулося в п'ятницю; слїдуюче засїданне назначене на второкъ слїдуючого тиждня.

Заграничній Держави.

Росія. Царока цара виїхала вже передъ кількома днями зъ Спалы до Петергофу. — П'ї-оля вїстей "Нов. Времена" сирава болгарска ланеновила дуже москвоцькї круги торговельнї. Вї интересахъ, котрі сь початкомъ вересня с. р. були трохи піднесли, натаха знову застоя в наслідокъ непевности ситуації. Наколи-бъ такъ далше потревало, то вь такімъ случаю не буде надїї, щоби интереси торговельнї могли такъ розвиватися, якъ сего сподївалося вь вїду добрихъ сегодїшнихъ урожаївъ. Теперїшне по-хожене вь такъ само дїя, коли не горше, якъ війна. "Моск. Вїдомості" глядять теперъ на справу болгарску дуже песимистично, бо довїду-ються зъ певного джерела, що вь вїду усповбле-нї вь Болгарїї воєнї змагає Росїя позбаста-вуть безъусїбнїй. Болгарїя єсть п'їоля "М. Вї-дом." отришно деморалізована а партїя російс-ка вь повній дезорганізації. Найбїльшї при-хильники Росїї по части увязненї, по части по-утїкали за границю. Такъ сама газета доносить, що капітан штабу Диматрієв, що арештувавъ ин. Александра, і капітанъ Вазовъ, воєначальникъ російської академії инженерскої, пропали деов безъ вїсти.

Нїмеччина. Всюди лиш справа болгар-ола — отже і вь Нїмеччинї. "Nordd. Allg. Ztg.", органъ канцлера нїмечкого, розписалося знову широко о справї болгарскої згадуючи о абди-кації кн. Александра. Самъ разомъ вже не знати, якъ назвати новий дебютъ канцлерског органу. Звїстно, якъ остро выступила була "Nordd. Allg. Ztg." заразъ по детронізації князя болгарског и якъ она отаралася оправдати поступованне де-ржави вь сїй справї а особливо поступованне Нїмеччини; теперъ складає она всю вину на кн. Александра, котрий п'їоля єи погляду уступивъ воевмї безъ причини: "Кн. Александръ видївъ черезъ 5 до 6 лїтъ, що выдержати гнївъ Росїї не шкідливи овоїй адоптованїї отчїнїй. Якъ-же нагло по такъ горячїмъ прийнятї і трїюм-фальнїмъ походї врозумїти бїзъ, що не удержит-ся супротивъ Росїї? Чи пригоди зъ 21 серп-ня такъ ослабили єго нерви, що постановивъ не выставляти знову на щось подібного? Чи мо-же забавило єму по 3 лїтахъ ового побуту окру-женимъ другими якъ тамтї образами? Поговорка, будто-бъ держави європейскї выкинули кн. Алек-сандра зъ Болгарїї, не може устояти вь вїду факт'їв. Князь покинувъ Болгарїю зъ владою вої вь хвилі, коли народъ выгавъ єго єн-тузіастично і коли найбільше потребувавъ єго помочи. Сподїваємося отже отповїдї на пытанне, що опонує кн. до абдикації, отъ тїхъ га-зетъ, що выступаютъ вь оборонї Болгарїї и Ва-тенберга. Мовчки не можна того пытання поин-пути а коли не праса, то розирає вь угорок'їмъ і нїмечк'їмъ парламентахъ дадутъ на то прана-лежну отповїдї." — Загальну сензацію викликає вь Нїмеччинї приїздъ бельгійског короля до Вандєн Вандєн отъ визиту до нїмечкого цїбоя Вильгельма.

Болгарїя. Справа болгарска зачинає знову займати дуже видне становище вь свїтї полі-тичнїмъ. До сего причинилися головно двї при-чини: разъ вытупленне ген. Каульбарса вь Со-фїї и єго дїяльність тамъ-же, а оттакъ найновїше отапованне Австро-Угорщани вь справї болгар-скої и отповїдї угорског президента кабинету на интереліації вь парламентї. Само внутрїшнє положенне вь Болгарїї єсть дуже нестрдане, а до сего причинилися головно такъ сама Росїя, ко-тра занато цокванно і якрово береє до реали-зації овоихъ п'їяндїв. Такимъ поступованьемъ Росїя не може вїякъ зискати с'їбъ симпатїю Болгарї, хочъ бї навїть і тїхъ, що досп були для неї зовсїмъ прихильнї. Понятно, що "блва-ша сорочка тїла" і д'ял того нинї кождей прав-дливий Болгаринъ, хочъ и якъ симпатизує отъ Росїєю, глядїть на ню отъ недовір'ємъ і кло-почене судьбоу рїдного краю і народу. Приїздъ ген. Каульбарса до Софїї не тільки не успоко-ивъ Болгарї але ще і протївно, бїзъ нїхъ б'їль-ше ще подразнивъ і розвїявъ воєне довір'є, яке ще хочъ крїпкї зберігалося було вь Болгарї до честного поступованя Росїї супротивъ неї. Ген. Каульбарсъ приїхавши до Софїї выступивъ отъ разу не якъ агентъ дипломатичний, але зовсїмъ

такъ якъ с'їбъ бажавъ того Катковъ: якъ коми-сарь, за котримъ поступає легїонъ лїктор'їв. О его поступованї заразъ по приїзді до Софїї мы вже коротко доносили; тутъ мусимо ще додати, що бїзъ приїхавши до Софїї зробивъ визиту воїмъ агентамъ дипломатичнимъ навїть румун-скому и бельгійскому, але не отбїдавъ предста-вителя Англії мїмо того, що той єсть леваномъ (предобдательомъ) тїла дипломатичного. Єго жаданя, отставленї вь імени Росїї, звїстнї такожъ, якъ звїстнї такожъ отмова на нїхъ от-повїдї болгарског правительства. Коли д'ял 28 вересня болгарске правительство оголосило п'ї-катами выборы до нового отбранїя для выбору князя, розгнївався ген. Каульбарсъ дуже на такє поступованне и уважався зовсїмъ вь правї якъ агентъ дипломатичний оголосити п'їкатами вь чужої державї овоє жаданя. Тї жаданя сформу-лувавъ онъ такожъ вь 12 точкахъ, розб'їлавъ ихъ воїмъ російськимъ агентамъ отъ заріванїемъ, щоби они ширїли ихъ вь народї і розказувѣ ихъ самъ вь тїсячахъ примїряковъ по краю. Розумїєся, що такє поступованне агента дипло-матичного викликало вь цїбїй Болгарїї велике невдоволенне. Змїстъ згаданихъ 12 точокъ єсть слїдуючїй: 1) Царъ має надїю, що в'ї Болгарїї покінувъ вь теперїшній порї борбу партїю и зближатося щиро и дружно до Росїї, якъ такожъ звернутися отъ повнимъ довір'ємъ до царя, ихъ односторого отоводителя, котрий має лишъ добро Болгарїї на оцї. 2) Часъ пустихъ сл'ївъ і манифестацій вже минувъ; царъ вымагає теперъ отъ Болгарїї дїла, котримъ бї она заманифе-стувала невдоволено овою преданїстю, а тогды лишъ дозволять царю, щоби поступї краємъ розви-вався такъ на вїї якъ и на внутрї. 3) Росїя анї не бажає анї не стремити до знищенї Бол-гарїї; она протївно бажає ровною краємъ вь ко-ждїмъ нап'їмї, а коли Болгарїє лишъ зближатося дружно до овоихъ брат'ївъ Росїянъ, то они мо-жуть на певно чїслити на ихъ пом'їчъ вь опра-вахъ, котрі такъ тїсно зв'язанї отъ потованьемъ ихъ державнои будучности. 4) Ген. Кауль-барсъ доказує, що послїдне поступованне Бол-гарїє не доказує зовсїмъ того довір'їя, якого Рос-їя мала-бї зовсїмъ право домагатися, і вказує на то, що депешу сь подякою царя не шїрено вь народї. 5) Знищенне хоругви мусїло на кожного воїна зробити дуже прикра враженне. Нашіти хоругви — каже ген. Каульбарсъ — то єсть дїло дїке, невїстне дося вь історїї, атентатъ, котрий вым'їває воєне воєскове почуттє, всакъ дисциплїну, бо хоругви єсть ознакою, повїрен-ною отчїмъ якогось воєсковог отдїлу, котору потреба єму лишъ протї отобрати, наколи покаже-ся єи негоднїмъ. Такъ само і то, що зроблено сь школою кадєт'їв, може лишъ принести шкоду для понатї воєсковои чести будучого поколїня офїцер'їв. 6) Наколи то правда, що Болгарїє отпавилї сь односторогово такожъ ордеръ отъ Георгїї, то тїмъ провинилися такожъ і протївъ мїжнароднои приличности. 7) Рівночасно вы-сыланне денешї до царя и до кн. Батенберга єсть смїшнимъ и кїдає некористне свїдїло на депу-тованихъ соборанї. 8) Анї кн. Батенбергъ анї жадєнъ зъ єго брат'ївъ не приїдуть нїколи и подї нїякимъ уловіємъ на престолъ болгарскїй. 9) Жадаємо, щоби велике народне соборанне зб'їралася по зовсїмъ свободнїмъ, безъ всяког пресїї переведенихъ, выборахъ. 10) Уважаємо для того конче потрібнимъ и жадаємо, щоби знесено отавъ отлоги, щоби заразъ впу-щено офїцер'їв, що брали участь вь ворохобнї и щоби выборы отло-жено на два мїсїцї. 11) Для окрїпленнє овог жаданя що до вызученя увязненихъ офї-цер'їв додаю, що мы зъ нашого отапованнє не при-знаємо теперїшнього правительства, утворено-му вь партїї и не маючому крїпкого законнои підста-ви, нїякого морального права судити и черевлї-дувати другу партїю політичну. 12) Напо-слїдокъ радимо воїмъ болгарскимъ патріотамъ забути на минувшїсть а памятати лишъ на будучасть и вїзятися дружно и зг'їдно до прїготованнє нового кїга державного и такъ очї-стїти терент отъ воєнихъ мїязмївъ и прїгото-вити для нового правительства.

НОВИНКИ.

— Загальне Збїранне член'їв "Народног Торговлї" у Львовї отбулося д'ял 20 л. жовтня о. р. вь вели-кій салї "Народног Дома". Порядокъ дїявнїй поданий вь Оповїщенїї дирекції, уміщенїмъ вь частї інсертотівъ выївного чїсла "Дїла". — Чейме раз! Довїдуємося, що Рада шк'їльна краєва зє наслідокъ телеграми "Народног Ради" до п. министра протївїтї и нашон отовиз до на-мїстїяка п. Залєског вь послїднїмъ чїслї "Дї-ла" усунула отъ нинї п. Тїта Будзїновског, звїстного "жеровника" вьзрцової рускої школи у Львовї. Чей же вже разъ теперъ настанє спо-кї вь сїй школі и п. "жеровникъ" б'їльше до неї не поверне! — Новимъ управителемъ сєи школи має отстати п. Корн. Червїньскїй, учи-тель при семїнарії педагогичнїй вь Станїславовї. — Вь передоднї Вїча Коломїйског вєчеромъ от-булася руска забава отъ танцями и удалає дуже добре. Молодежи рускої збїралася дуже багато зъ Коломїї и зъ околїцї. До танцївъ ставало звышъ 80 парь. — Впр. мїтр. Сильвестеръ повернувъ уже вчера до Львова. — Преосв. єп. Іоанъ Ступницїй бувъ д'ял 25 л. вересня вь Сяноцї і гостивъ тутъ вь домї вл. о. Чечарника. При вїїзді Преосв. Владыки пере-мыськог повїтала єго при трїюмфальнихъ воро-тахъ воя публіка мїста, середъ котрої находи-

лося такожъ багато священиц'їв вь окрестности Сянока. Вь першихъ трїюмфальнихъ воротахъ почитавъ Преосвященог бурмїстръ п. Ладжань-скїй а оттакъ отвєдєно Преосв. Іоанна до церкви, передъ котрою були отавленї другї ворота трїюмфальнї. Тутъ повїгавъ єп. Іоанна о. Чечар-никъ, по чїмъ Преосвященїй, помолївшися вь церкві, удаєся до дому о. Чечарника. Тутъ пред-ставилися єму урядники воїхъ властей. Вече-ромъ того д'ял отолужено лїтїю, на котрій Пре-осв. Іоанъ благословивъ хлїбъ, ішеняцю, вино и оливу, а на другїй дєнь т. є. вь недїлю д'ял 26 л. вересня отпавивъ самъ Владыка службу Бо-жу. Підчасъ богослужєня выголосивъ о. Кон-станкевичъ проповідь, вь котрій подїб'ївъ заслу-ги Преосв. Іоанна, що не щадивъ труд'їв, щоби прибути до Сянока и звеличити нашъ обрядъ.

— Вь справї рускої гимназїї вь Кіцманї. "Буко-вина" довїдуєся, що одїнъ зъ найвысшихъ до-стоїнїковъ державнихъ має выказатися, що Чернївцї мїмо воєнихъ заход'ївъ не одержать гимназїї, а коли буде заведена на Буковинї яка гимназїя, то вь Кіцманї.

— Канцелярія товариства "Просвїта" довїдуєся, що розсылка Калєндаря на р'їк 1887 вл. Чле-нїмъ, уплатившимъ вкладки за р. 1886, уже роз-почалася. Члєны-же, котрі не уплатили ще вклад-ки за сїй р'їк, зв'їзять ласкаво тужь надї-олати, а Калєндарь буде имъ сїй часъ высланий. — Отъ Выдавництва "Малоруско-нїмечкого Словаря" єсьмо протївї о помїщеннї слїдуючого оповї-щеннє: "Малоруско-нїмечкого Словаря" выїшли уже вь друку оба послїднї выпуски, то єсть: 25-тїй и 26-тїй (арк. 66а—70б. стор. 1041—1120), такъ що вже цїлий Словарь укїнчений и сєва послїдна єго часть буде неавомъ выслана вл. предплатникамъ. Але позаякъ многї зъ вл. Предплатник'їв не понадовїляли ще до теперъ рєшты предплати, хотїй в'ї зб'їтали повїдомленї о укїнченнї Словаря и о належностї, яку хто ще має доплатити, то послїдїй выпуски выслани бу-дуть лишє тїмъ, котрі теперъ цїлу предплату (14 зр.) зложили. Прочїхъ вл. Предплатник'їв, котрі ще сь якимъ довгомъ зялягають, протївї, вь ихъ власнїмъ интересї, о ласкаве надбавленнє чїмъ окорпе рєшты предплати и о повїдомленнє, коли кому не отає якихъ выпуск'ївъ або арку-шївъ Словаря, щоби завчасу можна ще, кому по-треба, отложити и задержати недостаючїй якї ар-кушї, бо повїдоталї примїряники Словаря будуть теперъ на два окремі томи роздїленї и окремо зброшурованї. — Вь Станїславовї д. 30 л. ве-ресня 1886. Софронї Нєдїльскїй.

— Краєва Рада шк'їльна має подати министр-отву протївїтї своєю гадку, щоби вь галицкихъ школахъ реальнихъ наука азыка французског була обов'язковою.

— Вь справї "Заведенїя" о. Євгенїй Дутковичъ, члєнъ отавотель "Заведенїя" и члєнъ Совїта управлїючого, выступивъ сїми днями якъ зъ Со-вїта такъ и зъ самоїжъ инотїції, подавши прачини вытупленїя до протоколу.

— Вь львівск'їмъ університетї отбулося вчера торжественне откриттє нового шк'їльного року. Сєнатъ академічний постановивъ отпавляти на будучє сє торжество ажъ 9 жовтня.

(+) Вь Харковї заснувало Земство школу на-родну імени отавного писателя українськог Гри-горїя Квіткї Основлянока.

— Православна школа жїноча вь Чернївцяхъ. Чер-новецка православна консисторїя задумала була открити вь Чернївцяхъ православному школу жї-ночу, вь котрій розумїєся була-бї гарнєнько підъ покрывомъ православія румуншїла и рускї дївчата православії. Але справа сєя школи ота-лає предметомъ зрїлої розваги вь министр'ї протївїтї. Министр'їство не зг'їдилося яменно безъусловно на пропозицію консисторїї, але за-жадало отъ Ради шк'їльної выказу православ-нихъ ученицъ п'їоля ихъ бєобдї. Єсть отже на-дїя, що и рускїй азыкъ вь сїй школі буде б'їльше уважливий.

— Страшний розбїивъ Нечипировичъ, котрого ще добре памятають окрестности Бережанъ, Бучача и галицког Подїля, отоважуючи своєю кару вь визації вь Картгаузъ збожеволївъ; єму здаєся, що все єго хтось переслїдує и гонїть. Зарядъ дому карного вь Картгаузъ отїв'їєся до львівско-г суду карного, щоби той отобравъ єго и при-мїтивъ вь заведенїї для збожеволїлихъ. Сїми днями буде отже Нечипировичъ привезений до Львова, оттакъ умістятъ єго вь домї збожеволї-нихъ на Кульнарковї. Нечипировичъ має ще от-оважувати 3 роки вь визації.

— О Кїмї Саринцїй, перебуваючи недавно вь Жовкві, перенїсъ — якъ доносить "Dziennik Pol-ski" — игумена о. Амвросїя Тарчанна вь томъ самїмъ характерї до Підгорець. На єго мїсце має прїїти о. Франковскїй, котрий вже передъ дев'ять лїтами бувъ вь Жовкві.

— Шарлятина — якъ намъ доносить, — панує вь Тернополї, особливо мїжъ жид'ївськими дїтьми. Бувають такожъ случай дїатерїї. Шарлятина черенеєлася до Тернополя зъ окрестнихъ сєлъ Березовицъ великою и Кутковецъ.

— На підмогу тїмъ потерпївшимъ отъ огню нашого патріота купця п. Ярослава Коритовског вь Калушї зложили далше на руки нашон Редакція П. Т. Крыл. о. І. Величко 2 зр.; члєны Выдїлу "Рус-ког Бєсїдъ" у Львовї 10 зр.; пп. протїсєры рускої гимназїї у Львовї: пополь Юл. Роман-чукъ 10 зр.; Грїг. Цєглиньскїй 1 зр.; д-ръ Юл. Цєлевичъ 1 зр.; Нат. Вахнянїй 1 зр.; Конот. Лучаковский 1 зр.; Іс. Громїяньскїй 1 зр.; Н. Н. 1 зр.; далше о. Володим. Петрушевичъ 1 зр. и п. О. Виханьскїй 1 зр.

Вїсти зъ Аєп. Львівског.

Каноничну инстїтуцію доставъ о. Пет. Бї-ланьскїй на Довжанку, дек. тернопільског.

Презенту на Руднїкї, дек. розд'їлоког, доставъ о. Конот. Стр'їчкїй.

Завїдателство Нєсторовець, дек. збор'їв-ског, доставъ о. Іоанъ Чировскїй, завїдатель Довжанкї.

До испїту конкурсового позволено прїсту-пати оо: Алекс. Стоцкому зъ Богутына и Іоану Павлуєвичу зъ Протєс.

Архїєрїйскїй грамоти похваляніи получили: о. Николай Лужницїй, парохъ Сороцка, отъ пра-вомъ уживати крылошаньскої р'їої, и чч. парохїяне Сороцка — за заслуги при будовї нової церкви.

Переписка Редакції и Администраціи.

Вл. Ю. вь Т. Вашу гумореску заховали мы вь редакційної тецї. —

Аптика РУКЕРА во Львовї

поручає 1563 203—?

З'їльє Зєбургєра якъ певне орєдотво на катаръ, кашель и хрыпку. Цїна одної пачкї 20 кр. За опакованне и посылку почтою чїслится 10 кр.

Ц. н. уприв. галиц. алїційнїй

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(41—?) купує и продаетъ 1679

всїякї вартостїй папєры и монєты

по курсѣ дневнїмъ.

Поручєня зъ провинції выконує от-воротнїю почтою безъ провїзїи.

Вже выїшовъ

Ілюстрований

КАЛЕНДАРЬ

Товариства "Просвїта"

на р'їк 1887.

Змїстъ: Калєндарь историчний, астроно-мичний и церковний. — Мїсїяцї сь уважлив-нємъ в'їдївнї мїсїяцї и отану воздуха; в'їх'їдъ и заходъ сонця; Калєндарь жид'ївскїй. — Часть информацийна: Цїсарєна родина. Провїд-никъ по Львовї. Дїкарї-русини и адвокаты-ру-сини у Львовї. Выказъ отплатъ штемилевыхъ дуже докладный и факхово отобраненый д-ръ Ко-стємъ Левинцїмъ. Припїсы почтовї и телегра-фичнїй. Ваги и мїры. Такоє зєлїзняцї, фїякр'ївъ и трамвай. Інструкція для фїлчухъ зєлїзняцїєю и почтою. Калєндарь ловецїй и рыбацїй. — У-отавъ церковний на р'їк 1887 укладу о. Теодора Мєльнича, дуже докладный и обшар-ный. — Часть лїтературна: Два прїятелї (оповїданнє І. Нєчуя), Чары (оповїданнє Д. Лєпког). — Вь читальнї (оповїданнє К. С...ког). Громадскї порядки на Украинї Коломїйчука. — Бєсїда д-ра О. Огоновског вь XXV роковини омертї Тараса Шевченка у Львовї. Вь XXV роковини лїтературнои дїяльности Осипа Федь-ковича. Біографїї и портрєты, Преосв. д-ра Ю. Цєлєша, О. Федьковича, Наума Шрама, Н. Уотї-ловича, Могильницког, Руданьског. Поезїї. — Часть господарска: Калєндарь пасїчнїй. — О травахъ. — Якъ отбравувати жаву вагу худобы. — Уваги для купучихъ зєвїрѣт го-сподарскї. О бременности самїцъ у зєвїрѣт. — Дєщо єсть молочная господарка. — Інформатї.

Выписаний змїстъ Калєндаря показує, що часть нїформацийна и лїтературна дуже богата, а у отавъ церковний, уложєний факховимъ знаткомъ, перевышєє овоїмъ отбємомъ всїякї до-теперїшнї устави.

Цїна калєндаря отбїймаючого 17 аркушївъ друку лишъ 50 кр. а. в.

Достати можна вь товариствї "Просвїта" и вь воїхъ б'їльшихъ книгарняхъ вь Галичинї. Замовляючї вь "Просвїтї" зъ провинції зв'їзять долучити 10 кр. на почту.

Коли хто замовить бодай 12 примїряковъ, одержить 20% рабату. — Позаякъ накладъ не великї, просїмо сїштити зъ замовленями.

Якъ заводити Правды на ладъ закомар-ског Правды?

Розказавъ Данило Таняковичъ, духовный Зако-маря. Накладомъ "Батьківщини". Цїна 10 кр., а почтою 15 кр. Достати можна черезъ редакцію "Батьківщини".

Выпозъ зъ розкладу вѣзды,
важный отъ 1 жовтня 1886.

Приѣздъ до Львова:	Отѣздъ зъ Львова:
О 2 год. 25 мин. въ ночи мѣшъ по- ѣздъ зъ: Хирова, Стрия, Стани- славова.	О 6 год. рано особ. поѣздъ до: Гу- сятына.
О 8 год. 12 мин. рано особ. поѣздъ зъ: Хирова, Стрия.	О 11 год. 27 мин. передъ полуд- ноу особ. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.
О 3 год. 10 мин. по полудни особ. поѣздъ зъ Бучача.	О 12 год. 03 мин. въ полудне по- ѣздъ особ. до: Бучача.
О 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣздъ зъ: Хирова, Станисла- вова, Стрия.	О 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ особ. до: Хирова, Стрия.
О 9 год. 45 мин. вечеромъ особ. поѣздъ зъ Гусатына.	О 11 год. 40 мин. въ ночи мѣшъ поѣздъ до: Хирова, Стрия, Ста- ниславова.

БРАТЯ ЛАНГНЕРЪ

у Львовѣ, улица Галицка, ч. 16

МАГАЗИНЪ

товарѣвъ модныхъ мужскихъ.

Сорочки мужской бѣлой ширин-
говой „Оксфордъ“, сорочки ночной,
костюмныя, мажоретты, калесоны,
хустки до пояса, шарпачки, хустки
шарпачки на шю и до пояса. Цилин-
дры складчатые.

Краватки и шалики, спинки до
краватокъ, рукавички, шлейки,
спинки, палики, пуляры, коробки
на тютювъ, паперы цигаретовъ
и т. п.

Пледи, шапки, выступцы (пан-
тофлѣ), парасолѣ, плащѣ гумовѣ,
перумены, мыла, гребенѣ, щетки,
зеркала, въ загалѣ всѣхъ приборы
тоалетовъ, правдива колонька во-
ла, торбы, картушѣ, поясы на па-
троны, камашѣ и т. п., приборы
ловцы и т. д.

Великий выборъ муфрѣвъ и торбъ
до подорожи, якъ также всѣхъ
артикулы до дороги.

Ласкавъ замовленія замѣсцевъ залагоджуемо отворотною
почтою, не числячи упаковки!
Майже 100-лѣтне истованье той фирмы служитъ
наибѣйшою порукою.

СКЛАДЪ

и работни тов. рукавичничихъ.

Рукавички глянцованѣ, зъ сер-
дцѣ, зъ оленѣ, дупской, витковѣ,
суковнѣ, футровѣ и т. д.; шлейки,
подвязки, подушки савановѣ, зам-
шовѣ, гутаперчевѣ.

Кастаны, есподѣи и простирала
зъ оленѣ, павчоки елстичнѣ на
жилья корчурѣ, бандажѣ на жилы,
зъ зъзъзъзъзъ, опаски на живо-
ты и т. д. бандажѣ.

Приборы до ехотунку, торбы ло-
вцы, подорожѣи и шлейки, па-
сы, ремни, камашѣ и шильцы
шклярианѣ, шапки до подорожи
и равнѣ, торбины грудавыи на гро-
шѣ и т. д.

Прймаея подушки газетовѣ,
шлейки, потягачѣ до дѣвочкѣвъ,
шапки равнѣ, торбы и т. д. до о-
правы, и въ загалѣ всѣхъ работъ,
входящѣ въ кругъ; рукавичничѣ,
якъ также рукавички до праны.

Ласкавъ замовленія замѣсцевъ залагоджуемо отворотною
почтою, не числячи упаковки!
Майже 100-лѣтне истованье той фирмы служитъ
наибѣйшою порукою.

Оповѣщення.

Загальне Збѣранье

членѣвъ „Народной Торговлѣ“,
товариства зарегистрированного съ
ограниченою порукою, за 1885
рѣкъ отбудеся для 20 жовтня
(октября) и с. 1886 р. въ ве-
ликой сали „Народного Дому“.

Порядокъ дневный:

1) Справозданье Совѣта у-
правляющаго.

2) Справозданье и внесена
Комитету контрольного (§§. 34
и 46 статута).

3) Означенье высоты марки
презентцiонной для членѣвъ Со-
вѣта управляющаго на 1886 р.

4) Выборъ Комитету кон-
трольного на 1886 р. (§§. 34
и 46 статута).

5) Внесена членѣвъ.

Яко легитимация для участ-
никовъ служить книжочка у-
дѣлова.

Львовѣ, дня 26 вересня 1886.

Отъ совѣта управляющаго.

Евгеній Дуткевичъ, предсѣдѣт.

Д-ръ Левъ Павенцкій, секретарь.

Увага. Бились за 1885
р. выложено для перегляду чле-
нѣвъ въ канцелярии Дирекцiи,
ул. Орменська ч. 1.

(1763 1—3)

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополи

порукае

по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3— и
4-30 зр. франко.

Порто почтове и бѣдѣвка.
Прому а ласкавъ замовленя.

1750 3—24

ФАРБЫ ОЛѢЙНІЙ

готовѣи до ужитку и скоро за-
сыхающѣ.

Ф а р б ы

до мальованя даховѣ, тертѣ въ
наибѣйшомъ покоотѣ.

Наилучшій фарбы

тертѣ въ покоотѣ минеральномъ.
отпѣвѣдуютъ рознымъ цѣлямъ,
надають барву и лыскѣ по одно-
разовѣмъ потягненью, высыхають
въ немногихъ годинахъ, и де-
шевѣи отъ олѣйныхъ.

Фарбы до фасады

розпускаемѣ въ вапѣ, до кольоро-
ваня будынокѣвъ въ 36 кольорахъ.

Всякій роды локерѣвъ кра-
выхъ и заграничныхъ.

ПЕНЗЛЪ

зъ наилучше реномованыхъ фа-
брикѣ.

Тектуры даховѣ, смола по-
газова и деревна, маса
смолина, асфальтъ, це-
ментъ, гипсъ.

Оливы до машинѣ и сма-
вило до осей залѣзныхъ.

Пасы шкѣриный до машинѣ
Пасы гумевѣ до машинѣ.

Гурты конопляный до ма-
шинѣ.

Н О В И Н А !

Льняный напускавъ пасы до
машинѣ, и т. д., и т. д.

порукае

Юсифъ Ганке

у Львовѣ.

Карты взрѣвъ, цѣнники и
спеціальныя оферты, на жаданье,
gratis и franco. 1752 25—?

Гимназіястѣ

пошукуе мѣсяца учителя домово-
го на селѣ. Условія притупнѣи.
Адресу подаетъ редакція „Дѣла“

Медѣвники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославѣ,

нагородженъ 19 медалями на выставкахъ краевыхъ и межинарод-
ныхъ, можна достати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Сукон-
ницѣ 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемышлѣ, ул. Францисканъ-
ска, якъ также въ всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ.

Цѣнникъ на жаданье бесплатно и франко.

Анализованный проф. В. Гоффомъ Гигіеничный Медѣвникъ вы-
находу Л. Чиньского съ дужо смачною и скарбильною поживою и пен-
нымъ ередствомъ до усуненя воздуха организмѣ травленя, якъ: запѣръ, гоме-
роиды, диспепсiя, напѣръ крови, нежить желудка и кишкѣ, эгаса, здутие,
отбѣиванье, несмакъ; побужде аиститѣ, поправляе выгляданье и причиняеся
много до вытвореня крови.

Медѣвникъ гигіеничный поручають найзнаменитѣи спеціалисты, а его
лѣчебныя свойства потверждаютъ лѣкарѣ, сѣтки же подаетъ властитель
фабрики. Достати можна у всѣхъ торговляхъ корѣнныхъ и аптекахъ. —
Цѣна за штуку 20 кр.

Важне для ообщѣ, що vezetъ сидаче житье; для ообщѣ дѣтченыхъ
ведугама повѣсташими зъ лѣвного травленя, и для реквалевационѣвъ. Об-
ширна брошура, подающа рады и показку до стереженя отъ недуговъ повѣста-
ющихъ зъ лѣвного травленя, написана докторомъ спеціалитомъ выйдѣла ва-
кладомъ фабрики медѣвникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославѣ и розсылаея
зъголошачимъ-ся даромъ и франко. 1709 27—?

Прянану загальню наблущу

Масу до запусканя подлогѣ

порукае

Юсифъ Ганке

у Львовѣ.

1753 110—0

Перепродуючимѣ даемо отпѣвѣдныи рабатѣ.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ

въ Раковницѣхъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣвъ браны Флѣоріаньской
въ власномъ домѣ.

Выроблене розныи роды цикоріи зъ матеріалу сырого красова власной планта-
ции. Матеріалъ сырой красовой або корѣвъ цикоріи управляютъ на нашѣи рѣли
масе подѣла хемичной анализы въ лабораторіи академіи промышленно-технической
въ Краковѣ далеко болѣе чистѣи поживныхъ и горѣныхъ, вслѣдствіи
цикоріи, якъ такий самъ корѣвъ заграничный. Маючи отже матеріалъ
сырой доброй якості, цикоріи мой ривалюея побѣдительно съ всякими выро-
бами заграничными того рода и масе шо ту перевагу, шо есть красва
и дешевѣи.

Фабрика поручае слѣдующіи роды (пазвы):

Цикоріи краковскѣ, горку, пачка округла $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$ кильо
Кава тротванѣи французскѣ даюча выварѣ клѣровый.
Кава краковскѣ въ скринкахъ, видѣ Кракова (не Прусь)
Цикоріи въ скринкахъ (конкурентцiя).
Кава фигова.

Маю надѣю, шо Поважаніи Павѣи и господинѣи оціняючи доброту
моихъ выробѣвъ, якъ вышну зарѣдѣтъ отъ шумно рекламываныхъ фа-
брикѣвъ чужихъ, будутъ пошпирати змаганя поднѣати на раціональнѣи
основѣи збѣди съ интересомъ власнымъ и красова промыслу.

Выбѣры мои можна достати въ центральной „Народной Тор-
говлѣ“ и си филиалѣхъ, въ „Народныхъ Торговляхъ новѣтовыхъ“ и въ
всѣхъ значѣйшихъ торговляхъ. 1696 (16—?)

Андрей Романича

властитель склада опало-
вого дерева у Львовѣ

ул. Салѣги (Новый Свѣтъ) ч. 25.

продаетъ

сѣтъ буквой по . . .	13 зр.
„ грабовый по . . .	13 зр.
„ березовый по . . .	11 зр.
„ круглого твердого дерева 11 зр.	1741 4—4

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРѢВЦЬ

во Львовѣ, при ул. Сикотуевѣ ч. 16
на домѣи

масе честь поручити Вч. П. Т. Пу-
блицѣи и Вч. Духовенству свою

РОБОТНЮ

МУЖЕСКОЙ ОДЕЖИ

послѣ найновѣйшомъ модѣ, зъ наилуч-
шихъ товарѣвъ и по цѣнахъ якъ
павѣсташимѣ, управляютъ яко Ру-
сина о ласкавъ взгляды Вч. П. Т.
Публики и Вч. Духовенства, пору-
чаея ласкавому покровительству.

На пору весняну и лѣтну надѣишѣ
уже великий выборъ наймодѣйшихъ
товарѣвъ.

Всѣ ласкавыи замовленя
выконуютьсѣ въ найко-
1595 рѣшѣи часѣи. (8—10)

Зошиты рисунковѣ

крѣпкованѣи съ рускими напи-
сани по цѣнѣ: 100 штукъ 1 зр.
70 кр. поручае:

ВОЗНЯКЪ

въ Станиславѣ

При болѣшомъ закупѣи о-
пускаеся отпѣвѣдныи рабатѣ. 1724 (17—?)

„ДЫМЪ“,

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересыл-
кою 1 зр. 70 кр.

Достати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Ставропольскѣи.

Ретельна
конкурентцiя!

ЕДВАРДЪ ШУМАНЪ

Торговля паперу и галантерей

у Львовѣ, плацъ Бернардинскій ч. 3.

порукае по можливо низкѣи цѣнѣи въ великомъ
выборѣ

всякій артикулы, входящѣи въ кругъ папе-
рово-галантерейной торговлѣ, якъ:

Приборы шкѣльнѣи, до писани, мальованя и рисунку;
Папѣръ на листѣи, для канцелярии и до пакунку;
Образы, золотѣи и чорнѣи до рамѣи листѣи;
Мыла, перумены и всякій дрѣбничѣи.
Галантерейный выробѣи склянии, деревянѣи, зъ кости, шкѣры, паперѣи
Зъ всякихъ плодѣвъ штукѣи и природѣи, зъ металѣи и бурштину
Альбомы, касетки — портмонетки, пинарици и ялѣйки,
Зеркала, гребенѣи, — щѣтки, шкѣры и спинки
Ножичѣи, ножки, — куфры до дороги и ремешѣи до плодѣвъ
И великѣи ищѣи красѣи рѣчи и хосанѣи,
Котрыхъ годѣи назвати, бо дужо численѣи.
Хто однакожъ ласкавъ, можеъ перекавати
Що, якъ дешево и въ якѣмъ выборѣи можѣи у насѣи достати.

Замовленя зъ провинции залагоджуемо отворотною почтою и при-
маю охотѣи до упаковки товарѣи въ нишѣхъ торговѣи або кингарни.
Наколи хто зъ провинции замовитѣи зъ розныхъ предметѣвъ до
высоты 5 зр. высылка съ упакованьемъ тѣхъ-же выконуеся бесплатно
и до каждой стации почтовой.

И веду точну контролю закупи зъ провинции, а скоро сума
тѣхъ-же дойде до высоты 10 зр. — каждый зъ П. Т. отбѣратѣи
одрѣжѣи нагороду касетку „Гаспаровѣи“. 1745 6—6

Цѣнники на жаданье франко.

Кухня

смачна.

1/4 литра Пильзнера

7 кр.

Цѣны

ужѣрно-

ванѣи.

1/2 литра Пильзнера

14 кр.

Горѣвки

и вина

доборовѣи.

достати можна въ реставраціи подѣ
назвою:

„Пильзенскѣи Жерело“

плацъ Маріацкій ч. 3.

Телефонъ

до ужитку

П. Т. Гостѣи

Абона-

ментъ на

обѣды

по 12, 14

и 18 зр.

Пѣвъ

порціи

коштуе

половину.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стациа желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣи по старѣи фариѣ „Ивана и сына
Серафина“ „Лярни дзвонѣвъ“ въ Калуши, отначену сѣбѣи
медалемъ заслуги, кѣномъ похвальнымъ и признаемъ на
выставѣи тов. им. Качковскаго въ Коломыи (якъ о томъ своего
часу газетѣи доносили, — маю и теперь на складѣи готовѣи
дзвонѣи, выконую скоро замовленя и примаю старѣи або ушко-
дженѣи дзвонѣи до переливаня за дужо умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за
вой дотеперѣишій замовленя въ давѣйшѣи спѣлнѣи а теперь
мой власнѣи лярни дзвонѣвъ прощу о ласкавъ замовленя такъ
на поодинокѣи новѣи дзвонѣи якъ и на цѣлѣи групѣи. За трева-
дѣи матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручѣи
и для того осмѣляюся припоручати ихъ Ви. П. Т. публицѣи.

1572 16—24

Съ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ въ Вторникъ, Четвергъ и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. по. Лхтеръ дотогожъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходять по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44. уліца Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженіе. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одного строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. м. в. Рекламціи неопечатаній вольны отъ цѣны. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администрация „Дѣла“. У Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Wall-fachgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевскою Старину“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Державинская ул., д. Радли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рікъ . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . 12 рубл. на півъ року . . 6 ар. на півъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рікъ . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . 16 рубл. на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рікъ . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . 5 рубл. на півъ року . . 3 ар. на півъ року . . 3 рубл. на чверть року . . 1 ар. на чверть року . . 1 рубл. Для Византии, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рікъ . . 15 ар. на півъ року . . 7 ар. на чверть року . . 3 ар. съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ: на цѣлый рікъ . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . 6 ар. Поодинокое число коштує 12 кр. м. в.

Съ днемъ 1 (13) жовтня починається IV четвертьбѣ сегорѣчного выдавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзн. Повѣстей“. Условія предплати поданъ выше.

Просямо поспѣшити съ присылкою предплати, щоби не послѣдувала перерва въ експедиціи.

Н. Т. Предплатники, що ще залягають съ предплатою, звольте свои задеждности вырѣшати въ якъ найкоротѣйшій часѣ, бо вже черезъ саму проволоку въ сплатѣ поноситъ выдавництво велику страту!

Колька замѣтокъ по причинѣ окружного Вѣча въ Коломыи.

Вѣче народне въ Коломыи — було першимъ окружнымъ Вѣчемъ, обчисленнымъ не на одинъ повѣтъ (якъ се було въ Долинѣ и Коссовѣ), але на больше повѣтѣвъ, — тожъ годится приглянутись ему ближе и попри добрый его стороны вказати такожъ на его недостатки та похибы, — а учинити се уважасмо нашимъ обовязковъ тымъ больше, що рухъ вѣчевый по провинціи у насъ розпочався на серію, — не только интеллигенція наша, але и просвѣщенѣйшіе селяне та маломѣщане домагаются ихъ, и мы маємо надѣю, що за Вѣчемъ въ Коломыи почуємо про нове Вѣче окружне въ котромъ другомъ большомъ мѣстѣ на Галицкой Руси.

Що попередъ всего мусѣло каждому индивидууму впасти въ око на Вѣчу въ Коломыи, — то мале, якъ на окружне Вѣче, число участниковъ. Окружне Вѣче повинно згромадити бодай 2 тысячѣ людей. Тымчасомъ повѣтѣ въ Коссовѣ було численнѣйше, якъ окружне въ Коломыи. Щоби Вѣче було численне, о то старатися мають комитетъ вѣчевый и руский патриоты въ даномъ окрузѣ. Тутъ потрібно зъ одной стороны, щоби комитетъ въ пору порозсылавъ отозвы до народу, порозписувавъ листы до людей интеллигентныхъ, маючихъ впливъ мѣжъ народомъ, и зарядивъ все потрібне и можливе, а зъ другой стороны зновъ, щоби интеллигентныи люди въ окрузѣ старалися, каждый въ свойѣ сферѣ дѣляна, представляемъ великого значенія и назначенія Вѣча, наклонити поважне число селянъ чи маломѣщанъ до участі въ Вѣчу. А мы не сумнѣваемся, що каждый священникъ и каждый учитель Русины могли-бы бодай колькохъ господарѣвъ чи ремѣсниковъ

изъ своего села чи мѣстечка спровадити на Вѣче. Могло изъ Жабья зробиши 9 милъколкадесять газдовъ, дячого зъ найблизшихъ селъ на мило або й на півъ милъ не знайшлось-бы колькохъ газдовъ, охочихъ явитись на Вѣчу? Тому очевидно вишня вже хоба байдужность нашей сельской интеллигенции. Коли одинъ, другій и десятій интеллигентный чововѣкъ скаже: „Безъ людей зъ моего села обійдеся“, — то потому результатъ муситъ бути такий, якъ бувъ въ Коломыи. Нехай-же-жъ на будуще се не повторится!

Коли мы, бачивши оба послѣдніи Вѣча, въ Коссовѣ и Коломыи, порѣвняемо настрѣй збранаго народу, то мусимо сказати, що въ Коссовѣ мѣжъ народомъ слѣдно було большу жвавѣсть, смѣлость та енергію и больше одушевленіе, якъ въ Коломыи. Се очевидно походило только зъ того, що въ Коссовѣ збралася больша громада народу, а чимъ больша громада — тымъ жвавѣйшіи и смѣльйшіи каждый зъ особна. Отъ и зъ того боку численность Вѣча має свое велике значеніе.

Въ самомъ вѣчевомъ мѣстѣ, передъ починомъ Вѣча, повиненъ комитетъ постаратись о то, щоби гостей, прибувшихъ на Вѣче, втавъ хто и по зможѣ проводивъ чи то до церкви, чи на мѣсце збору, щоби люди громадами не блукали по улицяхъ. До такои цѣли були-бы дуже отповѣдны — коли немакого другого — мѣсцевыи мѣщане рускыи, старшии и молодшии, отъ хочъ-бы братчики церкви рускою. На самомъ же мѣстѣ збору повинныи интеллигентныи Русины округа вѣчевого помѣшатися, о колько лишь можна, съ селянами и мѣщанами, пояснити имъ дещо незрозумѣле, звертати ихъ увагу на важнѣйшіи рѣчи въ рефератахъ и дебатахъ, — а не дѣлится, не розрубуватись на два окремо стоячы таборы, сурдуютъ и сѣракувыи. На обохъ всенародныхъ Вѣчахъ у Львовѣ интеллигенція була помѣшалася съ людьми и се причинилося до того загального одушевленія, котрого нѣхто зъ насъ, що его бачивъ, не забуде.

Важною рѣчею на Вѣчахъ, якъ и на вськомъ зборѣ, есть президія. Де предсѣдатель крѣпкій, енергичный, тамъ и хѣдъ збору буває оживленый и все йде въ гармоніи ладѣ, а де зновъ предсѣдатель слабосильный, тамъ и акція йде вяло и що хвиля вывизується якисъ недорозумѣнія. Звычай велитъ выбирати предсѣдателя чововѣка найстаршого вѣкомъ и повагою, беручого участь въ зборѣ. На

зборахъ обмеженого числа членѣвъ оно и накинѣ и бути не повинно, але на зборахъ народныхъ, де що хвиля може зайти щось непредвидженного, де потрібно силы голосу и въ загальнѣйшій мужеской енергій, тамъ, зъ уваги на зборъ ба и на самого старенького кандидата на предсѣдателя, треба — розумѣся, отдавши честь найпершому вѣкомъ и повагою — выбрати дѣйствителъ предсѣдателемъ чововѣка въ силѣ вѣку, поважного, разумного и енергичного, — а такий предсѣдатель буде мати впливъ и на настрѣй цѣлого великого збору. Передъ Вѣчемъ предсѣдатель повиненъ поучити збранихъ селянъ, що стоить на порядку денномъ и коли каждый може забирати голосъ та высказувати свои уваги або ставити внесенія, а черезъ то заповѣдася, що селяне не будутъ ставити внесенія середъ рефератѣвъ. Щоби улещити задачу предсѣдателя збору, належить интеллигенции еще передъ открьтѣемъ Вѣча порозумѣтись дотычно всякихъ предвидженыхъ формальностей, выбору комисій и т. п., щоби оминуты таки рѣчи, якъ було въ Коломыи, що ухвалено внесеніе д-ра Ганкевича: выбрати комитетъ езекутивный, а потому зъ чверть години верченоса при трехъ кандидатахъ, завѣнувано зъ той причины засѣданіе, ще й кандидаты одинъ по другому зрѣкалися, — все то, розумѣся, народомъ незрозумѣле и немиле.

Що-до рефератѣвъ, — то они повинныи бути популярныи, недолгыи а досадныи и съ жаромъ выголошений, а що найголовнѣйше, повинныи дотыкати справъ обходныхъ народѣ. Досвѣдъ въ Коломыи поучивъ, що „читаемый“ рефератъ, хочъ-бы и павлучшій, не має на народъ такого впливу, якъ зъ памяти выголошений. Побѣчъ ширшихъ рефератѣвъ о конституціи, промыслѣ, торговли и т. п., належало-бы подавати народомъ розвязку большого числа пытанъ зъ права и администрации, зъ щоденного жита, — а того народъ такъ дуже багне. А що и самы селяне задають на Вѣчу всякы того рода пытання, то належало-бы, щоби комитетъ вѣчевый напередъ уже выглядѣвъ компетентныхъ людей, котры мали-бы отъ стола президіального на таки пытання давати отповѣди и практичныи поясненія.

Передовѣмъ же належить не стѣснати народу въ высказуваніи своихъ потребъ — треба народомъ давати говорити; що больше, треба, що такъ скажемо, тягнуты его за языкъ, нехай высказуется. Намъ же,

интеллигенции руской, передовѣмъ повинно ити о познаніе потребъ своего народа и его бажанъ, щоби знати, що ему долагаетъ и якъ намъ ему помагати. Може бути, що увага чы внесеніе зъ устъ селянина не выйде въ такой формѣ, якъ зъ устъ чововѣка освѣченого, але не на форму тутъ дивитися, а на рѣчь. Закине може хто, що часъ обмежений на Вѣче не позволитъ на подниманіе богато справъ не унятыхъ програмою, — то на то есть такожъ, wskazана практикою, рада, щоби Вѣче не начиналось позѣйше якъ о 10 годинѣ рано и щоби поодинокыи рефераты не тревали надто довго, — а зновъ енергичный предсѣдатель збору зумѣе повести рѣчь такъ, що кожда порушена поза-программа справа зможе бути выяснена въ часѣ отповѣдаючымъ еи важности.

Тыхъ колька замѣтокъ своихъ подаємо подѣ розвагу комитетѣвъ будучихъ Вѣчъ окружныхъ и повѣтѣвыхъ, не намѣряючи зовсѣмъ ухибити комитетамъ Вѣчъ дотеперѣшныхъ, котры по зможѣ совѣстно сповняли свои обовязки, ломали першыи леды. За то належится имъ отъ цѣлои нашей Руси признаніе и подѣка!

Наука руского языка въ гимназіяхъ.

Якъ отраднымъ есть для насъ объявъ, що число молодежи рускою въ школахъ гимназіальныхъ съ кожымъ рокомъ зростае и въ часѣ послѣднего десятилѣтія збольшилось о акихъ 650—700 головъ, такъ що загальна сума молодежи рускою въ 1886 р. досягае на певно 2.000, — такъ зъ другой стороны впаде въ очи тая велика кривда, заподѣяна намъ Сойкомъ краевымъ, що на всю Галичину Русины посѣдають лишь одну гимназію съ рускимъ выкладовымъ языкомъ, — молодѣжь же польска и жидѣска (Polacy i żydowski wuczniacy) має ажъ 24 гимназіи. Нѣмцѣвъ есть неоповна тысячѣ, а они мають двѣ гимназіи, у Львовѣ и въ Бродяхъ. Только для Русинѣвъ есть одна одинокая гимназія у Львовѣ!

Але не о томъ хочемо нынѣ говорити. Наколи вже минушого року по такъ широкихъ дискусіяхъ въ Сѣмѣ нашомъ, польска большѣсть показавася неуприклонною заснованію рускою гимназіи въ Перемишлѣ, то говорити нынѣ на той темѣ значило бы рѣшетомъ воду носити.

Иашу справу хочемо нынѣ порушати, хотяи не менше важну и пекучу, именно справу науки руского языка въ школахъ гимназіальныхъ у

Згадки зъ студентского жита въ Пряшовѣ на Уграхъ.

Списавъ подѣл нотатокъ В. зъ С.

(Дальше.)

Памятный для войхъ студентѣвъ Галланъ оклепанъ, де мы куповали собѣ харчъ, мѣстивъ въ домѣ vis a vis епископской палаты. Надъ оклепаномъ висѣла широка таблица съ малюнкомъ тапцюющего Мадяра, тримающего склянку вина въ рукахъ, а подѣ малюнкомъ была написана нѣмецка „Zum lustigen Bauer“. Властитель склепу Оловакъ, именемъ Яношъ, тримавъ въ своѣмъ оклепанку, котрый складавъ зъ двохъ комнатъ, всякы спеціалы: паприковану солонину, брандау, масло, мясочныи съ мясиномъ, хлѣбъ, булки, а на полицяхъ стояли велики бутлы съ оаками, фляши съ „палеакоу“ (горѣвкою) и виномъ, окруженъ большими и меншими келишками и склянками. Яношъ палевавъ до касты тыхъ людей, котры стараются якими будь оспособами дѣсти до маютку. Бувъ то чововѣкъ сердитый, лакомый, лукавый, позивавъ грошѣ на заставы и побиравъ отъ позичковъ велики лихвы. Наша колонія студентѣвъ галицкихъ мада отъ Яношомъ за-дѣл куша хлѣба, булокъ и его мясныхъ спеціалѣвъ постѣйныи отнѣсены. По причинѣ, що не все була подѣ рукою на выкувалы и иншы потребности у насъ грошѣ, заставлялися у Яноша рѣчи, бо безъ заставу не кредитовавъ

нѣколи и нѣкому. На шарагахъ привитыхъ до стѣны въ другой комнатѣ оклепанку, висѣли на колочкахъ сурдуть, сопидѣ и камизельки студентскыи. Увидѣвши до оклепанку и глянувши на шараги, знали мы о собѣ заразы, якъ у кого акція грошевыи отогать. Замычливо по отриманій за лекціи платни выкуповалися у Яноша заставлевый рѣчи, а они ледви колька дѣвъ на свѣтѣ Вожомъ провѣтрившись, вертали назадъ на колочокъ. Яношъ выискувавъ насъ и на хлѣбѣ, якій у некарѣвъ купувать. Зъ кожного бохонка хлѣба выкрывавъ на 2 сантиметры середину, края на двѣ части, и за одну частку побиравъ отъ насъ по 1 крайцарови. Мы не любили Яноша, але зъ потребности жили отъ нимъ на доброй отогѣ, хочъ насъ ошукывавъ.

Великимъ опѣкуномъ и добродѣемъ студентѣвъ въ Пряшовѣ бувъ незабутый бл. п. крѣлошанинъ Олександръ Духновичъ, котрый угорскыи и галицкыи бѣдныхъ студентѣвъ ратувавъ то грѣшми, то харчемъ або вынайденіемъ лекціи. О Ол. Духновичѣ, будучи оыномъ бѣдного руского овещанника зъ Тополи, землемѣского повѣта, кѣнчивъ, якъ самъ розказувавъ, школьный студіи при гѣрѣмъ хлѣбѣ, про то знаючи зъ досвѣду, що голодъ и нужда, радо ратувавъ бѣдныхъ. Домъ его отогать отворимъ для бѣдныхъ студентѣвъ, съ котрыми поспѣднымъ кусникомъ хлѣба бувъ-бы подѣланъ. О. Духновичъ бувъ въ Пряшовѣ воймъ знаныи, войми людьми за-дѣл овыи

учености и доброты оерца высоко поважаемый, а окрайними Мадярами про-то не люблемый, що булучи вѣрнымъ оыномъ матери Руси, яко Русины манифестувавъ и свою народность перомъ и сло-вомъ осправѣ. Въ часѣ революціи Комутовского, коли бѣвъ, яко Русинъ и преданныи австрийской династии, не хотѣвъ брати участі въ революціи, були увязаны его Мадяры и середъ конного конвою гузарѣвъ оспровадили до Кошицъ. Подѣ шалашами гузарѣвъ отбувъ о. Духновичъ колька милу дорогу пѣхотою въ Пряшова до Кошицъ и мало хибувало, що не пострадалъ жита. Не побѣношу тутъ заслугъ, якыи о. Духновичъ, яко руской писатель своими численными працами на литературномъ поли положивъ для угорскихъ Русинѣвъ, бо тѣи оуть знаны. Мажучи съ о. О. Духновичемъ близкій зноосныи, бо а два мѣсѣцѣ при его столѣ вѣтывавъ, подаю зъ нотатокъ моего дневника де-що о его приватномъ жити.

О. Ол. Духновичъ, котрого мы „батькомъ“ называли, занимавъ въ одной фройтовой въ ринку каменница червыи поверхъ, складаючи-ся зъ кухнѣи и чотырохъ комнатъ. Въ одной комнатѣ мешкала больша малыхъ дѣвчатъ, овыщенничихъ сирѣтъ, котры ходили до публичной школы, а о. Духновичъ старавъ о всѣ ихъ потребности. Въ другой комнатѣ мешкала нѣмкыи „Каті“, оспроваджена о. Духновичомъ передъ колькома лѣта-ми зъ нѣмеччины до Пряшова, щоби домѣвъ отъ нечъ выучилася нѣмечкою мовы, Каті, яко образо-

вана особа, дѣдала про дѣвчата, занимавася кухнею и зарядомъ домового господарства. Въ третей комнатѣ бувъ салонъ на пріѣмъ гостей. Въ четвертой комнатѣ мѣстивася библиотека, тутъ була канцелярія и оспалня „батька“. О. Духновичъ встававъ рано и працювавъ при пуглѣ до познои ночи. Умѣлованіе войхъ комнатъ, прикрашеныхъ рускими образами, було поединче безъ нѣякого люкоуу. Кромѣ домовыхъ дѣвчатъ засѣдали до обѣду приходячыи зъ мѣста бѣдныи угорскыи и насъ два галицкыи студенты. Часомъ було насъ при обѣдѣ 10, 14, 16 а часами и больше особѣ. Обѣдъ розпочинався послѣ рускою молитвыи и рускою молитвою кѣнчивася; розмова при столѣ була только руска. Бувъ то одинъ домъ въ Пряшовѣ межъ Русинами, де шановано руске матерне слово, бо такъ межъ прочими крѣлошанинами, якъ и въ палатѣ епископской мадярщинаи процѣтала. Часто въ часѣ обѣду выпытувавъ о. Духновичъ студентѣвъ о ихъ потребности, а скоро котрый заявивъ, що не має чи то книжки, чи потрібной одежи и т. д., то послѣ обѣду дававъ „батько“ на потребности грошѣ съ тымъ наказомъ, щоби покушлене ему показати. Харчъ бувъ поединчий, чистый и ситный, при обѣдѣ не хибувало вина, о яке въ Пряшовѣ не трудно, и квасной воды. Хто зъ сельского кляра отъ якою орудкою ливновъ у о. Духновича, той бувавъ все до отоду прошеныи. Кляръ окружавъ о. Духновича отъ любовію, бо бувъ то мужъ приотупный, популярный, не

дате ще деякі доповнєня. Зъ порядку дневного приотушала палата на першомъ засѣданію дня 29 перенєла до залагодженя петицій и зъ нихъ залагоджено сѣдуючій зъ Галичини: Петицію громады Королѣвки о негодѣностяхъ въ перевозѣ товаровъ на границѣ дѣлъ Россіи передано правительству до узвгядненя; петицію громады Домостваы въ повѣстѣ нискомъ о ошбкѣ надѣ грунтами, котры по причинѣ регуляціи границъ мѣжъ Австрією а Россією зачислено до области російской, передано правительству съ завѣзаньемъ, щобы оно рослѣдидло пѣлу справу а отѣктъ постаралосѣ черезъ министерство дѣлъ заграничныхъ о наданнє селянамъ права власности тыхъ грунтобъ; петицію агентѣвъ полиційныхъ у Львовѣ и Краковѣ передано правительству до оцѣнки и узвгядненя; петицію рогатынського Выдѣлу повѣтового о вставленье въ бюджетъ державный на 1886 р. 20.000 зр. на будову штурованои дороги зъ Вуртыны до Лопушной отступлено правительству до оцѣнки и узвгядненя; петицію слугъ въ баняхъ сольных о полѣпшенє додѣ; городеньского и бучацкого Выдѣловъ повѣтовыхъ о заведенє соли для худобы и заложеньє трафикъ сольных, якъ такожъ петиціи колыхъ громадъ галицкихъ о бесплатнє побиравьє сыровицѣ передано правительству до докладной оцѣнки и узвгядненя. — При сѣбѣ случайности пос. Розеръ домагаюся конче заведеня соли для худобы и зниженя цѣны соли. Правительственный комисаръ отповѣсть на то, що на теперъ не може бути и бесѣды о соли для худобы, есть лишь сѣдѣ догноєня рѣшѣ, а и тои не выстає на стѣлько, скѣлько потреба. За зниженьемъ цѣны соли промовлять такожъ и пос. Зигль, бо — якъ казавъ — выкока цѣна соли выкликє пацкарство. Въ справѣ петицій возныхъ и дозорцѣвъ вѣзницъ въ Галичинѣ о полѣпшенье платѣй ухвалено резолюцію: Вызавєся правительствомъ, щобы: 1) внесло якъ найскорше законъ нормуючій платину возныхъ судовыхъ и дозорцѣвъ вѣзницъ и вѣдовъ по нихъ; 2) щобы ажѣ до часу выдана того закона помѣщало въ бюджетѣ оумы для полѣпшеня ихъ платѣй. Петицію Рады мѣста Бродѣвъ о подарованье довшон оумы 25.250 зр. зъ даянѣиныхъ лѣтъ яко доплату для тамошной державной гимназіи и о знєсенє доплаты для той гимназіи въ оумѣ рѣчныхъ 5000 зр. передано правительству до оцѣнки и узвгядненя. Справу ою ретерувать пос. о. Сѣнгалевичъ. Петицію чортковського Выдѣлу повѣтового о заведенє окружного суду въ давномѣ чортковскомѣ окрузѣ передано такожъ правительству до узвгядненя. На сѣмъ закончивсѣ дневный порядокъ першого засѣданя.

На другомъ собраніи Рады державной въ пятницу дня 1 с. м. осталось межъ иными спра-
вами на порядку дневномъ друге читаные новелы
о поступованіи езекуційномъ, при котрыхъ при-
нято §. 1 безъ дебаты. При другомъ параграфѣ
разпочалася дуже оживлена дебата. Параграфъ
сей означаетъ, котрыя предметы не могутъ бути фа-
нтовыя и именно: одѣжъ, постѣль, бѣлье, запряды
домовыя и кухонныя, о сколько они для доджника и
его родныхъ суть необходимы; 2) пожива и ошны
потрѣбныя для доджника и его родныхъ на двѣ
недѣли; 3) корова або цѣлая выборъ доджника 2
козы або 3 овцы и пожива для нихъ на двѣ недѣли,
о сколько худоба есть необходимая для выживленія
доджника; 4) у ошадирѣвъ, урядниковъ, священни-
ковъ, учителей, адвокатовъ, нотаріевъ, лѣкарствъ
и артистовъ якъ такожъ и у иныхъ особъ зва-
ныя научного, всѣ предметы потрѣбныя до выко-
ныванія того званія и прилична одѣжъ; 5) у ре-
мѣшниковъ и робѣтниковъ якъ такожъ у акус-
шаркы предметы потрѣбныя до оособистого выко-
ныванія ихъ званія; 6) у особъ, котрыхъ часткова
або цѣла платня есть вынута азъ подѣ езекуціи,
така сума грошева, котра рѣшеною платни по-
подпадающей езекуціи за частъ бы для езекуціи
ажъ до наиблазшого реченця выплаты; 7) запя-
ды необходимыя до веденія зитки, посуды и то-
вары — самыя же доходы зъ веденія могутъ бы-
ти секвестрованы; 8) книжки церковныя и школы,
праздничны до ужитку доджника и его род-
ныхъ, якъ такожъ портреты фамилійныя съ вышлаго
рамъ. Противъ сегого параграфу выступись поос.
Кронаватеръ (демократъ) и доказувавъ, що
параграфъ сей прывѣсть-бы велику шкоду вѣрнати-
топъ одѣжъ, бо крадець в. пр. не мѣгъ-бы сунувати
туда грошей. Бѣсѣдникъ закидавъ правительству
для чего оно все лишь перепише нѣмецкыя зако-
ны и чому не знавася и на другы в. пр. амери-
канскыя. Оны ставятъ отже олдѣую поправку
„Що до езекуціаного стяганя претенцій зъ умовъ
оужбывныхъ и платнѣ, въ доставы торговельни-
ковъ и ремѣшниковъ, о сколько доставляванія
ими товары для доджника подпадають езекуціи,
дальше що до претенцій въ арены и найму, по-
зоботають дотенерѣшны законы въ повной силѣ.“
Наколи-бы однакожъ палата ося поправки не при-
няла, то бы ставивъ олдѣую: „Наколи въ
дородѣ езекуціаной не можна стягнути чиншъ
цѣлого стану, то припадающей чиншъ домовый
правъ бы додаткомъ має на прошеніе ошадкован-
ныхъ отнесты. — Поос. Найберъ жадавъ, що-
бы межъ рѣчами вынятыми зъ подѣ езекуціи
була такожъ иначальна обручка. — Поос. Ни-
че жадавъ, чтобы была вынута такожъ люти, шис-
ма и образы фамилійны безъ рамъ.“ — При го-
ловоуваніи принято §. 2. съ поправками Найбера
и Ница; поправки Кронаватера откинено, але при-
нято ошлыя яко окремыя резолюціи.

Заграничні Держави.

Болгарія. Ген. Каульбарс заявив міністрам болгарським, що поспішна їх пога не вдовольняла его, бо не єсть досыть явна. Онъ жадє рѣшучою отвѣда, що до выборовъ и вычу-

пня арештованных офицёръ. Министры за-
являя, що готовы послушать волеи рады Россіи,
але лишь о едѣлю, о сколько позволяють на то
законы краевъ. — Выборы до великого собранія
отбудутся дня 10 о. м., а въ двѣ недѣли по вы-
борахъ збереть собраніе на засѣданье. Станъ о-
логи знесено. Дня 3. с. м. устроила буля цан-
ковисты великій митингъ въ Софіи, чтобы зрѣли
велику демонстрацію въ корнь Россіи. На-
саммерѣдъ выступило кѣлькихъ бесѣдниковъ, ко-
трѣ середѣ гримакѣхъ окликовъ похваляла посту-
пованье регенци и минасобрѣхъ. Отгакъ выступи-
въ редакторъ руссезяльской «Свѣтлости», ко-
трѣ зяву отавъ дуже остро нападат на кн.
Александра, а куля кракнувъ; „Прочѣ реген-
ціею! Най жѣ Россія!“ зрѣлиася страшнѣ замѣ-
данье и крикъ. Народѣ кинулся на трибуну и
отрашно побѣвъ бесѣдника и другѣхъ цанковис-
товъ. Наразъ поднялся ген. Каульбаръ съ кон-
оулемъ Неклюдовомъ. Онѣ выступивъ на трибу-
ну и почавъ выступати протавъ регенци под-
нялся страшный крикъ: Перестать! Най злѣвъ
зѣ трибуны! Каульбаро змѣшанный закнчивъ
окоро свою бесѣду и спытавъ лишь голосно, чи
народѣ хоче послушати волѣ царя? Тогда народѣ
отповѣвъ громко; Нѣ!“ — По митингу удалося
депутация до мня. Радоолавова я просила, чтобы
правительство мимо ждавъ Россія обставало за
выборами до великого собранія. — Кажуть, що
Каульбаръ постановивъ ѣздити по цѣлой Болга-
рии я робити пропаганду; правительство болгар-
ске дуже незадоволене зъ сего и боится, чтобы
де народѣ его не любивъ.

Н О В И Н К И

— Именованье прилошанъ станиславѣвскомъ капитулы.
6. Вел. цѣсарь именувавъ дня 20 с. м. при гр.
кат. катедральной капитулѣ въ Станиславѣ:
крял. гр. кат. митроп. капитулы, о. Васалія Фа
дѣевича, деканомъ; катедрата гимназій въ Ста
ниславѣ о. Юана Литвиновича, кустомъ;
оо. Симеона Ткачуняка, приходника въ Вол
щевѣ и Льва Туркевича, приходника въ львѣв
скомъ казномъ званіемъ крѣстопама

— На дохід Руском Бурсы въ Тернополи обудеся въ понедѣлокъ дня 11 н. от. жовтня с. р. представлѣннє историчнои трагедіи д-ра Ом. Огоновскаго п. заг. „Гальшка зъ Острога“⁴. Надѣсьмошъ, що Вп. Публика численною участю приде въ подмогу многовѣзжой инсттутціи руской въ Тернополи. Рускій театръ пробуде въ Тернополи лишє до 2 (14) жовтня, въ котрѣмъ дни дасть послѣднє представлѣннє. Русины зъ Тернопольщины повинні бодатъ на сѣ послѣдній представлѣннє численно згромадитись, щобы ноддержати руску сцену.

— Рускій народный театръ перебуваючий теперъ въ Тернополі перебуде тамъ ще до 14. жовтня і дасть оціднуючі представлєня: Въ четверть дня 7 с. м. „Давоны зъ Корнеиль“ опера въ 4 актахъ; въ недѣлю д. 10 с. м. „Олегу“ трагедія К. Устїяновича; въ понедѣлокъ по разъ другій „Галышка Осрожска“, трагедія д-ра Ом. Оого-новского; въ второкъ д. 12 с. м. по разъ першій „Весела война“, комична опера въ 3. актахъ; въ оверду д. 13 по разъ другій „Весела война“ а въ четверть дня 14 с. м. непременно послѣднє представлєньє „Шляхта ходячкова“, оригинальна комедія Гр. Григорієвича въ 4 актахъ. Зъ Тернополя переїде нашъ театръ до Золочева, де дасть всего лишь 8 представлєнь. Перше представлєньє обудеся въ суботу дня 16 жовтня; представлєня буде „Мужъ зъ чмєннєст“, комедія Абрамаовича въ 3 актахъ.

— Редакція "Русин Исторично Библиотек" подає до відомости Вп. Родимців, що має ще лише 20 примірників I а II а 40 примірників III а IV т. вь справі, по ціні 2 зр. 85 кр. (або сь пересылкою 3 зр. 10 кр.). Хто отже бажає ще набути справні примірники, зволиши поспішати сь предплатою. Заразом запрашає до предплати на V а VI томы. Хто обовязуєня взяти воь выдані томы на разь, може ще достати по ціні предплатной (за воь сь пересылкою франко 5 зр.)

— Отъ Выдаѣу рускои Бурсы въ Тернополи одержали мы сѣдующую отозаву съ просьбою о помѣщеніи: Наслѣдѣка заглавною завою, неурожая и всакихъ прикрѣхъ обставивъ въ краю далѣсъ отчуги и нашой Бурѣ. Датки и подмогоя, давѣйшими роками такѣ обильно плывучи, доставляючи заведеню нашему теперь дужѣ скупо, бо прѣхильники и добродѣѣ нашѣ не розпоряджались доходами якѣ давѣйшѣ — однакожѣ декотрой несли намѣ помѣщѣ — хочѣ дѣлалосѣ съ нами може остаткомѣ! Помимо того прѣкрого положенія, Бурса руска въ Тернополи не могла и не хотѣла отуступити отъ принятыхъ обовязковѣ, а утригувана до конца року прѣнятыхъ 19 питомцѣвъ съ ровною якѣ давѣйшѣ старанностю. Съ концѣмъ передѣловку скончанъ такѣжѣ рокомъ шкѣльный — а пасканкѣ нашѣ розѣхалосѣ домоѣ — но прѣшловѣ часѣ, въ котромѣ треба було зновѣ отворити дверѣ нашего заведенія и дати въ нѣмѣ приютѣ шукающимѣ науки и просвѣщенія бѣднымъ ученикамъ рускимъ и то въ такѣмъ часѣ, якѣ давѣйшими роками. Задача то не мала! Однакожѣ Выбѣвъ Бурѣ не лѣзавѣса будущасти въ томѣ ослѣпимѣ нересвѣдченю, що наша патріоты, прѣхильники и покровитѣлѣ, нашѣ цѣро сердечей Родимцѣ не ослѣстѣть нашего одного въ набдавѣйшихъ заведенѣ. Отъываемосѣ далѣ того до

женный и запознанный, — коли противно интен-
генция двигает его до озмоуааная и относительного
становища. Каждый датокъ грошемъ або въ на-
туральныхъ, точь-бы наименшй, принимаи будемъ
охотно и съ всею вѣдчностею, но знаемъ добре
що на великий жертвы нашихъ щарыхъ Родимъ
цѣвъ не стати, а въ поодинокихъ цеголокъ взро-
стае велика будѣля! Завертаемо при сѣи нагодъ
увагу щарыхъ нашихъ Родимцѣвъ, що мы заку-
пили дѣмъ на Бурсу за 9.000 зр. и дѣди поло-
вану цѣны кушна уплатили, а на ослату рѣшты
покладаемо надѣю, що за помочю Бога при гро-
мадой участи нашихъ Добродѣѣвъ чей удасться
оплатити. Просимо, не забывайте на Бурсу въ
Тераполи, котра вже немало интеллигентныхъ
людей выдаала, яко своихъ колишнихъ питомцѣвъ,
и дасть Богъ, не мало ще Русъ приуджигаетъ! —
Отъ Выдѣлу Русокъ Бурсы. Д-ръ В. Луцковский

— Раду громадску аь Калуши, вь котрой верховная жиды, постановивъ Выдѣль краевый розвязати въ порозумѣннѣ оъ наместничествѣ. Комисія иностранціа, котору баше выславъ до Калуша Выдѣль краевый, не wykрала вправдѣ нѣ якого дефициту, але wykазала дуже луху администратію фондѣвъ и заведенъ громадскихъ, щало причину Выдѣловъ краевому до розвязанія Рады громадской.

— Надвірнянський деканат порішав на соборни-
ку дня 16 ж. вересня, щоби розділяти фонд
довичо-сирітєкий і бгчєспєдєлєти з нєго бгчєспєдє-
лєнєм для єпархї єтанєславєвськєй; далєшє щоби
змєнїти §. 5 статута сєво фонду в тєй спєсєбє,
щоби свєщєникє ажє по 50 рєцє душєствєрєкє
службє булє волєний бгчє уплєтєи вєкладєнє до сє-
го фонду; щоби бгчєпоручник єтанєславєвськєй
єпархї, закєим вїдєдуть до Льєвоє, порєдїлєсь нє
сампєрєдє в Стєнєславєвє і щоби здєржєтє
сє вєбєрєм дєканєтєлєскє бгчєпоручникє, докє нє
наєбїє до тєго розпорєджєнє єрєдїєнєтє.

— Ціла орестистість Болехова затревожилося дуж ватагою розбішаків, що появились на угорскій границі коло Вышкова. Вся жандармерія зъ Велдба и зъ Густа и Торуня на Угорщину на погахъ; до помочи прибрала собѣ жандармерія щип сторожу лѣснѣ а фаназовѣ. Розбішаки позвали господарити на добре. Дня 24 х. м. м. постріляли були они одного селянина, котрому лікар вынимавъ зъ тѣла 11 льотокъ, а недавно навчалъ такожъ на якогось селянина и показывали егтяжко.

— Якъ заведается польскій школы въ рускиѣ селѣхъ Село Каменопольѣ коло Львова було до недавнѣ прилучено до школы народнои въ селѣ Прусахѣ де есть польскій языкъ выкладовый. Позаякъ однакожь каменопольскі дѣти суть рускои народности и говорять дома лѣшь по руски, то послыае дѣтей до польскихъ школы було для каменопольскогои громады дуже невыгоднымъ и для того громада постановила завести у себе окрему школу. Выбудовано отже школу и при ерекціи ухвалено, що языкомъ выкладовымъ въ каменопольской школы має бути языкъ рускій. Ухвала та наступила въ присутствии секретаря ц. к. старосты, п. Завитовского. Позѣйше однакожь — задля якиѣхъ причинъ, не знати, — оказаво громадѣ „въ горы“, що въ каменопольской школы має бути языкомъ выкладовымъ — языкъ польскій. Коли однакожь громада тому противилася, оклакавъ властитель большои посѣлости въ Каменополь, н. Убинь, дня 1 вересня раду громадоу до себе въ той цѣли, чтобы она ухвалила, що языкомъ выкладовымъ въ каменопольской школы має бути языкъ польскій. На то вже була разѣ ухвала громадака и Русины радні оупротивлялись новѣй ухвалѣ; позаякъ однакожь половиной радныхъ були Русины, а друга половина Польняны то поклякнуло до помочи такожъ мѣщехового учителя, котрый зовѣсть не має права голосованья и ухвалено польскій языкъ выкладовый мимо того, що вже разѣ ухвала громадока порѣшила бути оправу выкладового языка.

— Въ женской школѣ въ Тернополи, здаюсь, не обвязываютъ приписы, практыкованій по янпахт школахъ. Такъ н. пр. въ день именинъ С. Веліццаря воя молодѣжь зъ вѣщихъ школѣ была въ церквѣ, не було только ученицъ выдѣловон школы женскою, а вѣщихъ поупроваждено до костела, бо сказано: „Jak cesarz będzie Rusin, to pójdziecie do cerkwi, ale ponieważ cesarz Polak (здаюсь обрѣдъ мавя на думцѣ), to pójdziecie wszystkie do kościoła“. Коли вже дирекція оей школы не знае своихъ обвязковъ, то въ церковь рѣдъ катикити о. Лавровскій повиненъ стояти на сторожи нашего обряду, тымъ больше, що се вже не першива (такъ само и що до науки религія), а въ другій рѣдъ заступникъ орданаріатскій въ радѣ школьной окружной, Вир. о. В. Фортуна.

— О. Левъ Витовшинскій, парохъ въ Гадчи, епархіи станиславоновской, именованъ на три лѣта просвѣдательнымъ экзаменаторомъ при конкурсахъ о бенефціи.

— Важне для читателей. Рада школьна краєва по вѣдомости Зарядъ народнои просвѣты въ Краковѣ, что дозволяе уважать школьныхъ комитатъ въ школахъ народныхъ на читальнѣ народній по селахъ, котры открывае згадане товариство. Выходатъ въ сего, что комитаты школьні могутъ бути уважанъ для читателей — що впрочѣмъ зовоимъ природно — лишь товариство закладанче читальню повинно постаратись о дозволеніе на то Радѣ школьной.

— Промыслами нафтовимы в Галичині потяга-
вже — як вносять польскі газеты. Сим-
интересуватися також в Англичане. Сим-
планям завладаю за иніціативою п. Вольфар-
та акційне товариство для експлоатації значного
простору в Слободі Рунгурской. Директорами
предпріємства має збистати п. Вольфартъ и ціла
адміністрація має збистати в рукахъ людей ту-

краевыхъ. Дуже то красна рѣчь, що нашимъ промысловымъ интервьююются вже и люде чужі, але що красна була бы, наколи-бъ и мы овыи бѣльше интервьюювались, а то выйде на таке, що нашь край будуть експлуатувати Англичане, Французы, Нѣмцы, Жиды и т. д., а намъ покажутъ отакъ — дулю.

— Въ Золочевѣ педаяа отъ двохъ недѣль роз-
права передъ судомъ присяжныхъ противъ Бе-
лера и товарищей, обжалованныхъ о обману въ
управѣ жидовскаго товариства задатковаго „Вза-
имна помѣчь“ въ Буоку. Присяжй оправдали об-
жалованныхъ минушаго суботы.

— Тернопольский суд окружный засудив селян Іосифа В'ягуна і Казимира Кульбинського, котрі в червню о. р. убили і ограбили на дорожній між Хоростковом і Кодичинцями жада, що возять сіль до Хоросткова, на кару смерті через повішенье.

— Черногорский рим. епископ, Симоны Малинович, имевший недавно на податях конкордату Черногория от куріею римскою для черногорской епархіи, родова въ Трнополи въ 1832. Онъ образованъ отъ 1862 г. въ Римѣ а отъ 1873 г. буть профессоромъ въ гимназій при монастыри въ Савно (Signo) въ Черногорі. Ел. Малиновичъ есть дуже добрымъ математикомъ и оладосивъ вже нѣкыи праць математичныхъ въ италійскихъ часоводахъ.

— Именоваля. Краєва дирекція скарбу имену-
вала офіціала рахункового Антона Мишкевича
ревидентом рахунковым; асистента рахунко-
вого, Володимира Керницького, офіціалом раху-
нковым, а ад'юнкта податкового Івана Дя-
мудова і практикантів рахунковых: Станисла-
ва Колькевича, Івана Качоровського і Августи-
на Гавлика асистентами рахунковыми.

— Маршаломъ Ряды повѣтовой въ Гусятинѣ за-
твердивъ цѣсарь п. Бронислава Городыского, вла-
стителя большихъ посѣлостей въ Кругульци.

— Въ Куровичахъ открыто дня 30 вересня стацію телеграфичну, ошолучену съ урядомъ почтовымъ, съ обмеженою дневною олужбою.

— О Дегасе, збройномъ российскомъ революціонерѣ, що убилъ Судейкина, починають газетныя званувати. Передъ кількома місяцями арештовано его за границю и привезено до Петербурга, оми двома однакожъ — якъ кажуть — утікъ вінъ зъ в'язницъ. За его зловлення назначено 1000 фунтовъ стерлінговъ (звышъ 10.000 зр.).

ВѢСТИ ЗЪ АЕП. ЛЬВѢВСКОЙ.

Позволение до испытану конкурсового одержали
ро.: Охримовичъ Іосифъ, Петровицъ Александръ,
Яковлевъ Михаилъ и Голубевъ Іосифъ.

Презенту на Дрыщівъ дек. бережаньского
одержавъ о. Луницкій Леонтій зъ Пенлякъ,

Каноничну институцію на Увнзозу дек. гу-
сятыньского одержавъ о. Турула оотр. въ Бере-
жанатъ.

Митрополита консисторія поставила до
намісництва в згоду на каноничну інституцію
для о. Константина Строщого, заарештованого
на Рудяки дек. роздільського.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Каноничну інституцію одержали оо.: Турчманович Севериць на парохію Лукове, дек. бляховецького; Полянський Генриць на пар. Турнянське, дек. ялівського; Крынацій Іоанъ на капеланію Березець, дек. комарнянського.

До каноничного інституту заведений оо.: Сашунъ Теодоръ на кашелянію Пѣска, дек. горожаньского; Мошеничъ Волод. на кап. Тегдѣвъ, дек. угибѣского; Кочкареничъ Андрѣй на пар. Виолетъ вижній, дек. дялѣского.

Презенту одержали оо. Козакевич Іосифъ на пар. Конюшки королевскій, дек. комарнянско-го; Матковскій Климентій, капелянъ въ Зарудцяхъ вепархїи львовской, на парохію Сулимовъ дек. куликівського.

Переяславський: оо. Рыбачевский Іоанъ, завѣдатель Березца на завѣдателя парохіи Сулимовъ, дек. кукуляковского; Попель Михайлъ, завѣдатель парохіи Турвиного, на завѣдателя парохіи Телешниці Савна, дек. затварняцкого.

Вѣсти зъ Епархіи Станиславѣвской.

Въ пропозицію прийняті: А) На Лянчянь, дек. надвѣрнянського оо.: І) Михалевиць Іларій, пар. Коосова; ІІ) Партицій Іоанъ, пар. Торговиць, дек. товмачкого; ІІІ) Кобляньскій Логинъ. — В) На Потѣкъ, дек. бучацького, оо.: І) Пачовскій Іоанъ; ІІ) Саврасевичъ Николай; ІІІ) Сѣменовичъ Николай; въ опісѣ: 4) Варусевичъ Іларій; 5) Рудякскій Антонъ; 6) Лукасевичъ Ісидоръ; 7) Обухевичъ Іоанъ; 8) Вацяньскій Михаилъ; 9) Любавичъ Іоанъ; 10) Терешкевичъ Іосифъ; 11) Боднаръ Михайлъ; 12) Гутковскій Яковъ; 13) Леонтовичъ Володимиръ; 14) Каратницькій Емилій; 15) Карачевскій Володимиръ; 16) Ступацькій Володимиръ; 17) Порайко Іоанъ. — В) На Пиличче, дек. куярненського, оо.: І) Латоровскій Іоанъ; ІІ) Каргуть Василій; ІІІ) Однорого Іоанъ; въ опісѣ: 4) Стеблещій Іоанъ; 5) Герасимовичъ Юліанъ. — Г) На Плядики, дек. коломиїського, оо.: І) Зражевскій Александръ; ІІ) Саврасевичъ Николай; ІІІ) Устіяновичъ Савинъ; въ опісѣ: 4) Лотоцьскій Мелетій; 5) Сѣменовичъ Зевонъ; 6) Чолганъ Стефанъ; 7) Сирецкій Михаилъ; 8) Каратницькій Емилій; 9) Воввудка Іоанъ; 10) Бабикъ Михаилъ; 11) Ступацькій Михаилъ; 12) Карачевскій Володимиръ; 13) Стеблещій Іоанъ. — Д) На Барись, дек. бучацького оо.: І) Лукасевичъ Іларій; ІІ) Лукасевичъ Ісидоръ; ІІІ) Латоровскій Іоанъ; въ опісѣ: 4) Баласевичъ Іосифъ; 5) Леонтовичъ Володимиръ; 6) Бабикъ Михаилъ; 7) Венгринавичъ Іоанъ; 8)

Завітові Іван; 9) Левицький Тадей; 10) Ландер Романъ.

Презенту одержали оо.: Литвинович Софронъ на Олешів, дек. устечкого; Хромошів Діонісій на Гливи, дек. надбурьянського; Володимиръ Озаркевич на Пошів, дек. станіславського.

Каноничну інституцію одержали оо.: Климович Володимиръ на пар. Новоселицю, дек. снітинського; Романъ Литвинович на капелянію Лиски, дек. жуківського.

Сотрудництво въ Далешеві одержавъ о. Делетъ Онуфрей.

Введеній яко завідатель Коходівки о. Шапаровичъ Зеновъ.

Позволеніе до испиту конкурсного одержали оо.: Петровскій Корнеліо, оотрудникъ въ Городенці; Носковскій Андрій, оотр. въ Заболотів; Крынічскій Василій въ Пошів; Гомоватюк Іванъ, оотр. въ Ферескули; Радкевичъ Володимиръ въ Горохолов; Кулишскій Григорій въ Коосов; Стефановичъ Володимиръ въ Васковець.

ПОСМЕРТНІЙ ВЪСТІ.

† О. Андрій Долбишій, деканъ золотівський і парохъ въ Хмільцяхъ, упокоився дня 1 жовтня с. р. въ 57 роцѣ житя а въ 34 р. священства. Похоронъ відбувся въ понедѣлокъ рано. Вічна йому пам'ять!

† Меланія зі Стиницькихъ Гумецька, жена гр. кат. приходника въ Рѣчиці, угібовського деканата, упокоилася дня 18 (30) вересня с. р. въ 62 роцѣ житя. Вічна їй пам'ять!

† Юлія зі Ілєвичівъ Воленюк, вдова по священнику, упокоилася въ Желехові, дня 30 вересня с. р. въ 64 роцѣ житя. Вічна їй пам'ять!

НАУКА, ШТУКА І ЛІТЕРАТУРА.

— Рускій театр въ Тернополі. Въ четверть 23 л. вересня выставлено добре звістку народну мелодраму Галасевича „Сокільська дѣбра“, котра ще довго може держатися на оцѣхъ при такій отараній грѣ артистівъ, якою они вызначились такожъ оми разомъ. Годилобы-ся, щобъ тов. „Руска Бесѣда“ придбала вже нові костюми народні (селянскі) намѣсть доволѣ вже вытертыхъ. Участь публики була слаба. Въ суботу 25 л. вересня отограно на доходъ п. Яновича мелодраму „Капралъ Тимко“. Выстава вышла добре и отараню. Особливо вызначились пп. Стечиноскій (напралъ), Яновичъ (Василъ) и Стефуракъ (арендаръ), п. Осповичъ задержавъ потрібну рівновагу въ роляхъ паниці Танааса. Слѣды вышла по-правно, лишень въ дуетѣ въ II дѣѣ опала троха п-нѣ Попелєва зъ тону. Въ роляхъ селянскихъ дѣвчатъ однакъ радѣ-бъ мы бачили менше афектації. — Въ недѣлю выставила дирекція тутъ въ першій разъ трагедію д-ра Ом. Огоновского „Галышка зъ Острога“, котра єсть окрасою нашого репертоару театрального, такъ убогого въ историчній драми. Публичність зобразилася численно и омиъ заявила овиі інтересъ для твору за-служеного автора. А все-жъ тымъ способомъ тільки дуже незначне часло Русинівъ користає зъ такихъ выставъ, переймаєсь великими идеями драми. Тожъ позволюмо собі вытупити съ предложеньемъ, щобъ авторъ напечатать сей творъ въ „Руско-укр. Библиотечѣ“ п. Олесницького и тымъ способомъ передавъ овиі цінный и патриотичный трудъ на власнотѣ цѣлый руцкой оупольности. Не будемо задержуватись надъ самою трагедією, позаякъ минушого року нашъ часописъ подавъ дуже основну єм оцінку. Скажемо тільки деше про саму гру артистівъ. Обоада була троха отиѣнна, якъ м. р. у Львові. Ролю ки. Острогского отбавъ п. Стечиноскій зовсімъ отповѣдно, а п. Виберовичъ съ ефектомъ отогравъ ролю Сангушка. П-нѣ Ваберовичева (Галышка) выважалась дуже добре зъ трудной задачи. Отповѣдно держались п-нѣ Осповичева (Беата) и Людкєвичева (Софія Острогска), за те п-на Гриневецка (Олеся) повинна була больше перенятись важкою долею Галышки. П. Пюшевскій (М. Зборовскій), Яновичъ (Вишневецкій), Парадокъ (о. Иреней) и Стефуракъ (господаръ гостиниці) були отповѣднѣ, менше вже п. Осповичъ (кн. Сангушко). Лаского отогравъ п. Гриневецкій знаменито. Рівно-жъ выстава була вельми отаранна.

НОВО ОТВОРЕНА ТОРГОВЛЯ

1731 6—0

підъ „Соколомъ“

СЕВЕРІНА ПЛОШОВСКОГО

у Львові, ул. Академична ч. 18.

Поручає різнопродній товари корінній. Вина угорскі, австрійскі, французскі, бургундскі, ренські, испанські. Румъ и арактъ. Ликеры французскі и краєві. Портеръ и боки. Чай російскій и лондонській. Шоколаду різного рода и доброты. Овочѣ полудневѣ и всякого рода деликатеси. Кавяръ въ пушкахъ, рыбы въ пушкахъ и олівѣ, маринованѣ и вудженѣ. Муштарду французску, англійску и кремску. Екстрактъ Либяга. Буліонъ Сузюковскій. Оливу нацейску и прованску. Сыры всякого рода. Карты до грави и прибори до писаня. Свѣчки, мыло, крохмалъ и фарбу. Сѣль, масло и яйця, муку, кашу, крупики и пр. Ціно пильзеньское, оломунецке и львовске. Воды минеральнѣ и винограду кураційный. Крімъ того картки на нафту Міончаньского и пріймає замовленя на дерево оша дове съ доставкою до дому.

Комната до снѣданъ.

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА!“

Комедія на 4 отарти.

Написавъ Олександръ Я. Конисскій.

Ціна 30 кр. а. в. 25

Въ м. VIII-цѣ, сторіжъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовъ 32 кр. за примѣрникъ.

Тожъ предотавленіе се на довго остане въ тямцѣ уоимъ, що на нѣмъ були.

Переписка Редакції и Администраціи.

Всѣ. В. Б. въ Радошицяхъ: Зъ приоланыхъ грошей записано 8 зр. до к. сего р., а 3 зр. на 1. кварталъ 1887. Дакуемо! — Вл. М. К. въ Корничи: Будемо и на дальше на стару адресу высылати. — Всѣ. І. Б. въ Криворівни: До кінця року ще 1:50 зр. — Вл. П-ѣ Е. Н. въ Бережанахъ: Добре. — Всѣ. А. Б. въ Б... Голимось; але вельми приневолені вѣ нашъ залежності за минуші роки передати адвокату до отагненя; бо черезъ таку неосвѣдѣность многихъ могли бы потерѣти лише теперѣшній нашъ предлащатникъ.

Ц. к. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсѣ дневномъ

5% Листы Гипотечный

1678 37—? якъ такожъ

5% Преміовані листы Гипотечный

Порученя зъ провинціи выконує отворотно почтою безъ провизіи.

Аптека РУКЕРА во Львові

поручає 1563 204—?

Зѣльє Зебургера яко певне оредство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна олноу пачки 20 кр. За опакованіе и посылку почтою числитоя 10 кр.

„Народна Торговля“

у Львові (Народный дѣмъ), Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыи поручає до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ заосмотренныхъ складѣвъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; такожъ дешовше по 70, 60 и 50 кр. (барылака зачислѣно 50 кр.). Въ фляскахъ отъ 50 кр. почавши за фляшкы и выше.

Мѣлъ питный славно звітного выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.: 1/2 фляшки 45 кр.

Кава въ самыхъ добрыхъ родахъ въ тоннахъ мѣшочкахъ 5-килевыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зр.

Чай правдивый караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину повышон цѣны.

Чай-высѣвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Оцетъ найвысша есенція по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру дася 30 литрѣвъ воды мяскою, чтобы дѣстаті оцетъ вычайный, пріємный и силный.)

Свѣтло звичайне просто зъ фабрики въ скринкахъ почавши отъ 30 кильо, 1* по 94 зр. П* 86 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Ароло“ по 100 зр. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту.

Воскъ чистый по 1 зр. 60 кр. за кильограмъ.

Свѣтло съ вытисками и крашенины оздобаніи різномъ величини, почавши отъ 3-фунтовихъ до малыхъ шѣтокъ по 180 до 260 кр. отъ одного фунта.

Горѣвки різного рода. Сливки угорскі, повилла, горѣвки волоскі и турецкі, мигдалы, розинки, финги, дактиль, аранцины, сардины російскіи и т. д. 1648 20—0

Косы и серпы.

Косы 7-ручковой волосскі по 36 кр.; 7 1/2 ручковой довші по 40 кр.; 7-ручковой волосскі браковані по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народной Торговли“.

Пошукуєся учительки

до початковой науки 7-лѣтної дѣвчинки, котра-бы въ вѣдѣныхъ хвляхъ и шитьемъ занялася. Близша вѣдомость въ Редакцію „Дѣла“. 1761 (2—3)

Учителька

котра бы удѣлявала науки двомъ дѣвчатамъ на сѣлѣ, може зголоситися до о. І. Терешкевича въ Любши, п. Журавно. 1756 3—3

Женщина

въ оереднѣмъ вѣку, съ житьемъ рускихъ домовъ добре ознаменна, шукає мѣща (може у вѣдѣнцѣ) для веденя дому або и дѣтей (безъ науки предметѣвъ школьныхъ). Грає на фортепьянѣ. Близша вѣдомость у о. Стефановича у Львові (ул. Рука 3). 1760 2—3

Медовники, сухарки, бисквиты, печива зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославлі.

нагородженъ 19 медалями на выставахъ краєвыхъ и межинародныхъ, можна дѣстаті въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Суконницѣ 23; Львові, ул. Галицка 8; Перемышлѣ, ул. Францисканска, якъ такожъ у вѣсхъ торговляхъ корѣнныхъ.

Цѣппикъ на жадање безплатно и франко.

Анализованный проф. В. Гоффомъ Гигієнический Медовникъ вынаходу Л. Чиньского єсть дуже смачною и скрѣпляющею пожывою и пошнымъ оредствомъ до усунєня недуги органѣвъ травленя, якъ: запѣръ, гемериды, диспепсія, запѣръ крови, нежить желудка и кишокъ, згата, здутие, отбываніе, несмакъ; побуждає апетитъ, поправляє выгляданіе и прачинаєся много до вытворєнія крови.

Медовникъ гигієнический поручають найзнаменитѣйшіи спеціалисты, а его дѣйствительная потверждаютъ лѣкарѣ, сѣтки же полякѣ пощає властитель фабрики. Дѣстаті можна у вѣсхъ торговляхъ корѣнныхъ и антикахъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важне для особѣ, що ведуть сядаче житіє; для особѣ дѣтченыхъ подугами повѣташми зъ лѣвного травленя, и для реконвалесцентѣвъ. Обширна брошура, подаюча радѣ и показую до оереженія отъ недугъ повѣташми зъ лѣвного травленя, написана докторомъ спеціалистомъ выйшла наклады фабрики медовникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославлі и розсылаєся зголошаючимъ-ся даромъ и франко. 1709 28—?

Признану загально найлучшу

Масу до запусканя пѣдлогѣ

поручає

Іосифъ Ганке

у Львові. 1753 111—0

Перепродукциимъ даємо отповѣдныи рабать.

Кухня смачна.

1/4 литра Пильзнера

7 кр.

Цѣны умѣркованіи.

1/2 литра Пильзнера

14 кр.

Горѣвки и вина доборовіи.

1742 12—?

Телефонъ до ужитку

дѣстаті можна въ реставраціи пѣдъ назвою:

П.Т.Гостей

„Пильзеньске Жерело“

пляцъ Маріяцкій ч. 3.

Зброю ловецку

выпробовану, одинокю нагороджену медальемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручає

А. В. Мольнаръ (дадѣйше І. Вишневецкій)

рушникаръ у Львові, готель Жоржа.

Линкастрѣвки въ цѣнѣ отъ 25 зр. до 200 зр. 1675

Пистолѣ до меты отъ 25 зр. до 100 зр.

Штуды експресовѣ отъ 80 зр. до 200 зр.

Трилюфки отъ 100 зр. до 200 зр.

Направу выконую отворотно почтою. Переробляю Льефушѣвки на Линкастерки отъ 12 зр. до 20 зр.

Набоѣ всякихъ системѣвъ по цѣнахъ фабричныхъ. 20—26

Торговля и робѣтня футеръ.

Ново откриты торговля и робѣтня футеръ для мужчинъ, дамъ и дѣтей пѣдъ фирмою

Михаила Бекера

1749 6—0

у Львові ул. Коперника ч. 8.

поручаєся до выконуваня всякихъ робѣтъ въ кругѣ єя входящихъ.

Принимаются футра на лѣто до перехованя.

Поручаючыся прхильной памяти П. Т. Родимѣвъ остаю съ глубокимъ поважаньемъ

Михаилъ Бекеръ, кушнѣръ.

Ц. к. придворна лїярня дзвонѣвъ П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

поручаєся до замовленя дзвонѣвъ и гармоничныхъ складѣвъ всякой величини и голоду. Гарантія за певный голодъ каждого дзвона, чистый гармоничный акордъ складу и за найлѣпшіи металы. Монтованіє дзвонѣвъ съ уприв. головами зъ нованого зельза черезъ що можна дзвонами дуже легко дзвонити. Опирає на дзвонѣвъ зъ кованого зельза найлѣпшою конструкторику выконують якъ пайдешовше. Припоручаня выконують якъ найкоротше, точно и дуже

дешеве при найвыгѣднѣйшихъ условіяхъ заплати. Гармоничный складѣвъ до претолодѣвъ съ силными и голосными дзвѣночками.

Зъ альпакъ: съ 4 дзвѣн. по 14 зр., съ 3 дзвѣн. по 11 зр.

Зъ моєлжу: „4“ „10“ „3“ „8“

Гармоничный складѣвъ до закритієвъ съ 4 дзвѣночками и съ прикрашеними рамами зъ кованого зельза по 25 зр. 1551 19—24

Отзначеня: Выстава вѣденска 1873, два медалѣ за поступъ за складѣвъ дзвонѣвъ для вѣденскаго Votivkirche 260 оттарѣвъ вага. Выстава промисла. у Вѣдн 1880 зол. медалѣ.

Заложена 1838. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,137.700 кильогр. ваги. Зъ сего до Вѣдн для 31 церквей 83 штукъ дзвонѣвъ 86,069 кильогр. ваги разомъ и 2 дзвѣны до годнянѣвъ для нового ратуша 3345 клр. ваги.

Димитрій Ковальскій

мужескій кравецъ

у Львові, при ул. Бляхарскій ч. 7. має честь поручити П. Т. Публяцѣ и Всѣ. Духовенству свою

Робѣтню кравецку.

Выконує вѣблякѣ работы зъ своего сукна або лишѣ саму роботу пѣсда найновѣйшой моды и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ. Правимає замовленя на одежи для Всѣ. Духовенства и выконує тіа съ пошнымъ вдоволєніемъ. Упрашаючи яко Русинъ и членъ тов. рускихъ ремѣсникѣвъ „Зоря“ о ласавій взгляды П. Т. Публики и Всѣ. Духовенства, поручаєся ласавому покровительству. 1736 6—12

Всѣ замовленя выконують въ найкоротшѣмъ часѣ.

При ул. Вексларскій ч. 7.

І. СПѢЛКА ЛВОВСКИХЪ ШЕВЦѢВЪ

має честь поручити овиі богато заосмотренный

Складѣвъ обуви

власного выробу

мужеского, дамокого и для дѣтей

при ул. Вексларскій ч. 7. (дѣмъ кашитулный).

Просимо о ласавомъ полираньє.

Съ поважаньемъ

Зарядѣ.

При ул. Вексларскій ч. 7.

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополі

поручає

по 2:10, 2:30, 2:50, 2:70, 3— и 4:30 зр. франко.

Порто почтове и бѣчѣвка.

Прошу о ласавій замовленя.

1750 4—24

Закладаюся

за всяку пѣну, що жаде въ моиѣхъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій краєвыхъ и заграничныхъ такъ дешово, якъ я. Поручаю мой богатый складѣвъ такожъ 1656 Всѣ. Духовенству. 32—?

Замовленя въ мѣсца и въ провинціи выконують точно и ретельно. На жадање высылкаю зворы даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужескон одежи гуртомъ и поодѣбно.

Львові, ул. Галицка ч. 8.

Заложены 1848.

Робѣтня

мужеской и дамской обуви

1757 и для дѣтей 3—4

пѣдъ Яномъ Килинскимъ

ул. Хорошинъ, рѣгъ Академичной ч. 6

побѣтъ торг. п. Ст. Войцѣховского поручає власный выробѣвъ зъ „доброто“ матеріалу и краєвого и заграничного въ рѣжѣмъ смаку и фасонѣ по цѣнахъ низкихъ.

Всякѣй замовленя якъ такожъ и совѣсна направа выконуєся въ найкоротшѣмъ часѣ.

М. Опило.

Молода дѣвчина

Русинка

пошукує мѣща въ домѣ священничѣмъ або въ иномѣ домѣ рускомѣ, де могла-бы занятоя гоосподаркою и тымъ подобнымъ.

Адресу подаєтъ Редакція „Дѣла“.

1754 3—3

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-й год. пош. Листер. додатокъ „Библиотека ильям. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакция „Администрація“ подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи авертаются лишь на попередне застереженіе. Обложка принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надбавленіе“ по 20 кр. а. в. Рекламныя неопечатанія вѣдѣны бѣзъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Вѣдн Нааenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Извѣстия Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерзавинская ул., д. Радля 9.

Съ днемъ 1 (13) жовтня починається IV четверть року сегорічного видавництва „Дѣла“ и „Библиотека ильям. повѣстей“. Услови предплати поданъ выще.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплати, чтобы не поспѣдувала перерва въ експедиції.

Н. Т. Предплатники, що ще заявляють съ предплатою, зволить свои заглавности вырѣзати въ якъ найкоротѣйшій часъ, бо вже черезъ саму проволоку въ сплатѣ понесуть издавництво велику страту!

Посоль д-ръ Едвардъ Грегръ о руссофилизмѣ и справахъ Галичины.

Молодо чешскій посоль д-ръ Едвардъ Грегръ мавъ интервью съ русскимъ корреспондентомъ „Dziennik-a Roznaisk-ogo“. На замѣтъ корреспондента, что Чехи суть руссофилами, оказавъ д-ръ Грегръ:

„Руссофилизмъ чешскій Поляки эле разумѣютъ. Мы Чехи есьмо руссофилами, се фактъ. Але я знаю дуже добре, що въ малечені славянскій основанъ на Россіи, суть лише малеченія. Россія варава не заповѣдала намъ нічого алого, и тымъ оправдуюсь твѣрдыть нашихъ для неа симпатій, але Россія не зробила и нічого доброго для нашего народу; не знаю, чи могла-бы де-що зробити, а знаю, що не зробила-бы, коли-бъ навѣтъ була въ силѣ зробити! Намѣреніа руссоіскоа политики менѣ докладно вѣдѣтій въ исторіи польскоа: Россія хоче эгнести народъ польскій. Яко Чехъ не желаю ніякому славянскому народови бути подъ необмеженымъ впливомъ Россіи. Не желаю сего Болгарамъ, а тымъ менше намъ Чехамъ, котри, жалъ сказати, окорше дално-бы зруссоицикувати, якъ хто-небудь другій. Мимо всего того Поляки не повинні Чехамъ ихъ руссофилизму въ зло вѣмнати. Руссофилизмъ отогравъ у насъ такую саму ролю, якъ конякъ, котрый поручено цити сухотникови. Сухоты минули, а недужій отався налоговымъ паницею. Коли передъ немногими роками будильно мы до народного жита, тогда мусѣли мы оглядаться за якусь матеріальною силою, на котору опершись, могли-бы будувати нашу будущность. Польща не поспѣдала тогда ніякого политичного значенія, длятого оглянувшись мы на Россію. Признаю, що иль Чехи, иль вѣткій другій народъ славянскій не повиненъ въ потребѣ покладати на Россію, але тогдышній нашъ проводиръ не числился съ тымъ, а ходило вѣтъ именно о то, чтобы воскресающій

народъ почувъ коло себе брата, хотя братъ ще не все — пріятель. Нынѣ могли-бы мы вже обійтись безъ руссофилизма, але нами заволодѣвъ налогъ. Съ часомъ минеъ бѣтъ. Руссофилизмъ мусѣтъ у насъ стратити основу. Съ экзотична цвѣтка могла у насъ жити подъ впливомъ патріотичного тепа въ часѣ, коли мы громадились, чтобы воскреснути. Скоро только насѣбе отрезвѣние и мы достигаемо политичной рѣвноваги, тогда подчиняемо силѣ логики и роетина руссофилизму зване въ нашихъ умахъ. Нынѣ интересы Россіи не сягають до насъ, але коли-бы колѣсь досягли насъ, було-бы лихо!

Поглядъ д-ра Грегра на руссофилизмъ чешскій — то образъ политичныхъ перевѣдченъ на рѣду чешского въ нашихъ часахъ: то „экзотична роетина“, засаджена Палацкимъ и Ригеромъ въ 1867 р. Симпатія Чеховъ до Россіи выкликала крайна нетолеранція німеческихъ централовъ супротивъ народу чешского. Покривдженъ въ оныхъ историчныхъ справахъ, а ординацій выборочно Сойму чешского засужденъ на конечну менѣбѣ, Чехи по семилѣтній безуспѣшній борбѣ парламентарной выслали въ 1867 р. на выставу археологичну до Москвы своихъ паломниковъ, и тымъ доручили правительству австрійскому рѣдъ дуже грѣзного ультиматумъ. Отъ того часу буджею дѣйствію въ народѣ чешскомъ симпатія до Россіи, грожею Австрій навѣтъ правоолавіемъ, але все то дѣлаеъ безъ скривленія національныхъ поантъ, т. е. каждый Чехъ разумѣтъ добре, что бѣтъ естъ Чехомъ, а не частиною мокового народу. Россію уважано лише точкою опоры въ національнѣмъ руху и отрожденію. Коли-жъ австрійское правительство, врозумѣвши небезпечность для себе, зойшло за министотетъ Велькредого на дорогу примиренія съ Чехами, и именно въ Соймѣ дало Чехамъ отповѣдану перевагу, въ того часу руссофилизмъ оталооъ, якъ Грегръ оправедливо каже, лише налогомъ. Ово веетуге доти, доки народъ чешскій не дойде до рѣвноваги политичной. Коротко кажучи, руссофилизмъ чешскій буеъ въ рукахъ проводирѣвъ чешского народу лише оредѣтвомъ до цѣли.

Якъ-жеже вѣтше понятие руссофилизма у насъ, въ Галичинѣ! И у насъ передъ конститучією въ 1861 р. не чувавъ майже ніхто про тую „экзотичну роетину“. Она выросла у насъ съ хвилею, коли Русъ Галицка побѣдила себе въ Соймѣ краевѣмъ змайоризованую и загроженою въ ономѣмъ ровною національнѣмъ: коли стараномъ выдерти йй кирилицю, коли урядниковъ Русинѣвъ гр. Годуховакій почавъ переносити на Мазур-

щину, и коли не було выгладѣвъ на змѣну Статута краевого та ординацій выборчихъ, якими ушаславивъ Галичану Шмерингъ. Тогда такожъ, злавѣю насѣдуючи Чеховъ, заявили деякія проводирѣ наши симпатія свои до Россіи. Але яка велика рѣзница! Коли Чехи лишилися на національнѣмъ грунтѣ, нашъ „Слова“ и Головацкій крикнула варава: „адінъ народъ!“ — и въ тѣмъ дежала вся груба похибка. Нынѣ, слава Богу, якъ въ Чехіи симпатія, такъ и у насъ теорія единства веетуге лише, и Россія для подержанія оеи теорія мусѣтъ ажъ жертвувати всякія пообѣди, удержувати органы печати, просто оказавши — купувати ообѣ агентовъ. Загалъ же Русинѣвъ, подобно якъ отверженъ Чехи, думасъ инакше и здорово. Для красныхъ очей „обѣднителѣвъ“ Русъ Галицка не зойде съ національного своего грунту. Хотя центристичный правительствъ въ Австрій своимъ поступкомъ супротивъ Русинѣвъ оправедили у насъ тую блуканину за чужими богамъ и тую деморализацію, яка ще и до нынѣ не волюмъ знищена трудами людей честныхъ и на родолоубивныхъ, и хотій такожъ нынѣшнее правительство не може здобутись на якісь рѣшучій крокъ въ користь Русинѣвъ въ Галичинѣ. — то все-таки мы въ завзятой борбѣ о свои права народній крѣпимосъ и двигаемоъ національно и культурно. И стоимъ въ борбѣ твердо на національнѣмъ основѣ — мы не дамооъ! — мы змусимо правительство вернути намъ права наши на нашій земли, захопленій намъ централистами и отданій Полякамъ...

Въ дальшій розмовѣ съ д-ромъ Грегромъ зойшовъ корреспондентъ „Dz. Rozn.“ и на справу руску въ Галичинѣ. Д-ръ Грегръ отговѣвъ тутъ дуже вымѣняючо, не такъ, якъ недавно тому д-ръ Троянтъ, котрый Полякамъ зробивъ формальный докоръ. Д-ръ Грегръ сказавъ:

„Признаюся, что до пытанія руского въ Галичинѣ я волю не мѣшати. Русины оповѣдаютъ о насъ (Полякахъ) такій рѣчи, що волосъ востае на головъ. А опытаюся Поляка, чи се правда? — отповѣдае: Куды тамъ, се подла ложь. Коротко кажучи, дѣбати правды въ той справѣ — се дѣло дуже трудне и не мое.“

Той индиферентизмъ Чеховъ для справы руской естъ въ уваги на интересы Славянъ австрійскихъ неиростимый. Зъ егоизму, для хвилевого выгѣдного союза съ польскою делегацією — Чехи не хотѣтъ доходити и не отаракотъ вырозумѣти отношенія польско-русскихъ въ Галичинѣ, не хотѣтъ перевѣдчитися, по чій стороны

Предплати на „Дѣла“ для Австрій: для Россіи:
въ цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
на оамъ додатокъ: на оамъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 2 ар. 50 на полъ року . . . 2 ар. 50 р.
Для Варакичъ, окрѣмъ Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
на полъ року . . . 7 ар. 50
на чверть року . . . 3 ар. 75
съ дод. „Библиотеки“: на оамъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
Подоинкоа число коптуе 12 кр. а. в.

кривда, чтобы бодай теоретично осудити справу. А изъ отановища славянскѣмъ взаимности алоо-бы Чехамъ вырозумѣти пытаніе руске въ Галичинѣ, ба що больше причинитиоъ до оправедливого полагодженія его. Мы вивадѣ не такі маловѣры, чтобы безъ помочи чужоа мали уоомѣватиоъ въ нашу будущность, але чи славянскѣмъ справа не отанула-бы въ Австрій на твѣрдыхъ основахъ, коли-бъ Русинѣвъ мѣтъ въ кождѣмъ австрійскомѣ Славянѣмъ видѣти своего друга? Чи могли-бы тогда Славяне боитиоъ майоризація элементу німеческого и чи такую фалангу дружну розбивъ бы якіи кабинетъ? Для Славянщины въ загалѣ поставлено-бы тутъ наглядный примѣръ, що можна народамъ жити побѣчи себе и розвиватиоъ безъ гегемоничныхъ забаванокъ та отремленъ вынародовляванія одного народу другимъ... Часъ подумати о тѣмъ; часъ выѣвѣити якісь прапоръ, опертый больше на гуманности и оправедливости, а менше на неясныхъ историчныхъ правахъ, котрыхъ зреализованіе веде за собою гегемонію однихъ надъ другимъ!

Д-ръ Ев. Грегръ перейшовъ остаточно подѣчаъ интервью и на суспѣльній отношенія въ Галичинѣ и сказавъ такъ:

„Ваша польска шляхта не хоче позбутися своего историчного налога. Она гордѣтъ людомъ, забуваючи, что людеъ естъ тымъ элементомъ, на котромъ треба будувати. И мы (Чехи) передъ битвою на Бѣлой Горѣ были олигархия шляхотскими. Се було нашою смертею. Галичане повинны тамти, въ чѣмъ нынѣ лежатъ наша сила, що мы есьмо народомъ демократичнымъ.“

На доказъ олигархичного налога Поляковъ направивъ д-ръ Грегръ фактъ въ недавной бувалщинѣ. „Въ часѣ нарадѣ надъ справою наетою — каже д-ръ Грегръ — сидѣлъ я коло д-ра Грохольского. Гавзнеръ промовлявъ. Менѣ подобалооъ его рѣчи. Але по оконченій рѣчи д-ръ Грохольскій промовивъ до найблизшихъ своихъ оусѣдѣвъ: „Et, przetoż to chłopstwa krew!“

Послѣдній слова д-ра Грегра не потребуютъ коментаря зъ нашей стороны. Оаъ не похибуеъ иль на вогу въ ономѣмъ судѣ о шляхтѣ польскоій. Недавне заворушеніе Мазурѣвъ нашихъ зъялюотровало дуже наглядно, якъ цѣнятъ д-ръ Грохольскій и его товаришъ по крови — оидъ польскій людеъ.

Згадки зъ студентского жита въ Пришовѣ на Уграхъ.

Списавъ пѣселъ нотатокъ В. з. С.

(Дальше.)

Равъ о. Духновичъ выѣхавъ бувъ на довшій часъ изъ Пришова до купель, приказавши Каті, чтобы насъ студентѣвъ добрымъ, мяснымъ харчемъ кормила, бо конецъ куроу зближаеа, а го кождому студентуи учатися не хоче. Ледви о. Духновичъ выѣхавъ зъ Пришова, Каті взяла насъ на остроу діету. Рѣшено на нарадѣ укарати Нѣмкиню. На улицы Гарбарской за мѣстомъ вывѣшавъ о. Духновичъ рокъ-рѣчно великій огородеъ, въ котромъ стоавъ дѣмъ съ отаинею, незамешканый. Дѣмъ окладываеъ въ одной комнаты съ трема ѳкнами, въ котрой мѣстилася великого розміру мѣщица повалена цекароа пѣчь, а передъ домоу плавъ по пѣсковѣмъ корытѣ малый потѣчокъ. Въ отаини тримаеъ о. Духновичъ двѣ коровы, котрі доходяча олуга поала и доила. Въ огородеъ, де було много красныхъ овочевыхъ деревъ, управлялися бураны, бульба, фасоля, морковъ и т. п. для домоовой потреби. Отъ початку весны приходивъ о. Духновичъ кождого красного дни до того огорода, щепивъ и пересаживавъ деревину, обрадувавъ оуке галузя, бо якъ любивъ садовинною занимаиося, такъ знову тѣлеова праца служила ему, коруплентному чоловікови, до здо-

рова. Въ кутяку огорода бувъ дошками шалованый домокъ съ прирадами для купель, де о Духновичъ и приходивъ до огорода гоотѣ въ лѣтъ купалися. Якъ чутка весла, мешкавъ давнѣйше въ тѣмъ домѣ цекарѣ, але по причинѣ ночныхъ страхѣвъ мусѣвъ утѣкати, и отъ того часу отоявъ дѣмъ пусто. А що въ огородеъ роблено шкоду, то о. Духновичъ передъ ономѣмъ отѣздомъ до купель предложивъ мейѣ, чтобы я до того дому опровадивоа и наглядываъ огородеъ. Я на то радо згодовавъ. Ледви опровадивъ и свои студентскій рѣчи: книжки, файки, малярку сокирку, ояникъ, подушку съ коцикомъ и одежу съ бѣльемъ до того дому, доведуюся отъ оусѣдѣвъ-мѣщавъ исторію про цекаря и ночій страхи. Охотно бувъ бы я забравъ свои рѣчи назадъ и повернувъ на давну ставцію до павѣ Маерошки, але амбиція не позволяла. Исторія про отаиу зробила на мене дуже прикре враженіе, бо отаиу мейѣ передъ очі, якъ я тутъ самотно буду почувати. Першій ночи були для мене надзвычайно тяжкі. Я перевѣдѣвъ убраный при отаиу при оитѣль, а хотій читати, оиѣвавъ и овиотавъ, все таки гадка про отаиу оувалоа по головъ. При найменшѣмъ шелеотѣ я розгладываоъ на воѣ стороны, наирагавъ олухъ, чтобы въ хвилѣ появи духа утечи однимъ зъ отвореныхъ трехъ ѳконъ або въ огородеъ або на улицу. Мало по малу, коли духи не являлись, я призывавъ до моего понураа комнаты и побѣйше сѣбяова въ духу

въ себе и моихъ оусѣдѣвъ про безуосновній исторія о цекарѣ и ночныхъ страхахъ. До того огорода приходила часто Каті для контролѣ набѣлу отъ коровъ и по ярину. Одного дня, коли були у мене два колеги, угорскій Русинъ, що харчувався разомъ зо мною у о. Духновича, а Каті явилася въ огородеъ, окружила мы Нѣмкиню и середѣ поважной розмовы ухватили ея неоподѣвано по подѣ рамена, завела до бизкого потѣчка и поставила на мѣлку воду. Перестрашена Каті не знала въ першій хвилѣ що съ нею сталооа. Оамятавшись, выйшла на оушу, замочивши ообѣ черевы и панчохи по коѣтки, а коли отала насъ при плачу велачати некрасными німеческими ешетами, мы, сѣбичиоа, присѣивуваа йй оласваку пѣ оеньку:

„Pošiel milý, pošiel prečka
Vzal si kľučík od srdiečka,
Od srdiečka od mojejho:
Čo nebude nikdy jeho!“

По той аферѣ въ огородеъ я переставъ приходити на обѣды въ дѣмъ о. Духновича, котрый подѣ той часъ буеъ ще въ купельяхъ, бо я знавъ добре, що загнѣвана Каті не дасть обѣду. Утра та обѣду далася мейѣ почувти, бо на обѣдѣ треба було заробляти подвойною пильноотію, писанемъ у адвоката, а въ лекцій покрывати иныи потребы. По колька дневай перерѣвъ, почала Каті зновъ до огорода приходити, але вже ніколи сама, а въ товариствѣ другоа якоа невѣсты. Она

болаяа, чтобы мы студенты не приносѣвали йй новоа купель, але мы аиѣ думали.

Будучи черезъ два роки въ Пришовѣ, мавъ я нагоду приглянутися рускоій катедральной церкви и епископской палатѣ не только въ-верха але и въ середины, а то тымъ больше, що застугаючи моего друга и колегу I. Р. (теперъ профессора при гимназій въ Пришовѣ) въ лекціяхъ даваныхъ студентамъ-своимъ епископа, я познакомивъ и зъ воими мешканцями епископской палаты. Катедральная руска церковь въ Пришовѣ, перестроена зъ латинского монастыря, отойтъ при головній дорожѣ до Кошиць и естъ звязана съ красною, одноповерхною епископскою палатою. Отъ стороны подѣбра, обведенного высокимъ муромъ притыкае до палаты поземельный дѣмъ, оставшій зъ давного латинского монастыря. Въ тѣмъ домѣ мешкала служба епископа, тамъ була кухня, а въ послѣднихъ двохъ комнатахъ мешкавъ о. С. Ваовляннинъ и профессоръ руского языка при гимназій пришовской. Першій поверхъ въ палатѣ занимаеъ епископъ и его сестра панѣ Вігарі, вдова по оащенику, съ дѣтьми; она зариджуваа цѣлымъ домоу. Побѣтъ запятыхъ комнатъ, была оала для нарадѣ консисторіальныхъ, дальше діецазальный архивъ и библіотека, основана кривошаниномъ Ковачемъ, помершимъ у Вѣдн. На долинѣ въ епископской палатѣ мешкавъ кривошанинъ Солтисъ молодшій, котрый буеъ секретаремъ и канцеляромъ епископа, а въ оусѣднихъ

Як-бы розвинути промыслъ у нашего народу, чтобы зъ него бувъ якъ наибольшій хосенъ?

(Рефератъ л. Ил. Гарасимовича на Вѣчу въ Коломыи.)

Пресвѣтлый Зборє! Край нашъ и народъ нашъ съ каждымъ рокомъ що-разъ больше бѣдѣе. Всякды зачинаются проявлявати нужда, руина, голодъ на веснѣ; старцѣвъ стае що-разъ больше. Навѣтъ такі стороны, якъ тутешній горы и Подгорье, що були колись найбогатѣйшій на весь край, зачинають упадати. Бѣднота безъ кута и даху зачинае тутъ множитися. Ажъ морозъ проходить по тѣлѣ дивлячись, якъ одинъ гавда за другимъ сходять на вѣнащо. Не пора теперь и не мѣсце тутъ ропытувати: хто тому виненъ? Що жъ бы намъ въ того пришло, якъ бы и справдѣ удалось найти виновника? Чи годенъ онъ все а все направить? Нѣ! Нынѣ зѣшлись мы чого иншого; нынѣ маємо порадитись: якъ-бы то затримати тую грошачу намъ цѣлковиту руину а народъ сихъ сторонъ повести навадъ до добробыту и гараду? Якъ-жежъ зробити се такъ важне а разомъ и такъ трудне дѣло?

Коли розважимо, що людей чимъ разъ больше множится а земля остае все однакова, то познаемо, что земля, дроблена на що-разъ меншій куснички, не въ силѣ буде поправити долю людей збѣднѣлыхъ, бо забираючи въ ней рѣчь-рѣчно богатѣе плоды, она сама стае пустѣйшою. Треба отже не спустакатися на господарство, а шукати средствъ до нашої цѣли де-и-де. И справдѣ, маємо въ нынѣшнихъ часахъ одно неопѣнене средство, одно невычерпане жерело, въ которого народы вачерпають поживы, въ которого безнастанно обогащаются, — а могучимъ симъ средствомъ естъ промыслъ. Не буду я вамъ показувати, якъ другі народы и краѣ пришли промысломъ своимъ до богатства, до добробыту. Мы самі бачили ще недавно и сесю краину богату а богату промысломъ. Мы мали и маємо ще свой промыслъ; розвинувся онъ бувъ до высокаго степеня, творивъ и творить дѣла такі, що цѣлый свѣтъ любуется та чудуся ними; маємо тутъ людей способныхъ, съ разумомъ и окомъ такимъ быстрымъ, съ рукою такъ вправною, що далеко и широко не найдешъ имъ ровныхъ. Але що въ того, коли народъ такъ бѣдѣе, бо промыслъ той упадае всюду а всюду, и не приносить вже народови хѣна.

Нынѣ отже маємо подумати не лише надъ тымъ, якъ той у всѣхъ направахъ подѣ-увавшии промыслъ на ново поднести а попавши въ чужі руки навадъ у свои питоменный отобрати, але кромѣ того маємо застановитися надъ средствами двигненья промыслу до дальшого розвою и поступу такъ, чтобы въ промыслу сего выйшовъ для народу наибольшій

хосенъ. Рѣшаючи тѣ пытаня, рѣшимо разомъ долю тысячѣвъ а тысячѣвъ зруйнованныхъ до тѣхъ гавдовъ, що нынѣ суть ще смиренны и тихими, але могли бы статися съ часомъ небезвѣстными сусѣдами и горожанами. Задача се дуже тяжка и заматана, але мусимо до неї разъ вѣстися. Якъ зѣумѣемо вновь розвинути широко давный промыслъ, якъ зѣумѣемо розбудити новый промыслъ, новый предпріемства, то дамо навадъ хлѣбъ тымъ нещастнымъ жертвамъ чи то своего власного нерозуму та легководности, чи зновъ чужої авѣрчачої закланности. Зѣумѣемо се нынѣ розпочати — то учинимо дѣло, що буде намъ записане у вѣчну славу, дѣло хосенне не лише для насъ Русинѣвъ, але и для краю, и для державы.

Першій разъ мусимо усунути перешкоды, які спивають розвѣй всякого рода промыслу. А в у насъ багато такихъ перешкодъ. Дѣлають у насъ шкѣдні причины, що або вовѣмъ убиваютъ въ народѣ нашомъ охоту до заводженя новыхъ промысловъ, або пригнѣтають дотепершній такъ, що для народу не ма въ нихъ великого хѣна, хѣба що лѣды оплачуєся тяжка праця промысловца, а всѣ користи въ нашихъ промыслахъ припадають звичайно людямъ чужимъ.

(Дальше буде.)

О т о з в а.

Добродѣямъ бѣднымъ учащимся молодѣжи рукою гимназій винны мы передовѣсти здати прикладно рахунокъ зъ обороту фондѣвъ, жертвованныхъ на ея вспомогу. — Тожъ обчислюючи приходъ и расходъ року школьного 1886, показуюся, що приходу було 511 ар. 17 кр., а расходъ 516 ар. 51 кр., — отже недобору, который мы зъ власной кшенѣй покрыли, было 5 ар. 34 кр. Зъ вышегого выказу показуюся, що грошей фондъ на бѣдныхъ учениковъ, такъ само, какъ и число учениковъ рукою гимназій отъ часу, якъ рукой языкъ яко выкладовый заведено въ цѣлой гимназій, що-року постоянно побольшаются. Видимо въ томъ доказъ, что нашъ народъ мае повне довѣрье а ширю приклонности для рукою гимназій...

Заразъ на початку сего школьного року появилася щедрѣ датки Добродѣямъ нашої бѣдной молодежи, якъ коли-бъ они перечували, что не одинъ школярчикъ прибуде до школы безъ кнжонкы, а може и безъ хлѣба. И приходъ выносивъ заразъ въ першомъ мѣсяцѣ квоту 37 ар. 30 кр. Але що-жъ, коли и расходъ показався такожъ зрѣвно скорымъ и значнымъ. Поопѣвшии бѣдаки по вспомогу и вычерпали фондъ... Тому на ново пускаемо до сердець рукавихъ съ отозвою: Поопѣ-шѣтъ съ Вашими лептами на престолъ отчины, тымъ скорѣйше, что студена пора наближаеся, и що мука та шноно, котрѣ не одинъ бѣдный школярчикъ зъ дому привѣзъ, вычерпуются. Голодъ и холодъ отаються що-разъ больше докучающими, и провать помочи!

Зъ Дирекціи рукою гимназій.

Василь Ильичъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ Радъ державнои.) Во второкъ отбулося третє засѣданє Радъ державнои. Послы Пленеръ, Ексеръ и Врѣдъ зъ клубу австрійско-унгерскаго предложали проектъ для урядженя палатъ работничихъ а именно: 1) проектъ о урядженю палатъ работничихъ; 2) о признаванє тымъ палатамъ права выборного до Радъ державнои; 3) о поступованю выборчимъ въ палатахъ работничихъ. Поля того проекту мають бути заложены 26 палатъ работничихъ а мѣжъ тымъ такожъ въ Краковѣ, Львовѣ, Бродѣхъ и Черновцахъ. Палаты такі мають бути всякды кромѣ въ Дальматіи заведенъ въ округахъ палатъ торговельныхъ. Всѣ тѣ палаты разомъ мають выбирати 9 послѣвъ. Краковѣ, Львовѣ, Бродѣхъ и Черновцѣхъ мають становити одинъ округъ выборчій и выбирати 1 посла. — Пос. Магъ поставивъ интерpellацию о найновѣйшомъ розпорядженю языковѣмъ для Чехъ. По выборѣ до разныхъ комитѣй принято въ дальшій дебатъ §§. 4 и 5 новелъ до закона екекуційного.

(Въ министерствѣ торговль) збралася онотды мытово-торговельна конференція, котра мае радити надъ рѣзницами, які заходять въ тарифъ мытовѣй. Въ конференціи оѣй берутъ участі: оов. министерства бар. Кальхбергъ, секретарь министерства Стѣбаль и канцелярскъ д-ръ Реслеръ; зъ австрійскаго министерства окарбу: оов. Шукъ, старшій оов. окарбовый Корытовскій и оокр. мин. бар. Йоркашъ. Зъ стороны угорскаго министерства берутъ участі: оекретарь Матлековичъ и оов. Мигаловичъ а зъ угорскаго министерства окарбу: оовѣтники Людвигъ и Турвези. Обрады относноны въ першій лянѣ до мыта отъ нафты. Ухвалено отже, чтобы насампередъ выслухати знатокѣвъ, а яко такихъ покликано проф. Радзисевокаго зъ Львова и пос. Щепановскаго.

(До реформы университетовъ) „Сгас“ доноситъ, что въ министерствѣ предвѣты пригото-влено ще янші реформы кромѣ вже оголошенихъ (правничого и медициннаго факультету, осправы до-

центѣвъ); реформы тѣ мають бути натуры чисто административной. Именно розходится о реформу дотепершного стану товариствъ академичной молодѣжи. Чи та реформа буде переведена въ до-рогѣ административной, чи опредѣ ажь о законодавствѣ, покажеся то при докладѣйшомъ роз-судженю цѣлои осправы.

(Король Миланъ) вертаючи зъ купелѣвъ за-держався у Вѣднѣ и конферувавъ тутъ съ гр. Кальоникомъ и амбасадоромъ Англіи и Туреччины. Въ понедѣлокъ по полудни бувъ король Миланъ въ палатѣ оубольного министерства окарбу и конферувавъ тутъ съ мин. Калекъ майже цѣлвтора години. Царь зложивъ во второкъ королеви Миланови прощальну визиту.

Заграничній Державы.

До ситуаціи. Коли вже осправа болгарска въ загалѣ народила великого заколоту политичного въ Европѣ и кождо майже хвилѣ готова выки-кати бодай чи навѣтъ и не войну европейску, то поступованє агента русскаго Каульбарса въ Софіи естъ того рода, що може лишь катастрофу прискорити. Коли же до нынѣ не хотѣвъ нѣхто вѣр-ити або не могъ зѣбркувати, до чого отремѣтъ Россія, то поступованє ген. Каульбарса може его ажь надто добре поучати. Дося паувавъ въ Болгаріи оспокой и се очевидно дуже було не на-руку русскаго агенту и длитого то онъ такъ дуже напиравъ на знесенє стану оубоги. При-пустѣмъ однакожъ, что ген. Каульбарсъ домагався знесеня стану оубоги лишь въ интересѣ самыхъ Болгаръ—хочъ-бы миню покривденю партіи рус-софилкою, для чого-жъ не оставитъ агитацію той партіи, але веде ея самъ на власну руку? Выступленє чужого агента дипломатичного въ какой державѣ на зборѣхъ и голошенє бѣдѣвъ политичныхъ не мало досѣ примѣру въ исторіи. Ген. Каульбарсъ мавъ теперь случайность пере-конатися, на сколько Болгаре вѣрять въ „братню-любовь“ Россіи, мимо того постановивъ по при-казу царя бѣдати по цѣлой Болгаріи, якъ каже, длитого, чтобы особисто переконатися о воли и поглядѣхъ болгарскаго народу. До чого може та-кѣзда по краю довести, се не трудно отгадати, зважявши то розъяренє, яке теперь пануе въ Болгаріи. Ген. Каульбарсъ мавъ вже въ Софіи случайность почути: „Долу Каульбарсъ!“ и онъ може его и де инде почути, а може ще и по-гѣршого може ему приключитися. Правительство болгарске перестѣало его передъ оимъ кро-комъ, бо то зовѣмъ такъ выгладѣе, якъ коли-бъ русскаго агента дипломатичнаго лишь длитого бѣдливъ по краю, чтобы народъ противъ себе и Россіи подбурювати. Коли однакожъ ген. Кауль-барсъ заявивъ рѣшучо, что въ волѣ царя буде об-являти Болгарію, правительство болгарске зая-вило ему, что не бере на себе отвѣтственности за-можливый якъ пригоды, котрѣ ему можуть при-ключитися въ дорожѣ. И що-жъ каже на то все Европа? Россія отремѣтъ яно и оимѣло до своихъ цѣли. Отговѣдъ болгарскаго правительства, что оно готово згодитися на все рады Россіи, але лишь о отѣлку, о сколько того дозволитъ кра-еві законы, не удоволила Россіи; она домагався, чтобы Болгарія поддалася їй безусловно. Тур-еччина, якъ звичайно безозлына, отае по оторонѣ того, что їй найнебезпечнѣйшій, бо думаетъ, что овоею податливостюю закокочитъ ового ворага.

Нынѣ выливъ Россіи отае въ Константинополи-чимъ-разъ сильнѣйшій, а до того причиняеся не-мало бувшій посолъ турецкій въ Петербургѣ Ша-киръ-паша. Ходять навѣтъ вѣсти, что коли народъ болгарскій не перестане оиратися Россіи, то Тур-еччина оубольно съ Россією возмуться до заведе-ня ладу въ Болгаріи. Яко куріозумъ може тре-ба ще и ту поголовку занотувати, что на вдово-важу цѣлои Европы мае повстати въ Болгаріи република на ладъ швейцарскій. Порта мае бути оѣй гадѣдъ дуже приклонна, бо думаетъ, что тымъ побудуеся бы въ Болгаріи всякого чужого вли-ву. Всѣ тѣ вѣсти характеризують лишь немѣнь и непорядковѣ Туреччины. Въ Австрій выкли-кало найновѣйше выступленє Каульбарса въ ми-нистерствѣ дѣлъ заграничныхъ велике занепокоенє, а „Fremdenblatt“, органъ министерства дѣлъ за-граничныхъ, такъ отзывается: „Цѣла Европа го-това вступитися за становившѣмъ и автономією Болгаріи, забезпеченою угодами. Болгаре оутъ оѣвѣдомъ о своихъ правѣхъ, звызанныхъ тѣсно съ пра-выми и интересами Европы и будутъ боротися противъ всякого чужої интервенціи.“ „Wiener Allg. Ztg.“ пише знову, что коли зъ Петербурга не надѣйде оворе *vebo* противъ поступованя ген. Каульбарса, то всѣ тѣ державы, что поставили въ своей програмѣ самостоятельность Болгаріи, бу-дутъ амушней до поважного выступленя скорше, якъ того можна було оѣсѣдовати. Але на онѣхъ отзывахъ и кончатся дѣяльність Австро-Угор-щины. Нѣмеччина радуєся, что Россія розпустила маринарку и войско, что стояло великимъ таборомъ надъ Доинѣмъ, а въ Берлинѣ уважають ее за озна-ку мира. Пытань болгарске — кажутъ тамъ — може бути лишь въ мирный оѣсѣбѣ залогоженє межѣ интересами державами. Англія нахо-дится что до осправы болгарской майже въ такомъ безраднѣмъ положеню якъ и Туреччина. Словомъ: европейска дипломатія почалае теперь въ матню, зѣ котрой не знае, якъ мае выдѣбутися. Ого си-туация тепершняя хвилѣ.

Россія. Положенє въ Россіи здаеся бути теперъ прятчєе, а осправа болгарска отбиваеся икои що на интересахъ финансовыхъ и торго-вельныхъ. Ось що наше „Одескій Вѣстникъ“ зъ дня 2 с. м. въ передѣвой отатіи: „Нашъ курі-не перестаетъ падати безъ видимой причины. До 9 год. вечеромъ не было нѣякихъ телеграфич-ныхъ вѣстей, котрѣ-бы хочъ чимъ небудъ нати-кала на якусь причину, для чого ситуація въ

оѣтѣй финансовѣй отаеся чимъ разъ гѣршою. Вѣржа черезъ два днѣ находится въ великой тре-вожѣ, котра ширится оговендо. Таке оворе оза-данє нашої валюты проявляеся до сего часу лишь въ насѣдѣхъ якихъ-дуже важныхъ подѣй-политичныхъ, котрѣ овоею неопѣдѣванностью збѣ-шали незвычайно биржеву панику. Ось для чого то вже три днѣ носятъ по мѣтѣхъ (Одесѣ) рѣзнодорожнѣ поголовки. Безъ оумѣву мусѣло-щось отатися: биржеві телеграммы попереджають майже завождѣ телеграммы политичнѣ. Згада-на газета переходить оѣбѣля рѣзній прояви политики почавши отъ битвы въ Афганистанѣ надъ рѣкою Кушкѣ на веснѣ минувшого року ажь до послѣд-нихъ подѣй въ Болгаріи и каже на послѣдокъ такъ: „Здавалося-бы, что теперь оѣ приѣдетъ ген. Каульбарса до Софіи, котрый заговоривъ до Болгарѣ не двозначнымъ тономъ, что казаетъ-бы думати, что судьба Болгаріи порѣшена отаточно и безповоротно, — здавалося-бы, что болгарска криза пережила найострѣйшу фазу а отъ нею оче-зла всяка небезпечность войны. Но якъ разъ въ той хвилѣ являються дуже серьезные ознаки новой бурѣ.“ — О отповѣди министра Тиссоы въ угор-скѣмъ парламентѣ кажутъ русскаго газеты, что она естъ просто заколотою Болгаріи до упору про-тивъ Россіи, а „Новости“ доказуютъ, что коли Австрія бажаетъ независимости балканскихъ на-родѣвъ, то повинна заразъ отдати Воюну и Гер-цеговину. — Рухъ революційный въ Россіи дае знову знаки жия. Зъ Петербурга доносятъ до Нѣмечкиныхъ газетъ, что царъ їдучи зъ Спалы до Петергофу, мусѣвъ задержатися на отаціи Луго-во, бо тамъ открыто мину подложено подъ вѣлѣ-жаню. Протавно вѣстямъ зъ Нѣмеччины Россія збротоя и высылаетъ значній силы воиновъ на Ка-вказъ. Зъ Одессы перевезено до Поти два пол-ка пѣхоты, и кілька отѣловъ кавалеріи и арти-леріи.

Болгарія. О митангу, що отбувся въ Со-фіи, маємо теперь докладѣйшій вѣсти. Митингъ охлѣнали не цанковиты але оообы, что була не-давно въ депутации у ген. Каульбарса подѣ про-водѣмъ Вульчева. Вѣче отбулося въ самой се-рединѣ мѣста а вляло въ нѣмъ участі около 4000 людей рѣзного стану и звания. Першій выступивъ на трибуну оѣфійскій депутатъ Вульчевъ и за-давъ осправу зъ депутации, что була у ген. Кауль-барса. Онъ закончивъ овою бесѣду оловами: „Най-нѣхто не мѣшае въ нашѣ осправы; мы хочемо-самі собою управляти!“ По его промовѣ ухвалило вѣче оѣдлующій революціи: 1) вѣче выказуе те-першнему патриотичному правительству повне довѣрье и просятъ его продовжати дотепершню политику народчу; 2) заявляє правительство, что цѣлый народъ готовъ его завождѣ поцирати и отдати кровь и майно свое за свободу, самостоя-тельность и независимость Болгаріи. Оѣбѣля вы-ступивъ якойсь бѣсѣдникъ и зачавъ промовляти за-Россією. Народъ отавъ тогда дуже кричати а на-послѣдокъ кинувся на трибуну и страшно побивъ бѣсѣдника такъ, что его лѣвѣе живого выдѣбуто зъ-посередѣ товны. То оамѣ отрѣшило и другого бѣсѣдника, котрый такъ, побавляючи, що иде ген. Каульбарсъ, крикнувъ: Най жѣе Россія! Прочъ съ Болгарією! Кажуть, что той другій бѣсѣдникъ бувъ Россіянѣмъ, которого цанковиты привели на вѣче. Ген. Каульбарсъ явився оѣ кавасами (оу-лами) консуляту русскаго, выступивъ на три-буну и такъ промовивъ: „Якъ-разъ доведуюся, что вы побѣли чолѣвѣка, что подѣбѣтъ охлѣкъ въ честь царя.“ Голосы: То не правда! Не длитого мы его побѣли, а длитого, что кричавъ: „Прочъ съ Болгарією!“ — Теперь завождѣ ген. Кауль-барсъ тыхъ, что розумѣють по русска, чтобы отаули ближе и оказавъ до нихъ: „Царъ ба-жае лишь добра для Болгаріи, але хоче выдѣбути ея зъ тепершнего положеня и длитого жадае зне-сеня стану оубоги.“ (Голосы: То вже оталося!) — Ген. Каульбарсъ: „За мѣсяцъ або за два може-те свободно выбирати о своихъ послѣвъ.“ (Голосы: Не за два мѣсяцѣ але за 8 днѣвъ). Теперь заявляея формальный розговоръ межѣ Каульбарсомъ а на-родомъ. Каульбарсъ: Коли хочете мене олухати, то не черерывайте! — Народъ: Слухаємо. — Каульбарсъ: Царъ думаетъ, что не на часѣй присту-пати до выборѣвъ въ такъ короткомъ часѣ. — Народъ: Противно! — Каульбарсъ: Царъ жадае, чтобы выпущено оѣцирѣвъ. — Народъ: На то маємо мы о свои законы! Они мусѣтъ бути пока-раны. Мы хочемо бути свободны. Россія для Рос-сіянъ, а Болгарія для Болгарѣ! — Каульбарсъ розсерженъ: Коли хочете олухати, то не пере-рывайте, а їй, то идѣтъ оѣбѣ; царъ жадае выко-нания тыхъ условий, а коли нѣ, то за насѣдѣки будутъ тѣ отповѣдати, что васѣ до того намѣвля-ють. — Каульбарсъ уступивъ теперь въ трибу-ны а его отбулило около 50 цанковитѣвъ, под-носячи охлѣки въ честь его и Россіи. Оѣбѣля вы-ступивъ знову Вульчевъ и оказавъ: Вы чули, чого жадае Россія. Най буде, что хоче, мы дамо-житье за нашу свободу и независимость. — Каульбарсъ пошове оѣбѣля до консулята нѣмеч-кого и австрійскаго и заявивъ имъ, что въ волѣ царя буде отѣбѣжати Болгарію. Тогожъ оамого же дня выѣхавъ онъ до Орханіе, де народъ такъ оамѣ заманиваетуваея якъ въ Софіи. — Ходять олухи, что правительство постановило кѣлькихъ оѣцирѣвъ увольняти, але головныхъ выноши-ковъ революціи зъ дня 21 сѣрпня не выпуститъ подѣ нѣякимъ условіемъ. Выборы мають отбути-ся вже въ недѣлю. Пѣбѣля вѣстей, котрѣ насѣбли черезъ Россію, мада залага въ Шумли завождѣ правительство, чтобы оно увольняло оѣцирѣвъ, въ прѣтѣвѣмъ олучаю залага поступити оѣбѣ такъ, якъ буде уважати за отповѣдне.

(Конєць буде.)

НОВИНКИ.

— Два монахи при львовской гр.-кат. митрополичьей капитуле, которіе въ наслѣдокъ новооснованнаго епископства въ Станиславовѣ мали бути знесеней, возобновятъ и дальше. 6. Вел. цесарь призываетъ, щобы оказавъ гр.-кат. митрополичью капитулу возобновитъ що-до числа и на дальше неизмѣненный въ своемъ дотеперішнемъ видѣ.

(+) **Д-ръ Дамьянъ Савчаковъ** зъ Бережанъ, звѣстный въ цѣломъ краю нашомъ патриотъ и дѣлатель, отъ довшого уже часу, бо отъ колькохъ лѣтъ, трудится надъ абираніемъ и порядкованіемъ матеріаловъ до дуже важнаго дѣла насъ издавництва, а именно издавництва законныхъ политичныхъ въ языкѣ рускомъ. Якъ доведѣмося отъ самого Вн. издавца, матеріалъ до 1-го тому буде уже упорядкованный и отданный до друку за неоповна три мѣсяца, бо ще передъ 1 сѣчнемъ 1887 року. Дѣламося съ нашими П. Т. Читателями тою откровенно вѣдомою, тымъ болѣше, що кончуну потребу такого издавництва признало окруженіе Вѣча въ Коломыи въ первой резолюціи поставленной д-ромъ Т. Окуневскимъ. Бажане Вѣча буде оповиене скорше, аніжъ можна було надѣятися, бо замість, що нашъ товариства проосвѣтъ — якъ высказано въ резолюціи — мала-бъ доперва внятило уложеніемъ тыхъ законовъ, якъ задачку теперъ буде лѣше отъ себе підперти, підствореніе же издавництво компетентнымъ до того чоловікомъ. Дру же Савчакови бажасмо зъ щирою серця до такого важнаго и цѣнно лише зъ патриотизму поднятого труду якъ найкращаго успѣху!

— Юдаизмъ въ школахъ народныхъ. Якъ наши власти школьный дбають про християнско-религійне образованье нашихъ молодежи въ школахъ народныхъ, най послужать слѣдующіи факты, котры въ Золочѣвщинѣ выкликали велике обуренье икъ народомъ. Золочѣвска Рада школьна окружна ободнала — якъ доносятъ газеты — два мѣсяца учителями жидими и то въ чисто християнско-русскихъ селахъ: въ Повникви малой и въ Кутахъ. Що на то скаже наша митрополична консисторія? Агже учитель обяваный заступити такожъ и патрхита. Чи жидъ-учитель може естъ поклнканный удѣлювати дѣтемъ въ школѣ науку християнскою религіи и чи може ихъ вести въ дуохъ тои религіи? Сподѣваемо, що влаетъ духовна, до котрой валежить дбати о християнско-религійне вихованье нашихъ молодежи, постарися о то, щобы неоповѣдѣть такого заряджєня Золочѣвскою Рады школьной окружной бузъ усунєна и щобы подобны факты болше не повторялися. Учителѣвъ жидовъ можна помѣщати при иншихъ школахъ, де для нихъ покажеобътаовѣдѣнѣше мѣсце, якъ въ часто християнскихъ громадахъ.

— Проклятыи змѣны въ свѣтѣ урядничѣмъ. На по-
слѣду президента оуду краевого въ Краковѣ по-
ставлено въ предложеніи тертіи ш. Юсифа Я-
сильского, посла до Ряды державнои; Завадского,
президента оуду окружного въ Тарновѣ и Кры-
ницкого, президента оуду окружного въ Терво-
поли. — Министерство правосудія має системати-
зувати на жаданье найвышшого трибуналу кѣлька
новыхъ посадѣ совѣтникѣвъ двору при найвыш-
шомъ трибуналѣ для сенату галицкаго.

— Въ дѣлѣ окружнаго Вѣча въ Коломны. "Kurjer Lw." въ ч. 275 въ статьѣ "Зъ рускаго Вѣча въ Коломны" помѣстивъ мѣжъ нѣшнихъ стой слова: "П. Белев, редакторъ „Дѣла“, мавъ обнати першій рефератъ, а именно погляды вѣзъ становивца политичнаго; сталося однакъ внакше... в т. д." — Коли "Kurjer Lw." нѣ въ оего нѣ въ того вдавю въ закулисовй дѣла коломыйскаго Вѣча и чувтъ що десь звонили, а добре не знаа де, — то мы щобъ запобѣгти всякимъ можливимъ збогладкамъ, попросимо, що оправдѣ черевъ мале недорозумѣлье, котрого вины нѣкому приписати не можна, приготовилися съ рефератомъ I-шои точки программы вчѣнонъ и редакторъ „Дѣла" и д-ръ Т. Окушевскій. Яногось спору або антагонизму тутъ не було и за макове зерно; въ Коломны однанъ референтъ готовъ бувъ уступити другому, а нашъ редакторъ, заливниши, що д-ръ Т. Окушевскій, яко мѣсцевый моговѣкъ болѣше має право до реферату в болѣшій може мати впливъ на знакомый ему народъ, дуже радо уступивъ д-ру Окушевскому и не пожалувавъ того. Рефератъ д-ра Окушевскаго бувъ красний, арозумѣлый для народу, дотикавъ болѣючихъ сторѣнь житя Русинѣвъ и бувъ принятый воиѣмъ збраними съ великимъ одушевленемъ. — Телеграмъ прывѣтнихъ наспѣло на коломыиске Вѣче 11, мѣжъ тыма въ Бохай, зъ Бережанъ (отъ д-ра Савчака, д-ра Анд. Чайковского и А. Глзбовицкаго), зъ Кутъ (отъ д-ра Скоморовского в Галицкаго), зъ Кудмяна отъ тамошнихъ Русинѣвъ, зъ Станиславова (отъ д-ра Вучпьяскаго, Черкавскаго, Даниловича, Кужановскаго, Камбѣйскаго, Левинскаго, Ничая, Недѣлка, Поряйна и Стахевича), зъ Тересбова (отъ о. І. Залудкаго), зъ Святыхъ отъ Русинѣвъ и — уже по Вѣчу — отъ якогось Чайковского зъ Холму: "Ивану Наумовичу я Вамъ — ура!" — "Нов. Промѣтъ" констатувъ "съ болѣшимъ удовольствіемъ" фактъ, що "даже самыя мѣгшия" Русны взяли участь въ Вѣчу коломыискомѣ. Ну, правду сказати, "самыя мѣгшия" держали вои рефераты на Вѣчу... а мы дуже цѣкавы, чи и по сѣмъ Вѣчу будуть зъ Львова такъ само писати до "Варшавскаго Дневника", якъ писали по Вѣчу въ Коссовѣ, що будуть бы цѣле Вѣче — то дѣло одного чоловіка — згадайти кого? — г. О. А. Маркова! — котрый зѣ пальцемъ тутъ не рушишь. Mundus vult decipi — ergo decipiat.

— Школа микунинца rozpoчиная вже ось 12 лѣтъ школьный рокъ въ той способъ, що рано вдутъ дѣти подъ проводомъ учителей на богослуженье до церкви а по полудни выходять съ

музикою до поблизкого ліску на кількагодинну забаву. Спосіб цей має то добре за собою, що діти вже першого дня збираються часиною в школі і нема хайб лише таких, котрих родити і на грошей кару не дуже уважають. Сего року початок шкільного року був ще практичніший. Графство Реф запросило дітей до свого парку побіч палати, де діти при музичній забаві мали в різного рода гри, в котрих

брали участь і діти графства. На ту забаву прибули також всі три місяцеві священики і навіть особи, котрих графство вразь оз учаті хами запрооили на гербату. Вечером роздали графство дітям, котрих було до 300, підвечерок і наділяли їх всякого рода забавками и овочами, захоочуючи їх при томъ до науки и пильного учаяння до школы. Діти въ подяку за то бгословляи графству „Многая дітя“ и вернувши вже при світлі передь школу розбіглись домоів. Подляючи сей факт до прилюдног вѣдомост окладку на обѣ дорожъ Высокоповажнимъ графствамъ Ревитъ въ имени дітей школьных, учитель и родичѣхъ прилюдно подяку. —
А Радичица хвалитъ школу въ Мичушицѣхъ.

(+) Стрыйский „Альманах“ (що выдася тамт на дохѣдъ погорѣвшоу Рускоу Каюина) вышлы вже зъ друку чотыры першй аркушъ, богатъ змѣстомъ. А именю умѣненъ въ тыхъ чотырохъ аркушахъ: Зъ прозы: „А все Пречиста!“ ошѣдѣнѣ Данила Мордовца. — „У церкви“, студиѣ В. Чайченка. — „Съчовникъ“, ошѣдѣнѣ Ол. Ковьянскоу. — „Ловы“, ошѣдѣнѣ П. Марного. — Зъ поезій: „Мазепа“ и „Полуботокъ“, двѣ историчныя поэмы Степ. Руданьскоу. — „Скорбѣя пѣснь“, Перебендѣ. — „До сестры“, доиѣ непечатаный отмошкъ Т. Шевченка. — „Былъ радо“, Сивенького. — Въ пятюмъ аркуши печатаются три поэзѣ Кулѣша и двѣ Гетьманця, а ошѣдѣнѣи въ „Многѣ“ Ив. Фравка починаеся друкъ белетристичныхъ творѣвъ галичаныхъ писателѣвъ. По творахъ белетристичныхъ пойдуть творы науковѣ. Выдавцѣ „Альманахъ“ жалуются на велику байдуживѣсть, съ якоу относитя руска Публика до сего выданнѣвъ, бо доиѣ вынудилоу титуломъ предлажати лѣшень 17 зр. а. в. А тимчасомъ, якъ уже видко изъ опису рѣчей, умѣненъ въ першихъ аркушахъ, буде ое безперечню оданѣ зъ найлучшихъ Альманахѣвъ, якѣ появлялися на Руси, а и благородна цѣль, за-для якоу выдавцѣ подъялися труду, wymagaе материальноу підпоры изъ стороны рускоу Публика.

(+) Др М. Коцюба, наш земляк, учитель в школі Дублянській, удався вчера в наукову подорож для студій фізіології звірят.

— На будову церкви в Козові жертвували великодушні: Впр. митрополитъ Сильвестръ 40 ар. а Впов. п. Іоанъ Летяньскій, совѣтникъ двору в Stanislawowі, 20 ар. а в. За тім щебра дары складали в имени кометету Великодушнымъ в Достойнымъ дателямъ прилюдно сердечну подяку.

— *Пав. Сивистукъ*, парохъ и предбд. кометету.

(+) Гість ніскавом цензури на письменний творч. української тепер такий сильний, що — якби нам доносили — цензор заборонив би ніскавські газети „Зара“ подати по російській написану рецензію „Зборника драматичних творів Івана Карпенка-Карого“, который выйшов в Херсоні свого року.

Для п. Я. Корытовского въ Калужу сложили даль-
ше въ нашей администраціи: Вп. Корнило Усти-
линович 5 зр., Г. Патрій въ Перегінську 2-45
зр., о. В. Небыловецъ въ Перегінську 2-45 зр.,
проф. Дуткевичъ въ Бережаняхъ 1 зр., сов. Ю.
Бережнийскій, членъ выд. краев. 2 зр., о. К. Ку-
нянскій 1 зр., П. Людкевичъ 1 зр., В. Дѣдшаки
1 зр., В. Нагорный 1 зр., о. А. Стефановичъ
3 зр., сов. В. Ильинскій 1 зр., М. Полянскій
1 зр., Н. Н. 3-10 зр., І. Онышкевичъ 2 зр., О.
Партицій 1 зр., В. Макухъ 50 кр. Вп. Г. Харак-
тъ Золочева 1 зр 50 кр.; о. Матѣевъ зр Новиц-
кѣ 5 зр.; о. С. Комарицкій зъ Богородчанъ 2 зр.

— Для погорблених въ Подієстронахъ приєдна-
о. П. Барецькій бгъ себѣ в своихъ парохіянъ 5 19 зр.
— Для бѣдныхъ учениковъ рускоі гимназіи жертву-
ють: Вл. Іосифъ Омишкевичъ, нотаръ въ Зборовѣ,
5 зр. Синахъ Богъ! — В. П.

— Спись членѣвъ „Народнои Торговлѣ“ у Львовѣ: 1. Держко Северинъ, Львовъ. 2. Держко Модестъ, Галичаньскій. 3. Держко Орестъ, Озерянка. 4. Струминскій Максимъ, Ставчаньскій. 5. Прокурникій Володимиръ, Черешинъ. 6. Миховичъ Орестъ, Львовъ. 7. Куневичъ Михайлъ, Оломуничъ. 8. Валацковскій Дмитрій, Львовъ. 9. Малиякъ Игнатій, Сосница. 10. Павлюкъ Захарій, Мостаръ. 11. Пурковскій Андрухъ, Травникъ. 12. Гулякъ Михайлъ, Борщівъ. 13. Шапайло Кароль, Борщівъ. 14. Проконяцкій Володимиръ, Львовъ. 15. Коцовскій Григорій, Трибухувцѣ. 16. Иваховъ Григорій, Львовъ. 17. Маѣзинскій Левъ, Коропецъ. 18. Цѣлашовскій Евгений, Львовъ. 19. Леонтовичъ Володимиръ, Скалатъ. 20. Ивановичъ Николай, Новосѣлцѣ. 21. Волонный Ілія, Дрогобычъ. 22. Лавровскій Антоній, Одрехова. 23. Зурицкій Александръ, Сокаль. 24. Ключенко Иванъ, Станиславовъ. 25. Царевичъ Юлій, Перемишль. 26. Самецъ Иванъ, Денасовъ. 27. Венгриновичъ Антоній, Борнля. 28. Церковъ, Лѣтня. 29. Макогонъ Лука, Денасовъ. 30. Лукасевичъ Теофилъ, Львовъ. 31. Лобода Петро, Глубочокъ. 32. Галька Игнатій, Дубковцѣ. 33. Черняковскій Емилянъ, Львовъ. 34. Гладшевскій Іосифъ, Дрогомысль. 35. Антоневичъ Володимиръ, Грушівъ. 36. Огоновскій Петро, Львовъ. 37. Скирка Кирилъ, Львовъ. 38. Джуляньскій Теофилъ, Львовъ. 39. Дудкевичъ Евгений, Рудно. 40. Гашикевичъ Яковъ, Сокаль. 41. Гамерскій Іоанъ, Пелля. 42. Менциньскій Антонъ, Пелля. 43. Небыловецъ Василій, Перегінсько. 44. Ничай Аполонъ, Львовъ. 45. Академичне Братство, Львовъ. 46.

Строцій Константинъ, Любятчѣ. 47. Д-рь Ко-
роль Михайль, Львовъ. 48. Трухимъ Стефанъ,
Смерекѣвъ. 49. Валинскій Петро, Кїядавѣвъ.
50. Бачинскій Михайль, Запытовъ. 51. Констан-
тиновичъ Емиліянъ, Босько. 52. Рожанковскій
Юліанъ, Ольховка. 53. Матюкъ Викторъ, Кре-
ховъ. 54. Жарокій Іоанъ, Селюка. 55. Под-
шепцій Захарій, Перемышль. 56. Мудракъ Іоанъ,
Скопѣвъ. 57. Яворскій Корнелій, Лѣмна. 58. Ка-
шубинскій Іосифъ, Станиславѣвъ. 59. Теницкій
Мелетій, Калущѣ. 60. Гр. кат. Церковь Воскре-
сенія, Свистельники. 61. Вахнякъ Дмитрій,
Глянки. 62. Глова Алексій, Грушовъ. 63. Подо-
льскій Миронъ, Матѣвъ. 64. Лавровскій Еми-
ліянъ, Тарпавка. 65. Павачъ Курко, Цѣнѣвъ. 66.
Гладилевичъ Даміянъ, Львовъ. 67. Куницкій Кло-
сїянъ, Львовъ. 68. Дѣдошакъ Василій, Львовъ.
69. Навроцкій Іоанъ, Голгоче. 70. Целевичъ Ю-
ліянъ, Львовъ. 71. Балтаровичъ Іоанъ, Лядчанъ.
72. Урядскій Теодоръ, Львовъ. 73. Сембратовичъ
Филаретъ, Львовъ. 74. Калиновичъ Татъ, Кри-
станюбѣвъ. 75. Вілевичъ Григорій, Фирлѣвка.
76. Юзачинскій Антоанъ, Перемышль. 77. Юм-
чанскій Іоанъ, Борынчѣ. 78. Ходоровскій
Ерастъ, Малашѣвъ. 79. Мацовъ Іоанъ, Сквирава.
80. Кмѣцковскій Симеонъ, Куликѣвъ. 81. Са-
ноцкій Александръ, Мацошинъ. 82. Витхвалль
Александръ, Смерекѣвъ. 83. Навроцкій Андрій,
Голгоче. 84. Захарчукъ Кондратъ, Ляцке Мале.
85. Ковальскій Дмитрій, Львовъ. 86. Дейницькій
Ксенофонъ, Сокола. 87. Бриттанъ Іоанъ, Торчи-
новчѣ. 88. Хоминскій Павелъ, Зелена. 89.
Шашкевичъ Григорій, Перемышль. 90. Ікаловичъ
Константинъ, Красна. 91. Свенцицкій Симеонъ,
Убѣнь. 92. Воевуда Денисъ, Зелена. 93. По-
пель Михайль, Чернилица. 94. Нѣмилоничъ Юлі-
янъ, Дрогобычъ. 95. Болдарчукъ Петро, Калущѣ.
96. Меруновичъ Теофілъ, Львовъ. 97. Ковчъ Гри-
горій, Каменобродъ. 98. Верхратскій Іванъ, Ста-
ниславѣвъ. 99. Тимнякъ Григорій, Шешоры. 100.
Кметъ Стефанъ, Гауходчѣ. (Дальше буде

ВѢСТИ ЗЪ АЕП. ЛЬВѢВСКОН.

Для архіерейского рукополаганія пресвитерів признається ухвалою зъ дня 23 вересня с. р. до ч. 5670 речіниця на день 8 падолиста с. р. въ котрій то діи кандидати пресвитерий мають явитися въ домъ пресвитеріальномъ. Бажаючи бути прийнятими до дому пресвитеріального мають принести съ собою: свѣдѣцтво убоженства, подтвержене старостою повтовнимъ; свѣдѣцтво поведєня въ часъ бѣгъ уконченія студій богословскихъ, выставлене урядомъ деканальнымъ, въ котрімъ має бути такожъ наведєно, чи и до которого полку, баталіону и компаніи ц. к. войска кандидатъ належить, або чи єсть бѣгъ войска у-вольнений; кандидаты, котрі оженилися, мають такожъ предложити свѣдѣцтво віщчєдє.

Выщедеканомъ золочёвскаго деканата именованный о. Стефанъ Стиловскій, напелинъ въ Ляцкѣмъ.

Презекту на Дубье, дек. бродского, одержавт
п. Юліанъ Дуткевичъ.

Введенный как сотрудник въ Поймѣ о. Те-
офилъ Шуровскій.

Грамоту на завѣдателя Облазницѣ, дек. жу
равеньского, одержавъ о. Антонъ Подлѣсекій
сотруд. въ Побережу.

Да львівської семінарії духовної прийняті на IV рік: Вілоруский Іванъ, Дорошъ Володимиръ, Заячківский Маркіянъ, Зельский Іоандроъ, Водковскій Сильвестроъ, Тарнавскій Філемонъ; на III. рік: Бобикевичъ Алексей, Романовскій Даміянъ; на I. рік: Вілгозоръ Симеонъ, Корошъ Емилій, Копытчукъ Володимиръ, Роздольскій Емилій.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Рускій театр въ Теріополі. Въ понедѣлокъ 27 д. версѣя выступала п. Попова яко бенефициантка въ мѣлодрамѣ „Галька“ (муз. Моношукъ) и вѣсѣхъ чарувала своимъ мѣловучнымъ повнимъ голосомъ, за що публика кѣловъ развѣе еи выкидывала. Перевѣявши на скрѣвѣ ролю Гальки отдала еи п-нѣ П. съ належащимъ зрозумѣнемъ Радия-бъ мы только отъвѣчались отъ острого выголошуваня звукѣвъ сичахихъ, немилго для руского уха. П. Гриневецкій бувъ знаменитымъ столыникомъ, а такожъ роля Януша (п. Виберовичъ) и Антося (Яновичъ) були добре отданіи. Комичне интермеццо зробивъ п. Киряничій своимъ выступленіемъ съ ларюко, котру мусѣвъ до перва ладати, щобъ оберталась, а тымъ выкидавъ пустый смѣхъ мѣжъ публикою. — Во второкъ дала дирекція яко гостинне представленіе въ „Рускій Бесѣдѣ“ — „Бенета“ Фредра въ прегарномъ перекладѣ п. Евг. Олесниченко, котрый на томъ поли може стати у великій пригодѣ нашої оцѣнѣ и обогатити нашъ репертоаръ такъ, якъ свого часу п. Остапъ Левяничій. Выстава оцѣнична повелась дуже гарно, що тутъ отъ признавѣмъ подоносимо. Обойла отбулася забавою съ танцями, котроу доводитъ съ властивою собою свободою и рутинною неутомимый аранжеръ „Рускои Бесѣды“ п. Р. Бачиньскій. Гостей зобралоса надѣ съ отъ собою, а мѣжъ ними бачили мы полковника драгоновъ Вп. п. Залеского. Весела забава протягнулась ажъ до бѣлого дня. — Въ среду выставлено въ сали театральнѣй „Ревизоръ“ М. Гоголя, въ котромъ особливо вызначаются пп. Гриневецкій (городничій), Виберовичъ (Хлестаковъ), Плюшевскій (инспекторъ шкѣлъ), иншии роля були отограны безъ доганы, только тишь Бочиньского и Добчиньского не були отповѣдны оттвореніи. Добре держалось п. Осиповичева (жѣнка городничего) и п. Гриневецка (дочка). Публика було дуже мало. — Въ четверть выставлено въ першій разъ комедію 3-актову А. Абрагамо-

веча п. Рушківського п. з. „Муж з чести“
і мимомо дуже слабкої участі публіки біографічно ви-
сть повним життям. Не будемо вдаватися в оцінку
сього перекладаного твору, замість лише, що
черезклад потребує декуды опраулені
полонізмів, які легко попадаються в перекладах
в польского. Сь великою свободою біографіи
своїх ролі п. Грішневський (капітан) і Стецінський
(Андрій, друг Іларіона), п. Виборнич дуже
вірно витворив тип надмірно честиного Іларіона,
а п. Виборничева знаменито держалася в
ролі примхатової жінки Іларіона (Ольги). Інші
ролі були також добре вистудіовані і віддані.

— „Зоря“ ч. 18 містить: „Отакъ були воко-
чили!“ оповѣданье Ол. Ковиновского. — Нові опі-
вѣдки, Ст. Руданського. — „Любоградки“, по-
вѣсть А. Свидницького. — „Промова до вѣвѣк“
зъ Гайного перекладъ Маровъ. — „На сега“,
оповѣданье А. В.-ого. — Коротка історія літе-
ратуры руской, Ом. Огоновского. — Вибліографія
за р. 1885.

— „Зеркала“ чч. 13 и 14 вышли разомъ въ двухъ печатныхъ аркушахъ и обозначаются, подобно нынѣшней повелѣній, съ сего року, необычайною равнодородностью и богатствомъ предметомъ, правильнымъ гуморомъ и справедливою сатирою. Особливо же поднесено статей: „Шкаралушникъ“, „Интервью д-ра Вычоса съ Иваномъ Алексѣевичемъ Вышнеградскимъ“, „Господинъ Квартальный“, „Мы“, „Лазуиты“, „Филологичный доводъ ученого Петрушки“, „Сельскій политикъ“, „Д-ръ Подокубайло“ (отъкъ), „Сучасна лѣтосчисъ“, „Посланіе Администраціи Мира до купцовъ польскихъ съ дня 17 ливня 1886 р.“ — Читашь теперьшнее „Зеркало“ — цѣлый часъ держишь за боки, но сердечнымъ смѣхомъ выбухнешь, хочь-бы и яктотобъ не до того. Та бо и съотъ чего! Тутъ Шкаралушникъ говоритъ до своего Филонидъ: „Како мене до лѣжка и каже воимъ, що у мене chole postas. Пошадѣй! Віче въ Косовѣ, віче въ Коломын, Дорундѣкъ антиосемитъ, Романчукъ противъ пановъ — вежа Вавилоноска! Я и ты Филонидъ держимо съ о. Оауеріемъ: „Миръ“ воимъ“, „Инсеровата политика“ найлучша, нікого не ачѣпае... Покорне телятко, то и гр. Тафѣго оеа и отъ пана Уадерки дѣстане пару кобасокъ...“ Бо то треба знати, „pokorni podpisana hadministracoya gazety, oo je na calu Galicyu batz porucarna i pulityczna, oo si zowi „Mir“, пише до купцовъ посланіе по польски отъ просьбою о инсертатъ и заведе, що „nasza gazeta to czytają wszystkie narody, jenteligenty ruskie i polskie, oo tylko zachodzo si kolo polityki ta nawic nasze panowie Bojkowie wiażają tam i nasz „Mir“ siuki i wienksom obcomom, jak u gazetę pana Krachowickiego.“ Кромѣ того ще „nasza gazeta ni handyczo si z panami Polakami a godzi si na wszystko, oo chito zrobi. A inserty panu kupcow to drukuje z wilkimi literami i barz przystempno za funt cukru abo fleszoczynu rumu, za herbatu monku. Naszu gazetę placі sam pan hrabia Taffe oo si nazywa subwencja. To my ni stoimy o нікого а тѣко dbamo sobу ju napisac.“ Тутъ зновъ д-ръ Вычоса заходить що вечера въ канцелярію збѣжотого Заведенія, де на покуту вивитъ портретъ Ивана Ал. Вышнеградского, Вышнеградскій злзаетъ съ отѣвъ, сѣдае за столомъ и боа отъ д-ромъ Вычосомъ за чайкомъ балакають цѣкавъ рѣчи про справу Заведенія, а надъ райкомъ бѣдний Иванъ Алексѣвичъ зновъ лѣзе за отѣну и куняе черезъ день... Тутъ зновъ „Мы“ лѣзъ бардо важной справѣ глаголають, альбовѣмъ кандидатують на Пятниця, а тамъ нужно einen Mann съ политическимъ образованіемъ und mit weissen Handschuhen. Я бѣвъ-бы — кажуть „Мы“ — не подавалъ ся о тую пребуду, вше лякожъ съ губернии прійшла менѣ показува ка übrigen 3000 Gulden доходѣвъ не суть также порыцательныи... Въ Пятницяхъ нужно чоховѣка что знаетъ и нахотрованого вѣста оограти и въ Юрѣ можетъ быти помощентъ при нѣмецкихъ и латиническихъ рефератахъ...“ Тутъ зновъ Войтовичъ, вернувши съ фафлюхте манебринъ выкладае дурному цѣвѣви, пану реентому оувтацію политичну Австрин: „Прайтъ и Москаль такъ насъ люблять, что оба ведутъ насъ по-бѣдъ боки: оданъ за одну, другій за другую руку. Розмахавсь-бы нашъ правою рукою рехтъ, — держитъ Москаль; розмахавсь-бы лѣвою рукою, лѣнокъ, — держитъ Прайтъ. Але воимъ тутъ фарайдъ, розумѣте реентъ? А до того нашъ — отое штука и шасть! — держитъ ихъ обохъ, и Прайтъ и Москаль. Чи мѣркуете те перъ, ферштекотъ?“ Тутъ зновъ дуже дотавляе а безъ нѣвѣи оскорбѣ вытѣгаеи коноеквенціи съ новомъ теоріи ученого о. Петрушевнча, що олову Русь походить отъ глагола „рыскавъ“, traben. „Русинъ еотъ отже то само, що Рыскупъ. Въ давнй часы Русины рыскала съ Олегомъ и Игоремъ до Царгорода, а нынѣ наотолѣи Русинъ рыскае до Петербурга. Понеже Рыскуны, die Tragger, можуть бути білы, червонй и чорны, малй и великй, то розрѣзняемо Віду, Червону, Чорну, Малу и Велику Русь. Отъ кореня Русь походить слово русалка, правильнѣйше рысалка, Trabberin, т. е. дѣвчина, що за хлопцами бѣгае. Слово рыскаль походить такожъ отъ рыскати, а означае инструментъ, котрымъ Рыскуны порпалы землю тогда, якъ ще плуга не знали. Фраза „попамятаешъ рукой або рыкой мѣсяць“, естѣ одно, що кому вырыскае або вырыцкаѣ, jemandem blaue Ritzen beibringen, jemanden russisch lehren. Дальшй походий слова суть: рысь, который оскору рыскае або бѣгае; рыкъ, который выдае оѣволюбивый Рыскупъ, и Грыць, улюблене имя Рыскупѣвъ...“ — Подаето отсю вѣзочку гумору для нашихъ Читателѣвъ, а наконецъ додамо, що д-ръ Вычоса доминаеа о 2 ар. 50 кр. цѣвѣрѣио предплаты.

Виходить во Львові ще Вторника, Четверга и Суботи крім руских свят) о 5-й год. поп. Лхтер додатокъ Библиотеки найзнам. повѣстей" виходить по 2 печат. аркуші кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяця. Редакція "Администрація" підъ Ч. 44 уліця Галицка. Рукописи звертаються лишъ на попереднє застереженне. Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 кр. зъ одного стронки печатном, въ рубр. "Надобране" по 20 кр. а. в. Репліації неопечатані вблнй зъ порта. Предплату и инсераты приймають: У Львові Адміністрація "Дѣла". У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Паризі Agence Havas. Въ Росіа Редакція "Кіевском Старини" въ Львѣ, поштовоу уряди и "Газетна Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерзбасовская ул. д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплати на "Дѣло" для Австріи: для Росіи:
 за цѣлый рікъ . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . 12 рубл
 на півъ року . . 6 ар. на півъ року . . 6 рубл
 на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл
 съ дод. "Библиотеки": съ дод. "Библиотеки":
 на цѣлый рікъ . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . 16 рубл
 на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 8 рубл
 на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рікъ . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . 5 рубл
 на півъ року . . 3 ар. на півъ року . . 3 рубл
 на чверть року . . 1 ар. на чверть року . . 1 рубл
 для Византии, окрімъ Росіи:
 на цѣлый рікъ . . 15 ар.
 на півъ року . . 7 ар.
 на чверть року . . 3 ар.
 съ дод. "Библиотеки": на самъ додатокъ:
 на цѣлый рікъ . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . 6 ар.
 Подорожне число коштує 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) жовтня починається IV чвертьрѣкъ сегорѣчного видавництва "Дѣла" и "Библиотеки найзнам. повѣстей". Условія предплати подані выше.

Просимо посилити съ присылкою предплати, щоби не послѣдувала перерва въ експедиції.

II. Т. Предплатники, що ще залягають съ предплатою, зволить свои залягости вырѣшати въ якъ найкоротшѣмъ часѣ, бо вже черезъ саму проводку въ сплатѣ понесить выдавництво велику страту!

Полонизація Русинѣвъ а правительство.

I.

"Якъ вы можете говорити о полонизації Русинѣвъ, — кажутъ намъ панове Поляки, — коли фактично полонизація Русинѣвъ въ Галичинѣ нинѣ й сляду нема... Впрочѣмъ сама Австрія, підъ котрою и вы, и мы, не допустила бы до того, тымъ болѣе, що вась называють, ну, и вы самі себе называете — Тирольцями всходу"... Такъ звычайно кажутъ намъ Поляки, коли мы жалуемся на полонизацію Галицкои Русин. Та толькы, чи правду они говорятъ? Побачмо.

Правда, що они и мы підъ Австрією, підъ тою самою Австрією конституційною, але не въ одинаковѣмъ мы станѣ. Що-до обовязковъ супротивъ державы, — то правда, мы Русины не можемо жалуватись, щоби мы були въ чѣмъ-небудь понижені: Русины такъ само якъ Поляки дають рекрута, — ще болѣе навѣть якъ Поляки, бо статистика показує, що Русинѣвъ болѣе у войску якъ Полякѣвъ, — и такъ само платять податки на потреби державы. Отже підъ тымъ зглядомъ нѣякій Русинъ не посить жалуватись на пониженне своей народности, бо тутъ очевидна рѣвнѣсть. Але що-до правъ — тутъ вже зовсѣмъ инче дѣло. Намъ Русинамъ далеко-далеко до тыхъ правъ, якѣ дано Полякамъ въ Галичинѣ и якѣ они фактично нынѣ посѣдають. А що, де въ краю живутъ два народы и одинъ має болѣе права якъ другій, той дужій правами народъ буде старатися жити соками слабшого и его тымъ ослабляти, — се, и теоретично взывши, рѣчь певна, и на практицѣ по-

казуєся всюды. И у насъ оно не инакше. Поляки въ Галичинѣ мають незрѣвно болѣе правъ до своего народного розвою, якъ Русины, и ось въ томъ причина — полонизація Русинѣвъ.

Мѣжь Русинами, въ повседневномъ законѣ борбы ихъ о свое "бути або не бути", часами затемняєся добре вырозумѣнне фактичного стану дѣла, и дуже часто выстрѣлюєся майже всю амуницію въ невластиву цѣль. Не треба довго й доказувати, що се дуже шкодить руской справѣ. Выскажемось выразнѣе. Мы Русины, неразъ середъ боевого заколоту згубивши, якъ сказано, ключъ розумѣня, видимо причину нашего лиха, нещастя, кривды не тамъ, де она головно спочиває, де она зродилася, зъ-ѣтки выйшла, — не сягаємо дальше своимъ умомъ та зоромъ, — а видимо лише то, що намъ передъ очима, лише того, хто стоить супротивъ насъ уоруженый, — а забуваємо спытати: хто давъ оружје нашому противнику? Рѣчь очевидна, що де хтось супротивъ мене стає до борбы, я напругаю все свои силы, щоби ему не дались и усмирить его, — але все-таки я мушу мати розмову и рахунокъ такожь съ тымъ, що уоруживъ моего противника, могучи знати, що бнѣ оружја не ужіе противъ нѣкого иншого, якъ лише противъ мене.

Мы Русины въ повседневной борбѣ съ Поляками покинуемся разъ-на-разъ на конституцію австрійскую, на основныя законы, особливо на арт. XIX закона основного зъ 21 грудня 1867 року. Дуже то красно, — на ту-жъ конституцію и на той артикулъ XIX покликуются и Поляки, и Нѣмцы, и Чехи, и Словенцы, словомъ, все народы австрійскіе. Але-жъ зъ другой стороны адумаймося глубше въ рѣчь и спытаймо: на якѣй то законной основѣ Поляки въ Галичинѣ достають верховодство надъ Русинами? Головно на подставѣ якъ-разъ той конституції.

Звѣстно, що нынѣшня конституція австрійска спочиває: на дипломѣ жовтневомъ зъ 1860 р. змодификованомъ въ лютомѣ 1861 р., на котрой то подставѣ мы ѣтъ централистѣвъ достають нынѣшний Статутъ краевый и соймову ординацію выборчу; дальше на законахъ основныхъ зъ 21 грудня 1867 р. о Радѣ дер-

жавной, о правахъ горожанъ державы, и другихъ, и наконецъ на законѣ зъ д. 2 цвѣтня 1873 р., котрымъ заведено безпосередній выборы до Радъ державной. Пытаємо: якъ тутъ всюду поставлено въ Галичинѣ Полякѣвъ, а якъ Русинѣвъ, и яку дано можливість користати зъ конституції Полякамъ а Русинамъ? Закимъ розберемо все то основнѣе, теперь скажемъ коротко.

Статутомъ краевымъ и соймовою ординацією выборною засуждено Русинѣвъ на вѣчну менѣсть въ Соймѣ и Выдѣлѣ краевомъ. Ординацією выборною до Радъ державной засуждено Русинѣвъ такъ само на менѣсть въ галицкой делегации до палаты послѣвъ, а въ спѣльныхъ делегацияхъ не має возможности засѣсти анѣ одинъ Русинъ. Артикулъ XIX закона основного зъ 21 грудня 1867 р. естъ для насъ Русинѣвъ безъ значеня, и — рѣчь дивна, але правдива! — замѣсть помагати намъ, часто намъ ще шкодить. Що Русинамъ зъ артикулу XIX, коли Соймови дано право рѣшати о школахъ, коли централисты подали до санкції и цѣсарь санкціонувавъ краеву уставу о языцѣхъ выкладовѣмъ зъ 22 червня 1867 р. и Статутъ краевой Радъ школьной зъ того-жъ року? А чи не на шкоду ще выходитъ намъ артикулъ XIX, коли зъ причины, що въ нѣмъ сказано: "нѣхто не може бути силуваный учитися другого краевого языка" — отъ и послѣднѣя ухвала Сойму (въ наслѣдокъ внесєня п. Романчука) о рускомъ языцѣхъ выкладовѣмъ въ школахъ народныхъ и о обовязковѣй науцѣ руского языка въ гимназіяхъ не може достають санкції цѣсарской, и зъ того выходитъ, що послѣ одного и того самого артикулу XIX. Русинъ може бути силуваный учитися по польски, а по руска нѣтъ!

Дня 4 червня 1869 року цѣсарскимъ розпорядженіемъ заведено въ цѣлой Галичинѣ урядовый языкъ польскій. Застережено выравдъ при томъ, що все урядники мають до Русинѣвъ писати по руски, а не розпоряджено нѣчого, щоби урядники Поляковы дати можливість научитися по руски читати и писати, — а противно, коли пос. Кшечуновичъ въ 1872 році поставивъ внесенне въ Соймъ, щоби у всехъ середнихъ школахъ языкъ рускій, якъ для Русинѣвъ такъ и Полякѣвъ бувъ обовяз-

ковымъ, правительственный комисаръ заявилъ въ Соймѣ, що шкода навѣть о томъ дебатувати, бо зъ уваги на арт. XIX. — прошу уважати! — на арт. XIX. така ухвала не одержитъ цѣсарской санкції! То само, якъ повисше згадано, дѣся съ сегорѣчною ухвалою Сойму въ томъ самомъ предметѣ. Вже въ Соймѣ подчасъ дебаты правительственный комисаръ д-ръ Ритнеръ поднѣсь трудности санкції ухвалы — а, якъ бачимо, школьный рѣкъ розпочався, а соймова ухвала — яка естъ, така естъ, се друге дѣло, — лежить собѣ, вылежуется въ тецѣ у Відні... доси анѣ чутки нема, чи буде коли представлена до санкції цѣсарской.

Вже зъ отсега лише дуже побѣжного представлєня рѣчи зможе каждый змѣркувати, на комъ спочиває головна вина тыхъ дуже ненормальныхъ относитъ международныхъ въ Галичинѣ. Статутъ краевый и соймову ординацію выборчу змайстровано у Відні. Законы основны (о Радѣ державной и о загальныхъ правахъ горожанъ зъ 1867 року та змѣну закона о Радѣ державной въ 1873 р.) змайстровано у Відні. Законы краевы о языцѣхъ выкладовѣмъ и Статутъ краевой Радъ школьной достають свою правосильность у Відні. Урядовый языкъ польскій достають Поляки зъ Відні. Не говоримо вже о установленно министра т. зв. "rodaka" для Галичины; о томъ, що въ цѣлой палатѣ панѣвъ Радъ державной не засѣдає анѣ одинъ Русинъ, покликаемый Короною; не рахуємо вже, кѣлько Русинѣвъ-урядниковъ естъ по трибуналахъ та министерствахъ у Відні, — и т. д., и т. д.

А прецѣмъ насъ Русинѣвъ въ Австріи 3,000,000 — болѣе, якъ Полякѣвъ.

Якъ-бы розвинути промыселъ у нашего народа, щоби зъ него бувъ якъ наибольшій хосєнь?

(Рефератъ п. Ил. Гарасимовича на Вѣчу въ Коломыи.)

(Далѣе.)

Перша причина, що не дозволяє розвинутиє нашимъ промысламъ, естъ та, що промысловцѣ нашѣ и ремѣники не могутъ разлучатися съ господствомъ, а господство не дозволяє и не лишає имъ богато чаєу одатися промысломъ. Боднаръ, ткачъ и инѣ

Згадки зъ студентского житя въ Пряшовѣ на Уграхъ.

Стисавъ підслѣ нотатокъ В. зъ С.

(Конецъ.)

Въ 1856 р. бувъ епископомъ въ Пряшовѣ Юзафъ Гагавецъ, вдовецъ, 78-лѣтний старецъ, высокого росту, за дѣла своей популярности любили мѣщанами, съ котрыми любивъ де будь на дорожѣ довго розговляти. До собору катедральной належали оо. Герберій, Духновичъ, д-ръ Ручко, Солтисъ старшій, про цыху нелюбленый, и братъ его Солтисъ молодшій, якъ переждає оканчє, секретарь и капеланъ епископа. Сотрудникомъ одинокимъ при катедральной церкви бувъ божественный баронъ о. Крейтъ. Мамо студентской цѣкавости, не удалоь менѣ выслѣдити біографію того сотрудника, а она занимала мене зъ того цѣкавого боку: по якѣй причинѣ чоловікъ зъ нѣмецкимъ названіемъ и зъ титуломъ барона оставъ рускимъ священникомъ? Идучи зъ нашою "колонию" тротуаромъ по-підъ дверѣ катедральной церкви до школы, бачили мы, якъ баронъ о. Крейтъ що дая утрєню и вечерню отправлявъ въ пороной церкви.

Церковь катедральная въ Пряшовѣ, якъ вже сказано, перестроєна зъ латинского закрытого монастыря, якъ изъ нѣй представляла красу, такъ и у внутри была красно малювана. Вступивши въ церковь, впадає въ очи уставленый по нашому обряду повный, богатыми позолочеными рѣзьбами прикрашеный алтарь, въ котромъ мѣстѣмъ намістѣмъ образы святыхъ въ природ-

ной величинѣ. Кромѣ великого престола були въ катедральной церкви ще два служебныя престола, уміщені въ двохъ бѣчныхъ каплицахъ, заоконенныхъ высокими окнами, и обѣ каплицѣ замыкали высокими зелѣзными, по кѣнцяхъ позолочеными кратами. При входѣ въ церковь зъ правой стороны була ще третѣя мала, вузкая и темная капличка съ служебнымъ престоломъ передъ чудотворною иконою, въ котрой найчастѣе катедральный парохъ крил. д-ръ Ручко служивъ литургію, бо мабуть та капличка, котра була немалювана и брудна, неслѣ ему наибольшую интра-боку въ куточку, не погулава она красоты и гармоніи катедральной церкви. Подъ церковью естъ подземна крѣпость, де опочиває першій епископъ прашевскій, Григорій Тарковичъ, 97-лѣтний старецъ, помершій 1841 року. Тутъ похоронено и незабутаго патриота и писателя угорокы Руся бл. п. Олександра Духновича побѣдъ многихъ катедральныхъ крилошанъ. Въ катедральной церкви отправляли що недѣль по порядку крилошане службу Божу безъ діаконѣвъ, и толькы въ часѣ болѣшихъ святъ отправляла литургію о діаконѣхъ, при аснотѣ старшихъ студентѣвъ съ свѣщами; студентѣвъ убрано въ бѣлы стѣхарѣ, по кѣстѣхъ довгы, и перепоясывано на охрестѣ ораями. При великихъ торжествѣхъ, коли въ катедральной церкви дѣйствоує епископъ, запрашывано за-для недостаки клира въ Пряшовѣ, суфразаныхъ душастирѣвъ до аснотѣ. Слѣвъ въ катедрѣ бувъ лихій и негармонійный. Слѣвали дѣла съ дѣвчатами, котрымъ мы студенты часами въ оцѣвъ на самоялку помагали. Проповѣди въ не-

дѣлѣ и въ свѣта голошено на рускомъ языцѣ.

За-для проповѣдей покликає бувъ епископъ въ монастыря Василіянна о. С. до Пряшова и поручивъ ему, якъ то я вже згадувавъ, науку руского языка въ гимназіи. О. С. похидивъ зъ Галичины. Добрый бувъ проповѣдникъ, але мавъ тую злочастную вѣду, що не бувъ въ силѣ одержатися ѣтъ напитоку. Епископъ знавчѣ о той его вадѣ, приказавъ портієрови остро глядѣти, щоби нѣхто не приносилъ въ палату напитокѣвъ. То була причина, чому портієръ заглядає студентамъ підъ плащѣ. Епископъ старався вилынути на о. С., але нѣчо не помагало. Разъ при менѣ епископъ появився несподѣвано въ его комнату, вручивъ ему 50 ар. на нову реверенду, поручивъ приготовить съ проповѣдою на день празничного храма Рождества ов. Іоана Крестителя и обговоривъ навѣрь съ нимъ тематъ проповѣди. Тымъчаємъ въ само извечерѣ храма одинъ студентъ, на просьбу Василіяннина, перенѣсь ему въ плакатѣй фляшѣй підъ угорокѣмъ капеланомъ на головѣ паленку, не предвиджучи лиха для нещастного. Красный и теплый бувъ празничный день. Множество осельского народу тиснулось до катедральной церкви. На хорахъ було насъ студентѣвъ повно. Литургію почавъ самъ еп. Гагавецъ въ соборѣ крилошанъ и спрощеного оуєдного клира. Въ часѣ евангелія вышловъ нашъ Василіяннинъ изъ закрѣстія бѣднѣй и непевнымъ крокомъ зблизався съ епитрахилемъ до трону епископа. Ставши на амвонѣ, ледви перехрестився и кѣлька словъ сказавъ, заравъ зрадивося Нарѣдъ почавъ шептати, мы на хорахъ остоуєли... страхъ и жалъ насъ обгорнувъ. Въ той кри-

тичной хвилѣ крил. Солтисъ старшій, порозумѣвшася съ епископомъ, казавъ діаконѣмъ почати велику ектєнію. Діаконъ кончатъ ектєнію, хоръ бѣговѣдає неомѣло, а бѣдный проповѣдникъ изъ опущеною головою стоить все на амвонѣ... ажъ крил. Солтисъ спровадивъ его и зачинавъ проповѣдницю. По заамвонной молитвѣ, самъ епископъ зъ трону выголосилъ до збраного народу доугу проповѣдь, котрой за-для тихого голоса я не мѣгъ чути на хорахъ. Вечеромъ того-жъ самого дня вывезено бѣдного Василіяннина за лѣну и незвычайау обзавѣвъ підъ ескортою въ монастырь "на Букову іорку", де и чутка о нѣмъ загинула. Другого дня почалося въ палатѣ строго слѣдство за виновникомъ: хто и якимъ способомъ доставивъ напитокъ. Виновника не выкрыто. Студенты знали, але мѣжь ними була така солидарность, що о тайнѣ нѣхто не дозволяє. Наибольше хлопоту має очевидно портієръ.

По кѣлькохъ дняхъ, коли вже стало тихо, почали мы студенты жартомъ говорити портієрови, котрому поручено остроѣе пылнѣвати брамы, що напитокъ доставлено въ чобѣтъ въ плакатѣй фляшѣй межѣ ногою а подошвою. Портієръ не хотѣвъ зъ рау вѣрити, а вѣднѣ повѣривъ и почавъ входячимъ въ палату студентамъ ревидувати чобѣты. Щоби-жъ портієра зновъ вывести зъ неспрѣмного для насъ блуду, взяли мы студенты плакату фляшину, наполнили ея водою и запечатали лакомъ, а взувши хлопца бѣ п. Боднаря, шевца и пономара катедрального, въ болѣе чобѣты, вложили ему фляшину підъ ногу въ чобѣтъ и выслали съ листомъ до папѣты, поучивши его, щоби на олучай ревизіи при-

промысловцѣ занимаються своимъ боднарствомъ, ткацтвомъ чи чимъ инчимъ лише вимовою порою, а на веснѣ, въ лѣтѣ и осени гадують, бо бояться, що въ свого ремесла не выживуть. А пуста то боянь, бо подивитесь, що шведь, коваль и богато другихъ ремѣсниковъ пильнують лише свого дѣла и ставятся що-разъ лѣпшими и влучнѣйшими, тай живуть цѣлыми роками безъ господарства и дуже добре ся мають, якъ лише не пускають гроша на пусті забавы, гулятики и инчі дурницѣ. Звычайно отже виходить такъ, що нашъ н. пр. боднарѣ не суть ані добрыми боднарями, ані добрыми гадками, и що такі нѣколи такъ добре ся не мають, якъ самі господарѣ або самі промысловцѣ.

Друга причина, що спинає у насъ розвѣдъ многихъ промысловцѣ до окремого самостоятельного ваяня, есть якась пуста а навѣтъ дурна боянь передъ податками. Боянь тая розширилася мовъ яка пошестъ мѣжь цѣлыми нашими народомъ, а зауважали ви всѣ тіи люди, що пильно слѣдили за нашими промыслами. Наввавъ я ви пустою и дурною, бо инакше и не можна наввати, коли чоловікъ за-дѣля колькохъ гульденѣвъ податку самохотѣчи откидає отъ себе заробокъ на колько сотокъ черезъ цѣлый рікъ. Я не розумѣю, якъ то можна бояться податку заробкового або т. зв. аркуша, и дуратися доброго зарбѣку, коли тіи самі люди не дуряться кусника грунту и своєї хаты, а прецѣнь и отъ нихъ оплачують податки. Знаю самъ изъ своего досвѣду, що богато мудрыхъ боднарѣвъ, токарѣвъ и инчихъ выробниковъ деревляной посуды могли бы дуже добре стояти, а бѣдують и голодують лише черезъ то, що бояться податку, а даремні були всѣ мои намовы и пересвѣдчуваня, що податокъ не выходитъ на сотки, що можна користати въ улекшенѣ податковыхъ, що паны и жиды не страхуются значно вышшихъ, навѣтъ тысячѣвъ сягающихъ податковъ и берутся до торговлѣ, до всякого великого промыслу, заводять фабрики, та въ всего того мають величавыя доходы и зарбѣки.

Приходжу до третей и найважнѣйшой причины, що спинає розвѣдъ нашихъ промысловцѣ, а людей ними занятыхъ удерживаетъ спутаныхъ въ вѣчной бѣднотѣ. Бѣтъ то страшна, люта и скавати-бѣ звѣрча лихва, на котру доси мало хто звертавъ увагу. Тая сама лихва, що далася въ знаки неодному Гудулови, выгнавши его въ грунту за то, що не мѣгъ додержати умовы съ лихваремъ и за 5—7 вр. догудувати теля черезъ 3 зимы и два лѣта; тая сама лихва, що зничила неодного бѣдолашу тымъ, що за осѣнь ягня съ лѣтною вольною, вартне що-найменше 3 ар., упхала голодуючому въ зимѣ бѣдолашѣ лише 50—80 кр., — тая сама лихва унадила и до боднара, до гончаря, до колесаря, до ткача; тая сама лихва вкралася и до всѣхъ тыхъ нашихъ людей, що мають будь-яку добре поплатну роботу. Она то мовъ той влодѣй подглядаетъ въ боку найдодѣнѣйшю хвилѣ, чтобы посягнути за своими жертвами. А догдѣно такою хвилею буває для немъ, якъ вагыне до хаты чи то смерть, чи слаббость, чи яке нещастье, чи вѣритель по

брамѣ не давъ собі фляцины портієрѣ отобразити. На повѣ годины передъ тымъ увѣдомивъ однихъ студентѣ тайно портієра, що хлопецъ отъ п. Боднара вноситъ въ чобѣтъ до палаты напѣтки. Ледви хлопецъ переступивъ браму, портієръ охотивъ его, затагнувъ въ свою комнату и ставъ въ него чобѣты стягати. Хлопецъ якъ мѣгъ боронився и нарѣвѣвъ крику. Студенты, умовившись, збѣглися, чтобы то бути свѣдками: одинъ въ обуренію помагали портієрѣ стягати чобѣты зъ хлопця, другій боронили его. По довшій таганы, смѣхъ и крикахъ стягнуто зъ хлопця чобѣтъ и выпала флячина. Урадуваный портієръ побѣгъ чимъ окорше отъ хлопцемъ и флячиною до епикопского секретаря. Той розгнѣванный загрозивъ хлопцевѣ карамѣ, а коли хлопецъ звинялся, що его старшій студентъ выслалъ отъ лѣстомъ и отъ флячиною до палаты, показалося, что ягнѣ бѣвъ пуготый а въ флячній вода. Портієръ, вышшовши отъ секретаря, наклевъ по мадарѣки студентамъ, котрі стояли на коридорѣ и оердечно смѣлялися. Чи портієръ ревидувать и дальше чобѣты, того вже не знаю. Заразъ другого дня окнчився курѣ школьній, а больше насъ Галичанѣ, побравши за лекція грошѣ, выбралися зъ Пряшова нѣхотою въ рѣднѣй стороны, забувши скоро про цѣлорѣчнѣй труды, про нашъ голодъ и холодъ.

Чого то цѣлолѣва молодѣтъ не може!

довгъ, чи голодъ, чи холодъ, и застане неодѣту семью, чи яка инша бѣда або напасть, — тогда то сѣшнить тая лихва съ солоденькимъ лѣцемъ и съ грѣшми або хлѣбомъ въ рукахъ, нѣбы на поратунокъ нещастного. Лихварѣ подѣвъ покрывкою всякихъ умовъ, контрактѣвъ и свѣдокъ, выкористовують тогда нашего промысловца, забираючи отъ него за бѣдѣнѣйшю товарѣ, за котрый потому дѣстають 2—3 равы большій выскы. Кто разъ попався въ сѣти лихварскій, бѣвѣ въ нихъ довгій лѣтъ, нужде и бѣдѣ, а годѣ ему вже добути. Противъ той звѣрской напасти маємо лише два безпечнѣйшыя способы. Насампередъ маємо законъ противъ лихвы, котрый бере въ оборону покрывденного. Користайте-жѣ люди въ него, и доносите судамъ о всѣхъ несовѣстныхъ выскыкуваняхъ вашего нещастя, а суды уважайте не лише такі умовы, де лихварѣ править отъ васъ по 2 кр. на тыждень отъ одного гульдена, але уважайте и такі умовы, що за корецъ малама маѣ держати гада худобу лихвара черезъ два и три роки; такъ само укарає судъ такого чоловіка, що дав боднарѣви на передѣвку 10 ар., а бере отъ него черезъ мѣсяць-два посуду за 15 и 20 ар., якъ то лучаєся дуже часто. Другимъ способомъ, чтобы остерегитися отъ лихвы, есть наука або просвѣтъ. Кто темный, не може користати въ науки, — але вы маєте братѣвъ ученыхъ и просвѣченыхъ, и тіи васъ нехай учать, най вамъ показуютъ дороги, якъ выминати такую напасть.

Чтобы развинути промыселъ межъ нашими народомъ и чтобы въ него бѣвъ наибольшій хвѣсъ, на то есть першій дуже важный способъ такий: *Все, чого мы потребуемо до нашей жизни, до нашей лудины (убраня), до нашего господства, для нашей заботы и пріємности, то повинны мы сами выробляти и сами се продавати потребующимъ, а якъ чого хлибе въ нашихъ краю, то повинны свои люди о то постаратися.*

Что то значить? А отъ побачимо. Люди нашѣ требуютъ по-при вѣчайну свою поживу и страву богато ще пшеничного хлѣба, якъ: булокъ, колѣчѣвъ, обарѣнѣвъ, тай ще пыталованого житного хлѣба. А споживаютъ нашѣ люди только того хлѣба, что на кожде большѣ село маѣвъ бы одинъ чоловікъ развѣуравъ що печи; въ кождѣмъ вновь мѣстечку, де бѣдуются торги и ярмарки, де отже народѣ въ всѣхъ сторонѣ сходится и хлѣба дуже а дуже богато розкуповує, тамъ ледви два або три пекарѣ дали-бы собі раду. Порахуйте-жѣ теперь, колько то людей мало-бы постоянно заробокъ, — а прецѣнь пекарство то не велика штука. Тай руча вамъ, что нашъ чоловікъ заходивъ-бы коло хлѣба богато чистѣйше, якъ нынѣшній чужій пекарѣ, бо менѣ самому лучалася дуже часто подыбати въ купной булцѣ або хлѣбѣ смѣтъ и венку поганѣ. А чтобы розпочати пекарство въ селѣ, на то не треба великихъ заходѣвъ ані великихъ грошей, — треба купити вару гилетокъ муки, $\frac{1}{2}$ килѣ дрджджѣй тай во два корыта. Отъ и сотки людей нашихъ могутъ хочъ-бы й завтра занятися пекарствомъ та мати мѣжь вами заробокъ, въ того зарбѣку повертали-бѣ они вамъ назадъ за дрова, сѣкорому, сѣгородовину, збѣже на муку, начинѣ и инчі щоденнѣй потребности, — а отъ нынѣшнихъ пекарѣвъ что повертаєся до васъ назадъ?

Утомится чоловікъ або войдѣся при святѣ съ сусѣдомъ, сватомъ, родичемъ, або сидячи таки дома при своей родинѣ, то кортитъ его часомъ щось выпити. А на вѣсѣлю, хрестинахъ и инчихъ оказіяхъ то и не обидѣсь безъ того. Ну и щожъ робить звычайно? Иде або шле до коршмы за горѣвкою, что то задурило та затуманѣло голову и только людей привела до нещастя и звела на старцѣвъ. Не буду рахувати того всего нещастя, не буду рахувати, колько то людей черезъ тую погану брагу опинилося по криминалахъ, а порахую лише легонько, колько то кожде село выдѣе на свою загубу та годѣв веробѣвъ. Кожде, хочъ яке малѣ сѣльце платить за саму проинацію найменше 500 ар., а горѣвки вышѣ что-найменше за 1.500 ар. Теперь-же въ большій села, отъ якъ н. пр. Космачѣ, Микуличанѣ, запла-титъ самой проинаціи до 2.000 ар., а горѣвки выпиты что-найменше за 4.000—5.000 ар. Се, якъ кажу, лише дуже легенькій рахунокъ, бо анаю села въ нашихъ красныхъ горахъ, де кождого року пропинаєся и по 10—15.000 ар. Бачите, яка то сума иде рѣкъ-рѣчно изъ села въ чужіи руки, а въ немъ не повернаєся до васъ нѣ одинъ крейцарѣ! Теперь-же послушайте лѣнчѣ бесѣды. Забытаєся и впередъ: чи то

доконче пити лише найпоганѣйшій въ всѣхъ напитокъ, горѣвку? Тутъ пригадѣеся менѣ той черевѣкъ, що залѣвъ у хрѣвъ тай гадавъ, что вже нѣгде ему не буде лѣпше, якъ въ пекучѣмъ и грызучѣмъ хрени. Таке саме и съ нашимъ чоловікомъ та горѣвкою. Люди добрі! та-жѣ Богъ давъ намъ такі красні, такі до-брі плоды, что маємо собі самі зладити напитокъ, що здоровый а що добрый! — а мы зъ нихъ не знаємо сѣднувати. Изъ всякого цвѣту збирають намъ пчолы божу манну, солоденькій мѣдъ, а сады, въ котрыхъ нашѣ люди такъ любятся, а даютъ намъ велику силу всякою садовины. А что-жѣ дѣеся съ тыми дарами божими? Ого пасѣчники вѣчно нарѣкаютъ, что мѣдъ дешевый, а маючи его все подостаткомъ, не могутъ его збути. Зародятъ вновь сады, то люди нашѣ въ клопотѣ, бо не знаютъ, что робити. А якъ то легко зробити въ одного и другого щирѣй-премудрый напитокъ, что и слабому стане за лѣкъ и утомленному додасть новой силы, и здоровому стане на пожитокъ, а до того ще мало что коштує. Зъ меду можна робити солоденьку сыту, не такъ перепалену якъ уголь, и заправлену хмелемъ, а чисту якъ золото; въ яблокъ хочъ-якихъ квасныхъ, въ грушѣкъ, въ вишенѣ та меду можна вновь робити вина такі, что не повѣтались-бы и на цѣсарскѣмъ столѣ. Най-бы въ кождѣмъ селѣ взявъ одинъ чоловікъ такий напитокъ выробляти (бо кождому гадѣ въ-окрема було-бы нѣяково бабратися), то руча вамъ, что по перше, такий напитокъ о половинѣ бѣвъ-бы дешевѣй отъ затрѣбно парухи, а потому и свой чоловікъ живѣ-бы по-при-вѣтъ, — а колько бы вновь здоровья и працѣ лишилося при васъ! Отъ вже и другій чоловікъ съ своей родиною мѣгъ-бы въ селѣ добре жита въ промыслу. А якъ розважимо, о колько то менше було-бы ошукѣ при такѣмъ винѣ, якъ при горѣвцѣ, то самі познаете, что се вышло-бы дуже мудро.

(Дальше буде.)

Жидачѣвска автономія!

Допись зъ Жидачѣвского.

Уже разъ познакомили Вы были ширшу публику съ порядками Жидачѣвскими. За вашою справою довѣдаєся свѣтъ, что пресѣтъ Жидачѣвской Рады повѣтвой, п. Верницкій, притисненый до муру своими противниками, для утихомирѣнія оурлиного автономичного житя, вложивъ бѣвъ достоинство маршала повѣтвого, а на просьбы свои партіи заявить, что подѣ нѣякимъ условіемъ вже не пріѣмѣ зложенного достоинства и не обѣѣме урядованя, которе передавъ своему заступнику, о. Лопатинскому въ Роздолу. Тымъ поступкомъ п. Верницкого удовлетворѣлся оппозиціи. Дѣла войшли хорошиимъ порядкомъ, отбѣвалися правильно засѣданя Выдѣлу и повной Рады. Тымъ-часомъ п. Верницкій въ затишку домовѣмъ, укѣнчивши щасливо жнива, почувъ позывъ жалѣ и ему захотѣлося смѣннити фактъ довершѣнный, цѣфнути данѣ публично и съ розвагою слово и на ново взяти керму повѣтвого корабля. И ось то, что кождому здавалось-бы немѣжливимъ, на що и въ гадѣ не рѣшивъ-бы поважный чоловікъ, сталося при помочи вильвовыхъ сферъ фактомъ! П. Верницкій на ново обявъ урядованѣ! Выс. Выдѣлъ краєвъ рѣшивъ, что ему прислугує право до того, а Рады повѣтвой, котра двократнымъ складаньемъ мандатѣвъ радныхъ изъ грушъ большихъ посѣлѣстей и мѣстѣ приневолила була п. Верницкого до резигнаціи, — Рады повѣтвой не треба було и пытатися, бо и отъ чого-жѣ вышѣй поваги на свѣтѣ?! До-сѣтъ, п. Верницкій урядѣ, а хотѣй его номинаціи не обѣйшлася безъ тарапаты; хотѣй п. Верницкій по то, что кинувъ, мусѣвъ схилатися, а чого побудѣ, о то просити, — то таки поставивъ на своемъ!

Правда и то, что поступованье о. Лопатинского яко пресѣе, дуже улекшило п. Верницкому его гонорѣву акцію. У насъ въ повѣтѣ всѣ на память умѣють цѣлу литанію грѣхѣвъ повѣтвыхъ о. Лопатинского, уложѣну и сформировану п. Верницкимъ. Ось они:

1. О. Лопатинскій осмѣлился на повнѣмъ засѣданіи Рады пов. поставити внесенѣе, збы протоколы изъ засѣданъ писалися въ томъ-жѣ языкѣ, въ юкомъ идутъ дебѣты, отже въ польскѣмъ и рускѣмъ. Повна Рада, узавѣвши се жа-данѣе справедливымъ, прихилилася до него и отъ теперь внесенѣе о. Лопатинского стало ухваляю. Ба, але что скаже высока политика? То замахъ на засѣду „równi z równymi“!

2. О. Лопатинскій, коли на засѣданіи подѣ его проводомъ захотѣлося п. Верницкому, абы справдыванье выборовъ въ группы большихъ посѣлѣстей отбѣвалося „en bloc“, прихилился до жаждана противной стороны и до-пустивъ дебѣту надъ кождымъ поодинокѣ, — а коли при справдываніи выбору ново-выбраного маршала п. Чайковского одинъ Яновельмовичъ опонентъ загнава до слѣвъ: „proci, podłość“, — „дѣтъ“ вѣдѣвъ „Го“ до порядку и заявить, что не позволитъ на таке

„основне“ трактованье справы. — Ну, ска-жѣтъ же самі, кто-жѣ-бы стерпѣвъ такую не-волю, абы не вольно було мати на языкѣ то-го, что маєся на серці?! Чи-жѣ то не негати народнѣйшѣ пословицѣ, что: коли слюсарѣ за-вѣнѣтъ, ковалѣ повѣсити треба?

3. О. Лопатинскій то за часу своего уря-дованя розсѣлавъ бѣвъ делегатѣвъ на сконтро-ванье касѣ громадскихъ. Лише въ трехъ гро-мадахъ отбѣвалося така иллюстраціи и ось что по-казалося: Въ одной сиренѣвѣриѣ бѣвъ вѣтъ до 300 ар. громадского гроша. Поступлено съ нимъ пѣдѣла закона. Въ другой громадѣ зде-фравдована сума була ще вышшою. Въ третій доходила до 150 ар. У насъ есть пословица: „що громадѣ то и бабѣ“ — тожѣ о. пресѣтъ поступивъ послѣ того правила, не памятаючи, что quod licet Jovi, non licet bovi — а Юлате-ромъ бѣвъ политичный пріѣтель п. Верни-цкого, вѣдѣвъ въ Заболотоцѣ, врагъ съ пис-ремъ своимъ. Отже о. пресѣтъ пованивъ въ того много заслуженного мужа, начальника гро-мады Заболотоцѣ, стѣгнути здефравдовану суму, засудити его на уплату коштовъ коми-сійныхъ и поставити внесенѣе на сусѣвнѣю его. Правда, панове громада, что того вже за-надто?! На то не позволяє автономична тра-диція, бо ледви что подѣвалося колько-нѣе „proszęciwego ludku“ (себѣ-то Микитѣвъ-Хру-нѣвъ), а тутъ таке нераціональное поступова-нѣе готово кинути пострахъ по цѣлымъ повѣ-тѣмъ и о цѣлѣ десятилѣтъ цѣфнути патриотич-ный поступъ! — Якъ форсувати выборы, коли хлопъ, поучанный примѣромъ Кобрѣвъ, не задо-волѣется асигнаціею до громадской касы, а схоче готѣвки на руку и то въ горы! Съ та-кими политичными пріѣтелями треба обходи-тисѣ дуже нѣжно и осторожно. Справедливо про-те просѣвѣся п. Верницкій, — читаючи о. Лопатинскому цѣлый регестръ его грѣ-хѣвъ повѣтвыхъ — коли смѣнуєтъ о томъ повѣтѣмъ мученику заболотоцѣмъ и гра-ницію тую сусѣловныхъ интересовъ назвавъ техничнымъ словомъ: „poli nie tangera“, что значить: „роби что хочешъ, лишь не тыкай моихъ политичныхъ пріѣтелѣвъ!“ Змѣркуєте отже самі, что патриотичнымъ обывакомъ п. Верницкого було — ратувати „справу“ а ста-тисѣ заступникомъ всѣхъ Кобрѣвъ въ по-вѣтѣ!

4. На додатокъ всего лиха о. Лопатань-ского выбрано делегатомъ до окружной Рады школьной. Того вже було западѣ, — того вже не годѣтъ знати правдивый патриотъ! Въ повѣтѣ, въ школьницѣвъ — Hannibal ante portas! Тамъ „proszęciwo wojowie“, „postępowe nau-czytelstwo“ — все zagrożене: довголѣтній до-бывчѣ готовѣ пропасти; повага, zaufanie, trady-cja — все захиталося! конецъ свѣта! — „су-спѣльна ерархія“, послугующиѣя такими добры-ми средствами, готова утратити грунтъ подъ ногами! Тутъ треба було выступити дѣятельно, — тожѣ и справедливо п. Верни-цкій бере акцію въ свои руки, силою-мощею вдираєся въ урядованье, гравитъ революцѣри-ми — и наконецъ засѣдѣе вновь на стѣбѣ, въ котрого самъ всѣдѣся а котрый назвавъ бѣвъ „ложемъ Мадѣвскимъ“.

Однакожѣ у насъ рѣчи не доходятъ нѣ-коли до крайности. П. Верницкій, памятаючи, что „соломѣна згода лѣпша, якъ золотой про-цѣсъ“, хотѣвъ справу окнчити угодою. Гото-ва пропозиція: Я не буду маршалакувати, — а ты отже зречисѣ на мою користѣ делегатиі до Рады школьнѣй! О. Лопатинскій не при-ставъ на тую пропозицію, а шкода, — мы бу-ли-бѣ довѣдалися, что вартѣйше: чи марша-локъ, чи делегатъ школьнѣй? Хотѣй вновь и то правда, стверджена досѣдомъ, что съ п. Верницкимъ угода на „слово“ стояла-бы на дуже слабыхъ ногахъ!

И такъ сталося, что маємо пресѣе и ме-нованого, въ котрого декрѣтъ номинаціи-нѣмъ стояло: „Na wniesione podanie pańskie...“ Сталося фактомъ, что суть люди, что потрафятъ убѣйти окномъ, коли ихъ приневолилъ вый-ти двѣрѣма. Сталося певностею, что до „на ро-довой угоды“ Русинѣ лише тогда добрый, коли зъ горы зречесѣ всѣхъ правъ своихъ — и отккрылаєя глубоко вѣдѣда политика „народовѣвъ“, что вой-ты, голоеуючі на посла „пана“, повинні бу-ти вѣтыкальнѣ, такъ само якъ ихъ выбра-нѣцъ, и что въ имѣ вышней политики „nie wolno“ заглядѣти имъ въ руки, а рѣвнодушно дивитисѣ, коли они розкрадають громадске добро...

Русины а Поляки въ Боснѣ.

Допись зъ Босни.

До Босны надходятъ все новѣй урядники зъ Галичины, и то наибольшѣ Поляки зъ за-ходной Галичины. Изъ вѣсѣдной Галичины мало тутъ есть Поляковъ, а ще менше Руси-новѣ. И въ вѣгалѣ Русинѣвъ, въ порѣвнаніи съ Поляками, есть тутъ дуже мало. Коли По-ляковѣ по всѣхъ урядахъ буде тутъ около 400, то Русинѣвъ буде наибольшѣ 25. Въ о-статныхъ же чотырохъ рокахъ, с. в. отъ року 1882, пріѣшло до Босны лише два Русины, а то пп. Чайковский въ Баналяцѣ и Кароль Да-видовичъ въ Мостарѣ. Се я могу хѣба похва-лати; видко, что нашѣ люди любятъ свою землю и не опускають еѣ, хотѣй на нѣй и бѣдуютъ. Поляковѣ же въ тыхъ остатныхъ чотырохъ рокахъ пріѣшло сюда вышѣ 60. Зъ другой вновь стороны и зъ тыхъ нашихъ Ру-

синав, що сюди прибули, многи вертають навадь в рідні сторони, хотий и на низшу поведу. Тикь недавно повернули судовий урядники пп. Цурковскій и Нивелинскій. П. Цурковскій був туть совѣтникомъ и побиравъ 2,800 ар. пенсії, а вѣ Галичи має лише 1,350 ар., — але ему миліше жити на рідній землі, хочъ и при меншій пенсії.

Въ тутешнихъ мешканцяхъ суть Турки найлучшими патріотами австрійськими и мають до насъ яке-такое довір'є. Се толкується тымъ, що они для себе не бачуть уже спасенія. О другихъ мешканцяхъ того сказати не можна. Іменно Сербь все надіються — рѣчь природна — на сподуленіє съ королевствомъ сербськимъ, тожъ на насъ глядять непевнимъ окомъ и не називають инакше, якъ „шваба“...

Отозва товариства „Съчь“ до рускон молодежи академичной Вѣднського университету!

Товаришѣ! Двадцять лѣтъ минає отъ часу основана товариство „Съчь“ у Вѣдні. Задачею товариства, поставленою членами-основателями, єсть — лучати всѣхъ Русинѣвъ-академикѣвъ, перебуваючихъ у Вѣдні, незорвнимъ узломъ и подати членамъ оновимъ выгоды литературного и товариского жита. До оягненія сего цѣли наймає товариство окрему хату на читальню; стараєся о часописи и журналы; устроєне литературні и забавні вечерицѣ. Найбольшою окрасою и олавою товариства позбостане заложена бібліотека, котра може рѣвнятися съ першими студентскими бібліотеками въ Европѣ. Въ нѣй найдуть товаришѣ окрімъ цѣлои майже литературы рускон, важнѣйші дѣла російскихъ, нѣмецкихъ, французскихъ, англійскихъ и инчихъ писателѣвъ, тожъ само праць во всѣхъ галузяхъ науки — великій отже матеріалъ и оредотва до дальшого, всеотропного образования.

Съ новимъ рокомъ шкѣльнимъ звертаємось по звичаю до Васъ, Товаришѣ, передовимъ же до Васъ, що першій разъ вступаете у Вѣднєську Alma Mater. Васъ запрошуємо членомъ вступати въ наше товариство. Подавши другъ другу руку, будемо жити по братному, учиняє, щоби на будуще оспѣльно трудитися для добра народу нашего, для олавы нашої святой батьківщини!

Хата товариства находится: VIII, Landongasse 49a, Parterre 17.

Выдѣль тов. Съчь у Вѣдні.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЬЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Роздѣль часу въ роботѣхъ парламентарныхъ.) Після вѣстей послѣднихъ зъ Вѣдні має бути парламентъ австрійскій змкнутый днѣ 26 с. м. и збересе знову ажъ днѣ 10 очня 1887 р. Спѣльній делегація, окликаий на днѣ 4 падолиста, потревають имовѣрно черезъ чотыри недѣли а оойми краєви будуть скликаий въ мѣсяцъ грудню; дѣнь окликаий ооймовъ ще не назначеный. — Выбѣръ членѣвъ до спѣльныхъ делегацій має відбутися пѣлоа донесенъ вѣднѣскихъ газетъ на слѣдуючий тыждень.

(Зъ Рады державной.) На третѣмъ засѣданію Рады державной во второкъ явився такожъ король Миланъ въ оупровѣдъ президента палаты д-ра Смольки и перебувъ тутъ около пѣвъ годины. П. Грохольскій не явився на засѣданію зъ причини недуга а бувшій министръ торговлѣ бр. Пино, котрый отъ часу оовесъ диниою ще анѣ разу не бувъ на засѣданію, взявъ отпустку на двѣ недѣли. — Пос. Магъ виѣѣвъ интерпеляцію въ справѣ урядового языка въ Чехахъ. — Клюбъ австрійско-нѣмецкій предложивъ проектъ палаты робѣтничкѣвъ. — Зъ порядку дневного приступлено до чершого читанія проекту правительства о додатковѣмъ кредитѣ для залѣзницъ державныхъ въ сумѣ 5,360,800 ар.; справу ою отложено на пятницю. — Справу ординаціи для моряковъ передано мажѣмъ выбратио комісія зъ 18 членѣвъ. Оюбѣда наутуциѣ доповняючий выбѣръ до поодинокихъ комісій. До комісій войсковои выбрано Обердирфѣра; Грегорца до ком. консулційной; Венгера до ком. соціалотичной; Грена до петиційной; Витезача до комісій промисловон. Теперъ приступлено до дальшихъ дебатовъ надъ новелѣю до закона о екекуціи. — §. 3. сев новелѣ, котрый каже, що принадлежнѣсть нерухоомостей може подплатати екекуціи лашъ разѣмъ съ нерухоомостею, ухвадено безъ дискусіи. — §. 4 каже: Екекуцію на рѣчи рухомѣ треба залашати и кроки екекуційнѣ треба признати за небувшій, кола результатъ продажъ перевышмає кошты екекуцій. Пос. Кронаветеръ пытавъ, чи судія має въ обовязку поавдержати екекуцію, чѣ ажъ на внесенне оной зъ оторѣвъ. Онѣ виѣѣвъ такожъ поправку, щоби въ параграфѣ сѣмъ було оавано: поавдержуєся продажъ а не екекуція. Пос. Менгеръ доказувавъ знову, що не судія має право поавдержати екекуцію, але одна зъ оторѣвъ. Онѣ добачує въ сѣмъ параграфѣ лишь новий оспособъ до проволони екекуцій, зъ котрой кождый екекуваный буде корастати. Безѣдникъ жалудеъ на постуованье оудѣвъ въ Галичинѣ, де — якъ каже — трудно дойти до своего права. Онѣ ставитъ отже поправку того рода, щоби сѣмъ приписъ не отнесоив до справъ оубрѣныхъ, котрѣ пѣлоа §§. 38 и 39 закона, заводячого ко-дектъ торговельный, належать до оудѣвничтва

торговельного, анѣ такожъ до справъ веколевыхъ противъ купцѣвъ. Пос. Патай выстунавъ противъ обохъ поправокъ. Правительственный комисаръ д-ръ Штайнбахъ отповѣвъ пос. Менгера, що по части министерство окарбу, по части же министерство торговлѣ доавдалоъ о жалобахъ палатѣ торговельныхъ на проволѣканье процесѣвъ въ галицкихъ оудѣхъ и розбиралъ ихъ докладно, щоби зарадити тому незаконному постуованію. Що до закиду, що параграфъ сѣмъ дасть олучайность до проволѣканія процесѣвъ, каже д-ръ Штайнбахъ, що закидъ сѣмъ єсть безѣдѣстанный, бо п теперъ проволѣкаюся процесы на подставѣ безѣдѣстанныхъ рекурѣвъ. Що возный буде оглядати рѣчи и ихъ оцѣняти, то ще не єсть нѣчого небезпечного, бо рекурѣомъ до оудѣвъ можна зло направити. Параграфъ сѣмъ не погрѣшатъ теперѣшного стану рѣчей, але его на-правитъ, бо зрѣбѣть конецъ екекуціямъ, зъ котрыхъ анѣ вѣрѣтелѣ анѣ довжанки нѣчого не мають, а на котрыхъ збогачуюся лашъ тандатѣрѣ, котрѣ зъ ремѣла ходять на ли-патаціи, щоби купувати за безѣтъ. — Пос. Менгеръ рѣшикувавъ знову, що министерство правосудія повинно при установлюванію урядя-нѣвъ оудовыхъ уважати на ихъ характеръ и зрѣ-бити разъ конецъ такимъ скандаламъ. (Грохмъ бравъ зъ мѣстѣвъ.) Министерству повинно отже поступити съ цѣлою отрогостею, щоби тымъ, котрѣ впроваджують подѣбніи практики до оудѣ-вничтва, отѣйшла охота до такъ оокурного ремѣ-ла. Министерство не робитъ того и для того станѣ рѣчей не полѣпшаєся зовѣмъ. Безѣдникъ доказує дальше, що вознымъ не можна поручати справъ оудовыхъ, бо они не суть всѣ честными людьми. Пос. Патай каже, що о возныхъ тре-ба вже було згадати при §. 2, а теперъ нема вже потреби новихъ оспособѣвъ до проволѣканія еке-куцій, бо и старыхъ єсть досытъ. На послѣдокъ принято §. 4 безъ змѣны, а поправки Кронавете-ра и Менгера откинено. — §. 5. звучить: На олучай оупору о примѣненію §§. 1 до 4 выдає о-реченіє оудѣ, що переводати екекуцію, подаючи отповѣдніи мотивы. Противъ такого ореченія мож-на внести рекурѣ. Параграфъ сѣмъ принятъ безъ змѣны и на томъ законѣчно засѣданье. — Пос. Кноцъ виѣѣвъ ще интерпеляцію до президента кабинету, чи правдою єсть, що офицерамъ въ Празѣ заказано ходити до реставрацій, що мѣ-отитѣ въ нѣмецкомъ касинѣ, а пос. Штайнеръ интерпелювавъ министра окарбу, коли предложитъ проектъ закона о вырѣванію податку грунтово-го зъ часу провизоричного побору. Слѣдуюче засѣ-данье отбулоє въ пятницю. На норийку дневный стояли мѣжъ иншими: Дальшій дебаты надъ нове-дею екекуційною; друге читанье закона о уряд-женію намѣстничтва въ Празѣ и Львовѣ и опра-возданье комісій выборчѣ до Рады державной въ въ Чехахъ, Галичинѣ и Австрій дольшій.

(Зъ комісій и клубѣвъ парламентарныхъ.) Въ „клубѣ“ польковѣмъ отбулася онойдѣ подѣ про-водомъ пос. Яворского нарада надъ проектомъ закона о робѣтничкахъ. О нарадѣ сѣмъ подають польскій газетѣ слѣдуючу звѣстку: Пос. Бѣлян-скій, осправоздаєцъ палаты полюбѣвъ въ сѣмъ о-равѣ, предложивъ „клубу“ цѣлу справу и выказавъ змѣны, якѣ порѣшила комісія въ предложенію пра-вительства. Пос. Бобжинскій запитувавъ, чи че-резъ заведенне сего закона будутъ мати акъ по-льгу фонды, котрыми управляютъ край, това-риства и въ загалѣ корпорации, котрыхъ обяза-номъ єсть заосмотрѣвати своихъ членѣвъ. Пос. Бѣлянскій отповѣвъ потакующе. Пос. Хшанов-скій и Абрагамовичъ жадали, щоби §. 3, котрый отнесоив до робѣтничкѣвъ рѣльничихъ и лѣсовыхъ, не лѣшати министерству до рѣшенія, але щоби ооймъ мавъ право рѣшати, въ який оспособѣ ма-ють згаданіи робѣтнички бути обезпечуванѣ. Пос. Хамецъ годивѣлъ съ поперѣдними безѣдниками, але казавъ, що найлѣпше було бы сѣмъ параграфъ зовѣмъ оустати. Смажековскій поцѣравъ пос. А-брагамовича, бо казавъ, що сѣмъ законъ накладе-новъ тагары на рѣльничѣвъ, а ще больша труд-нѣсть лежить въ томъ, що робѣтнички рѣльничѣ не суть влаетиво робѣтничками, що удержують-ся найму, але мають овою землю. Газетеръ до-казувавъ, що законъ сѣмъ принесе польгу шпѣта-лямъ и годивѣлъ на оупущеніє §. 3. На послѣдокъ послы: Хшановскій, Абрагамовичъ и Вайгингеръ предкладали, щоби законъ сѣмъ обовязувавъ лашъ въ тыхъ краяхъ, въ котрыхъ ооймъ на него аго-дѣны. — Клубъ нѣмецкій выбравъ на засѣданію днѣ 5 с. м. оновимъ предѣвателемъ Гайльсберга а его заступниками Кноца и Вайтгофа. Клубъ сѣмъ ухвалѣвъ попарати внесенне клубу австрій-ско-нѣмецкого о заведенію палаты робѣтничкѣвъ. — Подкомісія для предложія банкового выбрала референтомъ пос. Бѣлянского.

(Послы и инспекторѣвъ промисловыхъ) мають бути оинтемазованѣ и у всѣхъ зрѣвнанѣхъ съ по-садами урядяничѣвъ державныхъ.

(Справы особистѣ.) С. Вел. цѣсаръ виѣхавъ съ королевѣмъ оаскимъ Альбертомъ на ловы до Отирія. — Мня. Тасоа конференцѣвъ онойдѣ дов-шій частъ съ мня. гр. Кальвокима а отѣтъкъ бувъ на довшій аудієнціи у цѣсаря; оюбѣла бувъ та-кожъ на довшій аудієнціи у короля Милана.

Заграничній Державы.

Нѣмеччина. О станѣ здоровья нѣмецкого цѣсаря ходять знову неопокѣйні вѣсти, хочъ пра-са урядова заперечею тому, будыто бы цѣсаревъ нѣмецкому грозила яка небезпечность. — Парла-ментъ нѣмецкій буде мавъ на найблизшій сесіи важну справу до порѣшенія. Ходить именно о то, щоби установити оталу армію въ часѣ мира. Доєъ було такъ, що парламентъ рѣшавъ на 7 лѣтъ напередъ, якъ велика має бути армія въ ча-сѣ мира; отъ теперъ має бути число людей въ

войску разъ на завѣсды означене — замѣтъ т. зв. септенату ман настуити етернатъ. Дотеперъ войско нѣмцѣвъ въ часѣ мира чѣсло 426 659 людей и коштувало 300 миліонѣвъ марокъ або 180 мил. ар. Після конкорціи зъ 1885 р. ма-ло бы чсло войска збавшися о 41,000 людей и выносили-бы тогды 467,659 — Пруска комі-сія колонизаціи має зобрѣтисъ 11 с. м. на засѣ-данье и выготувати остаточный планъ колониза-ціи польскои землѣ. Поостановлено головну увагу звернути на цѣвѣтъ гнезненскій, въ котромъ вже доєъ закуплено въ цѣлахъ колонизаціиныхъ 7861 морговѣвъ землѣ на лицитаціи отъ польскихъ па-нобѣвъ. — Велику сензацию въ цѣлѣй Нѣмеччинѣ выкликає фактъ, що оовѣтнякъ оуду въ Раце-бургѣ, Франке, оафлушавъ лашъ, щоби тымъ оособѣмъ позыскати голоса ооціалъ-демократѣвъ для консервативной кандидата до нѣмецкого па-рламенту. Неизвестному урядяничѣвъ вытѣчено двоци-плинарку. — Подорожъ англійского министра Черчилля до Берлина звернула на себе увагу цѣ-лого оовѣа политичного. Кажуть, що лордъ Чер-чилль хоче выперѣдѣти французского посла Гербе-та и хоче съ кн. Васмаркомъ порозумѣтисъ такъ що до справы египетской якъ и болгарской.

Италія. Після вѣстей зъ Риму до нѣмец-кихъ газетъ мала отбутио на замку въ Монца нарада подѣ проводомъ короля, въ котрой мали вѣзти участъ Депретиоъ, гр. Робиянѣвъ, Менабреа и Корти. О сѣмъ нарадѣ, на котрой мала зобрѣ-тисъ справа ооюза або якогось порозумѣнія съ державами середной Европы, доєъ нѣчого не зѣ-стѣно. „Opinion“ доказує въ артикулѣ, въ котромъ розводити надъ политикою Итали, що Италия не може допустити, щоби Россія заанувала на моря Середземномѣи а длатого муситъ она поступити оспѣно съ Австрією и Англією. Накола-буъ Ита-лія проишала и. пр. Конотантинополь на Три-дентѣ, то подѣсна-бы тымъ вырокъ смерти на себе. — Отъ дошого вже часу панує въ Итали оильный рухъ антиклерикальный, такъ що Папа видѣсь наѣвъ спонуканымъ, зрѣбити о сѣмъ представленіє державамъ европейскимъ.

Болгарія. Подорожъ ген. Каульбарса по Болгаріи зрѣбила велике фiasco; то констатувє вже наѣвъ праса пѣтербургска. Зъ Софіи виѣхавъ Каульбарсъ, якъ звѣстѣно, до Орханіє, а зъ отѣн черезъ Брацу до Плевыи, Свотовы и Рушукъ. Въ Враци, головномѣ мѣстѣ цанковистѣвъ, повитали его лишь прихильники Цанкова въ числѣ около 100 ообѣвъ; друга часть жителей держалаъ зо-воѣмъ здалека и станула по оторѣмъ правитель-ства. Въ Плевыи повитали его такожъ мѣщѣмъ до-стойники, але на его жадаи отповѣли, що не мо-жуть дати жадаи рѣшучою отповѣди и мусѣтъ напередъ добре надуматиоъ. Зъ Плевыи приѣхавъ Каульбарсъ до Свотовы, першого мѣста, де єсть велика залаго войскова. Тутъ принято его дуже холодно, а залаго отповѣла на его писмо, въ котромъ жадавъ, щоби она поддалаъ Россіи, що офицеры не могутъ безъ приказу оового пра-вительства заупукуєтъ въ який переговоры. Такъ само отповѣвъ комендантъ залаги въ Ру-шукѣ, майоръ Филовъ, котрого Каульбарсъ за-водавъ, щоби вышустѣвъ увязненыхъ офице-ровъ; дѣтъ отповѣвъ, що не має на то приказу своего правительства. Вѣсти, якѣ были рознесли російскій газетѣ, що залаги въ Шушлы, Рушукѣ, Видинѣ и Плевыи станули по оторѣмъ Россіи, оуть лишь чисто выдуманѣ и оираються на томъ, що такъ самѣ ген. Каульбарсъ якъ и агенты російскій старались зворохобити залаги противъ правительства. О томъ постуованію ген. Кауль-барса выдаю правительство болгарское ноту до воѣхъ державъ европейскихъ. Фактомъ має бути, що ген. Каульбарсъ отаравѣл наклонити Маке-донцѣвъ, проживающихъ въ Болгаріи, щоби они теперѣшное правительство оуоули; заговоръ одна-кѣвъ открито завчаюу и увязнено оокирожито-ванныхъ.

НОВИНКИ.

— Львовскій митроп. Ординаріатъ въ порозумѣнію съ Станиславскимъ еп. Ординаріатомъ заыває обѣжн-комъ зъ 24 л. вересня до ч. 5551 воѣхъ дека-нальныхъ отпоруничѣвъ клира Львовской архи-дieceзіи по дѣламъ архієпарх. фонда священничѣвъ вѣдѣтъ и оирѣтъ на назывчаєне загалъне зобра-нѣе до Львова въ дѣтъ 26 и 27 л. жовтня с. р. и поклѣкуєся на поперѣде заавлєнне и приказъ митроп. Ковоноторіи зъ д. 7. липня с. р. до ч. 4288, въ котромъ и самѣ важнѣйшій предметъ зобрава выразно оирѣдѣлено и наложєне приго-товлєнне на деканальныхъ нарадахъ при соборчику припоручено. Митроп. Ординаріатъ звертає оо-особливу увагу на то: 1.) Що въ представленію зъ д. 7. липня до ч. 4288. зайшла була похибка въ представленію самого роздѣлу фонда, побиѣши однакѣвъ тую похибку поправлено. И такъ після пропорція 3: 2 комісія представила такій роздѣлъ фонда: въ оубѣлѣности 274,319 ар. 42 кр. $\frac{1}{5}$ = 54,863 ар. 88 $\frac{1}{5}$ кр. — отже для Станиславского $\frac{2}{5}$ = 109,727 ар. 76 $\frac{1}{5}$ кр., для Львовского $\frac{1}{5}$ = 164,591 ар. 65 $\frac{1}{5}$ кр.; а зъ львовского капитала въ „за-веденію“ 75,000 ар. $\frac{1}{5}$ = 15,000 ар., — отже для Станиславского $\frac{2}{5}$ = 30,000 ар., для Льво-вского $\frac{1}{5}$ = 45,000 ар. Отпѣбувшись для Стани-славского отъ цѣлости 109,727 ар. 76 $\frac{1}{5}$ кр. — 2) Мѣрѣдѣ-нымъ буде Статута §. 43. а евентуально такожъ §. 44, отже длатого приоугнѣтъ на зобраво воѣхъ або бодай отѣтнѣного числа отпоруни-чѣвъ конечно буде потребѣна.

— Директорѣмъ перемыслионой гимназіи именованѣй

д-ръ Францишкѣвъ Гржегорчикѣвъ, профессоръ при нѣмецкой гимназіи державной у Львовѣ.

— Наука въ новинѣхъ Василіанѣвъ у Львовѣ почала-ся вже въ половинѣ вересня с. р. Дѣвчаты въ конвиктѣ єсть 25, а зъ тыхъ 4 безъзалатно (изъ оторѣны „Народного Дому“ за то, що при-чинився до закупки каменѣвъ.)

— Отъ Залозецѣ пишуть намъ: Статистика по-жарѣвъ въ Галичинѣ выказує, що наибольше бу-завє ихъ въ осени. Сегорѣчна посуха оовѣна оирѣ-ла немало ширєно того страшного ворога воєи дѣвжнѣмѣи, тожъ нема майже оокицѣвъ, въ ко-трѣй бы не лучився бодай оинѣтъ оогонѣ. Оокиця Залозецѣ була подѣ тымъ вглядомъ нещаслѣй-шою отъ иншихъ, бо чотыри села: Маркополь, Челепѣ, Мильно и Рѣвѣвъ, зничий огнемъ май-же до крыхты. — Щоби прійти оъ помочєю не-щасливимъ погорѣльцямъ, заавзавѣ въ Залѣз-цяхъ комитетъ, котрый въ недѣлю днѣ 5 (17) жовтня с. р. уряджує въ сали касиновѣй кон-цертъ, котрый мають выконати нашѣ славны оѣзѣваки зъ Деніоова. Комитетъ надѣєся, що доокрестній отѣдъ духовній поощѣшатъ разѣмъ съ ооими парѣхіянами, абы учути голоѣсъ на-шихъ ооловѣвъ и причинитисъ бодай малыми лѣнтами до ооушенія неодои олезы. — Вѣднѣи проситъ комитетъ воѣ краєви часописи о повто-реніє сего отозва.

— Село Довгу коло Калуша, влаетнѣсть о. Ант. Гойдана, парѣха изъ Зборѣвъ, закупило онойдѣ на лицитаціи асекураціиное товариство „Славія“ у Львовѣ.

— Министръ просвѣты д-ръ Гавѣвъ выдавъ розпо-рядженье, котрымъ обовязуючъ приписъ розпо-рядженя зъ 1878 року дотычній держави на стан-ціи студентѣвъ директорами и профессорами шкѣлъ середныхъ, розтагнувъ и на школы промисловѣй. Директоръ не смѣе держати на станціи студен-тѣвъ зъ цѣлого закладу, котрымъ управлєє, а профессоръ студентѣвъ въ своемъ класѣ.

— Поминальне богослужєнне за упокоій душъ бл. п. Григорія и Кирила Врецьоны отбулоє днѣ 29 вересня с. р. въ Троицкой цѣрквѣ въ Щирцѣ. Со-борну оужбу Вожу отпавили Вл. оо.: крп. Мих. Тшесневскій, о. Яцишинъ и о. Подѣлѣеокій зъ Добрянѣ. На богослужєннѣ явилися учателѣ мѣщѣмъ и замѣщѣмъ.

— Марки на оплату пѣльну въ гимназіяхъ и шко-лахъ реальныхъ выготвлено вже въ министерствѣ просвѣты и розбѣлапо по краяхъ коронныхъ. До Галичинѣ выслано 20,000 марокъ на 10 ар., 9,000 на 5 ар. и 4,000 на 2-50 ар.

— Осторожно съ огнемъ! Въ Березовицѣ вели-кой, тернопольского округа, хлопчина 5-лѣтній, коли родитѣлѣ его занятѣ были въ поли при оой-ной работѣ, бавивѣя оѣрниками и запаливши ко-ноплинне терянце въ огни, майже на уголь згорѣвъ. Єсть се небѣднѣйшій проявъ, що нашѣ селяне идучи въ поле на роботу, полишають свои дѣта безъ воакого дозору.

— Спростованье. Въ 93 ч. „Дѣла“ зъ вересня подали мы була зѣвѣтку, що п. Яковъ Турнянъ, медикъ зъ Вѣдні, отобравъ ообѣ житѣ въ Ша-ноѣвцѣ коло Подѣлѣоочѣвъ выгѣтрѣмъ зъ револь-веру. Нынѣ доавѣдуємось, що п. Турнянъ жѣе, єсть зовѣмъ здоровъ и нѣколы подобного кроку не допуская. Вѣстѣ отже була зовѣмъ безѣдѣтат-на, выкликая мимо воѣхъ черезъ неосторожнѣсть и мистификацію нашего корреспондента.

— Урядъ почтовый въ Тернополи заслугує на пер-шій закидъ, що кореспонденціи по руоки адресо-ванѣй бувають неточно доручуванѣ адресатамъ. Такъ дѣлуєся недавно, що и почтова наказѣ по руоки адресована не толькѣ что ообѣнено була доручена, але и не правдивому адресатови. По-ходить се зъ того, що листѣоосы старшой даты, понабѣльше Чехи або Нѣмцѣ, не знаютъ докла-до руского письма. Годѣлоєсь-бы ихъ на буква-рахъ праучити. Другимъ закидомъ буде то, що на самой почтѣ въ Тернополи не можна добѣтати рускихъ друкоортѣвъ. Онойдѣ урядяникъ не мѣтъ дати лишь польскій фратхѣвѣмъ лѣнѣ замѣстъ жаданого руского, кажучи, що „Niema innych!“ Якъ то нѣма?! Обовязокъ его поостаратисъ о то, щоби була! Свѣтла Дирекціи почтъ! — вглянъ но уже разъ въ порядки Тернопольской почты!

— Завѣзванье до рѣзѣвъ. Въ Тѣшановѣ оаобрѣку-вавъ бувъ якѣсь 15-лѣтній хлопецъ отозву до селянѣвъ, щоби въ дѣнь жидѣвского нового року, котрый припадає на дѣнь 29 вересня с. р., при-готовилися на 9 год. вечерѣмъ до вырѣзаня воѣхъ жидѣвъ. Отозва та була написана въ язы-чѣ польковѣмъ сѣ дуже точно пообрѣоленнымъ под-писомъ тамошного старосты п. Пѣшки и оъ урядовою печатѣю, вытисненою на ляку. Отозва була написана въ имени цѣсаря и було оавано, що рѣзню ухвалили такъ Соймъ якъ и Рада державна. Вѣдѣтъ въ Люблинѣ одержавъ бувъ ту отозву и пошѣвъ съ нею до мѣщѣвоного овиѣщен-ка, а той давъ знати о нѣй отароству, котре по-рѣбило отповѣдаи кроки, щоби не допустити до якого замѣшанія. Хлопецъ, що писавъ отозву, єсть оыномъ мѣщѣвоного реставратора, выявивъ, що егої намовивъ до того якѣсь незнакомый панѣвъ. Печатни на отозѣвъ походили зъ пашпортѣвъ для худѣмъ, котрѣ въ той цѣли пообрѣвано оосторожно зъ пашпортѣвъ.

— Жиды и Нѣмцѣ въ Россіи безнастанѣно пере-селяются въ Америку. На Подѣлѣоочѣна черезъ Галичину переѣхало отъ 25 оерня до кѣнѣи ве-ресня с. р. 353 жидѣвъ, а отъ мая до кѣнѣи ве-ресня с. р. 2341 Нѣмцѣвъ.

— Скарѣ короля Анаму. Днѣ 5 л. о. м. привез-ли Французы до Парижа королевскій окарѣвъ, за-браный въ Анамѣ, и аложили его въ министр-ствѣ финанѣвъ. Скарѣ сѣмъ ооладеєла зъ 192 оирѣвъ наповненыхъ штабами орѣбла и зъ 14 оирѣвъ самои золотѣи монеты.

— Именованя. Рада шкѣльна краєва именовала

тымчасоваго учителя школы егатової въ Чеме-ринцахъ Теодора Микитана, дѣйствительнъ учите-лемъ той-же школы а тымчасоваго учителя Ка-зимира Маркевича въ Грабовѣ, дѣйствительнъ учите-лемъ той-же школы. — Дирекція почтъ и телеграммъ подала посылку почтмейстера въ Нарола вдовѣ по почтмейстерѣ, Аннѣ Гринкевичевѣй, а по-сылку експедиента почтового въ Козьмовѣй експе-диторѣй почтовой Маріи Раваконичевѣй.

— Холера на Угорщинѣ. Въ Будапештѣ холера ослабѣла дуже скоро але за то выступила силь-нѣйше въ Сегединѣ, де 6 о. м. заперуджало 20 особѣ, а зъ тыхъ 9 того-жъ дня померло.

— Дрѣбнѣ вѣсти. 6. Вел. цѣсаръ дарувавъ гро-мадѣ Мышкѣвъ, пов. залѣщанского, зъ приватныхъ фондѣвъ 100 ар. запомогѣ на будову школы. — Маршакѣвъ красавый, д-ръ Зыблякевичъ, перебувавъ теперъ въ Краковѣ. У Львовѣ померъ во второкѣ Францишкѣ Балутонскій, обыватель мѣста Льво-ва, членъ Радъ громадской и основатель льво-ваго музея промыслового въ 73 роцѣ жытѣ. — Въ Бѣлицѣ шляхотской погорѣли чотыри селяне, зъ котрыхъ лишъ два були асекурованы. Причина огню невысѣдана а шкода выноситъ 1.600 ар. — Въ Гайворонѣ коло Пдгаецѣ згорѣлъ фѣль-варокъ Киршенбайма. Убѣзпечена шкода выно-ситъ около 2.000 ар.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Каноничну институцію на Куроничъ дек. унѣвского одержавъ о. Корнилий Москавичъ.

До львовской семинаріи духовной приняты на I. роцъ: Боберскій Емилій, Бобикевичъ Теофілъ, Вавно Емилій, Зарицкій Людомиръ Константиновичъ, Левачикъ Юліанъ, Рулицкій Антонъ, Слоневскій Михаилъ, Янкевичъ Юліанъ.

Котыи подорожи до Вѣднѣ асигнувало на-мѣшництво въ сумѣ 50 ар. для питомца, Нико-лая Гриневаго, принятого до вѣднѣвской семи-наріи духовной.

НАУКА, ШУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Господаря и Промышленника“ ч. 5 мѣстятъ мѣжъ иншими статьями: Провѣтъ до дальшого розвою Народной Торговлѣ. — Образки зъ свя-щенничихъ господарствъ, о. Льва Витошинского. — Про овочевъ дерева по селахъ, проф. В. Ты-нецкого. — О змѣнѣ плодѣвъ, о. І. Городицкого. — Причины упадку худобы въ Галичинѣ, о. И. Н. — и др. „Господаря и Промышленника“ здо-бувавъ особѣ и подѣ новую редакцію що-разъ болъ-шу симпатію, а воѣ зъ того дуже радъ, що по-рушуе пытанъ практичній и мѣстятъ вынощаніа о всякихъ цѣнахъ.

Господарство, торговля и промыслы.

— Курсы збѣжа. Цѣна збѣжа на торгахъ евро-пейскихъ грохъ обивжала, але не значно; на торгахъ въ нашѣй державѣ позбѣтали цѣны жыта и пшеицѣ майже не змѣнялись. У Львовѣ цѣна пшеицѣ такожъ не змѣнялася и платится пше-ица по 7.75 ар. до 8.20 ар. а жыто по 5.75 ар. до 6.20 ар. Цѣна жыта може поднесетъ, бо на торгахъ нѣмецкихъ поднеслася цѣна жытой му-ки и воѣ за нею великій попытъ. За личенемъ есть великій попытъ а добры роды платятся до-ре; у Львовѣ платятъ за жытѣ 5.75 до 6.50 ар. Цѣна овса есть низка а попытъ незначный, пла-тятъ по 4.50 до 5 ар.; на веснуу доставу оутѣ однакожъ цѣны овса значно высшѣ. Довѣзъ горо-ху бувъ дуже малый а цѣна есть 6 до 9 ар. Продажъ конюшныи червоныи есть такъ мала, якои еже давно не запамятають а платится по 45 до 52 ар. Довѣзъ бѣлой конюшныи есть такожъ ма-лый. Рѣпакъ готовый и въ доставѣ на речинецъ купують охотно и платятъ за новыи 9 до 9.25 ар. Хмѣль платятъ 60 до 70 ар. за кильо.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прислали:

— Для бѣдныхъ ученикѣвъ рускои гимназіи прислава-ли. Г. Харакъ въ Золочевѣ 1 ар. 50 кр.

Ц. н. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

(42 7) купуе и продаетъ 1679

всякій вартостный наперъ и монеты по курсѣ ежедневнѣ.

Порученія зъ провинціи выконуе от-воротню почтою безъ провизіи.

Антика РУКЕРА во Львовѣ

поручаетъ 1663 206—2

препараты зъ гумы и выробы кавчуковъ для потребъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

Женщина

въ середнѣмъ вѣку, съ житиемъ рускиихъ домовъ добре обзнако-млена, шукае мѣста (може у вдовѣ) для веденія дому або и дѣтей (безъ науки предметѣвъ школь-ныхъ). Грае на фортепьянѣ. Вѣдѣ-ша вѣдомость у о. Стефановича у Львовѣ (ул. Руска 3). 1760 3—3

Заложена въ 1847 р.

Красная фабрика

отливовъ гипсовыхъ, прикрасъ архитектурныхъ и мозаикъ въ великихъ стѣлахъ. — Складъ пред-метѣвъ мрамуровыхъ и аябастровыхъ, цѣлыѣ, оговинѣ, рѣзборныхъ ваза и тацѣ на билеты и т. д. — Приймаемъ великія работы рѣзборныя: портреты, посурды, памятники зъ мрамору; велку нараву предметѣвъ артистическихъ и старинныхъ до укрѣпленія стѣнъ. Адреса: Заски (Zaschi), Львовѣ.

Хто бонтея парализу

або вже бувъ нимъ разъ пораже-ный, або страдая на конгестіи, за-воротѣ, отомленіе, безсонность, възд. на хоробливый станъ нервный, най собѣ спровадить брошюру „Ueber Schlagflusses-Vorbeugung und Heilung“, бъ видѣ отъ автора, буюшко бата-ліонного лѣкаря въ краевой обо-ронѣ, Kom. Weismann-a въ Vilsho-ten, Баварія, безплатно и франко. 1548 21—25

Гимназіястѣ

пощуе мѣста учителя домово-го на селѣ. Уоловія притутуай. Адресу подасть редакція „Дѣла“

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадевъ зъ монхъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и за-граничныхъ такъ дешено, якъ я. По-ручаю мой богатый складъ такожъ 1656 Веч. Духовенству. 33—?

Замовленія въ мѣдци и въ провинціи выконують точно и ретельно. На жа-данье высылаю вызоры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеныи 1848.

Медовники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики Л. Чиньского въ Ярославлі,

нагородженъ 19 медалями на выставкахъ красныхъ и межинарод-ныхъ, можна достати въ власныхъ складахъ: Краковѣ, Суко-ниці 23; Львовѣ, ул. Галицка 8; Перемишлѣ, ул. Францишкань-ока, якъ такожъ у воѣхъ торговыхъ корѣннихъ.

Цѣнникъ на жаданье безплатно и франко.

Анализованныи проф. В. Гоффмъ Гигіеничній Медовникъ вы-находу Л. Чиньского есть дуже смачною и скрѣпляющею поживою и по-вынмъ средствомъ до усуненія недугѣвъ органовъ травленія, якъ: запѣръ, гемо-роды, диспепсія, наѣоръ крови, нежить желудка и кишотъ, эгача, здутие, отбыванье, неемзакъ; побуждуе апетитъ, поправляетъ выгланданье и причиняетъ много до вѣтворенія крови.

Медовникъ гигиеничній поручаютъ найзнаменитѣйшѣи спеціалисты, а его лечебный свойства подтверждаютъ лѣкари, естѣи же подакъ посѣдае пластическѣ фабрики. Достати можна у воѣхъ торговыхъ корѣннихъ и антикахъ. — Цѣна за штуку 20 кр.

Важно для особѣ, шо ведутъ снѣдце жытѣ; для особѣ дѣткенныхъ недугами повстаныхъ зъ дѣтского травленія, и для рековалесцентѣвъ. Об-ширна брошура, подающая рады и показуа до сбереженія отъ недугѣвъ повста-ющихъ зъ дѣтского травленія, написана докторомъ спеціалистомъ вышшла на-кладомъ фабрики медовникѣвъ Л. Чиньского въ Ярославлі и розсылаетъ атомашающымъ-ся даромъ и франко. 1709 20—?

Признаву загально найлучшу

Масу до запусканія подлогъ

поручаетъ

Юсифъ Ганке

у Львовѣ. 1753 112—0

Переиздующимъ даемо отповѣдний рабѣтъ.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ

ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ въ Раковичахъ коло Кракова.

Коптора и складъ головный въ Краковѣ побѣтъ браны Фальоріаньской въ власнѣмъ домѣ.

Выроблене рѣзныи роды цикорія зъ матеріалу сырого красоваго власной планта-ции. Матеріалъ сырой красовой або корѣнь цикорія управляютъ на нашѣй рѣли масѣ побѣтъ хемичной аналлизъ въ лабороторіи академіи промышленно-технической въ Краковѣ далеко больше частей поживныхъ и горькихъ, властивыхъ цикоріи, якъ такий самъ корѣнь заграничній. Машини отже матеріалъ сырой добройи лѣксты, цикорія мой ривалюуе побѣдною съ всякими выро-бами заграничными того рода и масѣ шо ту переважъ, шо есть красова и дешенша.

Фабрика поручаетъ слѣдующий роды (назвы):

Цикорію краковскую, горьку, пачка округла 1/8 1/2 кильо Кава протоплана франциска дѣтуча вынаваръ кларонный. Кава краковская въ скринкахъ, видѣ Кракова (не Прусь) Цикоріи въ скринкахъ (конкурентіина). Кава фигова.

Маша надѣю, шо Поважаний Пачѣ и господинѣ официалчи доброту моихъ выробѣвъ, ихъ вышну вѣрѣтъ отъ шумно рекламированныхъ фа-брикатѣвъ чужихъ, будутъ попирали змачанія подѣянъ на рациональній основѣ згѣдно съ интересомъ власнымъ и красоваго промыслу.

Выробы мои можна достати въ центральной „Народной Тор-говлѣ“ и си филиахъ, въ „Народныхъ Торговляхъ новѣтовыхъ“ и въ воѣхъ значительныхъ торговыхъ. 1696 (17—?)

! Важне для ловцѣвъ !

ГОЛОВНЫЙ МАГАЗИНЪ ЗВѢРЪ И ПРИВѢРѢВЪ ЛОВЕЦКИХЪ

АЛЬФРЕДА ДЗИКОВСКОГО

у Львовѣ

ТЕРНОПОЛИ

поручаетъ по значно зниженныхъ цѣнахъ

1886/7	НА СЕЗОНЪ	18—67
Нехибный, выробѣвъ рускии набѣвъ		
Лѣсѣше, калиб. 16 100 штукъ 1—		
„ „ 14 „ „ 125		
„ „ 12 „ „ 145		
Нехибный, выробѣвъ рускии набѣвъ		
Лѣсѣшторѣ, калиб. 16 100 штукъ 135		
„ „ 14 „ „ 150		
„ „ 12 „ „ 160		
Выключный складъ на Галичину патронѣвъ		
грозныхъ, патентъ ульшн конструкціи до руч-		
ницъ Ланкастеровыхъ. (Centrafuer-Blitz-Brandpa- troneen) 100 шт. калиб. 16 3 ар., калиб. 12 350.		
Патроны игольи Дрейзого		
Тешивра		
„ Лѣсѣш. и Ланкаст. Ельза		
„ „ „ Кинюха.		
Мосейный масный зъ одного куюнѣ		
Лѣсѣше и Ланкастеръ		
100 штукъ калиб. 16 5—		
100 „ „ 14 520		
100 „ „ 12 540		
200 шт. наѣстѣ. прибивокъ 35 кр.		
Кулѣ 5-ти дѣльи 10 штукъ 60 „		
Кулѣ ланкуховѣ, 1 шурухъ 10 „		
Порохъ ловецкій		
наѣстѣшного рода:		
пѣвъ кильо по 71, 94 кр. и вышше		
пѣвъ кильо до розсѣжуваня 40 кр.		
Шрѣтъ всѣлѣкон грубѣсти		
1 кильо 30 кр.		
При отбравіи 10 кильо зъ одного числа 38 кр.		
Ручницѣ до набиваня зъ заду:		
Подѣлки Ланкастеръ отъ 25.—		
„ Лѣсѣше отъ 20.—		
„ капселей отъ 1050		
Поединки капселей отъ 650		
Револьверы снѣт. Лѣсѣше отъ 375		
„ Ланкастеръ отъ 550		
Патроны до револьверѣвъ всѣлѣкого калибру.		
Пистолѣ до меты Фальберта отъ 4.—		
Штуды 850		
250 патроновъ 6 мм. съ кулями 1.25		
100 „ „ 9 „ „ 1.50		
Торбы ловецкіи отъ 2.—		
Сѣти отъ 1— троки отъ 40		
Пасы на патроны 1.25		
Камашѣ до болѣта 2.—		

! новѣсть !

Оригинальнѣи англійскіи карабины репертѣры

12 стрѣльи съ подпаломъ центр. калиб. 44 (12 мм) систему и выробу КОЛЬТА въ Лондонѣ.

	
Довжина цѣлого штуца	100 цтм.
Вага	265 декгр.
Цѣна	65 ар.
	
100 патроновъ съ кулями звыч.	6 ар.
100 „ „ „ ориг. англ.	8 ар.

1711 10—12

Бѣтъ то збрѣя ловца, котру фаховѣи люди признали найлучшою въ оубѣмъ родѣ такъ подѣвъ вѣгладомъ прецизию выстрѣлу якъ и дуже старанно выключеня. Карабины тѣи переиспалюють воѣ дѣтѣрѣшійи системы магазинѣвъ своєю поединчою конструкціою и тревалымъ механизмомъ.

Цѣнникъ иллюстрованныи на жаданье розсылаю франко.

БРАТЯ ЛАНГНЕРЪ

у Львовѣ, улица Галицка, ч. 16

МАГАЗИНЪ

товарѣвъ модныхъ мужескихъ.

Сорочки мужеской бѣлыи ширин-говы „Оксфордъ“, сорочки нѣбныи, кофѣтки, маншеты, калесоны, хустыи до носа, шарикитки, хустыи шовковѣи на шю и до носа. Цилин-дры складай.

Краватки и шалики, свитки до краватокъ, рукавички, шлейки, оиники, пальцѣ, пулѣресы, коробки на тютюнъ, паперѣй цигаретѣвъ и т. и.

Плѣды, шапки, вышущѣ (пав-тоелѣ), парасолѣ, плащѣ гумовѣ, перфумы, мыла, гребенѣ, шѣтки, зеркала, въ загалѣи войскѣ приборы тоаветѣвъ, правдѣва колодезка во-да, торбы, картунѣ, поасы на па-троны, камашѣ и т. и., приборы ловецкіи и т. д.

Великій выбѣръ куфѣвъ и торбѣ до подорожи, якъ такожъ великѣ артикулы до дорогахъ.

Ласкавий замовленія замѣщенѣи залогодужено отворотню почтою, не числячи опакованя!

Майже 100-лѣтне истнованье топ фирмы служить найлучшою порукою.

1.62 2—10

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подае до вѣдомости, шо выдало и має на складѣ олдѣдуючѣи

Формуларѣ для насѣ пожытковыхъ на лѣтъ

„Закомареской Правды“:

- 1) Книга касова, одна либра 40 кр.
- 2) Книга маетку зѣлѣзного, одна либра 40 кр.
- 3) Книга маетку подѣручного, одна либра 40 кр.
- 4) Скриптъ, 100 примѣрниковѣвъ 55 кр.
- 5) Протоколѣ, одна либра 40 кр.
- 6) Книга довжниковѣвъ, одна либра 45 кр.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ русскихъ святъ) о 5-й год. пол. Литер. додатокъ „Библиотека найзн. повѣстей“ выходять по 3 печат. аркушѣ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ 4. 44 уліця Галицка. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. Обложенья принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одного строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаніи вбѣднѣ отъ порта. Предплату и инсераты принимають: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mome; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Редіи Редакція „Кіевскомъ Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряди и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Державинская ул., д. Ралли 9.

Предплату на „Дѣла“ для Австріи: для Россіи: въ цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на півъ року . . 6 ар. на півъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на півъ року . . 2 ар. на півъ року . . 2 рубл. Для Заграниччя, окрімъ Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на півъ року . . 7 ар. на чверть року . . 3 ар. съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Подорожне число коштує 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) жовтня починається IV чвертьрокъ сегоднѣшного видавництва „Дѣла“ и „Библиотеки найзн. повѣстей“. Условія предплати поданіи вышше.

Просимо поспѣшити съ присылкою предплати, чтобы не послѣдувала перерва въ експедиціи.

Н. Т. Предплатники, що ще заявляють съ предплатою, звольте свои залеглости вырѣзняти въ якѣ найкоротшіймъ часѣ, бо вже черезъ саму проволоку въ сплатѣ повоситъ издавництво велику страту!

Полонизація Русинівъ а правительство.

II.

Отъ самого першого выступлени Русинівъ на арену политичной дѣльности въ Австріи — проявилось мѣжъ ними бажанье подѣлу Галичины на двѣ части: на вѣстну-руську и заходну-польску. Въ 1848 роцѣ подѣлу Галичины бувъ окликъ Русинівъ, бувъ загальнымъ ихъ бажаньемъ. Русины покликывались тутъ на свои историчны права, — бо королевство Галичины и Володимиріи Австріи забрала отъ Польщѣ зъ титулу права до него угорской короны. И справдѣ австрійскій цѣсарь, по прилученю Галичины въ 1772 р. до Австріи, узнавалъ Галичину краемъ рускимъ, а не польскимъ, и неоднѣ зробиля для поддвингени руской народности зъ того повиженя, въ якѣмъ она досталася Австріи зъ-подъ Польщѣ. Особливо важны тутъ реформы цѣсари Іосифа II. Онѣ поддвингивъ руске духовенство зъ упослѣженя, заснувавъ руску семинарію духовну у Львовѣ, впровадивъ рускій языкъ въ школы, и т. д.; подвингивъ отнюмѣно митрополию галицку, и т. п. За все то Русины були Австріи вѣдныи и въ кождѣмъ нещастіи вѣрно при нѣй стояли. Вѣрность свою Австріи заманифестували они и въ рр. 1848. та 1849. и за то уважались въ повнѣмъ правѣ жадати подѣлу Галичины, утворени окремо провинціи руской, въ котрой бувъ-бы вповнѣ обезпеченый розвѣй руской народности. Самы либеральнѣйшій тогдѣ Поляки — хочѣ, розумѣся, и якъ перадо глядѣли на загани Русинівъ довести до подѣлу Галичины, — не оспаривались перечити Русинамъ бодай якогатакого права добиватися сего, бо на славянскѣмъ зъздѣ въ Празѣ 1848 року въ заключѣннѣ дня 7 червня подѣ проводомъ кн. Юрія Любомирского т. зв. „федераци“ Русинівъ съ По-

ляками, основаннѣ на идеи широкой равноправности обохъ народѣвъ, знаходимо §. 7 мѣй, де дословно такъ написано: „Признание потребности и часу подѣлу Галичины на два окремѣ округи административныи есть рѣшено законодательного Сойму“. Своєю дорогою, зъ цѣлою тою „федераци“ нѣчого не вышло, бо въ краю заразъ при выборахъ до вѣднѣского Сойму конституційного шовинизмъ съ окликѣмъ „Niema Rusi!“ проявился въ повнѣй силѣ, — а и правительство австрійске, помимо великихъ прислугъ, якѣ Русины оказали Австріи въ прикрыхъ хвилѣхъ 1848 и 1849 рр., не спѣшилося вдоволити ихъ горячому бажанью, перевести подѣлу Галичины на части руску и польску. Русины галицкѣй достали вправдѣ деякѣ дарунки зъ Вѣдны, и въ частѣ окройованой дня 4 марта 1849 р. конституціи и по скасованю емъ съ Новымъ Рокомъ 1852 р., — але найголовнѣйшого бажаня Русинівъ, подѣлу Галичины, не сповнено. Мимо того однаковъ Русины все не тратили надѣй на подѣлу Галичины, все выжидали якогѣ нарочно хвилѣ... але на дармо.

Надѣйшли роки 1860 и 1861, роки конституціи. Галичина достала Статутъ краевый и соймову ординацію выборчу. Статутѣмъ краевымъ рѣшено пытанье подѣлу чи не-подѣлу Галичины. Въ §. 1-шѣмъ Статута краевого сказано: „Королевство Галичины и Володимиріи съ Великимъ княжествомъ Краковскимъ репрезентоване буде...“ Въ §-ѣ же 38. того-жѣ Статута постановляється, що змѣна Статута належить до Сойму, отже и справа якогѣ-небудь подѣлу Галичины, т. е. змѣна §-ѣу 1-шого, належить въ першѣй линіи до компетенціи Сойму, а до правосильности дотычнои ухвалы потрѣбно большости двоухъ третинъ голосѣвъ.

При сполученю обохъ частей краю въ одну цѣлѣсть Соймъ краевый складася зъ 151 членѣвъ: 8 епископѣвъ, 2 ректорѣвъ университетскихъ, 40 посѣвъ зъ большыхъ поствѣстей, 20 посѣвъ зъ мѣстѣ, 3 отъ комитатъ торговельныхъ и промысловыхъ и 74 посѣвъ зъ округѣвъ сельскихъ. Погляньмо-жѣ, кѣлько въ Соймѣ могло-бы бути Русинівъ? Могли бы бути: 3 (а взглядно 4) епископы и 48 посѣвъ зъ чисто-русскихъ округѣвъ сельскихъ, разѣмъ 52 посѣмъ. Мѣста у насъ, комитаты торговельныи и большыи посѣлости въ рукахъ або польскихъ або жидавскихъ, отже зъ-отти можуть выхадити тѣлько Поляки або

жида (котры идуть все за тѣмъ, хто въ большости). Такъ отже Русины послѣ Статута краевого можуть при найлучшѣй своей организации добитися хѣба лише одной третины въ Соймѣ, — мимо того, що Русинѣвъ въ краю половина! Ба, и 52 членѣ Сойму — то була-бы вже показна цифра яко оппозиція, кобы Русинамъ дано можѣсть выбрати у всѣхъ округѣхъ русскихъ самыхъ Русинѣвъ! Зъ самого початку Русины були выбрали отнюмѣне Статутѣмъ число посѣвъ своихъ, але побѣдѣнне число то що-разъ уменьшалось, ажъ доки ось при ostatnichъ выборахъ въ 1883 роцѣ не дойшло вже до minimum: до 9 посѣвъ, що выйшли зъ выбору припорученъ рускимъ комитетѣмъ выборчимъ. При половинѣ мешканцѣвъ Русинѣвъ въ краю, котры складаютъ та-кѣ самы податки грѣшныи и кровію якѣ Поляки, 9 посѣвъ русскихъ супротивъ 132 польскихъ — се чиста иронія!

На тематъ пропорціи посѣвъ русскихъ до польскихъ далось-бы дуже богато говорити зъ найбѣзпородивнѣйшихъ точокъ выходу, мѣжъ инчимъ: чи въ Статутѣ краевѣмъ пропорціо-пально роздѣлено мѣжъ поодинокѣй куріи числа посѣвъ и чи для Галичины зъ огляду на обѣ народности палежало въ загаль заводити та-кѣ куріи выборчы? О томъ вже давнѣйше неразъ була въ „Дѣлѣ“ мова и мы ще до того неразъ вернемо. Теперь же звернемо увагу ось на якѣ двѣ рѣчи: по перше, хто винѣнъ, що пѣвъ число русскихъ посѣвъ въ Соймѣ зѣйшло до такого minimum? — а по друге, чи пѣвъ можна на серію говорити о подѣлѣ Галичины?

Що до першого пытаня, то очевидно однимъ словомъ трудно на него отпѣвсти. Вина тутъ роздѣлена на рѣзныи стороны: винѣй шѣсь и самы Русины, богато винѣй Поляки, але наибольшее винѣно правительство, а о то намъ тутъ головно ходитъ. При конституціи въ краю, де жиють двѣ народности, мусѣтъ ити борба, — иде она мѣжъ Чехами и Немцами, мѣжъ Словенцами и Нѣмцами, и т. д. — и кожда народность добуває всѣхъ силъ, чтобы не дати ся змайоризувати другѣй. Що правительство той оборонѣ слабшого не смѣе перешкаждати, — се лежитъ въ сущности самой конституціи. А що-жѣ у насъ въ Галичинѣ дѣсся? Въ протестахъ выборчихъ Русины все на першѣмъ мѣсци жалуются на ц. к. старостѣвъ, котры съ своимъ великимъ вливымъ становѣ по сторонѣ польскихъ кан-

дидатѣвъ, а доходить ажъ до такого, що коли кандидатъ рускій має шансы перейти, ц. к. староста (якъ отъ н. пр. Баранскій супротивъ д-ра Ол. Огоневского въ Долинѣ) ставитъ и перепирає свою официалну кандидатуру... Рускѣ послы въ Радѣ державной надармо жалуются на то, ставлять и палата ухвалює резолюціи, чтобы въ Галичинѣ власти политичныи не мѣшались до выборовъ, не перешкаждали Русинамъ въ вольныхъ выборахъ, загарантованыхъ имъ конституціею...

Що-до другого пытаня — подѣлу Галичины, — то его годится дѣткнути тѣмъ большѣ, що въ органахъ зѣвѣстной фракціи у насъ отъ якогѣ-то часу представляєся вся органична работа Русинѣвъ галицкихъ „лише палативою ни къ чему неведущою“, а на першѣмъ мѣсци программы Русинѣвъ повинѣе бути нынѣ — подѣлу Галичины. Що тутъ богато говорити? Розумѣся, що тѣмъ панамъ можна лише сказати: Боже помагай Вамъ! Дѣлѣтъ Галичину! Зѣвѣйшѣе Статутъ краевый двома третинами голосѣвъ въ Соймѣ! Берѣтъ до помочи и централне правительство, котре старася, чтобы Русинѣвъ було въ Соймѣ якѣ наибольшее — а съ часѣмъ може при нанѣвнѣмъ Статутѣ и доведе число ихъ до большости двоухъ третинъ!... А мы, поки-що мусѣмо таки цѣлою душею, съ цѣлымъ жарѣмъ и съ зѣлѣзною вытравѣлостію вести — при фактичныхъ обставинахъ — свою роботу органичну дальше, не оглядаючисъ на пѣцію чужѣй помѣчи и не будуючи палатъ на лѣдѣ... Тѣлько органичною работою можемо выворотѣ собѣ права на своей земли!

Якъ-бы розвинути промыселъ у нашего народа, чтобы зъ него бувъ якѣ наибольшій хосенъ?

(Резерватъ п. Ил. Гарасимовича на Вѣчу въ Коломыи.)

(Далѣе.)

Прихождѣ теперь до лудины (одежи). Кѣлько ты чѣловѣче мѣшь купованой лудины! Чужѣ людѣ лагодилъ емъ, чужѣй продали тобѣ, и мѣжъ нихъ роздѣлавъ ты свои грошѣ. А то вѣ! Твои грошѣ повинѣи пѣйти у руки своего чѣловѣка, бо отъ него могутъ они зновѣ до тебе достатѣся. Отъ тоту кресанѣ, що на-крывавѣшь нею голову, або тоту шапку чи кле-панѣю — чи не мѣгъ бы то свой чѣловѣчѣ вробити? Або-жѣ то така велика штука? Треба

Зъ непечатаныхъ поезій Ю. Федьковича.

VII.

Кидра-княгиня.

— Се куды съ сокировѣ, сыну?
— Що пытаєшь? А въ кидрану!
Хадашевѣ¹⁾ рокѣвъ зъ трѣотѣ,
вѣже валѣтьѣя у долину.
Хочу кидры нарѣвати
та въ прѣтѣсѣ²⁾ утѣсати, —
А л знаю кидерѣ кѣлько...
давнѣйшѣ хату якѣ палату!
По що въ кидрану?
Най ихъ мѣй сыну!
Въ кождѣмъ кидранци,
Бачишь — княгиня!
Вѣдъ, хто прѣстѣолну
Кидру ѣй рушитѣ! —
Свою ѣй душу
Въ платѣ дати мусѣтъ!
А за-дѣя того —
Сыну мѣй, сыну,
Моя дѣтѣно, —
Не йдѣ въ кидрану!
Наша ще-жѣ хата
Добре тримавѣ...
Чуєшь, якѣ буря
Вѣзѣ, завывавѣ?!
¹⁾ Хадашъ — хата.
²⁾ Прѣтѣсѣ, рѣч. прѣтѣсѣ; Гуцулѣ рѣже кобѣкъ вѣдѣють на половинѣ, гибѣлю, и тѣ подѣвѣныи зѣвѣотѣ прѣтѣсѣмъ.

Не йди жѣ до гаю! —
Най тѣ влабѣгаю!
Щѣ старѣй, ты се говорѣшь?!
Я бы байка мавѣ бояться?
То волю лучше жуѣмъ³⁾,
а не Гуцуломъ се зѣватѣсь!
У кидранци княжѣ кидрана? —
Щѣ тѣ людѣ не по вѣбратѣ!
Я бѣ хотѣвъ отѣю сокиру,
сю банску⁴⁾, зъ неавѣ попомѣратѣ!...
Ей сыну, сыну,
Дай собѣ покой!
Хотѣ-бы ѣ самѣ Гуцулѣ —
Съ Богомъ не въ дроку⁵⁾!...
Чуєшь, якѣ буря
Сѣнѣ та вѣе?
Твоя зѣдуфалѣтъ,
Сыну, не грѣе
Бѣтѣна старѣго...
Дай же ои стрѣмѣ!
Хто въ Бога камѣвъ —
Богѣ въ камѣвъ нимѣ!
А ты ще молодѣ...
Шкода бѣ тебе!
Вѣдѣ лишь на себе
Глину грѣбе...
Але омынь лишь моргнувъ вусѣмъ
та въ кидранѣцѣ борѣе чѣмъшѣ⁶⁾!...
Ажѣ плямѣ⁷⁾ загутѣло —

³⁾ Жуѣтъ — болгуѣтъ, Feigling.
⁴⁾ Банка — das Bergwerk, der Hoeshofen; банска сокира — велика, добра сокира.
⁵⁾ Въ дроку (пукатѣся, йтѣ), — прочѣтѣся съ кимъ, Kitzweil mit einem treiben.
⁶⁾ Чѣмъшѣтъ — борѣе йтѣ.
⁷⁾ Пляма — дорожа, стежка у лѣсѣ.

вѣче вѣтерѣ у черѣмѣхъ...
Ажѣ въ кидранци зѣпѣнѣвъ...
— А кѣтровѣ зъ вѣзѣ загнѣмѣтъ?
Сѣвъ? — Ба сѣвъ! Такая оправѣ
я ѣ не бачишь зъ роду въ свѣтѣ!
Фара⁸⁾, лѣдѣню!
Поамъ рубѣвъ —
Вѣгѣи тѣкай!
Сѣя жѣ кидрана
Тѣмъ княгинѣ,
Щѣ ѣй се лѣѣтъ,
Щѣ ѣй се гай...
Тѣкай, тѣкай!
Вѣрна ялицѣ
Сѣ тобѣ радѣтъ.
Тѣя жѣ цѣрица
Зъ свѣта тѣаглядѣтъ...
Въ неѣ жѣ бо, дружѣ,
Прѣщѣе нема —
Хто на ѣй кидры
Руки зѣнима!
Та ѣвъ сѣго мѣвъ не чуѣ...
Барѣа блѣсла... ажѣ загутѣло...
— Що? — ты стѣгнаєшь? Ёй! — стѣгна же!
щѣбѣ ажѣ въ долинахъ зарѣло⁹⁾!
Щѣбѣ ажѣ голосѣ покѣтивѣся!...
Бо я мушу тѣ признѣтѣ,
Щѣ такѣмъ мѣ ще не бачишь,
Отъ коли ставѣ барѣдовѣ тѣя!
Чуєшь ты, хѣлѣче? —
Не рушь сѣю кидру!
Дѣю ты волю
Въ вѣбѣхъ монѣхъ дѣбрахѣ, —

Дѣй тѣмъ, що хочѣешь...
Отѣи тѣ фара!
Чуєшь?! Крѣвава жѣ
Мѣя бо кара!
Я жѣ не пытаю
Рѣдѣчѣ¹⁰⁾ прокѣлѣну,
Нѣже трѣбѣтъ,
Нѣже подѣзѣву!...
Рушь же тѣ бѣги,
Доки ще часѣ! —
Доки за гарѣдѣтъ
Душу не дѣсѣ¹¹⁾!
Га! — то ты то, прѣдѣкава? —
Я жѣ тебе бо сѣ не бою!
Хотѣ клѣди мѣнѣ тутѣ зарѣвъ
и корѣну красѣну твоѣю, —
А сѣ кидра, сѣ столицѣна,
мѣѣвъ — кажѣ — мѣе бутѣ!
Хотѣ отѣю сокира мѣя
мѣла бѣ въ тобѣ утопѣтъ!
Мѣй ты, лѣдѣню! —
Лѣшь не сѣрдѣто!
Тѣвою тѣпѣцю¹²⁾!
Вѣ мѣнѣ топитѣ?!
Щѣ за коротѣй
Руки, небоже! —
Сѣ не въ вѣроѣхѣ
Купѣти нѣжѣ!...
Дѣй-жѣжѣ ои покой,
Коли тѣ кажѣ, —
Коли, якѣ матѣ,

⁸⁾ Руѣта — brüllen.
⁹⁾ Фара — озерѣжѣе, вѣтѣуѣна зъ дорожѣ!

¹⁰⁾ Рѣдѣчѣ gen. plur. чѣмъ. рѣдѣчѣвъ.
¹¹⁾ Дѣсѣтъ замъ. дѣсѣтъ, дѣсѣтъ.
¹²⁾ Тѣпѣця — тѣпѣ, неопѣрѣна сокира.

научиться въ-разу только способу, — нитяж-ше лишь одному, а заравъ по-при него взялось-бы до той работы больше и больше, ажъ кѣ-ко бы тамъ люда потребно было. Порахуйте-жъ теперь, кѣ-ко то грошей выдаете вы каждого року лишь за само накрытѣ головы, а грошѣ тѣ лишлись-бы вновь мѣжь вами. Повставъ-бы зовѣшь новый промыслъ и жила-бы въ него по-наименше одна сотка людей.

А ремѣнь чи чересъ, що ты нимъ, чоловѣче, опереваний, — хто его зробивъ и тобѣ продавъ? Певно нѣ одинъ въ рускихъ людей. А правда, якій великій грошѣ заплативъ ты за нихъ? Коли ставъ я вже такъ допытуватися, то запытаюся ще: а хто то выправлявъ шкѣру на твои, чоловѣче, постолы та чоботы? Ну, та певно, — скажете — що гарбарь, не хто иншій. А я додамъ: а той гарбарь не-Русинъ, а купуючи постолы чи чоботы, платишь и чужому гарбареву и чужому купцеву. И тутъ коло шкѣры робило-бы много а много люда руского, що доси горько бѣдуе та жѣ цѣлыми роками посною рѣпою.

Шевцѣвъ маємо, Богу дякувати, своихъ. Тай ткачѣвъ у насъ доволѣ. Але придивѣмся, чи всю ткань маємо лише отъ своихъ ткачѣвъ? Е щось отъ своихъ, а щось и отъ чужихъ; е щось свои работы, а щось и чужой. Але давѣтса! Зробили нашѣ рускі руки того сукно на лудину, рускі руки зробили и того полотно на шматѣ, а яке мѣдне и тепле одно и друге: ходитъ чоловѣкъ, носить, та здавса, не може вносити. Чи таке саме и рантухове шматѣ? Де тамъ! Се вже не въ нашихъ рукъ! Правда, яка то пуста тота крамса дяюбенка и челядоча, выбачайте, вапасака? Де ихъ можна рѣвнати до Космацкой работы, що то зробила таки наша руска челядь! А хустка на шю, хустки челядочѣ, крамскі поясы и богато инчихъ рѣчей — чи можна ихъ рѣвнати съ нашою тканею? Де тамъ! То пуста дрань! Рахуйте-жъ теперь, кѣ-ко то платите вы рѣччю за тоту дрань чужимъ ткачамъ и чужимъ купцамъ! Чи не могли-бъ то все свои ткачѣ робити, якъ ось почали се въ Космацѣ? А маємо мы, Богу дякувати, мудрыхъ ткачѣвъ, що удала-бы се добре зробити, лише нема принуки. Але якъ бы мы врахували всю такую ткань, що народъ бере отъ чужихъ ткачѣвъ, якъ бы мы врахували и тоту ткань, що зачинають и паны правити отъ нашихъ ткачѣвъ (бо, бачите, обмерала имъ вже тота бавовняна дрань), — то показалося-бы, що не лише замало у насъ ткачѣвъ, але потребно було-бы ще безпечно кѣ-ко сотокъ новыхъ ткачѣвъ. Ну, а вже тымъ мы певно не повинні журатися, бо голодного народу у насъ доволѣ. Отъ и певна проста дорога, якою повинно пойти наше ткацтво. Але найшлися въ нашомъ краю люде, що справляють ткацтво на якусь инчу дорогу. Мы-жъ держѣмся своего. Идуча дорогою, котру мы найшли, завернемо сотки тысячѣвъ назадъ у нашъ край. Якась пайка въ тыхъ грошей пойдѣ новымъ ткачамъ, пайка припадѣ и гадамъ за ленъ и конопля, а ще якась тамъ пайка упадѣся и пряхамъ на-

шимъ. Щобы выйшовъ въ ткацтва ще больше хосенъ, треба намъ доконче постаратися о дешевше пряденъе нитки. А доконуса то при помочи коливоротка. Съ часомъ вновь можна заводити и прядивный верстаты. Звертаю оособливу увагу на ткацтво и его розширенъе въ згаданомъ напрямѣ, бо се дуже легонько выконати, маючи вже такъ знаменитыхъ ткачѣвъ.

Заглявѣмо теперь до газдѣства нашего, чи не найдемъ тамъ чого въ чужихъ рукъ. Отъ коновка въ хатѣ, дѣжки, бербеницѣ у коморѣ, и инча посуда боднарска и деревляна — въ-отки она походитъ? Певно, що нашъ боднаръ и нашъ майстеръ зробили ихъ, але гада купивъ половину той посуды отъ своего чоловѣка, а другу отъ чужого купца. Оно справдѣ такъ е. Боднарску посуду и инчу деревляну роблять нашѣ люде не лише для сихъ сторонѣ але и для далекихъ подѣльскихъ, де нема лѣсѣвъ, — а давно продавали они самѣ и у своихъ сторонахъ и самѣ возили въ далеки. А въ одномъ и другомъ мѣсци мали дуже добрі зарѣбки, бо народова не можна на-статчити деревляною посуду. Нынѣ оставсея вырѣбъ одинаковий, а продажъ змѣнилася. Нынѣ три пайки всея посуды продають чужій торговельники, а лишь одну четверту самѣ майстры, що ви робили. Зъ того выходитъ, що майстры, и то три пайки ихъ, але стоять, коли змушенѣ продавати свой товаръ торговельникови и тымъ способомъ отступати ему часть выскѣвъ своихъ або и всѣ зиски, лишая собі лишь мизерну плату за роботу. Треба отже сей промыслъ ратувати тымъ способомъ, щобы нашѣ люде закупували у нашихъ майстрѣвъ весь товаръ и оттакъ самѣ отпро-дували.

Давными часами цвѣвъ тутъ въ Коломыскаихъ и Косѣвскихъ сторонахъ промыслъ точеною и жолобленою посуду. Вырабляли люде въ горахъ въ яворового та ясеневого дерева миски всякой величины, ящички, черпаки, боклажки и инчі дробницѣ, якъ ложки, полонники и т. д. За такую посуду люде дуже допытувалися и не ровкуповували, а рвахували еи. Нынѣ вже окрѣмъ джарашевыхъ и другихъ ложекъ, окрѣмъ дробныхъ мисчинъ и вже буковыхъ або третевыхъ, лише дуже слабо подыбати яку яворову миску або корыто, — а сталося се не тымъ, що люде не хотѣли вже купувати, але тымъ, що люде въ горахъ не мають вже въ чого робити. По упорядкованю сервитутѣвъ заперто скарѣвъ лѣсы для людей, а за яворы, клыны, ясень и инчу деревину покладаи по тыхъ лѣсахъ такую высеку цѣну, що люде лишь отстрашилися. За явора ростучого дѣсь тамъ у дебрахъ, въ-отки бы не добувъ его нѣякій столяръ, правлять нынѣ отъ Гудула 5 ар., тай то кажутъ его заравъ забирати и нѣякъ не доволять выробити его въ лѣсѣ. Бувае звичайно, що въ деревинѣ такои нема нѣкому хосна, бо спорохнаѣе на мѣсци. Треба подумати надъ тымъ, щобы промыслъ той на ново вывинути, а ставсе-бы онъ добре поплатнымъ, бо люде ажъ пропадають за такими рѣчами. А людей охочихъ до того

найшовсе-бы певно доволѣ. Треба тутъ поста-ратися о богатый а дешавый матеріалъ и лек-шій способъ выроблюваня. Якъ бы скарѣ не хотѣли пустити дешевше, то не выпадало-бы нашимъ токарямъ нѣчого инчого, якъ удати-ся на угорскій бѣкъ, де заравъ за границею въ бутинахъ можна достати за дуже дешевѣй грошѣмъ яворый и невзвѣчайно грубый мате-ріалъ. Тамъ достали-бы нашѣ люде и доволѣ выробити матеріалъ въ лѣсѣ. А перевѣзъ го-товои посуды на нашъ бѣкъ — то була-бы ма-ла рѣчъ. Якъ бы були тутъ межѣ своими та-кі люде, що мали-бы охоту занятися выробомъ корытъ, мисокъ, ящичѣвъ и инчои точенои або жолобленои и тесанои посуды, най будуть ласкавы зголоситися до мене, щобы порозумѣ-тися таки заравъ и промыслъ сей таки ще се-го року на ново розпочати.

Якъ бы розвививсея по господарствѣ, то найшовсе-бы тамъ ще богато такихъ рѣчей, що то купуеся у чужихъ людей и даеся имъ за-робляти великій грошѣ. Отъ и за такі дроб-ницѣ, якъ володы, посторонки, обротанки, шлыфъ, ужища, линвы, и инче поворѣе — кѣ-ко то грошей иде каждого року чужимъ людемъ у хосенъ! Когда хата не обойдѣсе безъ посторонка, а прецѣвъ не велика то шту-ка укрутити посторонокъ або ушлеести шлюю. Тутъ вновь могло-бы кѣ-ко канадѣти людей най-ти добрый зарѣбокъ а можна-бы сей промыслъ хотѣ-бы и завтра розпочати.

Тото що я сказавъ нынѣ о боднаряхъ, слово въ слово можна сказати и о нашихъ гончаряхъ. И они нынѣ бѣдуютъ, а продаючи на передъ за дешевѣй грошѣ свой товаръ чужимъ торговцямъ, отступаютъ имъ добру пайку своего зарѣбку и черезъ то не можутъ нѣколи выйти изъ довѣвъ. Треба и гончарѣвъ заратувати. А найлѣпшій для нихъ буде поратункъ, якъ мы всѣ купувати будемо лише у своего гончара.

Найшовсе-бы ще богато и дуже богато такихъ рѣчей, що мы выдаемо за нихъ гро-шѣ чужимъ людемъ, за ихъ работу и за ихъ торговлю, н. пр. бляхарямъ, за зѣлѣзне начи-ны, за свѣчки, за соль. Подумайте-жъ собі, люде добры, якъ бы мы всѣ а всѣ рѣчи, що ихъ потребуемо, лишь одинъ у другого, лишь у своихъ людей купували, и щобы лишь свои рускі люде все то вырабляли, — помѣркуйте собі: якій великій грошѣ учинилися-бы мѣжь вами! А кѣ-ко бы то було тогды зарѣбку, и то доброго зарѣбку! Тогды певно лишь лѣ-ныхъ та пустый нерѣба бѣдувае-бы. Щобъ оно чимъ скорше пришло до добра, — се за-лежитъ отъ насъ всѣхъ, отъ насъ самыхъ. Розпочинаймо отже въ Божій часъ такую красну работу таки нынѣ! Не бойтеся того, що бере-мося до работы величезной! Зробѣмъ хоть ма-ленькій початокъ. Давѣтса: зерно грушки яке малесеньке, але яке велике дерево въ него вы-растаетъ! Най такъ буде и съ нашимъ нынѣш-нымъ початкомъ! А ну до дѣла!

Другій способъ на то, щобы разви-нуты у насъ промыслъ есть такий: *Вѣсь плоды,*

якъ маємо до збутья, повинні выходити отъ насъ якъ найболѣе обробленѣ — а котрыхъ не можна переробити, якъ н. пр. худобу, покладки и другы, то повинні мы самѣ ихъ доставчувати тымъ, що ихъ потребуютъ. Такимъ способомъ доставлемъ за нашѣ плоды и за працю коло нихъ наибольшу можливу цѣну и вновь бо-гато гроша лишится мѣжь нами, тай вновь богато новыхъ людей нашихъ найде добрый зарѣбокъ. Побачимо се дуже добре на деревѣ и худобѣ.

Кѣ-ко то у насъ дерева! А що оно вар-та такъ, якъ росте? Мало що! А станѣ его рубати и рѣзати, станѣ тесати и колоти, станѣ его гладити та стругати, — то выйде за него велика сума. А якъ ты, чоловѣче, все то самъ зробишь, то велика тота сума припадѣ тобѣ. Але въ нашихъ горахъ не умѣють нашѣ газ-ды въ своего дерева, въ своего лѣса такъ хѣснѣ-вати, а продають дерево въ лѣса вѣсѣмъ не-оброблене. Придивѣмся-жъ теперь, кѣ-ко то гада тратитъ на тѣмъ. Одинокимъ купцемъ и торговцемъ дерева есть жидъ — и той не спѣшатся нѣколи съ добрыми цѣнами, а по-дае що найменчу цѣну. Такъ жидъ платитъ вывѣчно 30—40 ар. а лише рѣдко коли по-надъ 50 ар. за моргъ лѣса, або вновь за ма-теріалъ за 1000 штукъ гонѣ 40—60 кр. Найлѣпшою торговлею въ лѣса суть гонты, бо тыхъ всюды и все потребно: каждого року кладутъ по мѣстахъ и селѣхъ новѣ дома та ихъ побывають а старѣ на ново покрывають. Дальше добрымъ товаромъ въ лѣса суть ду-бѣе, доги або оторы до великой посуды бод-нарской, и матеріалъ подѣ будѣлю. И за-для всего того кинулися жиды до лѣсѣвъ та бога-тѣють величезными зарѣбками. Отъ вамъ ра-хунокъ зарѣбку на гонтахъ отъ одного тысяч-ни. Матеріалъ коштуе 50 кр. що найдорожше; за роботу иде 1.20 до 1.80 ар. отповѣдно до довготы, — берѣмъ середну цѣну 1 ар. 50 кр.; за выношуванъе въ лѣса до дороги 40 кр.; а а за фѣру съ рогатками до Коломыѣ отъ ты-сячки 1 ар. 50 кр. вже въ найдалѣшихъ сѣль-яхъ Жабѣе, Криворѣвнѣ, Яворѣвъ, Мѣкули-чинѣ и Яблонцѣ. Торговецъ выдае отже за одну тысячку що-найвысшу суму 3 ар. 90 кр. а продае ихъ тутечки що-наименше по 6 ар. Приходитъ отже ему отъ одной тысячки що-наименше 2 ар. 10 кр. чистѣйшого зарѣбку, т. е. чотыри разы больше якъ гада доставъ! Теперь-же торговецъ выбере за лубѣе окремо добрый грошѣ, и то 2—3 разы больше, якъ гады, а за доги и матеріалъ подѣ будѣлю вновь окремо. Такимъ отже способомъ бере торговецъ въ одного морга лѣса по 250 и 300 ар. чистѣйшого высеку, — якъ то я самъ вже не разъ пересѣдѣвса, — а заплативъ за него 40 ар. Отъ бачите якій то зарѣбокъ бу-вае на переробленомъ деревѣ. Чи не лѣпше бы то було, абы гада самъ зарѣбывъ тѣи грошѣ?

За-для великой важности сего промыслу додамъ тутъ еще кѣ-ко увагъ. Знавъ я слу-чаѣ, що до такого торговлѣ лѣсомъ брались и христѣане: гады и паны. Але що сталося? Однимъ сирѣло щастѣе, доставали великій зи-ки але не умѣли ихъ панувати, — другѣ вновь вытрафили на змову дотеперѣшныхъ торговцѣвъ и мусѣли съ великими страдами покинути сей промыслъ. А сталося то такъ. Нарѣбавъ нашъ промысловецъ гонѣ, надѣръ луба, выдавъ на то — не дурничкою стухомъ муки або инчого набору, але готовѣй такой гро-шѣ, — а коли вывѣзъ все то на продажъ, то всѣ торговцѣ змовилися и анѣ рушь у него що купувати. Мусѣвъ завертатися до дому або продавати въ стратую; а якъ сталося ему таке разъ и другѣй, то мусѣвъ зовѣсѣмъ залишити промыслъ и радѣ бувъ, якъ ему не злищиту-вали хаты и грунту за довги, въ якѣ понавѣ. Выдѣвъ я неодинокъ такий примѣръ на власнѣй очѣ. Говорю-жъ о тѣмъ не за-для того, щобы отстрашати и васъ, зѣбранныхъ тутъ, отъ та-кого промыслу, але щобы обдумати средства, абы вся користь, всѣ зиски въ лѣсѣвъ газдѣв-скихъ ишли таки гадамъ самымъ. Гады по-винні справдѣ брати по 200 ар. и больше за моргъ лѣса, а не якъ доси лише 40 ар. А що-бы забезпечитися отъ такихъ стрѣтъ черезъ змовы торговцѣвъ, треба доконче, щобы на-стали въ Коломыѣ, Горѣденцѣ, Святинѣ и инчихъ мѣстахъ нашѣ торговцѣ и нашѣ скла-ды съ деревомъ, такъ щобы гада, привѣзши туды свой матеріалъ, не потребувавъ лише лапки чужого торговца; треба, щобы пороби-ти таки рускі склады гонѣ, лѣтъ, кѣлѣвъ, стовѣвъ, опѣлѣвъ, тертицѣ, и т. д. Можна се зробити отъ разу и не потребно бы было на

Ще тобѣ раджу!
Глянь лишь докола:
Доота кидрины!
Стане ти, сыну,
И на домовину...
Дятого-жъ, хлопче,
Шуми домѣвъ! —
Щобъ мой ты вѣтеръ,
Щобъ мой ты гнѣвъ
Силовъ, небоже,
Отси не мѣвъ —
Та не втесавъ
Ти домовину
Зъ мой кидрины!

Щѣ, маро, отое ты кажешъ? —
Чи ты зъ мене лишь не кинсея?!
Прѣчь менѣ зъ-передъ очей ты!
Рушь! — ти кажу — бо — дивсея!
Въ насъ лишь въ гулякахъ жарты бѣються,
а не въ лѣсѣ, горда краде! —
А де Гуцулъ не жартуе,
тамъ нѣ гойса та нѣ чага!¹³⁾

Такъ ты? — Про мене жъ!
Кождому воля!
Кождый бо теше
Самъ собі долю...
Гуцулъ — не Гуцулъ —
Все — чоловѣкъ!
Гоя, вѣтрове —
Якъ зъ поконѣвъ!!
И загуло, мовъ у пеклѣ...
мовъ у сѣрцѣ у Содомѣ!...
Лѣсъ трѣщитъ, мовъ та солома...
валомъ, жужжомъ!¹⁴⁾ нося'об ломы...

Грають громы... Де-жъ лѣдѣвъ нашъ?
И не видко... подѣ кидриновъ!...
А за три дни й поховали —
та порожну домовину!¹⁵⁾!...

VIII.

До черленого...

О, ты съ черлеными очима —
Ты у черленомъ жуланѣ!
Чо' ставъ еси ми за плечима?
Чого не дасъ опокѣй менѣ?!

Чого шумишь надъ головою
Менѣ, неначе той уири?
О, я жъ бо знаю думку твою! —
Да я ще не тобѣ на жарѣ —

Та нѣ тымъ Кремельскимъ каганамъ,
Щобъ мою душу нѣй продавъ,
Неначе омоку на нѣдѣданѣ! —
Я овою душу въ васъ не вкравъ!

IX.

Царѣка рожа.

Не знаю — охъ милый мой Боже! —
Чого ми такъ головѣ болѣть —
А все та цѣсарска, та рожа
Менѣ ся на думцѣ онуетъ!

Уновень якъ золото яонѣй
Розовывавъ садами повоѣтъ...
А стрѣльчикъ якъ мѣсяцъ прекрасный
Въ садахъ тыхъ на вартѣ стоять!

На вартѣ — охъ милый мой Боже! —
На отойцѣ стрѣльчикъ отоявъ

Опередъ прекраснѣеъ рожевъ...
И руки на грудѣхъ онѣ оклавъ.

А рожа до него ся клонитъ...
А мѣсяцъ оидѣ повоѣтъ...
Разъ выйде зъ-за хмары — разъ втоне...
А рожа все клонитъ свой цѣтъ!

И въ стрѣльчика серденько крае...
Утеръ собі слѣзы, якъ кровь...
— Охъ роже, ты роже царскѣя! —
Що робашъ, роже, зо мною?!

А рожа вгинае все вѣтъ...
— Охъ, стрѣльче мой, стрѣльче, не вянѣ!
Бо я тя любила на свѣтѣ...
Утри менѣ зъ росей ты окранѣ!

И стрѣльчикъ до рожѣ охилися...
И рожа му внала на груди...
Вѣтъ плакавъ... та все лишь дивився...
— О роже, здорова ми будь!

Зъ-за гаю превоѣтле вотавало,
Неначе зъ рожевыхъ се ткань...
Садами отойки якъ мѣняли, —
Сіада цѣсарска бравъ...

А тамъ — охъ, ты милый мой Боже! —
А тамъ молодѣ стрѣльчикъ лежать...
Неначе уснувъ се подѣ рожевъ...
И вчяхнену рожу держитъ...

Держитъ ю кровавовъ рукою —
Притягъ на кровавову грудь...
Охъ, роже! — царскѣя ты моя! —
На вѣка здорова ми будь!...

¹³⁾ Гойса — чага — на лѣво — на право.

¹⁴⁾ Жужжомъ = in Sans und Braus.

¹⁵⁾ Порожну домовину ховали Гуцулы давно, якъ хто утопуе, а трупа не бѣжучако.

— На могилъ бл. п. Володимира Барвѣнскаго мѣ въ короткомъ часѣ отаути памятникъ, здвигнѣный лѣнтами всѣхъ Руоиновъ. Комитетъ, занимающійся памятникомъ, мѣе власне въ тѣхъ дняхъ

ки, котра пробудившись рано, побачила, що біля її ноги лежить мертвий чоловік. Дізнавшись, що це був її чоловік, вона вийшла з дому і подала його до лікарні. Там він помер. Дізнавшись, що це був її чоловік, вона вийшла з дому і подала його до лікарні. Там він помер.

— Затроєння зеленими цукерками. Один з приїжджальців до Львова свояк пана В., купивши його хлопця красних зелених цукерок в торгівлі п. Б. Хлопець з'їв їх та цукерки і через деякий час мав дуже сильні викиди. — Дивуюся дуже, чому львівський маюграт не заборонить купити та цукерки продавати зелених цукерок і тьоті люксованих зелених люксованих, коли та зелень походить завжди з гриншаву.

— Офенгайм, звітний з славного свого часу процесу, генеральний директор львівської червонової залізничної, помер у Відні вночі з дня 10 на 11 о. м.

— Статистика шкоди від вогню і граду в Галичині в році 1884. представлено, як ось: Згоріло будинків 6.096; з тих асекерованих було 1850. Шкода виносилла 3,108,447 зр.; на тое заплата товариства асекюрації 1,041,258 зр. Град навів шкоду на 51,067 асекюрованих, обнімаючи разом 135,871 гектарів. Асекюровалося від граду 838 асекюрованих. Шкода виносилла 1,940,828 зр., а асекюрація виплатила на то 438,657 зр. а. в.

— Гарне свідство видала зверхність громада в Куликівському парохію, звітному ко. Столяковому, обжалованому недавно о. Козака. В ошлості показано, що ко. Столяковий, захопивши під кожним виглядом не в той спосіб, як би вимагало його отаговице, бо ошлості легководушним і неводючим поведінням викликає безаотанну ненависть між мешканцями Куликова і отагою причиною різноманітних процесів, як цивільних так і кримінальних, о чім найлучше поведінці можуть регістратури ц. к. судів, і допровадив до того, що не має в громаді Куликовій ніякого значення. — Гарне свідство, нема що казати, і ми цікаві знати, де би то до нього був ошлості ко. Столяковий, на коли-б він був в латинському, а не дай Боже, руським ошлості!

— Холера появилася ошлості днями і в Любліні. Занедужали найперше 3 днів, а з тих 2 умерли. Також умер на холеру в Любліні кондуктор від залізничної, що приїхав там з Триєсту. В Сегедній занедужало дня 6 в 7 о. м. на холеру 38 осіб, а з тих умерло 18, в більшій часті діти. В околиці сего міста не було ще ані одного случаю холери. — Росія уряджує недалеко австрійської границі великий холеричний шпиталь. Один з таких шпиталів уряджує тепер в Радзівиліві дуже поважно. Бродкий кресподемент краківського „Свободи“ дивуюся дуже той поважно оти, а то тым більше, що ще далеко до того, щоб холера гривала переходом з Галичини до Росії. Онж конотатив поголоску, що під порозом холеричних шпиталів, приладжує Росія на границі Галичини військовий лазарет, котрий хоче мати готовими на олучай війни з Австрією.

— Для бідних учеників рукою гимназії прилав п. Анто́н Михалевский з вечерка в Рогатині дня 28 вересня 15 зр. а. в. Сердечно ошлості! — В. Ільницький.

— Товариство „Свободи“ у Відні складає подяку д-ру Ярославу Окуновському за дар 10 зр. а. в. на цілі товариства. — Виспол.

— Для погорілого п. Я. Корытовського в Калущі зложили на руки нашої Редакції далі: Д-р Д. Савчак зібраний з панєю Дуткевичевою на забаві в Бережанах 13 зр. 42 кр. о. І. Павличевський з Фереокух 5 зр.; члени центр. Виділу товариства „Просвіта“ у Львові 10 зр.

— Дробицький. Цісар дарував громадській Організації, пов. самбурского, 100 зр. на будову школи. — В Тернополі заклав ошлості кандидата нотаріальний Християнин Борнемаєв з жидівкою Інгервер: обоє перейшли на безконфесійних а оттак взяли шлюб цивільний в старості. —

Вести з Епархії Перемишльської.

До канонічної інституції на парохію Пенз дек. драгобичського завізаний о. Николай Ювенський.

В ошлості пресвитеріальний для рукополагання в ерей прийняті: Федор Михайлів, Калужняк Іван, Барнович Анто́н, Макарь Григорій, Вербицький Михайлів, Гумовський Петро, Мельник Артемій, Виницький Корніло, Гумецкий Юліан, Целех Звотакій і Кушнір Николай.

До колегії св. Атанасія в Римі прийняті: Крушинський Іосиф і Залатя Роман.

Переписка Редакції і Адміністрації.

Воч. В. Я. в Лодзю. Д. 4. липня получили від Вас 3 зр. для „Діла“, а 1 для Провіт; чому Вам з „Провіт“ грамоти в Календар не вимали, не знаємо. Нині получили за „Діло“ 4 зр. і для Провіт знов 1 зр. За Діло тепер улачено до 31 жовтня, а за Висл. н. пов. до 31 грудня. — В. І. М. в Товмачі „Діло“ вималася Вам від 1 жовтня; нині вималася в-друге.

Подяка.

Почавши з ч. 98 „Діла“ з 2 (14) вересня 1886 появилася там стаття під заг. „З історії звітного Заведення“, в котрій незвичайний мей автор, як ширый друг правди, вытупив в обороні моєї особи тяжко покривдженой від сторони недоброжелательних мей людей. Згадавши автору оказав для мене прихильністю своєю велике милосердіє, котре отало мей тым ціннішим, що обляглося в пору, коли вої, навівши давній, найшарпійший друг мей, в превеликій нещасті опустили мене і позабули на мене. Прото ведений обовязком совісті завдякую нинішнім публічно незнайомому мей великодушному оборонителю моєї особи за оказану ним для мене ширю прихильності і ошлості приналежну ему від мене сердечнійшу подяку. Рівнож дякую ему і за почтительне піднесення великих заслуг із чого гуманних побужден перших двох незабутих покровителів нашого фінансового Заведення: Івана Алексєвича Вишнеградского, Тертія Івановича Філапова, Товариства югозападних залізничних доріг і других добродіт, що взяли участь в тій дль в жовтні 1884 р. Але так як справа моєї личности дотикаюча, вынесена перед трибуналу публічний, а автор „Історії“ завізав мене до всеотсторонного пояснення справи, то я і ршився пошлості ей прихильно...

Тернопіль дня 28 вересня (10 жовт.) 1886. Савелин Загайло.

(Прим. Ред. Поміщаючи сей лист, можемо замітити, що „Історія звітного Заведення“ умістили ми в нашій часописі не з інших причин, як лише щоб правда виявилася. Автор згадавши статі представив хід дль вірно і об'єктивно так, що навіть редакція „Слово“ не могла що іншого сказати, а в есенції потвердила головніші факти там же наведені. П-ну Савелинові пристойить повне право пошлості речі докладіше і своєю особою взяти в оборону против всіх замітків, зроблених ему дирекцією „Заведення“.)

Подяка.

Дня 14 лат. серпня упокоився в Верчані коло Стрия Стефан Коцюба, професор гимназійський, оставляючи в глибокій жалю вдових родичів і цілу родину як також і наречену на дві неділі перед вінчаньєм. В хвилині ошлості тяжкого смутку одиноким отрадою для нас була щира прихильність тих людей, що в великій нашій горі присіли до нас з своєю допомогою і словами потіхи, за що ми ошлості сям приймаю подяку. Особливо сердечно дякуємо Ви. о. Ш. Шанковскому, М. Колесі, І. Шуховскому, М. Авдыковскому, І. Стоцькому, І. Шанковскому і И. Сцяняковскому за их участь в похоронах, а Ви. о. Петру Шанковскому за слова потіхи, выголосені над могилою покійника. Не менше дякуємо всім гостям, що привітали звелачати сего сумний обряд а именом Высокопов. п. бр. Павла Бруницького і Высокопов. п. бр. Адама Бруницького і Юлія Бруницького. Далі ошлості ошлості сердечну подяку п. Суляковій, жені місцевого учителя, котра лашаючи власний дробний діти і господарство і не досылаючи ночей, выручала матір покійного; не менше також дякуємо і п. Суляковій, котрий від ошлості хвиля покійника аж до похоронів выручав нас у всім і не щадив свого труда і здоровья. На ошлості дякуємо же всім чл. громадянам з Верчані і Підгорець і в загальнім, що звелили отпродати мош покійного до гробу.

О. Димитрій і Марія Коцюба, родичі, Емилія і Савина, ошлості; Михаил, брат покійника.

Сь сим числом розсылаєся з „Библиотеки найзн. повістей“ повість „Батьки і діти“ Тургенева з ошлості кою і 1-шій аркуш новон повісти „Власными силами“.

Ц. к. уприв. галиц. акційний

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневному

5% Листы Гипотечный

1678 38—? як також

5% Преміовані листы Гипотечный

Порученя з провинції виконує отворотною поштою без провизіи.

Аптека РУКЕРА во Львові

поручает 1583 207—?

препараты з гуми и выробы кавчуковой для потреб хирургических и иных подобных.

Медовники, сухарки, бисквиты, печива з фабрики Л. Чиньского в Ярославлі.

нагороджен 19 медалями на выставках краевых и международных, можна достати в власных складах: Краков, Суконниц 23; Львов, ул. Галицка 8; Перемишль, ул. Францисканска, як також у всіх торговых корінных.

Цінник на жаданье бесплатно и франко.

Анализованный проф. Б. Гоффом Гигиенический Медовник вынаход Л. Чиньского сь дуже смачною і ошлості поживною і певним средством до усунування недуги організму травлення, як: запор, геморой, диспепсія, напів крови, нежить желудка и кишков, згага, здутие, отбывание, неомат; побуждає апетит, поправляє вигляд и причиняє много до вытравления крови.

Медовник гигиенический поручают наизаменивший специалисты, а его лечебный ошлості потверждают лікарі, отки жо подает посідає властитель фабрики. Достати можна у всіх торговых корінных и антиках. — Ціна за штуку 20 кр.

Важно для ошлості, що водуть ошлості життя; для ошлості дотримувати недуги повставшими з літнього травлення, і для реконвалесцентів. Обширна брошура, подаючи рады и показу до ошлості недуг повставших з літнього травлення, написана доктором специалистом вышша накладом фабрики медовников Л. Чиньского в Ярославлі и розсылаєся згодом ошлості даром и франко. 1709 21—?

Правдану загально найлучшу Масу до запусканя підлогъ

поручает

Іосифъ Ганке

у Львові.

1753 113—0

Перепродуючим даємо отповідний рабать.

Зброю ловецку

выпробовану, одинок нагороджену медалемъ державнымъ и дипломомъ почетнымъ, поручает

А. В. Мольнаръ (давнійше І. Висьневский)

рушникарь у Львові, готель Жоржа.

Линкастрівки з цін від 25 зр. до 200 зр. 1675

Пистолъ до мети від 25 зр. до 100 зр.

Штупы экспресовы від 80 зр. до 200 зр.

Трилофки від 100 зр. до 200 зр.

Направу виконую отворотною поштою. Переробляю Лесу-шівки на Линкастрівки від 12 зр. до 20 зр.

Набої всяких системів по цінах фабричных. 21—26

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подає до відомости, що выдало и має на ошлості ошлості

Формуляръ для касъ позичковихъ

на ладъ

„Закомарской Правды“:

- 1) Книга касова, одна либра . . . 40 кр.
- 2) Книга касету залізного, одна либра . . . 40 кр.
- 3) Книга касету підручного, одна либра . . . 40 кр.
- 4) Скрипть, 100 примірників . . . 55 кр.
- 5) Протоколъ, одна либра . . . 40 кр.
- 6) Книга довжяків, одна либра . . . 45 кр.

Закладаюся

за всяку ціну, що жадан з моїх конкурентів не в силі продавати готову або робити одіж для мужчин і хлопців з матерій краєвих і заграничних так дешево, як я. Поручаю мій богатий склад також 1656 Воч. Духовенству. 34—?

Замовляти в мій і в провинції виконують точно и ретельно. На жаданье выслать взоры даром и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужского оди туртомъ и подробно.

Львов, ул. Галицка ч. 8.

Заложенъ 1848.

Заложена в 1847 р.

Красна фабрика

отливовъ гипсовыхъ,

прикаса архитекторических и мозаики в всяких стилях. — Складъ предметовъ мрамуровых и алебастровых, плит, отливов, резорированных ваз и тац на балкони и т. д. — Пріймаєся всякі роботи різьбярські: портрети, погрудя, памятники з мрамору; всяку напору предметів артистичных и отаринных по умѣренной цѣнѣ. Адреса: Заски (Zaschi), Львов.

Роботни

мужеской и дамской обуви

и для дѣтей 4—4

під Яномъ Килинскимъ

ул. Хорошны, рѣг Академично ч. 6 побѣт торг. п. Ст. Войцеховского поручает власный вырѣб зъ доброго матеріалу и краєвого и заграничного в рѣжбѣ смаку и фасонѣ по цѣнахъ низкихъ.

Всякі замовленя як також і совѣстиа направи виконуюся в найкоротшій час.

М. Ошидо.

Укѣнченый матуристъ

Русинъ

и-шукує мѣсто учителя домового в рускомъ домѣ. Агредувати належить: „O. I. poste restante в Тернополі“. 1769 1—?

Замовляти в мій і в провинції виконують точно и ретельно. На жаданье выслать взоры даром и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужского оди туртомъ и подробно.

Львов, ул. Галицка ч. 8.

Заложенъ 1848.

Красна фабрика

отливовъ гипсовыхъ,

прикаса архитекторических и мозаики в всяких стилях. — Складъ предметовъ мрамуровых и алебастровых, плит, отливов, резорированных ваз и тац на балкони и т. д. — Пріймаєся всякі роботи різьбярські: портрети, погрудя, памятники з мрамору; всяку напору предметів артистичных и отаринных по умѣренной цѣнѣ. Адреса: Заски (Zaschi), Львов.

Замовляти в мій і в провинції виконують точно и ретельно. На жаданье выслать взоры даром и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужского оди туртомъ и подробно.

Львов, ул. Галицка ч. 8.

Заложенъ 1848.

Красна фабрика

отливовъ гипсовыхъ,

прикаса архитекторических и мозаики в всяких стилях. — Складъ предметовъ мрамуровых и алебастровых, плит, отливов, резорированных ваз и тац на балкони и т. д. — Пріймаєся всякі роботи різьбярські: портрети, погрудя, памятники з мрамору; всяку напору предметів артистичных и отаринных по умѣренной цѣнѣ. Адреса: Заски (Zaschi), Львов.

Замовляти в мій і в провинції виконують точно и ретельно. На жаданье выслать взоры даром и франко

Оповѣщенье.

Загальне Зобранье

членів „Народной Торговлі, товариства зареєстрованого сь ограниченою порукою“, за 1885 рікъ отбудеся дня 20 жовтня (октобра) н. с. 1886 р. в великій сали „Народного Дому“ о годинѣ 3 по обѣдѣ.

Порядокъ дневний:

1) Справозданье Совѣта управляющего.

2) Справозданье и внесеня Комитета контрольного (§§. 34 и 46 статута).

3) Означенье высоты марки презенційной для членів Совѣта управляющего на 1886 р.

4) Выбѣр Комитету контрольного на 1886 р. (§§. 34 и 46 статута).

5) Внесеня членів.

Яко легитимация для участниковъ служить книжочка удѣлова.

Львовъ, дня 26 вересня 1886.

Отъ совѣта управляющего.

Евгеній Дуткевичъ, предсѣдат.

Д-ръ Левъ Павенцкій, секретарь.

Увага. Билансъ за 1885

р. выложено для перегляду членів в канцеляріи Дирекції,

ул. Орменска ч. 1.

(1763 3—3)

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

в Тернополі

поручает

по 2:10, 2:30, 2:50, 2:70, 3— и 4:30 зр. франко.

Порто почтовое и бочѣвка.

Прошу о ласкаві замовленія.

1750 5—24

Димитрій Ковальскій

музескій кравецъ

у Львові, при ул. Бляхарекой ч. 7.

має честь поручати П. Т. Публиці и Воч. Духовенству своєю

Робѣтню кравецку.

Выконує всякі роботи зъ ового сукна або ливъ ошлості роботу після найновѣйшой моды и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ. Принимає замовленя на оди для Воч. Духовенства и выконує тѣ отъ повнимъ ядовольствомъ. Упращаючи яко Русинъ и членъ тов. рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“ о ласкаві взгляды П. Т. Публики и Воч. Духовенства, поручає ласкавому покровительству. 1736 7—12

Вѣ замовленія виконують в найкоротшій часѣ.

Лекції на село

пошукує академикъ. Ласкаві зголошеня пріймає підъ буквами Т. В. Р. Редакція „Діла“. 1768 1—?

Пошукуєся учительки

до початковон науки 7-літної дѣвчатки, котра-бы в вѣднихъ хвиляхъ и шитьемъ занялася. Близша відомѣсть в Редакція „Діла“. 1761 (3—3)

„Малый катехизъ музыки“ и „Рускій Спѣвникъ“.

Часть теоретична и практична, одручники спѣву для учителей и учениковъ можна достати у о. В. Матюка в Львові, сь пересылкою почтовою Тамъ-же можна ще такожъ достати кварталы „Болнъ“ в цѣнѣ 1:50 зр., сь пересылкою почтовою 1:60 зр. 5—?